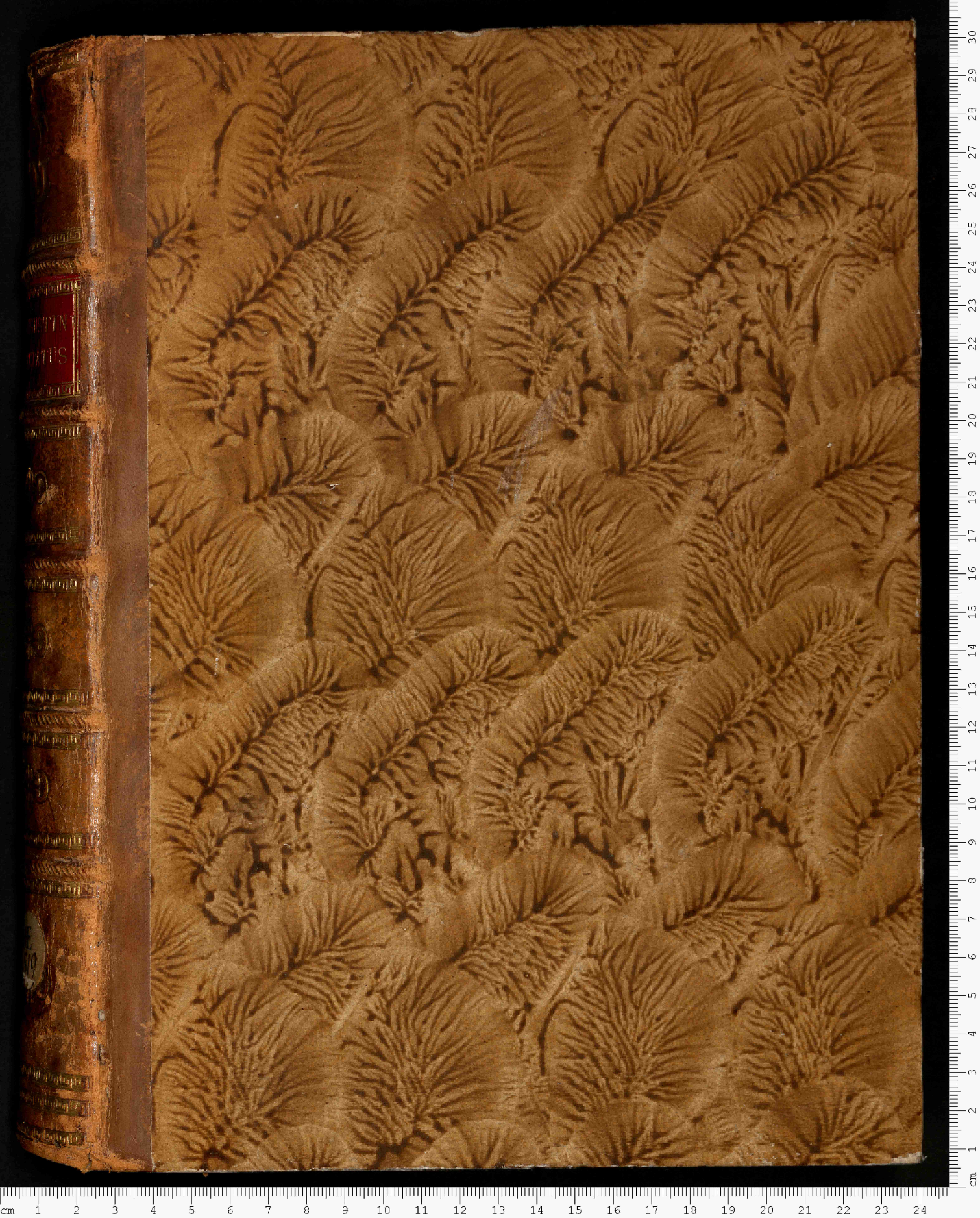
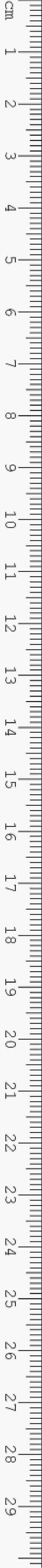
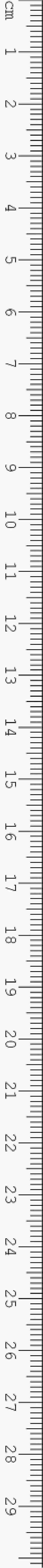






Incipit tabula tercie quinquagene beati augustini epi

Accusant multi deuz in operibus eorum ps̄ c xxii v̄ Quam multum re
Adam et eua cur induti sunt tunicis pelliceis ps̄ c iij. ser i v̄ extendens celum
Adorates ydola in multis similes illis efficiuntur ps̄ c xxxiiij v̄ similes illis
Ale anime sunt due ps̄ c iij ser i v̄ Qui ambulat
Ale quibus poterit anima volare a facie dei irati quam sunt: ps̄ cxxxviij v̄ si recipiam
Alieni multi sunt deo. ps̄ c iij. ser i. v̄ Qui protegit aquis
Alleluya quid est ps̄ c x in titulo
Ambulat deus super virtutes animarum ps̄ c iij. ser i. v̄. qui ambulat
Ambulare qui dicuntur perfecte in via dei ps̄ cxviij. ser i. v̄. non enim qui operantur
Ambulare vtrum peccatores poterint in via dei ps̄ cxviij. ser .ij. et iij
Ambulantes in tribulatione viuificantur a deo ps̄ c xxxvij v̄. si ambulauero
Amor immundus quam mundus habet vim suam trahendi ps̄ c. xxi. in titulo
Angelus cur admisit se teneri luctando a iacob. ps̄ c xlvij. v̄ annuncians verbum
Angelorum panis cum pater hominis per quod peruenitur ad illum manducandum ps̄ c xxx. v̄ si non humiliter
Anima quando saciabitur ps̄ c ij. v̄. qui propicius. post medium
Anime precipitur non silere a laude dei ps̄ c ij. v̄ et omnia interiora
Anima quomodo habeat se ad deum ps̄ c iij. ser. i. v̄. fundauit terram
Anime peregrinatio in terra ad quid est ps̄ c xix. v̄. multum peregrinata
Anima feda vtrum adamatur a deo ps̄ c iij ser i. v̄. confessionem et
Anima peccatrix licet vilis. melior tamen prestantissimo corpore ps̄ c xlv. v̄. lauda anima
Animalia scilicet lepus ericius ceruus aliquid significant ps̄ c iij. ser iij. v̄. montes altissimi
Animalia omnis generis bestie cur precipiebatur petro manducare ps̄ c iij. ser iij. v̄. potabunt omnes
Animalia in sacrificio abrahe aliquid prefigurabant. ps̄ c iij. ser iij. v̄ super illos volatilia
Anni dei per quid possidendi ps̄ c i. ser ij. v̄ in generatione
Apostoli cur dixerunt omnia reliquisse cum nichil possidebant ps̄ c iij. ser iij. v̄ illic passeres
Apostoli et sancti dicuntur celum peccatores terra ps̄ c xxi. v̄. quoniam ibi sederunt
Apostoli filij sunt prophetarum ab eis generati ps̄ c xxvi. v̄. sicut sagitte
Apostolus paulus ex cuius matris vtero dixerat segregatum ps̄ c xxxviij. v̄. suscepisti
Aque cur dicuntur stare supra montes cum inymo sunt ps̄ c iij. ser ij. v̄. super montes
Aque cur dicuntur fugere a facie dei ps̄ c iij. ser ij. v̄. ab increpatione
Aristotiles quomodo contremiscit apud inferos ps̄ c xl. v̄. absorti sunt
Ascendendi modus docetur ps̄ c xix. in titulo
Ascendendum est quomodo absque ruina ps̄ c xx. in titulo
Ascensionis impedimentum superbia ps̄ c xx. v̄. ne des ad
Ascendere vtrum poterit homo in celum cum dicitur nemo ascendit nisi qui descendit et cetera ps̄ c xxij in titulo
Auaricia quando dicitur inesse homini ps̄ cxviij. ser xi. v̄ inclina cor
Auaricie remedium ps̄ c xxij. v̄. Quoniam multum repleti
Auaricia possideri criminosum est ps̄ c xxviij. v̄. Etenim non potuerunt
Audire potius appetendum quam loqui ps̄ c xxxix. v̄. vir linguosus
Auris dei quando inclamari dicitur ad ora-

accipiat ps cxxxvi. v. btūs q̄ tenebit
Cōfessio nō est differenda ps. c ij. v. misericors et
Cōfessio hōis est deo suauis psal. c iij. fer iiij. v. suauis sit ei
Cōfessio que dicitur homini magis vtilis psal. c v ver. quoniam bon⁹
Cōfessio duplex in scriptura sacra repitur psal. c xvij. in titulo p to^m psal
Confiteri quō debeam⁹ xp̄m filium dauid ps c ix v. dixit dominus
Cōsiliū hōis aliqñ pniciosum sibiipi psal c v. v. sepe liberauit
Conuersionis hōis ad grām potior cā que est psal c ij v. quātum distat
Corde clamādū est ad deū ps c xviij. fer xxiij v. clamaui in toto
Cor hōis qñ rectum ⁊ qñ prauum dicitur ps cxxiiij. in titulo ꝓpe finē
Cordi mundo oiā mūda sunt psal. c xxv v. tunc repletum. in fine
Corda nō omniū sanantur a deo ps c xlvi ver. qui sanat
Cordis ostium qñ dicitur apiri xp̄o qñ dyabolo ps c xli. v. effundo añ eū
Cor hōis cur angatur in mūdo psal c xxij. v. ad te domine
Corpus dicitur carcer aiē psal. c xli. ver. erue de carcere
Corp⁹ xp̄i indigne sumentes dyabolus possidet psal. c xlij ver. exime me prope finem
Coruorum pulli qui dicuntur psal. c xlvi. ver. et pullis
Credere qui dicuntur pfcē psal c xv. ver. credidi
Credere in xp̄m tm̄ corde nō sufficit ps c xviij fer xiij. ver. et rñdebo
Credere in xp̄m quid est psal. c xxx. in titulo
Credendi sunt moyses ⁊ ꝓphe ⁊c̄ et non rogandi vt mortui resurgant sicut ille diues ps c xlvij v. q̄ posuit añ medium
Culpe sue cur hoiēs nolūt sibi aliqd imputari ps c v. ver. et irritauerunt
Cupiditas repellenda est psal. c xlvij ver. quoniam cōfirmauit
Custos bonus eligendus est psal. c xx. ver. neq dormiet
Custodia hōis a deo psal. c xx. ver. custodiet dominus

Dauid plium cōtra goliam qd fig̃t psal. c xliij. in titulo
Defect⁹ nō semp mal⁹ sed aliqñ optabilis ps c xviij. fer xx. v. defecit
Dei vocationi responsio q̄lis danda ē ps c i. fer ij. ver. rñdebit ei
Deo placere non pñt qui sunt in carne ps c xiij. ver. sed placebo
Dei inuocatio ad quid vtil ps c i. fer. i. ver. in quacūq die
Deo que opa sunt potius placabilia psal. c xxij. ver. qui habitas
Deus aliter in seipo q̄ in ipo hoiē. p c i. fer. ij ver. in generatione
Desperandum non est q̄mq in magna languore exñs psal. c ij. ver. qui propicius c xxix. ver. et ipe redimet
Desiderium hōis est refrenandū ps c xxxix. ver. ne tradas
Detrahere xp̄o q̄ criminosum ē. ps c vij. ver pro eo inquit. in fine
Dyabolo cur datur potestas psal. c iij. fer iij ver. posuisti tenebras
Dyabolus cur nō etiā substraxit mulierē iob ps c iij. fer iiij. v. draco h̄ q̄
Dyabolus quō vincendus est psal. c xxxi ver. memento domine
Dies hōis cur deficiunt velut fum⁹. psal c i. fer. i ver. quia defecerūt
Dies nr̄i quō dicuntur declinari p c i. fer i. ver. dies mei
Dies isti cur dicūtur nostri ps c xiij v. quoniam inclinauit. prope finē
Diligunt deum multi male ps c xviij fer i. ver. non enim qui opantur
Diligere etiam seipm. expedit hōi ps

cxviij. ser viij. v. incola. prope mediu
Dijs gentiu no solum homines sed etiam bestie anponende psal. cxiij ser ij ver. os habent
Discordie bella et c unde sumpserunt originem ps cxxxi v. et palpebris
Diuites quamquam nutriunt spuales non tamen eorum sunt superiores psal. ciij. v. illic passeres
Diuitie cur no sunt querende remedium optimum ps. cxxiij. v. torrente ptransijt
Diuites licet manducare et adorare possint no tamen saturari ps cxxxi ver. hic habitabo
Diuitibus via potior ponitur intrandi regnu celorum ps cxxxvi. v. si oblitus
Diuitie et felicitates tpales non semper sunt refugende tanquam male ps cxliij v. filie eorum
Doctrina phorum comparatur auctoritati euangelice ps cxl v. absorti sunt
Dona dei malis et bonis coia sunt vno dempto ps ciij ser i. v. qui protegit

Ecclesie figuram gestabat rebecca in vtero psal. cxxvi v. ecce hereditas
Eccam ab inicio mundi prefigurata et quomodo semper persecutionem sustinuit psal. cxxviij. v. sepe expugnauerunt
Eccla lux est sine macula ps ciij. ser i ver. extendens celum
Eccla cur no patitur tantam persecutione sicut antea ps ciij ser iij v ortus e sol
Eccla quo non omnes homines incorporat ps cxxiij. v. forsitan viuos
Edificant multi male psal ciij ver. benedicite dnm
Ab Elemosina nemo se excusare potest quamquam paup existens ps ciij. ser i. ver. abyssus. in fine
Elemosina etiam peccatori danda e ps ciij. v. faciens mias
Elemosinam dando cur h nescire debeat sinistra psal. c xx v. dns tegu.
Elemosina vn fieri debeat placabilis deo ps cxxv. v. tunc repletum
Elemosina paupis etia indiget diues psal cxxv. v qui seminant
Ementes et vendentes cur excludebantur a xpo de templo cum flagello resticule ps cxxx in titulo
Errare multi dicuntur p diem psal cxxxviij v. per diem errabant
Esurientes sitientes cur dicuntur beati ps cxviij ser i. v non em q operantur
Exaltatur p quid homo cu cristo ps cxxvi. v. in vanum
Exaudibilis qd redditur vox nra ps cxxxvij v. Quoniam audisti
Exaudiuntur cur multi ore clauso et multi magnis clamoribus non exaudiuntur psal cxix. v. cu hijs q oderut
Exemplu de aquila quo renouari debeat aia ps cij. q principio post mediu
Exponitur illud euangeliu no qd intrat in os sed qd exit coinquinat psal cxxv v. tunc repletum
Expoitur de filio prodigo ps cxxxviij v. intellexisti v. sequenti
Exponitur illud de quinque vginibus ps cxlvij v. quonia cofirmauit
Exponitur id geneb Et ipa conteret caput tuu ps ciij. ser iiij v. draco iste

Facies cristi cur querenda est cu sit vbique psal ciij v. quite inqt
Faciem cur xpus aliquando auertit a nobis psal ciij. ser iiij. v. auertente autem. v sequentibus
Facies cristi sup bonos et ma. sz aliter ps cxviij ser xxxi v. qr oes vie
Facies hois non in ipo homine sz in peccis e dirigeda ps cxxiij v. q habitas
Fide iam ambulandum est psal cxxiij in titulo
Fidei laus in quo cosistit psal ci. ser ij v. respondit ei. prope finem
Fides de quo actu xpi magis recomedatur ps. cxx. v. ecce no dormitabi

Fides erit iusticia hōis ps cix v. dixit dn̄s .post medium
Figura de duobꝫ filijs abrahe psal' cxix v. inhabitaui
Figura cur b. petro p̄cipiebatur primo mactare q̄ꝫ ꝯmedere psal. cxxiij. v. forsitan viuos
Figurat captiuitas syon nr̄am captiuitatem psal' cxxv v. cū cōuerterit. cxxxvi. qm̄ qui interro.
Figura quō xp̄us docuit in mr̄e sua vt deum p̄ponamus ꝯsanguinitatibus psal' cxxvij v. vxor tua .in fine
Figura cur tātum vn⁹ sanabatur in piscina p̄s c ij v. notas fecisti
Figura quō in omni statu reꝑiūtur mali p̄ cxxxij v. ecce q̄ꝫ bonū añ me^m
Figura de signo gedeonis p̄ cxxxvij ver. quoniam audierunt
Figura cur eua de latere ade facta ē. p̄s c iij. ser iiij. v. draco hic q̄
Figura de tp̄e nr̄e liberationis psal. cxlviij. v. laudate dn̄m. in medio
Figura cur ioseph p̄cesserit prēm suum in egipto p̄s c i. ser ij. v. et semen
Figura cur moyses ꝛ filij isrl' nō potuerunt intrare terrā ꝓmissionis cū tn̄ multi mali intrauerunt psal' c i ser ij. ver. et semen
Figura cur helyas missus fueāt pascendus ad viduam psal' c iij. ser iij v. et herbam .post mediū
Figura de vēditione ioseph p̄s c iiij. v. et vocauit vsq̄ꝫ in finem psalmi
Figura de iacob luctante cū angelo p̄s cxlvij v. annūcians
Filij non morituri quō generandi sīt p̄s cxxvij v. vxor tua
Filij isrl' xp̄iani nō iudei psal' cxlviij. in fine psalmi
Flagellat cur de⁹ aliqn̄ innocētiorē ꝛ dimittendo sceleratiorem impunitum psal' cxlviij ver. ignis grando post medium
Flagellum dei non est repellendū q̄r medicina p̄s c ij v. sicut miseretur
Flendū est post mandati trāsgressionem p̄s cxviij. ser xxvij. v. exitus aq̄rum ꝛ ser. seq̄n̄ti v. iustus es
Flent multi male p̄s cxxxvi v. super flumina in medio
Fugere interdū licet p̄secutionē. p̄s cxli v. perijt fuga

Gaudium non erit iustis q̄ꝛ demonia illis subiciātur p̄ cxxx v. neq̄ꝫ in altum. in fine cxlvi. v. qui numerat
Gaudium in quo ponendū est. p̄s cxliij v. per singulos
Gaudendū cur ē in aduersitate sicut in ꝓsperitate psal' cxxxviij v. et nox tq̄ꝫ .v sequenti
Gaudere cur debeant iusti p̄s c ij. v. miā vo domini. ꝛ v sequenti
Gemitus hōim non semper laudabilis ꝛ bon⁹ p̄s c i ser i v. a voce gēitus
Generationes oēs in vnā redigūtur p̄s c i. ser ij v. in generationē
Gn̄ationes tm̄ due in quibꝫ laudandus ē deus p̄s cxliij v. generatio
Gladius bon⁹ ꝛ malus ē p̄s cxlij v. de gladio
Gloriari cur non iust⁹ debeat in suis iustificationibus sibiip̄i aliqd attribuendo p̄s c iij ser iiij v. auertente āt vsq̄ꝫ finem psalmi
Gloriari cur non potest hō meritis suis p̄s cxviij ser xiij v. et veniat
Glīa est iustorꝫ ꝛ stultorū p̄s cxlix v. exultabunt ꝛ v sequētibꝫ
Gratie dei magnitudo p̄s c iij. ser iij. v. vt exhilaret
Grā dei magna intelligēda ē ab vnoquoq̄ꝫ p̄s cxliij v. et iusticia

Habitatio cristi aīā iusti psal. cxcij v. qui habitas .in fine
Homo cur dicit' puluis in sac' scriptura p̄s c i. ser i v. et pulueris

Mia quō facienda est iusto. idē vt s̄
Mia di nō ēspernenda ꝓpter eꝰ lon
ganimitatē p̄s c ij v̄. miserator ꝛ
Mia dei nō omniū hōim eq̄liter mi
serebūtur p̄s c i ser i v̄. et pulueris
Mia quō iusti etiā indigebūt pꝰ iu-
diciū ps. c xxxv v̄. cōfitemini dn̄o
Miē opa oēs v̄tutes excellunt psal.
c xlvij v̄. qm̄ cōfirmat in fine
Mia non tollit iusticiā p̄s c xliij ver.
miā mea .in fine
Miseri non sunt petendi vt eo poti
us distribuatur p̄ c xxv v̄. eūtes ibāt
Misereri qd est psal' c xi v̄. suauis āt
Miraculū et si nō fecerit iustꝰ prop
terea non est reputandꝰ iniustus p̄s
c xxx v̄. neqꝫ in altum
Monachoꝝ ꝛ frm̄ vnitas q̄ꝫ lauda-
bilis ē p̄s c xxxij v̄. ecce q̄ꝫ bonū
Monachoꝝ vnitati cur multi insul
tant idem vt s̄ .prope finem
Moyses cur cōcupiuit videre deuꝫ
cū tn̄ colloquebatur sibi ps. c xxxviij.
v̄. mirificata
Mortis diē cur deus fecit nobis in
certū p̄s c i in i ser. v̄. qm̄ cinerem
Mortuis vtrū pena ē q̄ꝫ suis viuen
tibꝫ male sit p̄ c viij v̄. dispeat de t̄ra
Mortuꝰ absorbuendus ē hō ꝛ non
viuus p̄s c xxiij v̄. forsitan viuos
Mortes scōrum facte sꝫ crassitudo
terre p̄s c xl v̄. sicut crassitudo
Multiplicatio nō omnis desideran
da p̄s c xxxvij v̄. multiplica. ꝛ v̄ seq̄.
Mundiciā nō oēm q̄rit deus psal'. c
xxxv v̄. tunc repletum
Murmurabāt cur filij isrl' tā ipatiē
ter p̄s c v v̄. prēs nostri
Mutabilis hō est potest tamen ha-
bere stabilitatem p̄s c xxi v̄. cuiꝰ pti-
cipatio .prope finem

Negando cristum petrꝰ pecca
uit q̄ꝫq̄m cristus p̄dixerat p̄s
c xl ver. cadent in rethia

Nocere nō oībꝫ p̄t dyabolus p̄s c iij.
in iij ser v̄. posuisti tn̄bras
Nocte deū bn̄dicere vtiliꝰ diē psal'. c
xxxiij v̄. in noctibus
Nocticorax pellicanꝰ passer aliquid
signt̄ p̄s c i. in i ser v̄. similis factꝰ
Noe in archa cur includebantur oiā
gn̄a aiāliū p̄s c iij. in iij. ser v̄. pota
bunt
Nomen dei non oībus est sanctum.
p̄s c iij. in i ser. v̄. confessionem ꝛ de-
corem
Nomen dei eternum quod sibiipi i-
posuit exponitur psal'. c xxi. v̄. cuius
pticipatio
Noua cātanda sunt deo psal. c xlix v̄
cantate domino
Nouissimū diem cur deꝰ ꝯmendauit
nobis p̄s c xlvij. in titulo
Nox nostra quō illuminata ē psal'. c
xxxviij. v̄. et nox illuminatio
Nubes quō posuit deus ascensum
suū p̄s c iij ser i. v̄. qui ponit
Numerati sunt tm̄ boni a deo psal' c
xlvi v̄. qui numerat

Obliuisci deū ꝛ eiꝰ retributio-
nes q̄ꝫ malum sit psal' c ij v̄. be
nedic a. noli
Obliuio nō cadit in deum q̄ꝫq̄m dici-
tur ne obliuiscaris psal' c xviij. ser xv
v̄. memento
Obscura cur multa sunt posita in sa
cra scriptura psal' c xlvi v̄. suscipiens
mansuetos
Oculos leuare ad celum multum vti
le p̄s c xxij v̄. qui habitas in celo
Oculi nostri quomodo in deum di-
rigendi psal' c xxij v̄. ecce sicut oculi
Odiri etiā poterit deus p̄s c xxxviij.
v̄. et sup inimicos
Odium aliquod habendū est in ho-
mine p̄s c xxxviij v̄. inimici
Oleum pccōris spernēdum ē p̄s c xl.
v̄. oleum pccōris

5

Onera primi mutuo sunt portāda psal' c xxix v. propter legē tuā
Opa a do facta cur dicūtur bona cū solus deus bon⁹ ps c iij v. q propici⁹ in medio
Opa bona in pace opanda sunt psal c iij. ser iij. v. exiet inquit
Opa vn̄ dicuntur bona vel mala. ps c xviij ser xxiij. v. adiuua me
Opa bona ꝛ miracula p apl'os facta vnusquisqꝫ iustus potest dici fecisse ps c xxx v. neqꝫ in altum in me⁹
Opm factor plus inspiciē⁹ q̄ʒ opa psal' c xliij v. et virtutem
Orandū est p nobis detrahentibus ps c viij v. ego autem orabam
Oratio aliqn̄ fit homini in peccatuʒ psal' c viij v. et oratio eius
Oratio p qd redditur exaudibilis. ps c xix v. cum hijs qui oderunt
Orationis exauditionē nō impedit loci pfunditas p c xxix v. de pfūdis
Oratio in vno dūtaxat loco exauditur ad reg. ce. c xxx. in titulo
Oratio añ deū nō añ hoīes effundēda est ps c xli v. effundo añ eum
Oratio ꝛ si nō exauditur nō est murmurandū psal' c xliij v. oculi oīum
Orandū est quō in veritate p c xliiij. v. omnibus inuocantibꝫ
Orandū est sine intermissione psal' c xlvi. v. laudate dn̄m inquit
Orandum in tpe psal' c i ser i v. et respexit
Orō quō formāda est cōtra falsa crimina p c xviij. ser xxvij v. redime me
Ossa corpis in tribulatione primorum ꝯfringēda sunt psal' c i. ser i v. et ossa

Pacem multi pdicātes sꝫ pauci possidētes psal' c xxi v. ppt fratres
Pacē quā possident in celo iusti. ps c xxi v. qm̄ ibi sederūt
Panis cor letificans appetend⁹ ē ꝛ non ventrē psal' c iij ser iii. v. et pāis
Passeres nidificātes in cedris aliqd sigñt ps c iij. ser iii. v. illic passeres
Passeres in tecto aliqd docent psal'. c i ser i v. similis factus
Patiūtur tribulationē multi nō merendo ps c xlv. v. facientē iudiciū
Paupes et cristi discipuli salubriter recipiendi sunt p c ij. v. faciens miās
Paupes qrendi sunt si nō fuerint psentes psal' c iij ser iii v. ꝛ herbā. in fine. c xlvi v. qui exoriri. post mediū
Paup spū nichil tn̄ possidens oiā di² relinqre p c iij. ser iii v. illic passeres
Paupes veri adiuuātur a deo psal' c vi. v. et adiuuit pau.
Paupes multi dicūtur etiā diuitias possidētes ps c xxii. v. qm̄ multū
Paupes saturabūtur panibꝫ et non diuites psal' c xxxi v. hic habitabo
Pccōr cur ita secure malū opatur. p c i. ser i v. qm̄ cinerem
Peccatū parentum aliqn̄ redit in filios psal' c viij. v. in memoria
Peccatū habitare in hoīe non semp viciosum ps c xviij. in ij ser.
Peccare q dicūtur sine lege p c xviij. ser xxv v. preuaricantes
Pccōres nō oēs pcutiendi a dō. ps c xxviij v. dn̄s iustus
Pccōres nō oēs eqliter ꝯtēpnunt deum ps c xxix v. de pfundis
Pccā ondūtur homini p legē psal' c xxix v. propter legem
Pccā etiam pua periculosa sunt Ibidem in fine
Pccā multi trahūt velut restem longam ps c xxxix v. et restes
Pccā multi defendūt ꝛ in deū extorquent ps c xl. v. ad excusandas
Pccā supborum etiam agnoscit de⁹ q̄mq̄m solus humiles respicit psal'. c xxxvij. v. qm̄ excelsus

Peccandū non ẽ ex spe venie nec des
peratione p̄s c xliiij v̄. miōrs et
Pccōres latroni cur illesi ꝑmittūtur
a deo. bonos vel mōtem crebro ful-
mine ꝑcutiẽdo p̄s c xlviij v̄. ignis grā
Pccōres durissimos cur tā instāter
deꝰ ꝯuertit p̄s c xlvij. v̄. emittit v̄bū
Pena iude et illū sequētiū ꝑnunciat̄
p̄s c viij. v̄. constitue vt ꝑ totū p̄s
Penitentie dolor non cadit in deum
psal. c xxxi ver. iurauit dominus c ix
ver. iurauit
Peregrinatio hominis ad quid p̄s c
xix. ver. heu me incolatus
Persecutio eccē in diluuio p̄figura-
tur p̄s c iij ser ij. ver. sup mōtes
Persecutiones tantas cur non pa-
tiuntur xpiani sicut antea p̄s c iij. ser
ij. ver. ascendunt montes
Potestas non in hoiē nec in dyabo
lo p̄s c iij. ser iij. ver. posuisti tn̄bras
Potestas qua efficitur homo filius
dei que sit psal. c xx. ver. dn̄s tegu-
mentum. post medium
Preceptum vnum datur angelis et
sanctꝫ p̄s c xlviij v̄. preceptū posuit
Primogenita hōis custodienda et n̄
occidenda psal. c xxxiiij. ver. domine
nomen. an̄ medium
Presumptio suiipius cur ꝓhibetur
homini psal. c xv ver. ego autēz dixi
ver. sequenti.
Protectio dei sicut celi sup terrā p̄s
c ij. v̄. non secūdum peccata

Querenda non sunt foras que
deo sunt retribuenda psal. c ij
v̄. benedic anima. ꝓpe finem
Querenda q̄ sunt ab hoiē psal. c xiiij.
v̄. domine erue
Querẽdo deū cur multi nō inueniūt
p̄ c xviij. ser i. v̄. nō em̄ qui opantur
Querunt qui ꝑfecte deum p̄s c xviij.
ser xxviij. iustificationes
Querenda sunt ab hoiē sufficientia
p̄s c xlvij v̄. qm̄ cōfirmauit. ꝓpe finē

Radix mādatoꝝ ẽ aspiciẽda ⁊ n̄
multitudo p̄s c ij. v̄. ⁊ meōria
Remediū cōtra casum cū ipellimur
p̄s c xvij. v̄. fortitudo mea
Regnū celoꝝ solū pueri possidebūt
p̄s c xij. in titulo. v̄ septi
Regūtur etiā minima mūdi a deo ⁊
nō casu ps. c xlviij v̄. ignis grando
Repellūtur multi a deo ps. c xviij ser
v. v̄. in toto inquit corde
Responsio dāda est deo cū vocat p̄s
c i. ser ij. ver. respondit ei
Resurrectionis nostre figura psal. c
ij. v̄. qui propicius post mediū
Resurrectio nō qualiscūq; ab hoiē ẽ
speranda ps. c xxvi. v̄. cum dederit. c
xxxix v̄. sperauit aiā. post mediū
Retributionū differentie sunt sex p̄s
c viij. v̄. pro eo inquit
Retribui quid debeat d̄o ꝓ bn̄ficijs
suis p̄ c ij. v̄. bn̄dic a. noli. ⁊c̄ ecca me[m]

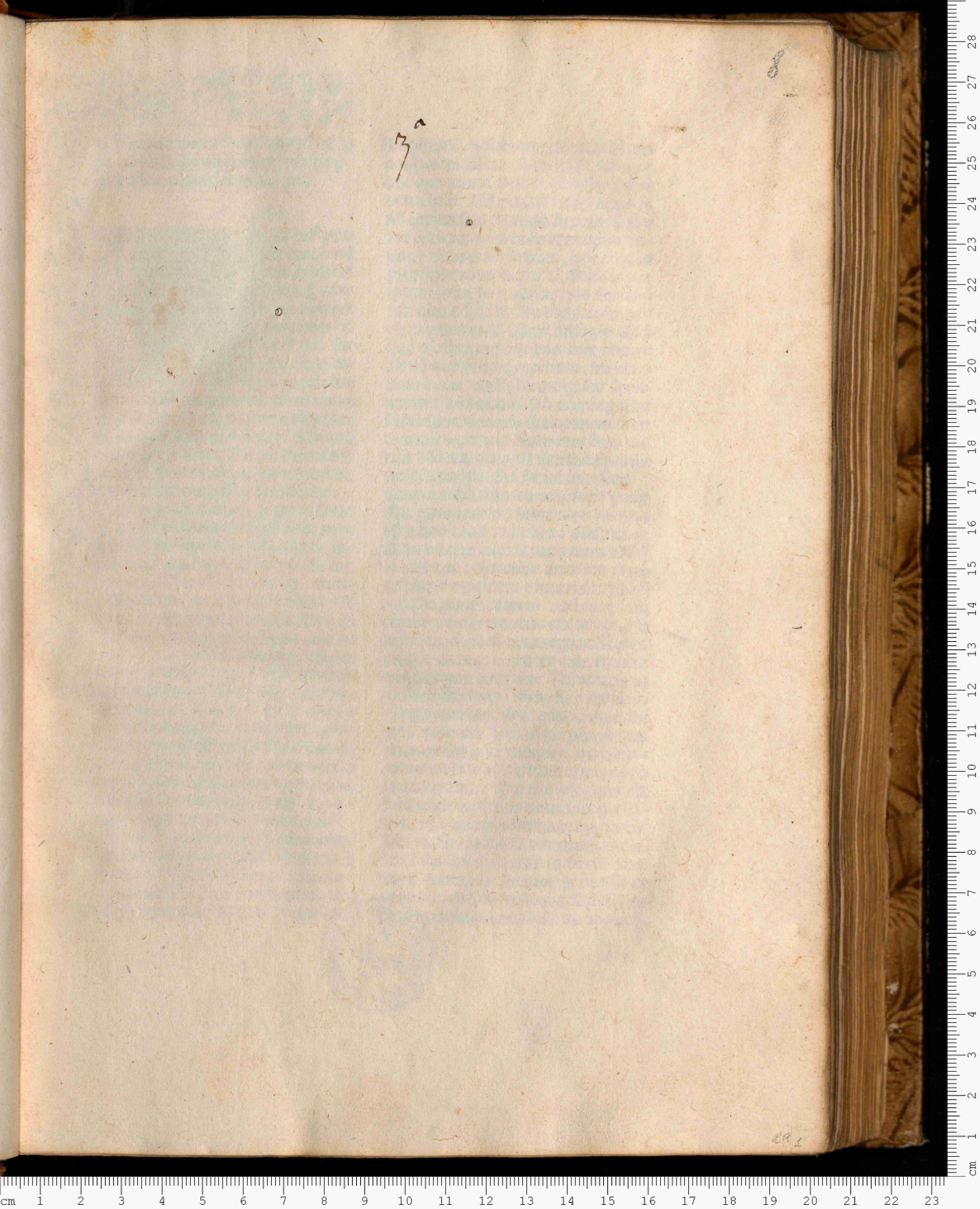
Sacrificiū abrahe nō diuiden-
do aues quid siḡt psal. c iij ser
iij. v̄. super illos volatilia
Sacrificiū qd̄ offerendūz ẽ deo p̄s c
xxx. v̄. dn̄e non est exaltatum
Salomon cū a d̄o reprobatꝰ cur dic
ta eiꝰ n̄ sc̄ reprobata. p̄ c xxvi. i titulo
Salus ꝓpria sup oiā querenda est p̄
c ij. v̄. qui propicius
Sanari nō omnes merētur a d̄o p̄s
c xlvi. v̄. et alligat
Sanctificari cur petimꝰ nomen dei
cum sit ab eterno scm̄ psal. c iij. ser i. v̄
confessionem ⁊ decorem
Sapiētia q̄ deꝰ cūcta fecit q̄ est. p̄s c
iij. ser iij. v̄. q̄m magnificata
Scādalum nō oritur iusto ex lege d̄i
q̄mq; non intelligat psal. c xviij. ser.
xxxi v̄. pax multa
Scandala pccōrū quō vitanda sunt.
p̄s c xxxix. v̄. iuxta semitas
Scientia qn̄ dicit̄ vtil̄ psal. c xviij. ser

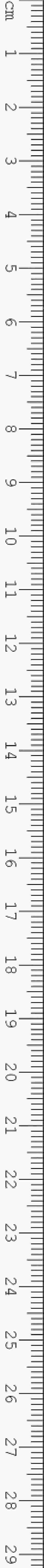
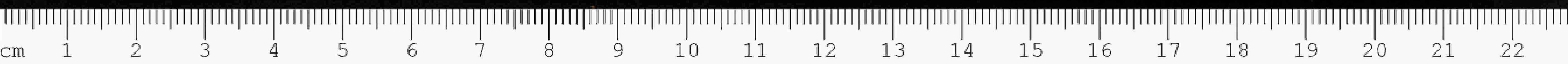
Timor etiã servilis multũ vtil' pcipue ditib3 z nobilib3 ps cxlix v vt alligãt
Tria necessaria hõi ad regnũ celorũ psal' cl. in titulo ppe finem
Tribulatio ne fit homini in malũ remedium psal. c ij. v. qui propicius
Tribulatio vtilior vana salute hõim psal. cxiiij. v. tribulationem z do
Tribulationis hõis que ẽ causa psal. cxxiij. v. torrentẽ ptransijt. in fine
Tribulationes si patitur iust9 nõ est ãmirandũ ps cxxviij. v. sepe expug.
Tribulationem cur multi nõ sentiũt cũ vita humana sit tribulatio psal. c xxxvij v. si ambulauero
Tribulationum sunt dies hõis psal. cxliij v. dies eius
Tribulatione inexistentes quid facturi sunt psal. cxliiij v. iustus dñs
Tribulatio non semp meritoria. ps cxlv v. faciens iudicium

Verbũ dei cur nõ phibetur sicut antea psal. c iij. ser ij. v. ascendunt. ver. sequenti
Verbũ cõe z nõ puatũ ẽ pdicandum ps. c iij. ser ij. v. inter mediũ mõtiũ
Verbum dei panis anime psal' c i. ser i. ver. quoniam oblitus
Verbũ rñdendũ ẽ exprobrantib3 nobis p cxviij v. xiij v. z rñdebo. in fine
Verbũ dei gladi9 bis acut9 ps. cxlix. ver. et framee
Veritatem annũciare non semp salubre z meritorium psal. cxv. in titulo
Veritas quomodo ẽ agnoscenda ps cxxij. in titulo post medium
Veritate inuocare deum quid sit. ps cxliiij. ver. omnib3 inuocãtib9
Verba cristi preualuerunt verbis et dictis phorum psal' cxl. v. audierũt
Via quando dicitur rcã psal. cxviij. ser v. ver' in quo corrigit
Vie sunt due quibus it ad nos deus et nos ad illum psal'. cxxxvij. ver. et confitebor
Vincendi quomodo sunt inimici ps cxliij. v. misericordia mea
Videre prima dei et posteriora quid est psal' cxxxviij ver. mirificata. cxx. ver. ecce non dormitabit
Vidua z pupilli solũ regnum dei possidebunt psalmo cxlv. ver. orphanũ
Videri per quid poterit deus in mũdo psal' cxlix ver. letetur israhel
Virgines. quinq3 dũtaxat sapientes regnum dei possidebunt psal' cxlvij. ver. quoniam cõfirmauit
Visio di vita eterna psal. c ix. ver. in splendore
Vita potior laus cristo exhibetur q̃3 lingua psal. cxlvi. ver. deo nostro
Voluntas dei non omnibus nota ps c ii ver. filijs israhel
Voluntas dei in omni opere humano etiam malo cõpletur psal. c x. ver Magna opa
Voluntas bona pro opere aliquando reputabitur psal. cxxv v. Qui seminant
Voluntas dei causa est omnium que fecit psal. cxxxiiii ver. omnia q̃cũq3
Voluptati carnali spina semper annexa psal. c ij. v. non in finem
Voluptatum amatores vitãdi sunt psal. cxxxix. ver. a viro iniusto in medio
Votum quod petit sibi reddi de9 ps cxv. ver. vota mea
Vox coruina extirpanda est psal'. c ij ver. misericors et

Xpist9 cur loculos habebat vbi necessaria reseruabat. ps c iij. ser iij. et herbam. circa medium
Xpristo cur iposita sunt diuersa nomina psal' c iij ser. iij ver. posuisti tenebras
Xpristus etiã mendicabat psal'. c viij v. quia persecutus

Xp̄us etiā scd̄m carnez dn̄s dauid q̄z
q̄m ab eo nat⁹ p̄s c ix v̄. dixit dn̄s .cir
ca medium
Xp̄us cur dicit si nō venissem pccm̄ n̄
haberent cū tn̄ an̄ eius aduentū sine
pccō n̄ fuerūt p̄s c xviij. ser ij. xpe finē
Xp̄us nedum lumē sed lucerna etiaz
dicitur p̄s c xviij .ser xxiij. v̄. lucerna
pedibus
Xp̄us cur descendit de celo : p̄s c xix.
in titulo
Xp̄us cur seruiuit etiā malis hōibus
p̄s c xxiiij .v̄. qz nō relinquet
Xp̄us vsqz passionē ei⁹ singularis fu
erat ⁊ solus p̄s c xl .v̄. singularis ego
Xp̄us cur expulit colūbas vēdentes
de tēplo p̄s c xxx .v̄. neqz in altum
Xp̄us dicitur sol sed nō ōibz ort⁹ p̄s
c iij .ser iij. v̄. sol agnouit
Xp̄us eciā in forma serui sup̄ omnes
docentes p̄s c xviij. ser xxij. v̄. super
omnes



¶ Incipit tractat⁹ beati augustini super terciam quiquagenam psalterij
Exposicio psalmi cētesimi pmi:



Ecce vn⁹ pauper orat. ⁊ nō orat in silētio Licet ꝙ audire eũ. ⁊ videre quis nam sit. ne forte ille sit de quo dicit apostolus qui ppᵗ nos paup factus est cũ diues esset. vt illius pauptate vos ditaremi Si ergo ipse est quō paup: Nā quō diues qs nō videt: Vñ em̄ homīes st̄ diuites: Puto auro. argēto. familia. terra. sed omnia p ipm facta sunt: Quid ergo illo ditius. p quem facte sunt diuitie eciam ille q̄ nō sunt vere diuitie: Per illum em̄ ⁊ ille diuicie. ingeniũ. mores: vita. ipsi⁹ corpis saitas sensus cōfirmacio ꝗ mēbroꝝ: Etem̄ cũ hec salua sunt. ⁊ paupes diuites st̄ p illum ⁊ ille maiores diuitie. fides. pietas. iusticia. caritas. castitas. mores boni. Nemo em̄ ⁊ has habet. nisi per eum q̄ iustificat impiũ Ecce ꝗ̄ diues. Quis em̄ diues: Qui habet qd̄ vult alio faciēte. an q̄ facit qd̄ vult ⁊ alio habente: Puto qa ditior ille q̄ fecit quod habes. quia qd̄ ille habet tu nō habes. Ecce ꝗ̄ diues: In hoc tamen diuite vnde agnituri sumus hec verba. cinerem sicut panem manducaui. ⁊ potum meum cum fletu miscebam: Huc ne ille tante diuitie peruenerũt: Multum illud excelsum. multum h̄ abiectum: Quid faciemus: Quemadmodum ista yma illis summis cōtemperabimus: Nimis ab inuicem longe sunt. nondum agnosco istum pauperem Alius est fortasse. sed adhuc queramus Vnde em̄ nobis nō videtur ipse: Mirum si interrogas et nō expauescis diuitias. in principio erat verbum ⁊ verbum erat apud deum. ⁊ deus erat verbum. hoc erat in principio apud deum ¶ Omnia per ipsum facta sunt et sine ipso factum est nichil. ¶ Qui ista dixit. cum diceret diues erat. quantomagis ille ō quo dicebat. in principio erat v̄bum: Et nō qualecumꝗ verbum. sed verbum deus. ⁊ nō vbicumꝗ sed apud deum. ⁊ nō vacans. sed omnia p ipm facta sunt. cinerem sicut panem manducauit ⁊ potum suum cum fletu miscuit Metuēdum est ne tātis diuicijs nostra paupertas faciat iniuriam Quere adhuc tamen ne ipse sit paup iste. quoniam verbum caro factum est ⁊ habitauit in nobis.: Respice et illam vocem. ego seruus tuus ⁊ fili⁹ ancille tue: Attende ancillam illam castam ⁊ virginem ⁊ matrem: Ibi ei accepit paupertatem nostram. vbi serui formam indutus est. semetipm exinaniens ne diuicias expauesceres eius. ⁊ ad eum accedere cum tua mēdicitate non auderes: Ibi accepit in ꝗ̄ formam serui. ibi nostra indutus est paupertate. ibi se pauperauit. ibi nos ditauit: Iam ergo propinquamus de illo hec intelligere. verumptamen adhuc non est tam temere pronunciandum: Partus virginis est lapis sine manibus de monte presci-sus. vbi nullus hominum operatus est. nulla transfusa concupiscencia. sed sola fides accensa. ⁊ verbi caro caro concepta: Deinde processit ex etero locuti sunt celi. angeli pastoribus nunciauerunt. stella ad adoran-

dum regem magos traxit. symeon
impletus spiritu infantem deum in
matris manibus agnouit. accessit e-
tas. non diuinitati. sed carni. horrent
mirantur qꝫ sapientiam dei pueri du
odennis imperiti senes: Aut eciam
si periti senes. quid illorū peritia ad
verbum dei? Quid illorum peritia ad
sapientiam dei? Nonne ⁊ periti nisi
illo subueniente vtiqꝫ perituri? Cres-
cit adhuc etate corporis. venit ad flu
uium baptizandus. baptizator deum
agnoscit. indignum se soluende cal-
ciamenti corrigie confitetur. Iam in
de ceci illuminātur. surdis aperit' au-
ditus. loquuntur muti. mundantur
leprosi. stringūtur paralitici. conua
lescunt languidi. resurgunt mortui.
Iam quidem in verbi illius ꝑ quod
facta sunt omnia comparatione di-
uitiarum agnosco paupertatem. sed
qꝫ longe adhuc a cinere ⁊ fletu cū po-
tu? Adhuc timeo dicere ipse est. ⁊ ta-
men volo. Sunt enim hic que me co
gant velle. ⁊ rursus quedam que me
cogant timere: Ipse est. ⁊ nō est ipse
Iam in forma serui est. iam morta-
lem fragilem qꝫ carnem portat. iam
moriturus aduenit ⁊ tamen nōdum
intelligitur in hac egestate. cinerem
sicut panem manducaui. ⁊ potum
meum cum fletu miscebam: Addat
ergo paupertatem paupertati. ⁊ trāf
figuret in se corpus humilitatis nos-
tre: Sit caput nostrum. simus mem
bra eius. sint duo in carne vna: Iam
enim vt primitus pauper esset for-
mam serui accipiens dimisit prēm
Quod autem de virgine natus est. di
mittat ⁊ matrem: ⁊ adhereat vxori
sue. ⁊ sint duo in carne vna: Ita enim
erunt duo ⁊ in voce vna. ⁊ in illa vna
voce iam nō mirabimur nostram vo

cem. cinerem sicut panem manduca
ui. ⁊ potum meum cum fletu misce-
bam: dignatus est enim habere nos
membra. sunt ⁊ penitentes in mem-
bris eius. non enim exclusi ⁊ separa
ti sunt ab ecclesia eius. nec omnino si
bi adiungeret coniugem nisi illa voce
agite penitentiam appropinquabit
enim regnum celorum. Iam ergo au
diamus quid orat caput ⁊ corpus.
sponsus ⁊ sponsa. xpristus ⁊ ecclesia.
vtrumqꝫ vnus. sed verbum ⁊ caro nō
vtrumqꝫ vnum Pater ⁊ verbū. vtrū
qꝫ vnum. xpristus ⁊ ecclesia vtrumqꝫ
vnus. vnus quidam vir perfectus in
forma plenitudinis sue. donec occur
ramus omnes in vnitatem fidei. in
agnitionem filij dei. in virum perfec
tum. in mensuram etatis plenitudi-
nis xpristi: Sed donec occurramus
agitur hic paupertas nostra. agitur
hic adhuc labor ⁊ gemitus. gratias
misericordie ipsius: Vnde illi labor.
vnde illi gemitus. verbo per quod fac
ta sunt omnia? Si dignatus est habe
re mortem nostram. non nobis da-
bit vitam suam: In magnam spem e
rexit. cum magna spe gemimus Ge
mitus habet tristitiam. sed est gemi
tus qui habet ⁊ gaudium: Ego puto
saram sterilem letam gemuisse cum
pareret. ⁊ nos dicamus. a timoē tuo
concepimus ⁊ parturiuimus spiri-
tum salutis Audiamus ergo xpristū
pauperem in nobis. ⁊ nobiscum ⁊ ꝑ
ter nos: Tytulus enim ipse indicat
pauperem: Postremo putate me
suspicatum quis nam sit iste pauper
Orationem audiamus ⁊ personam
agnoscamus. nec vbi erres quando
audieris aliquid quod coaptari capi
ti illi⁹ non possit. ideo prelocut⁹ sum
vt si quid tale audieris ex infirmitate

corporis aduertas sonare. et vocem membrorum agnoscas in capite: Oratio inopis hoc habet tytulus cū augeretur. et in conspectu domini effudit precem suam: Ipse ille pauper est qui alibi dicit. a finibus terre ad te clamaui. cum augeretur cor meum: Iste ipse pauper est. quia idem ipse xpristus est. qui se apud prophetam et sponsum dixit et sponsam. Sicut spō so alligauit michi mirram. et sicut spō sam induit me ornamento: Se dixit sponsum. se dixit sponsam Unde hoc nisi quia spōsum propter caput. sponsam propter corpus: Vox ergo vna. quia caro vna: Audiamus pocius et in hijs vocibus nos quoque agnoscamus. et si nos extra esse viderimus. ibi esse laboremus:

¶ Psalmus:

Exaudi domine orationem meā et clamor meus ad te perueniat: Hoc est exaudi deus orationem meam. quod est clamor meus ad te perueniat. In geminatione affectus petentis est: Ne auertas faciem tuam a me. Quando deus a filio faciem auertit: Quando pater a xpristo: Sed propter membrorum paupertatem. ne auertas faciem tuam a me In quacumque die tribulor inclina aurem tuam ad me. Tribulor enim deorsum. tu autem es sursum. Si me extollo longe sis. si me humilio. inclinas aurem tuam ad me: Sed quid est in quacumque die tribulor: Nunc enim non tribulatur: Aut ista diceret nisi tribularetur: Sufficeret ergo inclina aurem tuam ad me quoniā tribulor. In quacumque die tribulor inclina aurem tuam ad me tanquam vnitas corporis. Si patitur vnum mēbrū. compaciūtur omnia membra: Tribularis tu hodie. ego tribulor. Tribulatur alius crastino. ego tribulor: Post istam generationem alij posteri. qui succedunt posteris tribulātur. ego tribulor vsque in finem seculi. Quicumque in meo corpore tribulantur ego tribulor. In quacumque ergo die tribulor inclina aurem tuā ad me. In quacumque die inuocauero te. cito exaudi me Hoc idem est. Iam nunc inuoco Sed in quacumque die inuocauero te. cito exaudi me. Orauit petrus orauit paulus. orauerūt ceteri apostoli. orauerūt fideles temporibus illis. orauerunt fideles consequentibus temporibus. orauerunt fideles martirum temporibus. orāt fideles nostris temporibus. orabūt fideles posterorū temporibus. In quacumque die inuocauero te cito exaudi me. Cito exaudi. iam enim hoc rogo quod dare vis. Non terrena quasi terrenus. sed ex prima captiuitate iam redemptus regnum celorum desidero. Cito exaudi me. nō enim nisi tali desiderio dixisti. adhuc te loquēte dicam. ecce assum. In quacumque die inuocauero te. cito exaudi me. Unde inuocas. de qua tribulatione. de qua egestate o pauper ante ianuam diuitis dei: Quo desiderio mendicas: Qua inopia requiris: Qua egestate pulsas vt aperiatur tibi: Dic Audiamus ipsam egestatem in illa et nos ipsos inueniamus. et tecum rogemus. Audi et agnosce si potes. Quia defecerunt sicut fumus dies mei. O dies. si dies. Ubi enim dies auditur. lux intelligitur. sed defecerunt sicut fumus dies mei. dies mei. tempora mea Unde sicut fumus. nisi

ꝓpter elationem superbie? Tales di-
es dignus fuit accipere superbus a-
dam. vnde carnem xpristus accepit:
Ergo in adam xpristus. ⁊ adam in
xpristo liberatus est: Profecto ⁊ a
diebus fumi qui dignatus est habere
vocem dierum fumi· quia defecerūt
sicut fumus dies mei: Videte fumū
superbie similem: ascendentem. tu-
mescentem. vanescentem. merito er
go deficientem: nō vtiqꝫ permanen-
tem: Quia defecerūt sicut fumus di
es mei: Et ossa mea sicut in frixo
rio confrixa sunt: Et ipsa ossa mea. ⁊
ipsa fortitudo mea nō sine tribulatio
ne. nō sine vstione. Ossa corporis
xpristi. fortitudo corporis xpristi vbi
maior q̄ in sanctis apostolis? Et ta-
men vide ossa frigi Quis scandaliza-
tur ⁊ ego nō vror? Fortes sunt fide-
les. boni intellectores ⁊ predicatoēs
verbi. viuētes vt loquūtur. loquētes
vt audiunt. Fortes plane sunt. sed ad
omnes qui scandala paciūtur frixori
um ipsorum sunt: Est ēm ibi caritas
⁊ magis in ossibus. interiora sunt os
sa omnibus carnibus ⁊ portant om-
nes carnes. Verum si quisqꝫ pacia-
tur aliquod scandalum ⁊ in anima pe
riclitetur: tantum os frigitur. q̄ntum
amat: Desit amor. nemo frigitur. assit
caritas et si membrum cōpatit᷑. cō-
paciente vno membro quomodo fri
guntur qui portant vniuersa mem-
bra? Ossa mea sicut in frixorio con-
frixa sunt: Percussum est sicut fe
num ⁊ aruit cor meum: Respice ad
adam. vnde genus humanum: Vn-
de enim nisi ab illo propagata mise-
ria est? Vnde enim nisi ab illo heredi
taria ista paupertas? Dicat ergo cum
spe iam in corpore xpristi positus il-
le. aliquando in suo corpore despera

tus. Percussum est sicut fenum ⁊ a-
ruit cor meum: Merito quia omnis
caro fenum: Sed tamen vnde tibi
hoc contigit? Quoniam oblitus
sum commedere panem meum: De
derat enim deus panem precepti:
Nam panis anime quid nisi verbum
dei? Suggerente serpente preuari-
cata muliere. tetigit vetitum. obli-
tus est preceptum: Merito percus
sum est sicut fenum ⁊ aruit cor eius.
quoniam oblitus est manducare pa
nem suum: Oblitus manducare pa
nem. bibit venenum. percussum est
cor eius ⁊ aruit sicut fenum: Ipse est
ille percussus in ysaya de quo dicitur.
⁊ cui dicitur. nō ineternum tempus
irascar vobis: Spiritus enim a me
procedit ⁊ omnem flatum ego feci:
Propter peccatum modicum quid
contristaui illum. ⁊ percussi illum. et
auerti faciem meam ab illo: Meri-
to hic. ne auertas faciem tuam a me.
hoc est a percusso de quo dixisti. per
cussi illum. de quo dixisti. vias eius
vidi. ⁊ sanaui eum: Percussum est si
cut fenum ⁊ aruit cor meum. quia ob
litus sum manducare panem meum:
Modo manduca quem oblit⁹ eras.
Sed venit ⁊ ipse panis in cuius cor-
pore tibi licet recordari vocem obli-
uionis tue. ⁊ clamare ex paupertate
vt sumas diuitias. Modo mandu-
ca. in eius enim corpore es qui ait.
ego sum panis viuus qui de celo des-
cendi. Oblitus eras manducare pa-
nem tuum. sed iam illo crucifixo cō-
memorabuntur ⁊ conuertentur ad
dominum vniuersi fines terre Post
obliuionem veniat commemoratio.
manducetur panis de celo vt viua-
tur. non manna sicut illi manducaue
runt ⁊ mortui sunt. panis de quo di-

citur. beati qui esuriunt et sitiunt iusticiam: A voce gemitus mei adheserunt ossa mea carni mee A voce quam intelligo. a voce quam noui probabiliter. a voce gemitus mei. non a voce gemitus illorum quibus compatior: Multi enim gemunt. gemo et ego. et hoc gemo quia male gemunt Amisit nummum. gemit. amisit fidē nō gemit: Ego appēdo nummū et fidem. et inuenio maiorem gemitum de male gemēte aut nō gemēte Facit fraudem et gaudet Quo lucro. quo dampno? Acquisiuit pecuniam. perdidit iusticiam Gemit hinc qui gemere nouit. qui capiti ppinquat. qui recte heret corpori xpristi. gemit inde: Carnales autem nō inde gemūt. et gemēdos se faciunt. qa nō inde gemūt. nec eos possumus. vel nō gemētes vel male gemētes cōtempnere: Volumus em̄ eos corrigere. volu9 emendare. volumus reparare. et quādo nō possumus gemimus. et cum gemim9 nō ab ipsis separamur A voce gemitus mei adheserunt ossa mea carni mee: Adheserūt fortes inualidis. adheserunt firmi infirmis Vnde adheserunt? A voce gemitus sui. nō a voce gemitus illorum Qua lege adheserunt nisi qua dictū est. debem9 ei nos firmi infirmitatem infirmorum portare? Adheserūt ossa mea carni mee.

Similis factus sum pellicano qui habitat in solitudine factus sum sicut nocticorax qui habitat in parietinis: Vigilaui et factus sum sicut passer singularis in tecto Ecce tres aues et tria loca quid sibi velint donet dominus vt dicamus. et vt audiatis vtiliter qđ dicitur salubriter: Quid sibi volunt tres aues et tria loca? Que tres aues? Pellicanus. nocticorax. et passer. et tria loca Solitudo. parietina. et tectū Pellicanus in solitudine. nocticorax in parietinis. passer in tecto. Primo quid sit pellicanus dicēdum est In ea quippe regione nascitur. vt nobis ignota hec auis sit Nascitur in solitudinibus maxime nili flumīs in egipto: Quelibet hec auis sit qđ de illa psalmus dicere voluit hoc intueamur Habitat inquit in solitudine Quid q̄ris formam eius. membra eius. mores eius. vocem eius? Quantum tibi psalmus dedit auis est in solitudine habitans. Nocticorax auis ē amās noctem. Parietine dicūtur quas vulgo dicim9 ruinas. vbi parietes stant sine tecto. sine habitātibus. ibi habitat nocticorax Jam vero passer et tectum quid sit nostis Inuenio ergo aliquem de corpore xpristi predicatorē verbi. cōpacientē infirmis. querentē lucra xpristi. reminiscentem domini sui venturi ne dicat. serue neq̄ et piger dare debueras pecuniam meam nummularijs Ex huius dispensatoris officio videamus hec tria Venerit inter aliquos vbi xpristiani nō sᵗ. pellicanus est in solitudine: Venerit ad eos qui fuerūt et ceciderūt. nocticorax est in parietinis. Nō em̄ deserit et in tenebras eorū qui habitant in nocte. et ipsos lucrari vult Venerit ad eos qui xpristiani sunt quidem habitātes in domo. nō quasi nō crediderit. aut quod crediderant dimiserit. sed i eo quod credūt tepide ābulātes. clamat ad eos passer Nō i solitudīe. quia xpristiāi sunt. nec i parietinis q̄a nō ceciderunt. sed tamē in tecto sunt. sub tecto potius quia sub carne sunt Jlle super carnem clamat passer qui

precepta dei nō tacet. nec sit carnalis
vt subiciatur tecto Qui em̄ in tecto ē.
nō descēdat tollere aliquid de domo.
⁊ qđ in aure auditis predicate sup̱ tec
ta Iste tres aues et tria loca. ⁊ vnus
homo potest habere ꝑsonā triū auiū
⁊ tres hoīes p̄nt hr̄e ꝑsonā triū auiū
⁊ tria genera locoꝝ. tria genera sunt
hominum: Tamen solitudo. parie-
tine. ⁊ tectum. nō nisi tria genera sunt
hoim Sed quid hijs plurimum? Ip
sum dn̄m videamus. ne forte ipse sit
⁊ melius ipse agnoscatur et pellica-
nus in solitudine. ⁊ nocticorax in pa-
rietinis. ⁊ passer singularis in tecto:
Dicat nobis pauper iste caput nr̄m.
pauper voluntate. loquatur pau-
peribus in necessitate Quod em̄ dici
tur de hac aui. vel eciam legitur id est
pellicano nō taceamus. nō aliquid af
firmātes temere. sed tamen nō tacē
tes quod qui scripserūt ⁊ legi ⁊ dici
voluerūt Vos sic audite. vt si verum
est congruat. si falsum est nō teneatꝛ:
Dicūtur hee aues tāq̄ colaphis ros-
trorum occidere pullos suos. eosdē
q̄ in nido occisos a se lugere per tri-
duum Postremo dicunt matrem se-
ipsam grauiter vulnerare ⁊ sanguiē
suum super filios fundere. quo illi su
perfusi reuiuiscunt Fortasse hoc ve-
rum fortasse falsum sit. tamen si verū
est quemadmodum illi cōgruat qui
nos viuificauit sanguine suo videte:
Cōgruit illi qđ matris caro viuificat
sanguine suo filios suos? Satis con
gruit Nam ⁊ ipse gallinam se dicit su
per pullos suos. ihrl'm ihrl'm q̊ciens
volui cōgregare filios tuos tāq̄ gal
lina pullos suos sub alas suas ⁊ no-
luisti: Habet em̄ paternam auctori-
tatem. maternum affectum. sicut et
paulus ⁊ pater est ⁊ mater est. non p̱
seipsum sed per euangelium: Pater
vbi dicit. ⁊ si habeatis multos peda-
gogos in xpristo. sed nō multos pa-
tres. in xpristo enim ihesu per euan-
gelium ego vos genui. mater ergo v
bi ait. filioli mei quos iterum p̱turio
donec xpristus formetur in vobis
Habꝫ ergo hec auis si vere ita ē mag
nam similitudinem carnis xpristi. cu
ius sanguine viuificati sumus: Sed
quomodo congruat xpristo: quod ip
sa occidit filios suos? An ⁊ illi nō con
gruit. ego occidam ⁊ ego viuificabo.
ego percutiam ⁊ ego sanabo? An ve
ro saulus ꝑsecutor moreretur. nisi de
celo p̱cuteretur? An predicator exci-
taretur. nisi illius sanguine viuificarē
tur? Sed hoc viderint qui scripserunt
nō in icerto intellectum nostrum cō
stituere nos debemus. hanc autem
pocius in solitudine cognoscamus:
Hoc enim inde psalmus voluit po-
nere. pellicanus in solitudine: Puto
ego hic intelligi xpristum natum de v̄
gine: Solus em̄ sic. ideo solitudo i so
litudine natus. quia solus ita natus.
Post natiuitatem ventum est ad pas
sionem A quibus crucifigebatur?
Numquid ab stantibus? Numquid
a lugentibus? Ergo tāq̄ in nocte ig-
norācie ipōrum. ⁊ tanq̄ in parietinis
ruinis ipsorum. Ecce nocticorax ⁊ i
parietinis amat ⁊ in noctem: Nam
nisi amaret. vn̄ diceret. pater ignosce
illis quia nesciūt quid faciūt? Deinde
natus in solitudine. q̇a solꝰ ita natꝰ.
passus in tenebris iudeorum tāq̄ in
nocte in preuaricatione tāq̄ in ruinis
Quid postea? Vigilaui: Ergo dormi
eras in parietinis ⁊ dixeras ego dor
miui: Quid est ego dormiui? Quia
volui dormiui. noctem amando dor

miui Sed ibi sequitur. et resurrexi.
ergo hic vigilaui Sed postea ꝙ vigi
lauit quid egit? Ascendit in celum =
factus est sicut passer volando id est
ascendendo singularis in tecto. id est
in celo. Ergo pellicanus nascendo.
nocticorax moriendo. passer resurgē
do: Ibi in solitudine velud solus. hic
in parietinis velud ab eis occisus q̄
stare nō potuerunt in edificio. hic ve
ro iam vigilans ꝛ volās singularis in
tecto. ibi interpellat pro nobis. Ca=
put em̄ nostrum passer est. corpus il
lius turtur. Etem̄ passer inuenit sibi
domum Quam domum? In celo est
interpellat pro nobis: Et turtur ni=
dum sibi: Eccl'a dei nidum de lignis
crucis ipsius vbi ponat pullos suos
paruulos suos: Vigilaui ꝛ fact⁹ sum
sicut passer singularis in tecto: To
ta die exprobrabāt michi inimici mei
ꝛ qui laudabant me aduersum me iu
rabāt: Ore laudabant. corde insidijs
preparabant. Audi laudem ipsorum
Magister scimus quia viam dei do
ces ꝛ psonam nō accipis Licet tribu
tum dari cesari? Quem laudas sup=
plātas. Quare ñ qꝛ qui laudabāt me
aduersum me iurabant? Unde autem
hoc obprobrium. nisi quia veni face
re membra mea peccatores vt agen=
do penitēciam fint in corpore meo?
Inde totum obprobrium. inde pse=
cutio Quare magister vester cū pec=
catoribus ꝛ publicanis manducat?
Non est opus sanis medicus sed e=
grotantibus: Utinam vos egrotare
nossetis vt medicum quereretis. nō
occideretis. ꝛ per superbam demen
tiam falsa sanitate periretis. Michi
autem vnde tota die exprobrabant
inimici mei? Unde qui laudabāt me
aduersum me iurabant: Quoniam
cinerem sicut panem manducaui et
potum meum cum fletu miscebam:
Quia hec genera hominum habere i
suis membris sanāda voluit ꝛ liberā
da. inde obprobrium hodie ꝙ paga
norum obprobrium quale in nos est
Quid putatis fratres. quid eos pu=
tatis dicere nobis? Vos corrumpi=
tis disciplinam. mores ꝙ generis hu
mani peruertitis: Quid inueheris?
Dic ꝙobrem Quid fecimus? Dando
inquit hominibus penitencie locum.
pmittendo impunitatem omnium
delictorum. ideo homines mala faci
unt securi. quod eis cum conuersi fu
erint omnia dimittūtur Hic ergo ob
probrium. quoniam cinerem sicut pa
nem manducaui ꝛ potum meum cū
fletu miscebam O qui insultas. inui
to te ad istum panem Nō em̄ audes
te dicere non esse peccatorem: Discu
te conscienciam tuam. ascende tribu
nal mentis tue. noli tibi parcere exa=
mina te Loquatur tibi medulla cor=
dis. vide vtrum audeas innocentiam
profiteri: Hic plane si se respexerit ꝯ
turbabitur. si se nō palpauerit confi=
tebitur Et quid agis miser. si nō erit
port⁹ ipunitatꝫ? Si sola fuit peccādi
licēcia ꝛ nll'a pccōꝝ ē idulgēᵃ. vbi eris?
Q⁹ ibis? Certe ꝛ ꝓ te factū ē vt paup
iste cinerē sicꝫ panē māducaēt ꝛ potū
suū cū fletu misceret Nō te iā delec=
tat tale cōuiuium Sed tamen inqt au
gent hoīēs pccā spe venie. ymmo au
gerent pccā despatione venie: Nō te
attēdis ꝙ licēciosa crudelitate viuāt
gladiatores? Unde hoc. nisi iam tāꝙ
ad ferrum ꝛ victimam destinati ex=
plere volunt libidinem antequam
fundant sanguinem? Nonne et

hoc ⁊ tu tibi diceres iã peccator sum.
iam iniquus. iam dampnand9. nulla
venie spes est? Cur iam non faciam
quicquid libet ⁊ si non licet? Cur non
impleam quãtum possum quecumqꝫ
desidero. si post hec non restant nisi
sola tormenta? Nõne hoc tibi dicẽs
⁊ desperatione ipse peior fieres? Po
tius ergo te corrigit qui indulgentiã
promittit ⁊ dicit Redite preuaricato
res ad cor. nolo mortem impij. tan-
tum vt reuertatur ⁊ viuat. Hoc ꝓcul
dubio portu ꝓposito. deponis vela
iniquitatis. cõuertis ꝓram velificãs
ad iusticiam ⁊ sperãs vitam nõ negli
gis medicinam: Nec in hoc tibi dis-
plicet deus. tanquam per istam indul
gentie ꝓmissionem securos fecerit
peccatores. Etenĩ ne desperatione
homines peius viuerẽt promisit in-
dulgencie portum: Rursus ne spe
venie peius viuerẽt. fecit diem mor-
tis incertum. ꝓuidentissime. vtrum
qꝫ constituens ⁊ reuertẽtes quo reci
piantur ⁊ differentes vnde terrean-
tur: Manduca cinerem velud pa-
nem. fletum tuum cum potu misce.
per hoc conuiuium venies ad men-
sam dei. Noli desperare promissa est
indulgencia tibi. Deo gratias inquit
quia promissa est. teneo promissum
dei Ergo iam bene viue Cras inquis
bñ viuam Indulgẽciam tibi deus ꝓ
misit. crastinum diem nemo tibi pro
misit Si male vixisti. bene viue iam
hodie: Stulte hac nocte auferetur a
te anima tua. nõ dico que preparas-
ti cuius erunt. sed secundum quod
vixisti vbi eris? Corrige ergo te vt
possis in corpore xpristi habere vo-
cem istam. quam nisi fallor libenter
agnoscis Qm̃ cinerẽ sicut panẽ man

ducaui ⁊ potum meũ cũ fletu misce-
bam A facie ire tue ⁊ indignatiõis
tue. qꝛ leuasti. elisisti me Ipa ẽ illa ira
tua dñe in adam. ira cũ qua oẽs nati
sum9. cui nascẽdo cohesim9. ira de ꝓ
pagine iniq̃tatis. ira de massa pecca-
ti scd̃m q̃m dicit apostolus. fuimus ⁊
nos aliquãdo natura filij ire. sicut et
ceteri: ⁊ vñ dicit dñs. ira dei maẽt suꝑ
eũ. q̃a nõ credit in vnigenitũ filiũ dei.
Nõ em̃ ait. ira dei veniet super eum.
sed manet super eum. q̃a nõ tollitur i
qua nat9 est Quaẽ g̊? Et q̃d sibi vult
vox ista. qm̃ leuasti elisisti me? Nõ ei
ait. qm̃ leuasti ⁊ elisisti me. sed qm̃ le-
uasti elisisti me Iõ elisisti q̃a leuasti:
Vñ hoc? Homo i honore posit9. fac
tus est ad ymagiẽꝫ dei. leuatus i hũc
honorẽ. erectus a puluere. erectus a
terra. accepit animã racionalem. pre-
positus est raciõis ipsius vinacitate
õibus bestijs. pecorib9. volatilibus.
piscibus. Quid em̃ hoꝝ habet intelli-
gẽtie racionẽ? Quia nullũ hoꝝ factũ
est ad ymaginem dei Quõ nullũ hoꝝ
habet hũc honorem. sic nullũ horum
habet hanc miseriam: Quid em̃ pec9
plãgit de peccato? Que auis timet ge
hennam ignis eterni? Quia nulla ei
participatio beate vite. nulli stimu-
li miseriarum. Homo autem quia
factus est qui sit in beata vita si bene
vixerit. ideo erit in misera vita quia
male vixit Ergo q̃a leuasti elisisti me.
ideo sequitur pena mea. quia dedisti
michi liberum arbitrium. Si enim
michi non dedisses liberum arbitri-
trium ⁊ per hanc racionem pecori-
bus me non faceres meliorem. non
me sequeretur dampnatio iusta Pec
cantem ergo per arbitrium liberum
leuasti me. ⁊ per iusticie iudicium eli

fisti me: Dies mei sicut vmbra de-
clinauerunt: Potuerunt em̄ esse di-
es tui nō declinātes. si tu a die vero
nō declinasses: Declinasti. ⁊ accepis-
ti dies declinātes: Quid mirum si di
es tui facti sunt similes tui? Ipsi sunt
em̄ dies declinātes quia deuiasti. qui
sunt dies fumi. quia tumuisti. Su-
pra em̄ dixerat. defecerūt sicut fum⁹
dies mei. ⁊ nūc dicit. dies mei sicut
vmbra declinauerūt. In hac vmbra
agnoscendus est dies. in hac vmbra
videnda est lux. ne postea sera ⁊ in-
fructuosa penitēcia dicatur. quid no
bis profuit superbia ⁊ diuitiarum iac
tatio quid contulit nobis? Transie-
rūt omnia tanq̄ vmbra. Modo di-
cit. trāsibunt omnia tanq̄ vmbra. ⁊
nō tu trāseas tāq̄ vmbra. Dies mei
sicut vmbra declinauerūt. Et ego
velud fenum arui. Quia ⁊ supra dixe
rat. percussum est sicut fenum ⁊ aru
it cor meum. sed reuirescet fenum ir
rigatum sanguine saluatoris. Ergo
sicut fenum arui ego homo post illā
preuaricationem. hoc ego iusto iudi
cio tuo. Tu autem quid? Tu ve-
ro domine ineternum permanes.
Mei dies sicut vmbra declinauerūt.
⁊ tu ineternum permanes. Tempo
ralem saluet eternus. Non enim q̄a
ego cecidi. ⁊ tu senuisti viges ad me
liberandum. qui viguisti ad me hu-
miliandum. Tu vero domine ineter
num permanes. Et memoriale tu
um in generatione ⁊ generationem.
Memoriale tuum. quia non obli-
uisceris in generationem. nō vnam.
sed generationem ⁊ generationem.
Promissionem quippe habemus vi
te presentis ⁊ future. Tu exur-
gens misereberis syon. quia venit
tempus vt miserearis eius. Quod
tempus? Cum autem venit plenitu-
do temporis. misit deus filiū suū fac
tū ex muliere. factū ex lege. Et vbi sy
on? Vt eos qui sub lege erant redime
ret. Primitus em̄ iudei. inde enim a-
postoli. inde illi plusq̄ quingenti fra
tres. inde illa deinceps multitudo.
cui erat anima vna ⁊ cor vnum in de-
um. Ergo tu exurgens misereberis
syon. quoniam venit tempus vt mi
serearis eius quoniam venit tempus
Quod tempus? Ecce nūc tempus ac
ceptabile ecce nūc dies salutis Quis
hoc dicit? Seruus dei. edificator qui
dicebat. dei edificium estis. qui dice-
bat. sicut sapiens architectus funda
mentum posui. ⁊ fundamentum ne-
mo potest ponere. preter id quod po
situm est. quod est xpristus ihesus.
Ergo ⁊ hic quid dicit? Quoniam be
neplacitum habuerunt serui tui in la
pides eius In lapides cuius? In la-
pides syon. Sed sunt ibi ⁊ nō lapi-
des Cuius nō lapides? Ergo quid se
quitur? Et pulueris eius miserebū
tur. Agnoscamus lapidem in syon.
agnoscamus puluerem in syon. Nō
enim dicit lapidum eius miserebūtur
Sed quid ait? Quoniam beneplaci-
tum habuerunt serui tui in lapides e
ius. ⁊ pulueris eius miserebuntur
Beneplacitum habuerunt in lapides
eius. pulueris autem miserebūtur:
Intelligo lapides syon omnes pro-
phetas. ibi premissa est vox predi-
cationis. inde sumptum est euange-
licum officium. per illud preconium
cognitus est xpristus Ergo serui
tui beneplacitum habuerunt in lapi-
des syon. sed illi predicatores rece-
dentes a domino malis q3 factis suis
offendentes creatorem. i terram vn
de sumpti sunt redierūt. Puluis facti

sunt. impij facti sunt. de quibus dici-
tur. nō sic impij nō sic. sed tanꝙ pul-
uis quē proicit ventus a facie terre:
Sed expecta domie. sustine domie.
paciēs esto domie. nō irruat ventus
⁊ auferat hūc puluerem a facie terre:
Veniāt veniāt serui tui. agnoscāt in
lapidibꝰ eloquia tua. misereātur pul-
ueris syon. formetur homo ad yma-
ginem tuam. dicat puluis ne pereat.
memēto quia puluis sumus Et pul-
ueris eius miserebūtur: Hoc de syō.
Numquid nō erat puluis q̇ dn̄m cru
cifixit? Quod peius est puluis. sed de
parietinis ruinaꝝ. Puluis erat pror-
sus. verūptn̄ nō frustra de puluē dic-
tum erat. pater ignosce illis quia nes
ciunt quid faciūt De illo puluere veit
paries tot milium credētium. ⁊ pre-
cia rerum suarum ad pedes aposto-
lorum ponētium: Ergo extitit de illo
puluere humanitas ⁊ formata ⁊ for
mosa Quis em̄ de gentibus sic? Qm̄
paucos miramur hoc fecisse ad illorū
tot milia? Subito primo tria. postea
quinꝙ milia. om̄s in vnitate viuētes
oēs vēditaꝝ reꝝ suarum precia ad pe
des apl̄oꝝ ponētes. vt distribueret²
vnicuiꝙ ꝓ vt cuiꝙ opus erat. q̇bus
erat anima vna ⁊ cor vnum in deum.
Quis hoc fecit eciam de isto puluere
nisi qui istū adā fecit ex puluere? Hoc
ergo de syō. sed nō tantum in syon
Quid igitur sequitur? Et timebūt
gētes nomē tuū dn̄e ⁊ oēs reges t're
gloriam tuam Jam quoniam miser-
tus est syon. iam quoniam serui tui
beneplacitum habuerūt in lapides eꝰ
cognoscēdo fundamētum apl̄orum
⁊ ꝓphārum. iam quoniam miserti sᵗ
pulueris eiꝰ vt formaretur vel pociꝰ
reformaretur hō viuꝰ ex puluē. hic ꝑ
dicatio creuit i gētibꝰ. timeāt nomen
tuū gētes. ⁊ oēs reges terre gl'aꝫ tuā.
Veniat ⁊ alius paries. de gētibꝰ ag-
noscat² lapis āgularis. ibi hereāt duo
de diuerso veniētes. sed iam n̄ aduer
sa sentientes Qm̄ edificabit dn̄s sy
on Hoc agitur nūc Eya lapides viui
in structuram currite nō in ruinam.
edificatur syon. cauete parietinas:
Edificatur turris. cauete diluuium:
Hoc agitur nūc. qm̄ edificauit domi
nus syō Sed edificata syon. nunc q̇d
fit? Et videbit² inq̇t in gl'a sua: Vt
edificaret syō. vt esset fundamētū i sy
on. visus est a syon. sed nō in gl'a sua.
Vidimꝰ eū ⁊ nō habebat speciem neꝙ
decorem At vero cū venerit iudicare
cū āgelis suis. qn̄ cōgregabūtur ante
eū oēs gētes. qn̄ oues ad dexterā. he
di ad sinistrā sepabūt². nōne tūc vide
būt in quē pupugerūt? Et cōfundēt²
sero. q̇ prima penitencia ⁊ salubri con
fundi noluerūt Edificabit dn̄s syon.
⁊ videbitur in gloria sua. qui in illa ꝑ-
mo visus est. in infirmitate sua Et
respexit in orationem humiliū. ⁊ non
despexit in deprecationē eorum: In
edificatione syon hoc agitur modo.
edificantes syon orant ⁊ gemunt:
Ille vnus pauper. quot pauperes.
multi. quia milia in tot gentibꝰ. vnꝰ.
quia vnitas pacis ecclesie: Ipse vnꝰ
ipse multi. vnus ꝓpter caritatē. mltī
ꝓpter latitudinē Ergo nūc orat². nūc
currit². nūc si q̇s aliq̇d alit' eāt ⁊ alit' se
hēbat. māducet cinerem sicut panē ⁊
potū suū cū fletu cōmisceat Nūc tem
pus ē cū edificatur syon. nūc intrāt la
pides in stricturaꝫ. ꝑfecto edificio et
dedicata domo quid curris sero que
siturus. inaniter petiturus. frustra
petiturus. foris remansurus cum
quiꝙ virginibus fatuis? Nunc ergo
curre. respexit em̄ in orationē humi-

liū. ⁊ nō despexit precē eoꝝ Scribā-
tur hec in generationē alterā Quā-
do hec scribebātur. hec nō ita prode-
rāt eis iter quos scribebāt᷑. scribebāt᷑
em̄ ad ꝓphetādū nouū testamētum.
inter homiēs ꝗ viuebāt ex veteri tes-
tamēto Sed ⁊ illud vetꝰ testamētum
d̄s dederat ⁊ in illa terra ꝓmissionis
ppl'm suum collocauerat. sed qm̄ me
moriale tuū in scl'm ⁊ generationem.
nō iniquoꝝ est. sed iustoꝝ In vna ge
neratiōe ꝑtiēt ad vetꝰ testamētū. in a
lia aūt generatiōe ꝑtiēt ad nouū tes-
tamētū: Et quia hoc quod ꝓphetatū
est nouū testamētū ꝓnūciat. scribāt᷑
hec inquit in generationē alterā. ⁊ po
pulꝰ ꝗ creabitur laudabit dn̄m. nō po
pulus ꝗ creatus est. sed ppl's ꝗ creabi᷑
Quid euidētius fr̄es. ꝙ hic predicta ē
illa creatura. de qua dicit apl's. si qua
igi᷑ i xp̄o noua c̄atura vetera trāsiert
ecce facta sunt omnia noua? Omnia
autem ex deo: Quid est omnia au-
tē ex deo? Et vetera ⁊ noua. ꝗa me-
moriale tuū in generatiōe ⁊ generati
onē: Et ppl's ꝗ creabitur laudabit
dn̄ꝫ. qm̄ ꝓspexit ex alto scō suo Pros
pexit ex alto vt veniret ad hūiles. ⁊ ex
alto factus est hūilis vt exaltaret hu
miles:

¶ Explicit sermo primꝰ icipit secūdꝰ
de eodem:

Hesterno die audiuimꝰ cuius-
dā paupis gemitū in oratiōe.
eū qꝫ esse cognouimꝰ ꝗ xp̄c nos pau
per factꝰ est cū diues esset. vt illiꝰ pau
pertate nos ditaremur. ei qꝫ mēbra
coherentia ⁊ ꝑ suū caput loquentia
vidimus. vidimus em̄ ibi ⁊ nosipsos
si tamen ꝑ eius graciā aliquid ⁊ nos.
Finita autem iam verba erant ge-
mituum ⁊ ceperant consolationum.
sed ea finiri hesterno die tractando
minime potuerunt: In hijs que res-
tant audiamus hodie nō iam gemen
tem pauperem. sed gaudentem. ideo
gaudentem. quia sperantem. ideo spe
rantem. quia nō de se presumentem:
Prenunciauit felicitatem rerum hu-
manarum in scripturis dei. ⁊ adiecit.
Scribantur hec in generationem al-
teram. ⁊ populus qui creabitur lau
dabit dominum. quoniam prospexit
ex alto sancto suo. Huc vsqꝫ sermo
hesternus perductus est: Videte ꝗ̄
sequantur: Dominus de celo in
terram prospexit. vt audiret gemi-
tum compeditorum. vt soluat filios
mortificatorum: Inuenimus i alio
psalmo dictum intret in conspectum
tuum gemitus compeditorum. ⁊ in
eo loco dictum. vbi vox martirum in
telligebatur: Vnde martires compe
diti Nōne cathenati pocius ꝙ com-
pediti? Ductos em̄ sanctos dei mar-
tires post iudices per prouīciam cir
cumeuntes in cathenam nouimus
missos. in compedes autem non no
uimus: Agnoscuntur ⁊ compedes
discipline dei ⁊ timoris eius. de quo
dictum est. inicium sapientie timor
domini. Per hunc enim timorem nō
timuerunt serui dei. eos qui corpus
occidunt. animam aūt non possunt
occidere. quia eum timebant qui ha
bet potestatē ⁊ corpꝰ ⁊ aīām occidē i
gehēnā ignis Nisi em̄ cōpedibꝰ timo
ris huiꝰ ligati eētꝫ martiēs. qn̄ illa oīa
dura ⁊ molesta sustinerēt a ꝑsecutori
bꝰ suis. cū eis liberꝝ fuerit facē qđ co-
gebā᷑. ⁊ euadē qđ paciebā᷑? Sꝫ alliga
ueāt eos dn̄s istꝫ ꝯpedibꝰ duris qđē ⁊
molestꝫ ad tp̄s. sꝫ tolerādis xp̄c ꝓmis
sa eius cui dicitur. ꝓpter v̄ba labioꝝ
tuoꝝ. ego custodiui vias duras: Be
mēdū qđē ē i hijs ꝯpedibꝰ ad īpetran

dam miām dei . vnde vox martirum
est in alio psalmo. intret in conspectū
tuum gemitus compeditorum . non
tamen euitandi sunt tales compedes
vt appetatur ꝑniciosa libertas. ⁊ tem
poralis vite breuis qꝫ dulcedo. quam
sequatur amaritudo ꝑpetua : Proīn
scriptura ne recusemus eē compedi-
ti sapiētie. sic nos alloqtur. Audi fili ⁊
excipe sentenciam meam. ⁊ ne abicias
cōsilium meum. ⁊ infer pedem tuum
in cōpedes illiꝰ. ⁊ intorquem eius col
lum tuum Subice humerum tuum ⁊
porta illam ⁊ ne oderis vicula eius:
In omni aīa tua accede ad illā. ⁊ i ōni
ṽtute tua serua vias eius Inuestiga
⁊ inquire ⁊ inotescet tibi . ⁊ cōtinens
factus ne derelinquas eā In nouissi-
mis em̄ iuenies reqem eiꝰ. ⁊ cōuerteꝛ
tibi in leticiā. ⁊ erūt tibi cōpedes eius
in ꝓtectionem fortitudis. ⁊ torques
illiꝰ in stolam glorie Decus em̄ aure
um est in illa . ⁊ vincula illius fila ia-
cinctina Stolam glorie indues eam.
⁊ coronam exultationis superpones
tibi : Clament ergo compediti qꝫ diu
sunt in vinculis discipline dei. i qua sᷓ
excercitati martires soluētur compe
des ⁊ volabūt. ⁊ eadem ipsa in orna-
mentum postea conuertētur: Factū
est hoc de martiribus Quid em̄ ꝑse-
cutores occidēdo fecerūt. nisi vt com
pedes soluerētur ⁊ in coronas con-
uerterētur: De celo ergo respexit dn̄s
vt audirꝫ gemitū compeditoꝝ. vt sol
uat filios mortificatoꝝ Mortificātꝛ
illi. filij āt mortificatoꝝ q. nisi nos ?
Quō aūt soluimur nos . nisi cū dici-
mꝰ ei. disrupisti vincula mea tibi sacri
ficabo hostiā laudis: Soluitꝛ āt vnus
qsqꝫ a viculis cupiditatū malaꝝ vel a
nodis pccōꝝ suoꝝ Remissio pccōꝝ
solutio ē Quid em̄ ꝓdesset lazaro. qa
ꝓcessit de monumēto . nisi diceretur
soluite eum ⁊ finite abire: Ipse qdem
voce de sepulchro suscitauit. ipse cla-
mādo aiām reddidit. ipse trenam mo
lem. terreno sepulchro impositam vi
cit. ⁊ ꝓcessit ille vinctus: Nō ergo pe
dibus ꝓprijs. sed virtute ꝑducētis fit
hoc in corde penitentis : Cum audis
hoiēm penitere pccōꝝ suoꝝ iam re-
uixit. cum audis homiēm cōfitendo
ꝓferre cōsciētiam . iam de sepulchro
eductus est. sed nōdū solutus est :
Vn̄ soluitur a quibus soluitur : Que
solueritis inqt in terra erūt soluta ⁊ i
celo : Merito ꝑ eccl'am dari solutio
pccōꝝ potest. suscitari aūt ipse mor-
tuus nō nisi intus clamāte dnō pt :
Hec em̄ deus interiꝰ agit Loquimur
ad aures vestras. vn̄ scimus qd agaꝛ
in cordibus vestris: Qd aūt intꝰ agiꝛ
nō a nobis sed ab illo agitꝛ Prospexit
g vt soluat filios mortificatoꝝ Quo
rū mortificatoꝝ audistis . qs filios au
distis Quid dein̄: Quare h agitꝛ: Auscul
ta Et ānūcietꝛ i syō nomē dn̄i . Pri
mo ei ꝑmebatꝛ eccl'a qn̄ mortificabā
tꝛ cōpediti. post illas ꝑssuras ānūciatꝛ
i syō nomē dn̄i cū magna lib'tate i ipā
eccl'a Ipsa ei syō. nō ille vnꝰ locꝰ ꝑmo
suꝑbꝰ. postea captiuatꝰ. sed syon cu
ius vmbra erat illa syon q interpreta
tur speculatio . ꝓpterea qui in carne
positi videmꝰ in ꝑora. extēdētes nos
nō ad pn̄s quod est. sed ad id qd futu
rū est. ideo speculatio Ois ei specula
tor lōge ꝓspicit Specula dr̄ vbi po-
nūtꝛ custodes Fiūt iste specule i saxis
in mōtibꝰ. in arboribꝰ. ad hoc vt de lo
co eminētiore lōge videatur Syon g
speculaᵒ eccl'a speculaᵒ Vn̄ speculaᵒ :
Longe videre hoc est speculatio. La
bor est ei ante me donec introeam in
scūarium dei ⁊ intelligā in nouissima.

Qualis speculatio intelligere in no-
uissima: Trāsire mare videdo nō na-
vigādo. ꝛ habitare in extrema maris
id est ibi ponere spem in eo quod erit
finito seculo Ergo si eccl'a speculatio.
ibi iam ānūciatur nomem domi Nō
solū nomen domi in hac syon annūci
atur. sed ꝛ laus eius inquit in ihꝛl'm:
Et quomodo ānūciatur: Audi: In
cōueniēdo populos in vnū. ꝛ regna
vt seruiāt dnō Unde hoc factum nisi
sanguine mortificatorum: Unde hoc
factū nisi gemitibus compeditorum:
Exauditi ergo sunt q erant in pressuā
ꝛ humilitate. vt eēt nostris tempori-
bus eccl'a in tāta gl'a quam videmus
vt iam regna q ꝑseq̄bātur ipsa seruiāt
dño Respōdit ei in via fortitudinis
sue Cui rñdit nisi dño: Quis respon
dit supra videam' Et laus eius inqt i
ihꝛl'm. in cōueniēdo ppl'os in vnum.
ꝛ regna vt seruiāt dnō: Respōdit ei i
via fortitudinis sue: Que ei respōdit
aut qs ei respōdit in via fortitudinis
sue: Queramus ergo primū qs respō
dit. ꝛ sic queramus q sit via fortitudi
nis ei' Superiora verba indicāt respō
disse ei aut laudem ei' in ihꝛl'm: Su-
pra em̄ dixeāt ꝛ laus ei' in ihꝛl'm. i cō
ueniēdo ppl'os in vnum ꝛ regna vt s'
uiant dño Respōdit ei nō possumus
dicere regna. qa respōderūt dixisset:
Respōdit nō possum' dicere ppl'i. qa
ꝛ hic respōderūt dixisset: Quia ergo
respōdit ei singularem numerum q̄ri
m' supi'. ꝛ nō iuenim'. nisi aut laudē
eius aut ihꝛl'm Et qa hoc ambiguum
est vtrū laus ei' an ihꝛl'm. scdm vtrū-
q tractem': Quomodo ei respondit
laus ei': Quādo ei gracias agunt vo
cati ab illo Ille em̄ vocat nos. respō-
dem' nō voce sed fide. nō lingua sed
vita Si em̄ vocat te deus ꝛ ꝑcipit. et
tu male viuis vocacinoi ei' nō respō
des nec laus ei' respōdet ei de te. quia
sic viuis vt ille nō laudetur. sed poci'
blasphemetur per te Cum aūt sic vi-
uim' vt ꝑ nos laudetur de'. respōdit
ei laus eius de vocatis ꝛ sanctis eius
Respondit ei ihꝛl'm. vocata est enim
ꝛ ihꝛl'm Et prima ihꝛl'm noluit audire
ꝛ dictū est ei Ecce dimittetur vob' do
mus vestra deserta Jhꝛl'm iherusalē
clamat ꝛ nō respōdetur. quociēs vo-
lui cōgregare filios tuos tāq gallina
pullos suos sub alas suas ꝛ noluisti.
nō respōdetur. Pluitur desup ꝛ pro
fructu spine ꝓferuntur: At vero illa
iherusalem de qua dictū est. letare ste
rilis q nō paris erumpe ꝛ clama q nō
ꝑturis. qm̄ multi filij deserte magis
q̄ eius q habet virum respondit ei:
Quid est respōdit ei: Nō cōtēpsit vo
cātem Quid est respōdit ei: Ille pluit
illa fructū dedit Respōdit ei Sꝫ vbi:
Jn via fortitudinis sue Nū quid i se:
Nam quid eēt in se. aut quam vocem
haberet in se. de se. nisi solaꝫ vocē pec
cati. vocem iniqtatis: Excute vocē ip
sius. quid inueis nisi tumultum: Ego
dixi dñe miserere mei. sana aiām meā
quia peccaui tibi Porro si iustificata
est. respōdit ei nō ex meritis suis. sed
ex manibus suis Ubi: Jn via fortitu
dinis sue Xpristus est ipse est: Ego
sum inquit via veritas ꝛ vita: Sed
aū resurrectionem nō agnoscebatur
a populo suo. ꝛ maxime crucifix' ex
infirmitate latuit quis eēt. donec for
tis resurgēdo appareret Nō ei ergo
respōdit eccl'a in via infirmitatis. sed
in via fortitudinis sue. qa post resur-
rectionem vocauit eccl'am de toto or
be terrarum. iam nō infirmus i cruce
sed fortis in celo: Non em̄ laus fidei
xpianorum est qa credūt mortuū xp̄ꝫ

sed q̇a credūt resurrexisse xp̄ristum:
Nam mortuum ⁊ paganus credit. ⁊
hoc tibi pro crimie obicit. q̇a i mortu
um credidisti Que igitur laus tua?
Credē resurrexisse xp̄z. ⁊ sp̄aē te resur
recturꝫ esse ꝑ xp̄ristum. hec est laus fi
dei Si em̄ credideris in corde tuo q̇a
dominus est ihesus. ⁊ cōfessus fueris
ore tuo qꝛ deꝰ suscitauit eū a mortuis
saluus eris Nō ait si cōfessus fueris
q̇a deus eū tradidit occidendum. sed
q̇a eū deꝰ suscitauit a mortuis si con-
fessus fueris tūc saluꝰ eris Corde eī
creditur ad iusticiā. ore aūt confessio
fit ad salutem Quare aūt credimꝰ et
mortuū? Quia credere eum resurrex
isse nō possumꝰ. nisi prius mortuum
fuisse credamꝰ Quis em̄ resurgit nisi
mortuꝰ fuerit? Quis exꝑgiscitur nisi
priꝰ dormierit? Sed nūq̇d q̇ dormit n̄
adiciet vt resurgat? Hec fides xp̄risti
anorum In hac ergo fide qua cōgre
gata est eccl'a. m̄lti illi filij deserte ma
gis q̄ꝫ eius q̄ hēt virum Respōdit ei.
dixit ei laudem scd̄m eiꝰ precepta i via
fortitudis eiꝰ nō in via ifirmitatis eiꝰ
Quomodo ei respōdit iam supra au
distis. in cōueniēdo ppl'os in vnum ⁊
regna vt seruiāt domiō: In hoc ei ḡ
respōdit in vnitate Qui aūt nō est in
vnitate nō ei respōdet Ille em̄ vnus
est. ecclesia vnitas: Nō respōdit vni
nisi vnitas Sed existūt q̇ dicāt. iam h̄
factū est. r̄ndit ei i oibꝰ gentibꝰ eccl'a
pariēs filios pl'es. q̄ꝫ illa q̄ hēbat vir
Respōdit in via fortitudinis sue Cre
didit em̄ xp̄ristum resurrexisse. credi-
derūt in eum om̄s gentes. sed illa ec-
clesia q̄ fuit omniū gentium iam nō ē.
perijt Hoc dicūt q̇ in illa nō sunt: O
ipudētem vocem Illa nō est q̇a tu in
illa nō es? Vide ne tu ideo nō sis. nā
illa erit ⁊ si tu nō sis Hāc vocē abho-
minabilem. detestabilem presumpcō
nis ⁊ falsitatis plenam. nulla verita-
te suffultā. nulla sapiēcia illuminatā.
nullo sale conditam. vanam temerari
am. precipitem ꝑniciosam. preuidit
spiritus dei. ⁊ tāq̄ꝫ cōtra illos cum an
nūciaret vnitatem. in cōueniendo po
pulos in vnum ⁊ regna vt seruiant
domiō Cumq̄ꝫ subdidisset respondit
ei vtiq̄ꝫ laus eius. vtiq̄ꝫ iherusalē ma-
ter nostra de ꝑegriācione reuocāda.
fetosa. cum multis filijs magis q̄ꝫ ea
que habebat vir. qm̄ q̇dā dicturi erāt
cōtra fuit ⁊ nō est Exiguitatem in
quit dierum meorum annūcia michi:
Quid ē q̇d nescio. qui r̄cedētes a me
murmurāt cōtra me? Quid est quod
ꝑditi me perisse cōtēdūt? Certe enim
hoc dicūt. quia fui ⁊ nō sum. annūcia
michi exiguitatem dierum meorum:
Nō a te quero illos dies eternos illi
sine fine sunt. vbi ero nō ipsos quero
tempales dies michi annūcia exigui-
tatem dierum meorum: Nō a te q̄ro
illos. eternitatem dierum meorū an-
nūcia michi Qm̄ diu ero in isto secu-
lo ānūcia michi. ꝓpter illos q̇ dicunt
fuit ⁊ iam nō est. ꝓpter illos q̇ dicunt
implete sunt scripture. crediderūt oēs
gentes. sed apostatauit ⁊ perijt eccā
de omnibus gentibus: Quid est hoc
exiguitatem dierum meorum annū-
cia michi? Et annūciauit nec vacauit
vox ista: Quis annūciauit michi nisi
ipsa via? Quomodo annūciauit? Ec-
ce ego vobiscum suꝫ vsq̄ꝫ in consūma
cionem seculi Sed hic existūt ⁊ dicūt
vobiscum sum inquit vsq̄ꝫ in consum
macionem seculi. q̇a nos preuidebat.
q̇a ꝑs donati erit in terra Nūq̇d ipsa
est que dixit exiguitatem dierū meo-
rum annūcia michi. ac nō illa pocius
que superius loquebatur. i cōueiēdo

populos in vnum ⁊ regna vt seruiāt
dño: Vñ nobis cor dolet: Quia ⁊ im
peratores cōtra hereticos leges ꝓ=
ponunt Ibi impletū ē: ⁊ regna vt ser
uiant dño Nō eñ vos filij estis illo=
rum mortificatorum: quorū vox cō
peditorum exaudita est a dño Absit
non hoc indicant fcā vestra non hoc
indicat superbia vestra: nō h̄ indicat
vanitas vestra Nō sapitis ⁊ foris es
tis Sal infatuatū estis iō ⁊ ab homi
nibus conculcamini Audite qd dicat
Que eccā: Que cōgregauit ppl̄os in
vnū Que eccā: Que cōgregauit reg=
na vt seruiant dño Nota vocibꝫ ves
tris ⁊ falsis opinionibꝫ vestris q̄rit a
deo vt exiguitatem dierū suoꝝ annū
ciet sibi: ⁊ inuenit dn̄m dixisse Ecce e
go vobiscū sum vsqꝫ in ꝯsummatio=
nem seculi Hic vobis dicetis de nob̄
dixit nos sumꝰ nos erimꝰ vsqꝫ in cō
summationem seculi Interrogetur
ip̄e xp̄s cui dictum ē. exiguitatē dieꝝ
meoꝝ annūcia michi. ⁊ p̄dicabitur in
quit hoc euangeliū in vniūso orbe in
testimoniū omnibꝫ gentibus: ⁊ tunc
veniet finis Quid ē qd dicebas. h̄ cer
te fuit ⁊ perijt: Dn̄m audi annuncian
tem exiguitatē dierū meoꝝ Predica
bitur inquit hoc euāgeliū Vbi: In to
to orbe terrarū Quibꝫ: In testimo=
nium ōnibus gentibꝫ Quid postea:
Et tūc veniet finis Nō vides adhuc
eē gentes in quibꝫ nondū ē p̄dicatuꝫ
euangeliū: Cum ergo necē sit imple=
ri qd dn̄s dixit. exiguitatē dierū meo
rum annūcians eccē. vt predicetur h̄
euangeliū in omnibꝫ gentibꝫ. et tunc
veniet finis: quid ē qd dicis iam pisse
eccām de omnibꝫ gētibꝫ qn̄ ad hoc p̄
dicatur euangeliū vt possit esse in ōni
bus gentibus: Ergo vsqꝫ in finē secu
li eccā in omnibꝫ gentibus: ⁊ ip̄a ē ex
iguitas dierū qꝛ exiguū ē oē qd finit

vt iam in eternitatem ab ista exigui=
tate transeatur Pereant heretici pe=
reant qd sunt: ⁊ inueniātur vt sint qd
non sunt Exiguitas dieꝝ vsqꝫ in finē
seculi erit Exiguitas iō. qꝛ totū h̄ tē=
pus nō dico ab hoc hodierno die vsꝫ
in finem seculi. sed ab adam vsqꝫ in fi
nem seculi: exigua gutta ē cōꝑata et
nitati Nō ergo blandiantur sibi cō=
tra me heretici qꝛ dixi exiguitatē die=
rum meoꝝ: quasi nō permansuram
vsqꝫ in finem seculi Quid ei addidit:
Ne reuoces me in dimidium dieꝝ
meoꝝ Noli quō heretici loquuntur
sic mecū agere Vsqꝫ in finē seculi me
perduc. non in dimidium dierū meo
rū ⁊ ꝑfice michi dies exiguos: vt do
nes m̄ postea dies eternos Quare
ergo de exiguitate dierum requisisti
Quare: Vis audire In generatio
ne generationuꝫ anni tui Iō ergo de
diebus exiguis quesiui: q̄ licet vsqꝫ in
finem seculi durent mecū isti dies ex
igui sunt in ꝯꝑatione dierū tuoꝝ an=
ni enim tui in gn̄atione generationū
Quare non ait anni tui in sclā sclōꝝ
sic enim magis solet eternitas signi=
ficari in sanctis scripturis. sed ait in
gn̄atione generationū anni tui: Sꝫ
qui anni tui: Qui nisi qui nō veniunt
⁊ trāseunt: Qui. nisi q non iō veniūt
vt non sint: Omnis enim dies in hoc
tp̄e iō venit vt non sit: ōnis hora om
nis mensis omnis ānus. nichil hoꝝ
stat: añ q̄m veniat erit. cum venerit n̄
erit Illi ergo anni tui eterni anni tui
qui nō mutantur: in gn̄acione gene=
rationum erūt Est q̄dam generatio
generationum: in illa erunt anni tui
Que ista est: Est q̄dam ⁊ si bn̄ agnos
camus in illa erimꝰ. ⁊ anni dei in no
bis erūt Quomō in nob̄ erunt: Quo
modo ip̄e deus in nobis erit. vñ dic=
tū est: vt sit deus omnia in omnibus

Non em̄ aliud anni dei ⁊ aliud ip̄e ſꝫ
anni dei eteruitas dei ē Eternitas ip
ſa dei ſb̄a eſt: que nichil habet muta-
bile ibi nichil ē p̄teritum quaſi iā non
ſit nichil ē futurū quaſi nōdum ſit: ſꝫ
non ē ibi niſi eſt. nō eſt ibi fuit et erit
qꝛ ⁊ qđ fuit iam non ē ⁊ quod erit nō
dum eſt: ſed q̇cquid ibi eſt nō niſi eſt.
Merito ſic miſit deus famulū ſuum
moyſen Queſiuit em̄ nomen mitten
tis ſe: requiſiuit ⁊ audiuit. nec deſer-
tuꝫ eſt deſideriū cōcupiſcencie bone
Queſiuit aūt nō quaſi curioſitate pre
ſumendi: ſed neceſſitate miniſtrandi
Quid inq̄t dicā filijs iſrl̄ ſi dixerint m̄
quis te miſit ad nos Et ille indicās ſe
creature creatorē. deū hōi imortaleꝫ
mortali eternū t̄pali: ego inq̄t ſum q̇
ſum Tu dicēs ego ſum Quis? Say-
us. alius lucius: aliꝰ marcꝰ Aliud ne
diceres n̄ nomen tuū dicēs? Hoc ex
pectabatur de deo Hoc em̄ erat q̄ſi-
tum Quid vocaris? A quo me miſſuꝫ
eē r̄ndebo q̄rentibꝫ? Ego inq̄t ſum q̇
ſum: hoc ē nomen meū Hoc ē totuꝫ
qđ vocaris nō eēt tibi nomen ip̄m eē
niſi q̇cquid ē aliud tibi ꝯpatum inue-
niretur nō eē vere Hoc ē nomē tuuꝫ
Exprime h̊ idem meliꝰ. Vade inquit
⁊ dic filijs iſrl̄: qui ē miſit me ad vos
Ego ſum q̇ ſum: q̇ ē miſit me ad vos
Magnū ecce eſt: magnū eſt Ad hoc
hō quid eſt? Ad illud tā magnū ē ho-
mo quid ē? Quicq̇d eſt quis app̄hen
dat illud eē Quis eius p̄ticeps fiat?
Quis anhelet q̇s aſpiret? Quis ibi ſe
eē poſſe p̄ſumat? Noli deſp̄are huā-
na fragilitas Ego ſum inq̄t deus ab
raham: ⁊ deus yſaac ⁊ deꝰ iacob Au
diſti q̇d ſim apud me audi ⁊ quid ſim
ꝓpter te Hec igitur eternitas voca-
uit nos ⁊ erupit ex eternitate v̄bum
Jā eternitas iam v̄bū ⁊ nondū tēpꝰ
Quare nondū t̄ps? Quia factū eſt ⁊

tempus Quō factū ē tempus? Om
nia per ip̄m facta ſunt: et ſine ip̄o fac
tum ē nichil O v̄bum an̄ t̄pa p̄ quod
f̄cā ſunt t̄pa natum eſt in t̄pe cū ſit vi
ta eterna vocans t̄pales faciēs eter-
nos Hec generatio gn̄ationū Gene
racio em̄ vadit generatio venit Et vi
detis generationē hōim ſic eē in ter-
ra: tanq̄m in arbore folia Sed in ar-
bore oliue vl' lauri vel cuiuſq; alteriꝰ
q̄ toto t̄pe fronde veſtita ē: ſic tāq̄m
folia genꝰ humanum terra portauit
plena ē hōibꝫ: ſed cū alijs morientibꝫ
alii naſcendo ſuccedūt Semꝑ em̄ ar
bor illa veſte viridi ornata eſt: ſed ſb̄
ter attende q̄ꝫ multa calces arida foli
a Ergo fuit generatio ſb̄ adam: tran
ſijt. nati ſunt in̄ quidā futuri p̄ticipes
eternitatis dei eciā illo t̄pe In̄ enim
abel in̄ ſeth in̄ enoch Tranſijt illa ge-
neratio. venit diluuiū: remanſit vna
domus Et illa generatio dedit aliq̊s
ip̄m noe ⁊ tres filios eꝰ: ⁊ tres nurꝰ
eius In tota em̄ domo iſta octona-
ria: ſolus vnꝰ pccōr inuentꝰ ē Acceſ-
ſit numerus ſup̄iori generatiōi Dein̄
de tribus filijs noe tanq̄m de tribus
mēſuris farine impletꝰ ē orbis Elec
tus abraham. yſaac. iacob. ſancti vi-
ri patriarche placuerūt deo Dedit et
illa generatio ſequētes eciā generan
tes. dederunt ꝓphetas: dederunt p̄-
cones dei Venit eciā poſtea ⁊ ip̄e do
minus noſter ihūs criſtus. miſit fer
mentum in tres mēſuras farine quo
uſq; fermētetur totū Tēporibus in
terra carnis illiꝰ fuerūt apoſtoli fue
runt ſancti poſt illos alij ſancti ⁊ nūc
in nomine xp̄i quicūq; ſunt ſancti: et
poſt illos q̇cūq; erunt: ⁊ vſq; in finē
ſeculi q̇cūq; ſancti De tot generatio-
nibus colliges oēs ſanctas ꝓles om
niū generationū ⁊ facies inde vnam
gn̄ationem In iſta generatione ge-

nerationū anni tui id est eternitas il
la in illa generatione erit q̄ de omni-
bus generationibꝫ colligit᷑ et in vnā
redigitur: ipa ꝑticeps erit eternitatꝫ
tue Cetere gn̄ationes implendis tē-
poꝛibꝫ generantur ex quibus illa ine
ternū regeneratur: mutata viuifica-
bitur. erit ydonea poꝛtarē te: vires ac
cipiens a te In generatione genera-
tionum anni tui In pn̄cipio terrā
tu fundasti dn̄e Noui eternitatē tuā
q̄ꝛ p̄cedis oīa que fecisti Principio
tu dn̄e terrā fundasti Et opa ma
nuum tuarū sunt celi Ipi ꝑibut tu āt
ꝑmanes: ⁊ oēs sicut vestimentum
veterascent ⁊ sicut opertoꝛiū mutab
eos ⁊ mutabūtur tu v̄o idem es Tu
quis es idē es Tu q̄ dixisti ego sum q̄
sum idem ipē es Et ꝗuis eciam ipsa
nō eēnt nisi ex te. ⁊ per te. ⁊ in te tn̄ n̄
qd ipē es Tu em̄ idem ipē es Et an
ni tui nō deficient Illi anni tui nō de
ficient: illi anni tui q̄ erunt in genera
tione generationū nō deficient Hec
ergo sciens exiguitatē dierū meoꝝ q̄
rerem a te: nisi scirē oēs dies seculi
ab inicio vsqꝫ in finem exiguos eē in
cōꝑatione eternitatꝫ tue Noui ergo
vn̄ interrogauerim: nō se extollāt he
retici quasi exigui dies fuerint eccl̓e.
toto oꝛbe diffuse: nā ⁊ vsqꝫ in finē cū
sunt exigui sunt Quare exigui sunt?
Qm̄ qn̄qꝫ finiendi sunt Anni illi qui e
runt in generatione gn̄ationū hij a-
mandi hij desiderandi. hijs suspiran
dum ꝓpter hos in vnitate ꝑmanen-
dum: ꝓpter hos q̄cquid hereticoꝛum
mali est deuitandū ꝓpter hos ꝑditis
rn̄dendū pꝛopter hos lucrandi q̄ er-
rauerant ⁊ reuocandi q̄ perierant Il
lic debet eē desideriū. sed tn̄ vt verbo
sis vt male garrul̓ vt calūpniosis su-
surrantibus detractoꝛibꝫ rn̄deam id
m̄ annūcia exiguitatē dierū meoꝛum
⁊ ne me reuoces in dimidium dieruꝫ
meoꝝ vt an̄ me auferas de terra q̄m
totus oꝛbis euangelio repleatur cō-
tra rn̄sionem dn̄i mei dicentis Opoꝛ
tet p̄dicari euangeliū hoc in toto oꝛ-
be terrarū in testimōium omnibꝫ gē
tibꝫ: ⁊ tunc veniet finis Quid ad hec
frēs? Plena sunt manifesta sunt deꝯ
fundauit terrā Scimꝯ: opa manuuꝫ
eiꝯ sunt celi Ne putetis em̄ q̄si aliud
deū facere manu. aliud v̄bo: qd facit
v̄bo hoc facit manu Nō em̄ distinc-
tus ē coꝛpoꝛeis membꝛis q dixit ego
sum q̄ sum: ⁊ foꝛte v̄bum eius ē ma-
nus eiꝯ Certe manus eiꝯ est virtꝯ eꝯ
Quia em̄ dictum ē fiat firmamentuꝫ
⁊ factū ē firmamentum: v̄bo intelli-
gitur fecisse Quia v̄bo dixit faciamꝯ
hominem ad ymaginē ⁊ similitudiēꝫ
nr̄am: quasi manu videtur fecisse Au
di ergo Opa manuū tuarū sunt celi.
Ecce qd verbo fecit vtiqꝫ eciā mani-
bus fecit: q̄ꝛ v̄tute sua. q̄ꝛ potestate
sua fecit Attende pociꝯ quid fecerit:
⁊ noli q̄rere quō fecerit Multū ē ad
te ꝯprehendere quō fecerit cū teipm̄
sic fecerit vt pꝛius sis seruꝯ obediēs
⁊ postea foꝛtasse amicus intelligens
Ergo opa manuū tuarū sunt celi: ipi
peribūt tu āt permanes Apte dixit h̊
apl̓s petrus: celi erant olim de aqua
⁊ per aquam ꝯstituti dei v̄bo ꝑ quod
qui factus ē mūdus ab aqua mūda-
tus deperijt: terra autem ⁊ celi q̄ nūc
sunt eodem v̄bo repositi sunt igni re
seruandi Iā ergo dixit perisse celos
per diluuium: ꝑisse aūt nouimus ce-
los scd̄m quantitatem ⁊ spacia aeris
huiꝯ Excreuit enim aqua. ⁊ totā istā
capacitatem vbi aues volitant occu
pauit ac si vtiqꝫ celi perierūt pꝛopin
qui terris: celi scd̄m qd dicūtur aues
celi Sunt aūt ⁊ celi celoꝛū supioꝛes ī
firmamēto sed vtrū ⁊ ipi ꝑituri sunt

igne . aliꝗ hũ soli celi q̄ eciã diluuio ꝑie
runt . disceptatio est aliquãto scrupu
losioꝛ inter doctos : nec facile maxiē
in angustia tp̄is explicari potest Di-
mittamus ergo eã vł differam⁹ no-
uerimus tñ ꝑire ista deum manere ꝛ
si manent q̄dam cũ d̄o que fcã sunt a
deo : nõ manent in se ʒ in deo non re
cedendo a deo Quid em̄ : Dicturi su-
mus frēs qd̄ angeli perituri sunt ig-
ne . quo incendetur mũd⁹ : Absit Sʒ
quid : Dicemus ꝙ angelos de⁹ nõ fe
cerit : Absit Sed q̄d dicem⁹ : Et vñ es
sent . si nõ ab illo facti eēnt : Ipe dixit
ꝛ facta sunt ip̄e mandauit ꝛ creata sc̄
Dictum est em̄ hoc cũ op̄m eius cõ-
memoꝛatio fieret : in quibʒ et angeli
nominati sunt Erunt ergo cũ illo an
geli eciam mũdo flagrante ꝛ erit in-
cendium mũdi nõ incendens scõs d̄i
Qd̄ fuit caminus regis tribʒ pueris
hoc erit ardens mũdus iustis in tri-
nitate signatis Forte hic celos eciaʒ
non impoꝛtune intelligim⁹ ip̄os iust
tos scõs dei in quibʒ manens de⁹ in-
tonuit p̄ceptis choꝛuscauit miracul̄
ymbꝛificauit terrã sapiencia veritat̄
Celi em̄ enarrauerunt gl̄am dei Sed
nũquid eciam ip̄i peribunt : An scd̄m
quēdam modũ ꝑibunt : Secũdũ quē
modum : Scd̄m vestimentũ Quid ē
scd̄m vestimentũ : Scd̄m coꝛp⁹ Ves
timentum em̄ anime coꝛp⁹ Dñs em̄
vestimentũ noiãuit vbi ait . nõne ani
ma plus est q̄ȝ esca ꝛ coꝛpus q̄ȝ vesti
mentũ : Quõ ergo perit vestimentũ :
Et si exterioꝛ hõ noster coꝛrũpitur ʒ
interioꝛ renouatur de die in diem Er
go ip̄i ꝑibunt scd̄m coꝛp⁹ tu ãt ꝑma
nes Si ergo scd̄m coꝛp⁹ peribũt vbi
ergo resurrectio moꝛtuoꝝ : Vbi exē-
plum mēbꝛoꝝ qd̄ p̄cessit ĩ capite Vbi :
Vis audire : Mutabitur nõ tale erit
q̄le fuit Audi apostolũ dicentē ꝛ moꝛ
tui resurgent incoꝛrupti : ꝛ nos imu
tabimur Quõ imutabimur : Semiã
tur coꝛp⁹ aiãle : surgit coꝛp⁹ spiritua
le Ergo semiãtur moꝛtale : surgit in-
moꝛtale Ergo semiãtur coꝛruptibile
surgit incoꝛruptibile Mutationem
itaq̄ȝ expectamus ita peribũt celi ꝛ i-
mutabuntur celi Sed foꝛtasse scõꝝ
coꝛpoꝛa nõ rcē dicuntur celi Si non
poꝛtant deũ non sunt celi Et vñ m̄ in
quit pꝛobãs q̄ꝛ poꝛtant deuʒ : Vsq̄ȝ a
deo ne excidit tibi . gloꝛificate ꝛ poꝛ-
tate deum in coꝛpoꝛe vr̄o : Ergo ta-
les celi peribunt : sed nõ in eternũ pe
ribunt vt mutentur An nõ hoc dicit
psalmus : Lege sequencia Et omnes
sicut vestimentũ veterascent et sicut
opertoꝛiũ mutabis eos ꝛ mutabũ-
tur : tu aũt idem ip̄e es ꝛ anni tui nõ
deficient Vestem audis coopertoꝛiũ
audis sed nõ aliud q̄m coꝛp⁹ intellig̃
Sperem⁹ ergo eciã mutationē coꝛ-
poꝛum nr̄oꝛum . sed tñ ab illo q̄ erat
ꝛ añ nos ꝛ manet post nos : a quo su
mus qd̄ sumus . ad quē veniem⁹ cuʒ
fuerimus mutantē nõ mutatũ . faci-
entem non factum mouentem ʒ ma
nentem Et quomõ intelligi a carne ꝛ
sanguine potest . ego sum qui sum tu
v̄o idem ip̄e es . ꝛ anni tui n̄ deficiēt :
Sʒ nos ad illos ãnos cũ hꝭs pãnosis
ãnis quid sum⁹ Et illi q̄ sc̄ : Nec tamē
desꝑare debemus Jam em̄ magnitu
dine quadam et excellencia sapiencie
dixerat ego sum q̄ sum : et tñ ad nos
ꝯsolandos ego sum inquit deus ab-
raham ꝛ deus ysaac ꝛ deus iacob Et
nos abꝛahe semen sumus ꝛ nos q̄m
uis abiecti . q̄ȝuis terra ꝛ cinis : in illo
speram⁹ Serui sumus ʒ ꝓpter nos
dñs noster foꝛmã serui accepit prop
ter nos imoꝛtales moꝛi voluit : prop
ter nos exemplum resurrectionis os
tendit Ergo sperem⁹ nos venturos

ad hos annos stātes: in quibꝫ nō cir
cuitu solis peguntur dies sed manet
quod ē sicuti ē: qꝛ h̄ solū verū ē Nos
aūt vtrū aliqñ ibi eē possim⁹ dic Au-
di ⁊ vide vtrū debeas despare. Audi
qd̄ seqtur Filij seruoꝝ tuoꝝ inhabi
tabūt Ubi inhabitabūt .nisi in annis
nō deficientibꝫ: Filij seruoꝝ tuoꝝ in
habitabunt Et semē eoꝝ in seculū
seculi dirigetur In seculū seculi in se-
culum in eternū in seculū manens: sꝫ
filij inquit seruoꝝ tuoꝝ Metuendū
ne nos serui dei sim⁹: ⁊ filij nostri ibi
futuri sint non nos Aut si nos filij su
mus seruoꝝ qꝛ filij sum⁹ apl'oꝝ quid
dicturi sum⁹: Que nā tandē audacia
tā infelix filioꝝ subnascentiū et recen
ti successione gloriantiū q̄ audeat di-
cere nos ibi erim⁹ .apostoli ibi nō e-
runt: Absit h̄ a pietate filioꝝ absit a
fide puuloꝝ: absit ab intelligēcia grā
dium Ibi erūt ⁊ apostoli arietes p̄-
cedunt agni sequūtur Quare ergo fi
lij seruoꝝ tuoꝝ ⁊ nō de cōpendio ser
ui sui: Et illi serui tui et filij eoꝝ serui
tui .⁊ istoꝝ filij nepotes illoꝝ .qd̄ nisi
serui tui: Oēs ꝯpendio includeres si
dicēs serui tui inhabitabūt Videam⁹
quid nos voluerit āmonere Est eñ
quiddā gestū in p̄oribꝫ seculis Post
q̄draginta annos filij isrl' triti sunt in
heremo .nullus eoꝝ intrauit in terrā
ꝓmissionis sed filij eoꝝ intrarūt Sa
ne qꝛ ita recordamur nisi fallor duo:
ceteri nō intrarunt de tot milibꝫ Diu
laboratū cū eis tantū sed de⁹ ñ labo-
rat Certe laborauerunt serui ipsius:
Quāta ptulit quāta audiuit moyses
ꝓ hoībꝫ non intraturis in terram ꝓ
missionis: Intrarūt noui hoīēs filij
eoꝝ qd̄ significat intrarunt noui ho-
mines .veteres nō intrabūt: iñ tñ in
trarunt duo .vn⁹ ⁊ vnitas. tꝑ caput
⁊ corpus xp̄ūs ⁊ eccā cū oñi illa noui
tate: id ē filioꝝ Ergo filij seruoꝝ tuo
rum inhabitabunt Filij seruoꝝ opa
seruoꝝ sunt Nemo ibi habitabit ni-
si p opa sua Quid igitur ē ⁊ filij habi
tabunt: Nemo glorietur se habitatu
rum si dicit se seruū dei ⁊ opa nō ha-
bet Nō enim nō habitabunt nisi filij
Quid ergo filij seruoꝝ tuoꝝ inhabi-
tabunt: Serui per opa sua inhabita
bunt: serui p filios suos inhabitabūt
Noli ergo eē sterilis . si vis habitare
p̄mitte fetus quos seq̄ris: p̄mitten-
do nō efferendo Filij tui te deducāt
ad terrā ꝓmissionis: terrā viuentiū
nō morientiū Cū hic viuis in hac pe
grinatione illi añcedant: suscipiāt te
ꝓpter refectionē carnalē Fili⁹ añces
sit ioseph iacob in egiptū et ait patri
suo ⁊ fratribꝫ suis: ego p̄ueni p̄parāē
vobis escas Precedant ergo filij tui
p̄cedant te opa tua: quales filios p̄-
miseris tales ⁊ sequeris

Explicit psalmus centesim⁹ primus
Incipit ps centesim⁹ ij.

In omni munere dñi nr̄i in
omni ei⁹ ꝯsolatione .in oñi
correctione in grā quā do-
nare dignatus ē. in indulgencia q̄ no
bis ñ hoc reddit qd̄ debebat: in om-
nibus opibus ei⁹ bñdicat aiā nostra
dñm Hoc eñ cantauim⁹. inde cepit
ps de quo loquemur donāte ipo qd̄
possum⁹: quē nr̄a aiā bñdicat Vnus
quisqꝫ nostrū excitet ⁊ exhortet' aiāꝫ
suā ⁊ dicat ei ¶ Psalm⁹

Benedic aiā mea dñm Et oñes
nos ⁊ q̄ vbiqꝫ sunt frēs in cris
to vn⁹ hō cui⁹ caput in celo ē: exhor
tetur ipe vn⁹ hō aiām suā .et dicat ei:
bñdic aiā mea dñm Obaudit obtpat
facit hec persuadetur ei nō ex donis
nostris sꝫ ex illi⁹ quē bñdicit aiā nr̄ā.
Suscepit eñ ps iste oñdere nob q̄-
re bñdicat aiā nr̄ā dñm: quasi ei rñdit

set aiã sua Quare m̄ dicis bn̄dic dn̄m?
Audiam⁹ ergo audiat ipa aiã nrã cō
sideret omnia quibus excitetur ne pi
gra sit in bn̄dictione dn̄i: ꝛ videat an
iustum sit qd̄ ei dicitur bn̄dic aiã mea
dn̄m Videat si debeat aliud bn̄dicere
p̄ter dn̄m Bn̄dic inquit aiã mea dn̄m
Repetit hoc: et expressius dicit quid
dixerit Bn̄dic aiã mea dn̄m Et ō-
nia interiora mea nomē sanctū eius
Puto qꝛ nō ad interiora corpis loq̄-
tur. puto eū nō hoc dicere: vt pulmo
noster ꝛ iecur et si qua sunt intestina
carnis erūpant in vocem bn̄dictiōis
dn̄i Est q̄dem pulmo pectoris nr̄i q̄-
si follis quidā anhelantis spiritū reci
procū qui spirit⁹ ꝯcepti aeris in vo-
cem ꝛ sonū exprimitur cū v̄ba digeri
mus nō p̄t vocis aliq̄d sonare ab ore
nrō n̄ qd̄ pulmo expssus emiserit sed
nō hinc agitur hoc totū ad aures ho
minū Habet aures de⁹ habet sonuꝫ
cor: interiora sua alloq̄tur hō vt bn̄-
dicant dn̄m ꝛ dicit eis: omnia interi
ora mea nomen sanctuꝫ ei⁹ bn̄dicite
Queris q̄ sīt interiora tua ipa aiã tua
Nō ergo ait bn̄dic aiã mea dn̄m hoc
ait omnia interiora mea nomē sanc-
tum ei⁹ subauditur em̄ bn̄dicite Cla
mat voce si est homo qui audiat silet
voce qn̄ non est qui audiat In interi
ora tua nunq̄m deest q̄ audiat Itaqꝫ
sonabat iam dudum bn̄dictio de ore
nostro et hec ipa v̄ba cantabam⁹ bn̄
dic anima mea dn̄m ꝛ ōnia interiora
mea nomē sanctū ei⁹ Quantū satis
fuit tēpori cantauim⁹ ꝛ siluim⁹ non
q̄d interiora tua silere debēt a bn̄dic-
tione domini Alternet ꝑ tp̄e sono si
o cū perpetua sit vox interioꝝ Cum
ꝯuenis ad eccām ymnū dicere sonet
vox tua laudes dei dixisti quātū po-
tuisti. discessisti: sonet aiã tua laudes
dei Negocium agis: laudet dn̄m aiã

tua cū cibum capis Vide qd̄ ait apl̄s
siue mādicatꝫ siue bibitis oiã in glo
riam dei facite Audeo dicere cū dor-
mis bn̄dicat aiã tua dn̄m Non te ex
citet cogita⁰ flagicij. nō te excitet dis
positio furti nō te excitet cōdicta for
te corruptio Innocencia tua eciã in
dormiente vox ē anime tue Bn̄dic a
nima mea dn̄m et oiã interiora mea
nomen sanctū eius Bn̄dic aiã mea
dn̄m: ꝛ noli obliuisci omnes retribu
tiones Bn̄dic inquit aiã mea domi-
num Quid ē anima tua? Omnia in-
teriora tua nomen scm̄ ei⁹ Bn̄dic a-
nima mea dn̄m Repeticio ad exhor
tationem valet Vt āt bn̄dicat sp̄ dn̄ꝫ
noli obliuisci omnes retributiones
ei⁹ Si obliuisceris: iacebis. tacebis.
Nō aūt poterūt an̄ oculos tuos eē
retributiones dn̄i: nisi an̄ te fuerint
pccā tua Non sit an̄ oculos tuos de
lectatio p̄teriti peccati: sed sit an̄ ocu
los tuos peccati dāpnatio Dāpnati
o a te remissio a deo Hec em̄ retribu
it dn̄s: vt possis dicere Quid retribu
am dn̄o ꝑ omnibus que retribuit m̄?
Hoc em̄ considerantes martires q̊-
rum memoriā hodie celebram⁹ et ō-
nes oiō sancti qui vitā istam cōtemp
serunt ꝛ sicut audistis in epl̄a iohan
nis aiãs suas ꝑ fratribꝫ posuerūt: q̄
ē pfectio caritatis dicente dn̄o maio
rem caritatē nemo habet q̄m vt aiãꝫ
ponat quis ꝑ amicis suis. hoc ergo
considerantes sancti martires ꝯtēp
serunt aiãs suas hic vt ibi eas inueni
rent: sequētes v̄ba dn̄i dicentis q̄ ani
mam suā amat pdet eam ꝛ q̄ perdide
rit eam ꝓpter me: in vitam eternā in
ueniet eam Voluerūt em̄ retribuere
Qui ꝛ quid et cui? Hoiēs ministeriū
suum vsqꝫ ad mortem deo retribue-
rūt Quid. qd̄ ille n̄ donauerat? Quid
dederunt qd̄ nō acceperūt? Retribu

it ergo m̄ ille ve solus q̄ solus donat:
sed nō retribuit peccatis nr̄is Nā re
tributiōes nob̄ alie debebant᷑ et alie
reddite sunt Noli inq̄t obliuisci oēs
retributiones ei⁹: nō tributiones sꝫ
retributiones Aliud eñ debebatur ⁊
redditū ē qđ nō debebatur Vñ et ille
q̄d retribuā dño. ꝑ oībꝫ inq̄t q̄ retri-
buit m̄? Nō ait q̄ tribuit m̄: sed q̄ re-
tribuit m̄ Retribuisti tu mala ꝑ bo-
nis ⁊ retribuit ipē bona ꝑ mal̄ Quō
retribuisti tu o hō deo mala ꝑ bōis?
Qui prius fuisti blasphem⁹ ⁊ ꝑsecu-
tor ⁊ iniuriosus: retribuisti blasphe-
mias Pro quibꝫ bōis? Primo q̄ es
sꝫ est ⁊ lapis deiñ q̄ viuis: sed viuit ⁊
pecus Quid retribues dño ꝑ eo qđ
suꝑ oiā pecora ⁊ suꝑ oiā volatilia fe-
cit te ad ymaginē ⁊ similitudinē suā?
Noli q̄rere q̄d ei retribuas Similitu
dinē ipi⁹ retribue illi nō plus q̄rit: nū
mum suum exigit. tu aūt ꝑ graciis a
gendis: ꝑ humilitate. ꝑ obseq̄o pro
cultu religioso. id ē ꝑ hiis oībꝫ bonis
q̄ debebas deo tuo ꝑ bonis q̄ accepis
ti que dixi: retribuisti blasphemias.
Quid ergo ille? Cōfitere ignosco Re
tribuo ⁊ ego: sed nō qđ ꝑ malis tu re
tribuisti Tu retribuisti mala ꝑ bōis
⁊ ego retribuo bona ꝑ malis Cogi-
ta ergo aiā oēs retributiones dei co
gitando oiā mala facta tua Qm̄ mł-
ta eñ mala fcā tua tā multe bone re-
tributiones ei⁹ Et q̄d illi offeres for
te xenioꝝ? Quid munerū? Quid sa-
crificioꝝ? Qm̄ nō obliuisceris retri-
butiones ei⁹ hoc sacrificio delectat᷑
Bñdic aiā mea dñm Sacrificiū lau-
dis glorificauit me Immola deo sa-
crificium laudis ⁊ redde altissiō vota
tua Laudari se vult de⁹ ⁊ h̄ vt tu ꝑfi
cias nō vt ille sublimetur Nō ē ōni-
no qđ illi retribuas: ⁊ qđ exigit. nō si
bi sed tibi exigit tibi ꝓderit tibi serua

tur Nō h̄ a te amat qđ illū augeat: sꝫ
qđ te ad illū ꝑducat Propterea q̄re-
bant martires: deficiebāt quodāmō
nō inueniendo ⁊ dicebāt Quid retri
buam dño ꝑ oībꝫ q̄ retribuit m̄? Et nō
inuenerūt q̄d retribuerēt. nō calicē sa-
lutaris accipiā ⁊ nomen dm̄ inuoca-
bo Quid retribues dño? Cogitabas
eñ ⁊ nō inueniebas: calicē salutaris
accipiā Quid? Calicē salutarē nōne
ipē dñs dedit? De tuo aliquid retribu
e si potes Nō dixerim ne feceris. no
li de tuo retribuere: nō vult de⁹ de tu
o sibi retribui Si de tuo retbuis pec
catū retribuis Oiā eñ q̄ habes: ab il
lo habes Tuū peccatū solum habes.
Non vult sibi retribui de tuo de suo
vult: quō agricola de terra quā seiā-
uit Si segetem attuleris de agricole
fructu r̄tribuisti. si spinas. de tuo ob
tulisti Veritatē retribue in v̄itate do
minū lauda Si de tuo volueris men
tieris Qui loq̄tur mēdaciū de suo lo
quitur qui loq̄tur v̄itatem de deo loq̄
tur Quid ē āt accipere calicē salutarꝫ
nisi passionē dm̄ imitari? Hoc marti
res fecerūt hoc suꝑbientibꝫ dixit ⁊ se
des sublimes iā q̄rentibꝫ ⁊ ꝯuallē plo
rationis deuitantibꝫ: q̄ volebāt sede
re vn⁹ ad dexteram ali⁹ ad sinistram
Quid ergo ait? Potestis bibere cali
cem quē ego bibitur⁹ sum? Iā ergo
martir ꝑatus ad victimā scām dicit:
calicem salutaris accipiā Accipiā ca-
licem xpi: bibā passionē dm̄ Caue ne
deficias sꝫ nomē dm̄ inuocabo Qui
ergo defecerūt dñm nō inuocauerūt
de sua fortitudīe ꝑsumpserūt Tu sic
redde vt te accepisse qđ reddis memi
neris Sic ergo bñdicat aiā tua dñm
vt nō obliuiscatur omnes retributi-
ones ei⁹ Audite oēs retributiones e
ius Qui propicius fit ōnibꝫ iniq̄-
tatibꝫ tuis: qui sanat omnes languo

res tuos Qui redimit de corruptiõe vitã tuã: q coronat te in miseratione & miã Qui faciat in bonis desideriuz tuũ: renouabitur sicut aquile iuuẽt⁹ tua Ecce retributiones Quid debebatur pccõri nisi suppliciũ? Quid debebatur blasphemo. nisi gehenna ignis ardentis? Nõ ipa retribuit ne expauescas ne exhorrescas: ne sine amore timeas Noli obliuisci õnes retributiones ei⁹ bonas: et mutare iã ne experiaris retributiones Quid dicam malas? Si iustas ñ malas A te ergo mala a deo ãt bona Nec h̃ q̃ pateris mala mala sunt Si em̃ iusta sc̃. bona sunt: sed tibi pacienti h̃ mala sc̃ Nõ vis vt mala sint tibi q iusta sunt dei: non sit mala in ꝯspectu dei iniqtas tua Nõ em̃ cessauit vocare q̃ vocatũ neglexit instruere. aut instructũ cessauit ꝑficere: aut ꝑfectum neglexit coronare Quid dicis? Quia es peccator? Cõuertere & accipe retributiones istas: ꝓpicius fit õib3 iniquitatibus tuis Post remissionẽ pccõruz corpus infirmũ geris: necc̃ est sint q̃dam desideria carnalia q̃ te titillent et q̃ tibi suggerant delectationes illicitas: sed de languore tuo veniũt Adhuc em̃ infirmam carnẽ geris. nõdũ ẽ absorta mors in victoriã: nõdũ corruptibile hoc induit incorruptionez. Adhuc quibusdam ꝑturbationib3 eciam ipa aiã quatitur post remissionem pccõꝝ Adhuc in picul' tẽptationum versatur. q̃busdam suggestionibus delectatur q̃busdã nõ delectatur & in eis quib3 delectatur aliq̃n q̃busdam cõsentit capitur Languor ẽ sanat & oẽs languores tuos Sanabũtur omnes lãguores tui: noli timere Magni sunt inquies: s3 maior ẽ medicus Omnipotenti medico nullus languor insanabil' occurrit. tantũ tu curari te sine: man⁹ eius ne repellas Nouit qd agat. nõ tm̃ delecteris cũ fouet: sed eciam toleres cũ secat Tolera medicinalem dolorẽ: futurã cogitans sanitatẽ Videte frẽs mei in istis languoribus corpis quãta hoiẽs tolerent vt paucos dies victuri moriantur & hos paucos dies incertos Multi em̃ post toleranciã magnoꝝ doloꝝ cũ a medicis secarentur aut inter manus medicoꝝ mortui sunt aut iam sani irruente aliqua egritudiẽ defuncti sunt Si tam sibi ꝓpinquã mortem sperarent: illos imensos dolores nõ susciperent tolerandos Tu ñ toleras ad incertũ qui ꝓmisit sanitatem nõ pt falli Fallitur medicus aliq̃n & ꝓmittit sanitatem de corpe humano Quare fallitur? Quia nõ h̃ curat qd fecit Deus fecit corp⁹ tuũ de⁹ fecit aiãm tuam Nouit quẽadmodũ recreet qd creauit: nouit quẽadmodum reformet qd ipe formauit. tu tãtum sub manib3 medici esto odit em̃ repellentem man⁹ suas Nõ fit hoc i medici hõis manib3 Ligari se volũt hoiẽs & secari daturi ꝓ incerta sanitate certũ dolorẽ magnam mercedẽ Deus te quẽ fecit & certus curat & g̃tis Ferto ergo man⁹ eius o aiã que bñdicis eum. nõ obliuiscens oẽs retributiones ei⁹ sanat em̃ omnes languores tuos qui redimit de corruptione vitam tuã Jñ sanat omnes languores tuos: q3 redimit de corruptione vitam tuã Ecce corp⁹ qd corrũpitur aggrauat aiãm Vitã ergo habet aiã in corpore corruptibili Qualem vitam? Onera patitur pondera sustinet Ad ipm deũ cogitandũ sicut dignũ est ab hoiẽ cogitari deũ quanta impediunt velut interpellantia de necessitate corruptiõis huãne? Quãta reuocant? Quãta a sublimi inten-

tione detorquent? Quanta interpellant? Que turba fantasmatum? Q ni populi suggestionū? Totū hoc i corde humano tanq̄m de ōmibꝫ hꝰ corruptionis scatet Exaggeramꝰ morbum: laudemus ꝛ medicū Nō ergo te sanabit qui fecit talē qualis n̄ egrotares si legem sanitatꝭ acceptā seruare voluisses? Nōne tibi ꝛ disposuit ꝛ mandauit quid tāgeres q̄ non tangeres ad retinendā salutē? Noluisti audire ad retinendā audi ad recipiendā Languore tuo expertus es: q̄ν va ille iussisset Vā tandē aliqn̄ hō qd̄ n̄ tenuit monitꝰ: audiat vl' exptus Que duricia ē quā nec experienᵃ dicēt? Nō ḡ te sanabit qui talem fecerat vt nūq̄m egrotares si eiꝰ p̄cepta seruaē voluisses? Nō te sanabit qui fecit angelos ꝛ te refectū equaturꝰ ē angelis? Nō sanabit factum ad ymaginē suā q̄ fecit celum ꝛ terram? Sanabit te: opꝰ est vt sanari velis Sanat omnino illa quēlibet languidū: sed nō sanat inuitum Quid āt te beatius. q̄ν vt tāq̄ν in manu tua. sic habeas in voluntate sanitatem tuā? Si velles eē in aliquo sublimi honore in hac terra: ducatū. pconsulatum. p̄fecturā si cōcupisceres nūquid cōtinuo posses qd̄ velles Nūquid voluntatē tuā potestas sequeretur? Multi ad istā volunt peruenire ꝛ nō possunt. sed si puenerint quid pdest honor egrotis? Quis ei non egrotat in hac vita? Quis nō lōgum languorem trahit? Nasci hic in corpe mortali: incipere egrotare est Quot cotidianis medicamentis fulciuntur indigencie nostre cotidiana medicamenta sunt refectiones omniū indigenciarum Fames nonne te occideret. nisi medicamentū eiꝰ apponeres? Sitis nōne te pimeret nisi eam tu bibendo non penitus extingueres sed differres? Reditura ē em̄ sitis paululum tēperata Temperamus ergo istis fomentis erūpnam egritudinis nostre Stando lassatus eras: sedendo reficeris. Ipm sedere medicina est lassitudinis In ipa medicina rursus lassaris: diu sedere nō poteris Quicq̄d ē vbi fatigatiōi succurritᶻ alia fatigatio inchoatᶻ Quid ergo ista desideras languidus? Priꝰ de salute tua cogita Aliquando egrotat hō in domo sua in lecto suo egritudiē māifestiore Quāq̄m ꝛ ista manifesta sit quā nolunt hoīes intueri. tn̄ ea egritudine ad quā queruntᶻ medici hoīes egrotat quisq̄ꝫ in domo sua: anhelat febribus in lecto suo vel sit forte cogitari de re familiari aliq̄d iubere vel in domo vel in fundo aut disponere: statim cura suoꝝ circūstrepente et a murmurante reuocatur a talibus curis ꝛ dicitur illi dimitte ista: prius cogita de salute tua Ergo h̄ tibi dicitur omnis hō: si nō egrotas alia cogitas Si te egrotantē lāguor ipe cōuincit: prius de salute tua cogita Salus tua xp̄s est cristū ergo cogita Accipe calicem salutaris eiꝰ qui sanat omnes languores tuos. Hāc salutē si volueris obtinebis Honores ꝛ diuicias cum q̄sieris nō continuo si volueris habebis Hoc ꝛ preciosius ē ꝛ seq̄tur voluntatē eiꝰ Vnde ꝛ subditur. qui sanat omnes languores tuos qui redimit de corruptione vitā tuā Ibi sanabitᶻ ōnis languor tuꝰ cū corruptibile h̄ induerit i corruptionē Redēpta ē em̄ vita tua de corruptōe iā securꝰ esto Innitꝰ ē bone fidei ꝯtractꝰ neō fallit redēptorē tuū: neō circūuēit. neō p̄mit. Egit h̄ ꝯmerciuꝫ iā p̄ciū soluit: sanguinem fudit Sanguinem inquam fudit vnicꝰ filius dei pro nobis O anima eri

ge te. tanti vales: redimet de corrup
tione vitã tuã Oñdit exẽplo: qḋ pro
misit in p̃mio Mortu⁹ est ꝓpter de
licta nrã ꝛ resurrexit ꝓpter iustifica
tionem nrãm Sperant mẽbra: qḋ in
capite demõstratũ ẽ Nõ curabit mẽ
bra sua quoꝫ caput leuauit in celum?
Ergo q̃ redimit de corruptione vitaꝫ
tuam: q̃ coronat te in miseratione et
miã Jã em̃ q̃si arrogans eẽ ceperas:
cũ audires coronat te in miseratione
ꝛ miã Ergo magn⁹ sum: ergo lucta-
tus sum Cui⁹ viribꝫ? Tuis sed ab il-
lo subministratis Nã luctaris mani
festum ẽ: ꝛ iõ coronaberis qꝛ vinces
Sed vide q̃s prior vicerit: vide q̃s te
faciat eciã secundo victorẽ Ego inq̃t
vici seculũ: gaudete Et vñ gaudem⁹
si ille vicit seculũ? Quasi nos viceri-
mus? Jta plane gaudeamus: qꝛ nos
vicimus Qui in nobis victi sum⁹: in
illo vincim⁹ Ergo coronat te: qꝛ do-
na sua coronat nõ merita tua Plus
omnibꝫ illis laboraui ait apl's sed vi-
de quid adiunxit nõ ego ãt sed gracia
dei mecũ Et post labores oẽs expec
tat ip̃am coronã ꝛ dicit bonũ agonẽ
certaui cursum ꝯsummaui fidẽ serua
ui de cetero sup̃est michi corona ius-
ticie: quã m̃ reddet dñs in illa die ius-
tus iudex Quare? Quia agonẽ certa
ui Quare? Quia cursum ꝯsummaui.
Quare? Quia fidẽ seruaui Vñ certas
ti? Vñ fidem seruasti? Nõ ego ãt sed
grã dei mecũ Ergo ꝛ ꝙ coronaris il-
lius miã coronaris Nusq̃m sis sup̃-
bus sp̃ lauda dñm Oẽs retributio-
nes ei⁹ noli obliuisci Retributio est
cũ pccõr ꝛ impi⁹ vocat⁹ es vt instifi
careris Retributio ẽ cũ erect⁹ ꝛ gub
natus es ne caderes Retributio est
cũ tibi vires sb̃ministrate s̃t: vt vsꝫ in
finem p̃seuerares Retributio ẽ vt e
ciam caro ista tua q̃ p̃mebaris resur
gat ꝛ nec capitis tui capill⁹ intereat
Retributio ẽ: vt post resurrectioneꝫ
coroneris Retributõ ẽ vt ineternuꝫ
deum ip̃m sine defectu laudes Om-
nes retributiones ei⁹ noli obliuisci si
vis vt bñdicat aiã tua dñm: qui coro
nat te in miã ꝛ miseratione Et q̃d a-
gam coronatus? Ecce adiuuabar cũ
luctarer. finito certamiẽ coronabor:
iã nulla erit inimica suggestio vel cor
ruptio cũ qua lucter. Semp̃ enim in
hac vita luctamur cũ corruptione is-
ta Sed q̃d scriptum ẽ: Nouissima in
imica destruet² mors Post destruc-
tionem mortis nullũ timebis inimi-
cum Jñ absorta ẽ mors in victoria.
Tũc ergo erit victoria: tunc corona
post certamẽ Ergo coronabor post
coronam q̃d agam? Qui faciat in bo
nis desiderium tuũ Modo enim au
dis bonum ꝛ anhelas audis bonum
ꝛ suspiras ꝛ hocip̃m quod forte pec
cas eligendi boni auiditate falleris ꝛ
in eo reus detineris: qḋ bonum ꝯfili
um dei nõ audis. quid contempnen
dum ꝛ quid eligendũ sit Quod forte
negligis discere: si negligendo bona
fallebaris Vbicũꝗ peccas q̃si bonuꝫ
queris: quasi refectionem desideras
Bona sunt ista que q̃ris. sꝫ mala tibi
erũt deserto illo a quo bona facta s̃t
Bonũ tuũ quere o aiã Est enim bo-
num aliud alteri ꝛ õnes creature ha-
bent quoddã bonũ suum integritat̃
sue ꝛ p̃fectõis natuẽ sue Interest qḋ
cuiꝗ rei ip̃scẽ nccãriũ sit vt p̃ficiatur
Quere tuũ bonũ: neõ bon⁹ ṅ vn⁹ de
us Sũmũ bonũ hꝫ ẽ tuũ bonũ Quid
ergo deest cui summũ bonũ bonũ ẽ?
Sunt em̃ ꝛ inferiora bona q̃ alijs et
alijs bona sunt. Pecori q̃d bonum ẽ
frẽs nisi implere ventrem carere in-
digencia. dormire. gestire. viuere sa-
num esse? Generare illi bonum est: ꝛ

Ex libris S.tæ Genovefæ

vſqꝫ ad quedam modū habꝫ boni ſui
mēſurā tributā et cōceſſam ab oīm re
rum creatore dō Tale tu bonū q̄ris:
Dat ꝛ hoc deꝰ: ſed noli ſolū q̄rere Co
heres xp̄i qd gaudes qꝛ ſociꝰ es peco
ri: Erige ſpē tuā ad bonū bonoꝝ om
niū ipe erit bonū tuū. a q̊ tu in tuo ge
nere fcūs es bonus: ꝛ oīā in ſuo gn̄e
fcā ſunt bona Fecit eīn deꝰ ōnia bo-
na valde Ergo illd̄ bonū qd̄ deꝰ ē ſi di
camꝰ valde bonū iā ꝛ de creatura dic
tū ē. fecit deꝰ ōnia bona valde Quid
ergo illd̄ bonū de quo dcm̄ eſt nemo
bonꝰ n̄ vnus deꝰ: Dicimꝰ qꝛ bonū ē
valde Recurrit nobis recordatio de
ōibꝫ creaturis qꝛ dcm̄ ē. fecit deꝰ oīā
bona valde Quid ergo dicturi ſumꝰ:
Defecimꝰ in voce ſꝫ nō in affcū Veni
at in mentē recens illa tractatio pſal
mi explicare nō poſſumꝰ: iubilemus
bonū ē deo Quale bonū q̄s dicat: Ec
ce nō poſſumꝰ dicere et nō p̄mittimᷣ
tacere Ergo ſi nō poſſumꝰ dicē ꝛ pre
gaudio nō p̄mittimur tacere nec loq̄
mur nec taceamꝰ Quid g̊ facie mꝰ. n̄
loquentes ꝛ nō tacentes: Jubilemꝰ
Jubilate dō ſalutari nrō: iubilate dō
ōnis terra Quid ē iubilate: Deferte
vocē ineffabilē gaudioꝝ vrōꝝ ꝛ eruc
tate in eum leticias vrās Et q̄ erit illa
ructatio poſt ſaginā. ſi mō poſt mo
dicas iſtas refectiones tm̄ afficitur
aiā nrā: Quid erit qn̄ fiet poſt redēp
tionem ab ōi corruptione qd̄ dictū ē
in iſto pſalmo q̄ faciat in bonis deſi-
deriū tuū: Et q̄ſi q̄reres qn̄ ſaciat mō
eīn nō ſacior ad qd̄cūqꝫ me cōuerte-
ro vileſcit m̄ adeptū q̄uis accēderit
deſideratū cū oīā q̄ dū n̄ habeo amo.
cū habuero ꝯtempno qd̄ bonū me ſa
ciabit: Laus dei Et ipa cuꝫ corpꝰ qd̄
corrūpitur aggrauat aiām ꝛ dep̄mit
terrena inhabitatio ſenſuꝫ multa co
gitantem nō implebitur in aiā mea n̄
p̄ficitur: alie de corruptione delecta-
tiones indigēciarū detorquēt me ab
illa qn̄ ſaciabitur deſideriū meū i bo-
nis: Qn̄ q̄ris renouabitur ſicut aq̄le
iuuentus tua: Queris ergo qn̄ ſacie
tur i bonis aiā tua: Qn̄ renouata fu
erit iuuentꝰ tua Et addidit ſicut aqui
le Profecto h̄ aliqd latet qd̄ tn̄ dici de
aq̄la ſolet nō tacemꝰ qꝛ nō ē ab re h̄ i
telligē Illud tm̄mō inſinuatū ſit cor-
dibꝫ noſtris nō ſine cā dictū eē a ſpū
ſcō: renouabitur ſicut aquile iuuētuſ
tua Reſurrectionē eīn quādā ſignifi
cauit nobis Et quidē renouatur iuuē
tus aq̄le: ſed nō ad imortalitatē Da-
ta ē eīn ſimilitudo quātū de re mor-
tali potuit trahi ad rē vtcūqꝫ ſignifi-
candā imortalem nō ad demōſtran-
dam Dicitᷣ aq̄la cū ſenectute corp̄is
p̄reſſa fuerit imoderatiōe roſtri creſ
centis cibū cap̄e n̄ poſſe Pars enim
roſtri eiꝰ ſup̄ior que ſupra p̄tē inferi
orem aduncatur cū pre ſenecta imo
deratius creuerit lōgitudo eiꝰ incre
menti nō eā ſinit os ap̄ire vt ſit aliqd̄
interuallū inter inferiorē p̄tem ꝛ vn
cum ſuperiorē Niſi enim aliqd̄ inter
uallū pateat nō habet morſus q̄ſi for
picem vn̄ velut tundeat qd̄ trāſmittat
in fauces Creſcēte itaqꝫ ſup̄iore p̄te
ꝛ nimis aduncata nō poterit os ap̄i
re ꝛ aliqd cap̄e Hoc ei facit vetuſtas
Preḡuatᷣ languoē ſenectutꝭ ꝛ iopia
cōedendi lāgueſcit nimis: vtraqꝫ re e
tate ꝛ egeſtate accedēte Itaqꝫ mō q̊-
dā naturali in mēſura reparāde q̄ſi iu
uentutꝭ aq̄la dicitur collidere ꝛ p̄cu-
tere ad petram ip̄m quaſi labiū ſuuꝫ
ſuperius quo nimis creſcente edēdi
aditꝰ clauditur atqꝫ ita ꝯterendo illd̄
ad petrā excutit: ꝛ caret prius roſtri
onere quo cibꝫ impediebatᷣ Accedit
ad cibū ꝛ omnia rep̄antur Erit poſt
ſenectutē tāq̄m iuuenis aq̄la redit vi

gor ꝺnium mēbroꝝ. nitor plumarū gubernacula pēnarū volat excelso ſicut antea: fit in ea q̄dam reſurrectio Ad hoc em̄ expoſita ē iſta ſimilitudo ſicut de luna ponitur q2 diminuta et quodā mō incepta luna rurſus naſcitur ꝛ impletur et ſignificat nob̄ reſurrectionē Sed impleta illa nō permanet: rurſus minuitur vt ſemꝑ ſignificet Sic ergo et hoc qđ de aquila dictum ē. nō ad imoꝛtalitatem aquila repatur nos aūt ad vitā eternā Sz tn̄ ꝓpterea inde ducta eſt ſimilitudo vt qđ nobis impedit petra nobis auferat Nō ergo ꝓſumas de viribꝫ tuis firmitas petre tibi excutit vetuſtatem Petra āt erat xp̄us In xp̄o renouabitur ſicut aquile iuuentus tua Etenim inueterauimꝰ iter inimicos nr̄os: ſicut nota ē vox pſalmi Inueteraui inquit in ōibus inimicis meis Vnde inueterauimꝰ: Carne moꝛtali carne iſta fenea et iō ꝑcuſſum ē ſicut fenū ꝛ aruit coꝛ meū q2 oblitus ſum mādu care panē meū Oblitꝰ ſum inquit manducare panem meū Creuit vetuſtas os clauſit: atteratur in petra Sic ergo ꝛ in hoc pſalmo vn̄ agimus cū ꝓmiſiſſet qui ſaciat in bonis deſideriū tuū: quaſi r̄ñderit aiā. non ſaciaboꝛ de moꝛtalibꝫ. non ſaciaboꝛ de tēpoꝛalibus aliquid eternū donet aliquid eternū cōcedat ſapiām ſuam michi det v̄bum ſuū michi det. deum apud deū: ꝛ ſe deum p̄rē ꝛ filium ꝛ ſpiritū ſcm̄ Mendicꝰ an̄ ianuā eius ſto nō doꝛmit quē inuoco det m̄ tres panes Euangeliū recoꝛdamini Ecce quid ſit noſſe dei lr̄as qui legerūt moti ſunt Nā recoꝛdamini quēdam inopem veniſſe ad domū amici ſui ꝛ petiſſe tres panes Et ille inq̄t doꝛmiēs r̄ñdebat ei ꝛ dicebat. iā requieſco pueri mei intus mecum doꝛmiunt Ille perſeuerans in petendo extoꝛſit tedio qđ non potuit merito Deꝰ aūt dare vult: ſed nō dat niſi petenti ne det nō capienti. Nā tedio tuo vult excitari Nō em̄ cum oꝛas tanq̄m doꝛmienti moleſtus es At non doꝛmiet neq̈ doꝛmitabit q̇ cuſtodit iſrl̄ Semel xp̄us doꝛmiuit: vt illi de latere ꝯiunx fieret Doꝛmiuit in cruce: manifeſtū eſt Moꝛtuꝰ ē em̄ vt diceret: ego doꝛmiui ꝛ ſompnū cepi Sed nūquid qui doꝛmit nō adiciet vt reſurgat: Propterea ibi ſequitur ꝛ exurrexi q2 dominus ſuſcipiet me Quid v̄o iam apl̄s: Criſtus inquit reſurgens a moꝛtuis iā nō moꝛitur ꝛ moꝛs ei vltra nō dominabitur Ipe ergo nō doꝛmit vide ne fides tua doꝛmiat Dicat ergo anima iā deſiderans ſaciari quodam excelſo ꝛ inenarrabili bono cui iubilatꝰ pocius ꝛ de quo iubilatur q̄ꝫ aliquid explicatur Iam em̄ vult iā ſentit inde aliquid Videt ſe impediri ꝑgrauatione coꝛpis ñ ſe poſſe in hac vita ſaciari ꝛ q̄ſi r̄ñdeat ꝛ dicat. qđ m̄ dicis. ſaciabitꝰ in bōis ꝺſideriū tuū: Noui bonū eiꝰ qđ deſiderē noui qđ m̄ ſufficiat Video ħ in philippo oñdeinq̄t nob̄ p̄rēm ꝛ ſufficit nobis Solū p̄rēꝫ q̄ſi ꝺſiderabat oñdit dn̄s tres panes deſiderādos Qui ē vnꝰ pāis oñdit ꝛ dixit tāto tp̄e vobiſcū ſuꝫ et p̄rēm ñ noſtis: Philippe q̇ me videt videt et p̄rēm Promiſit ꝛ ſpm̄ quē mittet inquit p̄r in noīe meo Itē q̈ ait quē ego mittā vob a p̄rē. donū ſuū eq̄le ſibi Noui qđ deſiderē ſꝫ qn̄ iñ ſaciaboꝛ Ecce mō de trinitate cogito: quocūꝫ de trinitate. vix in enigmate ꝑ ſpeculū ex ꝑte audeo aliq̄d ſentire qn̄ ſaciaboꝛ: Renouabitꝰ ſicut aq̄le iuuētꝰ tua Nō ſaciaris mō q2 nō ē ydonea anima ad ſolidum illū et magnum cibuꝫ ſed roſtro clauſo nō es ydonea Ve-

tustas tibi os clausit. ꝓpterea petra data est: vbi vetustate contrita renouetur iuuētus tua sicut aquile ⁊ possis manducare panem tuū illum qui ait: ego sum panis viuus qui de celo descēdi Renouabitur iuuentꝰ tua sicut aq̄le: tu saciaberis in bonis Faciens miās dn̄s: ⁊ iudiciū eis q̄ iniuriam accipiūt Facit mō frēs an̄q̄m veniamus ad renouationem sicut aq̄le an̄q̄m saciemur in bonis Quid em̄ h̄ quid in ista peregrinatione. q̄d in ista vita? Nū quid deserimur nō faciens miās dn̄s? Et videte quō faciat miās nō nos relinquēs in deserto. s̄ nos relinquens in heremo donec ꝑueniamus ad p̄riām. Faciens miās. Sed quibus? Beati miōr̄des q̄m ipi miām cōsequent̄. Mō audistꝫ frēs cū euangeliū legeretur Nō ergo putet aliq̄s futurā in se eē miām di si est ipe ⁊ imisericors Sed audi q̄ sit mensura mie̅. ne q̄si in amicū sit ⁊ nō sit in iimicū Dcm̄ est: diligite inimicos vestros Saciari vis bonis di saciata sit in te miā dei Plena miā ipa ē. ꝑfecta miā ipa est: q̄ amat q̄ diligit eciā habētem se odio Nā q̄d faciā inquis? Si cepo diligere inimicuꝫ meū iniurias accipiam ⁊ iniurias ꝑferā ⁊ n̄ me vindicabo cū assint leges? Iustū ē vt vindices te Cōceditur q᷑ iustum ē Vide vtrum ne habeas quid in te vindicetꝛ ⁊ vindica Sic em̄ dicis Ita ne me nō vindicabo Quasi deꝰ iusticiā vindicte repmat: ⁊ nō supbiam vindicantꝫ extinguat Aut v̄o adultera illa n̄ eāt lapidanda aut si lapidaretur iniquū aliquid fieret? Si inique fiēt iniq̄ iussum eēt Lex āt iussit deꝰ iussit Sed o vos vltores videte si non estis pccō res Adducta ē adultera mulier lapidanda ex lege: sꝫ adducta ē ad latorē legis Seuis q̄ adduxisti: vide q̄ seuias ⁊ in quā seuias Si pccōr in peccatricem define seuire p̄ius ꝯfitere Si pccōr seuis in pccātricē: relinque illā Nouit ille q̄d de illa sentiat. quid iudicet quō parcat quō sanet Ex lege seuis meliꝰ nouit q̄d agat legislator ex q̄ seuis Iā dn̄s eo tp̄e quo illi oblata est: inclinato capite scribebat in t̄ra. Tūc scripsit in t̄ra q̄n se inclinauit in terrā An̄q̄m se incliāret in terrā nō in terra scripsit sꝫ in lapide Iā fructuosum aliquid erat t̄ra de dm̄ lr̄is paritura In lapide legem scripserat significās duriciam iudeoꝝ: in terra scripsit significās frcm̄ xp̄ianoꝝ Venerūt ergo illi adducentes adulterā tꝙ̄ seuientes fluctꝰ in petrā sed eius rn̄sione ꝯfracti sunt Ait em̄ illis. qui in vobis sine pccō est p̄ior in illā lapidē iactet Et rursum inclinato capite scribebat in terra ⁊ vnusq̄sqꝫ iā interrogās cōscienciam suam nō cōparuerūt Reppulit eos nō infirma mulier adultera sed adulterata ꝯsciā Vindicaē volebant vindicare cupiebāt Venerunt ad petrā absorti sunt iuxta petrā iudices eoꝝ Faciens miās dn̄s Sed quibus? Beati miōr̄des q̄m ipi miāꝫ cōsequentur In oēs fac miām Quam miām facturꝰ es iusto? In necessitatibꝫ tm̄ corꝑalibꝫ Quibꝫ si defuerint supplementa a te nō deerūt a dō Nō ergo facis tibi plus ꝓdest Das mendico transeunti ⁊ petenti q̄ris et iustum cui des ꝑ quē recipiaris in tabernacula eterna q᷑ qui recipit iustum i noīe iusti mercedē iusti accipiet Mē dicus te q̄rit iustū tu q̄re De alio em̄ dcm̄ ē ōni petenti te da ⁊ de alio dcm̄ ē desudet elemosina in manu tua donec inuenias iustum cui eam tradas Et si diu non inuenitur: diu quere et inuenies Sed quid p̄estabis? Nonne plus tibi p̄estatur? Si nos vobis

inquit spūalia seminauimus magnū
est si vrā carnalia metam⁹: Jn̄ ē ꝛ il-
lud qd̄ pridē exposuim⁹ in nutu dn̄i
qꝛ producit terra fenū iumentis. id ē
carnalia eis qui triturant: qꝛ boui tri
turanti os nō infrenabis vn̄ vos ad
hortati sum⁹. in hac re diligentes sitꝫ
cauti sobrij opa vrā thesauros vrōs
deputetis Nūquid āt hec frēs id di-
cimus vt ita fiāt in nos: Puto in no
mine dn̄i posse eē istā ꝗuis infirmo
rum vocē apostolicā tn̄. sed vobis ꝑ
dest sicut ait ipe apl's. nō qꝛ q̄ro datū
sed requiro fructū Quā ergo elemo
sinam factur⁹ es iusto: Nō pascebat
vidua pascebat coruus. qꝛ pascebat
q̄ fecit coruū: heliam dico Non ergo
deest vn̄ deus det suis: tu vide qd e-
mas qn̄ emas: quāti emas Emis ei
regnum celorū ꝛ nō ē emendi temp⁹
nisi in hac vita: ꝛ ꝗ̄ vili emas atten-
de Tanti tibi valet: quantū habē po
tueris Fac miām iniquo non tanq̄m
iniquo Nam ipm iniquū in quātū in
iquus est ne suscipias: id ē ne q̄si intē
tione ꝛ amore iniquitatis illi⁹ susci-
pias eum Nā ꝛ ꝓhibitū ē dari pccō
ri ꝛ suscipere pccōres Et quō ōni pe
tenti te da: Et quō si esurierit inimi-
cus tu⁹ ciba illū: Quasi contraria vi
dentur sꝫ aperiūtur in noīe cristi pul
santibꝫ ꝛ manifesta erunt q̄rentibus
Ne tradas pccōri ꝛ ne suscipias pec
catorem et tn̄ omni petenti te da Et
si pccōr est qui te petit da non tanq̄m
pccōri Qn̄ das tanq̄m pccōri: Qn̄ in
quo pccōr ē hoc tibi placet vt des de
um offendis Paululum attendat ca
ritas vrā donec euoluat' res: eciā ex
emplis multū vtil' ad intelligendum
Hoc dixi cū esurierit nescio q̄s: si ha
bes vn̄ des da Si vides dandū eē ad
subueniendū da: ne pigrescāt in hoc
viscera miē. qꝛ tibi hō pccōr occurrit

Tibi eīn mō pccōr occurrit Cū dico
occurrit tibi hō pccōr. duo noiā dixi:
hec duo noiā nō superflua sunt Duo
noiā. aliud qd̄ hō alid qd̄ pccōr. qd̄ hō
opus dei ē: qd̄ pccōr opus hōis est.
Da opi dei: noli operi hōis Et quō i
quit me ꝓhibes daē opi hōis: Quid
est dare opi hōis: Pccōri dare prop
ter peccatū: placenti tibi propt pec-
catum Et q̄s hoc faciet inq̄s: Quis hꝫ
faciet: Vtinā nemo vtinā pauci: vti-
nam nō publice Qui venatoribꝫ do-
nant quare donāt dicāt m̄ Quare do
nat venatori: Hoc i illo amat in quo
nequissim⁹ ē: hoc in illo pascit hoc in
illo vestit ipam nequiciā publicā spec
taculis ōniū Qui donat hystrionibꝫ
q̄ donat auguris q̄ donat meretrici-
bus q̄re donat: Nūquid nō ꝛ ipi hōi
bus donāt: Nō tn̄ ibi attendūt natu
ram opis dei sꝫ nequiciā opis huāni
Vis vidē quid honores in venatore
qn̄ illū vestis: Dicatur tibi sis talis a
mas gaudes ad illum: vis quodāmō
expoliare te. ꝛ illū vestire Noli cum
iniuria accipe. si tibi de meretricibus
dicat': tales sint filie tue Jniuria ē in
quit Quare iniuria ē n̄ qꝛ illa iniq̄tas:
Quare iniuria nisi qꝛ illa turpitudo:
Nō ergo donas cū nō das fortitudi
ni sꝫ turpitudini Quō g̊ qui venatori
donat nō hōi donat. sꝫ arti nequissiē:
Nā si hō tm̄ eēt ꝛ venator nō eēt nō
dōares Hōras in eo viciū n̄ nāꝫ Sic
ꝯtra si des iusto. si des ꝓphe. si des dis
cipulo xp̄i aliq̄d cui⁹ indiget et nō ibi
cogites qꝛ discipl's xp̄i ē qꝛ minister
ē dei qꝛ dispensator dei ē: sed cogites
ibi aliud ꝯmodum temporale vt for-
tasse cause tue necessarius quādo fu
erit venalis tibi sit. quia ei aliq̄d por-
rexisti. tam tu non dedisti iusto si
sic dederis: q̄m ille non dedit homi-
ni quando dedit venatori Res ergo

23

kmi in promptu posita ẽ: ꝛ puto qꝛ ꝛ si obscura fuit iã manifesta ẽ Ad h̄ dñs te cõstrinxit cũ diceret qui reciperet iustũ: sufficeret Sed qꝛ potest recipi iust⁹ alia intentione cũ putatur ꝓdesse posse ad aliquid tpale: forte ad supplendã cupiditatem forte ad adiuuandum vt homo circũueniatur ã opp̄matur. qꝛ tale ministeriũ de illo q̃ris. forte ꝓpterea suscipis: negauit tibi mercedẽ iusti. nisi cũ additamento Ait em̄ Qui receperit iustũ in nomine iusti. mercedẽ iusti accipiet. id est iõ recipiens qꝛ iustus ẽ: ꝛ qui recepit ꝓphetam nõ tãtum recipe ꝓphetam. sed in nomine ꝓphe. hoc in illo honorans qd propheta ẽ: ad extremũ qui dederit calicẽ aque frigide vni ex minimis istis tm̄ in nomiẽ discipuli id ẽ propterea qꝛ discipul⁹ xp̄i est: ꝓpterea qꝛ dispensator sacramẽti est: amen dico vobis nõ pdet mercedem suã Quõ ergo intellig; qui receperit iustũ in noiẽ iusti. mercedem iusti accipiet: sic intellige qui recepit pccõrem in noiẽ pccõris pdet mercedem Ergo frẽs exercete miãm. nõ ẽ aliud vinculum caritatis: nõ ẽ aliud vehiculũ quo pducam² in hac vita ad illam patriam Extendite dilectionez vsq₃ ad inimicos. securi estote iõ venit xp̄us cui tanto añ dictũ ẽ: ex ore infantiũ ꝛ lactentiũ pfecisti laudẽ vt destruas inimicũ ꝛ vindicatorẽ. qd ñ nulli codices defensorẽ hñt: sed veri⁹ vltorem. vindicatorẽ Destruere voluit dñs vindicatorẽ id ẽ eũ q̃ se voluit vindicare vt nõ illi dimittant² peccata sua Quid ergo inquis? Dormiet disciplina auferetur omnis correptio Non auferetur Quid em̄ de luxurioso filio facturus es? Castigabis. non verberabis? Seruum et ip̄m tuum si male viuentem videris non pena aliqua nõ verberibus refrenabis? Fiat hoc fiat. admittit deus. ymmo reprehendit si non fiat: sed animo dilectionis fac nõ animo vltionis Vbi autem potenciores aliquos iniuriosos passus fueris vbi tibi nec corrigere disciplinam licet ne forte eciam monere aut p̄cipere: tolera securus tolera. Audi euangelium quomodo lectum est Beati eritis cum vos persecuti fuerint homines ꝛ dixerunt aduersum vos omne malũ mentientes propter nomen meuz Et ibi addidit ꝓpter quid: ne merito tuo accipias maledicta nõ causa iustificationum dei Nõ em̄ qui maledictus fuerit iustus ẽ. ſ₃ qui iust⁹ ẽ ꝛ iniuste maledicitur ꝛ si iniuste maledicitur p̄mium illi redditur Propterea secur⁹ esto misericors extẽde dilectionẽ vsq₃ ad inimicos Qui forte pertinẽt ad gubernationẽ tuã vindica. coherce eũ dilectione cũ caritate attendẽs salutẽ eternam: ne cũ pcis carni aiã peat Fac h̄ ꝛ multos passur⁹ es in quos nõ potes exercẽ disciplinã qꝛ nõ pertinent ad iura gubernationis tue Ferto iniurias secur⁹ esto: faciet em̄ miãs dominus ꝛ iudiciũ õibus iniuriã accipientib₃ Sic in te facit miãm si misert⁹ fueris sic eris miõrs vt qd pateris iniuriã nõ fit impunitũ Michi vindictam ꝛ ego retribuã dicit dñs Notas fecit vias suas moysi Quas vias vias suas notas fecit moysi? Quare moysen elegit? Ex moyse intellige õnes iustos oẽs scõs Vnũ posuit oẽs occurrãt Tñ p moysen data est lex ꝛ habet aliqd obscurum traditio ip̄e legis Ad hoc em̄ data ẽ lex vt cõuinceretur languid⁹ ꝛ medicum imploraret: ipsa est occulta via dei Jam dudum audieras: qui sanat omnes languores tuos. Languores in egro-

tis latebāt dati sunt quinqꝫ libri moy
si: cincta est piscina quinqꝫ porticibꝫ
ꝓduxit languidos vt ibi iacerent: vt
ꝓderentur nō vt sanarentur Quinqꝫ
porticus ꝓdebant languidos: nō cu
rabant Piscina curabat descendente
vno: ꝛ h̄ piscina turbata Turbaº pis
cine in passione dn̄i Veniens em̄ ꝛ ig
notus factus. cū dicitur ab alijs ipse
est xp̄us. ab alijs nō est xp̄s. iust⁹ est
pccōr est magister ē seductor est tur
bauit aquam id est populū. ꝛ in tota
illa ꝑturbatione aque vn⁹ sanabatur
qꝛ in passione domini vnitas sanatꝛ.
Qui p̄ter vnitatem fuerit ꝛ si iacebit
in porticibꝫ sanari non poterit ꝛ si le
gem tenet. ad salutem nō ꝑuenit Er-
go qꝛ hoc ibi misteriū ē id docꝫ datā
legem vt conuincerentur pccōres: et
ad grām accipiendā medicum inuo-
carent Vn̄ ille conuictus est quē in se
transfigurat paul⁹ apl's dicens In-
felix hō. quis me liberabit de corpo-
re mortꝫ hui⁹? Per mandatū em̄ de-
monstrata illi erat quedā rixa in seip
so vn̄ dicit. video aliam legē in mem
bris meis repugnātē legi mentꝫ mee
ꝛ captiuum me ducentē in lege pecca
ti que ē in mēbris meis Cognouit se
in miseria in gemitu in rixa in cōten
tione: ipe secum sibi nō cōcordans a
se dissonās: a se resiliēs Et qd ait op
tans pacem. pacē verā pacē supernā
Infelix ego homo quis me liberabit
de corꝑe mortis hui⁹? Gracia dī per
ihesum xp̄m dn̄m nr̄m Vbi em̄ habū
dauit peccatū superhabūdauit graci
a Vn̄ āt habundauit pccm̄? Lex autē
subintrauit: vt habundaret peccatuꝫ
Quare lege subintrante habundauit
peccatū? Quia nolebāt se cōfiteri ho
mines pccōres: addita lege facti sꝰ p̄
uaricatores Preuaricator em̄ nō est
quisqꝫ: nisi cū legem trāsgressus fue-
rit Ipe apl's hoc dicit. vbi enim non
ē lex nec p̄uaricatio Habundauit er
go pccm̄ vt suꝑhabūdaret grā Ergo
vt dicere cepam qꝛ h̄ est in lege mag-
num misteriū id eam datā. vt crescē-
te pccō humiliarentur superbi humi
liati cōfiterentur confessi sanarentur
Iste sunt vie occulte q̄s notas fecit
moysi ꝑ quem legē dedit. q̄ peccatuꝫ
habūdaret: vt suꝑhabūdaret gracia
Nō crudeliter hoc fecit de⁹: sed con
silio medicine Aliqn̄ em̄ videtur sibi
hō sanus ꝛ egrotat. ꝛ in eo qd egro-
tat ꝛ non sentit: medicum non que-
rit Augetur morbus crescit molestia
q̄ritur medicus: ꝛ totum sanatur cor
pus Notas fecit vias suas moysi.

Filijs isrl' volūtates suas Nūqd
ōnibus filijs israhel? Sꝫ veris filijs
israhel. ymmo omnibus filijs israhel
Qui em̄ dolosi. qui insidiosi. q ypo-
crite: non filij isrl' Et qui filij isrl'? Ec-
ce vere israhelita in quo dolus nō est
Filijs israhel voluntates suas Mi
serator ꝛ miśrs dn̄s: longanimis et
multe mīe Quid tā longanimū quid
tā multum in miā? Peccatur ꝛ viui-
tur accedūt pccā. augetur vita Blas
phematur cotidie: ꝛ facit solem suuꝫ
oriri suꝑ bonos ꝛ malos Vocat vn-
diqꝫ ad correctionem: vocat vndiqꝫ
ad pniāꝫ Vocat bn̄ficijs creature: vo
cat imꝑtiēdo tempus viuēdi Vocat
ꝑ lcōrem. vocat per tractatorem: vo
cat ꝑ intimā cogitationem Vocat ꝑ
flagellum correctionis: vocat ꝑ mise
ricordiam cōsolatiōis Longanimis
ꝛ multe mīe Sed obserua ne longitu
dine mīe dei male vtendo tu tibi the-
saurises qd ait apl's irā in die ire ꝛ re
uelationis iusti iudicij dei Nam hoc
ait apl's: an diuicias benignitatis et
longanimitatis ei⁹ ꝯtempnis igno-
rans qꝛ paciencia dei ad pniām te ad

ducit: Q̃ʒ tibi ꝑcit. putas qꝛ placeo ei: Hec fecisti inquit et tacui: suspicatus es iniquitatẽ ꝙ ero tui simil. Nõ michi placent pccã: sed longaimitate quero rcã fcã. Si punierem pccõres: nõ inuenierẽ confessores Ergo te deus longanimitate sua ꝑcendo ad pniãm adducit: tu autẽ cũ cotidie dicis. finitꝰ hodiernus dies et sic ero ꝛ crastino die. nõ eñi cras erit vltimus ꝛ tercio die ꝛ subito uenit ira eiꝰ Frẽs nõ tardetis cõuerti ad dñm. Sũt eñi qui ꝑparant conuersionẽ ꝛ differũt: ꝛ fit in illis vox coruina. cras. cras. Coruꝰ de archa missus nõ est reuersus Non querit deꝰ dilationẽ i voce coruina: sed cõfessionẽ i geitu colũbio. Missa colũba reuersa ẽ. Q̃m diu cras cras: Obserua ultimũ cras: qꝛ ignoras q̇d fit vltimũ cras Sufficiat q̇d vixisti usque ad hodiernũ pccõr. Audisti: sepe soles audire: audisti ꝛ hoc Q̃m cotidie audis: tã cotidie nõ corrigeris. Tu eñi scd̃m duriciã cordis tui et cor ipenitẽs thesaurizas tibi irã in die ire et reuelatiõis iusti iudicij dei qui reddet vnicuiqꝫ scd̃m opera sua. Nõ sic tibi videatꝰ deus miõrs ut nõ videatꝰ ꝛ iustus. Misericors ꝛ miserator dñs. Audio gaudeo ita dicis. audi ꝛ gaude. Adhuc addidit lõgaĩmis ꝛ mltũ miõrs: ꝛ in extremo ꝛ verax Gaudes ad verba superiora: ad vltimũ treme. Sic misericors ꝛ lõgaĩmis ẽ: ut sit ꝛ verax Cũ tibi thesaurisaueris iram in die ire: nõne expies iustũ quẽ cõtempsisti benignũ: Non in finem irascetꝰ neqꝫ ineternũ indignabitꝰ. Quia et q̇d viuimus in flagellis ꝛ correctione mortalitatis de indignatiõe ipiꝰ est: de pena hoc habemꝰ primi pcci Frẽs mei nõ solũ cogitare debemꝰ vt futuras minas ipiꝰ euadamus: sed ꝛ pñtẽ irã: qꝛ ꝛ ista ira ipius est cuius ꝛ se ꝛ nos fuisse dicit filios apostolus. Ait quippe. Fuimꝰ enim et nos aliq̃n natura filij ire: sicut et ceteri: Ergo ex ira ipiꝰ ẽ: ꝙ hic homo ꝑegrinatꝰ. q̇d laborat. Nõ ẽ ex ira ipiꝰ frẽs mei: In sudoꝛẽ vltꝰ tui ꝛ in labore edes panẽ tuũ. ꝛ terra spinas ꝛ tribulos pariet tibi. auctori nrõ dictũ ẽ. Aut si nõ ẽ aliud vita nrã: si potes cõuertere ad aliquam voluptatem ubi spinas nõ sentias Elige q̇d volueris: auarus luxuriosus: ut duo ista sola nõ dicamꝰ: adde terciũ. ãbiciosus. In honor cupiditate quãte spine. in luxuria libidinũ quãte spine. in ardore auaricie quãte spine: amores turpes q̃ntas molestias habent: Quãtas sollicitudines hic in ista vita: Omitto gehennã: vide ne ipa gehẽna sis. Hoc eñi frẽs mei de ira ipiꝰ ẽ: ꝛ cũ te cõuerteris ut iuste agas. non poteris nisi laboraẽ in terra: ꝛ nõ finitur labor: nisi cum finita fuerit via. Oportet in via laboraẽ: ut in patria gaudeamꝰ Ergo cõsolatꝰ ꝓmissiõe sua laborẽ tuũ. sudorem tuũ. molestias tuas: ꝛ dicit tibi. Nõ in finẽ irascetur: neqꝫ in etnũ indignabitꝰ Non scd̃m pccã nrã fecit nob. Deo grãs qꝛ hoc voluit: nõ q̇d merebamur acceptimꝰ Nõ scd̃m pccã nrã fecit nobis: neqꝫ scd̃m iniquitates nrãs retribuit nobis: q̃m scd̃m altitudinẽ celi a terra: cõfirmauit dñs miãm suã suꝑ timẽtes eũ. Cõfirmauit dominꝰ miãm suã suꝑ timẽtes eũ. Secundũ quid: Scd̃m altitudinẽ celi a t̃ra quid dixit: Si aliq̃n potest celũ abcedẽ a ꝓtectiõe t̃re: aliq̃n poterit deꝰ nõ ꝓtegẽ timẽtes se Attende ꝛ celũ: ubiqꝫ atqꝫ vndiqꝫ ꝓtegit t̃ram

et nulla ꝑs t̃re ē q̃ nō celo ꝓtegatur
Peccāt hōies sub celo. faciunt ōnia
mala sub celo: tñ ꝓtegūtᷣ celo. In-
de lux ad oculos. inde aer inde spūs
inde pluuia ad t̃rā ꝓpter fructꝰ: in
de ōis miā a celo. Tolle auxiliū celi
a t̃ra: statim deficiet. Sicut ͦg ꝓtec
tio celi ꝑmanet sup t̃rā: sic ꝓtectio
dñi ꝑmanet sup timētes eū. Times
deū: sup̃ te ē ꝓtectio ipiꝰ. Sed forte
flagellaris. ⁊ putas quia deseruit te
deus: si deseruit ꝓtectio celi t̃rā: q2
scd̃m altitudinē celi a t̃ra confirma
uit dñs miām suā super timētes eū.
Et quid fecit? Quia non scd̃m pccā
nrā r̃tribuit nobis. Quātū distat
oriēs ab occidēte: lōge fecit a nobis
esse pccā nrā. Scd̃m altitudinē celi
a t̃ra confirmauit dñs miā3 suā sup
nos. Dixi q̃re: ꝓpter ꝓtectionē. Vn
de? Quātū distat oriēs ab occidēte
lōge fecit a nobis esse pccā nrā. No
uerūt qui sacr̄mēta sciūt: tñ qd̃ oēs
audiē possunt dico. Qñ pccm̄ r̃mit
titur. occidūt pccā tua: oritᷣ grā tua
Pccā tua tāq̄3 in occasum sunt: grā
qua liberaris in ortu ē. Veritas de
terra orta ē. Quid ē veritas de t̃ra
orta ē? Nata ē grā tua. occidūt pec-
cata tua: inouaris q̊dāmō. Ad ortū
attēdere debes: ab occasu auerti de
bes. Auertē a pccīs tuis: cōuertere
ad grā3 dei. Illis occidētibꝰ surgis
et ꝓficis. Sed ꝑs celi q̃ surgit rur-
sum in occasu it. No vndecūq̃3 pos
sunt similitudīes duci ad ꝑfcm̄: pñt
colliniari ip̄e res rebꝰ ad q̃s adhibē
tur. sicut dixi de aq̃la sicut de luna:
sic ⁊ hic occidit pars vna celi oritur
altera: sed ꝑs q̃ oritᷣ mō post duo-
decim horas occasura ē. Nō sic ē g̃
cia q̃ nobis oritur: ⁊ pccā in eternū
occidūt: ⁊ grā in et̃nū manet. Qua
re aūt q̄tū distat oriēs ab occidēte
tm̄ lōge fecit a nobis pccā nrā: ut il
la occidāt ⁊ grā oriatᷣ? Quare puta-
tis? Sicut miseretur pr̄ filijs: sic
misertꝰ ē dñs timētibꝰ eū. Iā seui-
at q̄tū vlt: pater ē. Sed flagellauit
nos. ⁊ afflixit nos. ⁊ contriuit nos
pr̄ ē. Fili si ploras. sub patre plora:
noli cū indigatiōe. noli cū typo sup
bie. Qd̃ pateris vnde plāgis medi-
cina ē nō pena: castigatio ē nō dāp
natio. Noli repellē flagellū: si non
vis repelli ab hereditate. Noli attē
dere quā penā habeas in flagello: s3
quē locū in testamēto. Sicut mise-
ratur pr̄ filijs: sic miseratꝰ ē dñs ti-
mētibꝰ eū. Qm̄ ipse cognouit fig
mentū nostrū id est infirmitatē nos
trā. Nouit quid fecerit quō lapsum
sit quō reficiendū sit quō adoptādū
quō ditādū sit. Ecce facti sumꝰ de li-
mo primꝰ homo de terra terrenus
secūdus homo de celo celestis. Mi
sit et filiū suū qui factus est secundꝰ
homo qui ante omnia deus Secū-
dus eni in aduentu: prior in reditu:
Post mltos mortuus est: ante om
nes r̃surrexit. Ipse cognouit figmē
tum nostrū. Quod figmētū? Nos
Vnde loqueris quia cognouit? Qui
a miseratus est. Memēto quia pul
uis sumꝰ. Ad ipsū deum conuersus
ait memēto: quasi obliuiscatur deꝰ
Sic cognoscit sic cognouit ut non
obliuiscatur. Sed quid est memēto
Perseueret erga nos miā tua. Cog
nouisti figmētū nr̄m q̊dāmō: ne ob
liuiscar3 figmētū nr̄m Ne obliuisca
mur grām tuā. Memēto q2 puluis
sumꝰ. Homo tāq̄3 fenū dies illiꝰ
Attendat qd̃ sit hō nō supbiat hō tā
q̄3 fenū dies illiꝰ. Quid supbit fenū
ad tēpꝰ mō florēs post paululum a
rescēs? Quid supbit fenum ad tēpꝰ
vigens ⁊ h̃ ad ꝑuum tēpꝰ donec sol

candescat: Bonū est ergo nobis ut miā ipsius sit super nos. et de feno aux faciat. Nam homo tāq̄ fenū di es eius Sicut flos agri ita efflorebit. Totus splendor generis huā ni hōres potestates dicie tipi mine tumores: flos feni est Floret illa domus. et magna dom⁹ floret illa familia et q̄ mltis flor3 aut q̄ mltis ānis viuūt: Mlti āni tibi. breue tēp⁹ deo Deus nō sic numerat quō numeras In cōpatiōe lōgorū et lōge viuētiū sctorū ōnis flos c⁹cūq3 dom⁹ sic est quō flos agri. Vix est ānua pulchritudo anni. Quidq̄d ibi vig3 q̄dq̄d ibi candet. quidq̄d ibi pulchrū ē nō pannat. ymmo per totū annū duci non potest. Q̄m exiguo tempore transeunt flores ⁊ h̄ est pulchrū in herb: Hoc qd valde pulchrū est h̄ cito cadit Omnis caro fenū et claritas hominis vt flos feni Fenū aruit ⁊ flos decidit verbū aūt domini manet in eternū Quia ergo quō pr̄ cognouit figmētum nr̄m q2 fenū sum⁹ ⁊ ad tēpus florere possum⁹ misit nob v̄bū suum et verbū suū qd manet in eternū fecit fenum quod non man3 in eternū Fratrem fecit natura vnigenitū. vnicū natū de sbstātia sua frē3 adoptatis tot fratrib⁹ fecit. Noli mirari q2 ꝑticeps eris eternitatis illius. factus est ipse prior perticeps feni tui Qd excelsū est a te tibi nō denegauit. qui quod hūile eāt ex te suscepit Ergo homo q̄tū ad hominem attin3 sicut fenū dies eius sicut flos agri ita florebit Quoniā spūs ꝑtrāsibit in eo et non erit et non cognoscet amplius locū suum. Quasi q̄dam perditio quasi interitus quidā Ecce qui se inflat ecce qui tum3 ecce qui se extollit. spūs ꝑtrāsiet in eo et non erit et non cognoscet amplius locū suum Videte cotidie moriētes et hoc erit totum: ipse erit finis Nō alloquitur enim fenū. S3 propter qd et v̄bū fenū factū est. Tu eni homo propter te autem et verbū factū est homo Tu caro et propter te verbū caro factum est. Omnis caro fenū et verbum caro est factum Quanta ergo spes feni. quando verbū caro factum est illud quod manet in eternum: Non dedignatus est suscipere fenum ne de se desparet fenū. Ergo qd ad te attendis humilitatē tuā cogita. puluerem tuum cogita noli extolli. Quidq̄d melius eris. gracia illius eris Audi enim qd sequitur

Misericordia vero dn̄i i seculo et in seculū super timētes eū Qui non timetis eū fenum et in feno ⁊ in tormento cum feno eritis. Resurget eni caro ad tormētū: gaudeāt illi qui timent eum quia super eos misericordia eius Et iusticia eius sup filios filiorū. Retributionem dicit super filios filiorū Q̄m mlti sunt ꝓui dei non habentes filios. q̄tomi⁹ filios filiorū: S3 filios nostros dicit opera nostra. filios filiorū mercedem operum nostrorum Justicia eius super filios filiorum Custodientibus testamentum eius Videant ne putent omnes ad se pertinere quod dictum est. eligant cū licet. Custodientibus inquit testamentū eius. Et memoria retinentibus mandata eius vt faciant ea Jam te disponebas extollere et forte reddere michi psalterium qd ego nō teneo. aut totam legem memoriter pronūciare. Plāe in meōria melior me. melior q̊uis iusto si iustus ad verbū legem nō tenet Sed vide vt precepta teneas Sed quō nō teneas: Nō memoria sed vita Memoria retinē

tibus mādata eius . nō vt reddāt ea
sȝ vt faciant ea . Iam forte mō ꝑtur
batur vniuscuiusq̄ aiā . Quis tenȝ ō
nia mādata dei? Quis tenȝ ōnes lit
teras dei? Ecce volo nō solū memo
ria tenere sed et opibꝰ meis facē Sȝ
quis tenet ōnia memoria? Noli tiē
re nō te onerat . in duobus precep-
tis tota lex pendet et ꝓphete Sȝ to
tam legem volo tenere Tene si po-
tes Nō potes quō potes? Quācū-
q̄ paginā iterrogaueris . hoc tibi rſ
pōdebit Quod tenes tene caritatē
tene . finis precepti est caritas . No
li cogitare de mlẗitudiē ramorū ra-
dicem tene et tota arbor in te est Et
memoria retinentibꝰ mādāta eius.
vt faciant ea. Dominꝰ parauit in
celo thronū suum Quis nisi xp̄s pa
uit in celo thronū suū? Qui descen-
dit et ascendit . qui mortuus est ⁊ re
surrexit . qui hominē assūptū in celū
leuauit ipse parauit i celo thronum
suū Thronus est sedes iudicis . Ob
seruate ergo que audistis . quia pa-
rauit in celo thronū suū. Faciat qḋ
vult quisq̄ in terra non erit ipunitū
pccm̄ non erit infrcūosa iusticia qui
a dn̄s qui ante thronū iudicis homi
nis irrisus ē . in celo pauit thronum
suū Dn̄s in celo pauit thronū suum
Et regnū eius oim̄ dn̄abitur Dn̄i
est regnū . et ipse dn̄abitur gētiū . Et
regnū eiꝰ oim̄ dn̄abitur Bn̄dicite
dn̄m oēs āgeli eiꝰ . potentes fortitu
diē faciētes v̄bū eius . Ergo tu v̄bo
dei nōdū iustꝰ es aut fidelis . nisi cū
facis . Potētes fortitudiē . faciētes
v̄bū eius. Benedicite dn̄m oēs v̄
tutes eius mistri eiꝰ faciētes volū-
tatem ipsius . Oēs āgeli ōnes potē
tes fortitudine facientes v̄bū eius.
ōnes virtutes eius oēs ministri eiꝰ
facientes volūtatem ipsius vos bn̄

dicite dn̄m . Omnes eniȝ male viuē
tes et si lingua taceāt . vita dn̄o ma-
ledicūt . Quid ꝓdest q̄ ẏpnū cantat
ligua tua si sacrilegiū exalat vitatua
Male viuendo mlẗas linguas mi-
sisti in blasphemiā Ligua vacat ẏp-
no . et ceteri te intuentiū vacāt blas
phemijs Si ergo vis benedicē do-
minum fac verbū eius fac volūtatē
eius In petra edifica non in hare
na Audire et non facere . in arena e-
dificaē est Audire et facere in petra
edificare est Si in harena edificas .
ruinam edificas si nichil edificas ex
positus pluuie flumibꝰ . ventis ante
rapieris q̄̄ steteris . Ergo nō est ces
sandum sed edificandū . nec sic edi-
ficandū vt ruina edificetur . sed i pe
tra edificādū vt temptatio non eu̇-
tat Si sic est benedic dn̄o . si nō ē sic
noli blandiri lingue tue . Vitam tuā
interroga ipsa tibi respondeat In-
uenis quid sis mali . geme confitere
confessio tua potest dn̄m benedice
re sed mutatio tua in bn̄dictione ꝑ-
seueret Benedicite dn̄o ōnia ope
ra eius in ōni loco dn̄ationis eius
Ergo in ōni loco ibi non benedicat
vbi non dominatur In ōni loco do
minationis eius . Ne forte aliq̄s di
cat . nō possum bn̄dicere dn̄m in ori
ēte quia ad occidentem ꝓfectus est
aut non possum in occidente . quia i
oriente est . non ab oriente et occidē
te nō a desertis mōtibꝰ qm̄ deus iu
dex est . Sic vbiq̄ est vt vbiq̄ bn̄di-
catur sic vndiq̄ est vt illi vndiq̄ iubi
letur . sic vndiq̄ bn̄dicitur vt vndiq̄
bene viuatur . Bn̄dicite dn̄m oia o-
pera eius . quia cū ceperis in bōa vi
ta bn̄dicere dominū . omnia opera
eius eum bn̄dicūt . non merita tua .
Ipse eni per te et in te bonū operaᷓ
dicente apostolo . cū timore et tre-

more vraz ipsorū salutē operamini deus enī est qui operatur in vobis. Ergo ne te extuleris. qui facis vbū eius qui facis volūtatē eius. voluit te humiliari respiciendo grāz eius unde hoc cōsecutus es In ōni loco dñationis eius Bn̄dic anima me a dn̄m Ipse vltim⁹ vsus est. qui prim⁹. Benedictio a capite benedictio in finem. A benedictione pfecti su⁹ ad bn̄dictionē redeam⁹ in bn̄dictione regnem⁹ Cōuersi ad dn̄m.

Explicit ps centesim⁹ secūdus.
Incipit ps centesim⁹ tercius

Die qdē nudi⁹tciano qtū me misse dignami. habūdāt rfecti estis Sed quia nos eciā post longū sermonē auidissime dimisistꝭ. nō putauim⁹ scitatē vraz hodierni diei debito fraudādā vt h fit d debito. illud de lucro. Psalm⁹ qui lectus ē p pe tot⁹ figuris rerū misteriisqz cōtexitur. et opus habet nō solū nrāz sed eciā vraz nō peruā intentionem qtꝫ eciā cūcta q dcā sunt possint ad lrām religiose accipi Enumerātur eni r si nō omnia multa tn̄ opa dei. q nota sunt oib⁹ ituētibus q norūt et ex hiis que fcā sunt et videtur illius invisibilia itellcū ɔspicere: Videm⁹ eni fabricā mūdi āplā quādā ex celo r tra et oim̄ que in eis sunt. et ex h⁹ fabrice magnitudine ac pulchritudine fabricatoris ipsi⁹ iestiābilē magnitudinem et pulchritudinē r si non dū videm⁹ iā tn̄ amam⁹. Nō eni cessauit q nondū pt nri cordis puritate cōspici an̄ ocl'os nrōs ponē opa sua vt videntes que possum⁹ amem⁹ qp videre nō possu⁹ et ipsi⁹ amoris merito aliqn̄ videre possim⁹. Tn̄ i omnib⁹ q dcā sunt qrend⁹ est eciam itellcūs spūal' ad qp pscrutādū adiuvabūt nos in xp̄i nomine desideria vra. quib⁹ qsi manib⁹ invisibilibus ad invisibilem ianuā pulsatis vt invisibilit nob aperiatur. et invisibilit intretis et iuisibilit sanemini. Ergo dicamus omnes bn̄dic aiā mea dominū Alloquamur ōnes animā nostrā qz omnū nostrū anima p vnā fidem vna anima est. et ōnes nos qcūqz in xp̄m credim⁹ pter vnitatē corporis eius vnus homo sumus. Bn̄dic anima nostra dominū p tantis beneficiis eius. p tam multis r magnis munerib⁹ grārū eius Que munera inuenim⁹ in h psalmo intēti. et excussa nebula carnalis cogitacionis qtū possum⁹ erecta mente r qtū possum⁹ directa acie r qtū possum⁹ puro oculo cordis nostri qtū non inpedit presens vita qtū nō occupantꝭ rerū presentiū desideria. et qtū n̄ excecat cupiditas seculi Erecti g audituri sum⁹ magnalia et pulchra desideria. et plena leticia gaudiorū. Que munera eius: Que iā ille qui conceperat istū psalmū videbat animo. et ipsi⁹ visionis exultatione ructabat dicens.

Benedic anima mea dn̄m. dn̄e deus me⁹ magnificat⁹ es nimis. Vide magnifica q dicturus est in quib⁹ magnificis nō vtiqz nisi ille laudād⁹ ē auctor oim̄ magnificorū Confessionē et decorē induisti O dn̄e deus meus qui magnificat⁹ es nimis. vnde magnificatus es nimis: Nōne sp magnus: Nōne semper magnificus: Nūqd perfectus nō es vt crescas: Nūqd deficis vt aliqn̄ minuaris: Sz qz es qd es r vere es vtiqz nomē tuū dixisti famulo tuo moysi ego sum qui sum. vtiqz magn⁹ es. et magnitudo tua sempiterna est nec cepit nec desinit nec ab inicio tp̄is incipit nec vsqz ad finem

temporis excurrit. nec in medio ali
quid patitur iconmutabil' eni mag=
nitudo est. Quō ergo magnificat⁹
es nimis: Alius ps admonet nos.
Ait eni. mirificata est sciā tua ex me
Si recte dicitur mirificata est scien
cia tua ex me. recte dicitur magnifi
catus es nimis domine deus meus
ex me. Sed h̄ ad huc est querendū.
Ex me magnificatur de⁹ meus: Ex
me ergo magnus fit: Docet nos a
liqd et cotidiana oratio salutis nos
tre Sanctificetur nomē tuū cotidie
petim⁹ cotidie rogam⁹ vt fiat. Si
nos qsq̄ introget quid est qd petit;
vt sāctificetur nomē dei aliqn̄ enim
scm̄ non est vt mō sanctificetur: Et
tamē nisi velim⁹ fieri non petēmus
vt fieret Alia eni gratulatio alia ora
tio Gratulamur ex eo qd est. oram⁹
vt sit qd nōdū est. Quid ē ergo sanc
tificetur nomē tuū: Et intelligimus
qd hic dcm̄ est. dñe de⁹ me⁹ magnifi
catus es nimis. h̄ ē scificetur nomē
tuū. scm̄ fit apd hoīes nomen tuum
Sanctū est eni sp̄ nomē tuū. ſʒ qbus
dā inmūdis nōdū est scm̄ nomē tu
um Dicit eni apl's oīa mūda mūdis
inmūdis autem et infidelib⁹ nichil ē
mundū. Si inmundis et infidelib⁹
nichil est mūdū. quero causā. Sed q
busdā inmūdis nondū est causa sed
polluta sunt inqt eorū et mens et cō
scia.. Si nichil est eis mūdū nec de⁹
nisi forte putatis mūdū videri deū
ill' qui cotidie blasphemāt eū Si mū
dus est placeat. si placet laudetur.
Si aūt blasphematur displicet. et si
displicet. quō pt mūdū esse qd displi
cet: Quid ergo rogam⁹: Sanctifi
cetur nomē tuū in ill' hominib⁹. q p
infidelitatē nondū habent nomē de
i scm̄ qb⁹ nondū est ille scūs. q per se
et in se et in sanctis suis sanctus est.

Rogam⁹ pro gn̄e huāno. roga⁹ p
orbe trarū. p oib⁹ gētib⁹ cotidie se
dentib⁹ et disputantib⁹ q2 nō rcūs
deus ⁊ nō rcē iudicat deus vt aliqn̄
ipi se corrigāt ⁊ rcm̄ cor ad illius rci
tudinē ducāt ⁊ adherētes eidē dircō
ad rcm̄. n̄ iā vituperēt ſʒ placeat rec
t; rcūs. q2 q̄ bon⁹ de⁹ isrl' ſʒ rcis cor
d Ergo cū vidēt iste q cātat. iste nos
ipi. id ē corp⁹ xp̄i mēbra xp̄i. cū vide
ret q̄ta pstiterit de⁹ generi huāno.
cui ātea aut null⁹ aut f l's. aut nō tā
magn⁹ videbatur deus in opib⁹ su
is eū vidēs. dñe de⁹ me⁹ iqt magni
ficat⁹ es nim;. id ē q nōdū te itellige
bā. itelligo te magnū. Magn⁹ sp e
ciā occult⁹. ſʒ m̄ tūc magn⁹ qn̄ appa
ruisti fcūs es manifest⁹ Magnifi=
catus es ergo ex me qm̄ mirificata
ē sciā tua ex me. mira eni fcā ē ex me
Ergo illā miror ꝯūsus ad illā. illa āt
⁊ si nō ꝯūtar ⁊ si nō p⁹ ꝯūsionē auer
tar i te grata pmanʒ Sʒ ego iā mag
n⁹ fcūs in ea. ⁊ ex diminuto fcūs in
teger in ea. miror q nō nouerā. nō
q mō magnū fcm̄ est ex q didici. Sed
q2 magn⁹ fcūs sum ex q didici. Audi
iā et vbi vide² magnificat⁹ deus ni=
mis semp magnus magnificatus e
ni nimis in operibus suis ad nos.

Confessionē ⁊ decorē induisti.
Ante decorē ꝯfessionē posuit. dec⁹
in pulchritudinē. Queris pulchritu
dinē bonā rē q̄ris Sed q̄re q̄ris pul
chritudinē o aiā: Vt amet te spōsus
tuus Eteni displices ei feda Ille aūt
qual' ē: Speciosus forma p̄ filijs ho
minū Osculari vis feda pulchrū. ſʒ
nō attēdis q2 tu inqtatib⁹ plena es.
Diffusa ē aūt grā in labijs tuis. Sic
eni d illo dcm̄ est Speciosus forma
pre filijs hōim diffusa est grā in labi
is tuis ppterea adolescētule dilexe=
rūt te Est ergo qdē formosus ē qdē

pulcher pre filijs hominũ et si filius
hois tñ pre filijs hoim. huic tu pla-
cẽ vis o aia hũana. o vna i mlt; Au
diamꝰ ecciã; qꝛ erat illꝰ aia vna ꝛ cor
vnũ in deũ. Hãc alloquitur psalmꝰ.
Vis ei placere: Nõ potes q̃diu de
formis es Quid facies vt pulchra sis
Prius tibi displiceat dformitas tu
a et tũc ab illo ipso cui vis placẽ pul
chra mereberis pulchritudiẽ; Ipse
eni erit reformator tuꝰ qui fuit for
mator tuꝰ Ergo pus attende q̃ sis.
ne audeas ire feda in pulchri oscula
Et qd intuens inq̃t me videbo: Po
suit t speculũ scptura suã Legitꝰ ibi
bti mũdicordes qm ipi deũ videbũt
Speculũ in hac lectione ppositum
est vide si hꝰ es qd dixit si nõdũ es ge
me vt sis Renũciabit tibi speculum
faciẽ tuã Sicut speculũ non senties
adulatorẽ sic nec te palpes Hoc ti-
bi oñdit nitor ille qd es. vide que es
et si tibi displicet vide vt nõ sis Si e
nim cũ feda sis tibimetipsi adhuc dis
plices. pulchro iam places. Quid er
go: Qm displicet tibi feditas tua in
cipis ei in cõfessione. sicut alibi dici
tur incipite dño in cõfessiõe Primo
accusa feditatẽ tuã. feditas eni ani-
me de pccis de iniq̃tatibus. Accusã
do feditatẽ tuã incipe ꝯfiteri a cõfes
sione incipis decorari. Quo decorã
te nisi specioso forma pre filijs hoi-
num: Vt aũt ꝛ decorã faceret. aude
o dicere amauit et fedã. Quid est a
mauit et fedã: Eteni xps p impijs
mortuus est Quã vitam tibi seruat
iustificato qui suã mortem donauit
et impio: Ecce pulcher ille et speci-
osus forma pre filijs hoim. qui ius-
tissimꝰ pre filijs hoim qm veniebat
ad fedã vt faceret pulchrã. dicã et hꝰ
qꝛ in scripturis inuenio: fedus fac-
tus est Non me in hꝰ audiatis. ne in

hoc verbo temẽ lapsus sum. Sicut
eni dixeram amauit ꝛ fedã. non aũt
q̃si congruenter dixerã. quibusdã illꝰ
amãtibꝰ nisi michi testis pcederet.
et dixi qd dixit aplus Vis nosse qd a
maret ꝛ fedã: Cristꝰ p impijs mortuꝰ
est. Sic et modo qd dixi vt veniret
ad fedã fedꝰ fcũs dformi; fcũs ẽ quõ
probabo. qñ iã m pdixit dinũ eloq
ũ speciosus forma p filijs hõim: S;
i ipso diuino eloquio rursus habeo
Vidimꝰ eũ et nõ habebat speciẽ ne;
decorẽ. Speciosus forma pre filijs
hominũ vidimꝰ eũ et nõ hẽbat spe-
ciem ne; decorẽ Non dixit non vidi
mꝰ ꝛ ideo nesciebamꝰ vtrũ hrẽt spe
ciem neq; dcorem. ecce vidimꝰ ꝛ nõ
hẽbat spẽ; ne; dcoẽ;. Vbi ergo illũ
vidit q dixit. speciosus forma pre fi
lijs hominũ. Et vbi illũ vidit qui dix
it non habebat spẽ; neq; decorẽ: Au
di vbi eũ vidit q dixit. speciosus for
ma p filijs hominũ Cũ in forma dei
esset non rapinã arbitratꝰ est esse se
equalem deo Merito p filijs homi
nũ quia equalꝰ deo Ecce accepi et ag
noui. vbi eũ viderit qui dixit. specio
sus forma pre filijs hominũ Respõ
derit eni nobis. Vbi videri queris:
In forma dei. Et vnde vidisti in for
ma dei: Quõ vidisti in forma dei:
Quia invisibilia eius per ea que fac
ta sunt intellcã cõspiciũtur Bene op
time accepi. agnoui et q̃ viderís et
q̃lem videris et vbi videris et vnde
videris Quẽ vidisti: Spõsum nrm
Qualẽ vidisti: Speciosum forma
pre filijs hominũ Vbi vidisti: Cũ in
forma dei esset. Vnde vidisti: Per e
a que facta sunt intellcã cõspiciũtur
Videamꝰ et iste quid dicat. alius p-
pha sed non alius spiritus Non eni
discordãt inter se. Exhibuit nobis il
le speciosum forma pre filijs homi-

nū exhibeat et iste qd ait. vidim⁹ eū ꝛ non habebat speciem nez decorē. Vnus apl's paul⁹ ꝓphetā vtrūq̄ cō iungit vnū capl'm pauli vtriq̄ ꝓphe phibet testimoniū. Ibi habeo speci osum forma pre filijs hominū. qui cū in forma dei essꝫ non rapinam ar bitratus est esse se eq̄lem deo. Ibi dixit qd vidit et alius non hn̄tē spe ciē neq̄ decorē. q2 semz ipm exinani uit formā serui accipiens in simili tudinem hoim fcūs et habitu inuen tus vt homo huīliauit se fcūs obedi ens vsq̄ ad mortē. mortē aūt cruc̄. Merito viderūt eū et nō hēbat spe ciē neq̄ decorē. Merito an̄ crucē a gitabāt caput. hiccine est tot⁹ filius dei? Si filius dei est. descēdat de cru ce Sed nō habebat spēz neq̄ deco rē eciā fitio qb⁹ displicet: q2 non hē bat spēz neq̄ decorē. O agitātes ca put an̄ crucē ꝛ nō figentes caput in capite qd pendebat i cruce Merito nutat insultātiū caput. donec fit eo rū caput ille ipe cui insultabatur. Ec ce resumit decorē et magnū decorē. ecce qd dicis tu. min⁹ est q̄ qd fecit. Dicis tu. si filius dei est descendat d cruce Ecce de cruce nō descendit sed de sepulchro resurrexit Ergo aiā de cora esse nō pt. nisi confessa fuerit fe ditatem ei qui sp pulch. et xp̄t te ad temp⁹ nō pulch et sic ad tēp⁹ nō pul cher in forma serui. vt nūq̄ deficerꝫ a pulchritudie q̄ est in forma dei. Er go tu ecciā habes decorē. dicitur et tibi in canticis canticoꝝ o decora in ter mulieres dicitur de te. que est is ta que ascendit dealbata? Quid ē de albata? Illuiata non dealbata sicut fuscata q̄admodū se dealbāt femiē que uolūt videri qd nō st nō dealba ta sicut paries dealbat⁹ Destruetur eni sicut dicit apl's paries dealbat⁹. ypocrisis et fic̄tio. paries dealbat⁹ foris tectoriū intus lutū Non ergo illa sic dealbata sed dealbata illumi nata quia non per se alba Prius in qt fui blasphem⁹ et itē. fuim⁹ eni et nos aliqn̄ natura filij ire sicut et ce tēi Accedit grā illuminās ꝛ dealbās primo nigra fuisti sꝫ facta es alba ex grā illi⁹ Fuistꝫ eni aliqn̄ tēbre. nunc āt lux in dn̄o. Dī ḡ et de te: q̄ est ista q̄ ascēdit dealbata iā mirabil' iā vix ꝯ tēplabit' Admirātꝫ ē eni dicē que est ista que ascendit dealbata tā pulcra tā luiosa tā sine mac'la ꝛ ruga Nōne ista ē q̄ iacebat in ceno iniq̄tatū Nō ne ista ē q̄ iacebat i fornicatiōe ydo loꝝ? Nōne ista est que inmūda erat in oī cupiditate desiderioq̄ carnali? Que ē ergo ista q̄ ascendit dealbata? Attende quis sit qui ꝑ te fcūs ē non hn̄s spēz nez decorē ꝛ intelligꝫ h⁹ cla ritatis hōrē. Si miraris illi⁹ huilita tē xp̄t hanc. noli iā mirari huius cel situdinē xp̄t illū. Quāte felicitatis ē ista dealbata vt et cū esset nigra pul chrū ad se ꝯponeret q̄ ꝑ impijs mo reretur. Ergo iduit se dn̄s de⁹ nr̄ cō fessionē et decorē induit se ecciāꝫ Ip sa eni eccia cōfessio et dec⁹. ante cō fessio postea dec⁹ Cōfessio pccōꝝ decus recte viuentiū. Cōfessionē et decorem induisti. Circūamict⁹ lu mē sicut vestimētū. Ipa est vestis eius d q̄ iā dixi. nō hn̄s maculā iā ru gā. Lux vocat'. et iā hoc dixi fuistis aliqn̄ tn̄bre. nūc āt lux in dn̄o nō er go in vob. nā tn̄bre in vob lux aūt in dn̄o Ergo circūamictus lumē velut vestimētū Extedēs celū sicut pel lē Quō fecit h̄ vt iduerꝫ se sicut vesti mētū lumē ecciāꝫ? Enuāre vult figu ratꝫ qb⁹ dā sac'mētꝫ quō lux fcā sit ec c'lia qūo fcā sit sn̄ mac'la ꝛ ruga quō fcā sit cādida dealbata fulgēs in ves titu spōsi sui inherēs illi. Quō fcā sit audiam⁹ Extēdit celū sicut pellē ꝛ h̄

qđ̃ video Quis enĩ extẽdit h̄ celum
quod nr̃is carnalib⁹ ocul' ituem᷑ .ni
si deus:Et extendit sicut pellẽ Ad fa
cilitatem redigit si ad lrã3 accipias .
Eteni cũ videris istã fabricã magnã
qꝛ cũ q̇sq3 hoim vnã vl' ꝑuã camerã
extenderit magno molimie magno
labore ac difficultate ac diuturna o
peratione id facit .ne h⁹ mõi laborẽ
in dei opib⁹ ĩfirmitas suspicaẽt huã
na attulit q̃odã facilitatẽ ꝑ tua capa
citate vt sic q̇dãmõ incipias credẽ fa
cile oꝑantẽ deũ .ꝛ nõ putaẽ sic eũ ex
tendisse celũ sicut in tectũ dom⁹ tue
s3 qꝛ tibi facile est extẽdẽ vnã pellem
tã illi facile fuisse extẽdẽ tã magnũ ce
lũ Mira facilitas .et tñ adhuc sps ẽ
tardo loq̇t . tibi inquã adhuc tardo
dicit spũs Nã nec sic extendit de⁹ ce
lum sicut tu pellẽ. Si eui sic extẽdit .
ecce ante te pell' vl' rugosa vl' plicita
ponitur .dic vt extẽdatur .dicto tuo
extende pellẽ Nõ possum inq̇s Er-
go ꝛ i extẽdã pellẽ mltũ lõge es a fa
cilitate dei . Ipse enĩ dixit ꝛ fcã sunt.
dixit.fiat firmamẽtũ it aquã ꝛ aquã
et sic fcm̃ ẽ Tñ ꝓpt facilitatẽ signifi
cãdã scd̃m sensũ tuũ . accepis aliq̇di
teri ad lrã3 Figurate ãt si aliq̇d tectũ
retegi volum⁹ et pulsare acclusum .
inueuim⁹ extẽdisse deũ celũ sicut pel
lẽ vt intelligam⁹ celũ scã3 scripturã .
Hanc auctoritatem primo posuit
deus in ecclesia sua ide cepit exequi
cetera Posuit enim celum et exten-
dit sicut pellem . et non frustra sicut
pellem Primo istã famã predicãtiũ
extẽdit sicut pellẽ Pell' mortalitatẽ
significat Propterea et illi duo ho-
mines primi parentes nostri aucto
res peccati generis humani adam ꝛ
eua . cum in paradiso contemto dei
precepto ad suggestionem suasio-
nẽq3 serpentis transgressi essent qđ
iusserat deus facti mortales dimissi
sunt de paradiso .Vt autem signifi-
caretur ipsa mortalitas eorum .idu
ti sunt tunicis pelliceis De pellibus
enim tunicas fcãs acceperũt Pelles
enim detrahi non solent nisi de ani-
malibus mortuis Ergo pellium no
mine mortalitas illa figurata est .
Quid ergo:Hic si dĩna scptura sig-
nificatur pell' nomiẽ .quõ de pelle fe
cit de⁹ celũ ꝛ extẽdit celũ sicut pellẽ:
Quia per q̇s nob' scptura p̄dicata ẽ
mortales fuerũt Illud quidẽ v̂bũ ð
i sꝑ idẽ sꝑ icõmutabile atq3 ideficiẽs
ecce ĩꝑncipio erat v̂bũ .ꝛ verbũ erat
apud deũ et de⁹ erat v̂bũ Nũq̇d eãt
et mõ nõ est:Et est et semꝑ erit . Si
ergo ẽ v̂bũ dei deus apud deũ . lege
si potes Sed quid dicis qꝛ sursum ẽ
et iõ legẽ nõ potes Vbiq3 est verbũ
dei ꝑtendit a fine vsq3 ad finem for-
titer . et attingit omnia ꝓpter suam
mundiciam In h̄ mundo erat ꝛ mũ
dus per ipsum factus est ꝛ cũ venit
hic erat Venit enim in carne nũq̃3 ab
sens diuinitate Quare ergo legẽ nõ
poteras nisi qꝛ in sapientia dei non
cognouit mũdus ꝑ sapiẽtiã deũ ibi
ↄstitut⁹ in sapiẽtia dei: Omnia eni i
bi et ipsa sb̃tracta nulla sunt .ibi con
stitutus non poteras cognoscẽ per
sapiã3 deũ Ergo nccãriũ erat qđ se-
q̇t .placuit đo ꝑ stulticiã p̄dicatiois
saluos facẽ credẽtes Si ꝑ stulticiã p
dicatiois salui futũi erãt credẽtes .
elegit de⁹ q̃dã moꝛ̃lia elegit homiẽs
moꝛ̃les ꝛ morituros adhibita ligua
moꝛ̃li exhibuit sonos moꝛ̃les adhi-
bĩ dispẽsatiõe mortaliũ adhibuit in
strumẽta mortaliũ ꝛ in eo ẽ fcm̃ est
celũ vt in re mortali ↄgnoscẽs v̂bũ
ĩmortale ꝛ fiẽs tu q̇q3 eiusdẽ v̂bi ꝑti
cipatiõe inmortal' . Dixit moyses et
mortuus est . ait enim illi deus . as-
cende in montem et morere . Mor
tu⁹ ẽ ihẽmias ꝛ tot ꝓph̄e mortui sc̃

et mortuorū dcā q̄ nō eorū ƺ ꝑ eos
illiꝰ erant qui extēdit celū sicut pel-
lem .manent vsq̨ ad posteritatem
nostrā .Ecce apl' s solutus de hac vi
ta q̄ dixit dissolui et esse cū xp̄o mlto
mḡƺ eē optimū .viuit nūc cū xp̄o si-
cut illi ꝓphe omnes viuūt cū xp̄o:
Sed ꝑ qd nob̄ dispēsa'id qd legimꝰ:
Per id qd moriturū erat .ꝑ os ꝑ lin
guam dentes manus .Oīa ista qbꝰ
opatꝰ ē apl's totū qd legiꝰ corporis
officia sūt.ƺ iubēte aīā cui iubebat d
us ꝓpterea extensum ē celū sicut pel
lis .Nos sb̄ celo tāq̨ sb̄ pelle diuina
rū scp̄turarū legiꝰ mō cū tenditur.
Eteni postea celū plicabitur vt lib̄.
nō frustra frēs h̄ vt pellis .ibi vt lib̄
figurarū Ibi qddā nob̄ ē qd ad scp̄-
turā dinam attinƺ et tēdit sicut pell'
et tenditur sermo mortuorū .Ergo
ideo tenditur sicut pell' et mltoma-
magƺ tēditur q̄ illi mortui sūt Nā pꝰ
mortē plꝰ innotuerūt ꝓphe et apl'i
nō erāt tā noti cū viuerēt Prophe-
tas viuos sola iudea habuit .mortu
os oēs gentes .Cū eni viuerēt non
dū erat extensa pell' .nōdū erat extē
sum celū vt tegēt orbē trarū .Et ex-
tēdit g̊ celū sicut pellē. Qui ptegƺ
aq̄s supiora eius Et h̄ legiꝰ. et ad lit
terā bene intelligitur .Qn̄ eni iussit
vt fierƺ firmamētū inter aq̄s et aq̄s
fcm̄ ē .vt sint aque inferiores que ꝑ
fūdunt terras et sint aque supiores
remote ab aspectibus tn̄ fidei con-
mendate. Et aque inquit que sup ce
los sūt laudēt nomē dn̄i. qm̄ ipe dixit
et fcā sunt ipse mādauit et creata sūt.
Ergo explicatꝰ ē sensus ad lrāƺ pte
git eni i aq̄s supiora eiꝰ .Quid ad fi
gurā: Qm̄ in figura accepimꝰ pellē
scp̄turā scāƺ et auctoritatē dini v̄bi
dispensatā nobis per mortales qbꝰ
mortuis eiusdē dispensationis fa-
ma extenditur .Scdm̄ h̄ quō ptegit
in aquis superiora eius: Cuius su-
periora: Celi. Et quid celum: Sāc-
ta scriptura Que sunt superiora sāc
te scripture: Quid inuenimꝰ in scp̄
turis sanctis superius .paulū inter
roga .Supereminētiorē inquit viā
vobis demonstro .Quam dicit sup
eminentiorem viam: Si linguis ho
minū loquar et angelorū caritatem
autem non habeam factus sum ve-
lut eramētū sonans aut cimbalum
tinniens .Si ergo nichil superemi-
nentius in scriptura sancta inueniri
potest q̨ caritas superiora celi quō
in aquis ptegūtur si superiora scp̄-
ture precepta caritatƺ sunt: Audi q̨
admodū .Caritas inquit dei diffusa
est in cordibꝰ nr̄is .per spiritū scm̄ q
datus est nobis Jam nomine diffu
sionis itellige aquas in caritate spi
ritus sancti .Hee sunt aque de qui-
bus dicitur in quadā scriptura .Et i
plateis tuis discurrant aque tue .ne
mo alienus cōmunicet tibi .Alieni e
nim sunt ōnes a via veritatƺ siue pa
gani siue iudei siue heretici et mali q
q̨ cristiani Habere multi dona pos
sunt .caritatem non possunt .Hoc-
ipsum quale donum est .vt non loq̄
mur de donis alijs foris .que dona
habēt omnes homines. qui facit so
lem suum oriri super bonos et ma-
los Dona dei sunt et non tm̄ bonis
et malis cōmunia .sed etiam bestijs
et pecoribus ipsum esse viuere vidē
sentire audire et ceteris fungi sensu
um muneribus dona dei sunt. Sed
videte cū q̄libꝰ ⁊ q̨ mltis coīa. ⁊ cū e
is q̊s nol' imitari .Ipi̅ƺ igeniū acutū
hn̄t ⁊ pessimi hoīes sollertē artium
idustriā hn̄t et turpissimi scenici dici
as habent ⁊ latrones cōiugia filios
Mlti mali habent pulchra dōa dei

Oiā nemi negat . ſʒ vide cū qbꝰ coiā
Reſpice ad munēa ipiꝰ eccīe .munꝰ
ſacramētorū in baptiſmo in eucha
riſtia in ceteris ſcis ſacramētꝭ Qua
le munꝰ eſt: Hoc munꝰ adeptꝰ eſt
et ſimō magꝰ Prophecia q̄le munꝰ
eſt: Prophetauit et ſaul malꝰ rex ꝛ
tūc ꝓphetauit cū dauid ſcm̄ ꝑſeq̄reᷣ
Intēdite nō dixi cū perſecutꝰ fuiſſʒ .
Fortaſſis eni ī eo ꝑſecuto penitenciā
geſſit et dignꝰ fuit ſpiritu ꝓphetādi
Nō ꝑſecutꝰ neʒ ꝑſecuturꝰ .ſʒ ꝑſeq̄ꝯs
ꝓphetauit Miſit ad ꝯphēdēdū da=
uid miſtros ſuos dauid v̇o eo tem
p̊ore īt ꝓphetas erat.vbi erat ꝛ ſcūs
ſamuhel Inpleti ſt̄ ſpū ꝓphecie q̇ miſ
ſi ſt̄ ꝛ ꝓphauerūt Sʒ forte bono illi
aiō venerūt .vł ob neceſſitatē officij
ſui vł nō facturi qd̄ iuſſum eſt. Mi=
ſit ꝑ alios hoc et in eis fcm̄ ē .et eoꝝ.
h̊ mō aīm incēptemᷣ . Cū illi tardarēt
venit ille furēs anhelās cedē ſangui
nē ſitiēs innocētis ſci cui eciā igratꝰ
erat ꝛ ipē ipletꝰ ē ſpū ꝓphetādi et ꝓ
phetauit Nō ģ ſe iactēt q̇ forte ſine
carite habuerit h̊ munꝰ dei ſcm̄ ſicut
ſcm̄ baptiſmū . ſʒ videāt q̄lē ratioēʒ
habituri ſunt cū deo qui ſcis non ſcē
vtuntur . Ex hÿs erūt q̇ dicturi ſunt
in nomiē tuo ꝓphauiꝰ . Nō illꝭ diceᷣ
mētimi ſʒ dicetur nō noui vos rece=
dite a me q̇ opami īiq̄tatē . qꝛ ſi habe
am oēʒ ꝓpheciā caritatē aūt nō ha=
beam nichil ſum . Prophetauit ꝛ ſa
ul .ſʒ operabatur iniq̄tatē Quis aūt
opatur iniq̄tatē niſi q̇ non habuerit
caritatem: Plenitudo eni legꝭ cari
tas Ergo ꝓtegꝭ in aq̄s ſupiora eius
Quid dixit: In ōnibus ſcpturis ſuꝑ
eminētiſſimā viā eminētiſſimū locū
caritas optinet . Nō ad eā aſpirent
niſi boni hāc nobiſcū nō cōmunicāt
mali Poſſunt coicaꝛᷣ baptiſmū . poſ
ſunt cōmunicare cetera ſacramēta .

poſſunt cōmunicare orationē .poſ=
ſunt cōmunicare iſtos parietes ꝛ iſ
tā coīūctionē . caritatē nobiſcū non
cōmunicāt Ipſe eſt eni fons ꝓprius
bonorū . ꝓpriꝰ ſanctorū de quo dici
tur nemo alienꝰ cōmunicʒ tibi Qui
ſunt alieni: Omnes qui audiūt non
noui vos .Si eni non cognoſcūtur
vtiq̄ʒ alieni ſunt quibꝰ dicitur nō no
ui vos Supeminēs enim via carita
tis tenʒ eos . qui proprie pertinent
ad regnū celorū Ergo preceptū ca=
ritatis ſuper celos ſuper omnes li=
bros Ei enim ſubdūtur libri ei mili=
tāt oēs ligue ſactorū.ei omnis mo=
tus diſpenſatorū dei et animi et cor
poris Supereminens eſt enim via
ꝛ merito ꝓtegit in aquis ſuperiora
celi quia nichil inuenis eminentius
caritate in diuinis libris . Sʒ adhuc
euidentius audi quid aqua ſit Dixi=
mus enim ꝙ caritas dei diffuſa ſit ī
cordibus noſtris per ſpiritum ſanc
tum qui datus eſt nobis. diximus e
ciam in plateis diſcurrant aque tue
et ait michi aliquis . non ibi expreſſe
dictum eſt vtrū caritatem intellige
re debeam Quid ſi alius aliud aliq̄d
intelligat: Tantū memēto quod a=
it apłs . caritas dei diffuſa ē in cordi
bus noſtris .Vnde: Per ſpm̄ ſcm̄ q̇
datꝰ eſt nobis Audiamꝰ dominum
mgr̄m apłorū .ſi q̇s ſitit veniat et bi
bat Dicat adhuc .qui credit in me flu
mina aque viue fluūt de vētre eius .
Quid eſt hoc exponit euangeliſta h̊
autē dicebat inq̄t de ſpū ꝙ acceptu
ri erāt credentes in eum. Spūs eni
nōdū eāt datꝰ . qꝛ ihs nōdū erat glo
rificatus Ergo fratres ſi ꝓptēa ſpūs
nōdū eāt datꝰ qꝛ ihs nōdū eāt gl̄ifi
catꝰ .gl̄ificato ihu ꝛ aſcēdēte ī celos
miſſus ē ſpūs ſcūs .ꝛ cāitate ipleti ſt̄
apłi diffuſa ē ī cordibꝰ eoꝝ ꝑ ſpm̄ ſcm̄

qui datus est nobis quia superiora
celi aquis ꝓtegūtur Et bñ qꝛ dñs in
celos ascendit vt superior eēꝫ celis
et inde mitteret caritatē. Nō eni sic
deus ꝓtegit. vt q̄ſi sustentetur ab e
o ꝙ ꝓtegit Sbleuat ꝙ protegit nō
onerat Ita ergo celum aquis pro-
tegit vt magis illo diuino spū sbleue-
tur Qui sbleuat sursum est qđ sble-
uatur infra est Illud suspēdit h̄ pen
det Si ergo illđ suspēdit h̄ pēdet au
di qꝛ h̄ celū scpturarū ex caritate pē
det Duo sc̄ nēpe illa notissima p̄cep
ta dilectionis. in hijs duobꝰ p̄ceptꝫ
tota lex pēdet et ꝓphe. Qui ꝓtegis
in aquis superiora eius. Qui po-
nit nubes ascēsū eius. Accipitur ꝛ h̄
bñ ad lrāz. dñs visibilit̄ ascēdit in ce
lū Quō posite sunt nubes ascēsus ce
li: Hec cum dixisset. nubes suscepit
eū. Habes itē de resurrectione nr̄a
p̄dicm̄. ꝛ mortui iq̄t in xp̄o resurgēt
primi. deinde nos qui viuimꝰ sil̄ cū
illis rapiemur in nubibꝰ obuiā xp̄o
in aera atꝗ ita sp̄ cum domino eriꝰ
Habes nubes ascensū celi ostēdā ꝛ
nubes ascēsum celi hꝰ id ē diuinarum
scripturarū. Quid ē h̄ frēs: Vtinaz
me dñs deus meus int̄ illas quales
cūꝗ nubes numerare dignetur. vi-
derit ꝗꝫ nebulosa nubes sim. oēs ta
mē p̄dicatores v̄bi v̄itatꝫ nubes ac
cipite. Quicūꝗ ḡ ifirmi non p̄nt as
cēdē in h̄ celū id ē ad itellcm̄ scptura
rū per nubes ascēdāt. Forte eni et
mō satis fit vobis. si aliq̄d agiꝰ. Si
labor sudorꝗ nr̄ nō est infrcūosus.
ascenditis in celū scpturarū diuina-
rū. h̄ est intellcm̄ earū per predicati
onē nrāz. Qm̄ altū erat celū in psal-
mo isto: Nemo enim vr̄m videbat
quid eēꝫ in figura Extēdit celū sicut
pellem. qui ꝓtegit in aquis sup̄iora
eius Hoc ip̄m qđ dcm̄ est qui ponit

nubes ascensū eius. ecce iam itellec
tum est quātū dñs donauit p̄dicāti-
bus nobis. Nō eni nubes đ suo mu
nē pluūt. vos intelligēdo ascendite
in intellcū ipō scrificate. ne sitꝫ q̄ſi il
la vinea đ q̄ dr̄ apđ ꝓphaz. mādabo
nubibus meis ne pluāt super eam.
Accusabatur eni q̄dā vinea ꝙ ꝓ vua
spinas dederat nō reddiderat dig-
nā graciam dulci pluuie Qui eni bo
na audit et mala op̄atur. dulci plu-
uia cōpluitur ꝛ spinas generat Nō
est vt suspicemur frēs de aliq̄ trena
et ista visibili vinea dñm locutū Nā
ꝗꝫ ibi ne sb obscuritate sermois late
ret excusatio iniquitatꝫ: ipse domiꝰ
per ipsum ꝓphaz exposuit cui vine
e loqueretur. et de qua vinea ista di
cerz. Vinea iquit dñi sabaoth domꝰ
isrl̄ est. Quid vagantur o iniqui cor
da vr̄a per. mōtes et colles vinitoꝝ
Noui inq̄t de q̄ vinea loq̄r. noui vbi
querebā vuam et inueni spinas Sñ
causa aliud atꝗ aliud suspicami ꝛ o
pinamini. nolētes intelligē vt bene
agatis Nā ꝛ h̄ scp̄tū est. noluit intel
ligere vt bene agēt Tollite oēs sus-
picationes vestras de medio. vine
a dñi sabaoth domꝰ isrl̄. et hō iuda
nouellū dilcm̄ Dilectum cū planta-
tum est: dampnatum cū spinas cre
auit Ergo frēs forte vinea fuit doꝰ
isrl̄ et nos non sumꝰ vinea: Cū ti-
more audiamꝰ qđ iudeis dictū vide
mus Videte quō apl̄s terreat raōs
insertos de ramis fractis. et in ra-
mis fractis cōmēdet timendā seue
ritatem in ramis insertis cōmēdꝫ a
mādā bonitatem Noli eē infrcūosꝰ
i boītate ne sṫeil̄ sentias seueītatē sꝫ
nō sum vitꝫ dicꝫ in Vbi ē dñi vox ego
sum vitꝫ vos estꝫ sarmēta pater me
us agricola: Vbi est vox apl̄i: quis
plātat vineā. et de frcū eiꝰ nō p̄cipit

Vinea ergo es o eccā. et habes agri
colā deū. Neō ꝗ agricola hō cōpluit
vineā suā Frēs ergo dilcissimi visce
ra ecclie. pignora ecclie. filij mris ce
lestis audite cū tēpꝰ est. Minatꝰ ē
deꝰ illi vinee atrocissima ꝯmiātione
mādabo nubibꝰ meis inqt ne pluāt
sup eā. et factū est Venerūt apli ad
iudeos, respuerūt eos et dixerūt illi
ad vos missi eramꝰ sꝫ quia reppulis
tis verbū dei imus ad gentes. Vide
tis quō in eodē spū dei illo iubēte in
trinsecus q habitat in cordibꝰ ipoꝝ
mādatū sit nubibꝰ dei ne cōpluerēt
vineam q cū exspectaretur vt facerꝫ
vuā fecit spinas. Ideo et nubes fe-
cit ascēsuꝫ eꝰ ꝛ celū tetēdit sicut pellē
Non est qd ꝗmini auctoritas scp
turarū extensa est sup orbē terrarū
nubes non desit. Predicatur vbū vi
tatis exponūtur ōnia q obscura sūt
vt corda vra per nubes ascendāt Vi
dete quō credatis. videte qd suscipi
atis. post predicatorē veniet iudex
ꝛ pꝰ dispēsatorē veīet exactor. Qui
ponit nubē ascensū eius Qui ābu
lat sup pennas ventorū. Hoc iā pe
riculosū est accipere ad lrāꝫ Aut que
sunt penne ventorū aut vere quō in
pictura facturi nobis sumꝰ ventos
volantes. et alas habentes. Ventꝰ
non est fratres n ꝙ sentimꝰ motus
quidā ꝛ qsi fluctꝰ aeris ipellēs quod
pt ꝓ viribꝰ Que pēne vētorū sunt.
Sꝫ ꝛ q ale dei. Et tn dcm ē sb ūbra a
larū tuarū spabūt. Conemꝰ ꝗ ꝛ hoc
accipe ad lrāꝫ. veluti ꝓpe fcm i crea
tūa ista Velocitatem vbi fortasse cō
mēdat scptura. de q velocitate iam
pdē in alio psalmo locuti suꝰ vbi scp
tū ē vsqꝫ in velocitatē currit vbū eiꝰ
qꝛ nichil vētis velociꝰ norūt hoiēs.
Quō illa facilitas cōmēdabaꝛ i pel-
le nichil eni faciliꝰ ab homiē ꝙ pellis
extēditur sic ꝛ hic insinuās deū ꝑ v-
bū eius vbiqꝫ pñtē velocitate motꝰ
nichil deserē. qꝛ tu nō noueas aliqd
vēto velociꝰ. ābulat inqt sup pēnas
vētorū idē velocitas eiꝰ supat velo
citatē vētorū vt ꝑ pēnas ventorū in
telligas velocitatē vētorū. ꝛ vbū de
i intelligas velociꝰ ōnibꝰ vētis ꝛ sic
in pma facie cōsideātionis pulsemꝰ
ad aliqd interius et figurate aliquid
nobis indicēt iste lrē. Vētos qdem
intelligimus in figura nō absurde a
nimas non quia vētus est aiā sꝫ qꝛ i
uisibil est vētus ꝗuis res corporea
corpa ipellens tamē quia humani o
culi aciem fugit. est aūt anima inui-
sibil. ꝓpterea bene intelligimꝰ aiās
ventos Inde est ꝙ et deus insufflas
se dicitur spm vite formato homini
et fcūs homo in animā viuētē Ergo
venti anime in allegoria non absur-
de accipiūtur Videte aūt ne putetis
nominata allegoria pantomimi ali
quid me dixisse. Nā qdā vba qm ver
ba sunt et ex lingua ꝓcedūt cōmuia
nobis sunt eciā cū rebus ludicris et
non honestis. Tamen locū suū ha-
bēt ista vba in eccia et locū suū in sce
na Nō eni ego dixi qd apls nō dixit
cū de duobꝰ filijs abrahe dicēt. que
sunt iqt i allegoria Allegoria dicitur
cū aliqd aliud videꝛ sonaē in vb. ꝛ ali
ud in intellcū significari Quō dr ag
nꝰ xps: nūqd pecus. Leo xps. nūqd
bestia. Petra xpristꝰ nūqd duricia.
Mōs xps nūqd tuōr tre. Et sic mlt
ta alia videꝛ sonare aliud significare
et vocatur allegoria. Nam qui pu-
tat me de theatro dixisse allegoriam
putat ꝛ dnm d āphiteatro dixisse pa
bolā. Vide qd fciat citas vbi habun
dāt spectacula i agro securꝰ loqrer
Quid sit eni allegoria nō ibi forte di
dicissent hoiēs. nisi in scripturis dei

Ergo ꝙ dicimus allegoriam figurā
esse. sacramētum figuratum allego
ria est Et qđ hic accipimꝰ ascendit su
per pennas ventorū Diximꝰ bñ ac-
cipi figurate ventos aīās Pēne vē
torū pēne aīārū que sunt. nisi a qbꝰ
sursum attollūtur? Penne ergo aīā
rum virtutes bōa opera Recta fac
ta in duabꝰ alis habent oēs pennas
Omnia enī ꝑcepta in duobꝰ ꝑceptꝭ
sunt Quisquis dilexerit deū et prox
imū. animam habet pēnatā liberis
alis scō amore volātē ad dn̄m. Qui
cūqꝫ īplicatur aōre carnali viscū ha-
bet in pennis. Nā si anima nō habꝫ
alas et pēnas. vñ ille gemens in tri
bulationibꝰ dicit. quis dabit michi
pennas sicut colūbe? Et sequitur et
volabo et requiescam Item alio lo-
co quo ibo a spiritu tuo et quo a fa
cie tua fugiam? Si ascendero in ce-
lū tu ibi es: si descendero ad infernū
ades. si accepero pēnas meas sicut
columba et volabo in extremis ma
ris Tāqꝫ dicēt sic possū fugere a fa-
cie ire tue. si accepero pēnas vt co-
lūba. et volauero in extrema maris
In extrema maris volare est spem
iam. pretendere in finem seculi. quō
ille qui ait hoc labor est ante me do
nec introeam in scūariū dei et intelli
gam in nouissima Et quō venit in ex
trema maris eciam acceptis pēnis?
Et eī illuc īqt maꝰ tua ꝺducꝫ me et ꝑ
ducꝫ me dextēa tua. Nā et cū pēnis
meis casura sum nisi tu deducas. Er
go alas habent bonas et liberas et
nullo visco obligatas aīē bene ope-
rātes ꝑcepta dei: habētes caritatē ꝺ
ꝯsciā pura ⁊ fide nō ficta. Sed ꝗ̄tū
uis sint predite ꝟtutibꝰ caritatis qđ
ad illā dilectioēꝫ dei qua sunt dilecte
eciā cū visco eēnt inplicate? Maior
ergo in nos dilectio dei ꝗ̄ nr̄a in illū
Nrā dilectio pēne nostre sunt sed il
la āmbulat sup pennas vētoꝝ Iā dice
bat quibꝰ dā apl̄s. flecto genua mea
ꝑ vob ad prēꝫ vt dat vob scōꝫ īteri-
orem hoīēꝫ habitare xp̄m ꝑ fidem ī
cordibꝰ vr̄is in caritate radicati ⁊ fū
dati Iam dat illis caritatē deꝰ iā dat
illis alas et pēnas. vt possitis īquit
ꝯprehēdere q̄ sit latitudo lōgitudo.
altitudo et ꝓfūdū: Fortassis crucē
dn̄i significat. Erat enī latitudo in q̄
porrecte sunt manꝰ lōgitudo a ter-
ra surgēs. in q̄ erat corpꝰ īfixū altitu
do ab illo diuexo ligno sursū qđ emi
net. ꝓfūdū vbi fixa erat crux et ibi ō
nis spes vite nr̄e. Latitudo enī ē in
bōis opibꝰ lōgitudo ī ꝑseuerādo vſ
qꝫ ī finē. Altitudo ꝓpter sursum cor
vt oīā bona opa nr̄a ī qbꝰ ꝑseueraꝰ
vſqꝫ ī finē. hn̄tes latitudiēꝫ q̄ bñ opa
mᷣ. ⁊ lōgitudiēꝫ q̄ ꝑseueramꝰ vſqꝫ in
finē n̄ faciamꝰ aliqđ nisi spe celestiū
ꝑmiorū Ipa ē enī altitudo nō h̄ q̄rē
m̄cedē ſꝫ sursum. ne dicaᷣ nob. amē
dico vob ꝑceperūt m̄cedē suā. Pro
fūdū aūt qđ dixi vbi fixa erat ꝑs cru
cꝭ et nō videbatur. īde resurgebāt q̄
nō videbātur. Quid ē qđ occultū ē
⁊ nō publicū ī ecclīā? Sacmētū bap
tismi sacmētū eucharistie. Opa āt
nr̄a boā vidēt ⁊ pagāī sacmeta vēo
occultātur ill̄. ſꝫ ab hijs q̄ vidēt sur-
gūt ad illa q̄ nō vidēt. sicut a ꝓfūdo
crucis qđ in terra figitur surgit to-
ta crux q̄ apparꝫ et cernitur Et quid
postea? Cū h̄ dixisset apl̄s adiecit sci
re etiā supeminētē sciām caritatꝭ xp̄i
cū iā dictū fuissꝫ ī caritate radicati ⁊
fūdati Amatis enī xpristum et ideo
in cruce opamini Sed nūqđ amatꝭ
ꝗ̄tum vos ille amauit? Amādo aūt
ꝗ̄tumcumqꝫ amatis. volatis ad ip
sum vt cognoscatis quemadmo-
dum ipse vos amauerit. Hoc est

vt sciatis supeminētiā caritatis xp̄i
Amatis eni vos q̄tum potest; ꝛ vo
latis q̄tū potestis :sed ille ābulat su
per pennas vētoꝝ. Qui ābulat sup
pēnas vētoꝝ. Qui facit angelos
suos spiritus et ministros suos ig-
nem flagrātem .Et h̄ q̄uis nō videa
mus apparitione āgeloꝝ .abscōdi
ta est eni ab oculis nostris ꝛ est in q̄
dā republica magna iperatoris dei
tamē esse āgelos novim⁹ ex fide .et
m̄ltis apparuisse scriptū legim⁹ ꝛ te
nemus nec inde dubitare fas nobis
est.Spiritus autē angeli sūt et cum
spūs sunt nō sunt angeli cū mittun-
tur fiunt āgeli .Angel⁹ eni officij no
men est non nature .Queris nomē
ei⁹ nature spūs ē: queris officiū an
gel⁹ ē.Ex eo qd̄ ē spūs ē: ex eo qd̄ a
git angelus ē .Vide illud in homine
Nomē nature homo: officij miles
Nomē nature vir : officij p̄co.Hō
em̄ fit preco.id ē qꝛ hō erat fit pre-
co: nō qꝛ erat p̄co fit hō. Sic g̊ qui
erāt iā spūs cōditi a creatoꝛe deo:fa
cit eos āgelos mittēdo eos nūciaꝛe
qd̄ iusserit Et ignē flagrātē facit mi
nistros suos Legim⁹ apparuisse ig
nē in rubo: legimus eciā missū ignē
desup ꝛ inplesse qd̄ p̄ceptū ē. Mi-
nistrauit g̊ cū ipleret. cū esset in na-
tura sua erat: cū egit qd̄ iussum ē mi
nisteriū ipleuit Sic scd̄m lrāz vide⁹
in creatura. Quid ē aūt in ecc̄ā figu
rate? Quō accipim⁹ qui facit ange
los suos spūs. ꝛ mistros suos ignē
flagrātē? Spūs spūales dicit. Be-
ne facit āgelos suos spūales: id est
nūcios v̄bi sui.Spūales em̄ oiā iu-
dicat: ipse aūt a nemine diiudicatur
Vide spūalē fcm̄ āgelū dei.nō potui
inquit vobis loqui q̄i spūalib⁹ :ſ; q̄si
carnalib⁹.De spūali quadā effectiōe
missus est ad carnales tāq̄ āgel⁹ de
celo ad terrā Quō dicit ꝛ ministros
suos ignem flagrātem ? nisi quō di-
cit spiritu feruentes Sic eni feruēs
spiritu ignis ardēs est . omnis mi-
nister dei Nōne ardebat stephanus
Quo igne ardebat ?Et quis ille ign;
erat quādo lapidabatur ꝛ pro eis a
quibus lapidabatur rogabat Cum
audis ignis est minister dei.incentiu
rū illū putas ?Incēdat ex eo qd̄ āge
lus est Vide illud in homine Nomē
nature homo . officij miles .Nomē
nature vir . officij preco Homo er-
go fit licet preco.Sed fenū tuum id
est carnalia omnia desideria tua cu
rat minister dei .predicans verbum
dei Audi illum . sic nos existimet ho
mo vt ministros xpristi et dispensa
tores ministerioꝝ dei .Quomō au
tē ardebat cum diceret os nostrum
patet ad uos o chorinthij . coꝛ nr̄m
dilatū est? Ardebat et flagrabat cari
tate .et ibat in eos vt incēderz .Hūc
ignem se missurum domin⁹ in terrā
dicebat cum ait ignē veni mittere in
terram Quomō.gladiū sic ignē Gla
dius diuidit affectū carnalem ignis
assumit .Totum in verbo dei intelli
ge totū in spū dei cognosce.Incipis
feruere caritate p̱ verbū qd̄ audis ꝛ
vide quid in te fecerit ignis minister
dei. Qui facit angelos suos spūs et
mistros suos ignē flagrātē. Fun
dauit t̄rā sup firmitatē e⁹ nō iclīabit
i scl'm scl'i De t̄ra ista h̄ accipe nescio
vtrū habeat vllū exitū vtrū rcē dicat
nō iclīabit i sclm̄ scl'i .de q̄ dcm̄ ē celū
ꝛ t̄ra trāsient Laborat hic si ad lrām
q̄ras accipe .Nā q̄ ait fūdauit t̄rā ſ;
firmitatē ei⁹ fortasse q̄dā ē firmitas
occulta nobis que cōtinz terrā . et h̄
dixit ꝛ fūdauit Sup qd firmauit ? ſ;
firmitatē ipi⁹ t̄re q̄ ei supposuit vt ꝯ
tineat q̄ latet forte ocul'tuis .Sit ista

occulta in creatura: nõ de obscuri-
tate creature creator latebit. Que
possumꝰ videamꝰ: ex hijs q̃ videmꝰ
illũ laudemꝰ ⁊ amemꝰ Cõuertamꝰ
nos ad q̃rendũ aliq̃d h̶ in figura po
sitũ. Firmabo terrã itelligo ecclesiã
Dñi ẽ terra ⁊ plenitudo eiꝰ. Intelli
go eccãm t̃ram: ipa ẽ t̃ra sitiẽs. ipsa
est que dicit in psalmis vna eni dicit
ex õibꝰ: aĩa mea sicut terra sine aq̃
tibi: Sicut sine aq̃ tibi quid ẽ? Sine
aqua sitiens. Sic sitit aĩa mea ad te
taq̃ȝ terra sine aq̃. Nisi eni sitiat: nõ
rc̃e irrigabit᷑. Nõ ebrie pluuia dilu
uiũ ẽ: sitiat oportet. Bti eni qui esuri
ũt ⁊ sitiũt iusticiã: ⁊ dicat. aĩa mea
taq̃ȝ t̃ra sine aq̃ tibi: q̃ dicit alibi. siti
uit aĩa mea ad deũ viuũ Terrã ergo
intelligo eccãȝ. Que ẽ firmitas eius
sup̱ quã fũdata ẽ. nisi fũdamentum
eiꝰ? An incõgrue intelligimꝰ firmi-
tatẽ sup̱ quã fũdata ẽ t̃ra fũdamen
tum ubi cõstituta ẽ eccã? Qd̃ ẽ illud
fũdamentũ? Fundamentũ iquit ne
mo potest ponẽ p̱ter q̃ȝ qd̃ positum
est: qd̃ ẽ xp̃c iħc. Ibiq̃ firmati sumꝰ
merito q̃ ibi firmati. nõ inclinabi-
mur in seculũ scl̃i. Nichil eni firmiꝰ
isto fũdamẽto. Infirmꝰ tu eras: s̄ȝ
firmũ fũdamentũ te portat. In te
firmꝰ esse non poteras: firmꝰ eris
semp̱. si ab illo firmo fũdamẽto nõ
recedas. Nõ inclinabitur in seculũ
seculi. Ipa est p̄destinata colũpna: ⁊
firmamentũ veritatis. Abissus
sicut vestimentũ amictus ipiꝰ: sup̱
montes stabunt aque: ab increpa-
tiõe tua fugient: a voce tonitrui tui
formidabũt. Ascẽdunt mõtes ⁊ des
cendũt campi: in locũ quẽ fundasti
eis Terminũ posuisti quẽ nõ trans
gredient᷑: neq̃ȝ reuertẽtur tegẽ t̃rã
Qui emittis fontes in cõuallibꝰ: in
ter mediũ mõciũ p̱transibũt aq̃. Po
tabũt oẽs bestie agri: suscipiẽt ona
gri in sitim suã. Sup̱ ea volatilia ce
li inhabitabũt: de medio petrarum
dabũt vocẽ suã. Rigãs montes de
superioribꝰ suis: de frcũ opeꝝ tuo
rũ saciabit᷑ t̃ra. Producẽs fenũ iu-
mẽtis ⁊ herbã seruituti hõim: ut e-
ducas panẽ de t̃ra: ⁊ vinũ letificet
cor hõis: ut exhilaret faciẽ in oleo.
⁊ panis cor hõis cõfirmet: Satura
bũtur ligna cãpi ⁊ cedri libani quas
plantauit: illic passeres nidificabũt
Fulice domꝰ dux ẽ eoꝝ. Audĩtitis
extẽsum celũ. vltis intellcũ ascẽdẽ
et eº video q̃ȝtũ altũ sit: puto q̃ me
cũ ꝯsidẽt caritas vr̃ã. Nam ideo m̃l
tos versus volui ꝓnũciare: ut vide
atis q̃ȝ alte sint posita sac̃menta dei
ne fastidiamꝰ oblata. ne ꝓmta vi-
lescãt: ut semp̱ q̃sita ⁊ si cũ difficulta
te cũ maiori iocũditate inueniãtur
Inter cetera tñ frẽs q̃ possũt accipi
ad lr̃ãm nũq̃d ⁊ hoc qd̃ dictũ ẽ. illic
passeres nidificabũt: fulice domus
dux ẽ eoꝝ? Nũq̃d domꝰ fulice dux
est passerũ? Aut domꝰ fulice dux est
cedroꝝ? Et hoc eni ibi ẽ. ⁊ cedri liba
ni q̃s plãtauit illic passeres nidifica
bũt: fulice domꝰ dux ẽ eoꝝ. Et qui-
dẽ latina locutione eoꝝ cedroꝝ nõ
possumꝰ intelligere: Cedri eni femi
ni gñis sunt. Fulice itaq̃ȝ domꝰ quo
mõ ẽ dux passerũ? Hoc eni i ista cre
atura q̃ oculis nr̃is adiacet. intelli-
gi nl̃lo pacto potest. Fulicas autẽ
aues esse marinas ul̃ stagnẽses no
uimꝰ. Domꝰ fulice sit nidus fulice
Quõ ḡ domꝰ fulice dux ẽ passerum
Quare q̃dã in rebꝰ visibilibꝰ q̃si ab
surda miscet spũs scũs? nisi ut ex eo
qd̃ nõ possumꝰ accipere ad lr̃ãm co
gat nos ista spũaliter querẽ? Ergo
si ad celũ intellcm̃ ut dixi ad extẽtaȝ
pellem vultis ascendẽ. ⁊ nubes fa-

cit ascensionem eius .nubes ista q̄ vo
bis loquit᷑ invalida est hodie ad omni
a ista exponēda Date veniā ⁊ si n̄ vrē
mee certe ifirmitati Auiditatē q̄dem
vestram tātam video. vt sp pati sitis
audire.s3 due res sūt q̄x racio nō con-
tempnēda est Nā ⁊ ifirmitas corpo
ris nostri cōsiderāda est . ⁊ ipāx rerū
q̄ exponūtur memoria iterim q̄ audis
tis cogitate Quid dixi: Que mandu
castis ruminate Sic em̄ eritis mūda
animalia ⁊ apta epulis dei. fructū āt
v̄bi in opib⁹ vestris advertite Valde
em̄ male digerit is q̄ bene audit ⁊ nō
bn̄ opatur qa dn̄s deus noster nō de
est pascere Notū est ōnibus qa d̄ pa
ne quē accepimus ⁊ quē erogamus.
reddituri sum⁹ rationē optime novit
caritas v̄ra: Nō ei tacet nob pagina
divina.aut adulat nos deus: De isto
loco q̄p liberi simus ad vos potestis
advertere.⁊ si forte ego minus liber
sum. vel oēs q̄ in h̄ loco vobis loquū
tur si min⁹ liberi sumus.certe ipē ser-
mo dei neminē timet Nos āt sive ti-
meam⁹ sive liberi sim⁹. eū cogim᷑ an
nūciare q̄ neminē timet. h̄ vobis n̄ ho
miēs sed deus p̄stitit. vt ⁊ p timidos
libex audiat᷑: Excusatioēs in iudicio
dei nō habebitis.nisi vos in bōis ope
rib⁹ exercueritis ⁊ eox q̄ audist᷑s tq̄ plu
vie fructū cōgruū dederitis Fructus
cōgru⁹ opa bōa Fruct⁹ cōgru⁹ sincē
ra dilectio nō solū fris sed ⁊ iimici:
Supplicē nl'lm spnas ⁊ cui dare non
potes qd̄ pecierit.n̄ eū spnas. Si po
tes daē da.si n̄ potes affabilē te p̄sta.
Coroāt d̄s it⁹ bōitatē.vbi n̄ iuenit fa
cultatē Nēo dicat n̄ hēo Caritas nō
de saccello erogat᷑. q̄a quicquid dici-
mus et quicquid diximus ⁊ quicquid
dicē potuerimus vel nos. vel p⁹ nos
vel q̄ an̄ nos finē nō hn̄t nisi caritatē.
q̄a finis p̄cepti caritas est de corde
puro ⁊ cōsciētia bōa. ⁊ fide nō ficta:
Interrogate quādo rogatis deū cor
da vestra.videte quomō trāsmittat᷑
versum istum. dimitte nobis debita
nostra sicut ⁊ nos dimittim⁹ debitori
bus nostris Nō eris orās.nisi ista di
cas Si alia dicas nō te exaudit ille.q̄a
nō ipā3 tibi dictavit iurisperit⁹ quem
misit Necesse est ergo vt ⁊ q̄n verba
nostra dicim⁹ in orōne secūdū ipsam
dicam⁹.⁊ q̄n ipsa v̄ba dicim⁹ bn̄ itelli
gamus qd̄ dicimus.q̄a mäifestam il-
lam deus esse voluit Si ergo nō ora-
ueritis spē nō hēbit᷑. si aliter q̄p mgr̄
docuit orauerit᷑.n̄ exaudiemi. aut si i
orōne mētiti fueritis nō ipetrabitis.
Ergo ⁊ orādū ⁊ vere dicēdū ē ⁊ sic o-
rādū ē quō ille docuit. Velis nolis co
tidie dicturus es.dimitte nobis debi-
ta nr̄a sicut ⁊ nos dimittim⁹ debitori
bus nostris: Vis securus dicere. fac
quod dicis:

¶ Explicit sermo primus Incipit se
cūd⁹ de eodem:

Scio q̄a debitoēs nos tenetis
nō necessitate s3 qd̄ ē vehemē-
ti⁹ caritate Debem⁹ āt h̄ p̄mo dn̄o d̄o
nr̄o q̄ h̄itās ⁊ i vob exigit ista de nob.
deiū dn̄o et p̄ri p̄nti et iubēti et orāti
p me.deiū vrē violentie q̄ extorq̄tis
eciā ifirmis virib⁹ nostris Tn̄ q̄ntum
dn̄s doāt q̄ ⁊ ipās vires vob orātib⁹
doāre dignat᷑. q̄m psalmi p̄mas hui⁹
ptes die iā nup p̄cedēte tractavimus
eciā sequētia suscipiēda sunt. ⁊ illo ad
iuvāte in cui⁹ noie cepim⁹ termināda
sunt Cōmēdaveram⁹ aūt caritati ves
tre qui affuistis totū istum psalmu3
figuratis misterijs esse contextum:
Vnde quod difficilius queritur solet
dulci⁹ iveiri Ne putet᷑ ista vob obscu
ritate sbtracta. s3 difficultate credita.
ad h̄ qd̄ sepe iā dixim⁹. vt det᷑ petenti

bus iueniatur a querētibꝰ. intretur a
pulsantibus: Sed opus est nobis ali
quāto maiorē ⁊ silētio vestro ⁊ paciē
tia vestra. vt pauca que dicturi sumꝰ
nō ꝑ strepitū tempus amplius occu
pēt. Pauca eñ nos dicere tp̄is cogit
āgustia. qd̄ nouit et caritas vr̄a debe
re nos exequijs fidelis corꝑis sollēp
ne obsequium: Ecce iam q̄ dicta sunt re
petere ⁊ rursus exponē nō cogamur
sed si defuerūt aliq̇ qui nō audierunt
q̇ nō deessent. ꝓdest aūt illis fortasse
q̇ audiūt modo quod nō audierūt q̇a
defuerūt vt ⁊ ipsi discāt adesse Lega
mus ḡ cursim: Benedic anima me
a dn̄m Dim nostrū anima dicat. vna
facta in xp̄isto Dn̄e deꝰ meꝰ mag-
nificatꝰ es nimis. Vn̄ magnificatꝰ es
nimis: Cōfessionem ⁊ decorem in
duisti Cōfitemi vt decoremi. vt indu
at vos: Circūamictus lucem sicut
vestimētum: Circūamictus eccl'am
suā. q̇a ipsa facta est lux in illo. q̄ prius
erat tenebre in se dicēte apostolo Fu
istis aliquādo tenebre nūc āt lux i do
mīo: Extēdēs celum sicut pellem:
Vel tam facile sicut tu pellem. si tam
facile sit tq̄ ad litterā accipias. vl' auc
toritatē scripturaꝝ itelligamꝰ disten
tam. ꝑ totū mūdū noīe pellis. q̇a mor
talitas i pelle significatur Dispēsata ē
āt nobis oīs auctoritas scripturarū
diuīaꝝ ꝑ hoīes mortales. q̄ꝝ iā mor-
tuoꝝ fama distēditur Qui ꝓtegis i
aq̇s supiora eiꝰ Cꝰ supiora: celi Quid
ē celū: Figurate dūtaxat diximꝰ scrip
turā diuinā Que supiora: Scripture
diuīe ꝓceptū q̄ nichl' ē eminētiꝰ carita
te Quare āt aq̇s cōꝑata est caritas:
Qr caritas dei diffusa ē i cordibꝰ nr̄is
ꝑ spm̄ scm̄ q̇ datꝰ ē nob' Vn̄ aq̇ ipe spc̄:
Qr stabat ih̄s ⁊ clamabat. si q̇s sitit
veiat ad me ⁊ bibat. q̇ credit i me fluia
aq̄ viue fluēt de vētre eiꝰ: Vn̄ ꝓbamꝰ
q̇a de spū dictū ē: Dicat ipe euāgelista
q̇ seq̇t ⁊ ait. Hoc āt dicebat d̄ spū quē
accepturi erāt credētes in eū: Qui
āmbulat sup pēnas vētorū. id ē sup vir
tutes aiaꝝ Que ē vtꝰ aie: Ipā caritas
Quō āt ille sup illā: Qr maior est cari
tas dei in nobis q̄ nr̄a in deū: Qui
facit āgelos suos spiritꝰ ⁊ mīstros su
os ignē flagrātē. id ē eos q̇ iā spiritꝰ
sunt. q̇ spūales nō carnales sunt. fcit
āgelos mittēdo vt p̄dicēt eiꝰ euāgeli
um Et mīstros suos ignē flagrātem
Nisi eñ ardeat mīster p̄dicās nō ac-
cēdit eū cui p̄dicat: Fūdauit terrā
sup firmamētū eius Firmauit eccl'az
sup firmamētū eccl'e Quid est firma
mētū eccl'e. nisi fundamētum eccl'e:
Quid ē fundamētū eccl'e nisi de quo
dicit apl's. fundamētū nēo p̄t ponere
p̄ter q̄ qd̄ positū est. qd̄ ē xp̄s ihesus:
Et ideo tali fundamēto suffulta quid
meruit audire: Nō incliābitur in se
culū seculi Firmauit terrā sup firma
mētū eiꝰ. id ē firmauit eccl'am super
fundamētū xp̄m Nutabit eccl'a si nu
tauerit fundamētū: Sed vn̄ nutabit
xp̄s. q̇ anteq̄ veniret ad nos ⁊ carnē
susciperet. oīa ꝑ ip̄m facta sunt. ⁊ sine
ipso factū est nichil. q̇ omnia cōtinet
maiestate ⁊ nos bōitate: Nō nutāte
xp̄isto. nō inclinabitur in scl'm seculi.
vbi sunt q̇ dicūt perisse de mūdo eccle
siam. qn̄ nec inclinari potest: Sed vn̄
cepit dn̄s asserere istā eccl'az. reuelare
icipe. ondē. diffūdē: Vn̄ cepit h̄: Quid
eāt p̄mo: Qr firmauit t̄rā sup firma-
mētū eiꝰ. nō icliābitur i scl'm seculi
Abyssus sicut vestimētū amictus
ipsiꝰ Cuiꝰ: Mūdo forte dei: Sed iam
de amictu eiꝰ dixeāt. circūamictꝰ lucē
sicut vestimētū Audio deū luce vesti
tū. ⁊ lux ipsa si volumꝰ nos sumus
Quid ē si volumꝰ: Si iā tenebre ñ su-
mꝰ Ergo si d̄s luce vestitꝰ ē. cꝰ rursus

vestimētū ē abyssus? Abyssus em̄ dr̄
imēsa aq̄ꝝ copia Ois aq̄. ois humida
natūa atꝫ sbstācia circūq̄ꝗ diffusa ꝑ
maria ꝛ fluia ꝛ ītra occl'ta. semel vno
noie abyssus vocatˀ Ergo t̄rā itelligi
mꝰ de q̄ dixit. firmauit t̄rā sup firma-
mētū eiꝰ. ñ iclīabitˀ in sclm̄ scl'i De illo
dictū credo. abyssus sicut vestimētū
amictꝰ ipsiꝰ Terre em̄ q̄si vestimētū ē
aq̄. circūdās eā ꝛ cōtegēs eā Sꝫ aliqñ
i diluuio ita creuit h̄ vestis t̄re. vt oia
oio cooperiret. ꝛ trāscēdēt altissimos
mōtes. sicut scriptūa testaˀ cubitꝭ fer
me q̄ndecim. Fortasse ip̄m tēpꝰ signi
ficauit iste psalmꝰ cū dicēt Abyssus si
cut vestimētū amictꝰ ipsiꝰ: Super
mōtes stabūt aq̄. id ē vestimētū terre
qd̄ ē abyssus ita creuit. vt eciā sup mō
tes aq̄ starēt Legimꝰ h̄ vt dixi fcm̄ i di
luuio Jn̄ loq̄batˀ ꝓph̄a. narrabat nob̄
p̄terita. an pronunciabat futūa: Sed
si narraēt p̄terita. nō nobis dicēt. sup
mōtes stabūt aq̄. ſꝫ sup mōtes stete-
rūt aq̄ Preteritū em̄ tps ꝓ futuro so
lere pōi in scripturis ita p̄uidēte spū
q̄ vētura sunt. q̄si iā facta sint solemꝰ
legē Jn̄ ē ꝗ illud in alio psalmo noui
mꝰ oēs. vbi tꝗ euāgeliū recitaˀ Fode
rūt manꝰ meas ꝛ pedes meos. dinu-
merauerūt oia ossa mea. sup vestimē
tū meū miserūt sortē Oia q̄si iā facta
cōmemorātur. q̄ vtiꝗ adhuc vētura
cernebāˀ Sꝫ q̄ntū pt nr̄a itelligentia.
q̄ntū āt pt tāta occupatio. q̄ qñ sic va
cat vt possimꝰ ꝓ certo dicē ita ē: Aiād
uertimꝰ sepe ꝓphās p̄terito tp̄e vbo
rū dicē q̄ vētura sc̄. figūa āt futuri di-
cē p̄terita ñ facile occurrit legēti Nō
audeo dicē nō ē. ſꝫ certe studiosis ea
rū litteraꝝ īduxeri qd q̄rāt Si inuene
rit. ꝛ ad nos attulerit. ꝑtulabimˀ ado
lescētiū studijs ociosoꝝ occupati se-
nes ꝛ ex eoꝝ misterio ꝛ nos aliquid
discimꝰ Nō ei dedignabimˀ qñ xp̄s d̄

sibꝰ docet Hoc q̄ dicit: Sup mōtes
stabūt aq̄: ꝓph̄a curās futūa p̄dicē ñ
narraē p̄terita. p̄terea dixit. q̄a eccl'aꝫ
futurā i diluuio ꝑsecutionū volebat i
telligi Fuit ei tps aliqñ. q̊ t̄rā dei eccle
siā dei cooperuerāt aq̄ ꝑsequētiū. et
ita cooperuerāt vt nō apparerēt. nec
ipsi magni q̄ sc̄ mōtes Qñ ei vbiꝗ fu
giebāt. quō nō minꝰ appebāt: Et for-
tasse de illis aq̄s est vox illa. saluū me
fac d̄s. q̄niā intrauerūt aq̄ vsꝗ ad ani
mā meā. marīe aq̄ q̄ mare faciūt. ꝓcel
lose. infructuose Nō ei q̄ꝗcūꝗ t̄rā co
operuerit aq̄ marina. fecūdauit eam
pociꝰ q̄ꝗ ad sterilitatē ꝑducēt Erāt ei ꝛ
mōtes sub aq̄s q̄a sup mōtes stabūt
aq̄: ap̄l'i resistētes supauerūt auctori
tatē d̄niū vbiꝗ fortiter euāgelizātiū
vbū dei. cooperuerāt eos aq̄. ꝛ sup il
los stabūt aq̄ Dicebāt p̄me. p̄me. ꝛ p̄-
mebāt. extingue ñ appareāt: Dicebāt
ista. ꝛ p̄ualebāt sup martires ꝛ fugie
bāt vbiꝗ xp̄iāi ꝛ fuga q̄dā occultabā
tur ap̄l'i: Vn̄ fuga occultabātˀ ap̄l'i:
Qꝛ sup mōtes stabūt aq̄: Erat ptās
aq̄ꝝ magna Sꝫ q̄ꝗdiu: Audi qd̄ seq̄tur
Ab increpatiōe tua fugiēt Et hoc
factū ē frēs. ab increpatiōe dei fugie
rūt aque. h̄ est a pressura mōtiū reces
serūt Jā mōtes ipsi extāt petrꝰ ꝛ pau
lꝰ: Quō eminēt: Qui añ a ꝑsecutori-
bꝰ p̄mebātˀ nūc ab impatoribꝰ venerā
tur Fugierūt enim aq̄ ab increpatiōe
dei. q̄a cor regū in manu dei Deflexit
q̊ voluit. iussit ꝑ eos pacē dari xp̄iāis
emicuit ꝛ eminuit auctoritas ap̄l'ica:
Numq̄d ꝛ quādo supra erāt aq̄. mon
tiū defecerat magnitudo: Sꝫ tñ frēs
mei vt oēs viderēt eminētiā mōtiū:
ꝑ q̊s mōtes salus esset generi huma-
no. quia leuaui oculos meos in mon
tes vnde veniet auxilium michi: ab in
crepatione dei fugierūt aque A vo
ce tonitrui tui formidabūt Jam quis

nō terreatur a voce dei ꝑ apl'os. voce
dei ꝑ scripturas ꝑ nubes eiꝰ: Cōquie
uit mare. formidauerūt aq̄. nudati sᷓt
mōtes. iussit impator: Sꝫ qd iussisset
nisi deꝰ tonuisset: Qꝛ voluit ds illi iussᷓ
serūt ⁊ fcm̄ ē Ergo nullꝰ sibi hoim ar
roget aliqd. formidauerūt aq̄. sꝫ a vo-
ce tonitrui tui: Nā ecce cū voluit deꝰ
fugerūt aq̄. ne p̄merēt mōtes Anteꝗ̄ id
fieret ⁊ sub aq̄s firmi erāt mōtes:
Ascēdūt mōtes ⁊ descēdūt cāpi in
locū quē fundasti eis: Adhuc de aq̄s
loq̄tur Nō hic mōtes accipiamꝰ q̄si t̄
renos. neqꝫ campos q̄si t̄reōs. sꝫ fluc
tꝰ tā magnos vt mōtibꝰ cōparēt':
Fluctuauit aliq̄n mare ⁊ fluctꝰ eiꝰ tanꝗ̄
mōtes fuerūt. q̄ mōtes illos apl'os o
perirēt Sꝫ ꝗ̄diu ascēdūt mōtes ⁊ des
cēdūt cāpi: Seuierūt ⁊ placati sunt:
Cū seuiebāt mōtes erāt. cū placati sᷓt
cāpi facti sunt. fundauit em̄ eis locū
Est quidā meatꝰ q̄si ꝓfundꝰ locꝰ. q̄ re
cepta sunt q̄dāmō oia seuiētia corda
mortalium Q̄m̄ multi mō ⁊ falsi ⁊ a-
mari sunt. ⁊ tn̄ q̄eti: Q̄m̄ mlti sunt qui
dulcescere nolūt: Qui sunt q̄ dulcescē
nolūt: Qui in xp̄m adhuc credē nolūt
Et ꝗ̄uis multi sunt q̄ nōdū crediderīt
qd faciūt eccl'e: Mōtes erāt aliquā-
do mō cāpi sunt. tamē frēs mei ⁊ ma
licia mare ē Quaē em̄ nō seuiūt mō.
q̄re nō insaniūt. q̄re nō dāt operam:
Siq̄dem si nō p̄nt euertere terrā nos
tram. certe cōtegere Quaē nō: Audi:
Terminū posuisti quē nō trāsgre-
diētur neqꝫ reuertētur tegere terram
Quid ꝰ q̄a iam fluctꝰ amarissimi mo
dū acceperūt. vt liceat nob̄ talia eciā
libere p̄dicaē. q̄a terminū acceperunt
debitum. q̄a trāsgredi nō p̄nt ipositū
finē. neqꝫ reuertēt' tegē t̄ram: Quid
fit in ipsa terra. q̄ opationes ibi sunt
quā mare nudauit: Et si ad eiꝰ orā te-
nues fluctꝰ ꝑstrepūt. ⁊ si adhucmur-

murāt pagani. sonitum litoꝝ audio.
diluuiū nō ꝑhorresco Quid ꝰ: Quid
fit in terra: Qui emittit fontes i cō
uallibꝰ Emittit inq̄t fontes i cōualli-
bꝰ Cōualles nostis quid sint: Depres
sa loca terraꝝ Nam collibꝰ ⁊ mōtibꝰ
cōtraria figura opponūtur valles ꝉ
cōualles Colles ⁊ mōtes tumores t̄
raꝝ sunt. valles āt vel cōualles hūili-
tates terraꝝ Noli cōtempnē hūilita
tes. in̄ fluūt fontes. emittit fontes in
cōuallibꝰ Audi mōtē Dicit apl's. plus
illis ōnibꝰ laboraui Magnitudo que
dam cōmēdat'. statim tn̄ vt ꝓfluant
aq̄. cōuallē se fecit Nō ego āt. sꝫ grā di
mecū Nō repugnat vt q̄ sunt mōtes
sint ⁊ cōualles Sicut em̄ montes di
cūtur ꝓpter spūalem magnitudinem
ita ⁊ cōualles ꝓpter sui spiritꝰ hūilita
tem: Nō ego inq̄t. sꝫ grā dei mecum:
Ergo cōuallis est. ⁊ grā dei fons est.
Qui emittit fontes in cōuallibꝰ d̄ spū
dicebatur qd modo ꝯmemoraui. si q̄s
sitit veniat ad me. q̄ credit in me flūia
aq̄ viue fluēt de vētre eius: h̄ āt dicebꝫ
de spū quē accepturi erāt hȳ q̄ in eum
erāt credituri: Videamꝰ si conualles
sunt. vt emittātur fontes i cōuallibꝰ
Audi ꝓphetam Suꝑ quē req̄escit sp̄s
meꝰ. nisi suꝑ humilē ⁊ q̄etum ⁊ tremē
tem verba mea: Quid est suꝑ quē re
q̄escit spiritus meꝰ: Suꝑ hūilem ⁊ q̄
etum Quis hēbit fontē meū: Cōual-
lis Inter mediū mōtiū ꝑtrāsibunt
aque Huc vsqꝫ a lectore ꝓnūciatus ē
psalmus. huc vsqꝫ caritati vr̄e suffici
at Hoc dicimꝰ ⁊ in noie dei sermonē
termiābimus Quid ē int̄ mediū mō-
tiū ꝑtrāsibūt aq̄: Audiuimꝰ qd sᷓt mō
tes. magni p̄dicatoēs v̄bi. sublimes ā
geli dei. ꝗ̄uis adhuc in carne mortali.
excelsi nō sua v̄tute. sed illiꝰ grā Quā-
tū āt ad ipōs attiēt conualles sᷓt. hūili
ter emittūt fontes: Et int̄ mediū mō

tium inq̄t ꝑtrāſibūt aq̄: Putemꝰ hoc ita dictū. it̄ apl'oꝝ mediū ꝑtrāſibūt ꝓdicatioēs vbi v̄itatis: Quid ē it̄ medium mōtiū ꝑtrāſibūt aq̄: Quid ē it̄ mediū apl'oꝝ: Qđ mediū dꝛ cōe ē: Res cōis vñ oēs eq̄lit̄ viuūt. media ē nec attiēt ad me. ſꝫ nec ad te nec ad me: ꝓptēa loq̄m' ⁊ ſic de aliq̄bꝰ hoībꝰ. hñt int̄ ſe pacē. hñt iter ſe fidē. hñt iter ſe caritatē. ſic certe dicimꝰ Quid ē inter ſe: In medio ſui Quid eſt in medio ſui: Cōe ē illis Audi aq̄s inter mediū mōtiū Qꝛ cōis illis fides erat. nec quiſq̄ aq̄s q̄ſi ꝓprias ⁊ ſuas hēbat Si em̄ ñ ſunt i medio q̄ſi ꝑuate ſc̄ ñ publice fluūt. ⁊ ego habeo meā ⁊ ille hēt ſuā. nō ē i medio qđ ⁊ ego ⁊ ip̄e hēat. ſꝫ talis ñ ē pacifica ꝓdicatio At v̄o vt iter mediū mōtiū fluāt aq̄. audi vocē mōtis. deꝰ inq̄t pacis det vobis idip̄m ſapere iuicē. ⁊ iteꝝ vt idip̄m ſapiatis oēs. ⁊ nō ſint in vobis ſciſmata Quod ſentio ſentis. in medio fluit aqua. nō habeo q̄ſi ꝑuatum meum. nec tu ꝑuatū tuū Veritas nec mea ſit ꝓpria nec tua ⁊ vt ⁊ tua ſit ⁊ mea. inter mediū mōtium ꝑtrāſibūt aq̄ Audi ip̄m mōtem vt dixi. q̄a inter mediū mōtiū ꝑtrāſibūt aque Siue āt ego. ſiue illi. ſic ꝓdicamꝰ ⁊ ſic credidiſtis Securꝰ dixit ſiue ego ſiue illi ſic ꝓdicamus ⁊ ſic credidiſtis: inter medium em̄ mōtium fluebant aque Nulla de aquis diſcordia mōtium. ſꝫ pax conſenſionis ⁊ ſocietas caritatis: Si q̄s autem vellet aliud ꝓdicare. iā de ſuo ꝓdicaret nō de medio: Et audi q̄d de illo dicat' ab ip̄o q̄ emiſit fontes in cōuallibꝰ. q̄ loq̄tur mendacium de ſuo loquitur: Itaꝫ ne acciperetur aliq̄s mōs non de medio. ſed de ſuo manās. ait apl's. q̄ſquis vobis euāgelizauerit ꝑter q̄ꝫ qđ accepiſtis anathema ſit. Et vide quēadmodū noluerit de mōte ꝑſumi ne forte mons diſcedat ab aq̄s ꝑ mediū currētibꝰ et aliq̄d ꝓpriū velit influē Licet ſi nos ⁊ q̄ntus mōs dixit h̄. q̄ꝫ vberrime aque fluebāt de cōualle eiꝰ. tñ h̄ volebat vt medios iter mōtes currēt ⁊ ibi eēt fides recta ꝑpl'oꝝ q̄ iter ſe mediū atq̄ cōe apl'i retiēbāt. licet ſi nos inq̄t: Et tu paule potes aliq̄d aliter ꝓdicaē: De paulo q̄ſtio Audi qđ ſeq̄tur: Licet ſi nos aut āgelꝰ de celo ānūciauerit vobis ꝑter q̄ꝫ qđ accepiſtis anathema ſit Si veniat mōs aliud euāgelizās anathematizetur. ſi veniat āgelꝰ aliud euāgelizās anathematizetur Vñ h̄: Qꝛ de priuato vult fluere nō d̄ medio Et h̄ forte homo carnali nebula ꝑpeditꝰ ⁊ a fonte cōi ad ꝓpriā ſuā falſitatē redactꝰ poſſit h̄ facē. numq̄d ⁊ āgelꝰ vere. numq̄d ⁊ āgelꝰ: Si āgelꝰ de ꝓprio fluēs in ꝑadiſo nō eēt auditꝰ. nō ꝑcipitaremur in mortē: Media aq̄ poſita erat homibꝰ ꝑceptum dei. aq̄ media. aq̄ q̄dāmō publica. ſine fraude valebat qđ diximꝰ caritati veſtre. ſine labe ſine ceno fluebat. ſi ipſa aq̄ ſꝑ habere'. ſemꝑ viuētur: Veit āgelꝰ lapſus d̄ celo factꝰ ſerpēs. q̄a īſidioſe iā venena ſꝑgē cupiebat. emiſit venenum de ꝓprio. locutꝰ ē de ſuo. q̄a q̄ loq̄tur mendacium d̄ ſuo loq̄t'. ⁊ miſeri audiēdo dimiſeꝛt qđ cōe eāt vñ beati erāt. ⁊ ad ſuum ꝓprium redacti. cum volunt ꝑ ſe eē ſīles d̄o. h̄ em̄ eis dixeāt. guſtate ⁊ eritꝭ ſicut dij. appetētes qđ ñ erant. qđ acceperāt amiſeꝛt: Ergo frēs ad h̄ valeat qđ diximꝰ caritati vr̄e ꝓpter fontes. vt fluāt de vobis cōualles eſtote. ⁊ cum omnibus conferte qđ de d̄o hētis Int̄ medium fluāt aq̄. nulli inuidiatis. bibite. ſaturamini. manate. ſaturate: Vbiq̄ communis aqua dei habeat gloriam. non hominum priuata mendacia:

Explicit sermo secundꝰ incipit ter-
cius de eodem ps̄o:

Reliq̄rum ꝑtiū psalmi huiꝰ ꝑ-
tractādaꝝ debitores nos esse
meminit caritas vestra. Nō ꝗ̊ opus
ē vt itētionem vr̄ām aliq̊ p̄mio moue
am. Video em̄ vos ad itelligāda sacra
mēta ꝓphetica ōi alacritate suspen-
sos. nec opꝰ ē vt itētos faciat sermo
meꝰ. q̊s iā fecit spiritus dei: Hoc po
cius agamꝰ qđ vrget: De fontibꝰ emis
sis i ꝯuallibꝰ ⁊ de aq̄s iter mediū mō-
tiū ꝑtrāseūtibꝰ iā dictū ē. s₃ adhuc vs-
q₃ dictū ē. hinc deiceps ordiam̄ Seq̄
em̄ Potabūt oēs bestie silue Quid
potabūt: Aq̄s ꝑtrāseūtes int̄ mediū
mōtiū Quid potabūt: Fōtes emissos
in cōuallibꝰ: Et q̄ potabūt: Bestie sil-
ue: Videmꝰ qđ ē h̊ eciam in ista creatu
ra bestias silue bibē̊ de fontibꝰ ⁊ d̄ ri-
uis int̄ mōtes currētibus: S₃ iā qm̄
d̄o placuit talibꝰ reꝝ figuris abscōdē̊
sapiēciā suā nō auferre studiosis. sed
claudē̊ negligētibꝰ. apire pulsantibꝰ.
placuit eciā ip̄o dn̄o deo nr̄o ad hoc
hortari vos ꝑ nos. vt in hijs ōibus q̄
velut de corꝑali et de visibili creatūa
dicūtur. q̄ramꝰ aliq̇d sp̄ūalit̄ abscōdi-
tū. q̊ iuēto gaudeamꝰ: Bestias silue
gētes itelligimꝰ. ⁊ multis hoc locis
scriptura testatur. s₃ tn̄ euidētissima
duo maxia occurrūt documēta qđ in
archa noe. q̄ nēo nr̄m dubitat eccl'am
esse p̄figuratā. nō icluderēt̄ oia generā
aiāliū. nisi i illa vnitate cōpagis oēs
gētes significarētur. nisi forte puta-
mꝰ. si oia talia p̄eitꝰ diluuio delerēt̄.
defuturā fuisse deo ꝑtātē iubēdi vt t̄
ra ꝓducēt. sicut p̊mo v̊bo eiꝰ ꝓduxe
rat Nō ꝗ̊ frustra. nō temē̈. nō aliq̄ idi
gētia dei vl' inopia ꝑtātis. iussa sr̄ aiā-
lia illa i archā includi Nā postea q̄₃ ve
nit tp̄s. iā em̄ dēmꝰ ⁊ alteꝝ euidētissi-
mū adiūgere testiōniū. cū em̄ veīt tē-
pꝰ vt illđ qđ i archa eāt p̄figuātū. iā in
eccl'a cōplēt̄. petrꝰ ap̄l's dubitās dare
sacramētū euāgelicū gētibꝰ in circum
cisis. ymmo nō dubitās. s₃ oio dādū
eē̄ nō putans. q̊dā die esuriēs cū prā-
dere vellet ascēdit vt oraret Hoc i ac
tibꝰ ap̄loꝝ ōibꝰ bn̄ legētibꝰ ⁊ bn̄ audi
entibꝰ notū est Illo igitur orāte fcā ē
illi mētis alienatio quā greci extasin
dicūt. id ē auersa mēs eius a cōsuetu
dine corꝑali ad visum quēdā cōtēplā
dū alienata a p̄n̄tibꝰ Tunc vidit vas
qđdā veluti lintheū q̄tuor lineis sum
mitti de celo. vbi erāt aiālia ois gene
ris bestie. ⁊ sonuit ei vox. petre mac-
ta ⁊ māduca Ille āt q̄ in lege erat eru
ditꝰ ⁊ in cōsuetudiē iudayca creuerat
p̄ceptū q₃ ꝑ moysen dei famulū retiē
bat. totā q₃ vitā suā fideliter custodie
rat r̄n̄dit. absit a me dn̄e. nūq₃ cōe ali
q̇d itrauit in os meū Cōe āt ⁊ imūdū
dici a iudeis ⁊ a lege bn̄ nouerūt q̄ ec-
clesiasticas litteras didicerūt Et vox
ad illū. q̄ d̄s mūdauit. tu imūda ne dix
eris Hoc āt factū ē ter. ⁊ ablatꝰ ē ille
discus q̄ demōstrabat̄ ter d̄ celo sum
missus Discus q̄ q̄tuor lineis cōtiēba
t̄. orbis t̄raꝝ erat i q̄tuor ꝑtibꝰ: Has
q̄tuor ꝑtes sepe scriptura ꝯmemorat
orientem ⁊ occidētem aq̇lonem ⁊ me
ridiem Ideo q̄a totꝰ orbis t̄raꝝ ꝑ eu
āgeliū vocabat̄. q̄tuor euāgelia con-
scripta sunt: Ter āt submissum vas d̄
celo h̊ significat. q̄a dictū ē ap̄l'is: Ite
baptizate oēs gētes i noīe p̄ris ⁊ filij
⁊ spiritꝰ sancti: Inn̄ colligit̄ sicuti iam
nostis duodenariꝰ eciā numerꝰ disci-
puloꝝ Nō frustra duodecim habere
voluit Et ita numerus ille sacratus ē
vt in locū vniꝰ q̄ ceciderat nō posset n̄
aliter ordinari: Quare duodecim a-
postoli: Quia em̄ quatuor sunt orbis
ꝑtes. ⁊ totus orbis in euāgelio loq̄ba

tur vñ quatuoꝛ euãgelia cõſcripta ſꝫ. ꝛ totꝰ oꝛbis i noie trinitatꝫ vocat᷑. vt cõgregetur i eccl'a. q̃tuoꝛ ter ducta du odecim fiũt Ergo nõ mirem᷑ ſi de ill' aq̃s inter mediũ mõtiũ ꝑtrãſeũtibus in illa doctrina ap'lica fluẽte in medio ꝓpter cõcoꝛdiã cõmuniõis oẽs beſtie ſilue bibũt Oẽs em̃ erãt in archa. oẽs in diſco. oẽs mactat ꝛ mãducat petrus. q̃a petrus petra. petra eccl'a: Quid eſt mactaẽ ꝛ mãducaẽ: Occidẽ in eis qd̾ erãt. ꝛ in ſua viſcera aſſumẽ Diſſuaſiſti pagano ſacrilegia. occidiſti qd̾ erat. dato ſacramẽto xp̄i icoꝛpo raſti eccl'e. mãducaſti ipſe. Ergo beſtie potãt iſtas aq̃s ꝑtrãſeuntes. tñ ñ manẽtes. ſed ꝑtrãſeũtes Omnis eni doctrina q̃ toto iſto tp̄e diſpẽſat᷑ trãſit Inde dicit ap'ls ꝛ ſciẽtia deſtruet᷑ ꝛ ꝓphecia euacuabitur: Quare iſta euacuabũtur: Ex ꝑte eni ſcimꝰ ꝛ ex ꝑte ꝓphetamꝰ. cũ ãt venerit qd̾ ꝑfectũ eſt qd̾ ex ꝑte ẽ euacuabitur. niſi foꝛte putat caritas veſtra q̃a in illa ciuitate cui dicitur. collauda ih'l'm dñm. lauda deũ tuũ ſyon. quoniã cõfoꝛtauit ſeras poꝛtarũ tuaꝝ iã cõfirmatis vectibꝰ ꝛ clauſa ciuitate vñ. vt iã pꝛidem diximꝰ nẽo exit amicꝰ ꝛ q̊ nẽo itrat iimicꝰ Quis codex ibi nob̾ legẽdꝰ ẽ aut tractãdꝰ ſermo. queẽadmodũ vobis mõ tractatur: Ideo mõ tractatur vt ibi teneat᷑ Idõ mõ ꝑ ſillabas diuidit᷑: vt ibi totꝰ atq̄ ītegeꝛ cõtẽpletur Nõ tibi deerit v̾bũ dei. ſꝫ tñ ñ ꝑ lr̃as. nõ ꝑ ſonos. nõ ꝑ codices. nõ ꝑ lectoꝛẽ. nõ ꝑ tractoꝛẽ Quõ g̊: Sicut i pꝛicipio erat v̾bũ ꝛ v̾bũ erat apud deũ ꝛ deus erat v̾bũ: Nõ em̃ ſic ad nos vẽit. vt inde diſcedẽt. q̃a in h̊ mũdo erat. ꝛ mundꝰ ꝑ eũ factꝰ ẽ Tale v̾bũ cõtẽplaturi ſumus Appebit em̃ deꝰ deoꝝ in ſyon Sed hoc qñ: Poſt ꝑegrinationẽ finita via. ſi tñ poſt finitã viam nõ iudici

trademur vt iudex mittat in carcerẽ: Sed ſi finita via ſicut ſperamꝰ ꝛ optamꝰ ꝛ ſtudemꝰ ad patriã venerimus ibi cõtẽplabimur qd̾ ſꝑ laudabimus. Nec illud deficiet qd̾ nobis p̄ſto eſt. nec nos qui fruem᷑. nec faſtidiet qui mãducabit. nec deficiet qd̾ mãducabit Magna illa ꝛ mira cõtẽplatio erit Et q̃s de illa digne dicet iſto tẽꝑe. cũ inter mõtes fluũt aq̃: Interim g̊ fluãt aq̃ inter mõtes ꝛ ꝑtrãſeãt. cum ꝑtrãſeũt aq̃ bibitur in ꝑegrinatione. ne ſiti in via deficiamꝰ Potabũt oẽs beſtie ſilue Iñ veniſtis. de ſilua collecti eſtis Et q̃lis ſilua: Nullus hoim ibi ꝑtrãſibat. q̃a nullus ꝓphã illuc miſſus erat Sed ad archã cõſtruẽdã conciſa ſunt ligna de ſiluis. iñ ligna. iñ beſtie. iñ veniſtis g̊ bibite Potabũt oẽs beſtie ſilue: Suſcipiẽt onagri in ſitim ſuã Onagros magnas q̃ſdã beſtias dicit Quis em̃ neſciat onagros dici agreſtes aſinos: Magnos g̊ q̊ſdam dicit indomitos Nullum em̃ hẽbant gẽtes iugũ legis. viuebãt multe gentes moꝛibꝰ ſuis. ſuꝑba iactãcia vagãtes tãq̄ in deſerto Et oẽs q̊dẽ beſtie ita: ſed onagri poſiti ſunt ad ſignificationẽ magnitudis Potabũt ꝛ ipſi in ſitim ſuam: Fluũt em̃ ꝛ ille aq̃. iñ bibit lepꝰ. iñ onager. lepꝰ ꝑuꝰ ꝛ onager magnus. lepꝰ timidꝰ ꝛ onager ferus. vterq̄ iñ bibit. ſꝫ q̊ſq̄ i ſitim ſuã Non dicit aq̃ lepoꝛi ſufficio. ꝛ repellit onagrum. neq̄ hoc dicit onager. accedat lepus. ſi acceſſerit rapietur. tam fideliter ꝛ temperate fluit. vt ſic onagrum faciet ne lepoꝛẽ terreat Soãt ſtrepitus vocis tulliane. cycero legitur aliquis liber eſt. dyalogus eius eſt. ſiue ipſius. ſiue platõis. ſeu cuiuſcumq̄ talium. audiunt imperiti. infirmi minoris coꝛdis. quis audet illuc aſpirare: Strepitus aq̃ ꝛ foꝛte turbate. certe

tamen tam rapaciter fluentis . vt
aiāl timidū ñ audeat accedere ⁊ bibē
Cui sonuit.in principio fecit ds̄ celū
⁊ terrā.⁊ nō ausus ē bibē: Cui sonat
psalmꝰ ⁊ dicat.multū est ad me: Ecce
modo qđ sonat psalmꝰ. certe occulta
st̄ misteria. tñ ita sonat vt ⁊ pueros
audire delectet.⁊ imperiti accedāt ad
bibēdū.⁊ saciati ructēt in psallēdo
Bibūt ḡ miōres bestie ⁊ maiores . sꝫ
capaciꝰ maiores.qa suscipiūt onagri
in sitim suā Bibat minor qđ dictū est
viri diligite vxoēs vrās.sicut ⁊ xp̄s di-
lexit eccl̄am muliēs viris suis subdi-
te sint Bibāt miōres dictū ē āt dn̄o.si
licet dimittē vxorē ōi ex cā: Prohibu
it dn̄s ⁊ dixit nō licere Nō scitis inq̄t
q̇a deꝰ ab iīcio masculū ⁊ feminā fecit:
Qđ deꝰ cōiūxit hō nō sepaēt Deinde
addidit.q̇ dimiserit vxorē suā excepta
cā fornicatiōis facit eā mechari. ⁊ si a
liā duxerit mechatur Cōfirmauit cō
pedē.hoc expedit colligato. ꝑus agēt
ne ligaꝛ Alligatꝰ es vxori. ne q̄sieris
solutionē.solutꝰ es ab vxore ne q̄sie-
ris vxorē.Sꝫ nōdū es onager. ⁊ solu
tꝰ ab vxore.habes ibi qđ ⁊ lepꝰ bibas.
⁊ si accepis vxorem nō peccasti Dis
cipuli āt cū viderēt dictū a dn̄o ñ licē
vllo mō p̄ter cām fornicatiōis disiun
gi cōiugia.si talis ē iq̄ūt causa cū vxo
re.nō expedit ducere Et dn̄s . nō oēs
capiūt v̄bū h̄ Nā v̄bū dicitis. qa si ta
lis ē cā cū vxoē.nō expedit ducere Sꝫ
nūq̇d soli onagri bibituri st̄: Nōne
oēs capiūt v̄bū h̄.multi nō capiūt Et
q̇ sunt q̇ capiūt: Suscipiēt onagri i si
tim suā Quid est suscipient onagri in
sitim suam: Qui potest cape capiat:
Deinde sequitur in contextione sua
psalmus: Super illos volatilia celi
inhabitabunt Super quos: Super
onagros . an pocius super montes:
Illic enim sensus iste dirigitur . inter
medium montium ꝑtrāsibunt aque:
Potabūt omnes bestie silue.suscipi-
ent onagri in sitim suā.sup illos vola
tilia celi inhabitabūt : Cōgruētius in
telligimꝰ sup mōtes.qa h̄ est eciā huic
simile creature: Sup mōtes p̄nt ha-
bitare volatilia nō sup onagros Nō
hoc intelligeremꝰ si nō necessitas co-
geret Sup mōtes ḡ volatilia celi ihā
bitabūt Videmꝰ aues istas ihabitare
sup mōtes.sed multe eaꝝ habitant in
campis.multe in cōuallibꝰ.multe i ne
moribus.multe in ortis.nō oīs sup
mōtes Sunt quedā volatilia.que nō
habitāt nisi sup mōtes : Spirituales
q̄sdā aiās significat h̄ nomē: Volatili
a sp̄ualia corda sunt.q̇ aere libero per
fruūtur : Gaudēt serenitate celi aues
iste.sed tamen pastus eaꝝ in mōtibꝰ
illic inhabitabūt Nostis mōtes iam
tractati sunt Mōtes ꝓphete.mōtes
apl̄i.mōtes oīs p̄dicatoēs v̄itatis .
Quicumqꝫ vult esse spiritualis. ibi in
habitet.nō in corde suo aberret . habi
tet.ꝑferat volādo: Habemꝰ aues sig
nificātes aliq̇d spirituale Nō frustra
dictum est.renouabitur iuuētus tua
sicut aquile Nō frustra dicū est de a-
braham.de sacrificio abrahā. aues āt
nō diuisit abrahā: In illo sacrificio sa
tis mistico accepit tria aiālia . arietē
trimum . vaccam trimam . capram
trimam ⁊ turturem ⁊ columbam: Di
uisus est aries.⁊ aduersus inuicem ꝑ
tes constitute Diuisa capra . nichilo-
minus aduersus se ꝑtes constitute:
Diuisa vacca . sic eciam de ipsius car
ne factum est Et subiecit scriptura
Aues aūt nō diuisit : Deinde dicitur.
trimus aries . trima vacca.trima ca-
pra. De auium etate tacetur Vnde ro
go vos.nisi quia significātur in aui-
bus q̇dam spirituales quorum etas
t̄palis ꝓpterea tacetur . q̇a eterna me

ditātur ⁊ trāſgrediūtur deſiderio ⁊ ī
tellectu oīa temporalia ſpirituales vi
ri. qui de omnibus iudicant ⁊ a nemi
ne iudicantur: Itaqꝫ ipſi ſoli nō diui
dūtur in hereſes ⁊ ſciſmata In ariete
intelliguntur prepoſiti. ducunt enim
greges In vacca plebs itelligitur iu
deorum. habuit em̄ iugum legis ſub
quo laborabat: In capra intelligitur
eccleſia de gentibꝰ. quibuſdam enim
liberis ſaltibus inſultabat ⁊ amaro
paſcebatur oleaſtro: Trima ſunt dic
ta hec animalia. qa tercio tēpore gra
tia reuelata eſt: Nam primū fuit añ
legem. ſcōm ex quo lex data eſt. terciū
qđ nūc eſt ex quo regnum celorū pre
dicatur Quid ḡ dicimus qđ aries nō
diuidatur: Nōne epiſcopi fuerunt
auctores ſciſmatum ⁊ hereſum: Por
ro autem ſi plebes ipſe nō diuiderētꝛ.
id ē ſi vacca nō dideretꝛ ſi cap̄ ñ didētꝛ
erubuiſſent fortaſſe illi in diuiſiōibꝰ
ſuis. ⁊ ad compagem remeaſſent
Diuidūtur duces. diuidūtur ⁊ plebes
vt cecus cecum ſequatur ⁊ ſimul in fo
ueā cadāt: Ponūtur adūſus inuicem
aues āt nō diuiſit. ſpūales nō habent
diuiſiōes. nō cogitāt ſciſmata: Pax
eſt in eis. cuſtodiūt eam in ceteris q̄n
tum pñt: vbi in alijs deficiūt in ſe te=
nēt: Si erit inq̄t filiꝰ pacis. reqeſcet
ſup̲ eum pax veſtra. ſi quo minus ad
vos reuertetur Non eſt filius pacis
qui diuidi voluit. reuertetꝛ ad te pax
tua Quia aues nō diuiſit. veniet ⁊ ca
minꝰ. nā cōſedit ibi abraham vſqꝫ ad
veſperā ⁊ venit magnus terror diei
iudicij Veſpera autem illa finis ſecu=
li. ⁊ caminꝰ ille veniēs dies iudicij. di=
uiſit inter media illa q̄ diuiſa erāt eciā
caminꝰ Si int̄ media trāſijt caminuſ.
alia i dexterā alia i ſiniſtram ſeꝑauit:
Sūt ḡ qdā carnales ⁊ tñ eccl'e gremi
o cōtinētur. viuētes ſcōm quemdam
modū ſuū. qbꝰ timemꝰ ne ſeducātꝛ ab
hereticis Qm̄diu carnales ſunt. diui
ſibiles ſunt Aues q̇ppe nō diuiſit. car
nales diuidūtur Nō potui loq̇ vobiſ
q̄ſi ſpūalibꝰ. ſꝫ q̄ſi carnalibꝰ Et quō ꝓ
batur q̇a carnales diuidūtur adiūgit:
Cū em̄ dicit vnuſqſqꝫ vr̄m. ego ſum
pauli. ego āt appollo. ego v̄o cephe.
nōne carnales eſtiſ ⁊ ſcđz hoiēm ābu=
latis: Rogo vos frēs audite ⁊ ꝑfici
te. excutite vos de loco carnali. ꝑgite
i turturē ⁊ columbā Aues em̄ nō diui
ſit: Sed q̇cūqꝫ talis ꝑmāſerit. ⁊ ſcōm
quēdā modū vite aptū carnalibꝰ ⁊ de
gremio eccl'e nō receſſerit. ⁊ nō fuerit
ſeductꝰ ab hereticis. vt ex cōtraria ꝑ=
te diuidatur. veniet caminꝰ ⁊ ad dex=
terā ponetur ſine camio nō poterit:
Sꝫ ſi caminū pati ñ vult ꝑgat in tur=
turē ⁊ colūbā Qui p̄t cape capiat Si
āt nō ſic erit ⁊ edificauerit ſup̲ funda
mētū. ligna. fenū. ſtipulā. id ē amores
ſcl'ares fundamēto fidei ſue ſup̲edifi
cauerit. tñ ſi in fundamēto ſit xp̄s vt
ꝑmū locū ipē hēat i corde. ⁊ ei nil' oīo
āpoāꝛ. portāꝛ ⁊ tl'es toleāꝛ ⁊ tl'eſ. vēi
et caminꝰ. icēdet ligna. fenū. ſtipulam
ipē āt inq̄t ſaluꝰ erit. ſic tñ q̄ſi ꝑ ignem
Hoc agit caminꝰ. alios in ſiniſtrā ſe
parabit. alios in dexterā q̇dām̄ō eliq̄=
bit Aues āt nō diuiſit Sed aues vide
ant ſi aues tales ſunt q̄ ſup̲ mōtes il=
los inhabitēt Non debent ſequi alti=
tudinem cordis ſui. de quibus dicitur
poſuerūt in celum os ſuum Ne ven=
tis tollātur. in mōtibus requieſcant:
Habeāt auctoritatem ſcōrum. requi
eſcant in montibꝰ. in ap̄lis. in ꝓphetiſ
Illic inhabitent tales aues. quia i mō
tibus petras iueniūt. firmamēta que
dam preceptorum: Sicut em̄ vna il
la petra xp̄iſtus verbum dei. ſic mul
ta v̄ba dei multe petre. ⁊ iſte petre in
montibus: Vide aues ibi habitan=

tes Sup illos volatilia celi ĩhitabũt:
Sꝫ noli putaꝛ͛ quia ista volatilia celi
auctoritatē suā sequūꝛ: Vide q̇d dicat
psalmꝰ De medio petrarꝝ dabunt
vocē suā Nō si dicā vob credite: h ei
dixit cyceō. h dixit plato. h dixit pitha
goras. q̇s vr̄m nō irridebit me? Ero
eñ auis q̄ nō de petra emitto vocem
meā: Quid michi vnusq̄sq3 vestrꝝ dēt
dicē: Quid dēt dicē ille q̄ sic istructꝰ ē?
Si q̇s vobis euāgelizauerit p̄t q̄ ac-
cepistis anathema sit: Quid m̄ dicis
de platōe ⁊ d̄ cycerōe. ⁊ de v̄gilio: Ha
bes añ te petras mōtiū. de medio pe
trarꝝ michi da vocē tuā De medio pe
trarꝝ dabūt vocē suā Audiātur q̇a pe
tre audiūtur. audiātꝛ q̇a ⁊ in illis mul-
tis petris petra auditur. petra āt eāt
xp̄istꝰ Audiātꝛ g͛ libēter. de medio pe
trarꝝ dātes vocē suā: Nichil suauius
tali voce alitū Jlle sonāt ⁊ petre reso
nāt. sonāt illi. disputāt spūales: Reso
nāt petre testiōnia. rñdēt scripture Ec
ce iñ volatilia de medio petrarꝝ dant
vocē suā. habitāt eñ in mōtibꝰ: Jlli
mōtes ⁊ ille petre inde habēt vocem.
Vt eñ rigemꝛ scripturis. cōfugimus
ad apl'z paulū Jlle vñ hēt: Cōfugimꝰ
ad ysayā. ysayas vñ: Audi vnde Ri
gās mōtes de supioribꝰ suis: Nō si
ad nos venerit hō gētilis incircūcisꝰ.
creditur xp̄o. damꝰ ei baptismū. nec
reuocamꝰ ad illa opa legis. Et si nos
iterroget iudeꝰ q̄re ita faciamꝰ. sona
mꝰ de petra. dicimꝰ h fecit petrꝰ, h fe-
cit paulꝰ De medio petrarꝝ damꝰ vo-
cem nostrā Jlla āt petra ipē petrus
mōs magnꝰ. qñ orabat ⁊ illū visum
videbat de supioribꝰ rigabatꝛ Paulꝰ
apl's dicit gētibꝰ si circūcidami xp̄s
vobis nichil pderit: Dicit hoc paulꝰ
tāq̄ mōs inde nos dicimus. sonātes
de petra. riget dñs ipām petrā de su
perioribꝰ suis Nā cū ista petra adhuc
eēt in ĩfidelitate aspa: volēs eū rigare
de supioribꝰ suis vt flueret aq̄ ĩ cōual
le clamauit. saule. saule q̇d me psequeris?
Nō ei legit pphām. nō ei legit alterū
apl'm Oia eñ ista cōtēpneret mons
magnꝰ. rigauit illū de supioribꝰ suis.
et statī rigatꝰ et manaꝛ͛ iā volēs. do
mie ait q̇d me iubes facere? Accipe il-
lū mōtē vel petrā vñ possis daꝛ͛ vocē
tuā Accipe illū ⁊ vide rigari de supio
ribꝰ. ⁊ effluē in inferioribꝰ Audi hoc i
vno loco. siue inq̄t mēte excessimꝰ dō
siue tēperātes sumꝰ vobis Quid ait?
Mēte excessimꝰ. vos cape nō potes
tis Excessimꝰ ei oia ista carnalia. vos
adhuc carnales estis Deo ergo mēte
excessimꝰ. ⁊ q̇d videmꝰ cū mēte exce-
dimꝰ. effari nō possumꝰ Jbi eñ audi
uit ieffabilia v̄ba q̄ nō licet hōi loqui:
Quid g͛ iq̄ūt illi carnales. illi lepores?
Nos nō irrigabimꝛ. ad nos nichil p-
ueniet? Et quō emittet fontes in con
uallibꝰ: Et quō in medio mōtiū ptrā
sibūt aq̄: Ad h g͛ ptiēt. siue tēperātes
sumꝰ vobis Vñ ⁊ hoc quē imitemur.
caritas xp̄i inquit cōpellit nos Tu p-
ticeps verbi. ⁊ si hodie spiritualis. he
ri carnalis. ad carnales dedignaris
descendere cum verbum caro factū
sit vt habitaret in nobis? Bñdicamꝰ
ergo deum. ⁊ laudemus eum qui ri-
gat montes de superioribus suis Jn
de veniet irrigatio ad t͛rā. iñ ⁊ hūilia
saturabūtur Seq̄tur eñ De fructu
operum tuorꝝ saciabitur terra Quid
est de fructu operum tuorum? Ne-
mo glorietur in operibus suis. sed
qui gloriatur in domino glorietur:
Gratia tua saciatur cuꝫ saciatur. non
dicat meritis suis datam grām fuisse
Si gratia dicitur. gratis datꝛ. si ope-
ribus redditur. merces redditur:
Gratis ergo accipe. quia impiꝰ iusti-
ficaris De fructu operum tuorum sa

ciabit᷑ tra: Producēs fenū iumētis
⁊ herbā s̄uituti hoim: Veꝝ est video.
agnosco creaturā. ꝓducit tra fenū iu
mētis ⁊ herbā seruituti hoim. sed vi-
deo ⁊ alia iumēta dñi q̄ significāt᷑ cū
dꝫ boui triturāti os nō ifrenabis: Di
cit em̄ ipm iumētū. nūq̇d de bobꝰ ꝑti-
net ad deū: ꝓpt nos scriptura ğ dicit:
Quō ğ ꝓducit tra fenū iumētis: Qꝛ
dñs cōstituit. vt q̇ euāgeliū ānūciāt d̄
euāgelio viuāt: Misit ꝑdicatores ⁊
ait illis. oia q̄ ab ipsis apponūtur vo
bis. mādúcate Dignꝰ ē em̄ operarius
mercede sua Cum em̄ dixissꝫ. q̄ appo
nūt᷑ voƀ mādúcate. ne illi dicerēt. ı ꝓ
bi erimꝰ. ad mēsas alienas indigebi-
mꝰ. vis nos eē ita frōtosos. nō inq̇t.
nō ē illa doātio eoꝝ. sꝫ vr̄a merces:
Sꝫ cuiꝰ rei merces: Quid dāt: Quid
accipiūt: Accipiūt spūalia. dāt carna
lia. dāt auꝝ. accipiūt fenū: Ois em̄ ca
ro fenū. ⁊ claritas carnis vt flos feni:
Oia tꝑalia q̄ tibi supfluūt. ⁊ redūdāt.
fenū iumētoꝝ sᷓt: Quaē: Qꝛ carnalia
sᷓt: Audi q̄ꝝ iumētoꝝ sit fenū Si nos
voƀ spūalia semiāuimꝰ. magnū est si
carnalia vr̄a metamꝰ Hoc apl's dixit
talis ānūciator tā laboriosus. tā impi
ger. tā excercitatꝰ. vt ipm fenū dona-
ret terre. Ego inq̇t nullius hoꝝ vsus
sum: Oñdit sibi deberi ⁊ nō accepit.
nec cōdempnauit eos q̇ acceperunt
qđ debebat᷑ Cōdēpnādi em̄ erāt exi-
gētes indebita nō accipiētes m̄cedē
suā. ille tm̄ ⁊ ipam m̄cedē doāuit: Nō
q̇a alius tibi doāuit. nō debes alteri:
Alioq̇n nō eris irrigata tra q̄ ꝓducit
fenū iumētis De fructu opeꝝ tuoꝝ ı
q̇t saciabitur terra. ꝓducēs fenum iu
mētis Tu noli esse sterilis. ꝓduc fe-
num iumētis: Si nolunt iumenta fe
num tuum. nō te tamē sterilem inue-
niāt. accipis spiritualia redde carnali
a Debita sunt militi. militi reddes ꝓ-
uincialis xpristi es Quis militat suis
stipēdijs vnq̄: Quis plātat vineam
⁊ de fructu eius nō edit: Quis pascit
gregem ⁊ de lacte eiꝰ nō ꝑcipit: Non
ideo dico vt iste fiāt in me: Fuit q̇dā
miles qui eciā ꝓuinciali donaret āno
nā. sed tamen reddat ꝓuicialis anno
nā Vt āt hinc dicā pociꝰ q̇a iumēta sᷓt
boui triturāti os nō infrenabis. ꝓdu
cēs inq̇t fenū iumētis Et q̄si h̄ expo-
nēs adiecit: Et herbā seruituti hoīꝫ
Ne nō intelligēs qđ dictū ē ꝓducens
fenum iumētis. repetitiōe exposuit
qđ p̄misit Qđ em̄ dixit supra fenum.
postea herbā noiāuit: Qđ āt dixerat
iumētꝫ h̄. seruituti hoim dixit Ergo s̄
uituti ⁊ nō libertati Vbi ğ ē. vos in li-
bertatē vocati estis: Sed audi eūdē
ipm Cū em̄ liber sim ex oibꝰ. oim ser
uum me feci. vt plures lucrifacerem:
Et q̇bꝰ dixit in libertatē vocati estis:
Et q̇d adiūxit: Tm̄ ne libtatē in occa-
sionē carnis detis. sed ꝑ caritatem s̄-
uite inuicem Quos liberos fecerat.
seruos fecit. nō cōditione seruili. sed
tamen xpristi redemptione. nō neces
sitate sed caritate Per caritatem in-
quit seruite inuicē Sed xpo seruimꝰ
inuicem ait nō populis. nō carnalibꝰ
nō infirmis. Bene xpristo seruis. si
seruis quibus xpristus seruiuit. Nō
ne de illo dictum est. bene seruiente
plurimis: ꝓpheta legit᷑. de nullo nisi
de xpristo accipi solet. audiamꝰ tamē
ꝓprie. ⁊ in euāgelio vocē eius Quicū
q̄ inq̇t ı vobis vult maior eē erit ves-
ter seruꝰ. Seruum suū te fecit. qui te
suo sanguine libeꝝ fecit Dicite h̄ no-
bis. quia verum dicitis Audi illū alio
loco. nos āt seruos vr̄os ꝑ ihm. Bn̄
diligite seruos vestros. sed in domio
vestro Prestet nobis vt bene seruia
mꝰ Nam velimꝰ nolumꝰ serui sumꝰ.
⁊ tamen si volentes sumus nō neces-

sitate.sed caritate seruim⁹ Quodam
mō ei q̄si supbia seruoꝝ stomachata
videbatur cū dicēt dn̄s.erit vester ser
u⁹ q̇ voluerit inter vos maior esse Iā
em̄ filij zebedei sedes altissimas que=
rebāt.vn⁹ volebat sedere ad dexterā
alter ad sinistrā. dicētes ꝑ matrē qd̄
ipsi cupiebāt Dn̄s nō illis sedes inui=
dit.sed cōuallē ṗus ploratiōis ondit.
q̄si dicēt. illuc vultis venire. vbi sum
ego.venite qua eo: Quid est venite q̄
eo: Per hūilitatem eo de sblimitate
descēdi. ꝛ huiliat⁹ ascēdo Vos in tra i
ueni.ꝛ ante vultis volare q̄ȝ pasci.pus
nutrimi.educami.ferte nidū Quid ei
ait: Quō illos reuocauit ad hūilitatē
iā q̄rētes altitudinē: Potestis bibere
calicem quē ego bibitur⁹ sum: Et illi e
ciam in hoc supbi: possum⁹ Quō pe=
trus tecū vsq̄ȝ ad mortē fortis vir do
nec femia diceret ꝛ iste cū illis erat.sic
ꝛ isti possum⁹ Potestis: Possumus
Et ille.calicem q̇dē meum bibetis. ꝛ si
mō nō potestis bibetis. quō petro.
nō potes me mō seq̇.seq̄ris āt postea
Calicē q̇dē meū bibetis.sedere ad dex
terā vel ad sinistrā meā: nō ē meū dare
vobis Quid est nō est meū dare vo=
bis: Nō ē meū dare supbis Nō q̇b⁹
loquor supbi estis.ideo dixi. n̄ ē meū
dare vobis: Sed forte dicerēt erim⁹
hūiles Nō g̊ eritis vos.ego vobꝫ dixi
Nō dixi nō dabo hūilib⁹. sȝ n̄ dabo su
pbis: Qui g̊ ex supbo fit hūilis. n̄ erit
q̇ erat Ergo p̄dicatoēs vbi. ꝛ iumēta
ꝛ serui sunt: ꝑducat terra. si irrigata
ē fenū iumētis. herbā seruituti hoim
Ipse ē em̄ fruct⁹ vt possit fieri qd̄ dic
tū ē in euāgelio.vt ꝛ ipsi recipiāt vos
i tabernacula et̄na: Vide de feno quid
facias.vide de re vili q̇d emas: Vt re=
cipiāt vos inq̇t in tabernacula eterna
Vbi erūt ipsi illuc vos recipiāt Quare
h̄: Qꝛ q̇ recipit iustū i nomie iusti.m̄ce
dem iusti accipiet.ꝛ q̇ suscipit ꝓphām
i noie ꝓphē. m̄cedē ꝓphē accipiet. ꝛ q̇
dederit calicē aque frigide vni ex hijs
mimis tm̄ i nōie discipli.amē dico vo
bis nō ꝑdet m̄cedē suā: Quā m̄cedem
nō ꝑdes: Recipiāt vos i tabernacula
et̄na Quis n̄ festiēt: Quis nō a lacri
us currat: Si terra estis.rigamini de
fructu opeꝝ dei.ne dicatis nō ē cū q̇=
b⁹ faciam⁹ Predicatoēs nr̄i iumēta
triturācia.hoiēs seruiētes. nō idiget
nostri.q̄re tamē ne q̇s idigeat postre
mo ꝛ q̇ nō indiget iueniet i te qd̄ nolit
accipe Accipit ei bonā volūtatē.cū tu
accipias pacē: Et si em̄ n̄ q̄rit datū. sȝ
reqrit fructū.q̄re tm̄ ne q̇s idigeat ꝛ no
li dicē.si pecierit dabo Expectas g̊ vt
petat Si pascꝫ bouē dei quō trāseūtē
mēdicū: Illi petēti das. q̇a scriptū est
ōni petēti da.de isto q̇d scriptū ē: Be
at⁹ q̇ itelligit sup egenū ꝛ pauperem:
Quere cui des. beat⁹ ei q̇ itelligit sup
egenū ꝛ pauperē.q̇ p̄occupat vocē pe
tituri: Si sic iter vos indigēt milites
xp̄i vt eciā petāt. videte ne vos iudi=
cēt an̄q̄ȝ petāt Quō iq̇s q̄ro: Esto cu=
riosus.esto ꝓuid⁹ Prospice attende
vnde quisq̄ȝ viuat.vnde transigat. vn
de habeat. ne reprehendatur ista curi
ositas tua Terra eris producens fe=
num iumentis. ꝛ herbam seruituti
hominum: Curiosus esto. ꝛ intellige
super egenum ꝛ pauperem: Alius
ad te venit vt petat. alium tu preueni
ne petat: Sicut enim de illo qui te
querit dictum est. omni petenti da:
sic de illo quem tu debes querere dic
tum est. sudet elemosina in manu
tua. donec inuenias iustum cui eam
tradas: Cum enim dandum sit et
istis pauperibus petentibus. non
enim ab eis inhibuit deus elemosi=
nas cum xpristus de ipsis dicat.quā=
do facis epulum.cōuoca cecos.clau=

vos.debiles.nō hn̄tes vn̄ tibi reddāt.
ret ribuetur āt tibi i resurrectiōe iuſ-
toꝝ.voca ⁊ ipōs.paſce ⁊ ipōs.epulaẽ
cū illi epulātᷣ delectare cū illi ſaginātᷣ
Illi pāe tuo.tu iuſticia dei Nēo voƀ
dicat:p̄ceptū ē a xp̄o vt ſeruis dei de
tur. mēdico nō detur.Abſit ꝓrſus.ipi
us iſta loq̇tᷣ da illi . ſed multomagis il
li:Ille em̄ petit ⁊ in voce petēt;agnoſ
cis cui des Ille āt q̄ntominꝰ petit.tā-
tomagis tibi vigilādū ē vt p̄occupes
petituꝝ. aut forte mō n̄ petituꝝ ⁊ ali
qn̄ dāpnatuꝝ Itaqꝫ curioſi eſtote ad
iſta frēs mei. ⁊ iuēietis mltoꝝ dei ſer
uoꝝ idigētiā.tātū vt velitis iuēire Sꝫ
q̇a delectat vos excuſatio qua vultis
dicere neſciebamꝰ.ꝓpterea nō iuēitꝭ:
Ipſe dn̄s loculos habebat q̊ mitte-
bātur neceſſaria.⁊ poſſidebātur num
mi ꝓpter vſus eorum q̇ cū illo erāt et
eiꝰ Nō ei cū dꝫ eſuriuit ih̄s euāgeliſta
mētitur Voluit eſurire ꝓpt̄ te. ne tu e
ſurias in illo q̇ paup̱ factꝰ ē cū diues
eēt.vt illiꝰ pauptate nos ditaremur:
Habuit em̄ loculos.⁊ dictū ē ꝺ q̇buſ-
dā feminis religioſis q̄ ābulabant q̊
ibāt pedes eiꝰ euāgelizātes.⁊ miſtra-
bāt ei de ſb̄a ſua:Noiānᷣ ille muliēs i
euāgelio.vbi erat q̄dā eciā vxor cuiuſ
dā cuza ꝓcuratoris herodis: Vide q̄
fiebāt.futurꝰ erat paulꝰ nichil tale ali
qn̄ q̄rēs.⁊ oia ꝓuicialibꝰ donās:Sed
q̇a multi ifirmi iſti q̄ſituri erāt. magꝭ
ifirmoꝝ p̱ſoām ſuſcepit xp̄s Subli-
mius paulꝰ.nūq̇d ⁊ xp̄o:ſublimiꝰ xp̄s.
q̇a miſericordiꝰ: Cū em̄ videt paulū
iſta nō eſſe q̄ſituꝝ.ꝓuidit ne dāpnaēt
q̄ſituꝝ.⁊ p̄buit exēplū ifirmo . quō cū
videt multos ꝓnos ⁊ gaudētes itu-
ros:ad martiriū paſſiōis . exultatu-
ros in ipſa paſſiōe forte cētenarios
maturos ad horreū.quorūdā tn̄ ifir
moꝝ q̊s videbat poſſe ꝯturbari vētu
ra paſſione.ne deficerēt tamē. ſed po
cius volūtatem humanā voluntati
creatoris cōiūgerent:ipſoꝝ p̱ſonam
voluit ſuſcipe in paſſione xp̄iſtus di
cēs.triſtis eſt aiā mea vſqꝫ ad mortē.
⁊ iteꝝ.pater ſi fieri p̄t trāſeat a me ca
lix iſte:Docuit quid eſſet dicturꝰ infir
mus.ſꝫ ſecutꝰ oñdit q̇d facere deberet
ifirmus:Verūptn̄ nō ſicut ego volo.
ſed q̊modo tu vis pater: Quomodo
g̊ in paſſione ifirmorū p̱ſonā ſuſtinu
it.p̄figurata illa in corp̱e ſuo. q̇a ⁊ illa
mēbra eiꝰ . neqꝫ em̄ fruſtra dictū eſt .
imp̱fectū meū viderūt oculi tui.⁊ in li
bro tuo oēs ſcribētur : ſic ⁊ in loculis
hn̄dis.⁊ in exigēda q̊dammodo anno
na.nō petēdo ſed p̄bēdo idigentiam
ſuſcepit: Suſcepit ei zacheꝰ ⁊ gaudet
Cui hoc bonū:Criſto an zacheo: Ve
re ſi nō ſuſcipet zacheus . nō erat vbi
maneret mūdi fabricator: Aut ſi nō
paſceret zacheus idigeret ih̄s qui de
quiqꝫ panibꝰ tot milia hoim ſatura-
uit:Cū g̊ q̇ſqꝫ ſanctū ſuſcipit. nō ſuſ-
cepto ſed ſuſceptori p̄ſtatur Nūq̇d i
illa fame nō paſcebatur helyas: Nō
ne coruus afferebat panem ⁊ carnē
ſeruo d̄i.ſeruiēte creatūa:Miſſꝰ ē tn̄
paſcēdꝰ ad viduā. n̄ vt militi ſꝫ vt ꝓui
ciali aliq̇d p̄ſtaretᷣ Ergo q̇a dicebamꝰ
frēs ⁊ de paſcēdis paup̱ibꝰ cū dn̄s lo
culos haberet.tn̄ qn̄ dixit iude eū tra
dituro.q̇d facis fac velociter.nō itelli
gentes ceteri quid dixiſſet. arbitrati
ſunt eum dixiſſe vt aliquid prepara-
ret quod daretur pauperibus.ille em̄
loculos habebat . hoc in euangelio
ſcriptum eſt . poſſet hoc ſuſpicari niſi
hoc haberet in conſuetudine domi-
nus : De hīs ergo que dabantur et i
loculos mittebantur: Dabatur em̄ ⁊
illis pauperibus quos deus docuit
non contempnendos . ſed ſi illū n̄ cō
tēpnis . q̄ntomagis bouem p̱ quem
trituratur hec area: Quātomagꝭ ſer-

nū tuū: Nō indiget cibo . forte veste
īdiget Nō īdiget veste. forte tecto īdi
get Forte ecclām fabricat. forte aliq̄d
vtile in domo dei molit̄. expectat vt
attēdas. expectat vt ītelligas super e
genū ⁊ paupeꝝ Tu cōtra terra dura.
lapidea nō irrigata. aut frustra irriga
ta seruas tibi dicere. nō sciebam. n̄ no
uerā. nemo michi dixit Nemo ē dixit:
Xp̄s nō cessat dicere . ꝓphā nō cessat
dicere. beatꝰ q̄ ītelligit sup̲ egenum et
pauperē Nō vides archā inanē p̄po
siti tui: Vides certe vel surgētē fabri-
cam. q̄ intraturꝰ ⁊ oraturꝰ es : Nōne
admouet̄ oc̄lis tuis: nisi forte putatꝫ
frēs. q̄a p̄positi vestri thezaurizant. ⁊
nouimꝰ multos nō thezaurizaē ⁊ ad
cotidiana egere de q̄bꝰ oīo nō credit̄:
Quos ⁊ vos īueniretꝫ si velletꝫ . si cir
cūspiceretis. si ad h̄ vigilaētis vt fruc
tū daretis Dixi q̄d potui. q̄ntū potui:
Puto āt māifestos nos eē vob. sicut
ait apostolus. nō ideo nos dicē vt in
nos ista faciatis Prestet h̄ deus vt h̄
nō frustra dixerim. p̄stet hoc deus vt
terra irrigata sitis nō lapidea sicut iu
deoꝝ vn̄ tabulas lapideas accip̲e me
ruerūt. sed terra fructifera. terra ꝙ ir
rigata reddatur agricole Illi ipsi coꝛ
de lapideo q̄d significatū ē lapideis ta
bulis decimas dabāt Eciā gemite . et
nichil huc exeat Si gemitis p̲turite. si
p̲turitis parite Quare gemitꝰ īanis:
Quare gemitꝰ sterilis: Viscera tor-
quētur An nō est itus q̄d edatur: Ri
gās mōtes de sup̲ioribꝰ suis. de fruc-
tu opeꝝ tuoꝝ saciabitur t̄ra Beati q̄
faciūt. beati q̄ ista fructuose audiunt.
beati q̄ nō īaniter clamāt . de fructu o
peꝝ tuoꝝ saciabit̄ terra . ꝓducēs fe-
nū iumētis ⁊ herbā seruituti hominū
Vt q̄d vocat: Vt q̄d h̄: Vt educat pa
nē de terra Quē panē: Xp̄m De q̄ t̄ra:
De petro de paulo. de ceteris dispēsa
toribꝰ vitatꝫ Audi q̄a de t̄ra Hēmꝰ in
q̄t thezauꝝ istū ī vasis fictilibꝰ. vt emi
nētia sit v̄tutis dei Ipe ē p̄āis q̄ de ce
lo descēdit. vt e t̄ra educat̄. cū p̲ s̄uoꝝ
suoꝝ carnē p̄dicā Terra fenū ꝓducit
vt panē de t̄ra educat : Que t̄ra fenū
ꝓducit: Plebes pie. plebes scē . Aut
de q̄ t̄ra panis educat̄: Verbū dei d a
p̄ls. de dispēsatoribꝰ sacramētoꝝ dei
adhuc in t̄ra ābulātibꝰ. adhuc corpus
t̄renū portātibus Et vinū letificet
coꝛ hōis Nēo se ad ebrietatē paret .
ymmo se oīs hō ad ebetatē paret Ca
lix tuꝰ iebās ꝙ p̄clarꝰ ē Nolumꝰ dicē
nēo se iebriet. Inebriami. s3 videte vn̄
Si vos iebriat calix dn̄i p̄clarꝰ. vide-
bit̄ ista ebetas ī opibꝰ v̄ris. videbitur
ī scō amoē iusticie. videbit̄ postremo
ī alienatiōe mētis v̄re. s3 a t̄renis in ce
lū Vt exhilaēt faciē eiꝰ ī oleo Video
q̄ terra q̄ntū fructū educat si ꝓducat
fenū iumētis : Nō isti s̄ui vēdūt q̄d
dāt. nō em̄ vēditoēs euāgelij sunt :
Gratis dāt q̄a g̃tis accepert̄ Gaudēt
bōis opibꝰ v̄ris. hoc em̄ vob ꝓdest. n̄
em̄ q̄rūt datū. s3 req̄rūt fructū Quid ē
exhilaratio faciei ī oleo: Grā dei nitoꝛ
q̄dā ī māifestatiōe. ⁊ sic dicit apl̄s vni
cuiq3 āt dat̄ sp̄c ad māifestationem:
Grā q̄dā q̄ ē hoim ad hoiēs p̲spicua.
ad cōciliādū scm̄ amoꝛē oleū dꝛ in ni-
toꝛe diuio. ⁊ q̄m excellētissima in xp̄ō
apparuit totus orbis eū diligit . q̄ cū
contemptus hic esset. adoratur mo-
do ab omni gente. quoniam ipsius ē
regnum ⁊ ipse dominabitur gentiū:
Tanta est enim eius gracia. vt multi
q̄ ī eū n̄ credūt laudēt eū. ⁊ ꝓpterea di
cāt nolle se ī eū credē. q̄a nemo potest
implere q̄d iubet Laudādo impediū
tur. qui in illum vituperādo seuiebāt.
amatur t̄n ab omnibus . p̄dicatur ab
oibꝰ. q̄a excellēter vnctꝰ. īō xp̄s: Xp̄s
em̄ vnctꝰ. a crismate dictꝰ xp̄s Mes-

ſpãs hebrayce.grece xpiſtꝰ.latīe vnc
tus.ſed corpꝰ ſuū totū pūguit Om̄s
ǵ veniētes accipiūt grām vt exhilare
tur facies in oleo Et pāis cor hōis
cōfirmat Quid ē h̄ frēs: Quaſi cepit
itelligi de q̊ pane dicēt Panis em̄ iſte
viſibilis ſtomachū cōfirmat. vētrem
cōfirmat Eſt aliꝰ pāis q̇ cor cōfirmat
q̇a panis ē cordis: Iā em̄ dixerat de
pane ſupiꝰ.vt educat panē de terra.
ſed nō dixerat q̄lis panis ſit ille Et vi
nū letificat cor hōis Videtur iā dicē ȯ
ſpūali vino.nam ideo letificat cor ho
mis.ſʒ adhuc putatur de vino iſto di
ci.q̊ ebrij q̄ſi leto corde vidētur appa⸗
rere Vtinā letēt ⁊ nō rixēt Dicis m:
Quis letiꝰ ebrio:ymmo q̇d iſaniꝰ ebri
o: Quid plerūq̧ iracūdiꝰ: Eſt ǵ vinū
q̇d vere letificat cor. ⁊ nō nouit aliud
niſi letificaē cor: Sʒ ne putes h̄ q̇dem
de ſpūali vino debē accipi. de illo pāe
aūt nō q̇d ⁊ ipē ſpūalis ſit. ſʒ expoſuit
⁊ ipm̄. ⁊ pāis inq̄t cor hōis cōfirmat:
Ergo ſic accipe de pane quō accipis
de vino.intꝰ eſuri.itus ſiti. Bti q̇ eſuri
ūt ⁊ ſitiūt iuſticiā. q̇a ipi ſaturabūtur
Pāis ille iuſticia ē.vinū illud iuſticia
ē.Veritas ē.vitas xp̄s ē. Ego ſum iq̄t
panis viuꝰ q̇ ȯ celo deſcēdi. ⁊ ego ſum
vitis vos ſarmēta Et panis cor hois
cōfirmat Saturabūt ligna cāpi. id
ē grā educta de t̄ra Ligna cāpi.pedes
apl'orū Et cedri lybani q̄s plātauit
Cedri lybani potētes in ſcl'o. ⁊ ipſi ſa
turabūt Peruēit pāis ⁊ vinū ⁊ oleū
xpiſti ad ſenatoēſ. ad reges.ad nobi
leſ Satiata ſunt ligna cāpi Prius hu
miles ſaciati ſt̄.deiī eciā cedri lybani.
ſed q̄ſ plantauit ipē Cedri religioſi fi
deles.tales em̄ plantauit: Nam ⁊ im
pij ſt̄ cedri lybani. quia cōterit dn̄s ce
dros lybani Lybanꝰ em̄ mōs eſt. ibi
iſte arbores eciā ſcd̄m lrām ānoſiſſi⸗
me ſunt ⁊ excellētiſſime Lybanꝰ em̄ i

terp̄tatur ſicut legimꝰ i eis q̇ iſta ſcrip
ſerūt cādidation ⁊ Lybanꝰ dr̄ cādida
tio Videtur āt cādidatio eē ſeculi hu
ius.mō intētis ⁊ fulgētis in pompis
ſuis Sūt ibi cedri lybani q̄s plātauit
dn̄s.ipſi ſaciabunt q̄s plantauit do⸗
minꝰ Naʒ arbor inquit q̄m nō plāta
uit pater meꝰ eradicabitur Et cedri ly
bani q̄s plātauit Illic paſſeres ni⸗
dificabūt Fulice domꝰ dux eſt eorum
Vbi paſſeres nidificabūt: In cedris
lybani Iam audiuimꝰ q̄ ſint cedri ly⸗
bani.nobiles ſeculi.excelſi genere. o⸗
pibus.honoribꝰ. ⁊ ipſe cedri ſatiātur.
ille tamē q̄s plātauit ipſe In hūs ce⸗
dris paſſeres nidificabūt: Qui ſunt
paſſeres: Aues equidem ⁊ volatilia
celi ſunt paſſeres.ſed minuta volati⸗
lia ſolēt dici paſſeres: Sūt ergo q̇dā
ſpūales nidificātes in cedris lybani.
id eſt.ſunt quidam ſerui dei audiētes
in euangelio.dimitte oīa tua vel vēde
omnia tua ⁊ da pauperibus. ⁊ hēbis
thezaurum in celo ⁊ veni ſequere me:
Et nō tantum hoc audierūt magni.
ſed audierūt ⁊ parui ⁊ voluerūt hoc
facere ⁊ parui ⁊ eſſe ſpirituales.nō iū
gi vxoribus.nō macerari cura filio⸗
rum.nō habere ꝓprias ſedes quibus
deligarētur.ſed ire in vitam quādam
communē: Sed quid dimiſerunt iſti
paſſeres: Minuti em̄ ſeculi huiꝰ paſ
ſeres vidētur Quid dimiſerūt: Quid
magnum dimiſerūt: Aliuſ ſe cōuertit
dimiſit cellam pr̄is ſui inopē.vix vnū
lectū ⁊ vnam archam Cōuertat ſe. ta
mē factꝰ eſt paſſer.queſiuit ſpūalia
Bene.optime Nō illi inſultemꝰ.non
dicamus.nichil dimiſiſti Nō ſupbiat
qui multa dimiſit Petrus vt ſequere
tur dominum nouimus ꝙ piſcator
erat.quid potuit dimittere: Vl' frater
eiꝰ ādreas.vel filij zebedei iohēs ⁊ ia⸗
cobꝰ. eciam ipſi piſcatores ⁊ tamen

quid dixerūt? Ecce nos dimisimus omnia ꝛ secuti sumus te: Nō ei dixit dñs. oblitus es paupꝫtatem tuam. q̇d dimisisti vt totū mūdū acciperes?

Multum dimisit. fratres mei. Multum dimisit qui nō solum dimisit q̇cquid habebat. sed eciam q̇cquid habere cupiebat Quis paupꝫ nō turgessit i spe seculi huius. qui nō cotidie cupit augere quod habet? Ista cupiditas precisa est Ibat in inmēsum. accepit modum ꝛ nichil dimissum est Prorsus totum mūdum dimisit petrus et totum mūdum petrus accepit. quasi nichil habentes ꝛ omnia possidentes Faciūt hoc multi. ista faciūt qui paꝝ habent ꝛ veniūt ꝛ fiūt passeres vtiles Minuti videtur q̇a nō habēt altitudinem dignitatis secularis. nidificāt i cedris libani Etem̄ cedri libani nobiles ꝛ diuites ꝛ excelsi huius seculi. qm̄ cum timore audiūt. beatus q̇ intelligit super egenum ꝛ pauperem: Attēdūt res suas. villas suas. ꝛ omnes superfluas copias. q̇bus videtur excelsi ꝛ prebēt illas seruis dei. Dant agros. dāt ortos. edificāt ecclesias. moāsteria. colligūt passeres vt in cedris nidificēt. Passeres ergo saciantur cedris libani q̄s plātauit dñs. ꝛ illic passeres nidificabūt Attēdite totam terram. si nō ita est Vt loquerer ista nō solū credidi. sed ꝛ vidi. dedit michi itellectum ipsum experimentum: Interrogate latissimas terras q̇ nostis. ꝛ videte in q̄ꝫ multis cedris libani passeres illi de q̇b9 locut9 sum nidificāt Sed tm̄ frēs mei. ipsi passeres spūales sunt q̄ꝫuis nidificēt i cedris libani. nō ꝓ magno hrē debēt cedros libāi ꝛ putaē illos eē supioēs a q̇b9 eoꝝ necessaria cōplētʳ: Passeres em̄ sunt. ille āt cedri libāi sꝫ. Ergo fulice dom9 dux ē passeꝝ Q̄m̄uis i cedris libāi nidificēt passeres. tm̄ cedri libāi duces sꝫ passeꝝ Ecce saciabūtʳ ligna cāpi Oēs ppl'i ꝛ cedri libāi saciabūtʳ q̄s plātauit dñs oēs nobiles ꝛ excelsi fideles Illic id ē i cedris libāi passeres nidificabūt ꝓbebūt ramos facultatū suarum colligēdis minutis spūalib9 Prebēt ista. faciūt hꝫ cedri libāi q̄s plātauit dñs: Faciūt ꝛ libēter faciūt. nouerūt q̇d faciāt. nouerūt q̇d accipiāt: Sed passeres q̄ꝫuis i cedris libāi nidificabūt. fulice do9 dux ē eoꝝ Que ē fulice domus? Fulica sicut omnes nouim9 marina auis ē. vel i stagnis ē. vel i mari ē. Hēt q̄ndam domū. nō facile i litore terre aut nūq̄ꝫ. sed in hijs q̄ i media aqua sunt. plerūq̄ꝫ g̊ in petris q̄s aq̄ circūdat: Intelligim9 g̊ petrā eē ydoneā fulice domū Nusq̄ꝫ fortius ꝛ firmius habitat q̄ꝫ in petra: In quali petra? In mari cōstituta Et si tūditur fluctib9. frāgit tm̄ fluct9. nō frāgitur petra Hoc hēt magnū petra in mari cōstituta Quāti fluctus cōtuderūt petram nostram ihesum xp̄m: Elisi sunt in illū iudei. illi fracti sunt. ille autem integer permāsit Et vnusq̇sq̄ꝫ imitās xp̄m. ita fit in isto seculo. id est in isto mari. vbi nō potest nisi procellas tēpestates q̄ꝫ sentire. vt nll'i vēto cedat. nll'i fluctui. sed oia excipiat ꝛ integer maneat Ergo fulice dom9 ꝛ fortis est ꝛ humilis Nō hēt domum fulica i excelsis. nichil illa domo firmius ꝛ nichil hūili9 In cedris q̇dem nidificāt passeres ꝓpter p̄ntem necessitatem. sed petram illā hn̄t ducē q̄ fluctibus tūditur ꝛ non frangitur. imitātur em̄ xp̄isti passiones Et si forte cedri libāi irate fuerit. ꝛ aliq̇d molestie vel scādali seruis dei in ramis suis cōmouerit volabūt q̇dem inde passeres sꝫ ve cedro remanēti sine nidis passerū Passeres em̄ non naufragabunt nō peribunt. quia fulice domus dux

est eoꝝ Quid ergo seqtur? Mōtes
altissimi ceruis Cerui mḡni: spūales
trāscendentes in cursu omnia spino
sa vepꝛium atqꝫ siluarū Qui perficis
inquit pedes meos sicut cerui et sup
excelsa statuis me Teneant montes
altos alta ꝑcepta dei: sublimia cogi-
tent teneāt ea q̄ mltū eminēt in scrip
turis iustificētur in summis Ceruis
enim sunt illis montes altissimi. quid
de humilibꝫ bestijs? Quid de lepoꝛe?
Quid de ericio? Lepus minimū aial'
ꝛ infirmū: ericius eciā spinosum mi-
noꝛ eoꝝ Illud aial' timidū: illud aial'
spinis cooptum Spine em̄ quid sig
nificant nisi pccōꝛes? Qui peccat co
tidie eciam si nō magna pccā minutis
simis spinis cooptus ē In eo qd̄ ti-
met lepꝯ ē in eo qd̄ minutissimis pec
catis opitur ericius est: ꝛ non p̄t te-
nere illa excelsa et ꝑfecta ꝑcepta Illi
enim mōtes altissimi ceruis Quid g̊
isti lepus ꝛ ericiꝯ? Pereūt? Nō. Sic
em̄ mōtes altissimi dati sunt ceruis:
vt ꝛ hijs videas quid sequatur Pe
tra refugium ericijs ꝛ lepoꝛibꝫ: quia
factus ē dn̄s refugium paupis Po-
nas petram illam in terra: refugiū ē
ericijs et lepoꝛibꝫ ponas illā in mari.
domus est fulice Vbiqꝫ vtil' petra ꝛ
in montibꝫ ipa vtilis Mōtes sine pe
tre fundamento: ruerent in ꝓfundū
Nonne iā dudum de mōtibꝫ diceba-
tur illic volatilia celi inhabitabunt de
medio petrarum dabūt voces suas?
Vbiqꝫ ergo petra refugium nostruꝫ
siue in montibꝫ excelsa sit siue in ma-
ri tundatur fluctibꝫ non frangit' siue
in terra solidetur ad illam cerui. ad il
lam fulica: ad illam lepus et ericius.
Tundāt pectoꝛa lepoꝛes: ꝛ ericij cō
fiteantur pccā sua. Licet coopti sint
minutis quidē cotidianis qꝫ peccatꝫ
nō eis tn̄ deest petra q̄ illos docuit di

cere: dimitte nobis debita nrā sicut ꝛ
nos dimittimus debitoꝛibꝫ nr̄is Pe
tra refugiū ericijs ꝛ lepoꝛibus Fe
cit lunam in tpa Intelligimꝯ spiritu
aliter eccām crescentem de mimo: et
ista moꝛtalitate vite quodāmō senes
centem Sꝫ vt pꝛopinquet ad solem.
nō istam lunā dico visibilem ocul': sꝫ
que hoc nomine significatur ista Qn
obscura erat eccā? Qn̄ nōdum appa
rebat nōdum eminebat. sed duceban
tur hoīēs ꝛ dicebatur: hec est eccā. h
est xp̄ūs vt sagittarent in obscura lu
na rcōs coꝛde Mō qꝫ cecus ē qui ple
na luna errat? Fecit lunā in tpa. Hic
enim tp̄aliter transit eccā Non enim
hic erit semp ista moꝛtalitas Augeri
ꝛ minui p̄t aliqn̄ pertransibit: in tpa
facta est Sol agnouit occasum su
um Et hic quis sol nisi sol ille iusticie
quē sibi nō oꝛtum impij plangent in
die iudicij? Qui dicturi sunt in illo di
e ergo errauimꝯ a via veritatis ꝛ ius
ticie lumen nō luxit nobis: ꝛ sol non
oꝛtus est nobis Ei sol iste oꝛitur qui
intelligit xp̄m Recedit aūt ab intel-
lectu eiꝯ xp̄ūs: qui sic iratꝯ fuerit fra
tri suo vt teneat odium Itaqꝫ irasci-
mini ꝛ nolite peccaē Caritas ꝛ si iras
citur aliqn̄ vt coꝛrigat. nō tenet' rea:
quia nō inueterauit ira: vt verteret'
in odium Si āt ira cōuersa fuerit in
odium: occidit sol super iracundiam
vrām Nō ergo occidat sol sup iracū
diam vrām Nec putetis frēs iō non
nullis solem eē adoꝛandū: quia sol in
scripturis aliqn̄ xp̄m significat: Tal'
est em̄ demencia hōim. quasi adoꝛan
dum aliquid dicatur cum dicitur: sol
xp̄ꝫ significat Adoꝛa ergo et petram
qꝛ xp̄m significat Sicut ouis ad vic-
timam ductꝯ ē. adoꝛa ꝛ ouem qꝛ cris
tum significat Vicit leo de tribu iuda
adoꝛa ꝛ leonem qꝛ xp̄m significat Vi

dete qꝛ xp̄m multa significent Omni a ista xp̄us in similitudine: nō in pro prietate Queris ꝓprietatem xp̄i? In principio erat v̄bum: ꝛ v̄bum erat a pud deū Ecce ꝓprietas cristi ꝑ quam fact⁹ es Vis audire et proprietatē ꝑ quā refectus es? Et v̄bum caro fac- tum ē ꝛ habitauit in nobis Cetera si militudines sunt Intellige esto scrip ture capax vt aliud videas obici ocul' tuis: aliud innui cordi tuo Sol ergo ille iam securi dicim⁹ sol ille iusticie n̄ sine causa impijs non oritur ꝛ si vo- lunt Ipa em̄ sapiencia dicit q̄rent me mali ꝛ non inuenient Querent ꝛ non inuenient Et quare? Oderūt em̄ sapi enciam Ipa sapiencia loquitur ꝛ di- cit. q̄rent me mali ꝛ nō inuenient ode runt em̄ sapiām Si ergo oderūt qua re q̄runt: Querūt nō vt fruantur sed vt inflentur Querūt sermonibꝫ ode- runt moribꝫ Spūs em̄ sanctus disci pline fugiet fictum: et auferet se a co gitationibꝫ q̄ sunt sine intellectu Nō ergo sol ille oritur impijs non oritur malis Atuero de isto sole quid dictū est? Qui fecit solem suum oriri super bonos ꝛ malos: ꝛ pluit sup iustos ꝛ iniustos Ergo de illo sole iusticie nes cio quid significat p̄s iste scd̄m miste rium: nā videm⁹ ista fieri in creatura eciam scd̄m sp̄em rerū visibiliū Sol agnouit occasum suū Quid ē sol ag- nouit occasum suū? Crist⁹ agnouit passionē suā Occasus xp̄i passio xp̄i Sed nūquid sic sol occidit vt nō oria tur? Nūquid qui dormit non adiciet vt resurgat? Nōne ip̄e dixit dormiui turbatus? Et de ip̄o dictum ē: exalta re super celos de⁹ Ergo sol agnouit occasuꝫ suū Quid ē agnouit? Appro bauit placuit ei Et vn̄ ostendim⁹ qui a agnouit hoc ē placuit ei? Quid em̄ non nouit deus? Quid nō nouit cris- tus? Et tn̄ dicturus est in fine quibus dam: nō noui vos Quō ergo ibi nō noui vos nō est quasi michi ignoti es tis sed nō michi placetis. sic ꝛ hic ag- nouit occasum suum placuit illi occa sus suus Si em̄ ei displiceret quō pa teretur? Homini em̄. qꝛ non ē illi sol eciam si displiceat ei passio sua patit' ꝛ qd̄ non vult Ille āt nō pateretur ni si ei placeret id est nisi agnosceret oc casum suū non occideret: qꝛ ip̄e dixit potestatem habeo ponendi aiāꝫ me am et ptātem habeo iterū sumēdi eā nemo tollit eam a me. sꝫ ego ip̄e eam pono a me Ergo agnouit occasuꝫ su um ꝛ sol agnouit occasum suū Et qd̄ cum occidit sol cū passus ē dn̄s? Fac te sunt quedā tenebre in apostolis de fecit spes eoꝝ quibꝫ p̄mo magnus ꝛ redemptor ōniū videbatur Quare?

Posuisti tenebras ꝛ fcā est nox ibi pertransibunt oēs bestie silue Catu li leonū rugientes vt rapiant q̄rētes a deo escam sibi Quid intelligam spi ritualiter catulos leonuꝫ nisi sp̄ūalia nequicie? Quid intelligā nisi mala de monia. que demonia pascūtur erro- ribus hōim? Sūt em̄ p̄ncipes demo nioꝝ: ꝛ sunt demonia q̄dam ꝯtemp- tibilia Ista demonia seducere aiās q̄ runt sed vbi sol non ort⁹ est Tenebre enim sunt: ꝛ cū tenebre sint q̄runt ca tuli leonum quos deuorent Ip̄e leo maior p̄nceps omniū taliū leonū qd̄ de illo dictum ē? Nescitis qꝛ aduersa rius vester dyabol⁹ tanq̄m leo rugi- ens circuit q̄rens quē deuoret? Ideo q̄ rentes a deo escam sibi qꝛ nec temp- tari qs p̄t a dyabolo: nisi permitten- te deo Iob sanctus añ dyabolū erat ꝛ tn̄ longe ab illo erat aspcū añ illum erat: potestate remotus ab illo Qñ auderet temptare vel carnem vel fa- cultates ei⁹ quas possidebat nisi ac-

ciperet potestatem? Quare aũt dat᷒
potestas? Aut ad dãpnandos impi-
os aut ad ꝓbandos pios Juste hoc
totũ dñs ait ꝛ in neminem habet dy
abolus potestatem vl' in aliquid ei⁹
nisi ille ꝯcedat cui ẽ ptãs summa ꝛ sb
limis Sic dyabolo .sic hõi nulla ẽ po
testas in hoiẽm nisi desuꝑ det᷒ Sta-
bat iudex viuoꝝ ꝛ mortuoꝝ añ hoiẽ3
iudicem ꝛ instauit se hõ iudex videns
añ se xp̄m ꝛ ait .nescis qꝛ ptãtem ha-
beo occidendi ꝛ dimittendi te? At ille
q̇ venerat ꝛ eum docere a quo iudica
batur nõ haberes inq̄t in me ptãtem
nisi esset tibi desuper data Et homo ꝛ
dyabolus ꝛ quelibet demonia nõ ni-
si accepta ptãte nocent sed ꝓficienti
bus non nocent Malis ita sunt tãq̄
ignis feno .bonis ita sunt tanq̄m ig-
nis auro Mãducatus ẽ iudas vt fe
num :ꝓbatus ẽ iob vt aurum Posu
isti tenebras ꝛ fcã est nox: illic ptran
sibunt oẽs bestie silue Jam bestie sil
ue alio mõ Alio em̃ ꝛ alio modo sem
per ista intelliguntur: quõ dñs .ipse
agnus . ip̄e leo Quid tam diuersum
q̄ agnus et leo? Sed qualis agnus?
Qui vinceret lupum . vinceret leonẽ
ip̄e petra .ip̄e pastor :ip̄e ianua Pas-
tor itrat ꝑ ianuã ꝛ dicit . ego sum pas
tor bonus :ꝛ dicit ego sum ianua Ip
sum leonis nomen dñm significat qꝛ
vicit leo de tribu iuda ꝛ dyabolũ qui
a cõculcauit leonẽ et draconẽ Discite
sic intelligere cũ figurate ista dicũtur
ne forte vbi legeritis ꝙ xp̄m signifi-
cat petra vbiq̄ petram xp̄m putetis
Significat alia atq̄ alia sicut lrã quo
loco ponatur vide:ibi intelligis eius
vim Si audieris lrãm p̄mam in no-
mine di ꝛ putaueris eam semper ibi
ponendam delebis eam in nomiẽ dy
aboli? Ab eadem em̃ lrã incipit nomẽ
dei a qua incipit nomen dyaboli ꝛ nl'

tam disiunctum q̄ deus ꝛ dyabolus
Vide ergo q̄ absurd⁹ est a reb3 ꝛ hu-
manis ꝛ diuinis: qui dixerit de lrã sin
gulari . nõ debet habere in capite no
men dyaboli Et cũ quesieris q̄re : res
pondeat . ego in nomine dei legi istã
lrãm Ridetur iste: nã nec talis est cui
digneris reddere roẽm Nolite ergo
tam pueriliter sapere eciã ista diuina
vt forte aliquis vestrũ quia dixi supe
rius bestias silue significare gentes.
modo ãt dico bestias silue significa-
re demonia et ãgelos p̄uaricationis
putetis me aliquid contrarium dice
re Similitudines em̃ sunt :ꝛ in quo-
cũq̄ loco sunt circũstantia sui expo-
nuntur Illic pertrãsibũt omnes bes
tie silue Vbi? In noctẽ quã posuit do
minus :qꝛ sol agnouit occasum suu3
Catuli leonum rugientes vt rapiant
q̄rentes a deo escam sibi Merito do
minus venturus ad occasum suum.
ip̄e sol iusticie agnoscẽs occasum su-
um .ait discipulis tanq̄m tenebris fu
turis circuituro leone vt q̄reret quẽ
deuoraret .ꝛ ꝙ ille leo neminẽ deuo-
raret nisi peteret hac nocte inq̄t pos-
tulauit sathanas vexare vos sicut tri
ticum ꝛ ego rogaui ꝓ te petre ne de
ficiat fides tua. Nõne petrus cũ ter
negauit iam inter dẽtes leonis erat?
Catuli leonũ rugientes vt rapiant ꝛ
vt q̄rant a deo escam sibi Ortus ẽ
sol: qui dixit potestatem habeo po-
nendi aĩãm meam ꝛ potestatem ha-
beo iterum sumendi eã Agnouit oc-
casum suũ et posuit eam: ortus ẽ sol
qꝛ occidit sol .sed nõ extinct⁹ ẽ sol: ad
huc eis qui non intelligunt xp̄m ipsa
nox est Adhuc eis sol ortus non ẽ in
stent vt intelligant ne rapiantur a ru
giente leone Nam ecce quib3 ort⁹ ẽ:
nõ eos audent inuadere catuli leonũ
Sequitur em̃ ortus ẽ sol ꝛ cõgrega-

ti sunt ꝛ ĩ cubilibꝫ suis cubabũt Ma
gis magisq̧ ibi oritur sol iste vt intel
ligatur ab orbe terrarũ : et clarificet᷑
xp̄us in toto mũdo Cõgregant᷑ ca=
tuli leonum illa demonia recedũt a p
secutione eccẽ : que instigabant perse
qui domũ dei . op̄ando in filijs diffi=
dentie Nam dcm̄ est scd̄m principeꝫ
ptãtis aeris : qui nũc op̄atur in filios
infidelitatis Mõ iam qꝛ nemo eorũ
p̄sequi audet eccãm ortus ẽ sol ꝛ con
gregati sunt Et vbi sunt : Et in cubili
bus suis cubabũt Cubilia eoꝝ corda
infidelium Qm̄ multi gerunt leones
cubantes in cordibꝫ suis . nõ ĩn erum
punt nõ faciunt impetũ in istã pere=
grinantem ihr̄l'm Quare nõ faciunt:
Quia iam ort⁹ ẽ sol : ꝛ splendet in to
to orbe terrarũ Ergo vide q̇d seq̄tur
qꝛ ortus ẽ sol ꝛ ꝯgregati sunt : ꝛ in cu
bilibus suis cubabũt Quid tu hõ di :
Quid tu o eccã di : Quid tu o corpus
cristi cui⁹ caput in celo ẽ : Quid tu fa
cis o hõ vnitas ei⁹ : Exiet inq̄t ho
mo ad opus suũ Op̄et᷑ ergo iste ho
mo op̄a bona in securitate pacis ec=
clesie op̄etur vsq̧ in finem Aliqñ enĩ
erit quedã cõtenebratio et fiet quidã
impetus : sed in vesp̄a id ẽ in fine mũ
di Mõ aũt in pace ꝛ tranquillitate o
peratur eccã qꝛ exiet homo ad opus
suũ ꝛ ad op̄ationem suã vsq̧ ad ves=
peram Qm̄ magnificata sunt op̄a
tua dñe : Merito magna : merito ex
celsa Vbi facta sunt op̄a ista tã mag=
na : Que illa statio dei vbi sedit ꝛ ista
op̄atus est : Quis loc⁹ vbi ista op̄a=
tus est : Vñ p̄cesserunt primo ista tã
pulchra : Si ad lrãm accipias omnis
ordinata creatura ordinate currens
ordinate pulchra ordinate oriens . or
dinate occidens . ordinate peragens
omnia tempora . vnde processit :
Ipa autem ecclesia quõ accepit icre=
mẽta successus p̄fectionẽ : Quõ des
tinatur ad finem quẽdam imortalita
tis : Quibꝫ p̄conijs p̄dicatur : Quibꝫ
misterijs cõmendatur : Quibꝫ sacra
mentis occultatur : Qua p̄dicatione
reuelatur : Vbi fecit hec deus : Video
magna op̄a tua dñe Qm̄ magnifica
ta sunt op̄a tua dñe : Quero vbi fece
rit . locũ nõ inuenio sed video q̇d seq̄=
tur Omnia in sapientia fecisti Er=
go oĩa in xp̄o fecisti Ille cõtempt⁹ il
le expalmatus ille ꝯsput⁹ . ille spinis
coronatus ille crucifixus : omnia in
illo fecisti Audio audio q̇d de illo tuo
milite nũcies hõibꝫ . quid de illo p̄co=
ne scõ p̄dices gentibus : xp̄m dei v̄tu
tem ꝛ dei sapiãm Irrideant iudei cru
cifixum xp̄m qꝛ scandalum est eis : ir
rideant pagani crucifixum xp̄m quia
stulticia ẽ eis nos ãt inquit p̄dicam⁹
xp̄m crucifixum iudeis quidẽ scanda
lum gentibꝫ aũt stulticiam ip̄is vero
vocatis iudeis ꝛ grecis xp̄m dei v̄tu
tem ꝛ dei sapiãm Omnia in sapiẽtia
fecisti Repleta ẽ terra creatura tu
a Repleta est terra creatura tua xp̄e
Et quõ : Quõ videbimus : Quid enĩ
non a patre per filiũ creatũ est : Quic
quid ãbulat ꝛ repit in t̄ris . quicq̇d na
tat in aquis . q̇cquid volat in aere q̇c=
quid in celo circũagitur quãtomagis
terra tot⁹ mũdus creatura dei ẽ Sꝫ
nescio quid ħ significat de quadã cre
atura noua . de qua dicit ap̄l's . si qua
in xp̄o noua creatura . vetera trãsie=
runt ecce facta sunt omnia noua om
nia aũt ex deo Noua creatura q̄ fac=
ta est . oẽs credentes in xp̄m : exuen=
tes se veterem hoiẽm ꝛ induẽtes no
uum Repleta est terra creatura tua.
In vno loco terre crucifixus erat in
vno exiguo loco cecidit granũ illd̄ in
terra ꝛ mortificatũ ẽ : sꝫ magnũ fruc
tum attulit Singularis eras domiẽ

ihu xpe donec transires Agnosco in alio psalmo vocē tuā qua dixisti singularis ego sum donec transeā Singularis ergo eras donec trāsires singularis eras cū agnouisti occasuz tuum sed ab occasu in ortū transisti ortus es splenduisti. clarificatus es cū in celum ascēdisti et repleta est terra creatura tua Psalmū frēs nondū finiuimus sz aliquid iā in nomine xpi eciam ad diem dñicum differam⁹

Incipit subsermo tercius de eodem psalmo

Meminit caritas vrā cū sit vn⁹ sermo dei in scripturis oībz dilatat⁹ ꝛ per multa ora scōꝝ vnū v̄bum sonet qd cū sit in pncipio deus apud deum. ibi nō habet sillabas qꝛ nō habet tpa: nec mirandū nobis sit qꝛ ꝓpter infirmitatem nrām descendit ad pticulas sonoꝝ nrōꝝ cū descenderit ad suscipiendā infirmitatē corpis nostri istū tñ psalmum iā multos nobis fecisse sermones misteriaqꝫ ipa q̄ hic clausa tenentur vt pulsantibz apirentur attulisse nobis n̄ puas p aliquot dies moras tpis cū ꝓnunciantur cū ꝯmendantur cū clausa eē mōstrātur cū aperiuntur cū eruuntur cū ostendunt ac p hoc meminit caritas vestra. nec pterito die ad eius terminuz psalmi nos puenire potuisse et distulisse in hūc diē Voluit dñs ꝛ tps redditionis nobis exhibere ꝛ me debitorem debito satisfacere: et exactores securiores efficere Det ergo ipe bonum qd reddam⁹: qui nō reddidit q̄c quid mali feceram⁹ Exclamauerunt vt nostis qd cū pietate gaudioqꝫ recolitis: exclamauerūt cū psalmo viscera cordis nostri ꝛ dixerunt Quā magnificata sunt opa tua dñe omnia in sapientia fecisti: impleta ē terra creatura tua Quicq̄d a deo factū est in sapientia factū ē ꝛ per sapiām factum est Quicquid nouit sapiām ꝛ q̄c quid nō nouit sapiām ꝛ tñ in creatura dei est: in sapiā factū est et per sapientiā factū est Qui cognoscunt sapienciā lucē habent sapiām. qui non ꝯgnoscunt hn̄t tñ artificem sapiām cū sint ipi detenti in sapiā Et qui eam lucem hn̄t eciam artificem hn̄t nō q̄cūqꝫ artificem hn̄t eciā lucem hn̄t Et quidem in hōibz multi sunt qui ei⁹ pticipes fiunt et sapientes vocantur. multi eius expertes stulti nominātur. Propter h̄ vicioso noiē stulti appellantur. qꝛ si studeant sapiē. si petant si q̄rant. si pulsent: nō pn̄t puenire ad eius pticipationē Nō em̄ nature sed negligentie denegatur Sūt aūt alie creature q̄ nō pn̄t fieri pticipes sapiē. sicut oēs bestie oiā pecora. oēs arbores q̄ nec sensum hn̄t vllū: nūq̄d qꝛ pticipes sapiē eē nō pn̄t iō non in sapientia ꝛ per sapiām fcā sunt: Non ergo exigit de⁹ intellectū de equo et mulo sed hōibz dicit nolite eē sicut equus ꝛ mulus quibz nō ē intellectus Nō equo natura ē: hōi crimē ē Hoc ergo dic̄ de⁹ Nō exigo pticipationē sapiē mee ab eis q̄ nō feci ad ymaginem meā. sed vbi feci iñ exigo ꝛ vsuz rei postulo quā donaui Hoīes ergo reddentes deo q̄ dei sunt sicut cesari reddunt qd cesaris est id ē reddentes cesari ymaginē suā ꝛ reddētes dō ymaginem suā. erigūt ipam mentē suā n̄ ad se sed ad artificem suū. et ad lumē vn̄ sunt ꝛ ad calorem quēdam spiritualem vn̄ feruescūt et vn̄ remoti frigescunt ꝛ vn̄ recedentes cōtenebrantur ꝛ quo reuertentes illuminantur. qꝛ pie illi dixerūt. tu illumiābis lucernam meā dñe de⁹ meus illumina tenebras meas: discussis tenebris trene stulticie apientes os et ducentes

ſpiritum erigũt vt dixi fidentē oculũ
cordis et circũſpiciũt mēte vniũſum
mũdum terrā mare ꝛ celũ: ꝛ videtes
oiā pulchre diſpoſita ordinata curre
re digeri gñibus. fulciri ſeminibꝫ mu
tari ſucceſſionibꝫ currere tēpibꝫ pla-
cet eis in hijs artifex vt ꝛ ipſi placeāt
in artifice artifici ꝛ exclament p̄ gau-
dio magno qꝛ vē huic leticie nichil cō
pari pt: ꝙ magnificata ſunt opa tua
dñe: oiā in ſapientia feciſti Vbi ē ipa
ſapiā in qua omnia feciſti? Quo ſen-
ſu attingitur? Quo oclo videt? Quo
ſtudio q̄ritur? Quo merito poſſide-
tur? Quo putatis n̄ grā ſua? Qui do
nauit vt ſim⁹: donet vt boni ſim⁹ Do
nat cōuerſis qui añq̄m ꝯuerterentur
ꝛ auerſi irent poſt vias ſuas. nōne q̄
ſiuit eos? Nōne deſcendit? Nōne v̄-
bum caro factũ ē ꝛ hebitauit in nob?
Nōne accēdit lucernā carnis ſue dũ
penderet in cruce ꝛ q̄ſiuit pditā drag
mam? Queſiuit ꝛ inuenit vicinis cō-
gratulantibꝫ: id ē omni creatura ſpi-
rituali q̄ deum proxime attingit Vici
nis cōgratulantibꝫ inuenta eſt drag-
ma: angelis letantibꝫ inuenta eſt aiā
humana Inuenta ē ergo gaudeat et
dicat. ꝙ magnificata ſunt opera tua
dñe. omnia in ſapiā feciſti repleta eſt
terra creatura tua Qua creatura tu-
a repleta ē terra? Omnibꝫ arboribus
ꝛ frutectis. omnibꝫ aiālibus et peco
ribus et vniũſo ipo genere huāno re
pleta eſt terra creatura dī Videmus
nouim⁹ legim⁹ agnoſcimus lauda-
mus ꝛ in hijs p̄dicam⁹: ꝛ in hijs non
ſufficimus laudare tm̄ quātũ habun
dat ex bona inſpectione coꝛ noſtruꝫ
Sed ad illam magis creaturā debe-
mus attendere vñ dicit aplˀs. ſi q̄ igi
in xpo noua creatura vetera tranſie
runt: ecce fcā ſunt noua Que vetera
tranſierunt? In gentibꝫ omnis ydo
latria in ipis iudeis ōnis illa ſeruitus
legis omnia illa ſacrificia p̄nũciantia
pñs ſacrificiũ Habundabat tunc ve
tuſtas hōis: venit qui renouaret o-
pus ſuũ. venit q̄ ꝯſtaret argentũ ſuũ
qui formaret monetā ſuam ꝛ atten-
dim⁹ plenā terrā xpianis credentibꝫ
in deũ: auertentes ſe a prioribꝫ imun
dicijs ſuis et ydolatria. a ſpe p̄terita
ad ſpem noui ſeculi ꝛ ecce nondũ eſt
in re ꝛ iam tenetur in ſpe: ꝛ per ipam
ſpem iā cātamus et dicimus. repleta
ē terra creatura tua Mũdũ em̄ in pa
tria cantam⁹ hoc. nōdum in illa reġe
q̄ ꝓmittitur nōdum cōfirmatis vec
tibus portarũ ihrl'm ſed adhuc in pe-
grinatione intuentes mũdum iſtum
totũ ꝛ vndiqꝫ hoiēs currentes ad fi-
dem timentes gehennam. cōtempnē
tes mortē. amātes vitā eternā ſper-
nentes pñtem ꝛ tali ſpectaculo con-
pleti gaudio dicim⁹ repleta eſt terra
creatura tua Hoc autē ſeculũ adhuc
tēptationuꝫ fluctibꝫ quatitur. adhuc
temptationibus ꝛ ꝓcellis tribulati-
onum ꝛ tumore turbatur hac tñ itur
minetur licet mare ꝛ tumeat fluctibꝫ
ꝓcellaſqꝫ perturiat hac itur: datũ no
bis lignũ in quo nauigem⁹ Repleta
eſt terra creatura tua ſed nōdum ſu-
mus in terra viuentium adhuc iſta t
ra morientium ē Clamam⁹ aũt ꝛ di-
cimus. ſpes mea es tu: portio mea i
terra viuentium In t̄ra morientium
ſpes mea in terra viuētiũ portio me
a Ecce iſta terra q̄ repleta ē creatura
dei Qui adhuc in iſta terra ē morien
tium: nōdum eſt in terra viuentium
Qua trāſit audi ſequētia Hoc ma
re magnũ ꝛ ſpacioſum ibi repentia q̄
rum non eſt numer⁹: aiālia puſilla et
magna Terribile mare ſigt: ibi ſt re-
pentia quoꝝ nō eſt numer⁹. Inſidie
repũt in h̄ ſcl'o ꝛ incautos repēte oc-

cupant Repentes āt temptationes
q̇s numerat? Repunt: sed caue ne sur
ripiant Vigiletur in ligno eciā in aq̇s
in cruce nauigamꝰ: eciā in fluctibꝫ tu
ti sumꝰ Nō dormiat xp̄us nō dormi
at fides. sed si dormierit excitetur im
perabit ventis. placabit mare Finie
tur via: gaudebit in patria Ibi re-
pentia quoꝝ nō est numerus: aīālia
pusilla ⁊ magna Video em̄ adhuc in
mari isto formidoloso nondū credē
tes. ipi em̄ versantur in amaris aq̇s
⁊ sterilibꝫ: illic āt ⁊ pusilli et magni sc̄
Nouimꝰ hꝫ. multi pusilli seculi nōdū
crediderunt. multi ꝑmates seculi nō
dum crediderunt: aīālia pusilla ⁊ mḡ
na sunt in hꝫ mari Oderūt eccām. pre
muntur xp̄i noīe nō seuiunt qꝛ nō ꝑ-
mittūtur In manꝰ nō erūpens clau
sa ē in corde seuicia Nā oēs siue pu-
silli siue mḡni aīālia pusilla ⁊ magna
q̄modo dolēt templa eē clausa. aras
euersas. simulachra confracta leges
latas vt sacrificaē ydolis capitale sit
crimen: oēs qui dolent hec in mari sc̄
adhuc Quid ergo nos ad patriā qua
ituri sumus ꝑ ip̄m mare? Sed in lig-
no noli timere ꝑiculū Lignū te por-
tat: qđ cōtinet seculū Ergo attendite
hꝫ mare magnū ⁊ spaciosum: ibi repē
tia quorū nō est numerꝰ aīālia pusil
la ⁊ magna Noli timere. noli terreri
desidera patriam intellige ꝑegrinati
onem Illuc naues cōmeabūt Ec-
ce in eō qđ terrebāt cōmeabunt: na-
ues natant ⁊ nō merguntur Naues
eccās intelligimus. cōmeant inter tē
pestates inter ꝓcellas temptationū
inter fluctus seculi: inter aīālia pusil
la ⁊ magna Gubernator ē xp̄s in lig-
no crucis sue Illic naues cōmeabūt
Nō timeant naues non valde atten
dant vbi natent sed a quo gubernen
tur Illic naues cōmeabunt Quē cō-
meatum repperiūt tristem qn̄ guber
natorem senciunt xp̄m? Cōmeabunt
secure cōmeabunt ꝑseueranter veni
ent ad finem debitum ꝑducentur ad
terram quietis Est in isto mari aliqđ
eciam quod sup͛at oīā aīālia pusilla ⁊
magna Quid ē hoc? Psalmū audia-
mus Draco hic quē finxisti ad illu
dendum ei Ibi repentia quoꝝ non ē
numerꝰ ibi aīālia pusilla ⁊ magna il-
lic naues cōmeabūt ⁊ nō timebūt nō
solum repentia quoꝝ nō est numerꝰ
⁊ aīālia pusilla ⁊ magna sed nec dra-
conem qui ibi est: quē finxisti inquit
deo ad illudendū ei Magnū secretū
⁊ tm̄ qđ nostis dicturus sum Nostis
inimicum eccē quemdā draconē non
vidistis oculis carnis. sed videtis o-
culis fidei Ipe ē qui et leo dicitur de
illo scriptura dicit cōculcabis leonē
⁊ draconē Subditus ē ille capiti tuo
subdetur ⁊ corꝑi eiꝰ: hereant tm̄ mē
bra capiti suo vt mēbra eiꝰ sint Dictū
est de ꝑma feiā quā seduxit hic draco
eua scilicet illa cui consilium mortis
dedit: ⁊ persuasione astuta in cor fe-
mineum more serpētis irrepsit Fac
tum est quod nouimus qđ ibi ⁊ nos
fecimus qđ dolemus In illis em̄ du
obus hominibus totum genus hu-
manum. inde propago mortis inde
⁊ in peruulis debita delicta Quis em̄
mundꝰ ait scriptura in cōspectu tuo?
Nec infans cuius ē vniꝰ diei vita su-
per terram Tradux pcci. tradux mor
tis. de primo peccato. Nostis enim
⁊ quid dictum est mulieri vel pocius
serpenti: cum audiret deus peccatuꝫ
primi hominis Ipsa tuum obserua-
bit caput ⁊ tu eius obseruabis calca
neum In magno misterio dictum in
figura dictum ecclesie future facte de
latere viri sui ⁊ hoc dormientis Erat
autem adam quedam forma futuri:

hoc aplus dicit. qui est forma futuri Prefiguratum ē quod futurum erat fcā est eccā de latere dm̄ dormient; in cruce Nam de latere crucifixi pcusso sacramenta ecce pfluxerunt Quid ḡ dictum ē ecce iā modo audite: intelligite cauete Ipa tuum obseruabit caput: ꝛ tu eius calcaneum O eccla caput serpentis obserua Quid ē caput serpentis? Prima peccati suggestio Venit tibi in mentē nescio quid illicitum noli ibi tenere mentē tuā noli cōsentire Hoc qd venit in mentē caput serpentis est Caput calca: et euades ceteros motus Quid ē caput calca ꝛ euades ceteros mot⁹ Quid ē caput calca? Ipam cōtempne suggestionē Sed lucrū suggessit Magnū ibi lucrum est: magnum aurum ē Si hāc fraudē feceris diues eris Caput serpentis ē: calca Quid ē calca? Contēpne qd suggessit Sed magnū aurū suggessit Et quid pdest homini si vniūsum mūdum lucretur. aiē aūt sue detrimentum paciatur? Pereat mundi lucrū: ne fiat aiē dāpnum Hec dicēs obseruasti caput serpentis ꝛ calcasti ille āt dyabolus calcaneū tuū obseruat Quid ē obseruat calcaneū tuum? Qñ labaris a via dei Tu obseruas p̄mam suggestionē: ille obseruat lapsum tuū Si em̄ lapsus fueris cades si cecideris possidebit Vt āt ñ cadas noli exire de via Angustam tibi semitam strauit deus: q̄cquid extra illa; ē lubricū est Propterea lumē ē xp̄s et via est xp̄us Erat lumen verū qd illuminat oēm hominē venientez in hūc mūdum ꝛ ego sum via. vitas ꝛ vita: p me is si ad me is Si ergo ipē est lumen ꝛ ipē est via: si ab illo recesseris. nec in lumine eris nec in via Et quid te sequitur? Qd dicit de impijs quidā psalmus: fiat via illorum tenebre et

lubricum Hic ergo draco antiquus hostis noster ira feruidus insidijs astutus in mari magno ē Draco h̄ quē finxisti ad illudendū ei Iam tu illude draconi Ad hoc em̄ hic factus est draco ipē cadens pccō suo de sublimi habitatione celoꝝ: ꝛ ex angelo fact⁹ dyabolus accepit quēdam locū suū in h̄ mari magno ꝛ spacioso Regnū eius qd putas carcer ei⁹ ē Multi enim dicunt: quare tantā ptātem dyabol⁹ accepit vt dñetur in isto sclo ꝛ tantum valeat tm̄ possit? Quātum valet ꝛ q̄ntum potest? Nisi pmissus nichil val; Tu sic age ne pmittat' in te: aut si pmissus fuerit ad temptandū. victus abscedat ꝛ non possideat Permissus est enim ad temptādos quosdā sanctos viros famulos dei supauerūt eū q; de via non recesserūt: non lapsi sc quorum obseruabat calcaneū Iob ille sanctus sedebat in stercore ꝛ currebat in via Videte quomodo obseruauerit caput eius: ꝛ quēadmodum ille calcaneum eius attendebat Ille repellebat suggerentē ille spabat labantem Cepit ꝛ e⁹ mulierculam sbtraxit omnia que habebat solam dyabolus dimisit adiutricem suam nō mariti consolatricem sed pocius temptatricem: cepit eciam ipam nō obseruantem caput eius Adhuc enim illa eua erat: sed iam ille adā non erat Ablatis omnibus remansit iob cum vxore per quā temptaretur. ꝛ cum deo a quo regeretur Quid illo pauperi⁹ subito factum. si domum e⁹ consideres? Quid illo ditius si cor eius cogites? Vide paupertatem domus ablata sunt ōnia Vide diuicias cordis: dñs dedit dominus abstulit sicut domino placuit ita factum est: sit nomē domini benedictum Dominus dedit domin⁹ abstulit. nouerat rcōrem su

um ⁊ temptatorem suum: permisso-
rem temptatoris sui nouerat Nichil
sibi inquit dyabolus tribuat Volun
tatem habet nocendi: potestatem au
tem nisi acciperet non haberet Quã
tum accepit ille potestatis: tantũ e-
go pacior Nõ ergo ab illo pacior: sȝ
ab eo qui potestatem dedit Cõtemp
natur superbia temptatoris mei sus
tineantur flagella patris mei Repul
sus est temptator obseruatum ē ca-
put eius: penetrare nõ potuit in cor
Muratam ciuitatem forinsecus ob
pugnauit: sed non expugnauit Acces
sit alia temptatio ꝑmissus est ad cor
pus eiꝰ. percussit graui vulnere a ca-
pite vsqȝ ad pedes ꝯtabescebat putre
dine scatebat v̾mibus: amissa domo
sedebat in stercore Ibi eua captiua-
ta a dyabolo ad adiutorium marito
supposita: ad lapsum suggerit vt blas
phemetur deꝰ Primo suggerit in pa
radiso vt cõtempneretur deꝰ modo
vt blasphemetur deus Valuit tunc in
integrum nũc victus est a putredine
In paradiso deiecit: in stercore supa
tus est Attendebat ãt ille draco vtrũ
iob lingua laberetur Omnis em̃ ho-
mo in actu suo pedes habet: in eo qd
agit in quo mouetur ibi tanq̃m ãbu-
lat Dicebat ille multa Quãta em̃ dix
it iob qui legunt nouerunt. in tã mul
tis illis verbis obseruabat serpẽs cal
caneum labẽtis: ille autem qui caput
obseruabat serpentis reppulit õnez
suggestionem Respondit et mulieri
sicut dignũ erat rñdere mulieri Lo-
cuta es inquit tanq̃m vna de insipien
tibus mulieribȝ Si bona ꝑcepimus
de manu dñi mala q̃re non sustinea-
mus? Et inter illa õnia q̃ dixit nusq̃m
lapsus ē Qd multi in illis v̾bis nõ in
telligũt ⁊ q̃dam ibi sic accipiunt qua-
si aliquid durum dixerit iob in deum
Nam inter multa eciam hoc dixit ve
lut stomachans adu̾sus deũ sicut vi-
debatur non intelligentibȝ ille ãt ges-
tabat personam magnam magne ꝓ
phecie: vtinã inquit loquens ad deuȝ
vtinã eẽt nobis arbiter Quid ē vtinã
nobis eẽt arbiter? Quasi qui int̾ nos
iudicaret: ⁊ quo iudicante cãm vince
ret Sic accipitur ad primum sonum
sed discute te ne labaris Attendit em̃
serpens ille semꝑ calcaneũ tuũ Quid
visus est dixisse iob? Vtinam eẽt no-
bis arbiter vtinam eẽt medius aliq̃s
qui iudicaret inter me ⁊ te Hoc deo
homo? Hoc in stercoȩ homo hoc vł
in celo angelus deo. vtinã esset nobis
arbiter? Sed quid preuidebat qd op
tabat? Multi inquit dominus iusti
⁊ prophete voluerunt videre que vi-
detis: ⁊ non viderunt Arbitrum desi
derabat Quid est arbiter? Mediꝰ ad
cõponendam causam Nõne inimici
eramus dei ⁊ malã causam habeba-
mus aduersus deum? Quis finieret
causam istam malam nisi ille medius
arbiter? Qui nisi veniret: misericor-
die ꝑierat iter De quo apostolꝰ dicit
vnus enim deus vnus ⁊ mediator dĩ
⁊ hominum homo cristus ihesus Si
non homo non mediator: quia equa
lis patri deus Dicit alio loco media-
tor autem vnius non est deus autez
vnus est Inter duos mediator Er-
go cristus mediator inter hominem
⁊ deum: non quia deus sed q̃ homo
nõ quia deus equalis patri: si equał
patri non mediator Vt autem sit me
diator descendat a superiore ad infe
riorez ab eq̃litate patris. faciat qd ait
apostolꝰ. semetipsum exinaniuit for
mam serui accipiens: in similitudine
hõim factus ⁊ habitu inuentꝰ vt hõ.

Fundat sanguinem suum. deleat cy-
rographum nostrũ cõponat pacem
inter nos ⁊ deũ. nrãm voluntatẽ cor
rigens ad iusticiam: illius sniãm flec
tens ad miãm Sicut ergo vnum hoc
exposuimus quantum dominus de
dit qd durũ videtur dictũ ad iob sic ⁊
cetera que ibi videntur quasi aspera
et blasphema habent intellectꝰ suos
Nõ putaremus aliter eẽ nisi deus ꝑ
hiberet testimoniũ Et añq̃m loque-
retur iob ⁊ postea q̃m totum locutꝰ
est: ꝓhibuit deꝰ ꝑmo testimoniũ di-
cens. homo sine q̃rela: verax dei cul-
tor Dixit hoc deus dixit hoc añ temp
tationem illius Ne quis ãt in illis v̉
bis forte male intelligens scandalisa
retur ⁊ putaret iustum quidem virũ
fuisse iob añ temptationem in temp
tatione autem graui defecisse. ⁊ lap-
sum esse in sacrilegam blasphemiam
finitis omnibus sermonibus et ipiꝰ
iob ⁊ amicoꝝ eius a quibꝫ ei cõsola-
tio reddebatur: dicit dominus testi-
monium illos nõ verum locutos si-
cut seruꝰ eiꝰ iob Nõ em̃ locuti estis
inquit coram me veruꝫ quitq̃m: sicut
seruus meus iob Deinde iubet vt ille
pro eis offerat hostias: quibus eoꝝ
pccã soluantur Eya fratres mei. qui
vult obseruare caput serpent ⁊ secu
re trãsire hoc mare. q2 necesse est ha-
bitet hic serpens iste. ⁊ vt dicere cepe
ram lapsus dyabolus de celo hũc lo
cum accepit: obseruet caput eius a ti
more seculi ⁊ a cupiditate seculi Hic
em̃ suggerit aliq̃d q̃ vñ times. aut vñ
cupis: aut amorẽ tuũ temptat aut ti
morem Tu si timueris gehennas. si
amaueris regnũ dei obseruabis ca-
put eius Euitato capite securꝰ eris.
nec ille lapsum tuũ tenebit: nec de tu
a ruina gaudebit Nemo aũt dicat vt
dixi: magnam habet potestatem Vi
dent enim hoĩes quasi quãtũ accepe
rit potestatis: quid perdiderit maies
tatis non vident Ipse autem sanctus
iob verbis suis misticis ⁊ alte secre-
tis dicens de ista potestate quã dici-
tur dyabolus habere ⁊ describens il-
lum multis modis in figuris simili-
tudinum exponens quid ille sit vl' q̃d
valeat hoc quoq3 ait- non est quicq̃m
simile ei factum super t̃ram ad illudẽ
dum ei ab angelis meis Deus ibi lo-
quitur in libro iob: nõ est quicq̃m si-
mile ei super terram. factum ad illu-
dendum ei ab angelis meis Omne al
tum videt: ⁊ ipe rex omniũ que in a-
quis sunt Cui testimonium congru
it hoc in psalmo Cum em̃ diceret de
mari magº ⁊ spacioso. vbi aĩalia pu-
silla ⁊ magna. vbi repentia quoꝝ nõ
est numerus vbi naues nauigant lig
no tute ait draco hic quem finxisti ad
illudendum ei Sed si ad illudendum
quõ deus illi illudit: An tradidit eum
ad illudendum. hoc est vt illudatur:
Putaremus q̃ deus illi illuderet nisi
scriptura iob soluisset questionẽ Ibi
em̃ dictum ẽ ad illudendũ ei ab angel'
meis Vis illudẽ draconi: Esto ange-
lus dei Sꝫ nondũ es angelꝰ dei: do-
nec sis si eum cursum tenes vt sis. sit
angeli qui illudãt draconi ne tibi no-
ceat Prepositi enim sunt angeli celo
rum sup ptãtes aereas ⁊ iñ ꝓcedit v̂
bum qd fit hic Intuentur em̃ legem
fixã legẽ eternã iubentẽ sine scriptu-
ra. sine sillabis sine strepitu: fixã sꝑ ⁊
stantẽ Intuentᷣ angeli corde mũdo.
⁊ ex illa faciũt q̇cquid h̃ fit: et ptãtes
ex illa ordinãtᷣ a summis vsq3 in yma
Et si ptãtes summoꝝ celoꝝ regũtᷣ v̂
bo dei q̃nto magꝭ inferiores atꝫ terre
ne: Remanet g̊ in mal' sola nocendi
cupiditas: hanc habet hõ in ptãte cu
piditatem nocendi voluntatẽ ad per

niciem Si aūt cuiq3 nocere potuerit non glorietur nō ipe nocuit data ē ei potestas Semel dictum est. sententia firma ē. n̄ ē potestas n̄ a dō Quid ergo times? In aquis fit draco i mari fit draco illuc transitur⁹ es Sic est fictus vt illudatur hic: ad hūc locum ordinatus est in hijs sedib3 deputat⁹ est Si magnū aliqd illi putas eē has sedes. q2 nō nosti i sedes angeloꝝ vñ lapsus ē: mirarī sedes mortuoꝝ vbi deiectus est Que tibi videtur ei⁹ gloriatio dāpnatio est Similitudinē accipite breuiter q2 reuera magnū aliquid ē hoc nosse ꝛ intelligere Domū magnam aliquā putate totā istā āministrationē creature Dom⁹ ista magna habet dñm habet seruos ꝛ in ipis seruis habet circa se ꝓximos sibi in apparatib3 meliorib3 vestiū thesaurorum horreoꝝ magnarū possessionum habet eciā seruos in infimis ministerijs ita subditis sibi potestatib3 vt quosdā habeat ꝛ ad mūdādas cloacas A summis atq3 ꝓcuratorib9 vsq3 ad extrema ista et infima ministeria q̄ multi sunt gradus? Si g° aliquis magn⁹ ꝓcurator offendat ꝛ pena dn̄i sui v̄bi gracia fiat ostiarius i extremo loco aliquo. si exercens sibi datam ptātem vt volentes intrare l' exire pturbet scd̄m modū potestatis quā accepit a dño. illi āt nesciant eu3 fuisse aliq̄n magnū ꝓcuratorē magnam ptātem illi⁹ eē arbitrantur quia qd ꝑdiderit nesciūt. ꝛ tn̄ frēs mei ostiarius ille de quo dixi ad similitudinem dom⁹ magne hui⁹ terrene p̄t aliquid facere nesciente dño suo ꝛ turbare aliquē illo nō iubente Iste autē nec ad illā ianuā positus ē qua intramus ad deū Cristus est em̄ illa ianua ꝛ per xp̄m intramus ad vitā eternā Sed ē qdam ianua qua intratur in h̄

seculū. ianua qdam mortalitatis circa ista infirma carnis hui⁹ detrimenta ꝛ supplementa Ad istā ianuā q̄si q̄dam ostiari⁹ est Hic habet ptāte3 in isto mari qua naues ꝓmeant sed non tantū vt faciat aliquid nesciente aut nolente dño suo. ne forte aliquis dicat. perdidit quidem ille magnā ptātem supioꝝ apparatuu3. sed ego in hijs infimis sum. hic me p̄t habere in ptātem opus ē vt seruiā illi Noli falli. nouit te dñs deus tuus ꝛ sic te nouit vt capillos tuos habeat numeratos Quid ergo times? Temptatur⁹ ē forte carnem tuā. flagellū ē dn̄i tui non ptās temptatoris tui Vult nocere saluti q̄ ꝓmittitur sed nō ꝓmittit᷑ Vt āt nō ꝓmittatur habe caput xp̄m repelle caput draconis Suggestioni eius noli cōsentire a via tua noli labi Draco h̄ quē finxisti ad illudendu3 ei Nā vis videre q2 nō tibi noceat n̄ ꝓmissus? Omnia inquit a te expcānt dñe vt des illis cibum in tp̄e oportuno Et iste draco mādūcare vult s3 nō māducat quē vult Omnia a te expectant vt des illis cibū i tp̄e oportuno. Omnia ꝛ repentia quoꝝ nō ē numerus ꝛ aiālia pusilla ꝛ mag̃ et ipe draco ꝛ omnis creatura tua qua implesti terrā oiā a te expcānt vt des illis cibum in tp̄e optuno vnicu3q3 cibū suum Habes cibū tuum habet ꝛ draco cibum suum Si bene vixeris cibum xp̄m habebis si a xp̄o recesseris. cib3 draconis eris Omnia a te expectant vt des illis cibum in tempore oportuno Quid dictū ē ipsi draconi? Terrā māducabis Draconi dcm̄ est terrā māducabis cūctis dieb3 vite tue Audisti cibū draconis. si vis vt det te deus manducandū draconi noli eē cib3 draconis. id ē noli relinq̄re v̄bum dei Vbi em̄ dictum ē draconi terrā man

ducabis ibi iam dictum est ⁊ ꝑuarica
tori terra es ⁊ in terrā ibis Cibꝫ ser-
pentis eē non vis noli eē terra Quō
inquis non ero terra: Si terrena nō
sapias Audi apl'm vt nō sis t'ra Nā
corpꝰ qd geris terra ē sed tu noli esse
terra Quid ē hoc: Si resurrexistis i
quit cum xpo q̄ sursum sunt q̄rite vbi
xpūs est in dextera dei sedens q̄ sur-
sum sunt sapite nō que sup terrā Si
nō sapis terrena nō es terra Si non
es terra. nō māducaris a serpēte cui
cibꝫ data est terra Cibū suū dat deus
serpenti. qn̄ vult quē vult Sn̄ aūt iu
dicat. falli nō pt. nō ei dat auruꝫ pro
terra Omnia a te expectāt dn̄e vt des
illis cibum in tpe oportuno Cum de
deris eis colligēt añ illos sunt. sꝫ nō
colligent nisi cū dederis An dyabo-
lum iob erat ⁊ quidem nō deuorauit
iob. sed vl' temptare nō ausus ē. nisi
cū ille dedisset A te expectant. cū dede
ris eis colligent: si nō dederis nō col
ligent Et qd nos frēs: Quem cibum
habemꝰ: Sequitur ⁊ de cibo nostro
Aperiente āt te manū tuam vniu-
sa implebuntur bonitate Quid est o
dn̄e q aṗis manū tuam: Manꝰ tua
xpūs est Et brachium dn̄i cui reuela
tum ē: Cui reuelatur illi aṗitur Re-
uelatio em̄ aṗtio est Aperiente āt te
manū tuā vniu'sa implebuntur boni
tate Reuelante te xpm̄ tuū vniuersa
implebuntur bonitate. nō āt habent
a se bonitatem Nā illi qn̄ boni ꝓba-
tur illis Auertente āt te faciem tu
am turbabuntur Multi repleti bo-
nitate sibi tribuerūt qd habebāt ⁊ vo
luerunt gloriari q̄si in iustificationi-
bus suis ⁊ dixerunt sibi. iustus sum.
magnus sum et facti sunt sibi placen
tes ⁊ sonuit eis apl's quid em̄ habes
qd non accepisti: Volens aūt proba
re deus hōi quod ab illo habeat quic
qd habet vt cum bōitate habeat ⁊ hu
militate. aliquando eum perturbat.
auertit ab illo faciem suā ⁊ decidit in
temptationē. ⁊ ōn̄dit illi qꝛ ꝯiustus
erat et recte ambulabat. ipo regente
fiebat Auertente autem te facieꝫ tuā
turbabuntur Videte quid dicat et in
alio psalmo. ego dixi in habundācia
mea non mouebor in eternum Pre-
sumpsit de se impletus erat bonita-
te ⁊ putabat a se sibi esse totā bonita
tem ⁊ dixit in corde suo nō mouebor
in eternum Sed qꝛ iam senserat dei
grām se percepisse ꝓ eo quod erāt ex
pertus reddidit graciarū actionē Do
mine in voluntate tua prestitisti de-
cori meo ṽtutem Auertisti aūt faciē
tuam: ⁊ factus sum cōturbatus Sic
⁊ hic aṗies tu manū tuam aṗies ma
num ⁊ vniuersa implebuntur bonita
te Nō manu sua sed manu tua aper
ta Auertente aūt te faciem tuā turba
buntur Sed quare hoc facis: Qua-
re auertis faciem vt turbētur: Au
feres spiritū eoꝝ ⁊ deficient Spiri-
tus eoꝝ supbia eoꝝ erat Gloriantur
sibi tribuūt seipos iustificant Auer-
te faciem tuā vt turbentur. aufer spi
ritum eoꝝ ⁊ deficiant. clament ad te.
cito exaudi me dn̄e defecit spiritꝰ me
us ne auertas faciem tuā a me Aufe
res spiritum eoꝝ ⁊ deficient Et in
puluerem suum cōuertentur Inue-
nit se homo penitens de pccō suo qꝛ
non habebat vires ex se ⁊ confitetur
deo dicens se esse terram et cinerem.
O superbe. conuersus es in puluerē
tuum ablatus ē spiritus tuus Iā nō
te iactas. non te extollis non te iusti
ficas Vides quia de puluere factꝰ es
⁊ auertēte faciem suā dn̄o in tuū pul
uerem recidisti Roga ergo cōfitere
puluerē tuū ⁊ infirmitatē tuā et vide
qd seq̄tur Emittes spm̄ tuū ⁊ cre-

abuntur Auferes spiritũ eoꝝ mittes
tuũ Auferes spiritũ eoꝝ. nõ habebũt
spiritum suũ Ergo deserti sᷣt bti pau
peres spiritu: Non sunt aũt deserti.
qm̄ ipoꝝ est regnũ celoꝝ Noluerunt
habere spiritũ suũ habebũt spiritũ di
Hoc em̄ dixit martiribꝫ futuris Cuꝫ
vos cepint et abduxerint. nolite co-
gitare quõ aut quid loquamini Nõ
em̄ vos estis qui loquimini sed spũs
patris vestri q̄ loquitur in vob̄ No-
lite vobis tribuere fortitudinē si vrã
est inq̄t ⁊ mea nõ est. duricia ē ñ forti
tudo Auferes spiritũ eoꝝ ⁊ deficient
⁊ in puluerem suũ cõuertentur emit
tes spiritũ tuũ ⁊ creabuntur Ipiꝰ ei
sumus figmentũ dixit apostolꝰ crea
ti in opibus bonis A spũ eiꝰ accepi-
mus grãm vt iusticie viuamꝰ qꝛ ipse
ē qui iustificat impiũ Auferes spiri-
tum eoꝝ ⁊ deficient emittes spirituꝫ
tuũ ⁊ creabuntur Et inouabis fa-
ciem terre id ē nouis hoĩbꝫ cõfitenti-
bus se iustificatos esse nõ a se iustos
vt grã dei sit in illꝰ Vide q̄les sint qui-
bus inouata est facies terre Paulus
dicit. plus õibꝫ illis laboraui Quid ē
paule: Attende si tu sis spiritꝰ tuus.
Nõ ego inquit sꝫ grã dei mecũ Quid
ego: Quia cũ abstuleris spiritũ nr̄m
in pluerē nostrũ cõuertemur vtiliter
intuentes infirmitatē nrãm vt accep
to eius spũ recreemur Videte q̄d seq̄
tur Sit glã dm̄ ineternũ Non tua
nõ mea. nõ illius aut illiꝰ glã dm̄ fit ñ
ad tps sed ineternũ Letabitur do-
minus in opibꝫ suis Nõ in tuis qua
si tuis qꝛ ⁊ opa tua si mala. ꝑ iniqui-
tatem tuã. si bona ꝑ grãm dei Leta-
bitur dñs in opibus suis Qui aspi
cit terrã ⁊ facit eã tremere qui tangit
mõtes ⁊ fumigabũt O terra exulta-
bas de bõitate tua. tibi tribuebas vi
res opulentie tue. ecce respicit dñs ⁊
facit te tremere Respiciat te ⁊ faciat
te tremere Melior est enim tremor
humilitatis q̄ꝫ ꝯfidentia superbie Vi
dete quomodo aspiciat deus terrã ⁊
faciat eam tremere Ad terram quasi
preuidentem sibi ⁊ exultantem loqui
tur apostolus. cum timore et tremo
re vrãm ipoꝛum salutē opamini Cuꝫ
timore ⁊ tremore Deus enim est qui
opatur in vobis Dicis o paule opa-
mini. dicis vt opemur quare cum ti-
more ⁊ tremoē: Deus enim ē inq̄t q̄
opatur in vobis Ideo ergo cum tre
more quia deus opatur Quia ipe de
dit non ex te est quod habes. cum ti
more ⁊ tremore opaberis Nã si non
timueris eũ auferet quod dedit Cuꝫ
tremore ergo opare Vide alium psal
mum seruite dño in timore ⁊ exulta-
te ei cum tremore Si cũ tremore ex-
ultandum est. deꝰ aspicit fit terremo
tus aspiciente deo tremant corda nã
tunc ibi requiescit deus Audi illũ alio
loco Super quem requiescet spiritꝰ
meus: Super humilem ⁊ quietum ⁊
trementem verba mea Qui aspicit t̄
ram et facit eam tremere. qui tangit
montes ⁊ fumigabunt Montes su
perbi erant. iactabant se non eos te-
tigerat deus. tangit illos ⁊ fumiga-
bunt Quid ē fumigare mõtes: Pre-
cem dño reddere Ecce magni mõtes
supbi mõtes ingentes non rogabãt
dominum se rogari volebant ⁊ supe
riorem non rogabant Quis em̄ po-
tens ⁊ tumidus ⁊ superbꝫ in terra. q̄
dedignetur humiliter rogare deum:
De impijs loquor non de cedris liba
ni quas plantauit dominus. Impiꝰ
quilibet. infelix anima rogare deum
nescit. ⁊ vult se rogari ab hominibus
Mõs est opus ē vt tangat illũ deus
⁊ fumiget Nã cepit fumigare. dabit
do pcē t̄q̄ꝫ sacrificiũ cordis Fumigat

ad deum deinde tundit pectꝰ incipit ⁊ flere quia ⁊ sumꝰ excutit lacrimas. Qui tangit montes ⁊ fumigabunt

Cantabo dño in vita mea Quid ē cantabit? Totū quicq̄d cantabit Cantemus dño in vita nostra Vita nostra modo spes est vita nostra poste a eternitas erit Vita vite mortal' spes ē vite imortalis Cantabo dño in vita mea

Psallam deo meo q̄ diu suz quoniam i illo fine fine sum Q̄mdiu sum psallam deo meo Ne forte cum ceperimus psallere deo in illa ciuitate puremꝰ nos aliquid aliud acturos tota vita nostra erit psallere deo Si veniet in fastidium qđ laudamus p̄t venīe in fastidium ⁊ nr̄a laudatio Si semper a nobis amatur ille semp̄ laudatur Psallam deo meo q̄ diu sum.

Quauis sit ei disputatio mea ego aūt iocūdabor in dño Suauis sit ei disputatio mea Que ē disputatio hominis ad deū nisi cōfessio pccōrum? Confitere domino qđ es ⁊ disputasti cum illo Disputa cum illo fac bona opera ⁊ disputa Lauamini mūdi estote ysayas dicit auferte neq̄cias ab animis vestris a ꝯspectu oculoꝝ meorum. cessate a nequicijs vestris discite bn̄facere Judicate pupillo ⁊ iustificate viduam. et venite disputemꝰ dicit dominus Quid ē disputare cuz deo? Te illi indica scienti. vt indicet se tibi nesciēti Suauis sit ei disputatio mea Ecce hoc est domino suaue. disputatio tua. sacrificium humilitatis tue. cōtribulatio cordis tui. holocaustum vite tue hoc est suaue dño Tibi autem quid est suaue? Ego autem iocūdabor in domino Ipa est mutua disputatio quam dixi Indica te ei scienti ⁊ indicat se tibi nescienti Suauis est ei confessio tua suauis est tibi gracia ipiꝰ Dixit se tibi Vn̄ se tibi dixit? Per verbum Quod verbū? Cristum Et tibi dixit se ⁊ se dixit quia misit cristum seipm̄ dixit Ita plane audiamus ipm̄ v̄bum. qui me videt videt ⁊ patrem Ego autem iocūdabor in domino

Deficiāt pccōres a terra Seuire videtur o sancta anima q̄ hic cantat ⁊ gemit. vtinam cum ipa anima sit anima nostra vtinam copuletur ei ⁊ societur ⁊ cōiungatur ei videbit eciam misericordiam seuientis Quis enim capit hoc nisi qui impletus fuerit caritate? Deficiāt pccōres a terra Cōtremiscis qz maledicit Et quis maledicit? Sanctus sine dubio exauditur Sed dictum ē sanctis benedicite ⁊ nolite maledicē Quid ē ergo quod dicit deficiant pccōres a terra? Plane deficiant auferantur spiritus eorum ⁊ deficiant vt emittat spiritum suū ⁊ recreentur Deficiant peccatores a terra

Et iniqui ita vt nō sint Quid non sint nisi iniqui? Ergo iustificentur vt non sint iniqui Vidit hoc ⁊ impletus est gaudio ⁊ reuocat versum primum psalmus

Benedic anima mea dominum Benedicat anima nostra dominum fratres. qz dare dignatus est ⁊ facultatem et sermonem nobis ⁊ vobis intentionem et studium Vnusquisq̄ vt potest recordetur quod audiuit collocutionē inuicem ructate. saginam vestrā ruminate. quod accepistis nō eat in viscera obliuionis vestre thesaurꝰ desiderabilis requiescat i ore vrō Magno labore quesita ⁊ inuenta sunt. mḡno labore nunciata ⁊ disputata sunt Sit labor noster fructuosus vobis. ⁊ benedicat anima nostra dominū

Explicit psalmus centesimus terci⁹
Incipit ps c. quartus

PSalmus iste centesim⁹ q̄r tus prim⁹ est in eis quibus p̄notatur alleluya. cui⁹ verbi vel pocius duoꝝ verboꝝ interpretatio ē laudate deum ꝛ iō inde cepit Psalmus

COnfitemini dn̄o et inuocate nomē eius In laude em̄ intelligenda ē ista cōfessio sicut ē cōfiteor tibi pater dn̄e celi ꝛ terre Premissa em̄ laude inuocatio sequi solet vbi desideria pcc̄ōrem alligant vn̄ ꝛ ipa oratio dominica habet in capite breuissimā laudem qd̄ est pater noster qui es in cel' tunc que petuntur deinceps ꝯsequūtur Vn̄ ꝛ alibi in psalmo dicitur. cōfitebimur tibi deus cōfitebimur ꝛ inuocabimus nomē tuū. qd̄ alibi ē plani⁹ laudans inuocabo dn̄m ꝛ ab inimicꝫ meis saluus ero Ita ꝛ hic cōfitemini inquit dn̄o ꝛ inuocate nomen e⁹ Nō tale est ac si diceret. laudate dn̄m ꝛ inuocate nomē ei⁹ Exaudit quippe inuocantem quē laudantē videt. laudātem aūt videt quem ꝓbat amantem Et in quo voluit dn̄s boni serui amorem circa se ōndi maxime nisi ī eo qd̄ illi ait pasce oues meas Vn̄ ꝛ hic seqtur Annūciate inter gētes opa ei⁹ vel pocius vt de greco ad verbū exp̄matur qd̄ ꝛ alij latini codices hn̄t. annunciate in gentibus opa eius Quibus hoc dicitur nisi euāgelistis in ꝓphecia: Cantate ei ꝛ psallite ei Verbo ꝛ ope laudate Ore quippe cantatur psalterio āt hoc ē manibꝫ psallit᷑ Narrate omnia mirabilia ei⁹ laudamini in nomiē sancto ei⁹ Possunt hij duo v̄sus ex duobꝫ verbis superioribus dicti nō absurde videri. vt qd̄ ait narrate omnia mirabilia ei⁹. referatur ad id qd̄ dictum ē cantate ei qd̄ vero sequitur laudamini in nomine sancto eius. referatur ad id quod dictum est ꝛ psallite ei. illud scilicet ad v̄bum bonum quo cantatur ei et narrantur omnia mirabilia ei⁹. illud autem ad opus bonum quod psallit᷑ ei ne velit quisqꝫ de opere bono tanq̄m in sua virtute laudari Ideo cum dixisset laudamini. quod vtiqꝫ bene operantes merito possunt addidit in nomine sancto eius vt qui gloriatur in domino glorietur Qui ergo non sibi sed ei volunt psallere. caueant facere iusticiam suam coram hominibus vt videantur ab eis. alioquin mercedem non habebūt apud patrem qui in celis est. sed luceant opera eorum coram hominibus non eo fine vt ipi videantur ab eis. sed vt videant bona opera eorum ꝛ glorificēt patrem eorum qui in celis est. hoc est laudarī in nomine sancto eius Vnde ꝛ in alio psalmo legitur in domino laudabitur anima mea. audiant mites ꝛ iocūdentur Quod et h̄ quodammodo sequitur Letetur cor querentium dominum Sic enim mites iocūdantur qui nō amaro zelo eos iam bene opantes emulantur Querite dn̄m ꝛ ꝯfirmamini Hoc enim de greco expressius interp̄tatum est q̄muis verbum minus latinum videatur Vn̄ et alij codices habent cōfirmamini. alij corroboramini Ei q̄ppe dicitur fortitudo mea et fortitudinē meam ad te custodiā vt eū q̄rendo atqꝫ ad eū accedendo ꝛ illuminemur ꝛ ꝯfortemur ne cecitate q̄d faciendū sit. nō videamus ā infirmitate nō faciam⁹ eciam qd̄ videm⁹ Nō ergo ē ad videndū accedite ad eū ꝛ illuminamini. h̄ ē ad faciendū q̄rite inquit dn̄m et corroboramini Querite inq̄t faciē e⁹ semp Quid est facies domini nisi p̄ncia di?

Sicut facies vēti ꝛ facies ignis Dic
tum est em̄ sicut stipulam an̄ faciem
venti ꝛ sicut fluit cera a facie ignis ꝛ
multa alia pōit scriptura nichil aliud
q̄ȝ earum rerū p̄ntiam volens intelli
gi quarū noiāt faciem Sed qd̄ est q̄-
rite faciem ei9 semꝑ: Scio quidē qꝛ
michi adherere deo bonū est Sed si
semꝑ queritur qn̄ invenitur: An sem
per dixit in tota vita qua hic vivitur
ex qua id nos facere debere cognovi
mus qn̄ et inventus querend9 ē: Jā
quippe illū invenit fides sȝ adhuc eū
querit spes .caritas aūt ꝛ invenit euȝ
per fidem ꝛ eum querit habere ꝑ spe
ciem Ubi tunc sic invenietur vt suffi
ciat nobis .ꝛ vlterius nō querat' Ni
si em̄ eum in ista vita inveniret fides
non diceretur querite dn̄m .ꝛ cū inve-
neritis eum derelinquat impi9 vias
suas .ꝛ vir iniquus cogitationes su-
as Item si fide invent9 nō adhuc eēt
perquirendus . non diceretur si ei qd̄
nō videmus spamus per paciām ex
pectamus .et qd̄ iohannes ait .scim9
qꝛ cum apparuerit sil'es ei erim9 qm̄
videbimus eū sicuti est An forte eciā
cū facie ad faciem viderimus eū sicu
ti est .adhuc perquirendus erit: Et si
ne fine querendus qꝛ sine fine aman
dus Dicimus em̄ eciā p̄nti alicui nō
te quero id est nō te diligo ac ꝑ hoc q̄
diligitur eciā p̄ns q̄ritur dum carita
te ꝑpetua ne fiat absens agitur Pro
inde quem quisq̄ȝ diligit eciā cū eū vi
det sine fastidio semꝑ vult eē p̄ntem
hoc ē semper querit eū p̄ntem Et ni-
mirum hoc est q̄rite faciem ei9 semꝑ
vt non huic inquisitioni qua signifi-
catur amor finē prestet inventio sed
amore crescente inquisitio crescat in
venti Jā deinceps tēperat se lauda-
tor iste ardens ꝛ ad capacia v̄ba des-
cendit infirmū amorem atq̄ȝ lacten-
tem temporalibus dei mirabilibȝ nu
triens Mementote inquit mirabi
lium ei9 q̄ fecit ꝓdigia ei9 ꝛ iudicia o
ris ei9 Qui locus similis videtur illi
loco vbi ad moysen q̄rentem q̄s esset
cū dixisset ego sum qui sum ꝛ dices fi
liis isrl'.qui est misit me ad vos qd̄ ex
aliquātulacūq̄ȝ ꝑticula rara mens ca
pit .deinceps nomē suū cōmemorās
erga hoiēs grām suam misericordi-
ter tempavit dicens. ego sum de9 ab
raham et deus ysaac ꝛ deus iacob .h̄
michi nomen ē in eternū vbi intelligi
voluit ꝛ illos quorum se deū dixit vi
vere secum in eternū . et hoc dixit qd̄
capi eciam a parvulis posset . vt ego
sum qui sum illi pro captu intellige-
rent qui grandibȝ viribȝ caritatꝪ nos
sent querere faciem ei9 semꝑ Si er-
go qd̄ est ip̄e multum est ad nos l' vi
dere vl' querere memētote mirabiliū
ei9 q̄ fecit ꝓdigia eius et iudicia oris
ei9 Et quibus dicitur: Semen ab-
raham servi ei9 filii iacob electi eius
Vos semen abraham vos filii iacob
mementote mirabiliū ei9 que fecit ꝓ
digia ei9 ꝛ iudicia oris eius Ne quis
aūt vni genti hoc tribueret israhelita
rum scd̄m carnē .ꝛ non intelligēt ma
gis eē semen abrahe filios ꝓmissio-
nis magis q̄ȝ carnis. quibȝ apl's dicit
cū gentibȝ loqueretur vos ergo ab-
rahe semen estis . scd̄m ꝓmissionem
heredes sequitur ꝛ dicit Ipse dn̄s
deus noster in omni terra iudicia e9
Hoc dicitur per ysayam ad iherusa-
lem liberā mrēm nrām. ꝛ qui eruit te
ip̄e de9 tuus vniu̇se terre vocabitur.
An iudeoꝝ deus tm̄: Absit Ipe ē do
minus deus noster in omni terra iu
dicia ei9 quia in omni terra eccā eius
vbi predicantur iudicia ei9 Quid er-
go ait in alio psalmo: Qui annūciat
v̄bum suum iacob iusticias ꝛ iudicia

sua isrl' Nõ sic fecit õni genti ꝛ iudi-
cia eius nõ manifestauit eis Jdõ dic-
tum est qꝛ vnam gentẽ voluit intelli
gi ꝑtinentem ad semẽ abrahe que vo
cata ẽ quidẽ ex omnibꝫ gentibꝫ. et sic
in ea dicuntur oẽs gentes. vt vna sit
gens in adoptionẽ vocata Extra is-
tam nulli genti manifestauit iudicia
sua qm̃ qui ea non crediderunt. eciaꝫ
si annũciata sunt manifesta eis vtiqꝫ
nõ sunt qꝛ nisi credant nõ intelligent
Memor fuit in seculũ testamẽti sui
Alij codices hñt in eternũ qđ ex am-
biguo greco factũ ẽ Sed si in h̃ secu-
lo intelligendũ est nõ in eternũ quod
mõ exponens cuius testamenti me-
mor fuerat adiungit ꝛ dicit Verbi
qđ mandauit in mille generationes.
qđ adhuc cum aliquo fine ꝑt intelligi
Sed deinde dicit Quod disposuit
ad abraham ꝛ iuramenti sui ad ysaac
ꝛ statuit illud iacob in p̄ceptum ꝛ isrl'
in testamentũ eternũ. vbi null⁹ ẽ am
biguitatis loc⁹. AEONION
aeonion quippe habꝫ grecus qđ nus
q̃m nostri ñ eternũ interpretati sunt.
Vix aũt aliqui alicubi. AEONI
ON. aelonion eternale dixerũt. nisi
forte qꝛ anon. AENOA familiari
us interp̄tãtur seculum. AEON
ION aeonion nõ in eter nũ: sed se
cularem interp̄tari velint qđ neminẽ
ausum fuisse cõmemini Si autẽ hoc
loco testamentũ vet⁹ intelligendum
est ꝓpter terrã chanaan sic enim ser-
mo cõtexitur ꝛ statuit illud ipi iacob
in p̄ceptum. ꝛ ipi isrl' in testamentuꝫ
eternũ dicens tibi dabo terrã chana
an funiculum hereditatꝫ vestre quo-
modo intelligendũ est eternũ cũ ter-
rena illa hereditas eterna eẽ nõ pos-
sit? Et iđ vetus testamentũ vocatur
qꝛ per nouum aboletur Mille vero
gñationes nec in eternũ vident² ali-
quid significaꝛẽ. quia vtiqꝫ finem hñt
ꝛ ad ipa tp̄alia nimis multe sт Quãli
bet em̃ paucꝫ annis generatio deter-
minetur quã greci genean dicũt quã
minimã quidẽ q̃ndecim annis termi
nauerunt ex q̃ hõ incipit posse gene-
rare que sunt iste mille generationes
nõ solũ a tp̄e abraham qñ ei facta est
ista promissio vſꝫ ad temp⁹ noui tes-
tamenti sed ab ipo adam vsqꝫ ad ter-
minum seculi? Quis em̃ audeat dice
re quindecim annoꝝ milibꝫ hoc secu
lum extendi? Proiñ michi videtur nõ
hic vet⁹ testamentũ intelligendũ. qđ
nouo eẽt tollendũ Dicitur ꝑ ꝓphetã
ecce dies veniũt dicit dñs et cõfirma
bo domũ iacob in testamentũ nouũ
nõ scđm testamẽtum qđ cõstitui pa-
tribꝫ eoꝝ cũ eduxi eos de terra egip-
ti. sed testamentum fidei qđ laudat a
postolus cũ abraham nobis ꝓponit
imitandũ ꝛ de legis opibus glorian
tes inde cõuincit ꝙ abraham eciã añ
circũcisionem credidit deo et reputa
tum est illi ad iusticiam Deniqꝫ cũ dix
isset memor fuit in seculũ testamenti
sui qđ in eternum intelligere debem⁹
testamẽtum scilꝫ iustificationis ꝛ he
reditatis eterne quã fidei ꝓmisit de⁹
verbi inquit qđ mandauit in mille ge
nerationes Quid ẽ mandauit? Qđ ei
ait. tibi dabo terrã chanaan nõ man
datũ est sed promissum Mandatuꝫ
est aũt qđ facere debemus. ꝓmissuꝫ
qđ accipe Mandatũ ergo fides ẽ vt
iust⁹ ex fide viuat. ꝛ huic fidei heredi
tas eterna promittitur Mille g̊ ge-
nerationes ꝓpter numeri ꝑfectionẽ
pro omnibꝫ intelligende sunt id ẽ q̃m
diu gñatio generationi sequẽdo suc
cedit tam diu mandatũ ẽ viuendo ex
fide qđ obseruat popul⁹ dei filius ꝓ
missionis nascendo veniẽtes ꝛ mori
endo abeuntes donec õnis gñatio fi

niatur qđ millenario numero significatũ ẽ q2 denarij numeri solidũ quadratũ decẽ decies ⁊ h decies ad mille puenit Qđ disposuit inquit ad abraham ⁊ iuramenti sui ad ysaac: ⁊ statuit illud iacob id est ipsi iacob in pceptum Ipsi sunt tres patriarche quorũ specialiter se dicit deũ quos ⁊ dominus nominat in testamẽto nouo vbi dicit .multi ab oriente ⁊ occidente venient . et recũbẽt cũ abraham ⁊ ysaac ⁊ iacob in regno celorum Ista ẽ hereditas eterna Nam ⁊ hic vbi ait statuit illud iacob in pceptũ manifestat preceptum eẽ fidei nõ eñ pmissum appellaret pceptum Si eñ opus ẽ in pcepto .merces in pmisso hoc ẽ opus dei dñs ait vt credatis in eũ quẽ ille misit h ergo vbum qđ mandauit me morerit in eternũ testamenti sui h ẽ vbum fidei qđ pdicamus statuit illđ ipi iacob in pceptum ⁊ ipi isrl' in testamentũ eternũ id ẽ qđ ex ipo verbo ⁊ precepto impleto daturus esset aliquid eternũ Dicens tibi dabo terram chanaan .funiculum hereditatis vestre Quõ ergo est hoc in eternum nisi aliqđ eternũ significet: Ipa eñ dcã est terra pmissionis . terra fluẽs lac ⁊ mel qđ totũ significat grãm in q gustatur q suauis est dñs ad quã nõ omnes hoĩes ptinent Non eñ õniũ est fides iõ addidit funiculũ hereditatis vestre idẽ in alio psalmo semẽ abrahe qđ est xps intelligitur loqui vbi dicit . funes ceciderunt m in pclaris. etem hereditas mea pclara ẽ m Cur ãt dicta ẽ terra chanaan interptatio hui9 nõis apit Chanaan qppe interptatur hũilis Qđ si ad illam referat sentenciã sancti noe q eundẽ chanan dixit futurũ seruũ fratrũ suorũ .hinc est eciã seruilis timor .seruus ãt non manet in domo in eťnũ fili9 aũt manet in eternũ iđ expulso chananeo datur terra pmissionis semini abrahe. Consummata eñ caritas foras mittit timorẽ vt filius maneat in domo in eternũ . vñ dictũ ẽ ⁊ ipi isrl' in testamentũ eternũ Deinceps sequit hystoriam in librorum scõrum veritate notissimam Cum essent numero breui paucissimi ⁊ incole in ea id est in terra chanaan Qñ ibi pr9s habitauerũt abraham ysaac ⁊ iacob añqm eã acciperent hereditatẽ .in semine suo paucissimi erãt et incole in ea Nõnulli ãt codices hñt nõ paucissimi ⁊ incole s paucissimos et incolas Vbi apparet eos qui ista interptati sunt grecã fuisse locutionẽ secutos q transferri nõ pt in latinũ nisi cũ absurditate q trãsferri omnino nõ possit Si eñ totam ipam locutionẽ transferre conemur dicturi sumus in ea eẽ illos numero breui paucissimos ⁊ incolas i ea Qđ ãt ait grecus in ea eẽ illos .hoc ẽ latine cũ eeñt qđ vbum nõ pt casus accusatiuus sequi s ntũs Quis eñ dicat cũ eeñt paucissimos: Sed cum eeñt paucissimi Cũ ergo eeñt numero breues vl' numero breui .paucissimi ⁊ incole in ea Transierunt de gente in gentem ⁊ de regno in populũ alterũ Repeticio ẽ ei9 qđ dixerat de gente i gentem Non dimisit hõi nocẽ eis id est nõ permisit Greca ãt locutio ẽ nocere illos.latina vero nocere illis. Et corripuit p eis reges .nolite inquit tangere xpos meos ⁊ in pphetis meis nolite malignari Verba dixit dĩ corripientis vl' arguentis reges ne lederent scõs patres cũ eeñt numero breues . ⁊ paucissimi atq incole in terra chanaan Que vba licet in libris e9 hystorie nõ legãtur tñ intelligenda st vel latenter dcã .sicut de9 in hõim cordibus loqtur occult ⁊ veracib visis

49

vreciam per angelum expressa Nam et rex gerararum et rex egiptiorum diuinitus am moniti sunt ne nocerent abrahe et rex alius ne noceret ysaac. et alii ne noce rent iacob cum essent paucissimi et inco le antequam ad colendam egiptum cum filiis suis transiret iacob quod intelligitur in eo commemoratum quod ait. transierunt de gente in gentem de regno in populum al terum Sed quia occurrebat querere antequam transirent et in egipto multiplicaren tur quod numero breues paucissimi et incole in aliena terra perdurare potue runt secutus adiunxit Non permisit ho minem nocere eos et corripuit pro eis reges. nolite tangere christos meos. et in prophetis meis nolite malignari Po test autem merito mouere quod fuerit christi appellati antequam esset vnctio ex qua hoc no men impositum est regibus Quod a saule ce pit cui dauid successit in regno. atque inde ceteri et reges iude et reges israel conti nuatione sacrate consuetudinis vngue bantur In qua vnctione figurabatur vnus verus christus cui dictum est. vnxit te de us deus tuus oleo exultationis pre parti cipibus tuis Unde ergo illi iam tunc cristi appellabantur? Nam prophetas eos fu isse legimus de abraham et vtique quod de illo manifeste dictum est. hoc et in illis intel ligendum est An ideo christi quia eciam si laten ter iam tamen christiani? Quamuis enim caro christi ex illis tamen christus ante illos. quod et iudeis respondit dicens. antequam abraham fieret e go sum Quod ergo hunc illi ignorarent. aut in eum non crederent cum propterea pro phete dicerentur quia licet occultius ta men dominum pronunciabant? Unde apte ipse dicit Abraham concupiuit videre diem meum: vidit et gauisus est Non enim quisquam preter istam fidem que est in christo ihesu siue ante eius incarnationem siue postea recon filiatus est deo cum sit ab apostolo veracissi me definitum vnus enim deus et vnus mediator dei et hominum homo christus ihesus. Deinde iam narrare incipit quod factum sit vt transiret de gente in gentem et de regno in populum alterum Et voca uit inquit famem super terram et omne fir mamentum panis contriuit Misit ante eos virum: in seruum venundatus est io seph Per hoc factum est vt transirent de gente in gentem de regno in populum al terum Sed non sunt negligenter pre tereunde scripturarum sanctarum locutio nes Uocauit inquit famem super terram quasi fames aliqua persona sit. vel aliquod anima tum corpus vel aliquis spiritus qui obediens posset vocanti. cum sit fames ex inedia contracta pernicies atque ita sit in eis qui eam paciuntur vt aliquis morbus Sicut enim morbus vt esse desinat fit plerumque per medicamentum sic et fames sanatur quo dammodo per alimentum Quid est ergo vocauit famem? An forte ista mala que paciuntur homines habent quosdam prepositos suos angelos malos? Nam et in a lio psalmo dicit inmissionem per angelos malos deum homines afflixisse non vtique errante iudicio Et hoc est forte voca uit famem. id est angelum prepositum famis et eius rei nomine cuius est prepositus appel latus Ex qua opinione romani veteres quosdam deos tales consecrauerunt sicut deam febrem deamque pallorem An quod est credibilius vocauit famem intelligen dum est. dixit vt fames esset vt hoc sit vo care quod appellare. hoc appellare quod di cere hoc dicere quod iubere? Nam ille vo cauit famem qui vocat ea que non sunt. tamquam sint Nec ibi apostolus dixit. qui vocat ea que non sunt vt sint. sed tanquam sint Apud deum quippe iam factum est quod eius dispositione futurum est quia de illo alibi dicitur. qui fecit que futura sunt Et hic quando fames facta est. tunc dicta est vocata id est vt adesset que iam fuerat in eius occulta guberna

tione diſpoſita Deniq̨ quō vocaue-
rit famē. ſtatim expoſuit dicēs Om
ne firmamētum panis ꝯtriuit Et hec
inuſitata locutio ē Cōtriuit eñ dixit
ꝓ eo qđ eſt cōſumpſit Miſit añ eos
virū Quē virū? Joſeph Quō miſit?
In ſeruū venūdatus eſt ioſeph Nē-
pe qñ factum eſt. peccatū erat fratrū
⁊ tamen deus miſit ioſeph in egiptū
Intuenda eſt ergo res magna et ꝑ-
neceſſaria quō deus bñ vtatur malis
operibus hōim ſicut illi male contra
vtuntur bonis opibꝫ dei Cōtexit de
inde narrationem ꝯmemorans q̄ ꝑ-
tulerit ioſeph in hūilitate ſua ⁊ quo-
modo fuerit ſblimatus Humilia-
uerunt in ꝯpedibus pedes eiꝰ ferruꝫ
pertranſijt aīām eius. donec veniret
v̄bum eiꝰ Cōpedes quideꝫ accepiſſe
ioſeph nō legimꝰ ſed factū eſſe mini-
me dubitandum eſt Aliqua eñ p̄ter-
mitti poterūt in illa hyſtoria q̄ tñ ſpi
ritum ſanctū nō laterēt qui in hījs lo
quitur pſalmis Ferrū aūt qđ dicit ꝑ-
tranſiſſe aīām eiꝰ. tribulationem du
re neceſſitatis accipimꝰ Nō eñ cor-
pus ſed aīām dixit Talis eñ locutio
eſt q̄dā in euangelio vbi ſymeon dix
it ad mariā ecce poſitꝰ eſt hic in rui-
nam et in reſurrectionem multoꝝ in
iſrl'. ⁊ in ſignū cui cōtradicetur et tuā
ipſius aīām ꝑtranſiet gladius vt reue
lentur ex multis cordibus cogitatio
nes Paſſio quippe dñi q̄ multꝭ ruina
fuit. ⁊ in qua multoꝝ cordiū occulta
patuerūt qm̄ expreſſum ē quid de do
mino ſentiebant. ⁊ ipſam eius mr̄ēm
grauiter carnali orbitate ꝑcuſſam ſi-
ne dubio contriſtauit In illa v̄o tri-
bulatione fuit ioſeph. donec veniret
v̄bum eiꝰ quo fuerat interp̄tatus ve
raciter ſompnia vñ cōmendatꝰ ē re-
gi vt eciā illi de ſompnījs eꝰ futura p̄
diceret Sed qm̄ dixit donec veniret
v̄bum eius ne omnino eiꝰ ſic intelli-
geremus. vt quiſq̄m rem tantam ho
mini tribuendam putaret continuo
ſubiecit Eloquium domini inflam
mauit eū. vł quod magis de greco ex
preſſum ē alij codices hñt eloquium
domini igniuit eum vt eciam ipe in-
ter eos cōputaretur. quibꝫ dictum ē
laudamini in nomine ſancto eiꝰ Elo
quium dñi igniuit eum Merito ſpi-
ritus ſanctus quando a domino miſ
ſus eſt. viſe ſunt illis lingue diuiſe ve
lut ignis ⁊ apoſtolꝰ dicit ſpiritu fer-
uentes a quo igne diſcedunt de q̄bus
dicitur. refrigeſcet caritas multoꝝ
Deniq̨ ſequitur Miſit rex et ſoluit
eum: princeps populorum ⁊ dimiſit
Ipe ē rex qui ⁊ princeps populoꝝ
⁊ ſoluit ꝯpeditum: dimiſit incluſum
Conſtituit eum dominum domꝰ
ſue: ⁊ principem omnis poſſeſſionis
ſue Vt erudiret principes eius ſicut
ſemetipm̄: ⁊ ſenes eius prudentiam
doceret Grecus habet ⁊ ſeniores eiꝰ
ſapientiā doceret. quod ōimodo ad
verbum ita dici poſſet erudiret prin-
cipes eiꝰ ſicut ſemetipm̄: ⁊ ſenes eiꝰ
ſapientes faceret Preſbiteros enim
habet quos dicere ſolemus ſeniores
nō gerontas id eſt ſeniores Sophi-
ce autem qđ vno verbo latino dici ñ
poteſt. a ſapientia dictum eſt. que ſo
phia grece dicitur non a prudentia q̄
froneſis appellatur Neq̨ hoc tamē
legimus in illa ſublimitate ioſeph ſi-
cut nec cōpedes in eiꝰ humilitate Sꝫ
vnde fieri poſſet vt vir tantus vnius
veri dei cultor in egipto alendis tan-
tūmodo corporibus. ⁊ rebꝫ tm̄ cor-
poralibus gubernandis eſſet inten-
tus et quo eos meliores redderet cu
ram non gereret aīōrum? Sed ea cō
ſcripta ſunt in illa hyſtoria. que ſcđm
intentionem ſcribentis in q̄ erat ſpi-

ritus sanctus rebꝫ futuris in illa nar
ratione significandis sufficere iudi-
cata sunt. Et intrauit isrl' in egiptū
ꝛ iacob accola fuit in terra cham. Nō
est isrl' hoc est iacob ꝛ qd̄ est egiptus
hoc est terra cham. Hic eñ apertissi-
me demonstratū est de semine cham
filij noe cuiꝰ ꝑmitiuus fuit chanā ex
ortam fuisse eciā gentem egiptiorꝫ.
Proinde in quibꝫ codicibus h̄ loco le
gitur chanan emendandū est. Meliꝰ
aūt interꝑtatum ē accola fuit q̄m si-
cut alij codices hn̄t inhabitauit qd̄ tā
tūdem eēt si ꝛ incola diceret. Nichil
eñ aliud significat. Nā idipm est ver
bum in greco isto loco qd̄ est ꝛ supe-
rius vbi dictū est paucissimi ꝛ incole
in ea. Incolatus porro vl' accolatus
nō indigenā sed aduenā oñdit. Ecce q̄
modo trāsierūt de gente in gentē. de
regno in populū alterū. Qd̄ breuiter
ꝓpositum fuerat breuiter narrando
explicatū est. Sed de quo regno trā-
sierunt in populū alterꝫ. merito q̄ri
ꝑt. Nōdum eñ regnabant in t'ra cha
nan qꝛ nōdum ibi fuerat regnū cōsti
tutum populi isrl'. Quō ergo ꝑt intel
ligi nisi forte scd̄ꝫ anticipationē qꝛ ibi
regnū futurū erat seminis eoꝝ. De-
inceps narrātur q̄ in egipto gesta st̄.
Et auxit inq̄t populū suū vehemē
ter et firmauit eū suꝑ inimicos eius.
Eciam h̄ breuiter totū ꝓpositum est
vt quēadmodum factꝫ sit deinceps
narretur. Nō eñ tūc firmatꝰ est po-
pulus dei suꝑ egiptios inimicos su-
os qñ eoꝝ masculini fetus necaban-
tur. vl' qñ in faciendis lateribꝫ cōtere
bantur. sed qñ in manu potenti ꝑ sig
na ꝛ portenta dñi dei sui metuendi ꝛ
honorandi facti sunt donec duri reg'
contentio vinceret ꝛ mare rubrū ꝑ-
secutorē cum exercitu eius obrueret.
Qd̄ ergo breuiter positum est firma

uit populū suū suꝑ inimicos eiꝰ ve-
lut quereremus quō factum sit inci-
pit dicē donec eciā id narrando deter
minet. Et ꝯuertit cor eorꝫ vt odi-
rent populū eiꝰ ꝛ dolū facerēt in ser
uos eiꝰ. Nūquid nā intelligendū est
vel credendū ꝙ deus cor hōis ad fa-
cienda peccā cōuertat. An peccatū nō
est vl' ꝑuū peccatū est odisse populū
dei ꝛ dolū facere in seruos eꝰ. Quis
hoc dixerit. Nūquid ergo istoꝝ tam
grauiū peccōrum auctor est deus qui
nullius l' leuissimi peccati auctor cre-
dendus est. Quis sapiēs ꝛ intelliget
h̄. Nā ipa est illa mirabilis dei boni-
tas qua bn̄ vtitur eciam malis vl' an
gelis vel hōibꝫ. Cū enim ipi vicio suo
mali sint ille de malo eoꝝ bn̄facit. Nō
eñ añ q̄m odissent populū eius boni
erant sed maligni ꝛ impij tales erant
qui facile incolis suis felicibꝫ inuide-
rent. In eo ergo qd̄ populum suum
multiplicauit. hoc bn̄ficio suo malos
ad inuidendum cōuertit. Inuidia est
eñ odium felicitat' aliene. Sic g° con
uertit cor eorum. vt ꝑ inuidenciā
odissent populum eiꝰ ꝛ dolū facerēt
in seruos eiꝰ. Nō ergo cor illoꝝ ma-
lum faciendo sed populū suū bn̄faci
endo cor illoꝝ sponte malū cōuertit
ad odium. Nō eñ rectū cor ꝑuertit.
sed sponte ꝑuersum ad odiū populi
vbi eo malo bn̄ vteretur ꝯuertit. Nō
eñ illos malos faciendo sed istis bo
na quibus mali facillime possent in-
uidere largiēdo. quo illoꝝ odio ꝛ ad
exercitationem populi sui ꝛ ad glori
am q̄ nobis ē vtilis nōis sui quomo
do sit vsus consequētia docēt q̄ in eꝰ
laude cōmemorantur cū cantatur al
leluya. Misit moysen seruum suum
aaron quē elegit ipm. Sufficeret quē
elegit sed nichil in eo q̄rendum est qd̄
additum est ipm. Locutio scriptura

rum est .sicuti est. in qua habitabunt
in ea qua locutione diuine scripture
plene sunt Posuit in eis v̑ba signo
rum suoꝝ ⁊ ꝓdigiorũ in terra cham
Nõ ita debem⁹ accipe v̑ba signoruꝫ
⁊ ꝓdigiorum quasi v̑ba quibꝫ verbis
fierent signa ⁊ ꝓdigia id est que dice
rent vt fierent signa ⁊ ꝓdigia Mul-
ta em̄ sine v̑bis facta sunt vł virga vł
manu extenta vł fauilla in celũ missa
Sed qꝛ illa ipa q̄ facta sunt non erant
alic⁹ significationis inania sicut ⁊ v̑-
ba que loq̇mur id̄ ⁊ ipa dicta sunt v̑-
ba nõ vocũ ⁊ sonoꝝ sed signoꝝ ⁊ ꝓ-
digioꝝ Posuit in eis id est ⁊ fecit ꝑ e
os Misit tn̄bras ⁊ obscurauit Scp
tũ ē et hoc inter plagas quibꝫ ⁊ egip
cij percussi sunt Qd̄ aũt seq̇tur in diu̇
sis codicibus varie legitur Alij nāqꝫ
hn̄t exacerbauerũt sermones e⁹ Alij
v̑o nõ exacerbauerunt sermones ei⁹
Sed qd̄ prius dixi in pluribꝫ inueni-
mus Vbi āt addita est negatiua ꝑti-
cula vix duos codices potuimus re
ꝑire Sꝫ ne forte mendositas ꝓpter
sensum faciliorē habũdauerit q̇d em̄
facilius intelligitur q̄ꝫ id qd̄ dictũ est
Exacerbauerunt sermones eius?
Vtiqꝫ cõtumacibꝫ sermonibꝫ suis co
nati sum⁹ scd̄m aliquam rcām sniām
eciā illud exponere . ⁊ hoc interim oc
currit non exacerbauerũt sermones
ei⁹ id ē in moyse ⁊ aaron .qꝛ eos eciā
durissimos pacientissime pertulerũt
donec omnia q̄ deus in eis facere dis
posuerat ex ordine ꝯplerent? Con
uertit aquas eorũ in sanguinē :⁊ oc-
cidit pisces eoꝝ Et dedit terrā eoruꝫ
ranas in penetralibꝫ regũ ipoꝝ Tan
q̄m dicēt Terram eoꝝ cõuertit in ra
nas Tanta em̄ ranarũ fuerat multi-
tudo :vt h̄ ꝑ hypbolen ꝯuenienter di
ceretur Dixit ⁊ venit cynomia ⁊ ci
niphes in omnibꝫ finibꝫ eoꝝ Si que
ritur qn̄ dixerit in v̑bo eius erat an̄-
q̄m fieret. et sine tp̄e ibi erat quo tp̄e
fieret. q̄ꝫquā ꝑ angelos ⁊ per seruos
suos moysen.aaron eciā tũc quodā-
modo dixit vt fieret qn̄ fuerat faciē-
dum Posuit pluuias eorũ grandi
ne Similis locutio illi est vbi ait de-
dit terram eoꝝ ranas nisi qd̄ ibi non
vtiqꝫ in ranas tota terra ꝯuersa ē plu
uia v̑o in grandinē eciā tota potuit.
Ignem cõburentem in t̄ra iporuꝫ
subauditur posuit Et ꝑcussit vine
as eoꝝ ⁊ ficulneas eoꝝ ⁊ contriuit õ
ne lignum finiũ eoꝝ Hoc in grandi-
nibus ⁊ fulminibꝫ factũ ē vn̄ ⁊ igneꝫ
dixit cõburentem Dixit ⁊ venit lo
custa et bruc⁹ cui⁹ nõ erat numerus
Vna plaga est locuste ⁊ bruci q̄m al-
tera est parens ⁊ altera ē fetus Et
comedit oē fenũ in terra eoꝝ : et co-
medit oēm fructũ terre eoꝝ Et fenũ
fructus ē sicut loqui scriptura ꝯsue-
uit q̄ fenũ appellat eciam segetes fru
gum Sed vt duo diceret duobꝫ for-
tasse que dixerat numero voluit con
sonare id est locuste ⁊ bruco Hoc āt
totum pertinet ad elocutionis varie
tatem medentem fastidio nõ ad diu̇
sitatem sniārum Et ꝑcussit omne
ꝓ̇mogenitum in terrā eoꝝ : ꝓ̇micias
omnis laboris eorũ Hec plaga no-
uissima est excepta morte in mari ru
bro Primicias v̑o laboꝝ propter ꝓ̇-
mogenita pecoꝝ dictũ arbitror Que
plage cũ sint decē nec oēs cõmemo-
rate sunt nec eodē ordine quo ibi fac
te legũtur . Libera em̄ est laudatio a
lege narrantis ⁊ texentis hyst oriam
Cui⁹ laudationis auctor ⁊ dictor cũ
sit per prophetam spũs sanct⁹ eadeꝫ
vtiqꝫ auctoritate qua ꝑ eũ egit hoīeꝫ
qui illā scripsit hystoriā ⁊ ꝯmemorat
aliquid factũ qd̄ ibi non legitur et qd̄
ibi legitur ꝑterit Adiungit āt eciam h̄

laudibus dei qđ argento ꝛ auro ditatos israhelitas eduxit de egipto qꝛ ꝛ ipi tales erant qui nōdum possent cōtempnere laboꝝ suoꝝ licet tpalem tamen debitam iustamq̄ mcedem Nō in eo quod egiptios deceperūt a quibus sibi vt cōmodaretur aurū argētum q̄ petiuerūt putando deꝰ huiusmodi dolose eis qui sursum coꝛ hñt l' iubere . vl' si fecerint approbare Magis eñ per illa dei verba vtiq̄ ab illo qui coꝛ eoꝝ videbat ꝛ cupiditates examinabat pmissi sunt facere ista q̄m iussi nō tñ sine aliquo ꝓuectu anime carnalis . qđ ꝛ hijs fecerunt qui talia iure passi sunt ꝛ q̄uis per dolū ab iniquis hōibus tñ quod sibi reddi debuit abstulerūt Sicut āt egiptioꝝ iniq̄tate sic iustoꝝ infirmitate ad id qđ opus erat illis factis figurandū ꝛ prenunciandum diuine vsus ē deꝰ Et eduxit eos in argento ꝛ auro Et ista locutio scripturarū est Pro eo quippe dictum est in argento ꝛ auro ac si diceretur cum argento ꝛ auro Et non erat in tribubꝫ eoꝝ infirmꝰ Sꝫ coꝛpe . nō aīo Eciam hoc magnū dei bñficiuꝫ fuit : vt in illa necessitate migrandi nullus eēt egrotus Letata est egiptus in ꝓfectione eoꝝ : quia incubuit timoꝛ eoꝛum sup̱ eos Timoꝛ quippe hebꝛeoꝝ super egiptios Nō enim timoꝛ eoꝛum quo timebāt hebꝛei : sed quo timebantur Dicet aliq̄s Quō ergo nolebant eos dimittere egipcij ? Quō tanq̄m redituros dimiserunt ? Quomodo tanq̄m redituris ꝛ reddituris aurū ꝛ argentum petētibus cōmodauerunt si letata ē egiptus in ꝓfectione eoꝝ ? Sed intelligēdum est post illā vltimā egiptioꝛum moꝛtem ꝛ tantam stragē in mari rubꝛo tam magni ꝑsequentis exercitꝰ . egipcios timuisse ꝛ fidutos ne redirēt hebꝛei . ꝛ eoꝛum reliquias magna facilitate contererent Tūc impletū est qđ superius cum dixisset ꝛ auxit populum suum vehementer mox addidit ꝛ firmauit eū super inimicos eiꝰ . Hanc enim sentenciā vno versiculo ꝓpositam vt explicaret quō id factū sit adiunxit cetera . q̄ in hac laude narrauit vsq̄ ad istum locum vbi ait . letata est egiptus in ꝓfectione eoꝛum quia incubuit timoꝛ eoꝛū super eos : velut assignans quod pꝛoposuerat . quia firmauit populum suum super inimicos eiꝰ . Proinde iam dicit que iter agentibꝫ in heremo beneficia diuina collocata sunt Expandit nubem in ꝓtectionem eoꝝ : ꝛ ignē vt luceret eis per noctem Tā sunt h̾ manifesta q̄m nota Petierūt carnem ꝛ venit coturnix Nō coturnicem cōcupierunt sed carnes Quia v̾o ꝛ coturnix caro est ꝛ in isto psalmo non loquitur de amaricatione eoꝝ in quibus non est bñplacitum deo sed de fide electoꝛū qđ est verum semen abꝛahe ipi intelligendi sunt petisse vt veniret vñ amaricātium murmur oppꝛimeretur Jā in v̾su qui sequitᷣ Et pane celi saturauit eos . manna quidem nō nominauit sed nulli obscurū est qui illas lrās legit Disrupit petram ꝛ fluxerunt aque . abierūt in sicco flumina Et hoc factū tam cito intelligitur q̄m legitur Hijs aūt omnibus bñficijs suis deus cōmendat in abꝛaham meritū fidei Sequitur eñ ꝛ dicit Quī memoꝛ fuit verbi sancti sui : qđ habuit ad abꝛaham pueruꝫ . suum Et eduxit populum suū in exultatione ꝛ electos suos in leticia Nō ait populū suum . hoc repetiuit electos suos : ꝛ quod ait in exultatione . hoc repetiuit in leticia Et dedit ill' regiones gentium : ꝛ laboꝛes popu-

lorum possederũt Qđ sunt regiones gentium hoc sunt labores pplorum ꝛ qđ dcm est dedit illis hoc repetituꝫ ē possederunt Et tanq̄m quererem⁹ cui bono ista data sunt ne ħ ipm putaretur summũ bonũ qđ ista felicitas rerũ tpalium pplo dei data est conti nuo eam ad aliud retulit vbi summũ bonũ oportet inquiri Et custodiant inquit iustificationes eius ꝛ legē eius requirant Vbi intelligenduꝫ est dei seruos ꝛ electos filios ꝓmissionis .verũ et germanuꝫ semen abrahe imitantes fidem abrahe ꝓpterea ista bona terrena sumere a deo vt non in eis luxu diffluant . siue ꝑuersa securitate torpescant .sed iđ habeāt diuina misericordia hec omnia preparata i quibus querendis possent negociosissimis laboribꝫ occupari vt ad ħ vacent vñ bonum eternũ possit acquiri hoc est vt custodiant iustificatioēs eius ꝛ legem ei⁹ requirant Deniq̄ q̄niam semen abrahe tales hic intelligi voluit qui vere essent semen abrahe q̄les vtiq̄ nec in illo pplo defuerũt qđ eciam paulus apls satis oñdit cũ dicit sed non in omnibꝫ illis bñplacituꝫ est deo .si em̄ nō in omnibꝫ profecto fuerũt ibi quidā in quibus bñplacitũ est deo nō in omnibꝫ illis ꝑfecto : qr ergo tales ps iste cōmendat nichil ħ dixit de iniquitatibus ꝛ irritationibꝫ et amaricatione eorum in quibꝫ non est beneplacitum deo Sed quia ꝛ in iquis non sola iusticia verumeciā misericordia dei omnipotentis ꝛ clemētis apparuit .de illis sequens loquit² psalmus cum laudibꝫ dei et tñ vtriq̄ in vno populo fuerunt : nec istos illi suarum iniquitatũ cōtagione polluerunt Nouit em̄ dñs qui sunt eius et si in hoc seculo non ꝑt ab iniustis.recedat ab iniusticia ōnis qui nominat nomē domini Vt ergo tanq̄m in corpore psalmi hui⁹ velut latētem quodammodo ei⁹ animam cōmendem⁹ hoc est in verbis quasi exterioribꝫ interiorem intellectum : videtur michi amoneri semen abrahe qui sunt omnes filij ꝓmissionis .ꝑtinentes ad eternam hereditatem testamenti eterni. vt tanq̄m ipam hereditatem sibi eligant deũ et eum gratis colant id est propter ipm non propter aliqđ emolimentum mercedis extra ipm ꝛ ħ faciāt laudantes .inuocātes annũciantes : nec in suam sed in eius gloriam per fidem bñ opantes . spe gaudentes .caritate feruentes Hoc totum sonat hijs versibꝫ Confitemini domino ꝛ inuocate nomen eius : annũciate in gētibus opa eius Cantate ei ꝛ psallite ei narrate omnia mirabilia eius .laudamini in noīe sancto e⁹ Letetur cor querentiũ dominum queri te dominum ꝛ cōfirmamini : querite faciem ei⁹ semper Deiñ ad puulorũ corda nutrienda vt roborentur in fide patriarchis ꝓponuntur .ꝛ illoꝝ fidei et ꝓmissionis dei vt imitando et sperando simus semen illoꝝ non de sola gente illorum sed quotquot istā grām suscipiũt in omni terra : quod totum hijs versibus ꝑtinetur Mementote mirabilia ei⁹ que fecit : prodigia eius ꝛ iudicia oris eius Semē abraham serui ei⁹ : filij iacob electi e⁹ Ipe ē dñs deus noster in vniuersa terra iudicia eius Memor fuit in seculum testamenti sui Verbi quod mandauit in mille generationes : quod disposuit ad abraham ꝛ iuramēti sui ad ysaac Statuit illud ipi iacob in ꝑcep tum ꝛ ipi israhel in testamentũ eternum:dicens tibi dabo terrā chanaan funiculum hereditatis vestre Que ōnia pro modulo meo queadmodum

52

accipienda eent exposui: hic occurre
bat animo puule fidei Si ergo deus
gratis est colendus & testamēti eter
ni hereditas ipe a seipo requirendus
mortalem istam vitam cur prestat q
rentibus eum & tpales necessitates?
An et ipsas sue mie multiplicatio
ne non deserit? Nam intente audite
quid prestiterit patrib3 nostris vł in
quibus fidei exempla constituit: vel
qui ex illorum carne propagati eciaȝ
fidem imitati sunt Cum eent ipsi
numero breui. paucissimi & incole in
ea id est in terra channā: & pertransie
runt de gente in gentem & de regno i
populū alterum Non reliquit homi
nem nocere eis: et arguit pro eis re-
ges Nolite tangere xpos meos & in
prophetis meis nolite malignari Si
aūt q̄ritis quomodo transierunt de
gente in gentem & de regno in popu
lum alterum audite Vocauit fa-
mem super terram: omne firmamē-
tum panis cōtriuit Misit an̄ eos vi
rum in seruū venundatus est ioseph
Humiliauerūt in cōpedib3 pedes e⁹
ferrū pertransijt aiām eius donec ve
niret verbum ei⁹ Eloquium domini
igniuit eū: misit rex & soluit eū prin-
ceps populorum & dimisit eum Con
stituit eum dominum domus sue et
principem omnis possessionis sue vt
erudiret principes ei⁹ sicut semetip-
sum & seniores eius prudentiam do
ceret Et intrauit isrł in egiptum & ia
cob accola fuit in terra cham Ecce q̄
modo pertransierunt de gente in gē
tem & de regno in populum alterum
Et auxit populū suū vehementer
& firmauit eum super inimicos eius
Si autē scire vultis quō eum firma-
uit sup inimicos ei⁹: audite Con-
uertit cor eoꝝ vt odirent populū ei⁹
& dolum facerent in seruos ei⁹ Mi
sit moysen seruū suū aaron quē eleg⁹
ipm Posuit in eis vba signoꝝ suoꝝ
& pdigiorū in terra cham Misit te-
nebras & obscurauit eos: & exacerba
uerunt sermones eius Cōuertit aq̄s
eorū in sanguinem: & occidit pisces e
orum Dedit terram eoꝝ ranas: in pe
netralibus regum iporum Dixit & ve
nit cynomia & cyniphes in omnibus
finib3 eoꝝ Posuit pluuias eoꝝ gran
dinem: ignē cōburentē in terrā ipoꝝ
Et pcussit vineas eorum & ficulneas
eorum: & contriuit lignum finiū eoꝝ
Dixit & venit locusta & brucus cuius
non erat numerus Et comedit om-
ne fenum in terra eorum: & comedit
omnem fructum terre eoꝝ Et pcus-
sit omne primogenitum in terra eo-
rum: primicias omnis laboris eorū
Et eduxit eos in argēto & auro: & nō
erat in tribubus eoꝝ infirmus Leta
ta est egiptus in pfectioē eorū quia
incubuit timor eorum sup eos Ecce
quomodo populum suū firmauit su
per inimicos eius Cum autē inimic
eorum ista mala iusticia eius inflixe
rit que ipis largita sunt eciam tpalia
misericordia ei⁹ accipite Expādit
nubē in ptectionem eoꝝ & ignē vt lu
ceret eis p noctē Petierunt carnem
& vēit coturnix et pane celi saturauit
eos Disrupit petrā & fluxerunt aque
abierunt in sicco flumina quoniā me
mor fuit vbi sancti sui qd habuit ad
abraham puerum suū Et eduxit po-
pulum suū in exultatione et electos
suos in leticia: & dedit illis regiones
gentiū & labores pplorum possede-
runt nō vt pter ista eū colant. s3 vt
ea quoq3 ad bonū eternū referāt at3
cōuertant: id est vt custodiant iusti-
ficationes ei⁹ & legem eius requirant.
Quecūq3 igitur alia bona dat de⁹. re
ferenda sunt ad gratuitū cultum ei⁹:

ip̄e au̅t cultus eiꝰ no̅ est referendus
ad alia bona que dat deus Tunc em̅
erit gratuitꝰ Ad qd̅ certamen prouo
cans hostis ausus e̅ dicere deo nun-
quid iob gratꝫ colit deu̅? Porro si in
seruum venu̅datus e̅ ioseph et humi
liatus et exaltatꝰ locu̅ fecit ad tp̄alia
bona pp̄lo dei vt firmaretur sup̄ ini
micos eius qua̅tomagis ih̄u̅s venu̅
datus ⁊ humiliatus a fratribus suis
scd̅m carnem ⁊ exaltatus in celis lo-
cum facit ad eterna bona populo d̅i
triumpha̅ti de dyabolo ⁊ angelis eꝰ:
Audi ergo semen abrahe non de car-
ne glorians sed imitans fide̅: audite
serui dei ⁊ electi dei ꝓmissionem ha-
bentes vite p̄n̄tis ⁊ future Si temp
tatioe̅s dure sunt in hoc sc̄lo. ioseph
in carcere ihesum in cruce cogitate si
rerum tp̄alium ꝓsperitas adiacet. n̄
ꝓpter ip̄am deo sꝫ ip̄a vtimini prop-
ter deum nec eum existimetis prop-
ter vite huiꝰ necessaria necessariu̅ cul
toribus suis. q̄ donat et blasphema-
toribus suis: sꝫ q̄rite primu̅ regnum
dei ⁊ iusticiam eius ⁊ hec omnia ap-
ponentur vobis

Explicit p̄s centesimus quartus In
cipit p̄s centesimus quintus

Psalmus centesimus quin
tus eciā ip̄e p̄notatur all'a:
⁊ hoc dupliciter Sed q̄dam
dicunt vnu̅ all'a ꝑtinere ad fine̅ psal-
mi superioris alteru̅ ad huiꝰ principi
um et hoc asserunt q̄ oe̅s alleluiatici
psalmi habeant in fine all'a non om-
nes in capite Vn̄ quicu̅q̄ psalmus n̄
habet in fine all'a. nec in capite volu̅t
eum habere: qd̅ au̅t in eius capite vi
detur ee̅ ad finem superioris ꝑtinere
Sed nos quousq̄ nobis aliquibꝫ cer
tis documentis id veru̅ ee̅ persuade
ant multoruꝫ co̅suetudine̅ sequimur
qui vbicu̅q̄ legu̅t all'a. eidem psalmo
attribuu̅t in cuiꝰ hoc capite inueniu̅t
Paucissimi em̅ codices sunt qd̅ qui-
dem in nullo grecoru̅ repperi quos i
spicere potui qui habeant all'a in fine
p̄ter centesimi ⁊ quinquagesimi psal
mi: post que̅ ia̅ nullꝰ est qui ad eu̅deꝫ
canonem pertinet Sed neq̄ h̄ possꝫ
prescribere consuetudini ecia̅ si oe̅s
codices id habeant Fieri em̅ potuit
vt aliqua roe̅ laudationis dei totus
psalmoꝝ liber q̄ libris quinq̄ co̅stare
ꝑhibetur na̅ vbi scriptuꝫ est fiat fiat
ibi fines libroꝝ esse dicunt: post o̅nia
que cantata sunt vltimo all'a claude-
retur Nec ꝓpter finem centesimi et
quinquagesimi psalmi nccē ee̅ video
vt oe̅s all'atici in fine habea̅t all'a Cu̅
em̅ in capite psalmi geia̅tur all'a. cur
dn̄s aliq̄n semel aliq̄n bis dicat amen
⁊ eo mō non possit aliq̄n semel aliq̄n
bis dici all'a nescio: p̄sertim q̄ pꝰ nu
meri notam quo psalmꝰ inscribitur
quotꝰ sit. velut iste centesimꝰ q̄ntus
vtru̅q̄ all'a positu̅ e̅ Debuit a̅t vnum
poni an̄ ip̄m numeru̅ si ad fine̅ perti
net supioris: et post numeru̅ psalmi
scribi alteru̅ all'a qd̅ ad psalmu̅ ipsius
numeri ꝑtinet Sꝫ fortasse ⁊ i h̄ ip̄ita
p̄ualuit co̅suetudo et aliq̄d afferri p̄t
qd̅ adhuc ignoramus. vn̄ nos magꝫ
docere debeat iudiciu̅ v̄itatꝫ q̄ p̄iudi
cium co̅suetudinis Nu̅c tn̄ an̄q̄ hoc
ꝑdiscamꝰ vbicu̅q̄ post numeru̅ psal
mi siue sel' siue bis ꝯscriptu̅ iuenimꝰ
all'a scd̅m celeberrima̅ ecce̅ ꝯsuetudi-
nem ei psalmo tribuimꝰ qui eode̅ nu
mero p̄notatur confitentes nos ar-
chana o̅nium tituloꝝ qui sunt in psal
mis ⁊ ordinis eoru̅dem psalmoru̅ et
magna ee̅ credere ⁊ nondu̅ sicut vo-
lumꝰ penetrare potuisse Video a̅t is
tos duos centesimu̅ q̄rtum ⁊ centesi
mu̅ q̄ntu̅ ita int̄ se ꝯiu̅ctos vt in vno
eorum qui precedit co̅mendetur po

pulus dei in electis eius de quibz nul
la q̄rela fit quos ego arbitror ibi fuis
se in quibus bn̄placitum est deo in is
to aūt qui sequitur eos cōmemora-
tos qui in eodē populo amaricaue-
runt nec tn̄ eciam ipis dei miām de-
fuisse Dicuntur aūt ista ex eoꝝ perso
na qui veniam cōuersi p̄cantur et ex
empla cōmemorantur illoꝝ in quos
eciam pccōres diues apparuit mise-
ricordia dī Incipit ergo eciā iste psal
mus sicut ille
Confitemini dn̄o sed ibi sequi
tur et inuocate nomē ei⁹ h̄ au
tem Qm̄ bonus quoniam in secu-
lum miā eius Quapropter p̄t hic qui
dem intelligi eciā cōfessio pccōrū: nā
et post paucos versus seq̄tur pccāui
mus cū patribz nostris iiuste egim⁹
iniquitatē fecim⁹ Sed in eo qd̄ dicit
qm̄ bonus qm̄ in seculū miā ei⁹ laus
vtiqꝫ dei est atqꝫ in eius laude cōfes-
sio quāq̄m eciā cū sua quisqꝫ ꝯfitetur
pccā cū dei laude cōfiteri debet nec a
liter pia ē confessio pccōrum nisi nō
desperans et poscens miām dei Ha-
bet ergo eius laudem siue eciā in ver
bis cū eum bonum et misericordē di-
cit siue in solo affectu cuz hoc credit
Nā et ille publican⁹ cui⁹ sola illa ver
ba cōmemorata sunt. dn̄e propicius
esto michi pccōri si nō dixit quoniaz
bonus et miōrs es vl' aliqd huiusmo
di nō tn̄ illud diceret nisi hoc crederet
qm̄ cum spe orauit q̄ sine vlla fide eē
nō posset Potest ergo eē laus dei ve
ra et pia vbi nō sit cōfessio pccōꝝ que
laus multo crebrius in scripturis cō
fessio vocatur. nulla est aūt peccato
rum cōfessio pia et vtilis vbi non lau
datur deus siue corde siue eciam ore
atqꝫ sermone Qd̄ autē habent aliqui
codices qm̄ bonus. alij habent quo-
niam suauis ita vnū v̄bum grecū qd̄
dicitur crestos diu̾sa interp̄tatio se-
cuta ē Itē qd̄ dictū ē qm̄ in seculū mi
sericordia ei⁹ grecus habet istoneo-
na qd̄ p̄t eciā i eternū interp̄tari Pro
inde si illa miā hic intelligitur q̄ nemo
sine deo beatus eē p̄t: melius accipi-
mus in eternū Si aūt illa ē miā q̄ mi
seris exhibetur vt vel consolentur in
miseria vel ab illa eciā liberētur meli
us in seculū hoc ē vsqꝫ in finē seculi i
quo nō deerunt miseri quibz miā pre
beatur nisi forte qs audeat dicē eciaz
hijs qui dāpnabuntur cū dyabolo et
angelis ei⁹ aliquā miām dei minime
defuturam nō quia ex illa dāpnatio-
ne liberentur sed vt eis aliquatenus
mitigetur atqꝫ ita eternā posse intel-
ligi dei miām sup illoꝝ eternā miseri
am Sed tolerabiliorem quosdā ex-
cepturos dāpnationē in quorūdam
ꝯpatione legimus: alic⁹ v̄o mitigari
eam cui ē traditus penā vl' quibusdā
interuallis habere aliquā pausam qs
audacter dixerit qn̄ quidem vnā stillā
diues ille nō meruit Sz de hac tanta
re diligenti⁹ ex ocio differendū ē nūc
qd̄ ad istū psalmū attinet hacten⁹ de
illa dictū eē suffecerit Quis loque
tur potentias dn̄i: Implet⁹ ꝯsidera
tione diuinoꝝ opm qui miām ei⁹ ex
poscit. qs inq̄t loq̄tur potentias dn̄i
Auditas faciet oēs laudes e⁹ Sb̄
audiendū ē qd̄ sup̄ dc̄m ē: vt eciā ista
sniā ita sit plena qs auditas faciet ō-
nes laudes e⁹ id ē quisnā sufficiat au
ditas facē oēs laudes e⁹: Auditas fa
ciet dixit id ē faciat vt audiant' osten
dens ita loquēdas potentias dn̄i et
laudes ei⁹ vt p̄dicentur audientibus
Sz qs p̄t oēs: An forte q̄ se' Bea
ti q̄ custodiūt iudiciū et faciūt iusticiā
in ōni tp̄e eas dixit laudes ei⁹ q̄ intel
ligūtur opera ei⁹ in preceptis ei⁹ De
us est em̄ ait ap̄ls qui opat' i vobis.

e dcm̄ est semini abrahe cantate ei et
psallite ei . qđ intelleximꝰ ita dictū ac
si diceretur :bona in eiꝰ laudē ⁊ dicite
⁊ facite Quibꝫ duobꝫ v̂bis id est cā-
tandi ⁊ psallendi ꝯuenire duos sequē
tes v̂sus .vt qđ dictū est narrate oīa
mirabilia eiꝰ h̄ fit cātate ei : qđ v̂o dic
tum ē laudamini in noīe scō eiꝰ. h̄ fit
psallite illi Huic q̇ppe semini eciā ip
se dn̄s dicit luceāt opa vrā corā hoī-
bus vt videant bona fcā vrā ⁊ glori-
ficent prēm vestrū q̇ in celis ē Hic er
go ipa dei p̄cepta ꝯsiderās quoꝝ pre
ceptorū opa laudes sunt eiꝰ qui opa
tur in suis ait q̇s loquetur potēcias
dm̄ : Qm̄ hec ineffabiliter opatur q̇s
auditas faciet oēs laudes eiꝰ id ē q̇s
cū audierit faciet ōnes laudes eius q̄
sunt opa p̄ceptoꝝ eius : Quia in quā
tum fiūt ⁊ si nō omnia q̄ audita sunt
fiunt ille laudandꝰ ē q̇ opatur in nob
⁊ velle ⁊ opari ꝓ bona volūtate Jdō
cū posset dicē oīa mandata eiꝰ vl' oīa
opa mandatoꝝ eius maluit dicē lau
des eiꝰ qꝛ vt dictū est in quātū fiunt
ipe laudandus ē Quas tn̄ laudes q̇s
nam sufficit auditas facere id ē cū au
dite fuerint facere oēs q̇s ydoneus :
Beati q̇ custodiūt iudiciū ⁊ faciūt ius
ticiam in omni tpe : vtiqꝫ ex quo inci
piunt ⁊ viuūt in tpe Qui em̄ pseuera
uerit vsqꝫ in finē h̄ saluꝰ erit Potest
aūt videri eiusdem sentēcie repeticio
vt hoc sit facere iusticiā qđ est custo-
dire iudiciū vt eciā in superiori versu
subaudiatur in ōni tpe sicut in poste
riori subaudiatur beati : ⁊ redditis q̄
sbaudiuntur ita dicatur . beati q̇ cus-
todiūt iudiciū in ōi tpe beati q̇ faciūt
iusticiā in omni tpe Sed ṅ aliqd iter
eēt inter iudiciū et iusticiā nō in alio
psalmo dicētur quousqꝫ iusticia con
uertat' in iudiciū Amat q̇dē scriptu-
ra ista duo sil' ponē . sicuti ē iusticia ⁊
iudiciū directio sedis eiꝰ ⁊ illđ ⁊ edu-
cet sicut lumē iusticiā suā ⁊ iudicium
tuū sicut meridiē : cū ⁊ illic eiusdē sen
tencie repeticio videatur Et fortasse
ꝓpter vicinitatē sig̃tōis eciā alterum
ꝓ altero poni p̄t l' iudiciū ꝓ iusticia
vel iusticia ꝓ iudicio tn̄ si ꝓprie dica-
tur aliud intereē nō dubito vt iudici
um custodire dicatur qui rcē iudicat
iusticiā v̂o facere q̇ rcē agit Nec ab-
surde existimo intelligi scđm illud qđ
dictū ē quousqꝫ iusticia cōuertatur i
iudicium. eciā hic eos dcōs btōs qui
iudicium custodiūt in fide iusticiā fa
ciūt in ope Veniet em̄ tps vt iudiciū
qđ mō custoditur in fide eciā exercea
tur in ope cū iusticia ꝯuersa fuerit in
iudiciū id est cū acceperint iusti po-
testatē iudicandi eos rcē a quibꝫ mō
nō rcē iudicātur Vn̄ alibi ipm corpꝰ
xpi intelligitur dicere cū accepo tps
ego iusticias iudicabo : qđ v̂bum e v̂
bo magis dicētur eq̇tates iudicabo.
Nō āt dixit cū accepero tempꝰ iusti
ciam faciā . qꝛ omni tpe facienda ē si-
cut eciā hic dixit qui faciūt iusticiā in
omni tpe Dein̄ qꝛ deꝰ iustificat id est
iustos facit sanando eos ab iniq̇tati
bus suis sequit' orō Memēto nos
tri dn̄e in bn̄placito populi tui id est
vt in eis simꝰ in quibꝫ bn̄placitū ē ti-
bi qꝛ nō in omnibꝫ illis bn̄placitū est
deo Uisita nos in salutari tuo Jp̄e
ē em̄ saluator in quo pccā dimittun-
tur ⁊ aīe sanātur vt possint custodi-
re iudiciū ⁊ facere iusticiā Quos cuꝫ
btōs eē intelligerent q̇ h̄ loquūtur h̄
sibi ꝯsequenter orādo petiuit De isto
salutari alibi dicit' vt ꝯgnoscamus in
tra viā tuā ⁊ q̄si q̄reremꝰ in q̄ terra se
cutꝰ ē in ōibꝫ gentibꝫ Rursum q̄si q̄-
reremus quā viā : secutū ē salutaē tu
um De illo q̇ppe dixit symeon senex.
qm̄ viderunt oculi mei salutare tuuꝫ

qui de seipo dixit ego sum via veritas Visita ergo nos in salutari tuo hoc ē in cristo tuo Ad videndum in bonitate elcōꝛum tuoꝛum. ad letanduꝫ in leticia gentis tue id est ad hoc nos visita in salutari tuo vt videamus in bonitate elcōꝛum tuoꝛum ⁊ letemur in leticia gentis tue Quod aūt hic positum est in bonitate. alij codices habent in suauitate: sicut illō quoniam bonus. alij habent qm̄ suauis Ipsum āt v̄bum in greco est. qō et alibi legitur. dominꝰ dabit suauitatē quā ⁊ aliqui interpꝛetati sunt bonitatem aliqui benignitatem Sed qō est visita nos. vt videamus in bonitate electoꝛum tuoꝝ. id est in ea bonitate quā pꝛestas electis tuis nisi vt non remaneamus ceci sicut illi quibꝫ dictum ē. nunc autem dicitis quia videmus. et peccatū vestrū manet: Dn̄s enim illuminat cecos nō meritis eoꝛū. sed ī bonitate elcōꝛum suoꝛum id est quā exhibet vł donat electis suis: sicut salus vultus mei non a meipo sed deꝰ meus ⁊ panē nostrū dicimus cotidianum. sed tamen addimus da nobis Visita ergo nos in salutari tuo ad videndum id est vt videamus in bonitate elcōꝛum tuoꝝ: ad letandum id ē vt letemur in leticia gentis tue Vnā gentem dei intelligere debemus vniuersum semen abꝛahe sed filios pꝛomissionis nō carnis Hij ergo quoꝝ vox est optant eiusdem gentis habere leticiam Et que huius gentis leticia nisi deus eius cui dicitur exultatō mea redime me: ⁊ cui dicitur signatū est super nos lumen vultꝰ tui domine. dedisti leticiam in coꝛ nostrū summo scilicet vero incōmutabili ⁊ beatifico bono qō ipe deus est: Ut lauderis cum hereditate tua Miroꝛ istum v̄siculum sic interpꝛetatum ⁊ in multis ita esse codicibus cum sit vna eadem ꝙ in tribus hijs v̄sibus greca locutio. vt si hoc recte dictum ē qō legitur vt lauderis cum hereditate tua posset recte dici vt videas in bonitate elcōꝛum tuoꝛum ⁊ leteris in leticia gentis tue: toto ipo sensu ita contexto. visita nos in salutari tuo. vt videas in bonitate elcōꝛum tuoꝛum vt leteris in leticia gentis tue. ⁊ lauderis cum hereditate tua Scōm hoc auteꝫ qō diximus visita nos vt videamus in bonitate electoꝝ tuoꝝ ⁊ letemur ī leticia gentis tue: ꝯsequenter ⁊ hic dici debuit vt laudemur cum hereditate tua. cui hereditati dictum est laudamini in nomine scō eius Poꝛro āt quoniam hec ambigua videtur locutio. si verus est iste sensus quo maluerunt interpꝛetes dicere vt lauderis eciam duo v̄sus superioꝛes ita intelligendi sunt. quia vt dixi vna ē in hijs tribꝫ v̄sibus greca locutio. vt hoc totum ita dictum accipiatꝛ. visita nos in salutari tuo vt videamus in bonitate electoꝛum tuoꝛum id est ad hoc nos visita vt illic nos esse facias ⁊ illic nos videas vt leteris in leticia gētis tue id est vt dicaris letari cum illi letantur ex te vt lauderis cum hereditate tua id est cum ea lauderis quoniam nō laudatur nisi ꝓpter te Siue ergo illo siue isto mō intelligendū sit qō dcm̄ est ad videndū ad letandū ad laudandū iō se optant visitari in salutari dei id est in xp̄o eius vt nō alienētur a ppł'o eiꝰ: ⁊ ab eis ī quibꝫ bn̄placitum ē deo Quid āt deinceps ꝯfiteātur audiamꝰ Peccauimꝰ cū pr̄ibꝫ nostris iiuste egimꝰ iniqtatē fecimꝰ Quid ē cū pr̄ibꝫ nostris: An sicut hꝫ epł'a ad hebꝛeos qꝛ et leui cuꝫ abꝛahā decimatus est. qm̄ in lumbis eiꝰ fuit quādo decimas dedit sacerdoti mel-

chisedech sic et isti peccauerunt cum
patribus suis .in quoꝝ lumbis erant
qñ illi in egipto fuerūt: Nā qui fuerīt
eo tp̄e cū psalmus iste conscriptꝰ est
maxime ꝙ posteri eoꝝ qꝛ vl' ab eis q̄
tunc erant dici vl' de post futuris po
tuit ꝓphetari: longe aberant ab eta-
te illoꝝ qui in egipto peccauerūt non
intelligētes mirabilia dei Hoc em̄ se
quitur exponendo quomodo pecca
uerunt cum patribus suis Patres
nostri non intellexerunt inquit in e-
gipto mirabilia tua: ⁊ cetera q̄ de pec
catis eoꝝ multa cōmemorat An sic
pocius accipiendū est qꝺ ait pccāui-
mus sicut pr̄es nostri tanq̄m diceret
peccauimus sicut pr̄es nostri eoꝝ vi
delicet imitando pccā: Qꝺ si ita ē as-
truendū est aliquo huiusmōi locutio
nis exemplo qꝺ cuꝫ in p̄ñcia quererē
nō occurrit vt cū illo se quisq̄ peccas
se vl' cū illo se aliquid fecisse dicat quē
in simili fcō eciā post multū tp̄is fue
rit imitatus Quid ē ergo patres nos
tri nō intellexerūt mirabilia tua .nisi
nō cognouerūt qꝺ per illa mirabilia
eis prestasse volueris: Quid vtiq̄ ni
si vitā eternā .et nō tp̄ale sed incōmu
tabile bonū qꝺ per paciām expecta-
tur Jdō inpacienter murmurauerunt
⁊ amaricauerunt ⁊ bonis p̄ñtibꝫ fal-
lacibus atq̄ fugacibꝫ beatos se fieri
quesierunt Non fuerūt memores
multitudinis misericordie tue Et in-
tellectum redarguit ⁊ memoriā Jn-
tellectu quippe opus erat vt cogita-
rent ad quoꝝ bonoꝝ eternitatē eos
per illa tp̄alia vocaret deꝰ. memoria
v̂o vt saltem que tēp̄aliter mirabilia
facta sunt nō obliuiscerentur: fideli-
terq̄ presumerent ꝙ eadem potesta
te quā fuerant iā exp̄ti deus illos ab
inimicoꝝ p̄secutione liberaret Obli-
ti sunt autem qꝺ eis in egipto ad ini-
micos eoꝝ ꝯterendos per tanta ꝓ-
digia p̄stitisset Et irritauerūt eum
ascendentes in mare: mare rubꝛum
Codex quem intuebar sic habebat et
hijs quidem duobꝫ v̂bis vltimis qꝺ
dictum ē mare rubꝛū stella fuerat p̄-
notata qua significantur q̄ in hebreo
sunt ⁊ interp̄tatione septuaginta nō
sunt Plures aūt codices quos inspi
cere potui ⁊ greci ⁊ latini sic habent.
⁊ irritauerunt: vl' qꝺ expressiꝰ de gre
co est ⁊ amaricauerunt ascendentes
in mari rubro Qui illam legit hysto-
riam qñ exierunt de egipto ⁊ per ma
re rubꝛum transierunt. dolet eoꝝ in
fidelitatem in quāta trepidatione et
desp̄atione fuerūt post recentia tot
⁊ tanta miracula in egipto: cuiꝰ mul
titudinis mīē dei non eos fuisse me-
mores dicit Ascenderunt autē prop
terea dictum est qꝛ ita ē terre positio
vt descensio dicatur in egiptū de ter-
ra chānan ⁊ in eā illinc ascensio No-
tandū est sane quēadmodum scrip-
tura culpare voluerit nō intelligere
qꝺ intelligēdū est ⁊ nō meminisse qꝺ
memoria retinenduꝫ ē: qꝺ hoīēs sue
culpe deputari nolūt. ad nichil aliud
nisi vt minus supplicēt minusq̄ sint
humiles deo in cuiꝰ cōspectu confi-
teantur qꝺ sunt: atq̄ impetrato ad-
iutorio possint eē qꝺ non sunt Nam
eciam peccata ignorantie vel negli-
gentie melius accusantur vt pereant
q̄m excusantur vt maneant meliusq̄
purgantur inuocato deo q̄̄ firman-
tur irato: adiungit tamen non secū-
dum eorum infelicitatem deum fecis
se Et saluauit eos inquit propter
nomen suum vt notam faceret potē
ciam suā: non propter vlla bona me
rita eoꝝ Et increpauit mare rubꝛū
⁊ exsiccatū ē Nō legimꝰ vllā q̄ icrepa
retꝛ mare emissam celitꝰ vocem. sed

potenciā diuinam qua id factū est in crepatoēm appellauit nisi forte quis dicat latenter increpatum sicut aqua posset audire ⁊ hoīes nō possent Val de occulta ⁊ abstrusa vis ē q̄ deꝰ agit vt eciam illa q̄ sensu caret. ꝯfestim eꝰ obtempet volūtati Et eduxit eos in abyssis sicut i deserto Abyssos dix it multitudinē aquarū Nā qdam vo lentes totū istū v̄siculum totū inter pretari dixerūt ⁊ eduxit eos in aquis multis Quid est ergo in abyssis sicut in deserto. nisi qꝛ aruerat siccitate ve lut desertū vbi fuerāt abyssi aquarū?
Et saluauit eos de manu odientiū Hūc v̄sum ꝑ circuitū quidā interpre tati sunt v̄ba minus latina vitantes ⁊ saluos fecit eos de manu eoꝝ q̄ o derant eos Et redemit eos de ma nu inimici Quid precij datū est in hac redemptione? An prophecia ē qd̄ in figura baptismi h̄ factum est. vbi re dimimur de manu dyaboli magno p̄ cio qd̄ sanguis ē xp̄i? Vn̄ nō quocūq3 mari sed mari rubro id cōuenientius figuratū ē Sanguis em̄ rubrū colo rem habet Et opuit aqua tribulā tes eos: vnꝰ ex eis nō remansit Nō ex omnibus egipcijs. s3 ex eis q̄ ꝑseq̄ bantur ꝓfectos: apphendere vl' inte rimere cupientes Et crediderūt in v̄bis eius Minꝰ latina videtur locu tio. qꝛ nō ait v̄bis eius. vl' in v̄ba sed in v̄bis eiꝰ tn̄ scripturis vsitatissima
Et laudauerūt laudē eiꝰ Tales sī locutiones cū dicimus. hāc seruitu tem seruiuit talē vitam vixit Laudē porro dei notissimā3 illā cōmemorat vbi dicitur cantemꝰ dn̄o gloriose em̄ magnificatꝰ est: equū ⁊ equitē ꝓie cit in mare Cito fecerūt obliti sunt opm eiꝰ Alij codices intelligibiliꝰ ha bent. festinauerūt obliti sunt opm eiꝰ Non sustinuerūt ꝯsilium eꝰ Debu erunt em̄ cogitare tanta erga se opa dei nō eē inania. sed vacare ad aliquā sine fine felicitatem q̄ per paciencia3 sustinenda ē: sed festinauerunt beati fieri tꝑalib3 rebus q̄ id nemini ꝯferūt verā felicitatem. qꝛ nō extinguūt in saciabilem cupiditatē Qui em̄ bibe rit inquit ex hac aqua sitiet iterū De niq3 Et cōcupierūt ꝯcupiscenciā in deserto ⁊ temptauerūt deū in inaquo so Qd̄ est in deserto hoc repetitū est in inaquoso: id est in loco sine aqua. Qd̄ v̄o ꝯcupierūt ꝯcupiscenciā: hinc temptauerunt deū Talis sane locuti o est ꝯcupierūt cōcupiscenciā qualis supior laudauerūt laudē Et dedit eis petitoēm ipoꝝ: id ē qd̄ petitione petierūt Et misit saturitatem in a nimas eoꝝ Nec id btōs fecit qꝛ non erat illa saturitas de q̄ dicitur beati q̄ esuriunt ⁊ sitiūt iusticiam qm̄ ipsi sa turabuntur Itaq3 hoc loco animam non secūdum id quod racionalis est dixit sed scd̄m id quod aiāns corpus animal dixit. ad cuiꝰ animalis susten tationem pertinet cibus et potus se cūdum hoc quod in euangelio dicit᷑. nōne anima plus ē q̄3 esca. et corpus plus q̄3 vestimentum: tanq̄m ad ani mam pertineat vesci ad corpus ves tiri Secūdum hoc dicitur apud ysa yam quid ē qd̄ ieiunauimus ⁊ nō vi disti defraudauimus aiās nostras ⁊ nescisti Et irritauerunt moysen in castris aaron sanctum domini Quā dicat irritationem. vel sicut expressiꝰ alij interp̄tati sunt amaricatoēm cō sequentia satis indicant Aperta ē terra ⁊ deglutiuit dathan: ⁊ operuit super ꝯgregationē abyron Qd̄ ē de glutiuit hoc ē superoperuit Ambo rum autem id est dathan et abyron vna erat causa superbissimi ⁊ sacrile gi scismatꝭ Et exarsit ignis in syna

goga eoꝝ: flamma cōbussit peccōres. Nō ē hoc nomen in scripturis vsitatum eorum: qui licet iuste ac laudabiliter viuant nō sunt sine peccō. Magꝭ eñi sicut interest inter irridētes ⁊ irrisores inter murmurātes ⁊ murmuratores inter scribentes ⁊ scriptores ⁊ cetera similia: ita scriptura peccōres appellare ꝯsueuit valde iniq̊s et grauibus peccatoruꝫ sarcinis oneratos

Et fecerunt vitulū in horeb ⁊ adorauerunt sculptile Et mutauerūt gloriam suā in similitudine vituli comedentis fenū. Nō ait in similitudinem sed in similitudine Talis ē locutio q̄lis illa vbi ait ⁊ crediderūt in v̂bis eiꝰ Eleganter sane nō ait ⁊ mutauerunt glām dei cū h̄ fecerint sicut eciā apl's loquitur et imutauerunt glām incorruptibilis dei in similitudinē ymaginis corruptibilis hōis sed glām suaꝫ dixit: deus eñi erat gl'a eoꝝ si eiꝰ sustinerent ꝯsilium ⁊ nō festinarent. cui dicitur gl'a mea ⁊ exaltans caput meum Istā glām suā id est deū mutauerunt in similitudine vituli comedentꝭ fenū: vt ab eo comederentur a q̊ comeduntur q̇ sapiūt scđm carneꝫ Ois eñi caro fenū

Obliti sunt deū q̇ saluauit eos Quō saluauit eos: Qui fecit magnalia in egipto. mirabilia in t̄ra cham terribilia ī mari rubro Que sunt mirabilia. ipa sūt terribilia Nulla q̇ppe āmiratio ē sine q̄dā formidine: q̄uis ista eciā hinc t̄ribilia dici potuerunt qđ adūsarios afflixerūt et istis q̇d deberēt timere mōstrarunt

Et dixit vt dispderet eos q̄ꝛ obliti sūt eū q̇ saluauit eos faciens magnalia ⁊ fecerunt ⁊ adorauerūt sculptile Hoc vtiq̄ tā imani scelere ⁊ incredibili ipietate digni fuerāt q̇ pirent Dixit ergo vt dispderet eos

Si nō moyses elcūs eiꝰ stetisset in ꝯfractione in ꝯspcū eiꝰ Nō ita dixit stetisse in ꝯfractione q̄si vt frangēt irā dei sꝫ in ꝯfractione id ē in plaga q̄ erant illi feriendi. id ē n̄ obiecisset seipm ꝓ eis dicēs. si dimittis illis peccatū dimitte: sinautē dele me de libro vite Vbi demōstratū ē intercessio scōꝝ quātuꝫ ꝓ eis valeat apud deū Securus eñi moyses de iusticia dei qua eū delere nō posset impetrauit miām ne illos q̊s iuste possꝫ delere dāpnaret: ita stetit in confractiōe in ꝯspcū eiꝰ

Et auteret iram eiꝰ ne dispderet eos et ꝓ nichilo habuerūt terrā desiderabilē Sꝫ nūq̇d viderant eā: Quō ergo ꝓ nichilo quā nō viderant habuerunt n̄ quō seq̄tur

Non crediderūt in v̂bis eiꝰ: Profecto n̄ t̄ra illa significaret aliq̇d magnū. q̄ terra dicebatur fluens lac et mel ꝑ qđ visibile sacmentū ad inuisibilē graciam regnūq̄ celoꝝ duceret eos q̇ mirabilia eiꝰ intelligebāt nullo mō isti culparentur q̄ꝛ ꝓ nichilo habuerūt terrā illam cuiꝰ tꝑale regnū eciā nos ꝓ nichilo habere debemꝰ vt ih'r'l'm liberam mrēm nrām q̄ in cel' est v̂e desiderabilem diligamꝰ Sꝫ pociꝰ h̄ infidelitas eoꝝ merito redarguitur q̄ꝛ in eo qđ t̄ram ꝯsiderabilē ꝓ nichilo habuerūt. v̂bis dei nō crediderūt ꝑ q̄dā ꝑua ducentis ad magna ⁊ festinantes beari tꝑalibꝫ rebꝫ q̄s scđm carnē sapiebant nō sustinuerūt sicut supdictū ē ꝯsiliū eiꝰ

Et murmurabāt in tabnaculis suis: nō exaudierūt vocem dn̄i vehementer eos a murmuratione ꝓhibētis

Et eleuauit manū suā sup eos vt ꝓsterneret eos in deserto ⁊ vt deiceret semen eoꝝ in nationibꝫ ⁊ dispgeret eos in regionibꝫ Hic an̄q̄ diceret qđ tante indignatōi dei q̇sq̄ intercesserit eūq̄ aliq̊ mō placauerit secutꝰ adiūxit

Et iniciati sūt beelphegor id ē ydolo gentiū cōsecrati

Et

mãducauerũt sacrificia mortuorum: Et irritauerũt eũ i aduẽtiõib⁹ suis: ⁊ multiplicata ẽ in eis ruina. tñ ad hoc distulerit qd leuauerat manũ suã sup eos ꝓsternẽdos in deserto ⁊ deicien dũ semẽ eoꝝ in naciõib⁹. ⁊ dispgen dos eos in regiõib⁹. vt dati in repro bum sensum eciã illud admitterẽt in quo imaniore crimiẽ euidẽti iusticia punirẽtur quẽadmodũ dicit aposto lus ⁊ sicut nõ ꝓbauerũt deum habẽ i noticiã. tradidit illos deus in reꝓbã mẽtẽ. vt faciãt q̃ nõ cõueniũt Deniqȝ tãtum fuit scelus eoꝝ qd cõsecrati sũt ydolo. ⁊ comederũt sacrificia mortu orum. id ẽ qa mortuis hõib⁹ tñ dijs sacrificabãt gẽtes. vt aliter se placari deus nollet. nisi quõ eum placauit fi- nees sacerdos qui masculum ⁊ femi nã in cõplexu adulterino dephensos pariter iterimit Nõ si odio eorum ñ dilectiõe fecisset dum eũ comedẽt zel⁹ dom⁹ dei. nõ ei reputaẽt ad iusticiam Hoc eñ facto illum ppl'm. cui⁹ futu r⁹ er... maior iterit⁹. tñ vnũ hoiẽ ꝗ̃si ṽga ꝑcussit. vt aiãm ei⁹ saluaẽt a mor te Leuiorẽ qdẽ reuelato testamento nouo dñs ihs xps esse voluit discipli nã. sed atrocior ẽ cõminatio gehenne. quã tũc in illis cõminãtiõib⁹ dei ꝓ tem porum dispẽsatione nõ legim⁹ Mul tiplicata ẽ ḡ i eis ruina cũ ꝓ suis gra uib⁹ pccis grauiter vastarẽtur: Et stetit finees ⁊ placauit ⁊ cessauit q̃ssa tio: Breuiter totũ dixit qa nõ hic nes ciẽtes docet. sed cõmeõrat sciẽtes Que ãt hic posita ẽ quassatio. hec su- perius cõfractio. nam in greco vnũ ṽbum ẽ Et reputatũ est ei in iusti- ciã in generationem ⁊ generationem vsqȝ in sempiternum: De⁹ hoc repu- tat sacerdotio suo in iusticiã. nõ solũ qñdiu generatio est. sed vsqȝ in sempit num. qui cor scrutatur ⁊ nouit app- hendere q̃nta id factum sit ppl'i in ca- ritate Et irritauerũt eũ ad aquam cõtradictiõis ⁊ vexat⁹ ẽ moyses ꝓpt eos. qa exacerbauerũt spiritũ eius. ⁊ distinxit i labijs suis Quid ẽ distinx- it: Quasi illud nõ posset deus facere q tãta iã fecẽãt. vt aq̃ de petra ꝓfluẽt Dubitãter eñ petrã ṽga ꝑcussit. ⁊ id hoc miraculũ distinxit a ceteris mira culis in q̇bus nõ dubitauerat: Hinc offendit. hinc audire meruit vt morẽ tur. ne itraret in terrã ꝓmissiõis Per turbatus eñ murmure ppl'i infidelis nõ tenuit fiduciã q̈lem debuit. cui tñ deus tñ electo suo eciã post mortem eius bonum ꝑhibet testiõniũ. vt itelli gamus illã fidei eius titubationem. hac sola pena fuisse correptam. qd in eam terram q̃ ppl'm ipse ducebat nõ est ꝑmissus intrare Absit ãt vt eũ cre damus alienatum a regno grẽ dei qd significabat illa terra ꝓmissiõis. vnde lac ⁊ mel defluere dicebatur: Hoc est eñ pocius testamẽtũ etnũ qd dispo suit ad abrahã. non scdm carnẽ prem nostrum. sed scdm fidem Illi ãt de q̊ rum iniq̇tatibus iste loq̇tur psalmus cũ in illam temporalem terram r̃pro missiõis intrassent: Nõ dispdide- rũt gentes quas dixit dñs illis. ⁊ cõ- mixti sunt inter gẽtes. ⁊ didicerunt o pera eorum. ⁊ seruierũt sculptilibus eorum ⁊ factum est illis in scandalũ: Illud qd eas nõ dispdiderũt. sed eis commixti sunt. factum est illis in scã- dalum: Et immolauerunt filios suos ⁊ filias suas demonijs: Et effu derunt sanguinem innocentem. san- guinem filiorum suorum ⁊ filiarum suarum. quas sacrificauerunt sculp- tilibus channan: Immolasse filios suos ⁊ filias suas demonijs ⁊ ydolis. nõ eos illa narrat hystoria Sed neqȝ iste psalmus mentiri potest. neqȝ ꝓ-

phete q̇ hoc dicunt multis increpatio
num suarum locis. habuisse vero is-
tam cõsuetudinem gẽtes nec eorum
littere tacuerũt Sed qd est qd̓ sequitᷣ
Et īfecta ē t̄ra in sanguibꝰ: Puta
remꝰ āt scriptoris errorē ēe. eũqꝫ dicē
mꝰ ꝓ eo qd̓ ē infecta. fecisse īfecta ñ
haberemꝰ bñficium dei. q̇ scripturas
suas in multis linguis esse voluit. at-
qꝫ ita esse scriptum. interfecta est t̄ra
in sanguibus inspectis grecis codici
bus videremus Quid est ergo inter
fecta est terra. nisi hoc referatᷣ ad ho-
miẽs q̇ habitabāt in terra. tropica lo
cutione q̄ significatur ꝑ id qd̓ cõtiẽt.
id qd̓ cõtinetur. sicut dicimus malam
domum in q̇ mali habitãt. ⁊ bonam in
q̄ boni: Ipsi namqꝫ interficiebãt ani
mas suas immolãdo filios suos ⁊ ef
fundẽdo sanguiẽm puulorũ a cõsen-
sione illius sceleris alienoꝝ: Vñ dictũ
est. effuderunt sanguinem innocen-
tem Ergo interfecta est terra in san-
guinibꝰ Et cõtaminata est in ope-
ribus eorum. cum ipsi interfecti sunt
in anima ⁊ cõtaminati in operibꝰ su
is Et fornicati sunt in adiuẽtioni-
bus suis Has dicit inuẽtioẽs q̄s gre
ci. epiteda. cumata. appellãt: Nã hoc
v̊bum est in codicibus grecis ⁊ hoc
loco ⁊ supius vbi dictum ē. irritaue-
rũt eum in adiuẽtionibus suis. cum ⁊
illic ⁊ hic eas dicat adiuẽtioẽs in q̇bus
alios imitati sunt Nõ itaqꝫ sic dictas
arbitremur adinuentiones. quasi ab
ipsis institutas. nullo in alijs prece-
dente quod imitaretur exemplo Vn
de alij interpretes nostri. nõ adinuẽ
tiones. sed studia. alij vero affectio-
nes vl̓ affectacioẽs. alij voluptates di
cere maluerũt. ⁊ idem ipsi qui dixerũt
adinuentiones. alio loco studia po-
suerunt: Hoc commemorare volui.
ne questionem faceret nomen adin-
uentionis in ea re q̄m nõ a seipsis ex
cogitauerũt. sed alios imitati sunt
Et iratus est furore dominus in
populo suo Noluerũt quidam inter
pretes nostri iram ponere in eo qd̓
grecus habet thimos. sed q̇dam iram
posuerunt q̇dam vero indignationẽ.
q̇dam animũ interpretati sunt Quoli-
bet āt horum dicatur. ꝑturbatio non
cadit in deũ. sed de cõsuetudīe trãsla-
tum poteciam vindicandi hoc nomẽ
accepit Et abhominatus est here-
ditatem suam: Et tradidit eos in ma
nus gẽtium. ⁊ domiãti sunt eorum q̇
oderunt eos Et tribulauerũt eos im
mici eoꝝ ⁊ humiliati sunt sub manibꝰ
eorum Quãdo eos hereditatẽ dei vo
cauit. manifestum est ꝙ nõ ad ꝑditio
nem sed ad disciplinã eos abhomina
tus est. ⁊ tradidit in manus inimico-
rum Deniqꝫ sequitur Sepe libera-
uit eos: ipsi āt eũ exacerbauerũt in cõ
silio suo Hoc est quod superius ait.
nõ sustinuerũt cõsilium eius. ꝑnicio
sum eñ est cõsilium homis ipsi hōi.
q̊ ea querit q̄ sua sunt. nõ que dei sunt.
In cuius hereditate qd̓ ip̄e nobis est
cum ad fruendum se prebere dignatᷣ.
nullas paciemur cum sanctis societa
tis angustias. dilectiõe rei nostre q̄si
priuate Gloriosissima quippe illa ciui
tas adepta ꝓmissam hereditatem. in
qua nullus morietur. nullus orietur.
nõ habebit ciues qui singuli gaudeãt
suis rebus. q̇a deus erit omnia ĩ om
nibus Cuius societatem q̇squis ĩ hac
peregrinatiõe fideliter ⁊ flagranter
desiderauerit. assuescit ꝑuatis p̄ferre
communia. nõ sua querendo sed que
ihesu xp̄isti. ne sibi sapiens. ⁊ sibi cõ
sulens exacerbet deum consilio suo.
sed sperans quod nõ videt. nõ festi-
net de hijs que videntur fieri beatus.
atqꝫ illud eternum quod nõ videtur

pacienter exspectans. eius in pmissionibus sequatur cōsiliū. cuius in tēptationib⁹ precatur auxilium: Ita erit humilis in cōfessiōib⁹ suis. ne fiat istorum similis de qbus dicitur: Et humiliati sunt ĩniqtatibus suis. deus tñ plenus misericordia ñ neglexit eos Et vidit cū tribularētur. cū audiēt orōnem eorū. ⁊ memor fuit testamēti sui. ⁊ penituit eum scōm multitudinem misericordie sue Penituit dictū est. qa mutauit qd eos pditurps videbatur: Et apud deū qdem disposite fixa sunt omnia. nec aliud facit qsi cō filio repentino. qd nō ex eternitate se factuꝝ esse psciuit. sed in creature tēporalibus motibus qm gubernat mirabiliter ipse nō tempaliter motus. quasi repentina voluntate facere dicitur. qd ordinatis rerum causis consilij sui secretissimi immutabilitate disposuit. qua suis queq3 tempib⁹ agnita agit. ita ⁊ psentia facit. ⁊ futura iā fecit Et ad hec qs ydone⁹: Audiam⁹ itaq3 scripturam humiliter ⁊ excelsa dicētem. cum ⁊ puulis nutriendis sumēda porrigit ⁊ maioribus exercendis pscrutāda pponit Et vidit cū tribularētur. cū audisset orōnem eorū. ⁊ memor fuit testamēti sui. vtiq3 testamēti eterni. qd disposuit ad abrahā nō veteris qd aboletur sed noui qd eciam in veteri abscōditur Et penituit eum scōm multitudinem misericordie sue Hoc fecit qd disposuerat. sed cōtribulatis ⁊ orātibus se id cōcessuꝫ esse prescīuerat. quia ⁊ ipa oratio eorum cū adhuc nō esset. sed futura eēt. deum pculdubio nō latebat Et dedit eos in misericordias. vt eēnt non vasa ire sed vasa misericordie: Ideo autem puto pl'aliter misericordias dictas in quas eos dedit. qa vnusq̄sq3 pprium donū habet a deo: alius sic. alius aūt sic Dedit g̃ eos in misericordias: In cōspectu oīm q ceperant eos. Age nūc qsquis hec legis ⁊ grāz dei q in eternā vitā p dñm nostrum ihm xpristum redimimur legendo in apostolicis. in pphetīcis āt scrutādo cognoscis. ⁊ vetus testamētū i nouo reuelatū. in veteri nouū velatū vides recole quē dixerit apl's paulus principem potestatis aeris q opatur in filijs infidelitatis. ⁊ illud vbi ait de quibusdā. vt resipiscant de dyaboli laqis captiuitati ab ipo scōm ipi⁹ volūtatem ⁊ vba dñi nostri ihū xpi vbi eum expellēs de fideliū cordib⁹ ait. nūc princeps hui⁹ mūdi missus est foras. ⁊ ipsi⁹ itidē apl'i dicētis qui eruit nos de potestate tenebraꝝ. ⁊ trāstulit in regnū filij caritatis sue. Hec āt huiusmodi raciocinatus intende aīm. ⁊ in litteras veteris testamēti. ⁊ vide quid cātetur in eo psalmo cui⁹ est tytul⁹ quā do dom⁹ edificabat' post captitatem ibi em dī. cātate dnō cāticū nouū. ⁊ ne existimes ad iudeoꝝ ppl'm tātūmō ptinē Cātate inqt dño oīs terra. cantate dño. bñdicite nomē ei⁹. annūciate. vel poci⁹ bñ nūciate. ymmo vt ipsum vbū qd in greco positū est trasferam euāgelizate diē ex die salutare ei⁹ Hic em euāgeliū nūcupatū ē in q ānūciat' dies ex die dñs xps. lumē de luīe. fili⁹ ex prē Hoc em est ⁊ salutaē ei⁹. qa salutare dei xps est. sicut ⁊ superi⁹ iam demonstrauimus: Annunciate in gētibus gloriam eius. in omnibus populis mirabilia eius. quoniam magnus dominus ⁊ laudabilis nimis. terribilis est super omnes deos. quoniam omnes dij gentium demonia: Isti ergo inimici cum rege suo dyabolo. captiuum tenebant populum

dei De qua captitate cū redimimur. ⁊
princeps huiꝰ mūdi mittitur foras.
edificatur domꝰ post captiuitatē. cu
ius lapis āgularis est xpristꝰ. q̇ nos
cōdidit in se in vnū nouū hoiēm faci
ens pacem. quā dies ex die veniēs eu
āgelizauit eis q̇ erāt ꝓpe. ⁊ eis q̇ erant
lōge. faciēs vtraqꝫ vnū. ⁊ adducēs a-
lias oues q̄ nō sunt de hoc ouili. vt fit
vnꝰ grex ⁊ vnꝰ pastor. ⁊ ita ds̄ dedit i
misericordias p̄destinatos suos. q̇a
nō volētis neqꝫ currētis. sed miseretꝫ
est dei: In cōspectu oim̄ q̇ ceperant
eos Hij ergo inimici dyabolꝰ ⁊ āgeli
eiꝰ captiuauerāt p̄destiātos i dei reg
nū ⁊ gloriā. a redemptore aūt nostro
foras missi qui dnāri infidelibꝰ sole-
bāt intrisecus. fideles oppugnat ex-
trinsecus Sed oppugnāt. nō expug
nāt eos q̇ apph̄edunt turrim fortitu
dinis a facie inimici: Vt āt oppugnēt
senciūt in nobis esse infirmitates reli
quas ꝓpter quas dicimꝰ. dimitte no
bis debita nostra. ꝓpter quas dicimꝰ
ne nos inferas in temptationem sed
libera nos a malo Hijs itaqꝫ inimicꝫ
eiectis ꝑfecit dn̄s xp̄s sanitates i cor
pore. cui caput est ipse saluator cor-
poris. vt in eo ipse corpe suo tercia ꝯ
summetur Sic em̄ dixit. ecce eicio de
monia ⁊ saitates ꝑficio hodie ⁊ cras
⁊ tercia cōsummor id est ꝑficior. occ
rētibꝰ oibꝰ nobis in virū ꝑfectū. i mē
surā etatis plenitudinis xpristi: Ita-
qꝫ eiectis demonijs a quibus captiui
tenebamur. ꝑficit sanitates: Ideo et
hic cū dixisset. ⁊ dedit eos i miseri cor
dias in cōspectu omnium qui cepe-
rāt eos. tāqꝫ eiectis demonijs qui ce
perāt. fit oracio vt ꝑficiat sanitates:
Saluos nos fac domine deus nr̄.
⁊ cōgrega nos de nationibus. vel sicꝫ
alij codices habent de gentibus

Vt cōfiteamur nomi sancto tuo ⁊
gloriemur in laude tua Deiñ breuiter
subiecit ipsam laudē: Benedictus
dn̄s deus israhel a seculo ⁊ vsqꝫ i scl'm
fiat fiat Quod intelligimꝰ ab eterno
vsqꝫ inet'nū. q̇a sine fine laudabit' ab
eis de q̇bus dicitur. beati q̇ habitant
in domo tua in secula seculoꝝ lauda-
būt te: Ipsa est tercia consummatio
corpis xpristi. eiectis demonijs ⁊ ꝑ
fectis sanitatibus vsqꝫ ad ipsiꝰ corpo
ris immortalitatē regnū sempit'nū ꝑ
fecte laudātiū. q̇a ꝑfecte amātiū. ꝑfec
te aūt amātiū. q̇a facie ad faciem con
templātium Tunc em̄ ꝑficietur qd̄ in
primordio psalmi huius oratū est:
Memento nostri domine in bn̄pla
cito ppl'i tui. visita nos i salutari tuo.
ad vidēdum in bōitate electorū tuoꝝ
ad letādum in leticia gentꝫ tue. vt lau
deris cū hereditate tua: Nō em̄ de iu
deis solas cōgegat oues q̄ perierunt
domus israhel. sed eciam eas q̄ nō st̄
de illo ouili. vt fit grex vnꝰ vt dictum
ē ⁊ vnus pastor Iudei vo cū putant
ad suum regnū visibile istam ꝑtinere
ꝓpheciā. q̇a spe iuisibiliū bonoꝝ gau-
dere nō norūt. in laq̄os illius ruituri
sunt de quo dn̄s ait. ego veni in nōie
patris mei. ⁊ nō suscepistis me. alius
veniet in noīe suo ⁊ hūc suscipietis:
De q̇ apl'ls paulꝰ ait . q͛ reuelabit' ho
mo peccati filius interitus qui aduer
satur ⁊ extollitur sup omne quod di-
citur deus aut quod colitur. ita vt in
templo dei sedeat ostēdens se tāqꝫ sit
ds̄. ⁊ paulo post. tūc reuelabit' inquit
iniquꝰ. quē dn̄s ih̄s interficiet spiritu
oris sui. ⁊ euacuabit illuiaciōe p̄ñcie
sue eū cuiꝰ ē p̄ñcia scd̄m opationē sa-
thane in ōni v̄tute ⁊ signis ⁊ ꝓdigijs
mēdacij. ⁊ i ōi seductiōe iiq̇tatis hijs
q̇ pereūt ꝓ eo qd̄ dilcōnē v̄itatꝫ nō

receperūt vt salui fierēt. ꝛ ideo mittet illis deꝰ operationē erroris vt credāt mēdatio ꝛ iudicētur oēs q̄ non crediderūt veritati. sed cōsenserūt iniq̄tati Per istum refugam. ꝑ istum q̄ se extollit super oīe qđ dicitur deus ꝛ quod colitur. videtur michi ppl'm israhelitarum carnaliū putatuꝝ impleri istam ꝓpheciam qua dictum ē. saluos nos fac dn̄e deus noster. ꝛ cōgrega nos de gentibus. qđ illo duce velud i cōspectu inimicoꝝ suoꝝ visibiliū. qui eos visibiliter captiuauerāt. habituri sunt visibilem gl'am Sic credūt mendacio. q̄a dilectionem veritatis nō receperūt. vt nō bona carnalia sed spūalia cōcupiscerēt: Sic em̄ a dyabolo decepti sunt vt occiderēt xp̄m q̄n dixerūt. si dimittimꝰ eū sic oēs credēt in eum. ꝛ veniēt romani ꝛ tollēt nostꝝ ꝛ locū ꝛ gētē: q̄n cayphas vnꝰ ex ipp̄ cū esset pōtifex āni illiꝰ dixit eis. vos nescitis q̄cq̄ nec cogitatis q̄a expedit vobis vt vnus moriatur homo ꝓ populo. ꝛ nō tota gens pereat: Hoc āt sicut euāgelista intellexit. nō a seipso dixit. sed cū eēt pōtifex āni illiꝰ ꝓphetauit q̄a ihesus moriturꝰ eēt ꝓ gēte. ꝛ nō tm̄ ꝓ gente. id est ꝓ ouibꝰ q̄ perierāt domꝰ israhel. sed vt filios dei qui erāt dispsi cōgregaēt in vnū. Hēbat em̄ alias oues q̄ nō erāt de illo ouili. Istas vniuersas oues ꝛ de israhelitꝭ ꝛ de gētibus dyabolꝰ ꝛ eius āgeli captiuauerāt Expulso itaq̄ ab eis dyaboli dn̄atu i ꝯspectu malignoꝝ spūuꝫ q̄ eas captiuauerāt. vt saluētur ꝛ pficiātur in eternū. vox eaꝝ est in ꝓpheciа. saluos fac nos domine deꝰ noster. ꝛ cōgrega nos de gentibus. nō sicut per ātixp̄istum compleri existimāt iudei. sed per xp̄istum dominū nr̄m venientem in nomine patris sui diē ex die salutare eius de quo ꝛ hic dcm̄ est. visita nos in salutari tuo. Et dicet omnis ppl's. iste poestiātorum de circūcisione ꝛ ꝑpucio. gens sancta populus in adoptionem. Fiat fiat. Amen.

¶ Explicit psalmus cētesimus q̄ntus Incipit cētesimꝰ sextꝰ.

Psalmus iste miseratioēs dei cōmēdat nob̄ probatas i nob̄ ꝛ iō exptis est dulcior Et mirū si potuerit suauis esse cuilibet. nisi illi q̄ id qđ in isto psalmo audit in se didicit. si tamē vni alicui vel duobꝰ sed ppl'o di cōscriptus est. ꝛ ad se agnoscēdū tq̄ i speculo ꝓpositus cuius tytulus ē nō nūc tractādus Est em̄ alleluya. ꝛ bis alleluya. qđ nobis cātare certo tēpe sollempniter moris est. scđm eccl'e antiquā traditionē Neq̄ em̄ ꝛ hoc sine sacramēto certis diebꝰ cātamꝰ all'a. Certis q̄dē diebꝰ cātamus sed oīni die cogitamꝰ Sic em̄ h̄ verbo significatᷣ laus dei. ꝛ si n̄ more carnis. certe more cordis. semꝑ laus eius in ore meo. Quod āt nō semel sed bis hēt all'a tytulus iste. nō huius psalmi ꝓpriū est. sed ꝛ aliꝰ supior sic habet. ꝛ quātum apparet ex eius textu cātus est ille de ppl'o israhel. cantatur autem iste de vniuersa ecclesia dei diffusa toto orbe terraꝝ Forte nō inmerito bis hēt alleluya. ꝓpter quod clamamus ꝛ abba pater. cum aliud nichil sit abba q̄ pater. non tamen frustra dixit apostolus in quo clamamus abba pater. nisi quia vnus quidam paries veniēs ad lapidem angularem clamat abba. alius ex alio latere clamat pater. i illo vtiq̄ lapide angulari qui est pax nostra qui fecit vtraq̄ vnum: Videamꝰ ergo hic quid admoneamur ꝛ vnde gratulemur. ꝛ vnde gemamus. ꝛ vn

auxiliū postulemus. vnde deseramur
vnde nobis subueniatur. quid simus
per nos. quid per misericordiam dei
quomodo nostra superbia contera-
tur vt illius grā glorificetur. vnicuiqꝫ
hominum quod dicturus sum si fieri
potest conferatur in se Loquor autē
hominibus qui ambulant viam dei. et
cōstituti sunt in aliquo ꝓfectu spūali
Unde si q̄ forte ꝓpter hoc minus me
intelligunt inueniant vbi sint. ⁊ ꝓfici
endo ad intellectum festinēt Nō aūt
arbitror desertuꝝ deū conatū nostrū
vt ad oms̄ ꝑueniat qđ loqmur siue ex
ptos. siue inexptos. vt expti appro-
bent. inexpti desiderēt. ⁊ ōnibus sua-
uis sit disputacio mea. q̄ primū domi
no suauis erit si veridica erit: Veridi
ca aūt erit. si nō michi a me sꝫ ab illo
erit Sic cepit psalmus:

Psalmus:

Confitemini dn̄o quoniā sua-
uis est. qm̄ in seculum miseri-
cordia eius Hoc confitemini q̄niam
suauis est Si gustastꝭ cōfitemini. nō
potest autem confiteri q̄ gustare no-
luit Unde em̄ dicturus est suaue esse
quod nescit: Vos aūt si gustastꝭ qꝫ su
auis est dominus. cōfitemini domīo
quoniā suauis est: Si gustastꝭ auidi
tate. cōfessione ructate: In seculū em̄
misericordia eius. id est ineternum:
Hic em̄ ita positum est in seculum.
quia in nō nullis scripture locis in se
culum id est quod grece iceona dicit
ineternum intelligitur: Neqꝫ enim
misericordia eius ad tempus est ⁊ si
ineternum. cum ideo sit super homi-
nes hec eius misericordia. vt viuant
cum angelis ineternum: Dicant q̄
redempti sunt a domino Redempt⁹
q̄dē videt ⁊ ppl's isrl' de terra egipti d
manu seruitutis ⁊ laborib⁹ infructuo
sis. ex operib⁹ luteis. videam⁹ tamen
vtꝝ ipsi sint q̄ h̄ dicūt. q̄ ab egipto libe
rati sunt a dn̄o Nō ita ē Sed q̄ sīt isti
quos redemit de manu inimicorum:
Adhuc potest q̄sqꝫ ⁊ illos accipere re
demptos de manu inimicorū hoc est
egiptiorꝝ: ꝓprie exprimātur q̄ sint ꝓ
ter quos hec vult psalmus iste cātari
De regiōibus congregauit eos:
Pōt esse adhuc regioēs egipti Mul
te em̄ eciam vnius ꝓuicie regioēs sūt:
Apte dicat Ab oriēte ⁊ occasu. ab a
quilone ⁊ mari Istos ḡ iam redemp
tos itelligim⁹ in toto orbe terraꝝ Po
pulus hic dei de magna ⁊ lata egyp-
to liberat⁹. tanqꝫ p mare rubrū ducitur
vt in baptismo finiat inimicos Sacra
mēto em̄ tanqꝫ rubri maris. baptismo
scilicet xp̄i sanguiē cōsecrato insequē
tes egypciū pccā delētur. ⁊ te euadēte
null⁹ q̄ te p̄mebat remaēt inimic⁹ Is-
ti ḡ dicāt hec. ⁊ audiam⁹ iā frēs q̄niā
dicitur iste ppl's dei qđ hic agatur in
cōgregatiōe oim̄ gētiū redēpta per
xp̄m. nō q̄si simul cōtigāt hec q̄ cātāt' i
ōib⁹ gētib⁹. sed in singulis q̄buscꝫ cre
dētibus. in pplo autem illo aliter To
tus em̄ ppl's. tota illa gēs ex semine a
brahe scd̄m carnē. tota multitudo do
mus isrl' semel educta ē ex egypto. se
mel p rubꝝ maē ducta. semel ad terrā
ꝓmissiōis pducta Simul em̄ oms̄ e
rāt in q̄bus hec cōtigebāt: Hec āt in
figura cōtigebāt in illis. scripta sūt aūt
ad correctionē nr̄am in q̄s finis sclo
rū obuenit Nos ḡ nō simul oēs sed
paulatim singulatim qꝫ credentes cō
gregamur in vnam quandam ciuita
tem ⁊ in vnum populum dei. sed in
vnoquoqꝫ nostrum eciam singula cō
tingunt: Hec que scripta sunt conti
gunt in populo: Hec enim populus
de singulis. non singuli de populo:

Numq̄d em̄ vn⁹ homo de pplis? Sꝫ ppl's ex singulis hominibus constat: Quicq̄d em̄ cum loquor agnoueris ī te quisquis exptus es. noli cogitādo q̄si remanere in te. ⁊ putare q̄d in solo te cōtigit. sed cōe ista ɔtigē. q̄ ī oīb⁹ q̄ ꝓpe ī oīb⁹ q̄ veīūt ad hūc pplꝫ. ⁊ d̄ manu inimicoꝝ p̄cioso sanguine redimū tur Repetiturus est em̄ assidue q̄d cā tauimus modo miseratioēs eius:

Cōfiteātur dn̄o miseratioēs eius ⁊ mirabilia eius filijs hominū Istos v̄sus q̄ntum aīāduertē potui q̄d po- testis ⁊ vos quater repetit in quo nu mero q̄ntum domiō adiuuāte scruta ri valuimus. significat nobis q̄tuor q̄sdam temptatioēs. ex q̄bus nos li- berat cui cōfitētur sue miserationes Fac em̄ homiēm p̄mo nichil queren tem. secundū vitaꝫ veterē seductoria securitate viuētem. nichil putātem ali ud esse post hāc vitā q̄nq̄ꝫ finiendam. negligētem quēdā ⁊ socordē. obrutū cor hn̄tē. illecebris mūdi ⁊ mortiferis delectatiōibus cōsopitū. vt excitetur iste ad querēdam grām dei. vt fiat sol licitus. ⁊ t̄q̄ꝫ de sompno euigilet. non ne manus dei excitat eū? Sed tamen a quo sit excitatus ignorat: Incipit autem esse iam dei cum cognouerit veritatꝫ fidē. sed an̄q̄ꝫ cognoscat delet errorē suū Inuēit em̄ se ī errore. vult cognoscere v̄itatē Pulsat vbi potest temptat quod potest. vagatur q̄ po- test. famā eciam patitur ipsius veri- tatis Prima ergo temptatio est erro ris ⁊ famis. vbi in hac temptatione fatigatus exclamauerit ad deum. per ducitur ad viam fidei. vnde incipiat ꝑ gere ad ciuitatem quietis: Perduci- tur ergo ad xpristum qui dixit. ego sum via: Cum ergo ibi fuerit. iam sciens quid obseruare debeat. nō nū q̄ꝫ multū sibi tribuēdo ⁊ q̄si de suis vi ribus presumendo incipit confligere velle bella contra vicia. ⁊ ꝓpter super biam superari Inuenit ergo se liga- tum difficultatibus cupiditatū ⁊ nō posse viam ꝓpter cōpedes āmbulare: Inclusum se sentit difficultate vicio rum. ⁊ tāq̄ꝫ muro impossibilitatis e- recto. portis q̄ꝫ clausis qua euadat vt recte viuat non inuenit. iam scit quo modo viuere debeat: Prius em̄ ī er rore erat ⁊ famem veritatis pacieba tur. accepit aūt iam cibum v̄itatis. et positus est in via. audit. viue bene. se- cūdū quod nosti: Antea em̄ nō nouē ras quemadmodum viueres. modo accepisti ⁊ nosti Conatur ⁊ non po- test. ligatū se sentit. exclamat ad dn̄m Secūda ergo temptacio est difficul tatis in bene operādo. sicut in illa pri ma erroris ⁊ famis Exclamat ⁊ ī hac ad dn̄m. liberat dn̄s de necessitatibus Rumpit vincula difficultatis consti tuit in opatiōe equitatis. incipit ei iā facile esse quod difficile fuerat. absti- nere a malis. nō adulterare. nō furtū facere. nō homicidiū. nō sacrilegium. nō alienum cōcupiscere. facta est fa cultas que fuerat antea difficultas: Potuit hoc dn̄s sine difficultate pres tare. sed si hoc sine difficultate habe- remus. largitoreꝫ huius boni nō ag- nosceremus: Si em̄ primitus cū vel let posset. ⁊ non sentiret aduersus se obnientes cupiditates. nec vinculis suis grauata anima collideretur. suis viribus tribueret quod se posse senti ret. ⁊ non confiterentur domino mi- serationes eius: Post has duas tēp tationes primam erroris atq̄ꝫ inopie veritatis secundam difficultatis be- ne operandi. tercia temptatio exce- pit hominem. ei loquor qui iā trāsijt

has duas Nam iste due fateor mul-
tis note sunt Quis em̄ nescit se ab ig
norācia venisse ad veritatem. ab erro
re ad viam. a fame sapientie ad ver-
bum fidei? Deinde multi luctantur
cum difficultatibus viciorum suorū.
et adhuc cōsuetudine colligati gemūt
tanq̄ in clausura ex compedibus:
Agnoscūt et istam temptationem q̄
uis iam dicant si forte dicunt. infelix
ego homo quis me liberabit de cor-
pore mortis huius? Nam vide artif-
fima vincula: Caro inquit cōcupiscit
aduersus spiritum et spiritus aduer-
sus carnem. vt nō ea que vultis facia
tis Proinde qui iam est adiutus spū
vt quemadmodum noluit esse adul-
ter. sic nō sit. quomodo noluit eē fur
sic nō sit. et cetera illa omnia que vo-
lūt homiēs vincere. et sepe inflexi su-
perātur. vt exclamēt ad deum. vt de
necessitatibus eorum eruat eos. et de
liberati cōfiteātur domino miseratio
nes eius. quisquis ergo talis est euicit
illas difficultates. et ꝓbabiliter iam ꝯ
uersatur inter homines sine vlla que
rela maloꝝ morum: Excipitur tercia
temptatione tedij cuiusdam in mo-
ra huius vite. ita vt aliquādo eum nec
legere nec orare delectet: Tercia tēp-
tacio priori contraria Prius em̄ peri
clitabatur fame. postea fastidio. Vn
de et hoc. nisi de quodam languore a-
nime? Jam nō te illicit adulterium.
nec tamen delectat dei v̄bum: Jam
post periculū impericie et cōcupiscen
cie. de quibus duobus te euasisse leta
ris. vide ne tedium fastidiumq̄ te ne
cet Nō est et ista leuis temptatio Ag
nosce te in illa et exclama ad dn̄m vt d
necessitatibus tuis eciam hic liberet
te. et de hac temptatiōe liberatꝰ cū fue
ris. cōfiteātur illi miseratioēs eius:

Liberatus āt ab errore. liberatꝰ a dif
ficultate bn̄ opādi. liberatus a tedio
fastidioq̄ verbi dei. fortassis dignꝰ
eris cui ppl's cōmittatur cōstituaris
in gubernaculis nauis recturus eccle
siam: Ibi quarta temptatio. tempes
tates maris quacientes ecclesiam. t'
bant gubernatorē: Deniq̄ tres illas
temptatioēs experiri potest oīs piꝰ
fidelis in ppl'o dei. quarta ista nrā est
Quāto em̄ plus honoramur. tanto
plus periclitamur: Metuēdū est ne
auertat aliquē vestꝝ a veritate ad pe
riculū erroris Metuēdū est ne vicat
vnūquēq̄ cupiditas sua: et eligat eam
sequi. q̄ ex eius difficultatibꝰ excla-
mare ad dn̄m Metuēdū est ne vnus
q̄sq̄ vestꝝ minus sapiat verbū dei. et
fastidio moriatur. Tēptatio vero gu
bernādi. tēptatio ꝑiculoꝝ in regenda
eccl'a nos potissimū tāgit Sed quōr
vos alieni eritis. si tota nauis ꝑiclita
bitur? Nō ideo dixi. ne in hac quarta
temptatiōe tm̄ nrā ꝓpria. opus est vt
ab orōnibꝰ nō desistatis. nō vos pri-
mo naufragetis si minus solliciti si-
tis et ꝓ nobis minus oretis: Quid ei
frēs? Quia ad eadem gubernacula n̄
sedetis. nō in eadē naui nauigatis?
Post has q̄tuor tēptatioēs. q̄tuor ex
clamatioēs. q̄tuor liberatioēs. q̄tuor
miserationū dn̄icaꝝ cōfessioēs. gene
raliter in hoc psalmo cōsequēter ipa
cōmēda' eccl'a. vt euidētissime noue-
ritis de q̄ psalmꝰ ab exordio loq̄bat'.
commēdatur āt ita vt nobis oībꝰ dei
grā ꝓdicetur. q̄ suꝑbis resistit. humili
bus āt dat grām. q̄a ideo ille venit. vt
q̄ nō videt videāt. et qui vidēt ceci fiāt
quia omnis vallis implebitur. et om-
nis mōs et collis humiliabitur: Quo
commendato dicitur aliquid quod e
ciam de hereticis intelligatur q̄bꝰ tm̄

ciuilibus bellis quatitur eccl'a ⁊ con-
cluditur psalmus quem iam exposui
breui⁹ fortasse q̄ꝫ putabatis Nā vsqꝫ
adeo me istum totū psalmū aliquātū
ꝓlixum exposuisse arbitror. vt iā offi
cium a me nō expectetis. disputato
ris. sed pene lectoris. si tenetis q̄ dixi.
Puto em̄ sunt an̄ oculos vestros cō
stituta. sed vt melius cōmēdetur. bre
uiter replicētur: Prima temptacō er
roris ⁊ famis vbi. secūda difficultatꝫ
vincēdarum cōcupiscētiarum. tercia
tedij atqꝫ fastidij. q̄rta tempestatis ⁊
periculoꝝ in gubernādis ecclesijs. ⁊ i
hijs ōnibus exclamatiōes ⁊ liberacō
nes. ⁊ miserationum dei cōfessiones
Ad extremū ipsius eccl'e fit commen
datio. q̄ salua facta est ꝑ grām dei nr̄i
nō ꝑ meritum suū. ⁊ commemorat᷑
inimicoꝝ afflictio ꝓpter suꝑbiam:
Quibus extinctis erecta est eccl'a. et
ꝓpter insidias quasdam diminutio-
nis ab hereticis. ⁊ detrimētoꝝ q̊dam
modo domesticorum. ⁊ ex hijs circa
eccl'am diuina beneficia. ⁊ psalmi cō-
clusio. legamus iā magis q̄ꝫ disseām⁹
Dicāt qui redempti sunt a domino. q̊s
redemit de manu inimicoꝝ. de regiōi
bus cōgregauit eos ab oriēte ⁊ occa
su. ⁊ ab aquilōe ⁊ mari: Xp̄iani ergo
ipsi dicant de toto orbe conuocati:
Errauerūt in solitudine in siccita-
te. viam ciūtatis habitaciōis nō inue-
nerūt Errorem mirabilem audiuim⁹
q̄d de inopia? Esurientes ⁊ sitien-
tes erant anima eorum in ipsis defe-
cit Sed quare defecit? Cui bono?
Non em̄ crudelis est deus. sed se cō
mendat quod expedit nobis. vt no-
bis deficientibus rogetur. ⁊ vt subue
niens ametur Et ideo post hunc erro
rem ⁊ famem ⁊ sitim: Exclamaue
runt ad dominum cum tribularētur.

⁊ de necessitatib⁹ eorum eripuit eos.
Et quid illis prestitit quia errabant?
Et eduxit eos in viam rectam. Vi
am ciuitatis habitaculi nō īueniebāt.
fame ⁊ siti estuabāt ⁊ deficiebāt: De-
duxit eos in viam rectā: Et irent in
ciuitatem habitacōnis: Quomodo
subuenerit fami ⁊ siti nōdum dixit. sꝫ
⁊ hoc expectate Confiteātur domi
no miseratiōes eius ⁊ mirabilia eius
filijs hominum Dicite exꝑti inexꝑtis
iam in via positi. iam ad ciuitatem in
ueniēdam directi. iam deniqꝫ fame et
siti liberati: Quoniaꝫ saciauit ani
mā inanem. ⁊ animam esurientem
impleuit bonis: Viue ergo bene. iam
in via positus es. iam audisti quid
agere debeas. quid sperař. q̄d aliud ex
cipit q̄m conaris ⁊ suꝑaris? Sedē
tes in tenebris ⁊ vmbra mortis. com
peditos in mēdicitate ⁊ ferro: Vn̄ h̊.
nisi quia tibi tribuebas. quia grām dī
non agnoscebas. quia consilium dei
circa te reprobabas? Nam vide quid
adiungit: Quoniam immaricaue
runt eloquium domini. ꝑ superbiam
iusticiam domini nesciētes. ⁊ suam
volentes constitueř: Et consilium
altissimi exacerbauerunt: Et humilia
tum ē in laboribus cor eorum Et nūc
pugna contra concupiscēciam dō de
sistente ab adiutorio laborare potes
vincere non potes. ⁊ cum fueris pres
sus consuetudine tua praua humi-
liabitur cor tuum in laboribus. vt
iam corde humiliato discas clama-
re. infelix ego homo. quis me li-
berabit de corpore mortis huius?
Humiliatum est ergo in labori-
bus cor eorum:
Infirmati sunt. nec fuit qui ad-
iuuaret eos: Quid ergo restat nisi
quare factum est? Si enim data

eēt lex q̄ posset viuificare. oio ex lege
esset iusticia: Sed cōclusit scriptura
omnia sub peccato. vt promissio ex fi
de ihū xpristi daretur credētibꝰ: Lex
subintrauit vt habūdaret delictum:
Accepisti v̄bum. accepisti p̄ceptum:
nec desinis facere quod male facie-
bas. ⁊ accepto p̄cepto auges. pccā p
p̄uaricationem supbie: Si te ignora
bas. vel disce te. humiliatus clamab
a necessitate liberareris. liberatus mi
seratioēs dn̄i confiteberis: Et ex-
clamauerūt ad dominū cū tribularē
tur ⁊ de necessitatibus eorum saluos
fecit eos Liberati sunt de secūda tēp
tatiōe. restat tedij atqꝫ fastidij: Sed
primo quid istis prestitit liberatis vi
dete: Et eduxit eos de tenebris et
vmbra mortis ⁊ vincula eoꝝ disrupit
Cōfiteātur dnō misericordiaēs eius. et
mirabilia eius filijs hominū Quare?
Quas difficultates vicit? Quia cō
triuit portas ereas ⁊ vectes ferreos
cōfregit Suscepit eos de via iniqui-
tatis eoꝝ. ꝓpter iniusticias eīn suas
humiliati sunt Quia sibi tribuebant
nō deo. quia suam iusticiam cōstitue
bāt ignorātes dei iusticiam. humilia
ti sunt. īuenerūt se nō posse sine eius
adiutorio. qui de suis solis viribus p̄
sumebāt Sed qd̄ aliud genus restat?
Omnem escam abhominata est a-
nima eorum. Jam fastidium paciun
tur. fastidio languent. fastidio peri-
clitantur. nisi forte putas occidi eos
fame potuisse ⁊ nō posse fastidio: Vi
de quid sequatur: Cum dixisset om-
nem escam abhominata est anima e
orum ne quasi eos putares de sacie-
tate securos. nō magis videres de
fastidio morituros: Et appropin
quauerūt inquit vsqꝫ ad portas mor
tis: Quid ergo restat? Vt ⁊ quod te

delectat verbum dei. nō tibi tribuas
neqꝫ hinc aliqua insteris arrogātia. ⁊
auidus cibi in eos qui fastidio p̄iclitā
tur supbe insilias Intellige eciam ti-
bi prestitum esse hoc. nō a te tibi esse:
Quid eīn habes quod nō accepisti?
Hoc ergo intelligēs. ⁊ hoc vicio atqꝫ
languore p̄iclitās fac quod sequitur:
Et exclamauerūt ad dn̄m cū tribu
larētur ⁊ de necessitatibꝰ eoꝝ libera-
uit eos Et quia languor erat nō de-
lectari Misit v̄bum suum ⁊ sanauit
eos: Vide qd̄ mali habeat fastidium.
vide vn̄ liberat ille ad quē clamat fas-
tidiēs Misit v̄bum suū ⁊ sanauit eos
Et eripuit eos vn̄? Nō de errore
nō de fame. nō de difficultate vincen
di pccā. sed de corruptela eoꝝ Quedā
corruptela mētis ē. fastidire qd̄ dulce
est Ergo ⁊ de hoc beneficio sicut de
ceteris superioribꝰ Cōfiteātur do
miō miserationes eius. ⁊ mirabilia
eius filijs hominū Et sacrificēt sacri
ficium laudis Jam eīn vt laudetur su
auis est dn̄s: Et nūcient opa eius
in exultaciōe Nō cū tedio. nō cū me
rore. nō cū āxietate. nō cū fastidio. ſꝫ i
exultatiōe: Quarta illa restat. in qua
oēs p̄iclitamur: Oēs eīn in naui su-
mus Alij opāntur. alij portātur. simul
tn̄ oēs ⁊ in tēpestate p̄iclitāt̄ ⁊ i por-
tu saluātur Post hec eīn omnia seqt̄
Qui descendunt mare in nauibus.
facientes opationem in aquis multꝭ.
id est in populis multis. Aquas eīn
sepe ꝓ pp̄lis poni testis est apocalip
sis iohannis. vbi interrogans io-
hannes quid ille aque essent. respon-
sum est ei populi sunt: Qui ergo fa
ciunt operationem in aquis multis:
Ipsi viderūt opa domini ⁊ mira-
bilia eius in profundo: Quid enim p
fundius cordibus humanis? Inde

plerumqꝫ vēti erumpūt. tempestates
sediciōnū ⁊ dissentionū nauim ꝑtur=
bāt Et qđ agitur in hijs: Volēs deus
vt ad eum clamarēt ⁊ hij q̄ gubernāt
⁊ hij qui portātur: Dixit ⁊ stetit spi
ritus ꝓcelle Quid est stetit: Permā
sit. ꝓ durauit Adhuc turbat diu iactat.
seuit ⁊ nō trāsit Dixit em̄ ⁊ stetit spi=
ritus ꝓcelle Et quid egit iste spiritus
ꝓcelle: Et exaltati sunt fluctus ei⁹
Ascendūt vsqꝫ ad celos audiēdo. des=
cēdunt vsqꝫ ad abyssos timēdo. Ascē
dūt vsqꝫ in celos . descendunt vsqꝫ in
abyssos. foris pugne intus timores.
Anima eoꝝ in malis tabescebat. tur
bati sunt ⁊ moti sunt sicut ebrius .
Qui sedēt ad gubernacl'a ⁊ qui fideli
ter nauim amāt sentiūt qđ dico. tur=
bati sunt ⁊ moti sunt sicut ebri⁹: Cer
te qn̄ loquūtur. quādo legūt. quando
tractāt sapiētes apparēt Heu ꝓch=
dolor ea tempestate Et ōis inquit
sapiētia eorum absorta est Aliquādo
deficiūt ōia humana cōsilia . q̄cūqꝫ se
q̄sqꝫ cōuerterit. fluct⁹ fremūt. tempes
tas seuit. brachia deficiūt. quo prora
inpingatur. cui fluctui latus nudetur
quo nauis ipulsa dimittatur . a q̄bus
saxis ne pereāt refrenet̄ᶻ. ōnino a rec
toribus nō videtur: Et qđ restat nisi
qđ seq̄tur: Et exclamauerūt ad do
minū cum tribularētur. ⁊ de necessita
tibus eoꝝ eduxit eos Et imperauit ꝓ
celle ⁊ stetit in auram Nō stetit in tē
pestatē. sed in auram: Et siluerunt
fluctus eius Audite de hac re vocem
cuiusdā gubernatoris ꝑiclitati. humi
liati. liberati. Nolo inq̄t vos ignorarē
frēs de ꝑssura nostra q̄ facta est i asia
q̄a supra vires grauati sumus ⁊ su=
pra modum: Video omnem sapien=
ciam eius absortaꝫ. ita vt tederet nos
inquit eciam viuere Et quid ille ita de
ficientes desereret: Aut nō ꝓpterea

illi defecerūt vt ille apud eos gloriam
repperiret: Deniqꝫ quid sequitur:
Sed ipsi in nobismetipsis respōsum
mortis habuimus . vt nō fidentes in
nobis simus . sed in deo qui suscitat
mortuos Et imperauit ꝓcelle ⁊ ste=
tit in auram Iam illi de se apud se res
pōsum mortis habuerāt. quorum ō=
nis sapientia absorta erat Et silue
rūt fluctus eius ⁊ iocūdati sunt quia
siluerūt. ⁊ deduxit eos in portum vo
lūtatis eorum: Confiteantur domio
miseratiōēs eius Vbiqꝫ omnino vbi
qꝫ confiteantur domino nō merita
nostra . nō vires nostre. nō sapiētia
nostra. sed miserationes eius: Ille a
metur in omni nostra liberatione . q̄
est inuocatus in omni nostra tribu=
latione Cōfiteantur domino misera
tiones eius Et mirabilia eius filijs
hominum Et videte vnde dicat. vnde
omnia ista prelocutus sit . vn̄ omnia
hec enumerauerit. vbi agantur hec:
Et exaltēt eum in eccl'a ppl'i. ⁊ in
cathedra seniorū laudent eum Et ex=
altēt eum. hoc est laudent eum: ⁊ lau=
dent eum. hoc est exaltent eum Exal=
tent. . laudēt ppl'i ⁊ seniores. ⁊ nego=
ciatores ⁊ gubernatores Quid enim
fecit in hac eccl'a: Quid cōstituit: Vn̄
illa meruit: Quid ei prestitit: Quēad
modum sꝑbis resistit. humilib⁹ gra
tiam dedit: Sꝑbis scilicet primo
ppl'o iudeorum arroganti ⁊ extollen
ti se de genere abrahe . ⁊ qđ illi genti
sint credita eloquia dei . non eis hec
valebant ad sanitatem . sed ad exalta
tionem cordis . ad tumorem pocius
q̄ȝ ad magnitudinem : Quid ergo
fecit deus superbis resistens . hu=
milibus autem dans gratiam . ra=
mos naturales propter superbiam
amputans . oleastrum ꝓpter humi=
litatem inserens. quid fecit deus: Au

dite hec duo: deus p̄mo quomō sup
bis resistat. deinde queadmodū hūili
bus det grām Posuit flumiā in de
sertum Currebāt ibi aque. currebant
ꝓphecie: Quere modo apud iudeos
ꝓphetam nō inuenis Posuit em̄ flu-
miā in desertū: Et exitus aq̄rum i
sitim Posuit flumiā in desertum: Di
cāt iam nō est ꝓpheta ⁊ nos nō agnos
cet āplius: Adhuc posuit flumina in
desertum ⁊ exitus aq̄rū in sitim:
Terram fructiferam in salinas
Queris ibi fidem xpristi. nō inuenis.
q̄ris ꝓphetam nō inuenis. q̄ris sacer
dotem nō inuēis. q̄ris sacrificiū n̄ in-
uenis. q̄ris tēplū nō inuēis: Quare h̄?
Quia posuit flumiā in desertū. ⁊ exi-
tus aquaꝝ in sitim: terram fructiferā
in salinas Vn̄. quo merito? A mali-
cia inhabitātiū in ea: Ecce quomodo
supbis resistit. audi quomō humilib⁹
dat grām Posuit desertū in stagna
aq̄ꝝ. ⁊ t̄rā sine aq̄ in exit⁹ aq̄ꝝ. ⁊ habi-
tare fecit illic esuriētes: qm̄ illi dictū ē.
tu es sacerdos ineternū scd̄m ordinē
melchisedech Queris em̄ sacrificium
apud iudeos. nō habes scd̄m ordinē
aarō. q̄a posuit flumiā in desertū:
Queris scd̄m ordinē melchisedech a-
pud illos nō inuēis. sed ꝑ totū orbem
celebratur in ecclesia A solis ortu vsq̄
ad occasum laudatur nomē domini.
⁊ dicit deus illis q̄rum flumiā posuit
in desertum. nō est michi volūtas in
vobis dicit dn̄s. nec accipiā sacrificiū
de manib⁹ vestris. qm̄ ab ortu solis
vsq̄ ad occasum sacrificium mūdum
offertur nōi meo: Vbi erāt omnia in
mūda sacrificia. quādo desertū erant
quādo squalebāt. quādo saline erant
omnes gētes. ibi nūc fontes. ibi nūc
flumiā. ibi nūc stagna aq̄ꝝ. ⁊ exit⁹ aq̄ꝝ
Ergo supbis restitit. humilibus de-
dit grām: Et habitare fecit illic e-
surientes. quia edent pauperes ⁊ sa
turabūtur: Et constituerūt ciuita
tem habitationis Interim habitacō
nis in spe. quoniam qui me audit in-
quit habitabit in spe: Et cōstituerūt
ciuitatem habitationis: Et semiā-
uerūt agros ⁊ plātauerūt vineas. et
fecerūt fructū frumēti. ad quem gau
det oparius ille qui dicit. nō q̄a q̄ro
datum sed requiro fructum: Et be
nedixit eos ⁊ multiplicati sunt nimis
⁊ iumēta eorum nō sunt diminuta
Hoc stat firmū em̄ fundamētū stat.
quia nouit domin⁹ qui sunt eius: Iu
mēta ⁊ pecora dicūtur i ecclesia sim
pliciter ambulātia. sed vtilia. nō mul
tum docta. sed fide plena. Ergo ⁊ spi
rituales ⁊ carnales benedixit eos. ⁊
multiplicati sunt nimis. ⁊ iumēta eo
rum nō sunt diminuta: Et pauci
facti sunt ⁊ vexati sunt Vnde hoc? De
transuerso? ymmo de interno Vt em̄
pauci fierēt ex nobis exierūt. sed nō
erant ex nobis: Ideo autem tanquā
de hijs dicit de quibus antea loque-
batur. vt cum intellectu discernātur.
quia tanquam de hijsdem loquitur
ꝓpter communia sacramenta: Ad
populum em̄ dei ꝑtinēt. ⁊ si nō ꝑ vir-
tutem. certe ꝑ speciem pietatis: De
illis em̄ audiuimus ꝑ apostolum. in
nouissimis tempꝛibus instabūt tēpa
seua. erūt em̄ homiēs seipōs amātes
Primum malum seipsos amantes.
vtiq̄ sibi placentes: Vtinam sibi dis-
plicerent. ⁊ deo placerent. vtinam in
difficultatibus exclamarent ⁊ a neces
sitatibus liberarētur: Sed multum
de se presumentes pauci facti sunt:
Manifestum est fratres. omnes q̄
se diuidunt ab vnitate pauci fiunt:
Multi enim sunt. sed in vnitate dum
non sunt separantur ab vnitate:
Cum enim ceperit ad eos nō ꝑtinere

multitudo vnitatis. in heresi ꝛ scisma
te pauci sunt: Et pauci facti sunt ꝛ
vexati sunt: A tribulatiōe maloꝝ ꝛ
dolore. effusus est cōtēptꝰ sup̱ princi
pes Reꝓbati em̄ sunt ab eccl'a dei ꝛ
magis q̇a principes esse voluerūt. iō
cōtempti sunt ꝛ facti sunt sal infatua
tum proiectum foras. ideo cōculcatᷣ
ab hominibus Effusus est cōtemp-
tus super pricipes: Et seduxit eos
in inuio ꝛ nō in via Illi supius in via.
illi ad ciuitatem directi: Deniq̧ illi de
ducti nō seducti. isti autem nō in in-
uio seducti: Quid est seduxit eos:
Tradidit illos deus in cōcupiscētias
cordis eorum Hoc est em̄ seduxit. do
nauit illos sibi Nam si ꝓprie queras
ipsi se seducūt Qui em̄ putat esse se a
liquid cum nichil sit. seip̄m seducit:
Quid est ergo seduxit eos: Dimisit
eos in inuio ꝛ nō in via: Quomodo
em̄ in via homines. qui ꝑtem tenent
ꝛ totum relinquūt: Quomodo i via:
Que est ergo via. aut vbi agnoscitur
via: Deus inquit misereatur nostri ꝛ
benedicat nos. illumiēt vultum suum
sup̱ nos. vt agnoscamus in terra vi-
am tuam In qua terra: In omnibꝰ
gentibus salutare tuum: Vtiq̧ tales
vt minuātur. vt pauci fiāt hinc exeūt
A multitudine vnitatis om̄s exierūt
sicut paulo āte commemoraui dictū
de illis. ex nobis exierūt. sed nō erāt
ex nobis Si em̄ ex nobis fuissent. ꝑ
māsissent vtiq̧ nobiscum: Sed si for
te nostri sunt in occulta prescientia dī
necesse est vt redeāt: Q̄m multi nō nrī
adhuc q̄si intus ꝛ q̄ multi nostri ad-
huc q̄si foris: Nouit dn̄s q̇ sunt eius.
ꝛ illi nō nostri q̇ intus sunt. quādo oc
casioēs inuenerint exeūt. ꝛ illi nostri
q̇ foris sunt qn̄ occasioēs inuenerint
redeūt: Illud ergo accipite qđ nouit do

minꝰ scđm h̄ seduxit eos in īuio ꝛ nō
in via Et qđ de illis fecit: Nō dicē ce-
perā. qđ attēte audiatis Potuit illos
pati intus sp̱. sed nos de illis nō ꝓfi-
cēmꝰ Cū āt sepati sī ꝛ ꝑ q̄stioēs ma-
lignas inq̇etāt nos. ꝓpositū ē nobis
ex illis ꝛ inq̇sitionis studiū ꝛ timoris
exemplū Vnusq̇sq̧ tremit cū alterum
videt exisse. tā̄q̄ ex illiꝰ exitu dicatur illi
q̄ ꝓpter qui se putat stare videat ne ca
dat: Prosunt ergo q̇a exeūt. nā si intus
eēnt ꝛ tā mali eēnt nichil de illis ꝓdes
set Quid de illis dcm̄ ē i q̇dā psalmo:
Cōgregatio tauroꝝ id ē ceruicatorū
ꝛ sup̱boꝝ: Cōgregatio tauroꝝ inter
vaccas ppl'oꝝ Vaccas dicit seducti-
les aiās q̄ facile cōsentiūt seductori-
bꝰ tauris. Sed q̄re h̄: Vt excludātᷣ hij
q̇ ꝓbati sunt argento: Quid est vt ex
cludātur: Vt appareāt vt emineant
illi q̇ sunt ꝓbati in eloq̇o dei Cū enim
respondetur hereticis ex necessitate.
edificātur catholici ex vtilitate Hanc
sentenciā plane paulꝰ expressit Opꝫ
inquit em̄ hereses esse. vt ꝓbati mani
festi fiāt in nobis: Opꝫ ꝛ tauros se
ducētes esse. vt qui ꝓbati sunt argen
to manifesti fint. hoc est excludātur:
Quid est argento ꝓbati: Eloq̇a dn̄i
eloq̇a casta. argētum igne examiātū.
ꝓbatum terre purgatum septuplum
Quicumq̧ sunt ꝓbati in hoc argēto.
id est in eloq̇o domini nō p̄nt plene
excercere hoc argentum nisi questiōi
bꝰ iquietati hereticoꝝ Et hic attēdite
q̇a nō ꝑtermissum ē Ecce effusus ē cō
tēptꝰ sup̱ principes. sup̱ illos tauros:
Quare cōtempti sunt: Aliud āñūciā
tes Qui sunt contempti: Anathema
tizati Quisquis em̄ vobis āñūciaue-
rit p̄ter q̄ qđ accepistꝭ anathema sit:
Quid tam cōtemptum q̄ sal infatuā
tū. qui foras ꝓiectus cōculcatur: Et

videte si nō principes sunt. ipm̄ pau
lum audite: Licet si nos aut angelus
de celo euāgelizauerit vobis ꝑter ꝙ̄
qđ accepistis anathema sit: Princi-
pes sunt. docti sunt. magni sunt. lapi
des ꝑciosi sunt. Quid adhuc dicturꝰ
es: Nūq̄d āgeli sunt: Et tn̄ si āgelꝰ de
celo vobis ānūciauerit ꝑter ꝙ̄ qđ ac-
cepistis anathema sit. q̄a ꝛ ip̄e dyabo
lus āgelꝰ de celo lapsus ē: Effusus ē
ꝙ̊ cōtēptꝰ sup principes eoꝝ Et ad
iuuit pauperem a mēdicitate Quid ē
ergo hoc frēs. cōtempti sunt princi-
pes. ꝛ adiutꝰ ē paup: Abiecti sunt su-
pbi ꝛ istructꝰ ē humilis. h̄ fecit facien
do adiuuit pauperem a mēdicitate:
Mēdicus est ille. nichil sibi tribuens
totum de misericordia dei expectās:
āte ianuam dn̄icā cotidie clamat pul
sans vt aperiatur ei. nudus ꝛ tremēs
vt vestiatur. ocl'os in terrā deiciēs. ꝛ
pectꝰ tundēs: Istū mēdicū. hūc pau
ꝑem. hūc humilem adiuuit deus plu-
rimū eciam de ip̄a sepatiōe h̄ticoꝝ.
q̄a pauci facti sunt ꝛ vexati sunt ꝛ se-
ducti sunt in inuio ꝛ nō in via: Deni-
ꝙ̄ quid postea ex illis: Diminuti sunt
seducti. pauci facti sunt. vexati sunt:
In adiutorio pauperi quid fit: Et
posuit sicut oues familias: Quasi
vnum pauperem ꝛ vnum mendicum
intelligebas de quo dixit. ꝛ adiuuit
pauperem a mendicitate: Paup iste
multe familie sunt. pauper iste mul-
te plebes sunt. multe ecclesie: Vna ec
clesia. vna plebs. vna familia. vna o
uis est: Et posuit sicut oues familias
Magna mysteria ista. magna sacra
mēta. ꝙ̄ ꝓfunda plena misterioꝝ.
ꝙ̄ dulciter inuenta. quia diu latēcia:
Ergo videbūt recti ꝛ iocūdabūt
ꝛ omnis iniquitas oppilabit os suū:
Iniq̄tas illa garriens cōtra vnitatē.
ꝛ cogēs manifestari vnitatem. victa
oppilabit os suū: Quis sapiēs ꝛ
ꝛ custodiet hec. ꝛ intelliget miseratio
nes dn̄i: Videte quo fine clausit Quis
sapiēs ꝛ intelliget hec: Et q̄d custodi
turus ē sapiēs: Id ē si paup sit custo
dit. si nō sit diues. id ē non sit supbꝰ.
nō sit inflatus custodit hec: Quare ei
custodit hec: Quia intelliget misera-
tiōēs dn̄i: Nō merita sua. nō vires su
as. nō potēciā suā. sed miserationes
dn̄i. q̄ errātem ꝛ egenū in via deduxit
ꝛ pauit. q̄ pugnāte aduersus difficul-
tatem pccōꝝ ꝛ colligatū vinculis cō-
suetudinis soluit ꝛ liberauit. q̄ fasti-
diētem v̄bum dei ꝛ tedio q̄dam pene
moriētem missa medicina vbi sui re-
creauit. q̄ periclitātem inter naufragi
a ꝛ procellosa maris huius discrimiā
mari placito ad portum ꝑduxit. qui
eum deniꝙ̄ cōstituit ī eo populo vbi
humilibꝰ dat grām. nō in illo vbi sup
bis resistit. ꝛ fecit eum suum ꝛ intus
manēs multiplicaretur. nō vt foras
exiens minueretur: Hoc vidēt recti
ꝛ iocūdātur: Omnis ergo iniquitas
oppilabit os suum. ꝛ qui est sapiens
custodiet hec: Vnde custodiet: Per
humilitatem intelligendo miseratio-
nes domini. quia vbiꝙ̄ dictum est.
confiteantur domino miserationes
eius ꝛ mirabilia eius filijs hoim

Explicit psalmus cētesimꝰ sextus.
Incipit ps cētesimꝰ septimꝰ:

PSalmum centesimum septi-
mū exponendum nō putaui.
qm̄ iam exposui eum in psalmo quin
quagesimo sexto ꝛ in psalmo quinq̄-
gesimo nono. ex quorum postremis
ꝑtibus iste cōstat: Nā postrema ps
quinquagesimi sexti. prima est huius

vsq3 ad eum vsum vbi dicitur. ⁊ sup omnem terram gl'a tua: Hinc autez vsq3 in finem postrema ps est. quinq̄gesimi noni. sicut postrema ps centesimi tricesimi q̄rti. eadem est q̄ centesimi tercijdecimi ab eo vsu vbi dicitur. simulachra gentiū argētum ⁊ aurum sicut terciusdecim⁹ ⁊ q̄nq̄gesim⁹ scd̄s mutatis aliq̄bus medijs. eadem h̄nt omnia a principijs vsq3 in fines Que cūq3 igitur in hoc psalmo cētesimo-septimo aliquantū aliter posita sunt q̄3 in illis duob⁹ ex q̄rum ptibus constat. nō habēt intellectū difficilem. sicut in q̄nquagesimosexto dicitur. cantabo ⁊ psallā in gloria mea: Ad h̄ em̄ dictum ⁊ illic. exurge. vt in illa cātare⁹ ⁊ psalleretur Item ibi. q̄m magnificata est vsq3 ad celos mia tua. vl' sicut alij interpretati sunt eleuata est. h̄ at̄ quoniam magna est sup celos misericordia tua Ideo ei magnificata ē vsq3 ad celos. vt magna sit i celis: Hoc em̄ voluit dicere sup celos Item i q̄nq̄gesimonono. letabor ⁊ diuidā siccimā. hic at̄ exultabo ⁊ diuidā siccimā Vbi oñr q̄a de diuidēda siccima significatum est. post dn̄i exultationē predictū futur̄. ⁊ illā leticiā ad hāc exultationē ptinē. vt ideo letetur q̄a exaltatur: Vn̄ alibi dicit. cōuertisti luctū meū in gaudiū michi. cōscidisti saccū meum. ⁊ accinxisti me leticia Item ibi. ⁊ effrem fortitudo capitis mei. h̄ autem effrem susceptio capitis mei Suscipiēdo em̄ fit fortitudo. id est suscipiēdo fortes facit. fructificās in nobis: Interpretatur em̄ effraim fructificatio Susceptio autem ad vtrumq3 referri potest. siue cum suscipim⁹ xp̄m. siue cum ipse nos suscipit qui est caput ecclesie Et quod ibi ait tribulantes nos. hic autem inimicos nostros vtiq3 idem ipsi sunt Ammonemur sane isto psalmo eos tytulos q̄ tāq3 de hystoria positi sunt rectissimi fieri. vt scd̄m p̄phecia intelligamus scd̄m q̄d videmus psalmos esse conscriptos. Quid em̄ tam diūsum scd̄m hystoriā q̄3 id quod est in tytulo q̄nq̄gesimisexti. in finē ne corrumpas ipsi dauid in tytuli inscriptiōe cū fugeret a facie saul in speluncā. ⁊ in tytulo q̄nq̄gesiminoni in finē hijs q̄ imutabūtur in tytuli inscriptiōe ipsi dauid in doctrina cū succendit mesopotamiā. syriam. ⁊ syriā sobal. ⁊ cōuertit ioab. ⁊ pcussit i valle salmarum duodecim milia: Nā preter id quod positum est in tytuli iscriptionē. ⁊ ipsi dauid. ⁊ in finē. ceteā ita diuersa vt ille habeat hūilitatē dauid. iste fortitudinē. ille fugā. ille victorias. ⁊ tamē ex istor̄ duor̄ posteriorib⁹ ptib⁹. q̄rum tam diuersi sunt tytuli psalmus iste cōpōitur. vbi significatur ad vnū aliquid cōcurrē vtrūq3. nō supficie hystorie. sed altitudine p̄phecie copulatis vtriusq3 finib⁹ in hoc vno cuius ē tytul⁹ cāticū ipi dauid. ne vltra illi tytulo similis pter q̄d eciā hic positū est ipsi dauid. q̄m multis ptib⁹ ⁊ multis modis. sicut ad hebreos epistola loq̄tur. olim deus locutus est patribus p p̄phetas. in eo tamen locut⁹ est quem misit postea. vt complerentur eloquia prophetarum Quotquot em̄ promissiones dī in illo ecclesia:

Explicit psalmus c.vij. Incipit ps c.viij:

Psalmum istum de xp̄isto habere propheciam q̄squis actus apostolorum fideliter legit agnoscit. vbi de xp̄isti traditore iuda prophetatum est quod hic scriptum est. fiant dies ei⁹ pauci. ⁊ episco

patũ eius accipiat alter. qñ mathias
in locũ iude ordiatꝰ numero aplõꝝ
duodecimus adiũctus esse euidenter
apparet Sed si de illo vno homine õ
nia que hic in illo maledicta sunt intel
ligere conemur. expositiõis racio nõ
omni modo aut vix valebit occurrẽ.
Si eñ de tali genere hominũ maloꝝ
id est inimicorum xpristi igratorum
ꝗ iudeorum. omnia michi videntur
posse clarius aperiri Sicut eñ q̃dam
dicũtur q̃ ad aplm petrũ ꝓprie ꝑtine
re videãtur. nec tamẽ hñt illustrem in
tellectum. nisi cum referũtur ad eccle
siam cuiꝰ ille agnoscitur in figura ges
tasse ꝑsonam. ꝓpter primatum quẽ i
discipulis habuit. sicuti est. tibi dabo
claues regni celoꝝ. ⁊ si qua huiusmõi
ita iudas ꝑsonã q̃dammõ sustinet ini
micorũ xpristi iudeoꝝ. q̃ ⁊ tunc ode-
rãt xpristum. ⁊ nũc ꝑ successionem ꝑ
seuerãte genere ipsius impietatis o-
derũt De quibus hominibꝰ ⁊ de q̃ pplo
possunt nõ incõuenięter intelligi. nõ
solũ ea que aptius de ipsis i hoc psal
mo legimꝰ. veꝝ eciam illa que ꝓprie d̃
iuda dicũtur expssius. sicuti est quod
commemoraui. fiant dies eius pauci
⁊ episcopatum eius accipiat alter. qd̃
apparebit adiuuãte dño cum ad eos
v̉sus tractãdi ordine venerimꝰ: Inci
pit g̊ iste psalmus:

Psalmus:

Deus laudem meã ne tacueris.
q̃a os pccõris ⁊ os dolosi sup
me aptũ est: Vñ apparet falsam esse
vituꝑationem quã nõ tacet pccõr et
dolosus. ⁊ verã esse laudem quã nõ ta
cet deus. Deus eñ verax. omnis aũt
homo mẽdax. q̃a nõ est homo verax
nisi in quo loq̃tur deus Laus autem
maxima est vnigeniti filij dei q̃a hoc-
ipsum quod est vnigenitus dei filius
ꝑdicatur Hoc ãt nõ apparebat. sʒ ap
parẽte infirmitate eius. latebat. cum
os pccõris ⁊ os dolosi suꝑ eũ aptũ ẽ.
⁊ ideo illud aptum est. quia opta v̉tꝰ
huius fuit Ideo aũt dicit aptũ est os
dolosi. q̃a odiũ qd̃ dolo tegebatᷣ eru-
pit in vocem Hoc eciam cõsequenti
bus v̉sibus planius dicitur Locu-
ti sunt aduersum me lingua dolosa.
tũc vtiqꝫ quãdo eum tãq̃ magistrũ
bonũ captiosa adulatiõe laudabant:
Vñ alibi dicitur ⁊ q̃ laudabãt me adũ
sus me iurabãt: Deinde q̃a eruperũt
clamãtes crucifige. crucifige secutus
adiũxit Et sermonibus odij circũ-
dederũt me Illi qui lingua dolosa q̃
nõ odij sed dilcõnis v̉ba locuti sunt.
ideo aduersum me q̃a hoc insidiãdo
faciebãt. postea sermõibꝰ nõ false ⁊
dolose dilectiõis. sed apti odij circum
dederũt me: Et expugnauerũt me
gratis Sicut ãt pij gratis amãt xpm
sic impij gratis oderũt. q̃a sicut v̉itas
nullo extra eã ꝓposito comodo sed
ꝓpter seipsam expetitur ab optimis
ita iniq̃tas a pessimis. Vñ ⁊ apud auc
tores seculariũ lrãꝝ dictũ est de quo
dam pessimo Gratuito pocius malꝰ
atqꝫ crudelis erat Pro eo inquit vt
diligerẽt me detrahebãt michi: Sex
sunt in isto genere differẽcie. q̃ cõme
morate animaduerti facillime pñt.
reddere bona ꝓ malis. nõ reddẽ ma-
lũ ꝓ malis. reddẽ bona ꝓ bonis. red
dere mala ꝓ malis. nõ reddere bona
ꝓ bonis. reddere mala ꝓ bonis: Ho
rum duo prima. bonoꝝ sunt. ⁊ eorũ
duorum prius meliꝰ: postrema duo
maloꝝ. ⁊ eoꝝ posterius deterius:
Duo media quodammõ mediocria.
sed eorum p̉us ꝓpinquum bõis. pos
terius ꝓpinquum malis Hec in scrip
turis sanctis oportet attẽdere Red-
didit bona ꝓ malis ipse dñs q̃ iustifi

cat impiū. et pendēs in cruce dixit. Pater ignosce ill' q2 nesciūt quid faciunt Cuius vestigia secutus sanct9 stephanus fixo genu orauit pro lapidantibus dicens Domine ne statuas illis hoc delictum. Ad quā rem preceptum pertinet. diligite inimicos vestros benefacite hijs qui oderunt vos et orate pro eis qui vos persecuntur. Mala pro mal' nō eē reddenda. paulus apl's dicit. nulli malum p malo reddētes et apl's petr9 non reddētes malū p malo. l' maledcm̄. pro maledcō Vnde z in psalm3 legitur. si reddidi retribuentibus m̄ mala Duorū postremorū illud mitius ad nouē leprosos pertinet. qui cū mūdati essent a dño gracias non egerūt Illud vo vltimū quo nichil ē peius ad hos pertinet de quibus in isto psalmo legitur. pro eo vt me diligerent detrahebant michi. Dilectionem quippe debebant tātis domini bñficijs. q3 non solū mime reddebant verū eciā pro illo bono irrogabant malum Duo vero media q̄ diximus hominū quodāmō esse mediorum. ita se habēt. vt eorū prius qd ē reddere bona pro bonis habeant z boni et mediocriter boni vel mediocriter mali Ideo dominus hoc non reprehendit sed non vult in eo solo discip'los suos pmanere quos vult ad maiora puehē quib9 dicit. Si dilexeritis eos qui vos diligunt idest reddentes bona p bonis quā mercedē habebitis id est quid magnū facietis: Nōne et publicani hoc faciunt: Vlt aūt illos et hoc facere. z lōge amplius. idest vt nō solū amicos verū eciam inimicos diligant. Posterius āt quod est reddere mala p malis habent et mali vel mediocrit' mali vel mediocriter boni vsq3 adeo vt lex eis dederit vlciscendi modū oculū pro oculo dentē pro dente. q̄ si dici potest iiustorū iusticia est nō q2 iniquū est vt recipiat vnusq̄sq3 qd fecerit alioquin lex neq̄q3 id constitueret sed quia vlciscendi libido viciosa est magisq3 ad inuicē pertinet int' alios hoc discernere q3 bonū hominem sibi expetere. Quapropter impij ex illa benignitatis summitate delapsi vbi redduntur bona pro mal' ad q̄tā malignitatis profunditatē venerūt retribuendo mala pro bonis: Quāto precipicio tot gradus interpositos transierūt: Nec parū aliquid putari debet. q2 non ait pro eo vt diligerent me interficiebāt me sed detrahebant michi. Ideo quippe interfecerunt q2 detraxerūt. negantes dei filiū et dicentes q in pncipe demoniorū eicit demonia z demoniū habet et insanit quid eū auditis et cetera talia. Qua detractione ab illo auertebant eos quorū querssionem ille querebat et ideo potius hoc dixit. vt ostenderet magis eos nocere qui xpristo detrahūt z per hō animas interficiūt. q3 qui eius mortalem carnem mox presertī rsurrecturā seuiēdo peremerūt Sed cū dixisset pro eo vt diligerent me detrahebāt michi. quid ait: Ego aūt orabā. Nō quidē dixit quid orabat. sed quid melius intelligim9 q3 pro eis ipsis: Crucifixo eni maxime detrahebant qn̄ veluti homini q q̄si vicerāt illudebant. de q̄ cruce ille dixit pater ignosce illis quia nesciunt quid faciunt. vt qm̄ in profundo malignitatis reddebant ipsi mala pro bonis. ille in summo benignitat3 reddebat bona pro malis q3q3 bene intelligatur eciā pro discipul' suis orasse. qd eciam ante passionem suam dixit ne

deficeret fides eorũ qñ ipse pendẽs
in ligno vt cõmẽdaret patientiã nõ
ostendebat potentiã int̃ vba detra
hentiũ quos posset diuina potesta=
te delere Sed nob vtilius erat q̃ pa
ciẽtia pbebat exemplũ. q̃ si suos ini
micos sine dilatiõe pdẽdo ad h nos
edificaret vt inpacient̃ festinaremꝰ
de hijs quos malos patimur vindi
cari cũ scriptũ sit melior est paciens
q̃ fortis Docẽt igitur nos diña eloq̃
a dñico exemplo cũ audiuimꝰ p eo
vt diligerẽt me detrahebant michi e
go autẽ orabã. vt qñ aliquos senti=
mꝰ ingratos nõ solũ non reddẽtes
bona sed insup reddẽtes mala p bo
nis. nos oremꝰ et ipse quidẽ pro ali
is seuientibꝰ vel dolentibꝰ vł in fide
periclitãtibꝰ. nos võ etiã pro nob p
mitꝰ vt aim nr̃m deo miserãte atq̃
opitulante vincamꝰ quo ferimur in
vlciscendi cupiditatẽ. cũ detrahitur
siue presentibus siue absentibꝰ nob
deinde cũ xpi pacientiã recordam
tãq̃ ipso excitato sicut fcm̃ est cum
dormiret in naui. qui perturbationẽ
cordis nostri tempestatemq̃ trã=
quillat aiõ sedato atq̃ placato oreꝰ
eciã pro ipsis d̃tractoribus nostris
vt securi dicamꝰ dimitte nobis sicut
et nos dimittimꝰ. Sed et ipse dimit
tebat. qui peccatũ qd ei dimittẽtur
vtiq̃ non habebat. Sequitur aũt.

Et posuerũt aduersum me mala
pro bonis Et q̃si quererenꝰ q̃ mala
pro quibꝰ bonis: Et odiũ inquit.
Pro dilectione mea Hic est enim
õnis et magnꝰ reatꝰ illorũ. Nam qd
nocere potuerũt psequentes volũ=
tate nõ necessitate moriẽtẽ: Sed ip
sum odiũ est crimẽ maximũ psequẽ
tis q̃uis sit voluntaria pena pacien
tis. Satis aũt exposuit q̃admodũ
sup dixerit. pro eo vt diligerent me

q: dilectionẽ nõ vtrũq̃ sed dilectiõi
eius debebant cũ hic addidit pro di
lectione mea. Hanc dilectionem in
euangelio cmeorat vbi dicit. ihrłm
ihrłm quotiens volui colligere fili=
os tuos tãq̃ gallina pullos suos sb
alas suas et noluisti. Deiñ q̃ pro ip
sa impietate recipiãt incipit ppheta
re ⁊ eo mõ illa dicit tãq̃ vlciscẽdi cu=
piditate optet vt fiant cum dicantur
futura certissima veritate et per dei
iusticiã super tales digne ventura.
quẽ modũ futura predicendi velut
specie male optandi quidã intelligẽ
tes putant odiũ odio et malo aio
malũ aim reddi. qm̃ reuera paucorũ
est dinoscẽ quõ placeat pena iniq̃rũ
accusatori inimicicia se satutare cu=
pienti. ⁊ q̃ lõge aliomõ placeat iudi
ci recta volũtate pccã punienti. Ille
q̃ppe reddit malũ pro malo. iste aũt
eciam cũ vidicat nõ r̃ddit malũ pro
malo qm̃ iustũ reddit iniusto Qd ãt
iustũ est vtiq̃ bonũ est. Punit ergo
non delcãtione aliene miserie qd est
malũ pro malo sed dilectiõe iusticie
qd est bonũ pro malo Itaq̃ nec lu=
mini scripturarũ calũpnientur ceci.
opinantes q̃ deus pccã non puniat
nec quasi malũ pro malo r̃ddat sibi
blandiantur iniusti. Audiamꝰ ergo
deinde qd diuinꝰ sermo cõtexat. et i
verbis quasi mala optantis intelli=
gamꝰ pdicta pphetantis. et deũ iu
ta retribuentẽ sbleuata in eius eter
nam legem mẽte cernamꝰ. Con=
stitue super eũ pccõrẽ. ⁊ diabolꝰ stet
a dextris eius Cũ superius q̃rela de
pluribus fuerit sic de vno loq̃ psal=
mꝰ Superius ãt dixerat locuti sunt
aduersum me lingua dolosa et ser=
moibus odij circũdederũt me et ex
pugnauerũt me gratis. pro eo vt di
ligerent me detrahebant m̃ ego aũt

orabam. et posuerũt aduersum me mala pro bonis et odiũ pro dilectione mea oia de plurib⁹. nũc vo quid digni essent ꝓ hiis ĩiquitatibus suis et quid eis diuino iudicio futurũ sit nũcians. cõstitue ĩquit sup eũ pccõrem. tãq̃ intẽdens in eũ q̃ se tradidit talib⁹ de q̃lib⁹ suis inimicꝫ loquebaᷣ superius Cũ igitur h̃ iudã traditorẽ scõm scripturã actuũ aploꝝ suppli-cio debito p̃nũciet puniẽdũ quid est ɔstitue super eũ pccõrem. nisi eũ q̃ seq̃nti versu indicat cum dicit. et dyabol⁹ stet a dextris eius: Hoc vtiq̃ meruit vt sup se hẽat dyabolũ id est dyabolo sbdit⁹ sit q̃ xpo subdit⁹ esse noluit Stet ãt a dextris eius dcm̃ ẽ q̃ opa dyaboli p̃posuit opibus dei. Hoc eni cuiq̃ non inmerito dextrũ dicitur quod preponit sicut sinistre dextra p̃ponitur. Idõ et de ill' qui seculi huius gaudia p̃ponentes deo. btm̃ dixerũt ppl'm cui hec sunt. rec-tissime dcm̃ est dextera eorũ dextẽa iniquitatis. vnde qõ dixerũt btm̃ populũ cui hec sunt. os eorũ locutũ ẽ vanitatẽ qõ de ill' sup dcm̃ est Cuius autẽ os loquitur veritatẽ cõtra illõ quod dixerũt isti btm̃ ppl'm cui hec sunt. debet etiã ipse dicẽ qõ in eodẽ psalmo sequitur. btũs ppl's cui⁹ est dominus deus ipõrũ Huic eni non dyabolus est a dextris. sed domin⁹ sicut alibi dicit. Prouidebã dñm in conspcũ meo semper. qm̃ a dextris est michi ne cõmouear Diabolus ergo stetit a dextris eius qñ preposuit auariciã sapiẽtie et pecuniã salu ti sue vt eũ traderet a quo dbuit possideri ne ab ipso possideretur c⁹ opera ipse xpristus soluit a q̃ noluit possideri Cũ iudicatur exeat ɔdẽpnatus. Noluit eni talis esse cui dicereᷣ intra in gaudiũ dñi tui. sed talis de quo dicatur ꝓicite illũ in tẽbras ex-teriores. Et oratio eius fiat in pc catũ. qm̃ non est iusta oratio nisi ꝑ xpm quẽ vendidit inmanitate peccati Oratio autẽ q̃ nõ fit per xpm non solũ nõ potest delere pccm̃. sed etiã ipsa fit pccm̃ Qñ ãt iudas ita orare potuerit vt orõ ei⁹ fieret in pccm̃ q̃ri potest Credo añq̃ dñm traderet et de illo tradẽdo iam cogitarꝫ Nõ eni iã poterat orare per xpm. Nam postea q̃ illũ tradidit eũq̃ penituit. si per xpristũ oraret. indulgentiam rogaret. si indulgentiã rogaret. spẽ haberet. si spem hrẽt miãꝫ speraret. si miãꝫ speraret nõ sibi despẽatione collũ ligaret Proinde cũ dixissꝫ cũ iudicatur exeat ɔdẽpnat⁹ ne ab iminẽti ɔdẽpnatiõe putaretur se potuisse oratione liberari q̃ didicerat cũ cõ-discipul' suis vbi dꝫ. dimitte nob debita nr̃a sicut et nos dimittim⁹ dbitoribus nr̃is. et orõ eius inquit fiat ĩ pccm̃ illi q̃ non fit per xpm q̃ noluit sequi sed ꝑsequi. Fiant dies eius pauci Dies eius dicit aplat⁹ ei⁹ qui pauci fuerũt. qm̃ ante passionẽ dñi scelere ipi⁹ et morte consumpti sunt. Et tanq̃ diceretur q̃d ergo fiet de sacratissimo numero duodenario in q̃ nõ frustra dñs duodeci habẽ ꝑmos aplos voluit cõtinuo sbiecit Et epatũ ei⁹ accipiat alter. Tãq̃ dicens. et ipse pro suo merito puniatur et ille numerus suppleatur. Qõ si q̃s q̃admodũ fcm̃ sit scire desiderat. actus aplorũ legat.

Fiãt filii ei⁹ orphani. et vxor ei⁹ vidua Vtiq̃ mortuo ipso ⁊ filii eius orphani et vxor eius viduata est.

Nutantes transferãtur filii eius et mẽdicẽt Nutantes dcm̃ est incerti quo eant dñi presidio destituti

Eiciantur de habitationib⁹ suis.

Exposuit qd sup̄ dixerit transferant. Hoc aūt totū quod vxori eius filiisq; contigerit sequētes indicant versus. Scrutetur fenerator om̄em sbstātiam ei⁹ ⁊ diripiāt alieni labores ei⁹ non sit illi adiutor ad tuendā ei⁹ posteritatē dicit Ideo sequit. Nec sit qui miseratur pupill' ei⁹ Sed q₂ possent eciā pupilli sine adiutore et sine tutore in erūpnis et egestate tamē crescē et gen⁹ ppagatione seruare. sequitur et dicit Fiant nati eius i interitū. in generatione vna deleat nomen eius. id est vt qd illo generatū est iam non generet et cito transeat Sed quid est qd deinde ꝯiungit In memoriā redeat iniquitas patrum ei⁹ in ꝯspcū dn̄i et pcc̄m m̄ris eius non deleatur? An intelligendū est vt reddantur ei pccā eciā parentū suorū? Ei q̄ppe nō reddūtur q̄ fuerit mutatus in xp̄isto et ceperit esse non fili⁹ iniquorū. nō imitatus mores illorū q₂ ⁊ illud verissime sc̄ptū est reddā pccā pr̄m in filios ⁊ illud qd p pph̄az d̄r et aīa p̄ris mea est. De eo qd dc̄m est reddā pccā pr̄m in filios et alibi aīa q̄ peccat ipa morietur ⁊ anima patris mea est et aīa filii mea est et aīa q̄ peccauerit ipa morietur h̄ q̄ppe dc̄m ē de hiis q̄ ꝯuertūtur ad deū ⁊ non imitātur mala pn̄tū suoꝝ. Qd ipe pph̄a euident' ostēdit dicit eni parentū iniq̄tates eis nō obeē q̄ iusticiā faciēdo dissiles fuerit. Illd aūt qd dc̄m est reddā pccā pr̄m in filios additum est q̄ oderūt me. h̄ est sic me oderāt pn̄tes eorū vt q̄madmodum bonorū imitatio fecit vt eciā ppria pccā deleātur sic maloꝝ imitatio faciat ut nō solū sua ſ; etiā eorū quos imitati sūt merita sortiātur. Si ergo iudas teneret illd ad qd vocatus est nullomō ad eū vl' sua p̄terita vl' pn̄tū iniquitas ptinēt. Sed q₂ nō tenuit adoptionē in familia dei. sed iniq̄tatem vetusti generis potius elegit. redit iniquitas pr̄m ei⁹ in ꝯspcū dn̄i vt in eo etiā ipe puniretur et pcc̄m m̄ris eius nō deletur. Fiant contra dn̄m sp. idest pat' eius et m̄r ei⁹ fiant contra dn̄m sp nō vt dn̄o adūsentur sed vt merita eorū pessima nō obliuiscatur in isto domin⁹ cū illi et ipsa retribuet. Cōtra dn̄m eni dixit i ꝯspcū dn̄i. Nā et alii interpretes sic trāstulerūt. fiāt in ꝯspcū dn̄i sp. alii vero fiāt corā dn̄o sp sicut alibi dc̄m est. et posuisti iniquitates nr̄as i ꝯspcū tuo. Sp aūt dicit vt sine remissione sit tm̄ illd scel⁹ et hic et in futuro sclo. Dispeat de memoria eorū Patr; scʒ et m̄ris ei⁹ Memoriā dicit eorū que in ppagiē gn̄atioib⁹ custoditur Hanc pph̄auit de t̄ra periturā q₂ et ipse iudas et filii ei⁹ q̄ erāt tāq; meōria pr̄m ⁊ matris eius sine successione p̄lis sicut supius dc̄m est in breuitate vni⁹ gn̄ationis extincti sunt. Dicit aliqs Eciā ne h̄ ad penā iude ptinere credendū est q̄ post ei⁹ mortem ad mendicitatem vxor eius ⁊ filii puenerūt et trāslati sunt eiecti de habitationibus suis scrutante fenératore oēs sbstātiā eius ⁊ diripienti b⁹ alienis oēs labores eius nemine adiuuāte nec miserante pupillos ei⁹ et q̄ cito sunt sine posteris mortui? Nunqd eciā de hiis que in suis post mortem c⁹ ꝯtingūt vllos mortuos tangit dolor aut hec saltē sciē putādi sunt q̄rū sensus alibi est pro meritis seu bn̄ seu male? Cui respōdeo magnā qōē esse questionē. nec in pn̄tia differendā q̄ sit opis ꝓlixioris vtrū vel q̄tenus vl' quō ea q̄ circa nos agūt nouerit sp̄us mortuoꝝ verūptm̄ qd breuiter dici potest. si nulla ill'

esset cura de nob̃ .non dicēt dn̄s dix
isse illū̄ diuitem q̇ tormenta apȯ infe
ros patiebatur habeo ibi qnqꝫ frēs
ne et ipsi veniant in locū̄ hūc tormē
toꝝ. Sed quōlibꝫ intelligāt qui hoc
aliter intelligere conantur et quia fa
tendū̄ ē nō eē ꝯsequēs vt si sciūt mor=
tui suos viuere .qꝛ nec in locis pena
rū̄ eos vdient vbi diues ille erat nec
in requie btōrū̄ vbi lazarū̄ ꝛ abrahā̄
ꝙuis longe agnoscebat . ideo eos e
tiam illa que circa eorū̄ caros agū̄=
tur vl'leta vl' tristia scire necē sit .h̄
dico .paucos esse eius animi homi=
nes q̇ post mortem suā̄ qȯ suis boni
mali ue cōtingat saltē dū̄ viuūt neg
ligant atqꝫ oio cōtēpnāt mltos aūt
qȯ indicat eciā̄ tanta cura cōmendā̄
de vltime voluntatis et q̄liūcūqꝫ tes
tamētorū̄ satis agere vt cū̄ defuncti
fuerint suis bene sit . Permansionē
vero posteritatꝫ sue per successioēs
genēationū̄ soli se laudabiliter sper
nūt qui se ip̄os absciduūt ꝓpt regnū̄
celorū̄ et filios suos h̄ facere cupiūt
vel exoptant vel martirio coronari
ita ut nullꝰ eorū̄ in terra remaneat .
ceteri aūt ōnes aut pene omnes feli
ces volūt suos eē i hac vita pꝰ mortē
suam et suū̄ genus interire nolunt .
Qua ꝓpter qȯ iude tā̄ infelicit mor=
tuo ita vxor vidua ꝛ filij eius orpha
ni remā̄serūt .vt feneratore scrutan
te omnē sb̄stātiā̄ eiꝰ et diripientibꝰ
alienis labores eiꝰ de suis habitati=
onibus eicerentur . nec aliꝙ pupilli
eius miserantē inuenirent et in vna
ḡnatione sine posteris interirēt si h̄
sentiunt mortui cumulus malorū̄ ē
si h̄ non sentiunt formido viuorū̄ .
Si āt mouet quō potuerit habere
sb̄stantiā̄ ꝙ fenēator scrutaret alie=
niqꝫ diriperent qn̄ iā̄ cum alijs vnde
cim dn̄m sequebatur credat eū̄ om

nia que habebat ita dimisisse filijs ꝛ
vxori .vt non inde sinceriter vel per
seueranter vinculum cupiditatꝫ ab=
ruperit qui etiā̄ si ea velut vendē vi=
deret distribuendo pauperibꝰ pro=
fecto faceret qȯ ananias post domi
ni ascensionem . Neqꝫ eni metueret
ne h̄ dn̄s diuinitate ꝯgnosceret quē
falli putabat qn̄ ea q̄ mittebātur de
loculis auferebat . Sed iam videa
mꝰ si possuꝰ ꝙtū̄ dn̄s adiuuat . quō
ista ꝯuenire possint eciā̄ in pp̄lo iu=
deorū̄ cuiꝰ inimicicie cōtra dn̄m pti
naci odio permā̄serūt cꝰ populi dix
imꝰ iudā̄ in figura gessisse ꝑsonam .
sicut ecclesie gessit apl's petrꝰ .

Constitue super eū̄ pccōrē et dy
abolus stet a dextris eius . Quēad=
modū̄ in iuda sic in isto pp̄lo intelli
gendū̄ est .qui repulso a se xp̄o fcūs
est sb̄ditus dyabolo cꝰ persuasioēs
in omnibꝰ prauis et terrenis cupi=
ditatibus p̄posuit eterne saluti

Cum iudicatur exeat cōdēpnatꝰ
quia in nequicia et in infidelitate ꝑ=
sistēs thesaurizat sibi iram in die ire
et reuelationis iusti iudicij dei q̇ red
det vnicuiqꝫ scōm opera eius Et
oratio eiꝰ fiat in pccm̄ . qꝛ nō fit per
mediatorē dei et hoim̄ hominē ih̄m
xp̄m et sacerdotem magnū̄ i eternū̄
scōꝫ ordinē melchisedech Fiāt di=
es eius pauci : scōm regnū̄ accipiē=
dū̄ est qꝛ non diu postea ꝑsenerauit
regnū̄ iudeorū̄ Et episcopatū̄ eiꝰ
accipiet alter Ipsū̄ dn̄m xp̄m nō inꝯ
gruenter itelligi existimo episcopa
tū̄ populi iudeorū̄ .quia de tribu iu=
da fcūs ēst secūdū̄ carnē .et apl's ait
dico eni xp̄m mistrū̄ fuisse circūcisio
nis ꝓpter v̄itatem dei ad ꝯfirman=
das ꝓmissiones p̄rm . et ip̄e ait . nō
sum missus nisi ad oues q̄ perierunt
domꝰ isrl' . qꝛ ill' exhibuit in carne pre

sentiam. ⁊ magi q̇ ab oriēte venerunt hoc dixerūt. vbi ē q̇ natꝰ ē rex iudeoꝝ. ⁊ i hꝫ tytulo scriptū erat sup̱ crucifixū Vn̄ illud mutaē volētibꝰ n̄ frustra res pōdit pylatꝰ. qđ scripsi scripsi: Hunc g̊ episcopatū pp̄li iudeoꝝ id est dn̄m xp̄m. accepit alter. id ē pp̄ls gētiū:

Fiāt filij eiꝰ orphāi. de q̇bꝰ dr̄. filij āt regni eiciēt̄ in tenebras exterioēs: Facti sunt āt orphāi amisso ip̄o reg- no q̄si prē p̱dito: q̄ꝙ ⁊ deū prēm bn̄ i telligūtur amisisse Qui em̄ filiū n̄ hēt sit veritas: nec prēm hēt Et vxor e ius vidua Vxor regni plebs itelligi p̄t cui subdite reges dn̄ānt̄. vidua vero facta ē amisso ip̄o regno. Nutātes trāsferāt̄ filij eiꝰ ⁊ mēdicēt Nutauert̄ p̱iculis. vrguētibꝰ hostibꝰ. trāslati sc̄ debellati filij regni iudeoꝝ Quid ē āt mēdicare. nisi ad hoīs miām viuē: si cut viuūt sub eaꝝ gētiū regibus in q̄s trāslati sc̄: Eiciāt̄ de habitatiōibus suis Ita factū ē: Scrutetur fenera tor oēm subām eiꝰ. id ē pp̄li eiꝰ: Vbi nichil meliꝰ itelligit̄. q̄ꝙ debita eoꝝ nō dimittāt̄. q̇a in solo xp̄o dimittūt̄ quē respuerūt: q̇ eciā dicē docuit. dimitte nobis debita nostra sicꝫ ⁊ nos dimit timꝰ debitoribꝰ nostris Oēm āt sub- stātiā eiꝰ dictū ē oēm vitā eiꝰ: vt ei nul la debita id est nulla pccā donētur:

Et diripiāt aliēi laboēs eiꝰ. dyabo lꝰ ⁊ āgeli eiꝰ: q̇a nō thezaurizāt in celo qui nō hn̄t xp̄m: Nō sit illi adiutor Quis adiutor ē ei cui xp̄s n̄ est: Nec sit q̇ miserea̾ pupillis eiꝰ Qui prē p̱di to id ē regno sic remāsert̄ aut amisso deo cuiꝰ filiū p̱secuti sc̄ ⁊ oderūt: nō ē q̇ eoꝝ misereat̄. nō ad tp̱alem vitā su mēdā vel sustētādā. sꝫ ad verā vitā id ē et̄nā: Fiāt nati eiꝰ in iteritū. vtiqꝫ in interitū sempit̄nū In gnātione vna deleat̄ nomē eiꝰ Quia gnāti sc̄ n̄ regnāti. idō in vna gnātiōe delentur:

Nā in alteā id ē in regnātiōe. si eā cog noscerēt ⁊ tenerēt. nō delerēt̄ In me moriā redeat iniq̇tas p̄rm eiꝰ in con- spcū dn̄i. vt reddat eidē pp̄lo dn̄s p̱se uerāti in malicia eciā p̄rm eiꝰ īiq̇tatē: Sic em̄ eis dicit Testiōniū estꝫ vobis metipsis. q̇a filij estis eoꝝ q̇ p̱phetas occiderūt: Et paulopost ait Vt veni- at sup̱ vos oīs sanguis iustꝰ q̇ effu- sus ē sup̱ terrā. a sanguiē abel iusti vs qꝫ ad sanguiēm zacharie filij barachie

Et pccm̄ mr̄is eiꝰ nō deleat̄ Pccm̄ ihr̄lm q̇ seruit cū filijs suis. q̇ int̄fecit p̱phās ⁊ lapidat missos ad se: Fiat cōtra dn̄m sp̱. iniq̇tas ⁊ pccm̄ eoꝝ. id ē vt a cōspcū dn̄i nō aboleātur. deo i eternū vīdicāte Et dispeat de terra meōria eoꝝ Terra dei ager dei est. a- ger dei eccl̄a dei ē. de q̇ t̄ra perijt meō ria eoꝝ: q̇a cū eēnt rami natuāles. p̱p ter infidelitatē fracti sc̄ Pro eo q̄ n̄ ē recordatꝰ. vel ille iudas vel ip̄e pp̄ls facere miām Sed melius de pp̄lo ac cipitur qđ ait. nō ē recordatꝰ Nam si xp̄z occidit saltē recordaēt̄ penitēdo. ⁊ facēt miām supra mēbra eiꝰ q̄ p̱seue rātissiē p̱secutꝰ ē: Idō dicit Quia p̱se cutꝰ ē hoiēm inopē ⁊ mēdicū: Potest q̇dē accipi de iuda. q̇a nō ē dedignatꝰ deꝰ paup̱ fieri cū diues esset. vt illius paup̱tate nos ditaēm̄ Mēdicū autē quō itelligā: nisi forte q̇a dixit mulieri samaritāe da m̄ bibē. ⁊ ī cruce ait siti- o: Sꝫ qđ seq̇t̄ quō accipiat̄ ī ip̄o capi te nr̄o. id ē sui corp̱is saluatoē quē iu das p̱secutꝰ ē n̄ iuēio Cū ei dixisset. et p̱secutꝰ ē hoiēm inopē ⁊ mēdicū. adie cit atqꝫ ait Et ɔpūctū corde mortifica re. id ē vt mortificaret Nā q̇dā eciā sic sc̄ incp̄tati Cōpūctos āt corde n̄ solet dici. n̄ stiml̄is pccōꝝ i doloē p̱eitēdi. sicꝫ de illis dictū ē q̇ cū audisset ap̄los post dn̄i ascēsionē. ɔpūcti sc̄ corde. q̇ occiderāt dn̄z. q̇s allocutꝰ ē btissimus

petrꝰ dicēs inter alia. agite pēitēciam ⁊ baptizetur vnusquisq̧ vr̄z i noīe dn̄i ihū xp̄i. ⁊ dimittēt᷑ vob pccā vr̄ā. Sed qm̄ idē ipi mēbra eiꝰ facti st̄. cuiꝰ in ligno mēbra fixerūt. ppl̄s iudeoꝝ n̄ ē recordatꝰ facē miām. ꝑsecutꝰ ē hoīez in opē ⁊ mēdicū. ſ; in mēbris suis ꝺ qbꝰ dicturus ē qđ attiēt ad ipa opa miē. qn̄ vni ex mimis meis n̄ fecist; m̄ n̄ fecistis Et cōpūctū corde mortificare. plane ꝯpūctū corde ſ; in mēbris suis: De hijs āt q̄ ꝑsecuti sunt vt cōpūctū corde mortificarēt. erat ⁊ saulus cōsentiēs in necē stephāi Cōpūcti corꝺ q̄a ⁊ ip̄e stephanꝰ de illis eāt q̄ ꝯpūcti sunt corde: S; saulꝰ recordatꝰ ē facē miām. ⁊ q̄ mane rapiebat vesꝑe diuisit escas Et ip̄e cōpūctꝰ corde. vt eciā in illo ipi ꝑseq̄rēt᷑ inopē volētes mortificaē cōpūctū corde Hoc q̄ppe oderāt in paulo ap̄l'o. q̄a cōpūctꝰ corde ꝑdicabat quē fueāt an̄ ꝑsecutꝰ. Inopē q̄ppe ⁊ mēdicū ⁊ ꝯpūctū corde in mēbris suis ⁊ ip̄e vt mortificaēt ꝑsequēs audiuit de celo. saule saule q̄d me ꝑseq̄ris. ⁊ factus cōpūctꝰ corde. cepit talia pati q̄lia faciebat cōpūctis corde: Deinde seq̄tur psalmus: Et dilexit maledictioēm ⁊ veniet ei Q̄mq̧ ⁊ iudas maledictionē dilexerit ⁊ furādo de loculis ⁊ dn̄m vēdēdo atq̧ tradendo. tn̄ aptius ppl̄s ille dilexit maledictioēm qn̄ dixit. sanguis eiꝰ suꝑ nos ⁊ suꝑ filios nr̄os Et noluit bn̄docōnē ⁊ elōgabit᷑ ab eo Et iudas q̄dē q̄a xp̄; noluit in q̄ ē et̄na bn̄docō. ſ; aptius noluit bn̄docōnē ppl̄s iudeoꝝ. cui dixit ille illumiātꝰ a dn̄o. nūq̄d ⁊ vos vultis discipuli eiꝰ fieri. ⁊ noluit bn̄docōnem. ⁊ ꝓ maledicto habuit ⁊ rn̄dit. tu sis discipulꝰ eiꝰ. lōge fcā ē ab eo bn̄dictio q̄a trāsitū fecit ad gētes: Et induit maledictionē sicut vestimētū. siue iudas siue ille ppl̄s. Et intrauit sicut aqua in interiora eius. Ergo ⁊ foris ⁊ intus. foris sicut vestimētū. intꝰ sicut aqua: qm̄ in eiꝰ incidit iudiciū q̄ potest ⁊ corpus ⁊ aiām occidere in gehennā: corpꝰ foris aiām intꝰ Et sicut oleū in ossibꝰ eiꝰ Oñdit eū cū decātiōe male facē. compare sibi maledictionē. hoc est penā eternam. q̄a benedictio vita eterna est Modo q̄ppe malefacta delectāt sicut aqua in interiora eiꝰ ⁊ sicut oleū in ossibus eius: sed ideo maledictio vocatur. q̄a talibus deus tormēta predixit Tanq̧ in ossibus āt oleū est maledictio: cū homiēs inde fortes se putāt. q̄a licet eis mala tq̧ ipune ꝯmittē Fiat ei sicut vestimētū q̄ oꝑitur Cū suꝑiꝰ iā dixerit de vestimēto q̄d ē qđ repetit? An q̄a dixerat induit maledcōnē sic; vestimētū. differt ab eo vestimēto qđ nō induitur sed operitur? Induitur em̄ q̄sq̧ tunica. operitur pallio: Et q̄d est hoc. nisi eciam in conspectu hominū de iniquitate gloriari? Et sic; zona inquit qua semper p̄cingitur Mariē homiēs ideo p̄cingūtur vt ad operādum sint aptiores. ne vestis finibus prepediātur Ergo maledcōne se precingit. q̄ malū nō repētinū sed dispositū aggreditur. ⁊ ita discit malū facere vt semꝑ ꝑatus sit Vn̄ ⁊ hic ait. ⁊ sicut zona qua semꝑ p̄cingitur: Hoc opus eoꝝ q̄ detrahūt michi apud dn̄m Nō dixit merces eoꝝ. sed opus eoꝝ Maīfestum ē em̄ ꝙ indumēto ⁊ oꝑtorio ⁊ aq̄ ⁊ oleo ⁊ zona ipa opa describat. q̄bus eterna maledictio comperatur Nō ergo est vnus iudas sed multi de quibus dicitur. hoc opus eorum qui detrahunt michi apud dominū: q̄mq̧ ⁊ pluralis numerus poni potuit pro numero singulari. sicut herode mortuo dictum est ab āgelo. mortui sunt qui querebāt aiām pueri

Sed q̄ magis detrahūt xp̄o apud do
minū: nisi illi q̄ ipsis verbis dn̄i detra
hūt. dicētes nō eē ipsum quē lex dn̄i
⁊ ꝓphē pnūciarunt: Et q̄ loquunt᷑
inq̄t mala aduersus aīām meā. negan
do eū cū voluisset potuisse resurgere
cū dicat. potestatē habeo ponēdi ani
mā meā. ⁊ potestatē habeo iterum su
mēdi eam: Et tu dn̄e dn̄e fac mecū
Quidā subaudiēdā putauerūt miām
q̄dā vero ⁊ addiderūt. ſ; emēdatioēs
codices sic hn̄t. ⁊ tu dn̄e dn̄e fac mecū
ꝓpter nomē tuū: Vn̄ sensus altior nō
est ꝑtermittēdꝰ. ita dixisse filiū patri
fac mecū. q̄a eadē sunt opa p̄ris ⁊ filij
vbi eciā miām intelligamꝰ Seq̄t᷑ em̄
Quia suauis est miā tua: Et ipām
q̄a nō dixit fac in me vel fac sup me vl᷑
aliq̄d huiusmōi. sed ait fac mecū. bn̄ i-
telligimꝰ ⁊ p̄rēm ⁊ filiū simul facē mi
sericordiā in vasa mīē: Potest h̄ eciā
sic intelligi. fac mecū. id ē adiuua me.
Nā in cotidiana loquēdi cōsuetudie
habemꝰ. cū de aliq̄ re q̄ ꝑ ꝑtibꝰ nr̄is ē
dicimꝰ nobiscū facit. Pater q̄ppe ad-
iuuat filiū. in q̄ꝝtū deꝰ hoiēm ꝓpt̄ for
mā serui. cui hōi deus ⁊ cui forme ser
ui eciā dominꝰ ē pater: Nā in forma
dei filiꝰ adiutorio nō indiget Eq̄liter
em̄ cū p̄rē ōipotēs est. ex q̄ ⁊ ipse adiu
tor est hōis: Sicut em̄ pater suscitat
mortuos ⁊ viuificat. sic ⁊ filius quos
vult viuificat ¶ Nec aliud pater ali-
ud filiꝰ. aut aliter pater aut aliter filiꝰ
q̄a ⁊ eadē facit ⁊ sil᷑iter Vn̄ in q̄ꝝtū hō
est filius dei. deus suscitauit illu; a
mortuis. hoc est pater. cui dicit ī psal
mis. suscita me ⁊ reddam illis: in q̄ꝝ-
tū autem deus est eciā ipse se suscita-
uit. ꝓpter quod dicit. soluite templū
hoc ⁊ in triduo suscitabo illō: Quod
eciam hic significauit. si quis diligent̄
intendat Scrutari em̄ iussit scriptu-
ras q̄ testiōniū ꝑhibēt de illo. nō in su

ꝑficie ꝑtrāsiri: Nō em̄ tantūmō ait
dnē dnē fac mecū. sed ait. ⁊ tu. Quid ē
et tu. nisi quia et ego: Quod autem
nō semel domiē sed repetēs ait domi
ne dn̄e. habet in hoc orātis affectum.
sicuti est deus deus meus: Quod ve
ro cū dixisset fac mecū. addidit ꝓpter
nomē tuum: gratiam cōmēdauit:
Nullis em̄ operum meritis p̄cedēti-
bus in tantā celsitudinem subleuata
est humana natura. vt totū siml᷑ ver
bū ⁊ caro hoc est deus ⁊ homo. vni-
genitus filius dei dicētur. Hoc autē
factum est vt ab illo qui creauerat ꝑ
id quod nō ꝑierat id quod perierat q̄
reretur Vn̄ ⁊ hic sequitur. quia sua-
uis ē misericordia tua: Libera me
q̄a egenus ⁊ paup ego sum Egestas
⁊ pauptas. infirmitas est ex qua cru
cifixus est Et cor meū cōturbatū ē
intra me: Hoc ad illud refert᷑ quod
ait a ꝓpiquāte passiōe. tristis est aīā
mea vsq; ad mortem Sicut vmbra
cū declinat ablatus sum: Hoc ipsam
mortē significauit Sicut em̄ ex vm-
bra declinante fit nox. sic ex mortali
carne fit mors Et excussus sum si-
cut locuste Hoc iā in mēbris eiꝰ hoc
est fidelibus eius cōueniētius intelli
gi existimo. q̄d vt aliq̄nto aptius po
neret. maluit dicere sicut locuste q̄ꝝ si
cut locusta. q̄ꝝuis ⁊ numero singulari
possent accipi multe. sicut illud ē. dix-
it ⁊ venit locusta. sed eēt obscurius.
Excussi sunt ergo id ē fugati a ꝑsecu-
toribꝰ fideles eiꝰ. q̄ꝝ vel multitudinē
significari voluit noīe locustaꝝ vel q̄
trāsilierūt de loco in locū: Genua
mea infirmata sunt a ieiunio: Legi-
mꝰ dn̄m xp̄m q̄dragita dieꝝ habuisse
ieiuniū. ſ; tm̄ ne valuit in eo illa iedia.
vt genua eius infirmarēt᷑: An ⁊ hoc
ī mēbris eiꝰ h̄ est in scis eiꝰ aptiꝰ intel
ligitur: Et caro mea imutata ē ꝓpt̄

oleū. ꝓpt grām spūalē. Vn̄ ⁊ cristꝰ ap
pellatur a crismate. crisma āt vnctio:
Caro āt ꝓpt oleum nō in deteriꝰ sed ī
meliꝰ imutata ē. h̄ est a mortis cōtu-
melia in glīam imortalitatis exurgēs
Cū itaqꝫ dixisset. genua mea īfirmata
sunt a ieiunio. vbi significatū eē arbi
tror eos q̄ in mēbris eius fortes vide
bātur. tāqꝫ pn̄tia pāis q̄ sustētabātᷓ ab
stracta ī eius passiōe defecisse vsqꝫ ad
negatioēm q̄ apparuit in petro. tāqꝫ
ad eos cōfirmādos ne succūbēdo pe
nitus caderēt. ⁊ caro mea inq̄t imuta
ta ē ꝓpter oleū. vt eos a mea morte
deficiētes mea resurrectiōe firmarē.
⁊ misso spū sancto vnguerē. q̄ nō ad e
os veīsset nisi ego abissem Hoc enim
dixerat. nō pt ille venire nisi ego abie
ro. ⁊ euāgelista dicit. nōdū erat spūs
datus. q̄a ihesus nōdū fuerat glorifi
catus. nōdū erat imutata caro eius:
Siue āt ꝑ aqꝫ ꝓpt ablutionē vel irri-
gationē. siue ꝑ oleū ꝓpt exultationē
⁊ iflāmationē caritatis significetur
spūs sanctus. nō ideo ē a seipso diu-
sus q̄a signa diuersa sunt: Multum
eñ diuersa sunt eciā leo ⁊ agnus: ⁊ ta
mē vtroqꝫ significatus est xpristus:
leo ꝓpter aliud. agnus ꝓpt aliud. non
tamē alius. q̄a nec fortis ē agnꝰ nec in
nocēs leo. cristus aūt ⁊ inocēs vt ag
nus ⁊ fortis vt leo Dicit āt apd̄ ysayā
ipse ihesus xpristus. spūs dn̄i sup me
eo ꝙ vnxit me Et ego factus sum
obprobrium illis. ꝑ mortem crucis:
Cristus eñ nos redemit de maledic
to legis. factus ꝓ nobis maledictū:
Viderūt me ⁊ mouerūt capita sua
q̄a viderūt pepēdisse nō viderūt resur
rexisse: Viderūt quādo genua sunt ī-
firmata. nō viderūt quādo est caro ī
mutata: Adiuua me dn̄e deꝰ meus.
saluum me fac ꝓpter miām tuam:
Hoc ad totū referri potest. id est ⁊

ad caput ⁊ ad corpus: ad caput ꝓpter
formā serui. ad corpus ꝓpter ipsos
seruos: Potuit eñ ⁊ in eis dicē deo.
adiuua me ⁊ saluū me fac. in q̄bꝰ sau-
lo dixit q̄d me ꝑseq̄ris Nō āt addit se
cūdū miām tuā. gratuita grā cōme-
moratur nō ex opeꝝ debito Et sci
āt q̄a manus tua hec. ⁊ tu dn̄e fecisti
eam De hijs dixit sciāt. ꝓ quibus seui
ētibus ⁊ orauit. q̄a in eis q̄bus factꝰ ē
obprobriū mouētibus in eius illusio
nem capita sua. erāt eciā hij qui in eū
postea crediderūt: Discāt āt q̄ formā
huāni corꝑis deo tribuūt. quomodo
habeat deus manū. Si eñ q̄d facit
manu facit: nūq̄d ⁊ ipam manū suā
manu facit? Quomodo ergo hoc dic
tū est. ⁊ sciāt q̄a manus tua hec. ⁊ tu
dn̄e fecisti eam? Intelligamus vtiqꝫ
manū dei esse xpm. vn̄ alibi dicitur. et
brachiū dn̄i cui reuelatū est: Hec ma
nus ⁊ erat ⁊ fecit eam. quia in princi
pio erat verbum ⁊ v̄bum caro factū
est. ⁊ erat sine tempe scd̄m diuinitatē
⁊ factus est ei ex semiē dauid secūdū
carnē Maledicēt illi ⁊ tu benedices.
Vana est ergo ⁊ falsa maledictio fili-
lioꝝ hominū diligētium vanitatem ⁊
querentium mēdacium. deus autem
cum benedicit facit quod dicit Qui
insurgunt in me cōfundātur: Vt eñ
insurgant aliquid se aduersus me ꝑfi
cere arbitrantur. sed cum exaltatus
fuero sup celos. ⁊ esse ceperit sup oēꝫ
terram gloria mea. confundētur: ser
uus autē tuus letabitur. siue ī dextra
patris siue in suis mēbris letātibꝰ ⁊ ī
ter temptatioēs in spe. ⁊ post temp-
tationes in eternū: Induātur q̄ de
trahunt michi pudore: id est pudeat
eos detraxisse michi: Sed hoc po-
test et in bono accipi. dum corri-
guntur: Et operiantur sicut diploi
de confusione sua. Diplois du-

plex palliuz ē. Nā qdā eciam sic inēpta
ti sunt istū vsum. ꝛ optātur sicut pal-
liū duplex ꝯfusiōe sua. itelligitur āt con
fundātur intꝰ ꝛ foris id ē ꝛ corā dn̄o
ꝛ corā hominibꝰ: Cōfitebor dn̄o ni-
mis in ore meo: Nimis dici solet i cō
suetudiē sermōis latini. qd̄ plꝰ ē q̄ʒ dēt
cui cōtrariū ē pax. qd̄ minus ē q̄ʒ dēt:
Sʒ minꝰ grece agās dr̄: iste āt vsus
nō hēt agās. sʒ hēt splodra. qd̄ qdā nr̄i
sic inēptati sunt. vt p eo ponerēt ali-
qn̄ nimis. aliqn̄ valde: Sʒ si nimis p
eo qd̄ ē valde itelligitur. p̄t ꝛ in laude po
ni: Nā ꝛ ista cōfessio laudē significat.
ita em̄ seqtur: Et in medio multorū
laudabo eū. Dicit eciā ꝛ in alio psalmo
in medio eccl'e cātabo te. Sʒ cū ipa cā
tat eccl'a q̄ corpꝰ est xp̄i. quō in medio
eccl'e cātat eccl'a. ita ꝛ hic multi cū sint
mēbra xp̄i. sicut ipi laudāt ille laudat.
q̄a mēbra sūt eiꝰ. Quō in medio multo
rū laudat. qn̄ ipsis multis laudātibus
dr̄ ipe laudare: An iō laudat in medio
mltoꝝ: q̄a cū eccl'a sua ē hic vsq̄ʒ in cō
summationē sc̄li: Vt qd̄ ait in medio
mltoꝝ: h̄ accipiamꝰ qd̄ ab eisdē mltis
honoratur: In medio q̄ppe esse dr̄. cui
honor p̄cipuꝰ exhibetur: Si āt cor ē tāq̄ʒ
hōis mediū. nichil meliꝰ itelligitur dictū
q̄ʒ in cordibꝰ mltoꝝ laudabo eū: Ha-
bitat em̄ xp̄s p fidē in cordibꝰ nr̄is. et
iō ait in ore meo id ē i ore corpis mei.
qd̄ ē eccl'a. Corde ei creditur ad iusticiā
ore āt cōfessio fit ad salutē Qui asti
tit a dextris paupis: De iuda dictum
erat ꝛ dyabolꝰ stet a dextris eiꝰ. q̄ su
as diuitias augere voluit xp̄o vēdito
Hic āt dn̄s astitit a dextris paupis.
vt diuitie paupis sint ipe dn̄s: Astitit
q̄ppe a dextris paupis. nō vt ei multi
plicaret ānos vite qn̄q̄ʒ finiende. neq̄ʒ
vt eiꝰ augeret pecuniā. aut eū faceret
corpis viribꝰ fortē vel ad tēpꝰ icolu-
mē. sed vt saluā faceret iquit a psequē
tibꝰ aiām meā Salua fit āt a psequē
tibus aiā. si nō eis cōsentiatur ad ma
lū. Nō eis āt cōsentitur cū assistit dn̄s a
dextris paupis. ne ipa paupertate id ē
infirmitate succūbat Hoc adiutoriū
prestitum est corpori xpristi in sanc-
tis martiribus omnibus

Expl'. ps c. viij. Incip. ps c. ix:

Quātum dominus donāt q̄ nos
ministros cōstituit vbi ꝛ sacra-
menti sui seruire vobis in adipe mise
ricordie sue. suscipimus psalmū istū
quem modo cātauimꝰ breuē numero
vboꝝ. magnū pōdere sentēciarum.
adiuuāte illo qui vos fecit intentos.
vt ꝛ nos faciat ydoneos sicut possu-
mus considerare. viuat anima ves-
tra ꝛ vigilet in deum: Tempus em̄
cōstituit deus pmissis suis: ꝛ tem-
pus eis que promisit implendis:
Promissionum tempus erat tempo
ra p̄phetarum vsq̄ʒ ad iohannē bap-
tistam. ab illo autem ꝛ deinceps vsq̄ʒ
ad finem tempus est implēdi ea q̄ p-
missa sunt Fidelis deus qui se nostꝝ
debitorem fecit. nō aliqd a nobis ac-
cipiendo sed tanta nobis pmittēdo:
Pax erat pmissio. eciā scripto se tene
ri voluit. veluti faciens nobiscū cyro
graphum pmissorū suoꝝ. vt cū ea q̄
pmisit soluere inciperet. in scriptura
pmissorum cōsideraremus ordinem
soluendorum Tempus itaq̄ʒ p̄phetie
p̄dictio erat vt sepe iam diximus p-
missionum Promisit salutem eternā
ꝛ beatā vitam cū angelis sine fine. ꝛ
hereditatem imarcessibilem gloriam
sempiternā. dulcedinem vultus sui.
domū sanctificationis sue in celis ex
resurrectiōe a mortuis. nullū deinceps
moriendi metū Hoc est pmissum eiꝰ
tāq̄ʒ finale quo decurrit nostra ōnis
intentio. quo cum venerimus nichil

ãplius reqramꝰ. nichil ãpliꝰ exigamꝰ: Sꝫ ad illō qđ erit ī fine q̊ ordīe vēiatˀ. neqꝫ h̄ tacuit ꝓmittēdo ⁊ pnūciādo: Promisit eñ hōibꝰ diuitatē. mortalibꝰ imortalitatē. peccōribꝰ iustificatiōnē. abiectꝭ glificatioēꝫ Quicqđ ꝓmisit indignis ꝓmisit: vt nō q̃i opibꝰ m̄ces ꝓmittēt. sꝫ grā a nōie suo g̃tis daēt. q̃a ⁊ h̄ ip̄m ꝙ iuste viuit in q̃tū hō pt iuste viuē n̄ meriti huāni sꝫ bn̄ficij est diuini Nēo eñ iuste viuit n̄ iustificatꝰ. id ē iustꝰ effectꝰ Ab illo āt fit hō iustꝰ q̄ nūq̃ p̄t eē iiustꝰ Sicꝫ eñ lucerna n̄ a seipa accēditur: ita nec aiā huāna sibi p̄stat lucē. sꝫ clamat ad deū. tu illumiābis lucernā meā dn̄e Cū g̊ peccōribꝰ ꝓmissum sit regnū celoꝝ. nō ī peccato ꝑmanētibꝰ sꝫ a peccō liberātis ⁊ iusticie seruiētibꝰ. qđ ip̄m possint grā vt diximꝰ adiuuātˀ. ⁊ ab eo q̄ sꝑ ē iustificātur. incredibile videbatur tātā deū curā gerere ꝓ homibꝰ. hodie qꝫ q̄ de grā diuiā desperāt. atꝫ a pessimis moribꝰ nolūt se cōuertē ad deū vt ab illo iustificētˀ. ⁊ ꝑ eiꝰ idulgētiā deletis ōibꝰ peccis suis icipiāt in illo viuē iuste q̄ nūq̃ vixit iiuste. hāc habēt ꝑnicie cogitatiōis sue in seipōs. vt dicāt deum res huānas n̄ curaē. nec iñ posse cogitaē mūdi huiꝰ artificē atqꝫ rectorē. q̄ admodūq̄sqꝫ mortalis ī t̄ra viuit. ita nec ꝯputari se hō putat a deo. q̄ factꝰ ē a dō. Talē hoīeꝫ si alloq̄ possumꝰ. si admittat nos ꝑus ad aures suas de iñ ad cor suū. si nō repellat resistēdo q̄ rētē se. ⁊ patiatˀ ꝑditꝰ iuēiri se. possumꝰ ei dicē. O hō. quō te deꝰ factū n̄ ꝯputauit: q̄ vt fieres añ curauit. Cū te in ordīe rerū cōditaꝝ numeāri n̄ putas. noli cedē seductori. capilli tui numerati sunt a cōditoē Hoc deniqꝫ et dn̄s ī euāgelio discipulis suis ait. ne mortē timerēt. ne aliqđ suū in morte perituꝝ putarent: illi in morte de aiā sua ꝑtimescebāt. ille ipsis securitatem iā de capillis dabat Ita ne vō anima perit cuius capillus non perit? Verumptamē frēs q̃a icredibile videbatˀ hōibus qđ ꝓmittebat deus ex hac mortalitate corruptiōe abiectiōe infirmitate puluere ⁊ cinere futuros homiēs equales angelis dei. nō solū scripturā cum hōibus fecit vt crederent. sed eciam fidei sue posuit mediatorem. nō quemlibet principem aut quemlibet angelum vel archāgelum. sed vnicum filiū suū: vt qua via nos ꝑductur͛ esset ad illum finem quē ꝓmisit. ꝑ ip̄m filiū suū ⁊ ostenderet ⁊ preberet Parū eñ erat deo si filiū suum faceret demōstratorem vie. cum ip̄m viā fecit. vt per illum ires regētem te ambulantem ꝑ se: Promisit ergo q̃a venturi essemus ad eum: id est ad illā ineffabilem immortalitatem ⁊ cum angelis eius equalitatem Qm̄ longe eramus? Qm̄ ille sursum? Qm̄ nos deorsum? Qm̄ ille in summo? Qm̄ nos in ymo desperati iacebamus? Sine expectatione salutis egrotabamus: missus est medicus quem non cognouit egrotus Si eñ cognouissent numquam dominum glorie crucifixissent: Sed hoc quoqꝫ valuit ad egroti medicamētū. ꝙ medicum occidit egrotus: Venit vt visitaret. occisus est vt sanaret: Insinuauit se credentibus deum ⁊ hominem. deum per quem facti sumus. hominem per quem recreati sumus: Aliud in illo apparebat. aliud latebat. ⁊ quod latebat multo erat prestantius q̃ id quod apparebat: sed quod erat prestantius videri non poterat: Curabatur eger per id quod videri poterat. vt postea capax fieret visionis eiꝰ q̄ latēdo differebaˀ n̄ negādo auferebaˀ Vnicꝰ vtiqꝫ filiꝰ dei venturus ad ho-

mines assumpturꝰ hominemet per
id qd̄ sumpsit futurꝰ hō moriturus
resurrecturꝰ ascensurꝰ in celū sessu-
rus ad dexterā p̄ris et impleturꝰ in
gētibꝰ q̄ ꝓmisit et pꝰ ipletiōꝫ ꝓmissoꝝ
suoꝝ i gētibꝰ etiā h̄ ipleturꝰ vt veni
at et quod prerogauit exigat. discer
nat vasa ire a vasis mie reddat ipiꝭ
qd̄ minatus est. iustꝭ qd̄ pollicitus.
Hoc ḡ totū ꝓphandū fuit p̄nūcian
dū fuit vēturū cōmendandū fuit vt
nō sbito veniēs horrētur sed credi-
tū expcārets Ex hijs promissionibus
est psalmꝰ iste. dn̄m ꝛ saluatorē nos
trū ih̄m xp̄m certe apteq̧ ꝓphetās
vt ōnino dubitare nō possimꝰ xp̄m
āñūciari psalmo h̄ q̄ñq̄dē xp̄iāi sumꝰ
et euāgelio iā credimꝰ et cū ipse dn̄s
nr̄ ꝛ saluator ih̄s xp̄s quereret a iu-
deis cuius filius eēt xp̄s et respōdis
sēt dauid. ille ꝯtinuo retulit r̄ntibus
et ait. Quō ergo dauid in sp̄ū dicit
eū dn̄m. dixit dn̄s dn̄o meo sede ad
dexterā meā donec ponā iimicos tu
os sb pedibꝰ tuis. Si ergo in sp̄ū i
quit vocat eū dn̄m quō filiꝰ eiꝰ est.
Ab hoc versu psalmꝰ iste incipit.

Dixit dn̄s domino meo sede
a dextris meis: donec po
nā inimicos tuos scabellū
pedū tuorū. Hāc ergo questionem
iudeis ꝓpositā a dn̄o in ip̄o ingressu
psalmi pertractare debemꝰ. Si eni
quod r̄nderūt iudei exigatur a nob
vtrū cōfiteamur et nos abnegemꝰ
absit vt negemꝰ: si dicatur nob xp̄s
filius est dauid an nō est. si dixerimꝰ
non. contradicimꝰ euāgelio. Nāq̧
matheo scribēte sic incipit euāgeliū
Liber gn̄ationis ih̄u xp̄i filij dauid.
Euāgelista dicit librū se scribē gn̄ati
onis ih̄u xp̄isti filij dauid. Recte er
go iudei interrogati a xp̄isto cꝰ es-
se filium crederent xp̄m. respōderūt
dauid Respōsioni eorū ꝯgruit euā-
geliū habꝫ h̄ nō solū suspitio iudeo
rū sed et fides xp̄ianorū. Adhuc alia
firmamēta cōspicio Dicit apl̄s Qui
factus est ei ex semine dauid scd̄ꝫ car
nem Dicit etiā ad thimotheū. Me
mor esto xp̄m ihesum resurrexisse a
mortuis ex semine dauid scd̄m euā-
geliū meū Et de ipso euāgelio qd̄ di
cit: In quo laboro vsq̧ ad vincula
tāq̧ male faciens sed sermo dei non
est alligatus. Laborabat ergo vsq̧
ad vincula apl̄s pro euangelio suo
id est pro dispēsatiōe euāgelica quā
populꝰ predicabat Ille qui mane ra
puerat escas ad vespm diuidebat.
Laborabat ergo vsq̧ ad vincl̄a pro
euangelio. a quo euāgelio predica-
bat xp̄m ihesum resurrexisse a mor
tuis ex semine dauid Pro h̄ euange
lio apl̄s laborabat et tamen de hoc
xp̄istꝰ interrogabat et r̄ndentibus
iudeis qd̄ predicabat apl̄s r̄tulit vo
cem contradictionis et ait. Quō er
go dauid in sp̄ū vocat eū dominū:
Et interposuit testimoniū de h̄ psal
mo. dixit dominꝰ dn̄o meo. Si er-
go in spiritu vocat eū dominū. quō
filius eius est: Iudei sb hac interro
gatione tacuerūt. qd̄ r̄nderūt dein-
ceps non inuenerūt nec eū tamē do
minū q̄sierunt quia et ipsum esse il-
lum filium dauid non agnouerunt.
Nos āt fr̄es credamꝰ et dicamꝰ cor
de eni creditur ad iusticiā. ore autē
ꝯfessio fit ad salutem credamꝰ inq̧
ꝛ dicamꝰ et filiū dauid ꝛ dn̄m dauid
Nō erubescamꝰ ō filio dauid ne ira
tū inueniamꝰ dominum dauid h̄ eni
nomine illū rectissime transeuntem
appellātes ceci illūinari meruerunt
Trāsibat eni ihesus et illi audito so
nitu trāseūtꝭ turbe aure illū ꝯgnos-
centes qd̄ nondū poterant oculis.

acclamauerūt voce mag̃ et dixerūt.
miserere nr̄i fili dauid. Turbe aūt illos
increpabāt vt tacerēt et illi nichilo-
minꝰ lucis desiderio turbarū ꝯtra-
dictionē vincentes in clamādo per-
seuerauerūt trāseūtē tenuerunt et a
tāgēte illūiari meruerūt Dicebāt enī
transeunti miserere nr̄i fili dauid Ste
tit ille et victo ab eis clamore ꝯtradi
centiū q̇d inq̇t vultis vt faciā vob̄: Et
illi Dn̄e vt videamꝰ. Tetigit et ape-
ruit oc̄los eorū Viderūt p̄n̄tē q̄ sen
serūt trāseūtē Aliq̇d g̃ trāsitoriū do
minus fecit. est autē aliud q̄d stat.
Aliud ē inq̄ trāsitoriū dn̄i. aliud sta
bile dn̄i Transitoriū dn̄i v̄ginis ꝑtꝰ
v̄bi incarnatio etatū gradatio mira
culorū exhibitio. passionū ꝑpessio
mors. resurrectio ascēsio i celū h̄ to
tum transitoriū fuit Nō enī adhuc
xp̄s nascitur aut adhuc moritur aut
adhuc resurgit aut adhuc ascendet ī
celū. Nōne videt̄ ista facā ꝑ tp̄a cu-
currisse ꝑ tp̄a exhibuisse viatoribus
quiddā trāsitoriū. ne in via remane
rēt sed ad patriā ꝑuenirent: Deniq̄
et illi ceci ad viam sedebāt. ibi transe
untem senserunt et clamādo tenue
runt In via g̃ seculi hꝰ h̄ trāsitoriū
sui dn̄s oꝑatus est ꝛ h̄ trāsitoriū ꝑti
net ad filiū dauid Ideo illi dn̄o tran
seūti clamauerūt. miserere nr̄i fili da-
uid Tāq̄ dicēnt. Filiū dauid trāseū
tē ꝯgnoscimꝰ filiū dauid ī trāsitu dis
cimꝰ Agnoscamꝰ g̃ et nos et filiū da
uid ꝯfiteamꝛ vt illūiari mereamꝛ Sē
timꝰ enī trāseūtē filiū dauid et illūia
mꝛ a dn̄o dauid Ecce ergo qꝛ mgr̄ nr̄
īterrogauit iudeos ꝛ iō nō r̄n̄derūt qꝛ
discipuli esse noluerūt ecce si nos in
terrogaret q̇d r̄n̄dēmꝰ: Defecerūt
in hac īterrogatiōe iudei. ꝓficiāt xp̄ia
ni nō perturbētur s; erudiātur Nō
enī dn̄s interrogat discē volens sed tā
q̄ doctor interrogat Dicēnt miseri iu
dei tu dic nob̄. maluerūt inflata ta-
citurnitate disrūpi q̄ humili cōfessi
one edoceri Dicat ergo nob̄ mgr̄ nr̄
et videamꝰ q̇d interrogāti r̄n̄deamꝰ
Quid vob̄ videtur d̄ xp̄isto cꝰ filiꝰ
est: R̄n̄deamꝰ oīo q̄d iudei s; nō re
maneamꝰ vbi iudei Recolamꝰ euāge
liū q̄d credimꝰ Lib̄ g̃natiōis ihū cris
ti filij dauid Nō qꝛ īterrogamꝛ excidat
nob̄ xp̄m eē filiū dauid quod memo
rie commēdat ap̄ls. Eya xp̄istiane
memor esto ihm̄ xp̄istū resurrexis
se a mortuis ex semine dauid. Ergo
īterrogemur et r̄spōdeamꝰ Quid vob̄
videtur de xp̄isto. cuius filius est:
Dicāt ora ꝯcordantia xp̄istiana Da
uid Referat et doctor ꝛ reuocet no
bis Quō ergo dauid in spū dicit: eū
dn̄m. dixit dn̄s domino meo sede a
dextris meis donec ponā inimicos
tuos sb̄ pedibꝰ tuis: Quō nos dicē
mꝰ nisi a te discēmꝰ: Nunc ergo qꝛ
didicimꝰ dicimꝰ in p̄ncipio eras ver
bū et verbū eras apō deū et deus e-
ras v̄bū. omnia per te facā sunt Ecce
dominꝰ dauid. Sed nos ꝓpter īfir-
mitatē nr̄ā; qꝛ caro desperata iace-
bamꝰ verbū caro factus es vt habi
tares in nob̄ Ecce filiꝰ dauid Certe
tu in forma dei cū esses. non rapinā
arbitratus es esse eq̄l̄ deo ideo dn̄s
dauid sed temet ipsum exinanisti for
mam serui accipiens inde filius da-
uid Deniq̄ et ipsa interrogatiōe tu
a dicens quomō filius eius est non
te filium eius negasti sed modum in
quo id fieret inquisisti Dicit enim in
quis dauid dn̄m. quomō filius eiꝰ
est: Nō nego sed dic quomodo Il-
li ergo ex litteris quas legebant. et
non intelligebant. si ista interroga
tione recolerent modum: non res-
pōderēt quomō interrogas Ecce v̄

go accipiet ĩ vtẽo ⁊ pariet filiũ. ⁊ vo
cabũt nomẽ eius emanuel qd̃ ẽ itꝑ-
tatũ nobiscũ deꝰ Accipiet virgo in v
tero v̑go ex semĩe dauid pariet filiũ
vt sit filius dauid Erãt enĩ ioseph ⁊
maria de domo et pr̃ia dauid Pepit
ergo virgo illa vt esset filius dauid
ꝫ ille quẽ peperit vocabũt nomẽ eiꝰ
emanuel nobcũ deꝰ Ecce h̃es et do-
minũ dauid. Aliqd nob̃ fortassis ex
hac re quõ xp̃s ⁊ filiꝰ sit dauid et do
miꝰ dauid. eciã psalmꝰ iste ĩtimabit
Audiamꝰ ergo et pertractemꝰ eũ.
pulsemꝰ pietate. et torqueamꝰ cari
tate. Dauid ergo ip̃e dicit nec enĩ do
mino contradicere licet. dauid inq̃t ĩ
sp̃ũ dicit eũ dñm Ille ergo dauid de
xp̃o qd̃ dicit: Nã ip̃i dauid psalmꝰ
et iste est totꝰ titulus. simplex sine fi
gura questionis. sine vllo nodo diffi
cultatis Quid ergo dicit dauid: Dix
it dñs dño meo sede a dextris meis
donec ponã inimicos tuos scabellũ
pedũ tuorũ. Quid est scabellũ pedũ
tuorũ: Hoc est sb̃ pedibꝰ tuis. Sca
bellũ enĩ pedũ sb̃ pedibꝰ est. Dixit in
quit dñs dño meo Audiuit h̃ dauid
audiuit in sp̃ũ Ubi nos: Nõ audiuit
non audiuimꝰ. sed loquenti qd̃ audi
uit et scribenti qd̃ credidimꝰ. Audi-
uit ergo ꝓfus. audiuit in q̊dã secre
tario v̑itatꝫ: in q̊dã misteriorũ sanc
tuario Ubi ꝓp̃he in occulto audier̃t
qd̃ ĩ ap̃to p̃dicauerũt. ibi audiuit da
uid qui cũ fiducia magna dixit. dixit
dñs dño meo sede a dextrꝫ meis. do
nec ponã inimicos tuos scabellũ pe
dũ tuorũ Nouimꝰ xp̃m sedẽ ad dex
trã patris post r̃surrectionẽ a mor
tuis et in celꝰ ascensionẽ. Fc̃m est iã
nec vidimꝰ sed credimꝰ. in libris legi
mꝰ p̃dicatũ audiuimꝰ fide retinemꝰ
Unde ⁊ eoip̃o qd̃ eãt filiꝰ dauid xp̃s
fc̃ũs est dñs dauid. Illd̃ enĩ qd̃ natũ
est semiẽ dauid. ita hõratũ est vt ẽẽt
et dñs dauid Ita admiraris h̊ q̃si et
in rebus huãnis ista nõ fiant Si enĩ
ꝯtingat filiũ cuiuscꝫ regẽ fieri p̃rẽ p-
uato nõne erat dñs p̃ris: Ammira-
biliꝰ est qd̃ p̃t ꝯtingere vt non solum
r̃x fc̃ũs priuati filiꝰ dñs sit patrꝫ sui
ꝫ ep̃ũs fc̃ũs layci filiꝰ sit p̃r p̃ris sui
Ergo ⁊ eoip̃o ꝙ carnẽ accepit xp̃s.
ꝙ in eadẽ carne resurrexit ꝙ in eadẽ
ascendit in celũ et sedꝫ ad dexterã pa
tris. et in eadẽ ipsa carne sic hõrata
sic clarificata sic in celestem habitũ
cõmutata. et filius est dauid et do-
minus est dauid. Secũdũ hanc enĩ
dispensationem trãsitus xp̃isti eci-
am illud ab ap̃lo dicit̃ Propt̃ qd̃ illũ
exaltauit a mortuis. er donauit illi
nomen quod est super omne nomẽ
vt in nomine ih̃u omne genu flectet̃
celestiũ terrestrium et infernorum.
Donauit inquit ei nomen quod est
super omne nomen. Cristo secũdũ
hominem cristo secundum carnem
mortuo resurgenti ascendenti do-
nauit nomen quod est sup̱ õne noⁿ
vt in nomiẽ ihesu oẽ genu flectat̃ ce
lestiũ terrestriũ et infernorũ Ubi e-
rit dauid vt nõ ei sit dñs: In celo sit
in terra sit in inferno sit dominꝰ eiꝰ
erit qui est dominꝰ celestiũ terrestri
um et infernorũ. Gaudeat ergo no
bcũ et dauid filij sui natiuitate hõra
tꝰ. dominatu liberatus et gaudens
dicat vt a gaudentibus audiat̃ dixit
dominus domino meo sede a dex-
tris meis. donec ponam inimicos
tuos scabellũ pedũ tuorm Sede nõ
solũ in alto ꝫ et in occulto excellens
vt domiẽris latẽs vt credaris. Que
enĩ eẽt merces fidei nisi laterꝫ quod
credimꝰ: Merces fidei ẽ videre qd̃
credidimus antequã viderémꝰ. Si
cut autẽ scriptura personat. iustus

ex fide viuit Nō ergo esset iusticia fi
dei si non esset absconditū qd̄ predi=
catū crederem⁹ et credendo ad vidē
dū perueniem⁹ Quā eni mlta mlti=
tudo dulcedis tue dn̄e quā abscōdis
ti timētibus te Ergo abscōdisti ꝛ re
māserūt: Absit. Perfecisti autē spe
rantib⁹ in te. Mirabile ergo miste
riū xpristi sedētis ad dexterā dei. oc
cultatū est vt credētur. sbtractū est
vt speraretur Spe eni salui facti su
m⁹ spes autē que videtur nō ē spes
Qd̄ eni vidʒ quis quid sperat: Apos
toli verba sunt recognoscitis quidē
sed ꝓpter rudes cōmēdo Quid ḡ ait
aplus: Spe iquit salui facti sumus
spes autē q̄ videt̄ non est spes Qd̄ e
ni videt qs. qd̄ sperat: Si aūt qd̄ nō
videm⁹ spam⁹ per paciētiā expcā=
mus. Quia ergo q̄ videt̄ nō est spes
abscondisti dulcedinem timētib⁹ te.
Quia qd̄ non vide⁹ speram⁹ et per
pacientiā expcām⁹ perfecisti spanti
b⁹ in te. Deniqʒ kmi intēte accipite
qd̄ dicturus sum. qm̄ iusticia nr̄a ex
fide est ꝛ fide mūdant̄ corda nr̄a. vt
qd̄ credidim⁹ vidē possim⁹. Vtrūqʒ
enim positum est. et beati mundi
cordes qm̄ ipsi deū videbūt. et fide
mūdās corda eorū. Que ḡ h̄ est ius=
ticia fidei: Credē qd̄ nō vides et ip̄o
merito fidei ad visionē suo tp̄e ꝑue
niē. Dn̄s i euāgelio cū ꝓmittēt spm̄
scm̄ h̄ ait. ip̄e arguet mūdū de pccō.
de iusticia de iudicio. De q̊ pccō de q̈
iusticia de quo iudicio ipse sequitur
et exponit. cōiecturas hoim̄ nō ad=
admittit De pccō qd̄ē inquit. q² non
crediderūt in me Quāta alia pccā iu
deorū et tn̄ q̄si h̄ vnū sit ita dixit. de
pccō quidē q² nō crediderūt in me.
Hoc est illd̄ pccm̄ de q̊ alibi dicit Si
nō venissem pccm̄ nō habēnt. Quid
ē h̄ si nō venissem pccm̄ nō haberēt:

Ergo ad iustos venisti et eos pccō
res fecisti: Sed exceptis alijs pccis
q̄ possent remitti per fidem hoc vnū
pccm̄ nominauit qd̄ si non admittē
tur oia relaxarentur De pccō quidē
ait q² non crediderūt in me ꝛ alibi. si
nō venissem pccm̄ non haberēt. Eo
eni ipso q̊ venit et nō credūt in eū in
ciderūt in pccm̄. qd̄ si non icidēnt. ō
nia cetēa pccā dimitti possent per in
dulgentiā grē ipetratā ꝑ fidē. Ergo
de pccō q² non crediderūt in me. de
iusticia q² ad prēʒ vado ꝛ iā n̄ videbi
tʒ me Hec ē iusticia q² ad prēʒ vadʒ
ꝛ iā nō videbūt. h̄ te eni iusticia ex fi
dē ē Iust⁹ eni ex fid̄ viuit. ꝛ tūc ex fid̄
viuit si nō videat qd̄ credit. Quia er
go et ad iusticiā pertinʒ ex fide viuē
et ex fide neq̄ viuit nisi non videndo
qd̄ credidit vt ipāʒ iusticiā facēt i ho
minib⁹ idest vt credēnt qd̄ nō vide=
rent de iusticia inquit q² ad patrem
vado et iā non videbitis me Hec in
quit erit iusticia vr̄a vt credatʒ in eū
ꝙ non videtis. et fide mūdati eū in
ꝙ credidistis in die resurrectionis
postea videatis Sedet ergo ad dex
teram dei xpristus a dextris patris
filius in occulto est. Credamus eni
duas res. Hic dicit q² et dixit deus
sede a dextris meis. et addidit donͨ
ponā inimicos tuos scabellum pe=
dum tuorum hoc est sb pedibus tu
is Nō vides xpristum sedentem ad
dexteram patris. nec hoc potes vi=
dere quomō ponant̄ inimici ei⁹ sca=
bellū pedum eius Cū hoc impletur
in aperto crede illum esse in occulto
Qui inimici ponūtur scabellum pe=
dum eius: Quibus inania meditan
tibus dicitur quare fremuerunt gē
tes et populi meditati sunt inania.
Astiterūt reges terre ꝛ principes ꝯ
uenerunt in vnū adūsus dn̄m ꝛ adū

sus xp̄m eius .et dixerũt disrũpamꝰ
vincula eorum ⁊ proiciamus a nob̄
iugũ ipsorũ.Non nobis dominẽtur
non nos sibi subiugent . Qui habi
tat in celis irridebit eos . Inimicus
erat .erit sub pedibus eiꝰ aut adop
tatus aut victus Quere ergo quem
locum habeas sub pedibus dñi dei
tui.Nã necesse est vt habeas aut gra
cie aut pene . Sedet ergo ad dexte=
ram dei .donec ponãtur inimici eiꝰ
sub pedibus eius .Hoc fit hoc agi
tur et si paulatim peragitur indefi=
nenter agitur Fremuerunt enim gẽ
tes et populi meditati sunt inania .
astiterunt reges terre et principes
conuenerũt in vnũ aduersus domi
nũ et aduersus xpistũ eius.nũquid
fremendo nunquid meditando ina
nia nũqnid in vnũ aduersus xpistũ
cõueniendo efficient vt non implea
tur .dabo tibi gentes hereditatẽ tu
am ⁊ possessionem tuam terminos
terre: Implebitur omnino et in ill̄
frementibus et illis inania meditã=
tibus . dabo tibi gentes hereditatẽ
tuam et possessionem tuam termi=
nos terre Illi enim inania meditan
tur . vt autẽ impleatur dabo tibi gẽ
tes hereditatẽ tuam ⁊ possessionem
tuã terminos terre non nescio quis
inanis locutus sit .sed dominꝰ dixit
ad me . Sic et in hoc psalmo possuꝰ
dicere .dixit nõ quicũqꝫ .non illi qui
fremunt et meditantur inania . sed
dixit dominus dño meo sede a dex=
tris meis .donec ponã inimicos tu
os scabellum pedũ tuorũ Fremant
meditentur inania perstrepant .nũ
quid non implebitur perijt memo=
ria eorũ cũ strepitu: Loquitur certe
et alius psalmus sed non alius spi=
ritus .perijt memoria eorũ cũ stre=
pitu et domiꝰ ineternũ permanet.

Ille ergo qui memoria eorũ pereũ
te cũ strepitu ineternũ manꝫ. ipe dix
it domino meo sede a dextris meis
Sedet eni ad dexterã patris donec
ponat omnes inimicos eius scabel
lum pedum eius . Et quid sequitur:
Virgam virtutis tue emittet do
minus ex syon Apparet fratres eui
dentissime apparet non de illo reg=
no xp̄i ꝓphetam loqui . quo regnat
semper apud patrem rerũ deum ꝗ ꝑ
illũ create sunt Quando enim nõ rg
nat in principio v̄bũ deus apd̄ deũ:
Dicitur eni Regi ãt sc̄lorũ imortali
iuisibili icorruptibili soli deo honor
⁊ gl̄a i sc̄la sc̄lorũ amen Regi sc̄lorũ
hõr ⁊ gl̄a in sc̄la sc̄lorũ Cui regi sc̄lo
rũ: Inmortali iuisibili icorruptibili
Idõ eni qd̄ et xp̄s est cũ patre inuisi
bil ⁊ icorruptibil .qꝛ v̄bũ eiꝰ ẽ et vtꝰ
eiꝰ et sapiã eiꝰ ⁊ deꝰ apd̄ deũ ꝑ ꝙ fcã
st oiã rex ẽ sc̄lorũ .sꝫ tñ illd̄ dispẽsato
riũ et trãsitoriũ q̊ nos per medieta=
tẽ carnis sue vocauit i etnitatẽ reg
nũ eius incipit xp̄ianis.sꝫ regni eius
non erit finis Ponũtur ergo scabel
lũ pedũ eius inimici eius sedent ad
dexterã pr̄is .ponũ vt dcm̄ ẽ id agi
id vsqꝫ in finem õnino ꝑagitur.Neõ
dicat non posse ipleri qd̄ ceptum est
Quid finẽ cepti desperas: Omps ce
pit omps se ꝓmisit ipleturũ esse qd̄
cepit Vnde ãt cepit: Virgã v̄tut tu
e emittet dñs ex syon Que syon ip=
sa est ihr̄lm Audi ipsũ dñm .Oporte
bat xp̄m pati ⁊ resurgere a mortuis
tercia die Hic sedꝫ ad dexterã dei pa
tris resurgẽdo ubi fuit . Deinde illo
sedẽte ad dexterã pr̄is qd̄ agitur: Vt
ponã inimici eius scabellũ pedũ eiꝰ
Quid agitur audi illũ dicẽtẽ et expo
nẽtẽ et p̄dicabi i noiẽ eiꝰ pnia et re=
missio pccõꝝ p oẽs gẽtes icipiẽtibꝰ
ab ihr̄lm qꝛ vgã v̄tut tue emittꝫ dñs

ex sẏō Virgā ṽtutꝫ tue hᷓ ē regnū po
tencie tue q̄ꝛ reges eos in virga ferre
a emittet dn̄s ex syon: q̄ꝛ incipienti-
bus ab iherusalē Cū ergo miserit ex
syon ṽgam ṽtutis eius. quid fiet? Et
dn̄abitur in medio inimicoꝝ̄ tuoꝝ
Prius dn̄are in medio inimicoꝝ tuo
rum inter fremētes gentes Nunqd
em̄ postea cum acceꝑint honorē suū
sancti ⁊ suam dāpnationem impij in
medio inimicoꝝ suorum dn̄abitur
Et quid mirum si tūc dn̄abitur secuꝫ
in eternū regnantibꝫ sanctꝫ? Et eter-
nis penis ardentibꝫ impijs quid mi-
rum si tunc? Modo in medio inimi
corum tuoꝝ̄ nūc in isto transitu se-
culoꝝ. in ista ꝓpagatione ⁊ successio
ne mortalitatis humane nūc dū tor-
rens tp̄m p̄terlabitur ad hoc directa
est ṽga ṽtutꝫ tue ex syon vt domine-
ris in medio inimicoꝝ̄ tuoꝝ Dn̄are
dn̄are fili dauid: dn̄e dauid dn̄are in
medio paganoꝝ iudeoꝝ hereticoꝝ
falsorum fratruꝫ Dn̄are in medio
inimicorum tuoꝝ Hūc ṽsum recte i
telligimꝰ si nō fieri iam videmꝰ Se-
de ergo a dextris dei: occultaẽ vt cre
daris donec impleantur tp̄a gentiuꝫ
Sic em̄ scriptum ē quē oꝑtebat celū
repetere donec impleantur tp̄a gen-
tium Vt em̄ resurgeres mortuus es
vt ascēderes resurrexisti. vt sederes
ad dexteram patris ascendisti: ergo
vt ad dexteram patris sederes mor-
tuus es De morte em̄ resurrectio de
resurrectione ascensio de ascensione
ad dexteram sessio Hoc totū ergo ce
pit a morte excellēcia claritatis huiꝰ
principiū habet humilitatis Te itaq̄ꝫ
sedente ad dexteram patris implen-
tur tp̄a gentium ponūtur inimici ō-
nes scabellū peduꝫ tuoꝝ: ⁊ ad hoc vt
ꝑueniatur prius dn̄aberis in medio
inimicoꝝ tuoꝝ Ad hoc em̄ ṽgam vir
tutis tue emittet dn̄s ex syon Vt āt
morereris ⁊ per mortē tuā deleretur
cyrographum pccōꝝ ⁊ p̄dicaretꝛ pe-
nitentia et remissio delictoꝝ̄ ꝑ ōnes
gentes incipientibꝫ ab ihr̄l'm cecitas
iudeoꝝ fecit: alijs illuminandis alio
rum cecitas militauit Cecitas em̄ ex
ꝑte contigit in isrl': donec plenitudo o
gentium intraret. ⁊ sic omnis israhel
saluus fieret Cecitas enim ex ꝑte in
isrl' fcā occidit te: occisus resurrexis-
ti. sanguine tuo pccā genciū deleuis-
ti. ad dexteram patris sedēs vndiq̄ꝫ
pacientes ⁊ ad te cōfugientes colle-
gisti Facta est ergo cecitas ex ꝑte in
isrl' fcā est vt plenitudo gentium in-
troiret et sic omnis isrl' saluus fieret
⁊ omnes inimici scabellum pedū tuo
rum Sed hᷓ nūc. postea quid? Te-
cum p̄ncipium in die ṽtutꝫ tue Quis
iste dies est ṽtutis eiꝰ? Qn̄ cū illo p̄n
cipium vel qd̄ principiū vel quomo-
do cū illo principium? Qn̄quidem ⁊
ipe principiuꝫ Adiuuet dn̄s vt nec m̄
dicere ꝑturbetur nec vob audire Vi-
deo enim qd̄ iam factū est. ⁊ vobiscū
video oculis fidei. oculis quoq̄ꝫ car-
nis video qd̄ iam fit rursusq̄ꝫ oculis
fidei vobiscū sp̄o quod futurum est.
Quid ergo factum ē quid fit quid fu
turum est? Cristus passus ē mortuꝰ
est resurrexit tercia die. ascendit in ce
lum vt nouimꝰ quadragesimo die se
det ad dexteram patris hoc iā factuꝫ
est hoc nō vidimus ⁊ credimꝰ Quid
nunc fit? Dn̄atur in medio inimicoꝝ
suoꝝ̄: emissa virga virtutis eiꝰ ex sy
on Fit hoc: id agitur in forma serui:
⁊ p̄ntem tunc viderunt serui ⁊ absen
tem nunc credūt serui Hoc credimꝰ
de forma serui: qd̄ possumus capere
dū adhuc sumus serui Hoc est em̄ il
lud lac puulorum qd̄ tempauit panē
traiciens ꝑ carnem Nam panis ille

angelorum in principio erat v̄bū: vt
tñ panem angeloꝝ manducaret ho-
mo creator angelorum fcūs ē homo
Ita nobis v̄bum incarnatuꝫ factū ē
receptibile: qđ recipere nō valeremꝰ
si filius equalis deo nō se exinaniret
formam serui accipiens in similitudi
ne hōim factus et habitu inuētus vt
homo Vt ergo vtcūqꝫ cape possemꝰ
eum qui non posset capi mortalibus
mortalis factꝰ ē imortalis. vt pacta
sua morte faceret imortales et aliqđ
daret inspiciendū. aliquid credenduꝫ
aliquid post videndū Inspiciendum
dedit formā serui p̄ntibꝫ non solū o-
culis videndū sed eciā manibꝫ ꝑtrec-
tandū Cū eadē forma ascendit in ce-
lum: credere nobis iussit qđ illis vide
re cōcessit Sed ꝛ nos habemꝰ qđ vi-
deamus Illi em̄ viderūt v̄gam emis
sam ex syō: nos videmꝰ dn̄ari in me
dio inimicoꝝ suorū Hoc totū frēs ꝑ
tinet ad dispensationem forme serui
lis. que tolerabiliter capitur a seruis
et amatꝛ a futuris liberis Veritas ei
incōmutabilis qđ est v̄bum dī: deus
apud deū ꝑ quem facta sunt omnia.
in se manens innouat omnia Hāc vt
videamus magna ꝛ ꝑfcā cordis mū
dicia nccāria est: que fit ꝑ fidem De-
monstrata em̄ forma serui dilatata ē
ad demonstrandā formā dei Ipē q̄p
pe in forma serui loquens seruis ait.
qui diligit me mādata mea custodit.
ꝛ qui diligit me diligetur a prē meo ꝛ
ego diligam eum ꝛ on̄dam meip̄m il
li Videntibꝫ se ꝓmisit demōstraturū
se Quid videbant. qđ ꝓmittebat? Vi
debant formā serui: ꝓmittebat for-
mam dei On̄dam inquit meip̄m illi.
Si ipsa est claritas ad quā pducitur
regnū. quid mō transitu seculi huius
colligitur? Ducitur em̄ ad q̄dam visi
onem ineffabilem: quā nō merebun
tur impij Ceterū forma serui cū h̄ es
set visa est ab impijs: viderūt eam q̄
crediderunt viderūt et qui occiderūt
Ne aliqđ magnuꝫ putes fieri formā
illam viderūt amici viderūt ꝛ inimi-
ci ꝛ quidam vidētes interfecerūt qui
dam nō videntes crediderunt Hanc
ergo formā serui quā hic iā in humi-
litate viderūt ꝛ pij ꝛ impij: videbunt
ꝛ in iudicio ꝛ pij ꝛ impij Cū em̄ domi
nus an̄ ocl'os discipuloꝝ suoꝝ ferre
tur in celum: sonuit vox angelica in-
tuentibus eum. viri galilei quid stat̄
intuentes in celū Iste ih̄s sic veniet:
quō vidistis eū eūtem in celū Sic er
go. sic in eadē forma qꝛ de impijs dic
tum est videbūt in quē pupugerunt.
Videbunt iudicaturū. quē irriserunt
iudicatū Ipa itaqꝫ forma serui in iu
dicio cōspicua erit ꝛ iustis ꝛ iniustis
ꝛ pijs ꝛ impijs et fidelibus ꝛ infideli
bus Quid ergo? Impij nō videbunt
Nam de quibꝫ dictū est videbunt in
quē pupugerunt: de ip̄is rursum dic
tum est tollatur impiꝰ vt non videat
claritatem dn̄i Quid ē hoc frēs? Dis
cernamꝰ discamus Excitatur impiꝰ
vt aliquid videat: tollitur impiꝰ vt a
liquid nō videat Iam quid sit visurꝰ
on̄dimus formā illā de qua dcm̄ ē sic
veniet Quid ergo nō est visurus? Et
on̄dam meip̄m illi Quid est meip̄m?
Nō formam serui Quid est meip̄m?
Formā dei in qua nō rapinam arbi-
tratus sum eē equalis deo Quid est
meip̄m? Dilectissimi filij dei sumus ꝛ
nondū apparuit quid erimꝰ: scimus
qꝛ cum apparuerit sil'es ei erimus q̊-
niam videbimꝰ eū sicuti ē Hec clari-
tas dei ē. ineffabilis lux fons lucis si
ne cōmutabilitate veritas sine defcū
sapiā in seip̄a manens innouans oīa
Hec sb̄a dei ē Itaqꝫ tolletur impius
vt nō videat hūc honorē dei Bti mū

dicordes q2 ipi deū videbūt Videtur ergo mi frēs quātū nrē capacitati do minus impꝫtiri dignatur de ipo tpe ſi tñ dicendū est tempꝰ. quodā em̄ tpe venturi ſumꝰ ad nō tempꝰ vñ michi videtur dictum qd ſine piudicio dicā ſi quis intelligere aliqd meliꝰ expedi cius ꝓbabilius poſſit iñ michi videtᷣ dictū. tecū pncipium in die vtutꝫ tue Deniqꝫ hoc quātū puto vſu cōſequē te ſatis explanat Quia em̄ ⁊ hic dicta eſt vtus eꝰ qua ſbicit gētes iugo ſuo q̄ ſtrauit pplos nō ferro ſꝫ ligno. ⁊ ſi in carne ⁊ ſi in humilitate .et ſi adhuc quātum ſeruilis forma patitur capi tur tñ magna vtus eiꝰ q2 qd infirmū eſt dei fortius ē hōibꝫ Quia ergo ⁊ h dcā eſt vtus eiꝰ quā ꝯmendauit dicē do vgam vtutꝫ tue emittet dñs ex ſy on: ⁊ dñare in medio inimicoꝝ tuoꝝ Quāta em̄ vtus eiꝰ dnāns in medio inimicoꝝ ſuoꝝ ꝑſtrepentiū nichil cō tra eū valentiū . cotidie ſibi dicentiū qñ morietur ⁊ ꝑibit nomē eiꝰ ? Cum creſcat gl'a eiꝰ per pplos. cū eius no mini ſubiciantur gētes cū pccōr vide at ⁊ iraſcatur .dentibꝫ ſuis frendat et tabeſcat Quia ergo ē et hec vtus eiꝰ volens ꝓpha cōmendare aliter vtu tem eiꝰ ſicuti eſt vtus dei ⁊ ſapiā dei xp̄us in lumine ꝑpetuo incōmutabi lis veritatis ad quā viſionē ſeruamᷣ ad quā viſionē differimur. ad quā vi ſionem fide mūdamᷣ a q̄ viſione tol litur impius ne videat honorē dm̄: h ergo volens oñdere tecū pncipiū in die vtutis tue Quid ē tecū principiū? Quodlibet pone principiū Si ipſuꝫ xp̄m: pocius diceretur tu es pncipiū q̄ꝫ tecū principiū Rñdit em̄ interro gantibus tu qs es et ait . principium q ⁊ loquor vobis : cū ſit principiuꝫ et pater de quo vnigenitus filiꝰ in quo principio erat vbum q2 verbū erat a pud deū Quid ergo ? Si ⁊ pater prin cipiuꝫ ⁊ filiꝰ principiū duo pncipia? Abſit Sicut em̄ pater deꝰ ⁊ filiꝰ deꝰ pater aūt ⁊ filius nō duo dij ſed vnꝰ deus : ſic pater pncipium ⁊ filiꝰ prin cipiū pater āt ⁊ filius nō duo ſꝫ vnū pncipiū Tecū principiū tūc videberꝫ quomō tecū ſit principiū ? Nō em̄ et hic nō tecū principiū Nō em̄ cum dix iſti .ecce itis quiſqꝫ ad ſua ⁊ me ſoluꝫ relinquitis : ⁊ nō ſum ſolus q2 pater mecū ē Et hic ergo tecū pncipiū Dix iſti em̄ ⁊ alibi pater āt in me manens facit opa ſua Tecū pncipiū nec vm= q̄m a te ſepatus eſt pater : ſed qñ vi= debitur tecū eē pncipium tūc mani= feſtū erit omnibꝫ ſimilibꝫ tibi factis. qm̄ videbūt te ſicuti es Etem̄ h phi= lippus te videbat ⁊ prēꝫ q̄rebat Tūc ergo videbitur qd nūc creditur Tūc tecū principiū videntibꝫ ſanctꝫ vidē= tibus iuſtis ſublatꝫ de medio impijs ne videant gl'am dm̄ Nō ergo cre= damus frēs : qd tūc videamꝰ Nā et philippus obiurgatꝰ ē qd q̄reret vi= dere prēm . cū in ipo filio non agnoſ ceret prēm tanto tpe vobiſcū ſum et nō cognouiſtis me ? Philippe qui vi det me videt ⁊ prēm Sed q me videt nō qui formā ſerui in me videt Qui g me videt qualē me abſcondi timenti bus me q̄lem me videndū ꝑficio ſpe rantibꝫ in me : videt ⁊ prēm Sꝫ q2 iſ= ta viſio opus erit . nūc ꝓ illa qd habe bimus ? Videamꝰ qd dicamꝰ philip= po cui dixerat q me videt videt ⁊ pa= trem Quaſi ei philippus tacitꝰ rñde ret ⁊ quō te videbo ſi aliter viderꝫ q̄ꝫ forma ſerui . aut quō videbo prēꝫ vt inualidꝰ hō mortalis puluis ⁊ cinis: cōuerſus ad eū differens viſionē im perans fideꝫ . q dixerat qui me videt videt ⁊ prēm q2 multū erat ad philip pū ⁊ longe ab eo erat videre non cre

dis inq̄t q2 ego in prē et pater in me?
Quō videre nōdū potes crede: vt vi-
dere merearis Cū ergo ventū fuerit
vt videam⁹ tūc apparebit tecū p̄nci-
pium in die v̄tut; tue. v̄tus v̄tut; tue
nō v̄tus infirmitatis tue q2 ibi v̄tus
v̄tutis tue Habent nunc hoīēs in fi
de in spe in caritate. in bonis opibus
v̄tutes suas: sed ibūt a v̄tutibz in vir
tutem Tecū ergo p̄ncipiū. videberis
cū prē in prē: vt pater tecū p̄ncipiū i
die v̄tutis tue. illius v̄tutis tue quā i
pius nō videbit Nā ꝛ h̄ infirmū tuū
fortius ē hōibus Etem̄ in die v̄tutis
tue tecū principiū De q̄ v̄tute dic; ex
pone: q2 ꝛ hic vt dcm̄ est noīāta ē vir
tus. v̄tus ei⁹ cū emittitur v̄ga. v̄ga
v̄tutis eius ex syon vt dn̄etur in me
dio inimicoꝝ suoꝝ De q̄ v̄tute dicis?
In splendore scōꝝ̄ In splendore
inq̄t scōꝝ De ipa v̄tute dicit qn̄ erūt i
splendore sancti. nō qn̄ adhuc t̄renā
carnē gestantes ꝛ in corpe mortali
atq3 corruptibili gemētes qd aggra-
uat aiām. ꝛ deprimit t̄rena inhabita
tio sensum multa cogitantē Cū ipse
cogitationes inuicē nō vident⁹ nō h̄
ē in splendore scōꝝ Sed qd ē in splen
dore scōꝝ? Donec vēiat dn̄s ꝛ illumi
net abscondita tn̄brarū ꝛ manifesta
bit cogitationes cordis ꝛ tūc laus e-
rit vnicuiq3 a deo Hoc erit in splen-
dore scōꝝ q2 tūc iusti fulgebūt in reg
no patris sui sicut sol Audite em̄ qd
sit h̄: in splendore scōꝝ Veniet inquit
messis. veniet finis seculi. mittet pa-
terfamilias angelos suos et colligēt
de regno ei⁹ oiā scandala et mittet in
camino ignis ardentis: tūc iusti ful-
gebūt sicut sol i regno patris sui In
q̄ regno? Videte si visio q̄dam seruat⁹
de q̄ nobis dictū ē tecū p̄ncipiū In q̄
regno? Vtiq3 in vita et̄na Nā ad dex
teram positis h̄ ocūrus ē: venite bn̄
dicti patris mei ꝑcipite regnū qd vo
bis ꝑatum ē ab origine mūdi Deniq3
dāpnatis impijs. segregat; iustis atq3
laudat; qd sequitur qd dixerat ꝑcipi-
te regnū? Tūc ibūt impij in ambusti
onē eternā: iusti aūt in vitā eternam
Quō dixerat regnū hoc dixerat vitā e
ternā: quo nō ibūt impij Videte si q̄-
dam visio ē vita et̄na Hec ē aūt vita
eterna vt ꝯgnoscant te solū verū de-
um ꝛ quē misisti ih̄m xp̄m: q2 tecum
p̄ncipiū in die v̄tutis tue Ergo tecū
principiū in die v̄tutis tue in splēdo-
re scōꝝ: sed h̄ differtur hoc postea da
bitur Quid nūc? Ex vtero an̄ luci
ferum genui te Quid h̄? Si de⁹ filiū
habet nūquid ꝛ vterū? Sz sicut car-
nis corpa nō habet. q2 nec sinū. dictū
ē tn̄. qui est in sinu patris ipe enarra
uit Qui ē āt sinus ipe est vterus: ꝛ si
nus ꝛ vter⁹ ꝓ secreto posit⁹ ē Quid
est ex vtero? Ex secreto ex occulto de
meipo de sb̄stancia mea h̄ ē ex vtero
q2 gn̄ationem ei⁹ q̄s enarrabit? Acci
piam⁹ ergo prēm dicentē ad filiū ex
vtero an̄ luciferū genui te Quid ē ḡ
an̄ luciferū? Lucifer pro syderibz po
situs ē: tanq3 a ꝑte totū significante
scriptura ꝛ ex eminenti stella oiā sy-
dera Sed illa sydera quō fcā sunt? Vt
sint in signis ꝛ tꝑibz ꝛ in diebz ꝛ in an
nis Si ergo ꝛ in signis ꝛ i tꝑibz posi
ta sunt sydera ꝛ lucifer noiāt⁹ ē ꝓ sy
deribz: qd est an̄ luciferū h̄ ē an̄ syde-
ra ꝛ qd est an̄ sydera hoc ē an̄ tꝑa Si
ergo an̄ tꝑa. ab eternitate Noli q̄re-
re qn̄: eternitas nō habz qn̄ Qn̄ ꝛ ali
qn̄: v̄ba sunt tꝑm De prē nō est nat⁹
in tꝑe ꝑ quē facta sunt tꝑa Dictū est
ergo vt dici oportuit figurate ꝓphe
tice: vt ꝛ vterus ꝓ secreta sb̄a ꝛ luci-
fer ꝓ tꝑibus poneretur An vult; vt
ipm dauid respiciam⁹. q̄ dn̄m suum
dixit filiū suū? Vt em̄ hoc diceret au-

dixit a dño suo ab illo audiuit a quo
falli nõ potuit. ꝛ dixit iã dñm suũ. qꝛ
dixit inquit dñs dño meo sede a dex
tris meis ꝛ ipe loqtur ipi⁹ qñ sermo
cõtextus ẽ Si ergo ipe loqtur: forte
ipe potuit dicere. ex vtero añ lucife-
rum genui te Ex vtero ṽginali ex vte
ro añ luciferũ genui te Si em̃ illa vir
go ducẽs ꝓpaginem de carne dauid
ex illo vtero nat⁹ est xp̃us tanq̃m ex
vtero genit⁹ a dauid. ex vtero q̃ mas
culus nõ accessit: ex vtero ꝓprsus ꝓ
prie ex vtero qꝛ sol⁹ ex solo vtero Er
go ex vtero inquit ille qui eũ dñm su
um dixerat. ex vtero añ luciferũ ge-
nui te ꝛ hocipm añ luciferum signa-
te dcm̃ ꝛ ꝓprie dictũ et sic impletum.
Noctu em̃ nat⁹ est dñs ex vtero vir
ginis marie indicãt testiõnia pastoꝝ
qui vigilias exercebãt suꝑ gregẽ suũ
Ex vtero añ luciferuꝫ genui te. O tu
dñe meus sedens ad dexterã dm̃ mei
vñ ꝛ filius me⁹ nisi qꝛ ex vtero añ lu
ciferũ genui te? Et q̇d nat⁹ es? Iu
rauit dñs ꝛ nõ penitebit eũ tu es sa-
cerdos in eternũ scd̃m ordinẽ melchi
sedech Ad hoc em̃ natus ex vtero añ
luciferum: vt eẽs sacerdos in eternũ
scd̃m ordinem melchisedech Si natũ
ex vtero de virgine intelligim⁹ añ lu
ciferũ noctu sicut euangelia ꝯtestan
tur ꝓculdubio iñ ex vtero añ lucife-
rum vt eẽt sacerdos in eternũ scd̃ꝫ or
dinẽ melchisedech Nã scd̃m id q̇d na
tus est de patre deus apud deũ coe-
ternus gignenti nõ sacerdos: sed sa-
cerdos propter carnẽ assumptã ꝓpt
victimã quã ꝓ nobis offerret a nob
acceptã Iurauit ergo dñs Quid ẽ iu
rauit dñs? Ergo dñs iurat qui prohi
bet hoiẽm a iurando? An forte iõ ma
gis hoiẽm ꝓhibet a iurando ne in ꝑ-
iurium ꝓlabatur? Et iõ de⁹ mag; iu
rat: qꝛ nõ p̃t eẽ ꝑiurus Hõ em̃ q̇ ꝑ cõ
suetudinem iurandi p̃t lingua in ꝑiu
rium ꝓlabi. bñ ꝓhibetur iurare tan
to em̃ longi⁹ erit a ꝑiurio quãto erit
longe a iurando Qui em̃ iurat hõ. fal
sum ꝛ ṽm iurare pt: q̇ aũt non iurat
falsum iurare nõ p̃t qꝛ õino nõ iurat
Cur ergo non iuret dñs. qñ dm̃ iura
mentum ꝓmissionis ẽ firmamentuꝫ
Iuret õino Quid ergo tu facis cũ iu
ras? Testaris deũ Hoc ẽ iurare deũ
testari: ꝛ iõ molestũ ne ad aliq̃ꝫ falsi-
tatem testẽ adhibeas deũ Si g̊ tu iu
rando testaris deũ. cur ergo nõ ꝛ de
us iurãdo testetur seip̃m? Viuo ego
dicit dñs iuratio dei ẽ Sic iurauit de
semine abrahe. viuo ego dicit dñs. q̊
niam audisti vocẽ meã ꝛ nõ pepcisti
filio tuo vnico propter me: nisi bñdi
cens bñdicam te. et implendo imple
bo semẽ tuuꝫ sicut stellas celi. ꝛ sicut
harena q̃ est ad labiũ maris: et bñdi-
centur in semine tuo oẽs gentes Et
semen abrahe q̇d ẽ xp̃s. ille semen ab
rahe accipiẽs carnem de semiẽ abra-
he: erit sacerdos in eternũ scd̃m ordi
nem melchisedech De sacerdocio er-
go scd̃m ordinẽ melchisedech iurauit
dñs ꝛ nõ penitebit eũ Quid de sacer
docio scd̃m ordinẽ aaron? Nunquid
penitet deũ sicut hoiẽm aut nolẽs ca
dit in aliquid vt faciat. aut imprudẽs
ꝓlabitur vt postea eũ de suo ꝓlapsu
peniteat? Scit q̇d agat. scit quousq̃ꝫ
q̇d ꝓgrediatur vñ in aliud ꝯmutetur
in ptãte rcõris est Sed pniã muta°
rerũ significatur Quõ em̃ tu cũ aliq̇d
te penitꝫ doles factũ q̇d fecisti. sic qñ
aliq̇d deus p̃ter spem hõim idest pre
ter q̃ꝫ sꝑant hoiẽs mutat in aliud pe-
nitere se dicit vsq̃ꝫ adeo vt ꝛ de pena
nostra peniteat eũ. si nos de via nrã
mala pẽituerit Iurauit ergo dñs iu
rauit firmauit. nõ eum penitebit nõ
mutabit Sed sacerdos scd̃m q̇d Nũ

quid erũt ille hostie victime oblate a
patriarchis. are sanguinis ⁊ tabna-
culum ⁊ illa testamẽti veteris sacmẽ
ta: Absit Iã illa sblata sunt euerso iã
templo remoto illo sacerdocio. ꝑeũ
te victima eorũ ⁊ sacrificio Hec nec
iudei hñt: vident perisse iã sacerdoci
um scdm ordinem aaron ⁊ nõ agnos
cunt sacerdociũ scdm ordinẽ melchi
sedech Tu es sacerdos in eternũ ꝫm
ordinẽ melchisedech Fidelibꝫ loquor
siquid nõ intelligũt cathecumini. au
ferant pigriciã. festinent ad noticiã
Nõ ergo opus est misteria ꝓmere:
scripture vobis intimẽt qd ẽ sacerdo
ciũ scdꝫ ordinẽ melchisedech D ñs
a dextris tuis Dñs dixerat sede a dex
tris meis: nũc dñs a dextris eiꝰ qua
si mutauerũt sedes An forte sic poci
us iurauit dñs ⁊ non penitebit eũ tu
es sacerdos in eternũ: Ad xpm dictũ
est: tu es sacerdos in eternũ Iurauit
dñs Quis dñs: Qui dixit dño meo
sede a dextris meis ipe iurauit tu es
sacerdos in eternũ scdm ordinẽ mel-
chisedech: ⁊ ad ipm dñm qui iurauit
sermo directus ẽ dñs a dextris meis
O tu dñe qui iurasti ⁊ dixisti tu es sa
cerdos in eternũ scdm ordinẽ melchi
sedech. ipe sacerdos in eternũ dñs ẽ
a dextris tuis: ipe inqm sacerdos in
eternũ de quo iurasti dñs ẽ a dextris
tuis. qꝛ eidem dño meo dixisti sede a
dextris meis quoadusqꝫ ponã inimi
cos tuos scabellũ pedũ tuoꝝ Iste er
go dñs qui ẽ a dextris tuis de q̃ iuras
ti ⁊ cui iurasti dicens. tu es sacerdos
in eternũ scdm ordinẽ melchisedech.

Conquassauit in die ire sue reges
Ipe vtiqꝫ xps dñs a dextris tuis cui
iurasti ⁊ nõ penitebit te Quid agit sa
cerdos in eternũ. quid agit: Qui est
ad dexterã dei ⁊ interpellat ꝓ nobis
tanqm sacerdos intrans in interiora
vł in scã scõꝝ. in secreta celorũ. ille so
lus nõ habẽs peccatũ. ⁊ id facile mũ
dans a peccatꝫ. ille ergo a dextris tu
is. conquassauit in die ire sue reges.
Quos reges qris: Excidit tibi. astite
runt reges terre ⁊ principes ꝯuene-
runt in vnũ adũsus dñm ⁊ aduersus
xpm eiꝰ: Hos reges ꝯquassauit glã
sua ⁊ pondere nõis sui infirmos red
didit reges vt nõ possent efficere qd
volebant Conati em̃ sunt multũ de-
lere nomẽ xpianũ de terra ⁊ non po
tuerunt qꝛ q̃ offenderit in lapidẽ illũ
cõquassabitur Offenderũt ergo in la
pidem offensionis: ⁊ id cõquassati st
reges. cũ dicũt quis ẽ xpũs: Nescio
quis iudeus nescio q̃s galileus sic oc
cisus sic mortuus Lapis ẽ añ ocłos
tuos quasi viliter ⁊ hũiliter iacẽs. id
ꝯtempnendo offendis. offendendo
cadis cadendo quassaris Si ergo tã
ta ẽ ira occulti quid erit iudiciũ mani
festi: Audistis iram occulti de q̃ psal
mus inscribitur ꝓ occultis filij: no-
nus psalmꝰ si bñ memini inscribitur
ꝓ occultis filij. et ibi ostenditur iudi
cium occultũ ire occulte Irato dõ vi
uunt qui in lapidem illũ offendũt cõ-
quassant Et quo valet qd ꝯquassan-
tur: Audiet de iudicio futuro. qꝛ qui
offenderit in lapidẽ illũ ait ꝯquassa-
bitur: sup quẽ vo ceciderit lapis ille
cõteret eũ Cũ ergo offenditur in eũ
quasi hũilis iacet. ⁊ tunc ꝯquassat cũ
aũt cõteret desup veniet Videte quẽ
admodũ hijs binis vbis cõquassabit
⁊ cõteret Offendit in eũ: ⁊ veniet su
per eũ Distributa sunt duo tpa humi
litatis et claritatis xpi. occulte pene
⁊ iudicij futuri: eum nõ cõteret veni
ens quẽ nõ quassat iacens Iacẽs di-
co tãqm cõtemptibilis apparẽs Nã
ille a dextris dei ẽ ⁊ valide ex alto cla
mauit. saule saule quid me ꝑsequeris

Sed tñ quis de celo non diceret qd me p̄sequeris quē nemo tāgebat ñ ita i celo ad dexterā patris sederet vt z in terra in nobis q̄si iaceret Dñs a dextris tuis : cōquassabit in die ire sue reges. Iudicabit in gentibꝫ sed nunc p̄ occultis Erit em̄ z iudiciū manifestum iudicabit in gentibus : nō em̄ fit perit memoria eoꝝ cū sonitu In ipo psalmo est p̄ occultis . perit memoria eoꝝ cū sonitu z dñs ineternū permanet : parauit in iudicio sedē suam z ip̄e iudicabit orbē terrarū in equitate Ibi dictū ē increpasti gētes z perijt impius nomē eorū delesti in eternum : hoc occulte agitur In die ergo ire sue ꝯquassabit reges : iudicabit in gentibꝫ Quō : Audi qd sequitur Replebit ruinas Nō sic iudicabit in gētibus vt repleat ruinas : nā qñ in finē iudicauerit dāpnabit ruinas Replebit ruinas Quas ruinas : Quisqs a noīe ei⁹ timuerit cadet : cū ceciderit euertetur qd erat . vt edificetur qd nō erat Judicabit in gentibꝫ replebit ruinas Quisqs ꝯtumax es in xp̄m . cassuram turrim in altū erexisti hoīem vt teipm deiciens hūilis reddaris : sedentis ad dexterā patris pedibꝫ prouoluaris vt fiat in te ruina cōstruenda Nā si p̄manes in mala altitudine tūc deicieris qñ nō edificaberis Et ei de talibꝫ dicit in alio psalmo scriptura : destrue eos z non edificabis eos Proculdubio non diceret de q̄busdā destrue eos z nō edificabis eos : nisi quosdam ita destrueret vt edificaret Nō fit hoc tp̄e cū xp̄us in gentibꝫ ita iudicat vt repleat ruinas : cōquassabit capita sup terrā multā Hic super terrā in hac vita : cōquassabit capita in terra multa De sup̄bis hūiles facit z audeo dicere frēs mei . vtile ē capite quassato hic hūiliter ābulare. q̄ capite erecto in iudiciū eterne mortis incidere Multa capita cōquassabit ruinas faciendo : sed replendo edificabit De torrente in via bibet : propterea exaltabit caput Videamus z in via bibentem de torrente p̄mo Quis est torrens : Profluxio mortalitatis huāne Sicut em̄ torrens pluuialibꝫ aquis colligit᷑ . redūdat p̄strepit currit z currendo decurrit id ē cursum finit : sic z omnis iste cursus mortalitatis Nascūtur oēs viuūt moriūtur et alijs morientibꝫ alij nascūtur rursus q̄ illis morētibꝫ alij oriunt᷑ succedūt accedūt decedūt nec manebūt. Quid h̄ tenetur qd nō currit : Quid nō q̄si de pluuia collectū it in abyssuꝫ : Quō em̄ fluuius repente collect⁹ de pluuia . de guttis ymbriū . it in mare nec apparet nec apparebat anteq̄ de pluuia coillgeretur . sic hoc gen⁹ huānum de occultis colligitur z profluit morte Rursum in occultū p̄git medium h̄ sonat z transit De h̄ torrente bibit ille : nō est dedignatus bibere de h̄ torrente Bibere em̄ de h̄ torrente illi erat nasci z mori Hoc habꝫ z torrēs iste : natiuitatē et mortem Suscepit hāc xp̄s . natus ē . mortu⁹ ē : ita de torrente in via bibit : exultauit em̄ vt gygas ad currendā viam De torrente ḡ in via bibit : q̄ in via pccōrū nō stetit Quia ḡ de torrente in via bibit ꝓpterea exaltauit caput : id ē q̄ humiliat⁹ est z fact⁹ ē subditus vsq̄ ad morteꝫ mortē āt crucis ꝓpterea eū de⁹ exaltauit a mortuis z donauit ei nomen qd est sup oē nomē vt in noīe ih̄u oē genu flectatur celestiū terestriū z infernoꝝ : z ōnis lingua ꝯfiteatur q̄ dñs ih̄s xp̄us in gl̄a ē dei patris

Explicit p̄s c. ix. Incipit p̄s c. x.

Uenerūt dies vt cantemus all'a Adest o te aīo frēs ad p

cipienda q̄ dn̄s suggerit ad exhortati
onem nrām et nutriendā caritatez q̄
nobis inherere deo bonū est Adesto
te aiō cantatores boni filij laudis: et
glīe sempiterne veri et incorrupti dei
Adestote intenti q̄ nostis cantare et
psallere in cordibz v̄ris dn̄o: grās sp
agentes in ōnibz ꝛ laudate deū Hoc
ē em̄ allīa Et hij quidē dies veniūt trā
situri transeūt ꝗ venturi ꝛ significāt
diem qui nō venit nec transit: qꝛ nec
hesterno p̄itur vt veniat: nec crasti-
no vrgetur vt trāseat Ad quem sa ne
nos cuz venerim⁹ inherentes ei nec
nos transibim⁹. et sicut quodā loco
canitur deo beati q̄ habitāt in domo
tua in sclīa sclorꝫ laudabūt te. H̄ erit
ociosorꝫ negociū hoc opus vacantiū
hec actio qetorꝫ h̄ cura scōrꝫ Sicut ei
dies isti p̄teritis diebz q̄dragesime q̄-
bus an̄ resurrectionē dn̄ici corpis vi
te hui⁹ significatur meror solēpniter
grata hylaritate succedūt: sic dies il-
le qui post resurrectionē dabit² ple-
nario corpi dn̄ hoc ē scē eccē cūctis
vite hui⁹ erūpnis atqꝫ doloribus ex
clusis perpetua beatitudine succedet
Hec āt vita de nobis exigit cōtinen-
tiam: vt eciā cū labore ꝛ luctamīe in
gemiscentes grauati ꝛ habitaculum
nr̄m qd̄ de celo ē supindui cupientes
a sclīaribus delcātionibz tēperem⁹ ꝛ
significatur q̄dragesimo numero q̄ ꝛ
moyses ꝛ helyas ꝛ ip̄e dn̄s ieiunaue
runt Precipitur em̄ nobis et ex lege
ꝛ ex ꝓphetis ꝛ ex ip̄o euāgelio qd̄ tes
timoniū habet a lege et ꝓphetis vn̄ e
ciam i mōte inter vtrāqꝫ p̄sonā medi
us saluator effulsit vt ab omnibz mū
di illecebris quibz captiui hoīes obli
uiscuntur deū. auiditatem nrām tꝫ
ieiunio tp̄antie refrenemus q̄d diu re
fectio decalogi legis tanq̄ psalteriuz
decē cordarū p̄ quatuor eiusdē mūdi

ptes id est toto orbe p̄dicatur vt de-
cem quater ducta q̄dragenarium nu
merum signent quinq̄genario v̄o nu
mero post resurrectionē dn̄ quo cā
tam⁹ allīa nō cuiusdā tp̄is finis ꝛ trā
situs sed btā illa significatur etnitas
qꝛ denari⁹ addit⁹ q̄dragenario labo
rantibus in hac vita fidelibz merces
illa p̄soluitur quā ꝛ primis ꝛ nouissi-
mis paterfamilias p̄parauit equalē
Audiam⁹ itaqꝫ plenum diuina laude
pectus populi dei Ecce p̄sona in hoc
psalmo quēdam exultantē felici exul
tatione p̄figurat ꝛ scaturientē corde
in amore dei populū scilꝫ corp⁹ cris-
ti ab ōni malo liberatū ¶ Psalm⁹

Confitebor tibi inq̄t dn̄e in to
to corde meo Nō semp ꝯfes-
sio pccōrꝫ est: sed laus dei deuotione
cōfessionis exp̄mitur Illa luget hec
gaudet illa medico vulnus ōn̄dit hec
de sanitate grās agit Hec ꝯfessio quē
dam significat nō soluz ab omni ma-
lo liberatuz sed eciā a malignis ōnibz
separatū Et iō videam⁹ vbi cōfitea-
tur dn̄o in toto corde In ꝯsilio in
quit rcōrum ꝛ cōgregatione Credo
qꝛ sedebūt sup duodecim thronos iu
dicantes duodecim tribz isrl̄ Nullus
em̄ iam inter eos iniquus nulli⁹ iude
furta tolerātur. nullus symōmagus
baptizatur. sp̄m volens emere dū co
gitat vēdere Nullus alexāder erari⁹
mlīta mala ōn̄dit: nullus ouina pelle
tectus falsa fraternitate surrepit In
ter quales nūc necē est eccā gemat: ꝛ
q̄les tūc oportet cū oēs iusti congre
gabūtur excludat Hec sunt magna
opa dn̄ exq̄sita in oēs volūtates ei⁹
p̄ q̄s nullū cōfitentē deserit miā Nul
lius ē iniq̄tas impunita: q̄n flagellat
eciā oēm filiū quē recipit Sꝫ si iust⁹
vix saluabitur pccōr ꝛ impi⁹ vbi pa-
rebūt? Eligat sibi hō qd̄ libet: non sic

cōstituta sunt opa dñi vt creatura in
arbitrio libero ɔstituta creatoris su
peret volūtatē eciā si ɔtra ei⁹ fiat vo
luntatē Nō vult de⁹ vt pecces nā ꝓ
hibet: tñ si peccaueris ne putes ho-
minem fecisse qḋ voluit ꝛ iō accidisse
qḋ noluit Sic̄ enī vult vt hō nō pec-
cet ita vult peccanti ꝑcere vt reuitat̄
ꝛ viuat ita vult postremo in pccō ꝑ-
seuerantē punire vt iusticie potēciaꝫ
cōtumax nō euadat: ita qcquid elege
ris oipotenti non deerit vñ suā de te
ɔpleat volūtatem Magna enī opa
dñi: exq̄sita in omnes volūtates ei⁹.

Confessio ꝛ magnificentia opus
ei⁹ Quid magnificenti⁹ ꝙ iustificaē
impiū? Sed opus fortasse hōis ꝑue
nit istā magnificētiā dei: vt cū fuerit
pccā cōfessus iustificari mereat̄ Des
cendit enī de templo iustificat⁹ pub
licanus magꝭ ꝙ pharizeus. qꝛ nec o-
culos ad celū audebat leuare: sed ꝑ-
cutiebat pectus suū dicens. de⁹ ꝓpi
cius esto m̄ pccōri Hec ē magnificē
cia dñi iustificatio pccōris qm̄ qui se
humiliat exaltabitur ꝛ q̄ se exaltat hu
miliabitur Hec ē magnificentia dñi
qm̄ cui plurimū dimittitur plurimū
diligit Hec magnificētia dñi qm̄ vbi
habūdauit peccatū suꝑhabūdauit ḡ
cia Sed fortasse ex opibꝫ Nō inq̄t ex
opibus: ne forte q̄s extollatur Ipi⁹
enī sum⁹ figmentū: creati in opibus
bonis Iusticiā enī hō nō opatur ni-
si iustificatus credēs āt in eū q̄ iusti-
ficat impium. a fide incipit vt bona
opa nō ꝑcedentia qḋ meruit. sed cō-
sequentia qḋ accepit oñdant Vñ er-
go illa cōfessio? Nōdū quidē opus ē
iusticie ſꝫ delicti improbatio Sꝫ quo
quomodo se habeat nec in ipa de te
hō glorieris vt qui gl'atur in dño glo
rietur Quid āt habes qḋ nō accepis-
ti? Nō g̊ sola magnificentia q̄ iustifi
catur impi⁹ sed ꝛ ɔfessio ꝛ magnificē
tia opus ei⁹ Quid ergo dicim⁹ quia
cui vult miseret̄ ꝛ quē vult obdurat:
Nūquid iniq̄tas apud deum? Absit

Iusticia enī eius manet in scl'm se
culi Tu āt hō de hoc scl'o quis es qui
respōdeas deo? Memoriā fecit mi
rabiliū suoꝝ: hūc humilians ꝛ hūc ex
altans Memoriam fecit mirabiliuꝫ
suoꝝ. reseruans oportune inusitata
ꝓdigia que nō infirmitas hōis noui
tati intenta meminerit cū sint e⁹ mi-
racula cotidiana maiora. tot ꝑ vniū
sam terrā arbores creat ꝛ nemo mi-
ratur arefecit verbo vuam et stupe-
facta sunt corda mortalium: sed me
moriā fecit mirabilium suorum Hoc
enī miracl'm maxime attentis cordi
bus inherebit: qḋ assiduitas non vile
fecerit Quid āt ꝓfuerūt miracula ni
si vt timeretur? Quid porro ꝓdesset
timor. nisi Misericors ꝛ miserator
dñs escam daret timentibꝫ se. escam
q̄ nō corrumpitur panem qui de celo
descendit quem nullis meritꝭ dedit?
Etenī xp̄s pro impiis mortu⁹ ē Ne
mo ergo talem escā daret. nisi miseri
cors et miserator dñs Qō si tantam
dedit huic vite si v̊bum carnē factuꝫ
pccōr iustificand⁹ accepit quid in fu
turo scl'o glorificatus accipiet Me
mor enī erit in seculuꝫ testamenti sui
Nec totū dedit q̄ pign⁹ dedit For
titudinem operum suoꝝ annūciabit
ppl'o suo Nō cōtristentur israhelite
sancti q̄ dimiserūt oiā sua et secuti sē
eum non ɔtristentur dicētes q̄snam
poterit salu⁹ fieri qꝛ facili⁹ intrat ca
melus ꝑ foramē acus ꝙ diues in reg
num celoꝝ? Annunciabit eis fortitu
dinem operum suorū qm̄ q̄ hōibꝫ dif
ficilia sunt deo facilia sunt Ut det
illis hereditatem gētium Itum ē enī
ꝛ ad gentes et preceptum diuitibus

hui⁹ seculi nō supbe sape. neqꝫ sperare
in incerto diuiciaruȝ. sed in deo viuo
cui facile ē qd̄ hōibꝫ difficile ē Sic em̄
multi vocati sunt. sic occupata ē he-
reditas gentiū: sic factū ē vt eciā plu
rimi q dimiserunt oīa sua in hac vita
vt seqrentur eū. vitā eciā ipam ꝓ no
minis eius ꝓfessione cōtempnerent
⁊ tanqꝫ cameli hūiliantes se ad portā
da onera p̄ssurarū intrarēt eciā sicut
ꝑ foramen acus per ꝯpungētes pas
sionis angustias Ipe fecit h̄ cui oīa
possibilia sunt Opera manuū eius
veritas ⁊ iudiciū Teneatur vitas ab
hijs qui iudicantur hic: iudicantur h̄
martires ⁊ ad iudiciū ꝑducūtur quo
nō solū eos a quibꝫ iudicati sunt sꝫ e-
ciam angelos iudicent adūsus quos
eis erat colluctatio eciā cū ab homi-
nibus iudicari viderētur quos nō se
pararet a xp̄o tribulatio angustia fa
mes nuditas gladius Fidelia em̄
omnia mādata ei⁹ Nō fallit. exhibet
qd̄ ꝓmisit nō tn̄ est hic expectanduȝ.
nō hic sperandū: sed Confirmata
sunt in seculū seculi fcā in vitate et in
iusticia Hoc ē verū ⁊ iustū vt h̄ labo
retur illic requiescatur: q̄ Redēp
tionem misit pplo suo Vn̄ aūt redi-
mūtur nisi a captiuitate ꝑegrinatio-
nis hui⁹? Nō ergo requies nisi in ce-
lesti patria reqratur Dedit quidē de-
us israhelitis carnalibꝫ terrenā iheru
salem q̄ seruit cū filijs suis: sed h̄ ve-
tus testamētū est ad veterē hoīem ꝑ
tinens Qui āt ibi figurā intellexerūt
heredes eciā tūc noui testamenti ex
titerūt: qm̄ que sursum ē ihrl'm libe-
ra est que est mr̄ nrā eterna in cel' Ve
tere aūt illo re ipa ꝓbatum ē transi-
toria ꝓmisisse Mandauit quippe i
eternū testamentū suuȝ Sed qd̄ nisi
nouū? Cui⁹ heres quisqs eē voluerꝫ
nolo te fallas. nec terrā trahentē lac
⁊ mel carnaliter cogites nō amena p̄
dia. nō ortos fructiferos et opacos
nō tale aliquid mediteris adipisci. q̄-
le solet hic oculus auaricie concupis
cere Cum em̄ sit radix oīuū maloruȝ
cupiditas ꝑtinenda ē vt hic cōsuma-
tur nō differenda vt ibi sacietur Pri
mo penas fuge. gehēnas deuita an-
teqm̄ desideres ꝓmittentē deū. caue
minantē Sanctū ⁊ terribile nomē
ei⁹ Pro delicijs āt omnibꝫ hui⁹ secu
li q̄les tibi exꝑtus es vl' augere ac ml'
tiplicare cogitando potes: imortali
um deliciarū mrēm ꝯcupisse sapien-
tiam Sed iniciū sapiē timor domi
ni Delectabit illa ⁊ ineffabiliter ꝓcul
dubio delectabit castis atqꝫ eternis
veritatis amplexibus: sed ꝑus tibi
donanda sunt debita qꝫ p̄mia flagitā
da Inicium ergo sapientie timor do
mini Bonus est intellect⁹ qs negat?
Sꝫ intelligere ⁊ nō facere ꝑiculosuȝ
ē Bonus ergo facientibꝫ: nec extol-
lat mentē in supbiam Cui⁹ em̄ tior ē
iniciū sapientie Laus e⁹ manet in
seculū seculi: ⁊ hoc erit premium h̄ fi
nis. hec stacio sedesqꝫ ꝑpetua Illic in
ueniuntur mandata fidelia cōfirma
ta in seculū seculi: ipa ē hereditas no
ui testamenti mādata ineternū Vnā
pecij inquit a dn̄o hanc reqram vt in
habitem in domo dn̄i ꝑ oēs dies vi-
te mee Beati em̄ qui habitant in do-
mo dn̄i in scl'a scl'orū laudabūt eum:
qm̄ laus ei⁹ manet in seculū seculi
Explicit tractat⁹ de psalmo c. x. In-
cipit de ps̄° c. xi°.
Credo qd̄ attēdistꝫ frēs h⁹
titulū ps̄i memorieqꝫ man
dastis Cōuersio inqt aggei ⁊ zacha-
rie Nōdū erant isti ꝓphete cum ista
cātata sunt Nāqꝫ inter tempus da-
uid et trāsmigrationē populi isrl' in
babiloniam q̄tuordecim gn̄ationes

numerāt᷑:sic᷑ diuina scriptura mariē
q; mathe⁹ euāgelista testatur Euersi
āt templi renouatio scd̄m sancti ihe-
remie ꝓphiam. ex illa trāsmigratiōe
post septuaginta ānos ſpabat᷑ Qui
cū ꝯpleretur sub dario rege babilōis
impleti sunt spū scō hij duo ꝓphe ag
geus ⁊ zacharias: ⁊ ābo post inuicē
intra vnū ānū prophare ceperūt qd̄
ad renouationē tēpli sicut tāto añ ꝑ
dictum ē ꝑtinere videbatur Sȝ quis
q̇s corꝑaliter gestis oculū cordis in
figit neq; iā in grām spūalis intellec
tus extendit᷑ habitat cogitatiōe in la
pidibȝ tēpli quibȝ visibil᷑ fabrica ma-
nibus hōim instructa ꝯsurgit nec ipe
lapis viuus efficitur tēplo illi accō-
modatus atq; apt⁹ Qd̄ in suo corꝑe
ꝓmū dñs figurauit cū ait: soluite tē-
plū h̄ ⁊ triduo suscitabo illud Est em̄
corp⁹ dn̄i pleni⁹ ipa scā eccā cui⁹ ca-
put ascēdit in celū q̇ ē maxime lapis
viuus. lapis angularis: de quo btūs
petrus dicit ad quē accedim⁹ lapidē
viuū ab hōibȝ reprobatū a deo āt e-
lectum ⁊ honorificatū Et vos ġ tanq;
lapides viui edificamini in domū spi
ritualem in sacerdociū scm̄ offeren-
tes spūales victimas acceptas dō ꝑ
ihm xp̄m q̄ꝛ continet scriptura Ecce
ponā in syon lapidē angularē electū
p̄ciosum: ⁊ q̇ crediderit in illū nō cō-
fundetur Ergo vt fiat quisȝ lapis vi
uus ad talem fabricā ydone⁹. spūali
ter intelligat tēpli renouationē ex ru
ina veteri q̄ in adā fcā est. reꝑationē
noui populi scd̄m nouū hoiēm atȝ ce
lestem vt sicut portauim⁹ ymaginēȝ
t̄reni. portem⁹ ⁊ ymaginē ei⁹ q̇ de ce
lo est: quo possimus post oēs seculi
hui⁹ etates tanq; post septuaginta ā
nos qui mistico ꝑfciōnis numero ꝑ
signantur ⁊ tanq̄m post captiuitatē
longinq̄ peregrinatōis non ruitura
mole cōstrui. sȝ et̄na imortalitate so
lidari Spūalem q̇ppe ihr̄l̄m nō ma-
gis ihr̄l̄m iudeoꝝ q̄ vrām eē depute
tis Sicut em̄ dicit apl̄s. iā non estis
ꝑegrini ⁊ inquilini. sȝ estis ciues scō-
rum ⁊ domestici dei. suꝑedificati su-
per fundamentū apl̄oꝝ ⁊ ꝓpharū ip
so summo angulari lapide xp̄o ihū ī
quo ōnis edificatio cōstructa crescit
in tēplū sanctū in dn̄o in q̇ ⁊ vos co-
edificamini in habitacl̄m dn̄i i spū: h̄
ē tēplū dei ad qd̄ ꝑtinet sac̄mentū ꝓ
phationis aggei ⁊ zacharie Cui rur-
sus idem apl̄s dicit: tēplū em̄ dī scm̄
ē qd̄ estȝ vos Quisq̇s igit᷑ se ad op⁹
hui⁹ coedificatōis ⁊ ad spem scē fir-
meq; ꝯpaginis tanq; lapidē viuū ab hu
ius mūdi ruinosa labe ꝯūtit intellig᷑
titulū psalmi. intelligit ꝯuersionē ag
gei ⁊ zacharie Cantet ġ q̄ sequūt: nō
tā lingua ⁊ voce q̄ vita Erit em̄ edifi
cij ꝑfciō ineffabil᷑ pax illa sapiē c⁹ est
iniciū tiōꝛ dn̄i Hīc ergo incipiat quē e
dificat ista ꝯuersio ¶ Psalm⁹

Beat⁹ vir q̇ timet dn̄m: in mā
datis ei⁹ volet nimis Viderit
deus qui solus ⁊ v̂aciter ⁊ misericoꝛ
diter iudicat. quātū iste ꝓficiat i mā
datis ei⁹ qm̄ tēptatio est vita huāna
suꝑ terrā sicut scūs iob dicit: ⁊ iteruȝ
scriptum ē qm̄ corpus qd̄ corrumpi
tur aggrauat aiām. ⁊ deprimit t̄rena
ihabitatio sensuȝ mlta cogitātē Qui
āt iudicat nos dn̄s ē: nec añ tēp⁹ iu-
dicare debem⁹ donec veniat dn̄s ⁊ il
luminet abscondita tenebrarū et ma
nifestet ꝯsilia cordiū: et tūc laus erit
vnicuiq; a deo Viderit ġ ille quātum
quisq; ꝓficiat in mādatȝ ei⁹ tn̄ volet
nimis q̄ pacē illi⁹ coedificationis ad
amauerit: nec iā desꝑare debet qm̄ in
mādatis ei⁹ volet nimis ⁊ pax in ter
ra bone voluntatis Unde potens
in terra erit semen eius Semen futu

re messis. opa esse mię apl's test; est
qui dicit bonū āt faciētes nō deficia-
mus: tpe em̄ proprio metem⁹ Et ite
rū h autē inqt: qui pce seminat pce ⁊
metet Quid āt frēs potenti⁹. q̄m vt
regnū celoꝝ. nō solum zacheus emat
dimidio rerū suarū. sed ⁊ vidua duo
bus minutis. ⁊ tantūdem ibi vterq̧
possideant: Quid potenti⁹ q̄ȝ vt idez
regnū ⁊ thezaur; diuiti. ⁊ calice aque
frigide paupi valeat: Sūt āt qui ista
faciant dū terrena cōquirūt: aut hic
mercedē spantes a dn̄o aut ab homi
nibus placere cupientes Sed gn̄a
tio rcōrum bn̄dicetur: id est opa eoꝝ
quoꝝ bonus de⁹ isrl' qui rcō sunt cor
de Rcm̄ āt cor ē nō resistere patri e-
mendanti ⁊ credere pollicenti nō eo
rum quibȝ ꝯmouentur pedes ⁊ effū-
duntur gressus atq̧ labuntur sicut i
alio psalmo canitur. dū zelant in pec
catoribȝ pacē pccōꝝ videntes: ⁊ pu-
tant pire opa sua qꝛ non eis merces
redditur pitura At iste vir qui timet
dn̄m ⁊ in templū sanctū dei cōuersio
ne recti cordis aptatur. nec gl'am ho
minū q̄rit. nec trenas diuicias cōcu-
piscit: ⁊ tn̄ Glorie et diuicie in do-
mo eius Domus em̄ ei⁹ cor ei⁹ ē vbi
deo habitante opulenti⁹ habitat cuȝ
spe vite eterne. q̄ȝ hōibus habitanti-
bus in marmoratis laqueatis q̧ tec
tis cū timore mortis eterne Qui⁹
em̄ iusticia manet in seculū seculi ipa
eius gl'a ipe diuicie Illi⁹ em̄ purpu-
ra ⁊ bissus ⁊ epule splēdide. ⁊ cū pres
to sunt transeunt: ⁊ cū ad finem ve-
nerint. aque guttā ex digito stillantē
desiderans ardens lingua clamauit.
Exortū ē in tn̄bris lumē rect; cor-
de Merito dirigūt cor in deū suum
merito ābulant recti cū deo suo p̄po
nentes ei⁹ volūtatē sibi. neq̧ de sua
quid q̄ȝ supbe p̄sumētes Meminert
em̄ fuisse se aliqn̄ tn̄bras. nūc āt lucē i
dn̄o Misericors ⁊ miserator ⁊ ius-
tus dn̄s de⁹ Delcāt qd miōrs et mise
rator: sed terret fortasse qd iust⁹ do
minus de⁹ Nulla despatione formi
des btē vir q times dn̄m: ⁊ in mād a-
tis ei⁹ voles nimis Esto suauis mi-
serere ⁊ cōmoda Ita em̄ iust⁹ ē dn̄s
de⁹ vt iudiciū illi sine miā faciat q nō
fecit miām Suauis āt vir qui mise
retur ⁊ ꝯmodat: nō eū euomet deus
ex ore suo tanq̄m insuauē Dimittite
inquit ⁊ dimittetur vob date ⁊ dabit
vobis In eo qd dimittis vt dimitta
tur tibi misereris: in eo qd das vt de
tur tibi cōmodas Q̄muis em̄ gene-
rali noīe ōnis miā dicat' q misero sb
uenitur. interest tn̄ vbi nō īpendis nec
sumptū pecunie nec corpalis laboris
industriā: sȝ ignoscendo qd in te q̄sq̧
peccauit ⁊ tuoꝝ gratis ꝯparas veni
am pccōꝝ Hec duo benignitat; offi
cia ignoscendoꝝ pccōꝝ ⁊ bn̄ficioruȝ
erogandoꝝ sicut in euāgelio qd ꝯme
morauimus. dimittite et dimittetur
vob date ⁊ dabitur vob: sic in isto v
su arbitror eē distincta Suauis vir q
miseretur ⁊ ꝯmodat Nec pigri sim⁹
ad h frēs: gl'am q̄rit q desiderat vin-
dicari se Sed attende qd scriptū est:
melior ē q vincit irā q̄ȝ q capit ciuita-
tem Diuicias q̄rit q nō vult dare pau
peribȝ Attende qd scriptū ē: habebis
thezaurum in celo Nō ergo eris in-
gloriosus in ignoscendo. quia de ira
victa laudabili⁹ triūphatur. non ege
nus tribuendo qꝛ thezaur⁹ celestis cer
tius possidetur Hunc v̄sum pturie-
bat ille supior: gl'a ⁊ diuicie in domo
ei⁹ Qui h itaq̧ facit Disposuit ser
mones suos in iudicio Scā ipa smo
nes sunt qbus in iudicio defendetur
qd ei non erit sine miā. qꝛ et ipe fecit
miām Quam in eternum non cōmo-

uebitꝛ In memoꝛia eterna erit iuſtꝰ
In memoꝛia eterna erit iuſtus qꝛ ad
dexteram ſegregatus audiet. venite
bñdicti patris mei ꝑcipite regnū qḋ
vobis paratū ē ab oꝛigine mūdi Ne
qꝫ em̄ aliqua illic eoꝝ niſi opa miē cō
memoꝛātur Audient ḡ venite bñdic
ti patris mei qꝛ generatio rcōꝝ bñ-
dicetur Sic in memoꝛia eťna erit iuſ
tus Et ab auditu malo nō timebit
Quid dici habꝫ hijs q̇ a ſiniſtris erūtꝰ
Ite in ignem eternū: q̇ ꝑparatus eſt
dyabolo ⁊ angelis eiꝰ Itaqꝫ hic non
ſua q̄rit ſed q̄ ihū xp̄i Laboꝛes paciē
tiſſime tolerat: pꝛomiſſa fidenter ex
pectat Paratuꝫ ē coꝛ eius ſpare in
dño: neqꝫ vllis tēptationibꝫ frangitꝛ
Confirmatū ē coꝛ eiꝰ: nō ꝯmoue
bitur donec videat ſuꝑ inimicos ſu-
os Inimici eiꝰ hic videre bona volu
erunt: ⁊ cū eis inuiſibilia ꝑmitteren
tur dicebāt. quis oñdit nobis bonaꝰ
Cōfirmetur ergo coꝛ nr̄m: nec ꝯmo
ueamur donec videamꝰ ſuper inimi
cos nr̄os Illi em̄ volunt videre bo-
na hōim in terra moꝛientiū: nos cre
dimus videre bona dn̄i in terra viuē
tium Sed magnū ē ꝯfirmatū habe-
re coꝛ ⁊ non ꝯmoueri: cū illi gaudent
qui amant qḋ vident. ⁊ inſultant ei q̇
qḋ non videt ſperat Et nō ꝯmouebi
tur donec videat: ⁊ ip̄e nō deoꝛſuꝫ qḋ
inimici eiꝰ. ſed ſurſum ſuꝑ inimicos
ſuos qḋ oculus non vidit. nec auris
audiuit nec in coꝛ hōis aſcendit q̄ pꝛe
parauit deus diligentibꝫ eū Quanti
valet hoc qḋ non videtur et emiturꝰ
Tāto quātum quiſqꝫ habere potue-
rit ꝓpter hoc et ille: ſpſit dedit paupe
ribus Nō videbat ⁊ emebat: ſed ille
theſaurum ſeruabat in celo. q̇ eſuri-
re ⁊ ſitire in pauperibꝫ dignabatur ī
terra Nō mirū ē igitur ſi iuſticia eiꝰ
manet in ſcl'm ſeculi: cuſt ode illo qui
cuſtodit ſcl'a Cornu eiꝰ exaltabitꝛ ī
gl'a: cuiꝰ humilitas a ſuꝑbis cōtemp
nabatur Peccatoꝛ videbit ⁊ iraſce
tur: ſera illa ſcilicet atqꝫ infructuoſa
pniā Nā iraſcetur. cui magis q̄m ſibi
cū dicet qḋ nobis ꝓfuit ſuꝑbia ⁊ di-
uiciarum iactātia quid ꝯtulit nobisꝰ
Videns coꝛnu eiꝰ exaltari in gl'a qui
ſparſit ⁊ dedit pauperibꝫ Dentibꝫ
ſuis fremet ⁊ tabeſcet: qꝛ illic erit plo
ratus ⁊ ſtridoꝛ dētium Nō em̄ fren
det ⁊ vireſcet. ſicut fieret ſi opoꝛtu-
no eū tp̄e peniteret: ſed tūc penitebit
cū deſideriū pccōꝝ peribit. nullo ſuc
cedente ſolacio Peribit deſiderium
pccōꝛum cū tranſient omnia tanq̄m
vmbꝛa: cū feno areſcente flos decidꝫ
Verbū aūt dn̄i manet in eternū ſicut
falſoꝝ btōꝛum vanitate deriſum eſt:
ſic eoꝛūdeꝫ veroꝝ miſeroꝝ ꝑditione
ſemper ridebit
Explicit p̄s c. xi. Incipit p̄s c. xij
Noſtis fr̄es et ſepiſſime au-
diſtis in euangelio dn̄m di
cere. ſinite pueros venire
ad me. taliū eſt em̄ regnū celoꝛū ⁊ ite
rum. ſi quis non receperit regnū dei
ſicut puer non intrabit in illḋ ⁊ mul-
tis alijs locis dominus deus noſter
ſingulare humilitatis exemplum. ſu
perbiam veteris hominis ad inno-
uandam humiliter vitam ſimilitudi
ne puerilis etatis accuſat Quapꝛop
ter kmi cum cantare auditis in pſal-
mis laudate pueri dominum ne ar-
bitremini ad vos iſtam exhoꝛtatio-
nem nō ꝑtinere. qꝛ iam coꝛꝑis pueri
ciam ſuꝑgreſſi l' iuuenili decoꝛe vireſ
citis vl' ſenili honoꝛe caneſcitis Om
nibus em̄ vobis dicit apoſtolus. no
lite pueri effici ſenſibus: ſed malicia
ꝑuuli eſtote vt mentibus ꝑfecti ſitis
Que malicia maxime n̄ ſuꝑbiaꝰ Ipa
em̄ de vana granditate p̄ſumēs non

finit hoiēm ambulare per artam viā
et intrare ꝑ angustā portā Pueri āt
facile intrant ꝑ angustam portā ⁊ iō
nemo nisi puer intrat in regnū celo-
rum Quid āt supbie malicia deteriꝰ
que ꝓpositum nō vult habere nec de
um: Nam scriptum est inicium sup-
bie hōis apostatare a deo Hāc se ad
uersus precepta diuina tumidis cer
uicibus erigentē ⁊ suaui iugo domi
ni resistentem deicite. frangite cōmi
nuite atq; cōsumite Et laudate pu
eri dn̄m laudate nomen dn̄i Illa enī
ꝓstrata ⁊ extincta. ex ore infantiū ⁊
lactentiū ꝑficitur laus: illa oppressa
atq; deleta qui glīatur in dn̄o glorie-
tur Nō cantant ista qui se magnos
putant nō cantant ista q̄ cognoscen-
tes deū non sicut deum glorificaue-
runt aut grās egerūt. se laudant illi
nō deum nō enī pueri sunt. nomē su
um pocius ꝓdicare volunt ⁊ nō lau-
dant nomē dn̄i Itaq; euanuerunt in
cogitacionibꝫ suis ⁊ obscuratū ē in-
sipiens cor eoꝝ ⁊ dicentes se esse sa-
pientes stulti facti sunt Voluerūt la
tissime nomē suum ⁊ altissime diffa-
mari cito ipi in angustias transituri
Deū decet: dn̄m nostrū decet ⁊ sem-
per et vbiq; ꝓdicari Semꝑ ergo ꝓdi
cetur Sit nomen dn̄i bn̄dictum ex
h̄ ⁊ vsq; in sclm̄ vbiq; ꝓdicet' A so
lis ortu vsq; ad occasum: laudate no
men dn̄i Querat ex me aliqs puero
rum scōrum laudātium nomē dn̄i et
dicat m̄ Ecce vsq; in seculum accipio
vsq; in eternū Cur āt ex hoc. ⁊ nō an̄
hoc ⁊ an̄ omnia scl'a sit nomen domi
ni bn̄dictum: Rn̄debo ꝑuulo qui nō
cōtumaciter q̄rit Vobis dicitur pue
ri dn̄i vobis dicitur laudate pueri no
men dn̄i: sit nomen dn̄i bn̄dictū Sit
a nobis nomen dn̄i bn̄dictū ex h̄ vtiꝫ
ex quo nobis dicitur Incipitis enim

laudare sed sine fine laudate Ex hoc
ergo et vsq; in sclm̄ sine fine laudate
Ne dicatis incipimꝰ quidē laudare
dn̄m qꝛ pueri sumus sed cū creueri-
mus magniq; fuerimꝰ nos ꝑos lau-
dabimus No sic pueri nō sic Prop-
terea dicit dn̄s ꝑ ysayam: ego sum ⁊
vsq; dū senescatis ego sum: ille semꝑ
laudandus est Quid ē laudate pueri:
Ex hoc laudate senes et vsq; in secu-
lum. qꝛ senectus vestra albescet qdē
canis sapientie sed nō carnis vetus-
tate marcescet Aut qm̄ h̄ loco humi
litatem pociꝰ videtur significare pu
ericia cui contraria vana ⁊ falsa ē su
perbie magnitudo ⁊ iō dn̄m nisi pue
ri nō laudant quia supbi eum lauda-
re nō norunt Sit senectꝰ vestra pue
rilis. sit puericia senilis. id est vt nec
sapiā vrā sit cū supbia nec humilitas
sine sapiā: vt laudetis dn̄m ex hoc et
vsq; in seculum Quacūq; āt in ꝑuul'
scis eccā xp̄i diffunditur laudate no-
men dn̄i h̄ ē enī a sol' ortu vsq; ad oc
casum laudate noⁿ dn̄i Excelsus
sup oēs gētes dn̄s Gentes hoiēs s'
Quid mirū si sup hoiēs excelsus est
dn̄s Illi sup se excelsos q̊s colūt ocu
lis vident in celo fulgere solē ⁊ lunaꝫ
⁊ stellas: cui creature seruiūt deserē
tes creatorē dn̄m Et nō solum excel
sus sup oēs gentes dn̄s: verum eciā
Sup celos gl'a eiꝰ Celi sup se susci
piūt eū: ⁊ hūiles eū secū hn̄t ꝯstitutū
carne infra celū q̄ ꝓ illo nō colūt celū
Quis enī sicut dn̄s deꝰ nr̄ q̄ in alt'
habitat et humilia respicit: Quisq̄m
putaret qd̄ in altis cel' habitet vn̄ hu
milia t̄rena respiciat Sed humilia
respicit in celo ⁊ in t̄ra In quibꝫ g̊ al
tis habitat vn̄ hūilia respiciat in celo
et in terra: An in quibꝫ altis habitat
eciā ipa humilia respicit: Sic enī ex-
altat hūiles vt nō faciat supbos Ita

qꝫ ⁊ in altis habitat q̇s exaltat facitqꝫ
sibi eos celū hoc ē sedē suā ⁊ eos tn̄ n̄
sup̱bos ſʒ sp̱ subditos Intuēdo eciā
in ip̄o celo humilia respicit ī quibꝫ ex
celsis habitat. Spūs em̄ p̱ ysayā ita
loq̇tur h̄ꝫ dicit altissim⁹ in excelsis ha
bitans in eternū nomē ei⁹ dn̄s altissi
mus in sanctis requiem hn̄s Exposuit
q̇d dixerit in excelsis habitās Hoc ei
pleni⁹ eloquitur in sanctꝭ inq̇t requiē
hn̄s Sʒ qui sunt sancti n̄ hūiles q̇ pu
eri laudant dn̄m⁖ Itaqꝫ adiūgit ⁊ pu
sillaimꝭ dās mḡnanimitatē ⁊ dās vi
tam q̇ in hūilitate cordis sunt In qui
bus sanctꝭ r̄quiē hꝫ hn̄s pusillāis dat
magnanimitatē Dās vtiqꝫ magnani
mitatē excelsos facit in quibꝫ requem
hn̄s in excelsis habitat Sʒ qꝛ pusilla
nimis dat magnanimitatem eadē ex
celsa in quibꝫ habitat humilia respicᵗ
Sed hūilia inq̇t respicit in celo ⁊ in t̄
ra Excitauit nos eciā q̄rere vtrū ea-
dem in celo q̄ in terra. an alia in celo
alia in terra hūilia respiciat dn̄s de⁹
nr̄ Si em̄ eadem video queādmodū
h̄ꝫ intelligā scd̄m apl'm dicentē in car-
ne āmbulātes nō scd̄m carnē militam⁹
Arma em̄ milicie nr̄e nō carnalia sed
potencia deo Vn̄ g̊ potencia .n̄ quia
spiritualia⁖ Cū itaqꝫ apl's et in carne
āmbulet ⁊ spūaliter militet: nō mirū si
hūilitas ei⁹ ⁊ in celo respicitur ꝓpter
spūs libertatē ⁊ in t̄ra ꝓpter corpo-
ris seruitutē Idē q̇ppe alio loco di-
cit. nr̄a em̄ ꝯuersatio in cel' ē Ipe itē
dicit optimū sibi eē dissolui ⁊ esse cū
xp̄o: manere āt in carne necc̄āriū inq̇t
ꝓpter vos Proīn quisq̇s intelligit et
ꝯuersationē apostoli in cel'. ⁊ in car-
ne māsionem in terris. sic oportet in
telligat dn̄m deum nostrū in excelsis
sanctꝭ habitantē queādmodū tn̄ eos
dem scōs hūiles sibi et in celo respici
at qm̄ q̄ sursum sunt sapiunt q̇ spe re

surrexerunt cū xp̄o ⁊ in terra qm̄ nō
dum soluti sunt carnis vinculo vt ex
tota vita sua possint eē cū xp̄o Si ve
ro alia dn̄s deus noster humilia res-
picit in celo ⁊ alia in terra credo q̇d ī
celo iam respicit quos vocauit ⁊ ha-
bitat in eis: in t̄ra aūt respicit q̇s vo-
cat vt habitet in eis Istos em̄ possi-
det celestia cogitantes illos excitat t̄
rena sompniantes Sʒ qꝛ difficile op
tinemus vt possint et ipsi iam hūiles
dici qui nōdū suaui iugo dn̄i pia col-
la iunxerūt: qn̄quidem humilia isto
loco vt scām eccām intelligam⁹ p̱ to
tum textū psalmi diuine āmonent lit
tere. est alius intellect⁹ quē mecū ca
ritas vestra cōsideret Celos nūc sig
nificari arbitror eos q̇ sedebūt super
duodecim thronos ⁊ cū dn̄o iudica-
bunt. terre autē noiē ceterā multitu-
dinem bn̄dictorū qui ꝯstituentur ad
dexterā vt per op̱a mīe collaudati re
cipiantur ab eis in tabernacula et̄na.
quos amicos sibi de māmona iniq-
tatis in hui⁹ vite mortalitate fecerūt
Eis quippe dicit apl's Si nos vobis
spūalia seiāuim⁹ magnū ē si vr̄ā car-
nalia metam⁹⁖ Quibꝫ hijs v̂bis dici
p̄t Si nos vob' celestia seiāuim⁹ mḡ
num ē si t̄rena vr̄ā metam⁹⁖ In celo
g̊ respicit celestia semiāntes in t̄ra āt
terrena reddētes tn̄ hūiles ⁊ hos ⁊ il
los Humilia em̄ respicit in celo et in
t̄ra qꝛ meminerūt vtriqꝫ q̇d fuerint p̱
suā maliciā. q̇d facti sunt p̱ dn̄i grām
Neqꝫ em̄ il' tm̄mō dicit vas elcōnis
fuistꝭ em̄ aliq̄n tn̄bre nūc āt lux ī dn̄o
⁊ iterū. grā salui facti estꝭ p̱ fidē ⁊ h̄ꝫ n̄
ex vob' ſʒ dei donū ē: non ex op̱ibꝫ ne
forte q̇s extollatᶻ ſʒ eciā seip̄m adiūgᵗ
ꝯsequēter dicēs. illi⁹ em̄ sum⁹ figmē
tum creati in operibus bonis Dicit e
ciam seorsum de se ⁊ ip̄is qui respici-
untur in celo. fuim⁹ em̄ inquit ⁊ nos

naturaliter filiȷ̄ ire sicut ⁊ ceteri: ⁊ ite
rum. fuimus enim ⁊ nos inquit stul
ti aliqñ ⁊ increduli errantes seruien-
tes desiderijs et voluptatibꝫ varijs ĩ
malicia ⁊ inuidia agentes abhoïãbi-
les inuicē odio habentes Cum ãt be
nignitas ⁊ humanitas illuxit saluato
ris domini nostri: non ex operibus
iusticie que fecimus nos. sed secũdũ
suam miãm saluos nos fecit per la-
uachrum regenerationis Ecce humi
lia que respiciuntur in celo spiritua-
les enim sunt ⁊ omnia iudicant: ꝫ tñ
humiles ne deiecti iudicentur Quid
de seipo singulariter? Nonne talia sc̄
que cōmemoratur Qui non sum in-
quit ydoneus vocari apostolus qꝛ ꝑ
secutus sum eccãm dei: sed misericoꝛ
diam consecutus sum. quia ignoꝛãs
feci in icredulitate Deniqꝫ post istos
versus quibus ait in psalmo spiritꝰ.
quis sicut dñs deus noster qui in al-
tis habitat et humilia respicit in celo
⁊ in terra: volens docere nos quare
in celo humilia cum iam spirituales
magni ⁊ iudiciarijs sedibus digni ta
li significentur eloquio. subiecit sta-
tim Qui erigit a terra inopem ⁊ de
stercoꝛe exaltat paupem: vt collocet
eum cum pꝛincipibus cum pꝛincipi-
bus populi sui Non itaqꝫ dedignen
tur esse humilia capita excelsoꝛũ sub
dextera domini Quãuis enim collo
cetur fidelis dm̄ce pecunie dispensa-
toꝛ cum pꝛincipibus populi dei q̃m-
uis sessurus sit in duodecim sedibus
⁊ angelos quoqꝫ iudicaturus: a ter-
ra tamen inops erigitur ⁊ de sterco-
re pauper exaltatur An foꝛte non est
exaltatꝰ de stercoꝛe qui seruiebat de
siderijs ⁊ voluptatibus varijs? Sed
foꝛte cum ista iã diceret non erat in-
ops non erat pauper Quid ergo ad
huc ingemiscit grauatus. habitaculũ

quod de celo est superindui cupiēs?
Cur ne foꝛte se extollat colaphisatur
⁊ subditur ãgelo sathane stimulo caꝛ
nis sue? Altus est quidem habitante
in se domino ⁊ habens eũ spiritũ qui
scrutatur omnem eciã altitudinē dei
Itaqꝫ in celo est ꝫ ⁊ in celo dominus
humilia respicit Quid ergo fratres?
Si iam audiuimꝰ humilia que in ce-
lo sunt exaltata de stercoꝛe vt cũ po-
puli collocarētur pꝛincipibus. nichil
ne cōsequenter audiuimus de humi
libus que in terra respicit dominus?
Paucioꝛes enim sunt illi amici iudi-
caturi cũ domino: plures autem isti
quos recipiunt in tabernacula eter-
na Quãuis enim tota frumenti mas
sa in cōꝑatione seiũcte palee paucos
habere videatur per se tñ cōsiderata
copiosa est Multi enim filiȷ̄ deserte
magis q̃ꝫ eius q̄ habet virũ Multi fi
liȷ̄ eiꝰ ꝑ grãm q̄ senectute ꝯcepit q̃ꝫ eꝰ
q̄ ab ineũte etate legꝫ vincl'o marita-
ta ē Et ego q̇dem dico in senectute cō
cepit. ⁊ intuēs saram mrēm nrãm in
vno ysaac ꝑ oēs gētes mrēm fideliũ
q̄ ãt ꝑsona ē apud ysayã videte q̃si ō-
nino nō mr̄is nec eꝰ q̄ pepit aliquē ⁊
tñ q̇d ei dicitur? Dicent inq̇t in auribꝫ
tuis filiȷ̄ tui q̊s amiseras: ãgustia no
bis est in isto loco Facite itaqꝫ nobꝭ ⁊
nũc locũ in quo ꝯmoꝛemur Tu v̊o di
ces ĩ coꝛde tuo q̇s gn̄auit m̄ istos cũ
sciam me eē sine filijs ⁊ viduã? Quis
ǵ istos educauit m̄? Ego em̄ derelic-
ta fui sola hiȷ̄ ãt m̄ vbi erãt? Ex ea er-
go ꝑte ista dicit eccã. q̄ videtur nichil
parere in istꝫ turbꝭ q̄ nō dimiserũt ō-
nia sua vt seq̄rētᷣ dñm ⁊ sederent suꝑ
duodecim thronos Sꝫ q̃ꝫ multi in ea
dē turba faciētes sibi amicos de mã
mona iniq̇tatꝫ ꝑ oꝑa mīē ad dexterã
stabũt? Nō solũ ǵ erigᷣ de stcoꝛē quē
collocet cũ ꝑncipibꝫ ppl'i sui ꝫ eciam

Habitare facit sterilem in domo. matrē filioꝝ letātē Qui in altis habitat ⁊ humilia respicit in celo ⁊ in terra. semē abrahā sicut stellas celi sanctitatē sublimē in supnis sedibus collocatam. ⁊ sicut harenā in ora maris misericordem. atq; innumerā multitudinē a sinistris fluctibus atq; amaritudine impia segregatam

¶ Explicit psalmus cxij. Incipit psalmus c.xiij:

Legimus qdem notissimūq; retinemus dilectissimi frēs. qđ narratur in libro exodi pplm israhel liberatū ab iniqua dnatiōe egyptioꝝ inter diuisos fluctus maris trāsisse ꝑ siccū. iordanē q̊q; fluuiū cū ꝑ eū i terrā ꝓmissiōis intrarēt tactū pedibus sacerdotū archā dñi portātiū stetisse desuꝑ infrenato lapsu. ab inferiore āt ꝑte defluxisse quo currebat in maē doēc in sicco stātibus sacerdotibus trāsiret ppl's vniuersus Nouimus hꝫ nec tamē arbitrari nos optet in hoc psalmo cui nūc alleluya ꝓnūciato cātatoq; respōdimus id agē spm̄. sanctū. vt p̄terita illa gesta recolētes. neq̃ q̄ futura talia cogitemus: Illa eñ sicut dicit apostol⁹ in figura cōtingebant illis. scripta sunt āt ad correctionem nostrā in q̊ finis sel'oꝝ obuenit: Cū igitur audim⁹ in psalmo:

¶ Psalmus:

In exitu israhel de egypto domus iacob de ppl'o barbaro. facta est iudea sanctificatio ei⁹ israhel potestas ei⁹. mare vidit ⁊ fugit. iordanis cōuersus ē retrorsum. ne arbitremī nobis narrari p̄terita sed pocius futura predici. q̇a illa quoq; miracl'a cū in illo ppl'o fierēt: p̄ntia q̃dē. sed nō sine futuroꝝ significatiōe gerebāt. Ideoq; vt oñdēt q̇ psallēdo ista p̄dicabat. eadē se v̄bis agere que illis figuris agebātur. vno eodem q; spū operāte ⁊ illa facta ⁊ hec dicta sūt. vt id qđ in fine seculoꝝ māifestādum reseruabatur. figuris reꝝ atq; v̄borū p̄currētib⁹ nūciaretur. nō oīo ea dixit q̄ ibi gesta sunt. sed aliter q̇dā q̄ illic lecta didicim⁹ Ne vero putaret trāsacta recolere. pocius q̄ vētura p̄dicē. p̄mo eñ iordanē ip̄m nō reuersum esse retrorsum. sed stetisse legim⁹ ab ea ꝑte q̄ aq̄ desuꝑ influebāt cū ppl's ille trāsiret: Deinde gestiētes mōtes colles q; nō legim⁹ q̄ sic addidit vt eciam oīa ista repetēt Nā cū dixisset mare vidit ⁊ fugit iordanis cōuersus ē retrorsum. cōtexuit: Mōtes gestierūt velud arietes ⁊ colles velud agni ouiū Eademq; rursus interrogat. qđ ē mare q̄ fugisti ⁊ tu iordanis q̇a cōuersus es retrorsum: Mōtes quare gestistis velud arietes. ⁊ colles velud agni ouiū: Attendamus ergo quid ammoneamur. q̇a ⁊ illa facta figure nostre fuerūt. ⁊ hec dicta vt nosipsos recognoscamus hortātur: Si enim grām dei q̄ data est nobis firmo corde retinemus: nos sumus israhel semē abrahe. nobis dicit apostol⁹. ergo semen abrahe estis. q̇a sicut alio loco dicit nō in circūcisiōe. sꝫ est prepucio deputata ē abrahe fides ad iusticiam ⁊ signum accepit circūcisiōis. signaculū iusticie. fidei. q̄ ē in p̄pucio. vt deputetur ⁊ illis ad iusticiā. vt sit pať circūcisiōis hijs q̄ nō solū ex circūcisione sunt. sed et hijs q̄ sequūtur vestigia fidei q̄ ē in p̄pucio p̄ris nr̄i abrahe Nō eñ carnaliter circūcise genti tātūmodo factus est pater cui dictū ē. patrem multaꝝ gētiū posui te. multarū āt nō q̄rūdam. sꝫ oīm: Quod apte

dicitur cũ ei dicitur. ꝛ benedicẽtur in
te oẽs gẽtes Nullus itaqꝫ xpianorũ
se a nomiẽ israhel arbitretur extrane
um. ill' ei q̇ crediderũt ex iudeis. in q̊ꝝ
numero principaliter apostolos iue
nimus. in ãgulari lapide copulamur:
Hinc ait dñs alio loco. habeo alias o
ues q̄ nõ sunt ex hoc ouili. optet me ꝛ
illas adducere vt sit vnus grex ꝛ vn⁹
pastor. Popul⁹ g̊ xpian⁹ magis isrl'. ꝛ
ip̄e pocius domus iacob: Idem q̇p=
pe israhel q̇ iacob Illa vero turba iu=
deoꝝ q̄ merito ꝑfidie repbata est. vo
luptate carnali vẽdidit ṗmogẽita sua
vt nõ ad iacob sed ad esau pocius ꝑti
neret: Scitis in hoc mysterio dictũ
esse. q̇a maior seruiet minori Egypt⁹
ãt q̄m interp̄tatur afflictio vel affli=
gẽs. vel cõprimẽs. sepe in ymagiẽ po
nitur hui⁹ seculi. a quo sp̄ũaliter rece
dẽdũ est. ne simus iugũ ducẽtes cũ i
fidelib⁹ Sic em̄ q̇sqꝫ ihr'lm celestis fit
ciuis ydoneus. cũ primũ huic seculo
renũciauerit. quẽadmodũ ille ppl's i
terrã pmissiõis duci nõ potuit. nisi ṗ
us ab egypto recedẽt Sed sicut ille ñ
inde discessit. nisi diuiõ liberat⁹ auxi=
lio. sic nemo corde ab hoc seculo auer
titur. nisi diuine misericordie mune=
re adiutus Quod em̄ illic semel ꝑfigu
ratũ est. hoc in isto fine seculi. in hac
sicut beatus iohẽs scribit hora nouis
sima cotidianis ecclesie fetibus i vno
quoqꝫ credente cõpletur Audite ap'lꝫ
doctorẽ gẽtium docentem ꝛ exhortã
tem: Nolo em̄ vos inquit ignorare
fratres. quia omnes patres nostri sb̄
nube fuerũt ꝛ omnes mare transierũt
ꝛ omnes in moyse baptizati sunt i nu
be ꝛ in mari. ꝛ oẽs eundem cibum spi
ritualem manducauerũt. ꝛ omnes eũ
dem potum spiritualem biberunt.
bibebant autem de spirituali conseq̄n
te eos petra: petra autem erat xps=

Sed nõ in omnibus illis bene placu
it deo. prostrati em̄ sunt in deserto:
Hec aũt figure nostre facte sunt:
Quid vultis amplius frẽs dilectissi=
mi? Certe manifestum est nõ huma
na suspitiõe. sed apostolico. id est di=
uino ꝛ dominico magisterio. Deus
em̄ loquebatur in eis. ꝛ q̄uis de car=
neis nubibus. tamen dñs intonabat
Certe ergo tãto testimonio manifes
tum est illa omnia figurate gesta. nũc
in nostra salute compleri. q̇a tũc futu
ra ṗnũciabãtur. nũc preterita legunt
ꝛ p̄sentia cognoscũtur: Audite q̇dem
mirabilius libroꝝ veterum sacramẽ=
ta occultata atqꝫ velata. nõ nulla ex ꝑ
te a libris veteribus reuelari Nã my
cheas ꝓpheta ita loquitur. ꝑut dies
inquit ꝑfectiõis illoꝝ ex egypto ostẽ
dam mirabilia illis: Videbũt natiões
ꝛ cõfundẽtur ab omni vigore eoꝝ.
manibus ora sua obstruẽt. aures ill'
exsurdabũtur diligẽtes terram. velõ
serpẽtes trahentes terram: Cõturba
bũtur de cõclusiõib⁹ eoꝝ. in dño deo
nostro excidẽt mẽte ꝛ terrebuntur a
te Quis deo tuo similis auferẽs iniq̄
tatem. ꝛ trãsgrediens impietatem. re
siduis hereditatis tue? Et nõ cõtinuit
in testiõnium iram suã. quoniam vo
lũtarius ꝛ misericors est: Ipse con=
uertet ꝛ miserebitur nostri. demerget
delicta nostra. demergit i maris pro
fundũ oẽs culpas nrãs: Nẽpe adũti
tis frẽs mãifestius hic apiri sacrosc̄ã
mysteria In hoc ergo psalmo q̄uis
futura intueatur mirabilis ꝓphetie
spiritus. tamẽ videtur velud trãsac=
ta narrare Facta est iquit iudea sanc
tificatio eius. mare vidit ꝛ fugit: Et
facta est ꝛ vidit ꝛ fugit p̄teriti tempo
ris verba sunt ꝛ cõuersus est iorda=
nis. ꝛ gestierũt mõtes ꝛ commota ẽ
terra eodem mõ p̄teritũ sonant fine

p̃iudicio tamẽ intelligẽdi futura. alio qn cõtra euãgelicũ testiõniũ cogim̃ eciam illa nõ de futuro p̃nũciata. sed d preterito commemorata intelligere. diuiserũt sibi vestimẽta mea ⁊ super vestimẽtũ meũ miserũt sortẽ Que q̄ uis v̄bis p̃teriti tp̄is dicta sint. id tamẽ p̃nũciabãt qd tãto post futurũ in passiõe dñi cõpleretur: Sed tamẽ dilectissimi: ꝓpheta iste quẽ cõmemoraui eciã grossa corda limauit ⁊ ad intelligẽda de p̃terit̄ reb⁹ gest̄ futũa icũctãter extẽdit. vt non solũ apostolica auctoritate figuras nostras illas fuisse credamus. sed nec ab ipsis ꝓphetis hoc pretermissum est. vt eciã eoꝝ eloq̃o p̃deretur. vidẽtes atq̄ gaudẽtes certi ac securi de thezauro dei. ⁊ noua ⁊ vetera concorditer sibimet coherẽtia ꝓferamus: Cũ em̃ tanto post egressum pp̄li illius ex egipto ⁊ tãto añ ista eccl'e tp̄a hec q̃ cõmemoraui cecinerit. tamẽ se futura predicẽ sine vlla dubitatiõe testatur: Scõm dies inquit ꝓfectionis eorũ ex egypto ostẽdã mirabilia illis Videbũt natiões ⁊ cõfundẽtur. hoc est quod hic dictum est. mare vidit ⁊ fugit Si em̃ hic p v̄ba p̃teriti tp̄is. sicut est maẽ vidit ⁊ fugit. occulta futura p̄dicãtur. videbũt certe ⁊ cõfundẽtur qñ futuri tp̄is v̄ba sunt. quis audeat de rebus p̃teritis cogitare: Et paulopost ip̄os hostes nostros q̃ nos fugiẽtes vt interimerẽt seq̄bãt᷑. id ẽ delicta nostra sicut egyptios in mari obrutos. ita i baptismo demersa extincta luce clarius intimat dicẽs. qm̄ volũtari⁹ ⁊ misericors ẽ. ip̄e cõuertet ⁊ miserebitur nostri. demerget delicta nostra. demerget in maris ꝓfundũ oẽs culpas nostras Quid ẽ karissimi: Qui vos cognoscitis israhelitas scõm semẽ abrahe. q̃estis dom⁹ iacob scõm ꝓmissionem heredes. cognoscite eciã vos exisse ab egipto. q̃ huic sc'lo renũciastis exisse de pp̄lo barbaro. q̃ cõfessione pietatis vos a blasphemijs gẽtiũ seiũxistis Nõ ẽ em̃ lingua vestra sꝫ barbara que deũ laudare non nouit. cui vos cãtatis all'a Facta est em̃ iudea sanctificatio eius in vobis. Nõ em̃ q̃ in mãifesto iudeus ẽ. neq̄ q̃ in manifesto circũcisio est in carne. sed qui in occulto iudeus ẽ ⁊ circũcisiõe cordis Interrogate ǵ corda vestra si ea circũcidit fides. si purgauit cõfessio. i vobis facta ẽ iudea sanctificatio eius. in vobis israhel potestas eius. dedit em̃ vobis p̄tãtẽ filios dei fieri Iã v̄o recordetur vnusquisq̄ vestꝛ cũ deo velit applicare cor. eiusq̄ suaui iugo recedẽs a p̄stinis ignorãtie sue desiderijs deuotũ aim̃ subdere. carnalib⁹ q̄ huius mũdi factis relictis atq̄ abiectis. in q̄b⁹ sine fructu laborabat tãq̄ i egypto cũ lateres sub dura dñatiõe dyaboli facẽt. audita voce dñi dicẽtis. vẽite ad me oẽs q̃ laboratis ⁊ onerati estis ⁊ ego vos reficiam. desertis atq̄ abiectis subleuẽ xp̄i sarcinã currere Recordetur ergo vnusquisq̄ vestrũ quẽadmodũ oiã sc'laria ipedimẽta cesserũt. dissidẽtiũ voces aut erũpe nõ ause sunt. aut cõsiderato xp̄isti nomiẽ p oẽs t'ras exaltato ⁊ honorato tremesc ẽ siluerũt Ergo maẽ vidit ⁊ fugit. vt tibi sine cõtradictione ad libertatẽ sp̄ualẽ pandẽtur via Iordanis aũt quemadmodũ retrorsum conuersus fit. nolo extra vos queratis. nolo aliquid mali suspicemi Increpat em̃ dñs quosdam qui dorsum ad eum posuerũt ⁊ nõ faciẽ. ⁊ q̄squis p̃ncipiũ suũ deserit. ⁊ a suo creatore auertitur. tãq̄ fluuius in mare labit᷑. in huius seculi amaricantem miliciã. Bonum ergo est illi vt retrorsum cõ

uertatur. fiatq illi deus añ faciē reū tēti. quē sibi a tergo posuerat. et fiat illi retro mare hui9 seculi qđ sibi āte faciem cū illuc labētur effecerat. et sic obliuiscatur ea q̄ retro sunt. vt ea q̄ in āte sunt extēdatur. qđ iam conuerso vtile ē. Nāq āteq cōuertatur. si ea q̄ retro sunt obliuiscitur. deū obliuiscit qa ipm retro fecerat ad quē dorsum posuerat. et si in ea q̄ añ sunt extēdit i sclm extēditur. qa ipm sibi añ faciem posuerat. quo auidius irruebat Jordanis q̄ illos significat q̄ grām baptismi pceperūt. et sic iordanis cōuertit retrorsum cū illi cōuertūtur ad deum vt eum iā retro nō habeāt. sed reuelata facie glām dñi speculātes. in eādē ymaginē trāsformētur a glā in glām Mōtes gestierūt velud arietes. fideles dispensatores vbi vitatis. sci aplī sancti euangelij pdicatores Et colles velut agni ouiū. hij sunt qbus dicit. i xpō ihū p euāgeliū ego vos genui. hij sunt qbus dicitur. nō vt cōfundā vos hec scribo. sed vt filios meos carissimos moneo. hij sunt de qbus dicitur afferte dño filios arietum: Attēdite p oēs terras qui nostis ista mirari et gaudere atq cātare dnō deo nostro. attēdite ista cōpleri p oēs gētes. q̄ añ tam lōga tempa figurate gesta atq pdicta sunt Interrogate et dicite. qđ ē tibi mare qđ fugisti et tu iordanis qa cōuersus es retrorsum? Mōtes qa gestistis velut arietes et colles sicut agni ouium? Quid est o sclm q tua ipedimēta cesserūt? Quid est q tot milia hominū toto orbe fidelium. huic mūdo renūciatium. quod ad vestrū dominum cōuertimini? Quid est qđ gaudetis quibus in fine dicetur. venite benedicti patris mei percipite regnum quod vobis paratum est ab origine mundi? Respondebunt vobis hec omnia. vosq ipsi respōdebitis nobis A facie dñi cōmota est terra a facie dñi dei iacob: Quid est a facie dñi dei iacob. nisi eius psentia q̄ dixit. ecce ego vobiscum sum vsq i cōsummationem seculi? Cōmota est eñi terra. sed qa male pigra remāserat commota est vt solidius firmaretur a facie dñi. Qui cōuertit petrā in stagna aqz et rupes in fontes aquarum: Seipm eñi et quādā suā duriciam liq fecit ad irrigādos fideles suos et fieret in eis fons aq saliētis in vitā eternā. qa pus cū ignoraretur durus videbatur Inde illi turbati sunt et nō expectauerūt donec scripturis aptis influeret atq inundaret in eos qui dixerūt durus est hic sermo. qs potest eū audire? Ista petra. ista duricia cōuersa est in stagna aquarū. et ista rupes in fontes aquarum. cum resurgens exposuit icipiēs a moyse p oēs phās. qa sic oportebat xpm pati. et misit spiritum sanctum de quo dicebat. si qs sitit veniat et bibat: Nō nobis dñe nō nobis. sed nōi tuo da glām: Grā qppe ista erūpētis aq de petra. petra aūt erat xps. nō q̄si opib9 pcedētibus data est. sed miserāte illo qui iustificat impium Etem xpistus p impijs mortuus est. ne vllam suam homines sed nominis dei quererēt gloriam: Sup misericordia inquit et veritate tua: Hec duo misericordiam et veritatem aduertite in sanctis scripturis q̄ sibi sepe iungātur In sua quippe misericordia vocauit impios. et in veritate iudicat eos qui vocati venire noluerūt: Nequādo dicāt gētes vbi est deus eorum: In nouissimo ei apparebit misericordia eius et veritas. quando signum filij hominis apparebit in celo et tūc plangent omnes tribus terre. et dicent vbi est de9 eorū.

cum eis nō adhuc credendus predicatur. sed iam tremendus ostenditur:
Deus autem noster in celo sursū. Nō in celo vbi solem ꝛ lunam videt opa dei que colunt. sed in celo sursū quod transgreditur omnia corpora celestia ꝛ terrestria Nec sic ē i celo deus noster. q̄si subtracto celo ruinam sine sede formidet In celis ꝛ in terra:
Omnia q̄ voluit fecit Nec indiget opibus suis tāq̄ in eis collocetur vt maneat: sed in sua eternitate p̄sistit. i qua manēs omnia quecumq̄ voluit fecit in celis ꝛ in terris: Neq̄ eñ iā eum portabant. vt ab eo fieri possint quādo nisi fierēt eum portare nō possent Ergo in quibus est ipse tāq̄ indigētia cōtinet. nō ab eis tāq̄ indigēs cōtiētur Siue sic intelligatur in celis ꝛ in terra. omnia q̄cumq̄ voluit fecit vel in superioribus vel in inferiorib⁹ ppl'i sui volūtariam gratiam suam ꝯstituit. ne quis de operum meritis glorietur. quia siue mōtes gestiāt velut arietes. siue colles velut agni ouium. a facie domini commota ē terra ne i terrenis sordibus ꝑpetuo r̄manerent

Explicit sermo primus incipit secūdus de eodem:

Quamq̄ fortasse omniū psalmorum sit vna cōtextio diligēter intuentibus ita vt nullus sequat' q̄ nō supiori possit adiungi. tamē istū ita cōsideremus tāq̄ vterq̄ vn⁹ sit. iste scilicet ac supior Namq̄ cum in illo dictum sit non nobis domine nō nobis. sed nōi tuo da gl'am. sup misericordia tua ꝛ veritate tua. ne quādo dicant gētes vbi est deus eorum. q͞a inuisibilem deum colimus. qui nullo rum corporeis oculis. cordibus aūt paucoꝝ mūdissimis notus est. tanq̄ ideo possint dicere gētes vbi ē deus eoꝝ. q͞a ipsi p̄nt oñdere oc'lis deos suos. pmo ammonuit operibus sentire p̄ntiam dei nostri. q͞a cū sit in celo sursum. in celo ꝛ in terra ōnia q̄cūq̄ voluit fecit Et q̄si diceret. ostēdāt gētes deos suos: Simulachra inquit gētiū argētū ꝛ auꝝ opa manuū hoīꝫ. id est q̄uis deū nostꝝ carnalib⁹ ocul' vestris nō possim⁹ oñdē. quē p opa intelligere debuistis. nolite tamē seduci vāitatibus vestris. quia vos ea que colitis digito potestis ostendere Multo q̄ppe honestius nō haberetis qd̄ possetis ostēdere. q̄ꝫ vt in eo quod in istis oculis a vobis ostēdit'. vestri cordis cecitas oñdatur: Quid eñ ostēditis nisi auꝝ ꝛ argētū: Hn̄t q̄dem ꝛ erea ꝛ lignia. ꝛ fictilia simulachra. ꝛ huiuscemodi alterius q̄ materie. sed preciosum eorum maluit cōmemorare spiritus sanctus. quia cū in eo q̄sq̄ qd̄ illi cari⁹ ē erubuerit. multo facili⁹ auertitur a venerātiōe viliorū Nā dictū ē alio loco scripturaꝝ de simulachroꝝ cultoribus. dicētes ligno pater me⁹ es tu ꝛ lapidi tu me genuisti. sed ne sibi sapiētior videatur q̄ h̄ nō ligno ꝛ lapidi dixerit. sed auro ꝛ argēto. huc aspiciat. huc aurem cordis intēdat. simulachra gētiū argētū ꝛ auꝝ Nō abiectū aliq̄d ꝛ aspnabile nōiatū ē ꝛ ei q̄dē aio q̄ terra nō ē terra ē ꝛ auꝝ ꝛ argētū. sed speciosior atq̄ fulgētior. solidior atq̄ firmior:
Noli ḡ addē man⁹ hoim. vt ex eo metallo qd̄ fecit verus deus velis facere falsum deū. ymmo falsum hoiēꝫ. quē ꝓ vero venereris deo. quē q̄sq̄ ꝓ vero hoīe in amiciciā reciperet. insaniēt Ducit eñ ꝛ affectu q̄dam infimo rapit infirma corda mortaliū forme similitudo ꝛ mēbroꝝ imitata cōpago: Sed sicut fabricata singula ostēdis.

sic ostēde officia singuloꝝ q̄ꝝ te effi-
gies o humana vanitas trahit Os
em̄ habēt ⁊ nō loquētur oculos hn̄t ⁊
nō videbūt Aures hn̄t ⁊ nō audient.
nares habēt ⁊ nō odorabūt: Manꝰ
hn̄t ⁊ nō cōtrectabūt. pedes habēt et
nō ābulabūt. nō clamabūt in faucibꝰ
suis Jam ergo artifex melior est. q̄a
ea potuit mēbroꝝ motu atq̃ officio
fabricare quē tamen artificē te vtiq̃
puderet adorarē: Melior ⁊ tu q̄uis
ea nō feceris. qm̄ q̄ illa nō possunt fa
cis Melior est ⁊ bestia. ad hoc em̄ ad
ditū est. nō clamabūt in faucibus su-
is Nāq̃ cū sup̱ius dixisset os habent
⁊ nō loquētur. q̄d opus erat post q̄ a
capite vsq̃ ad pedes mēbra decursa
sunt de fauciū clamore repetere: Nisi
credo q̄a illa q̄ de ceteris mēbris com
memorabat cōmunia eē hōibꝰ beluis
q̃ sentimꝰ. nam ⁊ vidēt ⁊ audiūt ⁊ ol
faciūt ⁊ ābulāt. ⁊ q̄dā sicut symie māi
bꝰ attrectāt Jllud āt q̄d de ore dixerat
ꝓpriū est hōis. qm̄ bestie nō loquūť:
Ne q̄s ad sola humanōꝝ mēbroꝝ op̱a
referret q̄ dicta sunt ⁊ dījs gentiū so-
los homiēs āteponeret. post omnia
subdidit dicēs. nō clamabūt in fauci
bus suis. q̄d rursum homibꝰ pecori-
busq̃ cōe est Q̄d si p̄mo dixisset cum
ore cepit mēbra p̱currere. os habēt ⁊
nō clamabūt. cūcta eciā sic ad naturā
hōis referrētur. nec facile ibi q̄cq̃ de
cōmuniōe feraꝝ sensus audiētis ad-
uerteret Cū vero illō de ore dixit q̄d
homis ꝓpriū est. ⁊ post enumeratio
nem p̱tiū corp̱is quā cōmemoratis
pedibꝰ termiāsse videbatur adiūxit. n̄
clamabūt in faucibus suis. lectorē vł
auditorem fecit intentum. vt dum q̄-
rit cur additum sit. āmoneri se inueni
at simulachris gentium nō tātum ho
mines. sed eciam beluas se debere p̄-
ponere. vt si pudet adorare bestiam
quā fecit deus vidētē. audiētem. ado
rātem. cōtrectātem. ābulātem. clamā
tem in faucibus suis. viderēt q̃ pudē
dū eēt adorare mutū. ⁊ carēs vita sen
suq̃ simulachrū. cui ad hoc inesset si-
militudo mēbroꝝ. vt anima carnali-
bus sensibꝰ dedita q̄si viuēti atq̃ aiā-
te forme applicaret affectū. cum ea
videret q̄ in suo corp̱e viua atq̃ aiāta
sentiret Quāto ergo magis vel meli
us mures atq̃ serpētes ⁊ id genus a
nimātiū colerēt: Que de simulachris
gentium si ita dicēdū est quodammō
indicāt. in quibus quia nō sentiūt hu
manā vitā nō curāt humanā figurā:
Jtaq̃ in eis plerūq̃ nidificant. ⁊ nisi
humāis motibus deterreātur. nulla
sibi habitacula munitiora cōquirunt:
Mouet ergo se homo vt viuētē bes
tiā a suo deo deterreat ⁊ illū nō se mo
uētem q̄si potētem colit. a quo melio
rem deterruit Deterruit em̄ vidētem
a ceco. audiētem a surdo. clamātem a
muto. ābulātem ab immobili. sentien
tem ab insensato. viuētem a mortuo
ymmo deteriorē q̃ mortuo Mortu
um q̄ppe sicut manifestum ē nō viuē
ita māifestū ē aliquādo vixisse. q̄ ꝓpť
deum qui nec viuit nec vixit ꝑfecto
⁊ mortuus an̄cedit Quid hoc mani-
festius fratres mei dilectissimi. quid
euidētius: Quis puer interrogatus
nō hoc certū eē respōdeat q̄d simula-
chra gētiū os habēt ⁊ nō loquētur. o
culos habēt ⁊ nō videbūt. ⁊ cetera q̄
diuinꝰ sermo cōtexuit: Cur ǵ tātope
spiritus sanctus curat scripturarum
plurimis locis hec insinuare atq̃ in-
culcare. velut inscientibus q̄si in om
nibꝰ aptissima atq̃ notissiā. nisi quia
sp̄ēs mēbroꝝ. quā naturalit̄ in aiānti
bꝰ viuētē vidē. atq̃ in nobismetipsis
sentire cōsueuimꝰ. tāq̃ vt illi asserunt
in ligno aliq̄ fabrefacta atq̃ eminēti

collocata suggestu cum adorari atq̧ honorari a multitudine ceperit. parit in vnoquoq̧ sordidissimū erroris affectū. vt quoniā in illo figmēto nō inuenit vitalē motū credat numē occultū effigiē tamē viuēti corpi similem seductus forma ꝛ cōmot⁹ auctoritate q̄si sapiētium institutoꝝ obsequētiū q̧ turbaꝝ sine viuo aliquo habitatore esse nō putat: Hinc ꝛ mala demōia ad possidēda gētiū simulachra talis hoim affect⁹ inuitat. quoꝝ presidētiū varia fallacia mortiferi seminātur ꝛ multiplicātur erroēs: Aliīs itaq̧ locis ꝛ cōtra ista diuiē littere vigilāt. ne quisquā dicat cū irrisa fuerit simulachra. nō hoc visibile colo. ſʒ numē qd̄ illic inuisibiliter habitat Ipsa ergo numina in alio psalmo eadem scriptura sic dampnat. qm̄ diī gētium inquit demōia. dn̄s āt celos fecit. Dicit ꝛ apl̄s. nō qd̄ ydolū sit aliqd. ſʒ qm̄ q̄ immolāt gētes demoniīs immolāt ꝛ nō deo. nolo vos socios fieri demonioꝝ Videtur aūt sibi purgatioris eē religiōis q̇ dicūt. nec simulachrū. nec demoniū colo. sed ꝑ effigiē corꝑalē eius rei signū intueor Itaq̧ interꝑtātur simulachra vt alio dicāt significari terrā vn̄ templum solent appellare telluris. alio mare sicut neptuni simulachro. alio aerem sicut iunōis. alio ignem sicut vulcani. alio luciferū sicut veneris. alio solem. alio lunā. quorū simulachris eadē nōia sicut telluris īponūt. alio illud. alio illud sydus. vel illam vel illam creaturam: Neq̧ enim cuncta enumerare sufficimus De quibus rursus cum exagitari ceperit qd̄ corpora colant. maxime q̧ terram et mare ꝛ aerem ꝛ ignem. quorum nobis vsus in promptu est. nam de celestibus quoniam nostro ea corpore

contrectare atq̧ cōtingere nisi oculorum radiīs nō valemus. nō ita erubescūt. respōdere audēt. nō se ipa corꝑa colere. sed q̄ illis regēdis p̄sidēt numina Itaq̧ apl̄i vna sentēcia penam istoꝝ dampnatioēʒ q̧ testatur: Qui trāsmutauerūt inq̄t v̄itatē dei in mēdaciū. ꝛ coluerūt ꝛ seruierūt creature poci⁹ q̄̄ creatori q̇ ē bn̄dict⁹ ds̄ in scl̄a Nā priori ꝑte hui⁹ sentēcie simulachra dampnauit. posteriori āt inꝑ̄tatioēs simulachroꝝ Effigies āt a fabro factas appellādo nōib⁹ eaꝝ rerū q̄s fabricauit ds̄. trāsmutāt veritatē dei in mēdaciū. res āt ipās ꝓ diīs habēdo ꝛ venerādo seruiūt creature pocius q̄̄ creatori qui est bn̄dict⁹ in scl̄a Quis āt adorat vel orat intuēs simulachrū q̇ nō sic afficitur vt ab eo se exaudiri putet. ab eo sibi p̄stari qd̄ desiderat. speret: Itaq̧ hoiēs talib⁹ suꝑstitiōibus obligati. plerumq̧ ad ipm̄ solem dorsum ponētes p̄ces fundūt statue quā solem vocāt ꝛ cum sonitu maris a tergo feriāt². neptuni statuā quā ꝓ ipso mari colunt q̄si sentiētem gemitibus feriunt Hoc enim facit ꝛ quodammodo extorquet illa figura mēbroꝝ vt animus viuus in sensib⁹ corporis magis arbitretur sentire corpus qd̄ suo corꝑi simillimū videt. q̄̄ rotūdum solē. vndas q̧ diffusas. ꝛ q̇cquid nō eisdē liniamētis formatū cōspicit. q̄bus illa formata sunt q̄ viuentia videre cōsueuit Cōtra hūc affectū q̊ humana et carnalis īfirmitas facile copiosa est. cātat scriptura dei res valde notissimas q̄b⁹ commemoret ꝛ tāq̄̄ excitet mētes hoim in consuetudine corpoꝝ dormientes Simulachra inquit gentium argentum ꝛ aurum. sed deus fecit argētum ꝛ aurū: Opa inquit manuū hoim Hoc enim

venerātur. qđ ipsi ex auro argēto q̄z-
fecerūt Sed em̄ ⁊ nos pleraq̄z instru
mēta ⁊ vasa huiuscemodi materia vł
metallo habem⁹ in vsum celebrādoꝝ
sacramētoꝝ. q̄ ipso misterio cōsecra-
ta sancta dicātur in eius honore cui
ꝓ salute nostra inde seruitur ⁊ sunt
ꝓfecto eciā ista instrumēta vel vasa
qđ aliud q̄z opa manuū hoim̄: Verūp
tamē numqđ os habēt ⁊ nō loquēt̄:
Numqđ ocłos hn̄t ⁊ nō videbūt:
Nūqđ eis supplicamus q̄a p ea sup-
plicamus deo: Illa causa ē maxima
impietatis insane. qđ plus valet in af
fectibus miserorū similis viuēti for-
ma. q̄ sibi efficit supplicari. q̄z qđ eum
mānifestum est nō eē viuētē vt debeat
a viuēte cōtempni Plus em̄ valent si
mulachra ad curuādā ifelicē aīāz qđ-
os hn̄t. ocłos hn̄t aures hn̄t. nares hn̄t
manus habēt. pedes habēt. q̄z ad cor
rigēdā qđ nō loquētur. nō videbunt.
nō audiēt. nō odorabūt. nō cōtrecta-
būt. nō ābulabūt Itaq̄z seqtur. ⁊ illud
q̄z fiat qđ eciā in hoc psalmo seqtur.
vt scz Similes illis fiāt oēs q̄ faciūt
ea ⁊ oēs q̄ cōfidūt in eis Videāt g̊ isti
aptis ⁊ sentiētib⁹ ocłis ⁊ adorēt clau
sis ⁊ mortuis mētibus. nec videntia
nec viuētia simulachra: Domus āt
israhel sperauit in dn̄o Spes āt q̄ vi-
detur nō est spes: Nā em̄ videt quis
qđ sperat: Si āt qđ nō videm⁹ spera
m⁹. p pacientiā expectamus: Sed vt
pduceret vsq̄z in finem ipsa paciētia
Adiutor eoꝝ ⁊ ptector eoꝝ est An
fortasse spūales a q̄b⁹ carnales istru
ūtur in spū mā̄suetudīs. q̄a ipi tā̄q̄z su
pioēs p iferioribus supplicāt iam vi
dēt ⁊ illis iā res ē q̄ adhuc iferioribus
spes ē: Nō ē ita Nā ⁊ Dom⁹ aarō
spauit in dnō Ergo vt eciā ipsi pseue
rāter extēdātur in ea q̄ an̄ sunt. ⁊ pse-
uerāter currāt. donec apphēdāt i q̄ ap
phēsi sunt ⁊ cognoscāt sicut ⁊ cogniti
sunt: Adiutor ⁊ ptector eoꝝ est:
Vtriq̄z em̄ timēt dn̄m ⁊ sperauerūt i do
minū. adiutor eoꝝ ⁊ ptector eoꝝ est:
Neq̄z em̄ nos meritis nostris p̄ueni-
mus miām dn̄i Sz Dn̄s memor fu
it nostri ⁊ bn̄dixit nos: bn̄dixit domū
israhel. bn̄dixit domū aarō: Vtrosq̄z
āt benedicēs Bn̄dixit oēs timētes
dn̄m Queris q̄s vtrosq̄z rn̄detur:
Pusillis cū magnis. h̄ ē dom⁹ isra-
hel cū domo aarō. eos vtiq̄z q̄ ex ipsa
gēte crediderūt in saluatorē ihesum.
q̄a nō in oīb⁹ illis beneplacuit deo:
Sz si q̄dā illoꝝ nō crediderūt. numqđ
incredulitas illoꝝ fidē dei euacuauit:
Absit Neq̄z em̄ oēs q̄ sunt ex isrł. hij
sunt isrł. neq̄z q̄a sunt semē abraham
oēs filij. sed sicut scriptū ē. reliq̄e salue
facte sunt Ex psoā em̄ eoꝝ q̄ inde cre
diderūt dr̄. nisi dn̄s sabaoth reliq̄sset
nobis semē. sicut sodoma facti eēm⁹
⁊ sicut gomorra similes fuissem⁹ Sz
ideo semē. q̄a ipsum p t̄ras multipli-
catum ē Dixerūt em̄ magni de domo
aaron: Adiciat dn̄s sup nos. super
nos ⁊ sup filios nr̄os. ⁊ ita factum ē.
Accesserūt eciā de lapidib⁹ suscitati fi
lij abrahā Accesserūt oues q̄ nō erant
de hoc ouili. vt fieret vnus grex ⁊ vn⁹
pastor: Accessit fides oim̄ gētiū. ⁊ cre
uit numer⁹ nō solū sapiētiū ātistitū.
sed eciā obediētiū pplo ꝝ adiciēte do
miō nō solū sup pr̄es. q̄ ad illū in xp̄o
ceteros imitatores preirent. sed eciā
sup filios eorum. q̄ patrū pia vestigia
sequerētur. Nam sic ait ille q̄s q̄s p
euangeliū in xp̄o genuerat. imitato
res mei estote. sicut ⁊ ego xpristi: Ad
iecit itaq̄z dn̄s nō solum sup montes
gestiētes sicut arietes. sed eciam sup
colles gestiētes sicut agni ouium:

Proinde hijs vtrisqꝫ magnis ⁊ pusil-
lis. montibus ⁊ collibus. arietibus
⁊ agnis. dicet propheta quod sequi-
tur: Bñdicti vos dño q̇ fecit ce-
lum ⁊ terrã: Tanq̃ diceret Benedicti
vos domino q̇ vos fecit celũ in mag
nis. terrã in pusillis. sed celum ñ istõ
visibile plenũ lumiãribꝰ ad hos ocu
los ꝑtinẽtibꝰ Celũ em̃ celi dñõ. qui
erexit ⁊ sublimauit q̃rũdã scõꝝ mẽtes
in tãtum vt nulli hoim. ſʒ ipi deo suo
docibiles fierẽt In cuiꝰ celi docibilis
cõꝑatiõe. q̇cq̇d carneis oculis cernit᷑
terra dicẽda est. quã dedit filijs hoim
vt eius cõsideratiõe siue ab ea ꝑte. q̃
suꝑ illustrat. sicut est hoc qd̃ dicit᷑ ce-
lum. siue ab ea q̃ subter illustratur. cui
ꝓprie terra nomẽ est. cũ totum sicut
commemorauimꝰ in illius cõꝑatiõe
qd̃ celũ celi dicitur terra sit Terram ḡ
istã totã dedit filijs hoim. vt eiꝰ cõsi-
deratiõe q̃ntũ pñt coniciãt creatorẽ.
quẽ infirmis adhuc cordibꝰ sine isto
cõiecture adminiculo vidẽ nõ pñt:
Est ⁊ alius itellectus a quo dissimula
re nõ debeo v̇boꝝ istoꝝ q̇bꝰ dictũ est
Celũ celi dño: Terrã ãt dedit filijs
hoim. vt ab eo qd̃ intelleximꝰ nõ rece
dat intẽtio: Dixeramus em̃ magnos
⁊ pusillos significari eciã eo qd̃ adiec
tũ est. bñdicti vos dño q̇ fecit celum
⁊ terrã Si ḡ magnos celi. pusillos ãt
terre noie accipimꝰ. q̃m pusilli crescẽ
do futuri sunt celũ. ⁊ in ipsa spe lacte
nutriũtur. sic sunt illi magni celũ ter
re cũ ꝑuulos nutriunt. vt eciam celũ
celi se esse intelligãt. dum cogitãt in q̃
spe ꝑuuli nutriũtur. sed tamẽ quia iã
illi nõ ab homine neqꝫ per hominem
sed per ipsum deum carpunt sinceri
tatem. vbertatem qꝫ sapiẽtie accepe
runt ꝑuulos. futuros quidem celum
vt celum celi se esse sciant. ad hoc ta-
men terra cui dicat. ego plantaui a-
pollo rigauit. sed deus incrementum
dedit Ipsis em̃ filijs hoim. quos fe-
cit celum ⁊ terram dedit in qua ope-
rẽtur. qui nouit terre prouidere per
celum: Maneant igitur celum ⁊ ter
ra in deo suo qui fecit ea. ⁊ viuant ex
eo cõfitẽtes ei ⁊ laudãtes eum Nam
si ex se velint viuere moriẽtur sicut
scriptum est. a mortuo q̃si q̇ nõ sit pe
rit confessio: Sed Non mortui lau
dabunt te domiẽ. neqꝫ oẽs qui descẽ
dunt in infernum Clamat em̃ alio lo
co tua scriptura peccator cũ venerit i
ꝓfundum malorũ contempnet:
Sed nos q̇ viuimus bñdicimꝰ dño
ex hoc nũc ⁊ vsqꝫ in seculum

Explicit psalmus c.xiij. Incipit ps
centesimus decimusquartꝰ

Dilexi q̃m exaudiet dominus
vocẽ deprecatiõis mee Can-
tet hoc anima q̃ ꝑegriãtur a domino,
cãtet hoc ouis illa q̃ errauerat. cãtet
hoc filius ille qui mortuus fuerat et
reuixit. perierat ⁊ inuẽtus est Can-
tet hoc anima nostra frẽs ⁊ filij karis
simi. erudiamur ⁊ ꝑmaneamꝰ ⁊ cum
sanctis ista cãtemus. dilexi quoniam
exaudiet dñs vocem deꝑcatiõis mee
Numquid ipsa diligendi causa est.
quoniam dñs exaudiet vocem depre
catiõis mee: Ac nõ pocius aut ideo
diligimus q̇a exaudiuit. aut ideo dili-
gimus vt exaudiat: Quid est ḡ dilexi
q̃m exaudiet: An quia dilectionẽ spes
solet accẽdere dilexisse se dicit. quoni
am sperauit se exauditurũ deum vo-
cem deprecationis sue: Vnde autem
hoc sperauit: Qm̃ inclinauit au-
rem suam michi. et in diebus meis
inuocaui: Ergo ideo dilexi quoniam

exaudiet. ideo exaudiet. qm̄ incliāuit
aurē suā michi: Sed vn̄ scis o anima
hūāna ꝙ incliāuit deꝰ suā aurē tibi ni
si dicas credidi: Manēt ḡ tria hec. fi
des. spes. caritas: Quia credidisti spe
rasti. q̇a sperasti iā dilexisti: Jam si q̄-
rā vn̄ crediderit aiā incliāsse sibi aurē
deū suū. nōne respōdebit. q̇a ṗor dilex
it nos. ⁊ filio ꝓprio nō pepcit. sed ꝑ
nobis ōibꝰ tradidit eū: Quō em̄ iuo
cabūt in quē n̄ crediderūt ait doctor
gētiū: Aut quō credēt quē nō audie-
rūt: Quō em̄ audiēt sine p̄dicāte: Aut
quō p̄dicabūt nisi mittātur: Cum hec
ōia gesta apud me cernerē quō n̄ cre
derē ꝙ incliāuit dn̄s aurē suā michi:
Et sic cōmēdauit in nobis dilectioēꝫ
suam. vt xp̄istꝰ ꝓ impijs moreretur
Cum igitur hec michi ānūciarēt spe-
ciosi pedes eoꝝ q̇ ānūciauerūt pacē.
q̇ ānūciauerūt bona. q̇a ōis q̇ iuoca-
uerit nomē dn̄i saluus erit. credidi au
rem eius inclinatam michi. ⁊ in diebꝰ
meis inuocaui: Et qui sunt dies tui
quoniam dixisti in diebus meis inuo
caui: An forte illi quibus venit pleni
tudo temporis. ⁊ misit deus filiū su-
um qui iam dixerat. tempore accep-
tabili exaudiui te. ⁊ in die salutis adiu
ui te: Audisti ex ore p̄dicatoris veni-
entis ad te pedibꝰ speciosis. ecce nūc
dies salutis. ⁊ credidisti. ⁊ in diebus
tuis inuocasti ⁊ dixisti o domīe erue
animā meam: Sunt quidem ista sed
⁊ dies meos magis inquit possum
dicere dies miserie mee. dies mortali
tatis mee. dies scd̄m adam plenos la
boris ⁊ sudoris. dies scd̄m vetustatē
putredinis: Ego em̄ iacens infixus ī
limo profundi ⁊ in alio psalmo. excla
maui. ecce veteres posuisti dies me-
os. in hijs diebus meis inuocaui Dis
tāt quippe dies mei a diebus domini

mei: Dies meos dico q̊s ipse michi fe
ci priuata audacia qua deserui eū. ⁊
qm̄ vbiq3 ipse regnat. ⁊ est ōnipotēs
atq3 ōnitenēs. merui carcerem id est
ignorātie tenebras ⁊ compedes mor
talitatis accepi. In hijs diebus meis
īuocaui. q̇a ⁊ ego alibi clamo. educ de
carcere aiām meā. ⁊ qm̄ in die salutis
quē michi p̄stitit adiuuit me. intrat in
cōspectu eius gemitus cōpeditorū:
In hijs em̄ diebus meis: Circūde
rūt me dolores mortis. pericula ifer
ni iuenerūt me. q̄ nisi aberrātem abs
te nō inuenirēt me: Nūc āt illa me in
uenerūt. ego vero ea nō iuēiebā. qui
gaudebā ꝓsperis seculi. in quibus plꝰ
fallūt pericula inferni. Sed postea q̄
⁊ ego Tribulationē ⁊ dolorē iuem
nomē dn̄i inuocaui Latebat em̄ me t
bulatio ⁊ dolor vtilis. tribulatio de q̄
dat auxiliū cui dictū est. da nob̄ auxili
um de tribulatiōe ⁊ vana salus hōis
Ego em̄ de vana salute hōis gauden
dum ⁊ exultandum arbitrabar. sed cū
audissem a dn̄o meo. beati lugentes
qm̄ ipi cōsolabūtᶻ. nec expectaui vt p
us amitterē bōa tp̄alia q̇bꝰ male ob-
lectabar ⁊ tūc lugerē. ſ3 attēdi ī eādē
ip̄am miseriā meā q̄ talibꝰ oblectabar
q̄ ⁊ amittē formidarē ⁊ tenē nō pos-
sem. attēdi in eā vehemēt ⁊ fortiter.
⁊ me nō solū excruciari adūsitatibus
huiꝰ scl̄i. sed eciā obligari ꝓsp̄itatibꝰ
vidi. atq3 ita t̄bulationē ⁊ dolorē q̄ me
latebat iuēi ⁊ nomē dn̄i iuocaui O
dn̄e erue aiā3 meā: Miser ei ego hō
q̇s me libeābit ō corpe mortꝭ hꝰ. n̄ grā
dī p ih̄3 xp̄3 dn̄3 nr̄m: Dicat igiᶻ sanctꝰ
ppl̄s dī t̄bulatioēꝫ ⁊ dolorē iuēi ⁊ no
mē dn̄i iuocaui. ⁊ audiāt reliq̄e gētiū
q̄ nōdū iuocāt nomē dn̄i. audiāt ⁊ q̄-
rāt vt iueniāt t̄bulationē ⁊ dolorē. ⁊
inuocēt nomē dn̄i ⁊ salui fiāt: Non

hoc eis dicimus vt q̄rāt miseriā quā
nō habēt. sed vt inueniāt eam quam
nesciētes habēt Neq3 hoc eis opta-
mus. vt terrena necessaria desint eis
q̄bus indigēt dū mortaliter viuūt. sed
vt h᷑ plāgāt qd aīsa facietate celesti t
renis nōdū ad fruēdū stabilib⁹ bonis
sed ad sustētādū necessarīis indigere
meruerūt Agnoscant ꝛ lugeāt istam
miseriam. faciat eos beatos lugētes
q̄ eos esse semꝑ miseros noluit: Mi
sericors dn̄s ꝛ iust⁹ ꝛ deus noster mi
seretur Misericors ꝛ iustus ꝛ mise
retur Misericors ꝑmū q̄a inclinauit
aurem suam michi. ꝛ nesciebā ꝓpin-
quasse aurē dei mei ori meo. nisi ꝑ il-
los speciosos pedes excitarer vt iuo
carem Quis eīn eū iuocauit. nisi quē
ipe ꝑor vocauit: Hinc ergo ꝑmū mi
sericors Justus āt q̄a flagellat. ꝛ iteꝝ
miseretur q̄a recipit. flagellat omnē
filiū quem recipit: Nec tamē michi a
maꝝ debet eē qd flagellat q̄3 dulce qd
recipit Quō eīn nō flagellat: Cus-
todiēs ꝑuulos dn̄s. q̄s grandes q̄rit
heredes Quis eīn est filius cui n̄ det
disciplinā pater eius: Humiliatus
sum ꝛ saluum me fecit: Saluū me fe
cit q̄a humiliat⁹ sum: Nō eīn penalis
sed salutaris dolor ē. quē secādo me-
dicus fecit Conuertere inquit ani-
ma mea in requiem tuā q̄a dn̄s bn̄fe
cit tibi Nō meritis aut viribus tuis
sed q̄m dn̄s benefecit tibi: Q̄m exe
mit inquit aīām meā a morte Mira
res est karissimi qd cū dixisset in req̄ē
cōuertēdā aīām. q̄m bn̄fecit ei dn̄s. sb
iecit: q̄m exemit aīā3 meā de morte:
Jdeo ne in req̄ē cōuerteretur. q̄a ex-
ēpta ē a morte: Nōne magis in mor
te req̄es dici solet: Que tādē ei⁹ actio
ē cuius vita req̄es ꝛ mors inq̄etudo
ē: Talis ḡ actio debet eē aīe q̄ tēdit ad
q̄etem saturitatē q̄3. nō q̄ augeat inq̄e
tū laborem Q̄m exemit aīām meā de
morte Qui misertus ei dixit. vēite ad
me oīs q̄ laboratis. ꝛ ego vos refici
am. tollite iugū meū suꝑ vos. ꝛ disci
te a me q̄a mitis sum ꝛ humilis corde
ꝛ inuenietis requiem aīmab⁹ v̄ris:
Jugū eīn meū suaue ē ꝛ sarcina mea
leuis est Mitis itaq3 ꝛ hūilis tā3 viā
xp̄m seq̄ēs debet esse anime. actio tē
dētis ad req̄em. nō tamē pigra. ꝛ desi
diosa vt cursum cōsumet sicut scrip-
tum ē. in māsuetudine oꝑa tua ꝑfice
Etēm ne māsuetudo ad segniciē du-
ceretur. adiunctum est oꝑa tua ꝑfice
Neq3 eīn sicut in ista vita sompni re
q̄es nos reparat ad actionē. sed actio
bona ꝑducit ad semꝑ vigilātem q̄etē:
Jlle āt hec cūcta prestat. cūcta exhi-
bet deus de quo hic dicitur. q̄m domi
n⁹ benefecit michi. q̄m exemit aīām
meā a morte Oculos meos a lacri
mis pedes meos a lapsu. Hec eīn in
spe cōpleta erga se cātat. q̄squis hui⁹
carnis ꝑiculū itelligit Vere q̄ppe dcīn
est ꝛ humiliatus sum ꝛ saluū me fecit
Sed ꝛ illud apl's verum dicit. q̄m spe
salui facti sum⁹ ꝛ de morte q̄dē qd ex
empti sumus recte dicitur iā eē ꝯple-
tū vt mortē intelligam⁹ nō credētiū
de qualibus ait. dimitte mortuos se-
pelire mortuos suos. ꝛ illud in superi
ori psalmo. n̄ mortui laudabūt te do
mīe neq3 omnes qui descendunt in in
fernum. sed nos qui viuimus bene-
dicimus dominum Ex hac ergo mor
te potest recte intelligere homo fide
lis. iam exemptam esse aīām suam.
eoipso quo fidelis effecta est: Vnde
ipse saluator. qui credit in me inquit.
transitum facit a morte ad vitam: Ce
tera vero spe completa sunt in eis. q̄
nondum ex hac vita emigrarunt:
Nunc enim cum lapsus nostros pe-
riculosissimos cogitamus. n̄ cessant

a lacrimis oculi Tūc aūt eximit ocu-
los nostros a lacrimis quādo ⁊ pe-
des a lapsu. qꝛ tūc nō erit lapsus ābulā
tiū pedū. qñ infirme carnis nullū erit
lubricū: Nūc vero ꝗuis firma sit vi-
ta nostra q xpc ē. tamē qa carnē nob
quā iubemur edomaē substernim⁹. i
ipso psus ope q eam subditā casti-
gam⁹. nō in ea cadē magnū ē. nō āt in
ea labi qs potest: Quaꝑpter qa ⁊ in
carne sumus ⁊ in carne nō sum⁹. i car
ne eñ sumus eo vinculo qd nōdū so
lutū est. qd dissolui ⁊ esse cū xpo mul-
tomagis optimū. nō āt sumus i car-
ne ex eo qd spirit⁹ pmicias dedimus
deo. si tamē possum⁹ dicere qa cōuer
satio nostra in celis ē. tāq capite pla
ceamus deo. pedib⁹ āt tāq extremis
anime ptibus adhuc lubricum sentia
mus. audi queādmodū ad spem pti-
neat. qd ita canitur velut iam sit effec
tum. Exemit inqt oculos meos a la-
crimis. pedes meos a lapsu. ⁊ tamen
nō ait placeo Sed: Placebo in con
spectu dñi in regiōe viuoꝝ. satis ostē
dēs ab ea pte nōdū se placere in con-
spectu dñi q est in regione mortuorū
id est in carne mortali Qui eñ in car
ne sunt. deo placere nō possunt: Vn
qd sequitur ⁊ dicit idē apl's. vos aūt
nō estis in carne. scdm id dicit qd cor
pus qdem mortuum est ꝑpter pccm.
spirit⁹ eñ vita ē ꝑpter iusticiā. scdm
quem placebāt dño. qa scdm ipm in
carne nō erāt Quis aūt placeat deo
viuo in corpe mortuo: Sed quid ait:
Si aūt spiritus ei⁹ qui suscitauit ihm
xpistum a mortuis habitat in vobis
q suscitauit ihesum xpistum a mor-
tuis viuificauit ⁊ mortalia corpa vrā
ꝑpter spiritum qui habitat in vobis:
Tunc erimus in regione viuorum ex
omni pte placētes in conspectu do-
mini. ex nulla ab eo pte peregrini:

Qmdiu eñ sumus in corpe pegrina
mur a dnō. ⁊ in qntū inde peregrina-
mur a domino. in tātū nō sumus in
regiōe viuorū: Cōfidim⁹ aūt ⁊ bene
arbitram² magis pegrinari a corpe ⁊
imanere ad dñm. ⁊ ideo ābimus siue
imanētes siue pegrinātes placentes
illi esse Ambimus qdem nūc. qa expec
tam⁹ adhuc redemptionē corpis nos
tri Sed cū absorta fuerit mors in vic
toria. ⁊ corruptibile h incorruptiōe;
⁊ mortale h induerit imortalitatem.
tūc nullus erit fletus. qa null⁹ lapsus
⁊ nullus lapsus qa nulla corruptio. ⁊
ideo iam nō ābiemus placere. h oio
placebim⁹ in cōspectu domini in regi
one viuorum:

¶Explicit psalmus c. xiiij. Incipit
psalmus c. xv:

Potissimum arbitror esse sanc
titati vestre quod ait aposto-
lus. nō eñ est oim fides. ⁊ quod ma
ior esse soleat infidelium multitudo
non ignoratis. quaꝑpter quod dici-
tur. domine quis credidit auditui
nostro. inter quos eciam illi nume-
rātur de quibus dicit idem apostol⁹.
omnes sua querunt. non que ihesu
xpisti. quos alio loco dicit nō ex ve
ritate sed ex occasione predicare ver
bum dei nō caste. id est nō ex animo
pure ⁊ fincere caritatis Aliud eñ sen
tiebant quod in eorum moribus ap-
parebat. ⁊ aliud predicabant vt sanc
to nomine placerent hōib⁹: Nam de
hijs iterum dicit. neq eñ isti deo ser
uiunt sed suo ventri. quos tamen
xpistum annunciare permittit:
Qmuis enim ea pocius crederent
que ipsi faciebant vt morerentur. ea
tamen predicabant que si alij creden-
tes facerent saluarentur: Non enim

aliud ãnũciabãt p̃ter regulã fidei: Eos
q̇ppe excludit apl's dicẽs. si q̇s vobis
ãnũciauerit p̃ter id qḋ accepistis. ana
thema sit. Illi nõ xp̄m ãnũciãt q̇ ãnũ
ciãt falsitatẽ. q̇a xpristus veritas est:
De istis ãt dicit ꝙ xp̄m ãnũciẽt. sȝ nõ
caste. id ẽ nõ animo simplici ⁊ puro
ex fide sincera q̄ ꝑ dilcõnẽ opat᷑ Ter=
renis q̇ppe cupiditatibus cõsulẽtes
regnũ celoꝝ ãnũciabãt habẽtes i pec
tore falsitatẽ. in lingua v̄itatẽ Sciẽs
itaq̇ꝫ apl's eciã ꝑ iudã euãgelizãtẽ cre
dẽtes esse liberatos. istos q̇ꝫ ita per
mittit. siue inq̇t occasiõe siue verita=
te xpristus ãnũcietur Veritatẽ q̇ppe
ãnũciabãt. eciam si nõ veritate. id est
nõ vero animo Isti loquntur qḋ nõ
credũt. ⁊ ideo reprobati sunt q̄uis
sint vtiles eis. quos instruit dñs di=
cens. que dicũt facite. que aũt faciunt
facere nolite. dicũt em̄ ⁊ nõ faciunt:
Vnde. nisi quia vtilia nõ credũt esse q̄
dicũt? Sunt aũt aliȷ̄ q̇ credũt ⁊ non
loquũtur qḋ credũt vel pigricia vel ti
more Nam ⁊ ille seruus q̄uis talen=
tum habuerit. tamẽ q̇a erogare nolu
it. audit a dñõ iudice. serue neq̄ꝫ ⁊ pi=
ger. ⁊ alio euangeliȷ̄ loco dictum est.
ꝙ multi ex principibus iudeorum cre
didissent in eum. sed nõ eum cõfitebã
tur. ne expellerẽtur de synagogis. sed
eciam ipsi rep̄hensi atq̇ꝫ reprobati sũt.
Sequitur em̄ euãgelista dicẽs. ama
uerũt em̄ gl'am hoim magis q̄ꝫ dei
Si ergo ⁊ illi qui verum quod loquũ
tur nõ credũt. ⁊ illi qui verum quod
credũt nõ loquũtur merito reprobã᷑
quis erit seruus vere dicẽdus fidelis
nisi ille cui dicitur. euge serue bone q̊
niam in modico fidelis fuisti. supra
multa te constituam. intra in gaudiũ
domini tui? Talis itaq̇ꝫ seruus nec ã
teq̄ꝫ credat loquitur. nec cum credide
rit tacet Vel sic eroget vt ipse nõ ha=
beat. vel quod habet nõ erogando nõ
habeat. sic em̄ dictum est q̇ habet da=
bitur ei. qui ãt nõ hẽt ⁊ qḋ habet aufe
retur ab eo: Dicat g̊ iste bonus seruꝰ
cãtãs alleluya. id est sacrificãs domi
no sacrificium laudis a quo auditu=
rus est. intra in gaudium domini. ex
ultet ⁊ dicat:

Psalmus:

Credidi ꝓpt̃ qḋ locutꝰ sum. hȝ
ẽ ꝑfecte credidi: Nõ em̄ ꝑfcẽ
credũt q̇ qḋ credũt loq̇ nolũt. Ad ipãȝ
em̄ fidẽ ꝑtiẽt eciã illud credẽ qḋ dictũ
ẽ. q̇ me cõfessus fuerit corã hõibꝰ. cõ
fitebor eũ corã ãgelis dei: Ex hoc em̄
est appellatus fidelis ille seruus. non
tãtũ q̇a accepit. sed q̇a impẽdit atq̇ꝫ lu
cratus est: Ita ⁊ hoc loco nõ ait. cre=
didi ⁊ locutus suȝ. sed ꝓpter hoc dicit
se locutum esse quia credidit: Simul
em̄ credidit ⁊ quod premium loquen
do speraret. ⁊ quam penam tacendo
timere deberet: Credidi inquit ꝓ=
ter quod locutus sum: Ego autẽ
humiliatus sum nimis: Passus em̄
est multas tribulationes ꝓpter ver=
bum quod fideliter tenebat. fideliter
impendebat ⁊ humiliatus est nimis.
qḋ illi timuert̃ q̇ amauerũt gl'aȝ hoim
magis q̄ꝫ dei Sȝ qḋ ẽ ego ãt? Diceret
pocius credidi ꝓpt̃ qḋ ⁊ locutꝰ sum ⁊ hu
miliatꝰ sum nimis: Cur addidit ego
ãt. nisi q̇a hõ hũiliari potest ab eis q̇
v̄itati cõtradicũt. nõ ipsa v̄itas quã
credit ⁊ loquitur? Vnde ⁊ apl's cũ de
cathena sua diceret. sed sermo inquit
dei non est alligatus Sic ⁊ iste q̇a ip
sa est vna ꝑsona sanctorum testiũ. hȝ ẽ
martirum dei. credidi inquit ꝓpt̃ qḋ
locutus sum: Ego autem nõ illḋ qḋ
credidi. nõ sermo quẽ ꝓtuli. sed ego
humiliatus sum nimis go ãt dixi

lus est An cū matre simul ēptus est?
in extasi mea. ōis homo mēdax Exta
sin pauorē dicit. quē cōminātibꝰ ꝑse-
cutoribꝰ ⁊ impēdētibꝰ passiōibus cru
ciatꝰ aut mortis hūana ĩfirmitas pa
titur Hoc eñ itelligimꝰ q̄a ĩ isto psal
mo vox martirꝫ appaēt Nā ⁊ alio mō
dicitur extasis. cū mēs nō pauoē alie
natur. sed aliq̄ inspiratiōe reuelatiōis
assumitur Ego āt dixi in extasi mea ō
nis homo mēdax: Cōterritus eñ res
pexit infirmitatē suā. ⁊ vidit nō de se
sibi eē p̄sumēdū Quātū eñ ad ipsum
hoīem ꝑtiēt mēdax est. sed grā dei ve
rax effectus est. ne pressuris inimico
rū cedēs nō loq̄retur qđ crediderat.
sed negaret. sicut petro accidit. qm̄ de
se p̄sumpserat. ⁊ docēdꝰ erat de hoīe
nō eē p̄sumēdū. ⁊ si de homiē nō dēt
quisq̄ꝫ presumē. vtiq̄ꝫ nec de seipo. q̄a
homo est: Bene ergo iste vidit in pa
uore suo oēm hoīem esse mēdacem.
q̄a ⁊ illi q̄ nullo pauore vanescūt. ne ꝑ
sequētibꝰ cedēdo mētiātur. muneribꝰ
dei tales sunt nō viribꝰ suis Proinde
verissime dictū ē. ois homo mēdax.
sed deus verax q̄ ait. ego dixi dij estis
⁊ filij altissimi oēs. vos āt sicut hoiēs
moriemini. ⁊ sicut vnus ex principi-
bus cadetis Cōsolatur hūiles ⁊ iplet
eos nō solū fide credēde. sed eciā fidu
cia p̄dicāde v̄itatis si ꝑseuerātes sub
dātur deo. nec imitētur vnū ex p̄ncipi
bus dyabolū q̄ in veritate nō stetit et
cecidit: Si eñ omnis homo mēdax.
in tantum nō erūt mēdaces in quātū
nō erūt homines. quoniam dij erunt
⁊ filij altissimi: Hoc itaq̄ꝫ cōsiderās
deuotissimus ppl's fidelium testium
quomodo infirmitatem humanam
dei misericordia non relinquat. in cu
ius infirmitatis pauore dictum est.
omnis homo mendax. quomodo cō
solētur humiles ⁊ impleat spiritu fi-
ducie trepidātes. vt pene mortuo cor
de reuiuiscāt. ne in semetipsis fidētes
sint. sed in eo q̄ suscitat mortuos. ⁊ lin
guas infantium facit disertas q̄ ait.
cū āt tradēt vos nolite cogitaē quo-
modo aut quid loq̄mini. Dabitur ei
vobꝭ ĩ illa hora q̄d loq̄mini nō eī vos
estis qui loquimini sed spiritꝰ patris
vestri qui loquitur in vobis: Hec q̄
ōia cōsiderās ille q̄ dixerat ego dixi in
pauore meo omnis homo mēdax. ⁊
vidēs grā dñi se factum veracem:
Quid retribuā inq̄d dnō ꝓ ōibꝰ que
retribuit michi? Nō ait ꝓ ōibus q̄ tri
buit michi sꝫ ꝓ ōibꝰ q̄ retribuit michi:
Que igitur precesserāt hois. vt ōniū
donoꝝ dei nō attributio sed retbutio
vocari possit? Que p̄cesserāt hōis ni-
si pccā? Retribuit g̃ deꝰ bona ꝓ mal'
cui homiēs retribuūt mala ꝓ bonis.
Hec eñ retribuerūt qui dixerūt. hic
est heres venite occidamus eum:
Sed q̄rit iste q̄d retribuat dnō ⁊ non
inuenit nisi ex eis que ipse dñs retri-
buit: Calicem inq̄t salutaris accipi
am ⁊ nomē dñi inuocabo: O homo
pccō tuo mēdax. dono dei verax ⁊ iō
iam non homo. quis tibi dedit calicē
salutaris. quem accipiens ⁊ inuocās
nomen domini retribuens ei ꝓ om-
nibus que retribuit tibi? ¶ Quis nisi
ille qui ait. potestis bibere calicē quē
ego bibiturus sum? Quis tibi dedit
imitari passiōes suas. nisi q̄ ꝓ te pas
sus est prior? Ideoq̄ꝫ Preciosa in
cōspectu dñi mors scōꝝ eius Emit ei
eam sanguiē suo quē prior fudit pro
salute seruorū. ne ꝓ dñi nomine ser-
ui fundere dubitarēt. q̄đ tamē eorum
nō dñi vtilitate ꝓficeret: Cōfiteātur
itaq̄ꝫ cōditionē suā mācipium. tanto
p̄cio cōpatū ⁊ dicat: O domiē ego
seruus tuus. ego seruus tuꝰ ⁊ filiꝰ an
cille tue Ergo ⁊ emptus est ⁊ vīnacu

An quia vernaculus est ꝓpter peccm̄ fuge sue depoatur? Ideo emptus q̄a redemptus ē: Fili⁹ eni ē ācille scdʒ qd omnis creatura subdita creatori est. ⁊ verissimo dn̄o verissimū debet famulatum: Quē cum exhibet libera ē. hāc accipiēs a dn̄o grām. vt ei nō necessitate sed volūtate deseruiat Ergo iste fili⁹ ē ihrl'm celestis q̄ sursum est. mater oim̄ nostrorū libera Et libera q̄ dē pccō. sed ācilla iusticie Cuius filijs adhuc peregrinātibus dicitur. vos in libertatē vocati estis. sed rursus eos seruos facit dicēs: sed in caritate seruite inuicē Quib⁹ item dicitur. cū serui eratis pccō. liberi eratis a iusticia. nūc vero liberati a pccō facti āt serui deo habetis fructū vr̄m in sanctificationem. finē vero vitā eternā Dicat ḡ deo seru⁹ iste Multi se martires dicūt. multi seruos tuos. q̄a nomē tuū habēt in varijs heresibus ⁊ errorib⁹. sed quia p̄ter eccl'am tuā sunt. nō sunt filij ācille tue. ego āt seruus tuus ⁊ filius ācille tue: Disrupisti vincula mea tibi sacrificabo sacrificiū laudis: Neqꝫ eni inuēio vlla merita mea. qm̄ tu disrupisti vincl'a mea. iō sacrificiū laudis tibi debeo. q̄a ⁊ si gloriabor ꝗ seru⁹ tu⁹ sum ⁊ fili⁹ ācille tue. nō i me. sed in te dn̄o meo gloriabor. q̄ disrupisti vincula mea. vt a fuga rediēs religarer tibi Uota mea dn̄ō reddam Que vota redditurus es. q̄s vouisti victimas. q̄ incēsa. q̄ holocausta? An ad illō respicis qm̄ pauloan̄ dixisti. calicē salutaris accipiā ⁊ nomē dn̄i inuocabo ⁊ tibi sacrificabo sacrificiū laudis: Et reuera q̄squis bn̄ cogitat qd voueat dn̄o ⁊ q̄ vota reddat. seipꝫ voueat. seip̄m reddat. h̄ exigitur. h̄ debe² Inspecto nūmo dn̄s dicit. reddite cesari q̄ cesaris sunt. ⁊ deo q̄ dei sūt Ymago sua redditur cesari ymago sua reddatur deo Sed qui meminit nō solū seruum se esse dei. sed ⁊ filium ancille dei. videt vbi reddat vota sua. cōformatus xp̄isto p calicem salutaris In atrijs inquit domus dn̄i. Que domus dei est. hec ācilla dei est. Et q̄ domus dei. nisi omnis ppl's eius? Ideo sequitur In cōspectu omnis ppl'i eius Et aptius iam nomiāt ip̄āʒ matrem Quid est eni aliud ppl's ei⁹. nisi quod sequitur: In medio tui ihrl'm? Tūc est eni quod redditur gratū. si de pace atqꝫ in pace reddatur: Qui aūt filij huius ācille nō sunt. bellū q̄ꝫ pacem pocius amauerūt Ne q̄s aūt existimet atria. dom⁹ dn̄i ⁊ oēm ppl'm eius iudeos significari. q̄a ita clausit iste psalmus vt diceret in medio tui iherusalem. cuius nomie carnales israhelite gloriantur: Audi sequētem psalmum qui quatuor versiculis continetur:

Explicit psalmus c.xv. Incipit ps centesimus xvi:

Laudate dn̄m oēs gētes. laudate eum oēs ppl'i: Hec sūt atria dom⁹ dn̄i. ille oīs ppl's ei⁹. h̄ veā iherusalē Audiāt magis illi q̄ hui⁹ citatis filij eē noluerūt. cū se ab oim̄ gētium cōmuniōe pciderūt Qm̄ cōfirmata ē sup nos miā ei⁹ ⁊ v̄itas dn̄i maēt in eternū Hec sunt duo illa miā ⁊ v̄itas q̄ in cētesimo t̄ciodecimo psalmo me morie cōmēdāda cōmonui Cōfirmata ē āt sup nos miā dn̄i. cū ei⁹ nōi per qd liberati sum⁹ īimicaꝝ gētiū rabida ora cesserūt ⁊ v̄itas dn̄i maēt ineťnū. siue in eis q̄ ꝓmisit iustis. siue in eis q̄ minatus est impijs:

Expl'. ps c.xvi. icipit ps c xvij

Ad diuinimus frēs admonētem nos atq̨ hortātem spm̄ scm̄. vt sacrificiū cōfessiōis offeramꝰ deo. Cōfessio āt vł laudis eius ē vel pccōrū nrōꝝ Et illa q̄dē cōfessio q̄ peccata nostra deo cōfitemur, ōibꝰ nota est. ita vt hāc solā dici cōfessioēm in scripturis sanctis minus erudita estimet multitudo: Nā vbi h̄ v̄bum lectoris ore sonuerit cōtinuo strepitus pius pectora tūdētiū cōseq̄tur Sed debēt aduertere quomodo dictū sit in alio psalmo. quoniam ingrediar in locū tabernaculi āmirabilis vsq̨ ad domū dei. in voce exultatiōis ⁊ cōfessionis soni festiuitatē celebrātis Hic ei certe māifestū ē voce cōfessiōis ⁊ sonum nō ad merorē penitēcie. sed ad leticiā festiuitatis celeberrime ꝑtinere: Aut si de tā māifesto testiōnio q̄sq̨ adhuc dubitat. q̄d dicturus ē ad illud quod i ecclesiastico scriptū ē. bn̄dicite dn̄m oīa opa ipsius date nōi ipsiꝰ magnificēciā. ⁊ cōfitemi in laudē ipsiꝰ in cāticis labioꝝ ⁊ in cytharis. ⁊ sic dicite in cōfessiōe qm̄ oīa opa dn̄i bōa nimis: Hic certe nullus vel tardissimꝰ ābigit cōfessionē in dei laudibꝰ pōi. nisi forte tāta est in cuiusq̨ mēte ꝑuersitas. vt dicere audeat eciā ipm̄ dn̄m ih̄m xp̄istum pccā sua patri esse cōfessum Quod si aliquis impius ꝓpter nomē cōfessiōis temptaret obicere. facilime refelleretur ipsa cōtextiōe v̄borū. Sic em̄ loq̄tur cōfiteor iq̄t tibi pater dn̄e celi ⁊ terre. q̄ abscōdisti hec a sapiētibus ⁊ prudētibꝰ. ⁊ reuelasti ea ꝑuulis. ita pater quoniā sic placitū fuit corā te Quis nō eū intelligat in laude patris hec dicere Quis nō videat istā cōfessioēm nō ad dolorē cordis. sꝫ ad gaudiū ꝑtinē. cū eciā ꝓcesserit euāgelista dicēs. in ipsa hora. exultauit spiritu sancto ⁊ dixit. cōfiteor ⁊ tibi pat: Quapropter karissimi q̄niā nullomō ē ōnino dubitādū tot cōgruētibus testimonijs. quorum similia in scripturis ꝑ vosipsos potestis aduertere. nō tātū in peccatis. sed ⁊ in laudibꝰ dei. cōfessionē diuinis litteris solere nomiāri. quid cōgruētius i hoc psalmo quando all'a cātamus. q̄d est laudate dominū. nos ammoneri intelligimꝰ cum audimus:

Psalmus:

Confitemi dn̄o: Quoniā idipsū scilicet vt laudemꝰ deū. nō potuit laus dei breuiꝰ explicari q̨ vt diceretur: Quoniā bonus est Quid sit grādius ista breuitate nō video. cum ita sit ꝓpriū deo q̄d bonus est. vt a q̄dā cōpellatꝰ ipse filiꝰ dei cū audiret. magister bone. ab eo scilicet q̄ carnē eius intuēs ⁊ diuinitatis plenitudinē nō intelligēs. solū hoīem arbitrabat᷑ respōderet. quid me interrogas d̄ bono: Nemo bonꝰ nisi vnus deꝰ Quid est aliud dicere. si me bonū vis appellaē intellige deū: Sed qm̄ pplo dicit᷑ in prenūciatiōe futuroꝝ liberato ab ōni labore ⁊ captiuitate ꝑegriātiōis. ⁊ ab ōni ꝑmixtiōe iniquoꝝ q̄d ei per grām dei prestitum est nō solum nō retribuētis mala ꝓ malis. sed eciam retribuētis bona ꝓ malis. cōuenientissime adiūctū est Quoniam in seculum misericordia eius: Dicat autē domus israhel. qm̄ bonus. qm̄ in seculū misericordia eius: Dicat aūt domus aaron. qm̄ in seculū misericordia eius Dicāt nūc oms q̄ timēt dn̄m. qm̄ in seculū misericordia eius: Recognoscitis credo karissimi q̄ sit domus israhel. que sit domus aaron. ⁊ quoniam vtriq̨ sunt timētes dn̄m: Ipsi em̄ sunt pusilli cū magnis iam i

magnis .iã in alio psalmo bñ insinua
ti cordibus vřis quorũ numero nos
oẽs in eius grã qui bonus ẽ.ꝛ in secu
lum miã eius sociatos eẽ gaudeamꝰ
qm̃ exauditi sunt qui dixerũt .adiciat
dñs super vos ꝛ sup filios vřõs vt is
rahelitis in xp̃m credentibꝫ ex quorũ
numero sunt apostoli pr̃es nostri et
ad eminentiam pfcõꝝ ꝛ ad obedien-
tiam puuloꝝ adiũgeretur numerus
gentiũ vt dicamꝰ oẽs facti vnum in
xp̃o :facti vnꝰ grex sub pastore vno.
ꝛ corpus illiꝰ capitis tꝗ̃ vnus hõ di
camꝰ In tribulatioẽ inuocaui do
minum ꝛ exaudiuit me in latitudine
Angustia nr̃e tribulationis finitꝛ la-
titudo ãt quo trãsimꝰ nõ habet ter-
minum Quis em̃ accusabit adũsus e
lectos dei? Dñs michi adiutor est
nõ timebo quid faciat michi hõ Sed
nũquid hoĩes solos habet inimicos
eccã? Quid ẽ homo carni et sanguini
deditus nisi caro ꝛ sanguis ? Sed ait
apl̃s . nõ est nobis colluctatio adũ-
sus carnem et sanguinem . sꝫ adũsus
pncipes et rcõres mũdi tenebrarum
harum id ẽ rcõres inimicoꝝ mundũ
istũ diligentium ꝛ ꝓpterea tenebra-
rum :qꝛ et nos fuimus aliq̃n tenebre
nũc ãt lux in dño Adũsus spũalia in-
quit nequicie in celestibꝫ id ẽ dyabo-
lum ꝛ angelos eiꝰ : quẽ dyabolũ alio
loco dicit principem ptãtis aeris hu
ius Audi ergo quod seqtur Dñs m
adiutor ꝛ ego despiciã inimicos me-
os Ex quolibet genere inimici exur-
gant siue ex numero maloꝝ hoĩm. si
ue ex numero maloꝝ angeloꝝ : in do
mini adiutorio despicientur cui cõfi
temur laudem cui cantamꝰ all'a Des
pectis ãt inimicis nõ sic michi tanꝗ̃
bonus hõ se amicꝰ opponat :vt in se
spem meã iubeat collocari Bonũ
est em̃ ꝯfidere in dño ꝗ̃ confidere in
hoĩe Nec quisq̃s scd̃m quẽdam mo-
dũ dici potest angelꝰ bonus sic a me
cogitetur .vt in eo ꝯfidere debeã ne-
mo em̃ bonus nisi solus deꝰ ꝛ cũ vi-
deretur adiuuare homo vel angelus
cũ hoc vera dilciõne faciunt : ille per
eos facit qui eos ꝓ modo eorũ bo-
nos fecit Bonũ est ergo spare in
domino :q̃m sperare in pncipibꝫ Nã
ꝛ angeli dicti sunt principes : sicut in
daniele legimꝰ . michael princeps vr̃
Omnes gẽtes circũdederunt me
ꝛ in noĩe dñi vltus sum eos Circum
dantes circũdederunt me :ꝛ in nomi
ne domini vltus sum eos Qd̃ ait om
nes gẽtes circũdederunt me .ꝛ in no
mine dñi vltꝰ sum eos :significat ec-
clesie labores atq̃ victoriam Sꝫ q̃si
causa q̃reretur vñ tanta mala supare
potuerit respectũ est ad exemplũ et
dixit q̃d primo passa sit in capite suo
addendo qd̃ sequitur circũdantes cir
cũdederunt me Et bñ ibi nõ repetitũ
est omnes gentes : qd̃ a iudeis solis
factum ẽ Et in noĩe dñi vltus sum e-
os qꝛ ꝛ illic ip̃e pius ppl̃s qd̃ est cor-
pus xp̃i psecutores senserit de cꝰ ge-
nere caro illa suspensa est : ꝓ quo fac
tum est quicq̃d ab illa interiore diui-
nitate p exteriorem carnẽ v̾tute im-
mortaliter factũ est Circũdederũt
me sicut apes fauum et exarserũt si-
cut ignis in spinis :ꝛ in noĩe dñi vltꝰ
sum eos Hic iam ex ordine gestarũ
rerum eciã v̾boꝝ ordo cõtexitur Nã
ip̃m dñm caput eccẽ recte accipimus
circũdatum a psecutoribꝫ :sicut circũ
dant apes fauum Quid em̃ ab igno
rantibus gestum sit : mistica sb̃tilita
te spũs sanctꝰ loquitur Mel quippe
apes opantur in fauis Nesciẽtes ãt
psecutores domini fecerũt eũ nobis
in passione dulciorem vt gustemꝰ et
videamus ꝗ̃ suauis ẽ dñs :qui mor-

tuus est propter delicta nr̃a et resur
rexit propter iustificationē nostraꝫ
Jā vero qđ seqtur exarserūt velut ig
nis in spinis in ei⁹ corpore h̄ ē in po-
pulo vbiqꝫ diffuso meli⁹ intelligitur
quē circūdederūt ōnes gentes cū sit
collectus de omnibꝫ gentibꝫ Exarse
runt quippe velut ignis in spinis qñ
peccatricē carnē atꝫ hui⁹ mortalis vi
te molestissimas cōpunctiones pse-
cutionis incendio cremauerūt Et in
nomine inqt dm̄ vltus sum eos siue
qꝛ ꝛ ipi malicia que in eis iustos pse-
quebatur extincta xp̄iano pplo soci
ati sunt: siue qꝛ ceteri eoꝝ qui ꝯtemp
serunt hoc tpe vocantis miam̄ veri-
tatem iudicantis in fine sensuri sunt
Tanq̄m cumul⁹ harene impulsus
sum vt caderē ꝛ domin⁹ suscepit me
Qm̄uis em̄ eēt iam magna multitu-
do credentiū quasi harene inumera
bili cōparanda ꝛ in vnā societatē tꝫ
in cumulū ducta tñ quid ē hō ṅ quod
memor es ei⁹ Nō dixit habūdantiā
numeri mei Numer⁹ gentiū supare
nō valuit: sed dñs inquit suscepit me
Multitudinē ergo fideliū in vnita-
te fidei sil'habitantē psecutio gentiū
quo impelleret vt deiceret nō habe-
bat qñ in eū creditū est q̇ et singulos
ꝛ oēs vbiqꝫ suscipet qꝛ in eis inuocā
tibus nusq̄ꝫ deesse potuisset Forti
tudo mea ꝛ laudatio mea dñs: ꝛ fac
tus est michi in salutem Qui ergo ca
dunt cū impelluntur. nisi qui sua sibi
fortitudo et sua sibi volūt eē laudati
o: Nullus q̇ppe in certamine cadit ṅ
cui⁹ fortitudo ꝛ laudatio cadit Qua
propter cui⁹ fortitudo et laudatio ē
dñs: tam nō cadit q̄ꝫ nō cadit dñs Et
iō eis factus ē in salutem nō qꝛ ipe a
liquid factus ē qđ añ non erat sed qꝛ
ipi cū in eum crederent qđ non erant
facti sunt eciam ipe non sibi sꝫ illis qđ
auersis a se nō erat salus cepit eē cō
uersis Vox leticie ꝛ salutis in ta-
bernaculis iustoꝝ: vbi vocē meroris
ꝛ exicij putabant eē qui in eoꝝ corpa
seuiebant Nō em̄ sentiebant interio
ra gaudia scōꝝ de spe futura Vñ ꝛ a
postolus dicit q̄si tristes sp aūt gau
dentes ꝛ iterū. nō solum āt sed eciaꝫ
gl'amur inqt in tribulationibꝫ Dex-
tera domini fecit v̓tutem Quā v̓tu-
tem dicit: Dextera inqt dm̄ exalta
uit me Magna v̓tus exaltare humi
lem deificare mortalem: p̄bere de in
firmitate pfectionē. de subiectione
gl'am de passione victoriā. dare auxi-
lium de tribulatiōe. vt afflictis vera
salus dei patesceret: affligentibꝫ aūt
vana salus hōis remaneret Magna
hec. sed quid miraris: Audi quid re-
petat Nō homo se exaltauit. nō ho
mo se pfecit. non sibi hō gl'am dedit
nō homo vicit. non homo sibi saluti
fuit: dextera dm̄ fecit v̓tutem Nō
moriar sed viuā: ꝛ enarrabo opa do
mini At illi stragē funerū vbiqꝫ faciē
tes: eccām xp̄i mori arbitrabantur
Ecce nūc enarrat opa dm̄ vbiqꝫ xp̄s
btōꝝ martirum gl'a est Vicit vapulā
do ferientes. paciendo facientes di-
ligendo seuientes Tñ cur tāta indig
na ptulit corpus xp̄i. scā eccā. ppl's i
adoptionem: indicet nobis Emen
dans inquit emēdauit me domin⁹ ꝛ
morti nō tradidit me Nō ergo quic
q̄m viribꝫ suis licuisse arbitretur fre-
mit⁹ impioꝝ nō haberet istā ptātem
nisi sibi data esset desup Sepe filios
paterfamilias p nequissimos seruos
emendari iubet: cū illis hereditatem
illis ꝯpedes p̄paret Que est ista here
ditas: Auri est an argenti. an gēma-
rum an fundorum amenorumqꝫ pre
diorum: Vide qua intretur: ꝛ ꝯgnos
ce quid sit Apite inquit michi por

tas iusticie Ecce audiuimus portas
quid est int⁹: Ingressus inqt i eas
confitebor domino Illa cōfessio lau
dis est āmirabilis vsq₃ ad domum dī
in voce exultationis ⁊ cōfessionis so
ni festiuitatem celebrantis Hec est e
terna beatitudo iustoꝝ: quia beati sūt
qui inhabitant in domo dei in secula
sctōrum laudantes eū Sed vide quē
admodum intretur in portas iustici
e Hee porte domini inquit: iusti ī
trabunt in eas Has saltem nemo in
trat iniust⁹ in illam ihrl'm que nō re-
cipit incircūcisum vbi dicit' canes ite
foris canes fortassis qđ i longinqua
pegrinatione mea inhabitaui cū ta-
bernaculis cedar et cum hijs qui ode
rant pacem eram pacificus Pertuli
vsq₃ in finem pmixtionem malorum
sed hee porte dn̄i. iusti intrabūt in e-
as Confitebor tibi domine qm̄ ex
audisti me: ⁊ factus es michi in salu-
tem Quā sepe ōnditur laudis eē ista
cōfessio. nō vulnera medico ōndens
sed de percepta sanitate grās agens
Ipe aūt medicus salus est. ad istū di
cimus Lapidem quē reprobaue-
runt edificantes Nam hic factus est
in caput anguli vt duos conderet in
se in vnū nouum hoiēm faciens pa-
cem ⁊ cōmutaret vtrosq₃ in vno cor
pore deo. circūcisionem scilꝫ ⁊ prepu
cium A dn̄o factum ē ei: id est capi
ti anguli a dn̄o fact⁹ est Q̄muis em̄
hoc nō eēt factus nisi passus eēt non
tn̄ hoc ab eis a quibꝫ passus est fact⁹
est Nā illi q̄ edificabant reprobaue-
runt sed in eo qđ dn̄s occulte edifica
bat fecit in caput anguli qđ illi repro
bauerunt Et est mirabilis in ocu-
lis nostris In oculis interioris hōis
in oculis credentium sperantiū dili-
gentium: non in oculis carnalibꝫ eo
rum qui quasi hominē ɔtempnendo

reprobauerūt Hec ē dies quam fe
cit dn̄s Meminit iste homo se dixis
se in superioribꝫ psalmis qm̄ inclina
uit aurem suā michi ⁊ in diebꝫ meis ī
uocaui: dies suos ɔmemorans vete
res Vn̄ mō dicit. hec ē dies quam fe
cit: id est quo m̄ salutem dedit Hic ē
dies de quo dixit dn̄s. tpe acceptabi
li exaudiui te ⁊ in die salutis adiuui te
id est dies quo ille mediator fact⁹ est
in caput anguli Exultem⁹ ergo et
iocūdemur in eo. o domine saluū me
fac: o domine bn̄ ꝓsperare Iterū ve
ro qꝛ dies salutis est saluū fac: qꝛ de
longinqua pegrinatione reuertētes
seiungimur ab eis qui oderant pacē
cum quibus eramus pacifici et cū lo
queremur eis debellabāt nos gratis
bene ꝓspera iter redeuntibus: qꝛ tu
nobis factus es via Bn̄dictus em̄
qui venit in nomine domini Male-
dictus ergo ille qui venit in noīe suo
sicut in euāgelio dicit. ego veni in no
mine patris mei ⁊ non accepistꝭ me:
si alius venerit in nomine suo illū ac
cipietis Bn̄diximꝰ vos de domo
domini Credo ꝙ ista vox magnorꝫ
est ad pusillos: eoꝝ scilꝫ magnoꝝ qui
verbum deū apud deum sicut in hac
vita possunt mente cōtingunt. et ta-
men sermonem suū ꝓpter peruulos
temperant. vt possint sinceriter dice
re qđ ait apostolus. siue enim mente
excessimus deo. siue tempantes su-
mus vobis: caritas em̄ cristi cōpel-
lit nos Ipi em̄ puulos benedicūt de
interiore domo dn̄i: vbi laus illa in se
cula sctōrum non deficit Et iđ vide-
te quid inde annūcient Deus dn̄s
et illuxit nobis: dn̄s ille q̄ venit in no
mine domini quem reprobauerunt
edificantes ⁊ factus est in caput an-
guli Mediator ille dī ⁊ hōim homo
xp̄us ihesus deus est equalis est pa-

tri ꝛ illuxit nobis: vt qđ credidimꝰ in telligeremus ꝛ vobis nõdũ intelligẽ tibus ſed iã credentibꝫ enũciaremus Vt ãt ꝛ vos intelligatis Conſtitui te diem feſtũ in cõfrequentationibꝫ vſqꝫ ad cornu altaris id eſt vſqꝫ ad in teriorem domũ dei de q̃ vos bñdixi mus vbi ſunt altaria excelſa: cõſtitui te diem feſtũ nõ tepide ac ſegniter. ſꝫ in ꝯfrequẽtationibꝫ Ipa eſt eñ vox exultationis ſoni feſtiuitatẽ celebrã tis: ambulantium in loco tabernacu li ãmirabilis vſqꝫ ad domũ dei Si ei eſt ibi ſpũale ſacrificiũ ſempiternum ſacrificiũ laudis ꝛ ſacerdos ſempit nus ẽ. ꝛ altare ſempiternum. pacata mens ipa iuſtoꝝ Hoc apertius dici mus frẽs: quicũqꝫ deũ v̂bum intelli gere volunt. nõ eis ſufficiat caro qđ ꝓpter eos v̂bum factum eſt vt lacte nutrirentur nec in terra ſufficiat iſte dies feſtus quo agnus occiſus ẽ ſed cõſtituatur in confrequẽtationibus quouſqꝫ ꝑueniatur exaltatis a domi no mentibꝫ noſtris vſqꝫ ad eiꝰ diui nitatem interiorẽ qui nobis exterio rem humanitatẽ lacte nutriendis p̃ bere dignatus ẽ Et quid ibi aliud niſi laudes eiꝰ cantabimꝰ: Quid ibi aliđ dicemus. niſi Deus meus es tu ꝛ cõfitebor tibi. deus meꝰ es tu et exal tabo te. cõfitebor tibi dñe qm̃ exau diſti me ꝛ factus es michi in ſalutem Nõ ſtrepitu v̂boꝝ iſta dicimus ſꝫ di lectio inherens illi ꝑ ſemetipam cla mat iſtã vocem ꝛ dilectio ipa vox eſt Itaqꝫ ſicut cepit laudem ita termiãt Confitemini domino quoniã bo nus qm̃ in ſeculũ miſc̃dia eius Hinc cepit pſalmꝰ huc definit: qm̃ ſicut ab inicio qđ deſeruimꝰ. ita in finem quo redimus nõ eſt aliquid qđ ſalubrius delectet q̃ꝫ laus dei ꝛ ſemp all'a

Explicit pſalmus c. xvij. Incipit ꝓ hemium de pſalmo c. xviij.

Psalmos ões ceteros q̃s codicem pſalmoꝝ nouimꝰ cõtinere qđ eccẽ cõſuetudi ne pſalterium nuncupatur. ꝑtim ſer mocinando in populis. ꝑtim dictan do expoſui donante dño ſicut potui pſalmũ v̂o centeſimũ octauumdeci mum. nõ tam ꝓpter eiꝰ notiſſimam longitudinẽ. q̃ꝫ propter altitudinem paucis cognoſcibilem differebam et cũ moleſtiſſime ferrent frẽs mei eiꝰ ſolius expoſitionem quãtum ad eiuſ dem corpꝰ pſalmi ꝑtinet deeſſe opuſ culis noſtris. meqꝫ ad hoc ſoluendũ debitũ vehementer vrgerent. diu pe tentibꝫ iubentibuſqꝫ nõ ceſſi: qꝛ quo cienſcũqꝫ inde cogitare temptaui ſꝑ vires noſtre intentionis exceſſit Quã to eñ videtur aptior tanto m̃ ꝓfun dior videri ſolet: ita vt eciam q̃ꝫ ſit ꝓ fundus demõſtrare nõ poſſim Alio rum quippe qui difficile intelligũtur eciã ſi in obſcuritate ſenſus latet. ipa tñ apparet obſcuritas. huius ãt nec ipa: qm̃ talem p̃bet ſupꝑficiem vt lcõ rem atqꝫ auditorem nõ expoſitorem nccãrium habere credat Et nũc q̃ tã dem ad ꝑtractationem eꝰ accedo q̃o in eo poſſim ꝓrſus ignoro: ſpero tñ vt aliquid poſſim affuturũ atqꝫ adiu torem deum Sic eñ feci de omnibꝫ quecũqꝫ ſufficienter cũ prius m̃ ad in telligendũ vł explicandũ difficilia ac pene impoſſibilia viderẽtur expoſui Statui ãt per ſermones id agere qui ꝓferuntur in populis. q̃s greci ome lias vocant Hoc eñ iuſtius eſſe ar bitror. vt cõuentus eccleſiaſtici non fraudentur eciam pſalmi huiꝰ intelli gentia cuiꝰ vt aliorum delectare ſo lent cãtilena Sed ſit huc vſqꝫ ꝓhemi um iam de ipo ẽ loquendum de quo iſtud viſum ẽ ꝓloquendũ

Explicit pꝛhemium Incipit sermo pͥmus de eodem psalmo

AB exoꝛdio suo magnus psalmus iste kmi hoꝛtat᷑ nos ad beatitudinem quā nemo ē qui nō expectet Quis em̄ vnq̄ᵹ vl᷑ potest l᷑ potuit vl᷑ poterit inueniri .qui esse nolit beatus? Quid igitur ea exhoꝛtatiōe opus ē ad eā rem quā sua sponte appetit anim⁹? Nam pfecto qui exhoꝛtatur id agit vt excitetur volūtas ei⁹ cū quo agit ad illud ꝓpter qḋ exhoꝛtationis adhibetur alloquum Ut quid ḡ nobiscum agitur vt velim⁹ qḋ nolle non possum⁹. nisi q꞉ quia omnes quidem beatitudinem cōcupiscūt. ſʒ quō ad eā perueniatur plurimi nesciunt? Idō q꞉ hec docet iste qui dicit

Psalmus

BEati imaculati in via: qui ambulāt in lege domini Tanq̄m diceret Scio quid velis: beatitudinē queris Si ergo vis eē beatus esto imaculatus Illud em̄ ōnes hocāt pauci volunt: sine quo nō puenitur ad illō qḋ omnes volunt Sed vbi erit quisq̄ꝫ imaculatus nisi in via? In qua via. nisi in lege domini? Ac ꝑ hoc beati immaculati in via qui ambulant in lege domini. non supfluo nobis dicit᷑: ſʒ exhoꝛtatio necessaria nostris mentibus adhibetur Quid em̄ boni fit ad qḋ multi pigri sunt. id ē imaculatos ambulare in via q̄ lex ē domini sic ostenditur.cū btōs esse qui hoc faciunt indicatur: vt propter illud qḋ omnes volunt eciam h̄ fiat qḋ plurimi nolūt Beatū quippe eē tam magnū est bonum: vt h̄ et boni velint et mali Nec mirum est qḋ boni propterea sunt boni: sed illud est mirum qḋ eciam mali propterea sunt mali vt sint beati Nā quisquis libidinibʒ deditus. vt luxuria stupꝛisq꞉ coꝛrūpatur in hoc malo beatitudinem q̄rit et se miseruʒ putat cū ad sue cōcupiscentie voluntatem leticiamq꞉ non puenit beatū vero nō dubitat iactare cum puenit Et quisquis auaricie facibus inardescit ad hoc ꝯgregat quocumq꞉ mō diuicias vt beatus sit Inimicoꝝ sanguinē fundere quicūq꞉ desiderat dn̄ationē quisquis affectat crudelitatem suam quisq꞉ alienis cladibus pascit: in omnibus sceleribʒ beatitudinē q̄rit Hos igitur errantes ⁊ vera miseria falsaʒ beatitudinem req̄rentes reuocat ad viam. si audiatur vox ista diuina. bti imaculati in via qui ambulāt in lege domini. tanq̄m dicens. quo itis? Peritis ⁊ nescitis nō illuc itur qua pgitꝭ quo puenire desideratis Nā vtiq꞉ beati eē cupitis. ſʒ misera sunt ⁊ ad maioꝛem miseriam ducunt itinera ista q̄ curritis: tam magnū bonū q̄rere per mala nolite Si ad illud puenire vultis huc venite huc ite. vie puerse relinquite malignitatem qui non potestꝭ relinquere beatitudinis volūtatem. Frustra tendendo fatigamini: quo pueniendo inquinamini Nō āt beati inquinati in erroꝛe qui ambulāt in puersitate seculi: sed beati imaculati in via qui ambulant in lege dn̄i Quid poꝛro adiungit attendite Beati q̄ scrutantur testimōia ei⁹ in toto coꝛde exquirunt eum Nō michi videtur aliud hꝭs v̄bis ꝯmemoꝛatum btōꝝ genus: q̄ꝫ illud qḋ añ dictum ē Nam scutari testimonia dn̄i ⁊ eum in toto coꝛde exquirere: hoc est imaculatum in via in lege domini ambulare Deniq꞉ sequitur ⁊ dicit Non enim q̄ operantur iniquitatem in vꭵs ei⁹ ambulauerunt Si ergo ambulantes in via id est in lege domini ipi sunt scrutantes testimonia ei⁹ ⁊ in toto coꝛde exquirētes eum pfecto qui opant᷑ ini

quitatem nõ scrutantur testiõnia ei[9] et tñ nouimus oparios iniqtatis ad hoc scrutari testiõnia domini. q2 ma lunt docti eẽ q̃ iusti Nouim[9] z alios ad h̃ scrutari testiõnia dñi nõ q̄d iam recte viuant sed vt sciant queadmodum viuere debeant Tales ergo nõ dum imaculati ambulant in lege dñi ac per h̃ nõdum beati Quõ ergo intelligendũ est beati q̃ scrutantur testimonia eius. cũ videamus hoĩes ei[9] scrutari testimonia nõ btõs q2 non imaculatos? Nam scribe et pharizei super cathedram moysi sedentes de quibus dñs ait. que dicũt facite. q̃ ãt faciunt facere nolite dicũt enim z nõ faciunt: vtiq3 scrutabantur testimonia dñi. vt haberent que dicerent bona q̃uis facerent mala Et hos omittamus Recte quippe rñdebitur nobis q̄d isti nõ scrutantur testimonia dei: non eñ querunt ipa sed aliud q̃runt per ipsa. id est vt glorificent[2] ab hõibus vel ditentur Non ẽ hoc scrutari testimonia dei: nõ diligere quod ostendũt z nolle puenire quo ducũt. id est ad deum Nam aut si et ipi scrutantur testimonia dei q̃uis nõ vt ipsum sed vt aliud ex hĩs inueniãt z acquirant. certe non in toto corde exq̃runt eum: q̄d non vtiq3 frustra h̃ additum cernimus Sciens enim spũs qui hec dicit multos ꝓpter aliud non propter quod constitutum est scrutari testimonia eius. non tantũ dixit beati qui scrutantur testimonia eius sed addidit in toto corde exq̃runt eũ tamq̃m docens quemadmodum vel propter quod scrutanda sunt testiõnia domini Deniq3 in libro sapientie loquens ipa sapientia. querunt inq̃t me mali z non inuenient: oderũt eñ sapientiam Q̃õ quid est aliud q̃ oderunt me? Querũt ergo me ait z non me inueniunt qui oderunt me Quomodo igitur dicũtur querere q̄d oderunt. nisi q2 non hoc sed aliud ibi querunt? Non enim volunt eẽ sapientes in dei gloriam: sed volũt videri sapientes ꝓpter hõim gloriam Quõ eñ sapiãm non oderunt. qui iubet et docet cõtempnendum esse q̄d diligunt? Proinde beati immaculati in via q̃ambulant in lege domini: beati qui scrutantur testimonia eius in toto corde exquirunt eum Si eñ scrutando testimonia ei[9] aut in toto corde exquirunt eum. imaculati ambulãt in lege dñi nũquid tamen ille non scrutabatur testimonia eius. nec q̃rebat eum qui dicebat. magister bone quid boni faciam. vt vitam eternã cõsequar? Sed quõ eum in toto corde quesiuit cui[9] cõsilio diuicias suas ꝑtulit. quo audito tristis abcessit? Nam z ꝓpha dicit ysayas querite dñm: et cum inueneritis eum derelinquat impius vias suas. z vir iniquus cogitationes suas Querũt itaq3 deum z impij z iniqui vt eo inuento non sint impij z iniqui Quomõ ergo iam beati cum adhuc testimonia eius scrutantur z exquirũt eum. cum hoc facere possunt z impii possunt z iniqui? Beatos ãt esse impios z iniquos. quis vł impius dixerit aut iniquus? Ergo spe beati sicut beati qui ꝑsecutionem paciũtur ꝓpter iusticiã: nõ propter q̄d adest q̃ diu mala paciũtur sed propter q̄d aderit q̃m ipoꝝ est regnũ celoꝝ. Et beati qui esuriunt z sitiunt iusticiam nõ q2 esuriunt z sitiunt. sed propter q̄d sequitur q̃m ipi saturabuntur Et beati qui plorant: nõ q2 plorãt. s3 propter q̄d seq̃tur q2 ridebũt Proiñ beati qui ꝑscrutantur testiõnia eius in toto corde exq̃runt eũ nõ q2 scrutãtur z exquirũt: sed q2 inuenturi sunt

quod exquirunt In toto enim corde non negligēter exq̄runt Si ergo spe beati: fortassis eciaꝫ spe immaculati. Nam ꝑfecto in hac vita licet in lege dn̄i ambulem⁹ licet scrutemur testiō nia eius in toto corde requiram⁹ eū ꝛ si dixerimus q꞉ peccatū non habemus. nosipos seducimus ꝛ v̄itas in nobis nō est Sed hoc diligentius inquirendum ē Sequitur quippe. non enim qui opātur iniquitatem in vijs eius ambulauerūt Ex quo videri p̄t qui ambulant in via dn̄i id est in lege domini scrutando testimonia ei⁹ et i toto corde exquirēdo eū. iam eē posse imaculatos hoc ē sine pccō propter verba sequentia: nō enim q̇ opantur iniquitatem in vijs e⁹ ambulauerunt Qui āt peccatū facit et iniquitatem facit ait beatus iohannes: ꝛ addidit peccatum iniquitas est Sed iā sermo iste claudendus ē: nec in āgustum tanta questio coartanda

.Explicit sermo p̄m⁹ Incipit sermo secūdus

SCriptum est ꝛ legitur ꝛ verū est in hoc psalmo Non enim q̇ opantur iniquitatem in vijs e⁹ ambulauerunt Sed elaborandū est opitulante deo in cui⁹ manu sunt ꝛ nos ꝛ ꝯmones nostri: ne rcē dictum non rcē intellectum lectorem auditorē ꝑ ꝑturbet Hucusq̨ cauendū est plus habet cōtra pelagianistas Cauendū est em̄ ne ōnes sancti quoꝝ illa vox ē si dixerimus quia peccatū nō habem⁹ nosipos seducimus ꝛ veritas in nob̄ nō est aut nō poterunt ambulaꝛe in vijs domini qm̄ peccatū iniquitas est. et qui opantur iniquitatem nō vtiq̨ in vijs e⁹ ambulauerūt. aut q꞉ dubium non est eos ambulare in vijs dn̄i nō credantur habere peccatū: qd̄ ꝓculdubio falsum ē Neq̨ em̄ ꝓpter arrogantiam superbiamq̨ vitandā scriptum est. si dixerimus q꞉ peccatū non habemus nosipos seducim⁹. alioq̇n nō adderetur ꝛ v̄itas in nobis non ē sed diceretur humilitas in nobis nō est: p̄sertim quia sequitur vn̄ iste sensus clarius illustretur oēsq̨ auferat dubitationis ambages Cū em̄ h̄ beatus iohannes dixisset adiunxit Si āt cōfessi fuerimus pccā nostra: fidelis est ꝛ iustus qui nobis pccā nostra dimittat. ꝛ mūdet nos ab omni iniquitate Quid hic dicit? Quid cōtradicit dāpnabilis impietatis elatio? Si em̄ propter arrogantiam deuitandā nō propter v̄itatem fatendam nō dicūt sancti se nō habere peccatū: quid est qd̄ cōfitentur vt remissionem mūdationemq̨ mereantur hanc. et hoc fit vt arrogantia deuitetur? Quō ģ impetrabitur pccōꝝ vera mundatio quorū est falsa cōfessio? Conticescat igitur ꝛ arescat elatio fenea superborum seipam seducens. que in auribꝫ hōim simulata humilitate dicit se habere peccatū: in corde aūt suo impia elatione dicit se nō habere peccatum Qui em̄ hoc dicūt seipos seducunt: ꝛ veritas in eis nō est Sed qn̄ in auribus hōim hoc dicunt: non tm̄ seipos sed ꝛ alios quosq̨ doctrine insane ꝑuersitate seducunt Cū vero id in corde suo dicunt. illic seipos seducunt illic in eis veritas nō est: ac per hoc seipsos in corde seducunt ꝛ in suo corde veritatis lumen amittunt Exclamet āt scā familia xp̄i fructificans et crescēs in vniuerso mūdo humiliter verax ꝛ veraciter humilis exclamet i q̄m si dixerimus q꞉ peccatū nō habemus nosipos seducimus ꝛ veritas i nobis non est Nō si cōfessi fuerim⁹ delcā nostra: fidelis est ꝛ iust⁹ vt dimittat nobis peccata nostra ꝛ mun-

det nos ab omni iniquitate Hec vt dicuntur ita sentiantur Tūc enī erit humilitas vera si non sola ostendat in lingua: vt simus secūdum apostoluz non alta sapientes. sed humilibz consentientes Nō ait colloquētes sz cōsentiētes: qd nō fit ore sz corde Ypocrita si dicis te habere cū credas te nō habere peccatū: foris fingis humilitatem. intus amplecteris vanitatez Ergo ⁊ in ore ⁊ in corde nō habes veritatem Quid tibi prodest videri hominibus humile eē quod dicis. si deus videt altum eē quod sapis? Certe si auribus diuinū insonaret oraculuz noli altum dicē: nec sic imerito dāpnareris. si humilis in ore corā hominibus ⁊ altū in corde corā domino loqreris Cum ergo audias noli altum sapere sed time. nō enim ait dicere sz sapere. cur non eciam intus es humil' vbi sapis? An ideo mens altitudine inflatur vt humilitatem lingua mentiatur? Legis vel audis noli altum sapere sed time. ⁊ tu in altum sapis altuz vt te peccatum existimes non habere? ac per hoc quia non vis timere nichil tibi aliud remanet ꝙ timere? Et vnde inquis scriptū est. nō enim q operātur iniquitatem in vijs eius ambulauerunt? An ergo sancti domini nō ambulant in vijs domini? Qd si ambulant inquit: nō operantur iniquitatem Si non operantur iniquitatem nō habēt peccatum qm peccatū iniquitas est. Exurge in adiutoriuz michi domine ihu: ⁊ contra hereticum superbientem opitulare michi per apostolū confitentem Ecce vbi est homo tuus exinaniniēs se vt impleatur te Ipsm audiamus frēs carissimi ipm de hac qstione si placet: ymmo qr placet interrogemus Dic nobis paule beatissime vtrum ambulaueris in vijs domini cū in carne adhuc viueres Rñde dic Et vtique dicebam? Verūtamen in quod puenimus in eo ambulemus Vtique dicebam? Nūquid circūuenit vos titus? Nonne eodem spū ambulauimus? Nōne hijsdem vestigijs? Vnde dicebam? Qmdiu sumus in corpe pegrinamur a domino Per fidem enī ambulamus non per spēm Que certior via domini ꝙ fides ex qua iustus viuit? In cuius alterius vie itinere ad superna tendebam qn dicebam vnū autem que retro oblitus in ea que ante sunt extentus. scdm intentionem sequor ad palmam supne vocationis dei in xpo ihu? Postremo in qua alia via cucurreram quando dicebā bonum certamen certaui. cursum consummaui? Satis sint ista rñsa quibz apostolum paulū in vijs domini ambulasse dicimus sed ab illo ⁊ aliud inquiramus Dic obsecro o paule quādo adhuc in carne viuens in vijs domini ambulabas. habebas peccatuz an sine pccō eras? Audiamus vtruz seipse seducat an ergo quod beatus iohannes eius coapostolus sapiat: quoniam veritas erat in eis Hic ergo respondet. non legistis vbi cōfiteor dicens non enim qd volo facio bonuz. sz qd nolo malum hoc ago? Et hoc audiuimus Iam m'itaqz illud interrogemus Quomodo in vijs domini ambulabas. si malum qd nolebas hoc agebas. cum psalmus sanctus intonat dicens non enim qui operantur iniquitatem in vijs eius ambulauerūt? Audi continuo rñdentem per sentenciā cōsequentem Si qd nolo inquit ego hoc facio: iam ego non operor illud. sz quod habitat i me peccatū Ecce quēadmodum qui ambulant in vijs domini non operantur peccatum. ⁊ tamē non sunt sine peccato: qr iam nō ipsi

operantur illud sed quod habitat in eis peccatum Hic dicit aliquis Quomodo agebat qd nolebat malum. et quomodo ipse non id agebat. sed qd habitabat in illo peccatum: Interim iam ista questio soluta est: satisque apparuit scripture auctoritate canonice fieri posse. vt ambulantes in vijs domini quis non sint sine peccato si tamen id operantur ipsi. non enim qui operantur iniquitatem hoc est peccatum quia peccatum iniquitas est. in vijs eius ambulauerunt Jam vero qua ratione possit intelligi et agens illud propter corpus mortis huius in quo lex peccati habitat et non ipse agens illud propter vias domini in quibus ambulat alius sermo necessarius est. quare iste claudendus est

Explicit sermo secundus Incipit sermo tercius

PRopter id quod in psalmo isto scriptum est. non enim qui operantur iniquitatem in vijs eius ambulauerunt quoniam peccatum iniquitas est sicut iohannes apostolus dicit. exorta difficilis questio quomodo possunt sancti in hac vita et non esse sine peccato quia et illud verum est si dixerimus quia peccatum non habemus. nosipsos seducimus. et veritas in nobis non est: et tamen ambularent vias domini quas non ambulant qui operantur iniquitatem soluta est dicente apostolo paulo. iam non ego operor illud sed id quod in me habitat peccatum Quomodo enim est sine peccato in quo habitat peccatum: Ambulat tamen vias domini quas non ambulant qui operantur iniquitatem: quare iam non ipse operatur illud sed quod in eo habitat peccatum Veruntamen ita soluta est questio ista vt difficilior altera nasceretur: quomodo agat homo quod ipse non agit Vtrumque enim dixit et non quod volo ago: et non ego operor illud sed quod habitat in me peccatum. Vnde intelligere debemus quando peccatum quod habitat in nobis operatur in nobis tunc nos id non operari quando nequaquam ei voluntas nostra consentit et tenet eciam corporis membra vt non obediant desiderijs eius Quid enim operatur peccatum nolentibus nobis nisi sola illicita desideria: Quibus si voluntatis non adhibeatur assensus: mouetur quidem non nullus affectus sed nullus ei relaxatur effectus Hoc precepit idem apostolus vbi dicit. non ergo regnet peccatum in vestro mortali corpore ad obediendum desiderijs eius nec exhibeatis membra vestra arma iniquitatis peccato Sunt itaque desideria peccati quibus nos prohibuit obedire. Operantur ergo peccatum hec desideria quibus si obedimus et nos operamur Si autem obtemperantes apostolo non obedimus eis: non illud nos operamur sed quod in nobis habitat peccatum Si autem desideria nulla haberemus illicita: nec nos nec peccatum mali aliquid operaretur in nobis Motum porro illiciti desiderij cui non obediendo non eum nos operamur. ideo et nos agere dicimur quoniam non est nature vigor aliene sed languor est nostre a quo languore omnimodo salui erimus cum et animo et corpore immortales facti fuerimus Quapropter et quia in vijs domini ambulamus non obedimus desiderijs peccati et quare non sumus sine peccato habemus desideria peccati ac per hoc iam nos ea non operamur non eis obediendo sed quod in nobis habitat peccatum eadem commouendo Non enim qui operantur iniquitatem id est obediunt desiderijs peccati in vijs domini ambulauerunt Sed adhuc querendum est que petamus dimitti nobis

quando dicimus deo dimitte nobis
debita nostra. vtrum que nos opera
mur quando peccati desiderijs obe-
dimus. an ipa desideria nobis dimit
ti volumus que nos non operamur
sed quod habitat in nobis peccatum?
Quantum quidem ego sapere pos-
sum languoris illius et infirmitatis
vnde illicita desideria cōmouent᷑ qd
peccatum appellat apostolus. vniu-
sus reatus sacramento baptismatis
est solutus cū omnibus que illi obe-
dientes fecimus. diximus cogitaui-
mus nec deinceps nobis languor is-
te obesset quis inesset si desiderijs e9
illicitis nullis vnq̄m obedienciam p
beremus siue opatione siue locutio
ne siue tacita assensione donec eciam
ipe sanaretur cum id quod poscim9
esset impletum siue dicentes veniat
regnum tuū siue dicentes libera nos
a malo: sed quoniam temptatio est
vita humana super terram eciam si a
criminibus longe simus non tamen
deest vbi desiderijs peccati vel facto
vel dicto vel cogitatu obediam9 quā
do aduersus maiora vigilantibꝫ que
dam incautis minuta surrepūt Que
si aduersus nos colligantur ꝛ si non
singula suis motibus conterunt om
nia tamē aceruo nos obruūt ꝛ prop
ter hoc eciam hij qui ambulāt in vijs
domini dicunt. dimitte nobis debita
nostra. quoniam ad vias domini et
ipa oratio pertinet ꝛ ipa cōfessio q̄m
uis non ad ea peccata pertineāt Ita
q꞉ i vias domini quas oēs fides vna
cōplectitur qua in eum creditur q̄ ius
tificat impiuꝫ: qui eciā dixit ego sum
via nemo peccatum opatur sed cōfi
tetur Deuiat ergo cum peccat ꝛ ideo
peccatum vie nō tribuitur quod a de
uiante cōmittitur sed in via fidei pro
non peccantibus habētur quibꝫ pec
cata non imputātur de quibus apos
tolus paulus iusticiam fidei cōmen
dans in psalmo scriptum esse mon-
strauit. beati quorum remisse sunt in
iquitates ꝛ quorum tecta sunt pecca
ta: beatus vir cui non imputauit do
minus peccatum Hoc prestant vie
domini: ac per hoc quoniam iustus
ex fide viuit. ab ista via domini illa a
lienat iniquitas que ē infidelitas In
hac autem via id est in fide pia quisqs
ambulat aut peccatum non operat᷑
aut si qd a deuiante cōmittitur prop
ter viam non imputatur et tanq̄ nō
fuerit operatus accipitur Et ideo be
ne eciam sic intelligitur nō enim qui
operātur iniquitatem in vijs ei9 am
bulauerunt: vt hanc iniquitatem sig
nificauerit que recedit a fide aut non
accedit ad fidem Quēadmodum em̄
ait dominus de iudeis. si non venis-
sem peccatum nō haberent nec vtiq꞉
sine vllo peccato erant anteq̄m cris-
tus veniret in carne ꝛ ex quo vēit ce-
perūt habere pcc̄m sꝫ qdda pcc̄m cer
tū id ē infidelitatꝫ intelligi voluit q̄m
nō crediderūt in eū ita q̄ opantur ini
q̄tatem. nō q̄libet sed hāc ipam infi-
delitatis nō in vijs ei9 ambulauerūt
q꞉ vniuse vie dn̄i miā ꝛ vitas. vtrūq꞉
āt in xp̄o ē: et p̄ter xp̄m nusq̄ ē Dico
em̄ xp̄m ait apl'us ministrū fuisse cir
cūcisionis pp̄ter vitatem dei ad ꝯfir
mandas pmissiones p̄rm gētes aūt
sup miām glorificare deū In h igitur
miā q꞉ nos redemit. in hoc vitas q꞉
id qd pmisit impleuit ꝛ impletur9 ē
qd pmittit Qui g opantur iniq̄tateꝫ
id ē infidelitatē nō in vijs e9 ābulaue
runt: q꞉ in xp̄o n̄ crediderūt Ergo cō
uertant᷑ ꝛ in eū q̄ iustificat impiū pie
credāt atq꞉ in illo misericordiā pccis
dimissis ꝛ veritatem cōpletꝫ pmissis
hoc ē vniuersas vias domini inueni

ant: in quibꝫ ambulantes nõ opant᷑
iniquitatem qꝛ non tenebunt infide
litatem. ſed fidem que per dilectionẽ
opatur et cui peccatũ nõ imputatur
Explicit ſermo terciꝰ Incipit q̄rtꝰ.

Quis ẽ cariſſimi q̄ domino di-
cit Tu p̄cepiſti mãdata tua
cuſtodiri nimis. vtinã dirigãtur vie
mee ad cuſtodiendas iuſtificatioẽs
tuas. tunc nõ ꝯfundar dum reſpicio
in omnia mãdata tua? Quis ẽ qui h̄
dicit. niſi vnũquodꝗ mẽbrum xp̄i ꝉ po-
tius vniũſum corpus xp̄i. Et quid ẽ
tu p̄cepiſti mandata tua cuſtodiri ni
mis? Vtrum nimis precepiſti. an ni-
mis cuſtodiri? Nõlibet hoꝝ intelliga
mus cõtra illã memorabilẽ nobilẽꝗ
ſentenciam h̄ dictum videtur: quam
greci laudant in ſapientibus ſuis. et
latini laudando cõſentiũt. ne quid ni
mis Si em̄ hoc verum eſt vt ne quid
nimis fiat. quõ verum eſt qd̄ hic dici
tur. tu p̄cepiſti mandata tua cuſtodi
ri nimis? Qñ deus aliq̄d vel nimis p̄
ciperet vel cuſtodiri nimis. ſi õne ni
mium rep̄henſione dignum eẽt? Di-
ceremus ergo nos nulla grecoꝝ ſa-
pientium auctoritate terreri. intuen
tes qd̄ ſcriptuꝫ ẽ. nõne ſtultam fecit
deus ſapientiam huiꝰ mũdi? Et po-
cius iſtam ſententiã falſam eẽ crede-
remus qua dictum ẽ. ne quid nimis.
q̄ꝫ diuinũ eloq̄um vbi legimꝰ atꝗ cã-
tamus. tu p̄cepiſti mãdata tua cuſ-
todiri nimis. niſi nos nõ greca elati-
o ſed v̄a ratio reuocaret? Nimis q̄p
pe dicitur q̄cquid plꝰ fuerit q̄ꝫ opor-
tet Nam parũ ⁊ nimium duo ſunt in
ter ſe cõtraria Parum ẽ qd̄ minus ẽ
q̄ꝫ oportet: ⁊ nimium plus ẽ q̄ꝫ opor
tet Horum in medio modus ẽ: qd̄ di
citur ſatis ẽ Cum vtiꝗ vtile ſit in vi-
ta ⁊ moribus vt amplius q̄ꝫ oportet
nichil omnino faciamꝰ. ꝑfecto verã

eẽ ſentenciã ne quid nimis. fateri po
tius q̄ꝫ negari debemus Sed aliquã
do latiã lingua hoc v̄bo ſic abutitur:
vt nimis ꝓ eo qd̄ eſt valde. ⁊ poſitũ
inueniamus in lr̄is ſacris ⁊ ponamꝰ
in ſermonibꝫ noſtris Nam ⁊ hic tu p̄
cepiſti mandata tua cuſtodiri nimis
nõ niſi valde intelligimus ſi rcẽ intel
ligimus: ⁊ nimis te diligo ſi alicui ca
riſſimo dicimꝰ nõ vtiꝗ plus q̄ꝫ opor-
tet ſed valde nos diligere intelligi vo
lumus Deniꝗ illa greca ſententia nõ
habet h̄ verbum qd̄ hic legitur Ibi ei
eſt Atan. qd̄ eſt nimis. hic ẽ aũt ſpo-
dra quod eſt valde: ſed aliquando vt
diximus nimis pro eo quod eſt val-
de ⁊ dictum inuenimus ⁊ dicimꝰ Vn
de nonnulli etiam latini codices non
habent. tu p̄cepiſti mandata tua cuſ
todiri nimis ſed valde Valde itaꝗ p̄
cepit hoc deus. ⁊ valde oportꝫ dei cuſ
todiri mandata Sed humilis pietaſ
vel pia humilitas ⁊ fides non imme
mor gracie. quid adiungat attendite
Vtinã inq̄t dirigantur vie mee ad cuſ
todiendas iuſtificationes tuas Pre
cepiſti quidem tu: ſed vtinã qd̄ prece
piſti fiat michi Vbi audis vtinã. vo-
cem optantis agnoſce: ⁊ agnita vo-
ce optantis. depone ſuperbiam p̄ſu
mentꝫ Quis em̄ ſe dicat optaꝛẽ qd̄ ſic
habꝫ ĩ arbitrĳ ptãte. vt nullo indigẽs
adiumẽto id poſſit efficẽ? Ergo ſi op
tat hõ qd̄ p̄cepit deꝰ: vt det ipe qd̄ p̄-
cipit rogandus eſt deꝰ a q̄ em̄ optan
dum ẽ. niſi ab illo a q̄ prẽ luminũ õne
datũ optimũ ⁊ oẽ donũ ꝑfectum ſcã
ſcriptura teſte deſcendit? Propꝛ eoſ
ãt q̄ putãt h̄ ſolo nos ad faciendã iuſ
ticiã diuinitꝰ adiuuari qd̄ dei p̄cepta
nob in noticiã ꝓferunt᷑ vt ea ꝯgnita
iã ſine vlla dĩ grã ſolis nrẽ volũtatis
viribus impleantur. non optabit di
rigi vias ſuas ad cuſtodiendas iuſti

ficationes dei. nisi iam eius acceptis
ipo precipiente mandatis Ad hoc ei
pertinet quod premisit tu precepisti
mandata tua custodiri nimis Tāꝗ̄
diceret Jam legē accepi iā noui tu ei
precepisti mandata tua custodiri ni-
mis: ⁊ mandata tua sancta ⁊ iusta et
bona. sed peccatum per bonū michi
opabitur mortē nisi adiuuetur gra-
cia Utinam ergo dirigantur vie mee
ad custodiendas iustificationes tu-
as: tunc non cōfundar dum inspicio
in omnia mandata tua Mandata dī
siue cū leguntur siue cū memoria re-
coluntur tanq̄m speculum metuen-
dum est. scōm apostolum iacobū di
centem: si quis auditor est verbi ⁊ nō
factor. hic cōpabitur viro considerā
ti vultū natiuitatis sue in speculo Cō
siderauit em̄ se ⁊ abijt: et statim obli
tus ē qualis fuerit Qui āt ꝑspexerit
in legem ꝑfectam libertatis ⁊ ꝑman
serit non auditor obliuiosus factus
sed factor opis: h̄ beat⁹ in facto suo
erit Talem ie iste vult eē. vt inspiciat
tanq̄m in speculū mandata dei ⁊ non
cōfundatur q: non auditor eorū tan
tum vult esse sed factor ꝓpterea op-
tat dirigi vias suas ad custodiendas
iustificationes dei Unde dirigi n̄ gra
cia dei: Alioquin legem dei non habe
bit vbi gratuletur sȝ vbi cōfundatur:
si voluerit mandata inspicere q̄ nō fa
cit Confitebor inq̄t tibi domine in
directione cordis mei: in eo qd̄ didi-
cerim iudicia iusticie tue Non ē pec
catoꝝ ꝯfessio ista sed laudis. sicut ait
eciam ipe in quo peccatum nullum e
rat cōfiteor tibi pater dn̄e celi ⁊ terre
⁊ sicut scriptum ē in libro eccāstico h̄
dicetis in cōfessione opa domini vni
uersa quoniam bona valde Confite
bor inq̄t tibi in directione cordis mei
Utiq̄ȝ si dirigantur vie mee. ꝯfitebor
tibi quoniam tu fecisti: et tua laus ē
ista non mea Tūc enim cōfitebor in
eo qd̄ didicerim iudicia iusticie tue si
directum cor habebo directis videli-
cet vijs meis ad custodiendas iusti-
ficationes tuas Nam quid m̄ prode
rit qd̄ ea didicerim. si corde ꝑuerso vi
as habeo prauas: Non em̄ letabor i
eis sed accusabor ab eis Deinde adiū
git Justificationes tuas custodi-
am Que omnia ex illo vtiq̄ȝ cōnectū
tur quod ait. vtinam dirigantur vie
mee ad custodiendas iustificationes
tuas Tunc nō cōfundar dum inspici
o in omnia mandata tua ⁊ cōfitebor
tibi in directione cordis et iustificati
ones tuas custodiam Sed quid ē qd̄
sequitur Ne derelinquas me vsq̄ȝ
valde vel sicut nōnulli codices habēt
vsq̄ȝ nimis pro eo qd̄ est valde: Nā h̄
verbum grecum ē ⁊ hic est spodra q̄-
si relinqui se a dn̄o velit. sed non vsq̄ȝ
valde Absit. Sed quia reliquerat de
us mundū merito pccōrum. vsȝ val-
de illum reliquisset. si ei nec tāq̄m me
dicina ꝓfuisset. hoc est gracia dei per
ih̄m xp̄m dn̄m nr̄m Nunc v̄o secun
dum istam orōnem corpis cristi nō
eū reliquit vsq̄ȝ ad valde: q: deus erāt
in xp̄o mūdum reconcilians sibi Po
test hoc eciam sic intelligi vt eius ista
sit vox: que cum dixisset in habundā
cia sua non mouebor in eternū. velut
sua v̄tute cōfidens. vt ondēret ei de⁹
qd̄ non merito ei⁹ sed in volūtate ei⁹
p̄stiterat decore eius v̄tutem. auer-
tit ab eo faciē suā. ⁊ fact⁹ ē ꝯturbat⁹
Jnueniēs ergo se. nec iā p̄sumēs de
se clamat: ne derelinq̄s me vsq̄ȝ valde
Si ei dereliq̄sti vt sine adiutorio tuo
infirm⁹ appareā: noli vsq̄ȝ valde. ne
ꝑeā Tu g̊ p̄cepisti mādata tua custo-
diri nimis. iam de ignorantia me ex-
cusare non possum sed quoniā infir-

mus sum utinā dirigātur vie mee ad custodiendas iustificationes tuas. tūc non ↄfundar dū inspicio in ōnia mandata tua. tūc cōfitebor tibi in directiōe cordis. in eo quod didicerim iudicia iusticie tue. tunc iustificationes tuas custodiam ⁊ si dereliquisti me ne gloriarer in me. noli usqȝ valde ⁊ iustificatus abs te gloriabor i te

Explicit sermo quartus Incipit sermo quintus

Hos vsus kmi isto considere-mus in psalmo ⁊ sicut dn̄s donat e⁹ sacras lrās ꝑscrutemur In q̄ corrigit iunior viam suam? In custodiendo v̄ba tua Interrogat se ⁊ r̄ndet tibi In quo corrigit iunior viam suā hucusqȝ interrogatio ē: dein r̄nsio in custodiendo v̄ba tua Sed hoc loco custoditio v̄borum dei intelligenda est opatio p̄ceptoꝝ Frustra em̄ custodiuntur memoria si nō custodiuntur ⁊ vita Nā quidā v̄ba di tenendo agunt ne obliuiscantur: nec agūt viuendo vt corrigantur Nō āt ait iste in quo exercet iunior memoriā suam sed in quo corrigit viā suam. atqȝ ad hoc r̄ndet in custodiēdo v̄ba tua neqȝ vllo mō dicenda ē via correcta q̄m diu est vita ꝑuersa Sȝ quid sibi vult iste iunior? Potuit em̄ dicere in quo corrigit homo viam suā aut in q̄ corrigit vir viā suam qđ plerūqȝ in scripturis ita ponitur vt a sexu honorati ori homo intelligatur mō locutiōis quo significatur a pte totū Neqȝ em̄ ⁊ femina nō beata que nō abijt in cōsilio impioꝝ vbi tn̄ dictum est beat⁹ vir: hic v̄o nec homo ait nec vir sȝ iunior Nūquid desperandus ē senior? Aut in alio corrigit eciam senior viā suam q̄ in custodiēdo verba dei? An forte āmonitio est qua etate potissimum fieri debeat? Scđm illud qđ alibi scriptum est fili a iuuentute tua excipe doctrinā: ⁊ vsqȝ ad canos inuenies sapientiam Est ⁊ alius intellectus vt ille hic agnoscatur filius euangelicus iunior. qui ꝓfectus a patre i regionem longinquā. effudit substāciam suam viuens cū meretricibȝ ꝓdige: ⁊ postea q̄ porcos pauit egestatem famēqȝ ꝑpessus. reuersusqȝ ē ad semetipm̄ et dixit. surgā et ibo ad prēm meū In quo enim correxit viā suam. nisi in custodiendo verba dei. que tq̄ panem paternū esuriens cōcupiuit? Neqȝ em̄ corrigeret viā suā frater ei⁹ senior qui patri suo dixit ecce tot annis seruio tibi: ⁊ nūq̄m mandatum tuum p̄terij Junior ergo ille correxit viam suam: quā se ita deprauasse ꝑuersam q̄ habuisse cōfessus ē vt patri diceret. iā nō sum dign⁹ vocari filius tuus Terci⁹ v̄o intellect⁹ michi occurrit: quem quidē ego quātum ꝓ modulo meo sapio duobȝ superioribus āpono vt senior agnoscatur vetus homo ⁊ nou⁹ iunior senior qui portat ymaginē terreni hominis. iunior qui celestis qȝ non prius quod spirituale est sed quod aiāle postea sp̄uale Sit ergo licet quilibet quātum ad etatem ꝑtinet corpis. annosa vetustate decrepit⁹: iunior erit ad deum p̄cepta gracie nouitate conuersus Et in hoc corrigit iunior viaȝ suam in custodiendo verba ei⁹ hoc ē v̄bum fidei quod predicamus ⁊ ipsa est fides que per dilectionem operatur Sed iste iunior populus. gracie filius. homo nouus cātator noui cātici. heres testamenti noui: iste iunior non cayn sed abel non ysmahel sȝ ysaac. non esau sed israhel nō manasses sed ephraym. nō hely sed samuel. non saul sed dauid quid adiungat attendite In toto inquit corde meo

exquisiui te: ne repellas me a man-
datis tuis Ecce orat vt adiuuetur ad
custodienda verba dī: in quo dixerat
viam suā corrigere iuniorem Nā vti
qꝫ hoc est ne repellas me a mandatꝫ
tuis Quid est enim a deo repelli nisi
non adiuuari: Mandatis quippe eꝰ
rectis atqꝫ arduis humana nō cōtem
peratur infirmitas: nisi preueniens
eius adiuuet caritas Quos autē nō
adiuuat hos merito ꝓhibetur repel-
lere ⁊ tanq̄m flammea framea prohi
beātur indigni. ne manum extendāt
ad arborem vite Quis est autē dig-
nus ex quo per vnum hominem pec
catum intrauit in mūdum ⁊ per pec-
catum mors ⁊ ita ī omnes homines
pertransijt in quo ōnes peccauerūt:
Sed indebita dei misericordia. sana-
tur debita nostra miseria Nā iste qui
loquitur ⁊ dicit. in toto corde meo ex
quisiui te. ⁊ hoc vn̄ posset nisi eum a
uersum ad se ipe cōuerteret cui dicitᷣ
deus tu cōuertens viuificabis nos:
⁊ ille ꝑditum q̄reret ⁊ errātem ille re-
uocaret qui dicit qđ ꝑierat requiram
⁊ qđ errauerat reuocabo: Jn̄ est qđ
⁊ corrigit viam suam in custodiendo
v̄ba dei: illo regente illo faciente Ne
qꝫ enim ꝑ se ipe posset: cum iheremi-
as ꝓpheta fateatur ⁊ dicat scio dn̄e qͦ-
niam non hōis via eius. neqꝫ vir ibit
et corrigit viam suā A dn̄o quippe hͦ
eciam iste supius optauit vbi ait vti
nam dirigātur vie mee Et hic vbi ad
didit In corde meo abscondi elo-
quia tua vt non peccem tibi. cōtinuo
diuinū q̄siuit auxiliū: ne in corde eiꝰ
dī eloquia sine fructu absconderentᷣ
n̄ opa iusticie seq̄rentur Cū em̄ hͦ dix
isset adiunxit Bn̄dictꝰ es dn̄e doce
me iustificationes tuas Doce dixit qͦ
mō eas discūt q̄ faciūt: non quō hij q̄
vt habeant qđ loquantur tm̄mō me

minerūt Nam vtiqꝫ iā dixerat in cor
de meo abscondi eloquia tua vt non
peccem tibi Quid gͦ adhuc ea querit
discere. q̄ abscondita iam custodit in
corde: Nō vtiqꝫ nō fecisset: nisi ea di
dicisset Vt qđ ergo addidit ⁊ dicit do
ce me iustificationes tuas. n̄ qꝛ eas
vult faciendo discere. non loquendo
vl' memoria retinendo: Qm̄ ergo si-
cut in alio psalmo legitᷣ bn̄dictionez
dabit qui legem dedit: iō bn̄dictꝰ es
dn̄e doce me inq̄t iustificationes tu-
as Qui enim in corde meo abscondi
eloquia tua vt nō peccem tibi legē de
disti. da eciam bn̄dictionez gracie: vt
faciendo discam qđ intimando iussis
ti Hec satꝫ sint vt vr̄e mentes sine fas
tidio nutriantur: alium sermonē de-
siderant q̄ sequūtur

Explicit sermo v. Incipit sextus

INiciū sermonis ē in psalmo
huiꝰ nob de q̄ disputamꝰ hͦ v̄
sus In labijs meis ꝓnūciaui om-
nia iudicia oris tui Quid ē hͦ dilectis-
simi qđ est hͦ: Quis oiā iudicia dei e-
nunciare possit cū inuestigaꝛe nō pos
sit: An v̄o cū ap'lo exclamare dubita
mus. o altitudo diuiciarū sapiē ⁊ sci
entie dī q̄ꝫ iscrutabilia sunt iudicia eꝰ
⁊ inuestigabiles vie eiꝰ: Dn̄s dicit ad
huc multa habeo vobis dicere sꝫ non
potestis portare mō ⁊ q̄uis ꝯtinuo
ꝓmiserit eis oēm veritatem ꝑ spiri-
tum sanctū. clamat tn̄ btūs paulꝰ. ex
ꝑte scimus vt intelligamus spū qui-
dem sancto vnde pignus accepimus
perduci nos ad omnem veritatem:
sed cū in alia vita post huius vite spe
culum ⁊ enigma facie ad faciem ve-
nerimus Quomodo ergo iste dicit.
in labijs meis pronunciaui omnia iu
dicia oris tui: Et ille hͦ dicᷣ q̄ paulo an̄
superiore v̄su proximo dixerat doce
me iustificationes tuas Quo pac-

to igitur enūciauit ōnia iudicia oris
eius qui vult adhuc discere iustifica-
tiones eius? An iudicia quidē cūcta
iam nouerat. iustificationes aūt ad-
huc discere cupiebat? Hoc vo eēt mi
rabilius. si iā sciebat inscrutabilia dei
⁊ ea q̄ hominibꝫ p̄cepit facienda nes-
ciebat Justificationes em̄ sunt non
dicta sed facta iusticie: opa scilꝫ iusto
rum q̄ imperat deus Jd̄ āt dei dicun
tur q̄uis a nobis fiant: qꝛ n̄ ipso do-
nante non fiunt Judicia porro dei sc̄
quibꝫ ab eo mūdus et nunc et in fine
seculi iudicatur Sed cum eloquijs d̄i
omnia cōtineantur ⁊ iustificationes
videlicet ⁊ iudicia. cur querit iustifica
tiones discere qui eloquia dei se ab-
scondisse in corde dicit? Ait em̄ in cor
de meo abscondi eloquia tua vt non
peccem tibi Tūc secutus adiunxit be
nedictus es dn̄e. doce me iustificati
ones tuas: ac deinde in labijs meis i
quit enūciaui omnia iudicia oris tui
Videntur quidem duo ista inter se eē
cōtraria ymmo eē potiꝰ amica atqꝫ
cōiuncta: vt qm̄ in corde suo abscon
dit eloquia dei. in labijs suis iudicia
eius enunciet Corde em̄ creditur ad
iusticiam: ore āt cōfessio fit ad salutē
Sꝫ qd̄ inter hec duo medium posuit
bn̄dictus es dn̄e doce me iustificati-
ones tuas. quō cōueniat homini cꝰ
in corde iam sunt eloquia dei. et qui i
labijs suis enūciauit ōnia iudicia dei
vt adhuc velit discere iustificationes
dei: nō inuenitur n̄ vt eas discere vel
le intelligatur faciendo nō memoria
retinendo ⁊ loquendo ⁊ id a dn̄o de-
monstrauit debere nos petere sine q̄
nichil possumꝰ facere Sed hoc ante
istū alio iā sermone tractauimꝰ. nūc
vo quomodo se dixerit omnia iudi-
cia oris dei in labijs suis enūciasse cū
dicta sint inscrutabilia et de quoꝝ p

funditate alibi scriptū est. iudicia tua
abyssus multa: quātum deus donat
tractare suscepimꝰ Quid hic ergo i-
telligamus attendite Nunquid iudi
cia dei nescit ecclesia? Scit plane Nā
scit vtiqꝫ qualibꝰ dicturus sit iudex
viuorum ⁊ mortuorum venite bene
dicti patris mei percipite regnū ⁊ q̄-
libꝰ dicturus sit. ite in ignem eternū
Scit iquam neqꝫ fornicatores neqꝫ
ydolis seruiētes neqꝫ illos atqꝫ illos
quos ibi apostolus paulus enume-
rat regnum dei possessuros Scit irā
⁊ indignationē tribulationem ⁊ an-
gustias in omnez animam hominis
operantis malum. iudei primum et
greci: gloriam vero ⁊ honorem ⁊ pa
cem omni opanti bonum. iudeo pri
mum ⁊ greco Hec atꝫ huiusmodi iu
dicia dei euidenter expressa nouit ec-
clesia: sed non ipa sunt omnia. cū sint
quedam iscrutabilia ⁊ sicut multa ab
yssus profunda et occulta An et ipsa
nota sunt quibusdam excellentioribꝫ
membris hominis huiꝰ qui cum suo
capite saluatore totus est xp̄s? In
scrutabilia em̄ fortasse dicta sunt ho-
mini: quia viribus suis ea non po-
test perscrutari. Sed cur non possit
dono spiritus sancti cuicūqꝫ hoc do
minus conferre dignatur? Sic enim
illud dictum est deus habitat lucē in
accessibilem: ⁊ audimus tamen acce
dite ad eum ⁊ illuminamini Que vti
qꝫ soluitur questio vt iaccessibilis sit
viribus nostris. accedatur autem ad
eum muneribus suis: q̄mq̄m ⁊ si ne-
mini omnino sanctorum q̄m diu cor
pus quod corrūpitur aggrauat ani-
mam omnia iudicia dei sciri concedi
tur quia reuera multum est ad homi
nem cum pfecto vt aliquid exempli
gracia dicam vnde iudiciorum dei cō
iciatur imensitas cum nemo sine iu-

dicio dei tardus in animo vel claudꝰ
in corpore. habet tñ vñ dicat eccã hᷓ ē
populus acquisitionis et ṽaciter di-
cat in labijs meis enũciaui oiã iudici
a oris tui: id est nichil iudicioꝝ tuoꝝ
tacui que m̃ ꝑ eloquia tua innotesce-
re voluisti. sꝫ oiã ꝓrsus in labijs me-
is enũciaui Hoc em̃ michi videtᷣ sig
nificare voluisse qđ non ait oiã iudi-
cia tua sed omnia iudicia oris tui id ē
que michi dixisti: vt ꝑ os eius eloqui
um eiꝰ intelligamꝰ qđ fecit ad nos in
reuelationibꝫ scõrum pluribꝫ ⁊ testa
mentis duobꝫ que omnia iudicia vſꝫ
quaqꝫ in labijs suis enũciare non ces
sat eccã Deinde sbiungit ⁊ dicit In
via testiõniorum tuorũ iocũdatus
sum: quasi in omnibꝫ diuicijs Via tes
timonioꝝ dei nichil cicius. nichil cer
tius nichil breuiꝰ nichilqꝫ grandiꝰ in
telligimus eē ꝙ xpm in quo sunt om
nes thesauri sapiētie ⁊ scientie abscõ
diti: iñ ⁊ iste ait se iocũdatum vel de-
lectatum in hac via quasi in omnibꝫ
diuicijs Testiõnia quippe dei sẽ. qui
bus quãtum nos diligat nobis ꝓba
re dignatur Cõmendat aũt suã cari-
tatē deus in nobis: qm̃ cũ adhuc pec
catores eēmus xpũs ꝓ nobis mor-
tuus ē Cum ergo ip̃e dicat ego sum
via. ⁊ humilitas eiꝰ carnalis natiui-
tatis atqꝫ passionis. euidētia sint tes
timonia diuine erga nos dilcõis pro
culdubio via testimonioꝝ dei cristꝰ
est Per hᷓ quippe testiõnia que in il-
lo videmus impleta eciam futura er
ga nos q̃ sempiterna ꝓmissa sunt ex
pectamꝰ. ⁊ speramꝰ implenda Qui
em̃ ꝓprio filio non pepcit sed ꝓ nob
omnibꝫ tradidit eũ. quõ non et cum
illo omnia nobis donauit? Seqtur.
In mandatis tuis garriam: ⁊ cõ-
siderabo vias tuas Qđ grecꝰ habet
adolesthesо. latini interp̃tes quidam
garriam. quidã exercebor interp̃tati
sunt: que duo int̃ se videntur eē diũ-
sa Sed si exercitatio intelligatur in-
genij cũ quadã delectatione disputa
tionis vtrũqꝫ ꝯiungitur ⁊ q̃si ex vtro
qꝫ vnũ aliqđ tꝑatur vt non sit aliena
ab huiusmodi exercitatione garruli-
tas Solent em̃ garruli vocari loqua
ces Sic ãt se in đi mandatis exercet
eccã adũsus õnes inimicos fidei xpi
ane atqꝫ catholice. copiosis doctorũ
disputationis garrula: q̃ tunc fructu
ose sunt disputantibꝫ. si nõ ibi cõside
rentur nisi vie domini Vniuse ãt vie
domini sicut scriptũ ē miã ⁊ veritas
quoꝝ duorũ plenitudo inuenitur in
xp̃o Per hãc suauem exercitationeꝫ
fit eciã qđ adiungit In iustificati-
onibus tuis meditabor: non obliuis
car ṽborum tuorum Jđ vtiqꝫ medi-
tabor vt non obliuiscar Vñ btũs ille
in p̃mo psalmo: in lege dm̃ meditabi
tur die ac nocte. Jn hijs omnibꝫ que
vt potuimꝰ disputauimus. meminе
rimus kmi eũ qui abscondit in corde
suo eloquia dm̃. ⁊ enunciat in labijs
suis omnia iudicia oris eius ⁊ in via
testimonioꝝ eius delectatur sicut in
õnibꝫ diuicijs. ⁊ garriens vel sese ex-
ercens in mandatis eius considerat
vias eiꝰ et meditatur in iustificatio-
nibus eiꝰ ne obliuiscatur ṽboꝝ eius
ꝑ que omnia vtiqꝫ ṽbo dei atqꝫ doc-
trina instructus apparet orare tñ et
dicere bñdictus es dñe doce me ius-
tificationes tuas. vbi nichil aliud in-
telligitur poscere nisi adiutoriũ gra-
cie vt qđ iam nouit sermone discat ⁊
opere

Explicit sermo sextꝰ Incipit sermo
septimꝰ de eodē psalmo

Si huiꝰ psalmi superiora me-
ministꝭ kmi. adiuuare nos de
bent ad intelligenda sequentia Etem̃

q̃ tãq̃ ex vnius hoīs psona loquūt᷑ mēbra sunt xp̄i. ⁊ ad vnū caput tãq̃ ad vnū ptinēs corp⁹: Nēpe supius dix erat. in quo corrigit iunior viã suam. in custodiēdo v̄ba tua: ecce nūc apti⁹ vt id faciat poscit auxiliū: Retribue ĩquit seruo tuo. viuã ⁊ custodiã v̄ba tua Si bõa p bõis sibi postulauit re tribui. iã custodieât v̄ba dei: Nõ autē dixit retribue seruo tuo q̇a custodiui v̄ba tua. tãq̃ mercedē bonã p bono obediētie flagitaēt: sed dixit retribue seruo tuo viuã ⁊ custodiam v̄ba tua: Quid ē aliud q̃ dicere mortu⁹ ea cus- todire nõ possem: Infideles deniq̃ de q̇bus dicitur. sine mortuos sepeliē mortuos suos. Qua ppt si mortuos intelligim⁹ infideles viuos ãt fideles qm̄ iustus ex fide viuit. non possunt custodire v̄ba dei nisi p fidē q̄ p dilec tionem opat᷑: Hãc sibi poscit q̇ dicit. retribue seruo tuo viuã ⁊ custodiam v̄ba tua Et qm̄ añ fidem nõ hõi debē tur nisi mala p malis. retribuit autē deus p indebitã grãm bõa p malis. hãc retributionem rogat q̇ dicit ecce nūc retribue seruo tuo viuã ⁊ custo- diã v̄ba tua: Quatuor em̄ retributio nes sunt. aut mala p malis retribuūt᷑ sicut deus ignē eternum retributur⁹ est impijs. aut bona pro bonis sicut regnū eternū retributurus est iustis. aut bõa p malis sicut xp̄s p grãm ius tificat impium. aut mala p bõis sicut iudas per maliciã persecutus ē xp̄m: Harū q̃tuor retributionū duo prio res ptinēt ad iusticiã. vt retribuãtur mala p malis. bona pro bõis. tercia ptiēt ad miãm vt retribuãtur bõa p malis. quartã deus nescit. nulli enim malū p bono retribuit Hec ãt quã 3⁰ loco posui primit⁹ necessaria ē: Nisi em̄ deus retribueret bõa p malis. nl̓ lomõ essent q̇bus retribueret bõa p

bonis Vide illū saulum postea paulū Nõ ex operib⁹ inquit iusticie q̄ nos fecim⁹. sed scd̄m suam miãm saluos nos fecit per lauachrū regenerati͠ois Et iter. Qui prius fui blasphemus ⁊ persecutor ⁊ iniuriosus. sed miãm cõ secutus sum. q̇a ignorãs feci in incre- dulitate Et iter: Cõsiliū ãt do tãquã miãm cõsecutus a dnõ vt fidelis eēz. hoc ē vt viuerē. q̇a iustus ex fide viuit Mortuus ergo erat prius p suam i- iusticiã. añq̃ viueret p dei grãm: Ip sam porro suã mortē sic cõfitetur: Aduēiēte ãt inq̇t mãdato pccm̄ reuix it: ego ãt mortuus sum. ⁊ inuentum ē michi mãdatū qd̄ erat in vitã hoc eē in mortē Retribuit ergo illi deus bo nū pro malo hoc est vitã pro morte: talem scilicet retributionē q̃lis h̄ pos citur vbi dicitur. retribue seruo tuo. viuã ⁊ custodiã verba tua: ⁊ vixit et custodiuit v̄ba eius. ⁊ ptinē cepit ad aliam retributioēm in q̃ retribuūtur bõa p bõis. ppter quam dicit bonuz certamē certaui cursum cõsummaui fidem seruaui. de cetēo posita est m̄ corona iusticie quã reddet michi dn̄s in illa die iustus iudex. vtiq̃ iustus re tribuēdo bõa pro bõis. q̇a prius mi- sericors retribuēdo bõa pro malis: q̃uis ⁊ ipa iusticia q̃ retribuūtur bõa pro bõis nõ ē sine misericordia. quia ⁊ hoc scriptū ē. q̇ coroãt te in misera- tione ⁊ misericordia. Qui em̄ dixit. bonū certamē certaui quãdo vincēt. nisi illo donãte qui ait. grãs deo q̇ dat nobis victoriã p dn̄m nostrũ ih̄m xp̄z: Et q̇ cursum cõsummauit quãdo cur reret. quãdo pueīret: nisi illo adiuuã- te de q̊ ait. igit᷑ nõ volentis neq̃ currē tis sed miserētis ē dei: Et qui fidem seruauit. quãdo id faceret: nisi vt ipse ait misericordiã cõsecutus vt fidelis eēt: Nusq̃ ergo se extollat humana

supbia. donis suis deus retribuit bo
na pmia: Sed iste q iam orat ⁊ dicit.
retribue seruo tuo viuā. si penit⁹ iam
nō eēt mortuus nō oraret. sed ab illo
accepit iniciū bone cōcupiscētie. a q
vitā poscit obediētie. Hēbāt em aliq̄
fidē qui dicebāt. dñe auge nobis fidē
Ille vero ⁊ incredulitatē suā cōfiteba
tur: q cū esset interrogat⁹ vtrū credēt.
ait. credo dñe adiuua incredulitatem
meā. Iam vtiq̄ viuere icipiēs postu
lat vitam. q credēs orabat obediētiā:
nō pro ea seruata pmiū sed vt serue-
tur auxiliū. Vita qppe credēte viues-
cit p oēm diem. q renouatur de die in
diem: Sciēs aūt vba dei nō posse cus
todiri p obediētiam. nisi videātur p i
telligētiam: hic quoq̄ oratiōi addidit
⁊ dicit: Reuela oculos meos ⁊ con
siderabo mirabilia de lege tua: Ad h̄
eciam illud ptiēt quod adiūgit. inqui
linus ego sum in terra. siue vt nō nul
li codices hñt. incola ego sum apud te
in terra. ne abscōdas a me mandata
tua. Quod em ait supius reuela ocu-
los meos. hoc postea dixit ne abscō-
das a me. ⁊ quod ibi dixerat mirabi-
lia de lege tua hoc alio loco repetens
ait. mādata tua: Nichil est autem mi
rabilius in mādatis dei q̄ diligite ini
micos vestros: hoc est retribuite bo
na pro malis: Sed de isto inquilina-
tu vel incolatu nō est sermo coartan
dus. ⁊ ideo nō iste de hac re sed alius
expectādus ⁊ domino adiuuante red
dēdus est sermo:

¶Explicit sermo septimus Incipit
sermo octau⁹. de ūsu psalmi qd dicit:
incola ego sum in terra. nō abscōdas
a me mādata tua. cōcupiuit aīa mea
desiderare iustificationes tuas i om
ni tempore:

Expectatiōi caritatis vestre de
sequentibus huius magnifici-
mi psalmi sermo reddendus est. ab
illo versu scilicet vbi ait: Incola
ego sum in terra nō abscondas a me
mādata tua. siue vt nō nulli codices
hñt. inqlinus ego sum in terra: Qd
em est i greco parecos. aliqui nostri
inquilinus aliqui incola. nō nūq̄ ecīā
aduenā interpretati sunt: Inquilini
nō habentes ꝓpriam domū habitant
in aliena. incole aūt vel aduene vtiq̄
aduēticiȝ phibētur: Vbi magna de a-
nima exoritur questio. Neq̄ em se-
cūdum corpus dictū videri potest. in
cola vel aduena vel inquilin⁹ sum in
terra. cū de terra corpus originē du-
cat. sed de hac profundissima questio
ne nichil audeo definire: Siue enim
ꝓpter aīām que absit vt putetur ext
ra. merito dici potuerit inquilinus vl
incola vel aduena ego sum in ter-
ra. siue scdȝ totum homiēm. quia pa
radisi aliquādo ciuis fuit. vbi vtiq̄ n̄
erat qui ista dicebat. siue quod est ab
omni controuersia liberius. non om
nis homo possit hoc dicere s̄ȝ cui pa-
tria promissa est eterna in celis: hoc
scio quia temptatio est vita humana
super terram. ⁊ iugū graue est super
filios adam: Verū me plus delectat
secundum istam disputaē sentēciam
vt ideo nos in terra inquiliōs vel in-
colas eē dicamus. qa supnā patriam
vñ pignus accepim⁹ ⁊ q peruenietes
nūq̄ inde migrem⁹ iuenim⁹. Nam et
ille q in alio psalmo dicit. inqlin⁹ ego
sum apud te ⁊ pegrin⁹ sicut oēs prēs
mei. ñ ait sicut oēs hoiēs. s̄ȝ dicēdo si
cut oēs prēs mei. iustos ꝓculdubio
vult intelligi q eo tpe pcessert. ⁊ i hac
pegriātiōe gemitu pio supne patrie
suspirarūt. de q scriptū ē ad hebreos:
Scdȝ fidē mortui sūt hij oēs cū acce-

pissent ꝓmissiões: sed lōge eas vidē-
tes ⁊ salutātes. ⁊ cōfitētes. q̄a hospi-
tes ⁊ ꝑegrini sunt suꝑ terrā. Qui eñ
talia dicūt: ōñdūt q̄a patriā querunt.
Et si q̄dem ei⁹ memoēs eēnt a q̄ discessi-
cerāt. habuissent tēp⁹ reuertēdi: nunc
āt meliorē appetūt id est celestem. idō
nō cōfunditur de hijs de⁹ vocari de⁹
eoꝝ: preparauit eñ eis ciuitatē. Et il-
lud quod legimus q̄ diu sumus i cor-
pore ꝑegrinamur a dño. potest intel-
ligi hoc nō esse oīm sed fideliū. Non
eñ ōnium est fides: ⁊ videmus quid
hijs v̄bis apl's iūgat. Cū eñ dixisset
q̄ diu sumus in corꝑe ꝑegrinamur a
dño: ꝑ fidem eñ ābulamus inquit ⁊
nō ꝑ spēm. vt intelligeremus eoꝝ eē
istā ꝑegrinatiōem q̄ ābulāt ꝑ fidem.
Infideles āt q̄s deus ñ p̄sciuit nec p̄-
destiāuit cōformes ymaginis filij sui
nō possunt veraciter dicere se in ter-
ra ꝑegriōs: quādo ibi sunt vbi scdm
carnem nati sunt. Nō eñ hñt alibi ci-
uitatē. aut ꝑ hoc nō sunt in terra alie-
nigene sed terrigene. Vñ ait alia scrip-
tura de quodā Posuit eñ apud mor-
tē domū suā. ⁊ apud inferos cū terri-
genis saxos suos: Sūt aūt ⁊ ipsi ꝑe-
grini ⁊ inq̄lini nō huic terre: sed pp'lo
dei a quo sunt alienigene. Vñ creden-
tibus ⁊ scām citatem que nō est de h̄
mūdo hrē incipiētib⁹ apl's dicit. Igi-
iam nō estis ꝑegrini ⁊ iquilini: sȝ estȝ
ciues scōrum ⁊ domestici dei. Ipsi g̊
sunt ciues terreni. q̄ sunt dei pp'lo ꝑe-
grini. Qui vero ciues sunt in populo
dei ipsi sunt in terra ꝑegrini. quia to-
tus idem pp'ls q̄ diu est in corꝑe ꝑe-
grinatur a dño. Dicat itaq̄ȝ: incola e-
go sum in terra. ne abscōdas a me mā-
data tua. Sed qui tādē sunt a q̄b⁹ de⁹
abscōdit mādata sua? Nōne illa vbi-
q̄ deus voluit predicari? Vtinā q̄ mul-
tis clara sunt. tam multis cara sint.

Nā quid est clarius q̄ diliges dñm
deum tuū ex toto corde tuo ⁊ ex tota
aīa tua ⁊ ex tota mente tua. ⁊ diliges
ꝓximū tuū tāq̄ teipm: in q̄bus duo-
bus mādatis tota lex pēdet ⁊ ꝓphē?
Et quis est quem lateāt ista mādata?
Nempe ⁊ ōnibus fidelibus ⁊ pluri-
mis infidelibus nota sunt. Cur ergo
poscit fidelis ne abscōdātur sibi: q̄d
nec infideli cernit abscōdi? An q̄a deū
nosce difficile est. cōsequēs est vtiq̄ȝ
vt diligas dñm deum tuum. difficile
interrogatur ne aliud ꝓ alio diligat?
Nam ꝓximi facilior esse videtur cog-
nitio. Omnis quippe homo est ōni
hōi ꝓximus: nec vlla cogitāda est lō-
ginquitas generis vbi est natura cō-
munis. q̄ q̄ nec ꝓximū nouerat q̄ do-
miō ait ⁊ q̄s est meus ꝓximus quan-
do illi est ꝓpositus homo quidam. q̄
descendēs ab ihr'lm in ihericho incidit
in latroēs. cui ꝓximū nō fuisse nisi q̄
cum illo fecit misericordiam ipse qui
interrogauerat iudicauit: patuitq̄ȝ
in faciēda misericordia neminem alie-
nū esse putādum ab eo qui diligit ꝓxi-
mū. Sed multi nec seipōs nouerunt
quia ⁊ seipm nosce quēadmodū ho-
mo sibi dēt innotescē nō oīm hoim ē
fides. Quō g̊ diligit ꝓximū tq̄ seipm
qui nescit ⁊ seipm? Nō eiȝ frustra ille
filius iunior qui ꝓfectus in regionēȝ
longinquam vbi dissipauit substāciā
suā viuēs ꝓdige vt diceret surgam et
ibo ad prēm meū prius reuersus est
in semet ipm. nisi quia tam lōge ꝑe-
grinatus est vt relinquēt eciā semet-
ipm: nec tñ reuertētur ad se si omni-
modo nesciret se: nec diceret surgam
⁊ ibo ad prēm meū si penitus ignora-
ret deum ¶ Quo circa et aliquatenus
ista sciuntur. et vt magis magisq̄ȝ sci-
antur non imerito scienda poscūtur
Quaꝓpter vt sciamus diligere deū

sciēdus ē de⁹. ꝛ vt sciat hō diligē ꝓri-
mū tāq̄ꝫ seipsum prius dēt diligendo
deū diligē seipm̄ Qō vñ poterit. si nes
cit deū. si nescit ꝛ seipm̄? Recte itaqꝫ
dꝛ deo: īcola ego suꝫ in terra ne abscō
das a me mādata tua: Merito nam
qꝫ abscōdūtur eis q̄ nō sunt incole in
terra: Hec em̄ mādata ꝛ si audiūt nō
sapiūt. q̄a terrena sapiūt: Quoꝝ aūt
cōuersatio in celis est: in q̄tū hic con
uersantur ꝓfecto ꝑegrināť: Petant
itaqꝫ ne abscōdātur ab eis mādata đi
ꝑ q̄ ab h̄ incolatu lıberēť diligēdo deū
cū q̄ in etnū erūt. ꝛ diligēdo ꝓrimū vt
illic sint vbi ꝛ ipsi erūt: Quid āt diligē
dū diligiť. si ipsa dilectio nō diligitur?
Vñ cōsequēter iste incola in terra cū
dei mādata ne sibi abscōderēť orasset
in q̄b⁹ dilectio p̄cipiť vel sola vľ maxi
me. ꝛ ipsi⁹ dilcōnis dilcōnē se velle ha
bē ꝓclamat dicēs: Concupiuit ani
ma mea desiderāē iustificatiōēs tuas
in ōni tpe: Laudabilis est ista cōcu-
piscētia nō dāpnabilis: Non de hac
dictū est nō cōcupisces. sed đ illa qua
caro cōcupiscit adūsus spm̄: De hac
āt bōa cōcupiscētia q̄ cōcupiscit spūs
aduersus carnē. q̄re vbi scriptū sit. et
inuenies. cōcupiscētia itaqꝫ sapiētie
deducit ad regnū. ꝛ multa alia repiūť
bōe cōcupiscētie testiōnia Sed h̄ sa-
ne intest. qꝛ nō tacetur q̄d cōcupiscatꝛ
qñ bōa cōmemoratur cōcupiscētia.
cū āt nō additur q̄d cōcupiscatur sed
sola pōitur. nō nisi mala intelligitur:
sicut in hoc quod commemoraui. cō
cupiscentia itaqꝫ sapientie deducit ad
regnū. si nō addēt sapiētie. nullo mō
dicēt cōcupiscētia ꝑducit ad regnum.
At vero ap̄ls quod posuit. cōcupiscē
tiam nesciebam nisi lex diceret nō cō
cupisces: nō vtiqꝫ ait cuius rei concu
piscētiam vel q̄đ nō cōcupisces: Cer
tum est em̄ nō intelligi cum ita diciť
nisi malam concupiscētiam: Quid er
go huius anima concupiuit? Deside
rare inq̄t iustificatiōēs tuas in omni
tpe Credo nondum eas desiderabat
quādo cōcupiuit desiderāē Justifica
tiōēs autem facta sunt iusta. id est o
pera iusticie Cum itaqꝫ nōdum habe
at ꝛ qui iam desiderat. q̄ꝫ lōge ab hijs
erat q̄ adhuc eas desiderare cōcupis-
cebat? Et q̄ꝫ lōgius ab eis sunt. q̄ neqꝫ
hoc adhuc cōcupiscūt? Mirum ē aūt
quomodo cōcupiscatur desiderium.
nec sit in nobis cuius iam cōcupiscē
tia sit in nobis: Neqꝫ em̄ pulchrum a
liq̄đ corpus est sicut aurum. vel caro
aliqua speciosa quā potest homo cō
cupiscere nec habere. q̄a extra posita
nō est in homiē Quis nesciat in ho-
mine esse concupiscentiam. in homiē
esse desiderium: Cur ergo nō cōcupis
citur vt habeatur quasi forinsecus īfe
ratur? Aut quomodo haberi ei⁹ cōcu
piscētia sine ip̄o p̄t. cū nō sit ꝛ ip̄m q̄d
aliud q̄ꝫ cōcupiscētia? Nā ꝛ desiderāē
ꝓcul dubio cōcupiscere est: Quis est
em̄ iste mirabilis atqꝫ inexplicabilis
lāguor? Et tñ est. Nā ꝛ egrotus q̄ fas
tidio laborat ꝛ vult euadere h̄ malū:
cōcupiscet vtiqꝫ desiderāē cibū dum
cōcupiscit nō habere fastidiū: Mor
bus est corpis Cōcupiscētia vero q̄ ꝯ
cupiscit desiderāē cibū. hoc est carere
fastidio in aīo ē nō in corpe: ꝛ hēt eā
nō gutturis ꝛ fauciū dilectio q̄ fasti-
dio restringitur. sed recuperāde racō
sanitatis quam appellandam eē fasti
dium prouidetur Ideo non est mirū
si appetit animus vt appetat corpus
quādo appetit animus nec appetit
corpus: Cum autem vtrumqꝫ animi
est ꝛ vtrumqꝫ concupiscentia est. cur
non concupisco desiderium iustifica
tionum dei? Quomodo in vno eodē
qꝫ animo meo habeo concupiscentiā

desiderij huiꝰ et ipsum non hēo desi
deriū Aut quō ista duo sunt et nō v
nū: Vt quid enī cōcupisco desidēa-
re iustificationes tuas ac non ipsas
iustificationes potius ꝙꝫ earū desi-
deriū ꝯcupisco: Aut ꝗ pacto possum
iustificationū desideriū cōcupiscere
et ipsas iustificationes nō ꝯcupiscē
cū ideo earū desideriū ꝯcupiscā quia
ipsas habē cōcupio: Qō si ita est iā
ipsas vtiqꝫ cōcupisco Quid igitur o
pꝰ est vt earū desideriū ꝯcupiscā cū
iā.id habeā et habere me sentiā: Nō
enim possum concupiscere desideri
um iusticie nisi cōcupiscendo iustici
am An hoc est qō superius dixi ꝙ di
ligēda sit eciā ipsa dilectō qua diligi
tur qō diligi oportet sicut odio ha-
bēda est dilectio qua diligitur qō di
ligi nō oportet: Odio quippe habu
imꝰ cōcupiscenciā nostrā qua caro
cōcupiscit aduersus spiritū. Et qd ē
ista concupiscentia nisi mala dilecti
o: Et diligimꝰ ꝯcupiscētiā nostram
qua spiritus ꝯcupiscit aduersus car
nē Et quid est ista concupia nisi bo
na dilectio: Cū āt dicitur diligēda ē
quid aliud dicitur ꝙꝫ cōcupiscēda ē:
Quo circa qm̄ rcē cōcupiscūtur ius
tificationes dei rcē ꝯcupiscitur con
cupiscentia iustificationū dei. Hoc
enī alio mō sic dici potest. si rcē dili-
guntur iustificationes dei rcē diligi
tur dilectio iustificationū dei An ali
ud ē ꝯcupiscē aliud desiderare: Nō
quo nō sit cōcupia desideriū ſꝫ quia
nō ōnis cōcupia desideriū est. Con
cupiscūtur ei et q̄ habētur et que nō
habētur Nā ꝯcupiscēdo fruitur hō
rebus q̄s hꝫ desiderādo āt absētia ꝯ
cupiscit. Desideriū ergo qd ē n̄ rerū
absentiū cōcupia: Sed dei iustifica
tioēs absentes eē quō pn̄t n̄ qn̄ nes-
ciuntur: An et qn̄ sciūtur et nō fiunt
absentes habende sunt: Nā qd sunt
iustificationes nisi opa iusta. nō v-
ba: Ac per hoc pn̄t infirmitate ani-
me nō desiderari et ratione mentis
vti Videꝛ ꝙꝫ sint vtiles atqꝫ salubres
potest earū desideriū ꝯcupisci. Se-
pe enī qd agēdū sit videꝰ. nec agimꝰ
qꝛ nō delectat vt agamꝰ ⁊ cōcupimꝰ
vt delectet. Preuolat intellcūs ⁊ tar
de sequitur ⁊ aliqn̄ nō sequitur huā-
nꝰ atqꝫ īfirmus affcūs. Ideo ergo
desiderare cōcupiscebat qui bōa eē
cernebat cupiēs eorū habē delecta-
tionē quorū potuit videre rationē.
Nō aūt ait cōcupiscit: sed concupi
uit aīa mea desidēare iustificatioēs
tuas Fortasse q̄ppe taľ erat iste īco
la in t̄ra qui iā peruenerat ad id qō ꝯ
cupiuerat: iāqꝫ desiderabat eas q̄rū
se desiderio aliqn̄ cōcupiscere cōme
morat Si aūt ꝺsiderabat. cur nō ha
bebat: Nō enī aliquid īpedit q̊ minꝰ
habeātur iustificationes dei nisi qꝛ
nō desiderātur dū nō in eas caritas
feruet q̄rū claritas lucꝫ An habebat
eas atqꝫ faciebat: Nā paulo pꝰ di-
cit. seruꝰ āt tuꝰ exercebatur in iusti
ficationibꝰ tuis Sed q̄bꝰ quasi gra
dibus ad eas pueniatur oñdit Priꝰ
est enim vt videatur ꝙꝫ sint vtiles et
honeste deiñ vt earū desideriū con-
cupiscatur postremo vt pficiēte lu-
mine atqꝫ sanitate delectet earū et o
peratio. q̄rū sola ratio delectabat.
Sed ea que sequūtur qm̄ iā iste plix
us est alio sermone adiuuāte domi
no cōmodius differentur.

Explicit sermo octauus. Incipit
sermo nonus de eo qō dicit. Incre-
pasti superbos maledicti qui decli-
nant a mandatꝫ tuis vsqꝫ ad id. nā ⁊
testimoīa tua meditatio mea ē ⁊ ꝯ-
solatio mea iustificatioēs tue
Psalmi huius que tractāda sb-

sequuntur ām̄onent nos cause nos-
tre miserie recordari. Etenim cum
dixissꝫ cōcupiuit anima mea deside-
rare iustificationes tuas in omni tē
pore siue scilicꝫ in rebꝰ ꝓsperis siue
in aduersis. qꝛ et in laboribꝰ et dolo
ribus debet delectari iusticia nec ita
est tēpore diligēda trāquillo vt tur-
bulēto tp̄e deseratur. ſꝫ amplectēda
est in oīni tp̄e cōtinuo ſbiecit. In
crepasti superbos maledicti q̄ decli
nant a mandatis tuis. Supbi eni ō
clināt a mādatis tuis. Aliud est q̄p-
pe mādata dei per infirmitatē vel ꝑ
ignorātiā nō iplere aliud ab eis per
superbiā declinare: sicut fecerūt qui
nos mortaliter in hec mala genue-
rūt. delectauit eni eos eritꝫ sicut dij.
ac sic a mādato dei qꝺ sibi eū mādasſ
se sciebant ⁊ qꝺ facillie nulla īfirmi-
tate reuocāte īpediente tardāte iplē
poterāt ꝑ hāc superbiā declinarūt ⁊
ecce ista tota dura et infelix erūpna
mortaliū q̄dāmō hereditaria est in-
crepatio superborū. Qm̄ ei dixit deꝰ
adā vbi es non vbi esset deꝰ ignora-
bat ſꝫ superbū īcrepabat et vbi tunc
esset id est ad quā miseriā peruenissꝫ
non scire cupiebat sed interrogādo
increpās ām̄onebat Vide aūt q̄ad
moduꝫ cū dixissꝫ īcrepasti superbos
non ait maledicti qui declinauerūt a
mādatꝫ tuis vt illō tm̄ ꝑmoꝝ hoim
pccm̄ venirēt in mēte. ſꝫ ait maledic
ti qui declināt. Oportebat ei vt oēs
illo terrerētur exēplo a diuinis non
declinare mādatis. et diligēdo iusti
ciā in oīni tēpore in huiꝰ mūdi eciā la
bore r̄cipere qꝺ in paradisi amisimꝰ
voluptate Sed qm̄ superbi nec in tā
ta deponūt increpatione ceruicē. et
cū sint deiecti laboris mortꝫqꝫ sup-
plicio extollūtur typo imitātes ela
lationē cadētiū irridētes humilita-

tē surgentiū ꝓ eis orat corpꝰ xp̄isti
cū dicit Aufer a me opꝓbriū ⁊ cō
tēptū: qꝛ testimonia tua exquisiui.
Testimonia grece martiria nūcupā
tur quo v̄bo iā vtimur pro latio Vn
de illos q̄ ꝓpt testimoniū xp̄i diūsis
passionibꝰ humiliati sunt et vsqꝫ ad
mortē ꝓ veritate certarūt nō testes
qꝺ latine vtiqꝫ possemꝰ ſꝫ grece mar
tires appellaꝰ Qm̄ hoc ergo famili
arius auditis et dulcius sic accipia-
mꝰ hec v̄ba tāqꝫ dcm̄ sit. aufer a me
obprobriū et cōtēptū qm̄ martiria
tua exquisiui. Cristi corpꝰ ista cū di
cit nūq̄d ab impijs et supbis audire
obprobriū atqꝫ ꝯtemptū ullā depu
tat penā cū potiꝰ inde perueniet ad
coronā: Cur ergo q̄si graue aliq̄d et
intollerabile ab se poscit auferri. ni-
si qꝛ vt dixi orat pro ipsis īimicis su
is q̄bꝰ eē prospicit noxiū obicē sāctū
nomē xp̄isti tāqꝫ obprobriū xp̄ianꝫ
et eiꝰ a iudeis irrisam crucē tāqꝫ hu-
militatis xp̄iane medicinā qua sola
tumor ille sanaꝛ qꝺ īflati cecidimꝰ et
iacentes āplius intumuimꝰ eadem
superbia permanente et crescēte cō
tempnere: Dicat itaqꝫ corpꝰ xp̄i iā e
nim diligere didicit inimicos suos.
dicat domio deo suo. aufer a me ob
probriū ⁊ cō tēptū quia martiria tu
a exquisiui id est obprobriū qꝺ ideo
audio. et cōtēptū qꝙ ideo ꝯtēpnoꝛ qꝛ
martiria tua exquisiui. aufer a me.
Inimici eni mei q̄s a me ꝑcipis dili
gi qui magis magisqꝫ moriūtur ⁊ ꝑe
unt cū martiria tua ꝯtempnūt ⁊ cri
minantur in me profecto reuiuiscūt
et inueniūtur si martiria tua venerē
tur in me. Ita factū est. hoc videmꝰ
ecce martiriū xp̄i et apud homines
et in hoc mūdo non solū non est ob
probriū sed magnū est ornamētum
Ecce non solum in conspcū domini

verũ etiã in cõspcũ hoim preciosa ẽ mors scõrũ eius Ecce nõ solũ nõ cõtẽpnũt verũ etiã magnis honorib⁹ pferũtur martires ei⁹ Ecce filius ille iunior qui pro porcis quos pascebat id est pro imũdis deõnib⁹ quos colebat perticulã suã in paucissimis xpristianis precedentẽ psequeba².iã nũc in tã mltis et magnis popul' gẽtiũ martires quib⁹ ingerebat obprobriũ religiosissime pdicans et maximis laudib⁹ quos cõtẽpnebat exultans mortuus erat et resurrexit pierat et inuentus est. Hoc tã magno lucro correctionis ꝯuersatiois et redẽptionis inimicoꝝ suorũ corp⁹ xpi deo dixit. aufer a me obprobriũ et ꝯtemptũ Et quasi quereretur de quare obprobriũ de q̃ re cõtẽptũ. Subiungit qm̃ martiria tua exquisiui. Ubi ẽ nũc illd obprobriũ. vbi ille cõtemptus: Abierũt atq; trãsierũt et q̃ iuẽti sunt qui perierãt illa perierãt. Sz qñ eccia talia pcabatur illa patieba²

Eteni sederũt principes inquit. ꝛ aduersum me loquebãtur Jnde persecutio grauis erat quia eã sedentes hoc est iudiciariis sedibus eminentes principes decernebant. Refer h̃ ad ipm caput inuenies sedisse principes iudeorũ cõsiliũ q̃rẽtes quõ cristũ perderent Refer hoc ad corp⁹ ei⁹ id est ecciãm. iuenies reges terre excogitasse atq; iussisse quõ xpristiani nusq; essent Eteni sederũt principes et aduersum me loquebantur Seruus ãt tu⁹ exercebatur in tuis iustificationib⁹ Qual' excercitatio h̃ fuerit qui nosse desideras: qd adiunxit itellige Nam et testimonia tua meditatio mea et cõsiliũ meũ iustificationes tue. Recole qd supius cõmẽdaui testimonia tua esse martiria. recole in iustificationib⁹ dñi nullã esse difficiliorẽ et mirabiliorẽ q̃z vt suos q̃sq; diligat imicos Sic ergo exercebatur corp⁹ xpi vt et martiria id est testimonia eius meditaretur; et diligeret eos a quibus exprobrãtib⁹ et contẽpnẽtib⁹ ppt ipa martiria persecutioẽs patiebatur Nõ eni pro se sicut iam cõmendauim⁹ sed pro ipis potius orabat dicẽs: aufer a me obprobriũ et cõtemptũ Sederũt ergo principes et aduersum me loquebãtur: seru⁹ autẽ tu⁹ exercebatur in iustificationib⁹ tuis Queadmodũ: Nã et testimonia tua meditatio mea. et consiliũ meũ iustificationes tue Cõsiliũ contra cõsiliũ Cõsiliũ sedẽtium principũ fuit inuentos martires pdere: cõsiliũ patientiũ martirũ fuit i imicos perditos iuenire Reddebãt illi mala pro bonis isti. bona pro malis Quid ergo mirũ si illi occidendo õfecerũt isti moriẽdo vicerũt: Quid inq; mirũ si martires seuientibus gẽtibus temporalẽ mortẽ patientissime pertulerũt et gentes mtiribus orãtib⁹ ad eternã vitã peruenire potuerũt dũ corpus xpristi sic excercetur vt et martiria meditaretur et malis martirũ psecutorib⁹ bona precaretur:

Explicit sermo non⁹ Jncipit sermo decim⁹ de versu psalmi. Adhesit pauimẽto aia mea viuifica me scdz verbum tuum

Sequi² in isto psalmo maiore qd cõsiderare et sicut dñs dederit ptractare debem⁹: Adhesit pauimẽto aia mea: viuifica me scdz vbũ tuũ Quid est adhesit pauimento aia mea Nã cũ adiũgit et dicit viuifica me scdm verbũ tuũ q̃re se viuificari poscat vtiq; cãm pmisit dicendo adhesit pauimento aia mea. Ergo ꝙppterea se viuificari petit quia

pauimēto adhesit anima eius mirū si boni aliquid hinc vult intelligi Jta quippe se habet tota ista sentētia tā q̃ diceret: mortuus sum viuifica me Quid est eni pauimentū? Si tam̄ vnā quādā domū magnam vniūsum mūdū velimus accipere videm⁹ velut eius camerā celū. terra erit igitur pauimentū Uult itaq̄ trenis seruis ꝛ cū ap̄lo dicere cōuersatio nr̄a i cel' est. Proinde terrenis adherē mors anime est. cui malo ꝯtraria poscitur vita cū dicitur viuifica me Sed vidē dendū est vtrū cōgruant huic verba ista qui superius talia dixerat quib⁹ magis deo videatur adhesisse q̃ pauimento vt conuersatio eius non in trenis sed in celestib⁹ habētur Quō eni p̄t intelligi terrenis adhesisse qui dicit. seruus autem tuus exerceba tur in tuis iustificationibus nā ꝛ tes timonia tua meditatio mea est et cō siliū meū iustificationes tue? Hec sūt eni v̄ba eius añcedētia q̃rū añcedēti um ista sunt consequētia. adhesit pauimento anima mea An ex hoc intel ligere debemus q̃tūlibet quisq̄ p̄ficiat in iustificationibus dn̄i habē eū mortalis carnis affectū circa ista ter rena in quib⁹ vita humana tēptatio est sup terrā et ab hac morte si perse ueranter p̄ficit cotidie reuiuiscē. vi uificante illo cui⁹ grā hō noster inte rior renouatur de die in diem? Nā ꝛ illud ap̄lus cū dicebat q̃ diu sum⁹ in corpore peregrinamur a domino et concupiscebat dissolui et esse cū xp̄o adheserat pauimēto anima e⁹. Unde et corpus ip̄m q̄r ex terra est non ab surde intelligitur pauimentū. qō ad huc quia corruptibile est ꝛ aggrauat animā. recte in illo cōgemiscitur ꝛ di citur deo. adhesit pauimēto aīa me a viuifica me secūdū verbū tuū. Ne

q̄ eniꝫ cum corporibus nr̄is semper cū dn̄o erim⁹ sed tūc quia non erunt corruptibilia nec animas aggrauabūt: si diligenter considerem⁹ nō eis nos sed ipsa nob̄ potius adherebūt nos autē deo Unde alterius psalmi verba illa sunt. michi aūt adherere d̄o bonū est: vt viuāt corpora ex nob̄ adherendo nob̄ nos aūt viuam⁹ ex deo q̄r nobis adherere deo bonū est Adhesio quippe ista de qua dcm̄ est. adhesit pauimēto anima mea nō cō iūctionē carnis et aīe q̃uis et ipsam q̄daꝫ intellexerint sed carnalē magis aīe affectū q̄ caro concupiscit adūsus sp̄ꝫ significare michi vide². Qō si recte accipitur profecto q̄ dicit adhesit pa uimēto aīa mea viuifica me secūdū verbū tuū non id orat vt de corpore mortis hui⁹ morte ipsius corpis in teruenīente soluatur qō dies vltim⁹ vite huius q̄ p̄pt eius breuitatē non p̄t esse diuturnus qn̄q̄ futur⁹ est. sꝫ vt cōcupiscentia qua ꝯcupiscitur ad uersus sp̄m magis magisq̄ minua² et cōcupiscentia qua ꝯcupiscitur ad uersus carnem mag² ac mag² augea tur donec ista ꝯsumatur in nobis et illa consummetur per sp̄m scm̄ q̄ da tus est nob̄ Bene autem non ait viuifica me scōm meritū meū sed ait se cundū verbū tuū Qō qd est aliud nisi scōm p̄missum tuū? Filius promissi onis vult eē non filius elationis vt secūdū graciam firma sit p̄missio oī semini Hoc eni v̄bū p̄missiois in ysaac vocabitur tibi semē. hoc est nō q̄ filij carnis hij filij dei sꝫ filij promis sionis deputantur in semine Nā qd erat ipse per seip̄m in eo quod sequi² confitetur Uias meas enūciaui ꝛ exaudisti me. Nō nulli qdē codices habent vias tuas sed plures et maxi me greci vias meas. hoc est malas.

Nã hoc michi videtur dicere pecca-
ta mea cõfessus sum . ⁊ exaudisti me
hoc est vt dimitteres ea. Doce me
iustificationes tuas . Cõfessus sum
vias meas . delesti eas : doce me tu-
as . Sic doce me vt agã nõ vt tm̃mõ
sciã qd agere debeã . Sicut eni dcm̃ ẽ
de domino qd nõ nouerat pccm̃ et ĩ
telligitur nõ fecerat : sic et iusticiam
ille vere dicend9 est nosse q facit Pro
ficientis hec oratio est Nã vtiqȝ si õ
nino nõ faceret ꝓfecto illa superio-
ra nõ diceret seru9 aũt tu9 exerceba
tur in tuis iustificationib9. Nõ g in
quib9 exercebat has vult a dño dis-
cere . sed ab istis ad alias ꝓficiendo
velut crescendo desiderat ꝑueniẽ De
niqȝ adiungit et dicit Viam iustifi
cationũ tuarũ insinua michi uel vt ñ
nulli codices habẽt instrue me quod
expressius de greco dicitur fac me in
telligere . Et exercebor in mirabi-
lib9 tuis . Ipsas iustificatioẽs ãplio
res qs proficiendo cupit apphendẽ
mirabilia dei vocat . Sunt ergo qdã
dei iustificatioẽs ita mirabiles vt hu
mana infirmitas ab eis qui experti
non sunt non ad eas posse perueniẽ
credatur Vnde laborans iste et earũ
difficultate quodãmõ fatigatus ad-
iungit. Dormitauit anima mea in
quit pre tedio : confirma me in verb
tuis Quid est dormitauit nisi ab spe
refriguit que ad se apphẽsurã eẽ cre
diderat : Sed confirma me inquit in
verbis tuis . ne ab eis qȝ ad qs perue
nisse me iã sentio decidã dormitãdo.
Confirma itaqȝ me in eis verb tuis
que iã teneo que iam facio . vt ex eis
ad alia possim proficiendo ꝑuenire .
Et qd ĩpedit in via iustificationũ dei
sic ambulare : vt hõ facile possit ad il
la eciã mirabilia perueniẽ : Quid pu-
tam9 nisi quod a se amoueri in cõfe-

ptibus rogat dicens : viã iniquitatꝫ
amoue a me : Et quia lex factorũ sb
intrauit vt habũdaret delictum . seq
et dicit Et lege tua miserere mei .
Qua lege nisi lege fidei : Audi aplm̃.
Vbi est gl'atio tua : Exclusa est . Per
quã legẽ : Factorũ : Nõ Sed per legẽ
fidei . Hec est lex fidei qua credimus
et oramus per graciam nob donari
vt faciamus quod per nosmꝫ ipsos
implere non possumus . ne ignoran
tes dei iusticiã et nostrã volentes ꝯ
stituere iusticie dei non sumus sbiec
ti In lege itaqȝ factorũ est dei iuben
tis iusticia in lege aũt fidei sbuenien
tis misericordia Cum autẽ dixissꝫ ⁊
lege tua miserere mei . de beneficijs e
ius que iã cõsecutus est qdãmodo si
dici potest pscribit vt impetret cetẽa
que nõdũ est cõsecutus Ait eni
Viam veritatis elegi : iudicia tua
non sum oblitus Adhesi testimo
nijs tuis dñe : noli me cõfũdẽ Viam
veritatis elegi vbi currerem iudicia
tua nõ sum oblitus vt currerẽ . adhe
si testimonijs tuis cũ currerem dñe
noli me cõfũdere . quo curro perten
dã . quo tendo perueniã . Nõ eni vo
lentis neqȝ currentis sed miserentis
est dei Deniqȝ sequitur Viam mã
datorꝫ tuorũ cucurri cũ dilatasti cor
meũ Nõ currerẽ ñ dilatasses cor me
ũ Prorsus isto vsu expoi qmadmo-
dũ dcm̃ sit . viã vitatꝫ elegi iudicia tu
a ñ sum oblit9 . adhesi testionijs tuis
Cursus ẽ qppe iste vie mẽdatorꝫ dei
⁊ qr poti9 eius bñficia q sua merita
dño allegat Tãqȝ dicẽt ei Quõ istam
viã cucurristi eligẽdo ⁊ dei iudicia ñ
obliuiscẽdo ⁊ ei9 testionijs adhẽndo
An per te ipsum ista potuisti : Non
ait Quid ergo : Viam mandatorum
tuorum inquit cucurri . cum dilatas-
ti cor meum . Non ergo per propri

um et quasi nullius tue opus indig num arbitrium meum sed cum dilatasti cor meũ. Cordis dilatatio iusticie est delectatio Hoc mun⁹ est dei vt in preceptis eius non timore pene ãgustemur sed dilectione et delcãtione iusticie dilatemur. Hãc eni nobis promittit latitudinẽ dicẽs habitabo in eis et deãbulabo. Qm̃ eni latũ est vbi deãbulat deus In hãc latitudinẽ diffũditur caritas i cordib⁹ nostris per spiritum sanctum qui datus est nobis. vnde eciam dictum est et in plateis tuis discurrunt aque tue Platea quippe de v̄bo greco a latitudine nomẽ accepit qm̃ grece platin d᷑ latũ Hee sunt eni aque de qb⁹ dñs clamat si quis sitit veniat ad me qui credit in me flumia aque viue fluent de ventre eius Et exponẽs euangelista quid dixerit: hoc autẽ inquit dicebat de spũ q̄ accepturi erãt credentes in eũ. Multa dici possent de ista cordis latitudie sed hui⁹ sermonis iam contradicitur longitudine.

¶ Explicit sermo decimus. Incipit sermo vndecim⁹ de versu psalmi: legem pone michi dñe viã iustificationũ tuarũ.

In psalmo isto magno sequi᷑. qd̄ nob̄ adiuuãte dño cõsiderãdũ atq; tractandũ est Legẽ pone m̃ dñe viã iustificationũ tuarũ: et exquirã eam semp Aplus dicit iusto non est lex posita. iniust᷑ ãt et nõ sbditis et cetẽa que ibi concludens ait et si qd aliud sane doctrine aduersatur que est scd̃m euangeliũ gl'e beati dei qd̄ creditũ ẽ michi Nũquid ergo tal' erat iste qui dicit legẽ poẽ michi dñe. qlibus btũs paulus dicit positã legẽ: Absit Si eni talis esset nõ superius dixisset viã mãdatorũ tuorũ cucurri cũ dilatares cor meũ. Quid est qd̄ orat vt sibi lex a dño ponatur si n̄ ponitur iusto: An eo mõ n̄ ponitur iusto quõ posita est pplo contumaci in tabulis lapideis: Non in tabulis cordis carnalibus scd̃m testamentũ vetus ex monte syna qd̄ in seruitute generat non scd᷑ testamẽtũ nouũ d̄ scriptũ est per iheremiã pphaz Ecce dies veniũt dicit dñs. ⁊ cõsummabo domui isrl' et domui iuda testamẽtũ nouum. non secundũ testamentum quod disposui patribus eorũ in die qua apprehendi manum eoꝝ ut educerem eos de terra egipti qm̃ ipsi nõ pmanserũt in testamẽto meo et ego neglexi eos dicit dñs qm̃ hoc ẽ testamẽtũ quod cõstituã domui isrl'. P⁹ dies illos dicit dominus dabo leges meas i mẽte eorũ ⁊ i cordib⁹ eoꝝ scribã eas Ecce quõ voluit istã legẽ sibi poni a dño non sicut iiust᷑ et nõ sbditꝭ ad vetus testamẽtũ pertinentib⁹ posita est in tabul' lapideis: sed sicut sanctis filijs libẽ hoc est superne iherusalẽ filijs promissionis filijs hereditatis eterne scõ spũ tãq; digito dei in mẽte datur et in cordib⁹ scribitur non quã memoria teneãt ⁊ vita negligant sed quã sciant intelligendo faciant diligendo in latitudine amoris non in timoris angustijs. Nã q timore pene non amore iusticie op⁹ legis facit: profecto inuitus facit. Quod autẽ inuitus si poss᷑ fieri mallet vtiq; non iuberi. ac per hoc leg' quã vellet non esse non est amic⁹ s᷑ potius inimicus. nec mundatur opere qui inmundus est voluntate. Talis non potest dicẽ quod iste dixit in superioribus versibus viã mandatorum tuorum cucurri cum dilatasti cor meum quia illa dilatatio caritatem significat. que secundum apostolum legis est plenitudo. Cur

ergo iste adhuc poscit sibi legem po
ni. que vtiq̧ si non ei posita fuisset
non viā mādatorū dei in cordis lati
tudine cucurrisset. Sed q2 pficiens
loquitur et dei donū nouit esse ꝙ p
ficit. quid aliud petit cū sibi legē po
ni petit nisi vt in ea magis magisq̧
pficiat. Queādmodū si poculū ple
nū teneas et sitienti dare īcipias. et
haurit bibēdo et poscit desiderādo.
Quib9 aūt iniustis ₇ nō sbdit; lex in
lapideis tabulis ponitur p̄uaricati
onis reos non pmissionis efficit fi
lios Sz et ille q̇ eius meminit nec eā
diligit eomō reus est. quia memori
a eius lapis illi est q̇dāmō scriptus.
nō q̊ adornetur sz quo p̄mat. pōdus
oneris non titulus honoris. Hāc āt
legē iste viā iustificationū dei voca-
uit. nec alia via est mādatorū eius
quā se cucurrisse iā dixerat cū dilata
tum est cor eius. Ergo et cucurrit ₇
currit donec perueniat ad palmā su
pne vocationis dei. Deniq̧ cū dixis-
set legē pone m̄ dn̄e viā iustificacio
nū tuarꝫ. addidit et exquirā eā sp.
Quid eni exquirit qd̄ habz nisi quia
et habet agendo et exquirit pficien
do. Sed quid est semp. Vtrū exqui
rendi non erit finis. sicut dcm̄ est sp
laus ei9 in ore meo qm̄ laudādi nō e
rit finis. Neq̧ eni deū non laudabi
mus cū ad eius regnū puenerimus
eternū cū legam9 bti q̇ habitāt in do
mo tua in scl'a seculorū laudabūt te.
An sp h̄ dcm̄ est q̄ diu hic viuit̄ q2 tā
diu pficit. Post hāc āt vitā q̇ bn̄ hic
pficiebat ibi pficit. sicut de q̇busdā
feminis dictū est semp discentes: sz
ille male. q2 secut9 adiunxit et ad ve
ritatis scientiā nūq̄ puenietes. Qui
vero in melius semp hic pficit q̊ pfi
ciendo nitit̄ peruenit vbi iā non pfi
ciat quia perfcūs sine fine cōsistit.

Nec de illis tamē ita dcm̄ est sp dis-
centes vt et post mortē discē pseue
rent vana ₇ infructuosa. cū talibus
doctrinis successerit nō studia sz sup
plicia sempitna. Hic ergo exquirit̄
dei lex q̄ diu in ea proficitur et scien
do et diligendo: ibi āt plenitudo ei9
manet ad fruendū non remanet ad
querēdū. Sic etiā illd̄ dcm̄ ē: q̄rite fa
ciē ei9 semp. Vbi sp n̄ hic. Nō eni et
ibi sp q̄rem9 dei faciē: vbi videbim9
facie ad faciem. Aut si recte dicitur
exquiri qd̄ sine fastidio diligit̄ et id a
gitur ne amittatur: semp oīno sine
fine q̄rem9 legē dei h̄ est vitatē dei.
In h̊ q̇ppe ipso psalmo dr̄ et lex tua
vitas. Queritur nūc vt teatur tūc tē
tur ne deliq̄tur. sicut de spū dei dcm̄
ē ꝙ oīa scrutetur etiam altitudines
dei. nō vtiq̧ vt qd̄ nescit inueniat. sz
q2 nichil relinquit oīno qd̄ nesciat.
Gracia itaq̧ dei nob̄ p̄cipue cōmen
datur qn̄ sibi legē poni poscit a dn̄o
qui vtiq̧ iā legē scd̄z lrāz nouerat. sz
q2 lrā occidit spūs autē viuificat: o
rat ut per spm̄ scm̄ faciat qd̄ p lrām
sciebat ne per scientiā mandati non
obseruati etiā preuaricationꝫ ei cri-
men accedat q̄q̧ eciā vt sciatur lex q̊
mō scienda est id est vt intelligatur
quid sibi velit quare sit eis posita q̇
eam non erant seruaturi q̇d q̇d habe
at vtilitatis etiā hoc ipm ꝙ lex sbin-
trauit vt habūdaret delictū nemo ꝯ
prehendit nisi a domino acceperit i
tellectū. Vnde iste adiungit et dicit.

Da michi intellectū et scrutabor
legem tuam: et custodiam illā in to
to corde meo. Cum eni quisq̧ legem
scrutatus fuerit et ad eius alta per-
uenerit in quibus tota lex pendet p
fecto debet deū diligere ex toto cor
de et ex tota anima et ex tota mente
₇ primū suū tāq̧ seipm. In hijs eni

duobꝰ mādatꝫ tota lex pēdꝫ ⁊ ꝓphe
Hoc videtur ꝓmisisse cū dixit et cus
todiā illā in toto corde meo Sed qꝛ
et hoc nō valet viribꝰ proprijs: nisi
adiuuetur ab illo qui iubet vt faciat
qđ iubet. Deduc me inquit in semi
ta mādatoꝝ tuorū qꝛ ipsam volui.
Parū est michi voluntas mea nisi i
eo qđ volui me ipse deducas. Et cer
te ipsa est semita hͦ est via mādatorū
dei ꝙ se dilatato ab illo corde suo cu
currisse iā dixerat quā ꝓptēa etiā semi
tā vocat quia āgusta via est que du
cit ad vitam. et cū sit angusta nisi di
latato corde non curritur. Sed qm̄
adhuc ꝓficit. adhuc currit. ⁊ ideo di
uinū auxiliū quo deducatur inquirit
quia neqꝫ volentis neqꝫ currētꝫ sed
miserentꝫ est dei Deniqꝫ quia et ipm̄
velle deꝰ opatur in nobꝭ preparatur
enim volūtas a domino sequitur et
dicit. Inclina cor meū in testimo
nia tua et non in auariciā. Quid ē in
clinatū cor ad aliqđ hr̄e nisi hͦ velle?
Et voluit ergo et orat vt velit Volu
it cū dicit deduc me in semita māda
torū tuorū qꝛ ipsam volui. orat aūt
vt velit cū dicit. incliā cor meū in tes
timonia tua et non in auariciā Hoc
itaqꝫ orat vt ipsa voluntate perfici-
at Quid sunt aūt dei testiōnia nisi q
bus sibi ipse attestatur? Testimoni
is enim aliquid ꝓbatur. ac per hͦ ius
tificationes dei ⁊ mandata dei testi
monijs dei ꝓbātur et quidqđ nobis
ꝑsuadere vult deus suis testimoni-
is persuadet in que iste petit inclina
ri cor suū et non in auariciā Testiō-
nijs qppe suis agit nobiscū deus vt
eū gratis colamus qđ impedit aua
ricia radix oim̄ malorū. Tali verbo
greco hic appellat a quo possit itelli
gi generalr̄ auaricia. quia plus appe
tit qsqꝫ ꝙ sat est Pleon eni latine plꝰ
ē. exaīa habitꝰ ē ab eo qđ ē hr̄e Ergo
a plus habendo appellata est pleon
exaia. quā latini inꝑtes in hoc loco
nōnulli interpretati sunt emolumē-
tū. quidā vo vtilitatē. sed meliꝰ qui
auariciā. Dicit aūt apostolus radix
oim̄ malorū auaricia est Sed in gre
co vnde in nrā linguā vba ipsa trās
lata sc̄ nō legitur apud apl'm pleō ex
aia qđ in loco isto psalmi huiꝰ sed fi
largiria: quo verbo significatur a-
mor pecunie Verū aplus intelligen
dus est isto nomine genꝰ significas
se per speciem. id est per amorē pe-
cunie vniuersalē gn̄alēqꝫ auariciā. q
vere radix est malorū oim̄. Nā ipsi
primi homines ꝑ serpētē decepti et
deiecti non fuissent nisi plꝰ ꝙ accepe
rant habere et plꝰ ꝙ facti fuerant eē
voluissent Hoc quippe ꝓmiserat di
cens eritis sicut dij. Ergo ista pleon
exaia sbuersi sunt Plus eni volētes
habere ꝙ acceperāt: qđ acceperant
amiserūt Cuius vestigiū vitatꝫ legi
bꝰ que vbiqꝫ dispse sc̄ et in forensi iu
re dephensum est quod institutū est
vt plꝰ petēdo cā cadat id ē vt q plꝰ pe
tierit ꝙ ei debet et qđ ei debebatur
amittat Omnis āt a nobꝭ circūcidi-
tur auaricia: si gratis colatur deus
Ad qđ scm̄ iob in agone tēptatiōis
ipse ꝓuocat īimicus. cū de illo dicit.
Nūqđ gratis colit iob deū? Puta-
bat eni dyabolus ꝙ in deo colendo
vir iustꝰ cor inclinatū habēt in aua-
riciā et cā emolumēti l' vtilitatꝫ rerū
tꝑaliū qbꝰ eū ditauēat dn̄s velut m̄
cēnariꝰ ei ꝓ tali m̄cede seruirꝫ Sꝫ ꝙ
gratis deū colēt tēptatꝰ apparuit.
Si ergo cor nō hēamꝰ iclīatū i aua
riciā deū nō coliꝰ nisi ꝓpē deū vt sui
cultus ipē sit m̄ces Ipꝫ diligamꝰ et
in seipo. ipꝫ diligaꝰ i nobꝭ. ipꝫ i ꝓxim
nostris quos diligimꝰ sicut nosmet

ipsos. siue hēant eū siue vt habeāt eū qd nob qm ipo donāte cōfert: iō illi dicitur. inclina cor meū i testimonia tua ⁊ non in auariciam: Sed q̄ sequū tur alio sermone tractāda sᷓt:

¶Explicit ſmo xi. Incipit ſmo xij. d eo qd dicit. auerte ocl'os meos ne videāt vāitatem: vsq₃ ad ecce cōcupiui mādata tua i tua iusticia viuifica me:

Sequtur in psalmo quē suscepimus differēdū Auerte oculos meos ne videāt vāitatē: in via tua viuifica me Ecōtrario differūt iter se vanitas ⁊ veritas Huiꝰ āt mūdi cupiditas vāitas: sed xp̄s q ex h̄ mūdo liberat veritas Ipse ē ⁊ via. in qua se vult iste viuificari. qa ipse est ⁊ vita: Ipe q̄ppe ait. ego sum via veritas et vita Sed qd est. auerte oculos meos ne videāt vāitatē: Nūqd q̄ diu sumꝰ in hoc mūdo possumꝰ nō videre vanitatē: Oīs em̄ creatura vanitati subiecta est. q intelligitur eē in homine. ⁊ omnia vāitas: Que habūdātia hoīs in ōi laboē suo q̄ ipe laborat sub sole: An iste fortassis hoc orat. vt nō sit eiꝰ vita sub sole vbi oia vāitas: sed in illo sit in quo se viuificari petit: Ille q̄ppe ascēdit nō sup solē tātū sed sup oēs celos vt adimpleret omnia. ⁊ in illo magis q̄ sub sole viuūt q nō inaniter audiūt qd dixerat apl's: que sursum sunt querite vbi xp̄s est i dextera dei sedēs: que sursum sᷓt sapite nō q sunt sup trā: mortui em̄ estis ⁊ vita vrā abscōdita ē cū xp̄o in deo. ac p h̄ si vita nostra ibi est vbi est veritas: nō est vita nostra sub sole vbi ē vāitas: Sed hoc tam magnū bonū mag; habemus in spe non tenemus in re. ⁊ secundum spem nostram beatus apl's ista locutus est. qa ⁊ illud cū dixisset. vāitati creatura subiecta est. adiecit atq₃ ait. nō spōte. sed ꝓpter eū q sbiecit eam in spe Ergo in spe qua speramus nos adhesuros cōtemplāde veritati subiecti sumꝰ iterim vāitati. Creatura q̄ppe ista spūalis aīalis corpalis q₃ oīs in hoie est. ymmo homo est: Spōte peccauit ⁊ inimica facta ē veritati. sed vt merito puniretur nō spōte subiecta ē vāitati: Deniq₃ post pauca nō solum āt inquit. sed ⁊ nos ip̄si p̄mitias spūs hn̄tes. id est q nōdū q̄dem ex toto qd sumus. sed ex ea pte qua pecoribus melioēs sumus deo nō vāitati subditi sumus. hoc ē p primitias spūs. ⁊ ipi in nobismetipsis i gemiscimus adoptionē expectātes redēptionē corpis nostri Spe enim salui facti sumus. spes aūt q videtur nō est spes: Quod em̄ videt q̄s quid sperat: Si aūt qd nō videmꝰ speramus: p paciētiam expectamus: Q̄m diu itaq₃ hic scd̄m carnē sumus cuius adoptionē ⁊ redemptionē p paciētiā spei adhuc exspectamꝰ: tā diu scd̄m id p quod sub sole sumus vāitati subiecti sumus Q̄mdiu igitur ita sumꝰ. vn̄ possumꝰ nō videre vāitatē: cui eciam subiecti sumꝰ i spe: Quid est ergo qd iste dicit. auerte oculos meos ne videāt vāitatē: An hoc petit vt nō q̄dē in hac vita quod in spe gerimꝰ impleatur: sed vt in ea sorte sit q in illo quādoq₃ possit impleri cū liberabit a seruitute corruptiōis ⁊ spiritu ⁊ anima ⁊ corpore in libertatem glorie filiorū dei vbi iam non videat vanitatem: Possunt quidem verba ista sic intelligi nō preter regulam fidei. sed est hic alius sensus quem michi fateor plus placere. Dominus in euāgelio dicit Si fuerit oculus tuus simplex totū corpus tuum lucidum erit. si autem oculus tuus fuerit neq̄ totū corpus

tuū tenebrosum erit: Si ḡ lumē qđ in
te est tenebre sunt. ipē tenebre quāte e
rūt: Proiñ magni iterest cū aliqđ bōi
facimꝰ cuiꝰ rei cōtēplatiōe faciamus:
Officiū q̇ppe nr̄m nō officio sed fine
pēsandū ē. vt scꝫ nō tm̄ si bonū est qđ
facimꝰ. sꝫ p̄cipue si bonū est ꝓpter qđ
facimꝰ cogitemꝰ Nos oculos q̇bꝰ cō
templamur q̄re facimꝰ qđ facimus a
uerti poscit ne videant vanitatē. id ē
ne hāc attēdat ꝓpter quā faciat cū bo
ni aliquid facit: In qua vāitate p̄cipu
um locū optiēt amor laudis humane
ꝓpter quā multa magna fecerūt. qui
magni in hoc sc̄lo noīati sunt. multū
qꝫ laudati in ciuitatibꝰ gētium. querē
tes nō apud deū sed apud hoīes gl̄aꝫ
⁊ ꝓpter hāc velut prudentes fortiter
tēperāter iuste qꝫ viuētes. ad quā per
ueniētes ꝑceperūt mercedē suā vani
vanā Ab hac vāitate volēs dn̄s auer
tere ocl̄os suoꝝ. attēdite inq̄t ne iusti
ciam vr̄ām faciatis corā hōibꝰ vt vi-
deamini ab eis. alioq̇n mercedem nō
habebitis apud patrem vestrum qui
in celis est: Deinde cum ipsius iusti-
cie quasdā ꝑtes exeq̄retur p̄cipiēs de
elemosinis. de orationibus. de ieiu-
niis. vbiqꝫ id āmonuit ne aliquid eoꝝ
ꝓpter gl̄am hoim fiat. ⁊ vbiqꝫ dicit
eos qui ꝓpterea faciūt ꝑcepisse mer-
cedem suā. id est nō eternā que sanctꝭ
reposita est apud prēm. sed tp̄alem
quam querūt q̇ cōtemplātur in suis
opibꝰ vanitatē. nō q̇a ipā laus huma
na culpanda est. nam quid tam optā
dum est hōibus ꝙ vt eis placeāt que
debeāt imitari. sed ꝓpter ipsam laudē
bene operari. hoc ē vanitatē in suis o
peribus intueri. quādoq̇dem ⁊ ipā ab
hominibꝰ laus homini iusto ꝙtacūqꝫ
ꝓuenerit nō ibi esse debet eius finis
boni. sed eciam ipsa referenda est ad
laudem dei. ꝓpter quem bona faciūt.

vere boni. quoniā nec a seipsis sed ab
illo fiūt boni: Deniqꝫ in eodem sermo
ne dn̄s iam dixerat eis. luceat lumen
vestrū coram hōibꝰ vt videāt vestra
bona oꝑa. ⁊ glorificēt prēm vestrum
qui in celis est: vbi finem posuit. hoc
est in gl̄a dei: hoc debemꝰ quādo ali-
quid boni facimus intueri. si auertūt
a vanitate oculi nostri: Nō ergo sit
finis boni operis in laudibus hoim.
sed ipās laudes hoim corrigamus. ⁊
ad dei laudes ōnia referamꝰ. a q̊ nob
datur q̇cquid in nobis sine laudātis
errore laudatur Porro si vanū ē ꝓpt
hominū laudes bona facere: ꝙto va
nius ꝓpter adipiscēdā pecuniā vel au
gēdam siue retinēdam ⁊ si quid huius
modi est commodi tempora̾ quod
nobis accedit extrinsecus quia om-
nia vanitas. que habundantia homi
nis in omni labore suo quo ipse labo
rat sub sole: ꝓpter ipsam deniqꝫ tēpo
ralem salutem nō debemus facē bōa
opera nostra. sed potius ꝓpter illam
quam speramus eternā vbi bono im
mutabili ꝑfruamur quod nobis erit
ex deo ymmo quod nobis est ipse de
us: Si em̄ sancti dei ꝓpter hāc tem-
poralem salutem bona oꝑa facerent
nūꝙ martires xp̄i bonū opus cōfessi
onis in eiusdem salutis amissione ꝑfi
cerēt. sed acceperūt auxiliū de tribula
tione nō intuētes vāitatem. quia va
na salus hominis ⁊ diem hominū nō
cōcupierīt. q̇a hō vāitati silatꝰ ē dies
eiꝰ velō vmbra p̄tereūt Cū aūt ds̄ ro
gatur vt ea q̄ videt̾ eē in nostra ptāte
id est ocl̄oꝝ auersio a vidēda vāitate
ab illo nobis concedatur. qđ nisi eius
grā cōmēdatur: Nōnulli em̄ ab ea va
nitate nō auerterūt oculos suos. q̇a
putauerīt a seipsis se fieri iustos ⁊ bo
nos. ⁊ dilexerīt gl̄aꝫ hoiꝫ magis ꝙ dei.
q̇a ⁊ ipi hoiēs sīt q̇ sibi nimium placu-

erūt. ⁊ de sui arbitrij viribꝰ ꝑsumpse-
rūt: Sed eciā hec vanitas ⁊ ꝑsumpꝰ
spūs est: Cū vero dixisset auerte ocu
los meos ne videāt vanitatem in via
tua viuifica me. q̄ via nō vāitas ſʒ ve
ritas ē. deinde subiūxit: Statue ser
uo tuo eloq̄ū tuū ī timore tuo. Quid
ē aliud q̄ꝫ da michi vt faciā quod loq̄-
ris: Neqꝫ em̄ statutū est eloq̄um dei
hijs qui in se mouēt illud cōtra faciē-
do: eis āt statutū est in quibꝰ immo
bile ē: Statuit itaqꝫ deus eloq̄ū suū
in timore suo eis quibus dat spm̄ ti-
moris sui: timoris aūt nō illius de q̄
dicit apl's. nō em̄ accepistis spiritum
seruitutis iterum in timore. hunc em̄
cōsummata caritas foras mittit ti-
morē. sed illiꝰ timoris quē dicit ꝓphā
spm̄ timoris dei. timoris vtiqꝫ casti ꝑ
manētis in sc'l'm sc'li. timoris q̊ time-
mus offendi qui amatur Aliter quip
pe timet adultera virū suū aliter cas-
ta. adultera ne veniat casta ne deseāt
Amputa obprobriū meum quod
suspicatus sum q̄a iudicia tua suauia
Quis est qui suū obprobriū suspica²
⁊ nō magis nouit suū quisqꝫ obpro-
briū q̄ꝫ cuiuslibet alienū: Suspicari
em̄ potius alienū ꝑt hō nō suū. quo-
niā q̄ȯ suspicatur ignorat: In suo āt
obprobrio nō ē cuiusqꝫ suspitio ſʒ sci
entia. vbi loq̄tur cōsciētia: Quid est ḡ
q̄ȯ ait obprobriū meū q̄ȯ suspicatus
sum: Nimirꝫ de suꝑiore sensu eciam
iste ducēdus ē. q̄m̄ q̄ꝫ diu non auertit
homo oculos suos ne videat vāitatē
quod in seip̄o agitur hoc de alijs sus-
picatur. vt ꝓpt quod ip̄e colit deū. vl'
ꝓpter quod bona oꝑa facit. ꝓpter h̊
credat ⁊ alterꝫ facere: Pn̄t q̄ppe ho-
miēs videre quod agimus. cuius āt
rei cōtēplatiōe agimꝰ occultū est. et
ideo datur suspitiōibꝰ locꝰ. vt audeat
homo iudicare ȯ occultis hominū. ⁊

falsa plerūqꝫ. ⁊ si vera. tm̄ incognita te
mere suspicari: ꝓptēa dn̄s cū de ipso
fine loquētur ꝓpter quē iusticiā face
re debemus. vt ocl'os nostros a con
tēplatiōe auerteret vanitatꝫ monuit
ne ꝓpter laudes hoīm bona oꝑa faci
amꝰ dicēs. attēdite ne faciatis iustici
am vrām corā hōibus vt videamini
ab eis. monuit ne ꝓpter pecuniam di
cēs. nolite vobis thezaurizare in ter
ra. ⁊ nō potestꝫ deo seruire ⁊ mām̄o
ne: monuit ne ꝓpter ip̄m necessariuꝫ
victū atqꝫ vestitū dicēs. ne solliciti si-
tis aīe vrē q̄d māducetis. neqꝫ corpo
ri vestro q̄d induami: ⁊ cū hec omnia
monuisset. q̄a possumꝰ suspicari eos
quos iuste viuere videmꝰ ⁊ q̊ fine fa-
ciant nō videmꝰ ꝓpter aliq̄d huiꝰ mōi
bene facē. cōtinuo subiecit. nolite iu-
dicare vt nō iudicemī: Vn̄ ⁊ hic cum
dixisset āputa obprobriū meū ꝙ sus-
picatꝰ sum. addidit. q̄a iudicia tua sua
uia. id est iudicia tua vera: Veritatis
em̄ amator suaue clamat esse q̄ȯ verꝫ
est. hoim aūt iudicia de occultis ho-
minū nō suauia q̄a temeraria: ⁊ ideo
suum dixit obprobriū quod de alijs
suspicatus est. quia hoc quod apos-
tolus ait comparantes semetipsos
sibimetipsis non intelligūt. Hoc em̄
procliuius homo suspicatur in alio
quod sentit in seipso: Hoc itaqꝫ ob-
probrium suū petebat auferri quod
in se senserat ⁊ in alijs fuerat suspica-
tus. vt non esset dyabolo similis qui
de occultis sancti iob suspicatus est
ꝙ non gratis deum coleret. quem
poscit temptandum: vt crimē quod
obiecerat inueniret: Sed cum liben
ter alterius obprobrium non nisi e-
mulatio suspicetur dum bonum opꝰ
reprehendi non potest quia se asserit
q̄ȯ aꝑtū est ⁊ quo fine fiat repħēdit².
quia nō se exerit quod occultū ē. atqꝫ

ita male suspicari eũ debet q̃libet. non vidẽdo quod latet ⁊ inuidẽdo quod emiẽt. ꝑfecto cõtra hoc malũ quo q̃s q̃ʒ libenter d ehõie malũ q̃d nõ ꝑspicit suspicatur. caritas hñda est que ñ emulatur. quã dñs cõmẽdat dicens: mãdatum nouũ do vobis vt vos iuicem diligatis. ⁊ in hoc sciẽt oẽs quia discipuli mei estꝫ si dilcõnẽ habueritꝫ in inuicem: ⁊ de dilcõne dei ⁊ ꝓximi loquẽs. in hĳs inquit duobus mãdatis tota lex pẽdet ⁊ ꝓphete: Unde et iste cõtra sue suspitiõis obprobrium quod desiderat amputari. Ecce inquit cõcupiui mãdata tua. in tua iusticia viuifica me: Ecce cõcupiui ex toto corde ⁊ ex tota aiã ⁊ ex tota mẽte diligere te. ⁊ ꝓximũ sicut me. non in mea sed in tua iusticia viuifica me. h̃ est ista caritate quã concupiui imple me. adiuua me vt faciam quod cõmẽdas. dona ip̃e quod mãdas: In tua iusticia viuifica me. q̃a in me vñ morerer habui. vñ aũt viuam nõ iuenio nisi in te. Justicia tua xp̃ristus ẽ. qui factus est nobis sapiẽtia a deo ⁊ iusticia ⁊ sanctificatio ⁊ redemptio. vt quemadmodũ scriptũ est. qui gloria꜀ in domiõ glorietur. ⁊ in illo inuenio mãdata tua que concupiui. vt in tua iusticia hoc est in illa viuifices me: Ipse est eñ verbum deus. ⁊ v̾bũ caro factũ ẽ vt eẽt proxim⁹ me⁹:

Explicit sermo xĳ. Incipit sermo tredecimus: ⁊c.

Sermõi pristino quẽ de psalmo qui est omniũ prolixim⁹ nuꝑ habuimus de v̾bis eius q̃ sequũtur iste iũgẽdus est: Hec v̾ba sunt Et veniat suꝑ me misericordia tua dñe. Que sentencia supiori videt꜀ annexa Nõ eñ ait veniat suꝑ me. ſʒ ait ⁊ veniat Est autẽ ille supior. ecce concupiui mãdata tua. in tua iusticia viuifica me. deinde seq̃tur. ⁊ veniat suꝑ me misericordia tua dñe Quid h̃ ergo poscit. nisi vt mãdata q̃ cõcupiuit ꝑ eius misericordiã faciat q̃ mandauit: Expõit eñ quodãmodo quid dixerit in tua iusticia viuifica me. cũ subiũgit. ⁊ veniat suꝑ me misericordia tua dñe. Salutare tuũ scd̃m eloquium tuũ. hoc est scd̃m ꝓmissionem tuam. vñ nos vult apl's filios promissiõis intelligi. ne arbitrem꜀ nostꝝ esse quod sumus. sed totũ dei gratie retribuamus: Factus est eñ nobis xp̃s sapiẽtia a deo ⁊ iusticia ⁊ scificatio ⁊ redemptio. vt quẽadmodũ scriptum est. qui gloriatur in dño glorietur: Quod ergo ait in tua iusticia viuifica me. in xp̃o vtiq; viuificari cupit. et ipsa ẽ misericordia quã suꝑ se poscit venire Ipse xp̃s ẽ ⁊ salutare dei. quo v̾bo exposuit quã miãm diceret. vbi ait. ⁊ veniat suꝑ me misericordia tua dñe. Si ergo querimus que sit ista misericordia tua. audiamus quod sequitur. salutare tuum scd̃m eloquium tuum. Ab eo q̃ppe hoc ꝓmissum est. qui vocat ea que nõ sunt tãq; sint. Nõdũ eñ erãt quibus promitteret꜀ ne quisq; de meritis gloriaretur. ⁊ q̃bus promissum est eciam ipi promissi sunt. vt totũ corpus xp̃i dicat. grã dei sum id quod sum. Et respõdebo exprobrãtib⁹ michi v̾bum Utrum v̾bum exprobrãtibus. an v̾bum respõdebo. ambiguũ est. Sed quodlibꝫ eoꝝ xp̃m sonet. Ip̃m eñ nobis exprobrãt a quibus est crucifixus. vel scandalum vel stulticiã. ignorãtes q̃a v̾bũ caro factũ ẽ ⁊ habitauit in nobis. q̃d v̾bum in principio erat. ⁊ apud deum erat. ⁊ de⁹ erat. Sʒ ⁊ si nõ ipsi v̾bũ exprobrẽt q̃d eis latet. q̃a diuitas ei⁹ ab

eis non cognoscitur a quibꝫ eiꝰ infirmitas in cruce ꝯtempnitur: nos tñ ỽbum respondeamꝰ. nec exprobratione terreamꝛ aut ꝯfundamur Verbuꝫ em̄ si cognouissent: nūq̄m deū glorie crucifixissent Ille aūt respondet verbum exprobrantibꝫ sup quē venit misericordia dei: hoc ē ip̄m salutare eiꝰ Venit vt ꝓtegat nō vt cōterat Nam sup quosdam cōterendos venturꝰ ē qui nūc in eū dū spernūt eiꝰ humilitatem offendendo quassantur Sic em̄ dicit in euangelio. qui ceciderit super lapidē istū ꝯquassabitur: sup quē vero ceciderit cōteret eū Qui ergo nobis exprobrant offendunt ꝛ cadūt in eum nos āt ne offendamꝰ ꝛ cadamꝰ opprobria eoꝝ ne timeamus sed respondeamꝰ eis ỽbum. hoc ē ỽbum fidei qđ ꝓdicamꝰ: qꝛ si credideris inq̄t in corde tuo qꝛ dñs ē ih̄s et cōfessus fueris in ore tuo qꝛ deꝰ illum suscitauit a mortuis saluus eris Corde em̄ creditur ad iusticiā: ore autē cōfessio fit ad salutem Parū ē ergo in corde habere xp̄m ꝛ nolle cōfiteri dū timetur opprobrium: sed exprobrantibꝫ respondendū ē ỽbum Vt aūt h̄ martires possent: ꝓmissum ē eis ꝛ dictū nō em̄ vos estis qui loquimini sꝫ spiritus patris vestri q̄ loquitur in vobis Jō ꝛ iste cū dixissꝫ r̄ndebo exprobrantibꝫ m̄ verbum: ꝯtinuo sequitur Quoniā speraui in verbis tuis qđ est vtiqꝫ in ꝓmissis tuis Sꝫ q̄m plurimi ꝑtinentes ad ip̄m corpus cuiꝰ h̄ verba sunt ꝑtinentes. graui pondere ꝑsecutionis surgente nō valuerūt sustinere exprobrationē ꝛ xp̄m deficiendo negauerūt id seq̄tur Et ne auferas de ore meo ỽbum ỽitatis vsqꝫ valde Ex ore suo quippe dicit qꝛ vnitas corporis loquitur. i. cuiꝰ mēbris eciā illi deputantur qui defecerūt ad horam negando. sed penitendo postea reuixerunt: vt eciam martirij palmam quā pdiderant repata cōtessione sumpserunt Nō igitur vsqꝫ valde vel sicut quidā codices habēt nō vsqꝫ quaqꝫ. hoc ē nō omnino ex ore petri in quo erat tipus eccē ỽbum veritatis ablatum ē: qui et si ad horam negauit timore turbatus tñ flendo est repatus ꝛ cōfitendo ē postea coronatus Totū itaqꝫ corpus xp̄i loquitur id est eccē sancte vniūitas In q̄ toto corpe siue qꝛ negātibꝫ plurimis remanserūt fortes qui vsqꝫ ad mortem ꝓ veritate certarent. siue qꝛ ex hijs qui negauerūt multi reparati sꝫ nō est ablatum ex eiꝰ ore ỽbum veritatꝫ vsqꝫ valde Qꝫ aūt ait ne auferas intelligendū ē ne auferri sinas propter qđ orando dicimus ne nos inferas in temptationem: et ip̄e dñs ad petrum: rogaui inquit ꝓ te ne deficiat fides tua. hoc ē ne auferatur de ore tuo verbū veritatis vsqꝫ valde Sequitur Quia in iudicijs tuis speraui vel sicut de greco quidā diligenciꝰ expresserunt supsperaui Qđ verbū ꝛ si minꝰ vsitate ꝯpositū ē: tñ implet veritatis interꝑtande necessitatē Attēcius ḡ nobis loci huiꝰ rimandꝰ ē sensus: vt intelligamꝰ quātum deus adiuuat quid sibi velit in ỽbis tuis speraui. in iudicijs tuis supsperaui Respondebo inq̄t exprobrātibꝫ michi ỽbum. q̄m speraui in ỽbis tuis id est q̄niam michi hoc ip̄e ꝓmisisti ꝛ ne auferas ex ore meo ỽbum ỽitatis vsqꝫ valde. q̄m in iudicijs tuis supsperaui id est q̄m iudicia tua quibꝫ me corripis ꝛ flagellas nō solū michi nō auferūt spem. verū augent eciā q̄m quē diligit dñs corripit: flagellat āt oēm filiū quē recipit Ecce em̄ sancti ꝛ humiles corde de te ꝓsumendo in ꝑsecu

tionibꝫ nō defecerūt. ecce eciā qui de
se ꝑsumendo defecerūt ⁊ tñ ad ipsuꝫ
corpus ꝑtinuerūt. sibi innotescēdo
fleuerūt: ⁊ tuam grām solidius inue
nerunt. qꝛ suā supbiam ꝓdiderūt Er
go ne auferas ex ore meo v̂bū veri-
tatis vsqꝫ valde: quia in iudicijs tuis
spaui Et custodiam legē tuam sp
id ē si nō abstuleris ex ore meo v̂buꝫ
veritatis. custodiam legem tuam sp
In seculū ⁊ in seculum seculi Ostē
dit quid dixerit semp Aliqñ etēm sp
intelligitur ꝗdiu hic viuitur: sed hoc
nō est in seculū ⁊ in seculū seculi Me
lius quippe ita interꝑtatum ē q̄m si
cut quidā codices habēt in eternū et
in seculum seculi: qꝛ nō potuerūt di-
cere ⁊ in eternū eterni Lex itaqꝫ ista
intelligenda ē de qua dicit apl's: ple-
nitudo legis caritas Hec em̄ a sanc
tis quoꝝ ex ore nō aufertur v̂bū ve
ritatis. hoc ē ab ipa cristi eccā custo
dietur nō solum in hoc sc'lo. id ē do-
nec finiatur h' seculū: sed eciam in al-
terū qd̄ appellat' seculū seculi Neqꝫ
em̄ precepta legis sicut hic eciam ibi
accepturi sumus q̄ custodiamꝰ sꝫ ip
sam legꝫ vt dixi plenitudinem sine vl
lo peccandi timore seruabimꝰ. qꝛ et
deum plenius cū viderimus amabi
mus ⁊ ꝓximum qꝛ deus erit omnia
ī omnibꝫ: nec false cuiqꝫ de proximo
suspicationi erit locꝰ. vbi nullus vlli
erit occultus

Explicit sermo terciusdecimꝰ Inci-
pit sermo xiiij.

De v̂su psalmi vbi ait Et in
grediebar in latitudine. vsqꝫ
adexercebar in iustificationibꝫ tuis
Supiores v̂sus ꝓlixi psalmi huiꝰ o
rationem hn̄t: hij āt qui sequūtur de
quibꝫ nūc disputandū ē narrationeꝫ
Petebat em̄ homo dei supius adiu-
torium gracie dei. cū dicebat in tua
iusticia viuifica me: ⁊ veniat sup me
miā tua dñe. ⁊ alia similia vel sup̄ vel
infra. nūc aūt dicit Et ambulabā
in latitudine qꝛ mandata tua exqui-
siui: ⁊ loquebar in testimonijs tuis ī
ꝯspectu regū ⁊ nō cōfundebar. ⁊ me
ditabar in mandatis tuis q̄ dilexi: et
leuaui manꝰ meas ad mandata tua
que dilexi ⁊ exercebor in iustificatio
nibꝫ tuis Ubi narrantꝫ v̂ba sunt non
petentis: velut impetratis q̄ petiue
rat cōfitebatur in dei laudibꝫ. qualē
illum fecerat miscdia domini quam
super se veniē poposcerat Neqꝫ em̄
hec ita superioribꝫ cōiunxerat vt di-
ceret. ⁊ ne auferas ex ore meo v̂buꝫ
veritatꝫ vsqꝫ valde qꝛ in iudicijs tuis
speraui ⁊ custodiam legem tuā sem
per in seculum ⁊ in seculū seculi ⁊ am
bulabam in latitudine. qꝛ mandata
tua exquisiui ⁊ loquebar in testimo
nijs tuis in cōspectu regum ⁊ nō cō
fundebar ⁊ cetera isto mō sic em̄ vi-
detur sequentia precedentibꝫ debuis
se cōnectere: sed ait ambulabā in la
titudine vbi copulatiua coniunctio
id est ⁊ velut inconsequēs posita est
quia non ait ⁊ ambulabo quomodo
dicebat ⁊ custodiam legem tuā sem
per Aut certe si optatiuo mō dictuꝫ
est custodiam legem tuam. non ait
⁊ ambulem in latitudiē q̄si vtrumqꝫ
optauerit ⁊ poposcerit. sed ait ⁊ am
bulabam in latitudine: vbi si cōiunc
tio ista nō esset. sed a superioꝝ ꝯnec
tione libera inferretur ⁊ soluta sen-
tencia ambulabā in latitudine nichil
de inusitato loquendi modo hic de-
beret mouere lcōrem vt occultꝰ sen
sus querendus hic aliquis putaētur
Nimirū ergo quod non dixit intel-
ligi voluit id est exauditum se fuisse:
ac deinde subiunxit qualis factꝰ fue
rit: tanq̄m diceret. ⁊ cum orarem ex

audisti me et ambulabam in latitudi
ne ⁊ cetera q̄ isto modo dcā cōtexuit
Quid est igitur ⁊ ambulabam in lati
tudine nisi ambulabam in caritate .q̄
diffusa est in cordibꝫ nostris per spi-
ritum sanctum qui datus est nobis:
In hac latitudine ambulabat ille qui
dicebat : os nostrum patet ad vos o
chorinthij .cor nostrum dilatatum ē
Hec aūt caritas duobꝫ illis mandatꝫ
tota atqꝫ integra continetur dilectio
scilicet dī ⁊ dilectio ꝓximi in quibus
tota lex pendet ⁊ ꝓphete Vnde ⁊ hic
cum dixisset ambulabam in latitudiē
causam subiunxit atqꝫ ait qꝛ manda-
ta tua exquisiui Nōnulli aūt codices
non habent mandata sed testimonia
sed mandata in pluribꝫ inuenimus ⁊
maxime in grecis . cui lingue tanqꝫ ꝑ
cedenti vn̄ ad nos ista translata sunt
magis credendum eē quis ambigat:
Si ergo scire volumꝰ quomodo hec
mandata quesierit vł querenda sint
illō intueamur qō dicit magister bo-
nus ⁊ doctor ⁊ dator . petite ⁊ accipi
etis querite ⁊ inuenietis . pulsate ⁊ a
perietur vobis : ⁊ paulopost si ergo
vos inquit cū sitis mali nostis bona
data dare filijs vestris quātomagis
pater vester qui in celis est dabit bo
na petentibus se: Vbi euidenter ostē
dit qō dixerat . petite querite pulsate
nō nisi ad poscendi hoc est orandi in
stanciam ꝑtinere Alius porro euan
gelista nō ait dabit bona petentibus
se que multipliciter possunt intelligi
vel corꝑalia vel spiritualia : sed circū
cidit inde alia.satisqꝫ diligēter expres
sit quid nos vehementer atqꝫ instan
ter voluerit poscere dn̄s ⁊ ait quāto
magis pater vester de celo dabit spi
ritum bonum petentibꝫ se Hic est il
le spūs per quem diffūditur caritas
in cordibus nostris : vt deum proxi-
mumqꝫ diligendo diuina mādata fa
ciamus Hic ē ille spiritus in quo cla
mamus abba pater ac per h̄ ip̄e nos
facit petere quē desideramus accipe
re.ip̄e nos facit querere quē cupimꝰ
inuenire : ip̄e nos facit pulsaꝛe ad quē
nitimur peruenire Hoc docet apos
tolus : qui cū dicat in spū sancto nos
clamare abba pater.rursus alio loco
dicit dedit deus spiritum filij sui cla-
mantem in corda nostra abba pater
Quomodo nos clamamus si ip̄e cla
mat in nobis : nisi qꝛ ip̄e clamaꝛe nos
fecit dū habitare cepit in nobis: Eciā
hoc itaqꝫ agit acceptus : vt largiꝰ ac-
cipiendus petēdo . querendo pulsan
do poscatur Siue enim vt vita bona
petatur siue vt bene viuatur : qtquot
spiritu dei agūtur hij filij dei sunt Er
go ambulabam inquit in latitudine :
quoniam mandata tua exquisiui Ex
quisierat ⁊ inuenerat qm̄ petierat et
acceperat spiritum bonum quo fac-
tus est bonus.bene facere bona ex fi
de que per dilectionem oꝑatur Et lo
quebar inquit de testimonijs tuis in
cōspectu regum ⁊ non confundebar
tāqm̄ ille qui petierat et acceperat vt
responderet exprobrantibus sibi v̄-
bum .⁊ non auferretur ex ore eiꝰ ver
bum veritatis Itaqꝫ pro illa vsqꝫ ad
mortem certans nec in cōspectu re-
gum cōfundebatur eam loqui Testi
monia quippe in quibus dicit qō lo-
quebatur .grece martiria nūcupātur
quo verbo iam vtimur ꝓ latino vn-
de dictum est eciam vocabulum mar
tirum quibus predixit deus qꝙ ⁊ an-
te reges eum fuerant cōfessuri Et me
ditabar inquit in mandatis tuis que
dilexi ⁊ leuaui manus meas ad man
data tua que dilexi : siue qō nonnulli
codices habent in vtroqꝫ versu dilexi
valde aut nimis aut vehemēter sicut

interp̄tari placuit qđ grece dicit᷑ spo
dra Mandata ergo dei dilexit ꝑ hoc
ꝙ ambulabat in latitudine . per spiri
tum scilicet sanctum per quē dilecti-
o ip̄a diffunditur ⁊ dilatat corda fide
lium Dilexit aūt ⁊ cogitando ⁊ ope-
rando Nā qđ ad cogitationem per
tinet ait . ⁊ meditabar in mandatꝭ tu
is qđ aūt ad oꝑationem ⁊ leuaui ma
nus meas ad mandata tua: vtriqꝫ āt
sentencie addidit que dilexi Finis eī
p̄cepti ē caritas de corde puro Quā
do isto fine id est huiꝰ rei ꝯtemplati
one fit mandatum dei . tunc fit vere
opus bonum : ⁊ tunc leuātur manꝰ
quia suꝑnum ē quo leuātur Propte
rea de ip̄a caritate loquitur aposto-
lus ⁊ dicit suꝑeminentem viam vob̄
demonstro : ⁊ alio loco cognoscere
inquit eciam suꝑeminentem sciē ca-
ritatem xp̄i Nam si de oꝑe manda-
torum dei merces terrene felicitatis
expetitur deponūtur manꝰ pocius
ꝙ̃ leuantur : q᷑ terrena emolumenta
que non sursum sed deorsum sunt il
lo oꝑe requiruntur Ad vtrūqꝫ perti
net quod sequitur ⁊ exercebar in ius
tificatiōibꝫ tuis qđ plures interpre-
tes dicere maluerunt ꝙ̃ letabar aut
garriebam : qđ aliqui interpretati sc̄
ex eo qđ grecus habet edoleston Ex
ercetur quippe in iustificationibus
dei letus ⁊ quodammodo garrulus
qui mandata eius que diligit ⁊ cogi
tādi ⁊ oꝑandi delectatione custodit
Explicit sermo xiiij. Incipit s̄mo qn
tusdecimus

Consideremus quantum do
net dominus : ⁊ ꝑtractemus
hos vsus magni psalmi huiꝰ Me-
mēto verbi tui seruo tuo : in q̊ spem
dedisti michi Hec me consolata est
in humilitate mea : quoniam verbū
tuuꝫ viuificauit me Nūquid obliuio
sicut in hoīem cadit in deum : Cur er
go ei dicitur memento : Quāuis in a
lijs sanctis scripture locis ip̄m ver-
bū omnino ponatur . vt ē quare mei
oblitus es ⁊ obliuisceris inopiā nos
tram ⁊ ip̄e deus per ꝓphetam ōnes
inquit iniquitates eius obliuiscar ⁊
alibi atqꝫ alibi sepius hoc legitur Sꝫ
nō vt hominibus ista contingūt ita
intelliguntur in deo Nam sicut deū
penitere dicitur qn̄ ꝑter hominuꝫ
spem res mutat . cōsilio non mutato
q᷑ cōsilium dn̄i manet in eternū : ita
dicitur obliuisci qn̄ tardare videtur
adiutorium vel promissum vel nō re
tribuere digna peccantibus vl̄ si qđ
huiusmodi tanq̄m eius memoria sit
elapsum quod speratur siue timetur
⁊ non fit Dicūtur ista locutione mo
rali qua humanus moueat᷑ affectus
ꝙ̃uis enim deus faciat certa disposi
tione nō deficiente memoria nec ob
scurata intelligētia nec volūtate mu
tata Cum itaqꝫ dicitur ei memento .
orantis desiderium quia promissum
poscit ostenditur et non deus quasi
ei de mēte exciderit āmonetur Me
mento inquit verbi tui seruo tuo : h̄
est imple promissum seruo tuo In
quo spem dedisti michi : hoc ē in quo
verbo quoniam ꝓmisisti m̄ me spe-
rare fecisti Hec me ꝯsolata est in hu
militate mea : hec scilicet spes que da
ta est humilibus dicēte scriptura . de
us superbis resistit humilibus autē
dat grām Vnde ore proprio eciā ip̄e
dominꝰ ait quoniā qui se exaltat hu
miliabitur ⁊ qui se humiliat exaltabi
tur Bene hic intelligimus eciam illā
humilitatem . nō qua se quisqꝫ humi
liat cōfitendo pccā : nec sibi arrogan
do iusticiam : sed qua quisqꝫ humilia
tur aliqua tribulatione vel deiectio-
ne quam meruit eiꝰ superbia . aut ex

erceretur pbatur qȝ paciā Unde paulo post dicit hic psalmꝰ. priusq̄m humiliarer ego deliqui. ⁊ illud in libro sapientie. in dolore sustine. ⁊ in humilitate tua pacientiā habe: q̄m in igne pbatur aurū ⁊ argētum. homines vero acceptabiles in camino humiliationis Quod ait acceptabiles: ibi spē dedit que consolaretur in humilitate Et dominus ihūs hanc humilitatem cum discipulis predicaret a psecutoribus esse venturam: nō eos sine spe reliquit sed hanc eciam qua consolarentur dedit dicens. in vestra paciencia possidebitis aiās vestras De ipo quoqȝ corpe qd ab inimicis posset occidi ⁊ quasi penitus interire: capillꝰ inquit capitis vestri nō peribit Hec spes data est corpori cristi qd est ecclesia. qua cōsolaretur in humilitate sua Propter quā spem dicit ⁊ apostolus paulus. si autem qd non videmus speramus per paciām expectamus: sed eternoꝝ est spes ista premiorum Est ⁊ alia spes que in humilitate tribulationis plurimū consolatur que sanctis data est in verbo dei adiutorium gracie pollicētis ne quisqȝ deficiat De qua re dicit apostolꝰ fidelis deus qui non permittit vos tēptari super id quod potestis sed faciet cum temptatione eciā exitum vt possitis sustinere Hanc spem dedit eciā saluator ore suo quando ait: hac nocte postulauit sathanas vexare vos sicut triticum ⁊ ego rogaui p te petre ne deficiat fides tua Hanc spem dedit ⁊ in oratione quā docuit. vbi monuit vt dicamꝰ: ne nos iferas in tēptationem Quodammodo enim promisit se daturum suis piclitantibus quod dici voluit ab orantibꝫ: ⁊ nimirum de hac spe magis iste psalmꝰ intelligendus est dicere. hec me consolata est in humilitate mea. quoniā vbum tuum viuificauit me Qd expressius interpretati sunt qui non verbū sed eloquium posuerūt Grecꝰ em̄ logion habet quod est eloquium: non logos quod ē verbum Sequitur āt

Superbi inique agebant vsqȝ valde: a lege autē tua non declinaui Superbos intelligi voluit psecutores piorum: ⁊ ideo subiecit. a lege autem tua non declinaui. quia hoc eum facere illorum persecutio ɔpellebat Quos vsqȝ valde inique dicit egisse: q: non solum erant impij. verum eciā pios impios esse cogebant In hac humilitate hoc est in hac tribulatioē spes consolata est q̄ data in verbo dei pollicentis adiutorium ne deficiat fides martirum. ⁊ pñcia spiritus sui vires imptientis laborantibꝫ: vt euadētes de muscipula venantium dicerēt nisi quia dominus erat in nobis fortasse viuos obsorbuisset nos An forte qd ait hec me consolata est in humilitate mea. illam dicit humilitatem q̄ homo est deiectus ⁊ proiectus in mortem. ex peccato illo quod valde infeliciter in paradisi felicitate cōmissum est: In hac quippe in qua homo vanitati similis factus est. et dies eius sicut vmbra pretereunt. omnes filij ire sunt nisi per mediatorem recōcilientꝰ deo. qui pdestinati sunt in eternam salutem ante mūdi constitutionem: quo mediatore et antiqui iusti spem habebant. quando eum in carne venturum per prophecie spirituꝫ preuidebant Qd ergo verbū ad eos fiebat de illo. eciā hoc bene hic intelligitur verbum si ⁊ ipōrum accipimꝰ istam vocem: de quo verbo dictū est memento verbi tui seruo tuo in quo michi spem dedisti Hec me consolata est in humilitate mea: hoc est in is

ta mortalitate mea Quia eloquiū tu
um viuificauit me: vt spem vite ha-
berem ꝓiectus in mortem Super-
bi inique agebant vsq; valde q̄n qui-
dem eorum superbiā nec humilitas
mortalitatis edomuit A lege autem
tua non declinaui: quod me facē co
gebant superbi M emor fui iudici
orum tuoꝝ a sc̄lo domine ⁊ consola
tus sum: vel sicut alij codices habēt
⁊ exhortatus sum. id est exhortatio
nem accepi Vtrumq; enim potuit in
terp̄tari de verbo greco q̄d est pacle
ten A sc̄lo ergo ex quo genus huma
num sumpsit exordium. memor fui
iudicioꝝ tuorum super vasa ire q̄ pa
ta sunt in perditionem: et consolat⁹
sum. quia per hec quoq; ōn̄disti diui
cias glorie tue in vasa miē tue T e
dium tenuit me a pcc̄oribus derelin
quentibꝫ legem tuam: cantabiles m̄
erant iustificationes tue. in loco in-
colatus mei vel sicut alij codices ha
bent. in loco ꝑegrinationis mee Ip
sa ē illa humilitas in loco mortalita
tis et ꝑegrinationis hōis de ꝑadiso
⁊ de illa superna ihr̄l'm. vnde quidaꝫ
descendēs in iherico incidit in latro-
nes: sed ꝓpter miām que per illū sa-
maritanum cū illo facta est. cantabi
les illi erant iustificationes dei in lo
co ꝑegrinationis sue q̄uis eum tedi
um teneret a pcc̄oribus relinquenti
bus legem dei: quia cum eis cōuer-
sari in hac vita vel ad tēp⁹ cogit̄. do
nec area ventiletur. Possunt em̄ isti
duo v̄sus ad singulas ꝑtes vni⁹ su-
perioris aptari: vt quod ait memor
fui iudiciorū tuorum a seculo domi
ne ad hoc referatur tediū tenuit me
a pcc̄oribus relinquentibꝫ legem tu
am: q̄ vero ibi ait. et consolat⁹ sum
ad hoc referatur. cantabiles m̄ erāt
iustificationes tue in loco ꝑegrina-
tionis mee M emor inq̄t fui in noc
te nominis tui domine. et custodiui
legem tuam. Nox est illa humilitas
vbi est mortalitatis erūpna: nox est
in suꝑbis inique agentibus vsq; val
de. nox in tedio a pcc̄oribꝫ relinquē-
tibus legem dei: nox est postremo i
loco ꝑegrinationis hui⁹ donec veni
at dominus ⁊ illuminet abscondita
tenebrarum. ⁊ manifestabit cogita
tiones cordis: ⁊ tūc laus erit vnicui
q; a deo In hac ergo nocte meōr ho
mo esse debet nominis dei: vt q̇ glo-
riatur in dn̄o glorietur Propter q̄d
⁊ illud scriptum est: non nobis do-
mine non nobis sed nomini tuo da
gl'am Sic enim quisq; non in sua sed
in dei gloria. quia nec in sua ſꝫ in dei
iusticia id est a deo sibi donata cus-
todit legē dei: sicut iste ait. meōr fui
in nocte nominis tui domine ⁊ cus-
todiui legem tuam. quam nō custo-
disset si in sua v̄tute cōfidens: nomi
nis dei memor non fuisset: adiutori
um enim nostrū in nomine domini.
Propter q̄d secutus adiūxit H ec
facta ē michi: quoniam iusticias tu
as exquisiui Justicias vtiq; tuas q̇-
bus iustificas impiū: non meas que
nūq̄m me pium faciunt sed suꝑbum
Non enim erat iste aliquis eorꝫ: q̇
ignorantes dei iusticiam ⁊ suam vo
lentes cōstituere iusticie dei nō sunt
subiecti Has ergo iusticias quibus
iustificantur gratis per grām d̄i qui
per seip̄os iusti eē non possunt. me
lius alij interpretati sunt iustificati-
ones: quia reuera nō diceosinas id
est iusticias: sed diceomata grecus
habet que sunt iustificationes Sed
quid sibi vult quod ait hec facta ē m̄.
Hec quid? An forte lex q̄ dixerat et
custodiui legem tuam? Quibꝫ v̄bis
subiunxit hec facta est michi: tanq̄

diceret hec lex facta ē michi Sed nō est rememorandū in exponendo: quomodo sit ei facta lex dei Greca enim locutio vnde ista translata est. satis indicat nō de lege dictum esse hec facta ē michi. quia lex i eadem lingua generis masculini est et feminino pronomine eciam ibi scriptum ē hec facta ē michi Queritur ergo prius que illi facta sit: deinde quomodo illi facta sit quecumque illa sit Hec inquit facta est michi nō vtique hec lex quia hunc sensum sicut dixi grecus expellit Forte ergo hec nox quia tota superior sentencia sic se habet. memor fui in nocte nominis tui domine et custodiui legem tuam: et sequitur hec facta est michi Quia itaque nō lex: profecto nox est que facta est illi Quid ē igitur nox michi facta est quia iustificationes tuas exquisiui Lux quippe pocius est ei facta non nox: quia iustificationes exquisiuit dei. ac sic recte intelligitur facta est michi. ac si diceretur facta est pro me: id est factum est vt prodesset michi Si enim humilitas illa non absurde intelligitur nox. vbi inuicem latent corda mortalium vt de talibus tenebris innumerabiles et graues temptationes oriantur. ita vt in eadē nocte pertranseant eciam bestie silue. catuli leonis rugientes querentes a deo escam sibi: vnde eciam de illo leone rugiente et querente quē deuoret dominus ait quod iam supra commemoraui. hac nocte postulauit sathanas vexare vos sicut triticum. id est hac nocte in qua pertranseunt bestie silue. vos leo ille magnus quesiuit escam sibi. profecto hec ipsa humilitas in loco peregrinationis huius que nox recte intelligitur prodest eis qui salubriter exercentur in ea vt discant nō superbire: propter quod malū in ista nocte pulsus ē homo. inicium enim superbie hominis apostatare a deo

sed gratis iustificatur. atque in ista humilitate proficiat varijs temptationibus huius noctis oppositus. iam intelligens dicat quod in hoc psalmo aliquanto post dicitur. bonū est michi quod humiliasti me vt discam iustificationes tuas Nam quid ē aliud bonū michi quoniam humiliasti me nisi hec humilitas que nox vocatur facta est michi id est factū ē vt prodesset michi: Sed quare hoc: Quia scilicet iustificationes tuas nō meas exquisiui Possumus eciam quod dictum est hec facta ē michi sic intelligere. vt nec lex nec nox subaudiatur: sed hoc pronomen quod est hec non accipiatur aliter quam se habet ille in alio psalmo locus vbi legitur. vnam pecij a domino hanc requiram Nec dicit. quid vnam vel quā vnā de qua dixerit hanc requirā: sed femininum genus quasi pro neutro positū est Inusitate quippe dictum ē vnam pecij hanc requiram. vbi non subauditur que illa vna sit: quod vsitacius diceretur vnum pecij a domino hoc requiram vt inhabitē in domo domini In hijs enim neutris nō solet exigi neutrum quod subaudiendū sit vtputa vnū bonū aut vnū donum. vel si quid huiusmodi: sed quicquid illud ē. eciam si masculino vel feīno genere nuncupetur vel sine vllo nomine vllius generis quibuslibet verbis insinuetur solita omnino locutione sub genere neutro itelligitur Ita ergo et hic eo modo dici potest hec facta est michi: tamquam dictum esset hoc factum est michi Si autem queramus quid illud sit: occurrit quod supra dixerat memor fui in nocte nominis tui domine. et custodiui legem tuam Hoc factum est michi id ē hoc quod custodiui legem tuam nō per meipsum feci. sed factū est michi vtique abs te: quia iustificationes nō meas sed tu

as exquisiui Deus ē em̄ inquit apos
tolus qui opatur in vobis ꝛ velle et
opari pro bona volūtate Hoc eciā
per ꝓphetam deus dicit . ꝛ faciam vt
in iustificationibus meis ambuletis
ꝛ iudicia mea obseruetis ꝛ faciatis.
Quapropter deo dicente ego faciaꝫ
vt iudicia mea obseruetis ꝛ faciatis
rectissime iste dicit hoc factum est m̄
vt cum quesieris qđ illud sit : respon
deat qđ supra dixerat . vt custodireꝫ
legem dei Sed quia iste in longū ser
mo processit : ea que sequūtur domi
no donante ab alio melius tractabū
tur exordio
Explicit sermo quintusdecim⁹ Inci
pit xvi.

De vsu psalmi Pars mea do
mine . vsq; ad misc̄dia tua ple
na est terra Hos vsus psalmi huius
magni nunc aggredimur in dei volū
tate tractandos Pars mea dn̄s . qđ
habent quidam pars mea domīe qđ
vtrum ideo dicatur q꜡ ꝑticeps eius
est quisq̄s ei adheret sicut scriptū est
michi aūt adherere deo bonum ē nō
enim existendo sunt homines dij . sꝫ
fiunt ꝑticipando illi⁹ vni⁹ qui verus
est deus . an q꜡ ꝑtes sibi eligūt homi
nes in hoc mūdo siue sortiuntur ali⁹
hoc alius illđ vnde quisq; viuat : quo
dammodo porcio pioꝝ deus est vn
de semper viuant Vterq; non ē sen-
sus absurdus : sed quod sequitur hic
audiamus Dixi custodire legē tu
am Quid ē portio mea domine dixi
custodire legem tuam . nisi q꜡ ita erit
portio cuiusq; dn̄s . cū legem e⁹ cus-
todierit ? Sed quomodo custodit n̄
hoc donet atq; ad hoc adiuuet spiri-
tus viuificans ne lr̄a occidat et pec-
catum occasione accepta per mād a
tum opetur in homine oēm cōcupis
centiam ? Inuocandus est igitur : sic
enim ab eo fides impetrat quod lex
impat : quoniam qui inuocauerit no
men domini salu⁹ erit Et iđ vide qđ
subiūgat Precatus sum faciem tu
am in toto corde meo Et dicēs quō
sit precatus Miserere inq̄t mei se-
cūdum eloquium tuum Et tanq; ex-
auditus atq; adiutus ab eo quē pre
catus ē Cogitaui inquit vias me-
as : ꝛ auerti pedes meos in testimo-
nia tua Auerti scilicꝫ a vijs meis que
displicuerunt michi : vt irent in testi-
monia tua . atq; ibi haberēt viā Plu
res em̄ codices non habent q꜡ cogi-
taui sicut in quibusdam legitur : sꝫ tā
tūmodo cogitaui Qꝫ aūt hic positū
est ꝛ auerti pedes meos nōnulli ha-
bent quia cogitaui ꝛ auertisti pedes
meos : vt hoc dei poti⁹ gracie tribu
atur scđm illud qđ apostolus ait . de
us est enim qui opatur in vobis : cui
eciam dicit² . auerte ocl̄os meos ne
videant vanitatem Si oculos ne vi
deant vanitatem . cur nō ꝛ pedes ne
sectentur errorem ? Propter qđ et il
lud scriptū est . oculi mei semꝑ ad do
minum q꜡ ipse euellet de laqueo pe-
des meos Sed siue auertisti pedes
meos siue auerti pedes meos lega-
tur . ab illo fit vt faciamus cui⁹ faciē
precatus est in corde suo : ꝛ cui dixit
miserere mei scđm eloquium tuum
hoc est scđm v̄bum ꝓmissionis tue.
Filij quippe promissionis in semine
deputantur abrahe Deniq; hoc inter
pretato gracie beneficio Paratus
sum inquit ꝛ non sum turbat⁹ vt cus
todiam mādata tua Qđ aliqui inter
pretati sunt ad custodiendum man-
data tua . aliqui vt custodireꝫ . aliqui
custodire : qđ grecus posuit tupilax
aste Qm̄ vero paratus factus sit ad
custodienda diuina mandata subdi-
dit dicens Funes peccōrum circū

plexi sunt me : ⁊ legis tue non sũ ob
litus Funes pccõꝝ impedimenta
sunt inimicoꝝ siue spiritualiũ sicut
dyaboli ⁊ angeloꝝ eiꝰ : siue carnaliũ
in quibꝫ filiis infidelitatis dyabolus
opatur Non eñ hoc nomen qđ dic
tum est pccõꝝ ab eo ꝙ sunt pecca
ta declinatum ē . sed ab eo ꝙ sunt pec
catores : qđ in greco euidenter appa
ret Cum itaqꝫ minantur mala quibꝫ
terreant iustos ne ꝓ lege dei paciã-
tur : quodãmodo funibꝰ iplicãt ve-
lut validas et robustas restes suas.
Trahunt enim peccata sicut restem
longam : ⁊ hinc sanctos implicaȓe co
nantur ⁊ aliqñ ꝑmittuntur Sꝫ si im
plicant corpus nõ implicant animũ
vbi non est iste dei legis oblitus . qꝛ
sermo dei non est alligatus Media
nocte inquit surgebam ad ꝯfitendũ
tibi super iudicia iusticie tue : qꝛ et ħ
ipm̃ ꝙ funes pccõꝝ circumplectũ
tur iustum . iudicia sunt iusticie dei .
Propter quod dicit apostolꝰ petrꝰ
tempus eẽ vt iudicium incipiat a do
mo domini : ⁊ si inicium inquit a no-
bis . qualis finis erit eis qui non cre
dunt domini euãgelio . ⁊ si iustꝰ qui-
dem saluus erit . pccõꝛ ⁊ impius vbi
parebunt : Hoc enim ait de ꝑsecuti-
onibus quas paciebatur eccl'a cum
funes pccõꝝ circũplecterẽtur eã
Proinde mediam noctem grauiora
tribulationis intelligenda existimo
in qua dixit surgebam qꝛ nõ eum sic
affligebat vt deiceret : sed exercebat
vt surgeret . id est vt ea ipa tribulati-
one ad fortius ꝯfitendum ꝑficeret.
Jam vͦ quia ista fiunt gracia dei ꝑ
ihesum cristum dominum nostrum
vocem persone sue per hãc prophe-
ciam suo corpori adiungit ipe salua
tor Ad ipm̃ caput eñ ꝓprie qđ seqtur
pertinere arbitror Particeps ego
sum õnium timentiũ te ⁊ custodien-
tium mandata tua . sicuti est in ep'la
que ad hebreos scribitur . qui ei sanc
tificat ⁊ qui sanctificãtur ex vno om
nis Propter quã causam nõ cõfun-
ditur frẽs eos vocare : ⁊ paulopost.
ꝓpterea ergo inqt pueri cõmunica-
uerunt sanguini ⁊ carni . ⁊ ipe prope
modum eorum ꝑticipauit Quod qđ
est aliud q̃ꝫ eorũ ꝑticeps factus est :
Neqꝫ enim efficeremur ꝑticipes di-
uinitatis eius : nisi ipse mortalitatis
nrẽ ꝑticeps fieret Nam in euange-
lio quo nos diuinitatis eius ꝑticipes
facti sumꝰ ita dicitur . dedit eis ptã-
tem filios dei fieri hiis qui credũt in
nomine eiꝰ : qui non ex sanguinibus
neqꝫ ex voluntate carnis neqꝫ ex vo
luntate viri sꝫ ex deo nati sunt Vt ãt
hoc fieret qꝛ ⁊ ipe factus est ꝑticeps
mortalitatis nostre : ita ibi sequitur
⁊ verbum caro factum ē ⁊ habitauit
in nobis Per hãc eius perticipatio-
nem nobis gracia sumministratur :
vt caste timeamus deum ⁊ custodia
mus mandata eius Proinde ipe ihe
sus loquitur in ista prophecia . sed q̃
dam in mẽbris suis ⁊ vnitate corpo
ris sui tanq̃m in vno quodam homi
ne diffuso toto orbe terrarum ⁊ suc
crescente per volumina seculoꝝ que
dam vero in seipo capite nostro : vn
de ex hoc est quod ait particeps ego
sum omnium timentium te ⁊ custo
dientium mãdata tua Et quia prop
ter hoc ꝙ ꝑticeps factus est fratruꝫ
suorum . deus hominum . immorta-
lis mortalium : ideo granum ceci-
dit in terra vt mortificatum multuꝫ
fructũ faceret Et de ipso fructu secu
tus adiunxit Misc̃dia tua dñe pleã
est terra Et vnde hoc . nisi cũ iustifi-
catur impiꝰ : In cuiꝰ gracie scientia

vt perficiatur adiungit Et iustifi-cationes tuas doce me

.Explicit sermo decimussext⁹ Incipit sermo xvij.

De vsu psalmi Suauitatem fecisti cum seruo tuo domine .vsq; ad bonum michi lex oris tui super milia auri et argenti Hij vsus psalmi hui⁹ de quibus nūc in voluntate dei disputaturi sum⁹ ab hoc incipiunt :suauitatem fecisti cū seruo tuo dn̄e scd̄m verbum tuū . vel pocius scd̄m eloquium tuum Sed qd ait grecus chestotetan :aliqn̄ suauitatē aliquando bonitatem nostri interp̄tes transtulerūt Verū quia suauitas potest eē et in malo .qn̄ illicita queq; et immunda delectāt .p̄t eciam et in ea que cōceditur voluptate carnali : sic debem⁹ intelligere suauitatē . quā chestotetan greci vocant vt bonis spiritualibus deputetur Propter hoc ei eam et bonitatē nostri appellare voluerunt Nichil hic ergo aliud dictuz existimo suauitatem fecisti cū seruo tuo :nisi fecisti vt me delectaret et bonum Qn̄ enim delectat bonum magnum est dei donū . qn̄ aūt bonū op⁹ qd̄ lex impat fit timore pene nō amore iusticie cū deus metuitur nō amatur :seruiliter fit nō liberaliter Seruus āt nō manet in domo ineternuz fili⁹ manet ineternū :qz cōsummata caritas foras mittit timorē Suauitatē fecisti cū seruo tuo faciendo filium qui seru⁹ fuit . scd̄m eloquium tuum hoc est scd̄m p̄missum tuū : vt scd̄m fidem firma fit p̄missio omni semini Suauitatem et eruditionez et sciām doce me inquit :qm̄ mandatis tuis credidi Augeri sibi ista poscit et pfici Nā vtiq; qz iam dixerat suauitatem fecisti cum seruo tuo . quomodo dicit suauitatem doce me .nisi vt ei gracia dei magisq; habūdet et innotescat dulcedine bonitatis: Habebant enim fidē qui dixerūt dn̄e auge nobis fidez et q̄diu viuitur in hoc mūdo pficientium est hec cantatio. Addidit aūt et eruditionem . vel sicut plures codices habent disciplinam. Sed disciplinā quam greci appellāt phedian .vbi scripture nostre ponere p̄sueuerūt ibi intelligenda est per molestias eruditio. scd̄m illud. quem eīn diligit dominus corripit :flagellat aūt omnem filiū quē recipit Hec apō ecclesiasticas lr̄as dici assolet disciplina interp̄tata de greco vbi legitur phedeia Hoc enim v̄bum in greco positū est in ep̄la ad hebreos vbi latinus interpres ait .omnis eīn disciplina ad p̄ns nō gaudij videtur eē sed tristicie postea āt fructum pacificum hijs qui per eam certarunt reddet iusticie Cum quo ergo facit de⁹ suauitatem id est cui p̄picius inspirat boni delectationem .atq; vt apertius id explicem . cui donatur a deo caritas dī . et p̄pter deū caritas proximi p̄fecto instanter orare debet q̄ tantum sibi augeatur hoc donum vt non solum p̄ illo cōtēpnat delectationes ceteras sed eciam pro illo quaslibet pferat passiones : ita suauitati salubriter additur disciplina Nō eīn quātulecūq; suauitati vł bonitati h̄ē caritati sancte poscenda est et optinenda .sed tam magne vt sub e⁹ pressura non possit extingui sed sicut ingens flāma sub impetu venti quantomagis reprimitur tanto ardenti⁹ excitari Ideo parū fuit dicere suauitatē fecisti cū seruo tuo n̄ rursus peteret vt eū doceat suauitatē:tātā vtiq; vt disciplinam possit pacientissime sustinere Tercia ponitur sciencia: q̄niam si magnitudine sua p̄cedit sciē-

cia magnitudinem caritatis nō edi-
ficat sed inflat Cum ergo tanta fue-
rit caritas in bonitate suaui vt tribu-
lationibus nō possit extingui quas
adhibet disciplina :tunc vtilis erit sci
entia qua innotescat eciam sibi ho-
mo quid ip̄e meruerit .⁊ que a dō do
nata sint ei per que posse se sciat que
se posse nesciebat. ⁊ per seip̄m omni
no non poterat Nō autem nō ait da
michi sed doce me . quomodo suaui
tas docetur si non detur: Nūquidez
multi quod eos non delectat sciunt:
et quarum rerum habent cognitio-
nem. non habent suauitatem Sua-
uitas enim disci non potest. nisi de-
lectet Item disciplinam que signifi-
cat emendatoriam tribulationē ac-
cipiendo discitur. id est non audien-
do vł legendo vel cogitando sed ex-
periendo Atuero scientia quam ter
cio posuit ī hijs que ait doce me. docē
do datur Nam quid est aliud doce-
re q̄m scientiam dare: Et h̄ duo ita si
bi cōnexa sunt: vt alterum sine alte-
ro esse non possit Nemo enim doce
tur nisi discat ⁊ nemo discit nisi doce
atur .⁊ iō si discipulus capax non sit
eorum que a doctore dicuntur. non
potest doctor dicere ego eum docui
sed ip̄e non didicit: dicere aūt potest
ego ei dixi qō dicendum fuit .sed ille
non didicit . quia non percepit. non
ꝯprehendit. non intellexit Nam ꝑ-
fecto et ille didicisset si iste docuisset.
⁊ ideo deus quando vult docere pri
us dat intellectum : sine quo ea q̄ ad
diuinam doctrinā pertinent homo
non potest discere Vnde ⁊ iste pau-
lopost dicit: da michi intellectum vt
discam mādata tua Potest itaqꝫ ho
mo cum docere aliquem cupit dice-
re illa que dixit dominus discipulis
suis postea q̄m resurrexit a mortuis

sed facere quod ille fecit non potest
Ait enim euāgeliū .tūc apuit eis sen-
sum vt intelligerent scripturas ⁊ dix
it illis .quid āt illis dixit ibi legitur: s3
iō cepant qō dixit quia vn̄ caperent
apuit Docet ergo deꝰ suauitatem i-
spirando delectationem . docet disci
plinam tēpando tribulationem . do
cet scientiam insinuando cognitio-
nem Cum itaqꝫ alia sint que iō disci-
mus vt tātummodo sciamꝰ . alia ve
ro vt eciam faciamus . quando deꝰ
ea docet. sic docet vt ea scienda scia-
mus aperiendo veritatem :sic docet
vt facienda faciamus inspirando su
auitatem Neqꝫ enim frustra ei dici
tur .doce me vt faciam volūtatē tuā
Sic inquit doce vt faciam: nō tantū
modo vt sciam Ip̄a quippe rcē fac-
ta. fructus est noster quē reddimus
agricole nostre Sed scriptura dicit:
dominꝰ dabit suauitatem . ⁊ t̄ra nos
tra dabit fructum suūz Que aūt ista
terra est. nisi de qua dicitur eidem ip
si qui dat suauitatem .anima mea ve
lut terra sine aqua tibi: Nō vero cū
dixisset suauitatem ⁊ disciplinā ⁊ sci-
entiam doce me adiunxit atqꝫ ait q̊-
niam mandatis tuis credidi: nō im-
merito queri ꝑt cur nō dixerit obedi
ui s3 credidi Alia ei sunt mādata alia
ꝓmissa Mādata faciēda suscipimꝰ
vt accipe ꝓmissa mereamᷣ Promis-
sis ergo credimus :mādatis obtpa-
mus Quid ē ḡ mandatis tuis credi-
di :nisi credidi qō tu illa mādaueris n̄
aliqs hō .q̄uis per hoīēs hōibus mi
nistrata sint: Quia itaqꝫ credidi tua
eē mandata :ip̄a fides mea q̄ id credi
di impetret abs te grām .q̄ faciaz qō
mādasti Si ei hō m̄ h̄ iuberet forinse
cus .nūquid vt eciā facerem qō iube
bat adiuuaret intrīsecus: Doce ḡ me
suauitatē inspirando caritatē : doce

me disciplinan̄ do donando pacientiaꝫ
doce me scient iam illuminādo intel-
ligentiam: quoniam mandatis tuis
credidi Te illa credidi mandasse q̄ de
us es: ⁊ homini donas vnde facias
eum facere quod mādas Priusqꝫ
humiliarer inquit ego deliqui: prop
terea verbum tuum vel sicut alij ex-
pressius habent. propterea eloquiuꝫ
tuum custodiui. vtiqꝫ ne rursum hu
miliarer Nō ad illam humilationeꝫ
melius refertur que facta est in adā:
in quo omnis creatura humana tan
q̄m in radice viciata. quoniā veritati
subiecta esse nō voluit. subiecta ē va-
nitati Nō vasis misericordie profu-
it expiri: vt deleta superbia diligatur
obedientia ⁊ pereat nō reditura mi-
seria Suauis es domine vel sicut
plures habent suauis es tu domine:
aliqui eciam suauis es tu. vel bonus
es tu. sicut de hoc verbo supiꝰ trac-
tauimus Et in tua suauitate doce
me iustificationes tuas Vere vult fa
cere iustificationes dei. qn̄ eas in eiꝰ
suauitate vult discere ab ip̄o cui dixit
suauis es tu domine Deniqꝫ sequit
Multiplicata est super me iniq̄tas
superborum: eoruꝫ scilicet quibꝫ nō
profuit ꝙ postea q̄ꝫ deliquit humilia
ta est humana natura Ego aūt in
toto corde meo scrutabor mandata
tua Quātalibet inquit habūdet iniq̄-
tas non in me refrigescit caritas Tā
q̄m ille hoc dicit qui in eiꝰ suauitate
iustificationes dei discit Quātoma-
gis em̄ suauia sunt que iubet qui iu-
uat. tantomagis ea scrutatur amās
vt cognita faciat ⁊ faciendo cognos
cat: q̄ꝛ perfectius cognoscūtur cū fi-
unt Coagulatum est vt lac cor eo
rum Quoꝝ nisi superboꝝ quorū su-
per se multiplicatam dixit iniquitatē

Obdurauisse autem cor eorum vult
intelligi hoc verbo ⁊ hoc loco Nam
dicitur ⁊ in bono sicut in psalmo sex
agesimo septimo dicitur mons inca
seatus mons vber: ⁊ intelligitur gra
cia plenus Nam ⁊ illic quidam coa-
gulatus interp̄tati sunt Sed vide q̄d
a se opponat duricie cordis eorum
Ego vero inquit legem tuā medi
tatus sum Quā legem: Vtiqꝫ iustissi
mam ⁊ misericordissimam vn̄ illi di-
citur ⁊ lege tua miserere mei Super
bis resistit vt obdurentur humilibꝫ
aūt dat graciam vt diligant obedien
tiam ⁊ ne recipiant excellentiā Me-
ditatione quippe legis huiꝰ volunta
ria seruatur michi humilitas: vt pe-
nalis euadatur humilitas de q̄ mox
dicit Bonum michi quoniam hu-
miliasti me: vt discam iustificatiōes
tuas Vicinum aliquid ⁊ supius iam
dixerat. priusq̄m humiliarer ego de-
liqui: propterea eloquium tuū custo
diui Ip̄o quippe fructu ostendit ꝙ
bonū illi fuerit humiliari: sed illic dix
it ⁊ causam ꝙ humilitatem penalem
delinquendo precesserit Nūc vero ibi
ait propterea eloquium tuum custo
diui hic aūt vt discam iustificatiōes
tuas: satis significasse michi videtur
hoc est ista nosse quod custodirē. hoc
custodire quod nosse Neqꝫ em̄ xp̄s
non nouerat q̄d arguebat: ⁊ tn̄ argu
ebat peccatuꝫ. cum dictum de illo sit
ꝙ non nouerat peccatum Nouerat
ergo quadam noticia. ⁊ rursus qua
dam ignorantia nō nouerat. sic ⁊ ius
tificationes dei multi discunt ⁊ non
discunt Nouerāt enim eas quadam
noticia et rursus quadam ignorātia
quoniā non faciunt q̄d nouerūt Eo
modo hic ergo intelligendus ē dixis
se. vt discam iustificationes tuas eo

noticia qua fiunt Hee autem qꝛ nō
fiunt nisi per dilectionem .vbi qui fa
cit habet delectationem ꝓpter quod
dictum est .in tua suauitate doce me
iustificationes tuas sequēs v̄sus os
tendit vbi ait Bona michi lex oris
tui super milia auri ⁊ argenti vt am
plius diligat caritas legem dei q̄ȝ di-
ligit cupiditas milia auri ⁊ argenti.
Explicit sermo decimusseptim⁹ In
cipit sermo xviij.

De versu psalmi Manus tue
domine fecerunt me ⁊ finxe-
runt me :da michi intellectuȝ vt dis-
cam mandata tua Quando de⁹ ho-
minem fecit ex puluere et aiāuit fla-
tu :non ibi cōmemoratum est q̄ ma
nibus fecerit Cur itaq̄ȝ quibusdam
visum fuerit v̄bo deum fecisse cete-
ra .hominem vero velut aliquid pre
cipuū fecisse manibȝ suis non video
nisi forte quia ex puluere formatum
legitur hominis corpus nō potuis-
se fieri nisi manibȝ arbitrantur : nec
attendunt qđ in euangelio de verbo
dei scriptum ē omnia p ip̄m facta sē
non posse constare si non per verbū
factum est eciam corpus humanum
Sed adhibent testimoniū de h̄ psal-
mo ⁊ dicunt ecce vbi apertissime cla
mat homo .man⁹ tue fecerunt me ⁊
finxerunt me :quasi non eciam apte
dictum sit videbo celos opa digito
rum tuoꝝ nec minus aperte dictuȝ
sit ⁊ opa manuū tuarū sunt celi mul
toq̄ȝ apertius ⁊ aridam terram ma-
nus ei⁹ finxerunt Manus ergo dei
sunt potestas dei Aut si pluralis nu
merus eos mouet . qꝛ non dictū est
manus tua sed manus tue . accipiāt
manus dei v̄tutem ⁊ sapientiam dei
qđ vtrūq̄ȝ vnus dictus est crist⁹ qui
eciam intelligitur brachium domini
vbi legitur .et brachium domini cui

reuelatum est aut accipiant manus
dei filium ⁊ spiritum sanctum qꝛ spi
ritus sanctus coopator est patris ⁊
filij :vnde ait apostolus .omnia hec
opatur vnus atq̄ȝ idē spirit⁹ Prop-
terea quippe dixit vnus atq̄ȝ idē spi
ritus :ne tot spiritus ei⁹ quot ope-
ra putarentur. q̄ non sine patre ⁊ fi
lio spiritus operetur Liberum ē igi
tur quomodo intelligantur manus
dei .dum tamen nec ea que facit ma-
nibus v̄bo facere negetur .nec prop
ter manus forma corporis .aut alia
manus sinistra alia dextra .nec prop
ter verbum sonus oris aut mot⁹ a-
nimi transitorius operanti deo ineē
credatur Nec defuerunt qui duo is-
ta verba fecerunt me ⁊ finxerunt me
sic distinguerent vt aiām deum fecis
se corpus autem finxisse dicerēt : qꝛ
de anima dixit . omnem flatum ego
feci. de corpore autem legitur ⁊ finx
it deus hominē de puluere terre tā-
q̄m fiat omne qđ fingitur. non tamē
fingatur omne qđ fit: ⁊ ideo animaȝ
factam pocius dicunt esse q̄m fictaȝ
qꝛ non ē corpus sed sp̄us :quasi non
scriptum sit qui finxit spiritū homi-
nis in ip̄o Verūptamē quando vtrū
q̄ȝ hoc v̄bum de homine in loco vno
ponitur .⁊ vtrumq̄ȝ hōis id est ⁊ aiā
⁊ corpus diuinitus conditū non ne
gatur : nō ineleganter distribuūtur
singulis singula .vt anima fcā corp⁹
āt fictū intelligatur. siue formatū si-
ue plasmatū. Nam q̇dam interp̄tes
noluerūt dicē finxerūt sed plasmaue
runt me: magꝫ diligentes min⁹ latine
declinaē ĭ greco q̄ȝ dicere finxerīt .qđ
aliquando eciā dissimulatoē dici so-
let. Sed vtrū hoc scđm adam dictuȝ
ē ex quo cū sint omnes homines ꝓ-
pagati. quis hominuȝ qñ ille factus
est eciā se factum nō p̄t dicē originis

seminisqꝫ ratione: An eciam scđꝫ hoc recte dici potuit man⁹ tue fecerꝰt me ⁊ plasmauerunt me. qꝛ vnusqſqꝫ non sine ope dei eciam de ꝑntibus fit ipo creante illis generantibꝫ: Quoniam si opatoria dei potencia rebꝫ subtrahatur intereunt nec aliquid omnino siue de mūdi elementis. siue de genitoribus. siue de seminibus nascitur si ea non opetur deus: propter qđ ait prophete iheremie. priusqꝫ te formarem in vtero noui te Sed nūquid sine intellectu fecit hominem de⁹. siue primum siue vnūquēqꝫ nascentium vt nunc dicat ei manus tue fecerꝰt me ⁊ plasmauerunt me da michi intellectum: Nonne ipi nature humane intellectus est inditus vt eo discernat² a pecore: Aut sic est deformata peccando vt eciam hoc in ea reformandum sit: Propter quod apostol⁹ ōnibus ad regenerationem pertinentibus dicit. renouamini spiritu mentis vestre: ⁊ vtiqꝫ intellectus in mente est Hinc rursus ait renouamini in nouitate mentis vestre De hijs autē que hui⁹ regenerationis cōsortes n̄ erunt hꝫ inquit dico ⁊ testificor in domino. vt non iam ambuletis sicut et gentes ambulāt in vanitate mentis sue obscurati intelligentia: alienati a via dei per ignorantiam que est in illis propter cecitatem cordis eorum Propter hos igitur interiores oculos quorum cecitas est non intelligere vt apiantur ⁊ magis magisqꝫ serenentur fide mundentur corda Quāuis enim nisi aliquit intelligat nemo possit credere in deum: tn̄ ipsa fide q̄ credit sanatur vt intelligat ampliora Alia sunt enim que nisi intelligantur non credim⁹: ⁊ alia sunt que nisi credamus non intelligimus Nā cum fides sit ex auditu auditus aūt ꝑ verbum dei. quō credit ꝑdicanti fidē qui vt alia taceam linguam ipam quā loquitur non intelligit: Sed nisi essent rursus aliqua que intelligere nō possumus nisi ante credamus: propheta non diceret. nisi credideritis nō intelligetis Proficit ergo noster intellect⁹ que credat ⁊ fides ꝓficit ad credenda que intelligat ⁊ eadem ipsa vt magis magisqꝫ intelligantur in ipso intellectu ꝓficit mens sed hoc nō fit ꝓprijs tanqꝫ naturalibꝫ viribꝫ. sꝫ deo adiuuante atqꝫ donante: sicut medicina fit nō natura. vt viciat⁹ oculus vim cernēdi recipiat Qui ergo dicit deo da michi intellectū vt discā mandata tua. nō ōnino expꝫs eius ē velut pecus: nec ita q̄uis hō vt in eoꝝ numero deputand⁹ sit. q̇ ambulāt in vanitate mētis sue obscurati intelligentia. alienati a via dei Nā si talis esset nec hoc diceret Nō āt pui est intellectus nosse a q̊ poscend⁹ ē intellect⁹ et cogitandū ē quāto sint alci⁹ intelligēda diuina mādata qn̄ ad ea discenda sibi adhuc dari intellectū petit q̇ iam sic intelligit ⁊ q̇ eloquia đi se custodisse añ iā dixit Qꝫ āt interpretati st̄ n̄ri da m̄ intellectū. breui⁹ dixit grecus sinetisonime qꝛ vno v̄bo cōplex⁹ ē da m̄ intellectū qđ ē sinetison qđ latino vno v̄bo dici nō p̄t tanqꝫ si nō posset latine dici sana me. ⁊ dicētur da m̄ sanitatē sicut hꝫ dictū ē da m̄ intellectuꝫ aut sanū me fac. sicut hic dici p̄t intelligētem me fac qđ quidē potuit ⁊ angel⁹ facere nā dixit danieli. veni intellectū dare tibi: ⁊ hꝫ v̄bū ē in greco qđ eciā hic est sinetisese. tanqꝫ si dicēt latinus sanitatē dare tibi qđ grec⁹ dicēt sanare te Nō enim circūloqueretur latin⁹ interpres dicendo intellectum dare tibi: sed quemadmodū dici potest a sanitate sanare te. ita dici pos-

fit ab intellectu intellectuare te Sed
si potest hoc et angelus facere. quid est
quod iste hoc a deo sibi poscit vt faciat?
An quia deus angelo iusserat vt fa-
ceret? Ita vere. nam xpūs intelligit
hoc iussisse angelo vt faceret eo loco
vbi ait propheta et factū est cum vi-
derem ego daniel visū et querebam
intellectum. et ecce stetit in cōspectu me
o vt visus viri. et audiui vocem viri
inter vlay. et vocauit et dixit. fac itel-
ligere illum visionem: et ibi in greco
verbū hoc est quod et hic. id est sine-
tison Deus itaque per seipm quia lux
est illuminat pias mentes: vt ea que
diuina dicuntur vel ostendūtur intel
ligant Sed si ad hoc ministro vtitur
angelo: potest quidem aliquid age-
re angelus in mente hōis vt capiat
lucem dei. et per hanc intelligat Sed
ita dicitur intellectum dare hōi. et quasi
vt ita dicam intellectuare hoiēm quē
admodum quisquam dicitur lucē dare
domui vel illuminare domū cui fenes
tram facit. cū eam nō sua luce pene-
tret et illustret: sed tātūmodo aditū
quo penetret atque illustretur apiat
Sed nec sol qui per fenestram illus-
trat domū ipē creauit eandē domū
aut hoiēm qui fenestram fecit in do
mo. aut ipē illi iussit vt faceret aut ad
iuuit ipe facientem: aut aliquid egit
vt apiretur qua suum lumen infun-
deret Deꝰ aūt et hōis mentem racio
nabilem atque intellectualem fecit que
posset cape nomen eiꝰ. et angelū talē
fecit qui opari posset aliqd vnde ad
capiendum lumen dei mens adiuua
retur humana. et eandem sic adiuuat
mentem vt angelicam recipiat opa-
tionem: et eam sic illuminat de seipo
vt nō solum illa que a veritate mon
strantur. sed ipam quoque pficiendo
pspiciat veritatem Sed qm res qui
dem necessarias quātū existimo ta
men plixa disputatione tractauimꝰ
dilatis sequentibus psalmi huiꝰ ver
sibus sermonem istum isto fine clau
damus

Explicit sermo decimusoctauus In
cipit xix.

DE vsu psalmi Qui timent te
videbūt me et iocūdabuntur
vsque ad fiat cor meum immaculatū
in tuis iustificationibus vt non con
fundar Dñs ihūs in hoc psalmo per
prophetam tanquam sibi petiuit intel-
lectum dari a deo. et corpori suo qd
est ecclesia ad dei mandata discenda
Cum ipo enim vita corporis eꝰ hoc
est populi eius abscondita est in deo
et ipe in eodem corpore suo indigen
tiam patitur. et poscit quod mēbris
suis est necessarium Manus tue in
quit fecerunt me et plasmauerūt me
da michi intellectum vt discam man
data tua Quia tu inqt formasti me.
tu reforma: vt fiat in corpore xpi qd
ait apostolus reformamini in noui
tate mentis vestre Qui timent te in
quit videbunt me et iocūdabuntur vel
sicut habent alij codices letabuntur
Quia in verba tua speraui id est in
ea que pmisisti. vt sint pmissionis fi
lij semen abrahe in quo bñdicuntur om
nes gentes Qui sunt aūt qui timēt de
um et quē videbūt et letabūtur qm in
vba dei spauit? Si corpꝰ xpi ē id est
eccla cuiꝰ ē vox ista p xpm vel in ipa
et de se ipa tanquam de seipo ista vox xpi
est. nūquid non ipi sunt in eis qui ti-
ment deū? Quis ē ergo ille quē vident et
iocūdabuntur? An ppls ipe se videt
et iocūdatur? Et sic dcm̄ ē quod timēt te vi
debūt me et letabuntur quia in vba tua
spaui. vel sicut alij diligentiꝰ expssert
supspaui: tanquam dicēt. qui timent te
videbunt ecclesiam tuam et iocunda

buntur qꝛ in v̾ba tua supsperauit cũ ipi sint eccã qui vident ecclam ꝛ iocũdantur Sed cur nõ dixit q̄ timent te vident me ꝛ iocũdantur .sed timẽt te v̾bum pñtis tpis posuit . videbũt ãt ꝛ iocũdabũtur futuri tpis v̾ba sunt: An qꝛ in pñti tpe timor est ꝗdiu tẽptatio ẽ vita humana super terrã: Jocũditas aũt quã voluit hic intelligi tũc erit: qñ iusti fulgebũt ĩ regno patris sui sicut sol Hinc em̃ eciã illud in alio psalmo legitur: ꝗ multa multitudo dulcedinis tue dñe . quã abscondisti timentibꝫ te Nũc g̊ ꝗdiu timent nõdum vident .sed videbũt ꝛ iocũdabũtur: qꝛ ꝛ illic sequitur ꝑfecisti ãt sperantibꝫ in te . ꝛ h̾ qꝛ in v̾ba tua speraui vl' supsperaui vt in v̾bo ita cõposito ꝛ cura interꝑtis diligentioris expresso eciam illud intelligam⁹ ꝙ potens ẽ deus facere supra quã petim⁹ ꝛ intelligim⁹ : vt qꝛ supra quã petim⁹ ꝛ intelligimus sunt .parũ sit ea sperare .sed debeamus super spare Quia ergo adhuc timet eccl'a que in hac vita ẽ ꝛ nondũ se videt in eo regno vbi erit ei⁹ secura iocũditas .sed inter periculosas tẽptationes in h̾ mũdo laborat vbi audit .qui se putat stare caueat ne cadat .cõsiderans hui⁹ mortalitatꝫ miseriam in qua iugũ graue sup filios adam a die exitus de ventre matris eoꝝ .sic in omnibꝫ ꝑtenditur vsqꝫ in diem sepulture in matrẽ omniũ vt ꝓpter carnẽ ꝯcupiscentem adu̾sus spiritũ eciã regenerati gemere sb ei⁹ grauitate cogantur : h̾ g̊ cõsiderans Cognoui inq̃t dñe qꝛ iusticia iudicia tua . ꝛ in v̾itate tua humiliasti me Fiat miã tua vt consoletur me : scd̾ꝫ eloquiũ tuũ seruo tuo Misericordia ꝛ veritas ita dĩno eloquio ꝯmendantur : vt cũ in multis inueniantur locis .maxime in psalmis quo

dam eciam loco legantur vniu̾se vie domini miã ꝛ v̾itas Et hic quidem ꝓmo veritatem posuit qꝛ humiliati sumus in mortem . iudicante illo cui⁹ iudicia iusticia ẽ .deinde miã qua instauramur ad vitã . ꝓmittẽte illo c⁹ bñficium gracia est Jdõ ait scd̾m eloquium tuũ seruo tuo : id est scd̾m qd̾ ꝓmisisti seruo tuo Siue ergo regeneratio qua h̾ in dei filios adoptamur siue fides ꝛ spes ꝛ caritas . que tria edificantur in nob̾ ꝗuis de miã dei veniant tñ in hac erũpnosa ꝛ procellosa vita solacia sunt miseroꝝ nõ gaudia btõrum : idõ dictum ẽ fiat miã tua vt cõsoletur me Sed qꝛ post hec ꝛ per h̾ eciam illa ventura st̾ : idõ sequitur Veniãt m̃ miserationes tue vt viuam Tunc em̃ vere viuã : qñ nichil potero timere ne moriar Jpa em̃ et sine vllo additamẽto dicitur vita nec itelligitur n̾ eterna ꝛ btã tꝗm sola dicenda sit vita in cuius ꝯparatione ista quã ducim⁹ mors poci⁹ sit appellanda ꝗ vita : q̃le illud est in euangelio si vis venire ad vitam serua mandata Nũquid addidit eternã l' btãm: Jtẽ de resurrectione carnis cũ loqueret' qui bñ fecerunt inquit in resurrectionem vite Neqꝫ hic ait eterne seu beate Sic ꝛ hic . veniant inq̃t michi miserationes tue et viuam Neqꝫ h̾ ait in eternũ viuam vel beate viuã : quasi aliud nõ sit viuere ꝗ sine vllo fine ꝛ sine vlla miseria viuere Sed h̾ quo merito : Quia lex inquit tua meditatio mea ẽ Hec meditatio nisi eẽt in fide que per dilectionẽ opatur : nũꝗm ꝓpter eam posset ad illam vitã quispiam ꝑuenire Hoc dicendũ putaui ne quisq̃m cũ totam legem memorie mãdauerit eamqꝫ creberrima recordatione cantauerit non tacens qd̾ ꝑcepit nec tñ viuens vt ꝑcepit arbitre

tur se fecisse qd legit quia lex tua me ditatio mea est. et hinc se adepturum existimet qd vbis superioribus ppt hoc meritum postulauit vbi dictum est veniat sup me miserationes tue vt viuã. Hec meditatio amãtis e cogitatio. et tm amãtis vt caritas non frigescat huius meditatiõis sue q talibet habũdãtia cõstipetur iniquitatis aliene. Deniq sequtur et dicit. Cõfundãtur supbi quoniã iniuste iniqtatem fecerũt in me. ego autẽ exercebor in mãdatis tuis. Ecce qd ait meditatio legis dei vel poti9 meditatio lex dei. Cõuertãtur inquit ad me q timẽt te. et q cognoscũt testimonia tua. In nõnullis codicibus inuenimus et grecis et latinis cõuertãtur michi. qd tãtũdem valere existimo qtũ si dicatur ad me. Sed qs e iste qui hoc dicit? Nõ em qsq hoim hoc dicere audebit. aut si dicat audiendus est. Nimirũ ergo ille est qui eciã superius interposuit ppietatẽ vocis sue dicẽs. pticeps ego sum omniũ timẽtiũ te: quia factus est perticeps mortalitatis nostre. vt et nos pticipes diuinitatis ipsi9 fieremus. Nos vnius pticipes ad vitam. ad mortẽ vero pticeps ille multorum: Ipse est em ad quem cõuertũtur timẽtes deũ. et qui cognoscũt dei testimonia de illo p pphetas tãto ante predicta in eius presentia per miracula paulo añ mõstrata: Fiat inqt cor meũ immaculatũ in tuis iustificatiõib9 vt nõ cõfundar. Redit ad vocẽ corpis sui sancti scilicet populi sui. et imaculatũ fieri cor suũ pcat. hoc est cor mẽbror suor in iustificatiõib9 dei nõ in viribus eorum: Poposcit em hoc nõ psumit. Quod aũt addidit vt nõ cõfundar. tale aliquid et in primis hui9 psalmi vbib9 inueit vbi dixit. vtinã dirigãtur vie mee ad custodiẽdas iustificatioẽs tuas. tũc nõ cõfundar dũ inspitio in oia mandata tua. Qd ibi qa dixit vtinã. vno verbo significauit optãtis. hoc isto loco aptioribus vbis expssit orãtis dicẽdo fiat cor meũ immaculatũ. vt nec in illa nec i ista sentẽcia q vtraq vna e. inueniatur audacia de libero arbitrio cõtra grãm cõfidẽtis: Qd ãt ait ibi tũc nõ confundar. hoc ait h vt nõ cõfundar. Fiat g cor meũ imaculatum mẽbrorum et corporis xpi grã dei p ipm corpis caput hoc est p ihesum xpristum dñm nostrum. per regenerationis lauachrum vbi abolita sunt omnia preterita peccata nostra p spiritus adiutoriũ p qd cõcupiscimus aduersus carnẽ ne vicamur in pugna nostra p dominice orõnis affectum in qua dicimus. dimitte nobis debita nostra. ita donata nobis regeneratione. adiuta confessione fusa precatione fit cor nrm immaculatum vt nõ cõfundamur. qa et hoc ad iustificatioẽs dei ptinet quãdo inter eius alia precepta precipitur dimittite et dimittetur vob. date et dabitur vobis:

Explicit sermo decimusnonus. Incipit sermo vicesimus de versu psalmi. defecit in salutare tuũ anima mea. vsq ad scõm miãm tuã viuifica me. et custodiam testimonia oris tui:

Adiuuante dño istam magni huius psalmi ptem confiderãdam exponẽdam q suscepimus. vbi dicit. Defecit in salutare tuũ anima mea et in vbum tuũ speraui. Nõ omnis defectus vel culpe putãdus est esse vel pene. est eciã defect9 laudabilis vel optabilis: Nã cũ sint

inter se duo ista cõtraria ꝓficere et
deficere. vsitatius profectus in bo
no accipit᷑. defect⁹ in malo. quãdo
nõ additur vel subintelligitur in q̇d
proficiatur vel deficiatur. cũ vero
additur. potest ⁊ malũ esse proficẽ.
bonũ qꝫ deficere Apte quippe dixit
apostolus. ꝓfanas autem v̇boꝝ
nouitates euita multũ em̃ profici-
ent ad impietatem. ait ⁊ de q̇busdã
ꝓficiẽt in peius Ita ⁊ defect⁹ a bo
no in malũ malus est. a malo in bo
nũ bonus est. Bono q̇ppe defectu
dictũ est. desiderat ⁊ deficit anima
mea in atria dñi. sic ⁊ hic nõ ait defe
cit a salutari tuo. sed deficit in salu-
tare tuũ anima mea: Bonus est er
go iste defectus. indicat em̃ deside
riũ boni nõdũ q̇dẽ adepti sed auidis
sime ac vehemẽtissime cõcupiti: Sꝫ
q̇s hoc dicit. nisi genus electũ rega-
le sacerdotiũ gens sancta ppl's acq̇
sitiõis: Ab origine generis hũani vs
qꝫ ad huius scl'i finem in eis qui suo
q̇sqꝫ tempe hic vixerũt viuũt victu-
ri sunt. desiderãt xp̃m teste sanctissi
mo sene symeone. qui cũ eum ĩfan
tem accepisset in manus. dixit. nũc
dimittis dñe seruũ tuũ scd̃m v̇bum
tuũ in pace. quoniã viderunt oculi
mei salutare tuũ. Acceperat em̃ r̃nsuꝫ
diuinũ. nõ se gustaturum mortem
doñc videret xp̃m dñi: Quale autẽ
desiderium fuit in isto sene. tale fu
isse credẽdũ est in õib⁹ supioꝝ tpm
sanctis Vñ ⁊ ipe dñs discipulis ait.
multi ꝓphete ⁊ reges voluerũt vidẽ
q̄ vos videtis ⁊ nõ viderũt. ⁊ audiẽ
q̄ auditis ⁊ nõ audierũt. vt ipoꝝ eci
am vox hoc loco agnoscatur. defe-
cit in salutarẽ tuũ aĩã mea: Nec tunc
q̇euit h̾ desideriũ scõꝝ. nec nũc q̇es
cit in xp̃i corpe qd̃ est eccl'a vsqꝫ ad
t̃minũ seculi. doñc veiat desiderat⁹
cũctis gẽtib⁹ sicꝫ ꝓmittit᷑ p̱ ꝓphetã.
ꝓpter qd̃ dicit apl's. Supest michi
corona iusticie quã reddet m̃ dñs in
illa die iust⁹ iudex. nõ solũ ãt michi.
sꝫ ⁊ oib⁹ q̇ diligũt mãifestatioẽm e⁹
Hoc itaqꝫ desideriũ de q̊ nũc agim⁹
de dilcõne cõsurgit mãifestationis
eius. de qua itẽ dicit Cũ xp̃s appa-
ruerit vita vestra tũc ⁊ vos cũ illo
appebitis in gl'a Prima em̃ tp̃a ec-
clesie añ v̇gis ptũ scõs habuerũt q̇
desiderarẽt incarnationis ei⁹ aduẽ
tũ. ista vero tp̃a ex q̊ ascẽdit in celũ
scõs hñt q̇ desiderẽt ei⁹ mãifestatio
nẽ ad viuos ⁊ mortuos iudicãdos
Neqꝫ hoc eccl'e desideriũ ab inicio
vsqꝫ in finẽ seculi reqeuit aliq̄tũ. nisi
q̄ diu hic cũ discipulis in carne ver-
satus ẽ. vt totius corpis xp̃i in hac
vita gemẽtis cõuenĩeter intelligat᷑.
defecit in salutare tuũ aĩa mea ⁊ in
v̇bũ tuũ speraui. hoc ẽ in ꝓmissum
quẽ spes facit. vt p̱ paciẽtiã expecte
tur qd̃ a credẽtib⁹ nõ videt᷑ Eciã hic
grecus illud v̇bũ hẽt qd̃ q̇dã nr̃i int
ptes supspaui trãsferre maluerunt.
q̇a pculdubio plus futuꝝ est q̄ dici
pt. Defecerũt inq̇t oculi mei in elo
q̇ũ tuũ dicẽtes Qñ cõsolaberis me.
Ecce rursus in oculis sꝫ vtiqꝫ interi
orib⁹ laudabilis ⁊ felix ille defectus
nõ veniẽs ex infirmitate animi sed
ex fortitudiẽ desiderij in ꝓmissum
dei Hoc em̃ ait ĩ eloquiũ tuũ: Quõ
ãt tales oculi dicũt qñ cõsolaberis
me. nisi cũ tali intẽtiõe ⁊ expectatio
ne oratur ⁊ gemitur: Lingua em̃ lo
qui nõ oculi solẽt. sꝫ ocl'oꝝ q̇dãmõ
vox est desideriũ orõnis Vex in eo
qd̃ ait qñ cõsolaberis me. tãqꝫ orassꝫ
ppetim oñdit. vñ ẽ eciã illõ ⁊ tu dñe
quousqꝫ. quod aut ideo fit vt dulci
or veniat dilata iocunditas. aut iste
sensus est desiderantium cũ ĩ spacõ

tpis eciã qđ subueniẽti breue ẽ lõgũ
est amãti Nouit ãt dñs qđ quando
faciat. q in mẽsura ⁊ numero ⁊ pon
dere cũcta dispõit: Ardẽtib⁹ ãt spũa
lib⁹ desiderijs carnalia desideria sine
dubitatiõe frigescũt. ꝓpter hoc seq̄
Qm fact⁹ sum tãq̃ vter in pruina
iustificatiões tuas nõ sum oblitus.
Nimiꝝ em̃ ꝑ vtrẽ carnẽ mortis hui
us.ꝑ pruinã ṽo celeste bñficiũ vult
intelligi q̊ carnis cõcupiscẽtie velut
frigore cohibẽte torpescũt. ⁊ fit hinc
vt iustificatiões dei de meõria non
labãtur dũ nõ cogitatur aliũde. qm̃
fit qđ ait apl's carnis ꝓuidẽtiã ne fe
ceritꝭ in cõcupiscẽtijs Ideo cũ dixis
set qm̃ fact⁹ sum tq̃ vter in pruina.
subiecit. iustificatiões tuas nõ sum
oblit⁹. hoc est ideo nõ sum oblitus.
qm̃ talis fact⁹ sum Feruor em̃ cupi
ditatis obtorpuit vt feruẽt meõria
caritatis Quot sunt dies serui tui
qñ facies de ꝑsequẽtib⁹ me iudiciũ?
In apocalipsi ẽ ista vox martiꝝ. et
eis imperatur paciẽtia doẽc fratrũ
eoꝝ numerus impleatur. De dieb⁹
ergo suis interrogat corp⁹ xp̄i q fu-
turi sunt in hoc seculo. ⁊ ne q̃sq̃ pu-
taẽt ante hic eccl'am nõ futurã q̃ fi-
nis seculi veniret. ⁊ aliq̊ tpis futuꝝ
in h̊ seculo q̊ eccl'a iã nõ fit in terris:
ꝓptẽa cũ quesisset de diebus suis ad
iũxit eciã de iudicio. ꝓfecto demon
strãs vsq̃ ad iudiciũ in quo de ꝑsecu
torib⁹ ei⁹ ẽ futura vindicta ipsam q̊z
in terris futurã Si ãt queq̃ mouet
cur querat qđ cũ discipuli q̃rerẽt ma
gister rñdit. nõ ẽ vr̃m scire tpa q̊ pr̄
posuit in sua ptãte. cur nõ credam⁹
isto loco psalmi hui⁹ ẽe ꝓphetatum
hipm illos fuisse q̃situros. ⁊ ecclesie
vocẽ q̊ hic tãto añ p̄ocã ẽ illoꝝ inro
gatiõe ꝯpletã? Nõ ãt seq̄t̄ Narra
uerũt m̄ iniq̊ delcãtiões sꝫ ñ ita vt lex
tua dñe. eas sic trãsferre voluerunt
ĩterp̄tes nr̄i q̃s greci adolescias vo-
cãt. qđ vsq̃ adeo vno ṽbo neq̃q̃ dici
latiẽ p̄t. vt aliq̊ delcãtiões aliq̊ fabu-
latiões eas dicerẽt vt nõ inmerito
accipiatur esse q̊dẽ illas exercitatio-
nes sꝫ in sermõe cũ q̊dã delcãtione:
Has ṽo hñt in diuersis sectis ac ꝓ-
fessiõib⁹ ⁊ littere sc'ares ⁊ iudeorũ
q̄ deuterosis nũcupatur. cõtinens p̄
ter diuiãꝝ canonẽ scripturaꝝ milia
fabulaꝝ. hẽt eas ⁊ hẽticoꝝ vana atꝫ
errabũda loq̃citas: Hos oẽs iniq̊s
intelligi voluit a q̊b⁹ sibi narratas di
cit adolescias id ẽ exercitatiões de-
lcãbiles ṽbis: Sꝫ nõ inq̄t vt lex tua
dñe. q2 me in ea veritas nõ ṽba de-
lectãt Deniq̃ adiũgit: Omnia mã
data tua veritas. iniuste ꝑsecuti sũt
me adiuua me Et pẽdet tot⁹ de supi
oribus sensus. quot sunt dies serui
tui qñ facies de ꝑsequẽtib⁹ me iudi-
ciũ Vt em̃ ꝑsequãtur me narrauerũt
m̄ sermonũ suoꝝ delectatiões. sed
eis p̄posui legẽ tuã. q̄ ideo plus me
delectauit q̊a õnia mãdata tua veri-
tas. nõ sicut in illoꝝ habũdet sermo
nib⁹ vãitas. ac ꝑ h̊ iniuste ꝑsecuti sũt
me q̊a nõ in me ꝑsecuti sunt nisi veri
tatẽ Ergo adiuua me vt certẽ ꝓ veri
tate vsq̃ ad mortẽ. q̊a ⁊ h̊ tuũ mãda
tũ est. ⁊ ideo ⁊ hoc veritas est: Nõ
cũ faceret eccl'a passa ẽ qđ adiũxit
Paulomi⁹ cõsummauerũt me in
terra. multa scꝫ strage martiꝝ facta
dũ cõfitẽtur ⁊ p̄dicãt veritatẽ: Sed
q̊a nõ frustra dictum est adiuua me
Ego autem inquit nõ dereliq̊ mã
data tua. atq̃ posset ꝑseuerare vsq̃ ĩ
finẽ Secũdũ miãm tuam viuifica
me ⁊ custodiã testimonia oris tui:
que grecus habet martiria: Quod
tacẽdum non fuit propter dulcissi-
mũ martirum nomen. qui ꝓculdu-

bio quādo tāta ꝑsequētiū crudeli-
tas seuiebat vt eccl'a paulominꝰ cō
summaretur in terra nullo mō dei
īstiria custodirēt. nisi fieret eis qđ
hic oratū est. scđm miām tuā viuifi
ca me: Viuificati sunt em̄ ne aman
do vitā negarēt vitā. ⁊ negādo vitā
amitterēt vitā. ac sic qui ꝓ vita veri
tatē deserere noluerūt. moriēdo ꝓ
veritate vixerūt:

¶ Explicit sermo vicesimꝰ Incip
sermo vicesimꝰ p̄mꝰ de v̄su psalmi
in et̄nū dn̄e ꝑmaēt v̄bū tuū in celo:
vsq̄ ad latū mādatū tuū valde

Homo q̇ loq̇tur i isto psalmo
tꝙ̄ tedēt eū mutabilitatꝫ hoīz
vn̄ vita ista tēptatiōibꝰ plēa ē. inter
tribulatiōēs suas ꝓpt q̄s supra dixe
rat. iniq̇ ꝑsecuti sc̄ me. paulominus
cōsummauerūt me in terra. inflam
matꝰ desiderio celestꝫ ih̄rlm in sup-
na suspexit ⁊ dixit. In et̄nū dn̄e
ꝑmaēt v̄bū tuū in celo: hoc ē in āge
lis tuis custodiētibꝰ et̄nā sine deser
tiōe miliciā Sequēs āt v̄sus post ce
lū ꝑtiēt cōseq̄nter ad terrā. Vnꝰ em̄
v̄sus est eoꝝ octo q̇ ad istā lr̄ām ꝑti
nēt: Singulis q̇ppe lr̄is hebreis sb
dūtur octoni v̄sc psalmi huiꝰ ꝓlix
itas t̄miētur: In geneātiōe ⁊ ge
neratione v̄itas tua. fundasti terrā
⁊ ꝑmaēt: Post celū em̄ terrā cōtui
tu fidelis mētis aspiciēs. inuenit in
ea generatiōēs q̄ in celo nō sc̄ ⁊ ait.
in generatiōe ⁊ generatiōe veritas
tua. siue oēs generatiōēs ista repe
titiōe significās a quibus nūq̄ defu
it veritas dei in sanctis eius. modo
paucioribꝰ mō pluribꝰ vt se tp̄m
varietas habuit vel hēbit. siue duas
q̄sdam generatiōēs itelligi volens
vnam scꝫ ad legē ⁊ ꝓphās. alteram
vero ad euāgeliū ꝑtinētē: Cur autē
nūq̄ eciam istꝫ geneātiōibꝰ veritas
defit. velut apiēs cām. fundasti iḡt
t̄ram ⁊ ꝑmaēt. eos qui in terra sunt
terram nūcupās Fundamētū autē
aliud nēo pt ponē p̄ter id qđ positū
est. qđ est xp̄s ih̄s: Neq̄ em̄ ⁊ illius
generatiōis ad legē ꝓphetas q̄ ꝑti
nētis fundamētū nō erat xp̄s. testi
moniū hn̄s a lege ⁊ ꝓphetis Aut ve
ro moyses ⁊ ꝓphē filiꝫ deputādi sc̄ i
seruitutem generātis āncille fuisse. n̄
libere q̄ ē mater nr̄ā. cui mater syon
dicet homo ⁊ hō factꝰ est in ea ⁊ ip̄e
fundauit eā altissimꝰ: Ip̄e est em̄ et
apud p̄rēm altissimꝰ. ⁊ ꝓpter nos in
ista mr̄ē fc̄ūs humilimꝰ. qm̄ q̇ deus
erat sup eam hō factus est in ea:
Hoc itaq̄ fundamēto dn̄e fundas-
ti terrā ⁊ ꝑmaēt. q̄a in tali fundamē
to cōstabilita nō incliābitur in sc̄lm
seculi. in eis vtiq̄ ꝑmanēs quibꝰ es
vitam daturus et̄nam: Quos autē
āncilla pepit ad vetꝰ testamētū ꝑtinē
tes. in cuiꝰ tn̄ figuris latebat nouū.
nichil aliud sapiēdo q̄ ꝓmissa t̄rena
nō ꝑmanēt Seruꝰ em̄ n̄ maēt in do
mo ineternū. filiꝰ āt maēt in et̄num:

Ordiatiōe tua ꝑseuerat dies:
Ista q̇ppe oīa dies. ⁊ iste ē dies quē
fecit dies. exultemꝰ ⁊ iocūdem̄ i eo:
⁊ sicut in die hoēste ābulemꝰ Qm̄
oīa seruiūt tibi Oia scꝫ de q̇bꝰ loq̄ba
tur. oīa q̄ ꝑtinēt ad hūc diē seruiunt
tibi Impiꝫ q̇ppe de q̇bꝰ dr̄ nocte sila
ui mrēm vr̄ām n̄ seruiūt tibi Deinde
respexit vn̄ libētur hec t̄ra vt funda
ta ꝑmaneat. atq̄ subiecit Nisi q̇ lex
tua meditatio mea ē. tūc forsitā pe
rissem in hūilitate mea Ista lex fidei
ē. n̄ inanis fidei sꝫ q̄ ꝑ dilcōnē opat̄:
Per hāc ipetratꝰ grā q̄ fortes faciti
t̄bulatiōe tꝑali. ne pereāt i hūilitate
mortali In et̄nū n̄ obliuiscar iu-

tificatiões tuas. qa in ipsis viuificasti me. Ecce vñ fact9 sum vt nõ periret in hũilitate sua Nã deo nostro nõ viuificãte qd est hõ q se occidere potuit. viuificare autẽ nõ potest.
Subiecit deinde ac dicit Tu9 sum ego saluũ me fac. qa iustificatiões tuas exqsiui. Nõ trãseũter intelligẽdũ est qd dictũ ẽ. tu9 sum ego Quid eñ nõ est eius. An forte qa in celis ẽe dr de9. ideo putãdũ est aliqd non esse ei9 in terra. cũ clamet ali9 psalm9 dñi est ẽra & plẽitudo ei9 orbis ẽrar & oẽs q hitãt in ea. Quid g̃ q iste ita se qdãmõ familiarius deo commẽdãdũ putauit vt dicẽt. tu9 sum ego saluũ me fac. nisi intelligi volens q malo suo suus ẽe voluerit. qd est iobedientie pmũ & maximũ malũ. Et tꝗ dicẽs me9 ẽe volui & pditum me feci. tuus sum inqt saluũ me fac. qa iustificatiões tuas exqsiui. nõ voluntates meas qbus fui me9. sed iustificatiões tuas vt eẽm iam tu9. Me inqt expectauerũt pccõres vt pderẽt me. testiõnia autez tua intellexi. Quid ẽ expectauerũt vt pderẽt. An velut insidijs obsiderẽt viam. expectãtes vt qñ trãsiret occiderẽt. Nũquid g̃ morte corpis perire metuebat. Absit Et qd est me expectauerũt. nisi vt eis ad malũ cõsentiret. Tũc eñ pderẽt Vñ eñ non periret dixit. testiõnia tua intellexi Sed familiarius hic eccl'e aurib9 grecũ verbũ sonat martiria tua intellexi. quia sc3 me sibi nõ cõsentiẽtẽ eciã si occiderẽt tua martiria cõfidẽs nõ perirem. s3 illi q vt pderẽt expectabant qñ cõsentirẽ torqbãt cũ eciã cõfitẽr. nec tñ qd itellexeãt relĩqbat intuẽs & vidẽs vtiqꝫ sine fine finẽ & si pseueraret vsqꝫ in finẽ Deniqꝫ secut9 adiũxit Ois cõsummatiõis vidi finẽ. latũ mãdatũ tuũ valde Intrauerãt qppe in scũariũ dei. & intellexeãt in nouissima. Ois ãt cõsummatio michi videtur h̃ loco intelligẽda vsqꝫ ad mortem p vitate certaẽ. & p vẽo ac summo bono mala oĩa toleraẽ. cui9 consummatiõis finis est excellere i regno xpi qd non hẽt finẽ. & hrẽ ibi sine morte sine dolore & cũ magno honoẽ vitã. morte hui9 vite ac doloribus & obprobrijs acquisitã Qd aũt addidit latũ mãdatũ tuũ valde. non intelligo nisi caritatem Quid eñ p fuisset quacũqꝫ morte iminẽte & inẽptacũqꝫ tormẽta illa martiria confiteri. si caritas in cõfitẽte nõ esset. Audiamus apl'm. & si tradid ero in qt corpus meũ vt ardeã. caritatem aũt nõ habeam nichil michi pdest. Caritas ãt dei diffusa est in cordib9 nostris p spm̃ scm̃ qui datus est nobis. In hac diffusione latitudo est. in qua sine ãgustijs via quoqꝫ ãbulatur ãgusta. donãte illo cui dictũ est. dilatasti gressus meos subter me. & non sunt infirmata vestigia mea. Latum est g̃ mandatum caritatis. mãdatum illud geminũ quo iubet deus & primus diligi. Quid autẽ latius. ꝗ vt ibi pẽdeat tota lex & omnes pphete.

¶ Explicit sermo xxi. Incip. sermo xxij. de vsu psalmi. quõ dilexi legem tuã dñe. vsqꝫ ad pptẽa odio habui õnẽ viã iniqtatis.

SEpe ammonuimus laudabilem latitudinẽ in qua nullas cũ mãdata dei faciamus patimur ãgustias intelligendã esse caritatem. Pпter quod eciã in magno isto psalmo cũ superius dixisset latum mandatum tuum valde. in hoc sequenti versu ostendit vnde sit latum dicẽs Quomodo dilexi legẽ tuam dñe.

Dilectio est igitur latitudo mādati
Vñ q̄ppe fieri p̄t vt diligatur: quod
deꝰ iubet diligi. ⁊ ip̄a iussio nō dili=
gatur: Ip̄a est em̄ lex: Tota inq̄t
die meditatio mea ē Ecce quō eam
dilexi vt tota die meditatio mea eēt
vel pociꝰ sicut grecꝰ h̄et totā diem.
vbi magis cōtinuatio meditātis ex
ꝓmitur Id āt intelligit᷑ ꝑ oē tēpus
qd̄ ē sp. Tali expugnatur dilcōne cu
piditas. q̄ sepe faciēdis legis iussiōi
bꝰ cōtradicit. cōcupiscēte aduersus
spm̄ carne. adūsus quā spūs cōcu=
piscēs ita dēt diligē legem dei. vt to
ta die meditatio eiꝰ fit. Dicit autem
ap̄ls Vbi ē ḡ glatio tua: Exclusa est
Per quā legē: Factoꝝ: Nō. sed ꝑ
legē fidei Hec ē fides q̄ ꝑ dilectionē
op̄atur. qm̄ q̄rēdo petēdo pulsan=
do impetrat spm̄ bonū. ꝑ quē dilcō
ip̄a diffunditur in cordibꝰ nostris:
Hoc em̄ spū dei q̄cūqȝ agūtur hij fi
lij sunt dei. q̄ recipiūtur vt recūbāt
cū abrahā ysaac ⁊ iacob in regno ce
loꝝ. expulso seruo q̄ nō maēt in do
mo in eťnū: id est israhel scd̄m carnē
cui dictū est. cū videritis abraham
ysaac ⁊ iacob ⁊ oēs ꝓphās in regno
dei vos aūt expelli foras. ⁊ venient
ab oriēte ⁊ occidēte ⁊ aq̄lōe ⁊ austro
⁊ accūbēt in regno dei. ⁊ ecce sūt no=
uissimi q̄ erāt ꝑmi ⁊ sunt ꝑmi q̄ erāt
nouissimi Gētes āt sicut ait vas e=
lectiōis q̄ nō sectabātur iusticiā app̄
hēderūt iusticiā. iusticiā aūt q̄ ex fi=
de est. isrl̄ āt ꝑsequēs legem iusticie
in legem nō ꝑuēit Quaē: Quia nō
ex fide sed q̄si ex op̄ibus offenderūt
in lapidē offensiōis. ita facti sunt ĩi
mici huius q̄ hic in ꝓphecia loquit᷑:
Ac deinde cōiūgit Sup inimicos
meos sape me fecisti mādatum tuū
qm̄ in eťnū m̄ est: Illi nāqȝ zelū dei
habēt. sȝ nō scd̄m sciām: Ignorātes
em̄ dei iusticiā ⁊ suā q̄rētes cōstituē
iusticie dei n̄ sunt subiecti Iste vō
q̄ sup suos istos inimicos sapit. mā
datū dei inuenire vult cū ap̄lo. non
h̄ns iusticiā suā q̄ ex lege est. sȝ iusti=
ciā ꝑ fidē xp̄i q̄ ē ex deo. n̄ q̄a lex quā
legūt inimici eius nō est ex deo. sed
quia eam nō sapiūt sicut iste q̄ sup ĩ
micos suos eā sapit coherēdo lapi
di in quē illi offenderūt Finis em̄ le
gis xp̄s ad iusticiā ōni credenti vt
iustificētur gratis ꝑ grām ipsius. n̄
sicut illi q̄ viribus suis legem facere
existimāt. ⁊ iō ex lege q̄dē dei sȝ suā
iusticiā cōstituere q̄rūt. sed quō fili
us ꝓmissiōis q̄ esuriēs ⁊ sitiēs eam
petēdo q̄rēdo pulsando quodāmō
a p̄rē mēdicat. vt adoptatꝰ ꝑ vnigēi
tū accipiat. Sic āt mādatū dei quā
do sapuisset nisi eū ipse sic sapere fe
cisset cui dicit. sup inimicos meos
sape fecisti me mādatū tuū: Inimi
ci q̄ppe eiꝰ illi velut ex agar in serui
tutē gnāti ex eodē mādato tp̄alia ꝑ
mia q̄sierūt. ⁊ iō nō fuit illis in eter
nū sicut ē huic: Melius q̄ppe intel
lexerūt q̄ interp̄tati sunt in eťnū ꝗȝ q̄
in scl̄m. tāq̄ȝ finito isto scl̄o nullū iam
legis posset ēe mādatū. Iam vero
nullū erit sed in tabulis visibilibꝰ li=
bris q̄ȝ cōscriptū. in tabulis vō cor
dis dilcō dei ⁊ ꝓximi maēbit in eťnū
In q̄ mādato gemiāto tota lex pēdꝫ
⁊ ꝓphē. erit q̄ȝ p̄miū custoditi māda
ti hꝰ ipse mādatoꝛ. ⁊ p̄miū dilcōnis
ip̄e dilectꝰ. qñ erit deꝰ ōnia in ōibus
Sed quid est qd̄ sequitur: Super
oēs docētes me intellexi: Quis est
iste qui sup oēs docētes se intellex=
it: Quis est inquā q̄ sup oēs ꝓphās
qui nō solum loquendo eos qui se=
cum vixerunt verum eciam scriben
do posteros tam excellenti auctori
tate docuerunt. audeat se itelligēdo

ꝑponē: Salomōi quidē tāta est do nata sapiētia. vt eciā hüs oīb⁹ q̄ fue rūt añ illū videatur ēe ꝑlat⁹ Sȝ nō ē credēdū ipm. hic a p̄re suo dauid po tuisse ꝓphetari. maxīe q̄a dici ñ pos set ex ꝑsoā salomōis qd̄ hic dr̄. ab oī via maligna ꝓhibui pedes meos: Porro si qd̄ est acceptabilius xp̄m ꝓnūciat iste ꝓpheta. nūc a capite qd̄ ē ipse saluator. nūc ab ei⁹ corpe qd̄ ē eccl̄a v̄ba ꝓphetica digerēs ⁊ tanq̄ vnū loquētem faciēs. ꝓpter magnū illud sacramētū vbi dictū est erunt duo in carne vna. agnosco eum pla ne qui sup oēs docētes se intellexit. qñ cū eēt ānoꝝ duodecim remansit puer ih̄us in ih̄r̄l'm ⁊ a q̄rentib⁹ suis post triduo inuētus est illic in tēplo sedēs inter doctoēs audiēs eos ⁊ i terrogās. vbi stupebant oēs q̄ eum audiebāt sup prudētia ⁊ respōsis e⁹ Nec inmerito. q̄ꝑ istū ꝓphetā tāto añ dixerat sup oīs docētes me itel lexi Oēs em̄ vtiq̄ hoīes vult intelli gi. nō deū p̄rem de q̄ dicit ip̄e filius sicut docuit me p̄r hec loquor: Qd̄ difficilime ex ꝑsoā v̄bi intelligitur. nisi quis vtcūq̄ cape valeat id esse fi liū a p̄re doctū qd̄ genitū: Cui enim nō ē aliud eē aliud doctū ēe. sȝ qd̄ illi ē esse hoc est doctū esse ꝑfecto a q̄ ei ē esse ab illo fil' est ei doctū esse Ex ꝑ soā vero hoīs vbi formā serui acce pit facili⁹ intelligitur a p̄re didicisse q̄ dixit. in qua forma serui cōstitutū maxīe puerū putauerūt eū homīes maioris etatis docēdū putaē. sȝ ille quē p̄r docuit sup oēs docētes se in tellexit: Quia testiōnia inquit tua meditatio mēa est Jō sup oēs docē tes se intelligebat. q̄a testimonia dei meditabatur q̄ meli⁹ q̄ illi de seipso nouerat q̄ dicebat Vos misistis ad iohānē ⁊ testiōniū ꝓhibuit veritati: ego āt nō ab hoīe testiōniū accipio. sȝ hec dico vt salui sitis: Jlle erat lu cerna ardēs ⁊ lucēs. vos āt voluis tis exultaē ad horā in luce eius: Ego āt hēo testiōniū maius iohē: Talia testiōnia meditabatur. qñ sup oīs docētes se intellexit Jlli āt doctoēs nō absurde intelligūtur eciā ipsi esse seniores. de q̄b⁹ cōtinuo dicit: Super senioēs intellexi Qd̄ iō michi eo mō repetitū videtur. vt nobis h̄ le gētib⁹ illa etas ei⁹ vēiret in mētem q̄ nobis notuit ex euāgelio. q̄ etate puerili inter maioēs etate hoc ē iu nior inter seniores sedebat ⁊ super ōnes docētes se intelligebat: Solēt em̄ iunior ⁊ senior ad seiuicē dici mi nor ⁊ maior ⁊ si neuter eorū senili ac cessit aut propinquit etati. quāq̄ si ⁊ exp̄ssum nomē senioꝝ in euāgelio velim⁹ inq̄rere supra q̄s itellexit. iue nim⁹ qñ ei dixerūt scribe ⁊ pharizei. q̄re discipuli tui trāsgrediūtur tradi tionē senioꝝ. nō em̄ lauāt manus su as cū panē māducāt Ecce obiecta ē ei trāsgressio traditiōis senioꝝ Sed qui sup seniores intellexerit. q̄d eis rñderit audiam⁹ Quaē iquit ⁊ vos trāsgredimi mādatū dei ꝓpter tradi tionē vr̄ām: Deiñ paulopost vt nō solū ipse qui est caput corpis veruȝ eciam corp⁹ ip̄m ⁊ mēbra ei⁹ super senioēs illos itelligerēt q̄ꝝ traditio de lauādis manibus ferebatur. con uocatis ad se turbis dixit eis. audi te ⁊ intelligite. tanq̄ diceret. super seniores illos ⁊ vos intelligite vt e ciam de vobis illa ꝓphetia clareat esse premissa. super seniores intel lexi. nec solum capiti verum eciā cor pori ac sic vniuerso xp̄isto aptata conueniat. non quod intrat in os coinquinat homīem sed quod pro cedit ex ore hoc coinquinat hoīem:

Hoc seniores illi nō intelligebāt. q̄
de lauādis manibus sua vel magna
mādata tradiderūt. Ipa quoqꝫ mē
bra capitis huiꝰ sup senioēs intelli-
gētis nōdū qd̄ ab eo dictum est in-
tellexerāt Deniqꝫ post pauca rn̄dēs
petrꝰ dixit ei. edissere nobis ꝑabolā
istā: Putabat adhuc esse parabolaꝫ
qd̄ dn̄s sine figuris fuerat elocutꝰ:
At ille dixit Adhuc ⁊ vos sine intel-
lectu estis: Nō intelligitis q̄a om̄e
qd̄ in os intrat in vētrē vadit ⁊ in se
cessum mittitur: Que āt ꝓcedūt de
ore de corde exeūt ⁊ ea coinq̄nāt ho
miēm: Adhuc ⁊ vos sine intellectu
estis. ⁊ sup illos senioēs nō intelli-
gitis: Sed plāe iam nūc audito tali
mgrō capiti nrō pt vnusq̄sqꝫ nr̄m di
cere sup senioēs intellexi Nā eciam
corpi cōgruit qd̄ secutus adiūxit:
Quia mādata tua exq̄siui: Man
data tua nō mādata hoim. mādata
tua nō mādata senioꝝ. q̄ volētes ēe
legis doctores nō intelligūt neqꝫ q̄
loquūtur neqꝫ de quibus affirmāt:
Merito de mandatis dei que sunt
exq̄rēda vt sup senioēs illos intelli-
gātur rn̄sum est hijs q̄ eoꝝ auctori-
tatem veritatē ꝑferebāt. ⁊ dictū est
cur ⁊ vos trāsgredimi mandatū dei
vt traditioēs vestras statuatis Iā
vero qd̄ adiūgit non capiti videtur
cōueīre sꝫ corpi Ab ōi via mala ꝓ
hibui pedes meos vt custodiā v̄ba
tua Neqꝫ em̄ caput illud nostꝝ ipse
saluator corpis i aliquā malignam
viā carnali cupiditate ferretur. vt ei
necesse eēt pedes suos inde ꝓhibē q̄
si illuc eūtes motibꝰ suis. qd̄ nos fa
cimꝰ qn̄ ea q̄ ille n̄ habuit ne vias ma
lignas teneāt desideria nostra pra
ua cohibemꝰ: Sic em̄ v̄ba dei possu
mꝰ custodire si post nostras nō ea
mꝰ cōcupiscētias malas. vt ad mala
cōcupita ꝑueniāt. sed eas potiꝰ ad
uersus carnē spū cōcupiscēte frene
mus. ne nos raptos atqꝫ subu̇sos
ꝑ malignas vias ꝑtrahūt A iudi-
cijs inquit tuis nō decliāui q̄m tu le
gē posuisti m̄ Dixit q̄d timuerit. vt
ab ōi via maligna ꝓhibēt pedes su-
os: Quid est em̄ a iudicijs tuis nō
decliāui. nisi qd̄ alio loco dicit. a iu-
dicijs āt tuis timui: Perseuerāter
eis credidi. q̄a tu legem posuisti m̄:
Tu interior in intimis meis. tu intꝰ
in corde legē posuisti michi spū tuo
tāqꝫ digito tuo. vt eā nō tāqꝫ seruꝰ sine
amore metuerē. sꝫ casto timoē dili
gerē ⁊ dilectiōe casta timerē Et ido
vide q̄d seq̄tur: Q̄m dulcia fauci-
bꝰ meis v̄ba tua. vel qd̄ de greco est
expssiꝰ eloq̄a tua Sup mel ⁊ fauū
ori meo Hec ē illa suauitas quā de
us dat vt terra nostra det fructum
suū. vt bonū vē bn̄. id ē nō mali car
nalis formidiē sꝫ bōi spūalis delcā-
tiōe faciamꝰ: Nōnulli sane codices
nō hn̄t fauū. sed plures hn̄t mellis:
Estāt similis apta doctrina sapiētie
melli. fauo vero q̄ de obstruosioꝝ-
bus sacramētis tāqꝫ de cellis cereis
ore disserētis velut mādētis expmī
veꝝ ori cordis nō carnis est dulcis:
Sꝫ q̄d est qd̄ ait: A mādatis tuis
intellexi: Aliud em̄ est mandata tua
intellexi. aliud a mādatis tuis: Nes
cio g̊ q̄d aliud se significat ītellexisse
a mādatis dei. hꝰ ē q̄ꝫtū m̄ videtur fa
ciēdo mādata dei ꝑueīsse se dicit ad
eaꝝ rerū intelligētiam q̄ cōcupiue-
rat scire: ꝓpter qd̄ scriptū est. cōcu-
pisti sapiētiam. serua mādata ⁊ do
minꝰ ꝑbet illā tibi. ne q̄sqꝫ ꝑposterꝰ
an̄qꝫ habeat hūilitatē obediētie. ve-
lud ad altitudinē sapientie ꝑuenire.
quā cape nō pt nisi ordiē venerit:
Audiat g̊. altiora te ne q̄sieris ⁊ for-

tiora te ne scrutatus fueris. sz q̄ p̄ce
pit tibi dn̄s illa cogita semp̄. Sic hō
ad occultoꝝ sapiētiā p̄ueīt p̄ obedi
entiam mādatorū. Cū aūt dixisset. q̄
tibi p̄cepit dn̄s illa cogita. ideo ad-
didit semp̄. q̄a ꝛ custodiēda ē obedi
entia vt p̄cipiatur sapiētia. ꝛ p̄cep-
ta sapiētia nō ē deserēda obediētia:
Sp̄ūaliū itaqꝫ mēbroꝝ xp̄i vox ista
est. a mādatis tuis intellexi: Hoc ei
recte dicit xp̄i corpus in eis. q̄bꝰ mā
data seruātibꝰ ꝓpt̄ istā custodiā mā
datoꝝ p̄betur vberior doctrina sa-
piētie. Propterea inq̄t odio habui
oēm viā iniq̄tatis: Necesse est eñ
vt oderit oēm iniquitatē amor iusti
cie. q̄a tāto maior est q̄nto eū magis
inflammat amplioris dulcedo sapi
ētie q̄ p̄bet̄ ei q̄ obtēp̄at deo ꝛ a mā
dat ei ꝰ itellexit

Expl̄. sermo vicesimꝰ secūdꝰ: Incipit sermo vicesimꝰ t̄ciꝰ de v̄su psalmi. lucerna pedibꝰ meis v̄bū tuum. vsqꝫ ad inclinaui cor meū ad faciendas iustificatioēs tuas ꝓpt̄ et̄nā retributioēm

Scrutādos atqꝫ tractādos p̄ viribꝰ q̄s deꝰ doāt nūc istos v̄sus psalmi huiꝰ aggredimur. q̄rū p̄mus est. Lucerna pedibꝰ meis v̄bū tuū ꝛ lumē semitis meis. Nō ē lucerna hoc repetitū est lumē. q̄d pedibꝰ meis hoc semitis meis: Quid ē g̊ v̄bū tuū: Nūquid nam illud q̄d i principio erat deus apud deū. v̄bū scꝫ p̄ q̄d facta sunt oīa: Non est ita. Nam illud v̄bū lumen est sed lucerna nō est: Lucerna quippe creatura nō creator. que p̄ticipatione incommutabilis lucis accenditur. Hoc erat iohānes de quo dicit verbum deus. ille erat lucerna ardens ꝛ lucens. Sed lumen est ꝛ lucerna. ꝛ tamen in comparatiōe verbi de q̊ dictum est deus erat verbum. non erat ille lumen. sed missus est vt testimonium p̄hiberet de lumine. Erat eñ lumen verum nō quod illuminatur vt homo sed quod illumiāt omnem homiēm. Nisi aūt ꝛ lucerna ꝛ lumen esset. nō diceret apostolus. vos estis lumen mūdi. Quo audito ne id se putarēt esse quod ille qui hoc dixerat. nam ꝛ de seipso q̊dam loco dixit. ego sum lumen mundi. ait illis de illis. nō potest ciuitas abscōdi supra montem cōstituta. neqꝫ accēdūt lucernā ꝛ ponūt eam sb̄ modio sed supra cādelabrum vt luceat omnibus qui in domo sunt. sic luceat lumen vestrū coram hominibus vt scirēt se tāq̄ lucernas de illo lumine quod immutabiliter lucet accensas. Nulla quippe creatura q̄uis racionalis ꝛ intellectualis a seipsa illuminatur. sed participatione sempiterne veritatis accenditur. eciaz si aliquādo dies vocatur. non dies dominus sed quem fecit dominus. ꝛ idō adhuc subdidit. accedite ad dominū ꝛ illuminamini. ꝓpter quam participacōnem in q̄ntum homo est ip̄e mediator lucerna in apocalipsi nūcupat̄. sed singl̄aris ē ista susceptio. De nullo eñ sanctoꝝ dici diuitus potuit. aut dici nullomō fas est verbum caro factū est. nisi de vno mediatore dei ꝛ hoim. Cum igitur lumē dicatur vnigenitū verbum. eq̄le gignēti lumen dicatur. ꝛ homo ab illo v̄bo illumiēt̄ q̄ dicit̄ ꝛ lucerna sicut iohēs. sic ꝫ ap̄li. nec vllꝰ eoꝝ hō fit v̄bū. ꝛ illō v̄bū a quo illuiati sunt lucerna non fit. q̄d est h̄ v̄bum quod ita lumen dicitur vt lucerna sit. ait enim. lucerna pedibus meis verbū tuū ꝛ lumen semitis meis. nisi verbum intelligamꝰ q̄d factū ē ad p̄

phetas. vel qđ p̄dicatū est ꝑ apl̄os:
Nō v̄bū xp̄m ſʒ v̄bū xp̄i de q̊ ſcriptū
ē. fides ex auditu. auditꝰ āt ꝑ v̄buʒ
xp̄i Nā ⁊ v̄bū ꝓpheticū lucerne cōꝑ
ās apl̄s petrꝰ. h̄ẽmꝰ inq̇t certiorem
ꝓpheticū ſermoēm cui bn̄facitis in
tēdētes velut lucerne in obſcuro lo
co Qđ itaqʒ hic ait. lucerna pedibꝰ
meis v̄bū tuū ⁊ lumē ſemitis meis.
v̄bū ē qđ ſcripturis ſanctis ōibꝰ con
tiētur: Iuraui inq̇t ⁊ ſtatui cuſto
dire iudicia iuſticie tue. tn̄ bn̄ ambu
lās ad illā lucernā. ⁊ rcās ſemitas ha
bēs Sec̄pti āt v̄bo illud qđ an̄cedit
expoſitū ē: Quaſi em̄ q̄rēmꝰ qđ eēt
iuraui. adiūxit ⁊ ſtatui Hoc em̄ ap=
pellauit iuramētū qđ ſtatuit ꝑ ſacra
mētū. q̇a ita dēt ēe mēs fixa in cuſto
diēdis iudicijs iuſticie dei. vt ſit ōni
no ꝓ iuratiōe qđ ſtatuit: Fide autē
cuſtodiūtur iudicia iuſticie dei. cum
ſub deo iuſto iudice nec recte factū
infructuoſum nec pcc̄m creditur in
punitū Sed ꝓ hac fide q̇a multa et
grauiſſiā mala corpꝰ ꝑtulit xp̄iſti:
Humiliatꝰ ſum inq̇t vſqʒ valde
Nō aūt ait humiliaui me. vt hūilita
tē q̄ in p̄cepto eſt intelligē ſit neceſſe.
ſʒ ait hūiliatꝰ ſum vſʒ valde. maxiāʒ
ſcʒ paſſus ꝑſecutioēm ꝓ eo ꝙ iura=
uit ⁊ ſtatuit cuſtodire iudicia iuſti=
cie dei Et ne in tāta hūiliatiōe fides
ipſa deficeret. addidit: Dn̄e viuifi
ca me ſcđm v̄bū tuū. hoc ē ſcđm pro
miſſum tuū Nā ⁊ v̄bū ꝓmiſſoꝝ dei
lucerna eſt ⁊ lumē ſemitis Sic ⁊ ſu=
perius vt eū deꝰ viuificet orauit in
hūilitate ꝑſecutiōis vbi ait. paulo=
minꝰ cōſummauerūt me in terra. e=
go āt nō dereliq̇ mādata tua. ſcđm
miām tuā viuifica me. ⁊ cuſtodiam
teſtiōnia id eſt martiria oris tui:
Vbi intelligitꝰ ſi ip̄e nō viuificet do=
nādo paciētiā ꝓpter qđ dictū eſt. in

veſtra pacientia poſſidebitis aiās
veſtras. ⁊ de quo dictū eſt. q̊niā ab
ipſo eſt patiētia mea. nō corpus in
ꝑſecutiōe mortificari ſed aiām. non
cuſtodiēdo martiria ⁊ iudicia iuſtiꝰ
dei: Voluntaria oris mei bn̄placi=
ta fac dn̄e. hoc eſt placeāt tibi noli re
probaꝰe ſʒ approba: Bn̄ āt itelligūtꝰ
oris volūtaria ſacrificia laudis con
feſſiōe caritatis oblata Vn̄ dictū eſt
volūtarie ſacrificabo tibi Sed qđ ē
qđ adiūgit Et iudicia tua doce me:
Nōne ipſe in v̄ſibus ſuꝑioribꝰ dixe
rat. a iudicijs tuis nō decliāui: Quō
iſtuc ſi ea nō nouerat. Porro ſi no
uerat. quō hic dicit. ⁊ iudicia tua do
ce me: An ſicut illud eſt. ſuauitatem
feciſti cū ſeruo tuo. ⁊ poſtea dicit ſu
auitatē doce me: Quod ita expoſui
mus vt intelligēmus v̄ba ꝓficiētis
⁊ addi ſibi ad id qđ accepat poſtulā
tis Anima mea in māibꝰ tuis ſem
per. Nō nulli codices h̄nt in māibꝰ
meis. ſed plures in tuis. ⁊ hoc q̇dem
planū eſt Iuſtoꝝ em̄ anime in ma=
nu dei ſunt. in cuiꝰ manu ſunt ⁊ nos
⁊ ſermoēs noſtri Et legis inquit
tue nō ſum oblitꝰ. tn̄ ad nō obliuiſ=
cendam dei legem manibus ip̄ſius
adiuuetur eius memoria. vbi eſt eiꝰ
anima Anima v̄o mea in manibus
meis quomodo intelligatur ignoro
Iuſti quippe iſta verba ſunt nō in=
iuſti. redeūtis ad patrem nō diſcedē
tis a prē Nam poteſt videri ille iu=
nior filius aiām ſuā in māibus ſuis
habē voluiſſe qn̄ dixit pr̄i. da michi
ſubām meam q̄ me tangit. ſed ideo
mortuus erat ideo perierat An for
te ita dictum eſt. anima mea i mani
bus meis. tn̄ eam viuificandā of=
ferret deo: Vn̄ alibi dr̄. ad te leuaui
animam meam: Dixerat em̄ ⁊ ſ̄ſu
ꝑiꝰ. viuifica me: Poſuerūt inquit

pccōres laqūm̄ ⁊ a mādatis tuis n̄
erraui Vn̄ hoc nisi q̄a ei⁹ aiā in māi-
bus dei vel in suis viuificāda offer²
deo: Hereditate acq̄siui testiōnia
tua ineternū: Nōnulli vno v̄bo vo
lētes dicere qd̄ vno v̄bo i greco po
situ ē est. hēditaui īcp̄tati sunt Qd̄ ⁊ si
latim ēe posset. magis significaret
eū q̄ dedit hereditatē q̄ꝫ eū q̄ accepit
vt sic eēt hēditaui quō ditaui: Meli
us q̄ duob⁹ v̄bis insinuatur iteger
sensus. siue dicatur hēditate possedi
siue dicatur hēditate acq̄siui. nō hē
ditatē ſꝫ hēditate: Si aūt q̄ritur qd̄
acq̄sierit hēditate. testiōnia inq̄t tua
qd̄ volēs intelligi nisi vt testis dī fie
ret. ei⁹ q̄ꝫ testiōnia cōfiteretur. id ē
vt martir dei fieret. atq̄ꝫ ei⁹ martiria
diceret sicut m̄tires dicūt a p̄rē sibi
cui⁹ heres ē ēe collatū: Multi q̄ppe
voluerūt neq̄ꝫ potuerūt. nulli tamē
potuerūt nisi q̄ voluerūt. q̄a nō po-
tuissent si dei testiōnia negaē voluis
sent. ſꝫ eciā ipoꝝ p̄pata ē volūtas a
dn̄o. id̄ hec hēditate se acq̄sisse iste
testatur. ⁊ h̄ in etn̄ū. q̄a nō est in eis
gl̄a tp̄alis hoīm vana q̄rētiū. ſꝫ eter
na gl̄a ē breui tp̄e paciētiū ⁊ sine fine
regnātiū Vn̄ sequtur Qm̄ exulta⁹
cordis mei sunt: Et si afflictio cor-
poris. exultatio tn̄ cordis Deīn̄ sub
iecit: Incliāui cor meū ad facien-
das iustificatioēs tuas in etn̄ū p̄p̄
retributioēm: Qui dicit incliāui cor
meū. ipse iā dixeāt incliā cor meū in
testiōnia tua. vt intelligam⁹ simul h̄
ēe ⁊ diuini muneris ⁊ p̄p̄rie volūta-
tis Sꝫ nūq̄d ietn̄ū facturi sum⁹ ius-
tificatioēs dei: Opa illa quidē que
opam² circa p̄prioꝝ necessitates et-
na ēe nō p̄nt sicut nec ip̄e necessita-
tes. sed si nō diligēdo ista facimus
nulla est iustificatio. si aūt diligēdo
eterna est ipsa dilectio. ei q̄ꝫ etn̄a ē
p̄pata retributio. P̄pter quā retribu
tionem dicit se inclinasse cor suū ad
faciendas iustificationes dei. vt in
eternum diligens in etn̄ū mereatur
hr̄ē qd̄ diligit:

Expl. sermo vicesim⁹ t̄ci⁹ Incipit
sermo vicesim⁹ q̄rt⁹. de v̄su psalmi
iniq̄s odio habui. vsq̄ꝫ ad id P̄pterea
dilexi testiōnia tua sp̄:

PSalmi hui⁹ loc⁹ de q̄ in volū
tate dei deputaturi sum⁹ sic
incipit: Iniquos odio habui ⁊ le
gē tuā dilexi: Nō ait iniq̄s odio ha
bui. ⁊ iustos dilexi. aut iniq̄tatē odi
o habui ⁊ legē tuā dilexi: sed cū dix-
isset iniquos odio habui. exposuit q̄
re. addēdo. ⁊ legem tuā dilexi. vt de
mōstraret nō se in hōibus iniquis
odisse naturam qua hoīēs sunt. sed
iniquitatem qua legi quā diligit ini-
mici sunt Deinde seq̄tur Adiutor
meus ⁊ susceptor meus ēs tu. Adiu
tor ad bōa faciēda. susceptor ad ma
la euadēda Quod aūt adiūgit In
verbū tuum supersp̄aui. tāq̄ꝫ filius
p̄missionis loquitur: Sed quid sibi
vult versus qui sequitur Declina
te a me maligni ⁊ scrutabor manda
ta dei mei: Non enim ait faciam.
sed scrutabor. Vt ergo perfecte ea
diligenter q̄ꝫ nouerit. malignos a
se declinare desiderat. eos q̄ꝫ eciam
compellendo a se abigit: Nam ma
ligni exercent ad faciēda mandata.
ab scrutandis autem auocant non
solum cum persequuntur aut liti-
gare nobiscum volunt. verum eci-
am cum obsequuntur ⁊ honorant.
⁊ cum suis viciosis ⁊ negociosis
cupiditatibus adiuuandis vt occu-
pemur ⁊ eis nostra tempora im-
pendamus efflagitant. aut certe in
firmos p̄munt. et causas suas ad
nos deferre compellunt: Qui-

bus dicere nō audem⁹. dic hō. quis me cōstituit iudicē aut diuisorē int vos? Cōstituit em̄ talib⁹ causis ecclesiasticos ap̄ls cognitoēs. in foro ꝓhibēs iurgare xp̄ianōs Nec illis q̇dē q̄ aliena rapiūt sed sua cupide repetūt dicimus. cauete ab ōi cupiditate. cōstituētes eis an̄ ocl'os hoiēꝫ cui dictū ē. stulte hac nocte aufētur a te aiā tua. q̄ ꝑpasti cui⁹ erūt. q̇a qn̄ dicim⁹ nō recedūt nec declināt a nobis ſꝫ instāt vrguēt ꝑcātur timl'tuātur extorquēt. vt ip̄is poci⁹ ad ista q̄ diligūtq̄ꝫ scrutādis dei mādatis que diligim⁹ occupem². O q̄to tedio t² baꝝ turbulētaꝝ. ꝛ q̄nto desiderio diuiōꝝ eloq̇oꝝ dictū est. decliāte a me maligni ꝛ scrutabor mādata dei mei Ignoscāt obediētes fideles. qui ꝑ suis scl'arib⁹ causis raro nos querūt. ꝛ iudicijs nostris facillime acq̇escūt nec nos cōterūt litigādo sed obtemperādo poci⁹ cōsolātur: Certe ꝓp̄t eos qui ꝛ inter se ꝑtinaciter agūt. et quādo bonos ꝑmūt nostra iudicata cōtēpnūt faciūtq̄ꝫ nobis perire tp̄a rebus erogāda diuinis. certe in quā ꝓpter istos ꝛ nobis liceat exclamare in hac voce corꝑis xp̄i. decliāte a me maligni ꝛ scrutabor mādata dei mei: Deinde postea q̄ꝫ veluđ ab oculis cordis sui muscas irruentes abegit. redit ad eum cui dicebat. adiutor meus ꝛ susceptor me⁹ es tu in v̄bū tuū speraui. ꝑcem q̄ꝫ cōtinuans: Suscipe me inquit scd̄m eloquiū tuū ꝛ viuā. ꝛ ne cōfundas me ab expectatiōe mea Qui iam dixeāt susceptor meus. poscit magis magisq̄ꝫ suscipi. ꝛ ad illud ꝓp̄t qđ tolerattā ml'ta molesta ꝑuci. veri⁹ ibi se q̄ꝫ in istis huānaꝝ reꝝ sompnijs fidel' ēe victuꝝ Sic em̄ de futuro dictum est vt viuā. tāq̄ꝫ in hoc corpore mortuo nō viuatur: Corp⁹ em̄ mortuū est ꝓp̄t pccm̄. ꝛ expectātes r̄dēptionē corꝑis nostri spe salui facti sumus. ꝛ qđ nō videm⁹ spātes ꝑ paciētiam expectam⁹. ſꝫ spes nō cōfūdit si caritas dei diffunditur in cordib⁹ nostris ꝑ spm̄ scm̄ q̇ dat⁹ est nobis. ꝓpter q̄ largius accipiēda clamatur ad prēm. ne cōfundas me ab expectatiōe mea: Et tāq̄ꝫ ei rn̄sum fuerit i silentio. si nō vis cōfundi ab expectatiōe tua. nō intermittas meditari iustificatioēs meas. sentiēs istam meditationē plerūq̄ꝫ anime lāguorib⁹ impediri: Adiuua me inquit ꝛ saluus ero ꝛ meditabor in iustificatiōibus tuis semꝑ. spreuisti oēs. vl' qđ de greco diligēti⁹ videtur expssuꝫ ad nichilū deduxisti Omnes discedētes a iustificatiōib⁹ tuis. q̇a iniusta cogitatio eoꝝ Ideo ergo clamauit adiuua me ꝛ salu⁹ ero ꝛ meditabor in iustificatiōibus tuis semꝑ. q̇a in nichilū redigit de⁹ oēs discedētes a iustificationibus suis: Quare autem discedunt? Quia iniusta est inquit cogitatio eorum: Ibi acceditur ibi disceditur. omnia opera vel mala vel bona a cogitatione procedunt. In cogitatione quisq̄ꝫ innocens. in cogitatione reus est. ꝓpter quod scriptum est. Cogitatio sancta seruabit te. Et alibi legitur In cogitationibus impij iterrogatio erit Et apostolus. cogitationibus ait accusantibus aut eciam excusantibꝫ Ubi aūt felix est. qui in cogitatione miser est? Aut quō ibi non miser est. qui ad nichilum redactus ē? Magna quippe est sterilitas iniquitas. merito dictum est. confundantur iniq̄ faciētes vane id ē ianiter t̄q̄ꝫ redacti i nichilū Seq̇t' i psalmo Preuaricatoēs deputaui vel putaui vel

existiāui oēs pccōres tre Multꝭ em̄ modis nr̄i intꝑtati st̄ vnū v̄bū grecū qđ ē elogisamē. ſꝫ ꝓfunda est ista sentēcia. ⁊ si adiuuerit dn̄s operosius disputatiōe alia penetrāda ē Nā et qđ additū ē Proptēa dilexi testimonia tua sp̄. m̄ltō āplīꝰ eā ꝓfundā facit: Dicit em̄ apl̄s. lex iram opat̄. Huiꝰ ꝗꝫ dci rōnē reddēs. vbi em̄ n̄ ē lex inq̄t nec p̄uaricatio. ita oñdens nō oēs ēe p̄uaricatoēs Nō em̄ oēs habent legem: Non autem omnes habē legē alio loco euidētius ait. q̄ sine lege peccauerūt sine lege ꝑibūt Quid sibi ergo vult p̄uaricatores deputaui oēs pccōres terre: Sed h̄ q̄stionē ꝓposuisse suffecerit. alio si deꝰ donāuerit sermōe tractādam. ne huiꝰ ꝓlixitas eā cogat āgustiꝰ explicari ꝗꝫ vt bn̄ possit qđ explicatur intelligi:

C Expl̄. sermo vicesimꝰ q̄rtꝰ Incip̄ sermo xxq̄ntꝰ de v̄su psalmi p̄uaricātes r̄putaui oēs pccōres tre vsqꝫ ad a iudicijs em̄ tuis timui.

Querimꝰ si deo largiēte iuēire possimꝰ quō itelligēdum sit qđ in isto psalmo magno dictū est. p̄uaricatoēs vel pociꝰ p̄uaricātes. grecus em̄ parauenotas ait nō parauatas. q̄rimꝰ ḡ quō itelligēdū sit p̄uaricātes deputaui oēs pccōres terre. xpt̄ qđ ait apl̄s. vbi em̄ lex nō est nec p̄uaricatio. Hoc āt dixit cū a lege ꝓmissa distinguēt. Nā vt de suꝑioribꝰ sensus pleniꝰ intelligat̄ n̄ ei ꝑ legē inq̄t ꝓmissio abrahe aut semi eiꝰ vt heres eēt mūdi. ſꝫ ꝑ iusticiā fidei Si em̄ q̄ ꝑ legē hēdes st̄. exinanita est fides ⁊ euacuata est ꝓmissio. lex enim iram opatur. Vbi enim nō est lex nec p̄uaricatio. Ideo ex fide. vt scd̄m grām firma sit ꝓmissio ōni semi. nō ei tātū qđ ex lege est. sed et ei qđ ex fide est abraham q̄ est pater oīm nostrum Cur hoc apl̄s ait nisi vt oñderet legem sine ꝓmissiōis gr̄acia nō solū nō auferre vex ⁊ augere pccm̄: Vn̄ ⁊ illud est. lex subitrauit vt habūdaret delictū. Sed q̄a ōnia ꝑ grām dimittūtur. nō solū q̄ sine lege verū eciā q̄ in lege commissa sunt ideo ibi secutus adiūxit. vbi autem habūdauit delictum suꝑhabūdauit grā. Nō itaqꝫ p̄uaricātes deputat oēs pccōres apl̄s. sed eos tātū p̄uaricātes deputat q̄ trāsgrediūtur legem Vbi em̄ nō est lex nec p̄uaricaº inquit. ac ꝑ hoc scd̄m apl̄m oīs q̄ dē p̄uaricator ē pccōr q̄a peccat in lege sed nō oīs pccōr est p̄uaricator. q̄a peccāt aliq̄ sine lege. vbi autē nō est lex nec preuaricatio Porro si nemo sine lege peccaret. nō idem ip̄e apl̄s diceret. q̄cūqꝫ sine lege peccauerunt sine lege peribūt Scd̄m vero istum psalmū si preuaricātes sunt omnes pccōres. nullū est itaqꝫ sine p̄uaricatione peccatum. nulla est aūt p̄uaricatio sine lege. nullum est igitur nisi in lege pccm̄ Qui ergo dicit preuaricantes deputaui omnes peccatores terre. nullos esse omnino nisi q̄ legem transgressi sunt. vult intelligi peccatores. ⁊ ob hoc aduersatur ille qui dixit. quicumqꝫ sine lege peccauerunt sine lege peribunt. Secundum illū q̄ppe sunt aliq̄ pccōres ꝗꝫuis nō sint p̄uaricatoēs. id ē q̄ sine lege peccauerūt. Vbi em̄ nō est lex. nec preuaricatio Scd̄m istū āt nullus est sine p̄uaricatiōe pccōr. quia p̄uaricātes deputat oēs pccōēs tre nullꝰ ḡ scd̄m istū sine lege peccauit. quia vbi non est lex. nec preuaricaº An forte dicturi sumus verū q̄ dē ēe qđ nec preuaricatio sit vbi nō ē lex

sed vex̄ nō esse qd̄ aliq̄ sine lege pec-
cauerit. aut vex̄ q̄dē esse aliq̄s sine le
ge peccasse. sȝ vex̄ nō esse vbi lex nō
est p̄uaricationē esse nō posse: Ad v
trūqȝ ap̄ls dixit. verū est q̊ vtrūqȝ. qȝ
vtrūqȝ p apl̄m veritas dixit. Quō q̊
erit vex̄ qd̄ in psalmo isto eadē ꝓcul
dubio veritas dixerat. p̄uaricantes
deputaui oēs pcc̄ores terre: Rñdeᷣ
eīn nobis Qui sunt q̊ illi q̄ scd̄ȝ apl̄m
sine lege peccauerūt: Nō eīn ex eis
quisqȝ p̄uaricās deputādꝰ est. cum
scd̄m eūdē apl̄m p̄uaricatio nō fit v
bi lex nō est Sȝ nimix̄ cū dicēt apl̄s
q̄cūqȝ sine lege peccauerūt sine lege
pibūt. de illa lege aiebat quā deꝰ de-
dit p moysen famlū suū ppl̄o suo isrl̄
Hoc ipa q̄ circūstāt v̄ba eiꝰ ostēdūt
Disputabat eīn de iudeis ꝛ grecis.
id ē gētibꝰ nō ad circūcisionē sȝ ad p̄
puciū ptinētibꝰ. ideo sine lege eos
dicēs. q̄a nō acceperant legē quā se
accepisse gloriabātᷣ iudei: Vñ ill̄ ait.
si autem tu iudeꝰ cognoiaris ꝛ req̄-
escis in lege ꝛ gl̄aris in deo. Deniqȝ
vñ ad hāc sentēciā venerit ituēdū ē.
vt dicēt. q̄cūqȝ sine lege peccauerūt
sine lege peribūt Ira inq̄t ꝛ indigna
tio tribulatio ꝛ āgustia in oēm aīāȝ
hōis operātis malū iudei p̄mum et
greci. gl̄a āt ꝛ honoꝛ ꝛ pax ōni opā
ti bonū iudeo p̄mū ꝛ greco. nō ē ei
psoāx̄ acceptio apud deū Et h̄ addi
dit vñ nūc q̄stio ē ꝛait. q̄cūqȝ eīn sine
lege peccauerūt sine lege peribunt.
ꝛ quicūqȝ in lege peccauerūt p legē
iudicabūtur. hos vtiqȝ iudeos illos
āt grecos volēs intelligi qm̄ de hẏs
agebatur. vtrosqȝ sub pcc̄o esse de-
mōstrās. vt egere se grā vtriqȝ fate
ātur. ꝓpter quod dicit. nō eīn ē dis-
tictio. omnes eīn peccauerunt ꝛ e-
gent gloria dī. iustificati gratis per
grām ipsius per redemptionem q̄ ē
in xp̄risto ihū Quos itaqȝ dicit oēs
peccasse. nisi iudos ꝛ grecos de. q̄bꝰ
dixerat nō eīn est distinctio: Nam ꝛ
de hẏs pauloāte causati eīn sumus
inq̄t iudeos ꝛ grecos oēs sub pcc̄o
ēe. ac per hoc. quicūqȝ sine lege pec
cauerūt. illa scȝ de qua iudei gloꝛiabā
tur sine lege peribūt. ꝛ quicūqȝ in le
ge peccauerūt id est ipsi iudei per le
gem iudicabūtur. nec ideo nō peri-
būt nisi credāt in eū qui venit querē
qd̄ perierat. Nōnulli quippe eciam
catholici tractatoēs in hẏs apl̄i ver
bis aliter q̄ȝ se res habet parū attē-
dēdo sapuerūt. vt dicerēt illos peri
re qui sine lege peccauerūt. hos āt
q̄ in lege peccauerūt iudicari tātum
modo nō perire. tāq̄ȝ p penas trāsi
toꝛias credātur esse purgādi. sicut il
le de quo dictū est ipse āt saluus erit
sic tamen q̄si per ignem Sed h̄ meri
to fundamēti bene intelligitur de q̊
agebat apl̄s vt hoc diceret Superi
us q̄ppe dixerat. vt sapiēs architec
tus fundamētū posui. alius supedi
ficat. vnusq̄sqȝ aūt videat quō sup-
edificet Fundamentum enim aliud
nemo potest ponere pꝛeter quod
positum est quod est xp̄ristus ihs.
ꝛ cetera vsqȝ ad eundem locum vbi
eum dixit per ignem saluari qui sup
hoc fundamētum nō aurū argentū
lapides pꝛeciosos sed lingna fenum
stipulā edificat. nō tñ respuit ne reci
piat nec receptū deserit fundamētū
id qȝ oibus carnalibꝰ suis q̄bus capi
tur atqȝ succumbit delcātionibꝰ āte
pōit cū ad hūc articulū vētū fuerit
vt aut ille deserātᷣ aut xp̄s. vbi si non
āñpōitᷣ xp̄s nō ille ē fundamentum
Oibꝰ q̄ppe structure posterioꝛibꝰ
ptibus āteponitur fundamētū. nec
cogitasse existio eos q̄ senserūt ñ pe
rire de q̄bus dictū est p legē iudica-

bũtur. nisi q̇a fundamẽtũ hñt xp̃m:
Paꝝ g̊ attẽderũt qd̃ demõstraui-
mus. atq̧ ip̃a scriptura clamat de iu
deis hoc apl̃m dicẽ q̇ sine fundamẽ
to sunt xp̃o: Quis at̃ xp̃ian⁹ dixerit
nõ perire iudeũ si nõ credat in xp̃m
sed tãtũmõ iudicari. cũ xp̃s ipse ad
eãdem gẽtem ꝓpt̃ oues q̃ iñ perier̃t
se missum ẽe testet̃. ⁊ tolerabilius
dicat futuꝝ sodomitis in die iudicij
q̇ vtiq̧ sine lege perierũt ꝙ̃ ciuitati
iudeẽ q̃ in eũ nõ credidit tãta v̄tute
mirabilia faciẽtẽ: Si g̊ apl̃s scd̃m le
gem quã de⁹ p̱ moysen pp̃lo israhel
dedit ceteris at̃ gẽtib⁹ nõ dedit. sine
lege dixit esse ceteras gẽtes. q̇d itel-
lecturi sum⁹ in isto psalmo dictum
esse p̄uaricãtes estimaui oẽs pccõ-
res terre. nisi intelligam⁹ aliquã le-
gem nõ p̱ moysen datã scd̃m quam
sunt p̄uaricãtes ceteraꝝ gentiũ pec
catores: Vbi em̃ lex nõ est nec p̄ua-
ricatio Que ista lex est nisi forte illa
de qua idem dicit apl̃s. gẽtes q̃ legẽ
nõ hñt naturaliter q̃ legis sunt faci-
ũt hij legẽ nõ hñtes ipsi sibi sc̃ lex:
Scd̃m hoc ergo qd̃ dicit legem nõ
hñtes sine lege peccauer̃t sine lege
peribũt. scd̃m id vero qd̃ ait ipsi sibi
sunt lex. nõ inmerito p̄uaricatores
estimãtur oẽs pccõres terre Null⁹
em̃ ẽ q̇ faciat alteri iniuriã nisi q̇ fie-
ri sibi nolit. ⁊ in hoc trãsgredit̃ natu
re legẽ. quã nõ sinitur ignorarẽ dum
id qd̃ facit nõ vult pati Nũq̇d at̃ lex
ista naturalis nõ erat in pp̃lo isrl̃:
Erat planẽ. qm̃ ⁊ ip̃i hoĩes erãt Sine
lege at̃ naturali eẽnt. si p̄ter naturã
humãi generis ẽe potuissent: Mul
tomagis g̊ p̄uaricatoẽs facti sunt
lege diuiã. qua naturalis illa siue in
staurata siue aucta siue firmata sit.
Iã v̊o si i oib⁹ pccõrib⁹ t̄re nõ incõ-
grue deputãtur ⁊ p̱uuli ꝓpt̃ origiãl̃

vincula pcc̃i. eciã ip̃i in siĩtudiẽ p̄ua
ricatiõis ade ad illã p̄uaricationem
p̱tinẽ mõstrãt̃ q̇ data lege in p̱adiso
p̄ma ɔmissa ẽ. ac p̱ h̃ recte nullo p̱-
sus excepto p̄uaricatoẽs estimant̃
oẽs pccõres terre: Oẽs at̃ peccaue
rũt ⁊ egẽt gl̃a dei Oẽs igitur p̄uari
cãtes grã saluatoris inuenit. alios
maius alios min⁹: Quãto em̃ legis
maior in q̊cũq̧ cognitio. tãto mĩor
pcc̃i excusatio. q̃to mĩor pcc̃i excu-
satio. tãto mãifestior p̄uaricatio:
Restabat g̊ vt õib⁹ nõ sua sed dei id
est a deo donata iusticia subueĩret:
Vñ ait apostol⁹. p̱ legẽ cognicõ pec
cati Nõ ergo ablatio s̃ cognitio:
Nũc at̃ sine lege inq̇t iusticia d̃i ma
nifesta ẽ. testificata p̱ legẽ ⁊ ꝓphãs:
Proinde eciã iste subiũxit: Prop
terea inquit dilexi testiõnia tua.
Tãq̧ dicẽt Quĩ lex siue in p̱adiso da
ta siue naturaliter insita siue litteris
ꝓmulgata p̄uaricatoẽs fecit õnes
pccõres terre. ꝓpterea dilexi testiõ
nia tua que sunt in lege tua de gra-
tia tua. vt non sit in me iusticia mea
sed tua. Lex em̃ ad hoc prodest vt
mittat ad grãm. non solum em̃ qd̃
attestatur manifestande iusticie d̃i
que sine lege est. verum eciam hoc
ipso quod preuaricantes fecit. ita
vt eciã quos littera occidit ad viui-
ficãtẽ spiritum confugere timorẽ cõ
pellat. p̱ quẽ peccatorum deleatur
vniuersitas ⁊ recte factorũ caritas
inspiret̃. ꝓptẽa inq̇t dilexi testiõnia
tua Quidã codices hñt sp̱ q̇dã ñ hñt
s̃ si est. sic accipiẽdũ ẽ sp̱. vt sic intelli
gatur ꝙ̃ diu hic viuitur. Hic sunt
enim testimonia necessaria de lege
⁊ ꝓphetis attestantia iusticie dei
qua iustificamur gratis. hic sunt et
nostra testimonia necessaria ꝓ q̇b⁹
ipsam que hic agit̃ vitã mr̃es finie-

rūt Cognita itaqꝫ dei grā q̄ sola libe
rat a preuaricatione q̄ legis cogniti
one committitur. orādo dicit. Cō
fige clauis a timore tuo carnes me
as. Sic em̄ expressius interp̄tati sc̄
quidam nostri quod grece vno v̂bo
dici potuit. id est atholoson: IHoca
liȷ̄ cōfige dicere voluerūt nec addide
rūt clauis. atqꝫ ita dū volūt vno ver
bo greco vnū latinū interpretando
reddere sentenciam minus explica-
uerūt. quoniam in eo quod est con-
fige nō sonāt claui catholoson autē
sine clauis intelligi n̄ potest: nec nisi
duobꝰ verbis latine dici potest sicut
dictum est confige clauis. Vbi quid
vult intelligi. nisi qđ ait ap̄ls. michi
aūt absit gloriari nisi in cruce domi
nostri ihū xp̄isti per quem michi
mūdus crucifixus est ꝛ ego mūdo.
Et iterum xp̄isto inquit cōfixꝰ sum
cruci. viuo aūt iā nō ego viuit vero
in me xp̄istus Quod quid est aliud
nisi nō est in me iusticia mea q̄ ex le-
ge est. in qua preuaricator effectus
sum. sed iusticia dei id est q̄ michi ex
deo est nō ex me. Sic q̄ppe in me vi
uit nō ego sed xp̄istus. qui factꝰ est
nobis sapiēcia a deo ꝛ iusticia ꝛ sci-
ficatio ꝛ redemptio. vt queadmodū
scriptū est qui gloriatur in domino
glorietur. Item dicit. qui aūt sc̄ ihū
xp̄i. carnem suā crucifixerūt cū passi
onibus ꝛ cōcupiscencijs: Cum hic
dictum sit cū ipsi crucifixerit carnē
suā. in isto tamē psalmo deus roga
tur vt id faciat. cui dicitur. cōfige cla
uis a timore tuo carnes meas. vt in
telligamus eciā qđ recte facimꝰ gra
tie dei esse retribuēdum. q̇ in nobis
op̄atur ꝛ velle ꝛ operari ꝑ bona vo
lūtate Sed q̇d sibi vult qđ cum dixis
set cōfige clauis a timore tuo carnes
meas. addidit A iudicijs ei tuis ti
mui. Quid est confige timore tuo
timui em̄. Si em̄ iā timuerat vel ti-
mebat. cur adhuc vt a timore suo de
us crucifigeret carnes eiꝰ orabat.
An addi sibi volebat timorem vt tā
tū timēt q̄ātū sufficeret crucifigēdis
suis carnibus. id est cōcupiscentijs
affectibus qꝫ carnalibus. Tanq̄ꝫ di
cēs. ꝑfice in me timorē tuū. timui ei
a iudicijs tuis Sed ꝛ hic alius altior
sensus q̄ntum deus donat scrutato
sinu scripture huius eruēdus. Con
fige inquit clauis a timore tuo car-
nes meas a iudicijs em̄ tuis timui.
hoc est a timore tuo casto q̇ ꝑmaēt
in sc̄l'm seculi carnalia mea desideria
cōprimātur. a iudicijs ei tuis timui
cū michi lex minaretur penā q̄ michi
nō poterat dare iusticiā. Sed hunc
timorem quo pena metuitꝛ cōsum-
mata caritas foras mittit. que non
timore pene sed delectatiōe iusticie
liberos reddit Timor nāqꝫ iste quo
nō amatur iusticia sed timetur pe-
na seruilis est. ꝛ ideo nō crucifigit
carnem Viuit em̄ peccādi volūtas.
que tūc apparet in op̄e qn̄ sp̄atur i-
punitas Cū vero pena creditur se-
cutura latēter viuit. viuit tamē. mal
let em̄ licere ꝛ dolet nō licere quod
lex vetat. quia nō sp̄ūaliter delectatꝛ
eius bono sed carnaliter malū me-
tuit quod minatur Timore āt casto
ipsa q̄ hūc timorē foras mittit pecca
re timet caritas eciam si sequatꝛ ipu
nitas. q̇a nec impunitatē iudicat se-
cuturā qn̄ amore iusticie pccm̄ ip̄m
deputat penam Tali timore carnes
crucifigūtur. qm̄ carnales delecta-
tiōes q̄ legis littera vetātur pocius
q̄ꝫ vitātur sp̄ūalium bonorū delecta
tiōe vicūtur ꝛ eadem usqꝫ ad ꝑfecti
onem crescēte victoria perimūtur:
Ergo confige clauis inquit a timoē

tuo carnes meas. a iudicijs ei tuis timui. hoc ẽ da michi castum timorẽ. ad quem petẽdũ me tꝫ pedagogus timor legꝫ ille ꝑduxit. q̊ timorẽ a iudicijs tuis timui:

Explicit sermo vicesimusquintꝰ

Incipit sermo vicesimussextꝰ. de v̂su psalmi. feci iudiciũ ⁊ iusticiam ne tradas me calũpniantibꝰ me. et reliq̃

Estos magni psalmi huiꝰ v̂sus cõsiderãdos nũc suscepimus atqꝫ tractãdos. Feci iudiciũ ⁊ iusticiã. ne tradas me nocentibus me. Nõ mirum est eũ fecisse iudiciũ ⁊ iusticiã. qui supius poposcerat a timore dei vtiqꝫ casto configi clauis carnes suas. hoc est carnales cõcupiscẽtias q̃ solent quo minus rectũ sit nostrũ impedire iudiciũ Quãuis aũt siue rectum siue prauũ in nostri sermonis vsu iudiciũ nũcupetur. vñ hominibus in euangelio dicitur. nolite iudicare ꝑsonãliter sed rectũ iudicium iudicate. tñ hoc loco ita positũ est iudiciũ. tꝫ si rectũ nõ fuerit non debeat iudiciũ noiãri. alioq̃n nõ sufficeret dicẽ feci iudiciũ. sed diceretᷓ feci rectum iudiciũ Hoc genẽ locutus est dñs ihs vbi ait. reliq̃stis grauiora legis. iudiciũ ⁊ miãm ⁊ fidem Et hic eñ iudiciũ sic positũ ẽ. tꝫ nõ sit iudiciũ si ꝑuersum ẽ. ⁊ multis diuinãꝝ scripturaꝝ locis ita ponitur. q̃le illud est. miãm ⁊ iudiciũ cãtabo tibi dñe. ⁊ illud apud ysayã. expectaui vt facẽt iudiciũ fecit aũt iniq̃tatẽ. sed tãtꝫ idõ iam iudiciũ fit q̃a iustum ẽ. nec fit iudicium quia iniustum est Justicia vero nõ solet dici bõa iusticia vel mala iusticia. sicut aliquãdo dicitur bonũ malũ ve iudiciũ. sꝫ eo ipso iam bona est quia iusticia est: Sic ergo habet consuetudo loquẽdi vt dicatur ⁊ bonum iudiciũ ⁊ malum iudicium: quẽadmodũ habꝫ vt dicatur ⁊ bonus iudex ⁊ malus iudex: Sic ãt nõ dicitur bona iusticia vel mala iusticia. sicut nõ dicitur bonus iustus vel malus iustus: quia cõtinuo bonus quisqꝫ si iustus. Justicia ergo iustus est animi magni ꝑcipue qꝫ laudabilis. de qua nunc nõ est copiosius disputãdi necessitas. Judiciũ vero q̃n nõ nisi in bono ponitur. distinctior loquẽdi racio huius v̂tutis est oꝑatio. Qui eñ habꝫ iusticiam recte iudicat ymmo scd̃m istam locutionem qui habet iusticiam iudicat. quia nec iudicat si non recte iudicat Justicie noie hoc loco non ipsa virtus sed opus eius significatũ est. Quis eñ fecit in homine iusticiã nisi qui iustificat impium? Hoc est per grãm suam ex impio facit iustum Vnde ait apostolus. iustificati gratis ꝑ grãm ipsius: Facit ergo iusticiam id est opus iusticie. qui habet in se iusticiam id est opus gratie. Feci inquit iudiciũ ⁊ iusticiã ne tradas me nocentibus me. id est feci iudicium iustum. ne tradas me illis qui propterea me persequuntᷓ. Nam eciam quidam codices habẽt ne tradas me persequentibus me. Quod enim grece dictum est toesantidicusin. quidam interpretati sunt nocentibus. quidam persequẽtibus. quidam calumpniantibus. Miror autem omniũ quos i ꝓmptu habere potui codicum numquaꝫ me legisse aduersantibꝰ cũ sine ꝯtrouersia qd̃ grece ãtidicos hoc latine adũsarius appellatur. Orans itaqꝫ ne tradatur a dño aduersantibꝰ sibi q̃d orat. nisi qd̃ oramus cũ dicimus ne nos inferas in tẽptationẽ? Adũsarius ẽ eñ de q̊ dicit apostolus. ne forte temptauerit vos q̃ tẽptat. Et

tradit deus quem deserit: Eū q̇ppe
ille nō decipit quē iste nō deserit. in
volūtate sua p̄stās decori hōis vir
tutē. ab illo āt q̇ dixerat in habūdan
tia sua nō mouebor ineťnū. auertit
faciem suā ⁊ factꝰ est cōturbatꝰ sibi
qꝫ mōstratur Quisq̇s igitur a timo
re dei casto crucifixas habet carnes
suas. ⁊ nulla carnali corruptꝰ illece
bra facit iudiciū opꝰ qꝫ iusticie. orāē
dēt ne aduersantibꝰ tradatur. id est
ne timendo ꝑpeti mala ad facienda
mala ꝑsequētibꝰ cedat: A quo eēm
accipit victoriā cōcupiscētie ne vo
lūtate ꝑtrahatur. ab illo eciā robur
paciētie ne dolore frāgatur. qm̄ de
quo dr̄ dn̄s dedit suauitatē. de illo
eciam dicitur ab ipō ē eēm pacientia
mea Deniqꝫ seq̇tur: Excipe seruū
tuū in bonū vt nō calūpnientur me
suꝑbi Illi impellūt vt cadaꝫ in ma-
lū. tu excipe in bonū Qui āt interp̄-
tati sunt nō calūpniētur me. grecā
locutionē secuti sunt latiē lingue mi
nus vsitatā An forte hāc habet vim
cū dicitur nō calūpniētur me. quam
habēt si dicētur nō me capiāt calūp
niādo? Multe āt possent intelligi
calūpnie suꝑborū quibus hūilitas
xp̄iana despicitur. sed illa vel maxia
est si hoiēs hoc loco accipiūtur suꝑ
bi. q̄ a nobis mortuū calūpnientur
coli Hūilitas q̇ppe ipsa xp̄iana xp̄i
mortem insinuatur. cōmēdatur qꝫ
diuinitus Hec aūt calūpnia vtriſqꝫ
infidelibꝰ id est iudeis gētibus qꝫ cō
munis est: Habēt calūpnias suas
eciaꝫ heretici singul' q̇busqꝫ heresibꝰ
ꝓprias. hn̄t ⁊ scismatici. q̊s oēs suꝑ
bia de mēbrorꝫ xp̄i cōpage precidit:
Ipsiꝰ aūt dyaboli calūpnia q̄ta l' q̄l
sit. q̄ calūpniatꝰ est iusto dicēs. num
quid gratis colit iob dn̄m Quoruꝫ
oim calūpnie suꝑborꝫ tāqꝫ colubro-
rum venena dicuntur. cum vigilan-
tissima et diligentissima pietate xp̄s
crucifixus attēditur. ꝓpter quod fi
gurādū moyses deo miserāte ac iu
bēte exaltauit in hēmo similitudiēꝫ
serpētis in ligno. vt similitudo car-
nis peccati crucifigēda ꝑfiguraēťr i
xp̄o Hāc ituētes salutiferā crucem
omne calūpniātiū suꝑborꝫ virus ex
pellimus. quā ꝓrsus eciā iste q̊dam
mō valde intēte intuēs ait: Oculi
mei defecerūt in salutare tuū ⁊ i elo
q̇um iusticie tue Cristū quippe ipm̄
deus ꝓpť similitudiēm carnis pecca
ti. pccm̄ ꝑ nobis fecit. vt nos simꝰ
iusticia dei in ipso In huiꝰ igiť eloq̇
um iusticie dei defecisse dixit oc'los
suos ardēť ⁊ sitiēter intuēdo. dum
meōr infirmitatis huāne diuiāꝫ xp̄i
desiderat grām: ꝓpť qd̄ sequitur:
Fac cū seruo tuo scd̄ꝫ miām tuā.
nō vtiqꝫ scd̄m iusticiā meā. Et ius
tificatioēs inq̇t tuas doce me. illas
ꝓculdubio q̇bus deꝰ facit iustos n̄
ipsi se Seruꝰ tuꝰ sum ego Neqꝫ ei
bene michi cessit qn̄ esse volui liber
meus nō seruus tuꝰ: Da michi in
tellectū vt sciā testiōnia tua: Nūqꝫ
intermittēda est ista peticio: Nō ei
sufficit accepisse intellectū ⁊ dei testi
monia didicisse. nisi semꝑ accipiať
⁊ q̊dammō sꝑ bibatur de fonte lucꝫ
eterne: Testiōnia quippe dei q̄nto
fit quisqꝫ intelligētior tanto magis
magisqꝫ sciūtur Tempus inquit
faciēdi dn̄o: Id eēm plures codices
hn̄t. nō vt q̇dā dn̄e Qd̄ ergo tēpus
vel q̇d faciēdi voluit itelligi domiō?
Illud quidem quod pauloāte dixe
rat. fac cum seruo tuo scd̄m miām
tuam. hoc faciendi tempus domiō
Quid est autem nisi gratia q̄ in xp̄o
suo tempore reuelata est? De quo
tempore ait apostolus. cum auteꝫ

venit plenitudo tempꝑis misit deus
filium suum. ꝓpter quod alibi eciaꝫ
testimonium ꝓpheticū adiungens
vbi dixit. tempoꝛe acceptabili exau
diui te ⁊ in die salutis adiuui te. ecce
nūc inquit tempus acceptabile ecce
nunc dies salutis: Sed quid est ꝙ
tꝙꝫ volēs oñdere tempꝰ dño esse fa=
ciēdi cōtinuo subiūxit. D issipaue=
rūt legem tuam. velut ꝓpterea tem
pus eēt faciendi dño quia eius legē
dissipauerūt suꝑbi. q̇ ignoꝛātēs dei
iusticiā ⁊ suā querētes statuere ius=
ticie dei nō sunt subiecti? Quid ē em̄
dissipauerūt legem tuā. nisi pꝛeuari
catiōis iniquitate eius integritateꝫ
nō custodierūt? Opꝫtebat ergo vt su
perbis ⁊ de libertate sui arbitrij pꝛe
sumētibus lex daretur. qua pꝛeuari
cata quicūꝙꝫ cōpūcti humiliarētur.
nō iam ꝑ legem sed ꝑ fidem ad sbue
niētem currerēt grām. Dissipata er
go lege tempꝰ fuit vt ꝑ vnigēitū fili
um dei misericoꝛdia mittētur. Lex
em̄ sbintrauit vt habūdaret delictū.
quo delicto lex dissipata est. ⁊ optu
no iā tpe xp̄s aduēit vt vbi habūda
uit delictū suꝑhabūdaret gratia.

I deo inquit dilexi mandata tua.
suꝑ aurum ⁊ topaziō. Jd agit grā
vt dilcōne impleātur mādata dei q̄
timoꝛē nō poterāt: Grā qppe dei dif
funditur caritas in coꝛdibus nostꝛꝭ
ꝑ spm̄ scm̄ qui datus est nobis. ꝓpt
qđ ⁊ ip̄e dñs dicit. nō veni legem sol
uere sed implere. ⁊ idem apl̄s. plēi=
tudo legis caritas est. ideo suꝑ auꝝ
⁊ topaziō. Hoc em̄ ⁊ in alio psalmo
legimus. suꝑ auꝝ ⁊ lapidem pꝛecio
sum multū. Topazion qppe lapidē
ml̄tū ꝑhibēt ēe pꝛeciosum. Jn testa
mēto āt veteri latentē grām tāꝙꝫ ve
lo interposito nō intelligentes. qđ
significabatur quādo ī faciem moy

si intendere nō valebant. ꝓpter m̄=
cedem terrenam atꝙꝫ carnalem dei
mādata facere conabātur neꝙꝫ faci
ebant. quia nō ipsa sed aliud dilige=
bāt. vñ illa nō erāt opꝫa volētiū. sꝫ
onera potius inuitoꝝ. Cū vero ipsa
mādata diligūtur suꝑ auꝝ ⁊ lapidē
pꝛeciosum multū. oīs pꝛe ipsis mā=
datis terrena vilis est merces. nec
vlla ex ꝑte cōꝑātur q̄cūꝙꝫ alia hōis
bona. hijs bonis quibus ipse fit bo
nus homo. P ropterea inquit ad
omnia mādata tua coꝛrigebar Vti
ꝙꝫ coꝛrigebar q̇a diligebam. atꝙꝫ illis
rectis vt eciā ipse rectus fierem di=
lectiōe coherebam. Jam illud quod
adiungit cōsequens erat. O mnē
inquit viam iniquitatis odio habui.
Vnde em̄ fieri poterat vt iniquam
viam nō odisset. diligens rectam?
Nam sicut aurū ⁊ lapideꝫ p̄ciosum
si diligēt odisset ꝓfecto q̇cq̇d ei taliū
rerū dampnū posset inferre. ita quo
niam dei mandata diligebat. iniqui
tatis viam odio habuit queādmo=
dum aliquid īmanissimū marini iti=
neris saxum vbi tam pꝛeciosarū re
rum necesse est pati naufragium. qđ
vt non cōtigat lōge inde velificat. q̇
in ligno crucis cū mādatoꝝ diuiciꝛū
m̄cibꝰ nauigat

Expl̄. sermo vicesimus sextus
Jncipit sermo vicesimusseptimus
de versu psalmi. mirabilia testiōnia
tua dñe ⁊c.

V Erba psalmi hec sunt de qui
bus adiuuante domino dis=
putaturi sumus. M irabilia testi=
monia tua. ꝓpter hoc scrutata ē ea
anima mea. Quis enumerat saltez
generatim testimonia dei? Celum
⁊ terram visibilia opera eius dicunt
quodammodo testimonium boni=
tatis ⁊ magnitudinis eius. et ipse

cursus frequēs vsitatus ꝙ nature
quo tempꝑm rapacitas soluitur. in
rerum quarūcumqꝫ generibꝰ ꝙuis
tēꝑalibus atqꝫ mortalibus q̄ certeꝛ
ſuetudiē viluerūt. ſi pius cōſidera-
toꝛ aduertat ꝑhibet teſtiōniū crea-
toꝛi: Quid aūt harū eſt quod nō ſit
mirabile. ſi vnūqdqꝫ nō vſu ſed raci
one metiamur: Si vero tꝙ ſub vni
us cōtemplatiōis aſpectu velut au
diamus cūcta cōtueri. nōne ſit i no
bis qd ait ꝓpheta cōſideraui opera
tua ⁊ expaui: Et tn̄ iſte nō eſt ipā re
rū ammiratiōe ꝑterritus. ſed eciam
potius dixit eſſe cām cur ea debue-
rit ſcrutari. quia mira ſunt. Cū em̄
dixiſſet mirabilia teſtiōnia tua. ſecu
tus adiūxit. ꝓpter hoc ſcrutata ē ea
anima mea. q̄ſi factus ſit ipē ꝑ veſti
gādi difficultatē curioſioꝛ: Quāto
em̄ queqꝫ res abſtruſiores hēt cau
ſas. tāto em̄ mirabilioꝛ: Si ergo no
bis homo talis occurrat. q̄ ꝓpter h̄
dicat ſe ſcrutari teſtiōnia dei qa mi-
rabilia ſunt. cum plena ſit eis ⁊ que
conſpicitur et que non conſpici-
tur vniuerſa creatura. nonne com
peſcimꝰ eū dicētes. altioꝛa te ne q̄ſie
ris ⁊ foꝛtioꝛa te ne ſcrutatus fueris
ſed que precepit tibi dn̄s illa cogita
ſemꝑ: Sed ſi nobis rn̄deat ⁊ dicat.
hec q̄ precepit dn̄s ⁊ que iubet vt co
gitētur mirabilia ſunt eius teſtimo
nia. eū quippe ⁊ dn̄m qa iubet. ⁊ bo
nū ⁊ magnū qa talia iubet eſſe teſtā
tur. nūqd audemus homiēm ab eo
rū ſcrutatiōe reuocare. ac nō pociꝰ
vt ſedulo id agat ⁊ tāte rei opam ꝙ
tū poteſt impēdat hoꝛtabimur:
An foꝛte dei p̄cepta teſtimonia qui
dem bonitatis eius eſſe fatebimur:
ſed mirabilia eſſe negabimꝰ: Quid
enim mirum ſi bona imperat bonꝰ
dominus: Jmmo vero idipſum ē
omnino mirandum ⁊ cur ita ſit per
ſcrutandum. ꝙ cum deus bonus
bona preceperit. eis tamen dederit
bonam legem quos eadem lex viui
ficare nō poſſet. nec vlla eēt ex bōa
lege iuſticia. Si em̄ data eēt lex que
poſſet viuificare. omnino ex lege eſ
ſet iuſticia: Cur ergo data eſt que
viuificare nō poſſet. ex qua eſſet nul
la iuſticia: Nempe mirādum eſt. nē
pe ſtupendum: Hec ſunt ergo mi-
rabilia teſtiōnia dei. ꝓpter hoc huiꝰ
anima ſcrutata ē ea. quoniam dei n̄
nō ei dici poſſit. foꝛtioꝛa te ne ſcru-
tatus fueris. ⁊ que precepit tibi do
minus illa cogita ſemper: Jpa ſunt
em̄ q̄ precepit nobis dominus. ⁊ iō
cogitanda ſunt ſemꝑ. Potius itaqꝫ
videamus huius anima q̄ ſcrutata ē
quid inuenerit Manifeſtatio inq̄t
verboꝛum tuoꝛum illumiāt. ⁊ intel
ligere facit ꝑuulos. Quid eſt ꝑuulꝰ
niſi humilis ⁊ infirmus: Noli ergo
ſuꝑbire. noli de tua que nulla eſt vir
tute preſumere. ⁊ intellige quare ſit
a bono deo bona lex data. que ta-
men viuificare nō poſſit: Ad hoc em̄
data eſt vt te de magno paruulū fa
ceret. vt te ad faciendam legem vi-
res de tuo nō habere mōſtraret. ac
ſic inops indignꝰ ⁊ egenus ad gra
tiam cōfugeres ⁊ clamares. miſerē
mei domine quoniam infirmꝰ ſum:
Hoc ergo ſcrutando intellexit hic
paruulus. quod minimus apoſto-
loꝛum paulus id eſt paruulus oſtē
dit. ideo datam legem que viuificaē
nō poſſet. quia concluſit ſcriptura
omnia ſub peccato. vt pꝛomiſſio ex
fide iheſu xpiſti daretur credenti-
bus: Jta domine ita fac miſericoꝛſ
dn̄e. impera quod nō poſſit ipleri.
ymmo impera qd nō niſi ꝑ tuā grāꝫ
poſſit impleri. vt cum homiēs ꝑ ſu

as vires adiplere nequerĩt. oẽ os ob
struatur ⁊ nẽo sibi magnꝰ videatur
Sint omnes ꝑuuli et reus fiat om=
nis mũdꝰ tibi. q̇a nõ iustificabitᷣ ex
lege õis caro corã te. Per legem eñ
cognitio pcci. nũc ãt sine lege iusti=
cia tua mãifestata est testiõniũ hñs
a lege ⁊ ꝓphetis: Hec sunt mirabilia
testiõnia tua que scrutata est aĩa ꝑ
uuli huiꝰ. ⁊ ideo iuenit. q̇a hũiliatus
est. ⁊ ꝑuulus factꝰ est: Quis eñ fcit
mãdata tua sicut faciẽda sᷣt. id est ex
fide q̄ ꝑ dilcõnẽ dei opatur. nisi eius
in corde ꝑ spm̃ scm̃ ipsa dilectio dif=
fundaturᷣ: Hoc eciã iste ꝑuulus cõ
fitetur: Os meũ inq̇t aperui ⁊ at=
traxi spm̃ q̇a mãdata tua desideabã
Quid desiderabat nisi facẽ mãdata
diuiãᷣ: Sed nõ erat vñ facẽt. infirmꝰ
fortia. ꝑuulꝰ magna: apuit os cõfi=
tẽs ꝙ ꝑ se ipse nõ faceret. ⁊ attraxit
vñ faceret Aperuit os petẽdo q̄ren
do pulsando. ⁊ sitiẽs hausit spiritũ
bonũ. vñ faceret qᵭ ꝑ seipm̃ nõ po=
terat mãdatũ scm̃ ⁊ iustũ ⁊ bonum
Si eñ cũ simus mali nouimꝰ bona
data dare filijs nostris. q̄ꝫtomagis
pꝛ noster de celo dabit spm̃ bonum
petentibus eũᷣ: Nõ eñ q̇ spũ suo a=
gũt. sed q̄tquot spũ dei agũtur hij fi
lij sᷣt dei: ñ quia ipi nichil agunt ꝫ ne
nichil bõi agãt a bono agũtur vt a=
gãt Nã tãtomagis efficitur quisqꝫ
filius bonus. q̄ꝫto largius ei datur
a pr̃e spiritꝰ bonꝰ Deniqꝫ iste adhuc
petit. os q̇dẽ aperuit ⁊ attraxit spm̃
sed adhuc ad pr̃em pulsat ⁊ querit.
bibit. sed q̄ꝫto suauius sensit tãto ar
dẽtiꝰ adhuc sitit. Audi ṽba sitiẽtis:
Respice in me ⁊ miserẽ mei scdm̃
iudiciũ diligẽtiũ nomẽ tuum. id est
secundum iudicium quod in eos fe
cisti qui diligunt nomen tuum. quo
niam vt diligerent te prius dilexisti
eos: Sic eñ iohannes apostolus.
nos diligimꝰ inquit. ⁊ velut causa q̄
reretur quare nos diligere fecit. ad=
iũxit. qm̃ ipe ꝑoꝛ dilexit nos: Vide
⁊ iste quid aptissime dicat: Gres=
sus meos dirige scdm̃ eloquium tu
um. ⁊ nõ dominetur mei omnis ini
quitas: Vbi quid aliud dicit. q̄ꝫ rcm̃
⁊ liberum me fac secũdum ꝓmissuꝫ
tuumᷣ: Quãto eñ magis regnat in
vnoquoqꝫ dei caritas. tãto minus
ei domiãtur iniq̄tas: Quid ergo ali
ud petit. q̄ꝫ vt donãte deo diligat de
umᷣ: Diligẽdo eñ deũ diligit seipm̃.
vt diligẽ salubꝛiter possit ⁊ primuꝫ
sicut seipm̃. in quibus preceptis to
ta lex pendet ⁊ ꝓphete: Quid igitur
oꝛat nisi vt precepta que deus inpo
nit iubẽdo ipleri faciat adiuuãdoᷣ:
Sed quid est quod dicit Redime
me a calumpnijs hoim: vt custodiã
mãdata tuaᷣ: Si vera illi hoiẽs cri=
mina obiciũt nõ calũpniãtur. si fal=
sa. quid est ꝙ se redimi desiderat a
calumpnijs id est a criminibus fal=
sis. q̄ illi nocere nõ possunt.ᷣ: Crimẽ
quippe falsum qᵭ est calumpnia. re
um nõ facit homiẽm nisi apud iudi
cem hoiẽm. vbi aũt deus iudex est.
nullus falso crimiẽ leditur. quia nõ
cui obicitur sed obiciẽti potius im
putatur An hic ecclesie pꝛesignatur
oꝛatio ⁊ vniuersi populi xpꝛistiani
qui redemptꝰ est a calumpnijs ho=
minũ quibus exagitabantur vsqꝫ q̄
qꝫ xpꝛistianiᷣ: Sed numquid ꝓpte=
rea dei mandata nõ custoditᷣ: Non
ne inter ipsas calumpnias q̄ñ ferue
bant multo gloꝛiosius populꝰ sanc
tus in tribulationibus dei manda=
ta seruabat. cum ad ꝑpetrãdas im
pietates ꝑsequẽtibus nõ cedebatᷣ:
Sed nimirum hoc est redime me a
calũpnijs hoiꝫ vt custodiã mãdata

tua. tu age infuso spū tuo ne me calūpnie hoīm terrorībꝰ vincāt. ⁊ a tuis mādatis ad sua mala facta traducāt: Si em̄ hoc mecū egeris id est ħ mō me ab eoꝝ calūpnijs ne crimīatioēs falsas q̄s obiciūt ꝑtimescā cū paciētia doāta redemeris. inter ipsas calūpnias custodiā mādata tua Faciē tuā inquit illūia sup̱ seruū tuū. id ē tuā māifesta ſb́ueīedo ⁊ opitulādo p̄ntiam: Et docēdo iustificatioēs tuas Doce vtiqꝫ vt faciā qd̄ euidētiꝰ alibi legitᷣ. doce me vt faciā volūtatē tuā Qui em̄ audiūt licꝫ meōria teneāt qd̄ audiūt. neq̄q̄ didicisse putādi sunt si n̄ faciūt. Veritatꝫ nāqꝫ v̄bū est. ōnis q̇ audiuit a p̄re ⁊ didicit venit ad me: Qui ḡ nō facit. id est nō vēit. nō didicit: Recolens āt iste dolorē penitēcie p̄uaricatiōis sue: Exitꝰ aq̄ꝝ inq̄t descēderūt oculi mei. q̇a nō custodierūt legē tuā. id est ipsi oculi mei: Nā in q̇busdaꝫ codicibꝰ ⁊ ħ legitur. q̇a nō custodiui legem tuā: Descēderūt ergo exitus aq̄ꝝ id est effusioēs lacrimaꝝ. ⁊ ea locutiōe de qua dicere potuit. montes descēderūt pedes mei. ⁊ si nō diceret ꝑ mōtes vel in mōtes: Ea locutiōe dicitᷣ scalas descēdit. ⁊ si n̄ dicatur ꝑ scalas. aut piscinā descēdit ⁊ si nō dicatur in piscinā: Et bene ait descēderūt hūilitate scꝫ penitendi: Ascēderūt em̄. qn̄ ꝑ sup̱biā cōtumacem erecti fuerāt ⁊ elati: Sursum em̄ sibi ēe videbātur qn̄ ignorantes dei iusticiā cōstituere volebāt suam in qua fatigati ⁊ legis p̄uaricatione cōfusi ab illa elatiōe descēderūt flendo. vt iusticiā dei potius impetrarēt petēdo: Sūt codices qui nō habēt descēderūt. sed trāsierūt. tanq̄ꝫ exaggerātes dicere transisse se fontes aq̄ꝝ. id est vt ħ intelligamus exitus aquarū. plus fleuisse q̄ꝫ manāt aque de suis exitibꝰ. Cur āt nō custodita lege sic fletur. nisi vt impetretur grā q̄ pēitētis delet iniq̇tatem et credētes adiuuat volūtatē:

Explicit sermo vicesimus septimus Incipit sermo vicesimus octauus:

Dixerat sup̱ius q̇ cātat in hūc psalmū. exitꝰ aq̄rum descenderūt oculi mei. qm̄ nō custodierūt legem tuam. vbi se multum fleuisse testatus est preuaricationem suaꝫ: Proinde velut rōnē reddēs cur mł̄tū flere debuerit. ⁊ suū grauiter dolere pccm̄: Iustus es inq̇t domīe ⁊ rectū iudiciū tuū. mādasti iusticiā testiōnia tua ⁊ veritatē tuā valde: Hec itaqꝫ iusticia dei rectū qꝫ iudicium ⁊ veritas. ōni est metuēda peccāti: Hac em̄ dāpnātur diuinitus q̇cūqꝫ dāpnātur. nec est ōino q̇ de sua dāpnatiōe cōtra deū iustū recte cōqueri possit: Inde fletus rectus est penitētis. qm̄ si coꝛ eius īpenitens dampnaretur iustissime vtiqꝫ dāpnaretur Sane iusticiam dicit testiōnia dei Iustum quippe se ꝓbat mādādo iusticiam. Est em̄ hec veritas vt deus testiōnijs talibus innotescat Sꝫ q̇d ē qd̄ seq̇tur: Tabefecit me zelus meus. vel sicut alij codices hn̄t zelus tuus: Hn̄t nōnulli eciam domꝰ tue. ⁊ nō tabefecit me sꝫ comedit me. qd̄ ex alio psalmo q̄tū michi videtur putādū est emēdādum. vbi scriptū est. zelus domꝰ tue comedit me. quod commemoratum eciam in euangelio nouimus. simile tamē aliquid esse tabefecit ei quod ibi est comedit. zelus aūt meus qd̄ plures codices habēt nullā ingerit q̄stionē Quid em̄ mirum est si zelo suo q̇sqꝫ tabescit: ꝙ vero hn̄t aliqui zelus tu

us. significat hoīem deo zelātē nō si
bi. sed nō repugnat si ipe dicat' ⁊ me
us Nā qd aliud dicit apl's. emulor
em̄ vos deo emulatiōe dei: Nā dicē
do emulor vos. qd nisi emulatioēm
demōstrat suā: Sed qa dixit deo. id
est nō sibi sed deo. ideo addidit. emu
latiōe dei: Hāc quippe suo spū fide
libus suis inspirat deꝰ. amoris em̄ ē
nō liuoris: Nam q̄ fuit causa vt hoc
apl's diceret. aptaui em̄ vos inquit
vni viro v̄ginē castā exhibē xpo. ti-
meo āt ne sicut serpēs euā seduxit v̄
sucia sua. sic ⁊ vestre mētes corrum
pātur a simplicitate ⁊ castitate que
ē in xpristo: Comedebat eū zelꝰ do-
mus dei. quā tn̄ zelabat xpo nō sibi
Spōsus em̄ sibi zelat spōsam suam.
amicus āt spōsi nō eā sibi zelare dēt
sed spōso: Bonus g̊ ⁊ huiꝰ intelligē
dus est zelus Causam āt subiūgit et
dicit: Quia obliti sunt v̄box tuox
inimici mei Retribuebāt ergo mala
bonis. qm̄ zelabat illos deo tā vehe
mēter ⁊ ardenter. vt eo zelo tabefac
tū se diceret: Illi aūt ob hoc ipsum
inimicicias excercebāt. qa vtiq3 vt
deū amarēt volebat quos amando
zelabat: Nō ingratꝰ em̄ grē dei per
quam fuerat ex inimico recōciliatꝰ
deo. eciā ipse suos diligebat inimi-
cos. ⁊ eos zelabat deo. dolēs ⁊ tabes
cēs q eēnt v̄box eius obliti Deinde
cōsiderās ipe in v̄bis dei q̄ flamma
dilcōnis arderet. Ignitū iqt elo
qum tuū valde. ⁊ seruꝰ tuus dilexit
illud. Merito zelabat in suis inimi
cis cor inpenitēs qui fuerāt obliti v̄
box dei. Ad hoc em̄ flagrabat eos
adducere. quod ipse flagrātissime di
ligebat. Iunior ego sum inquit ⁊
cōtemptus. iustificatioēs tuas nō
sum oblitus. nō sicut inimici mei q̄
obliti sunt verborum tuox Videtur
āt miōr etate nō oblitus iustificatio
nes dei dolere p inimicis suis etate
maioribus qui obliti st̄. Nā quid est
iunior ego nō sum oblitꝰ. nisi illi ma
iores obliti sunt: Neoteros est em̄
grecū. qd est eciā in illo loco vbi dic
tū est. in quo corrigit iunior viā suā
Hoc āt nomē cōpatim ē. ⁊ ideo bn̄
intelligitur in cōpatiōe maioris.
Duos g̊ ppl'os hic agnoscamꝰ. qui
eciā in rebecce vtero luctabātur. qm̄
nō ex operibus sed ex vocāte dictuz
est ei. maior seruiet miōri Sed con-
temptū se dicit hic iunior. ideo factꝰ
est maior. quia ignobilia ⁊ cōtemp
tibilia mūdi elegit deus ⁊ ea q̄ nō st̄
tāq3 sint vt q̄ sunt euacuentur. ⁊ ecce
sunt nouissimi q̄ erāt primi. ⁊ primi
qui erāt nouissimi. Nec imerito ob
liti sunt verborum dei qui suam ius-
ticiam cōstituere voluerūt ignoran
tes iusticiam dei Iste aūt iunior nō
est oblitus. quia nō suam voluit ha
bere iusticiā sed dei. De qua eciā nūc
dicit. Iusticia tua iusticia ineter
nū. ⁊ lex tua veritas Quō em̄ nō ve
ritas lex. p quā cognitio peccati. ⁊ q̄
testimonium phibet iusticie dei:
Sic em̄ dicit apl's. iusticia dei māi-
festa est. testificata p legem ⁊ pphās
ppter hanc passus est psecutionem
iunior a maiore. vt diceret iunior qd
sequitur. Tribulatio ⁊ necessitas
inuenerūt me. mādata tua medita-
tio mea est. Seuiāt. psequātur. dum
tn̄ mādata dei nō relinquātur. ⁊ ex
ipsis mādatis eciā qui seuiūt diligā'
Iusticia testimōia tua ineternuz
intellectum da michi ⁊ viuam. In-
tellectum poscit iste iunior. quem si
non haberet non super seniores in-
telligeret. sed eum poscit in tribu-
latione ⁊ necessitate. quo intelligat
q3 sit contempnendum quod ei pnt

auferre ꝑsequētes inimici. a quib⁹
se dicit esse cōtēptū: Ideo dixit et
viuā. q̄i eo vsq₃ tribulatio necessitas
q₃ ꝑuenerit vt ꝑ inimicoꝝ ꝑsecutiuz
man⁹ vita ista finiatur: Viuet inet-
nū q̇ tꝑalib⁹ ꝑpoit iusticiā q̄ manet
in eternū. que iusticia in tribulatio
ne ꝛ necessitate martiria sunt dei. h̄
est testimonia. pro quibus sunt m
tires coronati:

Explicit sermo vicesim⁹ octauus.
Incip̄ sermo xxix:

Exclamaui in toto corde ex-
audi me dn̄e. ꝛc: Clamor ad
dn̄z q̇ fit ab orātib⁹ si soitu corꝑalis
vocꝫ fiat nō intēto in dn̄z corde. q̇s
dubitet inaniter fieri? Si āt fiat cor
de. eciā silēte corꝑis voce. aliū quēli
bet hoiēm potest latere nō deū: Si
ue ergo cū voce carnis qn̄ id op⁹ est
siue cū silētio ad deū cū oram⁹. cor
de clamādū ē: Est āt clamor cordis
magna cogitatiōis intētio. q̇ cum ē
in orōne. magnū exꝑmit desiderātꝫ
ꝛ petētis affectū. vt nō desperet ef
fectū Tūc porro in toto corde cla-
matur. qn̄ aliūde nō cogitatur: Ta
les orōnes rare sunt multis. crebre
aūt paucis. Omnia vero vtrum cui
q₃ nescio Talē suā cōmeorat orōnē
q̇ cātat hūc psalmū dicēs: Clama
ui in toto corde exaudi me domine:
Cui em̄ rei suus clamor ꝓficiat ad-
iūxit: Iustificatioēs tuas exq̇rā:
Ad hoc ergo clamauit in toto cor-
de suo. ꝛ hoc sibi desiderauit a domi
no exaudiēte prestari. vt iustificati
ones ei⁹ exq̇rat: Proin̄ qd̄ vt facia-
m⁹ iubetur. vt exq̇ram⁹ oratur Quī
lōge est adhuc a faciēte qui exquirit?
Non em̄ est consequens vt qui ex-
quirit inueniat. aut qui inuenit faci
at: Non autem potest nisi inuene-
rit facere. ꝛ nisi quesierit inuenire. ſꝫ
magnam spem dominus ihesus de
dit dicendo querite ꝛ inuenietis:
Rursus āt dicit sapientia. que quid
est nisi ipse? Querēt me mali ꝛ nō in
uenient Nō ergo malis sed bōis dic
tū est querite ꝛ īuenietꝫ: ymmo vēo
eis dictum est quibus eodem loco
paulo post. si ergo vos inquit cum
sitis mali nostis bona data dare fi-
lijs vestris: Quomodo igitur ma-
lis dicitur q̄rite ꝛ inuenietis. cū rur
sus dicitur. querēt me mali ꝛ n̄ inue
niēt? An aliud eos dn̄s q₃ sapiētiam
querere volebat. qn̄ eos inuēturos
si quererēt ꝓmittebat? In ea quip-
pe sunt ōnia que ab eis qui beati ēe
cupiūt inquirēda sunt Ibi ergo sͭ ꝛ
iustificatioēs dei. Quapropter restat
vt intelligam⁹ nō om̄s malos nō in
uenire sapiētiā si q̄sierint. sed eos q̇ i
tātū sunt mali vt oderint eam: Sic
em̄ ꝛ dixit. q̄rēt me mali ꝛ nō inueni
ent. oderūt em̄ sapiētiā: Ideo ergo
nō inueniūt. q̇a oderūt Sed rursus
si oderūt quomodo querūt. nisi q̇a
nō eam q̄rūt propter ipsam sed propter
aliquid quod mali amant. ꝛ ad hoc
se facilius putant ꝑuēturos ꝑ ipāꝫ?
Multi em̄ sunt qui dicta sapientie
studiosissime inq̄rūt. eāq₃ in doctri-
na nō in vita volūt hr̄ē. vt nō ꝑ mo
res q̊s iubet sapiētia ꝑueniāt ad dei
lucē qd̄ est ipsa sapiētia. sꝫ ꝑ sermo-
nes q̊s hēt sapiētia ꝑueniāt ad hoiꝫ
laudem. qd̄ est vana glā: Nō ergo
sapiētiam q̄rūt ꝛ qn̄ eam querūt. q̇a
nō q̄rūt ipām. alioquin viuerēt se-
cūdū ipam: sed volūt v̄bis ei⁹ iflari
ꝛ q̄tomagis inflātur tātomagis ef
ficiūtur extra ipām Iste āt hipꝫ pos
cēs a dn̄o qd̄ eū iubet facere dn̄s. vt
ip̄e in illo eciā qd̄ ip̄at opetur. de⁹ ē
em̄ q̇ opatur in nobis ꝛ velle ꝛ opa
ri ꝓ boā volūtate. clamaui inq̇t i to

to corde meo exaudi me dñe iustifi
catioẽs tuas exquirã. vtiqꝫ faciẽdas
nõ tm̄ mõ sciẽdas. ne similis fiat illi
seruo duro. q̇ eciã intellexerit nõ ob
audiet. Clamaui saluũ me fac. vel
sicut nõnulli hñt ⁊ greci ⁊ latini. cla
maui te saluũ me fac. Quid est cla-
maui te nisi clamãdo inuocaui te?
Sed cũ dixisset saluũ me fac q̇d ad-
iũxit: Et custodiã testimõia tua.
ne te scꝫ ꝑ īfirmitatē negem Salus
quippe anime facit vt fiat qd̓ facien
dũ esse cognoscitur. ⁊ vsqꝫ ad mortē
corpis si h̓ flagitat extra me tempta
tio ꝓ testimõioꝝ diuinoꝝ veritate
certetur Vbi aũt nõ est salus. succum
bit infirmitas ⁊ deseritur veritas.
Sed qd̓ seq̇tur hẽt aliq̇d obscuritatꝭ
qd̓ aliq̃to diucius exponẽdum est.
Preueni in tempesta nocte ⁊ cla-
maui Plures codices nõ hñt ī tem
pesta nocte sed in maturitate. Vix
aũt vnꝰ inuẽtus est q̇ hẽret gemiãtã
ꝑpositioẽm id est in immaturitate.
Immaturitas itaqꝫ hoc loco noct'
nũ tempꝰ ē. qd̓ nõ ē matuꝝ id est op
tunũ vt agatur aliq̇d vigilãdo. qd̓ e-
ciam vulgo dici solet hora importu
na. Nox q̊qꝫ intēpesta id est media
qñ q̇escẽdũ est hinc ꝓculdubio nũcu
pata est q̇a importuna est actiõibꝰ
vigilãtiũ Tempestiuũ eñ dixerunt
vetẽs optunũ. ⁊ intempestiuũ ipor
tunũ. a tp̄e ducto vocabulo. nõ ab il
la tempestate q̄ cõsuetudine latine
lingue celi ꝑturbatio iam vocatur.
Quãqꝫ isto verbo libẽter vtũtur hysto
rici vt dicãt ea tempestate qd̓ volũt
eo tp̄e intelligi. Et qd̓ ait locutor e-
gregius. vñ hec tam clara repente
tempestas. nõ celum nymbis vẽtis
ve turbatũ. sed magis subita ⁊ splen
dida serenitate fulgidũ significauit
h̊ noīe Qd̓ g̊ grece dictũ ē enaoria si

vno vbo sed duobus id est ꝑpositio
ne ⁊ noīe. h̓ iterp̄tes nostri q̇dã dixe
rũt in tempesta nocte. plures ima
turitate nõ duobꝰ vbis sꝫ vno cuiꝰ
vocabuli noīãtiuꝰ est immaturitas
nõnulli vero in duobus vbis sicut
grecus posuit in immaturitate Ao
ria q̇ppe immaturitas est. enaoria
in immaturitate. Tãqꝫ si vellet eciã
ille q̇ dixit intempesta nocte ꝑpositi
one dicere gemiãta intempesta. vt
vna ꝑpositio significet in q̄ hora al-
tera ꝑtineat ad cõpositionem noīs.
nichil sane interest ad sentenciã. vtꝝ
q̇s dicat egisse se aliq̇d gallicãtu. an ī
galliãtu ita nichil ītẽẽt vtꝝ ī tẽpesta
nocte an vero in intẽpesta nocte id
est in nocte intempesta clamasse se
diceret. grecus tñ in nocte ītẽpesta
dixit. qd̓ idem valet si dicatur in im-
maturitate. id est in tp̄e nocturno
⁊ immaturo. Hactenus de obscu-
ro verbo fuerit disputatũ. nũc vide
amus q̇s iste sit sensus Preueni in-
q̇t nocte intẽpesta ⁊ clamaui. In
vbis tuis speraui. Si hoc ad vnum
queqꝫ fideliũ referamꝰ ⁊ ad ꝓprieta
tem rei geste. sepe cõtigit vt tali noc
tis tempe vigilet amor dei. ⁊ mag-
no surgẽde orõnis affectu nõ expec
tetur sꝫ ꝑueniatur qd̓ post gallicãtũ
cõsueuit ẽe tempꝰ orãdi. Si aũt acci-
piamus hoc totum secundum noc
tem. vtiqꝫ intempesta nocte clama
mus ad deum ⁊ preuenimus matu
ritatem temporis in quo nobis red
diturꝰ est qd̓ ꝓmisit sicut alibi legit'.
ꝑueniamus faciẽ eiꝰ in cõfessiõe. Quã-
qꝫ si velimꝰ intelligere immatuꝝ tẽ-
pus noctis huiꝰ anqꝫ venisset pleni
tudo tp̄is id est ipsa maturitas qñ
xp̄istꝰ mãifestaret' in carne. nec tũc
eccl'a tacuit. sꝫ ꝑueiẽs istã maturita
tẽ ꝓphetãdo clamauit. ⁊ ī vbis dī spe

rauit potētis facere qđ ꝓmisit vt in
semine abrahe benedicerētur ōnes
gentes. Ipsa ⁊ qđ seqtur dicit.
Preuenerūt oculi mei ad matuti
nū. vt meditarer eloqa tua: Pona-
mꝰ em̄ matutinū qn̄ q sedebāt in vm
bra mortis lux orta est eis. nōne in
sanctis q p̄us erāt in terra ad hꝫ ma-
tutinū oculi eccl'e p̄uenerūt. qa hꝫ fu
tuꝝ ātea p̄uiderūt vt meditarētur e
loqa dei q tūc erāt. ⁊ in lege ac ꝓphe
tis hec futura nūciabātur: Vocez
meā inqt exaudi dn̄e scd̄m miām tu
am. ⁊ scd̄m iudiciū tuū viuifica me:
Prius em̄ deꝰ scd̄m miām aufert a
pccōribus penā. eis ꝗ postea iustis
secūdū iudiciū dabit vitā. qa nō frus
tra illi hoc ordiē dicitur. miām ⁊ iu-
diciū cātabo tibi dn̄e. Quis ⁊ ip̄m tē
pꝰ miē nō est sine iudicio. de q dicit
apl's. si em̄ nosipōs iudicaremus a
dn̄o nō iudicaremꝰ. cū iudicamꝰ aūt
a dn̄o corripimur. ne cū mūdo dāp
nemur. ⁊ eiꝰ coapl's tps ē inqt vt iu
diciū incipiat a domo dn̄i. ⁊ si iniciū
a nobis qlis finis erit eis q n̄ credūt
dn̄i euāgelio. ⁊ vltim tps iudicij nō
erit sine misericordia. q coroāt te ait
psalmꝰ in miseratiōe ⁊ misericordia
Iudiciū āt sine miā. sed si nostis qui
nō fecerūt miām: Appiquauert
inquit p̄sectes me iniqtate. vl' sicut
nōnulli codices hn̄t. iniq Tūc ap ꝓpi
quāt q p̄sequūtꝰ. qn̄ vsq ad carnem
cruciandā p̄imēdā ꝗ p̄ueiūt: Vnde
psalmꝰ vicesimꝰ p̄mꝰ vbi passio dn̄i
ꝓphetata est. ne discedas iquit a me
quoniam tribulatio ꝓxima est. cum
ea dicantur que non iminente sed
iam presente ip̄a passione perpessus
est. sed proximam dixit tribulatio-
nem que fiebat in carne: Nichil est
quippe anime ꝓpius carne quam
gestat: Propinquauerunt ergo p̄-
sequētes. affligendo eorum carnē
quos persequebātur: Sed attende
quod sequitur: A lege aūt tua lon
ge facti sunt: Quanto magis ꝓpin
quauerunt p̄sequēdis iustis. tanto
longe facti sunt a iusticia: Sed quid
nocuerūt eis quibus persequendo
ꝓpinquauerūt. quādo interior est
ꝓpinquatio domi eorum a quo nul
latenus deserūtur: Deniq sequitur
Prope es tu domie. ⁊ oēs vie tue
veritas: Eciam in tribulationibus
suis ꝗ eas nō inmerito patiūtur tri
buere deo veritatem sanctoꝝ est vsi
tata confessio. ita regina hester. ita
sanctus daniel. ita tres viri in cami-
no. ita eoꝝ sanctitatis alij socij con
fitentur: Queri autem potest quo-
modo hic dictum sit oms vie tue ve
ritas: cum in alio psalmo legatur. v
niuerse vie domini misericordia et
veritas: Sed erga scōs ⁊ vniuerse
vie dn̄i misericordia. ⁊ vniuerse vie
dn̄i veritas. quia ⁊ in iudicando sub
uenit. atq ita nō deest misericordia
⁊ in miserādo id exhibet quod pro
misit. ne veritas desit. Erga aūt oēs
⁊ quos liberat ⁊ quos dampnat oēs
vie dn̄i misericordia ⁊ veritas. quia
vbi nō miseretur vindicte veritas ex
hibetur Multos quippe inmeritos
liberat. imeritū aūt neminem dāp-
nat: Ab initio cognoui inquit de
testionijs tuis. qꝛ ieternū fundasti
ea Qđ grecꝰ ait catharcas. aliq nr̄i ab
ĩitio. aliq ĩitio. aliq ĩ ĩitijs ĩt'p̄tati st̄. sꝫ
q p'ł'alit' hꝫ dicē maluert grecā locuti
oēz secuti st̄. latiē āt ligue illud potiꝰ
vsitatū ē vt ab ĩicō l' ĩ ĩicō dicaꝰ qđ ca
tharcas grece qsi p'ł'alit' sꝫ adūbialit'
dr̄. qle ē apd̄ nos cū diciꝰ. alias hꝫ faci
o. p'ł'alē numeꝝ fei. gn̄is dicē videmꝰ.
sꝫ adūbiū ē ⁊ sigt alio tp̄e: Quid est
ergo ab ĩicio cognoui. vel potiꝰ vt ⁊

nos aduerbialiter id dicamus . ini-
tio cognoui de testiõnijs tuis quia
ineťnũ fundasti ea: Testiõnia domi
ineťnũ ab illo dicit fundata . ꝛ ħ se ĩi
tio cognouisse testat᷑ . nec aliumde
cognouisse ꝙ̃ de ipsis vtiqꝫ testimo
nijs : Que sunt ista testiõnia . nisi q̃
b⁹ testatus ẽ de⁹ datuꝝ se regnũ su-
is filijs sempiternũ? Et q̃a hoc i vni
genito se datuꝝ ẽe testat⁹ ẽ. de q̊ dic-
tũ ẽ. ꝛ regni ei⁹ nõ erit finis. ip̃a tes-
timõia dixit ineťnũ ẽe fundata. q̃a id
qđ ꝑ ea de⁹ ꝓmisit eťnũ est. Nam ꝑ
seipsa testiõnia tũc nõ erũt necessa-
ria . quãdo res ipsa videbitur ꝓpter
quã credẽdam nũc testimonia req̃-
rũtur . ꝛ ideo bene intelligitur dcm̃.
fundasti ea. q̃a in xp̃o vera mõstrãt᷑
Fundamẽtũ em̃ aliud nemo potest
ponere preter id qđ positũ est . qđ ẽ
xp̃s ih̃s Vñ hoc ergo iste initio cog
nouit. nisi q̃a eccľa loq̃tur q̃ terris ñ
defuit ab initio generis huãni . cui⁹
ꝓmicie abel sanct⁹ est immolatus. ꝛ
ip̃e in testiõniũ futuri sanguinis me
diatoris ab impio fratre fundendi?
Nã ꝛ illud ab initio dcm̃ ẽ. erũt duo
in carne vna. qđ magnũ sacramẽtuꝫ
apľs paul⁹ exponẽs. ego ĩq̃t dico in
xp̃o ꝛ in eccľa.

Explicit sermo vicesimusnonus
Incipit sermo tricesimus . de versu
psalmi. vide humilitatẽ meã ꝛ eripe
me ꝛc.

Nemo in xp̃i corꝑe cõstitut⁹ a
se alienam arbitretur ẽe hãc
vocem. qm̃ reuera totũ xp̃i corpus
in hac humilitate positũ dicit: Vñ ꝛ
psalmi huius incipit lectio. de q̃ nũc
disputare suscepimus Vide humi
litatẽ meã ꝛ eripe me. q̃a legẽ tuã nõ
sum oblitus. Hoc loco nullã dei le-
gẽ cõuenietius intelligimus. nisi q̃a
immobiliter fixũ est. vt oĩs q̃ se exal
tat hũilie᷑ ꝛ oĩs qui se hũiliat exaltet᷑
Supb⁹ ergo malis vt hũilietur inec
titur. hũilis a malis vt exaltetur eri
pitur. Iudica inq̃t iudiciũ meũ et
redime me Supior quodãmõ sen-
tẽcia repetita est Qđ em̃ ait. vide hu
militatẽ meã. ħ ẽ iudica iudiciũ meũ
ꝛ qđ ait ꝛ eripe me. hoc est ꝛ redime
me: Qđ vero supra dictũ est quia le
gẽ tuã nõ sum oblit⁹. huic congruit
qđ infra est. Propter eloq̃ũ tuuꝫ
viuifica me Ip̃m em̃ eloq̃ũ est lex dĩ
quã nõ est oblit⁹ vt se exaltãdus hu
miliaret Ad ip̃am vero exaltationẽ
ꝑtiẽt qđ ait viuifica me. q̃a scõꝝ exal
tatio vita eterna est Lõge est inq̃t
a peccatoribus sal⁹. q̃a iustificatio
nes tuas nõ exq̃siert. Quis enim te
discernit o tu q̃ dixisti lõge est a pec
catorib⁹ sal⁹: Quis te discernit a pec
catoribus. vt nõ a te lõge sed tecum
fit salus? Hoc te nẽpe discernit. quia
id qđ isti nõ egerunt ip̃e fecisti. ħ est
dei iustificatiões exq̃sisti. Quid em̃
habes qđ nõ accepisti? Nõne tu es
q̃ pauloañ dicebas. clamaui in toto
corde meo exaudi me domine iusti
ficationes tuas requiram? Ergo ab
illo ad quem clamasti vt eas exqui-
reres accepisti. Ipse te igitur discer
nit ab eis. a quibus propterea lon-
ge est salus . quia iustificationes dĩ
non exquisierunt . Vidit hoc eciam
ipse : neqꝫ enim ego viderem nisi in
ipso essem . Corporis enim xp̃isti
verba ista sunt . cuius membra su-
mus . Vidit hoc inquam . continuo
qꝫ subiecit . Miserationes tue mľ
te domine. Eciam hoc ergo quod
exquirimus iustificationes tuas ꝑ
tinet ad miserationes tuas Secũ
dum iudiciũ tuum viuifica me . No
ui enim quia ꝛ iudiciũ tuuꝫ sine tua
miseratione nõ erit suꝑ me. Mul-

ti ꝑsequētes me ⁊ tribulātes me. a
testiōnijs tuis nō decliāui: Factuꝫ
est. nouimus recolimꝰ agnoscimus
Purpurata est vniūsa terra sangui
ne martirū. floret celū coronis mar
tiꝝ. ornate sunt eccl'e memorijs mti
rū. insignita sunt tempa natalibus
martiꝝ. crebrescūt sanitates meritꝭ
martiꝝ Vñ hoc. nisi quia ipletum ē
qd̄ p̄dictū est de hoīe isto toto terra
rū orbe diffuso. multi ꝑseq̄ntes me
⁊ tribulātes me. a testiōnijs tuis nō
decliāui. Agnoscimꝰ ⁊ grās agimus
dñō deo nostro Tu nāqꝫ homo tu i
alio psalmo tu ipe dixisti. nisi q̄a do
minꝰ erat in nobis fortasse viuos ab
sorbuissent nos Ecce quare ab eius
testiōnijs nō decliāsti. ⁊ ad palmam
supne vocatiōis inter manꝰ mltoꝝ
ꝑseq̄ntiū tribulātiū qꝫ veisti: Vidi
inq̄t insensatos ⁊ tabescebā. vel sicꝫ
alij codices hñt. vidi nō obseruātes
pactū. ⁊ hoc plures hñt. Sed qui sc̄
q̄ pactum nō obseruauerūt. nisi qui
decliāuerūt a testiōnijs dei tribula-
tioēs mltoꝝ ꝑseq̄ntiū nō ferētes.
Hoc est āt pactū. vt q̄ vicerit corōe
tur: Hoc pactū nō obseruauerūt. q̄
ꝑsecutioēm nō tolerātes a testimo
nijs dei negādo decliāuerūt Hos q̄
iste vidit ⁊ tabescebat. q̄a diligebat.
zelus ille ē em̄ bonꝰ de amoē veniēs
nō liuore: In q̄ em̄ nō seruauerunt
pactū secutꝰ adiūxit Quia eloquia
tua nō custodierūt: Ea q̄ppe in tri-
bulatiōibꝰ negauerūt. ⁊ cōmendat
se iste differēs ab eis ac dicit: Vi
de q̄m mādata tua dilexi Nō ait elo
quia vel testiōnia nō negaui. quod
martires facere cogebātur. ⁊ nō fa
ciētes intolerabilia patiebātur. sed
hoc dixit vbi fructus est omniū paſ
sionum. quia si tradidero corpꝰ me
um vt ardeam. caritatem autem nō

habeaꝫ nichil michi ꝓdest. Hanc iste
cōmēdās ait. vide q̄m mandata tua
dilexi Deniqꝫ postulauit p̄mium:
Domiē in tua misericordia viuifi
ca me Isti mortificāt. tu viuifica.
Sed si p̄miū poscitur in miā qd̄ red-
dere dēt iusticia. q̄ꝫto magis impēsa
ē miā vt optiēretur cui p̄miū debet'
ipsa victoria Principium inquit v̄
boꝝ tuoꝝ veritas. inetnū ōnia iudi
cia iusticie tue A veritate inquit tua
v̄ba ꝓcedūt. ⁊ id̄o veracia sunt ⁊ ne
minem fallūt q̄bꝰ p̄nūciatur vita iuſ
to pena impio. Hec sc̄ q̄ppe inetnū
iudicia iusticie dei:

Explicit sermo tricesimꝰ Incipit
sermo tricesimꝰ pmꝰ. de versu psal-
mi. principes ꝑsecuti sunt me gra-
tis ⁊c.

Quas ꝑsecutiones a regibus
terre corpus xp̄isti hoc est
sancta eccl'a ꝑtulerit nouimꝰ. agnoſ
camꝰ q̄ hic eciā eius v̄ba dicētis:
Principes ꝑsecuti sc̄ me gratis. ⁊
a v̄bis tuis formidauit cor meum:
Quid em̄ xp̄iāi leserāt regna terrēa
q̄uis eis regna celoꝝ ꝓmiserit rex
eoꝝ. Quid inquā leserāt regna ter-
rēa. Nūq̄d eoꝝ rex milites suos ꝓ-
hibuit ipēdē ⁊ exhibē q̄ debēt' regibꝰ
terre. Nōne de h̄ sibi calūpniā mo-
liētibꝰ iudeis ait. reddite cesari q̄ ce-
saris sc̄. ⁊ deo q̄ dei sc̄. Nōne tributū
de ore piscis eciā ipe ꝑsoluit. Nōne
p̄cursor eiꝰ militibꝰ regni huiꝰ q̄d fa
cere deberēt ꝓ eterna salute q̄rētibꝰ
nō ait. cingulū soluite. arma ꝓicite.
regem vestrum deserite vt possitis
domino militare. sed ait neminem
concusseritis. nulli calumpniam fe
ceritis sufficiat vobis stipēdiū vr̄m.
Nōne vnus militū eiꝰ ⁊ dilcissimus
comes eiꝰ cōmilitōibꝰ suis ⁊ q̄dam

modo xp̄isti ꝓuincialibus dixit . omnis anima potestatibꝰ sublimioribus subdita sit? Et paulopost ait. Reddite oībus debita . cui tributuꝫ tributum . cui vectigal vectigal . cui timorem timorem. cui honorē honorē. nemi q̄cꝗ̄ debeatis nisi vt inuicem diligatis Nōne p̄cepit vt ꝓ ipsis eciā regibus oraret eccl'a? Quid ḡ eos xp̄istiani offenderūt? Quod debitū nō reddiderūt? In quo xp̄iani nō sunt terrenis regibus obsecuti? Ergo terreni reges xp̄istianos gratis ꝑsecuti sunt. Sed quod subiecit attende Et a verbis tuis formidauit cor meū: Habuerūt quidem ꝛ illi verba minātia. expello. ꝓscribo. occido. vnguibus torq̄o. ignibꝰ terreo . bestijs subrigo . mēbra dilanio. sed tua me pocius verba terruerūt , nolite timere eos qui corpus occidūt. postea nō hn̄t quid faciāt . sed eū timete qui habet potestatem ꝛ corpus ꝛ aiām ꝑdere in gehennaꝫ: Ab hijs verbis tuis formidauit cor meū. ꝛ cōtempsi homiēm ꝑsecutorem meū. ꝛ vici dyabolū seductorē meum: Deinde sequitur Exultabo ego sup̱ eloquia tua sicut q̄ inuenit spolia multa: Per ea verba vicit a quibus formidauit: Victꝫ em̄ spolia detrahūtur. sicut victus ꝛ spoliatus est ille de quo dicitur in euāgelio. nemo intrat in domū fortis vt vasa eius diripiat. nisi p̄us alligauerit fortem Sed spolia multa inuēta sunt. quādo paciētiā mirati martirꝫ eciā q̄ ꝑsecuti sunt crediderūt . ꝛ q̄ regem nostrum detrimētū militū eiꝰ sunt dampnificare moliti . ab illo sc̄ insuper acquisiti Quisq̄s ergo a verbis dei . ne in certamie vincatur formidat sup̱ eadē v̄ba victor exultat: Nā ne putaēmꝰ ex illa formidie odium v̄boꝝ dei potuisse surripe. Quis iā dixit. exultaui super eloq̄a tua. qd̄ vtiqꝫ nō dicēt si odiret ea . tn̄ adhuc addit ꝛ dicit: Iniusticiā odio habui ꝛ abhomiātus sum. legē āt tuaꝫ dilexi: Nēpe a v̄bis eius illa formido nō fecit eorūdē v̄boꝝ odiū . sed integrā tenuit caritatē: Neqꝫ em̄ lex dei nō sunt verba ꝛ eloq̄a dei . Absit ergo vt timore p̱eat amor. vbi castꝰ est timor Sic pr̄es a filijs pijs ꝛ timētur ꝛ amātur . sic pudica cōiunx virū ꝛ timet ne ab illo deseratur . et amat vt fruatur Si ergo pater homo ꝛ cōiūx homo ꝛ timeri ꝛ amari dēt. mltomagis pr̄ noster qui in celis est. ꝛ ille spōsus nō carne pre filiis homim sed virtute formosus A q̄bus em̄ diligitur lex dei . nisi a q̄bus diligitur deus? Et quid habet bonis filijs triste lex pr̄is? An q̄m̄ quē diligit corripit. ꝛ flagellat oēm filiū quē recipit? At qui hec iudicia respuit. ꝓmissa nō recipit Paterna ergo iudicia laudētur ꝛ in flagello . si ꝓmissa diligūtur in premio: Ita plane fecit iste qui dicit: Septies in die laudaui te sup̱ iudicia iusticie tue: Septies in die qd̄ ait significat semp̱ Solet esse q̄ppe iste numerꝰ vniūsitatis indicium . ꝓpter qd̄ sex diebus diuiē op̱atiōis septimꝰ adiectꝰ est q̄etis. ꝛ p̱ septē dies currētes et p̱currēt es tp̱a vniuersa voluūtur Nec ob aliud dictū est septies cadet iustus et resurget . id ē nō perit iustꝰ modis oībꝰ hūiliatꝰ sed nō p̄uaricatꝰ . alioquin nō erit iustꝰ. Nā ꝓ ōni genere tribulatiōis qua in cōspectu hoim deicit̄ positū ē septies cadit . ꝛ ꝓ eo ꝙ ex ip̄is oībꝰ t̄bulatiōibꝰ ꝓficit positū ē resurget. Satis illustrat in eo libro consequens sentencia p̄cedētē Ibi em̄ seq̄tur. impij autē īfirmabū

tur in malis Hoc est itaq3 iusto sep
ties cadē & resurgē. in oīb9 malis nō
infirmari: Merito igitur septies in
die laudauit eccl'a deū sup iudicia ius
ticie ipsi9. qa cū tēp9 eēt vt iudiciū
incipet a domo domi. i oībus tribula
tioīb9 nō infirmata sed coronis mti
rū gloriata ē. Pax multa inqt dili
gētibus legē tuā & nō est eis scādalū
Utrū ipa lex diligētib9 scādalū nō est.
an diligētib9 eam nullū est vndecūq3
scādalum: Sed vtrūq3 rcē intelligi:
Qui eñi diligit dei legē eciā qđ in ea
nō intelligit honorat. & qđ ei sonare
videtur absurde. se potius nō intel
ligere & aliqđ magnū latere ibi iudi
cat. ideo lex dei nō est ei scādalum:
Ut āt nullū scādalū oīno patiatur.
nō sic hoīes scē cuiusq3 pfessiōis at
tēdat. vt fides eius ex eo4 moribus
pēdeat. ne aliqbus cadētib9 quos p
magno hēbat. ipe scādalo pereat. s3
ipam dei legem diligat. & erit ei pax
multa nullū q3 scādalū: Securus ei
diligit eā. in qua eciam si multi pec
cāt peccaē ipsa nō nouit. Expecta
bā inquit salutare tuū dñe & māda
ta tua dilexi: Quid eñi iustis pfuiss3
ātiquis dei dilexisse mādata. nisi eos
xps q est dei salutaē libeāsset. c9 eciā3
spū imptito mādata dei diligere po
tuerūt: Si ergo ātiqui iusti expecta
bāt salutare dei qa mādata ei9 dilexe
rāt. q3tomagis necessarius eāt ih̄s
hoc est salutaē dei saluis faciēdis eis
qui mādata eius nō dilexerūt: Po
test ista eciā sanctis isto4 tempo4
ex quo grā reuelata euāgelium pre
dicatur cōgruere pphetia: Expectāt
eñi xpm qui mādata dei diligunt. vt
cū xpristus apparuerit vita nostra
tūc & nos appareamus cum illo in
gloria: Custodiuit inquit anima
mea testimonia tua & dilexit ea val
de. vel sicut nōnulli codices hñt. di
lexit. vt sic audiatur anima mea Cus
todiūtur testimonia dei dū nō negā
tur. hoc ē martirū officiū. quia tes
timonia grece martiria nūcupātur:
Sed qa p testiōnijs dei eciā flāmis
cōcremari sine caritate nichil pdest
ideo addidit. & dilexit ea valde: Su
pra āt dixerat. mādata tua dilexi. de
inde sequēti versu testiōnia & custodi
ui & dilexi. postea & mādata & testiō
nia custodiui: Ait eñi. Custodiui
mādata tua & testiōnia tua Qui eñi
diligit ipe veraciter libenterq3 custo
dit: Plerūq3 eñi dū mādata dei cus
todiūtur fiūt inimici cōtra quo4 vo
lūtatē custodiūtur: Tūc vero forti
ter & testiōnia custodiēda sr. ne pse
qētib9 inimicis negentur: Cum er
go se iste vtrumq3 fecisse dixisset. do
tribuit vnde fecit adiungendo atq3
dicendo: Quia omnes vie mee in
conspectu tuo domine: Ideo inqt
custodiui mandata tua & testimōia
tua. quia omnes vie mee in conspec
tu tuo. Tanquam diceret: Si auer
tisses a me faciem tuam. fierem cō
turbatus. nec tua mandata & testi
monia custodirem: Custodiui er
go. quia omnes vie mee in conspec
tu tuo: Propicio quippe & adiuuā
te conspectu voluit intelligi deum.
videre vias suas. sicut orauit qui
dixit. ne auertas faciem tuam a me.
Nam vtiq3 facies domini est & su
per facientes mala. sed vt perdat de
terra memoriā eorum. Non sic pro
fecto iste dixit vias suas ab illo vide
ri. sed sicut nouit dominus vias ius
torum. & sicut ait moysi. scio te pre
omnibus: Nam si hoc eum nō adiu
uaret gradientem. q3 ei9 vie sr in cō
spcū dei. nō dicēt iō se custodisse mā
data & testiōnia eius. qa oēs vie sue

in conspectu sunt dn̄i Nouit em̄ au
dire. seruite dn̄o in timore ꝛ exulta=
te ei cū tremoꝛe. apphēdite discipli=
nā ne qn̄ irascatur dn̄s ꝛ peatis de
via iusta. q̄a nisi in cōspectu dn̄i eēt
via iusta nō eēt: Nā hūc timorem ꝛ
tremorē apl's eciā paulus imponit
eis quibus dicit. cū timoꝛe ꝛ tremoꝛe
vestrā ipoꝝ salutē opami. Et cur h̄
dixerit aperiens. deus est em̄ inquit
qui opatur in vobis. ꝛ velle ꝛ opari
ꝑ bōa volūtate Ad hoc sunt q̄ in cō
spectu dn̄i vie iustorum vt dirigat
gressus eoꝝ. qm̄ ipe sunt vie domi d̄
quibus scriptū est in prouerbijs. vi
as āt q̄ a dextris sunt nouit domin⁹
ꝑuerse sunt āt inq̄t que a sinistris.
vt intelligeremus ꝙ eas nō nouerit
dn̄s: ꝓpter qd̄ ꝑuersis dicturus est
nō noui vos. Porro vt oñderet q̊
fructu vias q̄ a dextris sunt id ē ius=
torū nouerit dn̄s. cōtinuo subiecit
ipse em̄ rectos faciet cursus tuos. ꝛ
itinera tua in pace ꝓducet Ecce q̄re
ait eciā iste. custodiui mādata tua ꝛ
testiōnia tua Et velud quereremus
hoc vn̄ potuerit. q̄a oēs iq̄t vie mee
in cōspcū tuo dn̄e:

¶ Expl'. sermo tricesim⁹ pm⁹ Inci
pit sermo tricesim⁹ ij. de v̄su psalmi
appinquet orō mea in conspcū tuo
dn̄e ꝛc.

Vocem nūc orātis audiam⁹.
qm̄ q̄s oret forte nouimus.
ꝛ nosipōs si reprobi nō sum⁹ in mē
bris hui⁹ orātis agnoscimus: Ap
ꝓpinquet orō mea in cōspectu tuo
dn̄e. id ē orō mea q̄ fit in cōspcū tuo
appinquet tibi Prope ē ei dn̄s hijs
q̄ obtriuerūt cor. Secūdū eloquꝫ
tuum da michi intellectū: Promis=
sum petit. nam hoc ait scd̄m eloqui
um tuum. tanq̄ꝫ diceret scd̄m ꝓmis
sum tuum. Promisit em̄ hoc dn̄s v

bi ait. intellectū dabo tibi Intret
postulatio mea in cōspectu tuo do=
mīe secundum eloquium tuū eripe
me: Repetit quodammodo quod
petiuit. Nam quod prius dixerat.
appinquet oratio mea in conspectu
tuo dn̄e. huic simile est qd̄ ait poste
rius. intret postulatio mea in con=
spectu tuo domīe. ꝛ quod prius se=
cūdum eloquiū tuū da michi intel=
lectū. huic cōgruit qd̄ posterius. se
cūdum eloquiū tuū eripe me. Acci=
piendo q̄ppe intellectū eripitur. qui
ꝑ seipsum nō intelligendo decipitur

Eructabunt inq̄t labia mea ymp
nū cū docueris me iustificationes
tuas: Nouim⁹ q̄admodū doceat
eos deus qui sunt docibiles dei.
Omnis em̄ qui audiuit a pr̄e ꝛ didi
cit: venit ad eum qui iustificat im=
piū. vt non solum memoria retinen
do verum eciam faciendo custodiat
iustificationes dei: Sic enim qui
gloriatur non in seipso sed in domi=
no gloriatur. ympnus ꝙ eructatur
Sed iam quia didicit ꝛ laudauit doc
torem deum. deinde vult docere

Pronūciabit inquit lingua mea e
loquia tua. quia omnia mandata tu
a iudicia: Cum hec se ꝓnūciaturuꝫ
dicit vtiq̄ꝫ minister fit verbi Q̄muis
em̄ deus doceat intrinsecus. tamen
fides ex auditu est Et quomodo au
diunt nisi a predicante? Neq̄ꝫ enim
quia deus dat incrementum. ideo n̄
est plantandum neq̄ꝫ rigandū Scit
em̄ q̄ ꝑicula. secutura sint a cōtradi=
cētib⁹ ꝛ ꝑseq̄ntib⁹. cū fuerit ꝓnūcia
tor eloq̄oꝝ dei. ꝓpt qd̄ adiūxit Fi
at man⁹ tua vt saluū me faciat. quia
mādata tua elegi. vt n̄ timerē. nec so
lū cor meū teneret. sꝫ lingua eciā ꝓ=
nūciaret eloq̄a tua. mandata tua e
legi. timorem q̄ꝫ amore cōpressi Fi=

at q̄ manus tua. vt saluū me de ma
nu facias aliena: Sic āt deꝰ saluos
mīres fecit. cū eos in anima nō ꝑ=
misit occidi Nam scōm carnē vana
salus hois: Potest ꝛ sic accipi fiat
manus tua. vt manus dei xp̄s itelli
gatur. iuxta illud ysaye. ꝛ brachium
dn̄i cui reuelatū ē: Nō em̄ eāt factꝰ
vnigenitꝰ cū ꝑ eū facta sunt ōnia. ſʒ
factus est ex semiē dauid vt eēt ih̄s
id est saluator q̄ iam erat creator:
Sed cū familiare sit scripture fiat
manus tua ꝛ facta ē manus domi.
nescio vtrū possit hic sensus in eis lo
cis ōibus optineri. Sane vbi audia
mꝰ qd̄ seqtur: Concupiui salutare
tuū dn̄e. eciā nolētibꝰ ōibꝰ iimicis sa
lutare dei nobis xp̄s occurrat: Ipm
se cōcupisse iusti ātiq veracissiē cōfi
tētur. ipm cōcupiuit eccl'a vētur de
visceribꝰ matris. ipm concupiscit ec
clesia vētur a dextera pris Subiun
gitur āt huic sentencie: Et lex tua
meditatio mea. q̄a lex ꝓhibet testiō=
niū xp̄o Sʒ in hac fide cū corde cre=
ditur ad iusticiā ore cōfessio fit ad sa
lutem. fremāt gētes. ppl'i meditēt'
inania. occidatur certe caro dū pre=
dicat te: Viuet anima mea ꝛ lau=
dabit te. ꝛ iudicia tua adiuuabūt me
Judicia quippe illa sunt q̄ tēpꝰ erat
vt inciperēt a domo dn̄i: Sed adiu=
uabūt me inq̄t Et q̄s nō videat q̄ntū
adiuuerit eccl'am sanguis eccl'e. q̄ta
ex illa semente seges toto orbe sur=
rexerit: Nouissime ꝑsus aperiens
q̄ ꝑsona ꝑ totū psalmū loq̄batur dn̄
dit: Erraui inq̄t sicut ouis ꝑdita.
quere seruum tuum quia mandata
tua non sum oblitus: Nonnulli=
codices non habent quere. sed viui=
fica Vna quippe sillaba interest.
est. qua inter se in greco distant ze=
son ꝛ zeteson. vn̄ ꝛ ipsi codices gre=
ci variāt Sed quodlibet horum sit.
ouis ꝑdita queratur. ouis ꝑdita vi=
uificetur. ꝓpt̄ quam pastor eiꝰ no=
nagintanouē dimisit in mōtibus. et
eam querēs iudaicis laceratus est
vepribus. Sed adhuc queritur ad=
huc queratur. ex ꝑte inuēta adhuc q̄
ratur Ex ea namq ꝑte qua dicit iste
mādata tua nō sum oblitus. inuēta
est. sed ꝑ eos q̄ mādata dei eligūt col
ligūt diligūt adhuc q̄ritur. ꝛ per sui
pastoris sanguiēm fusum atq dis ꝑ
sum in omnibus gentibus inuenit'.
Vt potui q̄tū a dn̄o adiutꝰ sum
psalmū istū magnū ꝑtractaui ꝛ ex=
posui. qd̄ ꝑfecto meliꝰ sapiētiores
doctiores q fecerūt siue facturi sūt
nec ideo tamen ei nostr̄ deesse debu
it misteriū. maxiē id de me flagitāti
bꝰ fribus quibus sum debitor huiꝰ
officij: Nō autē de alfabeto hebreo
vbi octoni versus singulis subiacēt.
litteris. atq ita psalmus totus con
texitur. nichil dixi. nō sit mir̄ quoniā
nichil quod ad istum ꝓprie ꝑtineret
inueni. nō em̄ solus habet has litte=
ras: Illud sane sciant qui hoc in gre
ca ꝛ latina scriptura. quoniā nō illic
seruatū ē inuenire nō possunt. oms
octo v̄sus in hebraicis codicibus ab
ea q̄ illis prepōitur littera incipere
sicut nobis ab eis qui illas nouerūt
litteras indicatū est. quod m'lto di
ligētius factū est q̄ nostri vel latine
vel punite quos abecedarios vocāt
psalmos facere consuerūt: Nō em̄
oēs v̄sus donec claudatur perȳodꝰ
sed solos p̄mos ab eadē lr̄a incipiūt
quā ꝑponūt:

Expl'. ps cētesimꝰ xviij. Incipit
psalmus cētesimꝰ decimusnonus.
qui est ꝛ primus de canticis gradu=
um:

BReuis psalmꝰ ⁊ valde vtilis quē mō nobis cātatū audiuimꝰ ⁊ cātādo respōdimꝰ. non diu laborabitis in audiēdo. nec ifructuose laborabitis in opando Est eni sicut eiꝰ titulꝰ p̄notat cāticū graduū Grece scriptū est anabathinon Gradꝰ l' descēdētiū sl' l' ascēdētiū Sꝫ gdꝰ q̊mō in hÿs psalmis positi sunt ascēdentes significāt. Intelligamꝰ ergo tāq̄ȝ ascensuri. nec ascensioēs pedibꝰ corꝑalibus q̄ramus. sed sicut in alio psalmo scriptū est. ascensiones i corde eꝰ disposuit. in cōuallē ploratioīs in locum quē disposuit Dixit ascensioēs Vbi: Id est in corde Vn̄: A cōualle ploratioēs Et iam q̊ ascendatᷣ tāq̄ȝ deficit sermo huānus. nec explicari potest forte nec cogitari Audistis modo cū aplūs legētur. qd̄ oclūs non vidit. nec auris audiuit. nec i corhois ascendit In corhois non ascēdit. cor hois illuc ascendat Ergo q̇a ocl's non vidit. nec auris audiuit. nᶜ in cor hominis ascēdit. q̊mō dici posset q̊ ascendendum est: Idō cum dici nō possit ait in locum quē disposuit. Quid tibi plꝰ dicturꝰ sum: Ait hō ꝑ quem spūs scūs loquebatᷣ in locū talē ā locum talē Quicq̇d dixero t̄renū cogitas. humo repis carnē portas. corꝑꝰ quod corrūpitᷣ aggrauat aīām ⁊ deꝑmit terrena ihabitacio sensum multa cogitantē Cui loquor: Quis auditurꝰ ē. q̇s capiet. vbi erimꝰ post hanc vitā. si in corde ascenderimus: Quia g̊ nemo sperat aliquem ineffabiliter btitudinis locū. quē tibi disposuit. qui ascensioēs eciā in corde tuo disposuit Sed vbi: In cōualle ploratiois Cōuallis huilitatem significat mōs celsitudinē significat Est mōs quo ascendamꝰ spuālis q̄dam celsitudo Et quis est iste mōs quo ascēdimꝰ nisi dominus ihūs xpūs: Ipē tibi fecit paciēdo cōuallē ploratiois: q̇ fecit montē manendo ascensionis Quid est vallis ploratiois: Verbum caro factum ē et habitauit in nobis. Quid est vallis ploratiois: Prebuit ꝑcucienti se maxillā. saturatꝰ est obꝓbrÿs Quid ē vallis plorationis: Colaphizatꝰ est. sputus illitꝰ. spinis coronatꝰ. crucifixꝰ ē Hec est vallis ploratiois vn̄ tibi ascendendū ē. sed quo ascēdendū est: In p̄cipio erat verbum ⁊ verbū erat apud deū. ⁊ d̄s erat verbū Ipsum eni verbum caro fcm̄ est ⁊ habitauit in nobis Sic descendit ad te. ut manēt in se Descēdit ad te ut fiēt tibi cōuallis ploratiois. mansit in se ut tibi eēt mōs ascensionis Erit inquit ysayas i nouissimis diebꝰ manifestus mōs dn̄i. ꝑatꝰ i cacumie montiū Ecce quo ascēdendū est: sed noli aliq̇d terrenum cogitare nec q̄ꝛ montē audisti alta quedā cogitas terre. nec cum eū saxū audis ā petram. aliqua duricia a te itelligatᷣ. nec cū audis leonē cogites feritatē. nec cū audis agnū cogites pecꝰ Nichil hoꝝ est in se ⁊ oīa factus est pro te Hinc ergo ascendendū est: ab exēplo ipsiꝰ ad diuinitatē ipiꝰ Exemplū eni tibi fecit. huiliando se Nā qui nolebāt a cōualle ploratiois ascendere. conꝑssi sunt ab ipo Preꝑropere eni volebāt habere ascēsum. honores altos cogitabāt viā huilitatis nō cogitabāt Intelligat caritas vr̄ā qd̄ dico duos discipl'os voluisse ad latēa dn̄i vnū ad dexterā alteꝝ ad sinistrā sedē Vidit eos dn̄s preꝑropere ⁊ ꝑposte re de honoribꝰ cogitare cū p̄iꝰ discē deberēt huiliari ut exaltarentᷣ et ait eis dn̄s Potestis bibē calicē quem ego biβiturꝰ sum: Ipe eni in conualle plorationis bibiturꝰ erat calicem

passionis : illi autē non attendentes huīlitatē xp̄i. cōprehendē volebāt al titudinē xp̄i Reuocauit illos ad viā tāq̃ aberrantes non vt negaret illis qđ vellēt. sed vt ostendēt qua veirēt. Itaq̃ frēs mei hūc psalmum ascen= siois cantem⁹ ascēsuri in corde. q₂ vt ascendam⁹ descensum ē ad nos Nā vidit scalas iacob ⁊ in ipis scalis de= mōstrati sunt ei ascendētes ⁊ descen dētes Vtrūq̃ vidit Possum⁹ putaē ascendētes visos ꝓficientes: descen dētes deficiētes. qa ⁊ reuera iueim⁹ h̄ in pp̄lo dei. alij ꝓficiūt. alij deficiūt Poterant istos significaē ille scale. sed forte meli⁹ intelligūt² omnes bo ni in illis scalis. et ascendentes ⁊ des= cendētes Non eni frustra non dcm̄ est cadētes. sed descendētes Multū autē interest int̄ descendē et cadē Nā qa cecidit adā. ideo descendit xp̄s ille cecidit ille descēdit. ille cecidit supbia ille descendit mia Non autem ipe so l⁹ descendit. et quidē de celo sol⁹ ipe descendit. sed multi imitantes eū sci descendūt ad nos. et descenderūt ad nos Nam in quadam altitudie cor= dis habitabat apl̄s cū dicēt. siue eni mente excessim⁹ deo Iam qđ men= te excesseāt. deo excesseāt. Excedens eni mente oem̄ huānā fragilitatem. oem̄ scl̄i tpalitatem. oia quecūq̃ nas cendo et occidendo vanescunt tran= seuntia hec. habitabat corde i quadā ineffabili contēplatione quātū po= tāt. de qua dicit qa audiuit ineffabili a verba que nō licent hoi loqui. sed ē illa loq̄ nō posset. ipe autem vidē illa vtcūq̃ posset. que tibi loq̄ nō posset. Itaq̃ si sp manē vellet in eo quod vi debat. et loq̄ non potāt. te non leua= ret. vbi et tu possis vidē Quid autē fecit: Descendit Nam ibi ayt. siue eni mente excessimus deo siue tēperan tes sum⁹ vobis Quid est tēperātes sum⁹: Sic loq̄mur vt cape possitis. q̄a et xp̄s talē se fecit nascendo ⁊ pa ciendo. vt possent de illo hoiēs loqui Quia de hoiē homo facile loquit². de deo hō q̄n loq̄t² sic q̄mō est de⁹: Iđō aūt de hoiē facile loquit² Vt ḡ mag= ni descenderēt ad paruos et nō illis tamē loquerēt² n̄ magnū. ipe q̄ mag nus erat fc̄s est puus vt de illo mag ni puis loq̄rentur Audistis mō qđ di co cū apl̄s legēt² si aures aduertistis Dixit h̄ nō potui vobis loq̄ q̄si spūali bus. sed q̄si carnalib⁹ Ergo spūalib⁹ in excelsis loquit². carnalibus aūt vt loquat² descendit Nam vt sciatis q̄a quidā descendit : de illo qui descendit loquit² Ecce iohēs manentē in se loq̄ tur In p̄ncipio erat verbū et verbū erat apud deū. et de⁹ erat v̄bū Hoc erat in p̄ncipio apud deū. oia p ipm̄ fcā sunt. ⁊ sine ipo fcm̄ est nichil Ca= pe si potes . arripe cibus ē Sed dic= tur⁹ es m̄ Ille quidē cibus ē. sed ego infans sum. lactandus sum vt ydo= neus fieri possim ad manducādū ci= bum Ergo q̄a tu lacte nutriend⁹ es. ille aūt cibus est. ipe cibus p carnē t̄ traiect⁹ ē ad fauces Quomō ḡ cibū mr̄ comedit vt p carnē traiciat ad in fantē lac factū. sic cib⁹ angloꝝ dn̄s v̄ bū caro fcm̄ est ⁊ fc̄s est lac Et dicit apl̄s lac vobis potū dedi nō escā. nō dū eni poteratis. sed nec adhuc q̄dē potestis. Ergo dādo lac descēdit ad puulos. ⁊ q₂ descēdit. descēdentē de= dit Ait eni. nūq̄ dixi me aliq̄d it̄ vos scire. n̄ ihm̄ xp̄m et hunc crucifixum: Quia si dicēt tantū ihm̄ xp̄m. ē ihūs xp̄us eciā scdm diuinitatē scđ₃ id qđ erat v̄bū apđ deū fili⁹ dei ihūs xp̄us sed hūc id ē h̄ mō dcm̄. paruuli nō ca piūt. Quomō ḡ capiūt q̄ lac capiūt: Ihm̄ xp̄m iq̄t ⁊ hūc crucifixū Suge

qd̄ pro te fcūs est ꝛ crescis ad id qd̄ ē Sūt ergo ꝛ ascendētes ꝛ descendentes In illis scalis et ascēdentes sunt et descēdētes Ascēdētes q̇ sunt: Qui ꝓficiūt ad intellectū spūaliū Descendentes q̇ sunt: Qui q̄uis q̄tū hoiēs possunt fruantur itelligēcia spūaliū. tamē descendunt ad ꝑuulos vt talia eis dicant qualia possunt capꝫ.et lacte nutriti possint ydonei fiēi ꝛ validi ad capiendū cibū spūalem Ysayas frēs eciam ipꝫ ad nos de descēdentibꝰ fuit.nā ꝛ ipi gradus eiꝰ descendētes apparēt Cum eni dicēt de spiritu scō. reqescit inquit sup eū spūs sapie et intellcūs.spūs consilij ꝛ fortitudis.sp̄s scientie ꝛ pietatis et sp̄s timoris dn̄i. a sapiēcia cepit vsqꝫ ad timorē descēdit Quomō ille qui docebat a sapia descendit vsqꝫ ad timorē. tu q̇ discis ꝛ ꝓficis a timore ascende ad sapientiā Scriptū ē eni iniciū sapie timor dn̄i Iam g̊ psalmū audite Ecce añ oclos nr̄os ponamꝰ ascēsurū hoiēm Vbi ascēsurꝰ: In corde Vñ ascensurū: Ab huilitate. id ē a cōualle ploratiōis i locū quē disposuit Quo ascensurū: Ad illud ieffabile qd̄ cū dici non possit dcm̄ ē in locū quē disposuit Cū g̊ sic cepit homo disponē ascēsum.h̊ dico aptius. cū cepit homo xpianꝰ cogitaē ꝓficē.incipit pati linguas adūsantiū Quicūꝫ illas ꝛ nōdū passꝰ ē.nōdū ꝓficit Quicūqꝫ illas n̄ pacitᷣ nec conatᷣ ꝓficē Vlt nosse qd̄ dicamꝰ: ymmo qd̄ audiamꝰ sic expiatur Incipiat ꝓficē. icipiat velle ascēdere.velle cōtēpnē t̄renā fragilitatē tp̄alē felicitatē scl'i pro nichilo habē. deū solū cogitaē. lucris nō gaudē. a dāpnis n̄ cōtabescē.oīa eciā sua.velle vēdē ꝛ paupibꝰ tribuē ꝛ seq̇ xp̄m Videamꝰ q̄admodū paciatᷣ liguas retrahētiū.et mlt̄a cōtradicētiū. ꝛ qd̄ ē grauius q̄si cōsulēdo a salute auṫtētiū Qui eni cōsulit alicui ad salutē cōsulit.ad id qd̄ ꝓest consulit.ille aūt q̄si cōsulens retrahit a salute Quia g̊ videtᷣ habē palliū cōsulētis ꝛ habet venenū perimētis.ligua dolosa dicta ē Ascēsurꝰ g̊ cōtra ipās linguas p̄mo deū depcatᷣ Ait enim ¶ psalmus

Ad te dn̄e cū t̄bularer clamaui ꝛ exaudisti me Vñ illū exaudiuit: Vt iā cōstitueret eū ad gdꝰ ascendēdi Et q̇a iā ascēsurꝰ ē. exauditꝰ qd̄ orat: Dn̄e erue aiām meā a labijs iiustis et a lingua dolosa Que ē ligua dolosa: Sb dolosa habēs ymaginē cōsulēdi.et ꝑniciē nocēdi Ipi sūt q̇ dicūt et tu h̊ fcūrꝰ es qd̄ nemo fecit et tu solꝰ eris xpianꝰ: Et si ostēderit alijs h̊ facere et legerit euāgeliū vbi p̄cepit dn̄s fieri.et legēit actus aplo rū.illi q̇d dicūt in ligua sb dolosa et labijs iniq̇s: Non poteīs forte iplere. multū ē qd̄ aggrederis Alij ꝓhibendo deterrēt.alij laudādo plꝰ p̄munt Quia eni talis ē vita que iaꝫ occupauerit mūdū.tāta auctoritas xp̄i ē. vt rep̄hēdē iā xp̄m nec paganꝰ audeat. legitur ille q̇ rep̄hendi non p̄t. q̇ dixit. vade vende oīa que habes et distribue paupibus et seq̇re me Xp̄o contradici nō potest. euāgelio cōtradici nō potest.rep̄hēdi xp̄s nō potest. cōuertit se dolosa ligua ad laudē ꝓhibētē Si laudas hortaē.q̄re laudādo p̄mis: Meliꝰ est vt tu vituperares. q̄ꝫ dolose laudares Quid eni dicēs vituperādo: Absit. feda vita ista est. mala vita ista ē Sed q̇a nosti cū hec dixeris.p̄mi te posse auctoritate euāgelica. cōūtis te ad aliud dissuadēdi genꝰ vt laudādo me falso a vera laude ꝓhibeas ymmo laudando xp̄m a xp̄o ꝓhibeas dicēs. qd̄ est h̊: Ecce illi fecerunt. forte tu non poteris Inci

cipis ascendere. cadis. Mõne videtur. serpẽs est. dolosa ligua est. venenum habet. Roga cõtra illã si vis ascendẽ. et dic deo tuo Dñe erue aĩam meam a labijs iiustis et a lingua dolosa Et dicit tibi dñs tu⁹ Quid dabitur tibi aut qd̾ apponet᷑ tibi ad linguã dolosam. id est qd̾ habeas adũsus linguã dolosam. qd̾ apponas lingue dolose quo te munias aduers⁹ liguã dolosam? Quid tibi dabit᷑ aut q̇s apponetur? Introgauit exercẽs. nam ip̃e dictur⁹ ẽ qd̾ introgat Respondit enĩ subiciens sibi interroganti Sagitte potẽtis acute. cũ carbonibus desolatorijs. vl̃ vastatoribus Siue desolatorijs dicas siue vastatorib⁹ dicas. nam in diuersis codicib⁹ diuerse scriptũ idem significat Videte vastatores carbones dicũt᷑. qui vastando et desolãdo ad desolationẽ facile pducũt Qui sunt isti carbones? Intelligat caritas vrã pmo q̄ sṫ sagitte Sagitte potẽtis acute. verba dei sunt Ecce iaciũt᷑ et transfigũt corda. sed cũ transfixa fuerint corda sagittis v̾bi dñi. amor excitat᷑. nõ interit⁹ cõpatur Nouit domin⁹ sagittare ad amorẽ. et nemo pulchri⁹ sagittat ad amorẽ. q̃ꝫ qui v̾bo sagittat ymmo sagittat cor amãtis vt adiuuet amantẽ sagittat vt faciat amãtẽ Sagitte autem sunt cũ agim⁹ verbis. Carbones aũt vastatores q̄ sṫ? Parũ est verbis agere cõtra linguã subdolã et labia iniqua. parꝫ est v̾bis agẽ. et exẽplis agendũ est. Exẽpla sṫ carbones vastatores Et q̃re vastatores dicunt᷑. breuit̾ accipiat caritas vrã Primo q̊mõ exẽplis agẽdũ sit videte. Ligua sb̾dola nichil sic nouit dicẽ q̄ magis subdola est. n̄ vide ne non possis iplere. multũ ẽ a te h̊ aggredi. Accepisti tu p̄ceptũ euangelicũ. habes sagittas. sed carbones nõdũ habes Timendũ est ne sagitta sola nõ valeat adũsus linguã dolosam. sunt ꝛ carbones. vtputa incipit tibi enĩ dicẽ d̾s. tu nõ potes. quare ille potest? Quare alter potuit? Nũq̃d tu delicatior es illo senatore? Nũq̃d tu ĩfirmior es illo aut illo ĩ valitudine? Nũq̃d tu ĩfirmior femis? Femie potuerũt viri nõ possunt? Delicati diuites potuerunt. paupes non possunt? Sed ego inquit multum peccaui et multum pccõr sum Numerantur eciam qui multũ peccauerũt et eo ampli⁹ amauerũt. quo plura illis dimissa sṫ. quomõ dictũ est in euãgelio cui modicũ dimittitur modicũ diligit Cum ergo fuerint ista enumerata et noiatim dicti fuerint hoĩes qui potuerũt ille accepta sagitta in corde accedentib⁹ eciã carbonib⁹ desolatorijs. desolat᷑ in illo cogitatio terrena Quid est enĩ desolat᷑? Ad desolationẽ perducitur Erãt autem ĩ illo multa que male fronduerãt multe carnales cogitationes. scl̾ares ml̾ti amores. ipi vrunt᷑ carbonib⁹ desolatorijs. vt fiat purus locus desolat⁹ in cui⁹ loci puritate faciat deus edeficiũ suũ. q̇a fcã eãt ibi ruina dyaboli. et edificat᷑ ibi xp̄us Nam quã diu manet ibi dyabol⁹ non potest edificari xp̄us Accedunt carbones desolatorij et deiciũt qd̾ male fuãt edificatũ. ꝛ desolato loco accedit structura felicitatꝫ ppetue Videte ergo q̃re dicti sunt carbones. q̇a q̄ se cõuertũt ad dñm. de mortuis reuiuiscũt Carbones aũt qñ accendũt᷑. añq̃ꝫ accenderentur extincti erant Nam extincti carbones mortui dicuntur. ardẽtes viui appellãt᷑. Exẽpla ergo multorũ iiq̊ꝫ qui cõuersi sṫ ad dñm. carbones dicti sṫ Audis hoĩes mirari et dicere. ego illum no

ui ꝙ ebriosus fuit. ꝙ sceleratus. q̄lis
amator circi. aut āphiteari. q̄lis frau
dator. m̄o quomō d̄o seruit. Q̄m in
nocens factus est. Noli mirari. car
bo est. Viuū gaudes. quē extinctum
plāgebas Sed quādo laudas viuū.
si nosti laudare. adhibe illū mortuo
vt accendat̄. id est quicūq̄ adhuc pi
ger est sequi deū. admoue illi carbo-
nē qui erat extinctus ⁊ habeto sagit
tā verbi dei et carbonē vastatorē. vt
occurras labijs iniq̄s et lingue sub-
dole. Quid sequit̄. Accepit iste sagit
tas ardentes. accipiat carbones vas
tatores. Iā repellit linguā subdolā
et labia iniqua. iam ascēdit gradū. in
cipit ꝓficē. sed adhuc viuit inter ma
los. inter iniq̄s. nondū est area venti-
lata Puta quia triticū fc̄m ē. nūquid
iā in horreo ē. Adhuc necesse ē mul-
ta palea premat̄. et q̄tū proficit tan
tū videt maiora scādala in ppl̄o Nā
si nō ꝓficiat. nō videt iniq̄tates. Si
non sit verax xp̄ianus non videt fic
tos Eteni frēs et de illa silitudine h̄
nos docet dominꝰ et de frumētis et
zyzanijs Cum aūt creuisset herba et
fructū fecisset. tunc apparuerūt ⁊ zy
zania. id ē nulli homini apparēt ma-
li. nisi factꝰ fuerit ipe bonus. q̄a cum
creuisset herba. et fructū fecisset. tūc
apparuerūt zyzania Iā ergo iste ce-
pit proficere. et cepit vidē malos. et
multa mala que an̄ non nouāt et cla
mat ad deū Heu me qd̄ icolatꝰ me
us lōgiquus fc̄us est Multū a te re
cessi. pegrinatio mea fc̄ā ē lōginqua
Nondū veni i pr̄iam illā vbi cū nul-
lo malo victurꝰ sum. nōdū veni in il
lam societatē angel̄oꝝ vbi scandala
nō timebo. Quaē aūt nōdū sum ibi.
Quia incolatꝰ meꝰ longiquus fc̄ūs
ē. Incolatꝰ pegrinatio ē Incola. d̄r
q̄ habitat in t̄ra aliena. nō in ciuitate

sua Longinquus inq̄t fc̄ūs est. ꝓlō-
gatꝰ incolatꝰ meꝰ Et vbi lōgiquus.
Aliq̄n frēs mei cū pegrinat̄ hō inter
meliores viuit. q̄ꝫ in patria sua for-
te viueret. Sed non sic est q̄n de illa
ihr̄l̄m celesti peregrinamur Mutat
eni hō patriā. et aliquando in pegri-
natione illi bn̄ est. iuenit amicos fi-
deles pegrinādo. q̄s i patria inueire
non potuit. Inimicos habuit vt de
patria pelleret̄ ⁊ cū pegrinaretur in
uenit qd̄ non habebat in patria Nō
sic ē patria illa ihr̄l̄m vbi omnes bo
ni. Quicūq̄ inde pegrinat̄ inter ma
los ē nec recedere a malis potest. ni
si cū redierit ad societatē angelorū.
vt ibi sit vn̄ pegrinatur. Ibi omnes
iusti et sancti qui fruūtur verbo dei
sine lc̄iōe sine litteris Quod eni nob
per paginas scriptū est. per faciē dei
illi cernūt. Qualis patria. et magna
patria. et miseri sc̄ pegrini ab illa pa-
tria Sed q̄d ait iste. Longiqua fc̄ā ē
pegrinatio mea Maxime eoꝝ vox
est. id ē ipiꝰ eccīe q̄ laborat in hac ter
ra. illiꝰ vox est qui clamat a finibus
terre in alio loco psalmi dicens. a fi-
nibꝰ terre ad te clamaui Quis nos-
trū clamat a finibꝰ t̄re. Nec ego. nec
tu. nec ille. sed a finibus terre ipa sola
eccīa tota hereditas xp̄i clamat. quia
eccīa hereditas eius Et de eccīa dic-
tū est. postula a me et dabo tibi gen
tes hereditatē tuā. et possessionē tuā
t̄minos terre. Si ergo possessio xp̄i
vsq̄ ad fines t̄re. et possessio xp̄i oēs
sancti. et oēs sancti vnꝰ homo i xp̄o.
quia vnitas sancta in xp̄o est. ipe vnꝰ
homo dicit. a finibus terre ad te cla-
maui cū angeretur cor meū. Huiꝰ ḡ
hois lōginq̄ pegrinatio fc̄ā ē int̄ ma
los Et tāq̄ꝫ dicēt̄ illi. cū quibꝰ ḡ ha-
bitas vt gemas. pegrinatio mea lō-
ginqua facta est Sed quid si cū bo-

nis? Si cũ bonis esset. non dicẽt heu
me Heu vox est miserie. vox ẽ cala-
mitatis ⁊ ifelicitatis. sed tamẽ in spe
qua iã vel gemẽ didicit Multi eni et
miseri sunt et nõ gemũt. ⁊ pegrinãt'
et redire nolũt. Iste iã volens rediẽ
cognoscit ifelicitatẽ peregrinatiois
sue. qa agnouit illã redit et ascendere
incipit qa cãticũ graduũ cepit canta
re Ubi ergo gemit et inter quos ha-
bitat? Inhabitaui cum tabernacu
lis cedar. Uerbum hoc qa hebreũ est
pculdubio non intellexistis Quid ẽ
ihabitaui cũ tabernaculis cedar? Ce
dar quantũ meminꝰ ex interpreta-
tione nominũ hebreorum. tenebras
significat Interpretatũ cedar. latine
tenebre dicuntur. Nostis aũt duos
filios habuisse abrahã. qs quidem cõ
memorat apl's. ⁊ ad ymaginem du-
orũ testamentorum esse dicit. vnꝰ ex
ancilla erat alter de libera Ex ancilla
ysmahel erat. de libera sara. quẽ sus-
cepit ex despatione per fidem ysaac
erat Uterqꝫ ex semine abrahe. sed nõ
vterqꝫ heres abrahe De abraham na
tus vnus. sed tamẽ non hereditat. al
ter eciam heres nõ solum filius sed
⁊ heres In ysmahel sunt omnes qui
carnaliter colunt deum ad ipõs eni
et vetꝰ testamentũ pertinet. quia sic
dixit apl's. sub lege volentes esse. le-
gem nõ audistis? Scriptũ est enim
quod abraham duos filios habuit.
vnũ de ancilla ⁊ vnum de libera. que
sunt in allegoria Hec sunt duo testa
menta Que sᷓt duo testamenta? Unũ
vetus ⁊ alterũ nouũ Uetus testamẽ
tum a deo. et nouũ testamentũ a de
o. quomõ de abraham. et ymahel et
ysaac. sed ysmahel ad terrenũ ysaac
ad celeste regnum. ideo vetꝰ pmis-
sioẽs habet trenas. terrenam ihrl'm
terrenam palestinã. regnũ terrenũ.

salutem terrenam. hostiũ subiuga-
tionem. habundantiã filiorũ. fecun-
ditatẽ frugũ Omnia ista promissio
nes sunt terrene. in figura spirituali
ter intelligunt'. quomõ ihrl'm terre-
na vmbra erat regni celestis. et reg-
num terrenũ vmbra erat regni celo
rum Ysmahel in vmbra. ysaac in lu-
ce Si ergo ysmahel in vmbra. nõ mi
rũ quia ibi tenebre Pingniores ete-
nim vmbre. tenebre sunt Ergo ysma
hel in tenebris ysaac i luce. Quicũqꝫ
hic eciam in eccia terrenam felicita-
tem querũt a deo. adhuc ad ysmahel
pertinent Ipsi sunt qui cõtradicunt
spiritalibus proficientibꝰ et detra-
hunt illis. et habent labia iniqua ⁊ lin
guas subdolas Contra quos roga-
uit iste ascendens. et appositi sunt ei
carbones desolatorij. et sagitte potẽ
tis acute Inter illos enim adhuc vi
uit donec tota area ventiletur. ideo
dixit inhabitaui cũ tabernaculis ce-
dar Nam et ipa tabernacula ysma-
hel cedar dicta sunt. Sic habet liber
geneseos. sic habet quod cedar ad ys
mahel pertinet Ergo ysaac cũ ysma
hel. id est qui ptinent ad ysaac. inter
illos viuunt qui pertinent ad ysma-
hel. Isti sursum volũt ascendere. illi
deorsum volunt premere Isti vola-
re volunt ad deum. illi conantur pẽ-
nas euellere Namqꝫ apud apl'm ita
dicitur. sed sicut tũc qui secundũ car
nem natꝰ erat persequebat' eum qui
secundũ spiritũ. ita ⁊ nunc Spũales
ergo persecutionẽ paciũtur a carna
libus Sed quid dicit scriptura? Eice
ancillam et filiũ eiꝰ. non enim heres
erit filius ãcille cum filio meo ysaac.
Sed hoc quod dicit eice quãdo erit?
Quãdo area ceperit ventilari. Mo
do autẽ anteqꝫ eiciatur dicit. heu me
quod incolatꝰ meꝰ. lõginquus fcũs

ē. inhabitaui cū tabernaculis cedar
Et exponit nobis qui sunt isti q̄ per
tinent ad tabernacula cedar Mul-
tū pegrinata est aīa mea Ne pegri-
natione corpalē intelligēs aīam dix
it pegrinari Corpus pegrinat᷑ locis
aīa pegrinatur affectib⁹ Si amaue
ris terrā pegrinaris a deo. si amaue
ris deū ascēdis ad eū In caritate dei
ꝛ pxi exercemur vt redeam⁹ ad cari
tatē Si cadam⁹ in terrā. marcessim⁹
ꝛ putressim⁹ Iste aūt q̄ cecideāt. des
censū ē ad eū vt ascenderet intēdens
tpe pegrinationis sue. dixit se pegri
nari ī tabnaculis cedar Quaē: Quia
mltū pegrinata ē aīa mea Ibi pegri
nat᷑. vbi ascēdit nō corpe pegrinat᷑.
non corpe ascendit Sed vbi ascēdit:
Ascēsioēs inqt in corde Si ergo as-
cendit in corde. non ascendit Nō as-
cendit per ascensiones cordis. ñ aīa
que pegrinatur Sed donec pueniat
multū pegrinata ē aīa mea Vbi: In
tabernaculis cedar Cū hiis q̄ ode
rūt pacem eram pacific⁹ Verū vt au
diatis frēs karissimi. non poteritis
pbare q̄ꝫ vera cātetis. nisi ceperitis
facere qđ cantastis. Quātumlibet il
lud dicā quomōlibet exponam quali
buscūqꝫ verbis versem. non intrat
in cor ei⁹. in quo nō est op⁹ eius In
cipite agē. et videte q̄d loq̄mur. Tūc
ad singula v̄ba lacrime pfluēt. tunc
psalm⁹ cātat᷑. ꝛ facit cor qđ ī psalmo
cantat᷑ Quā multi eni sonāt voce et
corde muti sr̄. ꝛ q̄ꝫ multi tacent labiis
et clamant affectu. quia ad cor homi
nis aures dei Sicꝫ auēs corpales ad
os hoīs. sic cor hominis ad aures dī
Multi clauso ore exaudiūt᷑ ꝛ multi
ī magnis clamorib⁹ nō exaudiūtur.
Affectib⁹ orāē debem⁹ ꝛ dicēē. mltū
peregrinata ē anima mea. cum hiis
qui oderunt pacem eram pacificus.

Quid eni aliud dicimus istis hereti-
cis. nisi cognoscite pacem. amate pa
cem: Iust⁹ vos dicitis. si iusti essetis
inter paleā grana gemeretis. Nam
quia sunt grana in catholica et vera
ḡna sunt. ideo tolerant paleā donec
ventiletur area. q̄a inter paleam cla-
mant. heu me qđ incolatus me⁹ lon
ginquus fcūs est. habitaui cū taber
naculis cedar. Inhabitaui inquit cū
palea. sed quomō de palea mult⁹ fu-
mus exit. sic cedar tenebre Inhabi-
taui cum tabernaculis cedar. multū
pegrinata est anima mea Frumēto
rū vox est. inter paleas gementi um
Hec loq̄mur illis qui oderūt pacē et
dicimus. cū hiis qui oderūt pacē erā
pacific⁹. Qui sunt qui oderūt pacē:
Qui conscindūt vnitatē Si enim pa
cē non odissent. in vnitate māsissent
Sed videlicet ppterea se sepauerūt
vt iusti essent. vt non haberent mix-
tos iniustos Aut nostra ē ista vox. ā
illorū elige cuius sit Catholica dicit.
non est dimittenda vnitas. non ē pci
denda eccia dei. iudicabit de⁹ de ma-
lis et bonis postea Si nūc mali a bo
nis separi non possunt. ferendi sunt
ad tps Mali in area nobiscū eē pos
sunt. in horreo non possunt Et forte
hodie qui mali apparent. cras boni
erunt. et qui de bonitate hodie sup-
biūt cras mali inueniunt᷑ Quisquis
ergo humiliter malos ad tēpus fert
ipe pueniet ad requiē sempitnā Hec
vox catholica est Illoꝝ aūt vox qua
lis est non intelligentiū neqꝫ que lo-
quūtur. neqꝫ de quibus firmant: Ne
tangas inmundū. et qui tetigerit in-
mūdū inquinatur. Separem⁹ nos.
ne cōmisceamur malis Et nos illis.
amate pacē. diligite vnitatē Nesci-
tis a q̄m multis bonis sepami. dum
quasi malis calūpniamini Furiunt.

seuiunt. quãdo ista dicimus. nã que-
rũt et mortificare nos Apparuerũt
sepe ipet⁹ eorũ. apparuerunt insidie
Cũ ergo inter isidias illoꝝ viuim⁹. ⁊
quib⁹ dicim⁹ amate pacẽ. aduersan-
tᶻ nobis. nõne vox ista nr̃a ẽ. cũ hĳs
qui oderũt pacẽ erã pacificus Cũ
loquerer illis debellabãt me gratis.
Quid ẽ eñi fratres debellabant me?
Et parũ erat si nõ addẽt gratis Qui
bus dicim⁹ amate pacẽ. xp̃m amate
nũq̃d dicimus honorate nos? Sed
honorate xp̃m. Nos nolum⁹ hono
rari. sed illũ Nã nos quid sum⁹? Au-
di paulũ apl'm. qui tamẽ dicebat illis
puulis. q̊s mali hoĩes. et mali suaso-
res p̃cidẽ ab vnitate in scismata vo-
lebant Quid eis dicebat ille? Nunq̃d
paul⁹ pro vobis crucifixus ẽ. aut in
nomine pauli baptizati estis? Hoc ⁊
nos dicim⁹. amate pacẽ amate xp̃m
Si eñi amant pacẽ. xp̃m amãt Cũ g̊
dicim⁹ amate pacẽ. hoc dicim⁹ ama
te xp̃m Quaẽ? Quia de xp̃o ait apl's
ip̃e ẽ eñi pax nr̃a. qui fecit vtraqꜫ vnũ
Si g̊ xp̃us ideo pax q̃a fecit vtraqꜫ
vnũ. quare vos de vno fecistis duo?
Quomõ ergo pacifici estis. vt cum
xp̃us faciat. vnũ de duobus. vos fa-
citis de vno duos? Sed q̃a h̓ dicim⁹
cũ hĳs qui oderũt pacẽ sum⁹ pacifi
ci. et tamẽ illi qui oderũt pacẽ cũ lo-
queremur eis debellabãt nos g̃tis
Explicit psalm⁹ C. xix. Incipit C. xx

SEcũd⁹ est iste psalm⁹ eorum
quoꝝ titul⁹ est cãticũ gradu-
um Pl'es eñi sunt significãtes vt iã
in p̃mo eorũ audistis ascẽsum nr̃m.
qui fit in corde ad deũ. in cõualle plo
rationis. id est ab huilitate cõtribula
tionis Ascens⁹ eñi vtilis nobis non
potest esse. nisi primo huiliati a con-
ualle nobis ascẽdendũ esse memine-
rimus Cõuallis eñi terre loc⁹ est de
pressus. Sicut loca terre alta mon-
tes et colles. ita cõuallis loc⁹ huilis.
nedũ preppropere et p̃postere queri-
m⁹ exaltari. non ascendam⁹ sed rua
m⁹ Docuit aũt ip̃e domin⁹ a cõual-
le plorationis ascẽdendũ. qñ pro no
bis huiliari vsqꜫ ad mortẽ crucis et
pati dignatus ẽ. Hoc exemplũ non
relinquam⁹ Istam cõuallẽ ploratio
nis martyres intellexerũt. Vñ intel-
lexerũt? Vnde? Quia et ip̃i de conual
le plorationis vt coronarentᶻ ascẽ-
derunt. Congruit et hodierno diei
psalm⁹ iste canticũ graduũ. De illis
eñi dictũ est. eũtes ibãt et flebãt mit
tentes semina sua. Hec est cõuallis
plorationis. vbi a flentib⁹ mittuntᶻ
semina Que sunt aũt semina? Bona
op̃a in ista tribulatione terrena Qui
bene op̃antᶻ in cõualle plorationis.
sil'is est hoĩ seminãti per yemẽ Nũ
q̃d frigoẽ ab op̃e deterreturᶻ? Sic pres
suris mũdi non debem⁹ a bono op̃e
deterreri. quia vides q̃d sequitᶻ Eun
tes inq̃t ibant et flebãt mittentes se
mina sua. Valde miseri si sp̃ flebant.
valde miseri si nũq̃ȝ de lacrimis libe-
randi Sed vide q̃d sequitᶻ Veniẽtes
aũt venient in exultatione. portãtes
germina sua Nichil aliud istis cãti-
cis docemur frẽs q̃ȝ ascendẽ. sed ascẽ
dere in corde. in affectu bono. in fide
et spe et caritate. in desiderio p̃petui
tatis et vite eterne Si ascẽditur. cõ-
gruit nos dicẽ. quomõ ascendẽdũ sit
Quãta terribiliora lecta de euãgelio
audiuit caritas vestra. videtis certe.
quia hora dñi sicut fur ĩ nocte ita ve
niet Si sciret ĩq̃t paterfamilias qua
hora fur veniret. amẽ dico vobis q̃a
nõ pateretur perfodere parietẽ suũ.
Dicitis modo Quis ergo nouit qua
hora veniet. quia hora sicut fur erit?
Nescitis qua hora veniat. semper vi

gila. vt quod nescis qñ veīat. patū te
iueniat cū venerit ⁊ ad hoc forte nes
cis. qñ ventur⁹ est. vt semꝑ patū sis.
Illū eni patrē familias subito occu-
pabit hora illa. q pater familias suꝑ
b⁹ significatus ē Noli velle esse p̄rfa
milias. et non te subito illa hora oc-
cupabit Et quid ero inqs? Quale au
disti de psalmo pauper et dolēs ego
sum Si eni pauper et dolēs eris. nō
eris pater familias. quē illa hora sbi
to inueniet. ⁊ subito premet. Patres
familias enī sunt illi qui p̄sumentes
de cupiditatibus suis. et in delicijs
huius scl'i defluentes tument. et eri-
guntur aduersus huiles. et insultant
in scis intelligentibus angustā viam
que ducit ad vitam Talibus eni ve-
niet illa hora subito. quia tales erant
in diebus noe quoꝝ dierū cōmemo
rationē audistis factā i euāgelio. sic
erit aduent⁹ filij hominis inqt quo-
mō in diebus noe. manducabāt. bi-
bebant. nubebant. vxores ducebant.
nouellabant. edificabant. donec ītro
ijt noe in archam. et venit diluuiū et
ꝑdidit omnes Quid ergo? Oēs pe-
ribunt qui ista faciunt. q nubunt. qui
vxores ducunt. qui nouellant. q edi-
ficant? Non Sed qui de hijs presu-
mūt. sed qui ista deo preferūt sed qui
ꝓpter hec offendē deū cito pati sunt
At vero q istis oibus aut nō vtūtur
q vtūt' tāq̄ nō vtētes pl⁹ p̄sumētes
de illo q dedit q̄ de hijs q̄ data st̄ et in
telligentes in hijs ei⁹ cōsolationē et
miām ⁊ non occupati donis ne a do
natore ruerēt. qui tales st̄ non illos
inuenit inparatos hora illa sicut fur
Talib⁹ dixit apl's. vos aūt non estis
in tenebris. vt dies ille vos tāq̄ fur
cōprehēdat. oēs enim vos filij lucis
estis. et filij diei Ideo domin⁹ cū di-
ceret timendā eē horā sicut furē noc
tem posuit Et apl's ita ait. quia hora
domini sicut fur in nocte ita veniet.
Non vis vt te inueīat noli eē in noc
te Quid est noli esse in nocte? Filij lu
cis estis et filij diei. non sumus noc
tis neq̄ tenebrarū Qui sunt filij noc
tis et tenebrarū? Iniqui. ipij. infide-
les. Sed et ipi audiant anteq̄ veniat
hora. et dicat illis aplūs. fuistis ali-
quādo tenebre nūc autē lux in domi
no Sicut iste psalm⁹ habet euigilēt
iam illuminati sunt montes quid ad
huc dormiunt? ¶ psalmus

Leuent oculos suos i mōtes.
vn̄ veniet auxiliū illis. Quid ē
iam illuminati sunt mōtes? Iam or
tus est sol iusticie. iā ab apl'is predi-
catū est euāgeliū. p̄dicate sunt scrip-
ture. patuerūt omnia sacramēta cō-
scissum est velū. patuit secretū tēp i
iā tandē leuent oculos suos in mon
tes. vnde veīet auxiliū illis. Hoc eni
precipit illis iste psalm⁹ scōs de hijs
qui scribuntur canticū graduū Sed
non rursus presumant de montib⁹.
quia ipi montes. non a se lucent. sed
ab illo lucēt de quo dictū est. erat lu-
mē verū. qd̄ illuiāt oēm hominē vei
entē in hunc mundū Montes pos-
sunt intelligi hoiēs magni. hoiēs cla
ri. Et qs maior est iohāne baptista?
Qualis ille mōs erat de quo dn̄s di
cit. in natis mulierū nemo exsurrex
it maior iohāne baptista. Vides cer
te istum magnū montē. lucentē. au-
di cōfitentē. Quid confitentē? Nos
oēs inqt de plenitudine eius accepi-
m⁹ De cuius ergo plenitudine acce
perunt montes. ab illo est tibi auxili
ū. non a montib⁹. in qs tamē nisi le
uaueris oculos ꝑ scripturas. nō ad
moueberis vt ab illo illumiēris Cā-
ta ergo qd̄ sequitur. si vis audire vt
firmissiē ponas pedes in gradibus

ne ī illa assensione aut fatigeris. aut
lapsus cadas. dic qđ sequitur Ne
des ad mouendū pedē meū Vñ mo
uentur pedes? Vñ motus est pes illi
qui erāt in paradyso. Sed pͥus attende.
vnde motꝰ est ille q̄ erāt inter angl̄os
et moto pede cecidit. et de angl̄o fac
tus est dyabolꝰ Moto eni pede ce-
cidit Quere vñ cecidit Supbia ceci-
dit Nō g̊ mouet pedē nisi supbia ad
ruinā. non mouet pedē ñ supbia. Ad
ambulādū et ꝓficiendū caritas mo
uet pedē. ad cadendū supbia mouet.
Ideo et ille qđ dicit in psalmo? Filij
autē hoim sub tegmie alarū tuarum
sperabūt Si sb tegmie. semꝑ huiles.
sꝑ de deo sperantes. sꝑ de se non ꝓ̄su
mentes. Sub tegmie alaꝝ tuaꝝ spa
būt. non enim a se faciant vt bti sint
Sed qđ sequit? Inebriabūt ab vber
tate domꝰ tue. ꝛ torrente deliciaꝝ tu
aꝝ potabis eos Ecce sitientes. ecce
inebriati. ecce sitiūt. ecce bibūt. sed nō
a se bibūt. nec ipi sibi sunt fons Sed
vñ bibūt? Sb tegmie alaꝝ tuaꝝ spa-
būt Si sub alis huiles sunt. Quare?
Quia apud te inqt fons vite Non g̊
a se irrigant mōtes. sicut a se nō illui
ant montes Nam vide qđ sequitur
In luie. tuo videbimꝰ lumē. Si g̊ in
lumine ipiꝰ videbimꝰ lumē. qs cadit
a luie. nisi cui ipe non ē lumē? Et qui
voluerit sibi eē lumē. ipe cadit a luie
quo illuiatur Ideo sciens nō cadere
nisi eū qui sibi vlt lucē cū sit ꝑ se te-
nebre. statim sbiecit. nō veiat m̄ pes
supbie. et manus pccōris non mo-
ueat me. id est mutatio peccatorum
non moueat me. vt cadā a te Quare
timuisti et dixisti non veniat m̄ pes
supbie? Sequit Ibi ceciderūt oēs q̄
opānt iiquitatē. q̊s vides opari iiqta
tē iā dāpnati sīt Sed vt dāpnarēt v
bi ceciderūt? Cū illis veit pes supbie

Recte g̊ iste audiens vt ascendat et
nō cadat. vt a cōualle ploratiois ꝓfi
ciat. nō in tumore supbie deficiat. ait
deo. ne des ad mouendū pedem me
um. Et dominꝰ illi Neqꝫ dormiet
qui custodit te Intēdat caritas vr̄ā.
Quasi vna sentēcia fcā est ex duabꝰ
vocibus. Hō dixit ascendens et can
tans cāticū graduū. ne des ad mouē
dum pedē meū. et deus tāqꝫ dicēt ad
te. ne des ad mouendū pedem meū.
dicis michi. adde. neqꝫ dormitet qui
custodit te. et nō mouebitur pes tu-
us Dixerit autē ille nūqđ in ptāte me
a ē. vt nō dormitet qui custodit me?
Volo vt non dormiat neque dormi
tet Ergo illum tibi elige qui non dor
mit neqꝫ dormitabit et non mouebi
tur pes tuus Deus nunqꝫ est dormi
ens Si vis habere custodē non dor
mientē. deum elige custodē. Ne des
ad mouendū pedem meū dicis tu: be
ne optime. sed ꝛ ille dicit tibi neqꝫ dor
mitet qui custodit te Tu forte cōuer
surus te eras ad homines custodes
et dicturus. quē sum inuenturꝰ non
dormientē? Quis homo nō dormi-
tabit? Quem inueio? Quo ibo? Quo
reuertar? Ille tibi ostendet Ecce
non dormitauit neqꝫ dormiet q̄ cus-
todit israhel. Vis habere ergo custo
dē non dormientē neqꝫ dormitantē?
Ecce non dormiet neqꝫ dormitauit
qui custodit israhel Xpūs enim cus-
todit israhel Esto ergo israhel Quid
ē israhel? Interpretat homo vidēs
deū Et quis videt deū? Primo per fi
dem. postea per speciē Sed per spe-
ciē nōdum potest. per fidē vide. Si
enim facie videre nō potes. qm̄ ibi
species. posteriora eiꝰ vide Hoc dic
tum est moysi a dn̄o non potes vi-
dere faciem meam. posteriora mea
videbis cū transiero Expectas for-

te vt transeat.iã transiit. tu vide posteriora ipiꝰ. Vbi transiit: Audi iohãnem.cũ venisset inqͭ hora vt transiret de mũdo ad patrem Dñs noster ihũs xpũs iam fecit pascha Pascha aũt transitꝰ interp̄tatur Nam v̾bũ est hebreũ.et putant hoĩes grecũ eẽ q̃si passionẽ.sed nõ est A diligentioribꝰ ⁊ doctioribꝰ inuentũ ẽ. q̃a pascha hebreũ verbũ est.⁊ nõ interp̄tat᷑ passionẽ. sed transitũ Per passionẽ trãsiit dñs a morte ad vitã. et fecit nob̄ viã credentibꝰ in resurrectione eius vt transeamꝰ et nos de morte ad vitã Non magnũ est credẽ.q̃a mortuꝰ est xpũs. Hoc et pagani et iudei et oẽs iniqui credũt.hoc oẽs credũt q̃a mortuus ẽ Fides xpianoꝝ resurrectio xpi est Hoc pro magno habemꝰ q̃a credimꝰ eũ resurrexisse Ergo tũc se voluit videri cũ transiret. hoc ẽ cũ resurrexisset Tũc ĩ se voluit credi cũ transiret quia traditꝰ est ꝓpter delicta nostra.et resurrexit ꝓpter iustificationẽ nostrã Et ipsam fidẽ ĩ resurrectione xpi maxime commendauit apl̾s Ait eni Si credideris in corde tuo q̃a deus eũ suscitauit a mortuis saluꝰ eris Non dixit si credideris q̃a mortuus ẽ xpũs quod et pagani et iudei et oẽs inimici eiꝰ crediderunt. sed ait si credideris ĩ corde tuo. quia deus illũ suscitauit a mortuis. saluꝰ eris Hoc credere.hoc ẽ esse isrl̾. hoc est videre deũ Quãuis adhuc posteriora eiꝰ videas.tamẽ cũ credideris in posteriora. ꝑuenies ad visionẽ faciei. Quid est h̾ cũ credideris ĩ id qͦd posteriꝰ ꝓ te fcũs est xpũs: Cũ credideris ĩ id qͦd posteriꝰ suscepit xp̄s. Nã in p̄mo facies eiꝰ que ẽ: In principio erat verbũ et verbũ erat apud deũ.⁊ deꝰ erat verbũ. Posteriora eiꝰ que sunt: Et verbũ caro fcm̃ est.⁊ habitauit in nobis Cũ ergo credis in h̾ qͦd ꝓ te fcm̃ est verbũ.⁊ resurrexit in carne.ne tu de tua carne desperares efficeris isrl̾ Factus autẽ isrl̾ cũ fueris nõ dormitabit neq̃ dormiet q̃ custodit te.quia iã isrl̾ es.et audisti in psalmo Ecce nõ dormitauit neq̃ obdormiet qui custodit israhel. Xp̄s enim ip̄e dormiuit.sed resurrexit Quid enim ait ip̄e in psalmo: Ego dormiui et sõpnum cepi Nunquid remansit in sõpno: Et surrexi inquit. quoniã dominus suscepit me Si ergo iã resurrexit.iam transiit.si iã transiit.vide posteriora eiꝰ Quid ẽ vide posteriora eius: Crede in resurrexionem eius Et quia ait apl̾s.et si crucifixus est ex infirmitate. sed viuit in virtute dei.et iterũ ait.xpũs surgẽs a mortuis iam non moritur. et mors ei vltra nõ dominabitur. recte tibi cãtat. ecce non dormitauit neq̃ obdormiet qui custodit israhel Adhuc forte queris carnali sensu. quis est qui nõ dormitauit neq̃ obdormiet: Et cum queris inter homines.falleris. nũq̃ inuẽturꝰ es. Noli ergo presumere de quoq̃ homine. omnis homo dormit et dormitabit Quãdo dormitat Cum portat carnẽ ĩfirmitatis Quãdo dormiet: Cũ fuerit mortuꝰ Noli ḡ p̄sumere de hoĩe.potest dormitaẽ mortalis Dormit moriens. noli querere inter hoĩes Et q̃s inq̃s custodit me: Qui nõ dormitat neq̃ dormiet. Audi quid Dominus custodit te. Nõ ergo hõ dormitans et dormiẽs sed dñs custodit te. Quomõ te custodit: Dñs tegumẽtũ tuũ sup manũ dextere tue Eya fratres intelligamus adiuuante domino q̃d sibi velit. dominus tegumentũ tuũ super manũ dextere tue Videt᷑ eni m̃ habẽ sensum occultũ. q̃re non dixerit dñs

custodit te absolute ⁊ simpliciter. sed addidit sup manū dextere tue Quid enī? Dexterā nrām deus costodit et sinistrā nrām non custodit? Nonne ipe nos totos fecit? Nōne qui fecit dexterā ipe fecit et sinistrā Postremo si placuit dici de dextera sola. q̄re dixit sup manū dextere tue. et non iā sup dexterā tuā? Cur h̊ dicēt ñ aliq̄d hic occultū q̊ pulsando pueniremus abscondēt? Dicēt enī. aut dn̄s custodiet te et nichil addēt. â si dexterā addere voluit dn̄s custodiet te sup dexterā tuā. aut certe q̇a addidit manū h̊ dicēt. dn̄s custodit te sup manū dexterā tuā. nō super manū dextere tue Quod dn̄s ipe suggerē dignat᷑ promā vobis. qui et in vobis habitat. sine dubio facit vos approbare verū eē q̇ꝺ dico Nā quid dicturi sum⁹ ignoratis Sed cū dixerim⁹. nō ab ipis nobis vobis ostendem⁹ verū eē q̇ꝺ dicimus. sed vos ipi agnoscetis verꝫ esse q̇ꝺ dicim⁹ Vn̄ aūt agnoscetis. ñ demonstrante illo qui in vobis habitat? In quātū de illo numero estis q̊rū vox est. ne des ad mouendū pedē nr̄m. ⁊ q̇bus dicit᷑. neqꝫ dormitet qui custodit te. oportet enī vt xp̄us non dormiat in vobis. et mō intelligitur verū esse quod dicimus. Quomō inq̇es? Quia si dormiet fides vr̄a. dormit xp̄s in vobis Xp̄us enī in corde nr̄o. fides xp̄i ē ait apl's. habitaē xp̄m per fidē in cordibus vr̄is In quo nō dormit fides. vigilat xp̄us Et si forte dormiebat fides tua. ⁊ ideo in ista questione fluctuabas q̄si nauis illa q̄ tēpestatē paciebat᷑ vbi xp̄us dormiebat Excita xp̄m ⁊ sedabūtur tēpestates Fidē ergo vr̄am interrogo carissimi. q̄m filij estis eccie et in eccia pfecistꝫ ⁊ i eccia pficitꝫ q̇ nōdū pfecistis. et in eccia proficiēdi estis qui iam pficitis Interrogo vos q̇ꝺ soletis intelligē quod dcm̄ est in euāgelio. nesciat sinistra tua q̇ꝺ faciat dextera tua Hoc enī intellecto iuenietis q̄ sit dextā. ⁊ que sit sinistra. sil' intelligetis. ⁊ vtrāqꝫ ptē deū fecisse ⁊ dexterā et sinistrā. et tamē non debet scire sinistra q̇ꝺ faciat dextera. Sinistra nostra dž q̇tq̇ꝺ tpaliter habem⁹. dextera nr̄a dž. q̇tq̇ꝺ nobis eternū. et incōmutabile dn̄s pollicet᷑ Si aūt ille q̇ dabit eternā vitā. ipe et de istis tpalib⁹ cōsolat᷑ pn̄tē vitam. ipe fecit dexterā ⁊ sinistrā Dicit de quibusdā psalm⁹ apud dauid Quorū os locutū ē vanitatē et dextā eorū dextā iniq̇tatꝫ Inueit g̊ quosdā q̇s rephendit q̇ dexterā verā pro sinistra habebāt. et verā sinistrā dexterā sibi fecerīt Qui sunt isti. exponit cōsequēter Ois hō q̇ felicitatē non putat esse hoīs. ñ in istis tpalibus facultatib⁹ et delicijs et affluētia. et copia mūdi hui⁹. iste ē stult⁹ atqꝫ puersus q̇ sinistrā fecit sibi dexterā. Tales illi erāt de q̇bus dicit psalm⁹. non q̇a a deo nō acceperīt eciā que tpaliter possidebāt. sed quia ipsam solā putabant esse beatā vitā et nichil aliud req̇rebant. Audite enī quid de illis cōsequēter dicit Quorū os locutū ē vanitatē. ⁊ dextā eorum dextā iniq̇tatis Et sequit᷑. quorꝫ filij eorū velud nouelle constabilite. filie eorꝫ ornate. sicut tēpli silitudo. cellaria eorꝫ plena. eructācia ex hoc i hoc. oues eorū fecūde. multiplicātes i exitibus suis boues eorū crasse Non est ruina sepis. nec exit⁹. neqꝫ clamor in plateis eorū Magnam felicitatē quorūdā describit. Posset tamē istā felicitatē et aliquis iustus habē sicut habuit iob. sed iob pro sinistra illam habebat nō pro dextera. Nam dexteram non habebat nisi apud deum

ꝑpetuā et sempiternā felicitem ideo cōcessa est ꝑcutiēda sinistra et suffi-
cit ei dexta Quomō percussa est si-
nistra: Tēptatio ib⁹ dyaboli Abstu
lit subito dyabol⁹.ꝑmiss⁹ qdem a dō
vt iustus ꝓbaret².ipi⁹ puniret² Ab-
stulit oia. sed iob q nouāt sinistram.
sinistram esse et dexterā non nisi dex
terā.quomō se tenuit ad dexteram ꝛ
exultauit i domino: Cōsolat⁹ ē dāp
na.quia non est pass⁹ dāpnū De inte
rioribus diuicijs deo plenū cor ha-
bebat. dn̄s inqt dedit dn̄s abstulit. si
cut dn̄o placuit ita fcm̄ est sit nomē
dn̄i benedictū Hec erat dexta ipius.
ipe dominus. ipa vita eterna.illa lu-
cis possessio.fons vite.lumen in luie
Jnebriabūt² ab vbertate dom⁹ tue.
ipa erat dexta.sinistra vero erat pro
adiutorio cōsolationis. non ad fir-
mamentū felicitatis Nam felicitas
ei⁹ vera atqꝫ germana de⁹ erat Jsti
aūt de quib⁹ dicit dauid. qa os eorū
locutū est vaitatē et dexta eorū dex
ta iiquitatis. nō hinc eos reph̄endit
qa hijs oibus habūdabāt.ſꝫ quia os
eoꝝ locutū est vanitatē Quid eni se
quit²: Cū enumerasset copias eorū
ait btm̄ dixerūt ppl'm cui hec sīt Hec
est vanitas qd locutū est os eoꝝ. qd
beatū dixerūt ppl'm cui hec sunt Tu
qd dicis qui nosti qd est sinistra.ꝛ qd
ē dexta: Seqtur et dicit beat⁹ ppl's
cui⁹ dn̄s deus ipi⁹ Jntendat ḡ cari
tas vestra Audiuim⁹ sinistrā.audiui
mus ꝛ dexteram. Audi h̄ cōfirma-
tū in cāticis cāticoꝝ Sinistra ei⁹ in
quit sub capite meo Spōsa dicit de
sponso.de xp̄o eccia in amplexu pie-
tatis ꝛ castitatis Quid ait: Sinistra
eius sub capite meo.ꝛ dextera ei⁹ cō
plectetur me Quid autem quia sur-
sum erat dextera.deorsum sinistra.ꝛ
sic cōplectebatur sponsus sponsam.

ſb̄ponēs sinistrā ad cōsolationē ipo
nēs dexterā ad ꝓtectionē: Sinistra
inqt ei⁹ ſb̄ capite meo Deus illā dat.
ideo sinistra ei⁹.qa oia ista tp̄alia ds
dat Qm̄ vani sunt. qꝫ ipi. q ab ydo-
lis.a demonib⁹ ista petūt: Qm̄ mlti
a demonib⁹ ista petūt. et nō illa ha-
bēt: Et rurs⁹ q illa nō petūt a demoī
bus habēt ea.sed nō a demoīb⁹ ista
dant² Jtē multi petūt a deo.et nō ha
bēt Nouit ille dispēsare sinistrā qui
vocat ad dexterā Ergo si est sinistra
sit sinistra. sed ſb̄ capite sit. supra illā
sit caput tuū.id est supra illā sit fides
tua vbi habitat xp̄s Noli tp̄alia p̄-
ponere fidei tue et non erit sinistra
super caput tuum. sed omnia tp̄alia
subde fidei tue. ꝛ fidem tuā prepone
omnib⁹ tp̄alibus et erit sinistra sub
capite tuo.et rcē dextera eius cōplec
tet² te Audi hoc ipsum exponi i pro-
uerbijs.quid est sinistra ipa.qd ē dex
tera.cū de sapia dicēt. longitudo iqt
dieꝝ ꝛ anni vite in dexta eius.i sinis-
tra aūt eius diuicie et gl'a. Longitu-
do illa dierū eē̄nitas ē Hoc eni pro-
prio mō dicit scriptura longū quod
eternū est Nā qtqd finē habet breue
est Alio loco. longitudine inqt dieꝝ
replebo eum Et nūqꝫ aliter ꝓ mag-
no diceret².honora patrem tuum et
matrē tuā.vt longeuus sis suꝑ terrā
Suꝑ quam eni terrā. nisi de qua di-
cit.spes mea es tu. porcio mea in ter
ra viuentiū: Jbi esse longeuū qd est.
nisi ibi viuere in eternū: Nam eē hic
longeuum quid est. nisi vsqꝫ ad senec
tutē ꝑueniē: Et si lōga videtur etas.
cū peruenerit cōuincitur breuis. qa
et finitur Et multi maledicentes pa
rentibus senescūt in hac terra.multi
autē obsequentes parentibus. cito
eunt ad dominū Nūquid ḡ iplet² vt
longeuus sit scdm̄ hanc vitam: Sed

longeuū pro eternitate illa positū ē. Longa vita ē in dextera ei⁹. at vo diuicie et glā. id ē sufficientia vite hui⁹ ea que bona existimant² ab hoib⁹ sinistra est Nescio q̄s venit ⁊ vult tibi pcutē dexterā. id ē tollē tibi fidē tuā. Tu accepisti alapā in dexterā. prebe sinistrā. id est vt illud tollat qd̄ tpale est. et non ea que eterna habes Audi te paulum aplm̄ hoc faciētē. Homines persequebant² in eo quod xpianus erat. percutit² illi dextera. ille sinistrā opponebat Ciuis romanus sum ait Dexterā cōtempnebant. ille de sinistra terrebat. q̄a illi dexterā ei⁹ timere non poterant. nondū eni crist̄o crediderant Quid ḡ: Si dextera āplectit². sinistra sb̄ capite est: Quid ē nesciat sinistra tua qd̄ faciat dextra tua Jd est qn̄ facis bonum op⁹ ꝓpt vitam eternā fac Nam si op⁹ bonū in terra ꝓpterea feceris. vt terrena ē habundent. scit sinistra tua quid faciat dextera tua Miscuisti dexteram sinistre. noli facere nisi ꝓpter vitam eternā Jdeo fac et secur⁹ facies. hoc eni mādauit de⁹ Si ꝓpter solas res huānas. ⁊ solam vitā istam facis qd̄ facis. sinistra sola opat². si autē ꝓpt vitam eternā opereris. dextera sola opatur Si autem habes intentionē ad vitam eternā. sed surripit tibi cupiditas vite tpalis. vt attendas eciā ista qn̄ facis op⁹ bonū. vt hic tibi aliquid retribuat². miscet se sinistra opibus dextere Hoc vetat de⁹ Veniam⁹ nunc ad illud qd̄ ait psalm⁹ Dn̄s tegumentū tuū sup manū dexte tue Manū ptātē dicit. vn̄ probam⁹ q̄a ⁊ man⁹ dei ptās dei dicta ē Nam dyabol⁹ qui tēptauit iob h̄ ait deo. mitte manū tuam et tange oia q̄ habet Quid ē mitte manū tuā. n̄ da ptātē: Euidenti⁹ audi frater. ne forte carnali sensu adhuc cogites q̄a mēbris distinct⁹ ē de⁹. audi euidēter q̄mō dicatur man⁹ ptās Nyt qdā loco scriptura Mors et vita in maīb⁹ lingue Nouim⁹ liguas frusta quedā in ore mouet² ⁊ pcutiēdo palatū et dentes distinguūt sonos qb⁹ loq̄mur Ostēdat² m̄ man⁹ lingue. Lingua ḡ nō habet man⁹ sed habet et man⁹ Que st̄ man⁹ lingue: Potestas ligue Quid ē mors ⁊ vita in maīb⁹ ligue: Ex ore tuo iustificaberis. ⁊ ex ore tuo cōdēpnaberis Ergo si manus ptās. qd̄ est man⁹ dextere: Nichil arbitror intelligi cōgruēci⁹. n̄ vt intelligamus manū dextere ptātem q̄ tibi dedit deus vt si velis donāte deo ad dexterā sis Erunt eni impij oēs ad sinistrā. erūt autem oēs filij boni ad dexterā quibus dicet². veite bn̄dicti patris mei. pcipite regnum qd̄ vobis paratū est ab origine mūdi. Vt autem sis a dextris. id est vt possis dei fili⁹ fieri. ptātem accepisti Qm̄ potestatem: De qua dicit apl's iohānes. dedit eis ptātē filios dei fieri. Vnde accepisti hāc ptātē: Credentib⁹ inquit in noīe ei⁹ Si ergo credis. ipa tibi ptās data ē. vt sis inter filios dei Esse aūt inter filios dei hoc ē ad dexterā ptinē Ergo fides tua manus dexte tue. id est ptās que tibi data ē vt sis int filios dei. manus est dexte tue Sed qd̄ valet ipa potestas quā accepic homo. n̄ dn̄s ptegat: Ecce credidit. iā ābulat in fide. ifirm⁹ ē inter tēptaciones agitatur inter molestias. inter carnales corrupciones: int suggestiones cupiditatis. inter versucias et loq̄os īimici Quid valet ergo q̄ habet ptātē et credidit in xp̄m vt sit inter filios dei: Ve hoi illi n̄ et ipsius fidem dn̄s protegat. id ē vt nō te pmittat tēptari supra quam potes ferre. si-

cut dicit apl's. fidelis de9 q non vos pmittet teptari sup q potestis ferre Ergo ille q nō finit teptari sup q pos sum9 ferre. quis iam fideles sim9. q uis iā man9 dexte nr̄e fit in nobis. te git nos de9 sup manū dexte nr̄e Nō nobis sufficit habē manū dexte. nisi ille et ipām manū dexte protegat Ec ce hoc de tēpacionibus dixi. intēdite quid sequit. Protegat te dn̄s super manū dexte tue. Dixi et qd arbitror recognouistis Si eni non recognouissetis. et de scripturis nō recognouissetis. non vocibus vr̄is intellcm̄ vrm̄ michi significaretis Ergo q2 intellexistis frēs. videte qd sequit. qre ptegat dn̄s et sup manū dexte. id est sup ipsam fidē in q ptātē accepimus eē filios dei. et eē ad dexterā. Quare opoztet ptegat dn̄s: Propt scādala Vn̄ sunt scandala: De duob9 timenda sunt scandala. qa et duo st̄ pcepta in quib9 tota lex pēdet et phē. dilectio dei et pxi Eccia pter deū. i deo prim9 diligit. de9 aūt pter deū In deo itelligit figurate dict9 sol i eccia itelligit figurate dicta luna Quisqs potest errāe vt aliud de dō credat q opoztet. nō credat prem̄ et filium et spm̄ scm̄ vni9 esse sbstancie. decept9 ē versucia hēticoz. maxie arrianozū Si aliqd min9 in filio. aut minus in spū sancto q in patre crediderit. passus ē scādalū in deo Quisqs rursus putauerit eccam̄ in vna pte esse. z nō eam cognouerit diffusam toto orbe terrarū. z crediderit eis q dicūt hic est xpūs z ecce illic. sicut modo audistis cum euangelium legeretur. cum ille totum orbē emerit quia tantū precium dedit. ille tāq in proximo scandalizatur. a luna vrit Quisqs igitur errat in ipa substancia veritatis a sole vrit. et per diem vrit. qa in ipa sapia errat de qua dictū est. dies diei eructuat verbum. Vnde dicit et apl's. spūalibus spūalia cōpam9 Dies diei eructuat verbum. spūalibus spūalia cōparantes Dies diei eructuat verbum. sapienciā loqmur inter perfectos Quid est et nox nocti indicat sciēciā: Paruul9 predicatur huilitas xpi. et caro xpi. et crucifixio xpi. quia ipsum est lac quod sufficit puulis et ideo non relinquūtur in nocte puuli quia lucet et luna eciam i nocte id ē per carnem xpi predicatur eccia. qa ipa caro xpi caput eccie ē Quisquis ibi non scandalizatur in ipsa eccia et in carne xpi. a luna non vritur. Quisquis scandalizatus non fuerit in veritate illa incōmutabili et incōtaminabili. non in isto sole quem nobiscū vident musce et pecora. sed in illo sole de quo dicunt ipij in fine. quid nobis profuit supbia. et diuiciarū iactacio quid contulit nobis trāsierūt oīa tāq vmbra. et cū ista dixissent. q iquiūt errauimus a via veritatis et iusticie lumen non luxit nobis. et sol nō est ortus nobis Nūquid nō iste sol oībus ipūs orit. illo instituente de quo dictū est. qui facit solē suum oriri sup bonos et malos: Ergo aliū solē fecit deus qui orit sup bonos et malos. istum quem vident et boni et mali Ali9 est aūt ille sol. non fcūs sed gemitus p quē fcā sunt oīa. vbi ē intelligentia incōmutabilis vitatis De ipso dicunt impij. et sol nō ortus est nobis Quisquis in ipsa sapia non errat. nō vritur a sole Quisquis in eccia. et in carne dn̄i z in hijs que i nobis tpaliter gesta sunt nō errat. nō vritur a luna. Ois aūt homo quis iā crediderit in xpistū. aut ibi errat. aut ibi. si nō in illo fit quod dictum est. dn̄s tegumenttm tuum su-

per manum dextere tue Jdeo enim
cū dixisset dñs tegumentū tuum su-
per manū dextere tue. q̄si quesisset il
le et dixisset. iam ecce ē manus dex̄te
mee. iā elegi credē in xp̄m. accepi ptā
tem inter filios dei eē. q̄d ē quod ds̄
tegumentū meum ē adhuc sup̄. id est
sup manū dextere mee? Sequit̄ Per
diem sol non vret te neqꝫ luna ꝑ noc
tē Ad hoc igit̄ tegumentū tuum ē su
per manū dex̄te tue. ut nō te vret sol
per diem. neqꝫ luna ꝑ noctē Nam h̄
intelligite fratres q̄a figurate dictū ē
Eteni reuera solē visibilem si cogite
mus: vrit per diē Nūquid luna vrit
per noctē Sed quid ē vstio Scāda-
lum Audi aplm̄ dicentē Quis infir-
matur ⁊ ego nō infirmor? Quis scā
dalizat̄ et ego non vror? Per diē sol
nō vret te. neqꝫ luna ꝑ noctē Quare?
Quia dñs custodiet te ab ōni malo.
Ab scādalis in sole. ⁊ ab scādalis i lu-
na. ab oī malo te custodiat qui est te
gumentū tuum sup manū dex̄te tue
q̄ non dormit neqꝫ dormitauit Et ad
quā rem? Quia in tēptatiōibꝰ sumꝰ
Dñs costodiet te ab oī malo Custo
diat aiām tuam dñs Eciā in ipsa aīa
Custodiet dñs introitū tuū ⁊ exitū
tuū. ex hoc nūc ⁊ usqꝫ in sclm̄ Et non
q̄i corpus tuū. iam in corpe ꝑempti
sunt mrtyres. sed custodiet aiām tu
am dñs. q̄a de aīa non cesserūt mrty
res et seuiebāt persecutores In cris
tinā cuiꝰ hodie natalicia celebramꝰ
seuiebant in feīnā diuitē et delicatā.
sed fortis erat. quia dñs tegumentū
eius sup manū dex̄te eius. ille qui eā
custodiebat. Hec enim frēs nūq̄d ē
qui i affrica ignoret? Clarissima eciā
fuit. nobilis gn̄e. habundās diuicijs.
sed hec oīa sinistra erant. sub capite
erant Veit inimicꝰ qui feriret caput
et sinistra illi obiecta ē que erat. sb ca
pite Caput supra eāt dextera desup
conplectebat̄ Quid potāt facē per
secutor. quis delicate feie? Erat q̄dē
illa et sexu infirma. ⁊ diuicijs forte lā
guidior. et cōsuetudine corpali infir
mior Sed q̄d ad tanta munimenta?
Quid ad illū sponsum mittentē sinis
trā sb caput et dextera sua cōplecten
tē? Qn̄ sic munitā percutēt inimicus?
Et tamē percussit. sed in corpꝰ Quid
aūt dicit psalmꝰ Custodiat dñs aiāꝫ
tuam Aia non cessit. corpꝰ ꝑcussum
est. ⁊ corpꝰ ad tp̄s ꝑcussum ē. nam in
fine resurrectuꝝ est. q̄a et ip̄e qui dig
natꝰ est esse caput eccīe. p̄buit corpꝰ
suū ad tp̄s percutiēdū Sed carnē su
am ille triduo resuscitauit. carnē nos
trā in fine resuscitaturꝰ est Jdeo sus
citatū est caput. q̊ attendēt corpus ⁊
non deficerēt Custodiat aiām tuam
dñs. ip̄a non cedat. ip̄a non frangat̄
scandalis in ꝑsecutionibꝰ in tribula
tionibꝰ. ip̄a nō cedat deficiēdo sicut
dñs dicit. nolite timere eos q̄ corpꝰ
occidūt. aiām aūt nō possunt occidē
sed eū timete qui habet ptātē corpꝰ
et aiām occidere in gehēnam ignis.
Hanc ḡ aiām tuā custodiat dñs. ne
cedas ꝑsuasori malo. ne cedas pro-
mittenti falsa. ne cedas minanti tp̄a
lia Et custodiat aiām tuā dñs. ⁊ deiñ
custodiat dñs introitū tuum ⁊ exitū
tuū ex hoc ⁊ vsqꝫ in sclm̄ Nam intro
itū tuum ad tp̄s attende Custodiat
dñs introitū tuū et exitum tuū ex h̊
et vsqꝫ in sclm̄ Exitum idē custodiat
Quid est introitū quid ē exitū? Qn̄
temptamur. intramꝰ. qn̄ vicimꝰ tēp
tationē. eximus Audi introitū. audi
exitum: Vasa figuli ꝓbat fornax ait
scriptura. ⁊ hoiēs iustos temptacio
tribulacionis Si sic sunt hoiēs iusti
q̄mō vasa figuli. necesse est ut vasa fi
guli itrent Et non qn̄ intrant. iam se

curus est figulꝰ: ſꝫ cum exierint Do-
minus aūt securꝰ est qꝛ nouit q̄ sunt
eiꝰ: ⁊ nouit qui in fornace nō crepēt
Illi aūt non crepant q̄ nō habent vē
tum supbie Humilitas ergo custo-
dit in ōni tēptatione qꝛ a ꝯualle plo-
rationis ascendimus cātantes canti
cum ḡduum ⁊ custodit dn̄s introitū
vt salui intremꝰ Sana fide simꝰ quā
do accedit temptatio: ⁊ custodit exi
tum ex hoc nūc ⁊ vsq̄ in seculū Cum
enim exierimꝰ ab omni temptatioē
iam ineternū nulla nos tēptatio ter
rebit. nulla ꝯcupiā saltim sollicitabit
Audi apl'm idipm cōmemorantē qd
pauloan̄ ꝯmemoraui: fidelis deus q̄
nō ꝑmittat vos temptari supra q̄m
potestis ferre Ecce introitꝰ tuꝰ cus
toditur: qn̄ non tibi sinit deus accide
re temptationem quā nō potes fer-
re Introitum tuū custodit: videte si
custodit exitum Sed faciat inq̄t cuꝫ
temptatione eciā exitum vt possitis
sustinere Nūquid nō possumꝰ nos
frēs interp̄tari aliter q̄ ipa v̄ba apos
toli docuerūt: Custodite ḡ vos sed
non a vobis: qꝛ dn̄s tegumentū qui
custodit. q̄ nec dormitat nec dormit
Semel dormiuit ꝓ nobis: surrexit
iam non dormiet Nemo de se presu
mat de cōualle plorationis ascendi-
mus nō remaneamꝰ in via Gradꝰ in
via restant: nō debemus pigri rema
nere nō debemus superbi cadere Di
camꝰ deo nō moueatur pes nr̄: non
dormiat qui custodit nos In nrā po
testate est deo donāte si eum nobis
faciamꝰ custodē. qui nō dormit neq̄
dormitat qui custodit isrl' Quē isra-
hel: Videntem deum Ita erit auxili
um tuum a dn̄o. ita erit tegumentuꝫ
tuū suꝑ manum dextere tue: ita cus-
toditur introitꝰ tuus et exitꝰ tuꝰ ex
hoc ⁊ vsq̄ in scl'm Nam si de te pre-
sumpseris: motꝰ ē pes tuus Si mo
tus ē pes tuꝰ. iam putas te in aliquo
gradu eē: Inde cadis si superbus es
qꝛ humilis in ꝯualle ploratiōis dicit
ne des ad mouendū pedeꝫ meū Et si
breuis psalmꝰ est: lōga tn̄ tractatio
⁊ longus sermo Putate frēs qꝛ per
natalem btē cristine inuitaui vos: ⁊
imoderatior fui in cōuiuio ꝓducen-
do Nōne posset hoc nobis fieri si q̄s
vos militaris inuitaret ⁊ ad mēsam
sine mensura bibere cogeret: Liceat
nobis hoc facere in sermone diuino
vt inebriemini ⁊ saciemini quēadmo
dum ⁊ dn̄s pluuia sua tpali dignatꝰ
est terrā irrigare: vt cū maiore gau-
dio nos nō fineret ire ad locū marti-
rum sicut hesterno die ꝓmiseramꝰ.
Illi em̄ martires sine labore hic sunt
nobiscum

Explicit ps c. xxꝰ Incipit c. vicesimꝰ
primus

SIcut amor imundus inflā
mat aiām. ⁊ ad terrena cō-
cupiscenda ⁊ peritura sectā
da vocat. ⁊ in yma p̄cipitat atq̄ in ꝓ
funda dimergit sic amor scūs ad suꝑ
na eleuat et ad eterna inflāmat et ad
ea que non transeūt neq̄ moriuntur
excitat aiām: ⁊ de ꝓfundo inferni le
uat ad celum Habet tn̄ omnis amor
vim suam: nec p̄t vacare amor in aiā
amantis. necē est ducat Sed vis nos
se qualis amor sit: Vide quo ducat.
Nō ergo monemus vt nil ametis sꝫ
monemꝰ ne mūdum ametis vt eum
q̄ fecit mūdū libere ametis Obliga-
ta em̄ anima amore t'reno quasi vis-
cum habet in pennis. volare nō po-
test: mūdata vero ab affectibꝫ sordi
dissimis seculi tanq̄m extensis pēnis
⁊ duabꝫ alis resolutis ab omni impe
dimēto. id est duobꝫ preceptis dilec
tionis dei et ꝓximi volat Quo n̄ ad

deum ascendēs volando. qui ascen-
dit amando. Nō añq̄m possit gemit
in terra. si iā inest ei volandi desideri
um ⁊ dicit. quis dabit michi pennas
sicut colūbe ⁊ volabo ⁊ requiescam.
Quo aūt volauit nisi de medijs scan
dalis vbi gemebat eciā iste cuius hec
vox est quā ꝯmemoraui. De medijs
ergo scandalis a ꝯmixtione malorū
hōim a palea quibꝫ grana ꝯmixta sūt
volare vult: vbi nō paciatur cōiunc
tionem ⁊ societatem iniqui alicꝰ sed
viuat in scā societate angelorū ciuiū
ī eterna ihrl'm Ideo psalmꝰ iste quē
hodie suscepimꝰ tractandū sanctita
ti vestre ipam iherusalem desiderat.
id ē iste qui ascendit in h̄ psalmo Est
enim canticū graduum qd̄ sepe dixi-
mus caritati vestre: qꝛ nō sunt gra-
dus isti descendentiū sed ascendētiū
Ascendere ergo vult iste et quo vult
ascendere nisi ad celū. Quid est in ce
lo. Vtrū ideo vult ascendere vt sit cū
sole ⁊ luna ⁊ stellis: Absit Sed ē in ce
lo eterna ihrl'm vbi sunt ciues nostri
angeli: ab ipis ciuibꝫ nostris pegri-
namur in terra In pegrinatione sus
piramus: in ciuitate gaudebimꝰ In
uenimꝰ aūt et socios in ista pegrina
tione qui iā viderūt ipam ciuitatem
⁊ inuitant nos vt curramꝰ ad illā Ad
hos gaudet iste q̇ ⁊ dicit ¶ Psal.

Iocūdatus sum in hijs q̄ dixe
runt m̄. in domū dn̄i ibimus
Frēs veniat in mentem caritati ves
tre. si qua forte festiuitas martirum
⁊ locus aliquis scūs noiātꝰ quo cer-
to die turbe ꝯfluunt ad celebrandam
solēpnitatem ille turbe quō se exsus-
citant. quō se hortātur ⁊ dicūt eamꝰ
eamꝰ Et querūt quo eamꝰ. Et dicit
ad illum locū ad sanctū locū Inuicē
sibi loquūtur et tanq̄m incensi singil
latim faciunt vnā flāmam ⁊ ipa vna
flāma fcā ex collocutione sese accen-
dentium rapit illos ad locū sanctum
et cogitaꝰ sancta sanctificat eos Si
ergo ad locuꝫ tpalem sic rapit amor
sanctꝰ: qualis amor debet eē qui cō-
cordes rapit in celū: ⁊ dicētes sibi in
domū dn̄i ibimus. Ergo curramus
currāmꝰ: qꝛ in domū domini ibimꝰ
Curramꝰ ⁊ nō fatigemur: qꝛ illuc p-
ueniemꝰ vbi non lassabimur Curra
mus in domū dn̄i: iocūdetur aiā nos
tra in hijs qui ea nobis dicūt Qui eī
ea nobis dicunt. priores viderūt ip-
sam patriam de longinquo claman-
tes ad posteriores: in domū domini
ibimꝰ āmbulate currite Viderūt illam
apostoli: ⁊ dixerunt nobis currite ā
bulate sequimini in domū dn̄i ibimꝰ
Et quid dicit vnusquisq̄ nostrū. Io
cūdatus sum in hijs q̄ dixerūt michi
in domū domini ibimꝰ Iocūdatus
sum in ꝓphetis: iocūdatus sum in a
postolis Oēs eñi isti dixerūt nobis
in domū dn̄i ibimꝰ Stantes erant
pedes nostri in atrijs iherusalē Ecce
habes domū dn̄i: si q̄rebas q̄d sit do
mus dn̄i In illa domo dn̄i laudatur
qui cōdidit domū: ipe ⁊ delicie omni
um habitātiū in domo ipe sola spes
hic ⁊ res ibi Ergo q̇ currūt q̄d debent
cogitare. Quasi ibi iam sint ⁊ ibi stēt
Magnū ē eñi ibi stare inter āgelos
⁊ non deficere Qui eñi iñ lapsus est
in veritate nō stetit Quicūq̄ nō sunt
lapsi. in veritate stant: ⁊ ille stat qui
deo fruitur Qui aūt se frui voluerit
cadit Quis āt se frui vult. Qui super
bus est Ideo ille qui semꝑ stare vo-
lebat in atrijs ihrl'm in lumine tuo in
quit videbimꝰ lumen. non in lumine
meo. ⁊ apud te inquit fons vite non
apud me Et q̄d adiecit. Nō veiat m̄
pes supbie: ⁊ manꝰ peccōrum nō mo
ueat me Ibi ceciderūt oēs qui opan

tur iniq̄tatem: expulsi sūt nec potuerūt stare Si ergo illi nō potuerunt stare q̄ꝛ suꝑbi fuerūt: humiliter ascende vt dicas: stantes erant pedes nostri in atrijs ihr̄l'm Cogita qualis ibi futurus sis: ⁊ q̄uis adhuc in via sis h̄ tibi pone an̄ oculos quasi ibi stes. q̄si iā inter angelos indeficiens gaudeas. ⁊ fiat in te q̄d dictum est beati qui habitant in tua domo in sc̄la sc̄lor̄ū laudabunt te Stātes erant pedes nr̄i in atrijs ihr̄l'm Cuiꝰ iherusalem: Solet em̄ dici ⁊ ista ihr̄l'm Sed ista iherusalem vmbra ē illiꝰ Et q̄d magnū ē stare in ista ihr̄l'm: q̄n ista iherusalē stare nō potuit. q̄ in ruinam ꝯuersa est: Hoc ergo ꝓ magno sp̄us sanctꝰ ex inflammato corde amantis huiꝰ eloquitur q̄ꝛ dicit stātes erāt pedes nostri in atrijs iherusalem Nōne illa est iherusalem cui dixit dn̄s. iherusalem ihr̄l'm que interficis ꝓphetas ⁊ lapides missos ad te: Quid magnū ergo iste cōcupiscebat stare inter illos qui interficiebant ꝓphas ⁊ lapidabāt missos ad se: Absit vt de ista ihr̄l'm sic cogitet qui sic amat. q̄ sic ardet: qui sic vult ꝑuenire ad illam ihr̄l'm matrem nr̄ām de qua dicit ap̄l's eterna in cel' Audi postremo. noli m̄ credere audi quid seq̄tur ⁊ quā iherusalem designet mentibꝫ nostris Cum em̄ dixissꝫ stantes erant pedes nr̄i in atrijs iherusalem: quasi diceretur illi de q̄ iherusalem loq̄ris. Subiecit statim Iherusalem que edificatᷣ vt ciuitas Fratres q̄n dicebat ista dauid: ꝑfcā erat illa ciuitas non edificabatur Nescio quā ergo ciuitatē dicit q̄ modo edificatur: ad quā currunt in fide lapides viui de quibꝫ dicit petrus ⁊ vos tāq̄ꝫ lapides viui coedificamini in domuꝫ spiritalē id ē templū sanctū d̄i Quid ē lapides viui coedificamini: Viuis si credis Si aūt credis efficeris templum dei: q̄ꝛ dicit ap̄l's paulus tēplū em̄ dei sanctum ē quod estis vos Ipsa ergo mō ciuitas edificatur: preciduntur de mōtibꝫ lapides ꝑ manus p̄dicantium v̄itatem cōquadrantur vt intrent in structurā sempiternam Adhuc multi lapides in manibꝫ artificis sunt: nō cadunt de manibꝫ artificis vt possint perfecti coedificari i structuram tēpli Est ergo ista ihr̄l'm que edificatur vt ciuitas Fundamētum ipiꝰ xp̄us est dicit ap̄l's paulus fundamentū aliud nemo p̄t ponere preter id q̄d positum est q̄d est xp̄us ih̄s Fundamentū q̄n ponitur in terra. desuꝑ edificantur ꝑietes: ⁊ pondus ꝑietum ad yma tēdit. q̄ꝛ in ymo positū ē fundamētum Si āt fundamentum nostrū in celo est: ad celum edificamur Corpa edificauerūt istā in structurā quā videtꝫ āplam surrexisse huiꝰ basilice: ⁊ q̄ꝛ corpa edificauerunt fundamentū in ymo posuerūt. Quia v̄o sp̄ualiter edificamur: fundamentū nostrū in summo pōituꝫ ē Illuc ergo curramꝰ vbi edificemur q̄ꝛ de ip̄a ihr̄l'm dictū ē stantes erant pedes nostri in atrijs ihr̄l'm Sꝫ quā ihr̄l'm: Ihr̄l'm que edificatur vt ciuitas Parū dixit vt on̄deret ihr̄l'm. q̄ꝛ dixit vt ciuitas edificatur: adhuc potest illa corporalis intelligi Quid si existat aliquis ⁊ dicat. iā quidē cū ista dicerentur t̄pibꝫ dauid ⁊ ista canerentur erat ciuitas illa ꝑfecta: Sꝫ videbat in sp̄u ruiturā ⁊ iterū edificandam Expugnata ē em̄ illa ciuitas et factꝰ ē transitus in babiloniā populi captiuati et d̄cā est ista in scripturis trāsmigratio in babiloniā. ⁊ ꝓphetauit iheremias post septuagita ān̄os captiuitatꝫ edificari posse illā ciuitatem q̄ destructa erat a debellantibus

Forte ait aliqs Hoc videbat dauid in spū ruituram ciuitatē iherusalem a debellantibꝫ ⁊ iterū posse post sep tuagita ānos edificari: ⁊ iō dixit ihe rusalem q̄ edificatur vt ciuitas Noli ergo putare istā ciuitatē eē dictā que cōstat ex sanctis tanꝗ̄ ex lapidibus viuis Quid sequitur vt tollat totam dubitationem? Ait em̄ Stātes erant pedes nostri in atrijs iherusalē Sed quā dico ihr̄l'm? Non istam inqt quā videtis stare corporeis parietibꝫ e- rectam: nō sed iherusalem q̄ edifica- tur vt ciuitas Quare nō ciuitas sꝫ vt ciuitas. nisi qꝛ ista structura parietū q̄ erat in iherusalem visibilis ciuitas erat. sicut ꝓprie dicitur ab omnibus ciuitas? Jlla aūt edificatur tāꝗ̄ ciui tas qꝛ ⁊ illi qui eam intrāt viui tanꝗ̄ lapides sunt: non em̄ vere lapides sc̄ Sicut illi vt lapides nō lapides sic il la vt ciuitas nō ciuitas qꝛ dixit edifi- catur Nomine qppe edificij structu ram ꝯpageꝗ̄ corꝑm atqꝫ parietum voluit intelligi. nā ciuitas ꝓprie in ō nibus habitātibꝫ intelligitur. sed ma nifestauit nobis ciuitatē se vrbē dix- isse. qꝛ dixit edificatur: ⁊ qꝛ edificiuꝫ spūale similitudinem habet quādam ad edificium corꝑale. iō edificatᷣ vt ciuitas Sed dicat qd̄ seqtur. auferat omnem dubitationē: qꝛ nō carnali- ter debemꝰ accipere. ihr̄l'm que edifi catur vt ciuitas Cuius ꝑticipatio eiꝰ in idip̄m Jam mō frēs quisqs eri git aciem mentis. qsquis deponit ca liginem carnis. qsquis mūdat oculū cordis: eleuet et videat quid est idip sum Jdip̄m quomodo dicā n̄ idip̄m? Frēs si poteste intelligite idip̄m Nā ⁊ ego qcquid aliud dixero nō dico id ip̄m Conemur tn̄ quibusdam vicini tatibꝫ v̄boꝝ ⁊ significationum ꝑdu- cere aciem mentis ꝑducere infirmi- tatem mētis ad cogitandū idipsum Quid est idip̄m? Qd̄ semꝑ eodē mo do est: qd̄ non mō aliud ⁊ mō aliud ē Quid ē ergo idip̄m n̄ qd̄ est? Quid ē qd̄ est? Qd̄ eternum est Nam qd̄ sꝑ aliter atqꝫ aliter est: nō est qꝛ nō ma- net Nō omnino nō est: sed non sum me est Et quid est qd̄ est nisi ille q̄ qn̄ mittebat moysen dixit illi ego sum q̄ sum? Quid est hoc nisi ille cui cū dice ret famulus eiꝰ ecce mittis me. si dix erit ppl's quis te misit qd̄ dicā ei no- men suum noluit aliud dicere ꝗ̄ ego sum q̄ sum? Et adiecit ⁊ ait Dices ita qꝫ filijs isrl': q̄ est misit me ad vos Ec ce idip̄m ego sum qui sum qui est mi sit me ad vos Nō potes caꝑe multū est intelligere multū est apprehende re: retine qd̄ pro te factus ē quē non possis caꝑe Retine carnem xp̄i i quā leueris egrotus ⁊ a vulneribꝫ latro- num semiuiuꝰ relictus: vt ad stabu- lum ꝑducereris ⁊ ibi sanareris Ergo curramꝰ ad domū dn̄i et ꝑueniamus ad ciuitatem vbi stent pedes nr̄i ciui tatem q̄ edificatur vt ciuitas cuiꝰ ꝑ- ticipatio eiꝰ in idip̄m Quid em̄ debes tenere? Qd̄ pro te factus est xp̄s: qꝛ ip̄e xp̄us est ⁊ ip̄e cristus recte intel- ligitur ego sum qui sum. quō ē in for ma dei vbi non rapinam arbitratus est esse equalis deo ibi ē idip̄m Vt āt tu efficiaris ꝑticeps in idip̄m factus est ip̄e prior ꝑticeps tui: ⁊ v̄bum ca- ro factum est vt caro ꝑticipet v̄bum Quia v̄o qd̄ verbum caro factuꝫ est ⁊ habitauit in nobis ex semine venit abraham ꝓmissum est aūt abrahe ⁊ ysaac ⁊ iacob qd̄ ex semine eoꝝ bn̄di cerentur omnes gentes ⁊ iā videmꝰ eccām toto orbe diffusam Loquitur ad infirmos deus Jnfirmitatē cor- dis quesiuit cū diceret ego sum q̄ suꝫ firmitatem cordis quesiuit et aciem

cõtemplationis erectã cum dixit qui est misit me ad vos Sed nõdum habes forte cõtemplationem: noli deficere noli despare: qui est voluit eẽ homo vt tu es: ꝛ iõ secutꝰ ait moysi quasi expauescenti nomẽ Qd nomẽ: Qd est est Et dixit inqt dñs ad moysen ego sum deꝰ abrahã ꝛ deus ysaac ꝛ deus iacob: hoc michi nomẽ est in eternum Noli de te desperaẽ qꝛ dixi ego sum qui sum et q̇ est misit me ad vos: qꝛ tu mõ fluctuas ꝛ mutabilitate rerum ꝛ varietate mortalitatꝫ humane ꝑcipere non potes qd est idipsum Ego descendo qꝛ tu venire non potes: ego sum deꝰ abraham et deꝰ ysaac ꝛ deus iacob In semine abraham spera aliquid: vt cõfirmari possis ad vidẽdũ qui venit ad te in semine abrahe Ergo hoc ẽ idipm de quo dictum est mutabis ea ꝛ mutabũtur tu aũt idem ipe es ꝛ anni tui nõ deficient Ecce idipm cuiꝰ anni nõ deficient Frẽs: nonne anni nostri cotidie deficiũt. nec stant omnino: Nam et qui venerũt iã non sunt: ꝛ qui futuri sunt nõdum sunt Iã illi defecerũt et illi defecturi venturi sunt In h̃ ergo ipo vno die frẽs ecce mõ loquimur in momento est. ꝑterite hore transierunt. future nõdum venerũt ꝛ cũ venerint ꝛ ipe trãsibũt ꝛ deficient Qui sunt anni qui nõ deficiunt nisi q̇ stãt: Si ergo ibi anni stant. ꝛ ipi anni qui stant vnus annꝰ est. et ipe vnus annus qui stat vnus dies ẽ. qꝛ ipe vnꝰ dies nec ortum habet nec occasuꝫ. nᶜ inchoatur ab hesterno nec excluditᶻ a crastino: sꝫ stat semꝑ ille dies ꝛ qd vis vocas illuꝫ diem. si vis anni sũt. si vis dies est: qdcũqꝫ cogitaueris stat tñ ipiꝰ stabilitatis ꝑticipat illa ciuitas cuiꝰ ꝑticipatio est in idipm. merito ergo qꝛ illius stabilitatis fit ꝑticeps dicit ille qui illuc currit stantes erant pedes nr̃i in atriis ihr̃lm Omnia enim ibi stant vt nichil trãsit Vis ꝛ tu ibi stare ꝛ nõ transire: Illuc curre: idipm nemo habet ex se Intendite frẽs corpꝰ habet. nõ est idipm qꝛ non in se stat Mutatur ꝑ etates mutatur per mutationes locoꝝ ac tpm mutatur ꝑ morbos ꝛ defectꝰ carnales Non ergo in se stant corpa celestia nõ in se stant hñt quasdã mutationes suas ꝛ si occultas: certe de locꝭ in loca mutãtur Ascendunt ab oriente in occidentem: ꝛ rursus circueunt ad orientẽ Non ergo stant: nõ sunt idipm Aiã humana nec ipa stat Quãtis em̃ mutationibꝫ ꝛ cogitationibꝫ variatur quãtis voluptatibꝫ imutatur quãtis cupiditatibꝫ diuisatur atꝫ distenditur Mens ipa hominis que dicitur racionalis mutabilis est non est idipm. mõ vult. mõ non vult mõ scit mõ nescit modo meminit modo obliuiscitur Ergo idipm nemo habꝫ ex se Qui voluit ex se habere idipꝫ vt quasi ipe sibi eẽt idipm: lapsus ẽ Cecidit angelus ꝛ factus est dyabolus: ꝓpinauit homini superbiam. deiecit secum inuidentia eum q̇ stabat Isti sibi voluerunt idipm esse. sibi principari: sibi dominari voluerunt Noluerunt habere vere dominum q̇ vere est idipm: cui dictum est mutabis ea ꝛ mutabuntur tu aũt idem ipe es Iam ergo post tantum languorem post tãtos morbos. difficultates labores redeat anima humiliata ad idipm: ꝛ fit in illa ciuitate cuiꝰ participatio eiꝰ in idipm Illuc enim ascenderunt tribus Querebamꝰ enim quo ascẽdat qui cecidit: quia diximꝰ ascendentis hominis vox est ascendentis ecclesie Putamus ne quo ascendit. quo it. quo erigitur: Illuc as

cenderunt inquit tribus Quo ascen
derunt tribꝫ? In ciuitatem: cuiꝰ ꝑtici
patio eiꝰ in idipm̄ Ergo illuc ascendi
tur in iherusalem Homo aūt qui des
cendebat de iherusalem in iherico in
cidit in latrones Si nō descenderet
ꝛ non incideret in latrones Quia ve
ro descendendo incidit in latrones:
ascendendo veniat ad angelos Ascē
dat ergo quia ascenderunt tribꝫ Sꝫ
quid sunt tribus multi nouerūt: mul
ti non nouer̄t Sꝫ et nos qui nouimꝰ
descendamus ad illos qui non noue
runt tribus: vt nobiscum ascendant
quo ascenderunt tribꝫ Tribꝫ alio no
mine dici pn̄t curie: sed non proprie
Itaqꝫ tribus vno nomine alio ꝓprie
dici non possunt: sed vicino dicitur
curie Nam ꝓprie si dixerimꝰ curias
non intelliguntur nisi curie q̄ sunt in
ciuitatibꝫ singulis singule. vn̄ curia-
les ꝛ decuriones id est qd̄ sint i curia
vel de curia: ꝛ nostis qꝛ tales curias
singulas habēt singule citates Sūt
autem vel erant aliqn̄ in istis quoqꝫ
ciuitatibus curie eciam populoꝝ: et
vna ciuitas multas curias habet si-
cut roma triginta quinqꝫ curias ha-
bet populi Hee dicuntur tribꝫ: has
populus israhel duode[illegible]im habebat
scd̄m filios iacob duode[illegible]cim. tribus
erat. populus erat: sed erant ibi ma
li erant ibi boni Qm̄ enim male tri-
bus que crucifixerunt dn̄m: ꝗꝫ bone
tribus que cognouerunt dn̄m Ille g̊
tribus que crucifixerunt dn̄m: tribꝫ
sunt dyaboli Cum ergo hic diceret il
luc em̄ ascenderunt tribus: ne ōnes
tribus intelligeres addidit tribꝫ do-
mini Quid ē tribꝫ domini? Que cog
nouerunt dn̄m Ex ipis enim duode-
cim tribubꝫ malis. erant ibi boni De
bonis tribubꝫ que cognouerūt fabri
cationem ciuitatis: ꝛ ipa erant gra-

na inter illas tribus que inter paleas
cōmixta sunt Ascendunt aūt nō cum
paleis: sꝫ tribus purgate: electe qua
si tribꝫ domini Illuc ascenderūt tri-
bus domini Quid est tribꝫ domini?
Testimoniū isrl̄ Hoc quid sit fra
tres audite Testimonium israhel. id
ē in quibꝫ cognoscatur qꝛ est de isra-
hel Quid est enim israhel? Interpre
tatio nominis eiꝰ dicta est iam: ꝛ se-
pe dicatur Forte enim ꝛ si recēs dic-
ta est. excidit: dicendo nos faciamus
vt non excidat eciam eis qui legere n̄
nouerunt aut noluerunt nos simus
codex ipoꝝ Isrl̄ videns deum in-
terpretatur: ymmo diligētius discus
so verbo sic interpretatur isrl̄ est vi-
dens Vtrumqꝫ est videns deū qꝛ ho
mo in se non est: mutatur enim ꝛ v̊-
titur si non ꝑticipet eꝰ qui est idipm̄
Tunc est qn̄ videt deum Tunc enim
est quando videt eum qui est: ꝛ vidē
do eum qui ē fit ꝛ ipe pro modo suo
vt sit Ergo ipe est israhel: israhel est
videns deum Supbus ergo nō est
israhel quia non est ꝑticipatio eiꝰ in
idipm̄: qꝛ ipe sibi vult eē idipm̄ Qui
sibi vult esse principium non est isrl̄
Omnis ergo israhel non est fictꝰ qꝛ
omnis superbꝫ necē est vt fictus sit.
Hoc dico fratres necesse est vt om-
nis superbus velit videri qd̄ non est
aliter non pt̄ Et frēs mei vtinam sic
vellet superbus videri qd̄ non est vt
vellet videri verbi causa coraula cuꝫ
coraula non esset. cito enim ꝓbare-
tur ꝛ diceretꝰ ei canta videamꝰ vtruꝫ
coraula sis: cum non posset. inueni-
retur falso se videri voluisse qd̄ non
erat Dixit se eloquētem: diceretur ei
loq̄re ꝛ ꝓba Si locutꝰ fuerit inueni
tur nō hoc eē qd̄ ꝓfessus est Supbꝫ
qd̄ peius est iustū se vult videri cum
nō sit ꝛ qꝛ iusticiā intelligere difficile

eſt .difficile ē ſupbos agnoſcere Vo
lunt ergo ſupbi videri qđ non ſt :iđ ñ
eſt pticipatio eoꝝ in idipm nō ptinꝫ
ad iſrl̄ qui eſt videns deū Quis ğ p-
tinet ad iſrl̄ : Qui eſt pticeps in idipꝫ
Qui ē qui pticipat in idipm : Qui cō
fitetur ſe non eē qđ deus eſt ꝛ ab illo
habere qđ bonum p̄t habere. a ſe aūt
nō eſſe niſi peccatū . ab illo ſibi eē iuſ
ticiam :talis eſt in quo dolꝰ non ē Et
dn̄s videns nathanaelē quid ait : Ec
ce v̄e iſrahelita in quo dolus nō ē Si
ergo verꝰ iſrahelita ī quo dolus nō
eſt .tribꝫ ille aſcendunt ad ihrl̄m in q̄-
bus dolus nō eſt : ꝛ ip̄e ſunt teſtimo
nium iſrl̄. id eſt p illas agnoſcitꝛ qꝛ e
rant grana īter illā paleam . qn̄ area
cuꝫ videretur tota palea putabatur.
Erant ergo ibi grana . ſed cū aſcen-
derint in ſublimitate illa ſplendoris
cū fuerit area ventilata tūc erit teſti
monium iſrl̄ :tūc dicent oēs mali v̄e
qꝛ erant ibi iuſti inter malos qn̄ nob̄
omnes mali videbātur ꝛ q̄leſ nos era
mus tales oēs putabamꝰ Teſtiōni
um iſrahel Quo aſcendūt : Quare aſ
cendunt : Ad ꝯfitendū nōi tuo do
mine Magnificentiꝰ dici nō p̄t Si-
cut ſuperbia preſumit : ſic humilitas
ꝯfitetur Quō ergo p̄ſumptor eſt qui
vult videri qđ non eſt : ſic ꝯfeſſor ē q̄
vult videri qđ eſt ip̄e ꝛ amat qđ eſt il
le Ad hoc ergo aſcendunt iſrahelite ī
quibꝫ dolus nō eſt qꝛ ſunt vere iſra-
helite :qꝛ in ip̄is ē teſtiōniū iſrl̄ Ad ħ
aſcendunt ad cōfitendū nomini tuo
dn̄e Qm̄ ibi ſederunt ſedes in iudi
cio Mirum enigma :mira queſti-
o ſi nō intelligatꝛ Sedes dicit q̊s gre
ci thronos appellant Thronos gre-
ci ſellas dicūt tanq̄ꝫ honorabiles Er
go frēs mei nō eſt mirū . ſi ſedeāt ho
mines in ſedibꝫ in ſellis Vt aūt ip̄e ſe
deſ ſedeant quō poſſumꝰ intelligere :

Tanq̄m ſi dicat aliq̄s . ſedeant hic ca
thedre .q̄ ſedeāt ħ ſelle In ſella ſedetꝛ
in ſedibus ſedetur in cathedris ſede-
tur nō ip̄e ſedes ſedent Quid ē ergo
hoc qm̄ ibi ſederunt ſedes in iudiciū :
Certe ſoletis audire d̄o dicente celū
m̄ thronꝰ eſt .terra āt ſcabellū peduꝫ
meoꝝ Latine āt totū ſic dicitur celū
michi ſedes eſt Qui ſunt iſti ǹ iuſti :
Qui ſunt celi niſi iuſti : Qui celum ip
ſi celi qꝛ que eccl̄a ip̄e eccē :ſic ſunt ml̄
te vt vna ſit Sic ğ ꝛ iuſti Ita ſt̄ iuſti
celū . vt celi ſint : in ip̄is aūt ſedet deꝰ
ꝛ de ip̄is iudicat deus Et nō ſine cau
ſa dictum eſt celi enarrant gl̄am dei
Apoſtoli eñ facti ſunt celū Vñ facti
ſunt celū : Quia iuſtificati Quō pec
cator factus eſt terra cui dictū ē ter-
ra es ꝛ in terrā ibis :ſic iuſtificati fac
ti ſunt celum Portauerūt deū :et de
ip̄is deꝰ choruſcabat miracl̄a.tona-
bat terrores . pluebat conſolationes
Erant ergo illi celū : ꝛ enarrabāt glo
riam dei Nam vt noueritꝫ ip̄os dic-
tos celum :ibi ait in ip̄o pſalmo in ō-
nem terram exiuit ſonus eoꝝ .ꝛ in fi
nes orbis terre v̄ba eoꝝ Queris q̊-
rum :ꝛ inuenies celoꝝ Si ergo celū
ſedes dei apoſtoli aūt celū :ꝛ ip̄i fac-
ti ſunt ſedes dei ip̄i ſunt throni di Dic
tum eſt alio loco :anima iuſti thro-
nus ſapiētie Magna res magna dic
ta eſt thronꝰ ſapiē aīa iuſti .id ē in a-
nima iuſti ſedet ſapiētia tanq̄m in ſel
la ſua tanq̄m in throno ſuo et iñ iudi
cat q̄cquid iudicat Ergo erāt throni
ſapientie :ꝛ iō dixit illis dn̄s . ſedebi-
tis ſuper duodecim thronos iudicā-
tes duodecim tribꝫ iſrl̄ Sic et ip̄i ſe-
debunt ſuper duodecim ſedes :et ip̄i
ſunt ſedes dei De illis quippe dictuꝫ
eſt ibi enim ſederūt ſedes quoniam
ibi ſedebunt ſedes Qui ſederunt ſe-
des ꝛ qui ſunt ſedes : De quibus dic-

tum est aiã iusti sedes sapientie Qui
sunt sedes? Celi Qui sunt celi? Celuz
Quid est celũ? De quo dicit dñs celũ
michi sedes est Et ipi iusti sunt sedes
⁊ habent sedes: et in illa iherusalẽ se-
debunt sedes Ad quam rem? Si iu-
dicium Sedebitis inquit sup duode
cim sedes. o vos sedes: iudicãtes du
odecim tribus isrl' Quos iudicãtes?
Infra q̇ sunt in terra Qui iudicabũt?
Qui facti sunt celum Illi autem q̇ iu
dicabuntur in duas ptes diuidentur
vna ad dexteram altera ad sinistram
erit Judicabũt cum cristo sancti: ve
niet enim in iudicium cũ senioribus
populi ait ysayas Alij sunt ergo qui
cum illo iudicabunt. alij qui ab illo iu
dicabuntur. ⁊ ab illis qui cũ eo iudi-
cabunt Diuidentur ergo isti in duas
ptes. vna ponetur ad dexterã. cui e-
numerabuntur elemosine q̃s fecerũt:
Alia ponetur ad sinistrã. cui enume
rabitur crudelitas ⁊ sterilitas mise-
ricordie Et illis ad dexteram cõstitu
tis dicetur: vẽite bñdicti patris mei
pcipite regnum qd̕ vobis paratuz ẽ
ab origine mũdi Quare? Esuriui in-
quit ⁊ dedistis michi manducare Et
illi. quãdo te vidim⁹ esurientem? Et
ille: cum vni ex minimis meis fecistꝫ
michi fecistis Ergo quid ẽ frẽs? Illi
iudicabunt de quibꝫ dictum est. vt fi
ant amici de mãmona iniquitatꝫ: vt
⁊ ipi inquit recipiũt vos in eterna ta
bernacula Sancti sedebunt cum do
mino attendẽ q̇ fecerunt misericordi
am ⁊ assument illos sepatos in dex-
teram i regnum celoꝝ: et ipa est pax
ihrl'm Que est pax iherusalem? Vt o
pera misericordie corporalia iungã-
tur operibꝫ p̄dicationis spiritualibꝫ:
⁊ fiat pax dando ⁊ accipiendo Ait ei
apostolus. qui ratione dati ⁊ accep
ti dixit eẽ istas elemosinas Ait ergo

si nos vobis spũalia seminam⁹. mg̃
num ẽ si vestra carnalia metamus?
Et de ipa re ait alio loco: qui multuz
nõ habũdauit. ⁊ qui modicũ non de
fuit illi Quare qui multum non ha-
bundauit? Quia qd̕ plus habebat de
dit indigenti Et quid ẽ qui modicum
non defuit illi? Quia accepit ab illo q̇
habundauit: vt fiat inquit equalitas
Ipa est pax de qua dicitur. fiat pax i
v̕tute tua Namq̧ cum dixisset. quo
niam ibi sederunt sedes in iudicio se
des super domũ dauid. id est sup fa-
miliam cristi cui dederunt in tempo
re cibaria: statim tanq̃m ipis sedibꝫ
ait Interrogate que ad pacẽ sunt
iherusalem O vos sedes qui iã sede-
tis vt iudicetꝫ. ⁊ facti estis sedes do-
mini iudicantis. qm̃ qui iudicant in-
terrogant. qui iudicantur interro-
gantur: interrogate inq̇t que sunt ad
pacem iherusalem Interrogãdo q̇d
inueniet? Alios fecisse miãm: alios ñ
fecisse Quos inueniet fecisse miseri-
cordiam ipos vocabunt ad iherusa-
lem: qꝛ ipa sunt ad pacem iherusalez
Dilectio fortis res frẽs: dilectio for
tis res Vultis videre q̃z sit fortis di-
lectio? Quisquis per aliquam neces-
sitatem non potuerit implere qd̕ iu-
bet deus: amet illum qui implet ⁊ in
illo implet Intendat caritas vestra.
verbi gracia. vxorem habet quam di
mittere non potest oportet vt obtẽ
peret aplo dicenti. vxori vir debituz
reddat: ⁊ alligatus es vxori. ne que-
sieris solutionem Veniet in mẽtem
qꝛ melior est vita illa de qua dicit idẽ
apls. vellem omnes esse sicut meipꝫ.
Attendit eos qui hoc fecerũt: amat
eos ⁊ in ipis implet qd̕ in se non po-
test Fortis res est dilectio. ipa sit v̕-
tus nostra: qꝛ si in illa nõ fuerimus
nichil prodest q̇cquid aliud habueri

mus Si linguis hoīm loquar inqt ꝛ angeloꝝ caritatem aūt nō habeam: factꝰ sum q̄ſi eramentum sonās aut cymbalū tinniēs Adiūgit aliud magnum. qḋ ſi distribuero omnez sbam meā ꝛ ſi tradidero corpꝰ meū vt ardeam caritatem āt n̄ habeam nichil m̄ prodest Si aūt ſit ſola caritas q̄ n̄ inueniat qḋ distribuat paupibꝫ. diligat. ſolum calicē aque frigide det: tātum illi imputabitur quātum zacheo q̇ dimidiū patrimonij donauit pauperibus Quare hoc? Ille tā modicū dedit ille tam multū dedit. ꝛ tantum illi imputabitur? Tātum plane Impar em̄ facultas: ſed nō impar caritas Illi ergo interrogant. vos cogitate quid estis Iam ecce dictū est nobis in domū dn̄i ibimus Iocūdati sumꝰ certe in hijs q̇ dixerunt nobis in domum dn̄i ibimus Videte ergo ſi imꝰ Non em̄ pedibꝫ imus ſed affectibus Videte ſi imus: interroget ſe vnuſq̇ſq̄ꝫ veſtrum qualis erga paupem ſanctum. erga indigentē frēm. qualis est erga indigentē mendicū: videat ſi viſcera eiꝰ nō ſunt anguſta. qꝛ interrogare te habent ſedes q̄ ſedebūt in iudicium. et debent inuenire q̄ ſunt ad pacē ihr̄l'm Et quō interrogāt? Tanq̄m ſedes dei Deus interrogat Si deum latet aliquid: ꝛ illas ſedes aliq̇d interrogantes fugere p̄t Interrogate que ſunt ad pacē ihr̄l'm Sꝫ q̄ ſunt ad pacem ihr̄l'm? Et habūdantia inq̇t hijs q̇ diligunt te Ad ipam iheruſalez cōuertit vocem habūdantia est illis qui diligunt eam habundantia ex inopia Hic inopes ibi habūdantes: h̄ infirmi ibi firmi: hic egeni ibi diuites Vnde facti diuites? Quia dederūt h̄ qḋ acceperūt a deo ad tempꝰ: ꝛ acceperunt ibi qḋ poſtea deus retribuet in eternū Hic frēs mei ꝛ diuites pauperes ſunt Bonū est diuiti vt agnoſcat ſe pauperem Si enim plenum ſe putat: tumor est ille non plenitudo Agnoſcat ſe inanem vt poſſit impleri Quid habet? Aurū Quid nōdū habet? Vitā eternā Attendat q̇d habeat ꝛ videat quid nō habꝫ Frēs ex eo qḋ habet det. vt accipiat qḋ non habet: emat ex eo qḋ habet illud qḋ nō habꝫ Et habundantia hijs q̇ diligūt illam.

Fiat pax i v̄tute tua O ihr̄l'm o ciuitas q̄ edificaris vt ciuitas cuiꝰ participatio tua in idipm̄. fiat pax in v̄tute tua fiat pax in dilcōē tua: qꝛ v̄tus tua dilectio tua Audi cātica canticoꝝ valida ē ſicut mors dilectio Magnm̄ v̄bum frēs valida ē ſicut mors dilcō Magnificentiꝰ exp̄mi n̄ potuit fortitudo caritatꝫ: q̄ꝫ vt dicēt valida ē ſicut mors dilectio Quis enim reſiſtit morti Frēs intēdat caritas vr̄ā Reſiſtitur ignibꝫ vndis. ferro reſiſtitur p̄tātibꝫ. reſiſtitur regibus. venit vna mors. q̇s ei reſiſtit? Nichil ē illa fortius Propterea viribꝫ eiꝰ caritas ꝯpata ē: ꝛ dictū ē valida ē ſicut mors dilectio Et qꝛ ip̄a caritas occidit qḋ fuimus vt ſimus qḋ nō eramꝰ: facit in nobis quādam mortē dilectio Ip̄a morte mortuꝰ erat q̇ dicebat mundꝰ m̄ crucifixꝰ ē ꝛ ego mūdo Ip̄a morte mortuus erāt quibꝫ dicebat: mortui em̄ eſtis et vita vr̄ā abſcondita ē cū xp̄o in deo Valida ē ſicut mors dilectio Si g̊ valida ē fortꝫ eſt ꝛ magne v̄tutis: ꝛ ip̄a eſt v̄tꝰ ꝛ p̄ ip̄am reguntur infirmi a firmis. terra a celo populi a ſedibꝫ Iō fiat pax in v̄tute tua fiat in dilcōē tua ꝛ p̄ iſtā v̄tutē p̄ iſtā dilcōēm p̄ iſtā pacē Fiat habūdantia in turribꝫ tuis id ē in excelſis tuis Pauci em̄ ſedebūt in iudicio: ſꝫ multi ad dexterā poſiti faciūt pp̄l'm ciuitatis illiꝰ Multi em̄ pertinebūt

ad singulos quosq́ꝫ excelsos . a quibꝫ
recipiantur in tabernacula eterna : ⁊
erit habūdantia in turribꝫ eiꝰ Plem
tudo autē deliciarū ⁊ sufficientia di-
uiciarum ip̄e deꝰ ip̄e idip̄m . ip̄e cuiꝰ
ꝑticipatio est ciuitatis in idip̄m : ip̄a
erit habūdantia nostra Sꝫ vñ : Per
caritatem . hoc est ꝑ virtutē In q̊ āt
est caritas frēs : Qui non sua querit
in hac vita Audi apostolum paulum
habentē caritatem Ait : placere om-
nibus per omnia sicut ⁊ ego omnibꝫ
per ōnia placeo Vbi ē ergo qđ dixisti
si adhuc hōibus placerem xp̄i seruꝰ
nō essem . ⁊ mō dicis te placere ⁊ mō
cohortaris vt ⁊ illi placeant : Sed n̄
ibi posuisti finem : vt q̇s ꝓpter se nō
ꝓpter caritatem placeat . Qui gl̄am
suam q̄rit : nō q̄rit salutem alioꝝ Ait
em̄ sicut ⁊ ego omnibꝫ ꝑ omnia pla-
ceo : nō querens qđ michi ꝓdest . sed
qđ multis vt salui fiant Jđ ⁊ hic cum
de caritate diceretur Propter fra
tres meos inq̄t et ꝓximos meos lo
quebar autem pacem de te O iheru-
salem ciuitas cuiꝰ ꝑticipatio in idip
sum ego in hac vita ⁊ i hac terra ego
pauper peregrinꝰ ⁊ gemens . nōduꝫ
ꝑfruens pace tua : ⁊ p̄dicans pacem
tuam : nō ꝓpter me illam p̄dico sicut
heretici qui q̄rētes gl̄am suam dicūt
pax vobiscum : et pacem nō h̄nt quā
populis p̄dicant Si em̄ haberent pa
cem nō cōscinderent vnitatem Ego
inquit loquebar pacē de te Sed qua
re : Propter frēs meos ⁊ ꝓpinquos
meos nō ꝓpter honorem meum . nō
ꝓpter pecuniam meam . nō ꝓpter vi
tam meam : nam michi viuere xp̄us
est ⁊ mori lucrum : sed loq̄batur pacē
de te ꝓpter fratres meos ⁊ propin-
quos meos Nā cupiebat ip̄e dissol-
ui ⁊ esse cum cristo : ⁊ qui ista predi-
caret propinquis ⁊ fratribꝫ manere
inquit in carne necessarium propter
vos Propter fratres meos et ꝓpin
quos meos loquebar autem pacem
de te Propter domum domini dei
mei quesiui bona tibi Non propter
me quesiui bona . nam non tibi que-
rerem sed michi ideo nec ego haberē
quia non tibi quererem sed propter
domum domini dei mei : propter ec
clesiam propter sanctos ꝓpter pere
grinos propter inopes eius vt ascē
dant quia dicimus eis in domuꝫ do-
mini ibimus : propter ip̄am domum
domini dei mei q̄sиui bona tibi Hec
fratres ꝓlixiora ⁊ necessaria carpite
manducate bibite cōualescite curri-
te apprehendite

Explicit psalmus cxxiꝰ. Incipit psal
mus centesimꝰ vicesimꝰ sc̄ds

ASCendentis cantica ex or-
dine cum sanctitate vestra
cōsideranda suscepi Ascen
dentis ⁊ amantis : ⁊ ideo ascendentꝫ
quia amantis Omnis amor aut des
cendit aut ascendit Desiderio em̄ bo
no leuamur ad deū : ⁊ desiderio ma-
lo ad yma precipitamur Sed quia iā
malo desiderio lapsi cecidimꝰ super
est nobis si agnoscimꝰ quis ad nos
non ceciderit sed descēderit herendo
illi ascendere qꝛ viribus nostris non
possumꝰ Ip̄e dixit dominus ihesus
cristus nemo ascēdit in celū nisi qui
de celo descendit : filiꝰ hominis q̇ est
in celo Tanq̄m de se solo videtᷣ dixis
se Ergo ceteri remāserūt . qꝛ solus as
cendit . qui solꝰ descēdit : Quid debēt
ceteri facere : Vniri corꝑi ip̄iꝰ : vt sit
vnus cristus qui descendit et ascen-
dit Descendit caput : cum corpore as
cendit vestitus ecclesia sua . quam si-
bi exhibuit sine macula et ruga So-
lus ergo ascēdit . sed et nos quando
cum illo sic sumus vt in illo membra

ei⁹ sim⁹: ꝛ nobiscū solus ē. et iō vn⁹
ꝛ sempitern⁹ Vnitas nos ꝯpaginat
vni: ꝛ illi soli cum illo non ascendūt q̄
cum illo vnus esse noluerunt Iā ve
ro qm̄ ipe qui in celo positus ē et car
ne suscitata immortalis ꝓ quam fu-
it ad tempus mortalis. ꝛ nichil in ce
lo ꝑsecutionem paciens: nichil mali
ciarum ꝛ obprobrioꝝ. sicut in hac t̄-
ra qn̄ ꝓ nobis omnia sustinere dig-
natus est: cōpassus tn̄ corpori suo i
terra laboranti dixit. saule saule quid
me ꝑsequeris: Iam ipm̄ nemo tāge
bat: ꝛ se pati ꝑsecutionem clamabat
Non preter spem eē debem⁹ ymmo
cum magna fiducia ꝑsumere. qꝛ si ꝑ
caritatem ipe nobiscum in terra est:
ꝑ eandem caritatem ꝛ nos cū illo in
celo sum⁹ Sed dixim⁹ quēadmodū
nobiscū ipe in terra sit: vocem e⁹ dix
imus de celo sonantis. saule saule q̄d
me ꝑsequeris cū eum saulus. omni-
no nō tangēt sꝫ nec videret Quomo
do aūt ostenditur qꝛ et nos cum illo
in celo sum⁹: Eodē ipo paulo aplo
dicente. si resurrexistis cū cristo que
sursum sunt q̄rite vbi xp̄s est in dex-
tera dei sedens. que sursum sunt sa-
pite non que super terram mortui ei
estis ꝛ vita vestra abscōdita est cum
xp̄o in deo Ergo ꝛ ille adhuc deorsuꝫ
est ꝛ iam nos sursum sumus Ille de
orsum est cōpassione caritatis: nos
sursum sum⁹ spe caritatꝫ Spe enim
salui facti sum⁹ Sed quia spes nos-
tra certa est ꝑuis futurum sit: sic de
nobis dicitur quasi iam factū sit As-
cendit ḡ iste cātator sꝫ in vno quoqꝫ
corde vestrū cantet hic homo ꝛ vnus
quisqꝫ sit iste homo Cum eñ dicitis
illud singuli qꝛ omnes vnum estis in
cristo vn⁹ hō illud dicit: et non ad te
dn̄e leuauimus oculos nr̄os Sed
ad te domine leuaui oc̄los meos De

betis quidem putare vnūquēqꝫ vr̄m
loqui: sed vnus ille maxime loquitur
q̄ eciā diffusus ē toto orbe terrarum
vnus ille loquitur qui alibi dicit. a fi
nibus terre ad te clamaui cū āgeret'
cor meum Quis ē qui clamat a fini-
bus terre: Quis vn⁹ hō diffusus est
vsqꝫ ad fines terre: Vnusquisqꝫ ho-
mo in regione sua p̄t clamare. nūq̄d a
finibꝫ terre: Sꝫ hereditas illa xp̄i de
qua dictum est. dabo tibi gētes here
ditatem tuā ꝛ possessionem tuā t̄mi
nos terre: ipa clamat et dicit a finibꝫ
terre ad te clamaui cuꝫ āgeretur cor
meū Angatur cor nostrū ꝛ clamem⁹
Vñ angatur cor nostrū: Nō de hijs
que hic patiuntur ꝛ mali: verbi gra-
cia quia dāpnum patiuntur Nam si
iñ angitur cor cinis est: qꝛ nescio quē
tuoꝝ ex voluntate dei amisisti Si iñ
angitur cor q̄d magnū: Hic angūtur
ꝛ corda infideliū: ista paciuntur et q̄
nōdum in cristo crediderūt Vñ angi
tur cor xp̄iani: Quia nōdum cū xp̄o
viuit Vñ angit' cor xp̄iani: Quia pe
regrinatur et desiderat patriā Si iñ
angitur cor tuū eciā si felix scd̄m secu
lum fueris gemis ꝛ si omnia ꝓspera
cōfluant ꝛ si vndiqꝫ tibi iste mūd⁹ ar
rideat tu tn̄ gemis qui in ꝑegrinatio
ne te cōstitutum vides: ꝛ sentis iā q̄-
dem te habere felicitatem scd̄m ocu
los stultoꝝ sed nōdum scd̄m ꝓmissi
onem xp̄i Illā querens gemis illā q̄-
rens desideras ꝛ desiderando ascen
dis ꝛ ascendendo cantas cātícū gra-
duum ꝛ cantando canticū graduū di
cis Ad te leuaui oc̄los meos Qui
habitas in celo Ascendēs q̄ leuatur⁹
erat oc̄los n̄ illuc q̄ tendebat ꝛ ascen
dere desiderabat: De t̄ra eñ ad celū
ascēdit Ecce terra deorsum quā cal-
cam⁹ pedibꝫ nostris ecce iā celū sur-
sum quod videmus oculis nostris:

⁊ ascendendo cantamus. ad te leuaui oculos meos qui habitas in celo Ubi sunt ergo scale? Tanta em̄ inter ualla cōspicimus inter celum ⁊ terrā tātam sepationem ⁊ tanta spacia locorum: illuc uolumus ascendere. scalas non uidemus Nūquid forte fallimus nos. qꝛ cāticum graduū id est canticum ascensionis cātamus? Ascendimus ad celum si cogitamus deum qui ascensus in corde fecit Quid est ascendere in corde? Proficere in deum Quomodo omnis qui deficit non descendit sed cadit. sic omnis q̄ pficit ascendit sed si sic pficiat ut nō superbiat si sic ascendat ut nō cadat. Si aūt pficiendo supbiat: ascendendo iterum cadit Sꝫ ut nō superbiat quid debet facere? Leuet oculos suos ad illum qui habitat in celo. nō se attendat Omnis enim superbꝫ se attendit: ⁊ magnus sibi uidetur qui sibi placet Sꝫ qui sibi placet stulto homini placet: qꝛ ille ip̄e stult⁹ est cum sibi placet Solus securus placet qui deo placet Et quis ē qui placet deo? Cui placuerit deus Displicere sibi deus non potest: placeat ⁊ tibi ut placeas illi Sed tibi ille placere non poterit: nisi tu tibi displicueris Si autē displices tibi: tolle a te oculuꝫ Ut qd te enim attendis? Si enim ueruꝫ te attendis. inuenis in te qd̄ tibi displiceat: ⁊ dicis d̄o. peccatum meum añ me est semper Peccatum tuū sit ante te ut non sit ante deū: ⁊ tu noli esse ante te ut sis ante deum Quomodo enim uolumus ut non a nobis auertat faciem deus: sic uolum⁹ ut auertat faciem a peccatis nostris Nam utrumqꝫ illic cantatur in psalmis ne auertas faciē tuam a me Uox ē psalmi uox est ergo nostra: ⁊ ille qui dicit ne auertas faciem tuam. uide qd dicat alio loco. auerte faciem tuam a peccatis meis Si uis ut auertat faciem suam a peccatꝫ tuis. tu ip̄e a te auerte faciem tuam ⁊ a peccatꝫ tuis noli auertere Si enim non ab eis auerteris faciem tuam: tu ip̄e irasceris peccatis tuis Si aūt tu non auertis faciem tuā a peccatis tuis: tu agnoscis ⁊ ille ignoscit At uero a te leua oculos ad illum ⁊ dic. ad te leuaui oculos meos qui habitas in celo. Celū fratres mei si corporaliter intellexerimus hoc quod uidem⁹ ocul' corporeis: uere sic errauimus ut nō putemus nos illuc ascendere nisi scalis positꝫ aut aliquibus machinamētis Si aūt spiritualiter ascendimus spiritualiter celum intelligere debemus Si ascensus in affectu: celuꝫ in iusticia Quid est ergo celū dei? Omnes sancte anime: omnes iuste anime Nam ⁊ apostoli q̄uis in terra essent carne. celum erant: quia in illis dominus sedens per totum mūduꝫ ābulabat Ergo habitat in celo Quomodo? Quomodo dicit in alio psalmo. tu autem in sancto habitas laus israhel Qui habitat in celo habitat in sancto Sancto quid. nisi tēplo suo. Templum enim dei sanctum est qd̄ estis uos Sed omnes adhuc infirmi ⁊ scd̄m fidem ambulantes Secūdum fidem sunt templum dei Erunt enim aliquando ⁊ secūdum speciem templum dei Qm̄ diu sunt tēplum secūdum fidem? Qm̄ diu in ip̄is xp̄s p fidem habitat sicut dicit ap̄ls. habitare xp̄m p fideꝫ in cordibꝫ nostris. Sunt aūt iam celi in quibꝫ iam p speciem habitat deus uidentes eum facie ad faciem. omnes sancti āgeli. omnes sancte ūtutes. ptātes sedes dn̄ationes iherusalem illa celestis unde peregrinantur ingemiscim⁹: ⁊ quam

desiderando oramus Ibi habitat deus: illuc leuauit iste fidem illuc ascendit affectu desiderando. et ipsum desiderium facit anima desudare sordes pccõrum & mundari ab omni labe. vt fiat & ipa celũ: quia leuauit oculos ad eum qui habitat in celo Nã si celum istud corpeum qd oculis videmus intellexerim⁹ esse habitationem dei: transitura est habitatio dei quia celum & terra transient Deinde añq̃m faceret deus celũ et terrã vbi habitabat? Sʒ dicit aliquis Et añq̃ʒ faceret deus scõs vbi habitabat? In se habitabat de⁹ apud se habitabat & apud se est deus: & qñ dignatur habitare in sanctꝭ. nõ sic sunt sancti domus dei vt ipa subtracta cadat deus Aliter eñ nos habitam⁹ in domo: aliter deus in sanctis Tu habitas ĩ domo. si subtracta fuerit cadis: de⁹ aũt sic habitat in sanctis vt si ipe discesserit cadãt Quicũqʒ ergo sic portat deum vt sit templum dei: nõ putet sic a se portari deũ. vt teneat deũ si se subducat Ve illi si se subtraxerit deus qꝛ ipe cadit: nam deus in se pmanet In quibʒ nos habitamus ipa nos cõtinent: in quibʒ deus habitat ipe illos ꝯtinet Iam videte quãtum interest inter nrãm habitationẽ & dei & sic dicat aiã. ad te leuaui ocl'os meos qui habitas in celo. vt intelligat qꝛ deus nec celo indiget vbi habitet: sed celũ ipo indiget vt ab ipo ĩhabitet² Quid ergo sequitur qꝛ dixit ad te leuaui oculos meos q̇ habitas in celo? Quomodo leuasti oculos tuos in celum?

Ecce sicut oculi seruorũ in manus dñorum suorum. & sicut oculi ancille in man⁹ domine sue: sic oculi nostri ad dominuʒ deũ nostrum quoadusqʒ misereatur nostri Et serui sum⁹ & ancilla sumus: ille & dominus est & domina est Aut quid sibi volunt ista verba & quid sibi volunt iste similitudines rerum Attendat aliquãtum caritas vestra Non mirum si serui sumus & ille dominus est sed mirum si ancilla sumus & ille domina est Sed neqʒ hoc mirum quia ancilla sumus ecclesia enim sumus nec illud miruʒ quia & ipe domina est: virtus est & sapientia dei Audi ergo apostolum dicentem. nos autem predicamus cristum crucifixum iudeis quidem scandalum gentibus autem stulticiam ipsis vero vocatis iudeis & grecis cristum dei ṽtutem & dei sapientiam: vt iam sit seruus popul⁹ & sit ancilla ecclesia Vtrumqʒ audisti: cristum dĩ ṽtutem & dei sapientiam Cũ ergo audis cristum leua oculos tuos in manus domini tui: cum audis dei virtutem & dei sapientiam. leua oculos tuos in manus domine sue. quia et seruus & ancilla es Seruus quia populus es: ãcilla quia ecclesia es Ipa autem ancilla magnam dignitatẽ inuenit apud deum Vxor facta est: sʒ donec veniat ad amplexus illos spirituales vbi secure perfruatur eo quẽ dilexit & cui suspirauit in ista diuturna peregrinatione Sponsa est & accepit arram magnam. sanguinem spõsi cui secura suspirat nec illi dicit² noli amare quomodo dicitur aliquãdo virgini iam desponsate & nondũ nupte & iuste dicitur noli amare cum facta fueris vxor tunc ama: recte dicit² qꝛ ꝑꝓperuʒ & prepostéruʒ desiderium est & non castum. amare eum cui nescit an nubat Potest enim fieri vt alius sponset. & alius ducat vxorem Quia vero nullus est alius qui cristo ꝑponat². secura amat ista: & añq̃ʒ illi iũgatur amet & de longinq̊ suspiẽt & de longinq̃ ꝑegrintõe sol⁹ ducet qꝛ

solus talē arram dedit Quis em̄ potest sic ducere vt moriat᷑ pro ea quā vult ducere? Si enim mori pro ea voluerit: non erit qui ducat Securus aūt ille pro sponsa mortuus est: quā resurgens erat ducturus Verūptamen frēs interim simus quomodo serui ꝛ ancilla Dictum est quidem nō vos dicam seruos sed amicos: ſ; forte solis discipulis dixit dn̄s Audite apostolum paulum dicētem. itaq; iā inq̄t nō est seruus ſ; filiꝰ: si aūt filius ꝛ heres per deū Populo dicebat fidelibȝ dicebat Iam ergo in noīē domini redempti sanguīē ipiꝰ. loti lauachro ipiꝰ. filij sumus filiꝰ sumꝰ: q᷑ sic multi sumus vt in illo vnꝰ simꝰ Quid sibi ergo vult qḋ adhuc tanq̄ȝ serui loq̄mur? Nūquid tātum meritū habere possumꝰ in eccl'a q̄ȝuis iam filij facti ex seruis quātum habuit ipe apostolus paulus? Et tn̄ quid dicit in ep̄l'a? Paulus seruꝰ xp̄i ihesu Si ille se adhuc dicit seruū p quem nobis euāgelium p̄dicatum est: quāto magis nos debemꝰ agnoscere cōditionem nrāȝ vt maior sit in nobis grā ipiꝰ Primo enim seruos fecit quos redemit Sāguis em̄ ille p seruis p̄cium est: pro sponsa pignꝰ est Agnoscentes itaq; ꝯdicionem nrām. ꝛ si iā filij per grāȝ ipiꝰ. serui tn̄ ꝓpter creaturam. quia vniūsa creatura deo seruit. dicamus sicut oculi seruoꝝ in manꝰ dn̄oꝝ suorum ꝛ sicut oculi ancille in manꝰ domine sue: sic oculi nostri ad dn̄m deū nostrū quoadusq; misereat᷑ nostri. Dixit ꝛ quare? Sicut serui ocl'os habentes in manꝰ dn̄i sui. ꝛ sicut ancille ocl'os hn̄t in manꝰ dn̄e sue: sic inq̄t oculi nostri ad dn̄m deum nrm̄ Et q̄i quereres vt quid: quoadusq; inquit misereatur nostri Quales ergo voluit seruos intelligi frēs? Qui ocl'os habent in manus dn̄orum suorū Et quales ancillas? Que oculos hn̄t in manꝰ dn̄e sue quoadusq; misereatur domina earum Qui sunt isti serui et ancille qui sic habent ocl'os in manꝰ dominorum suorum. nisi qui iubentur cedi? Oculi nostri ad dominū deum nostrum: quoadusq; misereatur nostri Quomodo? Sicut oculi suorum in manus dn̄orum suorum: ꝛ sicut oculi ancille in manꝰ domine sue Ergo ꝛ illi ꝛ ille quousq; misereatur vel dominus vel domina Fac ergo aliquem dn̄m iussisse seruum cedi Vapulat seruus sentit plagarum dolores attendit ad manus domini sui. q̊usq; dicat p̄ce Manum enim ipam potestatem dicit Ergo quid dicimus fratres? Iussit nos cedi dominꝰ noster ꝛ domina nostra. sapientia d̄i iussit nos cedi: et in hac vita vapulamꝰ ꝛ tota ista vita mortalis plaga nostra est Audi vocem psalmi Pro iniquitate erudisti hominem: ꝛ tabescere fecisti sicut araneam aiām meam Attēdite fratres q̄ȝ tabida est aranea vt leui tactu cōquassetur ꝛ moriatur Et ne quasi carnem solam infirmitate mortalitatis putaremus nos habere tabidam. nō dixit tabescere me fecisti. ne scd̄m carnem ītelligeremꝰ ſ; ait tabescere fecisti sicut araneam aiām meam Nichil enim infirmius anima nostra posita in medijs tēptationibus seculi in medijs gemitibus et pturitionibus molestiarum: nichil ea infirmius donec hereat soliditati celesti. ꝛ sit in templum dei vnde iam non cadat. quia primo vt veniret ad hanc infirmitatem ꝛ tabificationem sicut aranea infirma facta est ꝛ de paradiso expulsa est: tūc iussus est seruus cedi Frēs mei: videte ex quo vapulamꝰ In oībȝ q̄ ab inicio

generis humani nati sunt in omnibꝫ
qui nunc sunt. in omnibꝫ qui postea
nascentur adam vapulat vapulat a-
dam id est genus humanum et mul-
ti sic obdurauerūt vt nec plagas su-
as sentiant Qui vō ex ipō genere fi-
lij facti sunt. receperūt sensum dolo
ris sentiūt se vapulare. ꝛ nouerūt q̄s
iussit vt vapulent. ꝛ leuauerūt ocu-
los suos ad eū qui habitat in celo: et
sic sunt oculi eoꝝ i manꝰ dñi sui quo
adusqꝫ misereatur sicut oculi seruoꝝ
in manꝰ dñorum suorū ꝛ sicut oculi
ancille in manus dñe sue Vides feli-
ces aliquos in isto seculo ridētes iac
tantes se nō vapulāt ymmo peiꝰ va
pulant: hoc ipō grauiꝰ cedūtur quo
sensum iā pdiderunt Euigilent ꝛ va
pulent sentiāt qꝛ vapulant. sciant qꝛ
vapulant ꝛ doleant qꝛ vapulant: qm̄
qui apponit sciām apponit dolorez.
hoc scriptura dixit Jō dñs in euāge
lio: beati lugentes qm̄ ipi cōsolabun
tur Audiamus vocē hōis qui vapu-
lat: ꝛ sint iste vniuscuiusqꝫ vestrum
voces ꝛ qn̄ nobis bn̄ est Nā quis nō
intelligat vapulaᷓe se: Qn̄ egrotat qn̄
in carcere est. qn̄ forte in cathena qn̄
forte latrones patitur. qn̄ ab aliq̄bꝫ
improbis ei alique molestie irrogā-
tur: sentit vapulare se Magnus sen
sus est videre qꝛ vapulat: ꝛ qn̄ illi bn̄
est Non eīm ait scriptura in iob tēp-
tationibꝫ habūdat vita huāna. ſꝫ ait
nūquid nō temptatio est vita huma
na sup terrā: Totā ipam vitā temp-
tationez dixit Omnis ergo vita tua
sup terrā plage tue sunt Plage qꝫ diu
viuis in terra: siue feliciter viuas. si-
ue in aliqua tribulatione cōstitutus
sis clama ad te leuaui oculos meos
qui habitas in celo Ad manꝰ dñi qui
te iussit cedi cui dicis in alio psalmo
ꝓpter iniquitatem erudisti hoiēm ꝛ

tabescere fecisti sicͭ araneā aiām me-
am: clama ad manus cedentis ꝛ dic
Miserere nostri domine miserere
nostri Nō sunt iste voces vapulan-
tis. miserere nostri dñe miserere nos
tri: Qm̄ multum repleti sumꝰ des
pectione In plurimū repleta est aiā
nostra: obprobrium eis q̄ habūdant
ꝛ despectio supbis Qui despiciᷓ cō-
temnitur Oēs qui scdꝫ xp̄m pie vo
lunt viuere. nccē ē paciantur obpro
bria: nccē est ꝯtempnantur ab hijs q̄
volunt impie viuere quoꝝ felicitas
tota trena est Irridentur illi q̄ felici
tatem vocāt quā oculis trenis vide
re nō pn̄t: ꝛ dicitur eis Quid credis
insane: Vides qd̄ credis: Reūsus ē a
liquis ab īferis ꝛ retulit tibi quid ibi
agitur: Ecce ego qd̄ amo video: fru
or Despiceris qꝛ spas qd̄ non vides
ꝛ despicit te ille qui quasi tenet qd̄ vi
det Attende ipe si tenet noli turbari
vide si ipe tenet ꝛ non tibi insultet ne
cum putas eum felicem in pn̄ti amit
tas veraꝫ felicitatem futuram Noli
turbari: attēde si tenet Labitur hoc
ab illo quod tenet vlͭ ipe ab eo quod
tenet: necesse est transeat aut ipe per
res suas aut res ipius per illuꝫ Per
quem res transeunt sue: Qui viuus
labefactus erit. Qui transit per res
suas: Qui in diuicijs moritur: quia
cum moritur nō eas secum affert ad
inferos Domum meam habeo iac-
tauit se Queris quam domū tuam:
Quam michi dimisit pater meus Et
ille vnde habuit hāc domum: Auus
noster illi eam dimisit Recurre ꝛ ad
proauum inde ad atauum: ꝛ iam no
mina non potes dicere Nonne inde
potius terreris quia multos atten-
dis transisse per illam domum ꝛ ne-
minem ipsorum secū illam tulisse ad
eternā domum: Pater tuus ħ eam

dimisit. transijt per illā: sic ꝛ tu transibis Si ergo transitū habetis in domo vestra. stabulum est transeuntium nō habitatio cōmanentium: ꝛ tñ qꝛ nos ea que futura sunt spam⁹ ꝛ in futuram felicitatem suspiram⁹ ꝛ nōdum appuit qđ erimus ꝙuis iam filij dei sum⁹. qꝛ vita nostra abscondita est cū xp̄o in deo: repleti sum⁹ despectione id est ɔtemptu ab hijs q̄ felicitatem querūt vel habent in isto seculo In plurimū repleta est aiā nostra: obprobrium eis q̄ habundant et despectio superbis Querebam⁹ qui sunt qui habūdant: exposuit tibi cuȝ dixit superbis Qđ est aūt obprobriū hoc est despect⁹: ꝛ qđ est qui habundant hoc ē supbis Repetitio sententie est: ꝛ obprobriū eis q̄ habundant ꝛ despectio supbis Quare habūdāt superbi: Quia hic volunt esse felices Quid ꝛ qñ ipi miseri sunt. nūquid habundant: Sed forte qñ miseri sunt ñ nobis insultāt Intendat caritas vr̄a Tūc insultant forte qñ felices sſ quādo se iactant in pōpa diuiciarū suarū qñ se iactant in ventositate falsorum honoꝝ Tūc insultant nobis ꝛ q̄si dicunt. ecce bñ michi est. fruor ego rebus p̄ntibꝫ. recedant a me q̄ ꝓmittunt qđ nō ostendūt. qđ video teneo qđ video fruor bñ michi fit in hac vita Tu securior esto qꝛ resurrexit xp̄s ꝛ docuit te quid in alia vita daturus sit Certus esto qꝛ dat: sed insultat ille qꝛ tenet Ferto insultantē: ꝛ rideƀ gementem Postea eñ veniet tēpus qñ dicturi sunt illi ipi. hij sſ quos habuimus in risum Verba sunt libri sapientie. qꝛ ꝓdidit nobis scriptura q̄ dictura sunt illi ipi. qui nos mō irrident ꝛ qui nos despitiunt: ꝛ a quibꝫ impleti sum⁹ obprobrio ꝛ despectione Que v̄ba habebunt tūc qñ a veritate despiciuntur: Vident eñ ad dexteram fulgere quos secum ɔmixtos cōtempserant. cū factum fuerit in illis qđ dixit apl's. cū xp̄us apparuerit vita vestra tūc ꝛ vos cū illo apparebitis in gl'a: ꝛ dicunt hij sunt quos aliqñ habuim⁹ in risum ꝛ in similitudinē improperij Nos insensati vitam illoꝝ estimabam⁹ insaniam ꝛ finem illoꝝ sine honore Quō cōputati sſ inter filios dei. ꝛ inter sanctos sors illorum est: Et sequūtur in eo sermoē ꝛ adicient. ꝰ errauim⁹ a via veritatꝫ ꝛ iusticie lumen nō luxit nobis: ꝛ sol non ortus est nobis Quid ꝓfuit nobis superbia. ꝛ diuiciarū iactacio qđ ɔtulit nobis: Ibi tu non eis insultas qꝛ ibi sibi iam insultant Qđ donec fiat frēs leuem⁹ oculos nr̄os ad eum qui habitat in celo ꝛ nō ab illo tollamus oc'os quoadusqꝫ misereat² nr̄i ꝛ liberet ab omni temptatione et obprobrio et despectu Huc accedit qđ aliqñ ꝛ ipi qui sunt in flagello infelicitatis tp̄alis insultant nobis Inuenis aliquem ꝓ merito iniq̄tatū suaꝝ siue occulto iudicio dei. siue manifesta dāpnatione mitti in carcerem portare cathenam. ꝛ ipe insultat: et cum ei dictum fuerit quare non bñ vixisti ecce quomodo venisti male viuēdo ille rñdet Quare illi qui bñ viuūt ista paciuntur: Sed illi ꝓpterea paciuntur vt ꝓbentur in temptationibꝫ exerceantur vt flagellis ꝓficiant: qꝛ flagellat omnē filiū quē recipit Et si vnicum sine pc̄cō flagellauit et ꝓ omnibus tradidit eum. quō debem⁹ nos flagellari qui fecim⁹ q̄re flagellemur Cum ista dixerimus illis ꝛ de infelicitate ad hec supbiunt ꝛ afflicti nondum humiliati rñdent. et dicunt ista sunt v̄ba xp̄ianoꝝ vanoꝝ qui credūt qđ nō vident Sed ꝛ ipi insultant. qđ

putamus frēs quasi nō eos cōme-
moratos in h̄ psalmo cū diceret . ob-
probrium eis qui habūdant ⁊ despec
tio supbis : Q̄nquidē insultatur cris-
tianis ⁊ ab eis qui nō habūdant : sed
cū sint in egestate ⁊ erūpnis nec ipsi
cessant insultare Certe ergo obpro-
brium eis q̄ habūdant An forte nul-
lus inuenitur qui eciā posituꝰ in cala-
mitate insultet : Si non insultauit la
tro qui cū crucifixo dn̄o crucifixꝰ e-
rat : Ergo si iusultant et illi qui nō ha
bundāt . quare psalmꝰ ait . obprobri
um eis qui habūdant : Si diligenter
discutiamꝰ ⁊ ipi habūdant Vn̄ habū
dant : Nam nisi habūdarent superbi
nō eēn̄t Aliꝰ em̄ habūdat pecunia et
in̄ superbus est aliꝰ habūdat hono-
ribus ⁊ in̄ superbus est aliꝰ habūda
re se iusticia putat ⁊ in̄ supbit qd̄ pe-
ius ē Qui videntur nō habūdare pe
cunia . iusticia sibi videntur habūda-
re adūsus deum ⁊ positi in calamita
tibus se iustificāt . deū accusant ⁊ di-
cunt Quid admisi aut qd̄ feci : Et tu
dic̄ respice . recordaē pcc̄a tua si nich
il fecisti Titillatur aliquātum consci
entia ⁊ redit ad se ⁊ cogitat facta sua
mala : ⁊ cū cogitauerit facta sua ma-
la nec sibi vult cōfiteri qꝛ digna pati
tur sed dicit ecce manifeste feci mul-
ta sed multos video peiora fecisse et
nichil mali pati : iustꝰ est cōtra deum
Habūdat ergo et ipe plenum habet
pectus iusticia . qn̄quidem illi deꝰ vi
detur malefacere ⁊ ipe sibi videt' in-
iuste pati ⁊ si dares illi nauim guber
nandā in naufragiū iret cū illa Vult
aūt deū excutere de gubernatiōē hꝰ
mūdi : ⁊ ipe tenere gubernacula crea
ture ⁊ distribuere omnibꝫ dolores ⁊
leticias . penas ⁊ pmia Infelix aiā et
quid miramini : Habūdat sed habū-
dat nequicia habundat malicia : ⁊ eo
plus habūdat nequicia . quo sibi vi-
detur habūdare iusticia Atuero xpi-
anus hō non debet habūdare . sꝫ pau
perem se debet cognoscere : ⁊ si habꝫ
diuicias scire debet qꝛ nō sunt ille ve
diuicie vt alias desideret Qui em̄ di-
uicias falsas desiderat veras nō que
rit Qui aūt veras q̄rit adhuc pauper
est : ⁊ recte dicit pauper ⁊ dolēs ego
sum Rursus ille q̄ paup est ⁊ nequi-
cia plenus est Vn̄ dicitur habūdare :
Quia displicet illi qꝛ paup est : ⁊ iusti
cia ipa videtur habūdare in corde su
o adūsum iusticiam dei Et q̄ habun-
dātia iusticie nostre : Quātacūqꝫ ius
ticia in nobis fuerit . ros ē nescio q̄s
ad illū fontem ad saginā illā tantam
stillicidia q̄dam sunt . q̄ vitam nr̄am
molliant . ⁊ duram iniq̄tatem soluāt
Nō desideremꝰ de pleno fonte ius
ticie saginari : desideremꝰ vbertate il
la saciari de qua dicitur in psalmo in
ebriabuntur ab vbertate domus tue
⁊ torrēte voluptatꝫ tue potabis eos
Hic aūt cū sumꝰ . inopes nos eē itel
ligamꝰ ⁊ egentes nō solum haruꝫ di
uiciarum qꝛ non sunt ve diuicie sꝫ et
ipiꝰ salutis Et qn̄ sani sumus : intelli
gamꝰ qꝛ infirmamur Qm̄ diu enim
corpꝰ hoc esurit ⁊ sitit . q̄ diu corpus
hoc vigilando fatigatur stando fati
gatur ambulando fatigatur sedēdo
fatigatur māducādo fatigatur q̄cū-
qꝫ se vterit ad subsidium fatigatiōis
ibi inueniet aliā fatigationē Non ē
ergo pfcā sanitas nec in ipo corpore
Non sunt ergo ille diuicie sed mendi
citas : qꝛ quātomagis habūdant tā-
to crescit inopia ⁊ auaricia Non est
ista salus corporis sꝫ infirmitas Pa
regorisamur cotidie medicamētꝫ dei
quia māducamus ⁊ bibimus Me-
dicamenta ipa sunt que nobis appo
nūtur Fratres . si vultis videre qual'

morbus nos habeat: qui ieiunat sep
tem diebꝫ. fame cōsumitur Ergo illa
fames ibi est: sed iō illam nō sentis.
quia cotidie illam curas Ergo nec ip
sa sanitas nobis est pfecta Intēdat
caritas vestra quō nos intelligamꝰ
inopes vt gaudeamꝰ ad eū: et leue-
mus oclos ad eum qui habitat in ce
lo Non sunt ille ve diuicie: plus au-
gent cupiditatem eis q̇ eas possidēt
Nō est illa va corpis sanitas qꝛ por
tatur īfirmitas vbiqꝫ defectiua: quo
cūqꝫ se verterit deficit In ipo adiu-
torio nō inuenies firmamentū Las
satur stando sedere vult: nūqd vl se-
dendo durauit qō sibi elegit vt nō fa
tigaretur? Ibi habet deficere Lassa
tus est vigilando dormiturꝰ ē nūqd
qui dormiuit nō deficit? Lassatꝰ est
ieiunando: refecturꝰ est Si plus re-
fecerit: inde deficit In nulla re pt p-
seuerare ista infirmitas Justicia qd?
Quāta iusticia est inter tātas tēpta-
tiones? Possumꝰ cōtinere ab homi
cidio ab adulterio a furtis ꝛ piuriis
a fraudibꝫ. nūquid ab iniquis cogita
tionibꝫ? Nūquid et a suggestionibꝫ
malarū cupiditatū? Que est ergo ius
ticia nrā? Totū ergo esuriamꝰ totuꝫ
sitiamꝰ: ꝛ veras diuicias ꝛ verā sani
tatem ꝛ veram iusticiam Que st ve
re diuicie? Celestis illa māsio in ihe-
rusalem Quis em̄ dicitur diues i hac
terra? Qn̄ laudatur diues q̇ dicitur?
Mltū diues ē: nichil illi deest Laus
certa laudantis illa est: nam ista non
est Cum dicit nichil illi deest: atten-
de si nichil illi deest Si nichil cupit nl
illi deest Si aūt adhuc cupit maiora
q̄ꝫ que habet: ad hoc accesserunt diui
cie vt egestas cresceret In illa vo ci-
uitate ve erūt diuicie qꝛ ibi nichil no
bis deerit: qꝛ nec indigebimꝰ aliq̄ re
ꝛ va sanitas erit Que est va sanitas?
Cum absorta fuerit mors in victo-
ria et cum corruptibile hoc induerit
incorruptionē ꝛ mortale hoc indue-
rit īmortalitatem: tunc erit va sani-
tas tūc erit va ꝛ pfecta iusticia vt nl
mali nō solum facere. sed nec cogita
re possimꝰ Nō āt inopes paupes
egentes dolentes suspiramus gemi
mus oramꝰ. leuamꝰ oclos ad deum
qm̄ ꝛ illi qui felices st in h mūdo des-
piciunt nos. habūdant em̄ ꝛ illi: q̇ in
felices sunt in hoc sclo despiciūt nos
qꝛ ꝛ ipi habūdant ꝛ iusticia est in cor
de ipoꝝ sed falsa Iō nō pueniunt ad
veram: qꝛ repleti sunt falsa Tu āt vt
puenias ad verā esto egens et mē-
dicus ipiꝰ iusticie: ꝛ audi euangeliuꝫ
beati q̇ esuriunt ꝛ sitiunt iusticiā qm̄
ipi saturabuntur

Explicit ps cxxiiꝰ Incipit ps vicesi
mus terciꝰ

Bene nostꝫ iā frēs carissimi
cāticum gduum eē cāticuꝫ
ascensionis nostre: eādem
qꝫ ascensionem nō corpis pedibꝫ fie
ri sed cordis affectibꝫ Hoc sepissime
insinuauimꝰ vobis. nec eadē sepius
repetenda sunt: vt sit locꝰ dicendi q̄
nōdū dicta sunt Et ergo iste psalmꝰ
quē nūc vobis cātatum audistis cā-
ticum graduum superscribitur ipe ē
titulꝰ eiꝰ Cātant ergo ascendētes ꝛ
aliqn̄ tanq̄m vnꝰ cātat aliqn̄ tanq̄m
multi qꝛ ꝛ multi vnꝰ. qꝛ ꝛ vnus xpūs
ꝛ in xpo mēbra cristi cū xpo vnuꝫ fa-
ciunt: ꝛ horum omnium mēbrorum
caput in celo est Corpus aūt eciam
si laborat in terra non est precisum a
capite suo: desuper ei caput pspicit
ꝛ consulit corpori Nam si nō cōsule
ret non diceret illi persecutori adhuc
saulo nōdum paulo. saule saule quid
me psequeris? Et hec optime nostis et
vsitata sunt vobis Nō aūt cum fasti

dio ꝯmemorentur eis quibꝫ non ex-
ciderunt: vt per eoꝝ pacientiā rede-
ant in coꝛ eciā eoꝝ quibꝫ exciderant
Salubria sunt em̄ ⁊ sepius dicenda
Sive ergo vnus cātet siue multi cā
tent ⁊ multi hoīēs vnꝰ homo ē quia
vnitas est: et xp̄us sicut diximꝰ vnꝰ
est. et omnes xp̄iani mēbra sunt xp̄i
Quid ergo isti cantant? Hec mēbra
cristi quid cātant? Amant em̄ ⁊ amā
do cātant: ⁊ desiderando cātant Ali
quando cum tribulatione cātant ⁊ a
liqn̄ exultando cantant cum in spe cā
tant Tribulatio enim nostra in p̄nti
seculo. spes enim nostra in futuro ⁊
ni tribulatione p̄ntis seculi ꝯsoletur
nos spe futuri seculi perimꝰ Gaudi-
um ergo nostrum fratres nōdum ē
in re. sed iam in spe: spes aūt nostra
tam certa est. quasi iam res perfecta
sit Neqꝫ em̄ timemus ꝓmittēte ve-
ritate: veritas em̄ nec falli potest nec
fallere Bonum est vt hereamus illi
illa nos liberat. sed si manserimꝰ in
verbo eius Nō enim credimꝰ tunc
videbimus Cum credimus spes est
in isto sc̄lo. cum videbimus res erit
in futuro seculo: videbimꝰ autem fa
cie ad faciem Tunc aūt videbimꝰ fa
cie ad faciem: cū habuerimus corda
mūdata Beati enim mundo corde q̊
niam ipi deum videbunt Vn̄ aūt coꝛ
da mūdantur nisi per fidem? Sicut
petrus ait in actibꝫ apostoloꝝ mū-
dans fide corda eorum Mūdantur
aūt corda nostra per fidem: vt pos-
sint eē ydonea capere speciē Ambu-
lamus enim nūc per fidem nōdū per
speciē: sicut apostolus dicit q̄ diu
sumꝰ in corpe ꝑegrinamur a domi-
no Et qd est ꝑegrinamur? Per fidē
enim ambulamꝰ inqt. non per speci
em Qui ergo peregrinatur ⁊ per fi-
dem ambulat. nondū est in patria sꝫ

iā est in via: qui aūt nec credidit. nec
in patria est nec in via Si ergo am-
bulemꝰ tanq̄m in via simꝰ: qꝛ ip̄e rex
patrie factus est via Rex patrie nos
tre dn̄s ih̄us xp̄us: ⁊ ibi veritas h̄ āt
via Quo imus? Ad v̄itatē Qua imꝰ?
Per fidē Quo imus? Ad xp̄m Qua
imus? Per cristū Ip̄e em̄ dixit ego
sum via: veritas ⁊ vita Dixerat autē
aliqn̄ credentibus in se. si manseritis
in verbo meo vere discipuli mei estꝭ
⁊ cognoscetis veritatem ⁊ veritas li
berabit vos Et cognoscetis inqt ve-
ritatem si manseritis in verbo meo.
In quo verbo? Sicut dicit aposto-
lus h̄ est v̄bum fidei qd predicamus
Primo ergo verbū fidei est: in quo
verbo fidei si manserimus. cognos-
cemus veritatem ⁊ veritas liberabit
nos Veritas imortalis est. veritas i
cōmutabilis est: veritas illud v̄bum
est de quo dicitᷣ. in principio erat v̄-
bum ⁊ v̄bum erat apud deū ⁊ deꝰ e-
rat v̄bum Et q̊s hoc videt nisi corde
mūdato? Vn̄ mūdantur corda? Et v̄
bum caro factum est et habitauit in
nobis Nō ergo manet v̄bū in se ve-
ritas est: ad quā venimus et q̄ nos li
berat Nō aūt predicatur v̄bum fidei
i quo nos vult dn̄s ꝑmanere vt cog
noscamus veritatem: h̄ est verbū ca
ro factum est ⁊ habitauit in nob Cre
dis in xp̄m natum in carne: ⁊ perue
nies ad xp̄m natum de deo deū apd̄
deum Exultantes cātent isti q̊s legi
mus: mēbra ista xp̄i exultāt iam ⁊ cā
tant psalmū istum Et quis h̄ exultat
nisi i spe sicut dixi? Et nobis certa sit
ip̄a spes: ⁊ exultando cantemꝰ Non
enim qui cantant alieni sunt a nobis
aut non in hoc psalmo vox nostra ē
Sic audite tanq̄m vosip̄os audiatis
sic audite tanq̄m in speculo scriptu-
rarum vosip̄os attendatis Cum em̄

tanq̄m speculuʒ attendis scripturas exhilaratur facies tua: cū similem te inuenies exultatione spei mēbris q̄-busdam xp̄i q̄ mēbra ista cantarunt eris ⁊ tu in ip̄is mēbris ⁊ cantabis ista Cur ergo ista cantant exultando? Quia euaserunt Ergo spes ē in qua cantant Cum em̄ hic sum⁹ ⁊ peregrinamur nōdum euasimus Precesserūt quidē mēbra quedā de corpe illo de q̄ ⁊ nos sum⁹. q̄ p̄nt in ṽitate cātare ⁊ hoc cātarunt martires sancti Iā em̄ euaserunt et in exultatione cū xp̄o sī recepturi corpa iam incorrupta eadem ip̄a que p̄mo erant corruptibilia: in quibʒ passi sunt penas iā illis fient ornamenta iusticie Ergo siue illi iam in re siue nos iā in spe. ꝯiungentes affectum coronis eoꝝ ⁊ desiderantes talem vitam q̄lem h̄ nō habemus. sed habere nō poterim⁹ nisi eā hic desiderauerim⁹: cantem⁹ filí omnes ⁊ dicam⁹

Psalm⁹

Nisi q² dn̄s erat in nobis Respexerūt em̄ quidā tribulationes q̄s passi sunt ⁊ cōsiderauerūt in eo iā loco ⁊ in beatitudine ⁊ in securitate cōstituti q̄ trāsierint quo venerint ⁊ q² difficile erat iā liberari ñ adesset manus liberantis in gaudio dixerūt. nisi q² dn̄s erat in nobis Sic ceperunt cantare. nōdum dixerunt vn̄ euaserīt tāta ē exultatio nisi q² dn̄s erat in nobis Dicat nūc isrl̄ nisi q² dn̄s erat in nobis Nūc dicat. iā euasit Euadētes em̄ id est eos qui iā euaserūt ꝯstituit intuēdos psalm⁹ iste Cōstituamus illos ⁊ nos in corde iam triumphantes ⁊ tāq̄m ibi ⁊ nos sim⁹ sicut in supiore psalmo dictū est: stantes erāt pedes nostri in atrijs ihrl̄m Nōdum ibi erant sed in via erant Tāta aūt leticia erat festinātium ⁊ tāta p̄ueniendi spes: vt adhuc in via positi ⁊ laborantes iā sibi illic constituti viderentur Sic ⁊ nunc ponam⁹ nos i illo triumpho qd̄ erit in futuro scl̄o q̄n insultabim⁹ morti iam finite iam ꝯsumpte q̄n dicem⁹. vbi est mors cōtentio tua. vbi est mors acule⁹ tuus iam ꝯiuncti angelis ⁊ exultantes cū rege nostro qui p̄mus resurgere voluit ꝙuis prior mori noluerit Multi enim an̄ illum mortui sunt: sed nemo an̄ illum resurrexit in eternū Exultantes aūt cū illo. eciā ibi spe ⁊ corde cōstituti q² euasim⁹: cogitemus quid euasimus q̄ scandala quas tribulationes mūdi. q̄s psecutiones ōnium paganoꝝ quos dolos omniū hereticoꝝ. quas suggestiones dyaboli q̄s cupiditatum cōflictationes Omnia ista q̄s euaderet. ñ q² dn̄s erat in nobis dicat nūc isrl̄: Securus enim dicat isrl̄ nisi q² dn̄s erat in nobis Qn̄? Cum insurgerent hoīēs super nos Noli ergo mirari victi sī. hoīēs em̄ erant: dn̄s aūt erat in nob Nō homo erat in nobis hoīēs autē surrexerunt super nos: sed tn̄ opprimerent homines alios hoīēs. nisi in hijs hoībus qui nō potuerūt opprimi nō homo esset sʒ dn̄s Ergo nisi q² dn̄s erat in nobis: cū insurgerent homines super nos Quid em̄ facerent nobis hoīēs? Exultatis ⁊ cantatis ⁊ securi tenetis beatitudinem sempinam Quid vobis facerent hoīēs insurgentes in vos? Nisi dn̄s eēt in vobis quid facerent? Forsitan viuos obsorbuissent nos Viuos obsorbuissent: non prius occidissent et sic obsorbuissent O imanes o crudeles: ñ sic obsorbet eccā Petro macta ⁊ māduca dictum est: non viuos obsorbe Quomodo ergo petrus id est eccl̄a mactat ⁊ sic manducat? Et quomo-

do isti qui exsurrexerūt sup̱ nos for
sitan viuos obsorbuissent nos . ṅ qꝛ
dn̄s erat in nob꞉ Quia in ecclesie cor
pus nemo intrat nisi prius occisus.
Moritur qd̓ fuit . vt sit qd̓ non fuit :
alioquin qui nō occiditur ⁊ non mā-
ducatur ab ecclā̄ .esse in numero po-
puli potest qui videtur oculis huā-
nis in numero aūt populi q̇ cognit⁹
deo ē de quo dicit apl's nouit domi-
nus qui sunt ei⁹ . nō p̄t esse nisi man-
ducatus :nec māducari poterit ṅ pri
mo mactatus Venit pagan⁹ adhuc
in illo ydolatria viuit. inserendus est
mēbris cristi. inseratur necesse est vt
māducetur sed nō p̄t māducari ab ec
clesia nisi primo mactatus :renūciet
seculo tūc mactatur credat in deum
tunc māducat꞉ Quō ergo illi viuos
obsorbuissent nos . nisi qꝛ dn̄s erat ī
nobis꞉ Surrexerūt em̄ multi p̱secu
tores aliqn̄ .⁊ nūc nō desunt .singilla
tim insurgūt ⁊ aliqn̄ viuos obsorbu
issent : sed in quibus non est dn̄s Ió
an̄ omnia illi dixerunt . nisi qꝛ dn̄s e-
rat in nobis qꝛ multi sorbentur in q̇-
bus nō est dn̄s Hij sunt qui viui sor
bentur qui sciūt malū esse ⁊ lingua cō
sentiunt Surrexerūt em̄ quidā p̱se-
cutores ⁊ dixerunt hōibꝫ thurificate
si non feceritis occidim⁹ vos Illi a-
mauerunt hāc vitam ⁊ dulcedo vite
hui⁹ tenuit eos : nō plus dilexerunt
ea que ꝓmisit deus q̄ꝫ ea q̄ videbant
in terra Illa em̄ credere iubebantur
q̄ nōdum videbant ista q̄ amabāt vi-
debant:plus retinētes ea q̄ videbant
excluserunt de cordibꝫ dn̄m : et qꝛ nō
erat in eis dn̄s viui obsorti sī Quid ē
viui obsorti sunt꞉ Thurificando ydo
lo :scientes qꝛ nichil est ydolū Nam
si aliquid putarent eē ydolum mor-
tui obsorberentur Cū āt putāt nichil
esse ydolum . ⁊ nouerunt omnia illa

gentilium vana eē. viuunt tamen. cū
faciunt qd̓ volūt p̱secutores viui ob
sorbentur Sed ideo viui obsorben-
tur qꝛ non in eis ē dominus In qui-
bus aūt inest dn̄s occiduntur et non
moriuntur qui aūt consentiunt ⁊ vi-
uunt viui obsorbentur : obsorti mo-
riuntur Isti aūt qui passi sunt ⁊ non
ꝯsenserunt tribulationibus exultant
⁊ dicunt . dicat nūc isrł dicat exultās.
dicat securus . nisi qꝛ dn̄s erat in no-
bis . cum insurgerent hoiēs sup̱ nos
forsitan viuos obsorbuissent nos

Cum irasceretur furor eoꝝ super
nos Nostis frēs in aliquo de superi
oribus psalmis . in ip̄o inicio cātico
rum ḡduum cōtra linguam subdolā
petisse auxiliū quēdam qui cepit ascē
dere ⁊ dixisse . dn̄e erue aiām meam a
labijs iniustis ⁊ a lingua dolosa Pri
mo enim cū cepit homo ascendere ⁊
ꝓficere in ip̄o exordio ascēsionis lin
guas dolosas patitur : blandas ad p̱
niciem. blādas ad malam suasionem
Quid facis꞉ Quare hoc facis꞉ Aliter
em̄ viuere nō potes seruire aliter dō
nō potes꞉ Tu solus es q̇ vis hoc esse
qd̓ alij nō sunt꞉ Et si inueneris alios
qui tecum sunt : illa blanda et dolosa
lingua quid dicit꞉ Ecce illi potuerūt :
forte tu non poteris Aggrederis de
ficies : ⁊ meli⁹ erat nō incipere q̄ꝫ ce-
pisse ⁊ defecisse Ligua dolosa adhuc
blāditur si p̱seueraueris vincitur lin
gua dolosa : et blandiens incipit eē a
perte seuiens . ⁊ q̄ blandiebatur vt se
duceret minatur vt terreat Sꝫ si do
minus ē in te ⁊ non reliqueris de cor
de tuo cristum quomodo per sagit-
tas acutas ⁊ carbones desolatorios
vicisti linguas dolosas id est per ver
ba dei quibus transfixum erat cor tu
um ⁊ per exempla iustorū q̇ de mor-
tuis viuificati sunt . de pccōribꝫ facti

sunt iusti. quō carbones de morte re
uiuiscunt: quomodo ergo illos vicis
ti sagittis et carbonibꝫ desolatoriis
dolose blandientes et blandiendo se
ducentes. sic istos vinces iā irascen-
do cōminantes. qꝛ blandiendo sedu
cere nequiuerūt Victi sunt cū blandi
rentur, vincātur et cum minātur Sꝫ
vincūtur quomodo. nisi quia domi
nus erat in nobis? Manifestuꝫ ē qꝛ
non vicisti tu: sed vicit ille qui est i te
Impatorem talem portas ⁊ vince-
ris? Nōne ille est quē portas qui dix
it. ego vici seculum? Nōne prior mo
riens vicit dyabolum cum sꝑ eēt suꝑ
omnem creaturam qꝛ ṽbum deꝰ est
apud deū? Quare vicit nisi vt te do-
ceret cum dyabolo dimicare Et tñ iā
doctus es: nisi in te sit ille q̄ prior tibi
vicit vinceris Nisi qꝛ dñs erat in no
bis. dum insurgerent hoīes suꝑ nos
forsitan viuos obsorbuissent nos dū
irasceretur furor ipoꝝ suꝑ nos Iam
irascuntur: iā aperte seuiunt Hor
sitan aqua demersisset nos Aquā di
cit populos pccōres: ⁊ videbimꝰ q̄-
lem aquam in ꝯsequentibꝫ Quicūqꝫ
aūt cōsensisset illis aqua illū opuisset
moreretur eñ morte egipciorū non
transisset more israhelitarū Nostis
enim frēs qꝛ per aquam ppl's israhe
litarum transijt: et ipa aqua populꝰ
egiptiorum coopertus est Aqua in-
quit demersisset nos Sed qualis est
ista aqua? Torrens est fluit cū impe
tu: sed transitura ē Torrentes eñ di
cuntur fluuij qui repentinis ymbri-
bus crescunt magnū habēt impetuꝫ
quisqs incurrerit trahitur. sꝫ in quo
dñs non est In quo aūt dominꝰ est
transit torrentem aiā ipiꝰ Adhuc flu
it torrens sed iam transijt aiā marti-
rum. adhuc ꝙdiu seculum hoc nascē
do ⁊ moriendo currit: torrēs ē Hic
ꝑsecutiones de isto torrente. hinc bi
bit ille primꝰ caput nostrum de quo
dictū est in psalmo de torrente in via
bibit De torrente aqua illa q̄ figt po
pulum ꝑsecutorem. iñ bibit ille q̄ dix
it discipulis. potestis bibere calicem
quē ego bibiturꝰ sum? De torrente i
via bibit Quid est in via bibit? Tran
siens bibit non hesit In via bibit: qꝛ
de illo forte dictum ē ⁊ in via pecca-
torum non stetit Transiens bibit Et
quid inde dictum ē? Propterea exal
tauit caput De torrente inquit in via
bibit: ꝓpterea exaltauit caput Exal-
tatum est eñ iam caput nostrum qꝛ
de torrente in via bibit: passus est ei
dñs noster Si ergo iam exaltatū est
caput nostrum. qd timet corpꝰ tor-
rentem? Sine dubio qꝛ caput exalta
tum est: ⁊ corpꝰ dicet postea. torrē-
tem pertrāsijt anima nostra Hor
tasse ꝑtransijt anima nostra aquā si-
ne sbstantia Ecce qualem aquā dice
bat. forsitan aqua demersisset nos.
Qualis autem aqua est sine substan
tia? Quid est sine substantia? Primo
quid est forsitan ꝑtransijt anima nos
tra? Quomodo potuerunt eñ latini
expresserunt qd greci dicunt ara Sic
enim greca hñt exēplaria ara. qꝛ du
bitantis ṽbum est: expressum quidē
dubitationis verbum qd est fortasse
sed non omnino hoc est Possumus
illud ṽbum dicere. minꝰ quidem lati
ne cōiuncto sed apto ad intelligenti-
as vestras. qd punici dicunt iar. nō
lignum sed quando dubitāt hoc gre
ci ara hoc latini possunt vel solent di
cere. putas cum ita loquūtur putas
euasi hoc? Si ergo dicatur forsan e-
uasi. videtis qꝛ non hoc sonat: sed qd
dixi putas vsitate dicitur. latine non
ita dicitur Et potui illud dicere cum
tracto vobis. sepe eñ ⁊ verba nō la-

tina dico vt vos intelligatis in scrip
tura aūt non potuit hoc poni qḋ lati
num non esset ⁊ deficiente latinitate
positum ē pro eo qḋ nō hoc sonaret
Sicꝰ intelligite dici . putas pertrā=
siit aiā nostra aquā sine substātia Et
quare dicunt putas ? Quia magnitu
do periculi vix facit credibile qḋ eua
sit Magnam necē ꝑtulerunt . in mag
nis discriminibꝫ fuerunt . omnino sic
pressi sunt vt pene viui cōsentirēt vt
pene viui obsorberentur Jam q̊ eua
dentes iam securi . sed ipius periculi
magnitudinem recordātes putas in
quiunt ꝑtransiit anima nostra aquā
sine sbā ? Que est aqua sine substan=
tia nisi aqua peccatoꝝ sine substātia ?
Peccata eñ non habent substantiaꝫ
inopiam hñt non substantiā . egesta
tem hñt non sustātiam Jn ista aqua
sine substantia perdidit ille minor fi
lius totam substantiam suā Nostis
eñ qꝛ minor filius ꝑegrinatus est et
dixit patri da michi portionem sub=
stātie q̄ me ꝯtingit Quid tibi vis me
lius ? Apud patrem seruatur . tua est :
dilapidare illam vis ꝓficisci vis lon
gius Da michi . sed da michi : dedit illi
Profectꝰ in regionem longinquā vi
uens ꝓdige cū meretricibꝫ perdidit
totam substantiam . egens remansit
porcos pauit : in egestate sua patris
diuicias recordatur Nisi eñ eū eges
tas pulsasset : illam sacietatem nō de
sideraret Considerent ergo oēs pec
cata sua : videant si hñt sbām ipa pec
cata Propter qḋ irritauit deum pec
cator ? Si non vides peccatū tuū añ
q̄m facias : vel iā fecisti cōsidera Dul
cedo huiꝰ seculi ad tempꝰ fauces in
dulcat : in magnā amaritudinē pos=
tea cōuertetur Ecce peccasti ⁊ lucrū
fecisti Quid ē qḋ fecisti lucrū ? Vt lu
crum faceres offendisti deū : vt auge
res pecuniam fides diminuta est . et
aurum crescit Quid perdidisti et qḋ
acquisisti ? Qḋ acquisisti aurū voca=
tur qḋ perdidisti fides vocatur Cō=
ꝑa fidem auro : si venalis eēt in nūdi
nis fides haberet precium Lucra tu
a cogitas : dāpna tua nō cogitas De
archa gaudes de corde non plangis
Habūdat nescio quid in archa tua sꝫ
vide quid diminutuꝫ sit in corde tuo .
Cū aperueris archam . inuenies so=
lidos qui non erant Bene quia gau=
des eē ibi qḋ ibi non erat Attende ar
cham cordis : erat ibi fides ⁊ non est
Si hac gaudes . quare hac nos plan
gis ? Plus ꝑdidisti q̄ꝫ acquisisti Vis
vidē quid ꝑdideris ? Nec naufragio
tibi posset auferri Nam aliqñ ꝑdunt
omnia homines i mari ⁊ nudi exeūt
Multi naufragauerunt cum paulo
amatores huiꝰ seculi passi sunt nau=
fragium et nudi omnes exierunt illi
⁊ qḋ foris habebant amiserunt ⁊ do
mum cordis sui inuenerunt inanem
Paulus aūt in corde ferebat patri=
monium fidei sue : nullis fluctibꝫ nul
lis tempestatibꝫ potuit auferri Nu
dus exiit et diues exiit Tales diuici=
as debemus q̄rere Sed non eas vi=
deo dicꝫ michi Stulta anima nō eas
vides oculis carnis tue Habeto o=
culum cordis ⁊ vides eas Sed nō vi
des fidem quare illam vides in alte=
ro ? Quare clamas qñ tibi frangitur
si non eam vides ? Frangat tibi aliqs
fidem clamas Vis ergo tibi exhiberi ?
Et tunc vides cum petitur : vt exhibe
as tunc nō vides Qḋ clamas aliū nō
habere erga te : plange te non habere
erga alium ⁊ vide quia peccatum qḋ
facis sine substantia ē Qḋ eñ acqui
ritur de pccō videtur eē sustātia : sed

et hoc non acquiritur Ille em̄ habet
aurum qui nouit vti auro Qui autē
auro vti nō nouit: habetur nō habet
possidetur nō possidet Estote dn̄i au
ri ⁊ non serui auri: qꝛ ⁊ aurum deus
fecit ⁊ te super aurū ip̄e fecit Aurum
fecit ad subsidium tuū: ⁊ te ad yma-
ginem suam Vides qd̄ supꝛa te est et
calcas qd̄ infra te est Quid ergo acq̄
sisti? Vis videre q̄lis aqua sine sbstā
cia sit? Tolle tecū ad inferos qd̄ acq̄-
sisti. q̄ris quid facturus es? Acquisis
ti aurū: perdidisti fidem Post pau-
cos dies exis de hac vita aurū qd̄ ac
quisisti ꝑdita fide afferre tecū nō po
tes: coꝛ tuū inane fidei ad penas ex-
it qd̄ plenum fide ad coꝛonam exiret
Ecce nichil est qd̄ fecisti ⁊ ꝓpter nich
il deum offendisti: aqua sine substā-
tia est que te demersit Propter qd̄ ir
ritauit deum pccōꝛ? Cōfundātur ini
qui facientes vane Nemo em̄ nō in
aniter inique facit: sed nemo cōside-
rat Eunt hoīes. audiunt v̄bum illud
vulgare ⁊ pꝛouerbia dei doꝛmitāt in
eis Qd̄ ꝓuerbium? Malo qd̄ teneo
q̄ꝫ qd̄ spero O infelix quid tenes? Ec
ce dicꝭ malo qd̄ teneo Tene sic vt nō
amittas ⁊ dic malo qd̄ teneo Si aūt
non tenes quare nō illud tenes qd̄ n̄
potes amittere? Quid ḡ tenes? Au-
rum Tene ergo si tenes: nō tibi au-
feratur inuito Si aūt ⁊ ꝑ auruꝫ tra-
heris quo nō vis: et id̄ te q̄rit maioꝛ
raptoꝛ qꝛ inuenit minoꝛē raptoꝛem
Id̄ te querit maioꝛ aq̄la: qꝛ pꝛioꝛ ce-
pisti lepoꝛem Preda tibi fuit minoꝛ:
pꝛeda eris maioꝛi Hec nō vidēt ho-
mines: in rebꝫ huāis tāta cupidita
te cecantur Mira res ē frēs: hoꝛrēt
qui ꝯsiderāt Querit potentioꝛ infir
mioꝛem ⁊ q̄rit eum opp̄mere: nō ob
aliud nisi qꝛ habet qd̄ illi auferat Vi-

dent illū pati sub se tribulationem: n̄
ob aliud nisi ꝓpter qd̄ habet Et h̄ ip̄e
ꝓpter qd̄ ille patitur tribulationē ad
se cōgerit nō attendebat qn̄ illū ꝑseq̄
batur Ille fugiebat ille toꝛquebatur
ille timebat ille vbi se absconderet q̄-
rebat Vn̄ pateretur ista mala. n̄ quia
habebat: Vl' in illo disce qd̄ fugias qꝛ
res que illū toꝛq̄bat te ꝑsequente ne
auferretur a se. ⁊ te sic habet toꝛque-
re alio ꝑsequente Attendis quia pin
guis ē Si ꝓpterea illū ꝑsequeris qꝛ
pinguis est. time pinguescere ne alt̄
te querat ⁊ omnia inaniter fiūt Que
re finem: tenebre occurrunt Quere
q̄re? Nichil occurrit Ergo exultēt et
letentur in xp̄o qui dicūt pertransijt
anima nrā aquam sine sb̄a: ⁊ recipi-
ant substātiam suā Perdiderūt illaꝫ
viuentes ꝓdige: sed nō pauꝑ factus
est pater Redeant ⁊ inueniant ibi di
uicias quas in longinqua ꝑegrinati
one cū meretricibus ꝯsumpserūt e-
uadant aquā sine substantia ⁊ dicāt.

Bn̄dictus dn̄s qui non dedit nos
in venationem dentibus eoꝝ Venā-
tes em̄ erant ꝑsequētes: ⁊ posuerūt
escam in muscipula Quā escam? Dul
cedinem vite huiꝰ. vt vnusquisqꝫ ꝓpt̄
dulcedinem huiꝰ vite mittat caput i
neq̄ciam ⁊ muscipula ꝯprimatur: nō
illi in quibꝫ erat dn̄s Illi q̄ dicūt n̄ qꝛ
dn̄s erat in nobis nō capti sṫ in mus
cipula Sit in te dn̄s ⁊ nec tu capierꝭ
in muscipula: clama bn̄dictꝰ dn̄s q̄ n̄
dedit nos in venationē dentibꝫ eoꝝ

Anima nrā sicut passer eruta ē de
muscipula venātium Quia in ip̄a aiā
dn̄s erat: ideo sicut passer eruta ē aiā
de muscipula venātium Quare sicut
passer? Quia incauta ceciderat sicut
passer ⁊ poterat dicere postea ignos
cet m̄ deꝰ O passer instabilis fige po

tius pedes in petra noli ire ad musci pulam.capis. cõsumeris .optineris Sit in te dñs: ꝛ de maioribꝫ minis e ruet te de muscipula venantiũ Quo modo si videas auem veluti iam ca= dere in muscipulam .facis maiorem strepitũ vt volet de muscipula. sic et martires .iam forte aliqui ipoꝝ intẽ debant collũ in dulcedinem vite hui⁹ dñs qui erat in illis fecit strepitũ ge hennarum.ꝛ erutus ẽ passer de mus cipula venãtium Anima nostra sicut passer eruta est de muscipula venan tium Et qd: Semp erit illa muscipu la: Muscipula erat dulcedo vite h⁹ Illi nõ heserunt in muscipula ꝛ occi si sunt Illis occisis muscipula fracta est: iam nõ remansit dulcedo vite h⁹ per quã possent iterũ capi Sꝫ illa cõ trita est .nũquid ꝛ passer cõtrit⁹ est: Absit: quia nõ heserat in muscipula Muscipula cõtrita est: ꝛ nos eru= ti sumus Clament ergo q꜄ eruti sunt volent ad deum triũphent in deo q꜄ eruti sũt: qm̃ dñs erat in eis ne a mus cipula capent᷑ Quare muscipula cõ trita ẽ ꝛ nos eruti sum⁹: Vis scire q̃= re: Adiutorium nostrum in nomi ne domini qui fecit celuꝫ ꝛ terrã Nã si adiutoriũ hoc nõ esset: nõ quidẽ e= terna maneret muscipula.sed cũ cap tus esset cõteretur passer Nã vita is ta trãsitura ẽ ꝛ qui dulcedine ei⁹ cap ti fuerint. ꝛ per hanc dulcedinem of fenderint deũ. cũ ista vita transibũt Nã cõteretur muscipula certi esto= te Omnis dulcedo vite isti⁹ p̃ntis ñ erit impleta forte loci sui: sed opus ẽ non herere. vt qñ conteretur musci pula tunc exultes ꝛ dicas muscipula ꝯtrita est ꝛ nos eruti sum⁹ Sꝫ ne pu tes te viribꝫ tuis hoc posse. attende cui⁹ est: esto pius vt eruaris Nam si superbieris in muscipulam cadis: ꝛ dic adiutorium nostrum in nomiẽ domini qui fecit celũ ꝛ terram Psal mus tractat⁹ ẽ: ꝛ quãtum dñs adiu uare dignatus est vt puto expofit⁹. Crastino eciam die sermonẽ deberi caritati vestre optime nostꝫ: adesto te ꝛ adiuuate nos orõnibus vestris Pollitationis em̃ nrẽ meminisse de betis Nec dicerẽ qd eẽm tractatur⁹ ñ adiuuari volẽs studio fidei ꝛ orõ= num vestraruꝫ Meministis em̃ me ꝓmisisse vobis de hoc tractaẽ qd dic tum est in euangelio lex per moysen data est: gracia ꝛ veritas per ihesuꝫ xp̃m fcã est Solent enim omnes he retici maxime manichei rephendere legem: ꝛ dicere q꜄ de⁹ illam nõ dedit Exponend⁹ est em̃ locus iste vt cog noscatur q꜄ ꝛ legem deus dedit ꝛ lex ꝑ moysen data ẽ vt nõ saluaret xp̃c certam cãm Nõ saluauit lex vt lator legis ipẽ impator desideraretur q̃ in dulgentiam daret peccantibꝫ ꝛ data quidem lex eẽt per moysen. grã aũt ꝛ veritas ꝑ ihm̃ xp̃m fieret Ad h̄ in= tentos vos facere volui. aderit do= mini miã non ex meritis nostris sed forte ꝓ merito desideriũ vestri .neqꝫ ex facultatibꝫ nostris sed ex habũdã tia donorũ suoꝝ: vt sic tractetur res satis necessaria hõibus positꝫ in no= uo testamento vt õnino nullas late bras inueniat inimic⁹ vbi se occultet ad decipiendos fideles

Explicit ps cxxiij⁹. Incipit cxxiiij⁹

Psalm⁹ iste ptinens ad nu merũ cãticoꝝ graduum de q̃ titulo in aliis iã m̃lta dixi mus ꝛ repetẽ nolum⁹ ne vos obtũ= dam⁹ poti⁹ q̃ instruam⁹ docet nos ascẽdẽtes ꝛ leuãtes aiãs nrãs ad dñꝫ deũ nr̃m affcũ caritatꝫ atqꝫ pietatis.

nõ intendere in homines qui ꝓſꝑan
tur in hoc ſclo felicitate falſa atꝫ ven
toſa ⁊ ꝓrſus ſeductoria vbi nichil a-
liud nutriunt ꝙ̃ ſuperbiam ⁊ cor eoꝝ
cõgelaſcit adũſus deum . et fit duruꝫ
adũſus ymbrem gracie ipiꝰ ne fruc-
tum ferat Preſumẽtes eñ omnia ſi
bi habũdare que videtur huic vite ne
ceſſaria ⁊ vltra ꝙ̃ neceſſaria extollun
tur ⁊ cum ſint hoĩes ꝑ iniquitatem i
feriores omnibꝫ hõibꝫ ꝑ ſuꝑbiam ſu
periores ſe putant õibus hõibꝫ atꝙ̃
ꝓtinã ſicut alios vel hoĩes ſe eẽ depu
tarent Hos aũt aliqñ intuendo ⁊ ni
mis attendendo . eciam illi q̇ deũ co-
lunt fluctuãt ⁊ nutant q̃ſi ꝑierit mer
ces eoꝝ quare deũ colũt cuꝫ ſe vidẽt
in laboribꝫ . in egeſtate . in erũpna . in
morbo in dolore in aliqua neceſſita-
te ⁊ vident alios habere ſanitatẽ cor
poris habũdare tempalibus . in co-
lumitate ſuoꝝ gaudere . nitore hono
rum florere eos qui nõ ſolum deum
non colunt ſed omnibꝫ hõibus adũ-
ſantur . attendentes eos nutant ⁊ di
cunt apud ſe qđ aperte ſcriptũ eſt in
quodam pſalmo quõ ſciuit deꝰ ⁊ ſi ẽ
ſciẽtia in altiſſimo : Ecce ipi pccõres
habũdantes in ſclo obtinuerũt diui
cias Et ſequitur nũquid vane iuſtifi
caui cor meum ⁊ laui inter innocen-
tes manꝰ meas : Nũquid forte vanꝰ
fui qui volui iuſte viuere . ⁊ inocẽter
inter homines ꝯuerſari qñ ſcio eos
q̇ nolunt ſeruare innocentiã habere
tãtam felicitatem et inſultare iuſtis
per iniqtates felices : Sed q̇s illđ dix
it ibi in pſalmo : Cuiꝰ nõdum eãt rec
tum cor Sic enim cepit ipe pſalmus
de quo mõ teſtimonium dedimꝰ nõ
iſte quẽ cõſiderandum ⁊ tractanduꝫ
mõ ſuſcepimꝰ : ſed vbi dictum ẽ quo
modo ſciuit deꝰ ⁊ ſi eſt ſciã in altiſſi-
mo . ecce ipi pccõres et habũdantes
in ſclo obtinuerũt diuicias Nũquid
vane iuſtificaui cor meũ ⁊ laui inter
innocentes manꝰ meas : Ille ǧ pſal
mus vbi videtis q2 ꝑiclitatur aĩa vbi
videtis q2 nutant pedes ſic cepit : q̃m
bonus deꝰ iſrahel rectꝫ corde : mei ãt
inquit pene ꝯmoti ſunt pedes paulo
minus effuſi ſunt greſſus mei Qua-
re : Quia zelaui in pccõribus pacem
pccõꝝ intuẽs Inde ergo dixit cõmo
tos pedes ſuos ⁊ pene effuſos gres
ſus . lapſos ad ruinam a dõ . q2 intui
tus eſt ⁊ inſpexit felicitatem pccõrũ
⁊ vidit eos habere pacem ſe autẽ la-
borem Narrauit aũt hoc cũ iã eua-
ſiſſet cum iam correcto corde deo in
heſiſſꝫ : narrauit p̃terita pericula ſua
Ergo bonus deus iſrahel Sed qui-
bus : Rectꝫ corde Qui ſunt recti cor
de : Qui non reprehendunt deũ Qui
ſunt recti corde : Qui volũtatem ſuã
ad volũtatem dei dirigũt nõ volũta
tem dei ad voluntatem ſuaꝫ curuare
conantur Breue preceptũ eſt vt ho
mo dirigat cor ſuum vis habere rec-
tum cor : Tu fac qđ vult deus noli de
um velle facere qđ vis tu Praui cor
dis ergo ſunt . id eſt qui rectũ cor nõ
habent : q̇ ſedent ⁊ diſputant quõ de
buit facere deꝰ non laudando quod
fecit ſed repħendẽdo Corrigere illuꝫ
volunt parum eſt quia corrigi ab eo
nolunt ⁊ dicunt . non debuit deus fa
cere pauperes : ſed ſoli diuites eẽ de
buerunt ⁊ ipi ſoli viuere Vt quid fac
tus eſt pauper : Vt quid viuit : Rep-
hendit deum pauperum . quãto me
lius eſſet pauper dei ⁊ diues eſſet de
deo . hoc eſt ſequeretur voluntatem
dei et videret paupertatem ſuã tem
poralem eẽ ⁊ tranſiturã : diuicias au
tem ſibi ſpiritales ita vẽturas vt nul

lo pacto possint p̄terire et habere in
diuicijs cordis fidem si ei non conti
git aurum habere in archa . qꝛ si aurū
haberet in archa furē timeret ⁊ aurū
de archa eciam nolēs pderet : fidem
aūt de corde non perderet . si ip̄e illaꝫ
iñ nō expulerit Cito aūt responderi
p̄t carissimi Fecit de⁹ pauperē vt ꝓ-
bet hominem et fecit deus diuitē vt
ꝓbet illum de paupere : ⁊ omnia q̄ fe
cit deus recte fecit Et si nō possum⁹
videre ꝯsilium ip̄i⁹ quare illud sic fe-
cit ⁊ illud sic : bonum est nobis vt s̄b
damus nos sapiē ip̄i⁹ et credam⁹ qꝛ
bene fecit ⁊ si nōdum nouim⁹ quare
fecit ⁊ habebim⁹ cor rectū vt presu-
mamus ⁊ cōfidam⁹ in domino ⁊ nō
mouebūtur pedes nostri : ⁊ fit in no
bis ascendentibus vñ cepit iste psal-
mus ¶ Psalmus

Qui cōfidunt in domino sicut mons syon : nō cōmouebitur in eternū Qui sunt isti? Qui habi-
tant in ih'r'l'm Ip̄i nō ꝯmouebūtur in
eternum . qui habitāt in iherusalē Si
hanc iherusalem intellexerimus om
nes qui illic inhabitant bellis ⁊ euer
sione ip̄i⁹ ciuitatis exclusi sunt Mo
do queris iudeum in ciuitate iheru-
salem : ⁊ non inuenies Certe ergo n̄
mouebūtur in eternū qui inhabitat
iherusalem? Nisi quia est alia iheru-
salem de qua multa soletis audire ip
sa est mater nrā cui suspiram⁹ ⁊ ge-
mimus in ista p̄egrinatione vt ad il
lam redeam⁹ Errraueram⁹ a via ⁊ vi
am non habebamus : rex ip̄si⁹ venit
⁊ via nobis factus est vt ad illā redi
re possim⁹ Ip̄a est illa vbi stantes e
rant pedes nostri in atrijs ih'r'l'm si-
cut audisti in psalmo cāticorū gra-
duum sup̄iore iam vobis ⁊ exposito
tractato qui interfuistiꝫ : cui suspirat
ille qui cātabat . iherusalem q̄ edifica
tur vt ciuitas cui⁹ participatio e⁹ in
idip̄m Qui ergo ibi habitant nō mo
uebuntur in eternum : qui aūt habi-
tarunt in ista ih'r'l'm moti sūt primo
corde postea exilio Qñ moti sūt cor-
de ⁊ ceciderunt : tūc regem ip̄i⁹ sup̄-
ne ih'r'l'm crucifixerūt Iam sp̄ūaliter
foris erant ⁊ ip̄m regem foras exclu
debant eiecerunt eñ illum extra ciui
tatem suam ⁊ foras crucifixerunt et
ip̄e eiecit illos extra ciuitatem suam
id est eternam ih'r'l'm mrēm omniuꝫ
nostrū q̄ est in celis Qualis ē ista ihe
rusalem Breuiter describit eā Mō
tes in circuitu e⁹ Magnum aliquid
esse nos in ea ciuitate quā circūdede
runt mōtes ip̄a est tota felicitas nos
tra : qꝛ habebimus ciuitatem quā cir
cūdederunt montes Non enim nō
nouimus mōtes : aut q̇d sint mōtes
n̄ tumores terrarū Alij sūt ergo mon
tes amabiles mōtes excelsi p̄dicato
res v̄itatis . siue angeli siue apostoli
siue ꝓphete . ip̄i sunt in circuitu iheru
salem ambiūt illam et q̄si murum illi
faciūt De hijs mōtibꝫ amabilibus ⁊
delectabilibꝫ assidue scriptura loqui-
tur Aduertite cū auditis vel legitis
pluribꝫ locis inuenitis mōtes delec
tabiles q̄ꝫ ⁊ nos possum⁹ ꝯmemo
rare verūptamen quātum dominus
suggerit . delectat nos de hijs menti
bus multa dicere ⁊ diuina testimoni
a de litteris sanctis occurrerunt no
bis Ip̄i sunt mōtes qui illuminātur
a deo . ⁊ p̄mitus illuminātur vt ab ip
sis lumē descendat ad valles l' ad col
les qꝛ nō tāte sunt altitudinis q̄ꝫte sūt
montes Ip̄i sunt per quos nob' p̄ro
gatur scriptura : siue in prophetꝫ si-
ue in apostolis siue in euāgelio Ip̄i
sunt mōtes de quibus cātam⁹ . leua
ui oculos meos in montes vnde ve
niet auxilium michi : qꝛ de scripturis

sanctis in hac vita habemus auxiliū
Sed qꝛ ipi mōtes nō a se protegun-
tur nec a seipis nobis consulunt nec
spes nostra debet esse in montibꝫ ne
maledicti simus ꝙ̇ spem in hoīe po-
nimus: iam dixerat leuaui ocl'os me
os in montes vn̄ veniet auxilium m̄
auxilium inquit meū a dn̄o qui fecit
celū ⁊ terram Ipi sunt mōtes de qui
bus item dicit. suscipiūt mōtes pacē
pplo tuo ⁊ colles iusticiam Mon-
tes magni sunt: colles minores sunt
Mōtes ergo vident: colles credūt
Qui vident. pacē susceperunt et attu
lerunt ad illos ꝙ̇ credūt Qui em̄ cre-
dunt suscipiunt iusticiā qꝛ iustꝰ ex fi
de viuit Angeli vident annūciant qd
vident ⁊ credimꝰ nos Johannes ille
in principio inquit erat v̂bum ⁊ ver-
bum erat apud deum: et deꝰ erat v̂-
bum Videbat p̄dicauit nobis vt cre-
deremꝰ ⁊ mōtes suscipientes pacez.
susceperunt colles iusticiā qꝛ de ipis
montibꝫ quid ait: Non dixit a se ha
bent pacem vel instituūt pacem vel
generant pacē: sed suscipiūt pacem
Vnde suscipiunt pacē dn̄s est Sic er
go leua ocl'os tuos ad mōtes prop-
ter pacem: vt auxilium tuū sit a dn̄o
qui fecit celum ⁊ terram Rursus il-
los mōtes cōmemorans sp̄us sanc-
tus hoc ait. illuminās tu mirabiliter
a montibꝫ eternis Nō dixit illumiāt
montes: sed illuminans tu a monti-
bus et̄nis Per mōtes istos q̊s eter
nos eē voluisti p̄dicans euangelium
tu illuminās nō montes Tales ergo
mōtes in circuitu iherusalē Et vt no
ueritis quales sint mōtes in circuitu
eiꝰ: vbi ꝯmemorauit mōtes bonos
scriptura valde raro ⁊ difficile ꝗ̇ for-
te nūq̄m ⁊ nō statim ibi nominat do
minum aut simul sigt. ne spes rema
neat in montibꝫ Ecce videte ꝙ̄ mul-

ta ꝯmemoraui. leuaui ocl'os meos ī
mōtes vn̄ veniet auxiliū michi: et ne
ibi remaneas auxilium meū inquit
a domino qui fecit celū ⁊ terrā Rur
sus suscipiant montes pacem popu
lo tuo Cū dixit suscipient ostendit a
lium esse fontem pacis vn̄ illi suscipi
unt Rursus a montibus illuminans
sed vt dixit. illuminās tu mirabiliter
a montibꝫ eternis Item hoc loco cū
dixisset montes in circuitu eiꝰ. ne tu
rursum remanere in montibus sta-
tim subiunxit Et dominus in cir-
cuitu plebis sue: vt tua spes non sit ī
montibꝫ: sed in illo qui illuminat mō
tes Cum enim ille habitat in monti-
bus id est in sanctis: ipe est in circui
tu plebis sue. et ipe murauit plebem
suam munimēto sp̄uali. ne mouea-
tur in eternuꝫ At v̂o de illis montibꝫ
malis quando loquitur scriptura. n̄
eis addit dominum Tales montes
iā sepe diximꝰ vobis: significāt mag
nas quasdā aiās sed malas Non em̄
putetis fratres quia potuerūt fieri
hereses per aliquas peruas animas
non fecerunt hereses n̄ magni homi
nes. sed quātum magni tātum mali
montes Nō enim montes erant ta
les qui susciperent pacē vt colles iu
ticiam: sed illi dissensionem suscepe-
runt a dyabolo patre suo Montes
ergo erāt Ad tales montes caue ne
fugias Venturi em̄ sunt hoīes ⁊ dic
turi tibi magnus ille vir ⁊ magnus il
le homo qualis fuit ille donatus q̈-
lis est maximianus: ⁊ nescis qualis
fuit. ⁊ ille arrius qualis fuit Omnes
istos mōtes noiāmꝰ:: sed naufrago
sos Videtis quia lucet de illis aliqua
flamma sermonis: ⁊ aliquis de ipis
ignis accenditur Si nauigatis in lig
no et noctem patimini id est caligi-
nem huius vite. non vos fallant nec

dirigat illuc nauim: ibi sunt saxa vbi
naufragia magna fiunt Cum ergo ti
bi laudati fuerint isti montes ⁊ cepe
rit tibi suaderi vt veīas ad ipos mō-
tes quasi ad auxilium et ibi requies-
cas: rn̄de In domino confido . quo
modo dicitis anime mee trāsmigra ī
mōtem sicut passer: Bonū est enim
tibi vt ad illos mōtes leues oculos
vnde tibi auxilium a domino fit: vt e
uadas sicut passer de muscipula ve-
nantium: non trāsmigres in mōtes
Passer eñ instabilis res est cito mo
uetur cito volat hinc ⁊ iñ . sed tu con
fide in dn̄o ⁊ eris sicut mons syon ñ
cōmoueberis ineternū ⁊ nō transmi
graberis in montes sicut passer Nū
quid ibi sic noīauit montes vt de do
mino diceret: Sꝫ mōtes tales ama
in quibus dn̄s est Tunc aūt te amāt
ipi montes: si non in illis spē posue-
ris Videte frēs quales sunt montes
dei Nā vide sic nominati sunt in alio
loco Justicia tua sic mōtes dei Nō
iusticia iporum: sed iusticia tua Au-
di talem mōtem apostolum: vt inue
niar in illo inquit nō habens iusticiā
meam que ex lege est . sꝫ eam que est
per fidem xp̄i Jlli aūt qui per iustici
am suam mōtes eē voluerūt sicut iu
dei quidam vl' pharisei principes eo
rum sic rep̄hendūtur . ignorātes eñ
dei iusticiam ⁊ suam volētes consti-
tuere iusticie dei nō sunt sbiecti Qui
aūt subiecti sunt: sic sunt alti vt humi
les sint Et qꝛ magni sunt mōtes di-
cūtur qꝛ vero subiecti sunt deo . val-
les sunt: ⁊ quia hn̄t capacitatem pie
tatis suscipiunt habūdantiam pacis
⁊ inundationem trāsmittunt ad col
les Mō tn̄ tu vide quos mōtes a-
mes Si vis amari a bonis mōtibꝫ:
noli spem ponere nec in bonis mon
tibus Nā qualis mons erat paulus

Nū inuenitur talis: De magnitudiē
loquimur hōim . tante gracie quisꝙ
pt facile inueniri: Et tamen timebat
ne passer ille in illo poneret spem Et
qd ait: Nūquid paulus ꝓ vobis cru
cifixus est: Sed leuate oculos ī mō
tes vn̄ auxilium veīat vobis . qꝛ ego
plātaui apollo rigauit . sed auxilium
vestrū a dn̄o qui fecit celuꝫ ⁊ terram
qꝛ deus incrementū dedit Ergo mō
tes in circuitu eiꝰ Sed quō montes
in circuitu eiꝰ et dn̄s in circuitu pleb
sue: Ex hoc ⁊ vsqꝫ in seculū Si er
go mōtes in circuitu eiꝰ ⁊ dn̄s in cir
cuitu plebis sue . cōstringet dn̄s ple-
bem suā in vnū vinculum caritat et
pacis . vt qui cōfidunt in domino si-
cut mōs syon nō ꝯmoueantur inet-
num: ⁊ hoc est ex h̄ ⁊ vsqꝫ in seculum
Qm̄ ñ derelinquet vͬgam pccōꝝ
super sortē iustoꝝ . vt nō extendant
iusti ad iniq̄tatem manꝰ suas Mo-
do qdem iusti aliquātum laborāt: et
mō aliqn̄ iniusti dn̄antur iustis Qui
bus modis aliqn̄ iniusti ꝑueniūt ad
honores seculi: Cū ꝑuenerint ⁊ fac-
ti fuerint vel iudices vl' reges . quia h̄
facit deꝰ ꝓpter disciplinā plebis sue
ꝓpter disciplinā populi sui: nō pt fie
ri ñ vt exhibeatur illis honor debitꝰ
potestati Ordinauit enim sic deꝰ ec
clesiam suā: vt omnis potestas or-
dinata in seculo habeat honorem . et
aliquando a melioribus Sed exem-
pli gracia vnā rem dico: hinc conici
te gradus omnium potestatum Pri
ma et cotidiana potestas hominis
in hominem . domini est in seruū ꝓ-
pe omnes domus habent huiusmo
di potestatem Sunt domini sunt et
serui diūsa sunt noiā: sed hoiēs ⁊ ho
mines sunt paria sunt noiā Et qd di
cit apostolus: Seruos dominis su
is subditos esse Serui obaudite do-

minis vestris scđm carnem: quia est dñs scđm cristum Ille est verus do-minus ⁊ eternus: isti aũt tꝑales scđꝫ tempus Tu cum ambulas in via. cũ viuis in hac vita nõ vult te facere su-perbum xpũs Cõtigit vt tibi xpianꝰ efficereris: ⁊ haberes dñm hominē Non idõ xpianus factus es vt dedig neris seruire Cum eñ xpo iubēte ser uis homini: non illi seruis sed ei qui iussit Et ħ ait obaudite dominis ves tris scđm carnem. cum timore et tre more in simplicitate cordis: nõ ad o culum seruiētes quasi hominibꝫ pla centes. sed quasi serui cristi faciētes volũtatem dei ex animo cũ bona vo luntate Ecce non fecit de seruis libe-ros: sed de malis seruis bonos ser-uos Quãtum debent diuites xpo q̃ illis ꝯponit domũ. vt si fuit ibi seruꝰ infidelis cõuertat illum xpũs ⁊ nõ ei dicat dimitte dñm tuũ? Iam ꝯgno-uisti eum qui verus ē dñs Ille forte impius ē ⁊ iniquus: tu iam fidelis et iustꝰ Indignum ē vt iustꝰ ⁊ fidel' ser uiat iniquo et infideli Nõ hoc ei dix it sed magis. serui: ⁊ vt corroboraret seruũ. hoc dixit exemplo meo serui. prior seruiui iniquis Dñs enim tãta in passione sustinens. a quibus susti nuit ñ dñs a seruis? Et a quibꝫ nisi a malis seruis? Nã si fuissent boni ser ui honorarent dñm suum: sed qꝛ ma li serui erant iniuriauerunt Ille quid contra? Reddidit dilectionē ꝓ odio Ait enim. pater ignosce illis: qꝛ nesci unt quid faciunt Si dñs celi et terre per quem facta sunt omnia seruiuit indignis: rogauit ꝓ seuientibus et furentibꝫ ⁊ tanq̃m medicũ se exhibu it adueniens Nam ⁊ medici ⁊ arte ⁊ sanitate meliores seruiũt egrotꝫ quã tomagis nõ debet dedignari homo ex toto animo ⁊ ex tota boã volũta

te cum tota dilectione seruire domi no eciã malo? Ecce seruit melior de-teriori: sed ad tempus Qđ autē dixi de dño ⁊ seruo: hoc intelligite de po testatibus ⁊ regibꝫ ⁊ de omnibꝫ cul-minibus huiꝰ seculi Aliqñ enim po-testates bone sunt ⁊ timēt deum ali quando non timent deum Julianꝰ extitit infidelis impator: extitit apos tata. iniquus. ydolatra Milites xpi ani seruierunt impatori infideli. vbi veniebatur ad causam cristi non ag-noscebant nisi illũ qui in celo erat Si quãdo volebat vt ydola colerent. vt thurificarent. preponebant illi deum quando autem dicebat ꝓducite aciē ite contra illam gentem: statim ob-tempabant Distinguebant dominũ eternum a domino tempali: ⁊ tamē subditi erant ꝓpter dominum eter-num eciam domino tpali Sed nũq̃d sic erit semper vt iiqui impent iustꝫ? Non sic erit Videte eñ quid dicat is te psalmus: quoniã non derelinquet dñs virgam pccõrum super sortem iustoꝝ Sentitur ad tēpus ṽga pccõ rum suꝑ sortē iustoꝝ: sed nõ ibi relin quitur nõ erit in eternũ Veniet tēpꝰ qñ vnus agnoscatur deꝰ. veniet tem pus qñ xps in claritate sua apparēs ꝯgreget añ se õnes gentes ⁊ diuidat eas sic' diuidit pastor hedos ab oui-bus: oues ponet ad dexteram hedos ad sinistrã Et videtꝫ ibi multos ꝟuos int' oues et multos dños int' hedos ⁊ rursus mltos dños int' oues mul-tos seruos inter hedos Non eñ qꝛ sic ꝯsolati sumꝰ seruos oēs serui bo ni sunt: aut qꝛ sic reprehendimꝰ suꝑ-biam dñoꝝ oēs dñi mali sunt Sunt boni fideles dñi ⁊ sunt mali st' boni fi deles serui ⁊ st' mali Sꝫ q̃diu ꝟui bo ni seruiũt mal' dñis: ferãt ad tempꝰ qꝛ nõ derelinquet ṽgã pccõꝝ suꝑ sor

tem iustorum Quare hoc? Ut nō ex tendant iusti in iniquitatē manꝰ su- as ut ad tempus ferāt iusti iniq̄s do minantes ⁊ intelligāt nō eē hoc sem piternum: sed p̄parent se ad possidē dam sempiternaꝫ hereditatem Quā hereditatem? Ubi destruetur omnis potentatꝰ ⁊ omnis ptās: ut sit deus omnia in ōnibꝫ Ad hoc se seruātes ⁊ hoc corde ꝯtemplātes. ⁊ adhuc in fi- de retinētes ⁊ ut videant ꝓuurantes nō extendūt manꝰ suas ī īiquitatem Nam si videant qꝛ semꝑ ē virga pec catorū suꝑ sortem iustoꝝ cogitāt a- pud se ⁊ dicunt quid m̄ ꝓdest qꝛ ius- tus sum? Semꝑ michi dn̄abitur ini- quus. ⁊ semꝑ seruus ero? Faciā er- go ⁊ ego iniquitatem qꝛ nichil ꝓdest tenere iusticiam Ne aūt hoc dicat in sinuatur illi fides qꝛ ad tēpus p̄t esse v̄ga pccōrum suꝑ sortem iustorū nō eam relinquet dn̄s super sortē iusto rum ut non extendāt iusti ī iq̄tatem manꝰ suas: ⁊ ferant iniquitatē nō fa ciant Meliꝰ est em̄ iniusticiam fer- re q̄ȝ facere vn̄ non semꝑ erit: qꝛ non derelinquet v̄gam pccōrum suꝑ sor- tem iustoꝝ Hoc cogitāt qui recti sēt corde de quibꝫ paulo an̄ dixit. qui vo luntatem dei sequūtur nō voluntatē suam: qui sequi deum volunt faciūt illum p̄cedentem ⁊ se sequētes. non aūt se p̄cedentes ⁊ illū sequentem et in ōnibus eum bonū inueniūt siue e mendantē siue ꝯsolantē siue exercen tem siue coronantē siue purgantem siue illuīnātē sicut apl's ait: scimꝰ qm̄ diligentibꝫ deū oīā coopantur in bo num Et iō seq̄tur Benefac dn̄e bo nis ⁊ rectis corde Sicut aūt decliāt a malo ⁊ facit bonum rectꝰ corde qꝛ nō zelat in pccōribꝫ pacē pccōrum in tuens sic prauicordius qui scandali- zatur in viījs dm̄ declinat a deo et fa-

cit malum ⁊ inescatꝛ dulcedine seculi ⁊ ea illaqueatus ⁊ captꝰ amaras pe nas luit Declināti aūt a deo cuiꝰ dis- ciplinam ferre noluit: fit illi ꝑ iudici um dei verus laqueus falsa malorūꝫ felicitas Vn̄ cōtinuo subiūgit De clinantes aūt in strangillationem ad ducet dn̄s cū opantibꝫ iniusticiā id ē quoꝝ facta imitati sunt: qꝛ eorum p̄ sentes leticias amauerunt et futura supplicia non crediderunt Qui ergo recti sunt corde ⁊ nō declināt q̄d ha- bebunt? Jam veniamꝰ ad ip̄am he- reditatē frēs: qꝛ filij sumꝰ Quid pos sidebimꝰ? Que ē hereditas? Que pa tria nostra? Quid vocatꝛ? Pax Per hanc vos salutamꝰ. hāc vobis ān̄ū- ciamus: hāc suscipiunt mōtes ⁊ col- les iusticiā. ip̄a est xp̄us Ip̄e em̄ est pax nostra qui fecit vtraq̄ȝ vnū ⁊ me dium ꝑietem macerie soluit: qꝛ filij hereditatem habebimꝰ Et q̄d voca- bitꝛ ip̄a hereditas nisi pax? Et videte qꝛ exheredati sunt qui nō amant pa- cem Nō āt amāt pacē q̄ diuidūt vni tatem Pax possessio pioꝝ ē: posses- sio heredū Et q̄ sēt heredes? Filij Au di euangeliū. beati pacifici qꝛ ip̄i filij dei vocabuntur Audite ⁊ conclusio nem huius psalmi Pax super isra hel Israhel vidēs deum iherusalem visio pacis interpretatur Intelligat caritas vestra Israhel interpretatur videns deum: Iherusalem interpre- tatur visio pacis Qui non mouebū tur ineternū? Qui habitant in iheru salem non mouebūtur ergo ineter- num qui inhabitant visionem pacis ⁊ pax super israhel Ergo israhel qui videns deum est. videns pacem ē. et ip̄e israhel est ⁊ iherusalem: quia po pulus ille dei ip̄a est ciuitas dei Si er go videns pacem hoc est videns de- um merito ⁊ deus ipse est pax Ergo

quia xp̄us filius dei pax est .iō venit
colligere suos ⁊ secernere ab iniquis
A quibus iniquis? Qui oderūt iheru-
salem qui oderūt pacē qui volūt cō-
scindere vnitatem qui nō credunt pa
ci: qui falsam pacem pnūciant in po
pulo ⁊ non illam hn̄t Quibz respon-
detur cum dixerint pax vobiscū ⁊ cū
spiritu tuo Falsa dicunt: ⁊ falsuz au-
diunt Quibz dicunt pax vobiscum?
Quos sepant a pace orbis terraruz
Et quibz dicitur cū spiritu tuo: Si in
spiritu eoꝝ eēt pax: nōne vnitatē di-
ligerēt ⁊ relinquerent dissensionem?
Falsum ergo pnūciantes falsuz au-
diunt Nos verū pnūciem⁹ ⁊ veruz
audiamus Sim⁹ isrl' ⁊ amplectam²
pacem: q² iherusalem est visio pacis
⁊ nos isrl' ⁊ pax super isrl'

Explicit ps̄ cxxiiij⁹. Incipit cxxv⁹.

Sicut iā meministis ex ordi
ne nobis tractātibz iste ps̄
ē centesim⁹ vicesim⁹ quin-
tus qui inter illos psalmos ē quoꝝ
ē titulus cāticum graduum Est autē
sicut nostis vox ascendentiū Quo n̄
ad illā supnam ihrl'm .mrēm omniuz
q̄ est in celis? Que supna: ipa et etna
Hec aūt q̄ in terra fuit vmbrā habe-
bat illi⁹ Itaqꝫ ista cecidit illa perma
net Hec impleuit tēpus pdicatiōis
illa tenet eternitatē repationis nos-
tre Ab illa pegrinamur i hac vita ad
ei⁹ reditum suspiram⁹ Suspiramus
tā diu miseri et laborantes donec ad
illam redeam⁹ Nec ciues nostri an-
geli dimiserunt nos in pegrinatione
sed annūciauerūt nobis ipm regem
venturū ad nos: ⁊ venit ad nos ⁊ cō
temptus ē inter nos a nob ⁊ postea
nobiscum fuit ⁊ docuit nos cōtēpni
q² ptemptus ē: docuit nos tolerare
q² tolerauit docuit pati q² passus est
⁊ pmisit resurrecturos q² resurrex-
it in seipo oñdens quid spare debea
mus Si ergo frēs pphete antiq pa-
tres nostri añq̄m dn̄s ihs xp̄us veni
ret in carne añq̄m mortu⁹ resurrexis
set ⁊ ascendisset in celū suspirabāt tn̄
illi ciuitati quātum oportet nos de-
siderare quo nos ipe pcessit ⁊ vn̄ nū
q̄m recessit? Nō enim dn̄s sic veīt ad
nos vt desereret angelos: ⁊ in ill' mā
sit ⁊ ad nos venit In illis māsit i ma
iestate: ad nos venit in carne Eram⁹
aūt vbi? Si redemptor noster ille di
citur captiui tenebam² Vbi ergo te-
nebamur vt ille veiret redimere cap
tiuos? Vbi tenebamur? Forte apud
barbaros Peior ē barbaris dyabo-
lus ⁊ angeli ei⁹ Ipi antea tenebāt ge
nus huānum ab hijs redemit nos q²
nō aurum neqꝫ argentū sed sangui-
nem suū p nobis dedit Quō āt ho-
mo venerat in captiuitate paulū a-
postolū introgem⁹ Etem ipe preci-
pue gemit in ista captiuitate suspi-
rans eternā ihrl'm et docuit nos ge-
mere ex ipo spiritu quo ⁊ ille imple-
tus gemebat Hoc em̄ ait: ōnis crea
tura cōgemiscit et dolet vsqꝫ nūc Et
iterū vanitati em̄ creatura subiecta ē
ait nō sponte sed pter eum q̄ sbiecit
in spe Oēm creaturam dixit in homi
nibz eciā nō credentibz sed tn̄ creditu
ris ingemiscere creaturā in laboribz
Nūquid nā in hijs tātū q̄ nōdū credi
derunt? Iā vo in hijs q̄ crediderunt
nō gemit nec pturit creatura? Non
solū aūt inq̄t: sed et nos ipi pmicias
spūs hn̄tes id est qui iā spū deo serui
mus. qui iā mente deo credidim⁹ ⁊ i
ipa fide pmicias q̄sdam dedim⁹ vt p
micias nostras seq̄mur Ergo et nos
ipi in nobismetipis ingemiscim⁹ ad
optionem expectātes redēptionem
corpis nostri Gemebat ergo ⁊ ipe ⁊
gemūt omnes fideles adoptionē ex

pectātes redēptioēȝ corporis sui: Ubi
gemūt? In ista mortalitate: Quam
redēptioēȝ expectāt? Corporis sui. q̄
pcessit in dn̄o q̄ resurrexit a mortuis
ꝛ ascendit in celū. Hoc nob an̄q̄ red
datur necesse ē gemam⁹. eciā fideles
eciā sperātes. Jd̄ seqtur ibi ꝛ dicit.
cū dicēt ꝛ ipsi i nobismetipis igemis
cim⁹ adoptioēȝ expectātes redēpti
onē corporis nostri. Quasi diceret ei.
qd̄ tibi ḡ pfuit xp̄s si adhuc gemis ꝛ
quō saluator saluū te fecit. q̄ gemit
adhuc egrotat. sbiūxit ꝛ ait: Spe ei
salui facti sum⁹. spes em̄ q̄ videt' nō
est spes. Qd̄ em̄ videt q̄s qd̄ sperat?
Si aūt qd̄ nō videm⁹ spam⁹ p paciē
ciā expectam⁹: Ecce q̄re gemim⁹ ꝛ q̄
mō gemim⁹. q̄a qd̄ spam⁹ iā q̄dē ex-
pectam⁹ sed nōdū tenem⁹ ꝛ dōec te
nēam⁹ in tp̄e suspiram⁹. q̄a desidera
m⁹ qd̄ nōdū tenem⁹: Quaē: Qr spe
salui facti sum⁹: Jā caro sumpta de
nobis in dn̄o. nō spe sed re salua fcā
est Resurrexit em̄ ꝛ ascēdit in capi-
te nostro caro nostra salua. in mem
bris adhuc saluāda est Secura gau
deāt mēbra q̄a a capite suo nō sūt des
ta: Dixit em̄ mēbris laborātib⁹. ecce
ego vobiscū sum vsq̄ ad cōsumma
tionē seculi: Jta factū est vt cōuer-
teremur ad deū: Spem em̄ nō habe
bam⁹ nisi ad seculū. ꝛ inde miseri bis
miseri. q̄a ꝛ in hac vita ꝛ faciē h̄ntes
ad sclm̄. dorsum cōtra deū Cū vero
cōuerterit nos dn̄s vt iā icipiamus
faciē h̄re ad deū ꝛ dorsum ad seculū.
q̄a adhuc i via sum⁹ ꝛ tn̄ patriā attē
dim⁹. ꝛ qn̄ forte aliq̄ tribulationeȝ
patimur ſȝ tn̄ tenem⁹ viam ꝛ ligno
portam? Asper quidē vētus est. sed
vētus nr̄ ē. cū labore q̄dē. sed cito du
cit ꝛ cito pducit: Qr ḡ de captitate
nostra gemebam⁹. gemūt aūt ꝛ illi
quia nō crediderūt Quomodo aūt
facti fuim⁹ captiui. obliti fuim⁹. ſȝ p
scripturā cōmeōramur Paulū ipm
apl̄m iterrogemus Ait em̄. Scim⁹
eniȝ quia lex spiritalis est. ego auteȝ
carnalis sum venūdatus sub pcc̄o:
Ecce vnde facti sum⁹ captiui. quia
venūdati sumus sb̄ pcc̄o: Quis nos
vēdidit: Nosipsi q̄ cōsensim⁹ seduc-
tori: Vēdere nos potuim⁹. redimē
nos nō possum⁹ Vēdidim⁹ nos cō-
sensiōe peccati. redimimur in fide
iusticie. Sanguis em̄ innocens da
tus est p nobis vt redimeremur.
Quēcūq̄ sanguiēȝ ille fudit psequē
do iustos. q̄lem sanguiēȝ fudit: Jus
tor sanguiēm fudit pphār patrum
nostror. Justū sanguiēm fudit mar
tirū. tn̄ oēs de ppagine pcc̄i veniē-
tes. vnū sanguiēm fudit eius q̄ non
iustificatus sed iustus nat⁹ est: Jllo
sanguie fuso. pdidit q̄s tenebat Pro
q̄bus em̄ datus est inocēs sanguis
redēpti sūt. ꝛ cōuersi a captitate can-
tāt istū psalmū: Qū cōuerterit do
minus captiuitatem syon. facti su-
mus sicut cōsolati Hoc voluit dicē
facti sumus gaudētes Qn̄: Cuȝ cō-
uerterit dn̄s captitatē syō Que syō?
Jpsa ihr̄l'ȝ eterna syō: Quō eterna
syō. quō captiua syō? Jn āgelis eter
na. in hōib⁹ captiua Nō em̄ oēs illi
us ciuitatis ciues captiui sunt. sed q̄
inde peregrinātur ipsi captiui sunt:
Homo ciuis est ihr̄l'm. sed vēdit⁹ sb̄
pcc̄o fact⁹ est pegrinus De ppagine
ipsius natū est genus huānū. ꝛ iple
uit terras captiuitas syō Et ista cap
tiuitas syō quō vmbra illius ihr̄l'm?
Umbra illius syon quā acceperūt iu
dei in ymagine. in figura fuit in cap
tiuitate in babilonia. ꝛ post septua
ginta annos redit ille ppl's ad ciuita
tem suam: Septuaginta anni signi
ficant omne tempus quod septem

diebus voluitur. cū āt trāsierit ōne
tempus. tūc redimus ꝛ nos ad pa-
triam nrām. quō ille ppl's post sep
tuaginta ānos redit a captitate ba-
bilonie Babilonia est em̄ mūdꝰ iste
Babilonia em̄ interp̄tatur cōfusio
Videte si nō est cōfusio tota vita hu
mana Quicqd agūt hoīes in spe va
na. qn̄ cognouerint qd agūt erubes
cūt Quare laborāt? Cui laborant?
Filijs meis inquit Et ipsi cui? Filijs
suis Et ipsi qbus? Filijs suis. Nēo
ergo sibi: Ab ista cōfusione iam cō
uersi erāt qbus dicit apl's. Quā em̄
glam hēbatis in hijs in qbꝰ nūc eru
bescitis? Cōfusio est ḡ ista tota vita
rerū humanaꝝ n̄ ptinēs ad deuȝ In
hac cōfusione id est in ista babiloīa
captiua tenetur syon. sed conuertit
dn̄s captiuitatem syon ꝛ facti sumꝰ
inquit sicut cōsolati. id est gauisi su
mus tꝗ̄ cōsolationē accipiētes Cō
solatio nō est nisi miseroꝝ. cōsolati
o nō est nisi gemētiū. lugētiū. Quaē
qn̄ cōsolati nisi qa adhuc gemimus?
Gemimus in spe. cōsolamur in re.
Cū trāsiret spes. de gemitu gaudiū
veniet eternuȝ. vbi nō opꝰ erit cōsola
tiōe. quia nulla miseria sauciabimᶻ.
Quare āt velut cōsolati ait. ꝛ nō ait
cōsolati? Nō semp qn̄ ad similitudi
nē ponitur hoc verbum sicut. qd di-
cimꝰ aliquādo ad ꝓprietatē refertᶻ a
liqn̄ ad similitudinē. mō ad ꝓprieta
tē relatū est Sed exempla nobis e-
ciam de cōmuni locutiōe hoim dan
da sunt vt facile intelligatur. quō di
cimꝰ. sicut vixit pr̄ ita ꝛ filiꝰ ad simi
litudinē h̄ dicimꝰ. ꝛ sicut pecus mo
ritur ita hō moritur. ad similitudīeȝ
hoc dr̄ Qn̄ āt hoc dicimus. fecit sicȝ
vir bonus. numquid non est vir bo
nus? Sed similitudinem habet viri
boni. Fecit tāꝫ iustus. hoc tāꝫ nō
negat eum iustū esse. sed ꝓprietateȝ
eius ostendit. Fecisti sicut senatoꝛ.
ergo nō sum senatoꝛ si dicat. ymmo
qa es sicut senatoꝛ fecisti. ꝛ qa iustꝰ
es sicut iustus fecisti. ꝛ qa bonus es
sicut bonus fecisti. Ergo quia ꝛ iu-
sti vere cōsolati erāt. sicut consolati
gaudebāt. id est magnū eāt gaudiū
ipsoꝝ tꝗ̄ cōsolatoꝝ. Illo consolāte
morituros qui mortuus est. ōnes
em̄ mori gemimus. consolatus est
ille qui mortuus ē ne mori timēmꝰ.
Prioꝛ resurrexit vt haberemus qd
speraremus Quia ergo prioꝛ resur
rexit spem nobis dedit. quia in mi-
seria positi spe cōsolati sumꝰ. Hinc
gaudiū magnū. ꝛ cōuertit dn̄s cap
tiuitatē nostrā. vt iā de captitate vi
am teneamus ꝛ eamus ad patriam
Jam ergo redempti in via nō time
amus insidiātes hostes nostros
Ideo em̄ redemit nos. vt nō aude-
at hostis insidiari nobis. si de via n̄
recesserimus Ipse em̄ xp̄s factus ē
via Vis nō pati latroēs? Ait tibi Vi
am tibi straui ad patriam. noli rece
dere Talem viā muniui. vt latro ad
te nō audeat accedē. Tu ab illa noli
recedere. ꝛ latro ad te nō audet acce
dere Ambula ergo in xp̄isto ꝛ cāta.
gaudēs cāta tꝗ̄ cōsolatus. qa ille te
pcessit q iussit vt seqris Tūc reple
tū est gaudio os nostꝝ. ꝛ lingua nr̄a
exultatiōe Os frēs mei qd habemꝰ
in corpe quō repletur gaudio? Nō
solet impleri nisi aqua aut cibo aut
potu. aut aliqua re tali missa in os.
Impletur aliqn̄ os nostrū. ꝛ plꝰ est
quod dicimus sanctitati vestre quā
do os plenum habemus loqui non
possumus. Habemus autem intus
os id est in corde. vnde quicquid p
cedit si malum est inquinat nos. si
bonum est mundat nos. De ipo em̄

ore audistis dum euãgeliũ legeret?:
Insultabãt eñ iudei domiõ. qa dis=
cipuli eius nõ lotis mãib⁹ mãduca=
bãt: Illi insultabãt q̃ mũdiciã foris
hẽbãt. ⁊ intus maculis pleni erant:
Illi insultabãt quoꝝ iusticia nõ eãt
nisi in oculis hoim Dñs aũt q̃rebat
mũdiciã nostram interiorẽ. que si fu
erit necesse ẽ vt q̃ foris sunt munda
sint. Mũdate inq̃t q̃ intus sũt. ⁊ q̃ fo
ris sunt mũda erũt Ipse dñs dicit a
lio loco Verũ date elemosinas. ⁊ ec=
ce omnia mũda sunt vobis. Vñ aũt
ꝓcedit elemosina? De corde Si eñ
manũ porrigas nec in corde misere
aris. nichil fecisti: Si ãt in corde mi
serearis. eciã si nõ habeas qd̃ porri
gas manu. acceptat de⁹ elemosinaꝫ
tuam: Illi aũt iniqui foris querebãt
mũdiciã De talib⁹ erat eciã ille pha
rizeus qui inuitauerat dñm. qñ ac=
cessit mulier q̃ in cĩtate peccatrix eãt
⁊ famosa. q̃ lacrimis lauit pedes do
mi. tersit capillis. vnxit vngẽto Pha
rizeus g̊ q̃ inuitaueãt dñm. ⁊ mũdi=
ciã nõ hẽbat nisi forinsecus corpis.
corde ãt plen⁹ erat iniq̃tate ⁊ rapia.
dixit apd̃ semetip̃m. iste si eẽt ꝓphã
sciret q̃ mulier illi accessit ad pedes:
Vñ nouerat vtrꝫ sciret an nesciret?
Sed ideo eum nescire arbitrat⁹ est.
q̇a nõ a se eã reppulit Si eñ acces=
sisset ad ip̃m pharizeũ talis mulier.
ille qui mũdiciam tenebat q̃si in car=
ne exsufflaret repellẽt abiceret. ne i
mũda tãgeret mundum ⁊ contami
naret eius mundiciam. Quia hoc ñ
fecit dominus. ideo illum credidit
nescisse qualis mulier illi accessisset
ad pedes: Dominus autem non so
lum illam nouerat. sed ⁊ cogitatio
nes illius audiebat. quia ⁊ si contac
tus corporis aliquid facit o inmun
de pharizee. caro domini posset pol
lui contactu mulieris. an mulier mũ
dari contactu domini? Permittebꝫ
autem medic⁹ egrotãtem tangere
medicamentum. ⁊ illa que venerat
nouerat medicum. ⁊ que solebat in
sua fornicatiõe fortasse ẽe fronto=
sa. frontosior facta est ad salutem.
Irrupit in domum quo non erat in
uitata. sed vulnera habebat. ⁊ illuc
venerat vbi medicus recumbebat.
Ille autẽ qui inuitauerat medicuꝫ
sanus sibi videbatur. ꝓpterea nõ cu
rabatur. Iam que sequuntur in eu
angelio nostis. quomodo cõfusus
est ipse pharizeus. cũ ei ostenderet
quia ⁊ illam mulierem nouerat. et
cogitationem cordis ipsi⁹ audierat
Sed ad id qd̃ modo de euãgelio lec
tum est quod ꝑtinet ad pñtem ṽsuꝫ
vbi dictũ est. impletũ est gaudio os
nostrum ⁊ lingua nostra exultatio
ne. querimus eñ qd̃ os ⁊ que ligua
attẽdat caritas vestra Insultatum
est domino quia non lotis manib⁹
discipuli eius mãducarent. Respõ
dit illis dñs sicut optebat. ⁊ vocatis
turbis ait Audite omnes ⁊ intelligi
te. õne qd̃ intrat in os nõ coinquiãt
hoiẽm. sed qd̃ exit. Quid est hoc?
Cũ dicit qd̃ intrat in os. non nisi os
corporis voluit ostendere. Intrãt
eñ cibi ⁊ nõ coinquinãt homĩes ci=
bi. q̇a omnia mũda mũdis. ⁊ omnis
creatura dei bona est. ⁊ nichil abici
endum qd̃ cum grãꝝ actiõe ꝑcipi?.
In figura iudeis posita erat quedã
⁊ inmunda dicta sunt. sed postea q̃ꝫ
figurarum lux ipsa venit. ⁊ remote
sunt vmbre. non sumus retenti in
littera sed viuificati in spiritu. ⁊ nõ
est impositum iugum obseruatio=
nis xpristianis quod impositum e=
rat iudeis. quia dominus dixit. iu=
gum eñ meum suaue est. ⁊ sarcina

mea leuis est Et õnia ait apl's mū-
da mūdis. inmūdis āt ⁊ infidelibus
nichil est mūdū. sed polluta sunt eo
rū ⁊ mēs ⁊ cōsciētia Quid voluit in
telligi: Mūdo hōi ⁊ panis ⁊ porci
na mūda est. inmūdo nec panis nec
porcina: Jnmūdis āt inqt ⁊ īfideli-
bus nichil est mūdum Quare nichil
est mūdū: Sed polluta sunt inquit
eoꝝ ⁊ mēs ⁊ cōsciētia. qa si interius
qḋ est inmūdū est. foris qḋ est nich
il mūdū ēe potest. Si ergo illis qui
bus interiora inmūda sunt. exterio
ra mūda esse nō pñt: si volueritꝫ vt
exteriora mūda sint interiora mū-
date. ibi est em̄ os quod implebitur
tibi gaudio ⁊ qñ taces: Qñ taces ei
⁊ gaudes. os tuū clamat ad deum:
Sed vide vnde gaudeas Si de sc'lo
gaudes. inmūdo gaudio vocifeāris
ad deū. si vero de redemptiōe gau-
des quō dixit psalmꝰ iste. cū cōuer-
terit dñs captiuitatem syon facti su
mꝰ iocūdati. tūc impletur vero gau
dio os tuum et lingua tua exultati-
one Manifestum est qa ī spe gau-
des. ⁊ acceptū est gaudiū tuū apḋ
deum: Jn ipso gaudio vel in ipo ore
quod habemus intus ⁊ mādūcamꝰ
⁊ bibimꝰ. sicut de isto ore ad refecti
onem corpis. sic de illo ad refectio-
nē cordis: Nā vñ beati qui esuriunt
⁊ sitiūt iusticiā qm̄ ipsi saturabūtur:
Si āt nō facit imūdum nisi qḋ exit
de ore. ⁊ hoc cū audimꝰ in euāgelio
nō intelligamꝰ nisi os corpis. absur
dū est ⁊ nimis stultū vt tūc putemꝰ
nō fieri imūdum hoiēm cū mandu-
cat. tūc āt putemꝰ inmūdum si vo-
mat Ait em̄ dñs. nō quod intrat sed
qḋ exit coīqnat: Quando ergo mā
ducas nō fis inmūdus. ⁊ quādo vo
mis efficeris inmundus. quādo bi
bis nō es inmundus ⁊ quādo spuis
inmundus es: Quando spuis em̄
de ore tuo exit aliquid. quando bi-
bis in os intrat aliquid: Quid vo-
luit dicere dominus. nō quod intrat
in os sed quod exit inquinat. secu-
tus eodem loco secundum alium eu
angelistam dixit. que sunt que ꝓce-
dūt de ore. vt intelligas non de ore
corporis eum dixisse sed de ore cor-
dis. Ait em̄: De corde em̄ exeunt co
gitationes male. fornicatioēs. ho-
micidia. blasphemie. hec sunt que co
inquināt homiēs. nō lotis autē ma
nibus māducare nō coinquinat ho
minem: Jlla ergo fratres mei quo
modo exeunt de ore. nisi quia exeūt
de corde sicut ipse dominus dicit:
Nō em̄ quādo illa loquimur tunc
nos maculant: Ne quis dicat cum
loquimur de ore nostro exeunt. qa
verba ⁊ voces de ore nostro exeūt.
⁊ quando mala loquimur inmundi
efficimur: Quid si aliquis nō loqua
tur ⁊ tantum cogitet mala. mūdus
est: Quia de ore ipsius corpis nich
il processit sed de ore cordis. iam de
us audiuit: Ecce fratres mei atten
dite que dico Nomino furtum nō
nominaui furtū. nūquid quia nomi
naui furtū cōtamiāuit me furtum:
Attēdite qḋ dico: Ecce de ore meo
exijt ⁊ nō me fecit inmūdū. fur autē
surgit in nocte ⁊ nichil dicit ore ⁊ fa
ciēdo fit inmūdus Nō solū nō dicit
sed ⁊ premit facinꝰ toto silētio. ⁊ vs
qꝫ adeo vocē suam timet audiri. vt
nec vestigia sua velit sonare Nūqd
ġ q ita silet mūdꝰ ē: Plus autē dico
frēs mei Ecce adhuc in stratu suo ia
cet. nōdum surrexit vt furtū faciat.
vigilat ⁊ expectat vt hoiēs dormiāt
iā dō clamat iā fur ē. iā imūdꝰ ē. iā fa
cinꝰ de ore interiore ꝓcessit Qñ em̄
facinus ex ore ꝓcedit. qñ voluptas

faciēdi decernitur. decreuisti facere dixisti. dixisti fecisti Si furtū nō feceris foris ille nō meruit pdere cui dispoēbas auferre. ꝛ ille nichil pdidit ꝛ tu de furto dampnaberis Decreuiste occidere homiēm. dixisti in corde sonuit de ore tuo iteriore homicidiū. adhuc viuit homo ꝛ tu homicida puniris Quid sis apd deum qritur. nō qd nōdū apparueris apud homiēs Certe ꝰ nouimꝰ ꝛ nos se debemꝰ ꝛ tenere. qa est os cordis est ꝛ lingua cordis. Ipm os impletᶻ gaudio. in ipso ore intus oramus deum qñ labia clausa sunt. ꝛ patet ꝯsciētia Silētiū ē ꝛ clamat pectus. sꝫ auribus cuiꝰ: Nō hōis sꝫ dei Securus ergo esto. ille audit qui mise reᶻ: Et rursus qñ nemo hoīm audit mala si processerūt de ore tuo. noli ēe securus. quia ille audit q dāpnat Susanna audiebatᶻ ab iniustis iudicibꝰ tacebat ꝛ orabat. os eius nō audiebatur ab hōibꝰ. cor eiꝰ clamabat ad deū Nūqd quia vox eius ore corporis n pcessit. ꝓpterea exaudiri n meruit: Exaudita est illa qñ orauit nemo hoīm sciuit Ergo frēs qd habeamus in ore interiore cogitate: Ibi videte ne quid mali dicatis intus. ꝛ nichil mali facitis foris Nō potest em fieri ab hoīe foris nisi qdᶻ dictuꝫ fuerit intꝰ Custodi os cordis a malo. ꝛ innocēs eris. Innocēs erit lingua corpis tui. innocētes manꝰ erūt. eciā pedes innocētes erūt. oculi innocētes erūt. aures innocētes erūt ōnia mēbra tua iusticie militabunt. qa impator iustus tenuit cor:

Tunc dicent inter gētes magnificauit dominus facere cum eis. magnificauit dominus facere nobiscuꝫ. facti sumus iocūdati Videte frēs si modo ꝯsyō illud nō dicit inter gētes p totum orbem terraꝝ. videte si nō ad ecclam curritur In toto orbe terrarū preciū nostrū accipitur. amen rñdetur Dicūt ꝰ inter gētes ierosolimitani captiui. ierosolimitāi rediturī. pegrini suspirātes patrie sue Quid dicunt: Magnificauit dominus facere nobiscum facti sumꝰ iocūdati: Numquid ipsi secū fecerūt: Ipsi male secū fecerūt qa sub peccato se vendiderūt Redemptor venit ꝛ bene cum illis fecit: Et magnificauit dominus facere cum eis. magnificauit dñs facere nobiscum facti sumus iocūdati: Conuerte domie captiuitatem nostram sicut torrēs in austro Quid sit hoc attendat caritas vestra Jam dixerat. cū cōuerterit dñs captitatē syō Quasi de preterito loquebatur. sed solet fieri vt de preterito loqués futura ꝓnunciet ꝓpheta Nam qsi de preterito loqbatur cum in alio psalmo diceret. foderūt manus meas ꝛ pedes meos dinumerauerūt oīa ossa mea Non dixit fossuri sunt. nō dixit dinumerabūt. nō dixit diuidēt sibi vestimēta mea. nō dixit sup vestimētū meum mittent sortem Futura erāt. ꝛ qua si facta cātabātur Omnia em que futura sunt deo iam facta sunt Hic ꝰ cū diceret cū cōuerterit dñs captiuitatem syon facti sumus velud cōsolati. tūc repletū est gaudio os nrm ꝛ lingua nostra exultatiōe Quod vt ōnderet se figura pteriti futura cogitaē. ait. tūc dicēt inter gētes Dicēt iam de futuro est. Magnificauit dominus facere nobiscum. facti sumus iocūdati Tūc cū cantabantur futura erāt. ꝛ nūc vidētᶻ pñtia Ergo orat tꝑ de futuris q futura tꝑ pterita pcinebat. conuerte dñe captitatē nostrā Nōdū eāt ꝰ cōuersa capti

uitas. q̃a nõdũ redemptor aduene
rat. Ergo qñ cãtati sunt psalmi. qđ
orabatur tũc iã factũ est. Conuerte
dñe captitatẽ nrãm sicut torrens in
austro: Sicut cõuertũtur torrẽtes
in austro. sic cõuerte captitatẽ nrãz:
Querebatur q̇d sit. sȝ patebit mõ ad
iuuãte dño ⁊ vestris orõnib⁹: Quo
dã loco dixit scriptura. cũ p̄cipet et
monẽt de opib⁹ nostris bonis ait:
sicut glacies in sereno ita soluẽtur
pccã tua: Ergo pccã ligabãt nos q̊-
modo frigus ligat aquã ne currat. ⁊
alligati frigore pccõꝝ gelauim⁹ Au
ster ãt calidus vẽt⁹ est. Qñ flat au-
ster liquescũt glacies. ⁊ implẽt᷑ tor-
rẽtes. Torrẽtes ãt dicũtur flumiã
hyemalia. magno em̃ ĩpetu repenti
nis aq̇s impleta currũt: Gelaueram⁹ q̊ in captitate. cõstringebãt nos
pccã nostra. flauit auster spũs sanc
tus. dimissa sunt nobis pccã. soluti
sum⁹ a frigore ĩiq̇tatis tꝗꝫ glacies in
sereno. Soluũtur pccã nrã. curram⁹ ad patriã quasi torrẽtes̄ ĩ austro
Diu em̃ laborabim⁹ ⁊ laboram⁹ eciã
faciẽtes bene. Nam ip̄a vita huãna
quã ingressi sumus misera est. labo
rib⁹ plena dolorib⁹ p̄iculis erũpnis
tẽptatiõib⁹: Nolite seduci gaudio
reꝝ huanaꝝ. flenda in rebus huma
nis aduertite. Poterat ridere prius
puer q̇ nascitur. q̃re a fletu incipit vi
uere? Ridere nõdũ nouit. q̃re plora
re iam nouit? Quia cepit ire in istaz
vitã: Sed si de ill᷑ captiuis est. ħ flet
⁊ gemit. sed veniet gaudium. Se-
quitur enim: Qui seminant in la-
crimis in gaudio metent: ¶ In-
ista vita que plena est lacrimis semi
nemus. Quid seminabimus: O-
pera bona Opera misericordie se-
mina nostra sunt: De quibus semi
nibus ait apostolus Bonum autez
facientes nõ deficiamus. tempore
em̃ ꝓprio metemus infatigabiles:
Itaqꝫ dum tempus habemus ope
mur bonum ad omnes: maxime ad
domesticos fidei. Loquẽs itaqꝫ de
ipsis elemosinis quid ait? Hoc aũt
dico. qui parce seminat p̄ce ⁊ metet
Ergo qui multũ semiãt ml᷑tũ metet
Qui p̄ce seminat p̄ce ⁊ metet. ⁊ qui
nichil seminat nichil metet: Quare
desideratis latos fundos vbi mul-
ta semina seminetis? Latior vobis
non est vbi seminetis. q̃ꝫ xpristus
qui in se voluit seminari: Terra vr̃a
eccl᷑a est. semiãte quãtum potestis.
Sed parum habes vnde facias? Ha
bes volũtatem: Quomodo nichil
esset quod habes si nõ adesset bona
volũtas. sic ⁊ quia nõ habes noli ẽe
tristis si est tibi bõa volũtas. Quid
em̃ seminas? Misericordiam: Et
quid metis? Pacem: Nũquid autẽ
dixerũt angeli. pax diuitib⁹ homib⁹
in terra? Sed pax in terra homib⁹
bone volũtatis: In vidua magna
volũtas. in zacheo caritas magna:
Suscepit dominũ hospitio. gaudẽs
suscepit: ⁊ dimidium patrimonij sui
pauperibus p̄misit se datuꝝ. ⁊ si cui
aliquid abstulerat quadruplũ reddi
tuꝝ. vt intelligas ꝓpterea sibi eũ te-
nuisse dimidiũ. nõ vt haberet quod
possideret. sed vt haberet vnde debi
ta redderet. Magna volũtas. Ml᷑
tum dedit multũ semiãuit. Ergo vi
dua illa que duo minuta misit parũ
seminauit? Immo tantum quãtuz
zache⁹: Minores ei facultates fere
bat sed parem volũtatem habebat:
Misit duo minuta de tanta volun
tate. de quanta zacheus dimidium
patrimonij sui: Si attendas quid
dederunt. diuersa inuenies: Si at-
tendas vnde dederunt. paris inue-

es. Quicquid habuit illa dedit. et
quod habuit dedit ille: Fac aliquem
non habere vel duos nummos. est
aliquid vilius quod seminemus vt
metamus illam messem? Est. Calicē
aque frigide qui dederit discipulo nō
perdet mercedem suam. Calix aque
frigide non duobus nūmis sed gra
tis constat: Tamen aliquando sic
gratis constat vt habeat illum alius
⁊ alius nō habeat. Si ergo ille qui il
lum habet det illi qui nō habet. tan=
tum dedit si de plena caritate dedit
quod dedit. tātū dedit q̄ntum illa in
duobus nummis. quātum zacheus
in dimidio rerum suarum Nō enī si
ne causa addidit calicem frigide. vt
pauperem ostenderet: Ideo dixit
calicem aque frigide. ne quis vel in
de causaretur ꝙ lignū non habuerit
vnde calefaceret aquam: Calicez aq̄
frigide qui dederit vni ex mīmis nō
pdet mercedem suam. Quid si nec
hoc habeat? Securus sit Et si nec h̄
habet. pax in terra hōibus bone vo
lūtatis. tantuz illud timeat ne habe
at ⁊ nō faciat Si enī habet ⁊ nō fa=
cit. intus gelauit: Nondum soluta
sunt pccā eiꝰ sicut torrētes ī austro.
quia voluntas frigida est Quid va=
lent tanta bona que possidemus?
Accedit voluntas feruēs iam solu=
ta calore austri. ⁊ si nichil habebat
totū illi computatur Quāta sibi pst=
tant mendici. intendat caritas ves=
tra quomodo fiat elemosina: Cer=
te mendici sunt ī q̊s fac; elemosinā.
mendici egent: Attendit; forte frēs
vestros si aliquid egent. tribuitis si
est in vobis xpristus eciam exteris.
Sed si illi sunt mendici qui professi
onem habent petendi in erumpna.
⁊ ipsi habent quod sibi prestent in=
uicem. non illos deseruit deus vn=
de probentur quia faciunt elemosi
nas: Iste non potest ambulare. q̄
potest ambulare pedes suos accō=
modat claudo Qui videt. oculos su
os accommodat ceco. ⁊ qui iunēis
est ⁊ sanus vires suas accommodat
vel seni vel egroto. portat illum. ille
indiget. ille diues est. Aliquando et
diues inuenitur pauper. ⁊ a paupe
re prestatur illi aliquid: Venit nes=
cio quis ad flumen tanto delicatior
quanto ditior. transire non potest:
Si nudatis membris transiret fri=
gesceret. egrotabit morietur Acce=
dit pauper exercitatior corpore tra
icit diuitem. elemosinam fecit in di=
uitem Ergo nolite eos tantum pu
tare. pauperes qui nō habent pecu
niam. In quo quisq̄ pauper est. ibi
illum vide. quia forte tu in eo diues
es in quo ille pauper est. ⁊ habes vn̄
accommodes. Forte membra tua
accommodas. ⁊ plus est q̄ si pecu=
niam accommodares: Consilio in
diget. tu plenus es consilio. In con
silio ille paup. tu diues es. Ecce nec
laboras nec aliquid pdis. das consi
lium ⁊ prestitisti elemosinam Mo
do fratres mei cum loquimur qua=
si paupes ad nos estis. ⁊ quia nob̄
deus dignatus est dare. damus in=
de vobis. ⁊ om̄s ab illo accipimus
qui solus est diues. Sic se g̊ tenet
corpus xpristi. membra socia sic cō
pingūtur et adunātur in caritate ⁊
in vinculo pacis. cum q̄sq̄ id qd̄ hēt
prestat ei qd̄ nō hēt. In eo qd̄ habet
diues est. in eo qd̄ ille nō hēt paup ē
Sic vos diligite. sic vos amate No
lite ad vos solos attēdere. sed atten
dite indigētes circa vos. Sed quia
cum laboribus ⁊ erumpnis fiūt ista
in ista vita nolite deficere. In lacri
mis seminatis. in gaudio metetis.

Quid enim frēs mei ipse agricola
quādo ꝓcedit cū aratro ⁊ portat se
mē. nōne aliquādo frigidus ē vēt⁹
⁊ ymber deterret? Attēdit celum vi
det tristem diē. tremit frigore. ⁊ ta-
mē ꝓcedit ⁊ semiāt: Timet eñ ne
cum tristem diem attēdit ⁊ expectat
diem letū. ne tempus trāseat. ⁊ nō i
ueniat qđ metat. Nolite differre
frēs mei. seminate in hyeme semina
te bōa opa ⁊ cū ploratis. qa qui se-
mināt in lacrimis in gaudio metēt:
Mittūt semina sua. bonā volūta-
tē ⁊ bōa opa: Euntes ibāt ⁊ flebāt
mittētes semiā sua. Quare flebant?
Quia inter miseros erāt. ⁊ miseri e
rant. Melius est frēs mei vt null⁹
sit miser. q̄z vt tu facias miām: Qui
eñ vt faciat miām optat esse mise-
ros. crudelem hēt miām. quō si me-
dicus vt exerceret artē suā optaret
esse multos egrotos. crudelis me-
dicina eēt: Melius est vt oēs sani
sint. q̄z vt exerceatur ars medici:
Melius est ergo vt oēs beati reg
nēt in illa patria. q̄z vt sit qb⁹ impen
datur misericordia: Tñ q̄z diu est q
bus impēdatur miā. nō deficiamus
in ista erumpna mittere semiā: Et si
cū fletu semiāmus. tñ cū gaudio me
temus. In illa eñ resurrectiōe mor
tuoꝝ recipiet quisq̄z manipulos su-
os. id est fructū semis. coronā gau
dioꝝ ⁊ exultatiōis Tūc erit tūphus
letātiū. ⁊ ipsi morti insultātiū in qua
gemebatur: Tūc dicent morti. vbi ē
mors cōtētio tua. vbi est mors acu
leus tuus? Sed quarē iam gaudent?
Quia portāt māipulos suos. quia
eūtes ibāt ⁊ flebāt mittētes semina
sua Quare mittētes semia sua? Qr
qui seminant in lacrimis in gaudio
metent: Isto psalmo exhortati vos
fuerim⁹. maxiē ad faciēdā miām. qa

hinc ascēditur. ⁊ videtis qa ille cātat
cāticū graduū q ascēdit: Memēto-
te. nolite amare descēdere ⁊ nō ascē
dere. sed ⁊ de ascēsiōe cogitate. qa q
descēdebat ab iherusalem in iherico
incidit in latroēs Nō descēderet et
nō incideret in latroēs: Iam ergo
adam descendit ⁊ incidit in latroēs:
Oēs eñ nos adam sumus. sed trā
siit sacerdos ⁊ cōtempsit. trāsiit leui
ta ⁊ cōtempsit. qa lex sanare nō po
tuit Trāsiit samaritanus quidā. id ē
dñs noster ihs xps Illi eñ dictū ē.
Nōne veꝝ dicimus qa samaritan⁹
es ⁊ deō niū hēs? Ille āt nō dixit nō
sum samaritan⁹ sed dixit ego deōni
um nō habeo Samaritanus eñ in
terptatur custos Si dicēt nō sum sa
maritanus. diceret nō sum custos:
Et quis alius custodiret? Deiñ po-
nēs similitudinē. trāsiit samaritan⁹
⁊ fecit cum illo miām sicut scitis: Ia
cebat autē in via vulneratus. quia
descendit Transiens samaritanus
non nos contempsit. curauit nos.
leuauit i iumētum in carne sua. per
duxit ad stabulum id est ad ecclām.
cōmēdauit stabulario id est aplō.
dedit duos denarios vñ curaretur.
caritatem dei ⁊ caritatem ꝓximi. in
hijs enim duobus preceptis tota
lex pendet ⁊ ꝓphete. Dixit autem sta
bulario Si quid amplius erogaue
ris in redeūdo reddam tibi Ampli⁹
erogauit apls. qa cū oīb⁹ apostolis
ꝑmissum eēt vt accipēt tāq̄z milites
xpristi stipendia a ꝓuincialibus xpi
ille māib⁹ suis laborauit ⁊ ānonas
suas prouincialibus doāuit. Om-
nia facta sunt. si descēdimus ⁊ vul-
nerati sumus. ascendamus cante-
mus ⁊ proficiamus vt perueniā-
mus:

Explicit ps centesim⁹ vicesim⁹ v. Incipit psalm⁹ cētesim⁹ vicesimus sextus:

INter ōnia cātica qb⁹ ē tytulꝰ cāticū graduū. iste ps aliqd āplius in tytulo accepit qd additū est salomōis Sic em̄ pnotatur. cāticum graduū salomōis Itaqꝫ fecit nos intētos iusitatioꝛ tytul⁹ ceteris. vt qram⁹ quare sit additū salomōis Nā qd sit cāticū graduū. nō opus est sepe repetere: Plura enim hinc dicta sunt. quia qui cātat ascendit. ascēdētis vox in affectū pietatis ⁊ caritatis ad illam supnam ihrl'm cui suspiramus q̄diu pegrinamur ⁊ vbi letabimur cū a pegriātiōe redierimus. Ascēdit ad hanc ōnis qui pficit. cadit ab hac ois q̄ deficit: Nec pedib⁹ ascēdere queras. nec pedib⁹ te descēdere putes. amādo deū ascēdis. amādo sc'lm cadis. Sūt ergo ista cantica amātiū qdam sancto desiderio flagrātiū Ardēt qui ista cātāt ex corde. quoꝝ eciam coꝛ ardēs iueitur in moribus. in bona cōuersatione in opibus secūdum pꝛecepta dei in contemptu tempoꝛalium. in caritate eternoꝛum. Sed quare sit additum salomonis q̄tum inspirauerit dn̄s dicam caritati vestre: Salomon erat tempoꝛe suo filius dauid magnus ille p quē sancta pꝛecepta ⁊ salubꝛia monita ⁊ diuina sacramēta spiritus sanctus in diuinis litterꝭ opatus est Nam ipse salomon mulierum amatoꝛ fuit ⁊ repꝛobatus ē a deo. ⁊ vsqꝫ adeo laqueus illi fuit illa cupiditas. vt a mulieribus eciam ydolis sacrificare cogeretur. sic de illo scriptura testis est. Sed si illo cadēte que per illum dicta sunt delerentur. iudicarentur quia ipse dixerat. non quia per illum dicta erant:

Optime igitur eciā hoc egit miā dei ⁊ spūs ei⁹. vt qcqd boni p salomonē dictū est deo tbueret². pcc'm āt hois hōi. Quid mirꝫ qa in pplo dei cecid' salomō: In padiso n̄ cecidit adam: Nō cecidit de celo āgelus ⁊ dyabolus factus ē: Ideo docem² in nullo hominū spē ēe ponēdā. qa ⁊ iste salomō edificauerat tēplū dn̄o. in typo qdē ⁊ in figura future eccl'e coꝛporis dn̄i. vn̄ dicit in euāgelio. solui te templū hoc ⁊ in triduo excitabo illud: Quia g̃ ipē edificauerat illd tēplū. edificauit sibi tēplū verus salomō dn̄s noster ihesus xp̄s ver⁹ pacificus Nomē em̄ salomōis interp̄tatur pacificus Est āt ille ver⁹ pacificus de q̄ dicit apl's. ipē est em̄ pax nostra qui fecit vtraqꝫ vnū Ipse est verus pacificus qui duos parietes e diuerso venientes in se copulauit quibus factus est lapis angularis. veniētem ppl'm ex circūcisione credētium. ⁊ veniētem ppl'm ex pꝛeputio gentiū. ⁊ ipoꝝ credētiū fecit vnā eccl'am de duob⁹ populis. ⁊ fact⁹ est illis lapis āgularis. ⁊ ideo ver⁹ pacificus qa g̃ ille verus salomō Salomō āt ille fili⁹ dauid de muliere bethsabee rex in israhel. figurā gestabat huius pacifici quando templum edificauit: Ideo ne illum putes salomonem quia edificauit domū deo. alium salomonem tibi ostendens ista scriptura. sic cepit in psalmo:

Psalmus:

NIsi domin⁹ edificauerit domum. inuanum laboꝛauerunt edificantes eam. Dominus ergo edificat domum. dominus ihesus xp̄s edificat domū suā Laboꝛāt m'lti in edificādo. sꝫ si nō ille edificet. iuanū laboꝛauerīt edificātes eā Qui

sunt isti q laborāt edificātes: Om̄s
q̇ in eccl'a p̄dicāt v̄bū dei. mīstri sa-
cramētoꝝ dei Oēs currimꝰ om̄s la
boramus oēs edificamꝰ mō. ⁊ ante
nos cucurrerūt laborauerūt edifi-
cauerūt. sed nisi dn̄s edificauerit do
mū inuanū laborauerūt edificātes
eam. Ideo quosdā videtes ruere a-
postoli ⁊ ꝓprie paulꝰ ait: Dies obs
uatis ⁊ ānos ⁊ mēses ⁊ tp̄a. timeo
vos ne forte sine causa laboraueri;
in vos. Quia nouerat se intus a do-
mīo edificari. plāgebat istos q̇a sine
causa laborauerat in eis. Nos ergo
loquimꝛ foris. ille edificat intus:
Quō audiatis nos aduertimꝰ. quid
cogitetis ille solus nouit qui cogi-
tatioēs vr̄as videt. ip̄e edificat ipse
monet ipse terret ipse intellectum a
perit. ipse ad fidē applicat sensum
vestrum. ⁊ tamen laboramꝰ ⁊ nos
tāq̄ operarij. sed nisi dominus edifica
uerit domū inuanū laborauerūt e-
dificātes eam Que aūt domus dei.
ipsa ⁊ ciuitas: Domus enim dei po
pulus dei. quia domus dei templū
dei Et quid dicit apostolus: Tēplū
eñi dei scm̄ est. quod estis vos Oēs
autem fideles que est domus dei n̄
solum qui modo sunt. sed ⁊ qui ante
nos fuerūt ⁊ iam dormierūt ⁊ qui
post nos futuri sunt. adhuc qui nas
ci habent in rebus hūanis vsq̄ in fi
nem seculi. cōgregati in vnū fideles
innumerabiles sed dn̄o numerati. d̄
q̇bus dicit apl's. nouit dn̄s qui sunt
eius. grana illa que mō gemūt inter
paleas q̄ massam vnā factura sunt
quādo area in fine fuerit vētilata. ō
nis ꝙ numerus fideliū scōꝝ ex hoībꝰ
cōmutādoꝝ vt fiāt eq̄les āgelis dei.
adiciūti eciā ipsi āgelis qui modo n̄
peregrinantur sed expectāt nos qn̄
a ꝑegriātiōe redeamꝰ. oēs simꝉ vnā
domū faciūt ⁊ vnā ciuitatem. ip̄a ē
iherusalem. Habet custodes: Quō
habet edificātes vt edificetur. sic ha
bet ⁊ custodiētes: Nam ad custodi
am ꝑtiēt qd̄ dicit apl's. timeo ne sic
serpēs euā seduxit astucia sua. sic et
vestre mētes corrūpātur a castita-
te que est in xpristo Custodiebꝫ cau
tus erat. vigilabat q̄tū poterat sup
eos q̇bus preerat Et episcopi h̄ fa-
ciūt Nam ideo altior locus positꝰ
est episcopis. vt ipsi sup̄intēdāt ⁊ tā
q̄ custodiāt pp̄l'm Nā grece qd̄ dr̄
episcopus. hoc latine sup̄intētor int
p̄tatur. q̇a sup̄intendit. q̇a desup vi-
det Quō eciā vinitori altior sit locꝰ
ad custodiēdā vineā. sic ⁊ episcopꝰ
altior locus factus est. ⁊ de isto alto
loco p̄iculosa redditur racio. nisi eo
corde stemus hic. vt humilitate sub
pedibus vestris simus ⁊ p̄ vobis o
remus. vt qui nouit mētes vestras
ipse custodiat. q̇a nos intrātes vos
exeūtes possumꝰ videre. Vsq̄ adeo
āt nō videmꝰ q̇d cogitetis in cordi-
bus vestris. vt neq̄ q̇d agatis in do
mibus vestris videre possumus:
Quomodo ergo custodimꝰ: Quo
modo homines. quātum possumꝰ.
quātum accepimus Et quia nos si-
cut homines custodimus. ⁊ ꝑfecte
custodire non possumus: ideo sine
custode remanebitis: absit: Nam
vbi est ille de quo dicitur: Nisi do
minus custodierit ciuitatem. inua
num laborant qui custodiunt eam:
Laboramꝰ in custodiēdo. s; vanꝰ ē
labor noster. nisi ille custodiat q̇ vi-
det cogitatioēs vestras: Custodit
ille cum vigilatis. custodit ⁊ cum dor
mitis Ille ei dormiuit i cruce semel
⁊ surrexit. iā n̄ dormit Estote isrl'. q̇a
n̄ dormit. nec dormitabit q̇ custodit
isrl' Eya frēs si volumꝰ sb̄ vmbra ala

rum dei custodiri. custodiam⁹ enim vos ex officio dispēsatiōis. s; custodiri voluim⁹ vobiscū tꝙ̄ vobis pastores simus. s; sb illo pastore vobiscū oues sum⁹. Tꝙ̄ vobis ex h̄ loco doctoēs sum⁹ sed sub illo vno magistro in hac scola vobiscū cōdiscipuli sum⁹. Si volum⁹ custodiri ab illo q̄ humiliat⁹ ē ꝓpter nos. ⁊ exaltatus est ad custodiēdos nos. hūiles simus. nemo sibi arroget aliqd. nēo hēt aliqd boni. nisi ab illo acceperit q̄ solus bonus est. Qui aūt sibi voluerit arrogare sapiētiam. stult⁹ est Sit hūilis vt veniat sapiētia ⁊ illūinet illū. Si āt añꝙ̄ veniat in illū sapientia putat se esse sapiētem. añ lucē surgit. ambulat in tenebris. Et qd audit in isto psalmo: Inuanū est vobis ante lucem surgē. Quid est in vanū est vobis añ lucem surgere: Si surgatis añꝙ̄ surgat lux. necē ē vt in vanitate remaneatis. q̄a in tenebris eritis. Surrexit lux nostra xp̄istus. bonū est tibi vt surgas p⁹ xp̄istū. nō surgas añ xp̄istu;. Qui surgūt añ xp̄istū: Qui se volūt preponere xp̄o. Et qui sunt q̄ se volūt p̄ ponē xp̄o: Qui volūt hic excelsi esse vbi hūilis ille fuit. Sint ḡ hic hūiles si volūt ibi esse excelsi vbi xp̄s excelsus est. Ait eñ de hijs qui illi adheserāt fide. in quibus ⁊ nos sumus si ⁊ nos puro corde in illū credimus. pater inquit quos michi dedisti volo vt vbi ego sum ⁊ ibi sint mecum. Magnum donum. magna gratia. magna ꝓmissio fratres mei. Et q̄s non vult esse cum xp̄isto vbi ē xp̄istus: Sed iam excelsus xp̄istus. Vis ibi esse vbi est excelsus: Esto humilis vbi ⁊ ille humilis fuit. ꝓpterea illis dicit ipsa lux. non est discipulus super magistrum. nec seruus super dominū suum. Qui volebant discipuli esse super magistrū. ⁊ serui volebāt esse super dñm suum. ante lucem volebant surgere. ⁊ inuanum ibant. quia non post lucem ibant. Illis ergo dicit iste psalm⁹ Inuanū est vobis ante lucem surgere Tales erant filij zebedei. qui anteꝙ̄ humiliarentur secūdum passionem domini. iam sibi loca eligebant vbi sederent. vnus ad dextram alter ad sinistra;. Ante lucem volebant surgere. ideo in vanum ibant. Reuocat illos dominus ad humilitatem cum hoc audiret ⁊ ait illis. Potestis bibere calicem quem ego bibitur⁹ sum: Ego veni humilis esse. ⁊ vos ante me vultis esse excelsi: Quo ego eo illuc sequimini ait. Nā si huc vultis ire quo ego nō eo. inuanū est vobis ante lucem surgere Et petrus añ lucem surrexerat. qñ cōsiliū dño dare voleb;. vt nō pateētur ꝓ nobis. Dixeāt eñ ille de passiōe sua in qua salui futuri eram⁹. de ipa hūilitate. hūilis ei passus est Cū ergo de passiōe sua futura diceret. expauit petr⁹. q̄ illū paulo ante dixeāt filiū dei. timuit ne moreretur. ⁊ ait illi. absit a te domine. ꝓpicius esto tibi. nō fiet istud. Ante lucem volebat surgere. ⁊ luci cōsiliū dare. Sed quid fecit dominus: Fecit illum vt post lucem surgat Redi post me sathanas. Ideo eñ sathanas. quia ante lucem vis surgere. redi post me vt ego precedā tu sequaris Quo ego eo illuc eas. nō quo tu vis ire illuc me velis ducere Ergo illis qui volebant ante lucem surgere dicit psalmus. inuanum est vobis ante lucem surgere. Et quando surgimus: Cum fuerim⁹ humiliati.

Surgite postea ꝙ̄ sedistis. Surrectio exaltatioē; sig̃t. sessio humili

tatē significat. Alijs locis intelligit᷑
sessio in honore iudicādi. alijs locis
humilitatē ōndit: Quō in honoē iu
dicādi sessio? Sedebitis suꝑ duode
cim sedes iudicātes duodecim trbꝰ
israhel: Quō i signo hūilitat⁊ sessio?
Hora sexta dn̄s fatigatꝰ sedit ad pu
teū Fatigatio dn̄i infirmitas domi
fuit. infirmitas v̄tutis. infirmitas
sapiētie. sed ipsa infirmitas hūilitas
Ergo si sedit ex infirmitate. sessio il
la hūilitatē significat. ⁊ ipa sessio ip-
sius id est hūilitas ipiꝰ ipa nos fecit
saluos. q̄a qd̄ infirmū ē dei fortiꝰ ꝙ̄
hoīs: Ideo dicit in quodam psalmo
dn̄e tu cognouisti sessionē ⁊ resur-
rectionē meā. id est hūilitatē meam
⁊ exaltationē meā Quid ḡ vos ante
lucē vultis exaltari o filij zebedei?
Sic em̄ loquamur ⁊ ipōs potiꝰ no
miēmus qui nō nobis irascūtur. q̄a
ideo de illis ista scripta sunt. vt alij
cauerent suꝑbiam in qua ipi correp
ti sunt: Quid ergo vultis ante lucē
surgere? Inuanum est vobis. Exal
tari vultis an̄ꝙ̄ humiliemi: Dn̄s ipe
vester qui est lux vestra. humilitus
est vt exaltaretur Audite paulum di
centem. qui cum in forma dei esset n̄
rapinam arbitratus est esse equalis
deo: Quare illi nō erat rapina? Qr
natura erat. q̄a in h̄ natꝰ erat. vt esset
eq̄lis illi a q̊ genitꝰ ē: Sꝫ qd̄ fecit? ꝓpter
nos semetipm exinaniuit formā ser
ui accipiēs. in similitudiē hoīm fac-
tus ⁊ habitu iuētus vt hō. hūiliauit
semetipꝫ factꝰ obediēs vsq; ad mor
tē. mortē āt crucis: Hec est sessio ip
sius sed audi resurrectionē. ꝓpt᷑ qd̄
deꝰ illū exaltauit ⁊ doāuit illi nomē
qd̄ est suꝑ ōne nomē Iā vos ad illd̄
nomē festinatis. surgite. sed post
ea ꝙ̄ sedistis Surgere vultis. sed ꝑ
mo sedete. ⁊ surgēs ab hūilitate ve-
nis ad regnū: Nā si preripis regnū
cadis a regno an̄ꝙ̄ surgas Potestis
bibere inq̄t calicē quē ego bibiturus
sum? Et illi. possumꝰ. Et ille. calicem
inq̄t meū bibetis. sedē āt ad dexterā
vel ad sinistrā meā sit. nō est meum
dare vobis. alijs paratū est a patre
meo: Quid est nō ē meū dare vob?
Nō est meū dare suꝑbis. hoc em̄ ad
huc erāt. sꝫ si vultis accipe nolite ēe
qd̄ estis. alijs paratū ē. ⁊ vos alij esto
te. ⁊ vobis paratū ē Quid ē alij estote?
Prius hūiliami. q̄ iā vultis exaltari:
Intellexerūt ergo hūilitatē futurā
sibi. ⁊ correcti sunt Ergo ⁊ nos hoc
audiamꝰ. q̄a hoc dicit psalmus iste.
surgite postea ꝙ̄ sedistis: Sed ne
quis putet se ad hoc sedere vt hono
retur. vt ostēderet q̄a sessionē istā
hūilitatē voluit cōmēdare. ne q̄s se
putaret iussum ēe sedere. aut ad iu-
dicādū aut ad epulādū ⁊ gaudēdum
⁊ maiorē suꝑbiā ibi q̄reret. in signifi
catioēm hūilitatis addidit: Qui
māducatis panem doloris: Illi ḡ
māducāt panē doloris. q̄ gemūt in
ista ꝑegriātiōe. ipi sunt in conualle
ploratiōis Ascēsioēs em̄ facit deus
in corde Sed vbi illas dispōit? Ascē
sioēs iq̄t i corde eiꝰ disposuit Quis?
Deus Si ascēsioēs i corde id̄ cātāt
cāticū graduū. hūiliem᷑ in seculo. as-
cēdamꝰ Quō? Corde Qr ipa ascēsio
cordis a cōualle ploratiōis surgit. i
conualle inquit ploratiōis Quomo
do erecti sunt montes. sic sederunt
cōualles. Conualles em̄ dicūtur lo
ca depressa terrarum. colles eminē
tiora loca. minꝰ tn̄ ꝙ̄ montes Mul
tū excelsa loca trax mōtes dicūtur:
Pax ē. nō ait a colle surgite. nec ait
a cāpo sed a cōualle. vt sit aliqd̄ hūi
lius ꝙ̄ campus est Si ḡ in conualle
ploratiōis māducas panē doloris

⁊ dicis. facte sunt michi lacrime mee
panes die ac nocte dū dr̄ michi coti
die vbi est de⁹ tuus. bene surgis qm̄
sedisti Et q̄si diceres. q̄n surgimus
mō iubemur sedere. q̄n erit nr̄a sur
rectio? Q̄n fuit domini. ad eū atten
de qui te precessit Nā si nō ip̄m attē
dis. inuanū ē tibi an̄ lucē surgē Ip̄e
q̄n exaltat⁹ est? Cū mortu⁹ est. Ergo
⁊ tuam exaltationē post mortē spe
ra In resurrectiōe mortuoꝝ spera
q̄a ille resurrexit ⁊ ascēdit: Sed vbi
dormiuit? In cruce Q̄n dormiuit in
cruce signū gestabat. ymmo imple
bat quod significatū ē in adā. q̄a cū
dormiret adā costa illi detractata ē.
⁊ eua facta est Sic ⁊ dn̄s cū dormi-
ret in cruce. latus ei⁹ lācea ꝑcussum
est. ⁊ sacramēta ꝓfluxerūt vn̄ facta
est eccl'a Eccl'a em̄ cōiūx domini fc̄a
est de latere. quō eua illa fc̄a ē de la-
tere Sed quō illa nō est facta nisi d̄
latere dormiētis: sic ista n̄ ē facta n̄
de latē dormiēt; Si ergo ille nō re
surrexit nisi mortu⁹: nō tu exaltati
onē speras nisi post hāc vitam: Sʒ
vt doceat te iste psalmus. q̄si inter-
rogaēs q̄n surgā fortassis ꝑus q̄ꝫ se
dero: Cum dederit inquit somp
nū dilect; eius Dat h̄ ergo deus cū
dormierint dilecti eius. tūc surgent
dilecti eius id est xp̄isti Om̄s enim
surgent sed nō quomodo dilecti ei⁹
Oim est resurrectio mortuoꝝ. Sʒ
q̄d ait ap̄ls: Om̄s q̄dē resurgemus
sed nō om̄s imutabimur Resurgūt
illi ad penam. resurgimus nos quo
modo resurrexit dn̄s noster. vt seq̄
mur caput nostrum si membra ipsi
us sumus Si autem membra eius
sumus. tunc sumus dilecti eius. tūc
ad nos pertinet illa resurrectio que
precessit in domino. vt lux surrexe-
rit ante nos nos post lucem. quia
inuanum est nobis ante lucem sur-
gere id est altitudinem querere an-
teq̄ꝫ moriamur. cum xp̄istus lux
nostra nō sit exaltatus in carne. nisi
postea q̄ꝫ mortuus est. Constituti
ergo membra eius ⁊ in membris e-
ius dilecti eius. cum somp̄nū acce-
perimus tūc surgemus in resurrec
tione mortuorum Viuis resurrexit
iam nō moriturus. Resurrexit laza
rus sed moriturus. resurrexit filia
archisynagogi sed moritura. resur-
rexit filius vidue sed moriturus. re
surrexit xp̄istus nō moriturus:
Audi apostolum. xp̄istus resurgēs
ex mortuis iā non moritur. ⁊ mors
ei vltra non dominabitur. Talē spe
ra resurrectionem. ⁊ ꝓpter hoc esto
xp̄istianus. nō ꝓpter felicitatem t̄
re huius Nam si ꝓpter felicitatem
terre huius vis esse xp̄istian⁹. quā
do illa lux tua non hic quesiuit mun
danam felicitatem. ante lucem vis
surgere. necesse est vt in tenebris ꝑ-
seueres. Mutare sequere lucem tu
am. qua ille resurrexit surge. Sede
prius ⁊ sic surge. cum dederit somp
num dilectis eius. Quasi querēs ite
rum quibus dilectis. Ecce here-
ditas domini filij merces fructus
vētris. Quādo dicit fruct⁹ vētris.
ꝑturiti sunt filij isti. Est quedā muli
er in qua sp̄ualiter ostēditur quod
dictum est eue. in gemitu ꝑturies:
Parit em̄ eccl'a filios cōiūx xp̄i. ⁊ si
parit ꝑturit. in c⁹ figūa eciā eua mat
viuoꝝ appellata ē. In mēbris ꝑturi
entis erat ille qui dicebat. filioli mei
quos iterum parturio donec xp̄is
tus formetur in vobis. Sed non
frustra ꝑturiuit nec frustra peperit
erit semen sanctum in resurrectiōe
mortuorū. habundabūt iusti q̄ dif-
fusi sūt modo toto orbe trarum Be-

mit illos eccl'a. ꝑturit illos eccl'a In
illa aũt resurrectiõe mortuoꝝ appeb[t]
ꝑtus eccl'e. ⁊ trãſiet dolor ⁊ gemit⁹:
Et qd dicetur: Ecce hẽditas dñi. filij
merces fruct⁹ vẽtris: Hui⁹ fructus
vẽtris. ñ h fruct⁹ Merces hui⁹ fruc
t⁹ vẽtr; q̃ ẽ: Ipa merces: Ipa m̃ces
resurgere a mortuis. Que est ipa m̃
ces: Surgere postea q̃ ſediſti Que
ẽ iſta merces: Letari postea q̃ mã-
ducaſti panẽ doloris Cui⁹ vẽtris:
Eccl'e In cui⁹ vẽtre. qa ei⁹ typum re
becca geſtabat. duo illi gemini tãq̃
duo populi luctabãtur Vna mater i
viſceribus ſuis diſſentiẽtes frẽs nõ
dũ natos cõtinebat: Pulſabant ma
terna viſcera. diſcordijs internis ge
mebat Illa vim paciebatur. ſed pa-
riẽs diſcernebat quos gemiõs ꝑg-
nãs ꝑtulerat: Sic ⁊ mõ frẽs q̃ diu
gemitus datus eſt eccl'e. q̃ diu ꝑtu
rit eccl'a. ipſi ſunt intus ⁊ boni ⁊ ma
li: Fructus aũt vẽtris in iacob erit. q̃
ipm dilexit mater. Jacob dilexi dicit
de⁹. eſau aũt odio habui. Ambo de v
no vtero ꝓceſſerũt. vnus amari me
ruit. alius reꝓbari In dilectis ergo
eius fruct⁹ erit. Ergo merces fruc-
tus vẽtris: Sicut ſagitte in ma-
nu potẽtis ita filij excuſſoꝝ: Vñ eñ
facta eſt hẽditas iſta frẽs: Vñ facta
eſt tam multa hereditas. de qua dici
habet in fine. ecce hereditas dñi filij
merces fruct⁹ vẽtris: Excuſſi ſt q̃dã
de manu dñi tãq̃ ſagitte ⁊ ierũt lõge.
⁊ totã terrã impleuerũt vñ pullulãt
ſancti: Nam ipſa eſt hereditas de q̃
dicitur. poſtula a me ⁊ dabo tibi gẽ
tes hereditatẽ tuã. ⁊ poſſeſſionẽ tu
am termiõs terre Et quõ ipa poſſeſ
ſio ꝑtenditur ⁊ creſcit vſq̃ ad fines
terre: Quia ſicut ſagitte i manu po
tẽtis. ſic filij excuſſoꝝ De arcu excu
tiũtur ſagitte. ⁊ q̃to fortior excuſſe

rit tãto lõgius vadit ſagitta: Quid
autem fortius excutiente domiõ de
arcu ſuo: Mãdat apoſtolos ſuos
non potuit eſſe reſiduũ quo nõ ꝑue
niret ſagitta a tam forti excuſſa:
Peruenit vſq̃ ad fines terre. ideo ñ
vltra. quia nichil eſt vltra generis
humani Nam tantas vires ille hẽt.
vt eciam ſi vltra eſſet quo ꝑtenderet
ſagitta. excuteret illuc ſagittam Sic
autem ſunt ⁊ filij excuſſorum. q̃mo
do ⁊ illi excuſſi: Queſitũ eſt eñ de h
verbo eciam ab hijs qui ante nos iſ
ta tractarũt. quare filij excuſſorum
dicti ſunt. vel qui ſunt intelligendi fi
lij excuſſoꝝ. ⁊ q̃buſdã viſum eſt ſicut
modo dixi filios excuſſoꝝ filios ẽe
apl'oꝝ Intendat paululum caritas
veſtra Queſitum eſt quare excuſſi
dicti ſunt apoſtoli. dictũ eſt a q̃buſ-
dã ideo illos appellatos excuſſos.
quia precepit eos dominus. ſi exie-
ritis de ciuitate in qua ñ audiũt voſ
excutite puluerẽ de pedibus veſtriſ.
Sed ait alius: Non ergo filij excuſ
ſorum dici debuerũt. ſed filij excuti
entium: Excutientes eñ illos fecit
dominus quibus dixit. excutite pul
uerem de pedibus veſtris. non ex-
cuſſos Subtiliter quidem q̃ſi con-
tradicere voluit precedẽti ſentencie
quia iam iſta tractata ⁊ dicta erant.
verũptñ nos q̃tũ adiuuat dñs q̃rẽ
tes quõ recte dici potuerint eciã ex-
cuſſi q̃bus ait domin⁹. excutite pul-
uerem de pedibus veſtris. iuenim⁹
nõ abſurde dici potuiſſe: Q̃muis ei
excuterẽt. ſeipõs excutiebãt: Hoc
dico. qui excutit. aut ſe excutit aut a
liquid aliud Si aliq̃d aliud excutiat.
excutiẽs ẽ. excuſſus nõ ẽ Si autem
ſe excutiat. ⁊ excutiẽs ẽ ⁊ excuſſus:
Intendite hoc planius dicam ſi po
tuero: Si aliud excutiat. excuti-

ens est nō excussus: si ab alio nō ex
cutiatur. excussus ē nō excutiēs Si
ā̄t excutiat seipm̄. excutiēs est q̇a ex
cutit se ⁊ excussus q̇a excutitur a se:
Queritur ergo quos excusserint a
postoli. vtiqꝫ seipōs. A pedib⁹ em̄
iuis puluerē excusserūt. Sed ait ali
q̇s Nō se excusserūt. sed puluerem:
Hoc plane nec calūpniose dr̄. Duo
bus em̄ modis dicim⁹ aliq̇d excuti:
siue illud quod inde excutitur. siue
illud vn̄ excutitur. Nam ⁊ excussus
est puluis dicimus. ⁊ excussa est ves
tis: Tenēt aliq̇ ⁊ excutiūt vestem. ⁊
exit inde puluis q̇ inheserat: Quid
dicis de puluere? Excussus est pul=
uis Quid dicis de veste? Excussa est
vestis Si ģ ⁊ qd̄ inde excutiēdo exi
liḣt. ⁊ illud vnde exiliḣt qd̄ inheserat
excussum dr̄. ⁊ puluis excussus est. ⁊
apostoli excussi sunt: Quare ergo
nō dicātur filij excussoꝝ filij apl̄oꝝ?
Sed est alia sentēcia quā ꝑtermittē
nō debem⁹ Ideo em̄ forte nō obscu
rius positū est. vt multos intellec=
tus generet ⁊ ditioēs. discāt hoīes
q̇a clausum inuenerīt qd̄ mltꝭ modis
apietur q̄si vno modo aptum inue
nirēt Dicim⁹ excuti eciā aliq̇d. vt exe
at inde qd̄ forte abscōditū est Aliter
em̄ dicim⁹ excuti vestem vt excutiāt
in̄ puluerē. ⁊ aliter dici⁹ excuti saccū.
vt illud qd̄ intus latebat exeat Ergo
intelligo frēs q̄tū possum filios ex
cussoꝝ fortasse ipōs apl̄os dictos
filios ꝓphetaꝝ: ꝓphete em̄ clausa sa
cramēta ⁊ apta cōtinebāt. excussi sūt
vt inde māifesta ꝓcederēt: Puta er
go ꝓphetā dixisse sicut dixit. agno=
uit bos possessorē suū ⁊ asinus p̄se
pe dn̄i sui. israhel āt me n̄ cognouit:
Hoc michi interim ad presens occ
rit quod de ꝓpheta dicerem. si aliud
occurrisset hoc autē dixissem: Hoc

ā̄t audiēs homo si asinū ⁊ bouem ⁊
pecora ⁊ iumēta q̄ videt cogitauerit
nescio quid intus tm̄ in volucro po
situ forinsec⁹ ꝑtractauit. quid ibi sit
nescit: Asinus ⁊ bos aliq̇d significāt
Quid ģ dr̄ hōi iam ꝓnūciare volēti?
Expecta clausū ē qd̄ tāgis. excute i
volucrū: ꝓpheta nescio q̇d istis vela
mibus noīm texit. nescio quē asinū
nescio quē bouē significat: Nā asi=
nus in figura populi dei iumētum
dei est. portās sessorē dn̄m ne erret
in via. ⁊ bos ille de quo dicit apl̄s.
boui triturāti os nō infrenabis:
Nūq̇d de bubus ꝑtiēt ad deū. dixit.
sed ꝓpter nos scriptura dicit: Ois
ģ qui p̄dicat v̄bū dei. monet. obiur
gat. terret. triturat areā. ⁊ bouis im
plet officiū: Veniebat bos de gēte
iudeoꝝ. inde em̄ predicatores apl̄i.
veniebat ⁊ asinus de gente prepucij
id est a gentibus: ¶ Venit enim vt=
portaret dominum. ⁊ ideo in asino
sedit dominus qui numq̄ꝫ portaue
rat hominem. quoniam ad gentes
lex nō missa erat nec ꝓphete: Ergo
quia ⁊ dn̄s noster ihesus xp̄s ciba=
ria nostra voluit esse. ⁊ ꝓpterea na=
tus in presepio collocatus est. cog=
nouit bos possessorem suū ⁊ asin⁹
p̄sepe dn̄i sui. Sꝫ nūq̇d ista exirent.
nisi saccus excuteretur? Nisi ꝓphe
tia inuoluta accedēte diligētia discu
teretur. nūq̇d opta exirēt ad nos?
Omnia ģ ista clausa erāt an̄q̄ꝫ veni
ret dn̄s Venit dn̄s ⁊ excussit illa clau
sa. ⁊ manifestata sunt. ⁊ excussi sunt
ꝓph̄e. ⁊ generati sūt apostoli. Quia
ergo excussis ꝓphetis generati sunt
apostoli. filij sunt excussoꝝ. ipi i ma
nu potētis positi tm̄ sagitte ꝑuene=
rūt vsqꝫ in fines t̄re. vn̄ dici h̄et i finē
ecce h̄editas dn̄i filij merces fructūs
vētris. q̄ id̄ de finib⁹ t̄re colligitur

ista hereditas. quia sicut sagitte in
manu potētis sic filij excussorum id
est sic filij ꝓphetaꝝ ⁊ apostoli fuerūt.
quasi sagitte in manu potentis: Si
potēs ille potēter excussit. si poten-
ter excussit vsqꝫ in fines terre ꝑuene
rūt quos excussit: Beatus vir qui
impleuit desideriū suum ex eis Eya
frēs mei. quis replet desideriū suuz
ex eis? Qui nō amat seculum. Qui
desiderio seculi plenus est. nō est q̄ i
tret quod illi predicauerunt: Funde
quod portas. ⁊ capax fiere ad id qđ
nō habes. id est desideras diuicias.
nō potes implere ex eis desiderium
tuum. desideras honoēs in terra. de
sideras ea q̄ eciā iumētis donauit de⁹
hoc est voluptatem tempalem ⁊ sa
lutem corpis. ⁊ alia. nō ex eis imple
bis desideriū tuū: Si aūt sic deside-
ras quomodo ceruus desiderat ad
fontes aquarum. si dicis desideat ⁊
deficit anima mea in atria domini.
imples desiderium tuum ex eis. nō
quia iam illi possunt tale desideriuz
implere. sed tales imitādo venis ad
eum qui impleuit desiderium ipsoꝝ
Nō cōfundetur cum loquetur ini
micis suis in porta: Frēs in porta
loquamur. id est vt oīs nouerit qđ
loquamur. Qui eīn nō vult loqui i
porta. latere vult quod loquitur. et
forte ideo vult latere quia malum ē
Si fidit. in porta loquatur. sicut di-
citur de sapiētia. in portis aūt ciui-
tatum audenter dicit Quāto tempe
iusticiā innocentes tenuerint non e
rubescent. hoc est in porta predicaē
Et quis est qui predicat in porta?
Qui p̄dicat in xp̄o. quia xpristus est
porta qua intramus ad illam ciuita
tem: Mentior si nō ipse dixit. ego
sum ianua Si ianua est ⁊ porta est.
Janua eīn dicitur dom⁹. ianua ciui
tatis porta est. porta domus ianua
est. Sed forte nō bene dicitur por-
ta. si nō bene dicitur ciuitas que dic
ta est domus: Vtrūqꝫ eīn pauloāte
dictum est. nisi dn̄s edificauerit do
mū. inuanū laborauerūt edificātes
eam. Et ne istam domū audiēdo p
uū aliquid putares. nisi domin⁹ in-
quit custodierit ciuitatem iuanum
laborauit qui custodit eam. Est er-
go domus que est ciuitas. Ipsa er
go habet ianuam tanqꝫ dom⁹. et hꝫ
portam tāqꝫ ciuitas. Qui est ergo
ianua domus. ipse est porta ciuita-
tis Ergo si xpristus porta ciuitatis
ille nō erubescit qui in xpristo stat ⁊
sic predicat. Qui aūt cōtra xpristuz
predicat clauditur contra illum por
ta Qui sunt isti qui cōtra xp̄m predi
cant? Qui negāt quia misse sunt sa-
gitte de manu potētis ⁊ ꝑuenerunt
vsqꝫ in fines terre. ⁊ ipsa hereditas
domini de qua dictum est. postula
a me ⁊ dabo tibi gentes hereditateꝫ
tuam ⁊ possessionem tuam termiōs
terre. Predicatum est. auditum est
anteqꝫ fieret. ⁊ iam factū nolunt ag
noscere Qui disputant ergo contra
xpristum. extra portam sunt. quia
suos honores querūt nō xpristi.
Qui āt p̄dicat i porta xp̄i honorē q̄-
rit nō suū. ⁊ iđ q̄ p̄dicat i porta dicit.
nolite in me p̄sumē. si eīn ꝑ me sed ꝑ
portā itrabitꝭ. Illi āt q̄ volūt hoīes
in seipōs p̄sumē. nolūt eos intrare
ꝑ portā. Nō mirꝝ si clauditur cōtra
illos porta. ⁊ ociosi p̄l'sent vt apiat'
Adestote ğ aio frēs ꝓpt' ecꝭ crastim
sermonem ex nostra pollicitatione
adiuuāte domino nobis reddendū
ex euangelio de columba. in cui⁹ no
mine ꝓmisim⁹ in illius misericordia
reddemus. Sed vt possim⁹ esse ydo
nei redditores. ne audaces fuerim⁹

pmissores. orate p nobis

Explicit ps cxxvi. Incipit cētesimus vicesimus septimus

Sicut dicit aplūs frēs carissimi spiritualibus spiritualia ꝯpamus: aīalis aūt hō nō percipit que sunt spūs dei Cauendū est ne hoīes aīales non pcipientes q̄ sunt spūs dei: scandalizentur potius in hoc psalmo q̄ȝ edificentur Nā breuiter q̄ȝ eum cū cantaretur audiuimus qꝛ breuis est curro eū non tractans sed legens Et videte si talia q̄sq̄ȝ cōcupierit p magno a deo q̄lia cōtinet iste psalmus et forte nō qꝛ desertus est ab illo sed qꝛ magis diligitur non accepit videritq̄ȝ illa q̄ hic sic audiuit eē premia timentiū deū habūdare illis q̄ non timent deū. nutent gressus illius ꝛ effundātur lapsu vestigia eius ꝛ dicat in corde suo sine causa se deū timuisse qn̄ illa dona nō meruit q̄ pmisit timentibus se: insup ꝛ illi acceperunt qui eū non solū nō timuerūt sed eciā blasphemauerūt Videte eī quid dicat ¶ Psalmus

Beati ōnes qui timent dn̄m: q̄ ambulant in vijs eius Labores fructuū tuorū mādūcabis: btūs es ꝛ bn̄ tibi erit Adhuc possumus et h̄ q̄ȝuis aīales beatitudinē futuri seculi cogitare Sed videte quid sequitur Uxor tua sicut vinea fertilis in lateribȝ domus tue: filij tui sicut nouellatio oliuarū in circuitu mēse tue Ecce sic bn̄dicetur homo qui timet dn̄ȝ Quomodo: Ut sit vxor eius tanq̄ȝ vinea fertilis in lateribȝ domus eius: ꝛ filij eius circūdent mensam eius tanq̄ȝ oliuarū nouellatio Ergo pdiderūt mercedem suā. qui pp̄ter deum eciā vxores ducere noluerunt: Sed ait q̄ noluit ducere vxorem Qualiter me deus bn̄dicet: Immo vo aut sic te bn̄dicit aut te non bn̄dicit Apte dicta sententia est: ecce sic bn̄dicetur homo q̄ timet dn̄m Quid hoc sibi q̄ vult fratres: Ne desiderando tpalem ꝛ terrenam felicitatem pdamus celestem pp̄heta tanq̄m inuolucrū nobis cōstituit Inuolucrū hoc nescio qd habet intus Meminit aūt caritas vestra cū supiorem psalmū vobis tractarem qui ē an̄ istum incurrisse nos in quēdam v̄sum obscurū vbi dictuȝ est. sicut sagitte in manu potentis sic filij excussorū: ꝛ cū quererem q̄ sint filij excussoꝝ. visum eē nobis suggerente quātum credimus dn̄o filios excussoꝝ aplōs esse dictos filios prophetarum Quare: Quia pp̄hete in enigmatibȝ locuti sunt ꝛ figuris rerū tanq̄m misterioꝝ inuolucris cooperuerunt intellectum: qui intellectus pdiē non potuit ad hoīes nisi inuolucra illa excuterentur Vn̄ dicti sunt illi filij excussoꝝ: qui de prophetis excussis pfecerunt Ergo ꝛ nos excutiamus istuȝ ne p inuolucra fallamur: ꝛ tangentes qd intus ē ꝛ non videntes dicamus forte lignum p auro aut testam p argento Excutiamus si videtur caritati vestre. aderit dn̄s vt procedat qd intus est: maxime frēs mei qꝛ martirū natalicia celebramus Quāta mala passi sunt martires quāta exicia quāta tormenta. squalores carcerum stricturas cathenarū. seuiciaȝ ferarum: ardorē flammarū aculeos ꝯtumeliarū Ista omnia passi eēnt. si nescio quid viderent quo se tenderet qd ad huius seculi felicitateȝ ptinere. Turpe est āt vt natalicia martirū celebremus horū videlicet seruorū dei cōtempnentium mūdum istū pp̄ter sempiternā felicitatem. ꝛ accipiamus qd hic scriptum est pro p̄nti felicitate vt cuicūq̄ȝ forte hōi dei fideli. cui il

liꝰ iherusalem cõtingat eciam ducta
vxore filios non habere: dicamꝰ nõ
timet homo iste dñm Nam si time-
ret dñm vxor eiꝰ tanq̄m vinea fertil'
eēt in domo eiꝰ non sterilis vt nullũ
generaret: ⁊ si timeret dñm hõ iste fi
lij ipiꝰ circũdarent mēsam ipiꝰ tanq̄
arbores oliuarũ Si eñ talia dixeri-
mus: aiāles sumꝰ non percipiētes q̄
sunt spũs dei Incipiamꝰ ⁊ nos excu
tere: vt simꝰ ⁊ nos filij excussorũ Si
enim erimꝰ filij excussoꝝ erimꝰ ī ma
nu potentis tanq̄m sagitte: ⁊ iacula
tur nos de ꝑcepto suo ī corda hoīm
nõdum amantiũ vt ꝑcussa sagitt ꝟ-
borum dei ament Nam si talia vl' ce
perimus ꝑdicare. filij aũt frēs mei ti
mete dñm. vt habeatis filios et ne-
potes vt gaudeat domꝰ vestra. non
sagittamꝰ vt ametur illa eterna ihe-
rusalem Remanebunt in amore t're
norum vt videntes ista habũdaē im
pijs ⁊ si nobis nõ audēt in corde suo
dicant q̄re ille qui nõ timet deum ple
nam domũ habet filijs? Et forte aliꝰ
dicit illi Adhuc nescis quid illi possit
cõtingere Quid si efferret illos qꝛ ñ
timet deũ ad h plures illi nati sunt vt
maiorē dolorē de illoꝝ morte pacia-
tur? Sed si talia dixeris. rñdebit tibi
ille ego noui hoīem impiuꝫ paganuꝫ
sacrilegũ adoratorem ydoloꝝ ⁊ for-
te nouit et verũ dicit. nec vnũ nouit
nec duos vel tres q̄m deduxerunt ad
fossam senem decrepitum mortuũ ī
lcõ suo turbe filioꝝ ⁊ nepotũ Ecce ñ
timuit dñm: ⁊ ꝓles fecũdissima do-
mus eiꝰ clausit ocl'os eiꝰ Quid ad h
dicturi sumꝰ? Nichil illi ꝑt euenie ma
li vt efferat filios suos viuus: q̄n iā
mortuꝰ a filijs ad sepulchrũ glorio-
sum deductꝰ est Excutiamꝰ ergo ex
cutiamꝰ si volumꝰ eē filij excussoruꝫ
exeat huc aliquid Est enim quidā ho
mo qui sic bñdicetur et nemo timet
dñm nisi qui est in mēbris ipiꝰ hōis
Et multi homines sunt: ⁊ vnꝰ hõ est
Multi enim xp̄iani ⁊ vnus xp̄s ipi
xp̄iani cũ capite suo qd ascendit in ce
lum vnus est xp̄s Nõ ille vnꝰ ⁊ nos
multi: sed ⁊ nos multi ī illo vno vnũ
Vnus ergo hõ xp̄s caput ⁊ corpus
Qd est corpus eiꝰ? Ecclā eiꝰ. dicente
ap'lo q̄m mēbra sumus corꝑis eius
⁊ vos aũt estis corpus xp̄i et mēbra
Intelligamꝰ ergo vocem huiꝰ hōis
in cuius corꝑe vnus sumus hõ: ⁊ ibi
videbimꝰ ista ꝟa bona iherusalē Sic
eñ dixit ī fine vt videas bona q̄ sunt
iherusalem Si āt ista bona terreno
oculo attenderis habũdantiam fili-
orum ⁊ nepotum ⁊ fertilitatem fecũ
ditatem qꝫ ꝯiugis nõ sunt bona illiꝰ
iherusalem: qꝛ bona ista ī terra mori
entium sunt. illa terra viuentiũ ē No
li valde ꝓ magno habere si habes fi
lios morituros: ⁊ si non añ te certe
post te Vis habere filios nunq̄ mori
turos ⁊ tecum semper victuros? Es
to in illiꝰ corꝑe de quo dictum ē vos
aũt estis corpus xp̄i ⁊ mēbra Nā vt
hoc oñderet ⁊ ip̄e psalmꝰ qꝛ sic ē ob-
scurus vt āmoneat pulsari sic operu
it vt velit excuti: a pluribꝫ cepit. bea-
ti ōnes q̄ timent dñm qui ambulant
in vijs eius Multis loquitur sed qꝛ
ipi multi vnum sunt in cristo sequit'
⁊ singulariter iam dicit labores fruc
tuum tuorũ manducabis Superius
dixerat beati omnes qui timent do-
minum qui ambulant in vijs eiꝰ mo
do quare labores fructuum tuorum
mãducabis ⁊ non mãducabitis? Et
quare labores fructuum tuoꝝ ⁊ nõ
labores fructuum vestrorum? Tam
in primo oblitus est qꝛ pluribus lo
quebatur Sed si iā excussisti quid ti-
bi respondit? Cum plures xp̄ianos

appello in vno cristo vnū intelligo
Plures ergo estis ⁊ vnus estis plu-
res sumꝰ ⁊ vnus sumꝰ Quomō plu
res sumꝰ ⁊ vnus sumꝰ: Quia illi ihe
remus cuiꝰ mēbra sumus ⁊ quoꝝ ca
put in celo est vt mēbra sequant᷑ Er
go ipse describat iā q̄ manifestū est
quē describit sic patebunt oīā que se
quuntur tātum vos timete dn̄m ⁊ ā
bulate in vijs eiꝰ ⁊ nolite zelare eos
qui nō ambulant in vijs eiꝰ qn̄ illos
videritis esse felices infeliciter Secu
li enim homines infeliciter felices sūt
martires aūt feliciter infelices erant
Erant em̄ ad tempꝰ infelices sed ine
ternum felices ⁊ in eo ipo qd̄ erāt ad
tempus infelices .putabantur magꝭ
infelices q̄ꝫ erāt Quid em̄ dicit apos
tolus: Quasi tristes semꝑ aūt gau-
dentes Quare spe: Et hic et ibi. pror-
sus ⁊ hic ⁊ ibi Hic ei vnde gaudemꝰ:
De spe Ibi vnde gaudebimus: De re
Magnū gaudium habet spes gau-
dentis Et si spe gaudētes . videte qd̄
seq̄tur: in tribulatiōe paciētes Mar
tires ergo id̄ in tribulatione pacien-
tes erant: q̄ spe gaudebant Sed q̄
nōdū erat illud qd̄ ꝓmittitur qd̄ di-
cit apostolus . spes aūt que videtur
non est spes . si aūt qd̄ non videmus
speramꝰ per pacientiam expectamꝰ
ecce quare omnia martires ꝑtulerūt:
q̄ qd̄ non videbant per pacientiā ex
pectabant Illi qui eos occidebant q̄
videbant amabāt . illi qui occideban
tur ad ea q̄ non videbant suspirabāt
et ea q̄ non videbant apprehendere
festinabant ⁊ qd̄ tardius occideban
tur. moras sibi fieri arbitrabātur Er
go frēs felix martir ⁊ vere felix ⁊ no
mine ⁊ corona cuiꝰ hodie dies ē: cō-
tempsit mūdum An forte q̄ timebat
dn̄m iō erat felix: Inde erat beatꝰ q̄
vxor eiꝰ tanq̄m vinea fertilis erat in

terra . et filij eiꝰ circūdederunt men-
sam eiꝰ: Omnia ista ꝑfecte habet sed
in corpore illiꝰ qui h̄ describitur ⁊ q̄
sic ille intellexit contempsit p̄ntia vt
acciperet futura Noueritꝭ aūt frēs
nō eum passum mortē quā alij marti
res passi sunt Cōfessus est enim dila
tus est ad tormenta alio die inuentū
est corpus exanime . clauserant em̄ il
li carcerem . sed corpori non spiritui.
Quem illic ꝑabant torq̄re carnifices
absentem inuenerūt . ꝑdiderunt seui
ciam suā: iacebat exanimis sine sen-
su illis ne torqueretur cū sensu apud
dn̄m vt coronaretur Vn̄ et iste felix
frēs nō tātum noīē sed ⁊ premio vi-
te eterne si ista dilexit Ergo sic audia
mus istū psalmū tanq̄m de cristo di
catur ⁊ omnes herentes corꝑi cristi
⁊ effecti mēbra cristi ambulemꝰ vias
domini: ⁊ timeamꝰ dn̄m timore cas
to timore ꝑmanenti in seculum secu
li Est em̄ alius timor quē caritas ex
cludit dicente iohāne timor nō est in
caritate: sꝫ ꝑfecta caritas foras mit
tit timorem Non de omni timore di
cit qd̄ mittitur foras a caritate: ha-
bes enim psalmū dicentē timor do-
mini castus ꝑmanens in seculū secu
li Aliꝰ ergo timor dn̄i ꝑmanet: alius
excluditur Timor qui excluditur cas
tus nō est: qui aūt ꝑmanet castꝰ est.
Quis ē timor q̄ excluditur dignami-
ni aduertere Aliqui ꝓpterea tm̄ timēt
ne aliquid mali in terra paciantur ne
illis egritudo accedat ne dāpnum ne
orbitas ne alicꝰ amissio cari ne exiliū
ne dāpnatio ne carcer ne aliqua tri-
bulatio ꝓpterea timent ⁊ tremūt Ad
huc timor iste nō est castꝰ: adhuc au
di Alius nō in hac terra pati timet sꝫ
gehennas timet: vn̄ terruit ⁊ domi-
nus audistis cū euangeliū legeretur
vbi vmes eoꝝ nō morientur ⁊ ignis

eoꝝ nō extinguetur Audiūt hec ho-
mines ⁊ qꝛ ve futura sunt impijs ti-
ment ⁊ ꝯtinent se a pccō :hn̄t timorē
⁊ per timorem ꝯtinent se a pccō Ti-
ment quidem : sed nō amant iusticiā
Cū āt per timorem se ꝯtinent a pec-
cato .fit consuetudo iusticie ⁊ incipit
qđ durum erat amari ⁊ dulcessit deꝰ:
⁊ iam incipit homo propterea iuste
viuere .nō qꝛ timet penas sꝫ qꝛ amat
eternitatē Exclusus ē ergo timor a
caritate :sed successit tiōr castꝰ Quis
est iste timor castus : Scđm quē de-
bemus frēs mei intelligere qđ dictū
est beati oēs qui timent dn̄m q̄ ābu-
lant in vijs eiꝰ Si potuero digne di-
cere de isto timore casto adiuuante
domino nrō ihū cristo multi fortas-
se hoc timore casto inflammabūtur
in amorem castū : nec possumꝰ expli
care fortassis nisi ꝓposita aliqua si-
militudine Pone aliquā feiām castā
timentē virū : aliam pone adulteraꝫ
⁊ ipa timet virū Casta timet ne disce
dat vir adultera ne veniat Quid si ā
bo absentes sunt : Illa ne veniat illa
ne tardet Absens ē quodāmodo cui
desponsati sumꝰ absens ē qui nobis
arram dedit spiritū sanctū :absens ē
q̄ nos redemit sanguine suo. spōsus
ille quo nichil est pulchriꝰ q̄ q̄ si fedꝰ
apparuit inter manꝰ ꝑsequentiū de
quo paulo an̄ dicebat ysayas . ⁊ vidi
mus eū ⁊ non habuit spēm neqꝫ de-
corem Ergo spōsus noster fedꝰ est :
Absit Quomodo illum v̄gines ama
rēt .q̄ in terra maritos nō quesierūt:
Ergo ꝑsequentibꝫ fedus apparuit ⁊
nisi eum fedum putarent nō insilirēt
nō flagellis cederent nō spinis coro
narent non sputis inhonestarent : sꝫ
qꝛ fedus illis apparebat fecerūt illi is
ta Non em̄ habebant ocl'os vn̄ xp̄s
pulcher videretur Qualibus oculis
xp̄us pulcher apparuit Quales ocu
los q̄rebat ipe xp̄us qn̄ dicebat phi-
lippo : tanto tp̄e vobiscū sum ⁊ non
me vidistꝭ: Isti oculi mūdandi sunt
vt possint videre illam lucem :⁊ leui-
ter tn̄ ꝑstricti splendore. accendunt'
amore vt sanari velint ⁊ fiunt illumi
nati Nā vt noueritꝭ qꝛ pulcher ē cris
tus qui amatur audi ꝓphetam : spe-
ciosus forma p̄ filijs hoīm Oēs ho-
mines supat illiꝰ pulchritudo Qua-
re amamꝰ qn̄ audimꝰ qꝛ passus ē ꝓ
nobis: Quid amamꝰ mēbra crucifix
a latus ꝑforatum : An caritatē cari-
tas amat : Amauit nos vt redama-
remus eū:⁊ vt eū redamare possimꝰ
visitauit nos spū suo Pulcher est ille
⁊ absens est Interroget se sponsa si
casta est In mēbris sumꝰ ōnes fra-
tres mei in mēbris ipiꝰ sumus :ideo
vnꝰ homo sumꝰ Videat vnusquisqꝫ
qualem timorē habeat : an eum quē
excludit caritas an castū ꝑmanentē
in seculuꝫ seculi Mō ꝓbabit dico et
ꝓbabit : absens est sponsus noster i
terroga ꝯsciām tuam Vis vt veniat
an adhuc vis vt tardet : Videte frēs
ego pulsaui ad ostia pectoꝝ vrōrum
vocē inhabitantiū ille audiuit Quid
singuloruꝫ quorūqꝫ modo ꝯscientie
dixerint ad aures meas qꝛ hō sum ꝑ
uenire nō potuit : ille qui absens est
p̄ntia corpis p̄ns est vigore maiesta
tis audiuit vos Qm̄ multi si dicatur
illis ecce iā xp̄us.cras dies iudicij nō
dicunt vtinā veniat Qui em̄ dicunt:
multū amant Et si dicatur illis tarda
bit timent ne tardet :qꝛ timor castus
ē Quomō aūt nō timetur ne tardet
sic cuꝫ venerit timebitur ne discedat.
Erat autē castus iste timor qꝛ tran-
quillus ⁊ securus Non em̄ deserem'
ab eo cuꝫ inuenerit nos homo aliq̄s
credens in eū Quādo quesiuit nos:

Nūq̄m q̄rereḿ eū Castus ergo timor frēs mei hoc habet: venit de amore Ille aūt timor nōdum castus p̄ncie penas timet: timor ē facit q̄cquid boni facit nō timore amittendi bonum illud. sed timore paciendi illud malū Nō timet ne p̄dat amplexꝯ pulcherrimi sponsi: sed timet ne mittatur in gehennam Bonꝯ est ⁊ iste timor vtilis est: nō quidem p̄manebit in seculum seculi sed nōdum ē ille castus p̄manens in sc̄l'm seculi In quo ē castus? Jam iterū aliquid īterrogo qḋ vosmetip̄os interrogetis Si deꝯ veniens voce p̄pria loqueretur nobis q̄ꝙ nō taceat loqui per lrās suas. et diceret homini peccaē vis. pecca fac quicq̄d te delectat q̄cquid amaueris in terra tuum fiat cui fueris iratꝯ interat quē rapere volueris rapiatur quē cedere cedatur quē dāpnaē dāpnetur quē possidere possideas nemo tibi resistat nemo tibi dicat quid facꝫ nemo noli facere qḋ velis. nemo q̄re fecisti habūdent tibi omnia ista terrena q̄ ꝯcupisti ⁊ viue in illis nō vsq̄ ad tempus sed semper: faciē tātum meam nūq̄ videbis Frēs mei vnde ingemuistis nisi qꝛ iam natꝯ ē timor castꝯ p̄manens in seculū seculi? Quare p̄cussum ē cor vestrum? Si diceret deꝯ faciem meā nūq̄m videbis: ecce omnia ista terrena felicitate omnibꝫ rebꝫ habūdabis circūfluent te bona tp̄alia nō illa amittis nō illa deseris quid vis ampliꝯ? Fleret q̄dem gemeret timor castꝯ ⁊ diceret Immo tollantur omnia: ⁊ faciem tuā videā Timor castus exclamaret de psalmis ⁊ diceret Deꝯ v̄tutum cōuerte nos: et ostende faciem tuam ⁊ salui erimꝯ Timor castꝯ exclamaret de psalmis. diceret vnam peciȷ a dn̄o Vide quō ardeat timor iste castꝯ amor verus amor sincerus: vnam peciȷ a dn̄o hāc req̄ram? Quid? Vt inhabitem in domo dm̄ per oēs dies vite mee Quid si p̄pter terrenam felicitatem? Audi q̄d sequitur Vt ꝯtempler delectationem dm̄ ⁊ p̄tegar in templo eiꝯ id ē esse templū eiꝯ et p̄tegi ab eo Hanc vnā peciȷ a dn̄o Hāc vnam si petieritis ad hanc vnā si cor vestrū exercueritis ⁊ hoc solum amittere timueritis nec inuidebitis felicitatibꝫ terrenis ⁊ illam felicitatem verā sperabitis ⁊ eritis in eius corpore cui cantatur. beati oēs qui timent dn̄m q̄ ambulant in viȷs eiꝯ Labores fructuū tuoꝝ manducabis O vos. o tu vos multi qui vnꝯ estis: labores fructuū tuoꝝ mādūcabis Quasi p̄uerse videtur dicere nō intelligentibꝫ Debuit ei dicere: fructum laboꝝ tuoꝝ māduca bis Multi em̄ māducant fructū laborum suoꝝ Laborant in vinea ip̄m laborem nō manducant sed qḋ de labore ip̄orum nascitur māducant Laborāt ecca arbores pomiferas Quis māducet labores? Nemo inq̄: sꝫ qḋ ille arbores attulerit. fructꝯ laboris ⁊ ip̄e iocūdat agricolā Quid sibi vult labores fructuū tuoꝝ manducabis? Modo labores habemꝯ: fructus postea erit Sed qꝛ ⁊ ip̄i labores nō sunt sine gaudio p̄pter sp̄ē de q̄ paulo an̄ diximus spe gaudentes in tribulatione pacientes mō nos ip̄i labores nr̄i iocūdant ⁊ letos nos faciunt de spe Si ergo labor noster potuit māducari ⁊ potuit iocūdare manducatus fructꝯ ip̄iꝯ laboris qualis erit? Māducabant labores suos q̄ eūtes ibāt ⁊ flebant mittentes semina sua Quāto iocūdiꝯ māducabant fructꝯ laborum qui venientes venient cū exultatione portātes manipulos suos? Et vt noueritis frēs qꝛ manducatur la-

boꝛ iste. in superioꝛe psalmo audistꝭ
dictum superbis qui an̄ lucem vole-
bant surgere id est an̄ xp̄m non ꝑ hu
militatem q̄ surrexit cristꝰ dictuꝫ est
illis. surgite postea q̄ꝫ sedistis id ē hu
miliamini ⁊ in̄ surgite: qꝛ ⁊ ille humi
liari venit qui exaltatꝰ est ꝓpter vos
Et qd dictū est: Qui manducatis pa
nem doloꝛis Iste ē laboꝛ fructuū pa
nis doloꝛis Nisi em̄ māducaretur n̄
diceretur panis Nisi āt haberet ali-
quam suauitatē panis iste: nemo il-
lum māducaret cum tanta suauitate
Ploꝛat ī gemitu q̇ oꝛat Dulcioꝛes st̄
lacrime oꝛantium q̄ꝫ gaudia theatro
rum Et audi flammam desiderij qua
māducatur iste panis de quibꝫ dicit.
qui māducatis panem doloꝛis Alio
loco dicit amans iste cuiꝰ vocem in
psalmo plerūqꝫ agnoscimꝰ: facte st̄
michi lacrime mee panes die ac noc
te Vn̄ facte sunt lacrime panes: Dū
dicitur michi cotidie vbi ē deus tuus
An̄q̄m em̄ videamus eū qui nos di-
lexit qui nobis pignus dedit cui des-
ponsati sumꝰ insultant nobis paga
ni ⁊ dicunt. vbi est qd colunt xp̄iani:
Ostendant nobis quē colunt Ecce
ego ostendo illi deum meū: ⁊ ip̄e os-
tēdat michi deū suum Cum tibi hoc
dicit paganus: nō inuenis qd illi os-
tendas. quia nō est cui ostēdas Re-
dis ergo ⁊ plāgis ad deum. qꝛ illi sus
piras an̄q̄m videas. ⁊ desiderio ip̄iꝰ
gemis ⁊ qꝛ in ip̄ius desiderio ploꝛas
dulces sunt ⁊ ip̄e lacrime ⁊ ꝓ cibo ti
bi erunt: qꝛ factus est tibi ⁊ ip̄e pāis
die ac nocte dum dicitur tibi cotidie
vbi est deus tuꝰ Sed veniet deꝰ tuꝰ
de quo dicitur vbi est ⁊ absterget la-
crimas ⁊ ip̄e pro pane lacrimarū suc
cedit et te ineternū saginabit: qꝛ erit
nobiscum v̄bum dei quo pascuntur
angeli Interim mō laboꝛes fructuū
postea fructꝰ laboꝛis Laboꝛes fruc
tuum tuoꝝ manducabis: btūs es ⁊
bn̄ tibi erit Beatus es de p̄n̄ti est: bn̄
tibi erit de futuro est Cū manducas
laboꝛes fructuū tuoꝝ beatus es: cū
ꝑueneris ad fructum laboꝝ tuoꝛum
bene tibi erit Quid dixit: Nam si be
ne tibi erit. vtiqꝫ beatus eris: ⁊ si be-
atus eris. vtiqꝫ bn̄ tibi erit Si inter
est inter spem ⁊ rem Si spes tā dul-
cis quāto res dulcioꝛ erit: Iam veni
amus ad illam Vxoꝛ tua xp̄o dicitur
Ergo vxoꝛ eiꝰ eccā eiꝰ Eccā eiꝰ vxoꝛ
eius: nosipsi sicut vinea eius fertilis
Sed in quibꝫ vinea fertilis: Videmꝰ
enim ꝑietes istos intrantes multos
steriles: videmus qꝛ istos ꝑietes in-
trant multi ebriosi. feneratoꝛes mā
gones. querentes soꝛtilogos eūtes
ad p̄cantatoꝛes. ⁊ p̄cantatrices quā
do illis caput dolet Ista ē fertilitas
vinee. ista est vbertas vxoꝛis: Nō ip
sa est: iste spine sunt sꝫ nō vbiqꝫ Spi
nosam habet quādam fertilitatē ⁊ ē
vinea fertilis Sed in quibꝫ: In late-
ribus domus tue Nō omnes dicū-
tur latera domꝰ Quero em̄ q̇ sint la
tera domus Quid dicam: Parietes
sunt quasi lapides foꝛtes Si de hoc
habitaculo coꝛpoꝛali diceret: foꝛte h̄
intelligeremꝰ latera Latera dicimꝰ
domus eos q̇ inherent cristo Non
enim sine causa ⁊ in sermone cotidia
no dicimus de aliquo qui foꝛte male
agit ex maloꝛum consilijs amicoꝛuꝫ
de illo dicimꝰ mala latera habꝫ Quid
est mala latera habet: Mali illi inhe
rent Ergo ⁊ de alio bona latera habꝫ
bonis ꝯsilijs viuit Quid est hoc: Bo
nis consilijs regitur Ergo latera do
mus sunt illi qui inherent cristo: nec
sine causa ⁊ ip̄a cōiunx de latere fac-
ta est Viro doꝛmiente eua facta est.
moꝛiente cristo ecclesia facta est: et

illa de latere viri qn̄ latus lancea per
cussum est ꝛ sacramenta ꝓfluxerunt
Ergo vxoꝛ tua vt vinea fertil' Sed i
quibus? In lateribꝫ dom⁹ tue In a-
lijs qui nō adherent xp̄o steriles: ſꝫ
nec illos in vinea cōputabo Filij tui
Que ē vxoꝛ ꝛ q̄ sunt filij? In istis car
nalibꝫ nupcijs ꝛ ꝯiugibꝫ alia vxoꝛ. et
alij filij: in eccl'a que vxoꝛ ipi filij Ad
eccām enim ptinebant apostoli et in
mēbris eccē erant Ergo in ꝯiuge ipi⁹
erant: ꝛ cōiunx erant scōm portionē
suam quā in mēbris optinebāt Qua
re ergo de illis dicitur cum recesserit
ab eis spōsus tūc ieiunabūt filij spō-
si? Ergo ipa ꝯiunx: ꝛ ipa filij Miruꝫ
dico frēs mei. in v̄bis dm̄ inuenimus
eccām ꝛ frēs ipi⁹ esse et soꝛores ipi⁹
ēē ꝛ mrēm ipi⁹ esse Nam cū ei nūcia
retur mater ei⁹ et frēs foris stantes
qꝛ foris stabāt typū gerebant Quis
typus matris? Synagoga Quis ty
pus fratrum carnaliuꝫ? Iudei foris
stantes Et foris stat synagoga Nā
maria in lateribꝫ dom⁹ eius ꝛ cogna
ti eius ex v̄ginis marie cōsanguinita
te venientes. qui in eū crediderūt in
lateribꝫ domus eius: nō in quātū car
nali cōsanguinitate iuncti erant. sed
in quātum v̄bum dei audiebant ꝛ fa
ciebant Hoc em̄ respondit dn̄s ꝛ ait
que michi mater aut qui frēs? Unde
tēptauerunt quidam dicē qꝛ cristus
mrēm nō habuit: qꝛ dixit que m̄ ma-
ter Quare? Ergo petrus ꝛ iohānes
ꝛ iacobus ꝛ alij apostoli prēs nō ha
buerūt in terra? Et tn̄ quid eis dicit?
Nolite vobis dicere prēm sup terrā
vnus est enim pater vester qui in cel'
ē Nō ergo in patre docebat discipu
los hoc in matre ipse demonstrauit
Uult enim dn̄s vt consanguinitatibꝫ
terrenis p̄ponamus deum Defer pa
tri quia pater est defer deo qꝛ de⁹ est
Generauit te pr̄ accōmodando car-
nem suam: creauit te deus adhiben-
do potentiam suam Ne irascat' pa-
ter cū deus illi p̄ponitur: ymmo gau
deat sibi tm̄ deferri. vt ille inuēt⁹ eēt
qui ei deberet preponi Ergo quid di
cam? Dn̄s quid ait? Que michi ma-
ter aut qui frēs? Extendit man⁹ sup
discipulos suos ꝛ ait: ecce mater me
a ꝛ fratres mei Frēs erant ꝛ mater
Quō erant? Addidit: ꝛ qui fecerit vo
luntatem patris mei. ipi m̄ frater et
soꝛoꝛ ꝛ mater est Puto frater ꝓpter
sexum virilem quē habet eccl'a quos
hic in mēbris habet xp̄ūs Mater q̊-
modo. nisi qꝛ xp̄ūs est xp̄ūs in xp̄ia-
nis quos cristianos cotidie parit ec
clesia? Ergo in quibꝫ intellig' cōiugē:
in illis mrēm in illis filios Dicat' er-
go quales debēt eē filij Quales? Pa
cifici Quare pacifici? Quia beati pa
cifici qꝛ ipi filii dei vocabūtur Quia
ergo in oliua fructus est pacis. oleū
enim pacem significat qꝛ caritatem
significat sine caritate nulla pax est:
ꝛ manifestū est qꝛ qui diuiserūt pacē
non h̄ñt caritatē Un̄ iam exposui ca
ritati vestre quare colūba folia cum
fructu poꝛtauit ad archā vt significa
ret qꝛ et illi qui foris baptizati sunt si
cut ligna illa extra archam baptizati
sunt: non sola folia habuerunt id est
v̄ba sola. sed habuerūt ꝛ fructū qd̄ ē
caritas ipsa columba illos repoꝛta-
uit ad archam ꝛ veniūt ad vnitatem
Tales ergo filij debent eē in circuitu
mense dm̄ velut nouellatio oliuaruꝫ
Perfcā res est magna beatitudo Iā
quis ibi nolit eē? Cū videris aliquem
blasphemū habere vxoꝛem filios ne
potes ꝛ te forte nō habere: noli zela
re Uide qꝛ ꝛ in te cōpletum est: ſꝫ spi

ritualiter An forte nō es in mēbris?
Si nō ibi es plange: qꝛ nec hic nec ibi
Si aūt ibi securꝰ esto: qꝛ ⁊ si ibi ⁊ nō
hic fructuosiꝰ ibi ꝗ̄ hic Si ergo habe
mus. quare habemꝰ? Quia timemꝰ
dn̄m Ecce sic bn̄dicetᷣ hō: qui timet
dn̄m Ille est hō. q̄ sunt hoīēs? Et ibi
hoīēs hō: qꝛ multi vnū. quia cristus
vnus Bn̄dicat te dn̄s ex syon Ce-
peras em̄ attendere. ecce sic bn̄dice-
tur homo qui timet dn̄m Jam forte
oculi tui ibant per illos q̄ non timēt
dn̄m: ⁊ videbant ibi vxores fecūdas
filios habūdantes circuire mensam
patris sui Nescio qua ibas ⁊ non ex
syon Bn̄dicat te dn̄s: ſʒ ex syon No
li querere illas bn̄dictiones q̄ non ex
syon Nō bn̄dixit dn̄s tales frēs mei
Bn̄dictio ista dm̄ est Aut si non est a
domino. quis ducit vxorem si nolit
dn̄s? Quis possit eē sanus si nolit do
minus? Aut quis possit esse diues si
nolit dn̄s? Dat illa. sed nō vides: qꝛ ⁊
pecoribꝫ dedit Nō g̊ de syon est ista
bn̄dictio Benedicat te dn̄s ex syon.
Et videas bona iherusalē Nam il
la bona nō sunt ihr̄l'm Vis videre qꝛ
non sunt bona iherusalem Et auibus
dictum est crescite et multiplicamini
Pro magno vis habere qd̄ auibꝫ do
natum est? Voce quidem dei donatū
est quis nesciat? Sed vtere bōis istꝫ
si accipis: ⁊ magis cogita quō nutri
as qui nati sunt ꝗ̄ vt nascantur Nō
em̄ iam felicitas est habere filios sed
bonos habere De nutriendis labo-
ra. si nati fuerint si aūt non nati. age
grās deo forte minꝰ sollicitꝰ eris: et
tn̄ sterilis nō remansisti illiꝰ matris
Forte per te nascuntur spūaliter de
ista matre qui sunt in nouellis oliua
rum circūeūtes mensam dm̄ Cōso-
letur ergo te deꝰ. vt videas bona ihe
rusalem Illa enim bona sunt Quare
sunt? Quia eterna sunt Quare sunt?
Quia ibi est rex: ego sum q̄ sum Ista
v̂o bona sunt ⁊ nō sunt: non em̄ stāt
labūtur fluunt Filij sunt pˀuuli blan-
diris pˀuulis blandiūtur pˀuuli nūq̄ᷓ
stant in eo? Sed optas vt crescāt vt
accedat etas optas: sed vide qꝛ cum
accedit vna altera moritur Veniēte
puericia moritur infantia. veniēte a
dolescentia moritur puericia: veniē
te iuuētute moritur adolescentia ve
niente senectute moritur iuuentꝰ ve
niente morte moritur ōnis etas Nō
optas gradꝰ etatis: sil' optas ⁊ mor
tes etatum Non sunt ergo ista De-
inde nati sunt tibi filij in terra tecum
victuri an te pociꝰ exclusuri ⁊ succes-
suri? Ad eos gaudes qui nati sunt vt
excludaris? Nati em̄ pueri tanq̄m hᷓ
dicant parentibꝫ suis Eya cogitate
⁊ vos ire hinc agamꝰ ⁊ nos minimū
nostrū Minꝰ est em̄ generis hūāni
tota vita tēptationis qꝛ dictū ē vniū
sa vanitas omnis hō viuens ⁊ tamē
si gaudetur ad filios successuros q̄n
to gaudendum est ad filios cum qui
bus permanebimus et ad illum pa-
trem cui nati sumus non moriturū?
Sed vt nos cū illo viuamꝰ: ip̄a sunt
bona iherusalem. qꝛ ip̄a sunt Bene-
dicat te ergo dominus ex syon: et vi
deas bona que sunt iherusalem Nā
ista que attendis bona cecus vides:
videas sed illa bona que corde viden
tur Et q̄m diu videbo bona iherusa-
lem Omnes dies vite tue Sʒ si vi
ta tua eterna fuerit: in eternum vide
bis bona iherusalem Ista autem fra
tres mei bona sunt. sed non omnes
dies vite tue vides Non enim quan

do exis de corpore moreris: perseuerat vita tua Corpus moritur sed vita et spiritus perseuerat Oculi nō vident. quia discessit qui per oculos videbat Vbicūqz est qui per oculos videbat videt aliquid Non enim mortuus erat diues ille: qui in terra induebatur purpura et bisso Si mortuus eēt: apud inferos non torqueretur. Optandum illi forte erat vt moreretur: sed malo suo vixit apud inferos Torquebatur enim: et non videbat bona illa que in terra dimiserat Hec erat vita ipius talis. et bona illa non videbat Ergo tu talia desidera bona que videas omnes dies vite tue. id ē vt cum ipis bonis viuas in eternum Que sunt ergo illa bona fratres attendite Dici pñt bona ista: Aurum ē argentū est. fundus amenus ē marmorati parietes sunt. tecta laqueata sunt: Absit Ista habūdantius pauperes habent in hac vita Plus ergo pauperi videre celum stellatum q̄ȝ diuiti tectum inauratū Fratres ergo quid est illud bonum quo accendim᷑ cui suspiramus quo inflammamur. propter quod bonum adipiscēdum et videndum tantos labores sustinemus sicut audistis cum legeretur apostolus quia omnes qui volūt pie viuere in cristo ihesu persecutionem paciuntur: Non enim modo qz dyabolus per reges non seuit. ideo cristiani non paciuntur persecutionem: Si mortuus est dyabolus: mortue sunt persecutiones Si autem ille aduersarius noster viuit. vnde nō tēptationes suggerit vnde non seuit vnde non minas aut scādala procurat: O si icipias pie viuere: videbis quia omnis qui vult pie viuere in xp̄o ihesu persecutionem pacietur Propter q̄d ergo patimur tantas p̄secutiōes: Si enim in hac vita in xp̄o sperātes sum⁹ tantū ait apostol⁹: miserabiliores sum⁹ omnibꝫ hominibꝫ Propter quid dāpnati sunt ad bestias martires: Quod ē illud bonū dici potest vnde: Aut que lingua dicat aut q̄ aures audiant: Et quidem illud nec auris audiuit: nec in cor hōis ascendit Amemus tamen: proficiamus tantum Videtis enim quia pugne nō desunt: et pugnamus cum cōcupiscencijs nostris Pugnamus foris cum infidelibus et inobedientibus hominibus: pugnamus int⁹ cum suggestionibus cum perturbationibꝫ carnalibus Vbiqz pugnamus adhuc qz corp⁹ quod corrumpitur aggrauat animam Pugnamus adhuc quoniam si spiritus vita est tamen corpus mortuum ē propter peccatum Sed quid futurum est: Si autem spirit⁹ eius habitat in vobis: qui suscitauit cristū ex mortuis viuificabit et mortalia corpora vestra propter spirituꝫ qui habitat in nobis Cum ergo viuificata fuerint membra nostra mortalia iam nichil resistet spiritui nostro non fames erit. non sitis erit: qz de corruptione corpis ista nascunt᷑ Ideo reficis quia a te aliquid deficit Concupiscentie delectationum carnalium contra nos pugnant Mortem portamus infirmitate corporis sed cum mors ipa conuersa fuerit in illam incommutabilitatem et corruptibile hoc induerit incorruptionem. et mortale h̄ induerit imortalitatē q̄d audiet tc̄ mors: Vbi ē mors cōtentio tua vbi ē mors acule⁹ tu⁹: Et

forte moritur ⁊ dicitur Restāt aliqui
inimici nō sequitur nouissima inimi-
ca mors: cum hec destructa fuerit in
mortalitas succedit Si nullus erit
inimicus quasi nouissima destrue-
tur mors Bonuꝫ nostrū cui suspira
mus pax erit Ecce bonū frēs: mag-
num bonum pax vocatur Querebā
tis quid vocaretur: aurū est an argē
tum est an fundus an vestis? Pax ē:
non pax qualem inter se hn̄t hoīes. i
fidam instabilē mutabilem incertaꝫ.
nec pax talis qualem secū habet ipse
vnꝰ hō Diximus em̄ qꝛ ⁊ secum pug
nat homo Vsqꝫ quo domet ōnes cu
piditates adhuc pugnat Qualis er-
go pax? Quā oculus nō vidit nec au
ris audiuit Qualis pax? De iherusa-
lem qꝛ iherusalem interp̄tatur visio
pacis Si ergo bn̄dicat te dn̄s ex sy-
on ⁊ videas bona q̄ sunt iherusalem
⁊ videas omnes dies vite tue Et
videas non filios tuos tātum sed fi-
lios filiorū tuorū Quid est filios tu-
os? Opa tua que hic agis Qui sunt
filij filiorꝫ? Fructꝰ opm tuorꝫ Facis
elemosinas filij tui st: ꝓpter elemosi
nas accipis vitam eternā: filij filio-
rum tuorꝫ sunt: videas filios filioruꝫ
tuorꝫ ⁊ erit qd̄ sequitur quo cōcludit
Pax super israhel Hec pax vobis
p̄dicatur a nobis. ipa amatur a nob:
ipa vt a vobis ametur optamꝰ Ad il
lam pacem ꝑueniunt qui ⁊ hic pacifi
ci fuerint Illi sunt ⁊ hic pacifici qui ⁊
ibi qui circūeūt mensam domini tanqꝫ
nouellatio oliuarum. vt non sit steri
lis arbor qualis fuit illa ficulnea vbi
fructum non inuenit esuriens dn̄s ⁊
videtis quid ei ꝯtigerit folia sola ha-
bebat fructum nō habebat Sic sunt
qui v̄ba habēt: ⁊ facta nō habent Ve
niens esuriens dn̄s nō ibi inuenit qd̄

manducet: qꝛ fidem nr̄am ⁊ facta bo
na esurit dn̄s Pascamꝰ illum bn̄ vi-
uendo: ⁊ pascet in eternum nobis vi
uere donando
Explicit psalmꝰ centesimꝰ vicesimꝰ
septimꝰ Incipit cxxviijꝰ.

Psalmꝰ quē cantauimꝰ bre
uis est: sed sicut scriptū ē in
euangelio de zacheo statu-
ra breuis ⁊ magnꝰ in ope sicut scrip
tum ē de illa vidua q̄ duo minuta mi
sit in gazophilacium. breuis pecunia
sed magna caritas sic ⁊ iste psalmus
si v̄ba numeres breuis est: si senten-
cias appendas magnus est Non q̊
nos poterit diuciꝰ vsqꝫ ad fastidium
detinē Qua re adiutat prudentia vr̄ā
⁊ assit intentio xp̄iana: sonet v̄bū dei
volentibus oportune. nolentibꝫ im-
portune Inuenit sibi locum inuenit
corda vbi requiescat inuenit terram
vbi germinet ⁊ fructū ferat Nam qꝛ
mlti mali sunt ⁊ iniqui quos portat
eccl'a vsqꝫ i finem manifestū est ⁊ hij
sunt quibꝫ v̄bum dei sup̄fluum est et
aut sic in illos cadit quō semē in via
ꝯculcatur et a volatilibꝫ colligitᷣ. aut
sic in eos cadit quō semen in petro-
sa loca. vbi non habet terrā multam
statim exit ⁊ calefacto sole arescit qꝛ
non habebat radicem: aut sicut inter
spinas quod ⁊ si germinet ⁊ conetur
in auras surgere offocatur tamē mlͤ
titudine spinarum Tales aūt sunt q
verbum dei cōtempnūt sicut via aut
qui ad horam gaudent ⁊ facta tribu-
latione sicut ab estu solis arescūt aut
qui cogitationibus ⁊ curis et sollici-
tudine huius mundi tanq̄m spinis a
uaricie suffocāt qd̄ in illis cep̄at ger-
minare Est eciā t̄ra bona quo semen
cū ceciderit affert fructū aliud trice-
num aliud sexagenum. aliud cētenuꝫ

siue parũ siue multũ omnes in hor-
reo erunt Sunt ergo tales ꝛ prop-
ter hos loquimur propter hos loq-
tur scriptura: ꝓpter hos nõ tacet e-
uangelium Sed illi audiant ne forte
aliud sint hodie aliud cras. ne forte
mutentur audiendo aut arent viam
aut lapides purgent aut spinas euel
lent: dicat spũs dei. dicat nobis can-
tet nobis. si velimus saltare siue no
limus cantet ipe Sicut em̃ qui saltat
mẽbra mouet ad cantum: sic qui sal
tant ad p̃ceptum dei opibus obtem
perãt sono Jdõ qui noluerint hoc fa
cere quid illis dñs dicit in euãgelio:
Cantauimus vobis ꝛ non saltastis:
planximus ꝛ non lamentastis Can-
tate ergo. credimꝰ in dei miãm. quia
erunt de quibus nos ꝯsoletur Nam
qui pertinaces sunt. pseuerẽt in ma
licia: Quis audiunt v̾bum dei scanda
lis cotidie perturbant eccãm De ta-
libus dicit iste psalmꝰ Sic em̃ cepit

Psalmus

Sepe expugnauerũt me a iu-
uentute mea Eccl'a loquitur de hijs
quos tolerat ꝛ tanq̃m diceretur nũ-
quid modo olim est ecclesia ex q̊ vo-
cãtur sancti: Est ecclesia in terra Ali
quando in solo abel ecclesia erat ꝛ ex
pugnatus ẽ a fratre malo ꝛ perdito
cayn Aliq̃n in solo enoch ecclesia eãt
ꝛ translatus est ab iniquis Aliq̃n in
sola domo noe eccã erat ꝛ pertulit õ
nes qui diluuio ꝑierunt: ꝛ sola archa
natauit in fluctibꝫ ꝛ euasit ad siccum
Aliq̃n in solo abraham eccl'a erat et
quãta pertulit ab iniquis nouimus
Jn solo filio fratris eiꝰ loth ꝛ in do-
mo eiꝰ in sodomis eccã erat: ꝛ pertu
lit sodomoꝝ iniq̃tates ꝛ ꝑuersitates
quousq̃ deꝰ eum de medio ipoꝝ li-
berauit Cepit eẽ ꝛ in pp'lo isrl' eccl'a
pertulit pharaonem ꝛ egiptios Ce-
pit ꝛ in ipa eccl'a id est in populo isrl'
numerꝰ scõꝝ: moyses ꝛ ceteri sanc-
ti ꝑtulerunt iniquos iudeos populũ
isrl' Ventum est ꝛ ad dñm nostrũ ihe
sum xp̃m p̃dicatum ẽ euangeliũ Dixit
in psalmis Annũciaui et locutꝰ sum
multiplicati sunt suꝑ numerũ Quid
est suꝑ numerũ: Nõ solũ illi qui cre-
diderunt qui ꝑtinent ad numerũ scõ
rum. sed ꝛ super numerũ: intrãt mul
ti iusti. sed plures iniqui. ꝛ pertule-
runt iusti iniquos Qñ: Jn eccã Nũ
quid mõ solum ex quo enumerat. ex
quo ꝯmemorat: Jdõ ne miraret' mo
do eccl'a. vel ne quisq̃m miraretur in
eccl'a. volens esse mẽbrum bone ec-
clesie: audiat ꝛ ipam eccãm matrem
suã dicentez sibi Noli mirari ad ista
fili: sepe expugnauerunt me a iuuen
tute mea Magnꝰ effectus sic cepis-
se psalmuz. sepe expugnauerunt me
a iuuẽtute mea: quasi aliq̃d iam loq-
batur Videtur em̃ non cepisse: sꝫ res-
pondisse Rñdeat aũt quibusdã cogi
tantibꝫ ꝛ dicentibus: Quãta mala ꝑ
ferimus Quãta scandala crebrescũt
cotidie qñ iniqui intrant in eccãm et
portamꝰ eos: Rñdeat ãt eccã de qui
busdã id ẽ de fortiore voce rñdeat q-
relis infirmoꝝ ꝛ ꝯfirment firmi ĩfir
mos. ꝛ grãdes ꝑuulos. ꝛ dicat eccã
Sepe expugnauerũt me a iuuẽtute
mea Dicat v̾o nũc isrl': sepe expug
nauerunt me a iuuentute mea Dicat
illud non illud timeat Quo em̃ valet
q̃d cũ dixisset. sepe expugnauerũt me
addidit a iuuẽtute mea: Jã mõ ecc̃e
senectꝰ expugnat'. sed nõ timeat Di
cat. sepe expugnauerũt me a iuuẽtu
te mea Nũquid idõ non ꝑuenit ad se-
nectutem q꞉ non cessauerunt illi ex-
pugnando: Nunquid delere potue

runt: Dicat vero isrl' et consoletur se israhel: cōsoletur se ipa ecclesia de p̄teritis exemplis ꝛ dicat Sepe expugnauerunt me a iuuentute mea Quare expugnauerunt: Etenim nō potuerunt michi: supra dorsum meum fabricauerūt pccōres longe fecerūt iniusticiam suā Quare expugnauerūt: Quia non potuerunt m̄ Quid ē non potuerunt michi: Fabricare Quid ē non potuerunt michi: Nō illis consensi ad malū Omnis em̄ malus iō ꝑsequitur bonū: qꝛ non illi cōsentit bonus ad malum Faciat aliquid mali ñ obiurget epūs. bonus ē episcopus: obiurget epūs. malus est epūs Rapiat aliquid: taceat cui rapit bonus est Saltim loquatur ꝛ reprehendat ꝛ si non repetat malus ē Malus est q̇ rep̄hendit raptorem ꝛ bonus ē qui rapit: Ambulet mādu cemus et bibamus cras em̄ moriemur Econtra apostolus: corrūpunt mores bonos colloquia mala Sobrij estote ꝛ iusti ꝛ nolite peccare Sonat v̄bum sonat sermo cōtradictor libidinis At ille amicus libidinis sue ꝛ inimicus ꝩmoni cōtradicenti amice sue. infest⁹ est ꝛ odit sermonem dei Facta ē amica amica auaricia: inimicus deus Contradicit em̄ de⁹ auaricie: ꝛ vult nichil possideri auaricia Ego possidear clamat Quid vis auaricia possideri: Dura iubet: leuia iubeo Onus e⁹ graue est: sarcina mea leuis est Jugū ei⁹ asperum ē: iuguꝫ meum lene est Noli velle auaricia possideri Jubet auaricia mare trāseas ꝛ obtempas. iubet vt te v̄etis ꝓcellisq̄ cōmittas: iubeo ego vt añ ostium tuū ex eo qd̄ habes des paupi Piger es ad faciendū ante te opus bonū et strennuus es ad transeundū mare: qꝛ auaricia imperat seruis qꝛ deus iubet odisti Et qd̄ cū odisse ceperit: Incipit velle criminari eos a quibꝫ audit bona precepta ꝛ velle per suspicationes suas crimina q̄rere seruorum dei Qui nobis ista dicunt ꝛ ipi non faciunt ista. ꝛ ista siue que fiunt siue que nō fiunt. et que non fiunt dicuntur fieri. ꝛ que fiunt bene. dicuntur male fieri: ꝛ que toleram⁹ ad culpam nostrā applicātur Nos quid r̄ndem⁹: Noli me attendere. sermonē isti⁹ attende ipe tibi loquitur per quemlibet huic tu inimicus es Cōcorda cū aduersario tuo cū es cum eo in via Aduersariū tuum sermonem dei fecisti Noli attendere quia ille tibi loq̄tur Mal⁹ est ꝑ quem tibi loquitur: sed non est mal⁹ qui tibi loquitur sermonē dei Accusa deum: accusa si potes Credit fratres huc vsq̄ ꝑuenisse eos de quibus dicitur sepe expugnauerunt me a iuuentute mea: vt eciam ipm deum accusare non dubitent Accusas auarū ꝛ ille accusat deum q̇ fecit aurū Noli auarus esse: ꝛ non faceret de⁹ aurum Jam hoc restat. quia mala tua opera cohibere non potes: accusas opera bona dī Displicet tibi creator ꝛ fabricator mundi. non faceret ꝛ solem: qꝛ multi in fenestris contendūt de luminaribꝫ ꝛ ad iudicia se trahūt O si vicia nostra cohibeamus qꝛ bona sunt omnia. quia bon⁹ deus q̇ fecit omnia: ꝛ laudāt illum opa sua cōsiderata quia bona sunt. ab eo q̇ habet spiritum considerandi spiritum pietatis ꝛ sapientie Vndiq̄ de⁹ laudatur ab operibus suis Quō illū laudāt opera sua: Per os triū puerorū in camino ignis Quid pretermissum est: Laudat celum laudant angeli: laudant sydera. laudant sol et luna:

laudant dies ⁊ noctes . laudat quic-
quid germinat de terra. laudat q̇cq̇d
natat in mari . laudat q̇cquid volitat
in aere: laudāt omnes mōtes et col-
les laudant frigora ⁊ estas et cetera
oīa q̄ deus fecit Audistꝭ qꝛ laudāt de
ū nūq̇d audistꝭ ibi qꝛ laudat deū aua
ricia qꝛ deū laudat luxuria? Nō lau-
dant ista: qꝛ nō ip̄e illa fecit Laudāt
ibi hoīēs deū: hōis creator est deus
Auaricia opus ē mali hōis hō ip̄e o-
pus est dei Et q̇d vult deꝰ? Occidere
in te q̄d ip̄e fecisti: ⁊ saluare te quē fe
cit ip̄e Noli fenerarē: tu accusas scrip
turam dicentem q̇ pecuniam suā nō
dedit ad vsuram Nō ego illud scrip
si. non de ore meo primo exijt: deum
audi Et ille: clerici nō fenerāt? Et for
te qui tibi loquitur non fenerat sꝫ si
fenerat fac qꝛ et ip̄e fenerat . nūquid
fenerat qui per ip̄m loquitur? Si fa
cit q̄d tibi dicit . ⁊ nō facis tu: tu in ig
nem ille in regnum Si nō facit q̄d ti
bi dicit ⁊ pariter facit mala q̄ facis et
dicit bona que nō facit: ꝑiter in ignē
fenum ardebit ꝟbum āt domini ma
net ī eternum Nūquid ardet sermo
qui tibi per illū locutꝰ est? Aut moy-
ses est qui tibi loquitur. id est bonus
⁊ iustus famulꝰ dei: aut phariseus ē
cathedra moysi sedens Audisti et de
ip̄is q̄ dicunt facite q̄ aūt faciunt face
re nolite Non habes tu vn̄ te excu-
ses qn̄ sermo dei tibi loquitur: qꝛ nō
potes interficere sermonem dei Cri
minari q̄ris eos per quos tibi loqui
tur sermo dī Quere quātum vis . dic
quātum vis . blasphema quātuꝫ vis:
sepe expugnauerunt me a iuuentute
mea Dicat ꝟo isrl̄ sepe expugnauer̄t
me a iuuentute mea Audent eciā fe-
neratores dicere nō habeo aliud vn̄
viuam Hoc michi ⁊ latro diceret de
prehensus in fauce hoc ⁊ fractor di-
ceret deprehensus circa ꝑietem alie
num: hoc michi ⁊ leno diceret emēs
puellas ad ꝓstitutionem . hoc et ma
leficus incantās mala ⁊ vendēs ma
liciam suam Quicq̇d tale ꝓhibere co
naremur rn̄derent omnes quia non
haberent vn̄ viuerent qꝛ in̄ se pasce-
rent quasi non hoc ip̄m in illis maxi
me puniendū est . qꝛ artem nequicie
diligerent vn̄ vitam transigant ⁊ in-
de se volunt pascere vnde offendant
eum a quo omnes pascuntur Sꝫ cū
clamaueris hoc et dixeris illi respon
dent si sic non huc accedimus: si sic n̄
intramus in ip̄am ecclesiam Veniāt
intrent audiant . sepe expugnauerūt
me a iuuentute mea etenim non po-
tuerunt michi Super dorsum meuꝫ
fabricauerunt peccatores: hoc ē nō
potuerunt agere vt cōsentiam: fece-
runt quod portem Qm̄ preclare dic
tum est . ꝙ optime significatum est .
etem̄ non potuerunt michi: suꝑ dor
sum meū fabricauer̄t pccōres Agūt
nobiscū primo . vt ꝯsentiamꝰ illis ad
facta mala: si non cōsenserimus to-
lerate nos dicunt Ergo quia nō po-
tuisti michi: ascende in dorsum meuꝫ
portare te habeo quousqꝫ veniat fi-
nis Sic em̄ michi preceptum est . vt
fructum afferam cū tolerantia: nūc
te corrigo . tolero te: aut forte cū to
lero te corriges te Si non te corrigꝭ
vsqꝫ in finem tolero te vsqꝫ in finem.
et vsqꝫ in finem: super dorsum meuꝫ
eris vsqꝫ ad tempus Nūquid semꝑ
super dorsum meū eris? Veniet em̄
qui inde te excutiat Veniet tempus
messis veniet finis seculi mittet deus
messores . messores aūt angeli sunt .
separant malos de medio iustorum
sicut zizania a tritico . frumentum re
condent in horreo: paleas autem cō
burent igni inextinguibili Porta-

ui quousq3 potui: iam gaudēs tran-
seo in horreū dei ꝛ securꝰ canto Se-
pe expugnauerūt me a iuuētute me
a Quid em̄ michi facere potuerūt q꞉
expugnauerūt me a iuuentute mea?
Exercuerūt me nō oppresserunt Va
luerūt michi sicut ignis ad aurū: nō
sicut ignis ad fenum Ignis em̄ acce
dens ad aurū sordem tollit: accedēs
ad fenum in cinerem vtit Etem̄ non
potuerūt michi q꞉ non cōsensi: quia
non me fecerūt quales sunt ipi Sup
dorsum meum fabricauerunt pccō-
res: longe fecerunt iniusticiam suā.
Fecerunt qd̄ tolerem ꝛ non fecerūt
cui cōsentirē Iam ergo iniusticia ip
sorum longe est a me Mali mixti sūt
bonis: nō solum in seculo sed ꝛ in ip
sa intus eccā mali mixti sunt bonis.
Nostis ꝛ pbastis ꝛ magis pbabitꝭ
si boni fueritis Cum em̄ creuisset her
ba ꝛ fructum fecisset: tunc apparue-
runt zizania Nulli apparent mali in
eccā nisi ei qui fuerit bonꝰ Nostis ḡ
q꞉ mixti sunt: ꝛ sp ꝛ vbiq3 dicit scrip-
tura q꞉ non sepabuntur n̄ in fine Sic
quomodo mixti sunt longe sunt a se
Ne q̇s ergo ex eo qd̄ mixti sunt mali
inter bonos putaret iniq̄tatē eē iux
ta iusticiam: nō potuerūt inq̄t michi
id est dixerunt ꝛ maledixerūt mādu-
cemus ꝛ bibamꝰ cras em̄ moriemur
Nō corruperūt sermones mali mo
res bonos: in eo qd̄ audiui a deo nō
cessi sermonibꝫ hominū. fecerunt m̄
pccōres qd̄ portarem nō cui cōmisce
rer ꝛ facta est iniquitas eoꝝ longe a
me Quid em̄ tam ppe q̄ duo hoīēs i
vna eccā? Quid em̄ tam longe q̄ ini-
quitas a iusticia? Vbi est em̄ consen-
sio: ibi ppinquitas Ligantur duo et
mittūtur ad iudicem latro ꝛ colligia
tus ille sceleratus ille innocens: vna
cathena ligantur ꝛ longe sūt a se Quā
tum longe sunt a se? Quātum longe
est scelus ab innocentia Ecce isti lon
ge sunt a se ab inuicem Alius latro i
hyspania facit scelera primus ē ei q
facit in affrica Quātū primꝰ? Quā
tum sibi iungūtur scelus ꝛ scelꝰ: quā
tum sibi iungūtur latrociniū ꝛ latro
cinium Nemo ergo timeat mixtos
sibi corpe malos. longe ab illis sit cor
de ꝛ securus portat qd̄ nō timet Lō
ge fecerunt iniustiam suam. quid oc
currit? Florent illi q̇ regnant inique
ꝛ vt sermonem loquamur vulgi to-
nant iniqui. extolluntur in typos in
calūpnias Quid ergo? Semp h̄? Nō
Audi quid sequitur Dn̄s iustꝰ cō-
cidet ceruices pccōrum Intēdat ca-
ritas vestra Dn̄s inquit iustꝰ conci-
det ceruices pccōrum Quis nō ɔtre
miscat? Quis em̄ non peccauit? Do-
minus iustꝰ cōcidet ceruices pccōrū
Omnibꝫ qui audiunt intrat tremor
in cor: si credunt scripture dei Si em̄
sibi sine causa tundunt hoīēs pecto-
ra mētiuntur quia tundūt pectora si
iusti sunt: et in eo qd̄ mētiuntur deo
fiūt pccōres Si ergo vaciter sibi tū-
dunt pectora: pccōres sunt Et quis
nostrū nō sibi tundit pectus? Et q̇s
nostrū nō elidit oculos ad *terram* si
cut ille publicanus ꝛ dicit dn̄e ppiciꝰ
esto m̄ pccōri? Si ergo oēs pccōres
ꝛ nemo inuenitur sine pccō: oībꝫ ti-
mendꝰ ē gladius in ceruices q꞉ dn̄s
iustꝰ cōcidet ceruices pccōꝝ Nō pu
to frēs mei q꞉ omnia omniū pccōrū
sꝫ in mēbro qd̄ pcutit ibi designat q̇s
pccōres pcutiat Nō em̄ dixit domi-
nus iustꝰ ɔcidet manꝰ pccōrum aut
dn̄s iustus cōcidet pedes pccōꝝ nō
dixit: sed quia pccōres supbos vole
bat intelligi. superbi autem oēs cer-
uicati sunt qui nō solum faciūt mala
sed nec agnoscere volunt: ꝛ quando

obiurgantur iustificant se ⁊ dicūt ec
ce fecisti. saltim agnosce quid fecerꝫ
Odit deus peccōrem. oderis ⁊ tu. cō-
iungere deo. simul ꝑsequimini pecca
tum tuū Nō inqt: ego bene feci. deꝰ
male fecit Quid ē hꝫ? Ego nichil ma-
le feci iquit: qꝛ saturnꝰ fecit qꝛ mars
fecit: qꝛ venus fecit Ego nichil feci:
stelle fecerūt Iustificas te: accusas
deū qui fecit stellas. qui ornauit ce-
lum? Itaqꝫ qm̄ iustificas peccatū tu
um ⁊ supbis aduersus deū qꝛ te facꝫ
extra culpam ⁊ deum in culpa ⁊ tan
tum erexisti ceruicē tuā et cucurristi
cōtra deum sicut scriptū ē in iob di-
cebat de impio peccōre currens adū-
sus deum in crassa ceruice scuti sui et
ibi ceruicem noiāuit qꝛ sic te erigꝫ et
non elidis oculos ad terrā ⁊ tundis
pectus ⁊ dicis dn̄e ꝓpiciꝰ esto m̄ pec
catori. sed iactas te de meritis tuis.
⁊ vis mecū inquit deus iudicio ꝯten
dere intra mecuꝫ in iudiciū cū debe-
as in reatu tuo satisfacere deo ⁊ cla-
mare ad illū qd̄ clamatur in alio psal
mo. si iniquitatem obseruaueris do
mine dn̄e quis sustinebit. clamaē ad
illuꝫ qd̄ clamatur in alio psalmo. ego
dixi dn̄e miserere mei sana aiām me-
am qꝛ peccaui tibi. qm̄ hoc nō vis di
cere. sed iustificas facta tua adūsus
sermonem dei: venit in te qd̄ sequitꝛ
scriptura et dicit dn̄s iustus cōcidet
ceruices peccōrum Confūdantur
⁊ auertantur retrorsum oēs q̄ ode-
runt syon Qui oderunt syon oderūt
eccām Syon eccā est: et qui intrant
in eccām ficte oderunt eccām: q̄ no-
lunt obseruare verbū dei. oderūt ec
clesiā Sꝫ sup dorsum meū fabricaue
runt Quid factura ē eccā nisi porta-
tura vsqꝫ in finē? Sꝫ qd̄ de illis dicit
⁊ seqtur: Fiant sicut fenū tectorū
qd̄ priusq̄m euellatur aruit Fenū tec
torum herba est q̄ nascitur in tectꝫ in
solario in tegulato: in alto videtur ⁊
radiceꝫ nō habet quāto meliꝰ hūiliꝰ
nasceretur ⁊ leuiꝰ viresceret? Mo-
do nascitur altiꝰ ad celeriorem aridi
tatem nōdum euulsum ē ⁊ aruit nō-
dum finiti sᷓt in iudicio dei ⁊ iā nō ha
bent succū viriditatis Attēdite opa
ipsoruꝫ ⁊ videte qꝛ aruerūt: sed viuūt
⁊ hic sunt. nōdum ergo auulsi sᷓt Aru
erunt sed nōdum auulsi sunt: facti sᷓt
sicut fenū tectorū qd̄ prius q̄ꝫ euella
tur aruit ⁊ venient messores sꝫ nō de
illis implēt manipulos Venturi sᷓt e
nim messores ⁊ collecturi sunt triti-
cum in horreū ⁊ zizania alligabūt et
mittent in ignē sic ⁊ fenū tectorū ex-
purgatur ⁊ q̄cquid in̄ euellitur in ig-
nem mittitur qꝛ ⁊ prius q̄ꝫ euellētur
aruit: nō tn̄ implet messor manꝰ Se
quitur em̄ ⁊ dicit Non repleuit ma
num suā messor ⁊ sinū suū q̄ manipu
los colligit Messores aūt angeli sᷓt
dn̄s dicit Et non dixerūt trāseun-
tes viā bn̄dictio dn̄i sup vos bn̄diximus vob in noiē dn̄i Nostis em̄ fra
tres qn̄ transitur ꝑ opantes est con
suetudo vt dicatur illis bn̄dictio dn̄i
sup vos Et magis ista ꝯsuetudo eāt
in gente iudeoꝝ Nemo trāsibat ⁊ vi
debat aliquos facere aliqd̄ opꝰ in a-
gro vel in vinea vel in messe vł aliqd
eiusmodi: nō licebat transire sine be
nedictione Alij sunt qui manipulos
colligūt alij sunt trāseuntes viā Qui
manipulos colligunt non de illis re-
plent manus quia non colligitur ad
horreum fenum tectorum Qui sunt
qui manipulos colligunt? Messo-
res Qui sunt messores? Dominꝰ di-
cit messores autem angeli sunt Qui
sunt transeuntes? Illi qui iam per vi
am istam id est per vitā istam trāsie
runt hinc ad patriā Apostoli transe

euntes erant in ista vita: ꝓphete tran
seuntes erant Quos bñdixerunt ꝓ
phete ⁊ apostoli: Illos in quibꝫ radi
cem caritatis viderũt Quos ãt inue
nerunt in tectis eminere ⁊ superbire
in ceruices scuti sui dixerunt cõtra il
los qđ futuri erant. bñdictionẽ autẽ
dñi suꝑ eos nõ dederũt Ergo istos
oẽs malos quos portat eccã qui le-
gitis in scripturis inuenitis maledic
tos designatos ad anticristũ perti-
nere ad dyabolũ ꝑtinere ad paleam
ꝑtinere ad zizania ꝑtinere ⁊ multa in
numerabilia ꝑ similitudinem dicũtᷣ
de illis qꝛ nõ omnis qui dicit dñe do
mine intrabit in regnũ celoꝝ Nullaꝫ
inuenis scripturã q̃ de illis bñ loqua
tur qꝛ transeuntes viã nõ illos bene
dixerunt Trãseuntes prophete om
nia de illis maledixerunt Ecce et iste
quẽ portamꝰ dauid transiit viam. au
distis quid de illis dicit Dñs iustꝰ cõ
cidet ceruices pccõrum cõfundantᷣ
⁊ auertantur retrorsum oẽs qui ode
runt syon: fiant sicut fenum tectorũ
qđ prius q̃ꝫ euellatur aruit Nõ reple
uit manũ suam messor: et sinũ suum
qui mãipulos colligit Hec de ill' dix
it Nõ ergo supra illos iste transiẽs
benedixit ⁊ impletum ẽ eciam ꝑ illuꝫ
qđ ipe dixit Et non dixerunt trãseun
tes viam bñdiximus vobis in nomi
ne domini Et isti trãseuntes siue ꝓ-
phete siue patriarche siue apostoli q̃
cũq3 transierũt si bñ viuimꝰ frẽs bñ-
dixerunt nos in noĩe domini Qñ me
inquit bñdixit paulus: Qñ me bene
dixit petrꝰ: Attende in scripturis vi
de si bñ viuis ⁊ vide ibi bñdictum te
fuisse Oẽs bñ viuentes bñdixerunt
Et quõ bñdixerunt: In noĩe domi-
ni nõ in noĩe suo sicut heretici Qui ei
dicunt qđ nos damꝰ hoc est sanctuꝫ
in nomine suo volũt bñdicere non i
nomine dñi Qui aũt dicũt nõ sancti
ficat ñ deus nec quisq̃m est bonꝰ ni-
si dono dei ipi in nomine domini bñ
dicunt. non in noĩe suo Quia amici
sunt sponsi: nolũt eẽ adulteri sponse
Explicit ps̃ cxxviijꝰ Incipit centesi-
mus vicesimꝰ nonꝰ

Quoniam vos nõ solum o-
culis corꝑis. sed eciam cor
de vigilare p̃sumimꝰ intel-
ligenter nos cãtare oportet

De ꝓfundis clamaui ad te do
mine: dñe exaudi voceꝫ meã.
Etẽi vox hec ascendẽtis est ꝑtinẽs
ad cãticum graduũ Debet itaq3 vnus
quisq3 nostrum videre. in quo ꝓfun
do sit de quo clamat ad dñm Clama
uit de ꝓfundo ionas de ventre ceti:
erat nõ solum sub fluctibus verum
eciam in visceribꝫ belue. nec tñ illud
corpus ⁊ illi fluctus intercluserũt o-
rationem ne ꝑueniret ad deũ: et ven
ter bestie non potuit tenere vocem
deprecantis. penetrauit õnia disru-
pit omnia ꝑuenit ad aures dei. si ta-
men nunc dicendũ est qꝛ disruptis õ
nibus ꝑuenit ad aures dei qñ aures
dei in corde p̃cantis erant Vbi enim
deũ pñtem nõ habet cuiꝰ fidelis est
vox: Verũptñ ⁊ nos debemꝰ intelli-
gere: de quo ꝓfundo clamemus ad
dñm Profundũ enim nobis est vita
ista mortalis Quisq̃s se in ꝓfundo
intellexerit clamat gemit suspirat et
donec de ꝓfundo eruatur et veniat
ad eum qui suꝑ oẽs abyssos sedet su
per cherubin. super omnia q̃ creauit
non solum corꝑalia sed eciã spirita-
lia donec ad eũ veniat aiã. donec ab
illo liberetur ymago ipius qđ ẽ ho-
mo que in hoc profundo tanq̃m assi
duis fluctibꝫ exagitata detrita est: ⁊
nisi renouetur ⁊ reparetur a deo. q̃ il
lam impressit qñ formauit hoĩem

Ydoneus potuit ēe homo ad casuꝫ
suū. nō est ydoneus ad resurrectio-
nem suam: Semꝑ in ꝓfundo est. ni
si liberetur vt dixi semper in ꝓfun-
do est: Sed cum de ꝓfundo clamat
surgit de ꝓfundo. ⁊ ip̄e clamor non
eum ꝑmittit multū in ymo esse: Val
de em̄ in ꝓfundo sunt. qui nec cla-
māt de ꝓfundo: Dicit scriptura. pec
cator cū venerit in ꝓfundū malorꝫ
cōtempnit: Iam videte frēs quale
ꝓfundū sit vbi cōtempnitur deus:
Cum q̇sq₃ viderit se cotidiāis pccis
obrutū. aceruis q̇busdā ⁊ molib⁹ q̇
busdam iniquitatū ꝑmi. si dictū illi
fuerit vt deū roget. irridet. Quibus
modis? Primo dicit Si deo displi-
cēnt facīora. ego viuerē? Si curaēt
deus res huānas. ad tāta scelera q̄
feci nō solū nō viuerē. ſꝫ ⁊ bn̄ michi
non esset. Solet em̄ hoc illis eueni-
re qui multum in ꝓfundo sunt. ⁊ ꝓs
perātur in iniq̄tatibus suis. ⁊ tāto
magis in ꝓfundo merguntur. q̄to
magis vidētur esse felices Fallax ei
felicitas ipsa ē maior īfelicitas Deīn
et hoc solēt hoīēs dicere Iam q̇niaꝫ
multa feci ⁊ dampnatio inmiet. ſꝫ
ꝑdo quod nō facio q̇cquid possum.
quomodo solent desꝑati latroēs di
cere. si me occisurus est iudex ꝓ de
cem homicidijs quomodo pro qui
q₃ quomodo pro vno. q̄re nō iā fa-
ciam? Quicq̇d michi occurrerit faci
o: Hoc est. peccator cum venerit ī
profundum malorum contempnit
Sed dominus ihesus xp̄s q̇ nec ꝓ-
funda nostra contempsit. qui vsq₃
ad istam vitam venire dignatus est
promittens remissionem omnium
peccatorum. eciam de profundo ex
citauit hoiēm. vt clamaret de profū
do sub molibus pccōꝝ. ⁊ ꝑueniret
vox pccōris ad deum: Vnde clamā

tis nisi de profundo maloꝝ? Et vide
te quia vox pccōꝝ clamat de profun
do: De profundis clamaui ad te do
mine domine exaudi vocem meam
Fiāt aures tue intendentes in vo
cem ꝺprecatiōis mee Vnde clamat?
De profundo Quis est ergo q̇ cla-
mat? Peccator: Et qua spe clamat?
Quia qui venit soluere peccata.
dedit spem eciam in profundo posi
to pccōri Ideo quid sequitur post
istas voces? Si iniquitates obser
uaueris domine. domine quis susti
nebit? Ecce apparuit de quo profun
do clamaret: Clamat em̄ sub moli-
bus ⁊ fluctibus iniq̄tatum suarum:
Circumspexit se circumspexit vitaꝫ
suam. vidit illam vndiq₃ flagicijs ⁊
facinoribus cooꝑtam: Quacumq₃
respexit. nichil in se bonum inuenit.
nichil illi iusticie serenum potuit oc
currere. ⁊ cum tanta ⁊ tam multa
peccata vndiq₃ ⁊ cateruas scelerum
suorum videret. tanq₃ expauescens
exclamauit Si iiq̄tates obseruaue-
ris domine. domine quis sustīebit?
Nō dixit ego non sustinebo. sed q̇s
sustinebit Vidit em̄ ꝓpe totam vitā
humanā circumlatrari peccatis su-
is. accusari om̄s cōscientias cogita
tiōibus suis. nō inueniri cor castuꝫ
presumēs de iusticia sua: Si ergo
cor castum nō potest inuēiri quod
presumat de iusticia sua. presumat
omnium cor de misericordia dei et
dicat deo: Si iniquitates obserua-
ueris domine. dn̄e quis sustinebit?
Que autem spes est? Quoniam a
pud te ꝓpiciatio est: Et que est ista
ꝓpiciatio nisi sacrificium? Et quod
est sacrificium nisi quod pro nobis
oblatum est? Sanguis innocens fu
sus deleuit omnia peccata nocenti
um Precium tantum datū redemit

omnes captiuos de manu captiuā
tis inimici: Ergo eſt apud te ꝓpicia
tio: Nam ſi non eſſet apud te ꝓpici
atio. ſi iudex ſolum eſſe velles. ⁊ mi-
ſericoꝛs eſſe nolles. obſeruares om
nes iniquitates noſtras ⁊ quereres
eas. quis ſuſtineret? Quis ante te
ſtaret ⁊ diceret innocens ſum? Quis
ſtaret in iudicio tuo? Spes ergo v
na eſt. quoniam eſt apud te ꝓpicia-
tio. Propter legem tuā ſuſtinui
te domiē: Quam legem? Que reos
fec: Data ē eñ lex ſcā iuſta bōa iude
is. ſed reos eos potuit facere: Nō
data eſt lex que poſſet viuificare. ſꝫ
que oſtenderet peccata peccatoꝛi:
Peccatoꝛ eñ oblitus erat ſe. nec vi
debat ſe. data eſt illi lex vt videret ſe
Fecit reum lex. liberauit latoꝛ legis
Latoꝛ eñ legis impatoꝛ ē. Lex da-
ta eſt que terreat ⁊ cōſtringat in rea
tum. ⁊ nō ſoluit lex a peccatis. ſed
oſtendit peccata Et foꝛte ſub ipā le
ge poſitus animaduertit iſte in pro
fundo q̄ta fecerit cōtra legem. ⁊ ſic
exclamauit dicens: Si iniq̄tates ob
ſeruaueris domiē. domine q̇s ſuſti
nebit? Eſt ergo lex miſericoꝛdie dei
lex ꝓpiciatiōis dei: Illa timoꝛis fu
it. eſt alia lex caritatis Lex caritatis
dat veniam peccatis. delet pꝛeteri-
ta. ammonet de futuris. In via nō
deſerit comitem. comes fit ei quē
ducit in via: Sed concoꝛdandum ē
cum aduerſario dū es cū illo in via
Eſt eñ ſermo dei aduerſarius tuꝰ.
q̄ꝫ diu cum illo nō concoꝛdas Con-
coꝛdas autem. cum ceperit te delec
tare facere quod dicit ſermo dei. Iā
qui erat aduerſarius fit amicus. ſic
finita via non erit qui tradat te iudi
ci: Ergo ꝓpter legem tuam ſuſtinui
te domine. quia dignatus es legem
miſericoꝛdie afferre. michi dimittē
ōnia pccā mea. dare michi de cetēo
monita. ne te offendam in ipſis mo
nitis Si quid foꝛte titubauero. de-
diſti michi remediū quo te oꝛem di
cēs. dimitte nobis debita noſtra. ſi
cut ⁊ nos dimittimus debitoꝛibus
noſtris: Hāc legem ſtatuiſti michi
vt quomō dimitto dimittatꝛ michi.
ꝓpter hanc legem ſuſtinui te dñe
Expectaui qñ venias ⁊ liberes aꝫ ōi
neceſſitate. quia in ipſa neceſſitate ñ
deſeruiſti legem miſericoꝛdie. Audi
quam legē dicat. ſi nōdum intellex-
iſti Quia legē mō dicit caritatis. au
di apl'm. Inuicē onera veſtra poꝛ-
tate. et ſic implebitis legē xpi: Qui
poꝛtāt inuicem onera ſua. niſi q̇ ha
bent caritatem? Qui nō habēt cari-
tatem graues ſunt ſibi. qui aūt hñt
caritatē poꝛtant ſe: Leſit te aliquis
petit veniā. ſi nō dimittis nō poꝛtas
onus fr̄is tui. ſi dimittis poꝛtas in
firmū: Et tu ſi foꝛte in aliquā infir-
mitatē cecideris quaſi homo. opoꝛ
tet vt ſic te poꝛtet ille q̄admodum
⁊ tu: Audi quid pꝛeceſſerit Fratres
inquit ſi pꝛeoccupatꝰ fuerit homo i
aliquo delicto. vos qui ſpūales eſtꝫ
inſtruite huiuſmodi in ſpū lenitatis
Et ne foꝛte quia ſpūales monuerat.
velud ſecuri ſibi viderētur. cōtinuo
ſubiecit. intēdēs teipm ne ⁊ tu tēp-
teris. Deinde qd̄ commemoꝛaui ſb
iūxit. Alter alterius onera poꝛtate.
⁊ ſic adimplebitis legem xpiſti. Vñ
⁊ dicit. ꝓpter legem tuam ſuſtinui te
dñe: Dicūtur cerui quādo trāſeunt
freta in ꝓximas inſulas paſcue grā
capita ſup inuicem ponere. ⁊ vnus
qui ante eſt ſolus poꝛtat caput ⁊ nō
ponit ſuper alterꝫ Sed cū ⁊ ipſe defe
cerit. tollit ſe ab anterioꝛe pte. redit
poſterius vt et ipſe in altero reqeſ-
cat. ⁊ ſic poꝛtant omnes onera ſua.

⁊ ꝑueniunt ad quod desiderāt. ⁊ nō
patiūtur naufragium. quia q̄si na-
uis est illis caritas: Itaqꝫ caritas
portat onera. sed nō timeat ne pre-
matur talibus oneribus. ne pecca-
tis suis vnusq̄sqꝫ prematur attēdat
Nam quādo portas infirmitatem
fratris tui non te onerāt pccā ipsi⁹:
Plane si consentias. iam tua te pre
mūt nō alterius: Quisquis em̄ con
senserit pccōri non alienis sed suis
grauatur: Consensio em̄ ad pccm̄
alterius. tuum fit peccatum. ⁊ non
est quare queraris ꝙ peccata aliē-a
te premūt: Dicitur em̄ tibi. p̄mūt te
sed tua. vidisti furem. cucurristi cū
eo: Quid est hoc? Pedibus ambu-
lasti ad furtum. ymmo mente con-
iūxisti te furto: Quod ipsius solū
erat factum est ⁊ tuum. quia placuit
tibi: Si aūt displicuerit tibi ⁊ oraue
ris ꝓ eo ⁊ deprecatus veniam dede
ris. vt possis libera fronte dicere in
precibus tuis q̄s tibi iurisperitus ce
lestis dictauit. dimitte nobis debi-
ta nostra sicut ⁊ nos dimittim⁹ debi
toribus nostris. didicisti portare o
nera fratris tui. vt ⁊ alius portet si
qua sunt tua. ⁊ fiat in vobis qđ ait a
postolus. inuicem onera vestra por
tate ⁊ sic implebitis legē xp̄i Ita se-
cur⁹ cātas qđ mō dcm̄ ē. ꝑꝑᷦ legē tu
am sustinui te dn̄e. Hāc āt legem q̄
nō seruat. nec sustiēt dn̄m. nec se ve-
lit sustinere. causa ē q̄re nō sustineat
inaniter sustinet. Vētur⁹ ē em̄ dn̄s ⁊
inuēturus pccā tua. qđ āt ꝑfcā ius-
ticia vixisti nō est inuēturus Homi
cidium forte Grauia sunt em̄ ⁊ val-
de maiora Nō est inuēturus adulte
riū? Nō ē inuētur⁹ furta? Nō ē inuē
tur⁹ rapinā? Nō ē iuētur⁹ malefici
a? Nō ē inuētur⁹ ydolatriā? Nō est
ista inuētur⁹? Nichil ē q̊ iuēturus?

Audi sermonem euangelij. qui dixe
rit fratri suo fatue: Ab istis eciam
peccatis lingue minutissimis q̇s ab
stinet? Sed forte dicis. ꝑua sunt:
Reus erit inquit gehenne ignis Si
ꝑuum tibi videtur aut modicum fri
dicere fatue. vel gehenna ignis vide
atur tibi magna Si cōtēpnebas mi
nus pccm̄ vel pene magnitudine de
terrere Sed dicis Minora sunt. mi
nuta sunt. sine quibus non potest
esse ista vita: Congere minuta. ⁊ fa
ciūt ingentem aceruum Nam ⁊ gra
na minuta sunt ⁊ tn̄ massam faciūt.
⁊ gutte minute sunt. ⁊ flumina im-
plent ⁊ moles trahunt: Ideo ⁊ ille
cōsiderās q̄ꝫ multa minuta peccata
cotidiana committat homo. si nich
il aliud vel ꝑ cogitationes ⁊ linguā
attendit q̄ꝫ multa sunt. ⁊ si attendit
q̄ꝫ minuta sint. videt ꝑ multa minu
ta fieri aceruū magnum. ⁊ nō quasi
pccā sua pristina cogitās. sed ip̄am
fragilitatem humanā. iam ascēdens
clamat. de profundis clamaui ad te
domine. dn̄e exaudi vocem meam.
fiant aures tue intendētes in vocē
deprecationis mee. si iniq̇tates ob-
seruaueris dn̄e. dn̄e quis sustiēbit:
Vitaē possum homicidia. adulteria.
rapinas. ꝑiuria. maleficia. ydolatrā.
numq̇d ⁊ pccā lingue? Numquid et
pccā cordis? Scriptum est. pccm̄ ī
quitas est. Quis ergo sustinebit. si
tu iniq̇tates obseruaueris? Si no
biscū seuerus iudex agere volueris.
nō misericors pater. q̇s stabit ante
ocl'os tuos? Sed est apđ te ꝓpicia⁰
ꝓpter legem tuā sustinui te domine
Qualis lex est ista? Inuicem onera
vestra portate. ⁊ sic implebitis legē
xp̄isti: Qui portant inuicē onera
sua? Qui fideliter dicunt. dimitte no
bis debita nostra sicut ⁊ nos dimit

timus debitoribus nostris Sus-
tinuit anima mea in verbum tuum:
Nemo sustinet. nisi qui nondū ac-
cepit quod ꝓmissum est: Nam qui
iam accepit quis sustiēt? Accepimꝰ
remissionem pccōrum. sed ꝓmissuꝫ
est nobis regnum celorum: Debita
nostra deleta sunt. sed merces nos-
tra adhuc futura est: Accepimus ve
niam. sed eternam vitam nondū te
nemus: Sed qui dedit veniam ipse
ꝓmisit ⁊ vitam eternam: Si v̄bum
nostrum esset. deberemus timere.
quia v̄bum dei est non fallit: Secu
ri ergo speramus in verbis eiꝰ qui
fallere nō potest: Sperauit ani-
ma mea in dn̄m a vigilia matutina
vsqꝫ ad noctem: Quid est quod sit?
Vna die spauit in dn̄o. ⁊ finita est to
ta spes ipsius? A vigilia matutīa vs
qꝫ ad noctem spauit in dn̄m: Ista
vigilia matutina finis noctis est. hic
vsqꝫ ad noctem spauit anima mea i
dn̄m? Ergo intelligēdum est. ne pu
temus vno die nobis sperandū esse
in dn̄m. a vigilia matutina vsqꝫ ad
noctē: Quid ergo fratres putatis
hoc est. a vigilia matutina vsqꝫ ad
noctem spauit in dn̄m? Quia dn̄s ꝑ
quē nobis dimissa sunt peccata in vi
gilia matutina resurrexit a mortuis
vt hoc speremus in nobis futurum
quod precessit in domiō: Jam em̄
peccata nostra dimissa sunt. sed nō
dum resurreximus Si nōdū resur-
reximus. nōdū i nobis factū est qđ
precessit in capite nostro Quid p̄ces
sit in capite nostro? Quia ⁊ caro ip
sius capitis resurrexit. spūs illiꝰ ca
pitis nūqꝫ mortuus est Sed quod i
eo mortuū est resurrexit. resurrexit
āt tercia die. ⁊ q̊dammō h̄ nobis dix
it dn̄s. quod in me vidistis spate in
vobis. id est quia erit resurrectio re

surgetis ⁊ vos. Sed sunt qui dicāt.
Ecce resurrexit dn̄s. nūquid ꝓptere
a sperādū est ⁊ me posse resurgere?
Vtiqꝫ ꝓpterea In hoc em̄ resurrex-
it dn̄s quod a te accepit Non em̄ re
surgeret nisi mortuus esset: Nō au
tem mortuus esset nisi carnem por
taret Quid accepit a te dn̄s? Carnē
Quid venit ipe? Verbū dei quod e-
rat añ ōnia. ꝑ quem facta sunt ōnia
Sed vt accipet abs te aliquid. v̄bū
caro factum est ⁊ habitauit in nob:
Accepit abs te quod offerret ꝓ te.
quomodo accipit a te sacerdos qđ
pro te offerat. quādo vis placaē de
um pro peccatis tuis Jam factum
est. ita factum est. sacerdos noster
a nobis accepit quod pro nobis of
ferret Accepit em̄ a nobis carnem. i
ipsa carne victima factus est. holo-
caustum factus est. sacrificium fac
tus est. In passiōe sacrificiū factus
est: in resurrectione innouauit illđ
quod occisum est. ⁊ tāqꝫ primicias
tuas dedit deo. ⁊ ait tibi. cōsecrata
sunt iam omnia tua. quādo tales ꝑ
mitie tue de te date sunt deo. Spēa
ergo ⁊ in te futuꝝ. quod precessit in
primicijs tuis: Ergo ille quia a vigi
lia matutina resurrexit. cepit anima
mea ex hoc spare: Et quousqꝫ? Vsqꝫ
in noctem. quousqꝫ moriamur:
Omnis em̄ mors nostra carnalis
q̄si sompnus est. Cepisti spare ex q̊
resurrexit dn̄s. noli deficere spare
quousqꝫ exeas ab hac vita. Nam si
nō vsqꝫ ad noctem speraueris. dele
tur totum quod spaueras Sūt em̄
hoīēs qui incipiūt spare. sꝫ nō pse-
uerant vsqꝫ ad noctem: Incipiunt
pati tribulationes aliquas. incipi-
unt pati temptatioēs. vidēt hoīēs
malos ⁊ iīiquos felicitate tpali pol
lere. ⁊ q̄m talia spabāt de dn̄o vt hic

eēnt felices. attēdūt eos q̄ scelera fecerūt habē quod ipsi habere desideabāt. ⁊ deficiūt pedes eoꝝ ⁊ desinūt spare in domiō: Quare? Quia nō a vigilia matutina ceperūt sperare Quid est hoc? Nō hoc spare ceperūt de domiō quod precessit in domino ab illa vigilia matutina. sed spabant de domino vt si eēnt xpristiani haberēt plenam domū frumēto vino ⁊ oleo. auro ⁊ argēto. nullus eoꝛuz moreretur imaturus. si quis eoꝛuz nō haberet filios accipet. si vxorem nō duxisset. duceret. nō abortiret nō solum aliqua mulier in domo eius: sed nec pecus eius. nō acescerēt cupe eius. nō grandinaretur vinea eꝰ: Qui sic spabat in domino. animaduertit hijs rebus habundare eos q̄ nō colunt dñm. ⁊ defecerunt pedes eius. ⁊ nō sperauit vsq̄ ad noctem. quia nō cepit a vigilia matutina sperare: Quis ergo sic incipit a vigilia matutina sperare? Qui hoc sperauit de dño. qđ cepit ostendere a vigilia matutina in qua resurrexit Antea eī nemo resurrexeāt sp victurꝰ Intendat caritas vestra Resuscitati sunt iam mortui añ aduentum dñi: Naz ⁊ helyas resuscitauit mortuuz ⁊ helizeus. sed resurrexerūt iterum morituri: Dominus ipse quos resuscitauit morituri resurrexerunt. siue ille iuuenis filius vidue. siue illa puella duodecim annoꝛum filia archisynagogi. siue lazarꝰ Aliter resuscitati sunt omnes morituri. semel nati sēt sed bis mortui sunt. nemo resurrexerat numq̄ moriturus nisi dominꝰ Quando autem resurrexit dominꝰ numquā moriturus? A vigilia matutina Hoc spera ⁊ tu de domio resurrecturum te. non quomodo lazarus resurrexit. nō quomodo filius vidue ⁊ archisynagogi filia resurrexerūt. nō quomodo quos suscitauerūt antiqui ꝓphete. sed resurrecturum te spera quomodo dominus. vt pꝰ resurrectioēz qua resurrexeris nō te iam timeas moriturū. ⁊ cepisti sperare a vigilia matutina. Spera autem vsq̄ ad noctem. quousq̄ finiatꝛ hec vita. quousq̄ sit nox vniuersi generis humani in occasu seculi: Quare huc vsq̄? Quia post istam noctem iam nō erit spes sed ipsa res: Spes eīm que videtur nō est spes apostolus dicit: Quod eīm videt quis quid sperat? Si autez quod nō videmus spamus ꝑ paciētiam expectamus: Si ergo paciēter expectare debemus quod nō videmꝰ. vsq̄ ad noctē spemus id est vsq̄ ad finem huiꝰ vite nostre vel seculi Cū aūt nox ista trāsierit iam veniet quod spabamus ⁊ nō iam spabimus nec tñ desperati erimus: Est eī vituꝑatio desꝑatoꝝ. ⁊ aliqñ detestamur hoiēm ⁊ dicimus. nō habet spem Non sempꝛ malū est nō habere spem: in hac vita cum sumus malum est nō habē spem Qui eīm modo spem nō habet rem postea nō hēbit: Ergo mō spē debemus habere Sed cum res venerit numquid spes erit? Qđ eīm videt quis quid sperat? Veniet domiꝰ deus noster ꝑmo formā ipam ī qua crucifixus est ⁊ resurrexit demōstraturus generi humano. vt videant ⁊ pij ⁊ impij Illi videāt ⁊ gratulentur inuenisse se quod crediderūt añq̄ viderēt. ⁊ illi erubescāt nō se credidisse quod videbunt. Erubescentes dāpnabūtur. ⁊ gratulati coronabuntur Dicetur confusis. ite in ignem eternū qui ꝑatus est dyabolo ⁊ āgelis eiꝰ. dicetur gaudentibus. venite bñdici pris mei ꝑcipite regnū qđ vobis pa

tum est ab origine mūdi: Quod cuz acceperit iā spes ñ erit. qa res tenebitur: Trāsacta ergo spe. transiuit nox illa. sed donec fiat a vigilia matutina speret anima mea in domiō: Et redit ad illud A vigilia matutina Speret israhel in dño: A vigilia matutina vsqz ad noctē. speret aia mea in dñm Sed quid sperauit? A vigilia matutina speret israhel in dominū: Nō solū speret israhel in dñz sed a vigilia matutina speret israhel Ergo culpo spem seculi. quādo spa de deo? Nō. sed alia spes est israhel ppria Nō p summo suo bono spēt israhel diuicias. nō salutem corpis. nō habūdātiam terrenoz. ymmo tribulationem hic habiturus est. si forte contigerit illi pter veritatem pati aliqs molestias Nō eñ non spabant in deum martires? Et tamen talia sunt passi qlia latrōes qualia ii qui. subiecti ad bestias. ignibus cōcremati. gladio pcussi. vngulis exarati. cathenis cōstricti. carcere necati Ista omnia mala passi nō spabāt in dñm? Aut ideo spabāt vt istī malcarētes hac vita fruerētur? Nō plane. quia a vigilia matutina spabant Quid est hoc? Cōsiderabāt illam vigiliam matutinam qua resurrexit dñs eoz: ⁊ videbant qa añqz resurgeret talia ⁊ ipse passus erat qualia ⁊ ipsi paciebātur. ⁊ nō desspabāt eciam se post tales passiōes resurrecturos ad vitam eternam: Spauit israhel in dñm a vigilia matutina vsqz ad noctem: Quoniam apd dominū misericordia est. ⁊ multa apd illū redemptio: Magnifice melius dici nō posset loco suo. pter illud quod dixit. a vigilia matutina speret israhel in dñm: Quare? Quia a vigilia matutina resurrexit dominus. ⁊ hoc debet sperare corpus quod i capite precessit: Sed ne suggeratur ista cogitatio. capiti licuit surgere qa peccatis nō premebatur. nullū peccatum erat in illo. quid nos facturi sumus? Spabimus talem resurrectionem qlis in dño precessit. cū peccatis nostris aggrauemur? Sed vide quid sequitur: Qm̄ apud dominū misericordia ⁊ multa apud illum redemptio. Et ipe redimet isrł ex ōnibus iniqtatibus eius: Ergo si pmebatur peccatis suis. adest misericordia dei. Ideo pcessit ille sine peccato. vt deleat pccā sequētiū. Nolite in vobis psumē. sed a vigilia matutina psumite. Videte caput vrm resurrexisse ⁊ ascēdisse in celum: In illo culpa nō erat. sed p illum vestre culpe delebūtur. Ipse redimet isrł ab ōnibus iniquitatibus eius. qa israhel vēdere se potuit ⁊ fieri venūdatus sub pccō. redimere se ab iniqtatibus nō potest. Ille potuit redimere qui se nō potuit vendere: Qui nō commisit pccm̄ ipse est redemptor a pccō. ipe redimet israhel: Vñ redimet? Ab illa iniquitate an ab illa? Ab ōnibus iniqtatibus suis Nō ḡ timeat accessurus ad deū aliquas iniqtates suas. tātūmō accedat pleno corde. ⁊ desinat iam facere q̄ antea faciebat. ⁊ nō dicat. illa iniqtas nō michi dimittitur Si. eñ hoc dixerit. pter ipam quam putat sibi nō dimitti nō se cōuertat. ⁊ faciēdo cetera ñ illi dimittit⁹ ⁊ illō qd timebat. Qz feci iqt scel⁹ magnū. ⁊ ñ m pt dimitti. iam faciā ⁊c. H⁹ ei pdo. qd nō facio. Noli timē. i. pfūdo es. noli cōtēpnē. de pfundo clama ad dñm et dic Si iiqtates obseruaueris domine. dñe qs sustiēbit? Obserua illū et expecta illū. ⁊ sustine pter legē ipi⁹

Quam legẽ tibi dedit: Dimitte nob debita nostra sicut ⁊ nos dimittimꝰ debitoribꝰ nostris Spera te resurrectuꝝ. ⁊ tunc futuꝝ õnimodo sine pccõ. quoniam ille resurrexit q̇ primus fuit sine pccõ A vigilia matutina spera. noli dicẽ. ego nõ sum dignus. ꝓpt pccã nõ es dignꝰ. ꝫ multa apud illũ redemptio. ⁊ ipse redimet isrl̃ ex õibꝰ iiq̃tatibꝰ eiꝰ:

¶ Explicit ps cẽtesimus vicesimus nonus Incipit psalmus cẽtesimus tricesimus:

IN isto psalmo commẽdat² nobis hũilitas serui dei ⁊ fidelis. cuius voce cãtat². qd̓ est vniũ sum corpus xpristi Sepe em̃ ãmonuimus caritatem vestrã. ñ q̃si vniꝰ hõis cãtãtis vocẽ accipi debere. sed oim qui sunt in xp̃i corpe Et q̇a in illius corpe sunt om̃s. tꝙ̃ vnꝰ homo loq̇tur. ⁊ ipse ẽ vnꝰ q̇ ⁊ multi sunt. Multi em̃ sunt in seipsis. vnꝰ sunt i illo q̇a vnus est Ip̃m ẽ ãt eciã tẽpluꝫ dei de quo apl̃s dicit. tẽplũ em̃ dei sanctum est qd̓ estis vos: Oẽs qui credũt in xp̃m. ⁊ sic credũt vt diligãt hoc est em̃ credẽ in xp̃m diligẽ xp̃m. nõ quomodo demoẽs credebãt sed nõ diligebãt. ⁊ ideo q̃uis crederent dicebãt Quid nobis ⁊ tibi fili dei: Nos ãt sic credamꝰ. vt in ip̃m credamus diligẽtes eũ. ⁊ non dicamus q̇d nobis ⁊ tibi est. sed dicamus potius. ad te ꝑtinemꝰ tu nos redemisti: Om̃s g̊ q̇ sic credũt. tãꝙ̃ lapides sunt viui de quibus templũ dei edificatũ est. ⁊ tꝙ̃ ligna inputribilia q̇bꝰ archa illa cõpacta ẽ. q̃ in diluuio mergi nõ potuit: Hoc ãt tẽplũ ẽ id est ipsi hoiẽs. vbi rogatur deꝰ ⁊ exaudit: Quisquis em̃ p̄ter tẽplũ dei orauerit deũ. nõ exauditur ad illã pacẽ supnã ihr̃l̃m. ⁊ si exaudit² ad q̃daꝫ tp̃alia q̃ deꝰ ⁊ pagãis donauit. Nã et ipsi demões exauditi sunt vt irent in porcos Exaudiri ad vitã et̃nã aliud ẽ. nec cõceditur nisi ei q̇ in tẽplo dei orat. Ille ãt in tẽplo dei orat. q̇ orat in pace eccl̃e. in vnitate corpis xp̃i qd̓ corpus xp̃i cõstat ex multis credẽtibus in toto orbe terraꝝ. ⁊ ideo exauditur q̇a orat in templo Ip̃e ei orat in sp̃ũ ⁊ veritate q̇ orat in pace eccl̃e. nõ in illo tẽplo vbi figura eãt. Secũdum figurã em̃ dñs exclusit homiẽs de templo illos qui sua querebãt. id est ꝓpter vẽdẽdum ⁊ emẽdum ibant in templum Si ãt figuã erat illud tẽplum. mãifestũ est q̇a et corpus xp̃i qd̓ est veꝝ templũ. cuiꝰ illa ymago erat. habꝫ ꝑmixtos emẽtes ⁊ vẽdẽtes.. id est sua querẽtes ñ que ihũ xpristi. sed excludũtur inde de flagello resticule Restis em̃ peccata significat. sicut dicitur ꝑ prophetam. ve eis qui trahũt peccata velut restem longam Illi ãt trahũt pccã sicut restem longam. q̇ addũt peccata peccatis. qui cum fecerint vnũ pccm̃. vt cooperiãt illud faciũt alteꝝ Quomodo em̃ vt restis fiat additur spartũ sparto. nõ autẽ in rectũ it sed torquetur. sic oia praua facta que sunt pccã cũ addũt² sibi ⁊ addẽdo pccõ pccm̃. ⁊ pccm̃ ad peccatũ adnectitur. fit restis lõga. quorũ semite praue. ⁊ flexuosi gressus eoꝝ Quo valet autẽ ista restis. nisi vt inde ligentur eiꝰ manꝰ ⁊ pedes. ⁊ ꝓiciãtur quisq; in tenebras exteriores: Meministis em̃ dictũ de quodã pccõre in euãgelio. ligate illi manꝰ ⁊ pedes ⁊ ꝓicite illũ in tenebras exteriores. ibi erit fletus ⁊ stridor dentium Nõ eẽt vñ illi ligarẽt² maꝰ ⁊ pedes. nisi ip̃e sibi restẽ fecisset. Vñ aptissime alio loco scriptũ ẽ Criniculis

peccatorum suoꝝ vnusquisqꝫ cōstrigi
tur Ergo quia de pccis suis hoīes va
pulant. ideo dn̄s flagellū de resticu
lo fecit. ⁊ inde expulit de tēplo om̄s
qui sua q̄rebāt nō q̄ ihū xp̄isti: Hu
ius ergo tēpli vox est in psalmo: In hoc
templo vt dixi rogatur deus. ⁊ ex=
audit in spū ⁊ veritate. nō in illo cor
pali. Nam illic vmbra erat in q̄ de=
mōstraretur qd̄ vētuꝝ erat. ideo il=
lud iam cecidit Cecidit ergo domꝰ orō
nis nostre: Absit Nō em̄ illud tem=
plū qd̄ cecidit hoc potuit dici domꝰ
orōnis de qua dictū ē. domꝰ mea do
mus orōnis vocabitur oībꝫ genti=
bus Audistis em̄ quid dixerit domi
nus ihesus xp̄s Scriptū est. domꝰ
mea domꝰ orōnis vocabitur oībus
gentibus. vos aūt fecistis eā spelūcā
latronū. Nūquid illi q̄ voluerūt fa=
cere domū dei spelūcam latronum.
fecerūt vt rueret templū: Sic ⁊ illi
qui male viuūt in eccl'ia catholica. q̄ꝫ
tū in ipsis est domū dei volūt facē
spelūcā latronū. nec ideo euertūt tē
plū: Venit tempus quādo de reste
pccōꝝ suoꝝ foras mittātur Hoc aūt
tēplum dei hoc corpꝰ xp̄isti hec cō=
gregatio fideliū vnā vocem habet.
⁊ tāq̄ꝫ vnꝰ homo cantat in psalmo:
Eius vocem iam in multis psalmis
audiuimꝰ. audiamus ⁊ i isto Si vo
lumꝰ nostra vox est. si volumꝰ aure
audimꝰ cātātē. ⁊ corde cātamus. si
aūt nolumꝰ erimꝰ in illo templo tāq̄ꝫ
emētes ⁊ vēdētes id est nostra que
rētes. intramus eccl'am nō ad ea q̄
placēt oculis dei: Viderint ergo in nu=
mero vestro q̄s quō audiat. vtꝝ au
diat ⁊ irrideat. vtꝝ audiat ⁊ post se
ponat. vtꝝ audiat ⁊ cōsonet. id est
sentiat hic vocem suam. ⁊ adiungat
vocem cordis sui voci psalmi huiꝰ:
Tamen vox psalmi huius nō tacet.

Instruātur q̄ pn̄t. ymmo q̄ volunt.
q̄ nolūt nō ipediāt: Cōmēdetur no
bis hūilitas. inde cepit:

Psalmus:

Domine nō est exaltatū cor
meū: Sacrificiū obtulit: Vn̄
ꝓbamꝰ quia sacrificiū obtulit: Quia
hūilitas cordis nr̄i sacrificiū ē: Dr̄ in
alio psalmo. qm̄ si voluisses sacrifi=
ciū dedissem vtiqꝫ Satis volebat fa
cere deo ꝑ pccis suis: ꝓpiciari illum
volebat vt accipet idulgētiā pccōꝝ
Et q̄si q̄rēs vn̄ illū ꝓpiciaret. si volu
isses inquit sacrificiū dedissem vtiqꝫ
holocaustis nō delectaberis: Ergo
supflue q̄rebat aut arietes aut tau=
ros. aut aliquā talē victimā vn̄ pla=
caretur deꝰ Quid ergo: Quia holocau
stis nō delectatur deus. nō accipiet
sacrificiū. ⁊ sine sacrificio placatur:
Si nullū sacrificium est nullꝰ sacer
dos Si autem habemus sacerdotē
in celis qui ꝑ nobis interpellat patrē
intrauit em̄ in scā scōꝝ in interiora
veli. quo nō intrauit sacerdos in fi=
gura nisi semel in āno. sicut ⁊ dn̄s in
toto corpe semel oblatus ē. ip̄e ob=
tulit se. ip̄e sacerdos. ip̄e victima. ⁊ i
trauit in scā scōꝝ semel. ⁊ iam nō mo
rietur. nec mors ei vltra dn̄abitur:
Securi sumꝰ quia habemꝰ sacerdotē.
ibi offeramꝰ ⁊ hostiā Videamus qd̄
sacrificiū debemꝰ offerre. q2 holo=
caustis nō delectatur deus noster.
sicut audistis in psalmo Sed ibi seq̄
⁊ ondit quid offerat: Sacrificium
deo spūs cōtribulatꝰ. cor cōtritum
⁊ hūiliatū deꝰ nō spernit Si ergo hūilia
tū cor sacrificiū deo ē. sacrificiū ob=
tulit qui dixit. dn̄e nō est exaltatum
cor meū. Vide alio loco sic offerētē
Dicit deo. vide humilitatem meam
⁊ laborem meū. ⁊ dimitte oīa pec=
cata mea Domine nō est exaltatum

cor meū: N neq; i altum elati sunt
oculi mei. neq; ingressus sum i mag
nis neq; in mirabilibus sup me Hō
planius dicatur & audiatur Nō fui
supbus. nolui q̄si in mirabilibus in
notescere hōibus: nec quesiui aliqd
supra vires meas vn̄ me aput iperi
tos iactarem: Intendat caritas vr̄a
magna res cōmēdatur. quomodo
symō ille magus in mirabilib9 ingre
di volebat sup se. ꝓptēa plus illū de
lectauit potētia aplorum. q̄ iusticia
xpianoꝝ. At vbi vidit p manus ipo
sitionē aploꝝ & p orōnes eoꝝ deuz
dare fidelib9 spm̄ scm̄. & q̄a tūc p mi
raculum demōstrabatur aduentus
spūs sancti. vt linguis loq̄rētur q̄s
nō didicerāt om̄s sup q̄s veniebat
spūs sanctus. nec ideo modo nō da
tur spūs sanctus quia linguis nō lo
quūtur qui credūt. ideo em̄ tūc op-
tebat vt linguis loq̄rētur vt signifi
carēt om̄s linguas xpristo croditu
ras. vbi impletū est quod significa
batur miraculū ablatū est. cū ergo
hoc videret symō magus. voluit ta
lia facere nō talis esse. Et nostis q̄a
eciam pecunia putauit cōparandum
spm̄ scm̄ Erat ergo de talibus qui i
templo intrant ad emendum & ven
dendum. emere volebat quod ven
dere disponebat: Et vere frēs mei
quia talis erat ille & sic itrauerat ad
eos. dn̄s illos expulit ō templo qui
colūbas vēdebāt Colūba autē spm̄
scm̄ significat Volebat ḡ symō eme
re columbam & vendere columbam
Accessit dominus ihesus xpristus q̄
habitabat in templo petri. & flagel
lo resticule expulit malum merca-
torem. Ergo sunt homines quos
delectat miraculum facere. & ab eis
qui profecerunt in ecclesia miracu-
lum exigunt. & ipsi qui quasi profe-
cisse sibi videntur talia volunt face-
re. & putat se ad deum non ptinere
si non fecerint. Dominus autem de
us noster qui nouit quid cui tribu-
at. & vt seruetur compago corpis i
pace alloquitur eccl'am p apl'm.
Nō potest dicere oculus manui o
pus te nō habeo. aut iterum caput
pedibus opus vobis nō habeo. Si
totum corpus oculus. vbi auditus?
Si totum auditus vbi odoratus?
Ergo in mēbris nostris videtis fra
tres. quomodo singula officium su
um habeant membra: Oculus vi-
det & nō audit. auris audit & nō vi-
det. manus opatur nec audit nec vi
det. pes ambulat nec audit nec vi-
det. nec facit quod facit manus: Sz
in vno corpore si sit sanitas & nō ad
uersum se litigent membra. & auris
videt in oculo & oculus audit in au
re. nec obici potest auri quia nō vi-
det. vt dicatur ei. nichil es. minor es
Numquid videre & discernere colo
res potes. quod facit oculus? Res
pōdet em̄ auris de pace corporis &
dicit Ibi sum vbi est oculus. in eo
corpe sum. in me nō video. in illo cū
quo sum video Ita cū auris dicit.
oculus michi videt. oculus dicit au
ris michi audit. oculi & aures dicūt
manus nobis opātur. man9 dicunt
oculi & aures nobis vidēt & audiūt.
oculi & aures & manus dicūt pedes
nobis ambulant. omnia in vno cor
pore cum operantur. si sit ibi sani-
tas & concordent membra. gaudēt
& congaudent sibi. & si aliquid mo-
lestie sit in aliquo membro. non se
deserunt sed compatiuntur sibi:
Numquid quia in corpore pes qua
si lōge videtur ab oculis. illi em̄ sūt lo
cati in sblimitate. illi āt infra positi.
quādo forte pes spinam calcauerit

deserūt oculi. ⁊ nō sicut videm⁹ to-
tū corpus cōtrahitur ⁊ sedet homo
curuatur spina dorsi vt q̄ratur spina
que hesit in planta: Omnia mēbra
q̇cquid possunt faciūt. vt de infimo
exiguo loco spina q̄ inheserat educa
tur Sic ergo frēs q̇squis in corpoȇ
xpristi nō potest resuscitaȇ mortuū
nō illud querat. sed querat ne discor
det in corꝑe. quō si auris q̄rat vidȇ
discordare potest: Nam qd̓ nō ac-
cepit nō potest facere: Sed si ei ob
iectum fuerit ⁊ dictum. si iustus eēs
resuscitaȇs mortuū quō resuscita-
uit petrus. in xpristo em̄ maiora vi
dētur fecisse apostoli ꝙ̄ ip̄e dn̄s. sed
vn̄ fieri potest vt plus valeāt sarmē
ta ꝙ̄ radix. quomodo aūt q̄si maio
ra vidētur fecisse illi ꝙ̄ ille. ad vocez
dn̄i surrexerūt mortui. ad vmbram
trāseūtis petri surrexit mortu⁹. ma
ius hoc videtur ꝙ̄ illud. sed xpristus
facere sine petro poterat. petr⁹ nisi
in xp̄o nō poterat. q̇a sine me inquit
nichil potestis facere. cum ergo hͦ
audierit homo qui ꝓficit. q̄si obiec-
tam calūpniā ab ignaris paganis.
ab homibus nesciētibus q̇d loquanͬ
in compage corꝑis xpristi. rn̄deat ⁊
dicat Quid dicis nō es iustus quia
nō facis miraculū: Posses ⁊ auri
dicere. nō es in corꝑe quia nō vides
Faceres inquit ⁊ tu. sicut ⁊ petrus
fecit Sed ⁊ petrus ⁊ michi fecit. q̇a
in eo corꝑe sum in quo petr⁹ fecit.
In illo qd̓ potest possum a quo diui
sus nō sum Qd̓ min⁹ possum cōpa
titur m̄. ⁊ qꝺ pl⁹ p̄t cōgaudio illi Ip-
se dn̄s desuꝑ clamauit ꝓ corꝑe suo.
saule saule quid me ꝑseq̄ris. ⁊ ip̄z ne
mo tāgebat. sed ꝓ corꝑe in t̄ra labo
rāte caput de celo clamabat: Si er-
go fratres vnusquisq̄ quod potest
iuste egerit. ⁊ in eo qd̓ ali⁹ plus p̄t n̄

inuiderit.. sed congratulatus fuerit
tꝙ̄ in vno corꝑe cū eo cōstitut⁹. ꝑti
net ad eū vox ista psalmi. dn̄e nō est
exaltatū cor meū nz ī altuz elati sūt o
culi mei. nez ingressus suz in magnis
neq̄ in mirabilibus suꝑ me: Qd̓ em̄
excessit vires meas ait. nō quesiui.
nō ibi me extendi. nolui ibi magnifi
cari Nam ista exaltatio de habūdā
tia grāꝝ ꝙ̄ sit timēda. ne q̇s de dono
dei suꝑbiat sed magis seruet hūilita
tem. ⁊ faciat qd̓ scriptum est. q̄to
magnus es tāto humilia te in ōib⁹
⁊ coram deo iuenies grām. ꝙ̄ ergo
sit timēda suꝑbia de dono dei. eciaz
atq̄ eciam commēdādum est carita
ti vestre. maxime q̇a psalmus breuis
simus ꝑmittit nos loqui: Paulus
ap̄lus q̄uis ex ꝑsecutore factus sit
predicator. habūdātiorem grām cō
secutus est in omni labore apostoli
co ꝙ̄ ceteri apostoli. vt magis deus
ostenderet suum esse quod dat. nō
homis Quomodo solēt medici po
tentiam sue artis in desꝑatis osten
dere. sic dominus noster ih̄us xp̄s
medicus ⁊ saluator noster in desꝑa
to qui ꝑsecutor eccl̄e fuit. ostendit
magnitudiēz artis sue. vt nō solū eū
xp̄ianū facēt. sz ⁊ ap̄l̄m. nec tm̄ ap̄l̄m
sed sicut ip̄e dicit plus ōnib⁹ illis la-
boraret Excellētissime gͦ grē fuit Et
videtꝫ frēs q̇a mō ī eccl̄a pauli ap̄l̄i
ep̄l̄e vigent magis ꝙ̄ coap̄l̄oꝝ eius
Alij em̄ nō scripserūt. sz tm̄ locuti sūt
in eccl̄a Nā q̄ ꝓferūtͬ ab errātib⁹ sb
noīe ip̄oꝝ. q̇a nō sunt ip̄oꝝ. impro-
bātur nec acceptātur ab eccl̄a: Alij
āt q̇ scripsērt nec tm̄ nͨ tāta grā scrip
sērt Cū gͦ eēt magne grē. ⁊ mag̃ dōa
meruisset a dō. qd̓ dicit q̇dā loco: ꝓp
ter magnitudiēz reuelationū ne ex-
tollar Intendite. rem tremēdā vob
dico: ꝓpter magnitudinem inquit

revelationũ ne extollar. datus ē m
stimul⁹ carnis mee āgelus sathane
q̄ me colaphiset: Quid est hoc fra-
tres? Ne extolleretur tꝗ̄ iuuēis. co
laphizabatur tꝗ̄ puer: Et a quo? Ab
āgelo sathane Quid est hoc? Dolorē
quodam corꝑis traditur exagitat⁹
vehemēter Dolores āt corꝑm plerū
ꝗ̄ imittūtur ab āgelis sathane. sed h̄
nō pñt nisi ꝑmissi Nam ⁊ iob sanc-
tus sic ꝓbatus est. Permissus ē ad
eum ꝓbādum sathanas ⁊ ꝑcussit eū
vulnere. vt vermibus putresceret:
Immūdus em̄ ꝑmittebatur ⁊ scūs
ꝓbatur. Nescit dyabolus ꝗ̄ta bōa
de illo fiāt. eciam cū seuit: Seuiens
intrauit in cor iude. seuiēs tradidit
xp̄m. seuiens crucifixit. ⁊ crucifixo
xpristo redemptus ē orbis terraꝝ:
Ecce seuicia diaboli dyabolo obfuit
nobis āt ꝓfuit: Seuiēdo em̄ quos
tenebat amisit. redemptos sanguiē
dñi. quē cū seuiret effudit: Si sciret
tm̄ dampnum se passurum. nō fun-
deret in terram precium quo redēp
tum est genus humanum: Sic er-
go ille angelus sathane q̄si libenter
ꝑmissus est colaphizare apostoluz.
sed tñ apl's curabat². Et q̄a illud qd
medicus apposuerat molestū erat
infirmo. rogauit medicū vt aufer-
ret. quomodo cum medicus appo
nit visceribus aliquod forte epythe
ma molestū ⁊ ardens. inde tamē cu
randus est ille cui⁹ viscera tumebāt.
cū ille ardere ceperit ⁊ cruciari me-
dicamēto. rogat medicū vt auferat
medicus aūt cōsolatur. monet paci
entiam. q̄a nouit ꝗ̄ vtile sit qd appo
suit: Ita ⁊ apl's sequitur ⁊ dicit: Cū
dixisset. datus est michi stimul⁹ car
nis mee āgelus sathāe qui me cola-
phizet. predixit aūt quare: ne mag-
nitudine reuelationū extollar dat⁹

est michi stimulus carnis mee āge-
lus sathane qui me colaphizet. ꝓpt
quod ter dñm rogaui vt auferret e
um a me. Hoc est dicere. rogaui me
dicum vt auferret a me molestum e
pythema quod michi apposuerat:
Sed audi vocem medici Et dixit m
sufficit tibi grā mea. nam virtus in
infirmitate ꝑficitur: Ego noui q̄d
apposuerim. ego noui vnde egro-
tes. ego noui vñ saneris: Si ergo
carissimi paulus potuit apl's extol
li magnitudine reuelationū. nisi ac
ciperet āgelum sathane qui se cola-
phizaret. quis de se possit esse secu-
rus? Tutius videtur āmbulare q̄ mi-
nus accipit. sed si nō ꝑuerse querat
quod recte nō accipit. Querat sine
quo nō potest esse in corꝑe xpristi.
aut sine quo male est illic Tutior est
em̄ in corꝑe digitus sanus. ꝗ̄ lippi
ens oculus Digitus exigua quedaz
res est. ocul⁹ magnifice ⁊ multū po
test. ⁊ tñ meli⁹ ē digitū ēe ⁊ sanū ēe ꝗ̄
ocl'uz ēe ⁊ ꝑturbari. lippire. excecari
Non ergo querat quisꝗ̄ in corpore
xp̄i nisi sanitatem Secūdum sanita
tem habeat fidem. ex fide mūdatur
cor eius. ex mūdatiōe cordis vide-
bit illam faciem de qua dictum est.
beati mūdo corde quoniam ipsi de
um videbunt: Et qui fecit miracula
⁊ qui non fecit miracula in corpore
xpristi. non debet gaudere nisi de
facie dei: Redierūt apostoli ⁊ dixe
runt domino cum missi essent a do-
mino. ecce domine in nomine tuo
etiam demōia nobis subiecta sunt.
Vidit domin⁹ ꝙ temptaret eos su-
ꝑbia ⁊ potentia miraculoꝝ. ⁊ ille q̄
medicus venerat sanare tumores
nostros ⁊ ferre infirmitates nrās.
cōtinuo ait: Nolite in h̄ gaudē. q̄a
demōia nobis subiecta sunt. s; gau-

dete quia nomiã vestra scripta sunt in celo Nõ om̃s xpristiani boni demões eiciũt. õnĩũ tamen noia scripta sunt in celo: Nõ eos voluit gaudere ex eo quod ꝓprium hẽbant. sed ex eo quod cum ceteris salutem tenebant. Inde voluit gaudere apostolos. vñ gaudes ⁊ tu: Intẽdat caritas vestra. Nullus fidelis habet spem. si nomen eius nõ est scriptuз in celo: Oim fideliũ qui diligũt xp̃m qui ambulant viam eius humiliter quam ipse docuit humilis. nomina scripta sunt in celo: Cuius vis contemptibilis in ecclesia qui credit in xpristum ⁊ diligit xp̃m ⁊ amat pacẽ xpristi. nomẽ scriptũ est in celo. cuiuslibet quem contempnis. Et q̃d si mile ipse ⁊ apostoli qui tãta miracula fecerũt: Et tamen apostoli repriuntur ex eo quod de bono ꝓprio gaudebãt. ⁊ iubentur hinc gaudere vnde gaudet ⁊ ille cõtemptibilis: Nõ inmerito frẽs mei cũ ista humilitate dicit: Domiẽ nõ est exaltatum cor meũ. neqȝ in altum elati sunt oculi mei. neqȝ ingressus sum in magnis neqȝ in mirabilibus super me

Si nõ humiliter sentiebam sed exaltaui aiãȝ meam. q̃admodum qui ablactatus est a lacte sup mrẽm suã sic retributio in aiãm meam: Videtȝ eum velut maledicto se obstrinxisse: Quomodo alio loco i psalmo dicit. dñe deus meus si feci istud si est iniquitas in manibus meis. si reddidi retribuẽtibus michi mala decidam merito ab inimicis meis inanis. ⁊c. sic videt᷑ ⁊ hic dixisse. si nõ hũilr̃ sentiebam ȝ exaltaui aiãm meã Age q̃si dictur⁹ ẽ. illõ m̃ cõtingat. quõ ⁊ ibi. si reddidi ret̃buẽtib⁹ m̃ mala. cõtigat michi illud Quid: Decidã merito ab iimicis meis inanis Sic ⁊ hic. si nõ humiliter sentiebã sed exaltaui aiãȝ meã. q̃admoduȝ qui ablatus est a lacte sup mrẽm suam sic retributio in aiãm meã: Intẽdite. nostis quia quibusdam infirmis dicit apostol⁹ lac vobis potũ dedi nõ escam. nõdũ eñi poteratis sed nec adhuc quidẽ potestis. Sũt infirmi q̃ nõ sunt ydonei valido cibo. volũt se tendere ad id q̃d cape nõ possunt. ⁊ si aliquid vt cũqȝ ceperint. aut visi sibi fuerint capere quod nõ ceperũt. extollũtur inde ⁊ supbiũt. inde videntur sibi q̃si sapiẽtes: Hoc autem contingit oĩbus hereticis. qui cum essent animales ⁊ carnales. defendendo sentẽcias suas prauas quas falsas esse nõ potuerũt videre. exclusi sunt de catholica Dicam caritati vestre quod possum Dominus noster ih̃us xp̃s nostis quia verbum dei est. scd̃m illud iohãnis. in principio erat v̄bum ⁊ v̄bum erat apud deum ⁊ de⁹ erat verbum. hoc erat in principio apud deũ. õnia p ip̃m facta sunt ⁊ sine ip̃o factũ est nichil: Panis ergo est. ide viuunt angeli: Ecce panis paratus est tibi. sed cresce de lacte vt ad panẽ peruenias: Et quomodo inquis cresco de lacte: Quod tibi fact⁹ est xprist⁹ ad infirmitatem tuam. hoc primo crede ⁊ fortiter tene: Quomodo ergo magister cum viderit filium min⁹ ydoneum ad capiendum cibum. ipsos cibos ei dat sed traiectos p carnem suã. nam ip̃e est pais de quo infans pascitur quo⁊ mater eius pascitur. sed ad mẽsam infans minus ydone⁹ ẽ. ad mamillam ydoneus est. panis ergo de mẽsa traici᷑ p m̃ris mamillã. vt sic pueiat idem alimẽtum ad puũ infantẽ. sic dñs nr̃ ih̃s xp̃s cũ esset verbũ apud prẽm p quod facta sunt õia. q̃ cũ in forma di

essēt nō rapinam arbitratus est esse
equalis deo. qualem caperent pro
modo suo angeli. ⁊ vnde in celo po
testates ⁊ virtutes spiritus intellec
tuales pascerētur. homo aūt infir-
mus ⁊ carne inuolutus iaceret in t̄-
ra. nec posset ad eum ꝑuenire pan̄s
celestis. vt panem angelorum man
ducaret homo. ⁊ māna descenderet
ad vberiorem pplm̄ israhel. v̄bū ca
ro factum est ⁊ habitauit in nobis:
Quaꝓpter ipsis infirmis paulus a
postolus hoc dicit. quos dicit ani-
males ⁊ carnales. numquid dixi me
scire aliquid in vobis nisi ihm̄ xp̄m
⁊ hūc crucifixum? Nam xp̄ist⁹ erāt
⁊ nō crucifixus In principio erat v̄
bum ⁊ v̄bum erat apud deum ⁊ de⁹
erat v̄bum: Et quia ipsum verbum
caro factum est. ⁊ ipm̄ v̄bum cruci
fixum est. sed nō est mutatū in ho-
minem. homo in illo mutatus est:
Mutatus est homo in illo vt meli
or fieret q̄ erat. nō vt in ipam subāꝫ
v̄bi conuerteretur: Per id ergo qd̄
homo erat mortuus est deus. ⁊ p id
quod deus erat excitatus est homo.
⁊ resurrexit ⁊ ascēdit in celum Quic
quid passus est homo. nō potest di
ci nō passus deus. q̄a deus erat ho-
minem assumendo. sed nō est muta
tus in homiēm. quomodo nō potes
dicere nō te passum iniuriam. si ves
tis tua cōscindatur Et quādo quere
ris vel amicis vel in iudicio hoc dic
iudici. cōscidit me. nō dicis cōscidit
birrū meū. ꝫ cōscidit me Si potuit
⁊ meruit vest tua dici tu. q̄ nō es tu
ꝫ vest tua. q̄to poci⁹ meruit audiē
caro xp̄i tēplū v̄bi vnitū cū v̄bo: Et
q̄cq̄d in carne patētur de⁹ ipe patēt
q̄uis v̄bū nec mori potuerit nec cor
rūpi nec mutari nec occidi. sed q̄cq̄d
hoꝝ passum ē in carne passum ē: Et
noli mirari quia v̄bū nichil passum
est. nec aīa hōis pt pati aliqd occisa
carne. dicēte ipo dn̄o. nolite timere
eos q̄ corp⁹ occidūt. aīam autē non
possunt occidere. Si anima nō po
test occidi. verbum dei poterat occi
di? Et tamē qd dicit? Flagellauit me
colaphizauit me. ꝑcussit me. dilania
uit me. totū hoc nō fit in anima. et
tamē nō dicit nisi me. ꝓpter vnitatē
cōsorcij ipsius. Dominus ergo nos
ter ih̄s xp̄s panē fecit nob lac. incar
natus ⁊ apparēs mortalibus. vt in
eo finiretur mors. ⁊ nō aberrarem⁹
a verbo. credentes in carnem quod
factū est verbum: Hinc crescamus
ipso lacte nutriamur. anteq̄ validi
simus ad capiendum v̄bum. nō re-
cedamus a fide lactis nostri: Illi āt
heretici volētes disputare de eo qd̄
nō poterāt cape. dixerūt quia filius
minor est q̄ pater. ⁊ dixerūt q̄a spiri
tus sanctus minor est q̄ filius. ⁊ fe
cerūt gradus. ⁊ imiserūt in eccl'am
tres deos. Non em̄ possunt negāe
deum esse patrem. nec possunt nega
re filium deum. nec possunt negare
spiritum sanctum deum. At si pater
deus ⁊ filius deus ⁊ spiritus sanct⁹
deus. inequales sunt ⁊ nō sunt eius
dem substantie. nō est vnus de⁹ sed
tres dij Disputātes g̃ qd̄ cape n̄ po
terāt. elati st̄ i supbiā. ⁊ fcm̄ ē i eis qd̄
dr̄ in isto psalmo. si n̄ hūilit̄ sentiebā
ꝫ exaltaui aīaꝫ meā. q̄admodū q̄ ab
lat⁹ ē a lacte sup mrēꝫ suā sic retbu-
tio i aīaꝫ meā Mater ei eccl'a dei est
vn̄ illi sepati st̄. ibi lactari ⁊ nutriri de
bebāt. vt crescerēt ad capiēdū v̄buꝫ
deū apd̄ deū in forma dei equalem
patri Uisa ē h̄ qdē ab hījs q̄ an̄ nos
ista tractarūt. ⁊ alia sentēcia ⁊ ali⁹ in
tellectus in hījs verbis. quem non
tacebo caritati vestre Hoc em̄ dix-

erūt: Omnis sup̱bus displicet deo. ⁊ debet se humana anima humiliaȇ ne deo displiceat. ⁊ toto corde intueri quod dictum est. q̄to magnus es humilia te in omnibus. ⁊ coram d̄o inuenies grām. Sed rursus sunt q̇dam homines. qui cum audierint quia humiles esse debent. dimittunt se. nichil volūt discere. putātes quia si aliquid didicerint sup̱bi erūt ⁊ remanēt in solo lacte Quos reprehendit scriptura dicēs. ⁊ facti estis opꝰ habentes lacte nō solido cibo. Sic em̄ nos deus vult nutriri lacte. vt n̄ ibi remaneamus. sed crescendo per lac ad solidum cibum p̱ueniamus: Ergo nō debet homo extollere cor suum in sup̱biam. sed debet eleuare in doctrinam verbum dei: Nam si leuanda anima non esset. nō dicēȇtur in alia voce psalmi. ad te domine leuaui aīām meā. ⁊ nisi seipsa anima super se effundat. non p̱uenit ad visionem dei. ⁊ ad cognitionem substantie illius incommutabilis: Nā modo cum adhuc in carne est dicitᷣ ei. vbi est deus tuus: Sed intus est deus eius. ⁊ spūaliter intus. ⁊ spūaliter excelsus est. nō quasi interuallis locoꝝ. quomodo p̱ interualla loca altiora sunt: Nam si talis altitudo querenda est. vincunt nos aues ad deum Ergo intus deus altus est ⁊ spūaliter altus. nec p̱ueniet anima vt cōtingat eū nisi trāsierit se: Nam q̇cquid de deo sentis scd̄m corpus multum erras. multum infās es. si sentis de deo eciam scd̄m aīām humanā. qꝫ deꝰ aut obliuiscatᷣ aut ita sapiat vt decipiat. aut faciat aliq̇d ⁊ p̄eiteat eū Oia ei ista posita sunt in scripturis. vt nob lactētibꝰ ꝯmēdaȇtur deꝰ. n̄ vt p̱p̱rie de illo sic audiamꝰ ista ⁊ itelligamꝰ q̇si p̄eiteat deū. ⁊

mō aliq̇d discat q̇d nō nouerat. ⁊ itelligat q̇d nō itelligebat. ⁊ reminiscatur q̇d oblitus erat Talia em̄ aīe sc̄ n̄ di. Nisi ergo trāsierit ⁊ modū aīe sue. nō videbit quia deus est q̇d est. qui dixit ego sum qui sum: Itaqꝫ ille cui dicebatur vbi ē deꝰ tuꝰ. q̇d dixit: Facte sc̄ m̄ lacrime mee paēs die ac nocte. dum dicitur michi cotidie. vbi est deus tuꝰ: Vt āt inuēiret deū suū q̇d egit: Hec meditatꝰ sum inq̇t ⁊ effudi sup̱ me aīām meā Vt iuēiret deū effudit sup̱ se animā suā Nō g̊ sic tibi dr̄. hūilis esto vt nō sapias Humilis esto p̱p̱ter sup̱biā. altus esto p̱p̱t sapiētiam. Audi euidētē sentēciā de hac re Nolite pueri effici mētibus: sed malicia infantes estote. vt mētibꝰ p̱fecti sitis Certe explicatū ē frēs mei. vbi nos deꝰ voluit ēe hūiles. vbi altos. hūiles p̱p̱t cauēdā sup̱biā altos p̱p̱t capiēdā sapiētiā: Lactaȇ vt nutriaris. sic nutrire vt crescas. sic cresce vt panē mādūces Cū enim ceperis panē māducare ablactaberis. id est iam tibi nō opꝰ erit lacte. sed solido cibo: Et hoc videtur dixisse. si non humiliter sentiebam sed exaltaui animam meam. id est si nō mente sed malicia paruulus fui. q̇d significans dixit superiora verba: Domine non est exaltatum cor meum. neqꝫ in altum elati sunt oculi mei. neqꝫ ingressus sum in magnis. neqꝫ in mirabilibus super me: Ecce quia malicia paruulus fui. sed quia sensu non fui paruulus. si non humiliter sentiebam sed exaltaui aīām meam. retribuatur michi quod retribuitur paruulo qui ablactatur a matre. vt iam panē sim ydoneꝰ māducaȇ. Et hec g̊ frēs sentēcia nō displicet quia nō est cōtra fidē. mouet me tn̄ q̇a nō tm̄ dictū est q̄admodū

qui ablatus est a lacte sic retributio
in aīām meam . sed additum quēad
modū qui ablatus est a lacte super
mrēm suam . sic retributio in aīām
meam : Hic michi nescio quid tale
occurrit vt videam quia male dictū
est Ablactatur em̄ nō infans sed iā
grandiusculus Qui aūt infirmus ē
prima infantia que vera infantia ē
super mrēm suam est . si forte fuerit
a lacte ablatus extinguitur : Non
frustra ergo additum est super ma
trem suam Ablactari em̄ ōnes pos-
sunt crescendo Qui crescit ꝛ sic ab-
lactatur . bonum illi est . qui autē ad
huc super mrēm suam est ꝑniciosū
Ergo cauendum fratres ꝛ timen-
dum est . ne quis ante tempus ab-
lactetur : Nam omnis grandis pu
er separatur a lacte . sed ne quis tūc
a lacte separetur . quādo adhuc suꝑ
matrem suam est . cum aūt portatᷣ
manibus matris qui portatus est
vtero . portatus est em̄ vtero vt nas-
ceretur . portatur manibus vt cres-
cat . lacte opus habet . adhuc super
matrem suam est : Non ergo velit
nunc exaltare aīām suam . cum for-
te minus ydoneus est ad capiendū
cibum . sed impleat precepta humili
tatis : Habet vbi se exerceat . credat
in xp̄m vt possit intelligere xp̄m : Vi
dē v̄bū n̄ p̄t . cape n̄ p̄t eq̄litatē v̄bi
cū prē . eq̄litatē sp̄ūs sci cū prē ꝛ v̄bo
nōdū p̄t vidē . credat h̄ ꝛ sugat Secu
rus ē qa cū creuerit . mādūcabit qd̄
nō poteāt an̄q̄ sugēdo crescēt . ꝛ hēt
vbi se extēdat Altiora te ne q̄sieris . ꝛ
fortiora te ne scrutatꝰ fueris . id est
ad que capiēda minus ydoneus es
Et quid facio inq̄s : Sic remaēbo :
Sꝫ q̄ p̄cepit tibi dn̄s illa cogita sꝑ :
Que tibi p̄cepit dn̄s : Fac miāz . pacē
eccl̄e noli dimittē . in hoīez spem no-
li ponē . desiderando miracula noli
tēptare deū . Si iā ī te ē fructꝰ . cog-
noscis q̄a cū bōis toleras zizania vs-
q̄ ad messem . q̄a cū malis ad tp̄s po
tes ēe nō inetnū Palea h̄ tibi mixta
ē in h̄ tp̄e in area . in horreo tecū nō
erit Hec q̄ tibi p̄cepit dn̄s illa cogi-
ta sꝑ A lacte nō sepaberis q̄adusq̄
suꝑ mrēm tuā es . ne ꝑus fame mo-
riaris . an̄q̄ panē mādūcare sis ydo
neus Cresce . erūt valide vires tue .
ꝛ videbis qd̄ nō poteās . ꝛ capies qd̄
nō capiebas Quid ḡ : Cū videro q̄
nō poterā vidē . ꝛ cepo q̄ nō poterā
cape . iā securꝰ ero . ꝑfectꝰ ero : Non .
q̄diu hic viuis Ipa ē ꝑfectio nostra
hūilitas Audistis qd̄ conclusit mo-
do apostolica lectio si hesit ī memo
ria vestra . quomodo ille q̄ accepit
colaphum ne extolleretur in reuela
tiōibus . q̄ta ei reuelabātur . ꝓpter
ipam magnitudinem reuelationuꝫ
quia poterat extolli . nisi acciꝑet an
gelum sathane . ꝛ tamē cui tanta re
uelabātur quid ait : Frēs . ego meip
sum non arbitror apprehendisse :
Paulus dicit . frēs ego meipsum n̄
arbitror apprehendisse . qui ad hoc
accepit colaphizantem angelum sa
thane ne extolleretur in magnitudi
ne reuelationum suarum . quis au-
det dicere quia comprehēdit : Ecce
paulus nō apprehēdit . ꝛ dicit n̄ me
arbitror apprehendisse Et quid agꝭ
o paule : Adhuc curro īq̄t vt apphē
dam Adhuc paulus in via est . ꝛ tu te
putas in patria : Vnū āt inq̄t . que re
tro sunt oblitus Hoc fac ꝛ tu . vitā
preteritam malam obliuiscere . si te
delectauit aliquādo vanitas . nō te
delectet Que retro oblitꝰ inq̄t . in ea
que ante sunt extētꝰ . scd̄m intētioēz
sequor ad palmā suꝑne vocationis
dei in xp̄o ih̄ū . Audio vocem dei de

sup. et curro vt apprehendam: Non enim dimisit me in via remanere. quia non cessat alloqui me: Ergo fratres non cessat deus alloqui nos. Nam si cessat quid est quod agimus? Quid est quod agunt lectiones diuine et cantica diuina? Obliuiscimini ergo que retro sunt. et in ea que in ante sunt vos extendite: Sic sugite lac vt crescatis ad cibum. Cum ergo veneritis in patriam gaudebitis Et adhuc attende apostolum sequi ad palmam superne vocationis: Dicit enim. quotquot ergo perfecti. hoc sapiamus: Non loquor inquit imperfectis. quibus adhuc non possum loqui sapientiam. qui adhuc lacte potantur. non solido cibo pascuntur. sed illis dico qui iam manducant solidum cibum. iam videntur esse perfecti. quia intelligunt equalitatem verbi cum patre: Adhuc non sic vident quomodo videndum est facie ad faciem. adhuc ex parte in enigmate. Currant ergo quia cum via finita fuerit. tunc redimus ad patriam: Currant currant. extendant se: Quotquot ergo perfecti hoc sapiamus. et si quid aliter sapitis. hoc quoque vobis deus reuelauit: Si forte erras in aliquo. quare non redis ad lac matris? Quia si non extollimini. quia si non exaltatis cor vestrum. quia si non ingredimini in mirabilibus super vos. sed seruatis humilitatem. reuelabit vobis deus quod aliter sapitis: Si autem hoc ipsum quod aliter sapitis defendere vultis. et pertinaciter astruere et contra pacem ecclesie. fit vobis maledictum hoc quod dixit. super matrem cum estis. et foris a lacte separabimini: foris a visceribus matris fame moriemini Si autem perseueraueritis in pace catholica. si quid forte aliter sapitis quam oportet sapere. deus vobis reuelabit humilibus. Quare? Quia deus superbis resistit. humilibus autem dat gratiam: Ideo ad hoc conclusit psalmus:

Speret israhel in domino. ex hoc nunc et vsque in seculum: Quod enim scriptum est grece. stoneona. stoneon. hoc est positum ex hoc nunc et vsque in seculum. Sed non semper seculi nomen hoc seculum significat. sed aliquando eternitatem. quia eternum duobus modis intelligitur. vsque in eternum. id est aut semper sine fine. aut quousque veniamus ad eternitatem: Hoc ergo quomodo intelligendum est? Quousque veniamus ad eternitatem speremus in dominum deum. quia cum venerimus ad eternitatem iam spes non erit sed ipsa res erit:

¶ Explicit psalmus centesimus tricesimus Incipit psalmus centesimus tricesimus primus:

Iustum quidem erat carissimi vt fratrem potius audirem collegam meum presentem omnibus vobis. et modo non negauit. sed distulit et ideo hoc indico caritati vestre. vt mecum promissum teneatis: Non fuit autem absurdum caritati vestre. vt prior obtemperarem iubenti. Extorsit enim michi vt esset modo auditor meus. eo sane pacto vt et ego sim ipsius. quia in ipsa caritate omnes eius auditores sumus. qui vnus nobis in celo magister est Ergo animum intendite ad psalmum. quem in ordine sicut nostis tractandum habemus: Est eciam ipse prenotatus canticum graduum. et aliquanto ceteris sub eodem tytulo prolixior. Non ergo immoremur nisi vbi necessitas coegerit. vt totum si dominus permiserit explicare possimus. quia et vos non tamquam

rudes oĩa debetis audire: Aliquid
⁊ de preteritis auditioibꝰ adiuuare
nos debetis. ne oia tꝙ̃ noua a nob
dici necesse sit. Et noui quidem ẽe de
bemꝰ. q̃a vetustas nobis obripe nõ
debet. sed eciã crescẽdũ ⁊ ꝓficiẽdum
est De ipso q̃ppe ꝓfectu ait aplus:
Et si exterior homo noster corrum
pitur. sed interior renouatur de die
in diem: Nõ sic ꝓficiamus vt ex no
uis veteres efficiamur. ꝫ ipsa noui
tas crescat:

¶ Psalmus:

MEmẽto dñe dauid ⁊ õnis mã
suetudĩs eius: Sicut iurauit
dño votum vouit deo iacob Dauid
scđm fidem rerũ gestaꝝ vnꝰ homo
erat. rex israhel. filius yesse: Erat q̃-
dem ⁊ ipe mãsuetꝰ sicut eũ indicat
atq̃ commemorat scriptura diuina
⁊ ita mãsuetus vt nec ꝑsecutori suo
sauli malum pro malo reddiderit:
Seruauit ãt erga eũ tãtam hũilita-
tem. vt illũ regem fatẽtur se ãt canẽ
⁊ nõ ꝓterue nec supbe cũ eẽt in deo
potẽtior rñdebat regi. sed eũ placa
re potius affectabat humilitate q̃
concitare supbia: Et iã in potestate
datus ẽ ei saul. ⁊ hˀ a dño deo. vt ei
faceret q̃cq̃d vellet Sꝫ q̃a nõ ꝑceptũ
illi erat vt occidẽt. sed tm̃ in ptãte da
tũ illi erat. licet ãt hõi vti ptãte sua.
ad lenitatẽ potius deflexit qđ ei deꝰ
cõcessit. qui si vellet occidere careret
inimico Sꝫ quõ dicẽt dimitte michi
debita sicut ⁊ ego dimitto debitori-
bus meis: In speluncam intrauit
saul vbi erat dauid. nesciẽs ꝙ illic es
set dauid. Ad necessaria vẽtris ille i
trauit. surrexit dauid sensim ⁊ lente
post ipm̃ ꝑcidit illi de veste pãnicu-
lum quẽ illi oñderet. vt nosset q̃a ha
bebat illũ in ptãte. ⁊ nõ necessitate
sed volũtate pepcerat. ⁊ noluit occi
dere Forte ipãm mansuetudinẽ cõ
mẽdauit modo dicens. memẽto do
mine dauid ⁊ õnis mãsuetudinis eꝰ
Hoc scđm rex gestaꝝ fidem quam
scriptura diuina vt diximus cõtiẽt:
sed solemꝰ in psalmis nõ ad litteraꝫ
attendere sicut in õni ꝓphecia. sed ꝑ
lrãm scrutari misteria Et meminit ca
ritas vestra q̃a cuiusdam hois vo-
cem in oĩbus psalmis solemꝰ audiẽ
q̃a vnꝰ hẽt caput ⁊ corpꝰ. caput aũt
in celo est ꝫ corpꝰ in terra. sed quo ꝑ
cessit caput ⁊ corpus secutuꝝ ẽ: Et
iam nõ dico q̃s caput sit qui corpꝰ
sint quia scientibus loquor Cõmẽ-
datur ergo hũilitas dauid. cõmẽda
tur mãsuetudo dauid. ⁊ dicitˀ deo me
mẽto dñe dauid ⁊ oĩs mãsuetudĩs eꝰ
Ad quã rem memẽto dñe dauid: Si
cut iurauit dño votũ vouit deo ia-
cob. Ergo ad hoc memẽto. vt imple-
at qđ ꝓmisit Ipse dauid vouit tãq̃
in potestare hñs ⁊ rogat deũ vt im
pleat qđ vouit Est deuotio vouẽtis
sed est hũilitas deprecãtis Nẽo pre
sumat viribus suis se reddere qđ vo
uerit. Qui te hortatur vt voueas. ip
se adiuuat vt reddas Quid g̊ vouit
videamꝰ. ⁊ hinc intelligimꝰ q̃admo
dũ sit accipiẽdum in figura dauid.
dauid ãt interpretatur manufortis
Erat enĩ magnus belligerator. ꝑsu
mẽs quidẽ de dño suo cõfecit bella
õnia. ꝓstrauit oĩs inimicos suos
deo se adiuuante. q̃admodũ se ha-
bebat illius imperij dispẽsatio. prefi
gurãs tamen fortem manu q̃dam
ad debellãdos inimicos. dyabolum
⁊ angelos eius. Hos aũt inimicos
eccl'a debellat Et quõ debellat: Mã
suetudine Mansuetudine enim ip
se rex noster vicit dyabolum: Se-
uiebat ille. ille sufferebat: Victus ẽ
qui seuiebat. vicit qui sufferebat:

In ista mãsuetudine corpus xp̄i qđ
est eccl'a vincit inimicos: Si manu
fortis op̄ãdo vincat: Cū āt corpus
xp̄i est ꝛ templū ꝛ domus ꝛ ciuitas.
ꝛ ille qui caput corꝑis est. ꝛ habita-
tor domus est. ꝛ scificator templi ē
ꝛ rex ciuitatis est. quomodo eccl'a
ōnia illa. sic xp̄s ōnia ista Quid ḡ vo
uimus deo. nisi vt simꝰ templū dei:
Nichil gratius ei possumꝰ offerre.
ꝙ̄ vt dicamus ei qđ dicitur in ysaya.
posside nos: Eq̇dem in istis possessi
onibꝰ terrenis patrifamilias p̄stat'
quãdo ei datur possessio. nō sic est
possessio q̄ est eccl'a. ipsi possessioni
prestatur vt a tali possideat': Quid
ḡ dicit: Sicut iurauit dn̄o votū vo
uit deo iacob: Videamꝰ qđ votū. ni
si vt simus templū dei: Nichil grati
us ei possumꝰ offerre ꝙ̄ iurare. Iu
rare est aūt firme ꝓmittere: Atten
dite votū hoc id est qđ vouerat quo
ardore vouerit. quo amore. quo de
siderio. ꝛ tn̄ ad hoc implendum dn̄z
deprecatus est dicēs. Memēto do
mīe dauid ꝛ ōnis mãsuetudīs eius:
In hac mãsuetudīe votū vouit vt
sit domꝰ dei. Si introiero in tab-
naculum domꝰ mee si ascēdero suꝑ
lectū strati mei Si dedero somp̄nū
oculis meis: Parum visus est dicē
somp̄nū oculis meis: Et palpe-
bris meis dormitationem: Et req̇ez
tymꝑibꝰ meis si dedero quoadusq̄
inueniam locū dn̄o tabernaculū đo
iacob: Vbi q̄rebat locū dn̄o: Si mã
suetus erat. in se q̄rebat: Quomō ē
em̄ locus dn̄i: Audi ꝓp̄hãm Super
quem req̇escet sp̄ūs meꝰ: Suꝑ hūi
lem ꝛ q̇etum ꝛ tremētē v̄ba mea:
Vis ḡ ēe locꝰ dn̄i: Esto hūilis ꝛ quie
tꝰ ꝛ tremēs v̄ba dei. ꝛ tuipse efficie
ris quod queris: Si em̄ in te nō fiat
quod queris. in altero q̇d t' ꝓdest:

Operatur q̇dem deus aliq̄n̄ p evãge-
listam salutem alteriꝰ. tm̄ si ipe dicit
ꝛ nō facit. ꝛ fit p linguã eiꝰ in alio lo
cus dn̄o. nō āt fit ipe locꝰ dn̄o: Qui
aūt q̄ docet bene facit ꝛ sic docet. fit
locus dn̄o cū eo quē docet. q̇a om̄s
credētes vnū locū faciunt dn̄o: In
corde em̄ habet locū dn̄s. q̇a vnum
cor est oīm in caritate copulatoruz.
Qm̄ ml'ta milia crediderūt frēs mei
qn̄ p̄cia rex suax posuerūt ad pedes
ap'lox: Sed quid de illis dicit scrip
tura: Certe facti sunt templū dei:
Nō tm̄ templū dei singuli. sed ꝛ oēs
simul templū dei. Facti sunt ḡ locꝰ
dn̄o Et vt noueritis q̇a vnus locus
factus est dn̄o in oībus. scriptùa di
cit. erat illis anima vna ꝛ cor vnum
in deum: Multi āt ne faciāt locum
domino sua querūt. sua diligūt. p̄tā
te sua gaudēt. priuatū suū cōcupis-
cūt. Qui āt vult facere locū domiō.
nō de priuato sed de cōmuni debet
gaudere Hoc illi fecerūt de rebꝰ su
is priuatis. fecerūt illas cōmunes:
Qđ habebāt suū nūquid amiserunt:
Si soli haberēt ꝛ vnusquisq̄ suū ha
beret. hoc solum haberet qđ suū ha
bebat Cū āt qđ ꝓpriū erat cōe fecit.
ꝛ ea q̄ erāt ceterox ipsius facta sunt
Intendat caritas vestra. q̇a ꝓp' illa
q̄ singuli possidemus existūt lites ī
micicie discordie bella iter hoīes tu
multꝰ. dissensioēs aduersum se. scā-
dala pccā iniq̇tates homicidia: ꝓp'
que: ꝓpter ipsa que singuli posside-
mus: Numq̇d ꝓpter ista que cōiter
possidemꝰ litigamꝰ: Aerem istū cōi
ter ducimꝰ. solem cōiter om̄s vide-
mus: Beati ergo qui sic faciūt locū
domiō. vt priuato suo nō gaudeant
Talē ei describebat iste q̄ dicebat. si
itroiero in tabernaculū domꝰ mee:
Priuatū h̄ erat. sciebat p̄uato se ipe

dixi ne faceret locū dn̄o . ⁊ ea cōme
morat q̄ ad seipsum ptiēbāt. nō itro
ibo in tabernaculum dom⁹ mee do
nec inueniam: Quid cū inueneris lo
cum dn̄o . intrabis in tabernaculuȝ
tuum? An ip̄m erit tabernaculū tuū.
vbi inueneris locū dn̄o? Quare?
Quia ipse eris locus dn̄i . ⁊ cū eis q̄
fuerint locus dn̄i vnū eris: Abstine
amus ergo nos frēs a possessiōe rei
priuate . aut ab amore si nō possu-
mus a possessione. ⁊ facim⁹ locū do
mino: Multum est a me ait aliq̄s
Sed vide quid sis facturus locum
dn̄o Si vellet apud te hospiciū hr̄e
aliq̄s senator nō dico senator. pcuā
tor alicuius mgani scdm sclm . ⁊ di-
ceret offendit me quiddā in domo
tua . ⁊ si amares hoc auferres tn̄ ne
eum offenderes ad cuius amiciciaȝ
ambires: Et q̇d tibi pdest hōis ami
cicia? Forte ibi nō solū vllū auxiliuȝ
sed ⁊ piculum īuenires: Nam mul-
ti nō piclitabantur anq̄ꝫ maioribus
iūgerētur. exoptarūt maioꝝ amici
cias. vt maiora picula incurrerent:
Securus opta amiciciā xpristi. hos
pitari aput te vult. fac illi locum:
Quid est fac illi locū? Noli amare
teip̄m. illum ama: Si te amaueris
claudis cōtra illum. si ip̄m amaueris
aperis illi Si āt apueris ⁊ intraue-
rit. nō peries amādo te. sed inueni-
ris cū amāte. Si introiero in taber
naculū dom⁹ mee si ascēdero super
lectum strati mei: Priuata em̄ res
ip̄a vbi hō acq̇escit supbos facit . iō
dixit si ascendero In re quā puatim
q̇sq̄ꝫ possidet necesse est supbus sit:
Inde se em̄ tēdit hō ad hoiēm . cum
sint ābo caro Quid ē hō frēs? Caro
Et q̇d ē alter hō? Altera caro: Et tn̄
caro diues extēdit se contra carneȝ
pauperē. q̄si aliq̇d illa caro attulerit
qn̄ nata est. aut aliq̇d auferat quan
do moritur Ad hoc plus habuit vt
plus tumēt: Iste āt q̄ vult inuenire
locū dn̄o dicit Si ascēdero sup lectū
strati mei. si dedero somnū oculis
meis. Multi em̄ cū dormiūt nō fa-
ciūt locum dn̄o Tales excitat apl's
Surge qui dormis ⁊ exurge a mor
tuis. ⁊ illumiābit te xp̄s: Et alio lo-
co: Nos aūt q̄ diei sum⁹ vigilemus
et sobrij simus . Nam q̄ dormiunt
nocte dormiūt. ⁊ q̇ inebriantur noc
te ebrij sunt. noctem dicēs iniq̄tatē.
in qua illi obdormiūt cupiēdo ista t
rena. Et om̄s iste felicitates q̄ vidē
tur seculi somnia sunt dormientiū
Et quomodo q̄ videt thezauros in
somnis dormiēs diues est . sed evi
gilauit ⁊ paup erit. sic ōnia ista va-
na huius seculi De quib⁹ om̄s gau-
dent in somno gaudēt . evigilabūt
qn̄ nolūt. si nō mō evigilāt qn̄ vtile ē
⁊ inueniēt somnia illa fuisse ⁊ tran
sire sicut dicit scriptura veluti somp
niū exurgētis. Et alio loco Dormie
rūt somnū suū. ⁊ nichil inuenerūt
om̄s viri diuiciaꝝ in māib⁹ suis:
Dormierūt somnū suū. finitus est
somnus ⁊ nichil inuenerūt in māi
bus suis. q̇a in somnis videbāt di
uicias trāsituras. Iste g̊ q̄ vult iuēi
re locū dn̄o. dixit eciam si dedēo sōp
nū oculis meis Sūt āt q̇dā q̄ n̄ dor
miūt sed dormitāt. aliq̄ꝫtū retrahūt
se ab amore tpaliū. ⁊ rursus revol-
uūtur in eū. q̄si dormitantes caput
crebro iclināt. Evigila excute somp
num. dormitando casurus es. Non
vult psalm⁹ oculis suis dare somp
nū nec palpebris dormitationē. euȝ
q̄ vult inuēire locū dn̄o Et reqem in
q̄t tymporib⁹ meis A reqe tympoꝝ
somnus venit ad oc'los Tympoā
circa oc'los sc̄. veluti futur⁹ sompn⁹

grauedo tympoꝝ est: Nam oĩbus
dormituris grauari tympora inci-
piũt. ⁊ cũ senserint sibi grauari tym
pora iã iminet somnus. qui si dan
dus est oculis dat requiẽ tympibꝰ
suis. ⁊ venit somnꝰ. Si nõ dederit
requiẽ tymporibꝰ suis nõ venit sõp
nus: Cũ ergo cepit te aliqd tpale delec
tare ad peccm̃. iã grauãtur tibi tym-
pora. Vis euigilare ⁊ non dormire
nec dormitare? Noli te credere tali
delectatiõi. maiores dolores hẽbit
q̃ suauitates: Ista cogitatiõe quasi
cõfricãs frõtẽ. excutis somnũ ⁊ pa
ras locũ dño. donec inuenias locum
dño tabernaculũ deo iacob. Quãquam
aliquãdo dicitur tabernaculũ dĩ do
mꝰ dei. ⁊ domꝰ dei tabernaculũ dei.
distinctiꝰ tñ accipitur fr̃es karissimi
tabernaculũ eccl'a scd̃m hoc tempus:
Domꝰ ãt eccl'a celestis ihr'lm quo ibi-
mus Tabernaculũ enĩ tẽp militãtiũ
⁊ pugnãtiũ. tabernaculũ militũ i p
cinctu in expeditiõe: Vñ cõtuberna
les dicũtur milites q̃si tabernacula
eadẽ habitãtes: Quãdiu ergo habemꝰ
hostem cũ quo pugnemꝰ. taberna-
culũ deo facimꝰ: Cũ ãt trãsierit tem
pus pugne. ⁊ venerit pax illa q̃ pre-
cellit oẽm intellectũ sicut dicit apl's.
⁊ pax dei q̃ precedit oẽm intellectuz
q̃tũcũq ei cogitaueris de pace illa.
minus eã capit animꝰ adhuc in ista
corpis grauedine cõstitutꝰ. cũ vene
rit illa patria. iam domꝰ erit. nullus
aduersarius temptabit vt taberna
culũ vocetur. nõ pcedemꝰ ad pug-
nãdum sed pmãebimꝰ ad laudãduz:
Quid enĩ dicitur de illa domo? Bea
ti qui habitãt in domo tua. in secula
seculorum laudabunt te In taber-
naculo adhuc gemimus. in domo
laudabimus: Quare? Quia gemi-
tus est peregrinãtium. laudatio iã i

patria commanẽtium: Hic primo
queratur tabernaculum deo iacob:
Ecce audiuimus eam in effrata:
Quã eam? Sedem dñi Audiuimꝰ i
effrata: Inuenimꝰ eã in campis
saltuum Ibi audiuit. ibi iuenit An
alibi audiuit ⁊ alibi inuenit? Quera
mus ergo qd sit effrata vbi audiuit. ita
queramus quid sit in campis saltu
um vbi inuenit: Effrata vbum he-
breum interp̃tatur latine speculum
sicut tradiderũt q̃ vba hebrea scrip-
turis posita in aliam linguã trãstu
lerunt vt ad nos pueniret intellectꝰ
Nam ex hebrea trãstulerũt in gre-
cam. ex greca translati sunt nobis i
latinam: Fuerũt enĩ qui vigilarẽt in
scripturis. Si ergo effrata speculũ
illa domus que inuenta est in cam-
pis saltuum in speculo audita est:
Speculum ymaginem habet. om-
nis pphecia ymago futurorum Do
mus ergo dei futura. in ymagine p
phecie predicata est: Audiuimꝰ enĩ
illam in speculo id est audiuimus in
effrata. inuenimꝰ in cãpis saltuum:
Qui sunt campi saltuum? Campi sil
uarum Nõ enĩ quemadmodum vulgo
dicitur. saltus ille verbi gratia cen-
turias habens tot. saltus pprie locꝰ
adhuc incultus ⁊ siluester dicitur
Nam ⁊ quidam codices in campis
silue habent Qui ergo erãt cãpi sal-
tuũ nisi gentes inculte? Qui erãt cã
pi saltuũ nisi vbi adhuc vepres erãt
ydolatrie? Sic tamen quomodo ve
pres ibi erant ydolatrie. ibi inueni-
mus locum domino tabernaculuz
deo iacob: Quod audiuimꝰ in effra
ta inuenimꝰ in campis saltuũ. qd p̃-
dicatũ est in ymagine iudeis. mani-
festatum est in fide gẽtiũ: Intra
uimꝰ in tabernacl'a eiꝰ: Cuiꝰ? Dñi di
iacob Qui itrãt vt ihabitẽt. ipi sunt

qui intrantur vt inhabitent? In do-
mū tuā vt inhabites intras. domū
dei vt inhabiteris Est eñ melior do
minꝰ. qui cum te ceperit inhītare. be
atū te facit Nam si tu ab illo nō iha
bitaberis. miser eris: In sua ptāte
esse voluit ille filiꝰ qui dixit. da m̄ ptē
primonij que me cōtingit Bene ser
uabatur apud prēm. ne cū meretri
cibꝰ dissiparetur Accepit. facta est i
eius potestate. ꝓfectꝰ in regionem
longinquā effudit ōnia cū mētrici-
bus. passus ē tñ famē. recordatꝰ est
patrē. reuersus est vt pane saturaret?
Ergo intra vt inhabiteris. ꝛ nō qua
si tuus sis. sed illiꝰ Intrauimꝰ in tab
nacula eiꝰ Adorabimꝰ in loco vbi
steterūt pedes eiꝰ Cuiꝰ pedes: Do-
mini an ipsiꝰ domꝰ dñi: Domꝰ ei do
mi ē vbi dicit q̄ debet adorari Adora
bimꝰ in loco vbi steterūt pedes eiꝰ
Preter ꝙ domū suā nō exaudit deꝰ
ad vitam eťnā Ille eñ ad domū dei
ꝑtinet. qui est in caritate compagiā
tus lapidibꝰ viuis: Qui āt caritatez
nō habuerit. ruinam facit. ꝛ illo ruē
te domꝰ stat: Nemo eñ imiēt do-
mui vbi esse q̄si lapis cepit. si ruere
voluerit quasi aliquid domui noce
at Sic eñ supbierat ꝛ ꝑmus ppl's
iudeoꝝ dicens. neq; eñ fraudaturꝰ
est deꝰ prēm abrahā cui ꝓmisit tāta
de semiē eiꝰ. ꝛ faciebāt omnia mala
tꝙ securi de pollicitatiōe dei. quod
nō ꝑ illorum meritis qui scelera fa-
ciebāt. sed pro meritis abrahe pcēt
eis. ꝛ qualescumq; malos filios a-
brahe congregaēt in domum suam
ad vitam eternam: Sed quid iohā
nes: Generatio inquit viperarum:
Quando ad illum venerunt ipsi filij
abrahe vt baptizarentur in aqua pe
nitentie. non eis dixit generatio a-
brahe sed viperarum Tales eñ erāt
quales quos imitabātur. nō filij a-
brahe. sed filij amorrei. chananei. ger
gesei. iebusei. ꝛ oim̄ q̄ offenderūt de
um. ipoꝝum filij erant. quia ipsoruz
facta sectabātur Gnātio viperaruz
q̄s oñdit vobis fugere a vētura ira:
Facite ergo fructū dignū penitētie
ꝛ ne dixeritis. patrem habemꝰ abra
ham Potēs est eñ deꝰ de lapidibꝰ
istis suscitare filios abrahe. Nescio
quos lapides tūc iudei i campis sal
tuū. vñ suscitati sunt filij abrahe: Fi
lij eñ magis qui fidem imitati sť. ꝙ
qui de carne nati sunt: Nemo ergo
minetur domui dei. quasi dicatur.
subtraho me. ꝛ ruet domus: Bonū
est eñ illi. vt coedificētur ꝛ habeat
caritatem Nam si ipse ruerit. stabit
domus Itaq; fratres in hijs est do
mus dei. quos predestinauit ꝛ pre-
sciuit ꝑseueraturos. De illis dictuz
est. vbi steterunt pedes eius. Etem
qui non perseuerant. non stant pe-
des eorum in eis. Non sunt ergo ip
si ecclesia. non ipsi pertinent ad illō
modo tabernaculum tunc domum.
Sed vbi steterūt pedes eius: Qm̄
habūdauit iniquitas. refrigescit ca-
ritas multorum. In hijs in quibus
caritas refrigescit nō stant pedes e
ius Sed quid secutus est: Qui aūt
ꝑseuerauerit vsq; in finem. hic saluꝰ
erit Ecce in quibus steterūt pedes
eius. in eo loco adora. id est de tali-
bus esto in quibus steterunt pedes
domini. Si autē de ipsa domo intel
ligere volueris. vbi steterūt pedes
eius domus. pedes tui in xp̄o stent
Tunc autem stabunt pedes. si per-
seueraueris in xpristo Quid eñ di-
citur de dyabolo: Ille homicida eāt
ab inicio. ꝛ in veritate non stetit:
Dyaboli ergo pedes non steterunt
Itē de supbis qd dicit: Nō veiat m̄

pes ſuꝑbie. ⁊ manꝰ pccoꝝ nō mo-
ueāt me: Ibi ceciderūt qui opātur
iniq̄tatem. expulſi ſunt nec potuerīt
ſtare: Ergo domꝰ dei. cuius pedes
ſtant. Vn̄ ille gaudēs iohēs q̄d ait?
Qui hēt ſpōſam ſpōſus ē. amicꝰ aūt
ſpōſi ſtat ⁊ audit eū Si nō ſtat. non
audit eū: Et gaudio gaudet ꝓpt vo
cem ſpōſi: Merito ſtat. q̄a ꝓpt vo
cem ſpōſi gaudet. Nam ſi ꝓpt vocē
ſuā gauderet. caderet: Iam videtis
ꝙ q̄re ceciderūt. q̄ ad vocē ſuā gau-
dent: Amicus āt ille ſpōſi dicebat. h̄
eſt qui baptizat Quidā dicunt. nos
baptizamꝰ. ad vocē ſuā ſtare gauiſi
nō potuerūt. ⁊ nō ꝑtinēt ad iſtā do
mū de q̄ dicitur. vbi ſteterūt pedes
eius: Exurge dn̄e in req̄em tuam
Dn̄o dormienti dicit exurge: Iam
noſtis q̄s dormiuit. ⁊ q̄s ſurrexit.
Ipſe em̄ quodā loco dicit ī pſalmo.
dormiui cōturbatus. Bene illi dicitur
exurge in req̄em tuam Iam nō con
turbaberis. q̄a xp̄s ſurgēs a mortu
is iam nō moritur. ⁊ mors ei vltra
nō dn̄abitur Ipſius eſt vox in alio
pſalmo. ego dormiui ⁊ ſompnū ce-
pi ⁊ exurrexi qm̄ dn̄s ſuſcepit me:
Ipſe dormiuit. ipſi dicitur. exurge
dn̄e in req̄em tuam Tu ⁊ archa ſcī
ficatiōis tue. id eſt exurge. vt exur-
gat ⁊ archa ſanctificatiōis tue quā
ſanctificaſti Ipſe caput noſtꝝ. ar-
cha eius eccl'a eius. Surrexit prior.
ſurgat ⁊ eccl'a Nō āt audēt ſibi re-
ſurrectionem corpus ꝓmittere. niſi
prior exurgeret caput: Exurge dn̄e
in requiem tuam tu ⁊ archa ſanctifi
cationis tue: Et corpus xpriſti q̄d
ex maria natum eſt. intellectum eſt
a quibuſdam archa ſanctificatiōis.
vt hoc diceret exurge domiē in req̄ē
tuam tu ⁊ archa ſanctificatiōis tue.
cum corpore exurge. vt palpent qui
nō credebāt Exurge dn̄e ī req̄em tu
am. tu ⁊ archa ſanctificatiōis tue
Sacerdotes tui induātur iuſtici
am ⁊ ſancti tui letētur. Te exurgēte
a mortuis ⁊ eūte ad prēm. regale il
lud ſacerdotiū induatur fide. q̄a iuſ
tus ex fide viuit. ⁊ accepto pignore
ſpūs ſancti. letentur mēbra ſpe re-
ſurrectiōis que preceſſit in capite:
Eis em̄ apl's dicit. ſpe gaudētes:
Propter dauid ſeruū tuum. nō a
uertas faciem xp̄i tui. Hoc deo pri
dictū eſt. ꝓpt dauid ſeruū tuū nō a-
uertas faciē xp̄i tui: Crucifixus eſt
dn̄s in iudea. crucifixus a iudeis. ab
ipſis turbatus dormiuit Inter quo
rum ſeuiētium manꝰ dormiuit. ad
eos iudicādos ſurrexit. ⁊ dicit quo
dam loco. exſuſcita me ⁊ reddā illis
⁊ reddidit ⁊ redditurus eſt Nā q̄nta
poſtea iudei paſſi ſunt occiſo domi
no norūt ⁊ ipſi. de ipſa ciuitate vbi
illū occiderīt oēs expulſi ſunt: Quid
ergo? Eciā om̄s de ſtirpe dauid pe-
rierūt. ⁊ de tribu iuda? Nō. Nam
crediderūt īde aliq̄ ⁊ mlt'a milia hoīꝫ
crediderūt inde. ⁊ hoc iam poſt re-
ſurrectionem dn̄i: Seuierūt vt cru
cifigerēt. ⁊ poſtea ceperūt vidē fie
ri miracula in noīe crucifixi. ⁊ plus
cōtremuerūt tātū poſſe eiꝰ nomen
qui quaſi inter manꝰ eoꝝ nichil po
terat. ⁊ compuncti corde iam credē
tes diuinitatem occultam fuiſſe in il
lo quem ceteris ſimilem hominibus
putauerunt. ⁊ cōſiliū petētes ab a-
poſtolis audierunt. agite penitenci
am. ⁊ baptizetur vnuſquiſq; veſtrū
ī nōie dn̄i nr̄i ih̄ū xp̄i: Ergo q̄a ad iu
dicādos eos a q̄bꝰ crucifixꝰ ē ſurrex
it xp̄s. ⁊ auertit faciē ſuā a iudeis et
cōuertit ad gētes. tn̄ rogatur deꝰ ꝓpt
reliq̄as iſrahel. ⁊ dicitur ei. ꝓpt da-
uid ſeruū tuū nō auertas faciē xp̄i tui

Si palea dãpnata est. frumẽta colliguntur. reliq̃e salue fiãt sicut dicit ysayas. ⁊ plane facte sunt reliq̃e salue: Inde erãt duodecim apostoli. inde plus q̃ quingẽti frẽs. q̃bus se dominus demõstrauit post resurrectionẽ. inde tot milia baptizata. q̃ p̃cia rerũ suar̃ añ pedes apl'or̃ ponebant: Ergo impletũ est qd̃ h̃ rogatus est deus. ppt' dauid seruũ tuũ nõ auertas faciem xp̃i tui: Iurauit dñs dauid in veritate ⁊ nõ penitebit eum: Quid est iurauit: Promissum p se ip̃m firmauit Quid est nõ penitebit eũ: Nõ mutauit Nõ em̃ dolorẽ penitẽtie patitur deus. aut in aliq̃ fallit. vt velit corrigere in quo errauit. sed quõ hoiem cũ penitet mutare vult qd̃ fecit. sic vbi audis q̃a penitet deũ mutationẽ ip̃am spera. Aliter illam fecit q̃uis noie pẽitẽtie appellet. aliter tu. Tu em̃ facis q̃a erraueras. ille aũt facit q̃a vindicat. aut q̃a liberat. Mutauit regnũ saul cũ pẽiteret eũ sicut dictũ ẽ. ⁊ in eodẽ loco vbi scr̃ptura dicit penituit eũ. ibi paulo post dicitur. nõ em̃ sic est vt homo vt peniteat eũ. Cũ ergo mutat opa sua p incõmutabile cõsiliũ suũ: ppter ip̃az nõ cõsilii sed opis mutationẽ penitere dr̃. Hoc aũt sic pmisit vt nõ mutaret. quõ dicitur ⁊ illud. iurauit dominus ⁊ nõ pẽitebit eũ tu es sacerdos ineternũ scd̃m ordinẽ melchisedech sic ⁊ h̃ q̃a ita pmissum ẽ vt nõ mutaret. q̃a necessario futur̃ erat ⁊ permãsur̃ dix': Iurauit dñs dauid i veritate ⁊ nõ penitebit eũ: Ex fructu vẽtris tui ponaz sup sedẽ tuam: Poterat dicere ex fructu femoris tui: Quare ex fructu ventris voluit dicere: Et illud quidem si dicẽt verũ dicẽt: Sz significãtius dicẽ voluit ex fructu vẽtris. q̃a de femiã natus est xp̃s. quo vir nõ accessit: Quid g': Iurauit dñs dauid veritatẽ. ex fructu vẽtris tui ponã sup sedem tuã. Si custodierint filii tui testamẽtũ meũ ⁊ testiõnia mea hec q̃ docebo illos. ⁊ filii eor̃ sedebũt vsq̃ ineternuz sup sedem tuam. Si filii tui custodierint. ⁊ filii eor̃ sedebũt in eternum. meritum filiis parẽtes faciũt Quid si filii ipsi⁹ custodierint. ⁊ filii eor̃ nõ custodierint: Quare ad meritũ patrũ pmittitur beatitudo filiorum: Quid em̃ ait: Si custodierint filii tui. ⁊ filii eor̃ sedebũt in eternũ Nõ ait si custodierint filii tui sedebũt sup sedẽ tuã. ⁊ si custodierit filii eoruz ⁊ ipsi sedebũt sup sedẽ tuã. sed ait. si filii tui custodierit. ⁊ filii eor̃ sedebũt sup sedẽ tuã. nisi q̃a filios hic voluit intelligi fructus ip̃or̃: Si filii tui inq̃t custodierint legem meã. ⁊ mãdata mea hec que docebo eos seruauerit filii tui. ⁊ filii eor̃ sedebũt sup sedem tuam. id est. hic erit fructus eor̃ vt sedeãt sup sedẽ tuã Nõ em̃ frẽs oẽs qui laboram⁹ in xp̃o. oẽs qui cõtremiscim⁹ v̄ba ipsius. qui quõcũq̃ conamur facere volũtatem ipsius. et ingemiscim⁹ petẽtes vt adiuuet nos quo impleamus quod iubet. nũqd iam sedem⁹ in illis sedib⁹ beatitudinis q̃ nobis pmittũtur: Nõ. sz mãdata tenẽtes sp̃amus hoc futurum ipsa spes tñ in filiis dicta est. q̃a hominis in hac vita viuẽtis spes filii sr̃. fructus filii sunt. ppteã ⁊ homines excusantes auariciã suã. dicunt se filiis suis seruaẽ qd̃ seruãt. ⁊ nolẽtes daẽ iopi pietat; noie se excusant. q̃a filii eor̃ spes eor̃ sr̃. Oẽs hoiẽs em̃ q̃ scd̃z h̃ scl'm viuũt. spẽ suã dicũt. filios gnãre ⁊ reliq̃re Id̃ noie filioruz

ſpem ipam poſuit ⁊ ait: Si cuſtodi-
erint filij tui teſtamētū meū ⁊ teſti-
monia mea hec q̄ docebo illos. ⁊ fi-
lij eoꝝ ſedebūt inet̄nū ſuꝑ ſedē tuā.
id eſt tales fructꝰ hēbūt vt ſpes eos
nō fallat. vt illuc veniāt quo ſperant
ſe vēturos Nō ergo tꝗ̄ p̄rēs ſunt
hoīēs ſpei future: Cū āt adepti fue
rint qđ ſperāt. filij ſunt. q̄a illud qđ
adipiſcūtur peꝑerūt ⁊ gnāuerūt in
opibꝰ bōis. ⁊ ħ illis ſeruatur in poſ
terum. q̄a ⁊ ipſa poſteritas in filijs
appellari ſolet Aut ſi filios ipōs ho
mīēs accipis. intellige ⁊ de ipſis dic
tū. ſi cuſtodierint teſtamētū meum
⁊ teſtiōnia mea hec q̄ docebo illos:
vt iſte ſit ſenſus. ſi cuſtodierint filij
tui teſtamētū meū ⁊ teſtimonia me
a hec q̄ docebo eos. ⁊ filij eoꝝ. id eſt
ſi cuſtodierit. vt hic ſbdiſtiguas. et
deinde inferas. ſedebūt in et̄nū ſuꝑ
ſedem tuā. id eſt ⁊ filij tui ⁊ filij eoꝝ.
ꝫ oēs ſi cuſtodierit. Quid ꝰ: Si nō
cuſtodierit periit ꝓmiſſio dei: Non
ſed ideo dictū ē ⁊ ideo ꝓmiſſum eſt.
q̄a predicauit deꝰ Quid niſi creditu
ros: Sed ne aliq̄s q̄ſi minaretꝛ pro
miſſis dei. ⁊ in ꝑtāte ſua vellet ponē
qđ ꝓmiſit deꝰ vt impletꝛ. ideo ⁊ iura
uit dixit. in quo oñdit q̄a ſine dubio
ventuꝝ ē: Quō ꝰ poſuit ibi ſi cuſto-
dierint. ne iā glorieris de ꝓmiſſis et
dimittas te nō cuſtodire. tūc eris fi
liꝰ dauid ſi cuſtodieris. ſi āt nō. non
eris filiꝰ dauid: Filijs dauid ꝓmiſit
deꝰ. noli dicē filiꝰ ſum dauid ſi dege
neras Si iudei illud nō dicūt q̄ de ip
ſa ſtirpe nati ſunt. ymmo dicūt illud
ꝫ delirāt. Apte em̄ dn̄s ait. ſi filij a-
brahe eſtis fcā abrahe facite Iſ̄ illoſ
negauit filios q̄a fcā nō faciebāt. nō
quō nos dicimꝰ filios dauid de cuiꝰ
ſtirpe nō ſumꝰ ſcđm carnē. reſtat vt

filij nō ſimꝰ niſi imitādo fidē. niſi co
lēdo deū ſicut ille coluit: Si ꝰ tibi ꝑ
ſtirpē nō ſperas. ꝑ facta nō vis aſſe
qui. quō in te cōplebitꝛ. q̄a ſedebis ſu
ꝑ ſedē dauid: Et ſi nō in te cōplebitꝛ.
putas q̄a nō cōplebitur: Et quō iue
nit eā in cāpis ſaltuū. ⁊ quō ſteterūt
pedes eiꝰ: Qualiſcūqꝫ ꝰ fueris. illa
domꝰ ſtabit: Qm̄ elegit dn̄s ſyon
p̄elegit eā inhabitationē ſibi Syon
ipſa ē eccl'a. ipa ē ⁊ illa ihr'm. ad cuiꝰ
pacem currimꝰ. q̄ nō in āgelis ſed i
nobis ꝑegriātur. q̄ ex ꝑte melioꝛ ex
pectat ꝑtē rediturā. vñ nobis lr̄ē ve
nerūt q̄ cotidie recitātur. ipa ciuitaſ
ipa ē ſyō quā elegit deus: Hec req̄
es mea in ſecula ſcl'oꝝ. Iā dei v̄ba ſt̄
req̄es mea. ibi req̄eſco: Quātū nos
amat deꝰ frēs. vt q̄a nos req̄eſcimꝰ.
ſe dicat req̄eſcē Nō em̄ ipe aliq̄n tur
batur vt ſic req̄eſcat. ſed ibi ſe dicit
req̄eſcē. q̄a nos in illo req̄ē habemꝰ
Hic habitabo qm̄ p̄elegit eam. Vi
duā eiꝰ bn̄dicēs bn̄dicā. ⁊ paupes eꝰ
ſaturabo p̄āibꝰ: Ois aīa q̄ intelligit
ſe deſertam ōni auxilio niſi ſoliꝰ dei.
vidua eſt. Quō em̄ apl's deſcribit vi
duam: Que āt vere vidua ē ⁊ deſola
ta. ſꝑauit in dn̄m. Agebat āt de iſtis
viduis q̄s oēs dicimꝰ in eccl'a: Dixe
rat aūt. q̄ in delicijs agit viuēs moꝛ
tua eſt. ⁊ nō illā numerauit inter vi
duas. Deſcribēs āt viduas ⁊ ſcās q̄d
ait: Que āt vere vidua eſt ⁊ deſola-
ta. ſperauit in domiō. ⁊ ꝑſtitit in p̄-
cibus ⁊ obſecratiōibꝰ nocte ac die.
Ibi ſubiecit: Que autem in delicijs
agit. viuens moꝛtua eſt Vnde ergo
vidua: Quia nō habet auxilium ali
unde niſi ſolius dei. Ille que habent
viros quaſi ſuperbiunt de auxilio
viroꝛum Deſerte videntur vidue. et
robuſtius eſt auxiliū earum Ergo

tota eccl'a vna vidua est. siue in vi-
ris siue in feminis siue in cōiugatis
siue in maritatis femīs siue in ado-
lescentibꝰ siue in senibus siue in v̄gi
nibꝰ. ōnis eccl'a vna vidua est deser
ta in h̄ sc'lo. si sentit illud. si nouit vi
duitatē suā. tūc em̄ auxiliū p̄sto ē illi
Nōne agnoscitꝫ istā viduā in euāge
lio frēs mei. cū dicēt dn̄s oportē sem-
per orare ⁊ nō deficere: Erat q̄dam
iudex in ciuitate dixit. qui nec deum
timebat nec homīēs reuerebatur.
⁊ interpellabat eum quedā vidua co
tidie dicēs. vindica me de aduersari
o meo. ⁊ interpellādo cotidie vidua
fregit illum. Ait em̄ ip̄e iudex apud
se. qui nec deū timebat nec homīēs
reuerebatur. ⁊ si deū nō timeo nec
hoīēs erubesco. vel ꝓpt̄ tediū quod
michi facit ista vidua vindicabo eā:
Si audiuit iudex malus viduā ne te
diū patētur. deꝰ nō audit eccl'aꝫ quā
hortatur vt dep̄cetur: Item paupe
res eius saturabo pāibꝰ Quid ē fra
tres: Simus paup̄es ⁊ tūc satura-
bimur Multi p̄sumētes de seculo ⁊
sup̄bi xp̄iristiani sunt. adorāt xp̄m ꝫ
nō saturātur. saturati em̄ sunt. ⁊ ha
būdāt in sup̄bia sua. De talibus dici
tur. obprobrium eis qui habūdant
⁊ despectio sup̄bis Isti habundant
⁊ ideo manducant. sed nō saturātur
Et q̄d de illis dictū est in psalmo:
Mādmucauerūt ⁊ adorauerūt om̄s
diuites terre: Adorāt xp̄m venerāt'
xp̄m. supplicāt xp̄o. sed nō saturant'
sapiētia ⁊ iusticia ip̄iꝰ Quare: Q̄r n̄
sunt paup̄es Paup̄es āt id est hūi-
les corde. q̄to plus esuriūt. tāto plꝰ
māducāt: Tāto aūt plus esuriūt. q̄
to a seculo inanes sunt: Quis plenꝰ
est: q̄cq̄d illi daturus es respuit quia
plenꝰ est: Da michi esuriētē. da m̄ de

q̄bꝰ dcm̄ ē. beati q̄ esuriūt ⁊ sitiūt iu-
sticiā q̄m̄ ip̄i saturabūt'. ⁊ eēt hii pau
p̄es de q̄bꝰ mō dicit. ⁊ paup̄es eius
saturabo pāibꝰ. q̄a ⁊ in ip̄o psalmo
vbi dictū ē. māducauerūt ⁊ adoraue
rūt oēs diuites terre. dictū est illic ⁊
de paup̄ibꝰ ⁊ ꝓrsus eo modo quo ⁊
in isto psalmo. edēt paup̄es ⁊ satuā
būtur. ⁊ laudabūt dn̄m q̄ req̄rūt eū:
Vbi dictū ē māducauerūt ⁊ adoraue
rūt oēs diuites terre. ibi dictū est e
dent paup̄es ⁊ saturabūt' Quaē q̄n̄
diuites dicti sunt adorasse. saturati
nō dicti sunt. q̄n̄ āt paup̄es dicti sēt sa
turati dicti sunt: Et vn̄ saturati: Hᶜ
saturitas frēs q̄lis est: Deus ip̄e est
panis. vt lac fieret descēdit ad terrā
⁊ ait suis. ego sum panis viuꝰ qui d̄
celo descēdi. Id̄o illic ip̄sᵒ edēt pau
p̄es ⁊ satuiabū'. De q̄ saturabuntur:
Audi q̄d sequit' Et laudabūt dn̄m q̄
requirūt eum: Estote ergo paupe-
res. estote in membris illius vidue.
non sit auxilium vestrum nisi ī vno
deo: Pecunia nichil est. non inde
auxilium habebitis Multi ꝓpt̄ pe-
cuniam precipitati sunt. multi ꝓpt̄
pecuniam perierūt. multi ꝓpt̄ mul
tam pecuniam quesiti sunt a rapto
ribus: Tuti essent si non haberent
quare quererentur: Multi de ami
cis potentioribus presumpserunt.
ceciderunt illi de quibus presumpse
runt. ⁊ inuoluerunt eos qui de se p̄
sumpserunt: Respicite exempla ge
neris humani Quid magnuꝫ est q̄d
vobis dicitur: Non solum de hiis
scripturis ea loquimur. legite ea in
orbe terrarum. attendite non presu
mere de pecunia. de amico homīē.
de honore ⁊ iactātia seculi Tolle ista
oīa. sꝫ habes illa Age deo grās si cō
tempnis illa. si āt inflaris inde. noli

attendere qñ eris preda hoīm. iam
dyabolo preda es. Si āt de hijs re-
bus nō ꝑsumpseris. eris in mēbris
illius vidue q̄ ē eccl'a. de q̄ dictū est. vi
duā eiꝰ bñdicēs bñdicā. eris ⁊ paup
de q̄libꝰ dcm̄ ē. ⁊ paupes eiꝰ satura-
bo panibꝰ: Aliqñ āt qđ nō est ꝑter-
mittēdū dicē. invēis paupem supbū
⁊ diuitem hūilem. cotidie patimᵘ ta
les: Audis paupem q̄ñ gemētem sb
diuite. ⁊ qñ potētior ꝑmit diues. tē
illū hūilem vides. aliqñ nec tūc. sꝫ et
tūc supbum: Unde vides qđ eēt. si a
liqđ habēt. Ergo paup dei in animo
est nō in scl'o Procedit aliqñ homo
hñs plenā domū. vberes terras. mlᵗ
ta ꝑdia. multū auri ⁊ argenti. nouit
q̇a in ipsis nō ē ꝑsumēdū. hūiliat se
deo facit inde bene. ita cor ipsiꝰ eri-
gitur ad deū. vt nouerit q̇a nō soluꝫ
nichil illi ꝓsunt diuitie ipse. sꝫ ⁊ im-
pediūt pedes ipsiꝰ nisi ille regat ⁊ il-
le subueniat. ⁊ numeratᵘ inter pau-
pes q̇ saturātur pāibus. iuenis aliuꝫ
mendicū inflatū. aut iō nō inflatū.
q̇a nichil hēt. q̄rētem tñ vnde inflet̄:
Nō attendit deꝰ facultatem sed cu-
piditatem. ⁊ iudicat eū scđm cupidi
tatem qua inhiat rebus tꝑalibus.
nō scđm facultatem quā nō ei conti
git adipisci: Unde em̄ de diuitibꝰ di
cit apl's Diuitibus huiꝰ seculi preci
pe nō supbe sape. neq̄ꝫ sperare in in
certo diuitiaꝝ. sed in deo viuo. q̇ no
bis prestat ōnia habūdanter ad fru
endū: Quid ergo faciūt de diuicijs
suis? Sequitur ⁊ dicit. diuites sint i
opibus bonis. facile tribuāt coīcēt
Et vide quia hic pauperes sunt. the
saurizent inquit sibi fundamētū bo-
num in futurum. vt apprehendant
veram vitam: Cum apprehenderit
tunc erunt diuites. quādo autē non
eam adhuc hñt. nouerint se paupes
Ita fit vt oīs hūiles sancto corde
⁊ in caritate germana constitutos.
Quicqđ habuerint in hoc seculo. in
inter paupes suos numeret deus.
quos saturat panibus: Sacerdo
tes eius induam salutari ⁊ sancti eꝰ
exultatiōe exultabūt: Iam in fine
psalmi sumus paululū aduertat ca
ritas vestra Sacerdotes eius indu
am salutari ⁊ sancti eiꝰ exultatione
exultabūt: Quis est salutaris nos-
ter nisi xpristus noster? Quid est er
go. sacerdotes eius induam saluta
ri? Quotquot in xp̄o baptizati estꝫ.
xp̄m induistis Et sancti eius exulta
tione exultabūt: Vñ exultabūt exul
tatione? Quia induti sunt salutari:
Nō in se em̄ lux facti sunt. sed in do
miō nam erant ante tenebre. ⁊ ideo
subiecit: Ibi suscitabo cornu da
uid. vt de xp̄o presumatᵘ. ip̄e erit al-
titudo dauid: Cornu em̄ significat
altitudinem Et qualem altitudinē?
Nō carnalem Ideo ōnia ossa carne
inuoluta sunt: cornu excedit carnē
Altitudo sp̄ualis cornu est Que aūt
altitudo sp̄ualis nisi de xp̄o ꝑsumē.
nō dicē. ego facio ego baptizo. sed h
est q̇ baptizat? Ibi est cornu dauid.
Vt noueritis q̇a ibi est cornu dauid
attēde qđ seq̄tur: Paraui lucernā
xp̄o meo: Que ē lucerna. iā nostis
dñi v̄ba de iohē Ille erat lucerna ar
dēs ⁊ lucēs Et qđ ait iohēs? Hic ē q̇
baptizat In hᵒ ḡ exultabūt sci. in hᵒ ex
ultabūt sacerdotes. q̇a ōne qđ ipoꝝ
bonū est. nō ē ipoꝝ sꝫ illiꝰ. ⁊ ille quia
hēt potestatē baptizādi Securus ḡ
accedit ad tēplū eiꝰ omnis q̇ accipit
baptismū. quia nō hois sꝫ illiꝰ ē in q̇
excitatū est cornu dauid: up ip̄ꝫ
āt efflorebit scificaᵒ mea Sup quē?

Sup xpm meū Cristo em̄ meo. cuȝ dicit. vox est patris q̄ dicit. viduam eius benedicēs benedicā. ⁊ paupes eius saturabo pāibus Sacerdotes eius induam salutari ⁊ sancti eius exultatiōe exultabūt: Qui dicit ibi suscitabo cornu dauid de⁹ est. ipe dicit paui lucernam xpo meo. quia et xps noster est ⁊ xps patris. Crist⁹ noster est cū saluat nos ⁊ regit nos quomodo ⁊ dn̄s noster est. fili⁹ aūt patris. xps āt ⁊ noster ⁊ patris. Nā si p̄ris xps nō eēt. nō dicētur supi⁹ ppt dauid seruū tuū ne auertas faciem xpi tui Sup ipm āt florebit scificatio mea Sup xpm floret. nēo hominū sibi illā assumat qa ipse sanctificat. alioqn nō erit vex. sup ipm āt florebit sanctificatio mea Gl̄a sanctificatiōis florebit Sanctificatio ḡ xpi in ipo xpristo. ptās sanctificationis dei in xpristo Florebit enim qr dixit. ad gl̄am vult ptinē Qn̄ em̄ florent arboēs. tūc pulchre sunt. Ergo sanctificatio in baptismo Vn̄ floret ⁊ claret. Vn̄ cessit mūd⁹ huic pulchritudini. quia in xpristo floret: Nam pone illam in hōis potestate. quō floret. quando omnis caro fenum. ⁊ omnis claritas carnis vt flos feni.

Expl' ps cētesim⁹ tricesim⁹ pm⁹: Incipit ps cētesim⁹ tricesim⁹ secūdus:

Psalmus breuis est ⁊ valde notus. sed valde est nominatus: Ecce q̄ bonū ⁊ q̄ iocūdū habitare fr̄es in vnū: Ita son⁹ iste dulcis ē. vt ⁊ qui psalteriū nesciūt ipm v̄sum cantent Tam dulcis est q̄ dulcis est caritas: q̄ facit fr̄es habitare in vnum: Et hoc quidem fr̄es nō indiget interpretatione aut expositione. q̄ bonum ⁊ q̄ iocūdū sit habitare in vnū: ſȝ ea q̄ sequūt' hn̄t aliqd qd pulsantib⁹ apiatur. Verūptamē vt ab isto v̄su descēdat nobis intellectus vniūse texture psalmi. ḣ pmū etiā atq₃ etiā cōsiderem⁹ vtx de ōnibus xpianis dictū sit. q̄ bonū ⁊ q̄ iocūdū sit habitare fr̄es in vnū. an aliqui sint certi atq₃ pfecti qui habitāt in vnum. nec ad oēs ptineat ista benedictio sed ad quosdam. a quibus tn̄ descendat ad ceteros: Ista em̄ v̄ba psalterij. iste dulcis sonus. ista suauis melodia tam in cātico q̄ intellectu eciam monasteria peperit. Ad hūc sonum excitati sunt fr̄es. q̄ habitare in vnū cōcupierūt Iste versus fuit tuba ipox. sonuit p orbem terrax. ⁊ qui diuisi erāt cōgregati sunt Clamor dei clamor sp̄us sancti. clamor ppheticus nō audiebatur in iudea. ⁊ auditus est in orbe terrarum Aduersus istum sonū surdi erāt inē quos cantabatur. ⁊ aptis auribus inuenti sunt de quibus dictum est. q̄bus non est nunciatum de eo videbunt. ⁊ qui nō audierunt intelligent Verumptamen dilectissimi si consideremus de illo pariete circūcisiōis prius nata est ista benedictio: Nō em̄ omnes iudei perierūt Et vnde apostoli filij pphāx. filij excussox sicȝ iam sciētib⁹ loqmur: Vn̄ illi quingēti qui dn̄m post resurrectioēm viderūt. qd cōmemorat apl's paul⁹: Vn̄ illi cētum viginti. qui simul erant in vno loco post resurrectionē dn̄i et ascensionem in celum. quib⁹ in vno loco cōstitutis supuenit sp̄us sanctus die penthecostes missus de celo. sic missus sicut pmissus: Oēs inde erāt. ⁊ ipsi primo habitauerūt in vnuȝ. qui omnia que habebāt vēdiderūt. rex q̄ suax precia ad pedes apostolox posuerūt sicȝ in acti

bus aploꝝ legitur. ⁊ distribuebatur
vnicuiqꝫ sicut cuiqꝫ opus erat. ⁊ nẽo
dicebat aliqd ꝓpriũ sed erãt illis oĩa
cõmunia. Et qd est in vnũ: Et erat ill'
inqt anima vna ⁊ cor vnũ in deũ.
Ergo ipsi ꝑus audierũt. ecce ꝙ bo-
nũ ⁊ ꝙ iocundum habitare frẽs in
vnũ. Primi audierũt. sed nõ soli au-
dierũt. Nõ eñ vsqꝫ ad illos ista di-
lectio ⁊ vnitas fratrũ venit. venit eĩ
⁊ ad posteros ista caritas exultati
o ⁊ votũ deo. Vouẽtur eñ aliqd dõ
⁊ dictum est vouete ⁊ reddite domi
no deo vestro. Melius est ãt nõ vo
uere ⁊ reddẽ. ꝙ vouere ⁊ nõ reddẽ:
Sed dẽt esse ĩpiger anim⁹ vt ⁊ voue
at ⁊ reddat. ne cũ se min⁹ ydoneum
putat ad reddẽdũ. piger sit ad vouẽ
dũ. Plane nũqꝫ reddet. si de suo se
putauerit redditurꝫ: Ex voce huius
psalmi appellati sunt ⁊ monachi. ne
quis vobis dõ isto nomiẽ insultet ca
tholicis. qñ vos recte hereticis de
circũcellionib⁹ insultare ceperitis. vt
erubescẽdo saluẽtur. illi vobis ĩsul-
tãt de monachis. Primo si cõpãdi
sunt vos videte. si verbis nostris o
pus est. iam laboratis. nõ opus est
nisi vt ammoneas vnũquẽqꝫ vt attẽ
dat. solũ attẽdat ⁊ cõparet. Quid o
pus est vt verbis nostris cõpẽtur e
briosi cũ sobriis. precipites cũ cõsi-
deratis. furẽtes cũ simplicib⁹. vagã
tes cũ cõgregatis? Sed tamen dice
re consueuerunt: Quid sibi vult nomẽ
monachorum? Quãto meli⁹ dicim⁹
nos. quid sibi vult nomen cercillio-
num? Sed non inquit vocantur cer
cilliones. forte corrupto sono nõis
eos appellam⁹: Dicturi sunt nobis
integrum nomen ipsorum. forte cir
cumcelliones vocantur non cercil-
liones: Plane si hoc vocantur ex-
ponant quid sint: Nam circumcelli
ones dicti sunt. q̃r circumcellas va-
gantur: Solent eñ ire hac illac nus
ꝙ hñtes sedes. ⁊ facere que nostis.
⁊ que illi norũt velint nolint: Verũp
tamen karissimi sunt ⁊ qui mona-
chi falsi sunt. ⁊ nos nouimus tales.
sed nõ perit fraternitas pia ꝓpter e
os qui ꝓfitentur quod nõ sunt: Tã
sunt eñ monachi falsi. ꝙ ⁊ clerici fal
si ⁊ fideles falsi: Omnia ista tria ge-
nera frẽs mei que aliqñ vobis com
mẽdauim⁹ ⁊ vt puto nõ semel. hñt
bonos suos. habent malos suos:
De tribus eñ ipsis generibus dcm̃
est: Duo in agro. vnus assumetur ⁊
vnus relinquetur. ⁊ duo in lecto. v-
nus assumetur ⁊ vnus relinquetur.
⁊ due in molendino. vna assumetur
⁊ vna relinquetur: In agro sunt qui
gubernant ecclesiam. vñ dicit apls:
Videte si nõ in agro erat: Ego plan
taui. appollo rigauit. sed deus ĩcre-
mentum dedit. In lecto aũt eos in-
telligi voluit. qui amauerũt qetem.
Per lectum eñ quietem voluit in-
telligi. nõ se miscẽtes turbis non tu
multu generis humani ĩ ocio seruiẽ
tes deo. ⁊ inde tamen vnus assume'
⁊ vnus relinquetur. Sũt ibi ꝓbi. et
sunt ibi reprobi. Ne expauescatis
quando ibi inueniuntur reprobi. nã
⁊ latent quidam qui non inueniant'
nisi in finem: Due in molendino ex
nomine generis feminini appella-
uit. plebes enim intelligi voluit:
Quare in molendino? Quia in isto
mundo versantur. vbi molendinũ
intelligitur. quia sic vertitur mũd⁹
iste quomodo mola. Ve eñ quos
conterit: Sic eñ ibi versantur fide
les boni. vt vna ex eis consumatur.
altera assumatur: Quasdam eñ ac
tiones mũdi faciũt dilectores seculi
fraudatoẽs simulatoẽs. Alii autem

sic ibi sunt quō ait apl's. vt q̄ vtūtur hoc mūdo. tāq̄ nō vtētes sint:: Preterit eñ figura huiꝰ mūdi. volo vos sine sollicitudīe esse Audis q̄ assumetur de molēdino: Certe eñ multa peccata vidētur ad diuites ꝑtinere. Cum eñ plus agūt ⁊ plꝰ āmistrāt ⁊ plus ad eos pēdet res familiaris ampla. difficile est vt nō plura peccā cōtrahāt. Et de illis dcm̄ ē. q̄a faciliꝰ est intrare camelū ꝑ foramē acus. q̄ꝫ diuitem in regnū celoꝝ Et cū contristati eēnt discipuli ꝓ illis de q̄bꝰ iam desꝑabāt. cōsolatus est eos dominꝰ dicēs. q̄ hōibꝰ īpossibilia sunt. deo facilia sunt: Quō āt illud facile facit deus. audi apl'm. si nō negligas qō ꝑcepit Precipe inq̄t diuitibꝰ huiꝰ seculi nō supbe sapere Iuuenis eñ paupem supbientem. diuitē hūilem. xp̄istianū bene cōsideratū. q̄a illa ōnia ꝑtereūt ⁊ ꝑterfluūt. q̄a nichil attulit in hūc mūdum. nichil ꝑt de mūdo auferre. cogitātem q̄ꝫadmodū diues ille qui ardebat in flamma apud inferos guttam sibi distillari de digito desiderauit eiꝰ q̄ micas de mēsa eiꝰ cōcupierat: Cogitantes ista faciūt qō ait apl's. neq̄ꝫ sꝑare in incerto diuiciaꝝ. sed in deo viuo q̄ prestat nobis ōnia habūdanter ad fruēdū Diuites sint inq̄t in opibus bōis. fecile tribuāt. cōicēt thezaurizent Et q̄d inde illis lucri? Thezaurizēt sibi fundamētū bonū in futuruꝫ vt apphēdāt verā vitā Ecce que assumetur de molendino Qualis aūt diues ille erat qui induebatur purpura ⁊ bysso ⁊ epulabatur cotidie splendide. ⁊ iacentem ad ianuam suam paupem contempnebat? Relinquetur. quia de molendino vna assumetur ⁊ vna relinquetur Sic dicit ⁊ ezechiel de tribus personis. in q̄bus personis. in quibus non absurde tria hec genera intelligimus: Cum miserit dominus gladium in terra. ⁊ si fuerint in medio eorum noe daniel ⁊ iob. nō liberabūt filios neq̄ꝫ filias. sed ipsi soli salui erūt Iam illi olim liberati sunt. sed in istis tribꝰ nomibus tria genera quedam significauit: Noe significauit rectores ecclesie. quia ipse archam in diluuio gubernauit: Daniel autem vitam quietam elegit ī celibatu seruire dō. id est vxorem nō querens. erat vir sanctus in desiderijs celestibꝰ vitā gerens. temptatus in multis. ⁊ inuentus aurum obrisum: Qm̄ quietus erat. qui ⁊ inter leones securus erat? Ergo in nomine danielis qui etiam vir desideriorum est appellatus. sed vtiq̄ꝫ castorum atq̄ꝫ sanctorum. significātur serui dei. de quibus dicitur. ecce q̄ꝫ bonum ⁊ q̄ꝫ iocūdum habitare frēs in vnum: In nomine iob significatur vna illa de molendino que assumitur. habebat eñ vxorem. habebat filios. habebat multas diuicias. ⁊ tam multa habebat in isto seculo. vt dyabolus hoc ei obiceret. q̄a nō gratis sꝫ ꝓpt ea que acceperat colebat deum: Hoc obiecit adūsariꝰ scō viro. ⁊ in tēptatiōibꝰ suis ꝓbatꝰ ē q̄ꝫ grat; iob colēt deū. ⁊ nō ꝓpt illa q̄ accepat. sꝫ ꝓpter eū q̄ dedeāt Amissis itaq̄ꝫ ōnibꝰ repētina afflictiōe ⁊ tēptatione amissa hereditate amissis hēdibꝰ. sola cōiuge sibi relicta nō ad cōsolationem sed ad tēptationē. ait qō nostis dñs dedit dñs abstulit sic; dño placuit ita factū ē. sit nomē dñi bñdcm̄ Impletū ē ī eo qō cotidie cātamꝰ. si ⁊ moribꝰ cōsoēmꝰ. bñdicā dñꝫ ī ōni tpe. sꝑ laus eꝰ ī ore meo Ergo in ist; tbꝰ nōibꝰ significata st̄ t̄a gn̄a hoīm.

et illis tribus rursus in euãgelio q̄ ꝯ
memorat Quid ḡ dicūt illi . q̄ nobis
de noie moãchoꝝ insultãt: Fortasse
dicturi sunt. nostri nō vocãtur circū
cellioēs . vos illos ita appellatis cō
tumeliose noie . nã nos eos ita non
vocamus Dicãt q̄d eos vocēt . ⁊ au
dietis: Agonisticos eos vocant Fa
temur ⁊ nos hoēsto noie . si ⁊ res ꝯ
ueiret: Sed interim illud videat sci
tas vestra . q̄ nob̄ dicūt oñdite vbi
scriptū sit nomē moãchoꝝ . oñdant
vbi scriptū sit nomē agonisticoꝝ
Sic eos appellam⁹ inq̄t ꝓpter ago
nem. certãt em̄ ⁊ dicit apl's. certamē
bonū certaui. q̄a sunt q̄ certãt aduer
sus dyabolū ⁊ ꝑualēt . milites xp̄i a
gonistici appellãtur Vtinam ḡ mili
tes xp̄i eēnt ⁊ nō milites dyaboli . a
q̄bus plus timet² deo laudes q̄ʒ fre-
mitus leonis . Hij eciã insultare no
bis audēt. q̄a frēs cū vidēt homiēs
deo grãs dicūt: Quid est inquiunt
deo grãs: Ita ne indus es vt nesci-
as q̄d sit deo grãs: Qui dicit d̄o gra
tias. grãs agit deo. Vide si nō debet
frater deo grãs agere . qñ videt frēʒ
suū Nō em̄ nō est locus gratulatio
nis quãdo se inuicē vidēt q̄ habitãt i
xp̄o. ⁊ tñ vos deo grãs nr̄m ridetis.
deo laudes vr̄m plorãt hoiēs . Sed
certe redditis rationē de noie. quaē
appellatis agonisticos . ita fiat vt
appellatis. ita fiat. omnino fauem⁹
Prestet dominus vt illi contra dya
bolum certēt. ⁊ non cōtra xp̄istuʒ
cuius ꝑsequuntur ecclesiam. tamen
quia certant. dicetis agonisticos . ⁊
inuenistis vnde appelletis. quia dix
it apostolus . bonum certamen cer
taui : Quare ergo ⁊ nos non appel
lemus monachos. cum dicit psalm⁹
ecce q̄ʒ bonū ⁊ q̄ʒ iocūdum habitare
fratres in vnum: Monos em̄ vn⁹

dicitur. ⁊ nō vnus quomodocumq̄ʒ
nam ⁊ in turba est vnus . sed vna cū
multis vnus dici potest . monos n̄
potest id est solus . Monos enim
vnus solus est : Qui ergo sic viuūt
in vnum vt vnum hominem faciãt.
vt sit illis vere quomodo scriptum
est vna anima ⁊ vnum cor . multa
corpora sed nō multe anime. multa
corpa sed nō m'lta corda. recte dicit²
monos id ē vn⁹ sol⁹ : Vnde ille vn⁹
sanabatur in piscina Respōdeãt no
bis ⁊ exponãt. qui insultãt nomina
monachorum. q̄re ille q̄ inuētus est
triginta octo annos habens in īfir
mitate. hoc respōdit dn̄o . cum com
mota fuerit aqua nō habeo qui me
deponat. alius ante me descēdit:
Descenderat vnus . iam alius non
descendebat Vnus solus sanabatur
vnitatem eccl'e figurabat: Merito
insultãt nōi vnitatis. qui se ab vnita
te ꝑciderūt . Merito illis displicet
nomen monachorum . quia illi no-
lunt habitare in vnum cum fratri-
bus . sed sequentes donatum xp̄is-
tum dimiserunt . Hec de vno ⁊ de v
no solo audiuit caritas vestra. iam
iocundetur cum psalmo vt sequen-
tia videamus . breuis est . potest a
nobis curri q̄ʒtum dominus sugge
rit : Puto enim ex hijs que dicta sī
patere posse q̄ sequūtur. q̄ʒuis nec il
la videantur obscura : Ecce q̄ʒ bonū
⁊ q̄ʒ iocūdum habitare fratres in v
nū: Ostendebat qui dicebat Ecce vi
demus ⁊ nos frēs ⁊ bn̄dicim⁹ deuʒ.
⁊ oramus vt dicam⁹ ⁊ nos. Ecce cui
rei similes sint. dicit psalm⁹ Sicut
vnguētum in capite q̄d descendit in
barbã barbam aarō . q̄d descēdit in
orã vestimēti e⁹ Aaron q̄d erat: Sa
cerdos Quis ē sacerdos nisi vnus
sacerdos qui intrauit i sancta scōꝝ:

Quis est sacerdos iste. nisi qui fuit
⁊ victima ⁊ sacerdos. nisi ille q̇ cum
in mūdo nō inueniret mūdū qḋ of-
ferret seip̄m obtulit? In capite ipsi
us vnguētū. q̇a totus xp̄s cū eccl'a:
Sed a capite venit vnguētū Caput
nr̄m xp̄s est. crucifixū ⁊ sepultū. re-
suscitatū ascēdit in celū. ⁊ venit sp̄ū s
sanctꝰ a capite Quo? Ad barbam.
Barba significat fortes. barba sig-
nificat iuuenes strēnuos inpigros
alacres. Ideo quādo tales describi
mus. barbatus homo ē dicimꝰ Er-
go illud primū vnguētū descendit i
ap̄l'os. descēdit in illos q̇ primos im
petus seculi sustinuerūt Descēdit er
go in illos sp̄ūs scūs. nā ⁊ illi q̇ p̄mū
in vnū habitare cepert̄ ꝑsecutioēm
passi sunt. sed q̇a descēderat vnguē-
tū in barbā passi sunt. passi sunt nō
victi Etem̄ caput iam passum p̄cesse
rat vn̄ descēdit vnguētū Precedēti
tali exemplo. q̇s vinceret barbam?
Ex illa barba erat stephanꝰ scūs. et
hoc est nō vinci vt caritas nō vinca
tur ab inimicis: Nam visi sunt sibi
vicisse. qui ꝑsecuti sunt scōs: Illi ce-
debāt illi cedebātur. illi occidebāt il
li occidebātur Quis nō putaret il-
los vincere. illos vinci? Sed quia n̄
victa est caritas. ideo vnguētū des-
cēdit in barbam. Attende stephanū
seuiebat in illo caritas. seuiebat in e
os cum audirēt. rogauit ꝓ eis cū la
pidarēt. Quid em̄ ait cū audirēt? Du
ra ceruice ⁊ incircūciso corde ⁊ auri
bus. vos semꝑ restitistꝭ sp̄ūi sancto
Vide barbam. nūquid adulauit?
Numquid timuit? Illi cum audirēt
ista que in illos dicebantur. seuie-
bāt: Quasi seuiebat em̄ stephanus
seuiebat ore. corde diligebat. ⁊ non
est victa ipsa caritas in eo Nam illi
abhorrētes a verbo. tāq̄ tenebre fu
giētes a lumine. ad lapides currere
ceperūt. stephanū lapidare: Sicut
antea stephani v̄ba lapidabāt illos
sic postea lapides eoꝝ stephanum:
Quādo debuit plus irasci stephanꝰ
qn̄ lapidabatur. ā qn̄ audiebaᵗ? Ecce
mitꝭ factꝰ est cū lapidaētᵘ ⁊ seuiebat
cū audieᵗ Quare seuiebat cū audieᵗ?
Quia mutare volebat eos a quibꝰ
audiebatur. Venientibus in se lapidi
bus nō victa ē caritas. quia vnguē
tū a capite in barbā descēderat. ⁊ au
dierat ab ipso capite. diligite inimi
cos vestros. ⁊ orate ꝓ eis q̇ vos ꝑ-
sequūtur Audierat ab ip̄o capite pē
dēte in cruce ⁊ dicēte. pater ignosce
illis quia nesciūt quid faciūt. Eo mō
ergo vnguētū a capite descēderat i
barbam: q̇a ⁊ ille cū lapidaretᵘ fixo
genu ait. dn̄e ne statuas illis h̄ pec-
catum: ¶ Ergo illi tanquam barba
erant: Multi enim fortes erant. ⁊
multas persecutiones passi sunt. si
neq̄ a barba descendisset vnguen-
tum. modo monasteria non habe-
remus: Sed quia descendit ⁊ in o-
ram vestimenti. sic enim ait. quod
descendit in oram vestimenti eius.
secuta est ecclesia de veste domini
peperit monasteria. ¶ Nam ves-
tis sacerdotalis ecclesiam signifi-
cat. Ipsa est vestis de qua dicit a-
postolus. vt exhiberet sibi glorio-
sam ecclesiam: non habentem ma-
culam aut rugam. Mundatur vt
non habeat maculam. extenditur vt
nō habeat rugam. Vbi eam extēdit
fullo. nisi in ligno? Videmus cotidie
a fullonibus tunicas quodāmō cru
cifigi. crucifigūtur vt rugam nō ha
beant. Quid ergo ora vestimenti
fratres mei? In ora vestimēti quid
accepturi sumꝰ? Ora finis vestimē
ti ē Quid accepturi sumꝰ i fine vesti

mēti? An q̇a in fine tp̄m habitūa eāt
eccľa frēs habitātes in vnū? An in o
ra ꝑfcōnē intelligimus. q̇a ī ora veſ
timētū ꝑficitur? Et illi ꝑfecti q̇ norīt
habitare in vnum. illi ꝑfecti qui legē
implent Quō āt impletur lex xp̄riſ-
ti ab eis qui habitāt frēs in vnum?
Audi apľm. iuicē onera vrā portate
ꝛ ſic implebitis legem xp̄riſti: Hec ē
ora veſtimēti: Quomodo frēs mei
intelligimꝰ quā oram dicat quo po
tuit deſcēdere vnguētū? Nō puto
quod oram veſtimēti in lateribus
voluit intelligi Sūt em̄ ore in lateri
bus. ſed a barba deſcēdere vnguētū
ad oram potuit q̄ in capite eſt. vbi a
peritur caput Tales ſunt q̇ habitāt
in vnum. vt quomodo ꝑ oras iſtas
intrat caput hōis vt veſtiat ſe. ſic ꝑ
cōcordiā fraternā xp̄s intrat qui eſt
caput noſtrum vt veſtiatur ꝛ here-
at illi eccľa Quid aliud dicit? Sicꝫ
ros hermō qui deſcēdit ſuꝑ mōtē
ſyon. Hoc voluit intelligi frēs mei.
grā dei eſſe ꝙ frēs habitāt in vnum.
nō ex ſuis viribus nō ex ſuis meritꝫ
ſed ex illiꝰ dono ſed ex illius gratia.
ſicut ros de celo Non em̄ terra ſibi
pluit. aut n̄ q̇cquid genuerit areſcit.
niſi pluuia deſuꝑ deſcendat? Dicit q̊
dā loco. ī psᵒ pluuiā volūtariam ſe
gregans deuſ hereditati tue Quare
dixit volūtariā? Quia non meritis
noſtris ſed illius volūtate ¶ Quid
enim boni meruimꝰ pccōres Quid
boni meruimꝰ iniqui? Ex adam adā
ꝛ ſuꝑ adam multa pccā naſcitur.
Quiſquis naſcitur adam naſcitur
dampnatus de dampnato. ꝛ addidᵗ
male viuendo ſuper adam: Quid ei
boni meruit adam? Et tamen miſe-
ricors amauit ꝛ ſponſus dilexit nō
pulchram ſed vt faceret pulchram:
Ergo grām dei dixit rorem hermō.

Sed hermō q̇d ſit noſſe debetis:
Mons eſt quidam longe diſiūctuſ
ab iheruſalem. id eſt a ſyon. Itaqꝫ
mirꝫ eſt ꝙ ſic ait. ſicut ros hermon q̇
deſcēdit ſuꝑ mōtē ſyō. cū mōs her-
mō lōge ſit diſiūctus ab iheruſalem
nam trās iordanen eſſe dicitᶻ: Ergo
aliquid in interpretationem hermō
q̄ramus: Nomē em̄ hebreū eſt ꝛ ha
bemus interpretationem ab eis q̇
illam linguam nouerūt Hermon in
terpretari dicitur lumē exaltatum:
A xp̄riſto ergo ros. nam nullum lu
men exaltatū eſt niſi xp̄s Quō exal
tatus eſt? Primo in cruce. poſtea ī
celo Exaltatus in cruce cū humiliaē
tur. ſed humiliatio illius nō potuit
niſi alta eſſe Homis diſpēſatio mi-
nꝰ minus ꝙ fiebat q̄ ſignificabatur ī
iohāne. dei diſpēſatio ī dn̄o noſtro
iheſu xp̄o creſcebat. quod ꝛ natali-
bus eorum oſtenditur Nam ille na
tus eſt ſicut tradit eccľa octauo ka-
lendas iulias cum iam minui dies ī
cipiūt. dn̄s autem natus eſt octauo
kalendas ianuarias. quādo iam di
es incipiunt creſcere Audi ip̄m iohā
nem cōfitentem. illum optet creſcē
me autem minui. Et paſſioēs ipoꝝ
hoc indicant: Dominus in cruce ex
altatus eſt. ille ceſo capite diminutꝰ
Ergo lumē exaltatū xp̄riſtꝰ. inde ē
ros hermō. Sed quicūqꝫ vultis ha
bitare in vnum. optate rorem iſtuꝫ.
cōpluimini inde. alioq̇n nō poteritꝫ
tenere q̇d ꝓfitemini. nec ꝓfiteri nec
audire poteritis niſi ille intonuerit.
nec permanere poteritis niſi eius
ſagina non deſit vobis: Ipſa enim
ſagina deſcendit ſuper montem ſy-
on: Iam montes ſyon magni in
ſyon: Quid eſt ſyon? Eccleſia: Et
q̇ ibi ſit mōtes magni? Quos ſigni-
ficāt mōtes hos ſiḡt barba. hos ſig

nificat ora vestimenti Barba non in
telligitur nisi in pfectis Nō ergo ha
bitant in vnū: nisi in quibz pfecta fue
rit caritas xpiana Nam in quibz nō
est pfecta caritas xpi ⁊ cū in vnū sint
odiosi sunt molesti sunt turbulēti sūt:
anxietate sua turbant ceteros. ⁊ que
runt quid de illis dicant quō in iunc-
tura inquietum iumentū nō solū nō
trahit: sed ⁊ frangit calcibus qd iūc
tum est Si āt habet rorem hermon
qui dñdit super mōtem syon: quiet⁹
est placatus humilis tolerās ꝓ mur
mure pcem fundit Nam murmura-
tores omnes magnifice descripti sūt
quodaz loco scripturarū Precordia
fatui sicut rota carri Quid ē pcordia
fatui sicut rota carri? Fenū portat ⁊
murmurat Nō em̄ pt rota carri qui
escere a murmure Sic sunt mlti fra
tres: non habitant in vnū nisi corpe
Sed qui sunt qui habitant in vnum?
Et erat illis aiā vna ⁊ cor vnum in de
um ⁊ nemo dicebat aliquid suum eē
sed erant illis omnia cōia Designati
sunt descripti sunt q ptineant ad bar
bam: qui ptineant ad oram vestimē
ti. qui numerētur inter mōtes syon
⁊ si sunt ibi aliꝫ murmuratores. me-
minerint dicti dñi vnus assumetur ⁊
vnus relinquetur Qm̄ ibi manda-
uit dñs bñdictionem Vbi mandauit?
In fratribus qui habitant in vnum
ibi pcepit bñdictionē ibi bñdicūt do
minum qui habitant cōcorditer Nā
in discordia nō bñdicis dñm: sine cā
dicis qꝛ lingua tua sonat bñdictionē
domini si corde non dices Ore bñdi
cis ⁊ corde maledicis Ore suo bñdi-
cebāt ⁊ corde suo maledicebant Nū
quid vba nostra sunt? Significati sūt
quidam Bñdicis dñm cum oras ⁊ se
queris in pce tua ⁊ maledicis inimi-
co tuo Hoc est qd audisti ab ipo do
mino. diligite inimicos vrōs? Si āt
facias ⁊ diligas inimicū tuum ⁊ ores
ꝓ eo ibi mādauit dñs bñdictionem
suam Ibi habebis vitam in sclm
id est in eternum Multi em̄ aman-
tes vitā istā maledicunt inimicꝫ suis
Pro qua re nisi ꝓ ista vita. nisi ꝓ cō
modis secularibus? Vbi te angustia
uit inimic⁹ tuus vt cogaris maledi-
cere? In terra angustiat⁹ es: migra
habita in celo Quō inquies habito i
celo hō carne indutus carne dedit⁹?
Corde pcede vt ꝓsequarꝫ corpe No
li surd⁹ audire sursum habe cor ⁊ ne
mo te angustiauit in celo Et iō bñ se
quitur ⁊ ali⁹ psalmus

Explicit ps centesim⁹ tricesim⁹ scdꝰ
Incipit cxxxiij⁹

Ecce nc bñdicite dñz. oēs sui
dñi: qui statis i domo dñi. i
atrijs dom⁹ dei nr̄i Quare
addidit in atrijs? Atria ampliora spa
cia domus intelligūtur Qui stat in a
trijs nō angustatur nō premitur. q̊-
modo delectatur? In latitudine ma
ne ⁊ potes diligere inimicū tuū quia
nō ea diligis vbi ab inimico angusti
as paciaris Quō intelligeres stare i
atrijs? Sta i caritate ⁊ stas in atrijs
In caritate latitudo est: in odio an-
gustia Audi apostolum: ira ⁊ indig-
natio tribulatio ⁊ angustia in ōnem
aiām hōis opantis malum De latitu
dine aūt caritatis quid dicit? Qm̄ ca
ritas di diffusa est in cordibz nostris
p spiritū sanctū qui datus est nobis
Vbi audis diffusionem intellige la-
titudinem. vbi audis latitudinem in
tellige atria dñi: ⁊ habebis verā bene
dictionē dñi qñ non maledicis inimi
cis Alloquitur em̄ spūs eos qui paci
untur tribulationez vt glorientur in
tribulationibz ⁊ dicit eis Ecce nūc be
nedicite dñm omnes serui dñi Quid

est ecce nunc? In hoc tp̄e Nam post
transactas tribulationes manifestū
est q⁊ bñdictione dñi vacabimꝰ ⁊ dic
tum est beati qui habitant in domo
tua in sc̄la sc̄lorum laudabūt te Qui
tūc bñdicturi sunt sine defectu . hic in
cipiunt bñdicere dñm hic in tribula-
tionibꝫ in temptatiōibꝫ in molestijs
inter aduersitates seculi inter insidi-
as inimici inter fraudes ⁊ impetꝰ dy
aboli : hoc est ecce nūc bñdicite dñm
omnes serui dñi qui statis in domo
dñi Quid est qui statis? Qui pseue-
ratis : q⁊ dictum est de quodā qui ar
changelus fuit ⁊ in veritate nō stetit
⁊ dictum ē de amico sponsi . amicus
aūt spōsi stat ⁊ audit eum : ⁊ gaudio
gaudet ꝓpter vocem sponsi Ergo q̄
statis in domo dñi in atrijs domꝰ dī
nostri In noctibꝫ extollite manꝰ
vr̄as in sc̄a ⁊ bñdicite dñm Facile est
bñdicere in diebꝫ Quid est in diebus?
In rebus prosperis Nox em̄ tristis
res est : dies res est leta Qñ tibi be-
ne est bñdicis dñm : qñ filium deside
ras ⁊ nascitur bñdicis dñm . liberata
ē vxor tua a piculo ptus bñdicis do
minum : egrotabat filiꝰ liberatur bñ
dicis dñm Egrotabat filiꝰ forte que
sisti mathematicum sortilegū : forte
nō de lingua sed de moribꝫ tuis exijt
maledictio in dño . exijt de moribus
⁊ de vita tua Noli gloriari q⁊ lingua
bñdicis : si vita maledicis Quō inqt
vita maledico? Quia attenditur vita
tua et dicitur ecce xp̄ianus ecce q̄les
sunt xp̄iani Blasphematur ꝓpter te
xp̄ūs Ecce cū vita tua maledicat . qd
ꝓdest qd lingua tua bñdixit? Bñdici
te ergo dñm Quando? In noctibus
Qñ bñdixit iob . q̄m tristis nox erat
Ablata sunt omnia q̄ possidebantur .
ablatis filijs quibus seruabantur q̄
tristis nox? Sed videamus si non in
nocte bñdicit Dñs dedit dñs abstu-
lit sicut dño placuit ita factum est sit
nomē dñi bñdictum Qm̄ nox atrox
Percussus vulnē a capite vsq; ad pe
des : putrefactus liq̄scebat in se Tūc
enim eua ausa est eum tēptare : dic a
liquid in deū tuū ⁊ morere Audi bñ-
dicentem in noctibꝫ Locuta es inqt
quasi vna ex insipientibꝫ mulieribus
Si bona suscepimꝰ de manu domi-
ni mala q̄re nō toleramꝰ? Ecce qd est
in noctibꝫ extollite manꝰ vr̄as in sc̄a
⁊ bñdicite dñm Quid dixit iob? Lo-
cuta es tanq̄m vna ex insipientibus
mulieribꝫ Adam putris reppulit euā
tanq̄m dicens sufficit quod ꝓpter te
mortalis effectꝰ sum Valueris in pa
radiso sed vinceris in stercore : mag-
na gracia dei Sed vñ hoc . nisi quod
ros hermon cōpluerat illā aiām ⁊ de
derat dñs suauitatem . vt terra nos-
tra daret fructum suū? In noctibus
extollite manꝰ vr̄as in sancta ⁊ bñdi
cite dñm Bñdicat te dñs ex syon .
qui fecit celum et terrā Plures hor-
tatur vt bñdicant ⁊ ip̄e vnum benedi
cit q⁊ ex pluribꝫ vnū fecit : q⁊ bonum
et iocūdum ē habitare frēs in vnum
Pluralis numerꝰ frēs : sed singularꝫ
habitātes in vnū Idō bñdicat te dñs
ex syon qui fecit celuꝫ ⁊ terrā Nemo
dicat vestrū ad me non ꝑuenit Puta
q̄s est quē dixit bñdicat te dñs ex sy-
on? Vnum bñdixit : esto in vno ⁊ per
uenit ad te bñdictio

Explicit psalmus cxxxijꝰ . Incipit
cxxxiijꝰ .

Valde nobis dulce esse debet
⁊ dulce nobis esse gauden-
dum est quo nos psalmus
iste cohortatur Dicit em̄

Psalmus

Laudate nomen domini cau-
samq; ipam quare iustum sit vt lau-

185

demus nomen dñi cõtinuo subiecit. Laudate serui dñm Quid iustius quid dignius quid gratius: Etem si non laudauerint serui dñm: supbi ingrati irreligiosi erũt Et quid faciunt nõ laudando dñm. nisi vt seuerũ sentiant dñm: Neqȝ em ingratus si dominũ suum laudare noluerit. iõ efficit vt seruus nõ sit: Laudes non laudes: seru⁹ es Sed si laudes pficiab si nõ laudas offendis Bona ẽ exhortatio ⁊ vtil' Vñ magis satagere debemus queadmodũ laudandus sit de⁹ ꝙ dubitare laudandũ Laudate ergo nomen dñi Hortatur nos ps hortatur nos pheta hortat' nos spũs di hortatur postremo nos ipse dñs vt laudem⁹ dñm Non em laudibȝ nostris ille crescit sed nos De⁹ nec melior fit si laudaueris. nec deterior si vitupaueris. sed tu laudãdo bonũ melior eris. vitupando deterior: bonus ãt ille manet vt est Si em seruos suos ipos bñ de se meritos. predicatores vbi sui. rcõres eccl'e sue. veneratores nõis sui obtempatores mãdati sui id docet vt in ꝯscientia sua habeant dulcedinẽ bone vite sue. ne corrũpantur laudibȝ ne frangantur vituperationibȝ hõim. quãtomagis ipse incõmutabilis sup omnia qui h docet n vtiqȝ maior fit si laudauerȝ nec minor si vituperaueris: Sed qm̃ nobis expedit laudari dñm: misericorditer iubet vt laudem⁹ eũ non arrogãter Audiam⁹ ergo quid dicit Laudate nomen dñi: laudate serui dñm Nõ aliquid incõgruum facitis laudando serui dñm Et si semp tãtũmodo serui eẽtis. deberetis laudare dñȝ quãtomagis debetis laudare dominum serui. vt esse mereamini et filij: Sed qm̃ scriptũ ẽ in alio psalmo rectos decet laudatio, ⁊ item alibi scriptum ẽ. non ẽ speciosa laus in ore peccatoris. itemqȝ alibi dicitur. Sacrificium laudis glorificauit me. et ibi via est in quo ondam illi salutare meum ⁊ ꝯsequenter. pccõri aũt dixit de⁹ vt quid tu enarras iusticias meas ⁊ assumis testamentũ meũ p os tuũ. tu aũt odisti disciplinam ⁊ piecisti sermones meos post te. ne forte quisqm̃ qm̃ dictum ẽ laudate serui dñm. eciã si in domo ista magna fuerit malus seruus ꝑt ibi ꝓdesse in laude dñi. cõtinuo quales sint qui laudare debeant dñm sbiecit ⁊ docet Qvi statis in domo dñi in atrijs domus dei nostri: qui statis non qui ruitis Illi aũt stare dicuntur qui in mãdatȝ ei⁹ ꝑseuerant: qui in fide nõ ficta et spe firma ⁊ caritate sincera seruiũt dõ et honorant eccãm ei⁹: ⁊ nõ dant offẽsionem male viuendi eis q venirẽ volunt ⁊ in via lapides offensionis inueniuntur Ergo qui statis in domo domini laudate nomẽ dñi Beati estote ne foris erretis Quia ergo statis parum ne est vobis vbi laudano⁹ ẽ qui vos erexit iacentes et fecit in domo sua stare ⁊ ipm agnoscere ipmqȝ laudare Paruum ne h bñficium ẽ quod stam⁹ in domo dñi: Hic interim in hac pegrinatione in hac domo qd eciam pegrinationis tabernaculũ dicitur qr h stam⁹ nũquid paruȝ grati eẽ debemus: Nõne cogitandũ ẽ. qr h stamus: Nõne cogitãdũ est quid facti fuerim⁹: Nõne cogitanduȝ est vbi iacebam⁹ ⁊ q collecti sum⁹: Nõne cogitãdum ẽ qr omnes impij dñȝ nõ qrebant ⁊ ipe illos nõ qrentes qsiuit ipe inuentos excitauit ipe excitatos vocauit. ipe vocatos introduxit ⁊ i domo sua stare fecit: Hec qsqȝ cogitat: ⁊ ingratis omnino despicit se p amore dñi sui a quo sibi tanta pres

tita sunt Et q̄m nō habet q̄d ꝓ tantꝫ
bn̄ficiis deo retribuat quid ei restat
nisi grās agere nō rependere: Ad ip
sam grārum actionem ꝑtinet: ⁊ cali
cem dn̄i accipere ⁊ nomen eiꝰ inuo-
care Nā q̄d retribuat dn̄o seruꝰ ꝓ ō
nibus q̄ retribuit illi: Ergo q̄ stat; in
domo dn̄i in atriis domꝰ dei nostri
Laudate dn̄m Quid dicturꝰ sum
quare laudetis: Q̄m benignꝰ dn̄s
Breuiter vno v̄bo explicata est laus
dn̄i dei nostri bonꝰ dn̄s: sed bonꝰ nō
vt sunt bona q̄ fecit Nam fecit deꝰ ō
nia bona valde nō tm̄ bona sed ⁊ val
de: celum ⁊ terrā ⁊ omnia q̄ i eis sunt
fecit bona. ⁊ valde bona fecit Si h̄ ō
nia bona fecit. qualis ē ille qui fecit:
Et tn̄ cū bona fecerit multoq̧ sit me
lior qui fecit q̄ꝫ ista q̄ fecit. non inue-
nies meliꝰ q̄d de illo dicas nisi q̄ꝛ bo
nus est dn̄s: si tn̄ intelligas ꝓprie bo
num a quo sunt cetera bona Diā em̄
bona ip̄e fecit: ip̄e ē bonꝰ quē nemo
fecit Ille bono suo bonꝰ eit: nō aliū
de ꝑticipato bono Ille a seip̄o bono
bonus ē nō adherendo alteri bono
Michi aūt adherere deo bonū ē qui
non eguit a quo fieret bonꝰ: sꝫ egue
runt illo cetera vt fierēt bona Vultꝫ
audire q̄ꝫ singulariter ille sit bonus:
Dn̄s interrogatus dixit: nemo bonꝰ
nisi vnꝰ deus Hanc singularitatem
bonitatis eiꝰ ⁊ p̄terire breuiter nolo
⁊ ꝯmendare cōgrue nō sufficio Me
tuo ne si hinc cito transiero: ego in-
gratus inueniar Itē metuo ne h̄ cū
explicandū suscep̄o: sub tāta laudis
dn̄ice sarcina defatiger Sic tn̄ frēs
accipite me ⁊ laudantem ⁊ nō suffici
entem: vt eciā si non impletur illius
laudis explicatio acceptetur lauda-
toris deuocio Approbet me ip̄e vo-
luisse: ignoscat nō impleuisse Ineffa
bili dulcedine teneor cuꝫ audio bonꝰ
dn̄s: ꝯsideratisq̧ omnibꝫ ⁊ collustra
tis que forinsecus video q̄m ab ipso
sunt omnia eciā cū michi h̄ placet. ad
illū redeo a quo sunt vt intelligā q̄m
bonus est dn̄s Rursum cū ad illū q̄n
tum possum ingressus fuero interio
rem m̄ ⁊ sup̄iorem inuenio: q̄ꝛ sic bo
nus ē dn̄s vt istis non indigeat quo
sit bonus Deniq̧ ista nō laudo sine
illo: illum autē sine istis ꝑfectū nō in
dignū incōmutabilem. nulliꝰ bonuꝫ
q̄rentem quo augeatur. nulliꝰ maluꝫ
timentē quo minuatᷣ inuenio Et q̄d
dicam amplius: Inuenio in creatu-
ra celū bonū solem bonū lunā bonā
stellas bonas terrā bonā q̄ gignun-
tur in terra ⁊ radicibꝫ nixa sunt boā
q̄ ambulant ⁊ mouentur bona q̄ vo-
litant in aere ⁊ natant in aquis bona:
dico ⁊ hoiēm bonū hō em̄ bonus de
bono thezauro cordis sui ꝓfert bo-
num dico ⁊ angelū bonum q̄ non est
lapsus sup̄bia ⁊ dyabolꝰ factꝰ sed in
heret obediendo ei a quo factus est:
omnia ista dico bona. sed tn̄ cū suis
nōibꝫ celum bonū angelū bonū ho-
minem bonū: ad dn̄m aūt cū me re-
fero puto meliꝰ nichil dicere q̄ꝫ bonū
Ip̄e quippe dn̄s ihūs xp̄us dixit hō
bonus ⁊ ip̄e item dixit nemo bonus
n̄ solus deꝰ. nōne stimulauit nos ad
inquirendū ⁊ ad distinguendū quid
sit bonū ⁊ alio bono bonū ⁊ bonum
seip̄o bonū: Q̄m ergo bonū ē a quo
sunt omnia bona: Omnino nullū in
uenias bonū q̄d non ab illo sit bonū
Bonum bona faciens sicuti ē ꝓprie
sic ⁊ bonum ē proprie Neq̧ em̄ ea q̄
fecit nō sunt: aut iniuria illi sit cū di-
cimus nō esse q̄ fecit Quare em̄ fecit
si non sunt q̄ fecit: Aut q̄d fecit. si nō
est q̄d fecit: Cū ergo sint ⁊ illa que fe
cit venitur tn̄ ad illiꝰ ꝯpationē ⁊ tan
q̄m solus sit dixit ego sum q̄ sum ⁊ di

ces filijs isrl' qui est misit me ad vos Non dixit dñs de⁹ ille õipotens misericors iust⁹: q̄si diceret vtiq3 pa diceret Sublatis de medio omnibz q̄bus appellari posset ⁊ dici de⁹. ipz eē se vocari rñdit: ⁊ tanq̄3 h̄ ē ei esse nomen hoc dices inq̄t q ē misit me Ita em̄ ille est vt in ei⁹ ꝯpatione ea q̄ facta sunt nō sint illi cōpanda qm̄ ab illo sunt. illi aūt non ꝯpata sunt qm̄ ab illo sunt: illi em̄ ꝯpata non sunt quia verū esse incōmutabile ē qd ille solus est Est em̄ est: sicut bonū bonum est Cogitate et videte qm̄ quicq̄d aliud laudatis iō laudatis q2 bonum ē In sanit q laudat: qd nō ē bonū Si laudes iniquum eo ip̄o qd iniqu⁹ ē nōne ⁊ tu iniquus eris: Si laudes furē eoip̄o qd fur est nonne ⁊ tu ꝑticeps eris: Si laudas iustū in eoip̄o qd iustus est nōne ⁊ tu habes iñ ꝑtem laudando: Nō em̄ laudares iustū nisi amares: non amares si nichil iñ haberes Si ergo quicq̄d aliud laudamus iō laudam⁹ q2 bonū ē: nulla tibi maior causa et melior ⁊ firmior dari potuit quare laudas deū nisi q2 bon⁹ ē. Ergo laudate dñm qm̄ bon⁹ ē Qm̄ diu dicam⁹ ei⁹ bonitatem: Quis corde cōcipiat vt ꝯplectatur q̄3 bon⁹ sit dñs: Sed ad nos redeam⁹ ⁊ in vob illū agnoscam⁹ et in op̄ibz artificem laudem⁹ q2 ip̄m cōtēplari ydonei nō sumus Et si cōtemplari ydonei aliq̄n erim⁹ cū fuerit mūdatū cor nr̄m fide. vt postremo gaudeat veritate nūc qm̄ ip̄e a nobis videri nō p̄t. opa eius videam⁹ ne sine ei⁹ laude remaneam⁹ Ergo dixi laudate dñm quoniam bon⁹ ē Psallite nomini eius qm̄ suauis ē Forte eēt bon⁹ ⁊ suauis nō eēt: si tibi non daret posse gustare Talem aūt se ꝓbuit hōibus vt eciam panē de celo miserit et filiū suū equalem qui hoc est qd ip̄e. dederit hoiēm faciendū. ⁊ ꝑ hōibus occidendū: vt per hoc qd tu es. gustes quod nō es Multum em̄ ad te erat gustare suauitatem dei q2 remota erat illa et nimis alta: tu autez nimis abiect⁹ ⁊ in ymo iacens In magna ista sepatioē missus est mediator Nō poteras ad deū hō. de⁹ factus est hō. vt qm̄ homo potes ad hoiēm qui non posses ad deū. ꝑ hoiēm venires ad deum ⁊ factus est mediator dei ⁊ hominum hō xp̄us ih̄us Sed si hō solū eēt: hoc sequendo qd es nūq̄m ꝑuenires Deus fcūs ē hō: vt hoiēm sequendo qd potes ad deū ꝑuenias qd non poteras Ip̄e ē mediator iñ fact⁹ est suauis Quid suaui⁹ pane āgelor3: Quomodo nō est suauis dñs q̄n panē angelorum māducauit hō: Nō em̄ aliūde viuit hō et aliunde viuit angel⁹ ip̄sa est veritas ip̄a est sapientia ip̄a ē v̄tus dei Sed quō ea ꝑfruuntur angeli tu nō potes Illi em̄ quō ꝑfruuntur: Sicuti est. in p̄ncipio erat v̄bu3 ⁊ v̄bum erat apud deū ⁊ de⁹ erat v̄bum ꝑ qd facta sunt omnia Tu āt q̄modo ꝯtingis: Quia v̄bum caro factum ē ⁊ habitauit in nob Vt āt panē angelor3 māducaret hō: creator āgelorū fact⁹ ē hō Psallite ergo nomini ei⁹ qm̄ suauis ē Si gustatis psallite. si gustatis qm̄ suauis ē dñs psallite: si bñ sapit quod gustatis laudate Quis tā ingrat⁹ ē vel coquēti vl' pascenti vt cū fuerit pulmēto aliquo delectatus non reddat grām laudando qd gustat: Si de hῖs nō tacem⁹ de illo q dedit oiā tacebim⁹: Psallite nomini e⁹ qm̄ suauis ē: ⁊ audite iā opa ei⁹ Tendebatis em̄ vos fortassis videre bonū omniū bonor3 bonū a q̄ sῖt ōnia bona bonū sine quo nichil ē bonum ⁊ bonū qd sine ceteris bonū est

tendebatis vos vt videretis ꝛ forte in extendenda acie mentis vestre deficiebatis Hoc em̄ ex me conscio sic patior Sed ꝛ si est aliqs sicut fieri pt ꝛ valde pt acie mentis fortior me et cōtuitum cordis sui diu figit i eo qd est: laudet ille vt potest. et quod nos nō possum⁹ laudet. grās tñ illi q in hoc psalmo tpauit laudē suā vt ꝛ firmorum eēt ꝛ infirmoꝝ Nā et in illa missione serui sui moysi cuꝫ diceret ego sum qui sum. ꝛ dices filiis isrl' qui est misit me ad vos qꝛ ipm ꝓprie eē menti humane difficile erat cape. ꝛ mittebatur hō ad hoīes ꝗuis nō ab homine: cōtinuo de⁹ tēpauit laudē suā et hoc de se dixit qd capi dulciter posset nō in eo voluit remanere qd laudabatur quo non posset laudator attingere. vade inquit dic filiis isrl' de⁹ abraham de⁹ ysaac de⁹ iacob misit me ad vos: hoc m̄ nomē est in eternum. Certe dn̄e nomē illd habes qꝛ tu dixisti ego sum qui est misit me ad vos: vn̄ mō nomen mutasti vt diceres deus abraham ꝛ de⁹ ysaac ꝛ de⁹ iacob? Nonne tibi videtur ratio ei⁹ rn̄dere ꝛ dicere qd dixi ego sum q sum veruꝫ est sed nō capis Qd āt dixi ego sum deus abraham ꝛ de⁹ ysaac ꝛ deus iacob ꝛ verum est ꝛ capis Qd em̄ ego sum q sum ad me ptinet. qd aūt deus abraham ꝛ de⁹ ysaac et de⁹ iacob ad te ptinet. ꝛ si deficis in eo qd m̄ sum: cape qd tibi sum Et ne forte quisq̄m putaret illud qd dixit deus ego sum qui sum et q est misit me ad vos hoc solum eternū ei⁹ nomē eē. qd aūt dixit de⁹ ego sum de⁹ abraham et deus ysaac ꝛ deus iacob tpale nomen esse nō curauit de⁹ cū dixisset ego sum q sum ꝛ qui est misit me ad vos. dicere qd hoc ei nomē sit in eternū qꝛ ꝛ si hoc non diceret intelligeretur. ē em̄ vere est ꝛ eo ipo qd vere ē sine inicio ꝛ sine termino est qd vō ꝓpter hoīeꝫ ē ego sum de⁹ abraham et de⁹ ysaac ꝛ deus iacob ne ibi suboreretur humana sollicitudo qꝛ hoc tpale est nō sempiternū. securos nos fecit qꝛ de temporibꝫ ad eternā vitam nos perducit Hoc m̄ inquit nomē est in eternum nō qꝛ etern⁹ abraham ꝛ etern⁹ ysaac ꝛ etern⁹ iacob: sed qꝛ de⁹ illos facit eternos postea sine fine Habuerunt quippe iniciū: sed finē nō habebunt In abraham ꝛ ysaac ꝛ iacob totam eccām ei⁹ cogitate. oē semē isrl' cogitate: omne āt semen isrl' nō solū qd est ex carne sed eciā qd est ex fide. Aplus em̄ gentibꝫ loqbatur quibus dicebat. si ergo vos xpi ergo semen abrahe estis scdm ꝓmissionem heredes: bn̄dicimur ergo omnes in deo abraham ꝛ ysaac ꝛ iacob Arborē quidem bn̄dixit quādam. eamqꝫ oliuam creauit sicut dixit apl's ipos patriarchas scōs. vn̄ effloruit populus dei: sed hec arbor oliue putata ē non amputata. ꝛ iñ superbi rami facti sūt ipse est blasphem⁹ ꝛ impi⁹ ppl's iudeorū māserunt tñ rami boni ꝛ vtiles nam iñ apostoli. ꝛ cū ibi rami vtiles relicti eent per dei miām insert⁹ ē ꝛ oleaster gētium. cui dicit apl's tu āt cū eēs oleaster insert⁹ es in illis et ꝑticeps pinguedinis olee factus es: noli gloriari adūsus ramos. qd si gloriaris: nō tu radicē portas sed radix te Hec vna arbor ē ꝑtinens ad abrahā ꝛ ysaac ꝛ iacob: ꝛ qd plus ē magis ad abraham ꝛ ysaac ꝛ iacob oleaster insertus ꝗ̄ rami cōfracti Illi em̄ per fragmentū iā non ibi sunt: oleaster nō ibi erat ꝛ ibi est Illi per supbiam frangi meruerūt: iste ꝑ humilitatem inseri meruit Illi amiserunt radicē: iste tenuit eam Cum ergo audistis isrl' de

isrl ptinentes ad deum: in nolite vos facere alienos Oleaster quidem fuistis sed oliua estis. pticeps pinguedinis oliue Nam vultis nosse in abraham et ysaac et iacob quomodo sic sit insertus oleaster. vt putetis vos ad hanc arborem non ptinere. quia non ptinetis carnaliter ad semen abraham: Dominus quando miratus est fidem centurionis illius qui non erat de pplo isrl sed erat de populo gentium: propterea inquit dico vobis quia multi ab oriente et occidente venient Ecce iam oleaster in manu insertoris: multi ab oriente et occidente venient Videmus quid ferat inserendum: vbi inferat videamus Et recumbent inquit cum abraham ysaac et iacob in regno celorum Videmus et quid inseruit et vbi inseruit De ramis superbis naturalibus quid dicis: Filii autem regni ibunt in tenebras exteriores: ibi erit fletus et stridor dentium Res prenunciata res impleta Ergo psallite domino quoniam suauis est: et attendite que circa nos fecit Quoniam iacob elegit sibi dominus isrl in possessionem sibi Laudate psallite quoniam fecit ista Talia dico que capere valeatis Ceteras gentes sub angelis posuit: iacob elegit sibi dominus isrl in possessionem sibi Gentem suam fecit agrum quem coleret quem ipse seminaret Quamuis ipse omnes gentes condiderit ceteras angelis commisit. sibi istam possidendam seruandamque deputauit Hunc populum hunc iacob merito illius an gracia sua: De nondum natis ait quia maior seruiet minori Apostolus dixit quod meritum habere nondum nati potuerunt: antequam quisquam egisset aliquid boni aut mali Non ergo se extollat iacob: non glorietur non suis meritis tribuat Ante est precognitus ante predestinatus ante electus non suis meritis electus sed gratia dei inuentus et viuificatus Sic et omnes gentes

Nam vt inseretur quod meruit oleaster amaritudinem bacarum. sterilitate siluestri: Lignum quippe erat silue non agri domini: et tamen ille per misericordiam suam et oleastrum inseruit in oliuam Sed adhuc non erat insertus oleaster: quando dominus elegit sibi iacob isrl in possessionem sibi Et quid propheta: Quoniam ego cognoui quod magnus est dominus Mente volante ad superna erecta a carne transcendentem creaturam cognouit quia magnus est dominus Non omnes possunt videndo cognoscere. laudant quod fecit: suauis est Jacob elegit sibi dominus: isrl in possessionem sibi Et hic illum laudas: nam et ego cognoui quia magnus est dominus Propheta loquebatur qui intrauit in sanctuarium qui audiuit forte ineffabilia verba que non licet homini loqui: qui dixit quod posset ab hominibus dici et tenuit apud se quod non posset dici Ergo et audiatur ad quod possumus: et credatur ad quod non possumus Ad quod possumus audiatur quoniam iacob elegit sibi dominus isrl in possessionem sibi ad quod non possumus credatur quia ipse cognouit quod magnus est dominus Si illi dicerem rogamus te explica magnitudinem illius: nonne forte responderet nobis. non est valde magnus quem video o si a me poterit explicari: Redeat ergo ad opera eius et dicat nobis Habeat ipse in conscientia magnitudinem domini quam vidit quam nobis credendam commendauit quo nostros oculos perducere non potuit et enumeret quedam que hic dominus fecit vt et nobis qui magnitudinem illius sicut ille videre non possumus dulcescat ex operibus suis que capere non possumus Quia ego inquit cognoui quod magnus est dominus Et deus noster super omnes deos Quos deos: Sicut dicit apostolus et si sunt qui dicantur dii in celo et in terra sicut sunt dii multi et domini multi: nobis tamen vnus est deus pater ex quo omnia et nos in ipso et vnus dominus nos-

ter ihūs xpūs per quē omnia ꝛ nos ꝑ ipm Dicātur dii hoiēs dictū ē enim de⁹ stetit in synagoga deoꝝ. dictum est ego dixi dii estis ꝛ filii altissimi ōnes: nōne sup hoiēs deus? Sꝫ quid magnū si sup hoiēs de⁹? Et sup āgelos de⁹. qꝛ angeli nō fecerūt deū: angelos fecit deus. ꝛ necē est sup ōnia q̄ fecit sit ipe qui fecit Cognoscēs ergo magnitudinem dn̄i iste. ꝛ videns eū sup oēm eē creaturā nō tm̄ corpalem sed eciā spiritualē rex magn⁹ inquit sup oēs deos Ipe est summus de⁹ q̄ super se nō habet deū Opa dicat: ipa capitutur Omnia q̄cūqꝫ voluit dn̄s fecit in celo ꝛ in terra: in mari ꝛ in omnibꝫ abyssis Quis āt ɔprehendat hec quis enumeret opa dn̄i in celo ꝛ in terra in mari et in ōibꝫ abyssis? Si cōprehendere oiā non possumus tn̄ incōcusse tenere debem⁹ qm̄ q̄cquid creaturarū in celo quicq̄d in terra quicq̄d in mari et in ōibus abyssis a dn̄o factū est: qꝛ omnia q̄ voluit fecit in celo ꝛ in terra ꝛ in mari ꝛ in ōibus abyssis sicut iā dixim⁹ Nō oiā q̄ fecit coactus est facere: sꝫ oiā q̄cūqꝫ voluit fecit Causa oim̄ q̄ fecit voluntas ei⁹ est Facis tu domū. quā si nolles facere sine habitatione remaneres: necessitas coegit te facere domū nō libera voluntas Facis vestē qꝛ si non faceres nud⁹ ambulares Ad faciendam ergo vestē necessitate duceris nō libera volūtate Cōseris montem vitibꝫ. semē spergis: qꝛ nisi feceris alimenta nō habebis Oiā hꝫ necessitate facis De⁹ bonitate fecit et nullo q̄d fecit eguit: iō oiā q̄cūqꝫ voluit fecit Putas habemus ꝛ nos q̄d libera volūtate faciamus? Ea em̄ q̄ diximus ex necessitate facerem⁹: qꝛ si nō fecerim⁹ egentes ꝛ inopes remanerem⁹ Inuenim⁹ aliq̄d q̄d libera voluntate faciam⁹? Inuenimus plane cū ipm deū amādo laudam⁹ Hoc ei libera voluntate facis. qn̄ amas q̄d laudas: nō em̄ ex necessitate sed quia placet Vn̄ iustis ꝛ sanctis dei placuit de⁹ eciā flagellans eos Vn̄ inq̄s omnibus displicet placuit illis: et sb flagello ei⁹ in erūpnis in laboribus in vulneribꝫ in egestate ɔstituti laudauerunt deū Nō em̄ displicuit nec torquēs hoc est gratis amare. nō quasi ꝓposita acceptione mercedis. qꝛ ipa merces tua summa de⁹ ipe erit ꝙ g̃tis diligis et sic amare debes vt ipm ꝓ mercede desiderare nō desinas q̄ solus te faciet: sicut philipp⁹ desiderabat cuꝫ diceret ostende nobis prēz ꝛ sufficit nob Merito qꝛ hꝫ de libera volūtate facim⁹ ꝛ de libera volūtate facere debem⁹. qꝛ delectati facimus de hinc amādo facim⁹: qꝛ ꝛ si corripimur ab illo nobis nūqꝫ displicere debet qꝛ sp iust⁹ est Hoc dixit ille laudator ei⁹ in me sunt deus vota tua q̄ reddā laudatioēs tibi: ꝛ alio loco voluntarie sacrificabo tibi Quid ē voluntarie sacrificabo? Voluntarie laudabo te qꝛ sacrificiū laudis inq̄t glorificauit me Si cogerer̄ offerre domino tuo sacrificiū gratū illi ꝛ acceptum sicut antea videbātur sacrificia in vmbra futuroꝝ forte nō inueniēs in grege tuo placitū thaurū i capris hircū are dn̄i dignuꝫ nec in ouili tuo arietē dignū ad victimā dn̄o tuo ꝛ n̄ inueniens satageres q̄d faceres ꝛ diceres forte do volui ꝛ nō habui Nūquid potes de laude dicere volui ꝛ n̄ habui? Ipꝫ voluisse ꝛ laudasse ē Nō em̄ v̄ba a te q̄rit de⁹ sed cor Neqꝫ ei ꝑt q̄sq̄m dicere ꝛ linguā nō habui Si q̄s obmutescit aliq̄ valitudiē: linguā nō habuit ꝛ tn̄ laudē habuit Si ei deus aures carnales haberet. et sono

tui corpis indiget ꝛ idcirco cũ remã
sisses sine lingua sine laude eciam re-
maneres: nũc vo qꝛ corꝫ q̃rit corꝫ in-
spicit intus testis ē iudex approba-
tor adiutor coronator sufficit vt of
feras voluntatē Cũ potes ore cõfi-
teris ad salutem cũ aũt nõ potes cor-
de credis ad iusticiam. corde laudas
corde bñdicis corde i aram ɔsciē vic
timas sacras impõis: ꝛ rñdetur tibi
pax in terra hõib; bone voluntatis.
Ille igitur de⁹ qui ops est in celo et i
terra oiã q̃cũq; voluit fecit: tu in do
mo tua nõ facis oiã q̃ vis Ille in ce-
lo ꝛ in terra oiã q̃ voluit fecit: tu fac
l'in agro tuo oiã q̃ vis Multa vis: et
nõ potes in domo tua facē oiã q̃ vis
Cõtradicit forte vxor ɔdicũt filii: ali
q̃n et seruul⁹ ɔtumacia ɔtradicit ꝛ ñ
facis qd vis Sed facio inq̃s qd vo-
lo qꝛ in nõ subdito ac ɔtradicēte vin-
dico Nec h facis qd vis aliq̃n vindi-
care vis ꝛ nõ potes aliq̃n minaris ꝛ
añq; facias qd minaris morerꝭ Pu
tam⁹ in teipo facꝭ qd vis: Frenas õ
nes cupiditates tuas: Forsitan fre-
nas nũquid efficis vt cupiditates ñ
surgãt q̃s frenas: Certe eñ h vis nõ
titillari molestia cupiditatũ tuarũ ꝛ
tñ caro ɔcupisc' adũsus spiritũ ꝛ spi
ritus adũsus carnē. vt nõ ea q̃ vultꝭ
faciatis Tu in teipo nõ facis qd vis
de⁹ aũt noster in celo ꝛ in t̃ra oiã q̃cũ
q; voluit fecit Ipe tibi det grãm vt i
teipo facias qd vis Nisi eñ ipo ad-
iuuante nec in te facꝭ qd vis Etenĩ cũ
ille nõ faceret in se qd vellet qꝛ idcir-
co caro ɔcupiscit adũsus spiritũ spi
ritus aũt adũsus carnē vt nõ ea q̃ vul
tis faciatis: cũ de seipo gemēt dicēs
cõdelcor legi dei scdm interiorem ho
minē video aliã legē in mēbris meis
repugnãtem legi mentꝭ mee et capti
uum me ducentē in lege pcci q̃ est in
mēbris meis qꝛ nõ solũ in domo sua

nec solum in agro suo. s; in carne sua
vel in spũ suo nõ impleuit q̃ volebat
clamauit ad deũ qui oiã q̃cũq; volu-
it fecit in terra ꝛ dixit infelix ego hõ.
q̃s me liberabit de corpe mortis h⁹?
Et ille bonus ꝛ ille suauis tãq; respõ
deret ei cõtinuo subiecit: grã dei p ihe
sum xp̃m dñm nostrũ Hanc g̃ suaui
tatem amate hãc suauitatē laudate.
Intelligite deũ q̃ oiã q̃cũq; voluit fe
cit in celo ꝛ in terra: ipe ꝛ in vob' fa-
ciet qd vultis. ipo adiuuãte volũta-
tem vrãm implebitis Sꝫ dũ non po
testis cõfitemini: cũ poteritis grãs
agite. iacentes clamate: erecti supbi
re nolite Illi ergo in celo ꝛ in t̃ra oiã
q̃cũq; voluit fecit in mari ꝛ in õibus
abyssis Suscitans nubes ab extre
mo t̃re Videm⁹ ista opa dñi in eius
creatura: veniũt eñ nubes ab extre
mo terre ad mediũ ꝛ pluũt vnde sur
rexerũt nescis Ergo indicat illud p-
pheta ab extremo t̃re siue ab ymo si
ue a circũdatiõe finiũ terre Vñ vult
excitat nubes tñ a t̃ra Fulgura in
pluuiaꝫ fecit Nã fulgura sine pluuia
t̃rerent te ꝛ nl' tibi darent Fulgura sẽ
ɔtremiscis: pluit gaudes Fulgura in
pluuiã fecit Qui terruit ipe vt gaude
res refecit Qui educit ventos de
thezauris suis: ab occultis causis vñ
nescꝭ Qꝛ eñ flat vent⁹ sentis. q̃ causa
flat vl' de q̃ thesauro rõnis educt⁹ sit
nescis. debes deo tñ pietatē credēdi
qꝛ nõ flaret ñ iussisset ille q̃ fecit: ñ p-
duxisset ille q̃ creauit Videmus g̃ h in
creatura ista. laudam⁹ miram² bñdi
cimus deũ: videam⁹ q̃ fecit in hõib;
A p̃pplm suũ Qui pcussit pmoge
nita egipti Etenĩ illa diuina dcã sũt q̃ a
mares ꝛ nõ erãt dcã q̃ timēs Attēde
qꝛ ꝛ q̃n irascit' facit qd vult. pcussit p
mogēita egipti Ab hoiē vs; ad pec⁹ i
misit sig̃ ꝛ pdigia i medio tui egipte
nostꝭ legistꝭ q̃nta p moysē fecerit ma

nus dñi in egiptios: ad terrēdos ad ꝯtundendos ad deiciendos sup̄bos egiptios In pharaonē ⁊ in ōnes seruos eiꝰ Parum est in egipto. q̇d postea ꝙ̄ eductus ē iñ ppl's: Qui percussit gentes multas: que possidebant terrā quā volebat deꝰ dare populo suo Et occidit reges fortes: seon regē amorreorum et og regem basan et oiā regna chanaan Omnia ista quō ꝯmemorat breuiter psalmꝰ sic ea legimꝰ in aliȷ̈s libris dominicis ⁊ magna ibi manꝰ domini Qñ tu vides que facta sunt ī impios: caue ne fiant in te Ad hoc em̄ in illos facta sīt vt tu trāsires ⁊ eos nō imitareris et talia nō patereris: tñ vide q₂ flagellum dñi ē sup̄ omnē carnē Ne putes te nō videri qñ peccas ne putes te cōtempni ne putes dñm dormire: attēde exempla bñficioꝝ dei cū ea recolis ⁊ cū vindictā d̄i recolis time Omnipotens ē ⁊ ad cōsolandū ⁊ ad castigandū: iō sunt ista vtilia cū leguntur Qñ aūt pius videt qd̄ passus est impius: purgat se ab ōni impietate ne veniat ⁊ ip̄e in talem penā taleꝗ̄ vindictam Bñ ergo h̄ accepist₃ q̇d deiñ fecit deus: Expulit impios Et dedit terram eorū hereditatem hereditatem isrl' seruo suo. Deiñ exultatio laudis eiꝰ Dñe nomen tuū in scl'm Post ista oiā q̄ fecisti quid em̄ video q̄ fecisti: Inspicio creatura₃ tuā quā fecisti in celo. inspicio hāc vnā p̄tem vbi habitamus: ⁊ hinc video bñficia tua nubiū ventoꝝ pluuiarū Populum tuū attendo eduxisti eos de domo seruitutis signa et ꝓdigia fecisti int' inimicos eoꝝ punisti eos q̊s molestos paciebant': impios de t̄ra eiecisti. reges eoꝝ occidisti: terrā eoru₃ pp̄lo tuo dedisti Vidi omnia ⁊ repletum ē os meū laude: dixi dñe nomē tuū in scl'a Hec q̇dem ad lrām quomodo scripta sunt videmꝰ: nouimꝰ laudamꝰ Si aūt aliquid significāt: ñ sim onerosus dū explico vt potero Ecce in ip̄is hōib₃ possum agnoscere: q₂ in celo ⁊ in terra oiā q̄cūq₃ voluit fecit Celū em̄ ethereū sp̄uales accipio terrā carnales. ⁊ hȷ̈s duob₃ tā q̄m celo ⁊ terra cōstat eccā dei: et ad sp̄uales p̄tinet p̄dicatio. ad carnales p̄tinet obsecūdatio Nā celi enarrāt gl'am dei ⁊ facta manuū eiꝰ annūciat firmamentū Si aūt terra dei non eēt plebs dei: nō diceret apl's dei edificatio dei agricultura estis sicut sapiens architectus fundamentū posui aliꝰ superedificat Ergo edificium dei sumꝰ: ⁊ ager dei sumꝰ Quis inq̄t plantat vineam et de fructu eiꝰ nō p̄cipit: Ego plātaui apollo rigauit sed deꝰ incrementū dedit Ergo ⁊ in eccā sua ⁊ in p̄dicatorib₃ suis et in plebib₃ suis tanꝗ̄ in celo ⁊ in terra oiā q̄cūq₃ voluit fecit Paru₃ est in eis: in mari ⁊ in omnib₃ abyssis oiā q̄cūq₃ voluit fecit Mare sunt oēs infideles ōnes nōdum credentes: ⁊ in eis oiā q̄cūq₃ voluit fecit Non em̄ seuiūt infideles nisi p̄mittātur aut vindicatur in eos qñ p̄uersi sunt nisi vt iusserit ille q̄ fecit oēs gentes: Puta q₂ mare ē non t̄ra. nūq̇d iō a p̄tāte dei omnipotent₃ alienū ē: Et in mari et in ōib₃ abyssis q̄ voluit fecit Qui sīt abyssus: Latentia corda mortaliū: ꝓfunde cogitationes hōim Quō ⁊ ibi facit deꝰ quod vult: Q₂ dñs interrogat iustū ⁊ ip̄iū q̄ aūt diligit iniq̄tatem odit aīām suā Et vbi illū int'rogat: Alibi scriptū ē: ī cogitationib₃ impȷ̈ interrogatio erit Ergo ⁊ in ōib₃ abyssis oiā q̄ voluit fecit Latet cor bonum latet cor malum: abyssus est in corde bono et in corde malo Sed h̄ nuda sunt d̄o quē

nichil latet Cōsolatur cor bonū: tor
quet cor malū Omnia ergo q̄ voluit
fecit in celo ꝛ in terra in mari ꝛ in ōni
bus abyssis: suscitās nubes ab extre
mo terre Quare nubes? Predicato
res verbi vitatis sue De quibꝫ nubi-
bus alio loco irascēs vinee sue dicit:
mādabo nubibꝫ meis ne pluant sup
eam ymbrē Et parū est excitasse nu-
bes de ihrlm ꝛ de isrl quos misit pre
dicare euāgelium suum in toto orbe
terrarū: de quibꝫ nubibꝫ dictū ē. in ō
nem terrā exiuit son⁹ eoꝝ et in fines
orbis terre vba eoꝝ. parū est h̄: sꝫ qꝛ
ipe dn̄s ait Predicabitur h̄ euange-
liū regni in toto orbe terrarū in testi
monium ōibus gentibꝫ et tūc veniet
finis: excitat nubes ab extremo ter-
re Nam crescente euāgelio vn̄ erūt
p̄dicatores euāgelij in finibꝫ terre ni
si ibi excitet nubes ab extremo terre?
De ipis nubibꝫ quid opatur? Fulgu
ra in pluuiam fecit Minas ad miām
flexit. de terroribꝫ irrigauit Quō de
terroribꝫ irrigauit? Qn̄ tibi minatur
de⁹ per ꝓphām ꝛ per apostolū et ti-
mes. nonne chorusc atio terruit te?
Sed cū penitendo correxeris et ag-
noscis hoc miā fieri: in pluuiā vertit
fulguris terror Qui educit vētos de
thezauris suis Eosdē puto predica-
tores ꝛ nubes ꝛ ventos: nubes ꝓpt
carnē ventos ꝓpter spiritū Nubes
eīn videntur: venti sentiūtur ꝛ nō vi
dentur Deniqꝫ qm̄ carnē videm⁹ esse
de terra: nubes inq̇t excitat ab extre
mo terre Exp̄ssit vnde excitet nubes
venit ad ventos: qꝛ spūs hōis igno-
ratur vn̄ veniat Producens inq̇t vē
tos de thezauris suis Paululū atten
de; ꝛ cetera videam⁹ Qui pcussit p̄-
mogenita egipti ab hoiē vsqꝫ ad pe-
cus Primogenita nostra salua sint ī
dn̄o: qm̄ ipe ea dedit nob Molesta
aūt pena est: ꝛ nimiū terribilis plaga
mors primogenitoꝝ Que sunt p̄mo
genita nrā? Mores isti nostri q̇bus
nūc seruim⁹ deo ipa sunt p̄mogeni-
ta Primicias eīn habem⁹ ipam fidē
vn̄ incipim⁹ Eccē quippe dcm̄ ē ꝛ ve
nies ꝛ ptransies ab inicio fidei: ꝛ ne
mo icipit bn̄ viuere nisi a fide Fides
ergo nrā in primogenitis nostris ē
Qn̄ custoditur fides nrā: cetera sub
sequi pn̄t Nā qd̄ purgātur hoiēs co
tidie ꝓficiendo in meli⁹ meliusqꝫ vi-
uendo ipo interiore homine renoua
to de die in diem sicut dicit apl's et si
exterior noster hō corrūpitur interi
or aūt renouat᷑ de die in diem: id̄ fit
qꝛ p̄mogenita fides viuit De q̄ p̄mo
genita fide ꝛ apl's ait. nō solum āt sꝫ
ꝛ nosipi p̄micias spūs hn̄tes id ē dā-
tes iam deo primicias spūs nostri h̄
est ipam fidē tanq̄ꝫ p̄mogenita nos-
tra: tn̄ in nobismetipis ingemiscim⁹
ꝛ adoptionē expectātes redēptionē
corpis nostri Si ergo magna dei ḡ-
cia est vt cōseruetur fides nrā: mag
na pena ē occidere p̄mogenita quā-
do hoiēs in afflictione eccē cōstituti
pdunt fidē Affligūt eīn eccām vt per
dant fidē Nā et ipa egipt⁹ afflictio ī
terp̄tatur Quicūqꝫ ergo affligūt ec-
clesiam quicūqꝫ scādala eccē imittūt
ꝛ si xp̄iani appellantur moriūt᷑ p̄mo
genita eoꝝ Erūt infideles ꝛ erūt ina
nes hn̄tes tm̄ nomē ꝛ signū: in cor-
de āt p̄mogenitū suū sepelierūt vsqꝫ
adeo vt qn̄ ei aliqd dixeris ꝓpt bonā
vitā ꝓpter spē vite etne ꝛ ꝓpt timo-
rem ignis eterni apud se subsannet ā
si talis ē vt audeat corā te os torque
at ꝛ dicat quis huc inde reuersus ē?
Dicunt sibi homines qd̄ volūt ꝛ xp̄i-
anus est. sed quia affligēs occisus ē
primogenitus eius. mortua ē fides
eius: et hoc ab homine vsque ad pe-

cus Dicā frēs qd̄ sentio hoīes intel-
ligas spūaliter significari tā doctos
ꝓpter rationalē aīām qd̄ est hō peco
ra. vō indoctos sed tn̄ habentes fidē
nam nō haberent ꝑmogenita Sunt
docti q̄ affligūt eccām scismata et he
reses faciendo Proinde nec in illis i
uenis fidem: qm̄ facti sunt egiptꝰ id
est afflictio ppl'o dei Occisa sunt pri
mogenita eoꝝ: trahunt post se tur-
bas idoctas ipa sunt pecora In hac
ergo afflictione qua eccl'a affligitur
moritur in affligentibꝫ fides: moriū-
tur ꝑmogenita ⁊ in ipis doctis et in
doctis: qꝛ occidit deꝰ ꝑmogenita e-
giptiorū ab hoīe vsqꝫ ad pecꝰ Im
misit signa ⁊ ꝓdigia in medio tui e-
gipte: in pharaonem et in oēs suos
eiꝰ Pharao rex egiptioꝝ: nomen at
tendite ⁊ videte quēadmodū ista fa
cit deꝰ Rex in omni gn̄e prior ē egip
tus afflictio ē. pharao dissipatio Af
flictio ergo regē habet dissipationeꝫ
qꝛ illi qui affligūt eccām. dissipati af
fligunt Vt em̄ affligāt dissipant᷑ qm̄
rex ducit. ppl'us sequitur. p̄cedit dissi
patio sequitur afflictio Audite audi
te noiā hec interp̄tatione typica ⁊ sa
pientia plena: nec vnū inuenis ex is-
tis noībꝫ qd̄ boni aliq̄d īterp̄tat᷑ vbi
exercuit deꝰ iram suā Percussit gē
tes multas: et occidit reges fortes
Dic quos reges ⁊ quas gētes graui
das sacramentis Seon regem a-
morreorū occidit Audite noiā: seon
regem inq̄t amorreoꝝ occidit Occi-
dit plane: ⁊ nunc occidat a cordibus
seruoꝝ suoꝝ. ⁊ a temptationibꝫ eccē
sue. nec cesset manꝰ eiꝰ in occidēdis
talibꝫ regibus ⁊ talibꝫ populis Int-
pretatur em̄ seon tēptatio ocl'orum
⁊ amorrei interp̄tantur amaricātes
Iam h̄ videte si intelligere possumꝰ
quō amaricantes regem habeāt tēp

tationem oculorum Temptatio o-
culorū non est nisi mendacio oculo-
rum Habet rem. veritatem non ha
bet Iam quid mirum est si amaricā
tes talem habeant regē mendacē re
gem? Nisi enim mendacium et simu
latio p̄cedat: nō sunt amaricātes in
ecclesia Inde enim amaricant qꝛ fin
gunt Precedit temptatio ocl'orum
amaricatio sequitur: ⁊ in ipo dyabo
lo precessit Nam si temptatio ocl'o-
rum non est. quomodo trāsfigurat
se velut in angelū lucis? Occidat ma
nus domini ⁊ illum et illos: illū ne in
ducat. illos vt corrigantur Etenim i
vnoquoqꝫ hoīe occiditur ille rex quā
do dampnat simulationem ⁊ diligit
veritatem Manꝰ non quiescit id a-
gere Nam quēadmodum egit ad lit
teram tūc. sic agitur nūc spūaliter vt
impleat quod tunc prophetice p̄nun
ciauit Occidit eciam alium regem et
alium populum eiꝰ Et og regem
basan Et hic ꝙ̄ malus: Og interp̄ta-
tur cōclusio: basan interp̄tatur cōfu
sio Malus est rex ille: qui interclu-
dit viā ad deum Hoc em̄ agit dyabo
lus semper opponēdo figmenta sua
opponendo ydola sua: opponēdo se
necārium ꝑ arrepticios sortilogos.
augures aruspices magos demoni
osoꝝ ꝯcludit viā Quō per xp̄m id a-
gitur vt pateat via q̄ fuerat interclu-
sa. nā ꝑ eum redēptꝰ quidā dicit et in
deo meo trāsgrediar murū: sic dya-
bolus nichil aliud agit n̄ vt interclu-
dat viā ne credatur in deū Si em̄ cre
ditur in deū patet via: ⁊ ip̄e xp̄us est
via Si āt nō creditur in deū: interclu
sa ē via Si āt interclusa fuerit qꝛ nō
creditur. quid restat n̄ vt cū venerit q̄
non credebatur cōfundātur q̄ nō cre
diderūt? Quare? Quia cōclusio pre-
cedit: ⁊ sequitur cōfusio Cōclusio p̄

cedit vt rex: sequitur cõfusio tanq̃m plebs Quos mõ ↄclusit vt non credant in xp̃m. quãdo apparuerit xp̃s omnes ↄfundẽtur ꝛ transducẽt eos ex adũso iniquitates eoꝝ Tũc dicẽt impij cõfusi. q̃d nobis ↄfuit sup̃bia? Magna misteria frẽs mei dissipati o: ex afflictione dissipantur vt affligantur Magna misteria tẽptatio oculoꝝ id est fallacia rex amaricantiũ fallunt eñ vt amaricẽt Cõclusio rex cõfusionis: cõcluduntur eñ ne transeant ad fidẽ ꝛ cũ venerit in quẽ credimus cõfundentur Et oĩa regna chanaan occidit de⁹ Chanaan interp̃tatur paratus humilitati Humilitas quasi bonũ aliq̃d significat ꝫ si fit vtilis humilitas: nã mala humiliatio penalis est Si eñ humiliatio nõ ptineret ad penam: nõ diceretur q̃ se exaltat humiliabitur Nõ eñ bñficiũ illi p̃statur: q̃n punitur vt humilietur Chanaan ergo mõ sup̃bus est Omnis impi⁹ õnis infidelis exaltat coꝛ suũ: nõ vult credere in deũ Sed h̃ exaltatio parata est humilitati in die iudicij: tũc humiliabit q̃n nõ vult Sũt eñ vasa ire que p̃fcã sunt ad perditionem Mõ extollant se garriant. extendant se sup̃ fideles. irrideant fideles blasphement xp̃ianos. dicant anicularia sunt ista q̃ dicũt de die iudicij Ista elatio eoꝝ parata est humilitationi q̃n venerit iudex q̃ mõ annunciatus irridetur: tũc ille qui mõ sup̃bit nõ vtiliter sed penaliter humiliabitur Mõ aũt nõ humiliabitur ꝫ paratur humilitati: id est paratur dãpnationi paratur victime Omnia ĝ ista euertit deus coꝛpaliter tunc q̃n p̃res nostri educti sunt de terra egipti eũtit spiritualiter nũc. nec cessat man⁹ ei⁹ vsq; in finem Jõ ne istas potentias dĩ tũc putes pactas cessasse: dñe nomẽ tuũ inquit in sclo id est nõ cessat miã tua. nõ cessat man⁹ tua in seculo ista facere que tunc p̃nunciasti figurãdo Omnia eñ illa in figura cõtingebant illis: scripta sunt aũt ad coꝛrectionem nr̃am in quos fines sclorum obuenit Dñe memoꝛiale tuũ in gñatione et generationẽ Gñatio ista ꝛ generatio altera. gñatio q̃ fideles efficimur ꝛ per baptismũ renascimur: generatio q̃ a moꝛtuis resurgem⁹ ꝛ angelis ↄiuncti viuem⁹ In eternũ memoꝛiale tuũ dñe ꝛ sup̃ istã generationem: qꝛ nec nũc oblit⁹ est vt vocaret nec tũc obliuiscetur vt coronet Memoꝛiale tuũ in gñatione ꝛ generatione Qm̃ iudicabit dominus plebẽ suã: ↄpleuit certe oĩa illa in pp̃lo iudeoꝝ Nũq̃d iã remãserũt opa ei⁹ postq̃ꝫ induxit plebẽ suã in t̃rã p̃missionis? Adhuc plane iudicab̃ dñs plebẽ suã: ꝛ in seruis suis aduocabit̃ Jã iudicauit ip̃am plebẽ: excepto iudicio futuro. iudicata ẽ plebs iudeorum Quid est iudicata Separati iñ sũ iusti: ꝛ remanserũt iniusti Si aũt mẽtioꝛ aut mentiri existimoꝛ qꝛ dixi iã iudicata ẽ: audiui dñm dicentẽ in iudiciũ veni in hũc mũdum vt q̃ non vident videãt ꝛ q̃ vident ceci fiant Excecati sunt sup̃bi illumiãti sũt humiles Judicauit ĝ plebẽ suã Jp̃m iudiciũ dixit ysayas: ꝛ nũc tu dom⁹ iacob venite ãbulem⁹ in luiẽ dñi Parũ ẽ h̃. ꝫ quid seq̃tur? Dimisit eñ plebẽ suam domũ isrl' Jp̃a est domus iacob: q̃ ẽ domus israhel Qui eñ iacob: ip̃e est israhel Nost; scãs lrãs ꝛ puto q̃ꝛ vobis vẽiat in mentẽ qꝛ ip̃e iacob q̃n vidit angelum secũ luctari tunc accepit nomẽ vt appellaretur isrl' Vnus hõ ẽ siue iacob siue isrl': vna persona est domus iacob et domus israhel vna gens vna plebs: hanc inuitat ꝛ hanc

dimittit Et nūc iā certe occidisti xp̄m o domus iacob iam occidisti xp̄m iā caput añ crucem agitasti iā penden tem irrisisti. iam dixisti si filius dei es descende de cruce: iā rogauit medicus p freneticis pater ignosce illis nō ei sciunt quid faciunt Certe iam fecisti ista omnia: et nunc crede in eū quem occidisti bibe sanguinē quem fudisti Et nunc tu domus iacob testimonium ex te exponere cupio qd hic dixit qm iu dicabit dn̄s plebē suā: et in seruis su is aduocabitur Judicasse em̄ intelli gitur plebē suā separando in ipa ple be sua bonos a malis: fideles ab infi delibus aplos a iudeis mendacibus Hoc significauit vt dicere ceperam p prophetam dicēs. iā post illa mala oiā o tu domus iacob venite ambulemus in luce dn̄i Quare vobis dico venite ambulemus in luce dn̄i. qre vobis di co venite ambulemus? Ne remanen do in iudaysmo nō perueniatis ad xp̄m Quare? Nō semp ibi pphetat et cris tus: Sed nūc dimisit plebem suā do mum isrl' Venit domus iacob: qz dimi sit plebē suā domum iacob Venit do mus isrl' qz dimisit plebem suam do mum isrl' Que venit et q dimissa ē nisi qz hoc est iudiciū vt qui nō vident vi deant et qui vident ceci fiant: Judica uit ergo dn̄s plebē suam Sepauit g et non ibi inueniet quos in regnū suū restituat? Plane inueniet: et in seruis suis aduocabitur Nō reppulit ait a postolus plebē suā quā prescuit Et vn̄ pbat? Nam et ego israhelita sum Ergo iudicauit dn̄s plebem suā sepa do bonos a malis: hoc ē in seruis su is aduocabitur Quibz? A gentibus Quāte em̄ gentes credendo venerūt: Quāti fundi quāta loca deserta mo do veniunt: Veniūt in nescio quanti credere volūt et dicimus eis qd vultz?

Respondent nosse glam dei Credite frēs mirari nos et gaudere ad talem vocem rusticanorum Veniūt nescio vn̄ excitati. an nescio quo: Quid dicam an nescio a quo? Ymmo qz nemo ve nit inquit ad me: nisi quē pater trax erit Veniūt subito de silua de deserto de remotissimis et arduis montibus ad eccam: et hāc vocē habent plerique et pene omnes eorum vt videamus vere intus docentē deum Impletur scrip tura pphetica qua dictū est: erunt o mnes docibiles deo Quid desideratz di cimus illis: et illi. videre glam di Om nes em̄ peccauerunt et egent gr̄a dei Credunt psecrātur. clericos sibi ordi nari exigunt Nōne impletur et in ser uis suis aduocabitur? Denique post is tam totā dispositionē et dispensatio nem puertit se spūs dei ad exprobā da et irridenda ydola que iā irrident ab cultoribz suis Idola gentiū ar gentū et aurū Ista omnia deo faciē te q in celo et in terra oiā quecūque vo luit fecit qui iudicauit plebē suā et in seruis suis aduocabitur. quid restat figmentū n ridendū nō adorandum: Ydola gentiū dicturus erat fortasse vt ptempneremus ista oiā Dicturus e rit ydola gentiū non dico lapides et ligna. gipsum et testā: nō h dico do cibilis materia ē illud qd valde amāt vel qd valde honorāt dico ydola gen tiū argentū et aurū Certe aurū ē cer te argentū ē: nūquid qz lucet argen tum. lucet aurum ideo oculos habēt et non vident? Sic quomodo argen tum est quomodo aurū est vtile for te auaro nō religioso ymmo nec auaro vtile sed vtile bn̄ vtenti vt per eius erogationem celestē thezaurum acquirat. tamen nunc cum ista insen sata sint qd facitis homines de argē to et auro? Deos Quos deos facitis

nõne videtis q̄d nõ videant? Ocu-
los habent ⁊ non videbũt aures hñt
⁊ non audient. nares hñt ⁊ non odo
rabunt. os hñt ⁊ non loquentur ma
nus hñt ⁊ non opantur pedes hñt ⁊
nõ ambulabunt Omnia ista artifex
faber argentarius facẽ potuit ⁊ ocu
los ⁊ aures ⁊ nares et os ⁊ man⁹ et
pedes: sed nec lumen oculis nec au-
ditum auribꝫ. nec vocem ori. nec sen
sum naribꝫ. nec motũ mãibꝫ nec iter
pedibꝫ dare potuit O hõ rides iam
ꝓculdubio q̄d fecisti: si a quo factus
es agnouisti De illis aũt qui non ag
nouerunt quid dicitur? Similes il
lis fiant qui faciunt ea ⁊ oẽs qui cõ-
fidunt in illis Et creditis frẽs expri-
mi in eis quãdam similitudinẽ ydo-
lorum: non quidem in carne eoꝝ sed
in interiore hoiẽ eoꝝ Nã aures hñt
⁊ non audiunt. ad illos q̇ppe clamat
deus: qui habet aures audiendi au-
diat Oculos hñt ⁊ non vidẽt Habẽt
enim oculos corpis: sed nõ hñt ocu
los fidei Deniq̃ impletur h̄ ꝓphecia
ꝑ omnes gẽtes Videte quõ dictũ sit
ꝑ ꝓphetam Nichil allegoricũ nichil
figuratum cõmemoro. ꝓpriam expres
sam simplicẽ. manifestam audite ꝓ
pheciã ꝑdictam: videte ꝯpletã Pre-
ualuit inquit dñs adũsus eos Pro-
pheta dic͛ sophonias adũsus repug
nantes ⁊ adũsus rebellantes ⁊ de oc
cisione fideliũ martires faciẽtes sꝫ
tñ nescientes: preualuit dñs adũsus
eos Et quõ ꝑualuit? In eccã sua vi-
demus qꝛ ꝑualuit aduersus eos Vo
lebant paucos xp̄ianos extinguere
occidere. sanguinem fuderũt. de san
guine occisoꝝ tanti exurrexerũt a q̇-
bus illi interfectores martirũ supa-
rentur tñ ⁊ mõ querũt vbi abscõdãt
ydola sua qui p̄mo xp̄ianos propter
ydola trucidabant Nõne preualuit
aduersus eos dominus? Vide si fa-
cit q̄d sequitur: ꝑualuit dñs adũsus
eos Et quid fecit? Extermiãuit õnes
deos gentiũ terre: et adorabũt eum
vnusquisq̃ de loco suo omnes insu-
le gentiũ Quid ẽ hoc? Nõne predic-
tum est. nõne ꝯpletum est? Nõne vt
legitur sic videtur? Et illi q̄ remanse-
runt oculos habent ⁊ non vident. na
res habent ⁊ nõ odorantur Nõ sen
tiunt illũ odorẽ: xp̄i bonus odor su-
mus sicut dixit ap̄lus in omni loco.
Quid ꝓdest qꝛ nares habent ⁊ nõ o
dorantur tam suauem odorẽ cristi?
Vere in illis factũ est ⁊ v̂e de illis dic
tum est: siles illis fint oẽs qui faciũt
ea ⁊ oẽs qui ꝯfidunt in eis Sed co-
tidie credunt per miracula xp̄i domi
ni. cotidie apiuntur oculi cecorum ⁊
aures surdorum: inspirantur nares
insensatorum dissoluũtur ora muto
rum: cõstringuntur manus palitico
rum. corriguntur pedes claudorum
de lapidibꝫ istis excitantur filij abra-
he Quibus omnibꝫ iã dicatur Do
mus isr̄l benedicite dñm omnes filij
abrahe ⁊ sic de lapidibus istis susci-
tantur filij abrahe Manifestũ est qꝛ
illi sunt magis domus israhel qui ꝑ-
tinent ad domum israhel: qui perti-
nent ad semen abrahe non carne sed
fide Domus israhel benedicite do
minũ Sed fac domũ domini illam
dici ⁊ populum israhel vocari: credi
derunt inde apostoli ⁊ milia circũci-
sorum Domus israhel benedicite do
minũ Domus aaron bñdicite dñꝫ
dom⁹ leui bñdicite dñꝫ Bñdicite po
puli dñm: h̄ ẽ dom⁹ isr̄l gñaliter Bñ
dicite ꝑpositi h̄ est dom⁹ aaron: bñ-
dicite ministri h̄ ẽ dom⁹ leui Quid de
ceteris nationibꝫ? Qui timetꝫ dñꝫ
bñdicite dñm Oẽs g̃ vna voce dica
mus q̄d seq͛ Bñdictus dñs ex syon

qui habitat in ihr'lm Ex syon & ihr'lm Syon speculatio: ihr'lm visio pacis In qua isrl' nunc habitaturꝰ est: In illa q̄ cecidit: Non. sed in matre nostra que est in celis: de qua dictuȝ est multi filij deserte magꝭ q̄ȝ eiꝰ q̄ habet virum Nūc ergo dn̄s ex syon q2 speculamur qđ veniat. nunc tn̄ q̄ȝ diu in spe vivimꝰ in spō sumꝰ finita via habitamus in illa civitate que nūq̄ȝ ruitura ē q2 et dn̄s habitat in ea & custodit eam que ē visio pacis eterna iherusalem. pacis illiꝰ frēs mei cui laudande lingua non sufficit vbi nulluȝ hostem iā sentiemus nec in eccl'a nec extra eccām nec in carne nostra nec i cogitatioē nostra: absorbebit' mors in victoria & vacabimꝰ ad videndum deum in pace cives ihr'lm facti civitatis dei

¶Explicit psalmus cxxxiijꝰ. Incipit cxxxvꝰ.

COnfitemini dn̄o qm̄ bonꝰ qm̄ in eternū miā eꝰ Psalmus iste laudem ꝑtinet dei et eodem mō in omnibȝ suis v̄sibus terminatur Proīn q̄ȝuis hic in laudē dei multa dicantur. maxime tn̄ eius miā ꝯmendatur: sine cuiꝰ ꝯmendatione aptissime nullū v̄sum claudi voluit per quē sp̄us sanctus ꝯdidit psalmum Memini aūt me in psalmo cētesimo quinto q̄ similiter incipit qm̄ codex quē intuebar nō habet ineternum sed in scl'm miā eꝰ. quesisse quid pocius intelligere deberemꝰ in greco em̄ sermone scriptum est stonco na qđ in seculum & ineternū interp̄tari potest: sed quid illic vt potui disseruerim. eciam hoc retexere longū est In isto aūt psalmo eciā idem ipe codex non habet in seculū qđ plerīq̄ habent sed ineternū miā eius Nō etsi post iudicium quo in fine seculi vivi & mortui iudicandi sunt. missis iustis in vitam eternā. iniquis āt in ambustionem eternā. nō sint deinceps futuri quoꝝ adhuc misereatur deus rcē tn̄ intelligi pt ineternū futurā misericordiam eiꝰ quā suis sanctꝭ fidelibusq̄ȝ largitur nō quia ineternū miseri erunt & iō ineternum miscđia indigebunt sed q2 ipa beatitudo quā misericorditer miseris p̄stat vt eē miseri definant & beati eē incipiant nō habebit finem iō ineternuȝ miscđia eiꝰ Nō enim iusti erimꝰ ex iniquis. sani ex infirmis vivi ex mortuis & imortales ex mortalibus beati ex miseris miā eius est Hoc aūt qđ ita erimus in eternū erit: ergo ineternū miscđia eius Proīn cōfitemini dn̄o: id ē confitendo laudate dn̄m qm̄ bonꝰ Nec pro hac cōfessione aliquid estis tpale sumpturi: qm̄ ineternū miā eꝰ id ē beneficium qđ nobis misericorditer prestat in eternū est Nō aūt habet q̄niam bonus grecus habet agathos nō sicut in psꝰ centesimo et q̄nto qđ ibi est qm̄ bonus. grecus habet chrestos iō nōnulli illud interp̄tati sunt q̄niam suavis ē. agathos āt nō vtcūq̄ȝ bonꝰ sed excellentissime bonꝰ ē Deīn seq̄tur Cōfitemini deo deorum qm̄ ieternū miā eiꝰ Cōfitemini dn̄o dn̄oꝝ: qm̄ ineternū miā eiꝰ Qui nā sīt dij & dn̄i quoꝝ deoꝝ & dn̄oꝝ sit deꝰ & dn̄s q̄ est verꝰ deus: merito q̄ri solet Et scriptū invenimꝰ i alio psalmo deos eciam hoīēs appellatos. sicuti ē. deus stetit in synagoga deoꝝ in medio aūt deos discernit. & paulopost ego dixi dij estis & filij excelsi omnes vos autem vt homines moriemini. & sicut vnꝰ de principibȝ cadetis Nō testimoniū eciā dn̄s in evangelio cōmemorat dicēs. nōne scriptū ē i lege vrā q2 ego dixi dij estis & filij excelsi.

Si illos dixit deos ad quos sermo dei fcūs ē. et nō potest solui scriptura ꝙ pater sćificauit et misit in mūdū. vos dicitis quia blasphemas q̇a dixi filiꝰ dei sum: Non ergo q̇a boni sunt oēs. sed quia sermo dei ad illos fcūs est. appellati sunt dij. Nā si ꝓpterea quia boni essent oēs. nō sic eos diiudicaret Cū eni dixisset deus stetit in synagoga deoꝝ non ait i medio deos et hoīes discernit. tāꝙ ostē dens qd̄ intersit inter deos et hoīes sed in medio inq̄t deos discernit. Deinde sequit᷑. vsqꝫquo iudicatis iniquitatē ⁊ cetera. que vtiqꝫ non oibꝰ. sed quibusdā dicit. quia discernens dicit et tamē i medio deos discernit Sed queritur si hoīes ad quos sermo dei fcūs ē dij vocātur. vtrū et angeli vocandi sunt dij. cū hoibus iustis ⁊ scis maximū premiū ꝓmittatur equalitas angelorū Et in scripturis quidē nescio vtrū vel possit vl' facile possit repperiri apte dici āgl'os deos Sed cū de dn̄o dictum esset terribilis sup oēs deos. cur hoc dixerit cōtinuo velud exponendo coīūxit qm̄ dij gentiū demonia. Sup tales deos dixit dn̄m terribilē in scis suis q̊s celos fecit. a quibus demonia terrerēt᷑. Sic eni sequitur. dn̄s aūt celos fecit. Nō ergo dij sine additamēto. sed dij gentiū demonia. supiꝰ tamē terribilis inquit super oēs deos. Non ait super oēs deos gentiū. q̄uis intelligi hoc voluerit Attēde quod sequit᷑. qm̄ dij gentiū demonia Quod quidē in hebreo dicitur nō ita esse scriptū. sed dij gentiū simulachra Quod si verū est. multomagis credēdi sunt septuaginta diuino spū interp̄tati quo spū ⁊ illa dicta sunt que in hebreis litteris sť. Eodē namqꝫ op̄ante spū eciā hoc dici oportuit quod dcm̄ est dij gentiū demonia. vt intelligeremꝰ sic eciā in hebreo positū dij gentiū simulachra vt demonia potiꝰ que sunt in simulachris significarent᷑ Nam qd̄ attinet ad ipa simulachra q̄ grece appellātur ydola. quo noīe iā vtimur pro latino. oculos habēt et non vident ⁊ cetera que de hijs ideo dicūtur. quia oī sensu carent. quo circa nec terreri possunt. quia nisi ea que sentiūt terreri vtiqꝫ. nō possunt. Quomō ergo dictū ē de dn̄o terribilis est sup oēs deos. qm̄ dij gentiū simulachra. nisi per simulachra intelligāt᷑ demonia que terreri possunt: Vn̄ ait et aplūs scimꝰ quia nichil est ydolū Hoc eni retulit ad materiā terrenā sensu carentē. In ea itē ne quisqꝫ putaret nō esse aliqꝫ viuentē. sentientēqꝫ naturā que gētiū sacrificijs delectet᷑ adiūxit sed que imolāt gētes demonijs imolant et non deo. nolo vos socios fieri demoioꝝ Si ergo nusqꝫ in eloq̇is diuinis repperit᷑ scōs āgl'os appellatos deos. ea m̄ causa potissimū occurrit. ne isto noīe hoīes ad hoc edificarentur vt ministeriū vel seruiciū religiois que grece liturgia vl' latria dicitur scis angelis exhiberēt. quod nec ipi exhiberi ab hoibus volūt. nisi illi deo qui et ipoꝝ ⁊ hominū deꝰ est Vn̄ multo vtiliꝰ angeli vocāt᷑ qui latine nūcij nūcupant᷑. vt p nomē non substantie. sed officij satis itelligamꝰ illū deum a nobis eos coli velle quē nūciant Totā ergo istā q̄stionē breuiter aplūs soluit vbi ait. nā et si sť q̇ dicant᷑ dij. siue in celo siue in terra. ꝙadmodū sunt dij multi. et dn̄i multi. sed nob vnꝰ deꝰ pr̄ ex quo oia ⁊ nos ī ipo. et vnus dn̄s ihūs xp̄us per quē oia et nos p ipsum Confiteamur g̊ deo deoꝝ et dn̄o dn̄oꝝ. qm̄ ineternū mia eius Qui facit mirabilia mag

na solꝰ. Sicut in oīm versuū nouissimis ꝑtibus positū est qm̄ ineternū mia eiꝰ. sic in oīm capitibus ꝙuis nō sit positū subaudiendū est cōfitemi. quod in greco euidētiꝰ apparet. Appareret autē et in latino si eādē locutionē transferre potuissent interpretes nostri. Quod quidē in isto versu possent. si dicerent faciēti mirabilia Quod enim nos habemꝰ. qui facit mirabilia. grecus habet faciēti mirabilia. vbi necessario confitemini sb auditur. atqꝫ vtinam vel pronomen adderent. vt dicerent ei qui facit vel ei qui fecit vel ei qui firmauit. q̇a etiā sic facile intelligeretᷣ cōfitemini esse subaudiendū Nunc vero ita obscurū factū est. vt qui codicē grecū. siue nescierit īspicere. siue neglexerit. possit putare qui fecit celos. qui firmauit terram. qui fecit luīnaria quoniā ineternū misericordia eiꝰ Ideo dictū quasi ꝓpterea ista fecerit. quoniā ineternū mia eius. cū ad eius miām illi ꝑtineant quos de miseria libeāt. non autē vt eius mie fuisse intelligamꝰ facere celū et terrā et luīnaria. cū illud sit bonitatis eiꝰ qui creauit oīa bona valde. creauit autē vt eēnt omnia. hoc vero mie vt a peccatis nostris mūdet nos. et a miseria libēt in eternū Ita ergo nos alloquitᷣ psalmus. confitemini deo deorū. cōfitemini dn̄o dn̄orū. confitemi ei qui facit mirabila magna solꝰ. cōfitemi ei. Qui fecit celos in itellectu. cōfitemini ei qui firmauit terrā sup aquas cōfitemi ei qui fecit luīnaria magna solus Cur autē confiteamur in oīm versuū finibus ponit qm̄ ineternum mia eius Sed quid est qui fecit mirabilia magna solꝰ? An quia mirabilia magna solus et per hoīes facit? Sunt quedā magna que solus deus facit et ipa exsequitur dicens qui fecit celos in itellectu. qui firmauit terrā sup aquas. qui fecit luīnaria magna solus. ideo et hic addidit quia cetera mirabilia que dicturꝰ est per homines fecit. Cū eni dixisset. qui facit luīnaria magna solus que sint eadē luīnaria secutus aperuit Solē in potestatē diei. lunā et stellas in ptātem noctis. Deinde īcipit dicere que per angelos vel hoīes fecerit Qui percussit egiptum cū primogenitis eorū Et cetera Uniuersam igitᷣ creaturā non vtiqꝫ deus per aliqm̄ creaturā. sed solus fecit Cuiꝰ crature q̄sdā ꝑtes excellentiores cōmemorauit ex quibus vniuersa cogitaremꝰ. intelligibiles celos ⁊ visibilem terrā et qui sunt eciam celi visibiles cōmemoratis eoꝝ luīnaribus totū celeste corporeū vt ab ipo factū accipemꝰ āmonuit. ꝙꝙ id quod ait qui fecit celos in intellcū. vel sicut aliꝫ interpretati sunt in intelligentia. vtrū celos intelligibiles significare hoc modo voluerit. an in suo intellectu vl' in sua intelligentia fecisse celos. hoc est in sua sapientia. sicut alibi scriptū est oīa in sapientia fecisti. eo modo insinuans vnigenitū verbum queri potest Sed si ita est vt in suo intellectu fecisse accipiamus deū celos. cur tātū de celis hoc ait. cum oīa in eadē sapientia fecerit? An ibi tantū exꝑmendū fuit. vt ī ceteris eciam tacitū posset intelligi. vt iste sit sensus qui fecit celos in intellectu. qui fūdauit terrā sup aquas. vt et hic subaudias in intellectu. qui facit luīnaria magna solus solē in potestatē diei. lunā et stellas in potestatē noctis. vtiqꝫ ī itellectu? Quomō ergo solus. si hoc est in intellectu. vel in intelligentia quod est in sapientia. id est in verbo vnigenito?

An quia trinitas nõ sunt tres dij. sed
vnus deus. ad id refert² quod solus
de⁹ fecit. quia non creaturã per crea
turã fecit: Sed quid est qui firma-
uit terrã super aquas: Obscura eni
questio est quia terra grauior videt²
vt non portari aquis. sed aquas po
ti⁹ portare credatur De qua rene ad
uersus eos qui se putant ista certis
rationib⁹ cõperisse cõtenciose scrip
turas nostras defendere videamur
siue illud ita. siue aliter sit. habemus
quod de proximo intelligam⁹. terrã
que habitatur ab hominib⁹ et teres-
tria cõtinet aĩalia. que alio modo in
scripturis arida dicitur sicut scriptũ
est. appareat arida. ⁊ vocauit de⁹ ari
dã terrã super aquas eẽ fundatã qd
aquis circũfluẽtib⁹ supeminet Nõ
eni que dicitur litoraria ciuitas sup
maria fundata. ita sub ea mare est.
Quadmodũ sunt aque sub spelũcarũ
cameris aut sub nauibus supnatan
tib⁹. sʒ ideo super mare dr̃. quia infe
riori mari supeminet Sic dictus est
pharao exisse super aquã. ita eni ha-
bet grecus. quod quidã latini habẽt
ad aquã. sic dñs super puteũ sedebat
quod ambo supiores essent. quã flu
men et puteus. ille iuxta flumen. iste
iuxta puteũ Si autẽ eciã aliqd aliud
quod ad nos magis ptinet ista dic-
ta significant. fecit deus celos in itel
lectu spũales sanctos suos. quibus
non tantũ credere. verũ eciã intelli-
gere diuina donauit. hoc qui nondũ
possunt et solã fidem firmissimã te-
nent. tanq̃ infra celos terre nomine
figurant² ⁊ quia in baptismo quẽ ac
ceperunt in cõcussa credulitate con-
sistunt. ideo dictũ est firmauit terrã
super aquas Item quia dictũ est de
domino xp̃o qd in illo sunt oẽs the-
zauri sapientie et sciẽtie absconditi.

hec autẽ duo id est sapiẽtiã et sciẽtiã
distare inter se aliquid alia q̃ʒ scriptu
rarũ testant² eloquia. maxime loquẽ
te sancto iob. vbi q̃dãmodo singu-
la definiunt². dixit autẽ hoi. ecce pie-
tas est sapiã. abstinere autẽ a malo
scientia est. non incõgruenter intelli
gim⁹ sapientiã in cognitione ⁊ dilec
tione ei⁹ quod sp est atq; incõmuta
biliter manet quod de⁹ est Nã et qd
ait. ecce pietas est sapientia. theose-
bia dicta est in greco. quod vt totũ la
tine exp̃mamur dei cult⁹ dici potest
Abstinere autẽ a malo quod dixit eẽ
scientiã qd est aliud. q̃ʒ in medio na-
tionis tortuose et puerse tanq̃ in noc
te huius seculi caute prudẽterq; ver
sari. vt abstinẽdo quisq; ab iiquitate.
non cõfundat² tenebris ppij mune
ris luce discret⁹: Cũ ergo quodã lo-
co aplũs cõcordem gratirũ dei va-
rietatẽ in hoibus dei vellet ostendẽ.
hec i p̃mis duo posuit dicẽs. alij qui
dẽ dat² per spm̃ sermo sapientie. hoc
eẽ arbitror. solẽ in potestate diei. alij
sermo scientie scd̃m eundẽ spm̃. hoc
est lunã Deinde q̃dãmodo stellas. cõ
memorari puto i eo quod dicit² alij
fides in eodem spũ. allij curationũ
donatio in vno spũ. alij opatioẽs v
tutũ. alij pphecia. alij dinatio spuũ
alij genera linguarũ. alij interp̃tatio
sermonũ. Nichil enĩ horũ est quod
in huius seculi nocte. non sit necessa-
riũ que cũ transierit necessaria ista
non erunt. ideo in potestatẽ noctis.
In potestate quippe ait vel diei vel
noctis. vt potestas esset diei lucẽ vel
nocte. quod in spũalibi⁹ donis sic in
telligitur. quia dedit potestatẽ filios
dei fieri Qui percussit egyptũ cũ p̃-
mogenitis eorũ Qui pcussit et scl'm.
cum hijs que precipua putantur in
seculo Qui eduxit israhel de medio

eoꝝ Educit eciam sanctos ac fideles suos de medio maloꝝ: In manu potenti et brachio excelso. Quid potentius quid excellentiꝰ eo quod dictũ est. et brachiũ domini cui reuelatũ est: Qui diuisit mare rubrũ in diuisiones Diuidit etiã vt vnus atq; idẽ baptismus aliis fit in vitam. aliis fit in mortẽ Et eduxit israhel per mediũ eius Educit etiam innouatũ populũ suum per lauachrũ regñatiois Et excussit pharaonẽ et virtutem eius in mari rubro Celeriter interimit et peccatũ suum reatũ q; eiꝰ per baptismũ Qui traduxit populũ suũ indeserto Traducit et nos in huiꝰ seculi ariditate et sterilitate ne in ea pereamꝰ Qui ꝑcussit reges magnos et occidit reges fortes Percutit atq; occidit etiã a nobis dyabolicas et noxias potestates Seon regem amorreorũ. Sermẽ inutile vel temptationẽ calentẽ. quod interpretatᷣ seon. regem amaricãtiũ quod interpretatᷣ amorreorũ Et og regẽ basan. coaceruantẽ quod interpretatᷣ og ꝛ regem cõfusiois quod interpretatᷣ basan Quid eni coaceruat dyabolus. nisi confusionẽ: Et dedit terrã eoꝝ hereditatẽ. hereditatẽ israhel seruo suo. Dat etiam quos dyabolus possidebat hereditatẽ semini abrahe quod est xpũs Quia in huilitate nostra memor fuit nostri. et redemit nos ab inimicis nr̃is. sanguie vnigeniti sui Qui dat escam omni carui. hoc est oĩ hominũ generi. non tantũ isrłitaꝝ sed et gentiũ. de qua esca dicitᷣ. caro mea vera ẽ esca Confitemini deo celi. quoniã i eternũ misericordia eiꝰ Confitemini domino dominorũ quoniã in eternũ misericordia eiꝰ Quod hic ait deo celi. credo aliter dicere voluit quod supͣ dixerat deo deoꝝ Nam quod ibi deinde subiunxit. hoc etiam hic repetiuit. cõfitemini domino dominorũ Sed et si sunt qui dicuntᷣ dii siue in celo siue in terra. quẽadmodũ sunt dii multi et domini multi. sed nobis vnus est deus pr̃ ex quo oĩa et nos in ipsum. et vnus dominꝰ ihũs xpũs per quẽ oĩa et nos per ipsum. cui cõfitemur quoniã in eternũ mĩa eius

Explicit psalmꝰ C.xxxv. Incipit psalmus C.xxxvi.

Oblitos vos nõ arbitror eẽ cõmẽdasse nos vobis. ymmo cõmemorasse vos. qd̃ omnis eruditꝰ i sancta ecclesia nosse debet. vnde ciues simꝰ ꝛ vbi peregrinemur. et ꝑegrinationis nostre causam esse peccatũ. reuersiois aũt munꝰ remissionẽ peccatorũ. et iustificationẽ gracie dei. duas ciuitates permixtas sibi iterim corpore et corde separatas currẽ ꝑ ista volumia sclõrũ vsq; in finem. Audistis et nostis vnã cui finis est pax eterna. et vocatur iherusalẽ. alterã cui gaudium est pax tpãlis et vocatur babilonia Interpretatioẽs etiam noim si non fallor tenetis iherusalẽ interpretari visionẽ pacis babiloniã confusionem Iherusalẽ in babilonia captiua tenebatᷣ non tota. ciues eni eius et angeli sunt. sed quod attinet ad homines predestinatos in gloriã dei. futuros per adoptionẽ coheredes xpi. quos de ipa captiuitate redemit sanguine suo Perticulã ergo istã ciuitatis iherusalẽ captiuã teneri in babilonia ꝓ peccato. incipe autẽ inde exire prius corde per confessionẽ iniquitatis et caritatẽ iusticie deinde postea in fine seculi etiam corꝑe seperandã con

mendauim⁹ ī eo pſalmo quē primo hic cū veſtra dignatione tractauim⁹ qui ita incipit te decet ymn⁹ deus in ſyon ⁊ tibi reddetur votū in ihr̄l'm hodierna aūt die cantauimus ¶ Ps

Super flumina babilonis illic ſedimus ⁊ fleuimus dū recordaremur ſyon Videte q̄ꝛ in illo dictū eſt. te decet ymnus deus in ſyon: hic aūt. ſuper flumina babilonis illic ſedimus ⁊ fleuimus cū recordaremur ſyon Jlla ſyon vbi decet ymn⁹ deuꝫ. Que ſunt ergo flumina babilonis ⁊ quid ē noſtrū ſedere ⁊ flere in recordatione ſyon Si em̄ ciues iſ̄ ſumus non tm̄ hoc cantauim⁹ ſed ⁊ agim⁹. Si ciues ſumus de ihr̄l'm id eſt de ſyon et in iſta vita in iſta cōfuſione h⁹ ſeculi. in iſta babilonia non ciues habitam⁹ ſed captiui detinemur: oportet vt non tātum iſta decantem⁹ ſed ⁊ faciamus affectu cordis pio religioſo deſiderio eterne ciuitatis Habꝫ ⁊ hec ciuitas que babilonia dicitur amatores ſuos cōſulentes paci tp̄ali ⁊ nichil vltra ſperantes. totūq̄ꝫ gaudium ſuum ibi figentes ibi finientes ⁊ videmus eos pro republica terrena plurimū laborare. ſed et in ea qui cūq̄ꝫ fideliter verſantur ſi nō ibi appetant ſupbiam et perituram elationem ocioſamq̄ꝫ iactantiam. ſed verā fidem exhibeāt q̄̄ꝫ poſſunt q̄̄ꝫdiu poſſunt quibꝫ poſſunt: ad quātum vidēt terrena ⁊ ad quātum intelligūt ſpēm ciuitatis nō eos ſinit deus perire in babilonia Predeſtinauit em̄ eos ciues iheruſalem. intelligit captiuitatem eoꝝ deus: ⁊ oñdit illis aliam ciuitatem cui vere debeāt ſuſpirare ꝑ qua debeant cuncta conari. ad quam capeſcendam debeant ciues ſuos ſecum pegrinos quātum valuerint adhortari Propterea dicit dñs iheſus criſtus. qui in modico fidelis eſt ⁊ in magno fidelis eſt: ⁊ rurſum dicit. ſi i alieno fideles non fuiſtis. veſtrū q̄s dabit vobis: Tamen cariſſimi attendite flumina babilonis Flumina babilonis ſunt oīa q̄ hic amantur ⁊ trāſeunt Neſcio quis amauit verbi gracia agriculturā: ip̄am exercere iſ̄ diteſcere. ibi occupare animū iſ̄ percipere voluptatem. attendat exitū ⁊ videat illud qđ amauit non eſſe fundamentum ihr̄l'm ſed fluuium babilōis Alius dixit: magna res militare. oēs agricole formidant eos qui militant obſequūtur eis trement eos: ſi fuero agricola timebo militarē. ſi fuero militaris timebor ab agricola O inſane. in alium te babilonis fluuiū ꝑcipitaſti ⁊ turbulentiorem ⁊ rapaciorem ⁊ cū tu timeri vis a minore time maiorem poteſtatem: te ip̄e maior fieri poteſt. ſubito q̄ te timet nūq̄m aūt erit minor quē debes timere Aduocatū eē inquit magna res ē potentiſſima eloquētia in omnibꝫ habere ſuſceptos. pendentes ex lingua diſerti patroni ſui. ⁊ ex eius ore ſperantes vel dāpna vel lucra: vel mortem vel vitā vel pniciem vel ſalutē Neſcꝫ quo te miſeris Alius ⁊ iſte fluui⁹ babilonis eſt: ⁊ qđ multum ſonat ſtrepitus aque ſaxa pcutit Attende quia fluit. attende q̄ꝛ labitur. ⁊ ſi attendas q̄ꝛ fluit ⁊ labitur: caue q̄ꝛ trabit Nauigare inquit alius ⁊ negociari magnum eſt: ſciē multas ꝓuincias lucra vndiq̄ꝫ capere non eſſe obnoxium in ciuitate alicui potenti ſemp peregrinari ⁊ diuerſitate nationum animaꝫ paſcere: ⁊ augmentis lucrorum diuitem remeare Fluuius eſt ⁊ iſte babilonis Lucra tua quando ſtabunt q̄n

ꝑsumpturus qn̄ securus eris ex hiȷs
que acquiris? Quāto eris ditior: tā-
to timidior Vno naufragio nudꝰ exi
bis: ⁊ recte te plangis in flumina ba
bilonis qꝛ noluisti sedere ⁊ flere suꝑ
flumina babilonis Alii ergo cives sanc-
te iherusalem intelligentes captiui-
tatem suā. attendūt humana vota ⁊
diuersas hominum cupiditates hac
atqꝫ illac rapientes. trahentes impel
lentes in mare. vident hec ⁊ non se mit
tunt in flumina babilonis sed sedent
super flumina babilonis et flent suꝑ
flumina babilonis vel illos qui rapi
untur vel seipsos qui in babilonia eē
meruerunt: sedentes tn̄ hoc ē humi
litate humiliati Suꝑ fluminā ergo ba
bilonis illic sedimus ⁊ fleuimꝰ: cum
recordaremur syon O sancta syon vbi
totum stat ⁊ nichil fluit quis nos in
ista ꝑcipitauit? Quare dimisimꝰ con
ditorem tuū et societatem tuā? Ecce
inter fluentia ⁊ labentia ꝯstituti: vix
quisqꝫ raptus a flumine si tenere lig
num potuerit euadet Humiliati er-
go in captiuitate nostra sedeamꝰ su
per flumina babilonis: nō nos aude
amus in illis fluminibꝫ ꝑcipitare nec
nos audeamus in nostre captiuita-
tis malo atqꝫ tristicia suꝑbe erigere.
sed sedeamus ⁊ sic fleamus. sedeamꝰ
suꝑ flumina babilonis non infra flu
mina babilonis: talis sit hūilitas nos
tra vt nos non mergat Sede super
flumina. noli in flumine. noli sub flu
mine sed tn̄ sede humilis: loquere nō
quomō in iherusalem Ibi em̄ nō sta
bis qꝛ de ipa spe loquitur alius psal-
mus ⁊ cantat dicens: stantes erant
pedes nostri in atriȷs tuis ihr̄lm Ibi
erigeris si te hic penitendo ⁊ cōfitē-
do humiliaueris In atriȷs ergo ihe-
rusalem stantes erant pedes nostri

super flumina vo babilonis sedimꝰ
⁊ fleuimꝰ cū recordaremur syon In
de oportet vt fleas recordādo syon.
Multi enim flent fletu babilonio. qꝛ
⁊ gaudēt gaudio babilonio Qui gau
det lucris et flet dampnis: vtrūqꝫ de
babilonio est Flere debes: sed recor
dando syon Si recordādo syon fles
⁊ qn̄ tibi scdm̄ babiloniam bene ē o-
portet vt fleas Propterea dicitur in
quodam psalmo: tribulationē et do
lorem inueni ⁊ nomen domini inuo
caui Quid ē qd̄ dicit inueni? Nescio
quā tribulationem quasi querendā
inuenit tanq̄m q̄sitam. et cū inuenisset
quo lucro inuenit? Nomen domini
inuocauit Multum interest vtrū in
uenias tribulationē: an inueniaris
a tribulatione Dicit em̄ alio loco do
lores inferni inuenerunt me Quid ē
inuenerūt me dolores inferni? Quid
est tribulationem ⁊ dolorem inueni?
Qn̄ te repente occupat tristicia per
turbatis tibi rebus secularibꝫ quibꝫ
oblectabaris ⁊ quibus delectabaris
qn̄ te repentina ipsa inuenit tristicia
vn̄ te nō putabas posse fieri tristem
accidit ⁊ tristꝫ efficeris: inuenit te do
lor inferni Te enim sursum putabas
perūptamē deorsum eras: ⁊ cum te
dolor inferni inueniret ibi te inuenis
ti deorsum qui sursum putabas In-
uenisti enim te dolore affectum gra
uiter tristicia alicꝰ mali Vn̄ forte pre
sumpseras nō forte tristem: inuenit
te dolor inferni Cum āt bene est tibi
arrident omnia secularia. nullus tu
orum obiȷt. nichil in vinea tua forte
vel aruit vel grandinatum est vel ste
rile apparuit. non acuit cupa tua. n̄
abortum passum est pecus tuū non
exhoneratus es in aliqua dignitate.
scdm̄ seculum cōstitutus vndiqꝫ ami

citui & viuunt et seruant tibi amicici
am. clientes nō desunt. filij obsequū
tur. serui cōtremiscunt. cōiunx con-
cors: felix dicitur dom⁹ ibi inuenis
tribulationem si aliqñ potes vt inuē
ta tribulatione inuoces nomen do-
mini Peruersum aliquid videtur doce
re sermo diuinus: flere in leticia & in
merore letari Audi in merore letan-
tem gloriamur inquit in tribulatio-
nibus Flentem aūt in leticia: vide si
inuenit tribulationem Attēdat q̄sq̄
ipsam felicitatem suā quo exultauit a
nima ei⁹: & timuit quodāmodo gau
dio & extulit se & dixit felix sum Attē
dat si non fluit illa felicitas: si potest
certus eē de illa q2 manet ineternum
Si aūt non est certus et vidit fluere
vn̄ gaudet. fluuius babilonis ē sede
at supra & fleat: sedebit aūt & plora-
bit si recordatus fuerit syon O pax
illa quam videbimus apud deū. o il-
la sancta equalitas angelorum: o illa vi
sio & spectaculū pulchrū Ecce in ba-
bilonia pulchra sunt que tenent: non
teneant non decipiant Aliud est sola
cium captiuorum aliud gaudiū libe-
rorum Sup flumina babilonis illic
sedimus & fleuim⁹ cū recordaremur
syon In salicib3 in medio ei⁹: sus-
pendimus organa nostra Habēt or
gana sua ciues ihr̄l'm. scripturas dei
p̄cepta dei. promissa dei. meditatio-
nem quādam futuri seculi: sed cū a-
gunt in medio babilonie. organa sua
in salicibus eius suspendūt Salices
ligna sunt infructuosa & hoc loco ita
posita vt non aliq̄d boni possit intel-
ligi de salicib3. alibi āt forsitan potest
modo ligna intelligi sterilia nascen-
tia super flumina babilonis Rigan
tur hec ligna de fluminib3 babilonis
& nullum fructū ferūt Sicut sunt ho
mines cupidi. auari steriles in ope-
re bono: ita ciues babilonie vt eciā
ligna sint illi⁹ regionis ex istis volup-
tatibus rerū trāseuntiū pascūtur tanq̄
rigata a fluminib3 babilonie Queris
fructū: & nusq̄m inuenies Qn̄ tales
patimur v̄samur cū eis q̄ sunt in me
dio babilonis Multum eñ interest
inter mediū babilōis et exteriora ba
bilonie Sunt qui non sunt in medio
eius: id est non tanta cōcupiscentia
seculi & delectationibus obruuntur.
Qui v̄o vt aperte dixerim & breuiter
multum mali sunt: in medio babilo-
nis sunt & ligna sunt sterilia tanq̄ sali
ces babilonis Qn̄ illos videm⁹ & tā
steriles eos inuenim⁹ vt difficile no
bis appareat ī eis aliquid vn̄ possint
duci ad fidem rcām vel ad bona opa
vel ad spem futuri seculi vel ad cōcu-
piscentiam liberationis a captiuita-
te mortalitatis. scripturas nouim⁹
quas eis dicam⁹ sed quia nullū fruc
tum in eis inuenim⁹ vn̄ incipiamus
auertim⁹ ab ipis faciem & dicim⁹ ad
huc isti nō sapiunt nō capiunt: quia
q̄cq̄d illis dixerimus. sinistrū & adu-
sum habebūt Ergo differendo circa
eos scripturas. suspendim⁹ organa
nostra in salicibus: non eñ dignos
habem⁹ qui organa nr̄a portet Nō
ergo organa nostra inferendo alliga
mus sed differendo suspendim⁹ Sa
lices eñ sunt babilonie ligna infruc-
tuosa: pasta tp̄alibus voluptatibus
tanq̄m fluminib3 babilonie Et videte si
non hoc sequitur psalm⁹ In salicib3
inquit in medio ei⁹: suspendim⁹ or-
gana nostra Quoniam illic inter-
rogauerunt nos qui captiuos duxe
runt nos verba canticorum et q̄ ab-
duxerunt nos ymnum. subaudis. in
terrogauerunt nos v̄ba cāticorum

⁊ ymnum interrogauerunt nos qui
captiuos duxerũt nos Qui nos dux
erunt captiuos frẽs: Quos sensimꝰ
aliqñ captiuatoẽs nrõs Sẽsit qdẽ iᵃ
ihr̃lm babilonios .ꝑsas .caldeos .⁊ il
larum gentiũ ⁊ regionum hoiẽs cap
tiuatores suos .⁊ hoc postea: nõ qñ
isti psalmi cãtabantur Sed iam dixi
mus caritati vestre omnia q̃ secũduȝ
lrãm in illa ciuitate cõtingebãt. figu
ras nrãs fuisse: ⁊ facile p̃t demõstra
ri captiuos nos eẽ Nõ enim respira
mus iam in auras illiꝰ libertatis: nõ
enim fruimur puritate veritatis ⁊ il
la sapientia que in seipa manens in-
nouat omnia Delectationibȝ tpaliũ
rerum tẽptamur ⁊ colluctamur coti
die cũ suggestionibȝ illicitarũ volup
tatum: vix respiramꝰ vel in oratioẽ
Captiuos nos eẽ intelligimus. sed
qui nos captiuos duxerunt: Qui ho
mines: Que gens Qui rex: Si redi
mim²: captiui eramꝰ Quis nos rede
mit: Cristus A quo nos redemit: A
dyabolo Dyabolus ergo ⁊ angeli eꝰ
captiuos nos duxerunt: nec ducerẽt
nisi consentientes nos Ducti sumus
captiui .captiuatores nostri dixi qui
sint: ipi sunt eciam latrones vulne-
rantes illum viatorem qui descendit
ab ihr̃lm in iherico quẽ sauciatum se
miuiuum reliq̃runt Hunc ille custos
noster id est samaritanus .samarita
nus enim custos interp̃tatur cui ob
iectum est a iudeis et dictum nõne
verum dicimus. q² samaritanꝰ es et
demonium habes: et ille obiectoruȝ
duorũ vnũ respuit ⁊ vnũ tenuit: ego
inquit demonium nõ habeo. nõ aũt
dixit: ego non sum samaritanus Si
eñ ille non custodierit: vtiq; perimꝰ
Samaritanus ergo transiens vidit
saucium ⁊ vulneratum derelictũ a la
tronibus: ⁊ sicut nostis collegit Si
cut eñ aliqui latronũ noiẽ ponũtur
qui nobis plagas pccõrum inflixẽrt
iam per nostre captiuitatis cõsenti-
onem: sic et captiuatores nostri ipsi
dicũtur Isti ergo q̃ captiuos duxẽrt
nos dyabolus ⁊ angeli eius .qñ nos
duxerũt. ⁊ que nos interrogauerũt
v̾ba cãticoꝝ: Quid ergo intelligimꝰ
quecũq; q² cũ tales nos interrogant
in quibȝ dyabolus opatur .intelligen
dus est ipe nos interrogaẽ qui in eis
opatur: Apl̃s dicit: et vos cũ essetis
mortui in delictis ⁊ peccatis vestris
cũ viueretis in illis scdm seculũ mun
di huiꝰ .secundum principem ptãtis
aeris huiꝰ. spũs qui tunc opabatur i
filijs diffidentie. in quibus et nos in
quit aliqñ cõuersati sumꝰ Ostẽdit se
redemptum de babilõia cepisse iam
exire sȝ tñ adhuc quid dicit: Quia cũ
hostibus nostris ꝯfligimꝰ: ⁊ ne iras
camur hõibus qui nobis ingerũt ꝑ-
secutiones. tulit intentionẽ nostraȝ
apl̃s ab odio hõim ⁊ direxit in luctã
quorundam spirituum quos nõ vi-
demus ⁊ cum ipis cõfligimꝰ Ait eñ
Nõ est nobis colluctatio aduersus
carnem ⁊ sanguinem .id ẽ adũsus ho
mines quos videtis a quibȝ mala vi
demini pati. qui nobis important ꝑ
secutiones: nã pro ipis orare precep
ti sumus Nõ est nobis inq̃t collucta
tio adũsus carnem ⁊ sanguinẽ id est
adũsus homines: sed aduersus prin
cipes ⁊ potestates. et rcõres mundi
tenebrarũ harũ Quid dixit mũdi: Di
lectorũ mũdi Quos dixit dilectores
mundi hos appellauit ⁊ tenebras id
est iniquos sceleratos infideles Pec
catores: quibȝ iam credentibȝ gratu
latur hoc mõ vt dicat: fuistis eñ ali-

qn̄ tenebre: nūc aūt lux in dn̄o Ergo
cōstituit nos luctam habere cū illis
principibus: ipi nos duxerunt capti
uos Quō autē dyabolus intrauit in
cor iude vt traderet dn̄m nō āt intra
ret nisi ille locū daret: sic multi mali
homines de media babilonia ꝑ desi-
deria carnalia ⁊ illicita locū dādo dy
abolo ⁊ angelis eꝰ in cordibꝫ suis vt
in illis et de illis operetur ·aliqn̄ inter-
rogant nos ⁊ dicunt nobis exponite
nobis rationem Pagani pleriqꝫ di-
cunt ista nobis. exponite nobis rati
onem quare venit xpūs: ⁊ quid pro-
fuit xpūs generi humano Nonne ex
quo venit xp̄s peiora sunt in rebꝫ hu
manis q̄ꝫ fuerunt antea. et feliciores
tunc erant res huāne q̄ꝫ modo: Dicāt
nobis xpiani quid boni· attulit xpūs
vnde feliciores putēt res humanas
qꝛ venit xpūs: Vides em̄ si theatra ⁊
amphitheatra ⁊ circi starent incolu-
mes. si nichil caderet de babilonia si
vbertas esset circūfluentiū volupta-
tum hōibus cantaturis ⁊ saltaturis
ad turpia cantica. si libido scortantiū
⁊ meretricantiū haberent quietem ⁊
securitatē si n̄ timeret famē in domo
sua qui clamat vt pāthomimi vestiā
tur: si hec omnia sine labe sine ꝑtur-
batione aliqua fluerent vt eēt securi
tas magna nugarū felicia eēn̄t tp̄a ⁊
magnā felicitatem rebꝫ huānis cris-
tus attulisset Quia v̄o cedūtur iniq̄-
tates vt extirpata cupiditate plante
tur caritas ihr̄l'm: qꝛ miscentur ama
ritudines vite tp̄ali vt eterna deside-
retur qꝛ erudiūtur in flagellis hōiēs
paternam accipiētes disciplinam ne
iudiciariam inueniāt sententiā nichil
boni attulit xpristꝰ ⁊ labores attulit
cristus: ⁊ incipis dicere homini q̄ꝫta

bona facit cristus ⁊ non accipit Pro
ponis enim illi eos qui faciunt quod
modo audistis in euangelio vendūt
omnia sua. dant pauperibus vt ha-
beant thesaurum in celis et sequātur
dominū: dicis illis ecce quod attulit
cristus Qm̄ multi faciunt ista vt dis
tribuant res suas egenis: ⁊ fiūt pau
peres non necessitate sed voluntate
sequentes deum. sperantes regnum
celorum Irridēt isti quasi stultos ta
lia inquiunt bona attulit cristꝰ vt ꝑ-
dat honores suos. ⁊ cum dat egenis
remaneat egenꝰ: Quid ergo facies:
Bona cristi non capis Alius enim te
impleuit qui aduersarius est cristo:
cui dedisti locum in corde tuo Prio
ra tempora respicis: et quasi letiora
tibi videntur fuisse tempora pristina
que sic erant tanq̄m oliue pēdentes
in arbore ducentibus ventis q̄si qua
dam libertate aure perfruentes. va-
go quodam desiderio suo Ventū est
vt oliua mitteretur in torculari. non
enim semper pendere habebat in ar-
bore. iam finis est anni: non sine cau
sa inscribūtur psalmi quidam ꝓ tor-
cularibus. in arbore libertas in tor-
cularibꝫ pressura Cum enim res hu-
mane conterūtur ⁊ premūtur: atten
dis quia crescit auaricia. attende qꝛ
crescit ⁊ continentia Quare tam ce-
cus es vt amurcam fluentē per pla-
teas videas. oleum in gemellaria nō
videas: Et hoc sine causa: Qui male
enim versantur publice noti sunt qui
autem se cōuertunt ad deum et a sor
dibus malarum cupiditatum purgā
tur occulti sunt: quia et in ipso vel ex
ipso torculari. amurca aperte fluit.
oleum occulte eliquatur Acclama-
tis ad ista. gaudetis ad ista: quia

potestis sedere suꝑ flumina babilo-
nis ⁊ flere Illi aũt qui captiuos dux-
erunt nos qñ intrant in corde hõim
⁊ interrogant nos per linguas eorũ
quos possident ⁊ dicunt nobis can-
tate nobis v̄ba canticoꝝ. reddite no
bis rationem aduentus xp̄i ⁊ q̄ ē ali
a vita. nolo credere: doce me rationē
quare michi imperas vt credā Res-
pondeo illi ⁊ dico: o homo plenꝰ es
malis cupiditatibꝫ Si bona dicam il
la ihr̄l'm non ea capis: oportet vt exi
naniaris quo plenus es vt possis im
pleri quo inanis es Ergo noli facile
huic aliquid dicere. lignum est salicis
lignũ est sterile Noli ꝑcutere orga-
num vt sonet: suspende pociꝰ Sed il
le dicturꝰ est. dic michi. canta michi.
redde michi rationem: nõ vis inquit
vt dicam non bono animo audis nõ
sic pulsas vt tibi dignum sit apiri Il
le te impleuit qui me captiuũ duxit:
ip̄e me interrogat de te Astutꝰ ē do-
lose querit: non querit quid discat: sꝫ
quid reprehendat Ergo ego nõ dicā
suspendam organũ meũ Sed q̄d dic
turus est adhuc: Cantate nobis ver
ba canticoꝝ: cantate nobis ymnum
cantate nobis de cãticis syon Quid
respondemus: Babilonia te portat
babilonia te cõtinet. babilonia te nu
trit. babilonia de te loquitur: nõ nos
ti capere nisi q̄d fulget ad tempꝰ eter
na meditari ignoras. nõ capis q̄d in
terrogas Quomodo cantabimus
canticũ domini in terra aliena: Vere
fratres sic est Incipite velle p̄dicare
v̄itatem q̄tulamcũqꝫ nostis ⁊ vide-
te q̄ necesse sit vt tales patiamini. ir
risores et exactores v̄itatis. plenos
falsitatis Respondete illis exigenti
bus a vobis q̄ cape nõ possunt. ⁊ di-
cite ex fiducia sancti cantici vestri q̊-
modo cantabimus cãticũ dñi in ter
ra aliena: Sed vide quomodo v̄serꝭ
inter eos o popule dei o corpꝰ cristi
o generosa ꝑegrinatio: non es hinc.
aliunde es. ne cũ illi qui tibi dicũt can
tate nobis v̄ba canticoꝝ dicite nobis
ymnũ. cantate nobis de canticꝭ syon
quasi amantur a te ⁊ affectas amici-
cias eoꝝ ⁊ times talibꝫ displicere. in
cipiat te delectari babilonia ⁊ obliuis
caris ihr̄lꝫ Hoc ergo timens vide q̄d
subiciat: vide quid sequatur Passus
est enĩ homo iste qui cantabat et ip̄e
homo nos sumus si volumꝰ: passus
est vndiqꝫ talia interrogãtes ⁊ adu-
latione blandientes mordaciter rep̄
hendentes falso laudantes q̄d nõ ca
piunt exigentes quo ⁊ pleni sunt fũ-
dere nolentes ⁊ inter turbas talium
tanq̄m ꝑiclitantes. erexit animũ ad
recordationem syon: et cõstrinxit se
talis anima iuratione quadam ⁊ ait.
Si oblitꝰ fuero tui ihr̄l'm inter v̄-
ba captiuantiũ inter v̄ba dolosoꝝ
inter v̄ba male interrogantiũ. q̄ren-
tium et discere nolentiũ Ecce enĩ erat
ciuis ille qui dñm interrogauit ma-
gister bone quid faciā vt vitā eternā
cõseq̄r nõne de vita eterna q̄rens q̄si
de cãticis syon interrogauit: Serua
mãdata ait illi dñs: ⁊ ille de fastu cũ
audisset r̄ñt Ista oĩa hec inq̄t impleui a
iuuentute mea Et dñs dixit illi q̄ddā
de cãticꝭ syon ⁊ nouerat q̄d nõ capet
sꝫ exemplũ dedit nob̄ quõ m̄lti q̄rũt
q̄si ꝯsiliũ ad vitā eternā et tā diu nos
laudãt q̄ diu respondeamꝰ q̄d q̄runt
Dedit de illo documentũ t̄m nob̄ dic
turis aliq̄ñ talibꝫ hominibꝫ: quõ cãta
bimus canticum dñi in terra aliena.
Ecce ait Vis eē perfectꝰ: Vade vende
omnia q̄ habes ⁊ da pauperibꝫ. ⁊ ha
bebis thesaurũ in celo ⁊ veni seque-

re me: vt discat multa cantica de canticis syon prius impedimēta reiciat expeditus ambulet ne vllo onere pregrauetur ꝛ discat aliquid de canticis syon Ille aūt cōtristatus abcessit Dicamus post illū quō cātabim⁹ canticum domini in terra aliena? Et ille quidem discessit: spem aūt diuitibꝫ dn̄s dedit Nā contristati discipuli dixerūt quisnam pt salu⁹ fieri? Et respondit eis Nō hominibꝫ impossibile est dō facile est Habent em̄ ꝛ diuites quēdam modū suū. ꝛ acceperunt canticum de syon: canticuꝫ de quo apl'us dicit Precipe diuitibus hui⁹ seculi nō superbe sape neqꝫ sperare in incerto diuitiarum: sed in deo viuo qui prestat nobis omnia habūdanter ad fruendum Adiungens quid debeant agere. iam tangit organa: nō suspendit Diuites sint in opibus bonis facile tribuant. cōmunicēt: thesaurisent sibi frumentū bonū in futurū. vt apprehendant verā vitā Hoc cāticum de canticis syon diuites acceperunt primo nō supbe sapere Extollunt eī diuitie. ꝛ quos extollunt: flumina illa extollunt Quid ergo hiis precipitur? An̄ omnia nō supbe sape Nō faciunt diuitie hoc caueant in diuicijs: caueant in diuitijs supbiam Ipsum em̄ malum est qd̄ importāt maxime diuitie incautis hominibꝫ Non em̄ aurum malū est quod deus condidit sed malus ē homo auar⁹ relinquēs creatorem ꝛ cōuersus ad creaturam Hoc ergo sibi precaueat ne sit supbus: ꝛ super fluuium babilonis sedeat Hoc ergo illi dictum est: non supbe sapere Ergo sedeat neqꝫ speret in incerto diuitiarum Ergo sup flumina babilonis sedeat Si em̄ sperauerit in incerto diuitiarū: trahitur a flumine babilonis Si dō humiliauerit se ꝛ non supbierit ꝛ nō sperauerit in incerto diuitiarū. sedet ꝛ sup fluuiū. suspirat eterne ihrl'm recordatus syon: ꝛ vt pueniat ad syon erogat Ecce habes canticū qd̄ diuites acceperūt de canticis syon: operentur tāgant organū. non vacent cum inuenerint hoiēm dicētem sibi. quid est qd̄ agis? Perdis res tuas tāta erogando. thesaurisa filijs tuis Cū viderint nō capere ꝛ intellexerint lignum eē salicis non facile dicant quare agant ꝛ quid agant: suspendant organa in salicibus babilonis Preter salices autem cantent: non cessent. operentur Nō enim pdunt qd̄ erogant Seruo cōmendant ꝛ tutum est. xp̄o ꝯmendāt ꝛ perit? Audistis canticū diuitum de canticis syon: audite ꝛ canticū pauperū Idē apostol⁹ loquitur Nichil intulimus in hūc mundū sed nec auferre aliquid possumus: victum ꝛ tegumentum habentes hijs contēti sumus Nam qui volūt diuites fieri incidunt in temptationem et desideria multa stulta ꝛ noxia: q̄ mergunt hominem in interitum et perditionem Hec sunt flumina babilonis Radix est enim omnium malorū auaricia: quam quidam appetentes naufragauerunt a fide ꝛ inseruerunt se doloribus multis Ergo contraria sunt ista cantica? Non sunt contraria Videte quid diuitibus dcm̄ sit nō supbe sape neqꝫ spare in incerto diuitiaruꝫ bona opari. tribuere. thesaurisaē fūdamentum bonum in futurū Pauperibꝫ aūt quid dictum ē? Qui volūt diuites fieri: incidūt in tēptationem Nō dixit q̄ diuites sūt: sꝫ q̄ volunt diuites fieri Nam si iam diuites essent alterum canticū audirent Diues au-

dit vt eroget: pauper autez audit ne
desideret Sed cum inter tales versa
mini qui non capiunt cãticum syon:
suspendite vt dixi organa in salicibz i
medio eiꝰ. differte ꝗ dicturi estis In
cipiunt esse ligna fructuosa mutãtur
arbores ⁊ habebunt fructum bonuz
ibi iam licet cantare in aures audien
tium Sed cum inter istos obstrepẽ
tes male interrogantes veritati re-
sistentes versamini. obstringite vos
non eis velle placere ne obliuiscami
ni iherusalem: ⁊ dicat vna anima ves
tra facta vna ex multis pace. cristi di
cat ipa captiua iherusalem hic agẽs
in terra. si oblitus fuero tui iherusa-
lem: obliuiscatᷣ me dextera mea Ve-
hemẽter se cõstrinxit fratres mei ob
liuiscatur me dextera mea: atrociter
se obligauit Dextera nostra est vita
eterna: sinistra nostra ẽ vita tpalis.
Quicq̃d facis ꝓpter vitam eternam
dextera opatur Si caritati vite eter
ne in operibz tuis miscueris concu-
piscentiam vite tpalis aut laudis hu
mane aut alicuius cõmodi secularis
cognouit sinistra tua quid faciat dex
tera Et nostis eẽ in p̄cepto euange-
lij: nesciat sinistra tua quid faciat dex
tera tua Si oblitus ergo inquit fue-
ro tui ihrl'm: obliuiscatur me dexte-
ra mea Et vere sic contingit: prenun
ciauit non optauit Talibus qui obli
uiscuntur ihrl'm hoc contingit quod
dixit obliuiscitur illos dextera eoruz
Vita enim eterna manet in se. illi re-
manent in delectatione tpali et faci-
unt sibi dextrum q̃d sinistrum ẽ In-
tendite ad ista fratres ꝓpter dextrũ
insinuem hoc vobis quãtum domi-
nus donat ad salutẽ omnium Me-
minisse fortasse hinc me aliq̃n tractas
se de quibusdam qui q̃d sinistrum est
faciunt dextrum id est qui tpalia bo
na plus habent ⁊ in istis beatitudinẽ
ponunt ignorantes que sit vera feli
citas vera dextera: hos scriptura fi-
lios alienos dicit tñm non ciues ihe
rusalem sed babilonie Dicit enĩ quo-
dam loco psalmꝰ. domine libera me
de manu filioꝝ alienorum quorũ os
locutum est vanitatem: dextera eoꝝ
dextera iniquitatis Sequitur enĩ et
dicit Quorum filij sicut nouelle con-
stabilite: filie eorũ ornate sicut simi-
litudo templi cellaria eorum plena e
ructantia ex hoc in hoc: oues eoꝝ fe
cunde multiplicantes in exitibz suis
boues eorum crasse. non est ruina se
pis. nec clamor in plateis eoruz Nũ
quid habere istam felicitatem hoc ẽ
peccare? Non: sed facere illam dex-
tram. cum sit sinistra Propterea se-
cutus quid ait? Beatum dixerunt po
pulum cui hec sunt Ecce vñ locutum
est os eorum vanitatem: quia beatũ
dixerunt populum cui hec sunt Tu q̃
dem qui docebis iherusalem qui nõ
obliuisceris iherusalem: ne obliuisca
tur te dextera tua. ecce illi qui locuti
sunt vanitatem. beatum dixerunt po
pulum cui hec sunt: dic michi tu can-
ticũ syon Btũs inq̃t pplus cuiꝰ dñs
deꝰ ipiꝰ Interrogate corda vrã frẽs
si desideratꝭ bona dei si desideratꝭ ci-
uitatem illã ihrl'm: si cõcupiscitꝭ vitã
eternam Omnis ista t'rena felicitas
sinistra vob' sit: illa sit dextra quã sp
habebitis. et si habueritis sinistram
nolite de sinistra p̄sumere Nõne cor
ripis eũ q̃ de sinistra voluerit mãdu-
care? Si mẽse tue iniuriã putes fieri
manducante cõuiua de sinistra. quõ
nõ fit iniuria mense dei si q̃d dextrũ ẽ
sinistrũ feceris. ⁊ q̃d sinistrũ ẽ dextꝝ
feceris? Quid ḡo? Si oblitꝰ fuero tui

iherusalē. obliuiscat᷑ me dextᷓa mea. Adhereat ligua mea faucibꝰ meis nisi tui meminero. id est obmutescā inqt nisi tui meminero. Ut quid eni loquit᷑. vt quid sonat qui cātica syon non sonat? Ipa est lingua mea cāticū iherusalē. canticū delectationis seculi huius lingua aliena. barbara est quā i captiuitate didicimꝰ. ergo mutus erit deo qui oblitus fuerit iherulē. et parū est memisse. nam et hostes meminerūt eius volentes eam euertere Que est ciuitas ista dicunt qui sunt xpiani? Et quales sunt xpiani? O si non essent xpiani. vicit iā captiua turba captiuatores suos. et tñ murmurāt et seuiunt. et volūt interficere apud se pegrinantē sanctam ciuitatē. sicut voluit ipm populū interficere pharao. quando masculos occidebat natos et feminas relinquebat virtutes prefocabat. cōcupiscentias nutriebat Parū ergo ē memisse vide quomō memineris. Quedam eni cū odio meminꝰ. quedā cum amore Cum ergo dixisset si oblitꝰ fuero tui iherusalē obliuiscat᷑ me dextera mea. adhereat lingua mea faucibus meis. nisi tui meminero. addidit stati Si non proposuero iherusalē in principio iocūdatis mee Ibi est eni summa iocūditas vbi deo pfruimur. vbi de fraternitate coherēte et ciuica societate securi sumus. Nullus ibi temptator nos violabit nullus vel ad aliquā illecebrā percellere poterit. nichil ibi delectabit᷑. nisi bonū Morietur ibi oīs necessitas. orietur ibi summa felicitas Si non proposuero iherusalē i principio iocūditatis mee Et conuertit se ad dominū contra hostes ipius ciuitatis.

Memento domine filiorū edom. Edom ipe dictus est qui et esau Audistis eni modo cum aplūs legeret᷑ iacob dilexi. esau odio habui Duo filij erant in vno vtero. ambo gemini in vtero rebecce filij ysaac. ꝛ nepotes abrahe Nati sunt ambo. vnꝰ ad hereditatē. alter ad exhereditationē Fuit autem hostis fratris sui iste esau. quia preueīt benedictionē eius filius minor. et inpletū est. maior seruiet minori Maior ergo quis est. ꝛ minor quis est et quis est maior qui seruiet minori modo intelligimus. Maior videbatur ppl's iudeorum. minor ex tpe ppl's xpianorū. Et videte quomodo maior seruit minori Illi portant codices nostros. nos viuimus de codicibus ipoꝝ Sed vt generaliter de omnibꝰ intelligatis fratres maiorē et minorē. maior dicitur homo carnalis. et minor dicit᷑ homo spuālis. quia prius carnalis est et postea spuālis. Habes apl'm apte dicentē. primꝰ homo de terra terrenꝰ. scd's homo de celo celestis. qualis terrenus. tales et terreni. et qualis celestis. tales et celestes. sicut portauimus ymaginē terreni. portemus et ymaginē eius qui de celo ē Ibi autē supra dixerat. sed non priꝰ quod spuāle est. sed quod aīale postea spuāle Animalē autē eundē dicit quem carnalē ostendit. Homo qui nascitur animal esse incipit. carnalis esse incipit. si se conuertat a captiuitate babilonie. in reditū iherusalē renouatur et fit renouatio quedam secūdū nouum et interiorem hominem. ꝛ fit minor tpe maior potestate. Ergo esau omnes carnales. iacob autem omnes significat spirituales. minores electi. maiores illi reprobati. vlt et ipse eligi. fiat minor.

Edom autē appellatus est de cibo q̄ dā lenticule rubro. id est roseo q̄dam cibo. Bene cocta erat lenticula defrigata. concupiuit iste esau a fratre suo iacob et cessit illi primatū suum. victus concupiscentia mādncande illius lenticule Ille autē cessit cibū voluptatis. et sūpsit honorē dignitatis Ita ex placito quodā inter eos fcm est vt ille maior ille minor fit. vt maior seruiret minori. et appellatus est edom. Interpretat autē quātū dicunt qui illam linguā nouerūt. edom sanguis Nam et punice edom sanguis dr. Noli mirari si ad sanguinē ptinent omnes carnales. caro et sanguis regnū dei non possidebūt Nō illuc pertinet edom. pertinet illuc iacob qui caruit cibo carnali et sūpsit honorē spuālē. ille vero factus est inimic⁹ Omnes carnales spuālib⁹ inimici sīt Omnes tales cōcupiscētes presentia. insequūt eos quos vidēt meditari eterna Contra iste respiciens iherusalē et rogans deū vt eruatur a captiuitate quid dicit: Memēto domine filiorū edom. libera nos a carnalibus. ab eis qui imitant illū edom. qui fratres maiores sunt. sed hostes sunt Prius nati sunt sed posterius nati vicerūt ad primatū. quia cōcupiscentia carnis illos deiecit cōtempta cōcupiscētia illos erexit Viuūt et inuident et persequūt. Memento domine filiorū edom In die iherusalē Diē iherusalē quo laborauit quo captiuata est. an diem illū felicitatis iherusalem quo liberatur quo peruenit. quo eternitati sociat: Memento inquit domine. noli obliuisci filiorū edom. Quorū: Dicentiū euacuate euacuate vsq dū fūdamentū in ea. Istum ergo diem memento. qū euertere volebant illi iherusalē Quātas eni persecutioēs passa est ecclesia: Quomō dicebant filij edom. id est carnales homines. subditi dyabolo et angelis eius. colentes lapides et lingna. sequentes concupiscētiā carnis. extiguite xpianos tollite xpianos. nec vn⁹ remaneat. euertite vsq ad fundamentū: Nōne dicta sunt hec: Et cū ista dicerentur. persequentes iprobati sunt. martyres coronati sunt. dicentiū euacuate euacuate vsq dū ad fundamentū in ea Filij edom dicūt euacuate euacuate. et deus dicit seruite. cuius verba possunt supare nisi dī qui dixit q̄ maior seruiet minori: Euacuate euacuate vsq dū fundamētū in ea Et cōuertit se ad illam Filia babilonis infelix. Infelix ipa exultatione tua. ipa presūptione tua. et inimicis tuis Filia babilonis ifelix Ciuitas ipa dr babilō ꝛ filia babiloīs. q̄mō ihrlm. et filia iherusalē. et quomō syon et filia syon Hoc more appellat ecclesia et filia ecclesie. ꝓpter successionē dicit filia. ꝓpter prelationē dicitur mater Fuit prima quedā babylonia. nūq̄d ipe pplūs in ea permansit: Per successionē babylonie facta est filia babylonis O filia babiloīs ifelix Beatus qui retribuet tibi retributionē tuā Infelix tu. beatus ille. Quid eni fecisti et quid retribuetur tibi. audi. Beatus qui retribuet tibi retributionē tuam. quā retribuisti nobis Quā retbutionē dicit ad hoc claudit psalmus Beatus qui tenebit et allidet infantes tuos ad petram Illam dicit infelicem. beatū autem qui retribuet ei retributionem quā retribuit nobis. Querim⁹ quā retributiōnē Beat⁹ inq̄t q̄ tenebit et alidet ifan

tes tuos ad petrā. ipa est retributio Quid eni fecit nobis babilonia ista. iā cātauim⁹ i illo psalmo. sermones iniquoꝝ preualuerūt aduersus nos. Qñ eni nati sum⁹ puulos nos iueit ista cōfusio scli hui⁹. ꝛ offocauit nos erroꝝ diuersoꝝ vanis opinionibus adhuc infantes. Nat⁹ infās futur⁹ ciuis ihrlm. ꝛ in pdestinatione dei iā ciuis. sed iteri captiuat⁹ ad tpūs. qñ discit amare nisi qđ insusurrauerunt parētes? Instruūt et docent illū aua riciā. rapinas. mēdacia cotidiana. di uersas culturas ydoloꝝ ꝛ demonio rū remedia illicita pcātationū ꝛ liga turaꝝ Quid factur⁹ est adhuc infās aia tenera attendens ad maiores qđ agant. vt quod eos viderit agē hoc sequatur? Babilonia ergo psecuta ē puulos nos. sed de⁹ dedit nobis ag nicionē suam iā gradibus. vt non se queremur errores parentū nroꝝ. Qđ et tūc cōmemoraui predictū a pheta. ad te gētes venient ab extre mo terre et dicent vere mendaciū co luerūt patres nri. vanitatē que illis nō pfuit Jam iuuenes dicūt qui oc cisi erant puuli sequēdo ipsas vani tates. piciendo autē vanitates. ꝛ re uiuiscendo in deū pficiant et retri buāt babilonie Qualē retributionē ei retribuent? Quā retribuit nobis. p uuli vicissim elidant² et moriāt² Qui sunt puuli babylonie? Nascētes ma le cupiditates. Sunt eni qui cū vete ri cupiditate rixant² Qñ nascitur cu piditas. anteq̃ robur faciat aduer sum te mala cōsuetudo cū puula est Cū puula eni est cupiditas nequaq̃ pue consuetudis robur accipiat. cū puula est elide illam. Sed times ne elisa non moriatur. ad petrā elide. pe tra autem eāt xpūs Frēs organa in ogando non cessent vobis inuicē cā tate cātica syon Qm libenter audis tis tā libenter agite quod audistis. si nō vltis esse salices babylonie. pasti de fluib⁹ ei⁹ et fructū nullū afferen tes Sed suspirate in eternā ihrlm. q̄ precedit spes vestra. sequet² vita vra Ibi erimus cū xpo. xpūs nobis mō caput est Gubernat nos mō. desup āplectit² secū. in illa ciuitate equales erimus angelis dei Non audēmus hoc suspicari de nobis nisi pmittēt veritas Hoc ergo cōcupiscite frēs. Hoc die noctu q̃ cogitate. qtqđ de mūdo feliciter arriseit. nolite psumē nolite libenter colloqui voluptati bus vestris Hostis maior est. occi datur ad petrā. breuis hostis ē elida tur ad petrā. et maiores ad petrā oc cidite. ꝛ minores ad petrā elidite Pe tra vicat. in petra edificamini si non vltis tolli. aut a fluuio aut a ventis. aut a pluuia Si vltis armati eē con tra tēptationes in sclo. crescat et ro boratur desideriū ihrlm eterne i cor dibus vestris. Transiet captiuitas. veniet felicitas Dāpnabitur hostis extremus ꝛ cū rege sine morte triū phabimus ¶ Explicit psalm⁹ C. xxxvi. Incipit psalm⁹ C.xxxvij.

Titulus psalmi huius breuis et simplex est neq̃ nos tenet scientes cuius figurā porta uerit dauid. et in eo eciam nosipsos agnoscentes. quia et nos mēbra su m⁹ illius corpis Agnoscamus ergo hic vocē ecclesie. simul q̃ gaudeam⁹ quod in ea esse meruim⁹ cuius vocē cantātis audiuimus Totus titulus est ipsi dauid. videamus ergo quid ipsi dauid.

Confitebor tibi dñe i toto cor de meo. Solet nobis psalmi titul⁹ indicare quid agitur intus hic autē quoniā titulus non hoc indicat

sed tantū cui cātetur indicat. q̇d aga
tur in toto psalmo ꝑmꝰ versus indi
cat Confitebor tibi dn̄e in toto cor=
de meo Hāc ergo cōfessionē audia=
mꝰ sed priꝰ cōmemoro vobis cōfes
sionē in scripturis cū cōfitemur deo
duobꝰ modis dici solē vl' pccōꝝ vel
laudis. Sed confessionē pccōꝝ oēs
nouerūt. laudis aūt confessionē pau
ci aduerterūt Nam ita nota est con
fessio peccatoꝝ. vt in quocūq₃ scriptu
raꝝ loco auditū fuerit. cōfitebor tibi
dn̄e. cōfitebimur tibi: cōtinuo iā con
suetudo fit intelligendi. manꝰ currāt
ad pectus tundendū Vsq₃ adeo non
solent hoīes intelligē cōfessionē esse
nisi pccōꝝ Sed nūq̇d ⁊ ip̄e dn̄s nos=
ter ihūs xp̄s peccator fuit qui ait in
euāgelio. cōfitebor tibi pater dn̄e ce
li et terre: Secutus eni ait q̇d confi=
tereṫ vt intelligeremꝰ cōfessionē lau
dis non iniquitatis Confitebor tibi
inquit pater dn̄e celi et terre. quia ab
scondisti hec a sapientibꝰ et prudēti
bus et reuelasti ea puulis. Laudauit
prēm. laudauit deū. quia non despi=
cit huiles. sed despicit supbos Et hic
talē cōfessionē audituri sumꝰ laudis
dei et gratulationū Confitebor tibi
dn̄e i toto corde meo Totū cor meū
in arā tue confessionis ipono. holo=
caustū laudis tibi offero Holocaus
tū eni dicitur sacrificiū. vbi totū incē
ditur Grece q̇ppe holon totū dicitur
Vide q̄admodū offerat holocaus=
tū sp̄ūale qui dicit. cōfitebor tibi dn̄e
in toto corde meo. Totū inquit cor
meū flāma tui amoris accendat. ni=
chil in me reliquaṫ michi. nec quo res
piciā ad meip̄m. sed totꝰ in te estuem
totꝰ in te ardeā. totꝰ diligā te. tāq₃ in
flāmatꝰ abs te. Confitebor tibi dn̄e
in toto corde meo Qm̄ audisti ver
ba oris mei Cuiꝰ oris mei nisi cor=
dis mei Ibi eni habemꝰ vocē qm̄ de
us exaudit. qm̄ ꝓrsus auris huāna
non nouit Clamabāt certe qui susan
nam accusabāt. et ad celū oculos nō
leuabāt. illa tacebat et corde clama=
bat Vn̄ illa meruit exaudiri inde isti
puniri Est ergo os intꝰ. ibi rogamꝰ
inde rogamꝰ. et si hospiciū vl' domū
deo ꝑparauimus. ibi loquimur. ibi ex=
audimur Nō eni est ille lōge ab vno
quoq₃ nr̄m positꝰ. i quo viuimꝰ mo
uemur et sumus Longe te a deo nō
facit nisi iniquitas sola Deice mediū
parietē peccati. et cū illo es quē ro=
gas Audisti inq̇t verba oris mei. cō=
fitebor tibi Et corā angelis psallā
tibi. Non eni corā hominibꝰ psallā.
sed corā angelis psallā psalteriū me
ū gaudiū meū Sed gaudiū de inferi
oribꝰ corā hoibus ē. gaudiū de supi
oribus corā angelis est Non eni no
uit ipiꝰ gaudiū iusti. non est gaude=
re ipijs dicit dn̄s Gaudet iniquus in
pōpa. gaudet martyr i cathena. quo
mō gaudebat scā ista crispina cuius
hodie solēpnitas celebratur Gaude
bat cū tenebatur. cū ad iudicē duce=
batur. cum in carcerē mittebaṫ. cum
ligata ꝓducebaṫ. cum in catasta le=
uabatur. cū audiebatur. cum dāpna
baṫ in hijs oibus gaudebat. et eā mi
seri miserā putabant que corā ange
gelis gaudebat Adorabo ad tem
plū scm̄ tuum Quod templū sanctū
tuū: Vbi habitabimꝰ. vbi adorabimꝰ
Currimꝰ enim vt adoremꝰ. grauidū
cor nr̄m parturit ⁊ vbi pariat querit
Quis est ille locꝰ vbi adorandꝰ ē de
us: Qui mūdus. q̇d edificiū. que de=
niq₃ sedes in celo et iter stellas: Que
rimus in scripturis scis. et inueimꝰ
in verbis sapie. Ego inq̇t erā cū illo.
Ego iq̇t erā ad quē gaudebā cotidie.
Et dicit opa eiꝰ et exponit nob' sedē

200

ipi⁹ Quā? Quā validas inqt faciebat in summo nubes: qñ sedem suam se gregabat sup ventos Sedes āt eius templū ei⁹ Quo ergo ibim⁹? Super ventos adoraturi sum⁹? Si sup vētos adoratur: aues nos vincunt Si aūt intelligam⁹ ventos aiās id ē ventorū nomine significatas aiās sicut ait quodā loco scriptura. volauit super pennas ventoꝝ hꝫ est sup vtutes aiārum Vñ ꝛ flat⁹ dei dicitur aiā tꝗ ventus. nō vt iste intelligatur vent⁹ quo corp⁹ ꝓpellente sentim⁹ ſꝫ vt e⁹ noīe significet͛ aliqd inuisibile qd ne ꝗ oculis cerni pt nec sentiri auribus nec odoratu duci nec palato gustari nec manu cōtrectari qd est vtiꝗ vita qdam qua viuim⁹ que aiā dicitur si hos ventos intellexerim⁹. nō est ꝗ re ꝗramus pennas visibiles vt cū auibus volemus ad orandū ad tēpluꝫ dei: sed sup nosipos inueniem⁹ deuꝫ sedere si ei⁹ fideles eē voluerim⁹ Vide te si hoc nō est Tēplum eñ dī sanctum est ait aplus qd estis vos: certe tñ qd manifestū est in angelis habitat deus Ergo cū gaudiū nostrū de spūalibꝫ rebus nō de terrenis bonis assumit cāticū deo vt psallat corā angelis: ipa ꝯgregatio āgeloꝝ templū dei est. adorabo ad tēplum dei. eccā deorsum ꝛ eccā sursum Eccā deorsuꝫ in omnibꝫ fidelibꝫ: ꝛ eccā sursum in ōnibus angelis Sed descendit ad ecclesiam deorsum dñs angeloꝝ: ꝛ ei āgeli in terra ministrauerūt ministrā ti nobis Nō eñ inquit veni ministrari sed ministrare Quid nobis ministrauit. ñ qd hodie manducam⁹ ꝛ bibimus? Cū ergo dñs angeloꝝ nobis ministrarit nō desperem⁹ nos futuros equales angelis Maior eñ angelis descendit ad hoīem ꝛ creator āgelorum suscepit hoīem: dñs ange-

lorum mortuus est ꝓ homine Adorabo ergo ad tēplum sanctū tuū Jntelligo tēplum tuū nō manufactū: ſꝫ quod tu fecisti tibi Et confitebor nomini tuo in miā tua ꝛ veritate tua Jn duobꝫ istis cōfitemur Sicut ei ꝛ in alio psalmo legitur vniuerse vie dñi miscdia ꝛ veritas: in duobꝫ istis cōfitemur in tua miā et in tua veritate Misericordia pccōrem respexisti veritate ꝓmissionē reddidisti Jn tua ergo miscdia ꝛ veritate confitebor tibi Has eciam ego ꝓ meis viribus reddo quas michi donasti faciēs misericordiam ꝛ veritatē: miām in subuemendo veritatē in iudicādo Hijs adiuuamur a deo: hijs ꝓmerem͛ deum Merito ergo miā ꝛ veritas vniuerse vie dñi Non sunt alie vie quibus ad nos venit: non sunt alie vie ꝗbus ad illum veniamus Qm magnificasti sup omne nomē sanctū tuū Qualis ista gratulatio frēs? Magnificauit nomen suū sanctum sup abraham Credidit eñ abraham deo ꝛ deputatum ē illi ad iusticiā: cetere ōnes gentes ydolis imolabant et demonibꝫ seruiebant Natus ē ex abraham ysaac. magnificatus ē super illā domū deus. in iacob. magnificatus ē deus qui dicit. ego sum deus abrahā ꝛ deus ysaac ꝛ deus iacob. in duodecim filii israhel inde ppl's israhel liberatus ab egipto duct⁹ per mare rubrum exercitus in heremo. eiectꝫ gētibus in terra ꝓmissionis collocat⁹ est Magnificatū est nomen dñi sup isrl': sed inde ꝛ virgo maria inde dominus xpūs mortuus ꝓpter peccata nostra. resurgens ꝓpter iustificationem nostram implens fideles spiritu sancto mittens predicari per gētes. agite penitenciā appropinquabit enim regnum celorū: et ecce mag

nificauit sup̲ omne nomē sanctū suū
In quacūqꝫ die inuocauero te ci-
to exaudi me Quare cito? Ut tu dix
isti adhuc loquente te dicam . ecce as
sum Quare cito? Quia iā nō peto fe
licitatem terrenā : didici sanctū desi-
deriū de nouo testamento Nō peto
terram nō fecūditatem carnalē non
salutē tp̲alem . nō inimicoꝝ subiecti-
onem nō diuicias n̄ honores : nichil
horū peto idcirco exaudi me Ut do
cuisti quid petam : da qđ peto Dica-
mus huic tale aliq̄d petis? Audiamꝰ
nos ⁊ videamꝰ : eructet petitionem
suam ⁊ videamꝰ q̄d petat ⁊ discamꝰ
per eū petere vt mereamur accipere
Veneras ad eccām nescio quid hodi
e petiturus Quid putamꝰ eras peti
turꝰ? Veneras cū desiderio tuo nes-
cio quo vtinam innocenti et si carna
li Sed remoue iniquitatem remoue
carnalitatem : disce quid petas quid
hodie celebres attende Natalicium
sancte ⁊ btē femine celebras : ⁊ forte
celebritatem terrenā desideras Illa
ꝓpter desideriū sauctum dimisit feli
citatem quā habebat in terra . dimisit
filios flentes ⁊ tanq̄m crudelem ma
trem dolentes : qꝛ velut p̲diderat hu
manam miscdiam que ad diuinā fes-
tinabat coronā Nesciebat v̄o illa q̄d
desideraret quid calcaēt? Ymmo ve
ro nouerat psallere corā angelis dei.
eorūqꝫ desiderare cōsorciū . amiciciā
sanctam ⁊ puram vbi vlteriꝰ nō mo
reretur : vbi iudicem nosset apd̄ quē
nō valere posset mendaciū Quid er-
go? In illa vita nulla sunt bona Ym
mo v̄o ibi sola sunt bona . non malis
mixta bona. securitates in quibꝫ gau
deas quātum vis . ⁊ nemo dicat tibi
tempera te Hic āt de bonis terrenis
gaudere molestū est et p̲iculosuꝫ ni-
mis : ne sic gaudeas vt hereas ⁊ gau
dendo male hereas Nā vn̄ deꝰ mis-
cet tribulationes gaudijs terrenis n̄
vt tribulationem sentientes ⁊ amari
tudinem discamꝰ eternam desidera-
re dulcedinem? Quid ergo petit vide
amus quo merito dixerit cito exau-
di me Quid em̄ petis vt cito exaudi
aris? Multiplicab̄ me Multꝫ mo
dis multiplicatio intelligi potest Est
multiplicatio terrene ḡnationis se-
cūdum p̲mā generationem nature
nostre b̄ndictionem quā audiuimꝰ
crescite ⁊ multiplicamini ⁊ implete t̄
ram ⁊ dn̄amini eis Sic em̄ ille ne vo
lebat multiplicari qđ dicebat . cito ex
audi me? Et ista plane multiplicatio
fructuosa est : ⁊ nō venit nisi de bene
dictione dm̄ Iam q̄d dicam de alijs
multiplicationibꝫ? Multiplicatꝰ est
ille auro . ille argento . ille pecore . ille
familia : ille possessionibꝫ ille hijs om
nibus Multe sunt terrene multipli-
cationes : felicior aūt filioꝝ. Q̄q̄m ho
minibus auaris eciā ip̄a fecunditas
molesta ē Timent em̄ ne paup̲es re
linquātur qui multi nasci potuerunt
Que sollicitudo plerosqꝫ ad impieta
tem coegit vt obliuiscerentur qđ pa
rentes essent . omniqꝫ humanitatis
affectu expoliati . exponerent filios
suos vt eos facerent alienos : p̲icēt
que pep̲it . colligeret q̄ non pep̲it . il-
la cōtempneret illa diligeret : illa frus
tra mater carne illa verior volunta-
te Cum ergo sint multe multiplicati
ones ⁊ multa genera multiplicatio-
num quā multiplicationē q̄rit q̄ dixit
cito exaudi me? Ait em̄ m̄ltiplicabis
me Expectamꝰ audire in quibꝫ Audi
ergo In aīa mea . nō in carne mea
sed in aīā mea multiplicabis me In a
nima mea Est ne adhuc qđ addatur
ne forte multiplicatio in aīā nō con-
tinuo felicitatem signet? Et em̄ curis

hoīes in anima multiplcantur Mul tiplicatus videtur in aīā in quo eciaꝫ multa sunt vicia Ille tm̄mō auarus est: ille tm̄mō supbus. ille tm̄mō lux uriosus. iste ⁊ auarus ⁊ superbus ⁊ luxuriosus Multiplicatꝰ est in ani- ma sua sed malo suo Multiplicatio ista egestatis est non vbertatis Er- go qd̄ tu qui dixisti. cito exaudi me ⁊ te abstulisti ab omni corꝑea ab ōni terrena re ab omni desiderio secula- ri. vt diceres deo multiplicabis me ī aīā mea? Adhuc explana quid deside res Multiplicabis inq̄t in aīā mea v̄ tutem Expressum votū expressum de siderium: ab omni cōfusione circūci sum Si diceret multiplicabis me t̄- rena nescio que cogitares addit in a nima mea Rursus ne in aīā vicia co gitares: addit v̄tute Nichil ē qd̄ am plius a deo desideres: si vis bona et vera fronte dicere. cito exaudi me

Cōfiteantur tibi dn̄e oēs reges t̄ re Ita fiet ⁊ ita fit ⁊ cotidie fit: ⁊ os- tenditur nō frustra dictū. nisi qꝛ eāt futurū Cōfiteantur tibi dn̄e oēs re- ges terre Sed ⁊ ipi cū tibi ꝯfitentur cū laudāt te nō terrena desiderent a te Quid em̄ reges terre desideratu- ri sunt? Nōne iam habēt ipm̄ impiū Quicq̄d amplius desiderauerit hō ī terra: vsq̄ ad imperiū est desideriūꝫ eiꝰ Quid amplius pt̄? Altior sublimi tas necessaria ē sed fortasse quāto al tior tāto periculosior est: idq̄ reges quāto sunt in maiore felicitate terre na. tāto magis humiliari deo debent Vt quid faciant? Quoniam audie runt omnia v̄ba oris tui O dn̄e om nia v̄ba oris tui nescio in qua gente abscondita erāt. lex ⁊ ꝓphete omnia v̄ba oris tui: sed in gente iudeorū so la erant omnia v̄ba oris tui Quā gē tem laudās apl's ait Quid ergo am plius ē iudeo aut que vtilitas est cir cūcisionis? Multū per omnē modū primū quidem qꝛ credita sunt illis e- loquia dei Ibi erant v̄ba dei Sed da michi illum gedeon quēdam sanctuꝫ virum tp̄e iudicum: videte quale sig num petiuit a dn̄o Ponam inq̄t vel lus in area: cōpluatur vellus. area sic ca fit Et factum est. cōplutum ē vellꝰ solū: area sicca erat Peciȷt iterū sig- num area tota cōpluta fit: ⁊ solū vel lus siccum inueniatur Et h̄ factū est: cōpluta est area sicco vellere Primo cōplutum vellꝰ sicca area: postea cō pluta area sicco vellere Quid vob vi detur area frēs? Nōne orbis terraꝝ? Quid vellꝰ? Tanq̄ gens iudea in me dio orbe terraꝝ hn̄s gracie sacramē tum nō in manifestatione sed in nu- be secreti: tanq̄m in velamēto pluuia in vellere Venit tempꝰ qn̄ reuelatur pluuia in area: maifestata ē nō oper ta Factum est ergo qd̄ dictum ē con fiteantur tibi dn̄e omnes reges ter- re: qm̄ audierūt omnia v̄ba oris tui Quid ē isrl' qd̄ abscondebas q̄ diu ab scondebas? Expressum ē vellus: exiȷt de te pluuia Solꝰ xp̄s suauitas plu uie Ipm̄ solum nō agnoscis in scrip turis: ꝓpter quē facte sunt scripture Atuero omnes reges terre cōfitean tur tibi dn̄e: qm̄ audierunt omnia v̄ ba oris tui

Et cantent in viȷs do- mini: qm̄ magna est gl'a dm̄ Cantēt in viȷs domini reges terre In quibꝫ viȷs dm̄ cantent? De quibꝫ supradic- tum est. in miā tua ⁊ veritate tua qm̄ vniuerse vie dm̄ miā ⁊ veritas Non sint reges terre superbi sed humiles Tunc cantent in viȷs domini si humi les sint: ament ⁊ cantabūt Nouimꝰ viatores cantatores: cantent et ꝑue nire festinent Sunt cantica mala tā q̄m veteris hōis: sed canticum nouū

ꝑtinet ad hoiēm nouū Ambulant er
go et reges terre in viȷs tuis ambu-
lent ⁊ cantet in viȷs tuis Quid cātēt?
Quoniam magna gl'a domini nō re
gum Vide quō reges voluit cantare
in viȷs humiliter portantes dn̄m nō
se extollētes adūsus dominū Nam
si se extulerint quid sequitur Quo-
niam excelsus dn̄s ⁊ humilia respicit
Volunt ergo reges respici: humiles
sint Nō si se extulerint in suꝑbiam. la
tere ipi⁹ oculos pn̄t? Ne forte q̄ au
disti humilia respicit. suꝑbus velis es
se ⁊ dicas in aiā tua. humiles respicit
deus me non respicit: faciam qd̄ vo
lo Quis em̄ me videt. hoiēm latet de
us non vult me videre q̄ humilis nō
sum. ille āt humilia respicit: qd̄ volo
facio O importune. nūquid hoc di-
ceres si sciēs qd̄ amare deberes? Ec-
ce si nollet te videre deus. hoc ipz̄ nō
times q̄ te non vult videre? Si salu
tes aliquē maiorē patronū tuū ⁊ in-
tentus in aliud non te videat quō ti-
bi aiā dolet? Si aūt deus te nō vide-
at. securū te putas? Nō te videt sal-
uator. ⁊ videt depredator? Et tamen
⁊ ipe te deus videt Non te putes nō
videri ymmo roga vt merearis vide
ri a quo videris Dictum est em̄ oculi
domini super iustos Quia nō super
iniustos: faciant ergo qd̄ volunt in-
iusti. oculi dn̄i super iustos Sequa-
tur adhuc ⁊ aures ei⁹ in preces eorū
Iniusti aūt qui securos se putabant
q̄ non sunt oculi dn̄i suꝑ eos. non ti
ment q̄ nō sunt aures ei⁹ ad preces
eoꝝ? Nōne meli⁹ ⁊ oculi e⁹ suꝑ nos
⁊ aures ei⁹ ad p̄ces nr̄as? Sed cū fa
cis ea super q̄ non vis esse oc'los do
mini. non mereris p̄cibus tuis ⁊ au-
res domini: et tn̄ male faciendo a te
non auertis oc'los domini Quid em̄
ibi sequitur? Vultus aūt dn̄i super fa
cientes maluz Sed ad quid? Vt ꝑdat
de terra memoriam eoꝝ Vides te vi
deri: vides te latere nō posse Cū er-
go q̄cquid feceris videaris. quare h̄
nō facis vt placere merearis? Ergo
⁊ hic quid? Qm̄ magna gl'a dn̄i quo-
niam excelsus dn̄s ⁊ humilia respicit
excelsa āt quasi non respicit Humi-
lia enim respicit. excelsa quid? Alō
ge cognoscit Quid sibi ergo p̄stat su
perbus nisi vt alonge videatur. non
vt nō videatur? Nec putes te id̄ secu
rum eē debere: q̄ min⁹ te bene videt
q̄ alonge te videt Tu em̄ qn̄ alonge
vides nō bn̄ vides: de⁹ ⁊ si alonge te
videt. ꝑfcē te videt ⁊ tecum n̄ ē Hoc
agis nō vt minus ꝑfecte videaris: sꝫ
vt non sis cum illo a quo videris At
uero humilis quid sibi prestat? Pro
pe est dn̄s qui obtriuerunt cor Eri-
gat se ergo suꝑbus quātum voluerit
certe in alto habitat de⁹. in celo ē de
us Vis tibi propinquet? Humilia te
Nam tanto a te erit altior: quāto tu
elatior Excelsa aūt alonge cognoscit
Si ambulauero in medio tribula
tionis viuificabis me Verū ē: in qua
cūqꝫ tribulatione fueris. cōfitere. in
uoca. liberat te. viuificat te Sed ta-
men aliquid hic debem⁹ intelligere q̄
iam familiari⁹ inhereamus deo. di-
camus qꝫ ei: cito exaudi me Dixerat
enim. excelsa alonge cognoscit: et ex
celsa superba nō norūt tribulationē
Non norūt inq̄m tribulationem de
qua dicitur alio loco. tribulationem
⁊ dolorem inueni: ⁊ nomen dn̄i inuo
caui Quid enim magnū. si tribulatio
te inueniat? Si aliquid potes tu iue
ni tribulationem Et quis est inq̄t qui
inueniat tribulationem. aut quis il-
lam vel querat? In medio tribulati-
onis es ⁊ nescis Vita ista per ua tri-
bulatio est? Si non est tribulatio nō

est ꝑegrinatio Si aūt ꝑegrinatio ē: aut parū patriam dilig̃: aut sine dubio tribularis Quis em̄ nō tribulet᷑ non se eē cum eo qđ desiderat: Sed vnde tibi nō videtur ista tribulatio: Quia nō amas Ama alterā vitā et videbis q꞉ ista vita tribulatio ē q̈cūq꞉ ꝓsperitate fulgeat quibuslibet delicijs habundet atq꞉ circūfflореat Qm̄ nōdum est illud gaudiū sine vlla tēptatione certissimuз qđ nobis in fine seruat deus: sine dubio tribulatio ē. Ergo intelligamꝰ ꝛ huiꝰ tribulationem frēs si ambulauerimꝰ in medio tribulationis viuificabis me Nō sic ait tanq̈m diceret si forte euenerit in tribulatio aliq̃ liberas in̄ me Sed q̊modo: Si ambulauero in medio tribulationis viuificabis me: id est aliter nō viuificabis me n̄ in medio tribulationis ambulauero Si ambulauero in medio tribulationis viuificabis me Ve ridentibꝫ beati lugentes. Si ambulauero in medio tribulationis: viuificabis me Super irā inimicoꝝ meoꝝ extendisti manū tuam ꝛ saluum me fecit dextera tua Seuiant inimici. qđ pn̄t facē inimici: Pecuniam tollere expoliare proscribere in exiliū mittere. doloribus tormētisq꞉ cruciare: ad postremū si permissi fuerint ꝛ occidere Nunq̊d ampliꝰ: Tu āt super iram inimicoꝝ extendisti manū tuam Sup id qđ michi possunt facere inimici extendisti tu manum tuā Nō em̄ inimici possunt me sepаre a te Tu āt amplius vindicas q꞉ adhuc differs me Sup irā inimicoꝝ extendisti manū tuā Seuiat qn̄tum potest inimicus: nō me separat a deo Tu aūt dn̄e adhuc me non recipis. adhuc me in ꝑegrinatione cōteris adhuc gaudium dulcedinēq꞉ tuā non p̄bes: nōdum inebriasti ab vbertate domꝰ tue. ꝛ torrente voluptat̃ tue nondum potasti Apud te em̄ est fons vite: ꝛ in lumine tuo videbimꝰ lumen Sꝫ ecce dedisti primicias spiritus ꝛ credidi in te ꝛ seruio mente legi dei: tn̄ in nobismetipis adhuc ingemiscimus. adoptionē expectātes redemptionem corꝑis nostri hāc vitā quā nobis peccātibꝫ dedit deus. vbi eciam necē est vt cōteratur adam in sudore et labore vultus sui. cū terra ei tribulos ꝛ spinas parit Nūquid aliquis inimicꝰ plus potuit ꝓcurare: Sup iram inimicoꝝ meoꝝ extendisti manū tuā sed tamen nō ad desꝑationem Sequit᷑ em̄ Et saluū me fecit dextera tua Potest ꝛ sic intelligi sup iram inimicoꝝ meorū extendisti manum tuā Irascebantur inimici: vindicasti me de inimicis Pccōr videbit ꝛ irascetur: dentibꝫ suis fremet ꝛ tabescet Vbi sunt qui dicebant pereat nomē xp̄ianoꝝ de terra: Certe ā moriuntur aut conuertuntur Ergo sup irā inimicoꝝ extendisti manū tuam. Qm̄ diu diceretur qđ scriptum ē inimici mei dixerūt mala michi qn̄ morietur ꝛ peribit nomē eiꝰ qn̄ delebitur nomē cristianorum de terra: Cū dicunt ista partim crediderunt partim perierunt pauci timidi remanserunt Quāta ira inimicorum seuiebat quādo sanguis martirum fundebatur: Quomodo se putabant nomen xp̄ianum delere de terra: Super irā inimicorum extēdisti manū tuam: ꝛ saluum me fecit dextera tua Ecce illi qui martires ꝑsequebantur memorias martirum inquirunt aut vbi adorant aut vbi se inebriant: querunt tn̄ Super irā inimicorum extendisti manū tuam ꝛ saluum me fecit dextera tua Scđm desiderium saluum me fac dextera tua Est quedam salus in

dextera tua: nã est altera salus in fi-
nistra Salus tꝑalis carnalis in finis
tra est: salus eterna cũ angelis in dex
tẽa est Jdõ iaz in ipa imortalitate po
situs xpũs: dicitur sedere ad dexterã
dei Non em̃ deus habet in seipo dex
teraz aut sinistrã: sed dextera dei di-
citur felicitas illa. que qm̃ oculis os
tendi non pt tñ nomen accepit Hec
dextera tua saluũ me fecit: nõ scõz sa
lutẽ tꝑalem Nam crispina occisa est
sed nũquid deseruit illã deus? Nõ il-
lam fecit saluam in sinistra: sed fecit
in dextẽa Machabei quãta tormen
ta perpessi sunt? Tres ãt pueri in me
diis ignibz deambulando laudauert
deũ Illoꝝ salus in dextẽa istorũ eciã
in sinistra Aliqñ ergo nõ saluat in si-
nistra scõs suos sed semper saluat in
dextera: impios aũt plerũqꝫ saluat i
sinistra nõ saluat in dextẽa Nam illi
qui ꝑsequebantur crispinã. sani erãt
in corꝑe: illa occisa est. illi viuunt Il
lorum salus in sinistra est: illi[9] in dex
tera Et saluum me fecit dextera tua

Dñe retribues ꝑ me Ego non re
tribuo: retribues ꝑ me Seuiant ini
mici quantum libet: tu retribues qd
ego nõ possum Dñe retribues ꝑ me
In ipo capite nostro attendite reli-
quit em̃ nobis exemplũ vt sequam[2]
vestigia eius qui peccatum non fecit
nec inuent[9] est dolus in ore ei[9]. q cũ
malediceretur nõ maledicebat dicẽs
dñe retribues ꝑ me: cuz iudicaretur
nõ ɔminabatur sed cõmendabat se il
li iniuste iudicãti Quid est dñe retri
bues ꝑ me? Ego inquit nõ q̃ro glãm
meam est qui q̃rat ꝛ iudicet Nõ vos
metipos iudicãtes carissimi apl's di
cit: sed date locũ ire Scriptũ est em̃
michi vindictam ꝛ ego retribuã dicit
dñs Dñe retribues pro me Est h ali
us intellectus nõ negligendus ꝛ for
te magis eligend[9] Dñe retribues ꝑ
me Ego em̃ ñ reddam rapui: tu qd ñ
rapuisti soluisti Dñe retribues pro
me Vide illũ retribuentem ꝑ nobis
Venerũt qui tributũ exigerent: exi-
gebant tributũ didragmas. id est du
as dragmas in vno hoĩe Ventũ ẽ ad
dñm vt solueret tributũ ymmo non
ad ipm sed ad discipulos. et dictũ est
ad illos. magister vester ñ soluit tri-
butum? Illi retulerunt ad dñm Et il
le Reges terre a quibz exigunt tribu
tum a filijs suis an ab aliẽis? Respõ
derunt ab alienis Ergo inquit liberi
sunt filij Sz tñ ne scandalisem[9] eos
ait petro Vade mitte hamũ in mare
ꝛ qui primus piscis ascenderit aperi
os ei[9] ꝛ inuenies staterem id est du-
as dragmas quatuor dragmas Sta
ter ponderis genus est hñs quatuor
dragmas Inuenis ibi: da illis ꝑ me
ꝛ te Dñe retribues pro me Merito
habemus primũ piscem hamo cap-
tum hamo ɔprehensum: primũ sur-
gentem de mari primogenitũ a mor
tuis In ei[9] ore inuenimus duas di-
dragmas id est quatuor dragmas in
ei[9] ore inuenimus quatuor euange
lia Istis quatuor dragmis ab exacti
one seculi liberamur per q̃tuor euan
gelia debitores nõ remanebim[9] Ibi
enim peccata nostra õnia soluũtur.
Retribuit ergo ꝑ nobis grãs mise-
ricordie ipius Nichil debebat pro se
non reddidit: sz ꝑ nobis reddidit Ec
ce inquit venit princeps mũdi huius
ꝛ in me nichil inueniet Quid ẽ in me
nichil inueniet? Nullũ peccatũ in me
inueniet: quare occidat me non ha-
bet Sed vt sciant õnes ait qꝛ volun
tatẽ patris mei facio: surgite eamus
hinc Quid ẽ surgite eamus hinc? Id
est non necessitate sed voluntate pa-
tior: reddens qd non debeo Dñe re-

tribues pro me. Domine misericordia tua in eternum. Quid desiderem? Non diem hominum. Non laboraui subsequens te domine et diem hominum non concupiui tu scis. Ecce martir sancta crispina si deside raret diem hominum negaret christum: plus hic viueret sed in eternum non viueret. Maluit in eternum viuere quam paulo amplius temporaliter viuere. Denique domine misericordia tua in eternum: non ad tempus volo liberari. Misericordia tua in eternum quia martires liberasti: et sic cito de hac vita abstulisti. Domine misericordia tua in eternum. Opera manuum tuarum ne despicias. Non dico domine ne despicias opera manuum mearum non me iacto de operibus meis. Exquisiui dominum manibus meis nocte coram eo et non sum deceptus sed tamen non commendo opera manuum mearum: timeo ne cum inspexeris inuenias plura peccata quam merita. Hoc solum rogo hoc dico. hoc impetrare desidero: opera manuum tuarum ne despicias. Opus tuum in me vides: non meum. Nam meum si videris dampnas tuum si videris coronas quia et quecumque sunt bona. opera mea abs te mihi sunt: et ideo tua magis quam mea sunt. Audio quippe ab apostolo tuo gratia salui facti estis per fidem et hoc non ex vobis sed dei donum est. non ex operibus ne forte quis extollatur. Ipsius enim sumus figmentum creati in christo ihesu in operibus bonis. Ergo siue in eo quod homines sumus siue in eo quod ex nostra impietate mutati et iustificati sumus. domine opera manuum tuarum ne despicias.

Explicit psalmus c.xxxvij. Incipit c.xxxviij.

Psalmum nobis breuem parauerамus quem mandaueramus cantari a lectore: sed ad horam quantum videtur perturbatus alterum pro altero legit. Maluimus nos in errore lectoris sequi voluntatem dei: quam nostram in nostro proposito. Si ergo vos in eius prolixitate aliquamdiu tenuerimus nobis non imputetis: sed credatis deum nos non infructuose laborare voluisse. Neque enim frustra in primo peccato nostro penam accepimus vt in sudore vultus nostri panem manducemus. Tantum si panis est attendite: panis autem est si christus est. Ego sum inquit panis viuus qui de celo descendi. Quem manifestum habemus in euangelio: ipsum queramus et in prophetis. Hunc ibi non vident super quorum cor adhuc velamen positum est. vnde audiuit caritas vestra hesterno die. Nobis autem quia sacrificium vespertinum crucis domini conscidit velum vt pateant iam templi secreta quamdiu nobis christus predicatur et si cum labore et sudore manducamus est panis. Loquitur autem dominus noster ihesus cristus in prophetis aliquando ex persona capitis nostri qui est ipse cristus saluator sedens ad dexteram patris qui eciam propter nos natus de virgine et sub poncio pylato qualia nostis passus est: fuso innocente sanguine quod est precium nostrum. redemit nocentes a captiuitate in qua detinebamur a dyabolo donans nobis delicta: et ipso precio nostro sanguine suo delens cyrographum quo debitores tenebamur. Ipse est redemptor et sponsus et redemptor ecclesie caput nostrum et vtique si caput est. habet corpus. corpus autem eius sancta ecclesia que eciam coniunx eius cui dicit apostolus vos autem estis corpus cristi et membra. Totus itaque christus caput et corpus tanquam integer vir: quia et femina de viro facta est et ad virum pertinet et dictum est de primo coniugio erunt duo in carne vna. Hoc autem ad misterium interpretatur apostolus non frustra esse dictum de

illis duob; hoibus: nisi qr in eis iam figurabatur xpus et eccl'a. Na hoc sic exponit apl's erunt duo in carne inquit vna: sacramentu h magnu est ego at dico in xpo et in eccl'a. Dicit ecia ipm adam forma futuri: qui est inqt forma futuri. Si ergo ada forma futuri quo de latere dormietis eua facta est sic ex latere domini dormient id est in passione morientis et in cruce pcussi de lancea manauerut sacrameta quib; formaretur eccl'a. Nam de futura eade passione sua sic dicit i alio psalmo ego dormiui et sompnu cepi: et exurrexi quia dns suscepit me. Ergo dormitio intelligitur passio: eua de latere dormientis ecca de latere pacientis. Loquitur ergo dns nr ihus xpus in prophetis aliqn ex voce sua aliqn ex voce nostra: qr vnu se facit nobiscu. sicut dictu est erut duo in carne vna. Vn dicit et ipe dns in euangelio cu de piugio loqretur igit iam non sunt duo sed vna caro. Vna caro qr de nostra mortalitate carne suscepit: no aut vna diuinitas. qr ille creator nos creatura. Quicqd igitur dns loquitur ex psona suscepte carnis et ad illud caput ptinet qd iam ascendit in celum: et ad ista mebra q adhuc in terrena pegrinatione laborat. Pro quib; laborantib; mebris cu ea saulus insequeretur clamauit de celo saule saule qd me psequeris. Audiamus ergo loquetem dnm nostrum ihm cristum in phecia. Cantati em sunt ipi psalmi loge anq dns de maria virgine nasceretur: no anqm dominus eet. Semp em creator omniu aliqn aut et natus ex creatura. Diuinitatem em illam credam9 et quatu; possum9 intelligamus eqlem patri. Sed illa diuinitas patri equalis facta est pticeps mortalitatis nostre n de suo sed de nostro: vt et nos efficeremur pticipes diuinitatis ei9 no de nostro sed de ipius. ¶ Psal.

Domine pbasti me et cognouisti. Dicat hoc ipe dns ihesus xpus dicat et domino patri. Non em dns ei9 pater ei9 nisi qr dignatus est nasci scdm carne pater e dei. dns hominis. Dis nosse cui pater e: Eqli sibi filio: Apl's dicit: qui cum in forma di eet non rapinam arbitrat9 e ee equalis deo. Huic forme pater e de9 equali sibi forme vnigenito filio: nato de substatia sua. Propter nos at vt reficeremur et efficeremur pticipes diuinitatis ei9 repati ad vitam eterna qr ipe vt dixi factus e pticeps mortalitatis nostre quid de illo ait apostolus ibi vbi dixerat qui cu in forma di eet no rapinam arbitrat9 est ee se eqlem deo: S; semetipm inquit exinaniuit forma serui accipiens: in similitudine hoim factus et habitu inuentus vt ho. Erat aut in forma dei eqlis patri: et accepit forma serui qua minor est patre. Vn vtruq dicit in euangelio ego et pater vnu sum9 scd; forma dei: pater maior me e scd; formam serui. Ergo qr et pater et dns est. pater forme dei dns forme serui: dicat ergo ipe nec miremur nec scandalisemur qr filius dei vnicus dicit dne pbasti me et cognouisti me. Tu cognouisti sessione meam et resurrectionem mea. Quid hic sessio. qd h resurrectio: Qui sedet humiliat se. Sedit g dns in passione: surrexit in resurrectione. Tu inquit h cognouisti id est tu voluisti tu approbasti: scdm volutatem tua factu est. Si at volueris accipere vocem capit; ex psona corpis dicamus et nos tu cognouisti sessionem mea et resurrectione meam. Sedet em et ho qn humiliat se in penitetia: surgit at remissis peccat; qn erigitur in spem vite etne. ppterea et in alio psalmo dicitur: surgite postqm sedistis qui manducatis pane dolo-

ris Panem doloris penitentes man-
ducant qui cantant in alio psalmo et
dicunt facte sunt m̄ lacrime mee pa-
nes die ac nocte Quid est em̄ surgite
postq̄ sedistis Nolite exaltari n̄ pri-
us humiliati fueritis Multi em̄ vo-
lunt surgere an̄q̄m sederint volūt se
iustos videri an̄q̄m peccōres eē con-
fessi sunt Ergo si ex ꝑsona capitꝫ nos-
tri accipis sic intellige tu cognouisti
sessionem meā et resurrectionē meā
passionē meam ⁊ resurrectionē meā
si ex ꝑsona corporis tu ꝯgnouisti sessio
nem meā et resurrectionē meā. corā
oculis tuis ⁊ peccata cōfessus sum ⁊
tua grā iustificatus sum Intellex-
isti cogitationes meas de lōginquo
semitam meā ⁊ limitem meū inuesti
gasti ⁊ oēs vias meas ꝓuidisti Quid
est de longinquo: Cū adhuc in ꝑegri
natione sum. an̄q̄m ad illā patriā ve
niam. tu cognouisti cogitationē me
am Attende illū filium minorē q2 ipe
eciam fact⁹ ē corp⁹ cristi eciā de gen
tibus veniens Ierat quippe in lon-
ginqua filius minor duos em̄ filios
habebat quidē paterfamilias maior
nō longe ierat sed in agro opabatur
⁊ sigt̄ sanctos in lege facientes ope-
ra ⁊ ꝓcepta legis Gen⁹ aūt humanū
qd̄ defluxerat in ydolorū culturā in
lōginquo fuerat ꝑegrinatum Quid
tam longe ab eo qui fecit te q̄z figmē
tum qd̄ tibi ipe fecisti: Profect⁹ est
ergo fili⁹ minor in regionem longin
quā portans secū sbam suam: ⁊ sicut
nouim⁹ in euangelio dissipauit eam
viuens ꝓdige cū meretricibꝫ ⁊ famē
passus applicuit se cuidā principi re
gionis illi⁹ ⁊ ille eū porcis pascēdis
ꝓposuit. de quoꝝ siliq̄s cupiebat satu
rari nec poterat ⁊ p⁹ laborē ⁊ tritu-
ram ⁊ tribulationē ⁊ egestatē. vēit illi
in mētē ⁊ pr̄ ⁊ voluit redire. et sic ait
surgam ⁊ ibo ad prēm meū Surgā
dixit: sederat em̄ Ei⁹ ḡ vocē h̄ agnos

ce dicentis tu ꝯgnouisti sessionē meā
⁊ resurrectionē meā Sedi in egesta
te surrexi in desiderio pāis tui Intel
lexisti cogitatōes meas de longinq̄
lōge em̄ erā ꝓfect⁹ ſꝫ vbi nō ē quē de
seruerā Intellexisti cogitatōes meas
de longinq̄ Propterea sic dicit dn̄s i
euāgelio q2 occurrit illi pr̄i venienti
Vere q2 intellexerat cogitatōes ei⁹
de longinq̄ Semitā meā ⁊ limitē me
um inuestigasti Sēitā inq̄t meā quā
n̄ malā quā i° ābulauerat vt prēz dese
reret. q̄si occult⁹ eē possit ab ocul' vi
dicantꝫ At vō in i^a egestate ꝯtēret. ꝗ
porcos pascē ponēt. nisi pr̄ vellet fla
gellaē lōginquū vt recipet ꝓpinquū.
Ergo tq̄z dephensus fugiti⁹ seq̄pte se
vindicā legitiā di vindicātꝫ in affcōēs
nrās q̄cūq̄z ierim⁹ ⁊ q̄cūq̄z ꝓgressi fu
erim⁹ agnoscim² Tq̄z ḡ dephēsus fu
giti⁹ loq̄t semitā meā ⁊ limitē meū in
uestigasti Quid ē semitā meā: Qua
ꝓfect⁹ sū Quid ē limitē meū: Quo-
usq̄z ꝑueni Sēitā meā ⁊ limitē meū
iuestigasti Limes me⁹ i° lōginqu⁹ n̄
fuit lōge ab ocul' tuis: m̄ltū ierā ⁊ tu
ibi eras Sēitā meā ⁊ limitē meū iues
tigasti: ⁊ oēs vias meas ꝓuidisti. nō
dixit vidisti. ſꝫ ꝓuidisti An̄q̄m eas irē
an̄q̄z eas ābularē ꝓuidisti eas: ⁊ ꝑmi
sisti me in labore ire vias meas vt si
nollē laborare redirem ad vias tuas
Qm̄ n̄ ē dol⁹ in lingua mea Quare
h̄ dixit: Q2 ecce fateor ⁊ ābulaui seitā
meā. fcūs sū longinqu⁹ a te discessi a
te cū m̄ bn̄ erat: ⁊ bono meo male m̄
fuit sine te Nā si bn̄ m̄ eēt sine te nol
lē forsitā rediē ad te Ergo iste ꝯfitēs
pccā sua. dicēs corp⁹ xpi iustificatū
n̄ in se ſꝫ in illi⁹ grā dixit n̄ ē dol⁹ i lin-
gua mea Ecce tu dn̄e ꝯgnouisti ō-
nia nouissiā ⁊ antiq̄ Cognouisti no-
uissiā mea qn̄ porcos paui ꝯgnouisti
ātiq̄ mea qn̄ a te ꝑtē sbe mee expetiui
ātiq̄ fuerāt m̄ error^a maloꝝ nouissiōꝝ.
antiquū pccm̄ qn̄ lapsi sum⁹ nouissiā

pena q̄n in istā mortalitatē laborio-
sam periculosamq; puenim⁹ atq; vti-
nam nob ista sit nouissima Erit ista
nouissima si iā redire voluerim⁹ Est
eīn alia quibusdā impiis nouissima q
bus dicetur: ite in ignē eternū qui p̄-
paratus ē dyabolo z angel' ei⁹ Nos
aūt frēs hucusq; deseruim⁹ deū Vsq;
ad hui⁹ vite mortalitatē sufficiat la-
bor noster Recordemur panē patris
nostri: recolam⁹ beatitudinē dom⁹
patris nostri Non nos delectēt siliq
porcoꝝ doctrine demonioꝝ Ecce tu
dn̄e cognouisti oiā nouissima z anti
qua mea: nouissima quo pueni . anti
qua vbi te offendi Tu finxisti me
z posuisti sup me manū tuā Finxisti
me vbi: In istā mortalitatē iā ad la-
bores ad q̊s oēs nati sum⁹ Non eīn
quisq; nascitur nisi quē de⁹ finxerit i
vtero matris sue Aut vlla creatura ē
cui⁹ nō est ille plasmator: Sed finxis
ti me in isto labore z posuisti sup me
manū tuā vindicē manū grauantem
supbum Ita eīn salubriter deiecit e-
latū Vt erigat humilē Tu finxisti me
z posuisti super me manū tuā Mi-
rificata ē scientia tua ex me: inualuit
non potero ad illā Aliqd qd obscurū
quidē est sed nō cū pua dulcedine in-
telligitur adūtētes audite Moyses
scūs dei famulus cum quo loqbatur
de⁹ p nubem q; tpaliter loquens vti
q; p assumptam creaturā loqbat' ser
uo suo . id est non per sbam suā sed p
assumptā aliquā corpalē creaturam
p quā voces ille fierent z huānis atq;
mortalib; aurib; personarent: sic eīn
loqbatur tunc deus si quō loquit' in
sba sua Quō eīn loquitur in substan
tia sua: locutio dei v̄bum dei ē v̄bum
dei xp̄us ē Verbū illud nō sonat z tn̄
sit sꝫ semper incōmutabiliter manet
v̄bum per qd facta sunt omnia cui v̄
bo dicitur ipa ē eīn z sapiētia dei mu
tabis ea z mutabūtur: tu aūt idem ip
se es Et alio loco de sapiētia cū scrip
tura diceret: in seipā manēs ait inno-
uat omnia Illa ergo sapientia stās
si dici debeat vel stans . dicitur aūt ppt
incōmutabilitatem nō propter im-
mobilitatē z eodē mō se sp habens
nullo loco nullo tpe variata nusq; ali
ter q̄ hic aut ibi nūq; aliter q̄m nunc
aut antea: ipa ē locutio dei Locutio
v̄o illa q̄ fiebat ad moysen ad hoīem
fiebat per sillabas per trāseuntes so
nos Non aūt fierent ista: nisi de⁹ assu
meret talē creaturam per quā huius
modi sermonem et voces emitteret
Moyses scūs nouerat istā locutio-
nem dei assumptis quibusdā corpo-
reis creaturis fieri: et sic desiderauit
z cōcupiuit videre ipam spēm dei et
loquenti secū deo dixit . si inueni gra
ciam añ te dn̄e m̄ teipm Cū hoc ve
hementer concupisceret et sꝫ qdāsi di
cendū ē amica familiaritate qua ipe
dignat⁹ est extorqre vellet deo vt vi
deret eius maiestatē z faciē quō dici
pt facies dei: ait illi . nō potes videre
faciē meā nemo eīn vidit faciē meā
z vixit sꝫ ponā te in spelunca petre et
transibo z ponā sup te manū meā cū
aūt transiero posteriora mea videbis
Et ex hiis v̄bis natū ē alterū enigma
id ē obscura q̄dam figura rerū Cum
tn̄ fiero posteriora mea videbis di-
cit de⁹ q̄si ex alia pte habeat faciē ex a
lia dorsū Absit a nobis tale aliqd de
illa maiestate sentire Nam q sꝫ sentit
de deo . qd ei pdest quod templa dei
clausa sunt: ydolum in corde suo fa-
bricat Sūt ergo in illis v̄bis magna
misteria Loqbatur domi⁹ vt dixi p
creaturam quomō vellet famulo su

o: intellecta est illic psona domini ip
sius ⁊ saluatoris nostri ihū cristi qui
quidem secūdum formam dī q̄ equa
lis est patri similiter oculis humanis
inuisibilis est sicut ⁊ pater Si em̄ sa-
pientia humana videri oculis nō po
test. virtus ⁊ sapientia dī videri ocul'
carneis potest: Sed qꝛ erat domin⁹
oportuno tp̄e carnē suscepturus Vt
oculis eciam carneis ꝓpter salubrita
tem curande intus mentis appare-
ret. qn̄ ita apparere opus esset h̄ pre
dicens moysi figurate ait faciem me
am videre nō potes posteriora mea
videbis sed cū transiero vt aūt nō vi
deas faciem meā man⁹ mea erit sup
te Transire quid fuit domino nisi qd̄
euangelista dicit: cū aūt venisset ho-
ra vt transiret ihūs de hoc mūdo ad
patrem: Nam ipm̄ transitum signi-
ficat pascha Nō em̄ ebrayco v̄bo di-
citur pascha: latine transitus interp̄
tatur Quid est faciem meā nō videb̄
sed posteriora mea videbis: Cui⁹ p
sonam gerebat ille moyses qn̄ ei dic
tum est faciem meam nō videbis. sz
posteriora mea videbis et hec cū trā
siero vt aūt non videas faciem meā
ponam sup te manū meā: Faciē suā
dixit prima sua ⁊ quodāmodo poste
riora sua trāsitum de h̄ mūdo passio
nis sue: aparuit iudeis nō eum cog-
nouerunt Eorū psonā gerebat moy
ses qn̄ ei dicebatur faciē meā nō po-
tes videre Vn̄ autē non viderūt deū
in carne positum: Quia grauata eāt
sup eos man⁹ domini De illis enim
dixerat ysayas. icrassa cor populi h⁹
⁊ oc'los eoꝝ graua ⁊ eorū vox est in
alio psalmo qm̄ grauata est sup me
manus tua. vt ergo nō cognoscerēt
tunc diuinitatem cristi. grauati sunt
Si em̄ cognouissent: nūq̄m deū glo
rie crucifixissent Nō crucifixo āt do
mino. sanguis ille non redimeret or
bem terrarū Quid egit de⁹ nisi qd̄ ait
apostolus. altitudinem diuiciarū sa
pientie ⁊ sciē dei vbi exclamat O alti
tudo diuiciarū sapientie ⁊ scientie dī
q̄m incōprehensibilia sunt iudicia e⁹
⁊ inuestigabiles vie ei⁹ quis em̄ cog
nouit sensum dn̄i aut quis cōsiliari⁹
eius fuit aut quis p̄or dedit illi et re-
tribuetur ei: Qm̄ ex ipo ⁊ per ipsum
⁊ in ipo sunt omnia: ipi glā in secula
seculorum Apostolus hoc dicit qꝛ su
perius dixerat cecitas ex p̄te isrl' fac
ta est vt plenitudo gentium intraret
⁊ sic omnis isrl' salu⁹ fieret Excecati
sunt ergo ex p̄te iudei merito supbie
sue. qꝛ se iustos dicebant: et excecati
crucifixerūt dn̄m Posuit super eos
manū suā ne viderent eū: donec trā-
siret scilz de hoc mūdo ad p̄rēm Vide
amus si postea q̄ȝ trāsijt viderūt pos
teriora sua Resurrexit dn̄s apparu
it discipulis suis ⁊ omnibus qui in eū
iā crediderant: non eis a quibz cruci
fix⁹ erat qꝛ sup eos manū posuerat
donec transiret. ascendit aūt in celuz
quadraginta diebz factis cū discipul'
suis impleto die penthecostes misit
eis spiritū sanctū: repleti spū sancto
ceperunt omnibus linguis loqui q̄ in
vna nati erant ⁊ vnā solam didicerāt
Expauerunt ⁊ exhorruerūt tātū mi-
raculum milia eoꝝ qui crucifixerant
dn̄m cōpuncti corde de tāto miracu
lo quesierunt ꝯsiliū ab apostol' q̄d fa
cerent postea q̄ȝ eis p̄dicat⁹ ē xp̄s mi
nantes vn̄ ydiote hoiēs linguis oībz
loq̄rentur Per petrū igitur ap̄l'm ā-
nunciato eis xp̄o quē in cruce ꝯtēp-
serant quē t̄q̄ȝ mortalē hoiēm irrise-
rāt. cui ꝓpterea insultabāt qꝛ de cru-
ce nō descendebat cū vtiq̄ȝ mai⁹ mul
to fuerit quod fecit de sepulchro re-
surgere q̄ȝ de cruce descendere ānun

ciato ergo xp̄o sibi dixerunt q̄d facie mus? Illi qui seuierūt in dn̄m quē vi debant iā cōsilium petunt salutis. et dictum ē eis. agite penitentiā ⁊ bap tizetur vnusquisq̄ vestrū in noīe do mini nostri ihū cristi et dimittentur vobis pccā vestra Ecce viderūt pos teriora ei⁹. cui⁹ faciem videre nō po tuerunt Man⁹ eīn eius erat sup o culos eoꝝ nō semper s₃ donec trāsie ret. postea q̄ transijt abstulit man⁹ ab oculis eoꝝ. ablata manu ab ocul' suis dicūt discipulis quid faciemus? Priō seui postea pij: pmo irati post ea tidi. primo duri. postea flexi Pri mo ceci postea illuiāti Puto q̄d ag noscam⁹ ⁊ in h̄ psalmo voces huius modi etiā gentiū recordantiū infi delitatem suā Cōclusit eīn de⁹ ōnes in infidelitate: vt omniū misereatur Tu finxisti me ⁊ posuisti sup me ma num tuā Mirificata est scientia tua ex me inualuit et nō potero ad illam veluti posuisti sup me manū tuā mu rus m̄ factus es. nō te ɔprehendo cū quo eram Cum facilis michi erat vultus patris quando dixi. da michi substantiā meā q̄ me cōtingit Ecce p fecto in regionem longinquā ⁊ fame cōtrito multū michi est et labor ē aū me n̄ possum pcipere q̄d dimisi Mi rificata ē inquit sciētia tua ex me Ex pccō meo factū est vt mirificata m̄ es set: ⁊ incōprehensibilis michi existe ret Nam erat michi facilitas ɔtem plandi te q̄n in superbia reliqueram te Mirificata ē inquit sciā tua ex me inualuit nō potero ad illā. sed subau dis ex me Non potero ad illā ex me cū ergo potero. nō potero nisi ex te. Ecce inuenies in lōginquo fugitiuū nō latere oc͡los ei⁹ a quo fugit Et q̄ itur⁹ est iā c⁹ limes est inuestigatus? Videte quid dicit? Quo ibo a spiri tu tuo? Spūs eīn domini repleuit or bem terrarū Quis p̄t fugere in mun do ab illo spū. quo plen⁹ est mundo⁹? Quo abibo a spū tuo? Et quo a fa cie tua fugiā? Locu₃ q̄rat quo fugiat ab ira dei Quis ē locus recepturus fugitiuū dei? Hoiēs qui suscipiūt fu gitiuos q̄runt ab eis a quo fugerint ⁊ quē seruum inuenerint alic⁹ domi ni min⁹ potētis. tanq̄ sine vllo timo re suscipiūt dicētes in corde suo non habet iste talē dn̄m a quo p̄t inuesti gari cū aūt audierint dn̄m potētem aut nō suscipiūt: a cū magno timore suscipiūt: ⁊ q₂ hō potens falli p̄t Vbi nō est deus? Quis fallit deū? Quē n̄ videt deus? A quo fugitiuū suū non repetit de⁹? Quo ergo ibit fugitiu⁹ iste a facie dei? Vertit se huc atq̄ illuc quasi q̄rens locū fuge sue Si ascē dero inquit in celum tu ibi es: si des cendero in infernū ades Tandē cog nouisti male fugitiue nullo pacto te posse fieri longe ab eo: a quo longin quare voluisti Ecce ille vbiq̄ est quo tu itur⁹ es? Inuenit cōsiliū: ⁊ hoc ab illo qui eū reuocare dignatur inspi ratum Si ascendero in celū tu ibi es si descendero in infernū ades Si me extulero te inuenio repssorem. si me abscondero te inuenio inquisitorem ⁊ nō inquisitorem tm̄ sed ⁊ inuestiga torē Si eīn supbiero de iusticia mea tu ibi es vbi est v̄a iusticia Si peccā do venero in profundum malorum: ⁊ confiteri cōtempsero dicens quis me videt in inferno q̄s eīn confitebi tur tibi: eciam illic ades vt vindices? Quo ergo iturus sum vt a facie tua fugiam. id est iratum te nō sentiam? Hoc consiliū inuenit. sic fugiam in quit a facie tua. sic fugiam a spū tuo: ab vltore spiritu. a vidice facie sic fu giam Quomodo? Si recipiam pē

nas meas indirectum et habitauero in extremis maris sic possum fugere a facie tua Si i extrema mariꝫ vult fugere a facie dei ibi nō erit ille a quo fugit. de quo dixit si descendero in infernum ades: Miruꝫ si in extremis maris nō est: qui nec apud inferos deest Sed noui inquit quomō fugiam ab ira tua Recipiende sunt penne mee nō in prauum sed in directuꝫ: nec in sup̄bam erigar presumptionē nec in ꝑditam mergar desꝑationem Quas pennas vult assumere nisi duas alas duo precepta caritatis: In quibus duobꝫ preceptis tota lex pēdet ꝛ ꝓphete Has inqt alas has pēnas si recipiam sic. ꝛ habitabo in extremis maris. possum fugere a facie tua ad faciē tuā: ꝛ a facie irati ad faciem placati Quid em̄ est extremū maris nisi finis seculi: Illuc iā volemꝰ spe ꝛ desiderio habentes alas gemine caritatis: nō sit nobis requies nisi in extremis maris Nam si alibi requiem voluerimus: in mare precipitabimur Volemꝰ quousqꝫ finiatur mare. suspendamꝰ nos pennis gemine dilectionis ad deū interim spe volemus ꝛ illum finem maris spe fideli p̄meditemur Quis āt nos ꝑducat attendite: ille ipe cuiꝰ faciē irati volumus fugere: Quid enim sequitur: Si descendero in infernū ades si recipiam pennas meas in directū Recipiam inquit Ergo amiserat Recipiam pēnas in directū ꝛ habitabo in nouissima maris Etem̄ illuc manus tua deducet me: et adducet me dextera tua Hoc meditemur frēs carissimi hec sit spes nostra h̄ sit consolatio nrā: recipiamꝰ pennas per caritatem quas amisimus ꝑ cupiditatem Cupiditas em̄ viscū fcā est pennarū nrārū: elisit nos de libertate aeris nostri id ē aurarū illarū liberarū spūs dei Iñ elisi ꝑdidimus pēnas ꝛ fuimꝰ quodāmodo captiuati in aucupis ptāte iñ nos sanguine suo redemit quē fugimꝰ vt caperemꝰ Nutrit nobis pēnas de p̄ceptis suis: erigimus iā eas sine visco Nō amemꝰ mare: sed volemꝰ in extrema maris Nemo trepidet sed nemo de pēnis suis p̄sumat qꝛ ꝛ pēnati .n ipe erigat nisi ipe deducat p̄cipitamur in ꝓfunda maris lassati ꝛ fatigati: quasi presumentes de viribꝫ nostris Opꝰ ergo est vt habeamꝰ pēnas. ꝛ opꝰ ē vt ipe deducat: adiutor em̄ noster ē Habemꝰ liberū arbitriuꝫ sed ipo libero arbitrio quātum possumꝰ ñ nos adiuuet qui iubet: Etem̄ illuc manꝰ tua deducet me ꝛ adducet me dextera tua Et ꝯsiderans longinquitatē vie qd sibi dixit: Et dixi fortasse tn̄bre cōculcabūt me Ecce em̄ iā credidi in xp̄ꝫ iā erigor duabꝫ alis gemine caritatꝫ ꝛ habūdat iniqtas hꝰ seculi ꝛ qm̄ habūdauit iniqtas. refrigescet caritas multoꝝ. sic dixit dñs: qm̄ habūdauit iniqtas refrigescet caritas multorū sic dicit dñs In ista vita int̄ tāta scandal: inter tā m̄lta pccā int̄ tātas turbas cotidianarū tēptationū cotidianarū suggestionū malarū qd facio inquit quō ꝑueniā ad extrema maris: Audio tribiliter a dño: qm̄ habūdauit iniqtas. refrigescet caritas m̄ltorum Deniqꝫ subiecit Qui ꝑseuerauerit vsqꝫ in finē h̄ saluꝰ erit Attendēs longitudinē vie dixi m̄ fortasse tn̄bre cōculcabūt me Et nox illumiātio in delicijs meis Fcā est nox illumiātio qꝛ in nocte me desperauerā posse tn̄sire tātum mare ꝛ tantā viam superare ꝛ veniē ad extremum ꝑseuerando vsqꝫ in finem Gracias illi q me q̄siuit fugitiuū q terga mea flagelli pla-

ga percussit: qui me vocando ab in-
teritu revocavit. q̇ fecit m̄ illumina-
tam noctē Nox est em̄: q̄diu ista vi
ta agitur Quō est nox illumiāta: Qꝛ
cristꝰ descendit in noctē: accepit cris
tus carnē de isto sc̄lo. illumiāuit no-
bis noctem Perdiderat em̄ dragmā
mulier illa: accendit lucernā Sapien
tia dī pdiderat dragmā Quid ē drag
ma: Nūmus: in quo nūmo ymago
erat ipiꝰ impatoris nostri Factꝰ est
em̄ hō ad ymaginem dei: et perierat
Et quid facit mulier sapiens: Accen
dit lucernam Lucerna de luto est sed
habet lucē q̈ inueniatur dragma Lu-
cerna ergo sapiētie caro xpi de luto
facta est: sed v̄bo suo lucet ⁊ inuenit
perditos Et nox illuminatio in deli-
cijs meis Facta est m̄ nox in delicijs
Delicie nostre xpūs Videte quemad
modum de illo mō gaudeamus Cla
mores isti vestri. gaudia vestra vn-
de sunt nisi in delicijs: Vn̄ āt iste deli
cie nisi qꝛ nox illumiāta est nisi qꝛ do
minus xp̄s nobis predicatur: Quia
q̄siuit vos an̄q̄m q̄reretis eū: et inue
nit vos vt inueniretis eū Et nox illu
minatio in delicijs meis Qm̄ tene
bre nō obtenebrabuntur a te Tu er-
go noli tenebrare tn̄bras tuas ⁊ deꝰ
illas nō tenebrat sed magis illumiāt
qꝛ illi dictum est in alio psalmo tu il-
lumiābis lucernam meā: dn̄e deꝰ me
us illuminabis tenebras meas Qui
aūt tenebrāt tenebras suas q̄s deꝰ n̄
tenebrat: Hoiēs mali hoiēs peruer
si cū peccant vtiqꝫ tn̄bre sunt: dū nō
cōfitentur pccā sua q̄ fecerunt: sed in
super defendūt tenebrant tenebras.
Ergo iā si peccasti in tenebris es: sed
cōfitendo tenebras tuas mereberis
illuminari tenebras tuas: defenden
do aūt tenebras tuas tenebrabis te-
nebras tuas Et q̄n euadis a duplici-
bus tn̄bris. qui in simplicibꝫ labora-
bas: Vn̄ aūt dn̄s nō tenebrat tn̄bras
nostras: Quia nō nos sinit impuni
ta habere pccā: flagellat nos in istis
laboribꝫ ⁊ erudit nos Tota ista mi-
seria generis humani in q̄ gemit mū
dus: noueritis frēs qꝛ dolor medici
nalis ē non sententia penalis Videtꝫ
qꝛ dolor vbiqꝫ. vbiqꝫ metꝰ: vbiqꝫ ne-
cessitas vbiqꝫ labores Crescit auari-
cia: sed in malis Si ad hoc deꝰ h̄ tali
bus flagellis erudit nos. vt nō tene-
brentur tenebre nrē. agnoscamꝰ nos
sub pena flagelli eē et bn̄dicamꝰ deū
miscentem iā amaritudines dulcedi
ni vite tp̄alis ne tp̄alium deliciarum
delectatione cecati nō desideremus
delicias eternas: nec velimus finire
mare ⁊ habitare in nouissimo maris
Seuiant ergo fluctꝰ maris: quanto
plus seuiunt fluctꝰ maris tanto se il
la cū pēnis columba suspendit Non
ergo tenebrat deꝰ tenebras nostras
q̇ miscet flagella pccis nr̄is ⁊ amari-
tudines p̄uis dulcedinibꝫ nr̄is Nos
nō tenebremꝰ tn̄bras nrās defendē
do pccā nrā. ⁊ nox illuminatio in de
licijs nr̄is. qm̄ tn̄bre non obtenebra
būtur a te Et nox tanq̄ dies illumiā
bitur Nox tanq̄ dies. dies nob̄ p̄speri
tas seculi. nox nob̄ aduersitas seculi
Sed si ɔgnoscamꝰ ob meritū pccōꝝ
nrōꝝ nos aduersitates pati ⁊ dulci
a nobis sīt flagella patris ne sit ama-
ra sentētia iudicꝫ: sic habemꝰ tn̄bras
noctis huiꝰ quomodo lumen noctis
huiꝰ Si nox ē quō ibi lux ē: Nox est
qꝛ erratur h̄ a genere huāno Nox ē
qꝛ nōdum venimus ad illū diem quē
nō coartat hesternꝰ ⁊ crastinus: sed
est dies perpetuꝰ sine ortu qꝛ sine oc
casu Nox ē ergo hic: sed quādam lu
cem nox ista habet suam et tenebras
suas Quare sic generaliter nox dixi-

mus q̄ est lux noctis huiꝰ: Prosperi
tas ⁊ felicitas seculi gaudiū tempale
honor tpalis . quasi lux est noctis hꝰ
Aduersitas āt ⁊ amaritudo tribula-
tionū vel ignobilitas : tanq̄ꝫ tenebre
sunt noctis huiꝰ In hac nocte in hac
mortalitate vite huāne hn̄t hoiēs lu-
cem . hn̄t hoiēs tenebras : lucē pros-
peritatem . tenebras adūsitatem Sꝫ
vbi venerit dn̄s xp̄us et habitauerit
aiām per fidem . ⁊ ꝓmiserit aliam lu
cem ⁊ inspirauerit et donauerit paci
entiam ⁊ monuerit hoiēm nō delec-
tari ꝓsperis ne frangatur adūsis in
cipit hō fidelis indifferenter vti mū
do isto . nec extolli qn̄ res prospe ac-
cidunt nec frangi qn̄ res adūse sunt .
sed vbiqꝫ dn̄m bn̄dicere . nō soluz qn̄
habūdat sed eciā qn̄ amittit . nō soluz
qn̄ sanus est sed eciam qn̄ egrotat vt
fit in illo vera illa cantatio Bn̄dicam
dn̄m in omni tp̄e semper laus eiꝰ in
ore meo Si ergo sp̄ ⁊ qn̄ lucet nox ⁊
qn̄ obscura ē nox ista . qn̄ arridet ꝓs
peritas . qn̄ tristis est aduersitas . sp̄
fit laus eꝰ in ore tuo : ⁊ fiet tibi quod
mō dictū est Sicut tenebre eiꝰ ita
⁊ lumen eiꝰ Nō me cōculcant tene-
bre eiꝰ : q꞉ non me extulit lumen eiꝰ .
Ecce habes lumē ipiꝰ in iob Habū-
dabat omnibꝫ rebꝫ lux noctis ipius
Diuicijs ꝓma describitur quātis re-
bus ⁊ quāta copia redūdabat : lux e-
rat noctis eiꝰ Putauit inimicꝰ prop
terea illū talem virū colere deū q꞉ il-
la omnia donauerat ei : et petiuit vt
auferrētur ab eo Facte sunt tenebre
noctis illiꝰ q̄ primo habebat lucē : no
uerat tn̄ ille siue lux ibi eēt siue tene-
bre illā noctē eē in qua peregrinare-
tur a deo suo : ⁊ habebat interiorē lu
cem ipm̄ deum suū . per quā lucē inte
riorem indifferenter haberet siue te
nebras noctis illiꝰ siue lucē Propte

rea qui in luce noctis illiꝰ id est in re
rum habundātia colebat deum abla
tis illi omnibus rebꝫ . postea q̄ꝫ facte
sunt tenebre illiꝰ quid dixit ille : Do-
minꝰ dedit dominꝰ abstulit . sicut do
mino placuit ita factum ē . sit nomē
dn̄i benedictum In nocte sum qua-
dam vite huiꝰ . dominus meus inq̄t
habitat cor meū . illumiāuit michi cor
meum solacijs quibusdam nocte is-
ta . qn̄ dedit copiam rerū tp̄alium . sb
traxit ipam lucem tp̄alem et quasi te
nebrata ē nox sed q꞉ sicut tenebre eiꝰ
sic ⁊ lumen eiꝰ . dn̄s dedit dominꝰ ab
stulit sicut dn̄o placuit ita factuꝫ est :
sit nomen dn̄i bn̄dictū Non sum tris
tis in nocte hac : q꞉ sicut tenebre eiꝰ
ita ⁊ lumē eius . vtrūqꝫ transit et qui
gaudent tanq̄ꝫ non gaudentes sint ⁊
qui flent tanq̄ꝫ non flentes sint q꞉ si-
cut tenebre eiꝰ ita ⁊ lumen eꝰ Qm̄
tu possedisti renes meos dn̄e Non
sine causa sicut tenebre eiꝰ sic ⁊ lumē
eius . intus est possessor qui nō soluz
cor tenet sed eciam renes nō solū co
gitationes sꝫ eciā delectationes Ipe
possidet vnde me delectaret aliquid
lucꝫ in nocte : ip̄e tenet renes meos n̄
noui delectari nisi de luce īteriore sa
pientie ipius Quid ergo : Non delec
taris de prospitate rerū . de felicitate
temporum de honoribus de diuicijs
de familia : Non delector inq̄t Qua
re : Quia sicut tenebre eius ita et lu-
men eius Vnde tibi ista indifferētia .
vt sicut tenebre eius sic sit tibi et lu-
men eius : Vnde : Quoniam tu pos-
sedisti renes meos domine : Sus-
cepisti me de vtero matris mee Dū
eēm in vtero mr̄is mee nō indifferē-
ter habebā tenebras illiꝰ noctis ⁊ lu
cē illiꝰ noctis Etem̄ vterꝰ mr̄is mee
ꝯsuetudo ciuitatis mee fuit Que est
illa ciuitas : Que nos progenuit in

captiuitate Nouimus babiloniã illã de qua hesterno die locuti sum⁹: vñ pficiscuntur oēs qui credunt ⁊ suspirant illi luci ihrlm celesti Ego ergo dixi ex vtero mrīs mee suscept⁹ sum a dño: inde michi tñbre noctis hui⁹ ⁊ lux hui⁹ indifferenter facte sūt Qui aūt in vtero matris illius babilonie gaudet psperis seculi. frangitur aduersitatibꝫ seculi. nō nouit gaudē nisi aliquid psperum eueniat scdm tēpus nec nouit cōtristari ṅ aliquid aduersum eueniat scdm temp⁹ Iã exi de vtero babilonie incipe cãtare ymnum dño: egredere et nascere. suscipiet te de⁹ ex vtero matris tue Quis deus: Deus ille apostoli pauli q̄ dixit: cū āt placuit deo qui me segregauit de vtero matris mee. pdicare filium suum in me Que em̄ erat mater ei⁹: Synagoga Et ibi qd didicerat ṅ qd habebant ⁊ didicerant ipi iudei et ipe ppl's: Nomen in illis remãserat laudis dei: fcã aūt in eis nō inueniebantur Erant in eis vba dei q̄si folia in arbore: ⁊ fructus nusq̄m Talē arborem fici sicut nostis cū dñs inuenisset: maledicto arefecit Inuenit eī in ea folia ⁊ fructum nō inuenit: quãdam nobis arborem figurabat Nã fructuū eoꝝ tēpus nōdum erat Qd oēs hoiēs nouerant. artifex celi ⁊ terre nō nouerat: Ergo ille qui paulū segregauit ab vtero matris sue ipse et nos segregauit ab vtero matris nostre Cui⁹ matris nrē: Babilonie illi⁹ Suscepti ergo ex vtero illo. iam incipiamus habere alteram spem Promisit frēs. quare gaudetis: fructus facite positi in alia spe Iã ṅ nouim⁹ malum ṅ offendere deū ⁊ nō perduci ad illa q̄ pmisit: nec nouim⁹ bonū nisi pmereri deū et perduci ad illa q̄ pmittit Quid illa bona mūdi huius ⁊ mala mūdi hui⁹: Indifferenter habeam⁹: qꝛ iam suscepti ab vtero matris nostre indifferenter ea hñtes dicimus. sicut tenebre ei⁹ sic ⁊ lumē e⁹ Nec felicitas seculi nos btōs facit: nec aduersitas miseros Opus ē iusticiam tenere. fidem diligere sperare in deum: diligere deum diligere primum Post istos labores habebim⁹ indefessam lucē habebim⁹ diem sine occasu Transit q̄cquid est in ista nocte lucidum ⁊ tenebrosum: q̄m tu possedisti renes meos dñe suscepisti me ex vtero matris mee Confitebor tibi dñe q̄m terribiliter mirificat⁹ es Terribiliter mirificatus es: eo ipo q̄ te miramur tu terribilis es cum tremore gaudem⁹ Timemus em̄ ne de donis tuis nos extollentes: per superbiam mereamur amittere qd humilitate pcepim⁹ Cōfitebor tibi dñe q̄m terribiliter mirificat⁹ es: mirabilia opera tua de⁹ Et aiã mea cognoscit valde Iã cognoscit aiã mea valde q̄m suscepisti me ex vtero mrīs mee Antea vo mirificata ē scientia tua ex me: inualuerat nec poterã ad illã Ergo ex me inualuerat nec poterã ad illam Vñ mō aiã mea cognoscit valde nisi qꝛ nox illuminatio in delicijs meis est. nisi qꝛ venit michi grã tua ⁊ illuminauit tñbras meas. nisi quia tu possedisti renes meos. nisi qꝛ tu suscepisti me ex vtero mrīs mee. Nō est absconditū os meū a te qd fecisti in abscondito Os suū dicit qd vulgo dicitur ossum: latine os dicitur h̄ in greco inuenitur Nã possem⁹ h̄ putare os eē ab eo qd sunt ora: nō os corrupte ab eo qd sunt ossa Non ē ergo absconditū inquit os meū a te qd fecisti in abscondito Habeo in abscōdito qddam ossum: sic em̄ potius loquamur Meli⁹ est vt reprehendant

nos gramatici. q̄ȝ nō intelligāt po-
puli. Ergo est inquit quoddā ossum
meum intus in abscondito. Tu fe-
cisti intus ossum michi in abscōdito
ꝛ nō est abscōditum a te: In abscō
dito em̄ fecisti. sed nūq̄d ꝛ tibi h̄ ab-
scondisti? Hoc ossum meū factum
a te in abscōdito homiēs nō vident
homiēs nō nouerūt. tu autem nosti
q̄d fecisti Q̄d ergo os dicit frēs?
Queramus illud. in abscōdito est:
Sed quia xp̄iani in nomine domini
xp̄istianis loquimur. modo inuēi
mus q̄d sit ossum huiusmodi. Fir-
mitas q̄dā ē interior. quia in ossib⁹
firmitas ꝛ fortitudo intelligitur:
Est ergo quedam anime īterior fir
mitas vbi non frangitur Quelibet
tormēta quelibet tribulationes q̄li
bet huius seculi aduersitates vndi-
q̄ȝ seuiāt. illud q̄d de⁹ in abscondito
fecit firmū in nobis frangi nō po-
test nō cedit: A domiō em̄ facta est
quedam firmitas paciētie nostre. d̄
qua dicitur in alio psalmo. verump
tamē d̄o subicietur anima mea. q̄m
ab ipso patiētia mea: Et attēde apl'ȝ
paulū hn̄tem intus h̄ genus firmi-
tatis Quasi tristes inquit. semp āt
gaudētes Vnde q̄si tristes? Contu
melijs obprobrijs p̄secutiōib⁹. fla-
gellis plagis carceribus cathenis la
pidib⁹: Quis nō eos miseros tunc
existimaret? Nec illi ipsi p̄secutoēs
seuirēt in eos. nisi putarēt eos mi-
seros fieri p̄secutiōibus suis: Illi ei
eos ex sua infirmitate coniciebant.
qui nō habebant ossum absconditū
interius. Illi vero qui habebant ho
mibus foris tristes videbantur. in
tus aūt gaudebant deo cui nō erat
abscōditum os ipsorum quod fece
rat in abscondito Aperit aūt hoc os-
sum in abscōdito factum a d̄o idem
apl's paulus hūs v̄bis. nō solū āt in
q̄t sed etiā gl'amur in tribulatiōib⁹:
Parum est quia nō es tristis. sed ꝛ
gloriaris? Sufficiat tibi tristem nō
esse Pax est inquit xp̄ianis. tale os-
sum michi fecit in abscōdito. vt pa-
rū sit nō frangi nisi etiā gloriar: Vn̄
gloriaris? In tribulatiōib⁹ scientes
quia tribulatio paciētiam opatur:
Vide quomodo formata sit illa īfir
mitas intus in corde. sciētes q̄m tri
bulatio paciētiam opatur. paciētia
p̄batioēm. p̄batio spem. spes aūt
nō cōfundit. q̄m caritas dei diffusa
est in cordibus nostris p̄ sp̄m sc̄m
qui datus est nobis. Sic formatuȝ
atq̄ȝ firmatum est ossum illud abscō
ditum. vt faciat nos etiam gl'ari in
tribulatiōibus: Sed videmur hōi-
bus miseri. q̄a abscōditū est ab eis
quod habemus intrinsecus Nō est
abscōditum os meū a te q̄d fecisti i
abscōdito: Et substātia mea i in-
ferioribus terre. Ecce in carne est
substantia mea. in inferioribus est
substātia mea. ꝛ habeo tamen ossuȝ
intrinsecus quod formasti. q̄d faci-
at me nō cedere ōib⁹ p̄secutorib⁹ in
ferioris huius regiōis: Vbi est ad-
huc substantia mea? Quid em̄ mag
nū est si fortis est angelus? Mag-
nū est vt fortis sit caro Et vn̄ fortis
caro? Vn̄ forte vas fictile. nisi q̄a fac
tū est tibi ossum in abscōdito? Et s̄b
stantia mea in inferioribus terre.
Quid de illis qui minus firmi sunt?
Loquitur em̄ vt iam commendaui
xp̄istus. sed multa dicta sunt ex per
sona corporis Audi ꝛ ex persona ca-
pitis. ꝛ non quasi distinguit vt in-
ducat ipsas personas modo caput
modo corpus. Si em̄ distinguit vt

inducat ipsas psonas modo caput modo corpus. si em distinguit qsi di uidit nō erūt duo in carne vna. Si ąt duo sunt in carne vna. nolite mirari si duo sunt in voce vna: Quādo dn̄s noster ihesus xpristus passus est. discipuli nōdum habebant illud ossum interius. nōdum illis erat firmatum robur paciētie. ꝛ latebāt se. nesciebāt vires suas. ꝛ ausus est petrus pmittē societatem mortis cuꝫ domini passione. ꝛ nō se nouerat egrotus. medicus ąt nouerat egrotū Quid aūt factum est: Tecū inqt vsqꝫ ad mortem: Amen dico tibi. pꝰ qꝫ gallus cātet ter me negabis Responsio medici verior inuēta est. qꝫ egroti presumptio De hijs ꝙ dicit. n̄ est a te abscōditum os meū qd̄ fecisti in abscōdito. in quibus est ip̄m os firmatū intrinsecus. ꝛ maxiē robur passiōis ip̄o dn̄o deo nostro ꝛ saluatore ihū xpristo. q cū voluit sedit. cū voluit surrexit. cum voluit dormiuit. cū voluit euigilauit. Quia potestatem inqt habeo ponēdi aiām meam. ꝛ potestatē habeo iterꝫ sumēdi eam: Quid de illis in quibus nō eąt fortitudo illa formata atqꝫ firmata quid de illis dicat: Vide quid dicat deo patri: Imꝑfectum meū viderūt oculi mei: Imꝑfectum meū petrum meū pollicentem ꝛ negātem. presumētem ꝛ deficientem. viderūt tamen oculi tui eum: Nam qꝫ eum ꝛ ip̄e dominus respexit sicut scriptū est in euangelio· iam post terciā negationem cōmonitus qd̄ ei p̄dixerit dominus. exijt foras ꝛ fleuit amare. fletus ille de respectione dei fuit. quia imperfectum meum inqt viderunt oculi tui: Nam ille imꝑfectus titubans in domini passione

pculdubio periret. sed viderūt eum oculi tui. nō solum ip̄m sed ꝛ ōnes qui imꝑfecti fuerūt. donec xpristi resurrectione firmarentur Apperuit em̄ oculis eoꝝ nō perisse in domino quod mortuū erat. ꝛ factū ē os illud in abscōdito eoꝝ vt nec ipsi iā timerēt mori. Imꝑfectū meū viderūt oculi tui: Et in libro tuo oēs scribētur. Nō solū pfecti sed etiam imꝑfecti nō timeāt: Imꝑfecti tm̄ pficiāt. ne qa dixi nō timeāt. amēt imꝑfectioēm. ꝛ ibi remaneāt vbi inuēti sunt Tātum pficiāt qꝫtū in ipsis ē Cotidie addāt cotidie accedant. tm̄ a corpe dn̄i nō recedāt. vt in vno corpore ꝛ in hijs mēbris compaginati possint mereri de se dictam esse vocem istam. imꝑfectū meū viderunt oculi tui ꝛ in libro tuo om̄s scribēt: Per diem errbūt ꝛ nemo in eis: Dies hic adhuc erat dn̄s noster ihs xpristus. vnde dicebat. ambulate dum diem habetis Sed p diem errabāt imꝑfecti ipsius. Putauerunt ꝛ ipsi dn̄m nostrum ihesum xp̄m tātummodo hominem esse. non habere in se occultam diuinitatem. non esse occulte deum. sed hoc solū esse quod videbatur. hoc ꝛ ipsi putauerūt: Nam ꝛ ipse petrus. de illo em̄ potissimum loquimur in quo nobis etiam non desperate firmitatis exemplum propositum est. dixeāt domino idem petrus cum interrogasset quid illum dicerent homines. tu es xpristus filius dei viui. ꝛ dixerat ei dominus. beatus es symō bariona. quia non tibi reuelauit caro et sanguis sed pater meus qui in celis est: Quare: Quia dixerat eum filium dei. Ibi paulopost eodē loco i ipsa cōtextione v̄boꝝ cepit dn̄s de

passiōe sua futura dicere .i. āt petrꝰ qui iam illū cōfessus fuerat filiū dei: timuit ne sicut filius homīs morēt: Erat ⁊ filiꝰ dei. erat ⁊ filiꝰ hōis. filius dei in forma dei equalis patri. filius homis in forma serui qua minor est prē: Venturus erat ad passionē vti ꝙ ex forma serui: Quid timuit petrꝰ: Ne in forma serui periret forma dei. ⁊ nō potius presumpsit. q̇a ex forma dei reuiuisceret forma serui. Ait illi Absit a te dñe. ꝓpicius tibi esto Et dñs qui illum beatum dixerat in illa voce vade post me sathanas inquit. neqꝫ em̄ sapis q̄ dei sunt sed que hoim sunt: Jam dudum q̇a dixerat tu es xpristus filius dei viui audiuit nō tibi reuelauit caro ⁊ sanguis sed pater meus qui in celis est ideo beatꝰ. modo āt q̇a nō ex pr̄is reuelatione sed ex carnis infirmitate respōderat sathanas appellatꝰ ē. nō sapis que dei sunt sed que hoim. Et hic erat xp̄s. frēs iter illos ābulauerat. vētis imperauerat. an̄ oclos ipsorum fluctus calcauerat. ante oculos ipoꝝ quatriduanū mortuum suscitauerat. an̄ oclos ipoꝝ tāta miracula feceāt. ⁊ tn̄ trepidauerūt in passione eius. q̄si amisissent eum de quo frustra p̄sumpserāt. sed ꝑ diem errabant ⁊ nemo in eis. Nemo ꝓrsus. nec ipse q̇ dixerat. tecum vsqꝫ ad mortem: Dixerat em̄ illis. veniet hora vt me relinquatis solum. ⁊ eat vnusqsqꝫ in viam suā. sed nō sum solꝰ quia mecū est pater. Cū illo erat pater ⁊ ipse cum patre. ⁊ in illo pater ⁊ ipse in patre. ⁊ ipe ⁊ pater vnū. ⁊ illi timuerūt cū moretur: Quare. nisi quia per diem errauerūt ⁊ nemo fuit in eis: Per diem errabunt ⁊ nēo in eis: Sed quid est errabunt per diem: Nūquid peribūt: Et vbi est. imperfectum meum viderunt oculi tui. ⁊ in libro tuo om̄s scribētur: Ergo quādo ꝑ diem errauerūt: Cū hic positum dn̄m nō intellexerunt: Et quid sequitur: Michi aūt valde honorificati sunt amici tui deus: Idem ipsi qui ꝑ diem errauerūt. et nemo in eis fuit. amici tui facti sunt ⁊ valde michi honorificati sunt Factum est in eis os illud post resurrectionem domini in abscondito. ⁊ ꝓ eius nomine passi sunt. in cuius passione trepidauerūt Michi aūt valde honorificati sunt amici tui deus. Valde confortati sunt principatꝰ eorum. Facti apostoli. facti duces ecclesie. facti arietes ducentes greges. valde cōfortati sunt principatus eorum: Dinumerabo eos. et super arenam multiplicabūtur: Per illos qui per diem errauerūt ⁊ nemo erat in eis. ecce nata est tāta multitudo. que iam sicut arena numerari nō potest nisi deo. Dixit em̄ super arenam multiplicabūtur. ⁊ tamen dixerat. dinumerabo eos: Illi ipsi numerati super arenam multiplicabūtur Ei quippe arena numerata est. cui numerati sunt capilli capitis nostri Dinumerabo eos ⁊ super arenam multiplicabūtur: Exurrexi ⁊ adhuc sum tecum Exurrexi ⁊ adhuc sum tecū q̇d est: Jam passus sum inq̄t. sepultꝰ sum. ecce surrexi ⁊ adhuc me intelligūt secū Adhuc tecū sum. id ē nōdū cū ipsis q̇a me nōdū agnoscūt Sic em̄ legit' in euāgelio. q̄ post resurrectioēm dn̄i nr̄i ihesu xp̄i sibi apparētē nō cōtinuo cognouerūt Est ⁊ alius sensus. exurrexi ⁊ adhuc sum tecū. vt h̄ tēpꝰ significaē voluerit quo adhuc in occulto est

ad dexteram pris. anteq̄ reueletur in claritate qua venturus est ad iudicandum de viuis ⁊ mortuis: Et deinde dicit q̄d interea per totum hoc tempus dum iam resurrexit ⁊ adhuc cū patre est. patiatur hic per cōmixtionem peccatoꝝ in corpe suo quod est ecclesia ⁊ per sepationem hereticoꝝ: Seq̄tur enim ⁊ dicit: Si occideris deus peccatoēs viri sanguinū declinate a me Qm̄ dices in cogitatiōe accipiēt in vanitate ciuitates suas: Videtur sic cōnecti ordo vboꝝ. Si occideris deus peccōres. accipiēt in vanitate ciuitates suas Sic enim occisos vult intelligi. cuz per supbiā qua ītumescunt amittūt grām qua viuūt. Spūs enim scūs discipline effugiet fictum. ⁊ auferet se a cogitatiōibus q̄ sunt sine itellectu. Sic occidūtur peccōres. q̄a obscurati intelligētia alienātur a vita dei: Amittūt enim cōfessionem propter elationem. atq̄ ita in eis occisis fit q̄d scriptū est. a mortuo homine tanq̄ qui non sit perit cōfessio. ⁊ sic accipiunt i vanitate ciuitates suas. id est pplos suos vanos eoꝝ vanitatem sectātes. cum inflati iusticie nomiē psuadēt. vt disrupto vnitatis vinculo eos tanq̄ iustiores ceci ⁊ iperiti sequātur Et quia plerumq̄ hinc inueniunt occasionem sepandi se ab vnitate xpristi. dum malos accusant cū quibus se communionem nolle hrē confingunt. ⁊ quiafieri potest vt nō tantum infament innocētes quos tanq̄ malos se fugere simulant. sed etiam vera de quibusdam malis suis similibus dicāt inter quos triticū xpristi seruato vnitatis vinculo gemit. propterea interposuit. viri sanguinū declinate a me. qm̄ dices i cogitatione accipiēt in vanitate ciuitates suas. id est ideo seducēt in sepationem propriam pplos suos vāitate propria corrūpēdos. q̄a tu in cogitatione dices. viri sanguinum decliāte a me. vt scilicet merito supbie peccatores in spū occisi. propterea citates suas hoc est pplos suos inuanum accipiāt. hoc est in erroris vanitatē sepādo trāsducāt. ⁊ quasi offensi cōmixtione paleaꝝ. disrupta vnitate triticū deserant. q̄a ipm triticum id est bonos fideles monet vt an̄ ventilationem q̄ nouissima futura est. non apte se a malis segregēt ne adhuc eis commixtos deserāt bonos. sed per bonam conuersationem ⁊ dissimilitudinem vite quodammodo tacite illis dicat corpus xpristi. viri sanguinum decliāte a me: Hoc enim eis voce dei dixit. que vox in cogitatione est. sicut eam deus dicit. in cogitatiōe sancti populi sui: Viri autē sanguinum q̄ sunt. nisi qui oderunt frēs: Sicut iohānes dicit. q̄ odit fratrem suum homicida est: Hoc ergo nō intelligentes occisi peccōres quomodo dicat deus malis in cogitatione bonorum. viri sanguinū declinate a me. accusant in eis communionem malorum. ⁊ se per has calumpnias sepando accipiūt in vanitate ciuitates suas Hec vox que modo in cogitatione bonoꝝ dicitur malis. apta erit in illa die. quādo eis dicetur a capite ipso nostro. numq̄ noui vos discedite a me oms q̄ opamini iniq̄tatem Nūc autem dicit corpus xpristi q̄d ē eccl'a Quid ē q̄ m̄ calūpniātur supbi. q̄si me maculēt aliena pccā. et proptēa sepādo se accipiūt i vanitate citates suas: Quōne eos q̄ oderāt te odio habui: Vt q̄d a me peioēs exigūt etiā corpalem a malis sepatio

21

nem. vt añ temp⁹ messis simul cum zizaniis eradicetur et triticum. vt añ temp⁹ vētilationis pdam sustinēti am tolerādi paleam. vt añq̄ oia genera piscium ad finem seculi tanq̄ ad litus sepandi pueniant rechia pacis vnitatis q̄ disrumpam: Nūqd malorum sunt sacramēta que accipio: Numqd eorum vite factis q̄ cōmunico cōsentiēdo: Nōne eos qui oderant te dñe odio habui: Et super iimicos tuos tabescebam: Nōne cum zelus domus tue cōmedēt me videbam insensatos et tabescebam: Nōne et tedium detinebat me a peccōrib⁹ derelinquētibus legem tuam: Qui em̄ sunt inimici tui. nisi q̄ vita sua indicāt q̄ oderint legē tuam: Hos ergo cum odissem. cur m̄ calumpniātur q̄ accipiūt in vanitate ciuitates suas. q̄ michi imputari possint eorum pccā quos oderam. et super q̄bus zelo dom⁹ dei tabescebam: Sed vbi est diligite iimicos vrōs: An q̄a vestros dixi nō dei: Benefacite inquit eis qui oderūt vos. non ait qui oderūt deum Ideo iste secutus dixit. nōne eos q̄ oderūt te dñe odio habui. nō dixit. qui oderūt me et sup inimicis tuis tabescebam. tuis dixit nō meis. Sed qui nos ppterea oderūt et ppterea inimici nobis sunt q̄a deo seruimus: quid aliud q̄ eum oderūt. et ei⁹ inimici sunt: Numq̄d ergo tales inimicos nostros diligē nō debem⁹: Aut nō pp̄ter deū psecutionem patiūtur. q̄bus dicitur orate p psequētibus vos: Ergo attēde q̄d sequtur Perfecto odio oderā illos Quid ē pfcō odio: Oderā i eis iniqtates eorum. diligebā cōditioēm tuam: Hoc ē perfecto odio odisse. vt nec propter vicia homines oderis. nec vicia propter homines diligas: Nam iñ q̄d adiūgat: Inimici facti sūt m̄ Nō iam tm̄ dei. sz suos inimicos oñdit Quō ḡ in eis ipleuit et q̄d ipe dixit. nōne eos q̄ oderāt te odio habui. et q̄d dñs pcepit. diligite iimicos vestros: Quō impleuit h̄. nisi illo pfecto odio. vt hoc in eis oderit q̄d iniq̄ sūt. h̄ diligat q̄d hoiēs sūt: Nam et tpe veteris testamēti q̄ visibilibus suppliciis carnalis ppl's coercebat homo ad nouū testamētū p intelligētiā ptinēs famul⁹ dei moyses. q̄mō oderat pccōres. cū p eis orabat et quō nō oderat cū eos occidebat. nisi quia pfecto odio oderat eos: Ea nāq̄ in pfcōne sic oderat iniqtatem quā puniebat. vt diligeret huāitatē p q̄ orabat Cum ḡ corp⁹ xp̄isti ab impiis et iniquis eciam corpaliter in fine sepādū nūc inter eos interim gemat. et cum illi occisi pccōres tāq̄ de malorum cōmunione bonis calūpniādo. et se quasi p occasionem malorum magis a bonis et innocentibus sepando. sic accipiēt in vanitate ciuitates suas. vt multi mali adhuc restent q̄ eorum sepationem non sequātur. sed a bonis vsq̄ in finem tolerandi in eadem pmixtiōe remaneāt. q̄d inter hec agit corpus xp̄i. siue centenū siue sexagenū siue tricenum fructū afferēs cū tolerātia q̄d agit. prima xp̄i i medio filiarum sicut liliū i medio spiarum. q̄ sūt voces ei⁹. q̄ cōsciētia. q̄ spēs filie regis itrisec⁹: Ecce audi q̄d dicat Proba me deus et scito cor meū Tu de⁹. tu pba tu scito. nō homo nō hētic⁹ q̄ nec pbare nouit nec scire potest cor meum. vbi tu pbas et scis quia non conscientiam factis malorum et illi me putant contaminari posse peccatis aliorum. vt dum

ego in longinqua pegriãtione mea facio quod in alio psalmo gemo. id est cū hȳs qui oderāt pacem erā pacificus. donec pueniā ad illam visionem pacis qd interpretatur ihrlm. q̄ est mater oīm nr̄m ciuitas eterna in celis. ipsi litigādo ⁊ calūpniando se qꝫ sepādo accipiāt nō plane in eternitatem sed in vanitatem ciuitates suas: Proba ergo me deus ⁊ scito cor meū: Scrutare me ⁊ cognosce semitas meas: Ut quid hoc: Attēde qd sequitur: Et vide inquit si via iniquitatis in me est. ⁊ deduc me in via eterna: Scrutare inqt semitas meas. id est cōsilia ⁊ cogitationes meas. ⁊ vide si via iniqtatis sit i me. siue faciēdo siue cōsentiēdo. et deduc me in via eterna: Quid aliud dicit. qꝫ deduc me in xp̄o: Quid ē em̄ via etna. nisi qui est vita etna: Eternus em̄ est q̄ dixit. ego sum via veritas ⁊ vita Si ergo aliqd inueneris i via mea qd displiceat oculis tuis. q̄niam via mea mortalis ē. tu deduc me in via eterna vbi nulla est iniqtas qa ⁊ si qs peccauerit. aduocatū habemus apd prēm ihm xpristum. ipse est exoratio p̄ pccis nostris. ipse est vita etna sine pccō. ipse est vita eterna sine supplicio: Magna sacramēta frēs quō nobiscū loqtur spūs dei. quō nobis facit in hac nocte delicias Quid ē hoc rogamus vos fratres: Inde dulciora q̄ obscuriora: Cōficit nobis potionem ad amorē suum. quibusdā modis miris mirificat ipsa dicta sua. vt cum ea dicere mus q̄ iam noueratis. tñ qa ex illis locis eruebātur q̄ obscura videbāt. tāq̄ noua fieret ipsa cognitio: Nūquid nō noueratis frēs qa in ecclesia dei tolerādi sunt mali. ⁊ scismata nō sunt facienda: Nūqd nō iam sciebatis. quia intra illa rechia q̄ capiūt bonos ⁊ malos pisces pourādū est vsqꝫ ad litus. nec rechia rumpēda sē qa in litore sepabūt boni ad vasa et mali piciētur: Jam ista noueratis. v̄sus āt istos psalmi huius nō intelligebatis. expositū est qd non intelligebatis. ⁊ inouatum est quod noueratis:

Explicit ps cētesimus tricesimus octauus: Incipit ps cētesim⁹ tcesim⁹ nonus:

Asserūt dn̄i frēs ⁊ in ipsis domin⁹ oīm. vt istum psalmuꝫ afferam ad vos intelligēdū q̄ntum dn̄s doāt. Adiuuet orōnib⁹ vestris vt ea dicam q̄ optet me dicere ⁊ vos audire. vti ōnibus nobis vtilis sit sermo diuinus: Nō em̄ ōnib⁹ vtilis ē. qa nō est oīm fides. Fides āt sic est in anima. vt radix bona q̄ pluuiā in fructū ducit. pfidia vero ⁊ error diabolic⁹ ⁊ cupiditas mala radix oīm maloꝝ sicut radix spinaꝝ etiam dulcem pluuiā ad pūctioēs cōuertit: Quid habet psalmus iste credo cuꝫ cātaretur aduertisse vos. qm̄ cōqueritur ⁊ gemit ⁊ deo pcem fundit. inē malos cōstitutū corp⁹ xp̄i Eius em̄ vox est in dn̄i tali p̄phetia tāq̄ illius inopis id est egētis nōdū saciati esuriētis ⁊ sitiētis iusticiā. cui quedam saturitas p̄missa est in fine seruat. Interim hic nūc sitiat ⁊ esuriat. ⁊ gemat ⁊ pulset ⁊ q̄rat. pegriātiōis ille cebris nō delectetur: Nō putet patriam sclm. vn̄ vt liberaētur xp̄s aduenit. quia xpristus caput nostrum esse voluit. caput scilicet cuiusdā corporis Nō em̄ potest dici caput. vbi corp⁹ nullū ē cui sit caput. Proīn si caput xp̄s. ⁊ alicui⁹ corpis caput est

xpist⁹. corp⁹ illi⁹ capitis scā ecclesia est. in cui⁹ nos mēbris sum⁹ si caput nostꝝ diligim⁹. Audiamus ergo voces corpis xpisti. hoc est nostras si sumus in xpisti corpe. qa qsquis ibi nō fuerit. in eis erit intra quos illud corpus gemit Proinde aut in illo corpe eris vt gemas inter malos aut nō eris in illo corpe. ⁊ in eis eris inter quos malos gemit corp⁹ qd gemit inter malos. aut mēbꝝ xpisti aut hostis xpisti. Nec isti inimici ⁊ aduersarij corpis xpisti vno mō intelligūtur aut vno mō agūt Versipellis est em̄ q in eis regnat. ⁊ q eis vtitur tq̄ vasis suis Ceteꝝ multi ab illo liberātur ⁊ in corpus xpisti trāseūt. ⁊ qui sint ⁊ qd futuri sint nouit ille qui illos redemit sanguiē suo nesciētes Sūt aūt qdam pseuerātes in malicia sua. ad xpisti corpus nō ptinētes. ⁊ ipsi noti ei vtiq̄ cui nichil ignotum est: Interim illi qui iā cōpaginati sunt cū mēbris eius nōdū habentes resurrectionem futuram in qua perit omnis gemitus ⁊ laus succedit. in qua omnis tribulatio morietur ⁊ erit sine fine exultatio. nōdū ergo hn̄tes hoc in re sed tamē tenētes in spe. gemūt ex desiderio qdam ⁊ orāt se liberari ab omnibus malis inter quos necesse est viuere ⁊ bonis. nō em̄ separatio iam cuiq̄ tuta est. Illius em̄ erit separatio. qui nō nouit errare Quid est q nō nouit errare? Vt nec malū traiciat ad dexteram nec bonum ad sinistram: Nos aūt in hac vita difficile est vt nos ipsos nouerim⁹. q̄to minus debem⁹ de quoq̄ preproperam ferre sententiā: Quia si hodie malum nouimus cras qualis futurus sit ignoramus ⁊ forte quem vehementer odimus frater noster est ⁊ nescimus: Securi ergo odimus in malis maliciam. ⁊ diligimus creaturam. vt quod ibi fecit deus amemus. quod ibi fecit ipse homo oderimus Fecit em̄ de⁹ ipsum homiēm. fecit autem homo peccatum: Dilige quod fecit deus. odi quod fecit homo: Sic em̄ pseqris quod fecit homo. vt liberetur quod fecit deus:

¶ In finē psalm⁹ ipsi dauid:

Finem nō intēdas aliū. q̄ tibi ab aplo prestitutū est Finis em̄ legis xp̄s ad iusticiam omni credenti Ergo cum audis psalmū dicere in finē. corda cōuertātur ad xpm Tāq̄ em̄ pco psalmi ē tytul⁹ psalmi. veluti dicēs ecce veni. ⁊ inde dictur⁹ sum de xpisto cātatur⁹ Nam ⁊ ipsi dauid nō intelligo nisi ipm q factus est ex semine dauid scdm carnē Interim xp̄e genus cōgruit nomē. genus carnale dauid. genus spūale supra dauid. ⁊ nō solum añ dauid sed āte abrahā. nec añ abrahā tm̄ sed āte adam. nec añ adam tm̄ sed añ celum ⁊ terram. ante omnes āgelos. ante omnes potestates ⁊ v̄tutes. añ oīa visibilia ⁊ inuisibilia Quare? Quia vt hoc essent omnia p ipz facta sunt. ⁊ sine ipso factum est nichil Ergo qa ex semine dauid nō scdm diuitatem qua creator est ipsius dauid. sed secūdum carnem dauid dignat⁹ ē vocari in xphetia. in ipm finē intende. quia ipsi dauid canitur psalmus. et corporis ei⁹ vocē audi. ⁊ esto in corpe ei⁹ Vox quam audisti tua fiat. ⁊ ora ⁊ dic qd seqt²

¶ Psalm⁹.

Exime me dn̄e ab hoie maligno. Nō ab vno ſ ab ipo gn̄e nec a vasis tm̄ ſ ab ipo principe. id

est ab ipo dyabolo Quare em̄ ab ho
mīe ſi a dyabolo: Quia ⁊ ipe in figu
ra hō dictꝰ est: Veīt īimicꝰ hō ⁊ sup=
ſemiāuit zizania . ⁊ cū dixiſſent ſerui
ad prēmfamilias . nōne bonū ſemē
ſemiaſti vn̄ appuerūt zyzania. rn̄ſuꝫ
est inimicꝰ hō h̄ fecit: Ab isto ḡ hoie
maligno ora q̄ꝫtū potes vt libereris
q̄a nō est tibi colluctatio aduersus
carnem ⁊ ſanguiēm. ſꝫ aduersus pri
cipes ⁊ ptātes ⁊ rectores mūdi te=
nebrarꝝ harꝝ. id ē rcōres pccōꝝ quod
q̄dem ⁊ nos fuimꝰ. Nā audiuimus
modo vocē apostoli. fuiſtis aliquā
do tenebre nūc āt lux in dn̄o. Iam ḡ
lux facti nō in nobis ſed in dn̄o. ore=
mus nō tm̄ cōtra tenebras id ē con
tra pccōres q̄s adhuc dyabolus poſ
ſidet. ſed iam cōtra ipm principem
eoꝝ dyabolū q̄ opatᷣ in filijs diffidē
tie A viro iniusto erue me: Hoc ē
ab homine maligno. qd̄ est a viro in
iusto: Malignum em̄ ideo dixit q̄a
iniustū. ne forte aliquē iniustū bo=
nū eſſe putes: Sūt em̄ multi iniusti
q̄ſi nō nocētes. nō ſunt ſeui nō ſt̄ aſ=
peri. nō ſunt pſeq̄ntes ⁊ pſſuras ho
mibus faciētes . ſed tn̄ in̄ iniusti. q̄a
alio quodā mō luxurioſi ebrioſi vo
luptatibꝰ dediti Quō nulli nocet . q̄
ſibi nō pcit: Innocēs em̄ ille ē q̄ nō
nocet. nō āt q̄ ſibi nocet Tibi āt quō
potest nō nocē q̄ ſibi nocet: Sed rn̄
des In q̄ michi nocet: Nō em̄ inua
ſit rem meā aut appetiuit ſalutē me
am: Luxuria ſua paſcitur . ſuis vo=
luptatibꝰ delectatur . Sed ſi inquiā
tas habet voluptates ipſe inquinaᷣ
michi quid ptiēt cui moleſtus nō ē:
Nocet tibi ſaltē vel exemplo . quia
viuit tecum ⁊ ad quod agit inuitat:
Nonne cum eum vides forte in illiſ
ſordibus. pſperari duceris talium

delcātiōe factorum: Et ſi nō cōſentꝫ
ſaltem inueniſti qd̄ expugnes. Quo
modo ergo tibi nō nocebat qui la=
boraſ vincere quod fecit in corde tu
o: Malignꝰ ē ḡ ōnis iniustus . ⁊ ne
ceſſe est noxius ſit. ſiue ſit blādus. ſi
ue ſit ferox: Quiſquis in illū incur=
rerit. q̄ſquis laqueis eius fuerit cap
tus. inueniet q̄ꝫ ſit noxium qd̄ puta
bat lene: Etem̄ frēs ⁊ ſpine nō pun=
gūt in radicibꝰ Erue ſpinaſ de terra
cōtrecta radices ipaꝝ ⁊ vide ſi ſentꝫ
dolorem. tn̄ illud vn̄ dolorē ſentis
in ſupficie de illa radice pceſſit Ita=
q̄ꝫ nō vobis placeāt hoiēs q̄ſi lenes
⁊ blandi. amatores tn̄ carnalium vo
luptatum ⁊ inquinataꝝ cupiditatū
ſectatores n̄ vobis placeant . ⁊ ſi ad
huc videtur lenes . radices ſpinarū
ſunt. Nam talibꝰ factis p luxuriam
plerumq̄ꝫ effundūt quod habebant
Et quomodo querūt implere quod
effuderūt: Numquid iam pcūt ra
pinis ⁊ cogitationibus fraudiū om
ni generi malignitatis exquirende:
Iam vides malum hoiēm quē pu=
tabas antea lenem . quādo illum vi
debas inebriari bonꝰ erat . mō iam
furem videbas latronem. times. p
ceſſerūt ſpine de illis radicibus. Qn̄
ſentiebas lenes radices ſpinaꝝ. tūc
ſi poſſes incendēs: ⁊ nō eēt vn̄ pce=
deret qd̄ te mō pūgeret. Proin̄ frēs
mei corpus xpriſti vel mēbra xpi ge
mētia inter tales malos quoſcum=
q̄ꝫ videtis pclives ferri in malas li=
bidines ⁊ in pniciosas voluptates.
tūc reprehendite ⁊ tūc caſtigate. tūc
vrite: Incendatur radix ⁊ non ē vn̄
ſpina pcedat. ſi autem nō potueri=
tis: certi eſtote q̄ eos habebitis ini
micos. Tacere poſſunt. occultare ii
micicias ſuas poſſunt . amare vos

non possunt. Sed quoniam amare
vos non possunt. ⁊ necesse est vt q̇
oderunt vos mala vobis querant.
non vacet lingua ⁊ cor vestrum di-
cere deo. exime me dn̄e ab homine
malo. a viro iniusto libera me:
Qui cogitauerūt iniusticias ī cor
de. Quid em̄ quia nō audēt ꝓferre
in lingua. ⁊ seruāt in corde. Ꝓpt eos
em̄ dixit. qui plerūq; in labijs bona
loquūtur. Audis vocem iusti. ꝫ nō
est cor iusti: Nam quid ꝓfuit h̄ ad-
dere vt diceret qui cogitauerūt iius
ticias in corde ab eis me libera. ibi
sit potētissima manus tua ad eruen
dum me. Facile est em̄ deuitare ap
tas inimicicias. facile est auerti ab ī
imico ꝑmpto ⁊ manifesto cuiꝰ iniq̇
tas iam eciam in labijs est: Ille est
molestus ille occultus ille difficile
deuitatur. qui in labijs bona por-
tat. ⁊ in corde occultat mala: Qui
cogitauerūt iniusticias in corde:
Tota die cōstituebāt bella: Quid
est bella. Contra que pugnarem to
ta die michi cōstituebant: Inde em̄
hoc nascitur de talibus cordibꝰ. q̇c-
q̇d est contra quod pugnat xpristia
nꝰ. Si sedicio. si scisma. si hereses. si
cōtradictio turbulēta. nō hoc erum
pit nisi de illis cogitatiōibus q̄ tege
bātur. ⁊ quādo labia bona loq̇bant᷑
tota die constituebant bella: Paca
ta audis verba. sed belli constitutio
a cordibus non discedit: Quod em̄
dictum est tota die. sine intermissio
ne significat. id est toto tempore:
Acuerunt linguas suas sicut ser-
pentes Si adhuc queris hominem
aspice similitudinem: In serpente
maxime astucia est ⁊ dolus nocen-
di. ꝓpterea eciam serpit: Non eniꝫ
vel pedes habet vt eius vestigia cū

venit audiantur: In eius itinere ve
lut lenis est tractus. sed nō est rectꝰ
Ita ergo repunt ⁊ serpūt ad nocen
dum. habentes occultum venenuꝫ
⁊ sub leni contractu Et ideo sequi-
tur. Venenum aspidum sub labijs
eorum: Ecce est illud sub labijs. vt
aliud sub labijs aliud in labijs adüer
tamus. quos etiam apte manifes-
tat alio loco vbi dicit. qui loquūtur
pacem cum ꝓximo suo. mala auteꝫ
in cordibus eorum Conserua me
domine de manu peccatoris. ab ho
minibus iniustis erue me: Ipsa sᷓt.
nota sunt. nō hic opus est intelligē.
sed agere. Orare opus est. non que
rere quid sit: Sed quomodo ores
aduersus huiusmodi homines ape
rit tibi in consequenti: Multi em̄
aduersus malos orant imperite:
Qui cogitauerūt inquit supplan
tare gressus meos. Adhuc potest
carnaliter accipi. Habet quisq; ini-
micum in negocio. cogitat ei frau-
dem facere. ⁊ ei auferre pecuniam q̇
versatur in communi genere Habꝫ
quisq; inimicum vicinum. ⁊ cogitat
malum ingerere domui eius. aliq̇d
de re ipsius minuere. ⁊ vtiq; dolo
cogitat. fraude cogitat machiamē
tis dyaboli hec ipsa gestat implere.
Nemo dubitat. sed tamen nō prop
ter ista isti cauendi sunt. sed ne insi-
diando tibi adducant te ad se. id est
a corpore xpristi separent te. ⁊ fa-
ciant te de corpore suo.
Sicut enim bonorum caput xpris-
tus est. sic illorum caput dyabo-
lus. Qui cogitauerunt inquit sup-
plantare gressus meos. Quid est
supplantare gressus meos? Non
quasi vt erres ī negocio quod cum
illo habes. ⁊ decipiat te in cau-

sa q̄ tibi cōmunis est in foro illo:
Supplātauit gressus tuos si te im-
pedierit ī via dei, vt illud quod rem
intēdebas titubet aut labatur a via.
aut cadat in via. aut recedat de via.
aut remaneat in via. aut retro reu-
tatur vñ venerat: Quicq̄d tibi tale
fecerit. supplātuit te decepit te. con
tra huiusmodi insidias ora ne ꝑdas
celeste pⁱmoniū. ne amittas xp̄m
coheredem q̄a victurus es in et̄nū
cū eo q̄ te fecit heredem: Nō em̄ tal'
te fecit hēdem cui mortuo succedas
sed cū quo in et̄nū viuas. Abscon
derūt supbi muscipulā michi: Totū
corpus dyaboli explicauit breuiter
cū ait supbi. Inde est ꝙ ⁊ iustos ple
rūqꝫ se dicūt cū sint iniq̄. īn ē ꝙ nich
il illis tam noxium est q̄ꝫ confiteri
pccā. Ipsi sunt qui cum sint falsi ius-
ti. necesse est vt inuideāt veris iustis
Nemo em̄ inuidet alteri in eo q̄d n̄
vult vel esse vel videri. Alius tibi in
uidet q̄a diues es. aut diues vult ēe
vt tibi inuideat aut putari vult di-
ues. alius tibi inuidet q̄a clarus es ⁊
nobilis. aut hoc esse affectat aut h̄
se putari cupit. ⁊ sic omnia q̄ videt'
bona in seculo ⁊ putantur quod q̄s-
qꝫ vult habere. ⁊ in quo vult excellē.
vel cuius rei famā captat. in eo tibi
inuidet: Isti aūt qui falsi iusti sunt.
videri volūt iusti cum nō sint. ⁊ ne-
cesse est vt quē viderint vex iustum
inuideāt illi ⁊ hoc cum illo agant q̊-
modo amittat vnde gloriat': Inde
veniūt oēs seductioēs ⁊ supplanta
tioēs: Hoc prior ipse dyabolus vo
luit. qui cadens stanti homini inui-
dit. ⁊ quia ipse amisit regnum celo-
rum. hominem illuc peruenire no-
luit ⁊ non vult. ⁊ id agit nunc vt ho
mo illuc nō perueniat vnde ip̄e eiec
tus est: Quia ergo supbus est ipse.
et ideo inuidus qui superbus. om-
ne corpus ipsius talium corpus est
Sed nos oremus contra illum qui
corrigi nō potest. ⁊ pro istis q̄ p̄nt.
vt dicamus homini iniusto Quare
inuides iusto o homo iniuste: Qui
a vis videri iustꝰ. cito fac quod me-
lius est. ⁊ facilius eris. q̄d vis vide-
ri esto rebus. ita diliges cui inuide-
bas. quia quod illum doles esse eris
⁊ tu. ⁊ amabis in eo te. ⁊ ip̄m in te.
Etem̄ si inuideres diuiti. nō esses in
potestate tua vt diues esses: Si inui
deres hoēsto alicui senatori nobili.
n̄ esset in potestate tua vt nobilis tu
esses ⁊ clarus: Si inuideres pl'chro
numq̄ꝫ pulchrum te faceres: Si inui
deres forti ⁊ valido. numq̄ꝫ tibi vi-
res dares: Si inuides iusto. res in
voluntate est. esto quod doles esse
alterum: Nō em̄ empturus es q̄d
tu nō es ⁊ alius est: Gratis constat
cito cōstat. pax in terra hōibus bo-
ne volūtatis: Illi autem supbi ab-
scōderūt muscipulam. quesierunt
supplantare gressus meos: Et quid
fecerūt: Et restes extēderūt mus
cipulas pedibus meis: Quas res-
tes: Notum est hoc verbum ī scrip
turis. ⁊ inuenimus alibi quid signi
ficent restes: Dominus flagellum
de resticulo fecit. vnde expulit eos
de templo qui ibi male versabantur
⁊ significauit nobis quomodo in-
telligamus restes. quia criniculis
peccatorum suorum vnusquisqꝫ cō
stringitur: Dicit alia scriptura. ⁊ a
perte ysayas. ve hijs qui trahunt
peccata sicut restem longam: Qua
re autem dicitur restis: Quia ōnis
peccator perseuerans in pccis suis
addit pccā peccatis. ⁊ cū debēt accu

satiōe pcci sui corrigi. defensiōe du-
plicat quod confessione posset au-
ferre. ⁊ plerūqȝ aliis peccatis vult
munitꝰ esse. Ꝓt illa q̄ cōmisit: Fecit
adulteriū. ⁊ ne occidatur parat ho-
micidiū. addit pccō pccm̄: Rursum
si ei cōtigerit facere homicidium. iā
qui vnū crimen timebat duo timet.
⁊ vtiqȝ cū videat se plura timere q̄ā
tea timebat. nō cogitat minuere qđ
fecit. sed addē qđ nōdū fecit. querit
forte et maleficū Tria ecce habet. iñ
iam quis cogitet. q̄s finiet restē pec
catoꝝ? Et optiē dicitur restis: Vt ei
torq̄atur restis additur. ⁊ nō addūt
recta fila sed torta Prauitas sibi cō
nexa ducitur in lōgū. ⁊ nō cogitat ꝑ
cidere qđ male texuit. sed addē ꝓdu
cere in longū ꝓtēdere. vt habeat in
fine vnde illi ligētur manꝰ ⁊ pedes ꝯ
ꝓiciatur in tenebras exterioēs: Hᵉ
aūt peccata sua tēdūt iustis. quādo
eis suadēt facere mala q̄ ipsi faciūt:
Ideo dixit. restes extēderūt musci-
pulam pedibus meis. id est de pec-
catis suis me deicere voluerūt: Et v
bi hoc? Iuxta semitas scādalum
posuerūt michi: Nō in semitis. sed
iuxta semitas Semite tue precepta
dei sunt: Illi scādala iuxta semitas
posuerūt. tu noli recedere a semitis
⁊ non rues in scandala Nec volo
dicas. ⁊ ꝓhibēt illos deꝰ ponere in
scādala iuxta semitas. ⁊ nō ibi pone
rēt Immo ꝑmisit deus ponē scāda
la illos iuxta semitas. vt tu nō rece
das a semitis Iuxta semitas scanda
la posuerunt michi: Et quid restet.
quod remedium inter mala. in istis
temptationibus. in istis periculis?
Dixi domino deus meus es tu:
Illi homines sunt ⁊ non mei. tu et
deus ⁊ meus es: Dixi domino de-
us meus es tu Magna vox oratio
nis. mouet fiduciam: Numquid il
lorum non est deus? Cuius non est
deus qui est verus deus? Sed ta-
men proprie eorum est. qui eo fru-
untur. qui ei seruiunt. qui libenter sb
ipso sunt. Nam ⁊ mali q̄uis inuiti
sub ipso sunt. Illi appellant deum a
quo coronentur. sub illo illi fugiūt
a quo dampnentur Et iniquus qui
non vult habere dominum deum su
um. quo fugiet deum omnium?
Bonum est illi ergo vt conuertatᶻ
ad deum omnium. faciat qȝ illum cō
uersione suum. ⁊ positus inter ta-
les peccatores. seductores ypocri-
tas superbos. dicat ad deum quem
sui conuersione fecit deum suum.
dixi domino deus meus es tu:
Percipe auribus domine vocem
deprecationis mee: Simplex qui-
dem sentencia est ⁊ facilis ad intel-
ligendum. sed tamen delectat forte
cogitare quare non dixerit percipe
auribus deprecationem meam. sed
velud euidentius exprimens affec-
tum animi sui ait. vocem deprecati
onis mee. vitam deprecatiōis mee.
animaȝ deprecationis mee non qu
od sonat in verbis meis. sed vnde
viuunt verba mea. ¶ Ceteri enim
strepitus sine anima soni dici pos-
sunt. voces non possunt. Vox pro
prie aiātoꝝ est. viuorū est. Q̄mmlti
autem deprecantur deum. ⁊ nō sen
tiunt deum. nec bene cogitant de
deo Sonū dep̄catiōis hēr̄ pn̄t. vo-
cem non possent. quia vita ibi n̄ est.
Huius qui viuebat quia deū suum.
intelligebat. ⁊ a quo liberaretur vi-
debat ⁊ a quibus liberaretur sentie
bat. ipsa erat vox dep̄catiōis eius.
ipsam commēdās aribꝰ dei dicat

domine dñe: Tu domiē dñe. id ē tu
verissime domiē. nō quales domini
homiēs. nō quales dñi qui emūt sac
cello. sed qualis dñs q̇ emit sanguiē

Domine dñe v̄tus salutis mee:
id est q̇ das vires saluti mee: Quid
sibi vult v̄tus salutis mee: Cōquere
batur de scādalis ⁊ insidiȷs pccōꝝ.
⁊ circumlatrātibus ⁊ circuminsidiā
tibus malignis hōibus vasis diabo
li. de sup̄bis inuidētibus iustis. iter
quales necesse est vitam ducere cuꝫ
hic viuimꝰ in ꝑegrinatione nostra
hac. talia vero scādala habūdātia fu
tura dominꝰ ꝑdixit ⁊ ait. habūdauit
iniq̇tas. ⁊ qm̄ habūdauit iniq̇tas re
frigescit caritas multoꝝ. sed adiūxit
statim solaicum. qui ꝑseuerauerit
vsq; in finem hic saluus erit. attēdit
iste ⁊ timuit. ⁊ habūdātia iniq̇tatum
turbatus respexit spem. quia qui ꝑ
seuerauerit vsq; in finem hic saluus
erit. extendit se perseuerare ⁊ videt
longam viam. ⁊ quia perseuerare
magnum est ⁊ difficile. quoniam o
rauit ad perfectionem perseueran-
tie sue. a quo illi iussum est vt perse-
ueraret: Certe saluus ero si perseue
rauero vsq; i finē. sed perseuerantia
ad virtutem pertinet. vt merear sa-
lutem tu es v̄tus salutis mee. tu me
facis ꝑseuerarē vt ꝑueniam ad salu-
tem. dñe dñe v̄tꝰ salutis mee: Et vñ
spero q̇a tu es v̄tus salutis mee?

Obumbrasti caput meū in die bel
li: Ecce mō adhuc pugno. pugno fo
ris cōtra fictos bonos. pugno itꝰ
cōtra cōcupiscētias meas. qm̄ vidē
aliā legē in mēbris meis repugnātē
legi mentis mee. ⁊ captiuū me ducē
tem in lege peccati que est in mem-
bris meis Miser ego hō quis me li
berabit de corpore mortis huius?
Grā dei: per ihm̄ xpristum dominū
nostrum: Igitur laborans in hͦ bel
lo respexit ad grām dei. ⁊ qui iam ce
perat estuare ⁊ arescere. tq; vmbrā
inuenit sub qua viueret: Obūbrasti
caput meū in die belli. id est in estu.
ne fatigarer ne arescerem: Ne tra
das me dñe a desiderio meo pccōri:
Ecce quo michi valeat vmbraculuꝫ
tuū. vt estus nō patiar a meipso: Et
quid michi peccator faceret ille q̄ātū
libet seuiret? Seuierūt em̄ martiēs
iniqui. traxerūt eos. cathenis liga-
uerūt. carceribus incluserūt. gladio
ferierūt. bestȷs subrexerūt. ignibꝰ
cōsumpserūt. hec ōnia fecerūt. sed nō
eos tradidit deus peccatoribus. q̇a
non sunt traditi a desiderio suo. Il
lud ergo ora q̄ātum potes. vt a desi
derio tuo nō tradat te deus pccōri
Tu em̄ desiderio tuo facis. das lo-
cum dyabolo: Ecce em̄ dyabolus ꝓ
posuit lucrum. ⁊ inuitauit ad frau-
dem: Lucrum habere nō potes. nisi
fraudem feceris. sed lucrum esca est
fraus laqueus: Sic attende escam
vt videas ⁊ laqueum. quia lucrū nō
potes adipisci nisi fraudem feceris
fraudem autem si feceris capieris:
Nō ideo dico capieris quia inuenie
ris: Aliqñ āt nō inuenieris. sed ab
hoibus. numq̇d a deo? Capieris et
traheris ⁊ occideris. ōis em̄ q̇ talia
facit perimit semetipm̄. Ibi ē ḡ esca
ibi est ⁊ laqueꝰ. frena desideriū ⁊ nō
cadis in laq̄ū. Si āt vicerit te deside
riū esce. mittit tibi collū in laq̄ū ⁊ ca
piet te auceps aiāꝝ: Ne tradas me
a desiderio meo pccōri. inde iūbratꝰ
in die belli: Desideriū em̄ estus facit
vmbraculū āt dñi tēpat desiderium
vt possimꝰ refrenarē quo rapiebamꝰ
vt nō ita estuemus vt ad laqueum

poucamur: Cogitauerunt ad-
uersum me. ne derelinq̄s me. ne for
te exaltentur. Habes ⁊ alio loco. q̇
me ꝑmūt exultabūt si motus fuero
Tales sunt ⁊ isti. q̇a talis ē ⁊ ip̄e dya
bolꝰ. qñ seduxerit hoīem gaudet tri
umphat de illo. exaltatur ip̄e q̇a ille
hūiliatꝰ est. Quaē āt ille hūiliatꝰ est?
Quia male exaltatꝰ fuit. ⁊ ille qui de
illo triumphat humiliabitur Tales
sunt em̄ oēs qui gaudēt de malo. vi
dētur sibi ad tempus gloriari. suꝑbi
re. ceruicē erigē: Non vos delectet
exultatio eorum. escam hn̄t in fau-
cibus ⁊ hamū. ibi est quo delectātur
ibi est quo trahūtur. Ne derelinq̄s
me ne forte exaltētur. id est non de
me triumphēt. nō de me gaudeant.
Caput circuitus eoꝝ. labor labio
rum ip̄oꝝ teget eos. Me inq̄t vm-
bra alaꝝ tuaꝝ teget. obumbrasti ei
michi in die belli.. Ip̄os quid tegit?
Caput circuitus eoꝝ. ipsa est super
bia: Quid est circuitus ip̄oꝝ? Ut cir
cumeāt ⁊ nō stent. in gyrum eāt er-
roris vbi iter est sine fine Qui em̄ in
lōgum it. aliūde incipit. alicubi finit
qui in gyrum it nusq̄ȝ finit: Ip̄e ē la
bor impioꝝ. q̇ demonstrātur in alio
psalmo euidētius. in circuitu impij
ambulant. sȝ circuitus eoꝝ caput su
perbia est. q̇a īicium omnis peccati
suꝑbia Unde autem suꝑbia labor la
bioꝝ ipsorum? Omnis em̄ suꝑbus
fictus est. omnis fictus mendax La
borāt homīēs loqui mēdaciū. nam
veritatem tota facilitate loquerēt:
Ille em̄ laborat qui fingit qđ dicit.
nam qui verum vult dicere nō labo
rat: Ipsa em̄ veritas sine labore lo
quitur De homīē ergo hoc dixit đo.
me proteget vmbraculum tuum. ip
sos teget mendatium ipsorum. sed
ipsum mendatium ip̄orum labor ē.
labiorum ipsorum: Ecce ꝑturiuit
īiusticiam. cōcepit dolorem. ⁊ pepe
rit iniquitatem: In omni em̄ opere
malo labor est. ⁊ omne opus malū
cogitatum mendatium ducem hēt.
Non em̄ est veritas nisi in oꝑe bo-
no. ⁊ ꝓptēa q̇a om̄s laborāt in men
datio. veritas quid clamauit? Veni
te ad me om̄s qui laboratis ⁊ onera
ti estis. ⁊ ego reficiam vos: Ipsa ē
vox clamans ad laborantes in alio
psalmo: Filij hoim vsq̄ȝquo graui
corde vt quid diligitis vanitatem ⁊
queritis mēdatium? Ꝓpte āt alio lo
co labor est in mendatio: docuerūt
linguas suas loq̇ mēdaciū. vt iniq̄ a
gerēt laborauerūt Caput circuitus
eorū. labor labiorū ip̄oꝝ teget eos:
Decidēt suꝑ eos carboēs ignis ī
terra ⁊ deicies eos Quid ē in terra?
Hic adhuc in hac vita. hic supra illos
decidāt carboēs ignis. ⁊ deicies eos
Qui sunt carboēs ignis? Nouimꝰ
istos carbones: An alij sunt isti. et
alij illi de quibus dicturi sumus?
Istos em̄ video ad penam valere. il
los autem quos commemoraturꝰ
sum ad salutem: Dictum est enim đ
quibusdam carbonibus. cuȝ homo
peteret aduersum linguam subdo-
lam auxilium. quid detur tibi aut q̇d
adicietur tibi ad linguam subdolam
sagitte potentis acute cum carbōi-
bus vastatorijs. id est verba dei cor
transfigentia. ⁊ vetustatem perimē
tia. amorem q̄ȝ gignentia. ⁊ exem-
pla hominum qui mortui erant ⁊ re
uixerunt. ⁊ nigri erant ⁊ fulgentes
effecti sunt Carbones enim tene-
bre sunt color indicat: sed cum ad
eos accesserit flamma caritatis et
ex mortuis reuixerint. audiant ab-

aplo. fuistis em̄ aliqñ tenebre. nūc
āt lux in domio: Ipsi sunt carboēs
frēs quos intuem² quādo volumus
mutare vitam trāsfixi sagitta dei. et
impediūt nos male lingue hoim de
qualibus hic modo querebatur. et
volūt seducere a via veritatis poti
us q̄ȝ inducere ad errores suos ꝛ di
cere nobis. q̄a si ꝓfessi fuerim⁹ non
implebim⁹. Attēdim⁹ carboēs illos.
q̄ erat heri ebriosus hodie sobrius ē
q̄ erat heri adulter hodie castus est.
q̄ erat heri raptor hodie largitor
Oēs isti carboēs ignis sunt. acce-
dūt exempla carbonū ad vulnus sa
gittaꝝ. nō em̄ timeo dicere vulnus.
cū clamet ipsa spōsa vulnerata cari
tate ego sum. ꝛ fit tibi vastatio feni
ꝓpter qd̄ ꝛ dicūtur carboēs vasta-
toriȷ̄: Vastatur fenū sed purgat² au-
rum. ꝛ mutat homo ex morte vitā.
ꝛ incipit esse etiā ipse carbo flagrās.
q̄lis carbo erat apl's. q̄ prius fuit ꝑ
secutor ꝛ blasphemus ꝛ iniuriosus
niger ꝛ extinctus: Misericordiam
vero consecutus. accensus est de ce
lo. vox xp̄isti accēdit illum. Periȷ̄t
in eo tota nigredo. cepit feruēs spū
quo accendebatur accēdere: Tales
ergo ꝛ hic intellecturi sumus carbo
nes ignis. qui cadūt sup̄ iustos ma
los ꝛ deiciūt eos? Plane nō ꝓhibe
mur hūc habere intellectum Video
hic nobis elucescere nō inprobabilē
seu reprehensibilem sententiam. in
telligo illos carbones cadere super
iustos vt deiciantur. In alios ei ve
niūt vt accendātur. in alios vt deici
antur: Ipse em̄ carbo dicebat. qui-
busdam sumus odor mortis i mor
tem. quibusdam sumus odor vite i
vitam: Vident enim iustos flam-
mantes spiritu. candentes luce. ꝛ-

eis inuidendo cadunt. hoc est quod
sup̄uenient illis carbones ignis in t
ra ꝛ deiciētur: Quid est in terra?
Adhuc hic sunt in hac vita. excepta il
la pena que seruatur impiȷ̄s: Car-
boēs isti illos deiciūt anteq̄ȝ veniat
ignis eternus: Decident super eos
carbones ignis in terra. ꝛ deicient
eos: In miseriȷ̄s nō subsistent:
Venit illis miseria ꝛ nō tolerant. ius
tus āt sb̄sistit. quomō ille subsistit q̄
dicit. sed ꝛ gloriamur in tribulatiōi
bus. sciētes qm̄ tribulatio patiētiā
op̄atur. patiētia ꝓbationem. ꝓba°
spem. spes āt nō cōfundit. qm̄ cari
tas dei diffusa est in cordibus nr̄is
ꝑ spm̄ sanctū qui datus est nobis:
At vero sup̄ illos cū ceciderit aliqua
pressura. aliqua miseria. non subsis
tūt. cadūt. Quādo em̄ tales patiū²
huiusmodi pressuras. nō valent to
lerare. decidūt in iniq̄tates malas.
quia tradūtur a desiderio suo pecca
tori: Vir linguosus non diriget²
sup̄ terram: Vir linguosus amat
mendatia Quid em̄ illi est voluptas
nisi loqui? Nō em̄ attēdit quid loq̄²
dum loquitur: non potest fieri vt is
te dirigatur: Qualis esse debet ser-
uus dei. accensus illis carbonibus.
ꝛ ipse carbo salutaris effectus qua
lis esse debet? Vt magis optet audi
re qm̄ dicere. sicut scriptum est. sit-
autem omnis homo velox ad au-
diendum tardus autem ad loquen
dum. ꝛ si fieri potest hoc cupiat. nō
habere necessitatem loquendi ꝛ di-
cendi ꝛ docendi. Ecce enim dico ca
ritati vestre fratres mei. loquimur
nos modo ad vos. vt aliquid do-
ceamus vos. Q̄to melius omnes
sciremus vt nemo doceret alterum
vt non esset alius loquens alius au

dićs. sed oms audiētes vnū illū cui dicitur. auditui meo dabis gaudiuz ꝛ leticiam? Vnde ꝛ ille iohānes non tam gaudebat qa predicabat ꝛ quia loqbatur. sed gaudebat qa audiebꝫ ait em̄. amicus āt spōsi stat ꝛ audit eū. ꝛ gaudio gaudet ꝓpter vocē spō si: Itaqꝫ frēs cito dixerim caritati vestre. vbi vnusqsqꝫ ꝓbet se n̄ vt loq tur sed vt de illo locutiōis officium exigatur. gaudium aūt taciturnita tis intus habet in voluptate. vocez doctrine in necessitate Quādo em̄ opus est voce doctrine? Quādo pa teris imperitum. qn̄ pateris indoc tum. Si semper delectat te docere. semp vis habere imperitum quem doceas Si aūt beniuolus s ꝛ vis oms doctos esse. nō vis semp habē quos doceas ꝛ nō erit in voluntate exercitatio vel ꝓbatio doctrine tue sed in necessitate Gaudiū tibi sit i au ditiōe dei. necessitas tibi sit i locutio ne tua. ꝛ nō eris vir linguosus ne n̄ dirigaris Quare vis loqui. audire nō vis? Semp foras exis. intro re dire detrectas: Quod em̄ te docet i tus est. quādo doces tꝗ̄ foras exis ad eos q foris sunt Ab interiore em̄ audiuimꝰ veritatem. ꝛ ad eos q fo ris a nostro corde sunt loquimur: ꝙ em̄ dicimur eos in corde habere de quibus cogitamus. scdm ymagi nem quādā. dicimꝰ quam de illis ha bemus inpressam. Nam si ōnino in tus ipsi essent. scirēt vtiqꝫ qd in cor de nostro eēt. atqꝫ ita vt eis loqre mur opus nō esset: Si aūt hoc te de lectat qd foris agis. vide ne tumes cas foris ꝛ nō possis redire ꝑ āgus tum. ꝛ non possit tibi dicere deus tuus intra in gaudium domini tui. sed dicat tibi quia forinsecus eāt qd amasti. ligate ei manus ꝛ pedes et mittite eum in tenebras exterioēs: Vbi em̄ ostendit malū esse mitti ex terius. ibi ostendit bonum esse in trasse interius Nam seruo bono qd dixit? Intra in gaudium domini tui. malo aūt seruo. ꝓicite eū i tenebras exteriores. Non ergo amemꝰ ma gis exteriora sed interiora. De inte rioribus gaudeamus. in exteriori bus aūt necessitatem habeamus n̄ volūtatem: Vir linguosus nō diri gitur sup terram. Virū iniustum mala venabūtur in interitum: Veni unt mala ꝛ nō subsistit. ideo dixit venabūtur in interitum Multis ei bonis multis iustis euenerūt ma la. ꝛ tanqꝫ inuenerūt eos mala: Nā ideo dixit venabūtur. quia vnusqs qꝫ abscōdere se vult a malo. sed cum inuenitur a malo quasi factus est in venatione. Numquid autē soli ma li fugiūt a malis. quādo querūtur a malis? Nonne ꝛ bonis dictum est. si vos ꝑsecuti fuerint in hac ciuitate fugite in aliam? Ergo quādo mali ꝑ sequebantur bonos id est martires nostros. cum eos comprehenderēt. venati sunt eos. sed nō ad interituz: Pressa est enim caro coronata est a nima. ꝛ eiecta anima de carne. nec carni aliquid factum est quod obes set in posterum. Incensa sit caro ꝑ cussa sit caro laniata sit caro. num quid ideo subtracta est creatori. qa data est in manus persecutoris? Ille qui creauit ex eo quod nō erat. non reparabit melius ꝗ̄ erat? Er go quandocumqꝫ capti sunt isti. ve nati sunt quidem illos mali. sed non ad interitum. at vero illi qui non dirigentur. ꝛ linguosi sunt. ma la eos venabuntur ad interitum:

Quare? Quia in miseris nõ subsis-
tent: Cognoui quia faciet domi-
nus iudicium egẽtis: Egẽs iste non
est linguosus: Qui em̃ linguosus ẽ.
habũdare vult. esurire nescit: Illi ãt
egẽtes sunt q̇bus dicit. pulsate ⁊ a-
perietur vobis. querite ⁊ inuenietꝭ.
petite ⁊ dabitur vobis: Ille egẽs ẽ
de quo dicitur. beati qui esuriunt ⁊
sitiũt iusticiam qm̃ ipsi saturabũtur
Gemũt inter scandala malorum. ipi
precantur ad caput suũ vt eruãtur
ab homine malo. ⁊ ab homine ma-
ligno liberẽtur. ⁊ de manibus iius-
torum eruantur: Ipsi ergo sunt q̊ꝝ
causam dominus non negliget. ⁊ si
modo pressuras patiũtur. appebit
gloria ipsorum cum apparuerit ca
put ipsorum: Talibus em̃ hic cõsti-
tutis dicitur mortui estis ⁊ vita ves
tra abscõdita est cum xp̃o in deo
Ergo paupes sumus. abscõdita est
vita nostra. clamemus ad panem-
Est em̃ panis viuus qui de celo des
cendit. ⁊ qui in via reficit nos. in pa
tria saturabit nos: Modo em̃ vt
duremus reficimur. Nam necesse
est esuriamus quoadusq; satiemur:
Cognoui quia faciet dominus iudi
cium egentis: Certus erat iste qm̃
faciet dñs iudicium egentis: Et
causam pauperum: Ostendit iniq̇s
quomodo diligit iustos suos. ostẽ
dit diuitibus quomodo diligit pau
peres suos: Diuites dixi superbos
paupes dixi humiles. diuites dixi p
habũdãtiam nõ querẽtes. paupes
dixi p desiderium suspirãtes. faciet
dominus causam ipsorum: Ve-
rumptamen iusti confitebũtur nõ-
mini tuo: Et quãdo agis causam ip
sorum. ⁊ quãdo facis iudiciũ ipoꝝ.
tuo nomini cõfitebuntur. Meritis
suis nichil tribuũt. nõ tribuẽt totũ
nisi misericordie tue: Verumptamẽ
iusti confitebũtur nomini tuo: Et
q̇a iusti cõfitebuntur nomini tuo vt
q̇tumcũq; iusti fuerint nichil sibi as
sumãt de suo. nichil sibi tribuant de
suo. Quid fiet vt dirigant cor? Quia
quãdo ad se flectũt torquẽt cor. qñ
autem ad dñm intendũt dirigũt cor
Et vbi erit voluptas vbi reqes. vbi
gaudium. vbi beatitudo? Numq̇d i
se? Non. sed in quo sunt lux. nũc ãt
lux i domino dixit: Ideo vide quid
sequitur. vide quo concludit: In
habitabũt recti cũ vultu tuo: Male
ãt illis fuit in vultu suo. bene illis e-
rit cum vultu tuo: Quãdo vultum
suum amauerũt. in sudore vultꝰ sui
panem suum mãducauerũt. Rede
ant. ⁊ deterso sudore finitis labori-
bus pereũte gemitu. veniet illis fa
cies tua habũdans sufficiẽtia Nich
il querent amplius. quia melius nõ
habent. amplius nõ te deserẽt. ne de
serãtur a te: Et ei post resurrectioẽ
de domiõ q̇d dictũ est? Adimplebis
me leticia cum vultu tuo: Sine vul
tu suo nõ nobis daret leticiam. Ad
hoc purgamus vultum nostrum vt
gaudeamus ad vultum ipsius Filij
em̃ dei sumus. ⁊ nõdum apparuit
quid erimus. scimus q̇a cũ apparue
rit similes ei erimus quoniam vide
bimus eũ sicuti est. quia inhabitabẽ
recti cum vultu tuo Putamꝰ ne cũ
vultu patris ⁊ nõ cũ vultu filij. an cũ
vultu filij ⁊ nõ cũ vultu patris? An
vnus quodãmodo vultus patris ⁊
filij ⁊ spũs sancti? Videamus si nõ
nobis ipse filius pmittit vultum su
um. vnde nos letos faciet. Modo
hoc capitulum in euangelio quod
huic psalmo attestaretur dominus

inspirauit vt legeretur Ait em̄ ip̄e do
minus Qui audit p̄cepta mea ⁊ cus-
todit ea : ip̄e est qui diligit me : ⁊ q̇ di-
ligit me diligetur a patre meo ⁊ ego
diligam eū ⁊ oñdā illi meip̄m Quale
ꝓmisit p̄miū dilectissimi : Nūq̇d eū n̄
videbāt quib; se oñdere ꝓmittebat :
Nonne añ illos erat : Nonne facies
carnis illi⁹ adiacebat oculis eorum :
Quid est qd̄ volebat oñdere videnti
bus se : Sed q: talem videbant disci-
puli qualē crucifixerūt iudei : erat āt
de⁹ in carne illa occultus . hoiēm aūt
possent videre homines deū v̇o non
possent q̄ꝗuis in homine q: beati mū
do corde q̄m ip̄i deum videbūt . dedit
formā hōis ⁊ pijs ⁊ impijs . seruauit
formā dei mūdatis ⁊ pijs : vt iocūde
mur in illo ⁊ bene nobis ineternū sit
cū vultu ipius

Explicit p̄s c. xxxix. Incipit psalm⁹
centesim⁹ q̈dragesim⁹

Audistis frēs āmonitionez
et petitionem nrām ex ore
apostoli cū ei⁹ modo ep̄la
legeretur Ait em̄ orōi instantes vigi
lantes in illa : orantes simul ⁊ ꝓ nob
vt deus apiat nobis ostiū v̇bi ad lo-
quendum misteriū ei⁹ vt manifestē
illud sicut oportet me loqui Hec ver
ba eciā mea deputaē dignamini Sūt
em̄ in scripturis sanctis ꝓfunda mis
teria que ad h̊ absconduntur ne viles-
cant . ad hoc q̄runtur vt exerceant ad
hoc apiuntur vt pascāt Psalm⁹ quē
modo cantauimus in multis senten
cijs subobscur⁹ est : cū adiuuāte dn̄o
ea que dicta sunt erui ⁊ expōi cepint
videbitis hoc vos audire qd̄ iā noue
ratis Sed iō multipliciter dicta sunt
vt varietas locutionis fastidiū tolle
ret veritatis Quid em̄ ampli⁹ frēs ł
salubri⁹ audituri ⁊ cogituri estis q̄ꝫ
diliges dn̄m deū tuum ex toto corde
tuo ⁊ ex tota aiā tua ⁊ ex tota mente
tua ⁊ diliges ꝓximū tuū tanq̄ꝫ te ip̄z :
Sed ne puteris hec duo p̄cepta par
ua esse : in hijs duobus preceptis to
ta lex pendet ⁊ ꝓphete ¶ Quicq̇t er-
go salubriter mente cōcipitur vł ore
ꝓfertur vel de qualibet diuina pagi-
na exsculpitur nō habet finē nisi cari
tatem Hec āt caritas nō qualiscūq̄ꝫ
est Nā ⁊ male viuentes irretiūt² sibi
societate p̄dite cōscientie ⁊ dicunt a-
mare se nolle discedere ab inuicē suis
collocutionib; conciliari : desiderare
se absentes gaudere ad p̄n̄ciam suā .
Amor iste tartareus est : viscū habet
quo deiciat in ꝓfundum . nō pēnas
quib; leuet in celū Que est aūt cari-
tas vt a ceteris que appellātur cari-
tates segregetur ⁊ distinguatur : Ea
que caritas dicitur vera cristianorū
a paulo diffinita est atq̄ꝫ ita suis qui
busdam terminis circūscripta cū sit
diuinitate infinita : vt ōimō discerna
tur a ceteris Finis inq̇t p̄cepti ē cari
tas posset huc vsq̄ꝫ dicere : nam alijs
locis vbi tanq̄m scientibus loq̄batur
hucusq̄ꝫ dixit plenitudo inquit legis
caritas ⁊ nō dixit qualis caritas Idō
alibi nō dixit . q: dixit alibi Nō enim
vbiq̄ꝫ omnia dici aut p̄n̄t aut debent
Ergo h̄ plenitudo legis caritas Que
rebas forte que caritas qualis cari-
tas audi alio loco . finis p̄cepti est ca
ritas de corde puro Iā videte vtruz
inter se latrones habeant caritatem
de puro corde Purū cor in caritate .
hoc est qn̄ diligis hoiēm scd̄m deum
quia ⁊ teip̄m sic debes diligere vt nō
erret regula . diliges ꝓximū tuū tan
q̄m te ip̄m Si em̄ male te diligis ⁊ in
utiliter . ita et proximū diligēdo quid
ei consulis : Quō aūt te male diligis :
Quomō te inuenit scriptura que ne
minē palpet ⁊ cōuincit q: non te dili

gis: ymmo ꝯuincit q꞉ ꝛ odis te Qui aũt inquit diligit iniquitatẽ odit ani mam suã Si ergo diligis iniqtatem putans qd teipm diligas erras ita ꝛ sĩ primum diligas ad iniqtatem du ceres ꝛ dilectio tua laqus erit dilec- ti Caritas ergo de puro corde ẽ que est scdm deũ. ꝛ ꝯscientia bona ꝛ fide nõ ficta Ista caritas diffinita ab a- postolo habet duo pcepta: dilectio- nis dei et dilectiõis primi In nullis scripturis aliud inquiratꝫ: nemo vo bis aliud pcipiat Quicqd obscurum est in scriptura hec ibi occulta ẽ quic qd ibi planum est. hec ibi apta est Si nusqm aperta eẽt nõ te pasceret Si nusqm occulta nõ te exerceret Hec caritas clamat de corde puro de cor de taliũ in hijs vbis qualis h modo orat: et quis iste sit cito dixerim xps est Audituri em estis vba que de do mino nostro ihu cristo indigne acci piuntur: et putabit parũ intelligens temere me dixisse xpi eẽ personã in h psalmo Quõ em potest de dño nos- tro ihu cristo de illo agno imacula- to de illo in quo solo non est inuen- tum peccatũ. q solus verissime dice- re potuit ecce venit pnceps mũdi hu ius ꝛ in me nichil inueniet id est nul- lam culpam. nullũ reatũ qui sol9 qd non rapuit exsoluebat qui sol9 inno centem sanguinẽ fudit fili9 dei vnic9 carnẽ accipiens nõ qua ipe minuere tur. sꝫ qua nos augeret quõ ergo de ista psona recte accipitur pone dñe custodiam ori meo. ꝛ ostium ꝯtinen tie circa labia mea: vt ñ declines cor meum i vba maligna ad excusandas excusationes in peccatꝫ? Manifes- tissime quippe iste sensus ẽ Custodi dñe os meũ ianua quadã ꝛ ostio pre cepti tui: vt in vba maligna nõ decli- netur cor meum Que vba maligna?

Quibꝫ excusantur pccã Ne inqt pec cata mea malim excusare q̃ accusa- re Hec vba in ipm dñm nostrũ ihe- sum cristũ nõ cadunt Que enim ille pccã cõmisit. que cõfiteri poti9 q̃ de fendere debuisset? Nostra vba ista sunt certe cristus loquitur Si nrã v ba sunt quomõ cristus loquitur? Et vbi est caritas de qua loqbatur? Nes citis q꞉ ipa vnum nos fecit in cristo? Caritas clamat ad xpm de nobis: ca ritas clamat de cristo p nobis Quõ caritas ad cristũ de nobis? Et erit õ- nis qui inuocauerit nomẽ dñi salu9 erit Quõ caritas de xpo pro nobis? Saule saule quid me psequeris? Vos i quit apls estis corpus xpi. ꝛ mẽbra Si ergo ille caput nos corpus vnus homo loquitur: siue caput loquitur siue mẽbra. vnus xpũs loquitur Et capitis est pprium loqui eciam in p- sona mẽbrorum: ipam nrãm cõsue- tudinem aduertite. primo quomõ loq in mẽbris nostris nõ potest nisi ca- put Jam vo caput nostrũ quomo- do loquatur in psona omniũ mẽbro rum aduertite In angustia tibi pedẽ a liquis calcat: calcas me dicit caput Vulnerauit tibi aliquis manũ: vulne rasti me dicit caput Caput tuũ nul- lus tetigit sed loqtur vnitas cõpagi nis corporis tui Omniũ mẽbrorꝫ tu orum psonam illa q̃ in capite est lin- gua suscipit: ipa p omnibꝫ verb fun gitur Sic ergo audiam9 xpm loquẽ tem sed vnusquisqꝫ agnoscat ibi vo- cem suam tanq̃ herens in xpi corpe Aliqñ enim dictur9 est vba in quibꝫ null9 nrm inueniat psonã suã sed ad solum caput ptineat non se tñ sepat ex verbis nostris ꝛ ad sua ppria tol lit vel a suis proprijs non ad nostra redit de ipo em et de ecclesia dictum est erunt duo in carne vna Vñ ꝛ ipse

in euãgelio dicit de hac ipa re igitur
iam nõ sunt duo ȝ vna caro Hec no
ua nõ sunt. semper a nobis audita sẽ
sed per occasiones necẽ est ꝯmemo
rẽtur priõ qꝛ ipe scripture quas trac
tamus ita sibi sunt inexe vt multa in
multis repetãtur ⁊ vtile est Cura ei
mũdi spinas habet ⁊ offocat semina
oportet sepi⁹ a dño ꝯmemorari qđ
cogit mũdus obliuisci ¶ Psal.

Domine clamaui ad te exaudi
me Hoc oẽs possum⁹ dicere
hoc nõ dico totus xpũs dicit sed ma
gis ex persona corpis dictũ est qꝛ et
cũ hic eẽt carnẽ portans et orauit ex
psona corpis orauit ad patrem ⁊ cũ
oraret globi sanguinis de toto cor=
pore ei⁹ distillabant Sic scriptũ est
in euãgelio: orauit ihũs intenta ora
tione et sudauit sanguinẽ Quid ẽ de
toto corpe sanguinis effluxio. ñ de
tota eccľa martirum passio: Dñe cla
maui ad te exaudi me Intende vo
ci deprecationis mee dũ clamauero
ad te Jam finituȝ negociũ clamandi
putabas: cum diceres clamaui ad te
Clamasti: iam noli eẽ secur⁹ Si fini
ta est tribulatio finitus est clamor si
aũt manet tribulatio eccľe et corpis
cristi vsqȝ in finem seculi. nõ tãtũ di=
cat clamaui ad te exaudi me: sed intẽ
de voci depcationis mee dũ clama=
uero ad te Dirigatur oratio mea
sicut incensum in ꝯspectu tuo: eleua
tio manuũ mearum sacrificiũ vespti
num Hoc de ipo capite solere dici õ
nis xpianus agnoscit Declinãte em
iam die in vespm. dñs in cruce aiãm
deposuit receptur⁹ nõ amissurus in
uitus sed tñ et ibi nos figurati sum⁹
Quid em illi⁹ pependit in ligno nisi
qđ de nobis accepit: Et vñ fieri po=
test vt aliqñ de⁹ pater dimittat ⁊ de
serat vnicũ filiũ qui vtiqȝ cũ illo vn⁹
deus est: Et tñ nrãm infirmitatẽ fi=
gens in cruce vbi vet⁹ homo noster
sicut dicit aplš. cõfixus ẽ cruci cũ il=
lo ex voce ipi⁹ hõis nostri clamauit
deus me⁹ de⁹ meus vt quid me dere
liquisti: Illud ergo ẽ sacrificiũ vesp
tinum. passio cristi crux cristi: obla=
tio victime salutaris holocaustũ ac=
ceptum deo Illud sacrificiũ vespti=
num fecit ⁊ resurrectione mun⁹ ma
tutinũ Oratio ergo pure directa de
corde fideli tanqȝ de ara sancta surgit
incensum Nichil est ergo delectabili
us odore dñi: sic oleant õnes qui cre
dunt Vetus ergo hõ noster aposto
li ṽba sunt cõfixus est cruci cum illo
vt euacuaretur inquit corp⁹ peccati
vt vltra nõ seruiam⁹ peccato Jñ ⁊ i
ipo psalmo cũ dictum esset de⁹ me⁹
deus me⁹ vt quid dereliquisti me: lõ
ge a salute mea verba delictoꝝ meo=
rum statim subiectum ẽ Quoꝝ delic
torum si caput attendas: Et tñ eius
fuisse vocem in psalmo ipe testat⁹ ẽ
in cruce ipa verba dixit ipm ṽsuȝ p=
nunciauit Non ẽ relict⁹ humane cõ
iecture locus: Null⁹ negandi aditus
qualicũqȝ xpiano Qđ lego in psal=
mo hoc audio a dño: in ipo eciã ps⁹
agnosco qđ in euangelio lego Fode
runt manus meas ⁊ pedes meos di
numerauerũt oiã ossa mea: ipi vero
ꝯsiderauerunt ⁊ ꝯspexerunt me diui
serunt sibi vestimenta mea ⁊ sup ves
tem meã miserunt sortem Hec õnia
sicut pdicta ita facta: sicut audiuim⁹
ita ⁊ vidimus Ergo si dñs noster ihe
sus cristus nos figurans in caritate
corpis sui quis eẽt ipe sine peccato
dixit ṽba delictoꝝ meoꝝ dixit ãt hoc
ex persona corpis sui. quis audet in
mẽbris eius dicere nõ se habere pec=
catũ nisi qui se fuerit ausus false ius=
ticie nomine efferre et xpm falsitatꝫ

arguere? Fatere ergo o mēbrum qđ de te pnunciauit caput tuū: qđ vt fateamur. qđ vt faciamus nec nos iustificemus añ cōspectum solius iusti qui iustificat impiū Subiecit iā sui corpis vocem Pone dñe custodiā ori meo ⁊ ostium ɔtinentie circa labia mea Nō dixit claustrā ɔtinentie sed ostiū Ostiū apitur ⁊ clauditur Ergo si ostium ē ⁊ aperiatur ⁊ claudatur aperiatur ad confessionē peccati claudatur ad excusationē peccati Ita eñ erit ostium cōtinentie non ruine Quid eñ nobis pdest hoc ostiū cōtinentie? Quid orat ex psona corpis cristi? Et non declines inqt cor meum in vba maligna Quid ē cor meū? Cor eccle mee: cor vtiq corpis mei Verba illa attendite vbi nobis regula figitur. saule saule quid me psequeris? Cū ipm nemo tetigisset Esuriui ⁊ cibastis me: sitiui ⁊ potum dedistis michi Et cetera Et illi. qñ te vidimus esurientem aut sitientem? Et ille: cū vni ex minimis meis fecistis m fecistis Hec cristianis inusitata eē nō debent maxime in quib regule fixe sīt ⁊ ceterorum intelligendorū. et aut nō turbabūtur aut cito corrigentur Sicut ergo ibi dicturi sunt iusti dñe qre dixisti esuriui ⁊ dedistis michi mādūcare qñ te vidimus esurientē ⁊ ille responsurus est cū vni ex minimis meis fecistis m fecistis: sic ⁊ hic dicamus in cristo intus in interiore hoiē nostro q ibi per fidem habitare dignatur Non eñ absens est a nob ⁊ non est cui dicamus: cu ipe dicat ecce ego vobiscum sum vsq ad cōsummationem seculi Dicamus ergo illi ⁊ nos qñiam vocē eius in hoc psalmo accepimus: cuius eñ vox est qđ nemo negat eleuatio manuū mearū sacrificium vesptinū Dic ergo ɔsequēter. pone domine custodiam ori meo ⁊ ostium cōtinentie circa labia mea: vt nō declines cor meum in vba maligna

Ad excusandas excusationes in peccatis Quare sic oras dñe: Que peccata tua excusaturus es Respondit cū vnum ex mēbris meis sic orat. ego sic oro: sicut tibi respondi cū vni ex minimis meis fecistis m fecistis. Cū aūt nō declinatum fuerit cor tuū o mēbrum cristi cū cor tuū nō fuerit declinatum in vba maligna ad excusandas excusationes in peccatis cum hoibus opantibus iniquitatē ⁊ non ɔmunicabis cū electis eorū: hoc eñ sequitur. nō ɔbinabo cū electis eorū Qui sunt electi eorum? Qui seipos iustificant Qui sunt electi eorum? Qui sibi iusti videntur et contempnūt ceteros sicut pharizeus ille in tēplo dixit deus grās ago tibi q non sum sicut ceteri hoiēs Qui sunt electi eorum? Hic homo si pheta eēt: sciret q mulier illi accessit ad pedes Agnoscitis vocem alterius pharisei qui dñm īuitauerat qñ mulier que erat in ciuitate peccatrix. venit ⁊ accessit ad pedes eius Illa impudica quōdā frontosa ad fornicationem. frontosior ad salutē irrupit in domū alienam. s ille qui ibi discūbebat non erat alienus. non extranea qlibet cōuiuam. s ancilla dominū suū secuta ē: accessit ad pedes q eius vestigia sequi cupiebat: lauit lacrimis tersit capillis Pedes cristi qui sunt nisi per quos pagrauit totum mūdū? Quā speciosi pedes eorum qui annūciant pacem: qui annūciāt bona Pedes ergo domini quāti susceperunt vt suscipiendo iustū in nomine iusti mercedē iusti acciperent. ⁊ susceperunt phetam in nomiē pphete vt mercedem pphete acciperēt Et quicūq potum dederit inquit vni

ex minimis istis calicem aque frigi-
de tantũ in nomine discipuli: amẽ di
co vobis non perdet mercedẽ suam
Qui ergo tali humanitate pedes do
mini suscipit. quid impendit nisi que
habebat in domo supflua? Merito
q̄ capilli quasi superflui sunt: ĩn illa
pedes domini detergebat Supflua
tua necessaria fiunt tibi: si inde fuer
obsecutus pedibꝫ domini Ergo illa
curari volebat: ꝯscientia magni vul
neris Sed nũquid magnũ vulnus ꝛ
paruus medic9? Pharisei aũt nole-
bant se tangi ab imũdis. vitabãt om
nem cõtactum pccõꝝ ꝛ si quando
forte necessitate tãgebantur. ablue-
bant se ꝛ ꝓpe baptisabant p oẽs ho-
ras nõ tãtum se sed ꝛ vasa sua lectos
suos calices papsides: sicut dñs in e
uangelio cõmemorat Cum ergo ille
phariseus nosset hãc mulierem que
vtiqꝫ si ad pedes illi9 pharisei accede
ret repelleret eam: ne sanctitas eius
pollueretur habebat eñ eam in cor-
pore nõ in corde ꝛ q̄ nõ habebat eã
in corde vtiqꝫ falsam habebat in cor
pore: q̄ ergo ille eam repulsur9 esset
cũ hoc dñs nõ fecit existimauit eum
nescire q̃ illa eẽt: ꝛ dixit apud semet-
ipm hic si eẽt propheta sciret q̃ muli
er illi accessit ad pedes Nã dixit rep-
pulisset eam si sciret q̃ esset. tanq̃ eẽt
cõsequens si sciret repelleret Ex illo
ergo q̄ nõ eam reppulit: eciã nescis-
se eum ꝓ certo suspicatus ẽ Dñs aũt
sic habebat oculos in illa muliere vt
aures haberet in corde pharisei Ita
qꝫ audita cogitatione ei9 ꝓposuit si-
militudinem quã nostis Duo debito
res erant cuidã feneratori. vn9 ei de
bebat q̇ngentos denarios alter q̇nq̃
ginta Cũ non haberent ambo vnde
redderent: donauit ambobꝫ Quero
abs te inquit quis eũ plus dilexit Et
ille respondit iã coactus veritate ad
uersus seipm ꝓferre sentenciã: cre-
do inquit dñe q̄ ille cui plus donauit
Et ꝯuersus ad mulierem: dixit ad sy
monem Vides istã mulierẽ? Intro-
iui in domũ tuam. osculũ michi non
dedisti: illa aũt non intermisit pedes
meos osculari Aquã michi ad pedes
nõ dedisti: illa lacrimis suis lauit m
pedes Oleum michi non dedisti: illa
vnxit vnguento Propter qđ dico ti
bi: dimittuntur ei pccã multa qm̃ di
lexit multum Quare? Quia cõfessa ẽ
quia fleuit quia nõ declinatum ẽ cor
ei9 in verba maligna. ad excusandas
excusationes in peccatis: nõ combi
nata est cum electis eorum id est de-
fendentibus se Nõ eñ ꝛ huic mulie-
ri si declinaretur cor eius in vba ma
ligna deesset defensio pccõꝝ An si
cotidie pares ei9 in turpitudine sed
nõ pares in confessione meretrices
adultere flagiciose defendunt pecca
ta sua? Si latuerint negant. si aũt de
prehense atqꝫ cõuicte fuerint vl' pub
lice id egerint: defendũt. et q̃ facilis
defensio earũ q̃ cita sed q̃ pceps q̃m
cotidiana ꝛ q̃ sacrilega? O si de9 hoc
nollet nõ facerem: hoc voluit de9 for
tuna hoc voluit. hoc voluit fatũ Nõ
dixit ego dixi dñe miserere mei: non
quomõ illa peccatrix ad pedes medi
ci veniens sana aiãm meam qm̃ pec
caui tibi Et ista frẽs mei defensio q̃-
lium est? Non solũ indoctorũ sed e-
ciam doctoꝝ Sedent et cõputant sy
dera iterualla. cursus. volubilitates
status. mot9 intendũt. describũt cõ
iciunt. docti magni videntur: totum
hoc doctũ ꝛ magnũ. defensio pecca-
ti est Eris adulter quia sic habes ve-
nerem Eris homicida quia sic habes

martem Mars ergo homicida non
tu: ⁊ venꝰ adultera nō tu Vide ne ꝓ
marte ⁊ venere tu dāpneris Deꝰ em
qui dāpnaturꝰ est nouit. qꝛ tu es qui
dicꝫ nō ego iudici scienti Porro ma
thematicꝰ qui tibi fabulas laqueorū
tuoꝝ eciā vendit vt non ł grauidam
ꝯpares mortem. emis enim mortem
a mathematico ꝑcio. qui cōtempsisti
vitam a xpo gratꝫ: ipē em̄ mathema
ticus si vxorem suam paulo petulan
tius viderit ꝯuersari aut aliquos ali
enos improbe attendere aut fenes=
tram crebro repetere. nōne arripit v̄
berat ⁊ dat disciplinaꝫ in domo sua:
Respondeat illi vxor. si potes vene
rem cede. nōne ⁊ ille respondebit. fa
tua aliud est qd̄ ꝯpetit rectori. aliud
qd̄ ꝓfertur emptori: Ergo electi eo
rum q̇ sunt: Electi maloꝝ electi im=
piorum cū quibus nō est cōbinandū
id est cū quibꝫ non est habenda socie
tas Qui sunt aūt: Arbitrātes se ius=
tos ⁊ cōtempnentes ceteros q̄si pec
catores sicut erant illi pharisei aut qꝛ
ipa peccata manifesta vł ꝯprehendū
tur vel publice fiunt. defendētes ⁊ as
serentes ne aliquid culpe eoꝝ tribu=
atur ⁊ vt ipi nichil mali fecisse videan
tur. sed totū deꝰ qui vel sic crauit ho
minem dicūt vel stellas cōposuit vel
res huānas negligit. defendentes sē
electorum seculi Sed dicat mēbrum
cristi. dicat corpꝰ xp̄i. dicat xp̄us ex
ꝑsona corpis sui. nō declines cor me
um in v̄ba malicie ad excusandas ex
cusationes in peccatis. cū hominibꝫ
opantibus iniquitatem ⁊ nō cōbina
bo cū electis eoꝝ Nostis frēs qd̄ nō
est ꝑtermittendū quasi iustos emi=
nentiores in se tenētes velut primuꝫ
gradum iusticie. electos vocari apd̄
manicheos Qui nouerūt recognos=
cant: qui nesciebant audiāt Electi q̇=
dem dei sunt omnes sancti. et habe=
mus hoc in scripturis. sꝫ vsurparēt
sibi illud nomē ⁊ quasi familiariꝰ si=
bi applicuerūt vt tāq̄m ꝓprie iā elec=
ti appellentur Qui st̄ isti electi: Qui
bus si dixeris peccasti. statim illā de
fensionem impiā et peiorem ceteris
magis q̄ sacrilegam ꝓferunt: nō e=
go peccaui. sꝫ gens tenebrarū Que
est ista gens tenebrarū: Que bellum
gessit cu deo: ⁊ ipa peccat cū tu pec=
cas Ipa inquit qꝛ cōmixtus sum illi
Deus qui te cōmiscuit quid timuit:
Hoc em̄ dicunt qd̄ illa gens tenebra
rum rebellauerit adūsus deū an̄q̄m
mūdus fieret. ⁊ ille timens ne regna
eiꝰ illo adueniēte hostili impetu vas
tarentur misit huc mēbra sua substā
tiam suam hoc qd̄ est ipē. si aurū au=
rum si lux lucem. q̇cquid illud ē h̄ mi
sit. ⁊ miscuit visceribꝫ gentis tenebra
rum dicūt: et fabricauit iñ mūdū Et
nos aiē inquiunt de ipis mēbris dei
sumꝰ. sed premimur h̄ visceribꝫ tene
brarum gentis: ⁊ q̇cquid peccare di=
cimur illa gens peccat Se quidē vi=
dentur excusare a pccō. sed deū suuꝫ
non excusant a crimine timoris: nec
ipam substantiā dei sui a crimine cor
ruptibilitatis Si em̄ incorruptibilis
deꝰ. si incōmutabilis. si incōtamina
bilis. si immaculabilis. si inpenetra=
bilis q̇d ei factura erat gens illa: Fe
cisset illa quē vellet impetū quomo=
do terreret impenetrabilem inuiola
bilem incōtaminabilem incōmutabi
lem et incorruptibilem: Si ergo tal'
deus crudelis qꝛ sine causa huc vos
misit. cū nichil noceri poterat quare
vos misit: Ecce gens tenebraruꝫ illi
nocere non poterat ipē aūt vobis ḡ
uiter nocuit ⁊ ipē magis q̄ ille host'

vester fuit ꝙ̃ꝗ̃m et ipe vobis nocere
potuit. potuistis premi potuistꝫ cap
tiuari potuistis inquinari potuistis
corrumpi: potuit ergo ⁊ ille Frustrũ
em̃ ⁊ quodāmodo partiũcula natu-
re ipius cõuincit massam Quale est
illud qđ huc misit: tale ẽ ⁊ illud qđ ibi
remansit Hoc ipi dicunt ipi fatẽtur
quia hee due substantie sunt vna illa
⁊ vna ista: libri eorũ hoc habent et si
negant legũtur et cõuincũtur Quid
ergo? Vt in hoc vno exordio nichil ā
plius dicam? Non dicā peiora nõ di
cam sceleratiora: in hoc ipo exordio
quo bellũ inducũt videte quẽ debel-
lent ⁊ vbi pugnatũ aduersus deuꝫ a
gente tenebrarũ dicũt. ipi in eoruꝫ v̄
borum pugna capiũtur Nõ em̃ ẽ qđ
dicant aut quo refugiant Sed vis o
nefande false electe defendere pecca
tum tuũ: vt qñ aliquid mali feceris ñ
tu fecisse videaris Queris in quẽ pec
catũ tuũ refundas ⁊ refundis in gẽ-
tem tenebrarum: sed ad deũ attende
si nõ in illum refundis Si em̃ posset
gens tenebrarũ quā fingitis hoc ti-
bi diceret Quid me accusas? Potui
aliquid facere deo tuo. an nõ potui?
Si potui fortior illo sum Si nõ po-
tui quare me timuit? Si nõ timuit q̈
re huc te misit vt tanta ꝯ patiaris cũ
sis mẽbrum ipi⁹ cũ sis substātia ipi⁹?
Si nõ timuit inuidit: si hoc timore ñ
fecit crudelitate fecit Qm̃ ergo ini-
quus est cuꝫ nichil noceri poterat et
fecit vt mẽbris suis ꝯ tãtum nocere-
tur? An poterat noceri? Ergo incor-
ruptibilis non est? Cum vis ergo te
defendere de pccõ tuo: laudare non
potes deum In laude dei nõ capere
ris nisi in tua iactareris Trāsi ad vi-
tuperationem tuā ⁊ laudabis deum
Redi ad v̄ba psalmoꝝ quos execra-

mini: dic ego dixi dñe miserẽ mei sa-
na aiā̃m meam qm̃ peccaui tibi Ego
dixi ego peccaui: nõ fortuna non fa
tum non gens tenebrarũ Si ergo tu
peccasti: iā vide quẽadmodum pate
at laus dei. in quo angustiabaris cuꝫ
te velles defendere Meli⁹ in pecca-
tis tuis angustiaris: ⁊ in illi⁹ laude di
lataris Nam ergo cõfesso pccõ tuo
vide quẽadmodũ laudetur de⁹: quia
iustus est cũ te punit pseuerantem ⁊
misericors cũ liberat cõfitentẽ Non
ergo inquit declines cor meũ in v̄ba
maligna ad excusandas excusatioẽs
in peccatis vt dicā qꝛ gens tenebraꝝ
fecit. qđ ego feci Cum hõibꝫ opan
tibus iniquitatem Quā iniqtatẽ? Di
camus aliquā eoꝝ iniqtatem nefan-
dam Audite iniqtatem nefariā mani
cheoꝝ publicā quā cõfitentur Expe-
dire dicunt homini feneratorem esse
ꝙ̃ agricolam Queris cām: ⁊ reddũt
rationem Vide si ratio illa nõ demẽ-
tia nominanda ẽ Qui em̃ in vsuram
inquiunt dat pecuniam: nõ ledit cru
cem luminis Multi nõ intelligũt iꝫ
expo nam Qui aũt inquiunt agrico
la ẽ: multũ ledit crucẽ luminis Que
ris quā crucem luminis? Mẽbra in
quiunt illa dei q̄ capta sunt in illo pre
lio mixta sunt vniũso mũdo: ⁊ sunt i
arboribꝫ in herbis in pomis in fruc-
tibus Dei mẽbra vexat: qui terrā sul
co discindit Dei mẽbra vexat qui her
bam de t̃ra vellit Dei mẽbra vellit: q̄
pomũ carpit de arbore Hec ne faci-
at in agro falsa homicidia facit in fe
nore vera homicidia Panẽ mendicā
ti nõ porrigit Videte si potest eẽ ma
ior iniquitas ista iniusticia: panem
mendicanti nõ porrigit: Queris q̃re
Ne vitā q̄ est in pane. quā dicunt mẽ
brum dei. substantiā diuinam mendi

cus ille accipiat ⁊ liget eam in carne
Quid ergo vos: Quid: Quare man
ducatis: Carnem non habetis: Sed
nos inquiūt q2 fide manichei illumiā
ti sumꝰ orationibꝫ ⁊ psalmis nostris
qui electi sumus . purgamꝰ iñ vitam
que est in illo pane : et mittimꝰ illam
ad thesauros celoꝝ tales sunt electi
vt nō sint saluandi a deo . sed saluato
res dei Et ip̄e est cristus dicunt cru-
cifixus in toto mūdo Ego in euāge-
lio saluatorē accepam cristum . vos
aūt estis in libris vestris saluatores
cristi : Estis plane blasphematores
cristi ⁊ iō a cristo non saluandi Ergo
buccella ne detur mendico ⁊ ploret i
buccella mēbrum cristi . mendicꝰ fa-
me moriturus est : Falsa miā in buc
cellam . facit verū homicidium in ho
minem Sed qui sunt isti electi eorū:
Non declines cor meum in v̄ba ma
ligna : ⁊ non ꝯbinabo cum electꝫ eo-
rum Emendabit me iustꝰ in mise
ricordia et arguet me Videte peccōrū
cōfessionem : emendari se vult mise-
ricorditer q̄ꝫ laudari fallaciter Emen
dabit me iustꝰ in misericordia si ius-
tus est si misericors est : qñ me videt
peccantem Hoc vtiqꝫ q̄dam mēbra
cristi dicunt : de quibusdam mēbris
cristi dicunt . in vno corp̄e dicūt Dig
natur loqui dominꝰ ex persona emē
datoris : nec respuit personā emen-
dati vel emendantis Omnia eñ mē-
bra in illo : et ip̄e dicit emendabit me
iustꝰ Quis iustus te emendaturus
est: Caput omnia membra emendat
Emendabit me iustns in misericor-
dia ⁊ arguet me : arguet me sed in mi
sericordia . arguet sed non odit et eo
magis arguet q2 non odit Et iste q̄-
re inde grās agit : Quia corripe sapi
entem ⁊ amabit te Emēdabit me ius

tus q2 p̄sequitur : Absit Hic est po-
tius emendandus . si odio emendat
Quare ergo emendat in misericordi
a ⁊ arguet me : In qua misericordia:
Oleum aūt peccōris non impingua
bit caput meū Quid est oleū pecca-
toris nō impinguabit caput meum:
Nō crescet caput meū de adulatioē
Falsa laus adulatione : falsa laus ad
ulatoris . hoc est oleū peccōris Prop
terea ⁊ homines cum falsa laude ali-
quem irriserint : hoc eciā de illo dicūt
vnxit illi caput Amate ergo argui a
iusto in miscōia : nolite ergo amare .
laudari a peccatore cū irrisione Ha
betote oleū vobiscum : ⁊ non quera-
tis oleum peccatoris Sapiētes eñ
ille v̄gines secū portabāt oleum Sa
pientes v̄gines secum oleum porta
bāt : id est conscientia illarum illis tes
timonium perhibebat Oleum glori
a est . fulget nitet in superficie : sꝫ bo-
na debet esse gloria . et vera gloria vt
ibi sit intus in vasis suis Audi qd est
in vasis Probet aūt se homo : et tūc
in semetip̄o habebit gl'am . ⁊ nō in al
tero Quid est in vasis suis: Audi ip-
sum apostolū Nam gl'a vestra h̄ est
testimoniū ꝯscientie nostre Postre
mo quia in corpore cristi es . ⁊ adhuc
portas mortalitatē quādam : tu tibi
esto iustus ⁊ in te esto iustꝰ Pecca-
tor es . vindica in te redi ad conscien-
tiam tuam ⁊ exige de te penas cruci
a teip̄m Ita enim offers sacrificium
deo : q2 si voluisses sacrificium dedis
sem vtiqꝫ ait peccator holocaustis ñ
delectaberis Quid ergo : Nullū acci
pit sacrificium : Sacrificiū deo spiri
tus cōtribulatus : cor cōtritum ⁊ hu
miliatum deus nō spreuit Humilia
cor tuum . contere cor tuū ēcia cor tu
um : ⁊ tu teip̄m emendabis in miseri

cordia Non em̄ odisti te cuz seuis in te: eris in ꝑte. emendat te iustꝰ Quis sis adhuc in emendanda peccata Ex qua ꝑte enim tibi displices iustus es ex qua ꝑte tibi displicet in te qđ iniustum est iustꝰ es Vis videre qm̄ iustꝰ es: Hoc in te tibi displicet. qđ et deo Jam cōiunxisti te voluntati dei et in teip̄o non quod ille fecit sed qđ ille odit odisti Ex eo quod odisti in te qđ fecisti. quod odit et ille qui hoc nō fecit. cepisti in te eē seuerꝰ: erit ille misericors ꝑcet quia tu non ꝑpecisti Ergo ex quo cōiunctus es oculis eiꝰ et cōdelectaris legi eiꝰ ⁊ hoc in te arguis qđ lex eiꝰ arguit ⁊ hoc in te tibi displicet qđ et oculis dei displicet: vide ꝙ iustus es Ex quo aūt lapsus fecisti ea q̄ displicent deo. ⁊ fragilitate q̄dam infirmitatis huāne. ꝓlaberis ī illa ⁊ adhuc portas infirmitatē carnis ⁊ gemis cuiusdam reluctationis conscientia: ex hac ꝑte iniquus ⁊ peccator es Quomodo inquies ex quadam ꝑte iustus. ex quadam ꝑte peccator: Quid est qđ dicis: Laboramꝰ videmur loqui contraria nisi nobis subueniat apostolica auctoritas Audi illud ab apostolo ne me malus intellector accuses: cōdelector enim inquit legi dei secūdum interiorem hominem Ecce iustꝰ An non est iustus qui condelectatur legi dei: Vn̄ ergo peccator: Video aliam legem in mēbris meis. repugnātem legi mentis mee: ⁊ captiuum me ducentem in lege peccati Adhuc bellum adūsus me gero: nondū sum totꝰ instauratus. Ad ymaginem fabricatoris mei cepi resculpi: ⁊ ex ea ꝑte qua reformor displicet michi qđ deforme est Ergo ꝙ diu ita sum quid spero: Infelix ergo homo. quis me liberabit de corpore mortis huis: Gracia dei per ihesum cristum dn̄m nostrū Gracia dei que cepit iam resculpere. gracia dei que infudit suauitatem vt iā per interiorem hominem condelecteris legi dei inde cetera sanabūtur vn̄ ⁊ ista sanata sunt Geme adhuc vulneratꝰ castiga te displice tibi Non sic pugno inquit quasi aerem cedens: sed castigo corpus meū et in seruitutem redigo ne forte aliis predicans ipse reprobꝫ inueniar Nūquid qui castigat corpꝰ odit corpus: Si quis castigat seruū odit seruum: Si quis verberat filiū odit filium: Et vt aliquid cōiunctius eloquamur caro tua tāq̄m coniunx tua est Hoc ip̄e apostolus dicit: nemo vnq̄m carnem suam odio habuit sed nutrit ⁊ fouet eam sicut ⁊ cristus ecclesiam Certe caro tanq̄m cōiunx est ⁊ nemo carnem suam odio habet sed nutrit ⁊ fouet eam sicut xp̄us ecclesiam Certe caro tanq̄m cōiunx ē: ⁊ nemo carnem odio habet tamē qđ alio loco: Caro concupiscit adūsus spiritum: ⁊ sp̄us adūsus carnem Cōcupiscit adūsus te tanq̄m cōiunx tua ama et castiga donec fiat ī vna reformatione vna cōcordia Quādo istud eritꝰ qm̄ modo clamas infelix ego hō q̇s me liberabit de corꝑe mortꝫ huiꝰ. nūquid seꝑabitur a te h̄ corpꝰ ⁊ tunc securꝰ eris: Et qđ ē in nobismetip̄is ingemiscimꝰ. adoptionē expectātes redēptionē corꝑis nostri: Repat̄ g̊ a mortalitate ad īmortalitatē ⁊ iā nō resistit: qꝛ nō ē mortalitas q̄ resistat Proptēa castiga corpus tuū: mō doma qđ postea recipias. mō deficiat ⁊ tūc sufficiat: nā in hac vita reparī n̄ potest q̄mdiu mortale geritur Non te deponat non te abrumpat porta. erudi castiga reparabitur in fine: et quia nemo vnq̄m carnē suā odio ha-

buit. resurget et caro Sz quomodo
eciam tūc luctaturus sum: Oportet
inq̄t corruptibile hoc induere incor-
ruptionem: et mortale h̄ induere in-
mortalitatem Ergo cū dicit' emēda
bit me et arguet me siue sit frater si-
ue sit primus. siue sit vicin⁹ siue tu
ipe: in miā debes argui et emendari
Oleum aūt pccōris nō impinguet ca
put meum Sz quid facio dicz michi:
Patior adulatores nō cessant pstre
pere laudant in me q̄ nolo. q̄ ego pui
pendo laudant in me. qd ego carum
habeo rephendūt in me: adulatores
fallaces deceptores Magn⁹ vir ille
verbi gracia gagius eneus. magnus
doctus sapiēs Sed q̄re xpian⁹: Nā
magna doctrina et magna lrā et mag
na sapientia Si magna sapientia ap
proba qd cristian⁹ ē Si magna doc
trina: docte leg' Postremo qd tu vi
tuperas: hoc ei placet quem laudas
Sed quid: Laudatio illa nō inducat
oleum peccatoris est Sed nō cessat
dicere nō iñ impinguet caput tuum
id est noli gaudere ad talia: id est no
li ānuere noli ɔsentire. nil iñ gratule
ris Et si ille attulit oleum adulatio-
nis. sed caput tuū integrū mansit nō
inflatum est. nō tumuit Si em̄ infla
tum fuerit et tumuerit: facit pond⁹
et pcipitabit te Oleum āt pccōris nō
impinguet caput meū Qm̄ adhuc
et oratio mea in bn̄placitis eor Ex-
pecta modo: me vituperant ait xps
In pmis temporibz cristianor vndi
qz rephendebātur cristiani Adhuc ex
pecta et oratio mea in bn̄placitz eor
erit Veniet tempus qn̄ superent ho
minum maliciā. tundentiū sibi pec-
tus et dicentium: dimitte nobis debi
ta nostra sicut et nos dimittim⁹ de-
bitoribus nostris Iā quot reman-
serunt qui sibi erubescunt pect⁹ tun-
dere: Ergo reprehendant. tolerem⁹
reprehendant oderint. accusent. de-
trahant adhuc et oratio mea in bene
placitis eor Veniet temp⁹ qn̄ orati
o mea placebit illis Erigent em̄ se q̄-
si iusti viribz suis. vincuntur in lucta
qz superbe se erexerunt elidentur tra
hētur a peccatis. videbūt se iniquos
implebūtur que dicta sunt per prophe
tas incipit timeri iudicium cōuertet
se anime acies ad cōscientiā peccato
rum et placebit illa orō. dimitte nob
debita nostra sicut et nos dimittim⁹
debitoribz nostris O verbosa defen
sio iniquitatis Certe iā h̄ populi di-
cunt: et pplorum pectora tundentiū
tonitruus nō quiescit Recte nubes
tonant in quibz iam habitat de⁹ Vbi
est illa verbositas vbi est illa iactan-
tia. iustus sum nichil mali feci: Certe
cū in scripturis sanctis fueris conte
platus normā iusticie: quātūcūqz p
feceris inuenies te peccatorem. Pro
fecisti iā vnū deum colis. optime nō
fornicaris ab eo ad ydola ad mathe
maticos ad sortilegos ad aruspices
ad augures ad melificos: ista em̄ for
nicatio est a domino deo. iā es in ali
quo numero mēbrorum cristi. iā in-
cipe videre eciam illa peccata societa
tis humane. nō occidis quēq̄m. non
adulteras cuiusqz vxorem non vxori
tue eundo ad alteram iniuriam facz
nō vlla pessima corruptela te conta
minas. abstinuisti manū a furto lin-
guam a periurio cor a concupiscen-
do rem proximi tui: iam iustus es
Attende cetera noli iam superbire
Nichil ne peccas in lingua: Non p
laberis in verbum durum: Sz quid
magnum dicis: Quid magnuz: Qui
dixerit fratri suo fatue: reus erit

gehenne ignis Cõtremiscis iã tota il
la superbia Ecce iam non valde facit
deus .vnde deus videatur impietate
aliq̃ blasphemari Nõ irruit in aliquē
ledendum : nõ facit alteri qđ pati nõ
vult Quid de lingua ? Quis illam do
mat ? Sed ecce frenasti ⁊ ipam. q̃mq̃
quis tãtus vt hoc õnino ꝑficiat ? Sꝫ
ecce iam ⁊ ipam frenasti . quid facis
de cogitationibꝫ tuis ? Quid facis de
tumultu ⁊ caterua rebellantium de-
sideriorꝫ ? Non eis das mēbra ? Ita
credo ⁊ video : sed tñ cogitationes a
liqñ inclinãtur . ⁊ afferũt se plerũq; i
oratione genibꝫ fixis Corpꝰ ꝓster-
nis collũ curuas cõfiteris pccã deuz
adoras Video corpꝰ vbi iaceat : q̃ro
vbi volitet animꝰ Video mēbra iacē
tia videamus si stat ꝯscientia videa-
mus si fixa est in eum quē adorat Si
aũt cogitationibꝫ plerũq; tanq̃ estu
maris arripitur ⁊ tempestate tolli-
tur in aliud atq; aliud mõ si mecũ lo-
quereris ⁊ sbito auerteres te ad ser-
uum tuũ ⁊ dimitteres me . nõ dico a
quo aliqđ petebas . sed cũ quo ex eq̊
loq̃baris . non michi iniuriã factã de
putarem ? Ecce quid facit cotidie đo
Qualem mõ dixi frēs ? Iã eũ qui so-
lum deũ colit . qui xp̄m cõfitetur qui
patrē ⁊ filiũ ⁊ spiritũ sanctũ vnũ de-
um nouit . qui nõ post eũ fornicatur
qui nõ adorat demones . qui auxilia
sibi a dyabolo nõ req̃rit qui tenet ec
clesiam catholicã de cuiꝰ fraude ne-
mo cõqueritur . de cuiꝰ pressura non
gemit vicinus infirmꝰ . qui vxorē ali
enam non temptat . qui ꝯtentꝰ ē sua
aut qui nec ipa sua . sed quõ licet ⁊ q̊-
modo ꝑmittit apostolica disciplina.
vbi cõsensus est ãborꝫ aut vbi nõ dũ
ducta est : qui iã talis est deprehendi
tur tñ in istis q̃ iã dixi Venit ergo tē-

pus qđ dictũ est . adhuc ⁊ oratio me
a in bñplacitis eorꝫ : siue quã docuit.
siue quã interpellet ꝓ nobis In istꝫ
ergo cotidianis peccatꝫ omnibꝫ que
spes est . ñ humili corde dicamꝰ in o-
ratione dominica q̃ iã in bñplacitis
nostris ē nõ defendētiũ pccã nostra
sed cõfitentium . dimitte nob debita
nrã sicut ⁊ nos dimittimꝰ debitoribꝫ
nostris. ⁊ aduocatum habeamꝰ apđ
patrem ihm cristum iustũ . vt ipe sit
ꝓpiciatio ꝓ peccatis nr̄is ? Nõ lo-
quãtur supbi vincũtur numero vin-
cũtur popul' : tota t̃ra a sol' ortu vsq;
ad occasum laudate nomē dñi Quid
faciunt pauci alter disputantes ? Iu
dices sunt impiorũ Sed quid ad te ?
Vide qđ sequitur Absorti sunt iux
ta petram iudices eorꝫ Quid ē absor
ti sunt iuxta petrã ? Petra ãt erãt xp̄s
Absorti sunt iuxta petram Iuxta id
est compati iudices magni potētes
docti ipi dicũtur iudices eorũ tanq̃m
iudicãtes de moribꝫ ⁊ sententiã ꝓfe
rentes . Dixit hoc aristotiles adiun-
ge illũ petre ⁊ absortꝰ est Quid est a
ristotiles ? Audiat dixit xp̄s : ⁊ apud i
feros cõtremiscit Dixit h̊ pitagoras
dixit h̊ plato adiunge illos petre cõ-
para autoritatem illorꝫ auctoritati e
uangelice : cõpara inflatos crucifixo
Dicamꝰ eis . vos lrãs vrãs cõscripsis
tis in cordibꝫ supborum : ille crucem
suã fixit in cordibꝫ reguꝫ Postremo
mortuꝰ ē ⁊ resurrexit Mortui estis
⁊ nolo q̃rere quēadmodũ resurgatꝫ
Ergo absorti sũt iuxta petrã istã iudi
ces eorꝫ : tã diu videtur aliqđ dicē do
nec ꝯparentur petre Propterea si in
uētus fuerit aliqs h̊ dixisse qđ dixit ⁊
xp̄s : ꝯgtulamur illi nõ seq̃mur illũ Sꝫ
prior fuit ille q̃ xp̄s . si qui vera loq̃tur
prior est q̃ ipa vitas ? O hõ attende

cristum:non qm̄ ad te venerit.sed qm̄
te fecerit Potest ⁊ egrotꝰ dicere sed
priꝰ ego cecidi in lectū q̄ȝ medicus ad
me venisset Vtiq̄ȝ id̄ ille posterior ve
nit q2 tu prior cecidisti Videte itaq̄ȝ tex
tū psalmi:adhuc ⁊ oratio mea in be-
neplacitis eoꝝ Sed erunt multi q̄ cō
tradicant absorti sunt iuxta petram
iudices eoꝝ Quid ergo erit? Audi
ent v̄ba mea. qm̄ p̄ualuerunt Preua
luerunt v̄ba mea v̄bis eorū Dicta sꝫ
ab eis quedā diserte:sed a me v̄a Ali
ud est laudari loquacem:aliud lauda
ri veracem Audient verba mea quo
niam p̄ualuerunt Vn̄ preualuerunt?
Quis eoꝝ ꝯprehensus est in sacrifi-
cio.cū hijs legibus ista p̄hiberentur
⁊ non negauit?Quis eoꝝ ꝯprehēsus
est adorare ydolum. ⁊ non clamauit
nō feci.⁊ timuit ne cōuinceretur Ta
les ministros dyabolꝰ habebat Vn̄
aūt preualuerunt verba dn̄i?Ecce e-
go mitto vos sicut agnos in medio
luporum Nolite timere eos q̄ occi-
dunt corpus aiām aūt non p̄nt occi
dere:sed potius eum timete qui cor
pus ⁊ aiām p̄t mittere in gehennam
ignis Dedit timorē Subiecit spem:
inflāmauit caritatē Nolite inq̄t time
re mortem Mortez timetis? Prior
morior Ne vel capillus vester pere-
at formidatis? Prius integer in car
ne resurgo Merito audistꝫ v̄ba eiꝰ
qm̄ preualuerunt Ducebantur occi-
debantur:cadebant ⁊ stabant Et q̄d
est factum de tot mortibꝫ martirum
nisi vt ip̄a v̄ba p̄ualerent ⁊ tanq̄ȝ irri
gata terra sanguine testiū cristi pul-
lularet vbiq̄ȝ seges eccl'e? Audient in
quit v̄ba mea qm̄ preualuerunt Vn̄
p̄ualuerunt iā diximus:cū predican
tur a non timentibꝫ Quid nō timen-
tibus?Nec exilia nec dāpna nec mor

tem nec crucem Non enim nec mor
tem solam.sed nec crucem:quando
a morte nichil videbatur execrabiliꝰ
Ipam dn̄s suscepit ne discipuli eius
mortez quidem nō timerent:sed nec
genꝰ mortis horrescerent Ergo a nō
timentibus cū dicuntur hꝫ p̄ualuerūt
Quid ergo mortes ille om̄iū martirū
quid fecerunt:Audi Sicut crassitu
do terre disrupta est sup̄ terram:dis
sipata sunt iuxta infernū ossa nostra
Juxta infernū dissipata sꝫ ossa mar-
tirum id est corpora testiū cristi Oc
cisi sunt enim martires:⁊ q̄si preua-
luerunt qui occiderunt Preualuerūt
illi p̄sequendo vt p̄ualerent v̄ba cris-
ti p̄dicando Et quid factū est de mor
tibus sanctorū?Sicut crassitudo ter
re disrupta est super terram Quid ē
crassitudo terre disrupta est sup ter-
ram?Nouimꝰ crassitudinē terre cō-
temptibilia queq̄ȝ eē Que sunt quasi
cōtemptibilia hominis fecūdant ter
ram Nam dictum est in quodā psal
mo iacuisse mortes sanctorū ⁊ nō fu
it qui sepeliret Sed ille omnes mor-
tes facte sunt crassitudo terre Quō
accipit terra quādam pinguedinem
de rebꝫ ꝯtemptibilibꝫ et abiectꝫ sic ex
eo q̄d cōtēp̄sit hic mūdꝰ accepit cras
situdinez t̄re vt iñ seges eccl'e feraciꝰ
pullularet Jā nostis frēs q2 ꝯtemp-
tibilia t̄re huiꝰ de quibꝫ pinguescat t̄
ra:nec appellare volo nec dicere de-
cet Talis ē q̄dam sagina t̄re et q̄dam
pinguedo:et ꝯtemptibile ē hōibꝫ ⁊ q̄
si sordidū ē ⁊ abicitur Sꝫ q̄d fecit hic
vt iam ⁊ ip̄iꝰ v̄bis vtar:De t̄ra erex-
it inopē ⁊ de stercore exaltauit pau-
perē vt collocaret eū cū p̄ncipibꝫ cū
p̄ncipibꝫ ppl'i sui Prostratꝰ ē em̄ in t̄
ra tanq̄ȝ pinguedo t̄re disruptus est
super terram:sicut iacuit ille lazarus

222

vlcerosus sed tamen ab angelis sublatus ē in sinum abrahe Preciosa in conspectu domini mors scōrum ei⁹ Sicut ꝯtemptibilis est in seculo ita ꝓciosa est agricole Nouit eñ ibi vtilitatem ꝛ vberem succū. et nouit qd affectet ꝛ quid eligat vñ seges fertil' surgat: sed cōtēpnit eā iste mundus Nescitis qꝛ cōtemptibilia mūdi elegit deus ꝛ ea q̄ non sunt tāq̄ q̄ sint vt ea q̄ sunt euacuarentur: De stercore erect⁹ petrus ꝛ paulus ꝛ cū occiderentur cōtēpnebantur: mō iā saginata inde terra exurgente segete eccl'e. ecce qd est nobile ꝛ ꝑcipuū in mūdo ipatoꝛ veit romā q̄ festinat ad tēpluȝ impatoris an ad memoꝛiam piscatoris: Sicut crassitudo terre disrupta est sup terram: dissipata sunt iuxta infernum ossa nrā Qm̄ ad te dñe oculi mei: in te speraui ne auferas animam meā Cruciati sunt eñ in ꝑsecutionibus: ꝛ multi defecerūt Et qꝛ de captiuitate persecutionis dixit sicut crassitudo terre disrupta est sup terram dissipata sunt ossa nostra iuxta infernū. occurrit mltos defecisse. et multos piclitatos eē: ꝛ tāq̄m in medijs tribulationibȝ ꝑsecutionū emissa ē vox ꝑcantis qm̄ ad te dñe oculi mei Nō curo qd minentur qui circūstant. ad te dñe oculi mei Plus figo oculū in ꝓmissis tuis q̄ in minis eorum Noui qd ꝓ me passus sis: quid michi ꝓmiseris Ad te dñe oculi mei in te speraui ne auferas aiām meam Custodi me a muscipula quā statuerunt m̄ Que erāt muscipule: Si cōsentis pcō In muscipula pōita est esca vite hui⁹ Si amat auis hāc escā cadit in muscipulā Si aūt auis talis est vt dicat ꝛ diem hōis nō cōcupiui tu scis: oculi ei⁹ non recedūt a deo ꝛ ipe euellet de laqueo pedes ei⁹ Custodi me a muscipula quā statuerūt m̄ Et ab scandalis qui opantur iniquitatem Duas res dixit ambas ꝑ se distinguendas. muscipulam statuisse ꝑsecutoꝛes dixit. scandalū vo ab eis q̄ cōsenserunt ꝛ apostatauerunt et ex vtroq̄ vult se custodiri Hinc seuiūt minātes hinc labūtur cōsentientes. timeo ne talis sit iste quē timeā ne talis sit iste quē imitar Hec tibi facio si nō cōsenseris. custodi me a muscipula quā statuerunt michi Ecce frater tuus iam cōsensit: ꝛ ab scandalis eoꝝ qui opantur iniquitatem Cadent in retia ei⁹ pccōres Quid ergo frēs: Cadent in rechia eius peccatores: sed nō omnes peccatores Quidam pccōres qui vsq̄ adeo sunt peccatores vt sic ament vitam istam vt ꝑponant illam vite eterne. cadent in muscipulam ei⁹ Sed quid dicꝫ: Putas isti tales cadunt in rechia eius: Sed quid de discipulis tuis o criste: Ecce cum ferueret ꝑsecutio. quando dimiserunt te omnes solum et ierūt vnusquisq̄ i sua. predixisti hoc quia preuidisti Non enim quia tu prenūciasti tu fecisti: aut tu i quoq̄m te negasti Sed ecce illi qui tibi coherebāt in tua temptatione. et persecutione qua te inimici requirebant crucifigēdum defecerunt: et vnus ille audax qui tibi promiserat quia tecum esset vsq̄ ad mortem. audiuit quidē a me dico quid in se ageret egrotus Febriens enim se sanū dixerat: cordis venam ille tangebat Ventum ē ad tēptationem. ventum est ad probationem ventum est ad accusationē. eciā ipe interrogatus nō ab aliqua magna potestate. ab infimo mācipio ꝛ h̄ feiā: ab āncilla itrogat⁹ succubuit Negauit ter sel' negato cū memoraret' neguit itm bis negato cū memorare

tur negauit tercio Hoc pdixerat dominus: nō pceperat n coegerat Aut si ppterea putatur petrus rcē fecisse qz hoc pdixerat dn̄s: recte fecit et iudas qui tradidit eum qz et hoc pdixerat dn̄s Absit frēs mei: hec vox illorum electorū est qui eciā pccā sua defendunt poci⁹ q̄ꝫ fatentur Petrū ipsum poci⁹ attendam⁹ Si nichil peccauit quare fleuit? Nō interrogem⁹ de petro nisi lacrimas petri: fideliores testes de illo non inuenim⁹ Fleuit amare inquit Nōdum ydoneus erat passioni seqris me postea illi dictum erat Adhuc futur⁹ erat firmus cōfirmatus dn̄i resurrectione Ergo nōdum erat tempus vt dispgerent illa ossa iuxta infernū Nā videte q̄m multi defecerūt: vsqꝫ ad ip̄os pmos herentes ori ei⁹ eciā ipsi defecerunt Quare hoc? Singularis ego sum donec transeā Hoc em̄ seqtur in psalmo Supra dixerat custodi me domine a muscipula quā statuerūt m̄ et ab scandalis que opantur iniquitatem A muscipula et a scandalis et a terrentibus et a lapsis Sed qz in ei⁹ passione eciam illi p̄mi qui futuri erāt duces eccl'e et colūpne terre defecerant nōdum factū erat qd̄ ait in alio psalmo. ego confirmaui colūpnas eius Quid ait? Singularis ego sum donec transeam Hec vox ex psona capitis: singularis ego sum donec trāseam Quid est singularis? In passione tu solus pateris tu solus occideris ab inimicis Singularis ego sum donec transeam Quid ē donec transeam? euangelista dicit: cū aūt venisset hora vt ih̄s transiret de hoc mūdo ad p̄rēm Quid ē ergo donec transeam nisi de hoc mūdo ad p̄rēz? Tūc em̄ ꝯfirmabo colūpnas eius id ē colūpnas terre qn̄ in mea resurrectioē

didicerint plene mortē nō esse timendam Donec ergo trāseam singularis sum: cū trāsiero multiplicabor Multi me imitabuntur: multi patient in nomine meo Unus sum donec transeam multi in me vnus erunt dū trāsiero Singularis ego sum donec trāseā Audite eciā misteriū vbi ei⁹ Secūdum grecam locutionē pascha videtur passionē significare Passi em̄ pati dicitur Secūdum hebreā āt linguam sicut interp̄tati sunt q̄ nouerāt pascha transit⁹ interpretatur Nā et si interrogetis bn̄ grecos negāt grecum eē pascha Sonat ibi quidē pasci id est pati: sed non solet sic deflecti Passio em̄ pathos grece dicitur non pascha Ergo pascha sicut dicūt q̄ nouerunt et qui nob̄ qd̄ legerem⁹ interpretati sunt transit⁹ interp̄tatur Iō ventura passione dn̄i. tc̄ꝫ ipso verbo loqueretur euangelista cū venisset inquit hora vt trāsiret ih̄ūs de h̄ mundo ad p̄rēm Pascha hic ergo sonuit in hoc v̄su singularis ego sum donec transeam Post pascha iam non ero singularis: post transitū non ero singularis Multi imitabūtur multi cōsequūtur et si postea sequenter quid erit singularis ego sum donec transeam? Quid ē qd̄ dominus ait in hoc psalmo singularis ego sum donec trāseam? Quid est quod exposuimus? Si intelleximus attende ip̄i⁹ v̄ba in euangelio: amē amen dico vob̄ inq̄t nisi granū frumenti cadens in terrā mortuū fuerit ip̄m solū manet si aūt mortuum fuerit multū fructum affert hoc ibi ait. vbi eciā dixit cū exaltatus fuero a terra ōnia traham ad me Nisi granū frumēti inq̄t cadens in t'rā mortuū fuerit ip̄m solū manz si āt mortuū fuerit multū fructū affert Ergo illi ḡno m̄l'ta seges ōbebat

sed expecta mortificetur ad huc: qꝛ gͣ-
num nisi in terrā ceciderit ⁊ mortifi-
catum fuerit solū remanet Ergo so-
lus erat añq̄ eēt mortificatꝰ ⁊ prop
terea ⁊ petrus nōdum habebat tres
vires: accepturꝰ erat vires sequēdi.
nō habebat p̄cedendi Propter xp̄m
em̄ id est ꝓpter cōfessionē nōis cris-
ti quo cristiani sumus nemo mortu
us est añ xp̄m ne forte occurrat no-
bis. multi em̄ mortui sunt et marti-
res sunt. multi ⁊ prophete talia pas-
si sunt: non tñ̄ ideo moriebantur qꝛ
p̄nunciabant xp̄m. sed qꝛ peccata ho
minū dicebant in eos ⁊ eorū iniqui-
tatibus liberiꝰ resistebāt. ⁊ habētur
inter martires Iuste etem̄ si nō pro
nominis xp̄i cōfessione: tñ̄ pro veri-
tate occisi sunt Vsq̄ȝ adeo aūt ꝓ ipō
nomine id est ꝓ cōfessione nominis
cristi nemo mortuꝰ est. añq̄m gͣnuȝ
illud caderet in terrā. cuiꝰ ex perso-
na dictū ē singularis ego sum donec
trāseam: vt et ipē iohānes qui recēs
interfectꝰ erat ab iniquo rege dona-
tus puelle saltatrici. nō ꝓpter hoc in
terfectus eēt qꝛ cōfessus est cristum
Potuit itaq̄ȝ ⁊ iñ occidi ⁊ hoc a mul
tis. si ꝓpter aliud occisus est ab vno
quāto potiꝰ ꝓpter xp̄m potuit occi
di ab ipis qui occiderunt xp̄m. Per
hibebat em̄ cristo testimoniū iohan
nes Illi qui audiebant xp̄m ipm oc-
cidere volebant. ⁊ eū qui testimoniū
perhibebat nō occidebant. Quia em̄
si fieret impetꝰ ꝓpter cristū in iohan
nem non negaret: erant q̇ppe in illo
vires magne quibȝ appellatꝰ ē ami-
cus sponsi Magna in illo grā mag-
na excellentia: in natos mulierū ne-
mo exurrexit maior iohāne baptista
Ergo in illū impetꝰ factus est. q̇ non
habebat tales vires Fit impetus in
petrum: nō fit in iohānem Etem̄ vi-
res ipas petrus post accepit: tūc in-
firmꝰ fuit pro xp̄i nomine. ille iterro
gatur qui vires nō habebat Ille qui
habebat vires nō patitur ꝑsecutio-
nem ꝓpter cristū: ne ꝓ nomine cris-
ti añcederet xp̄m Nō occiditur a iu-
deis qui ꝑhibebat liberū testimoniū
cristo quē occiderunt iudei: et occidi
tur ab herode qꝛ dicebat ei. non tibi
licet habere vxoreȝ fratris tui Neq̄ȝ
em̄ frater eiꝰ sine posteritate deces-
serat Pro lege quidem v̄itatis ꝓ eq̄
litate ꝓ iusticia iō scūs et iō martir:
sed non tñ̄ ꝓ illo noīē quo xp̄iani su-
mus Quare h̊ nisi vt impleretur sin
gularis ego sum donec trāseam.

Explicit ps c. xl. Incipit psalmꝰ cen
tesimꝰ q̇dragesimꝰ primꝰ

Solēpnitati martirū sicᵗ de
uotio celebritatꝫ vestre ita
nostre seruitutis sermo de
betur Sed meminisse oportet carita
tē vrām: hesterna die q̄ȝ multa dicta
sint Non em̄ quia ꝓpter auiditatem
interioris oris vestri ꝑ totū sermo-
nem tq̄ȝ recens affuistis ꝓpterea ob
liuisci debemꝰ infirmitatis cōis. pri
mo qꝛ et honorare oportet v̄ba p̄cla
ra sicut scriptū ē: p̄clara aūt verba sa
pientie sꝫ Dm̄ dei sunt: ꝑ vos tq̄ȝ per
vascula vob̄ ministrātur et si fictilia
sꝫ vasa. sed panis celestꝫ ē Apl̄s dicit
habemꝰ thesaurū istū in vasis fictili
bus vt eminētia v̄tutꝫ sit ei Qui aūt
thesaurꝰ: idem panis Nā si nō idem
eēt thesaurus ⁊ panis nō de ipō the
sauro alibi scriptū eēt. thesaurꝰ desi-
derabilis req̇escit in ore sapientꝫ. vir
āt stultꝰ glutit illū Vn̄ āmonemꝰ ca-
ritatē vrām: vt ea q̄ audiendo tq̄ȝ vē
tre meōria ꝯditis. rursus reuoluēdo
⁊ cogitādo q̇dāmō ruminetꝫ Hoc āt
ē thesaurꝰ desiderabilis req̇escit in o
re sapientis. vir autem stultus glutit

illum Breuiter dixit: sapiens rumi-
nat stultus nõ ruminat Hoc aũt ap
te et latine quid ē? Sapiens cogitat
ea que audierit: stultus autem audi-
ta obliuioni tradit Neqꝫ enim prop
ter aliud in lege munda ea dicta sunt
aĩalia que ruminant imunda que nõ
ruminant Nã creatura dei .õnis mũ
da est artifici deo: tam mũdus ē ag-
nus ꝙ porc⁹ Creauit eñ omnia bo
na valde: ꝛ omnis creatura dei bona
est dicit apl's ꝛ oĩa mũda mũdis Cũ
ergo in natura vtrũqꝫ sit mũdũ signi
ficatione tñ agnus significat aliquid
mũdum. porcus significat aliqd im-
mũdum Agn⁹ significat innocentiã
sapientie ruminãtis: porcus signifi
cat imũdiciam stulticie obliuiscentis
Breuis psalm⁹ ꝓ solempnitate dic-
tus est: videam⁹ an possit eciã breui
ter tractari ¶ Psalmus

Voce mea ad dominũ clamaui
Sufficeret voce ad dñm cla-
maui: forte non frustrum additum
est mea Multi eñ clamant ad domi
num nõ voce sua sed voce corpis sui
Homo ergo iterior in quo cepit ha
bitare xp̃us ꝑ fidē .voce sua nõ stre-
pitu labiorũ sed in affectu cordis cla
met ad dñm Nõ vbi homo audit ibi
deus audit Nisi voce pulmonũ et la
terum ꝛ lingue clames: hõ te nõ au-
dit Cogitatio tua clamor ē ad domi
num. Voce mea ad dominũ clamaui
Voce mea ad dñm deprecat⁹ sum
Nõ dixit clamaui: exposuit cuꝫ dixit
deprecatus sum Clamant eñ ad do
minũ ꝛ qui blasphemant In supiori
vsu clamorem posuit: in sequẽti cla-
morem exposuit Quasi exigeretur q̊
clamore clamasti ad dñm. ad dñm in
quit deprecatus sum Clamor meus
depcatio mea: nõ ꝯuicium non mur
mur nõ blasphemia Effundo an-
te eum precem meã Quid est añ eũ?
In ꝯspectu eius Quid est in ꝯspectu
ei⁹? Vbi videt Vbi ãt non videt? Ita
eñ dicimus vbi videt: quasi alicubi
nõ videat Sed in isto cetu rerũ cor-
poralium vident ꝛ homines. vident
ꝛ animalia ille aũt videt ꝛ vbi homo
nõ videt Nam cogitationē tuã nul-
lus hõim videt: de⁹ aũt videt Ibi er
go effunde ꝓcem tuã: vbi solus vidꝫ
ille qui remunerat Nã in abscõdito
te dñs ihũs cristus iussit orare: sed si
agnoscas cubiculũ tuũ. ꝛ mũdas ibi
rogas deum Cũ aũt oratis inqt no
lite eē sicut ypocrite: qui stant in pla
teis et vicis orantes. vt videant̉ ab
hõibus Tu aũt cum oras intra i cu-
biculum tuũ. ꝛ claude ostiũ ꝛ depre-
care deũ tuum in occulto: ꝛ qui vidꝫ
in occulto reddet tibi Si hoīēs red-
dituri sunt effunde añ hoīēs ꝓcē tuã
si deus redditurus est effunde añ eũ
ꝓcem tuam et claude ostiũ ne temp-
tator ingrediatur Tēptator non ces
sat pulsare vt irrũpat: si clausum in-
uenerit transit Ið apl's qꝛ in nostra
potestate est ostiũ claudere ostium
cordis nõ ꝑietum. ibi eñ ꝛ cubiculũ
qꝛ ergo in ꝑtãte nrã ē hoc ostiũ clau-
dere neqꝫ detis inquit locũ dyabolo
Etem̃ si intrauit et possedit: attende
quia tu negligenter clausisti aut clau
dere neglexisti Quid ē autē claudere
ostium? Hoc ostiũ tanq̃m duas ha-
bet valuas: cupiditatis et timoris ã
cupis aliquid terrenũ ꝛ hac intrat: ã
times aliquid terrenum ꝛ hac intrat
Timoris ergo ꝛ cupiditatis ianuam
claude cõtra dyabolum aperi ad xp̃ꝫ
Quõ ipsas valuas apis ad cristum?
Cupiendo regnum celorum timen-
do ignem iehēnarum Per cupidita-
tem seculi dyabolus intrat per desi-
derium vite eterne xp̃s intrat Per ti

morem penarum tpalium dyaboli intrat. p timore ignis eterni xpristus intrat Ecce martires clauserut ianuam cotra dyabolum. xpristo apuerut Promisit eis multa mudus iste. riserut clauserut valua cupiditatis adversus dyabolum. minatus est mundus iste bestias ignes cruces. n timuerut. clauserut timoris valua contra dyabolu: Videamus si aperuerut illa xpristo: Qui cofessus me inqt fuerit cora hoibus. cofitebor illum et ego coram pre meo qui est in celis: Amauerut ergo regnu celorum. vbi eos cofitebitur xps Quomodo eos confessurus est xpristus: Venite benedicti patris mei. pcipite regnum qd vobis paratu est ab origine mudi: Cofitebitur illos ad dexteram positos: Videamus si et timoris valuam xpristo aperuerunt. quam dyabolo clauserant: Vno eodem qz loco dominus monet hoc. vt et dyabolo claudatur et sibi aperiatur: Nolite inquit timere eos qui corpus occidunt animam autem non possunt occide. Monuit vt timoris valua in faciem dyabolo eliderefur. Ergo nichil est timedum: No ergo apit aditus timoris xpristo. qui clausus est dyabolo: Statim subiecit taqz dicens. exclusisti illum aperi michi. Sed eum timete inquit qui habet potestatem et animam et corpus occidere in gehennam ignis. Jam ergo si credidisti et aperuisti xpristo. claude contra dyabolum Intus est xpristus. ibi habitat. effunde ante eum precem tuam. noli querere vt delonge te exaudiat. No em longe est sapietia dei. q ptendit a fine vsqz ad finem fortiter. et disponit oia suauiter. Ergo intus est aput te. an eu

effunde prece tuam Jbi sunt aures eius. qa nec ab oriete neqz ab occide de neqz a desertis motibus. quonia deus iudex est Si iudex est. qualem causam geras in corde tuo vide. Effunda an eum precem mea: Tribulatione mea in cospcu eius anucia bo. Repetitio est. et in supioribus duobus versibus et in hijs coseqtibus sentencie due sunt. sed vtraqz bis dicta. Vna est illa. voce mea ad dominu clamaui voce mea ad dnm deprecatus sum. altera est. effundam an eum precem meam. tribulationem mea in conspectu eius annuciabo. Quod em est ante eu hoc est in conspectu eius. et qd est prece mea effudam hoc est tribulatione mea anuciabo Quado hoc facit: Jn psecutione positus loquitur. Cu deficit a me spus meus Quare deficit spiritus tuus o martir in tribulatioe posite: Vt no michi arrogem vires meas vt sciam qz alius in me opatur ipsam virtutem: Cu aut vos tradent iudicibus. sic monuit dns qs martires facere volebat. nolite cogitare quid loquami. no em vos estis q loqmini sed spus pris vestri q loqtur in vobis Ergo deficiat spus tuus. loqtur spiritus dei Merito eos paupes face volebat spu. beati paupes spu quonia ipoz est regnu celoz. Beati ergo paupes spu suo. diuites spu dei. Ois ei ho q spm suu seqtur. supbus est. Subde spm tuu. vt capiat spm dei. Jbat in culme. residiat in valle Si ierit in culme. denatat ab illo aq. si in valle resederit iplebitur ex ea. et fit ille venter de quo scriptu e. flumia aque viue fluet de vetre eius Ergo cu defecit a me spus meus. in cospcu tuo anuciaui tribulatione mea. humilis

factus cōfitēs tibi deficiēte spiritu meo. cū sim plen⁹ spū tuo: Et audierūt forte hoiēs qa defecit in me spirit⁹ me⁹. ꝛ desperauerūt de me ꝛ dixerūt. cepim⁹ eū ꝛ oppssim⁹ eū. Et tu cognouisti semitas meas Illi me deiectū putabāt. tu me stātem cernebas Illi q pseq̄bātur ꝛ cōprehēderāt implicatos putabāt pedes meos. sed illis obligati sunt pedes ꝛ ceciderūt nos āt surreximus ꝛ erecti sum⁹ Oculi mei semp ad dn̄m. q̄niā ipse euellet de laqueo pedes meos. pseueraui ābulādo. Qui em̄ pseuerāuerit vsqꝫ in finē is salu⁹ erit: Illi oppressum me putabāt sed ego ambulabam: Vbi ābulabam? In semitis q̄s illi nō videbāt qui me captū putabāt. in semitis iusticie tue. in semitis p̄ceptoꝝ tuorum Tu em̄ cognouisti semitas meas. psecutor nō eas cognouit. nam nō in eis michi iuideret si i eis mecū ābularet Que sunt iste semite nisi vie ille d q̄bus alio loco dicitur. nouit dn̄s viā iustorum. ꝛ via impioꝝ peribit? Nō nō dixit viam impioꝝ nouit. nouit iustoꝝ. impioꝝ āt peribit: Nō em̄ nō cognouit peribit: Multis locis scripture inuenim⁹ qa dei cognoscē seruaē est dei agnoscere custodire est. nō agnoscere dampnaē est. Vn̄ em̄ q nouit ōnia dictur⁹ est in fine. non noui vos? Nō inde gaudeāt ꝛ dicāt. non punimur. qa nō nos nouit iudex Iā puniti sunt si eos nō nouit iudex: Que ḡ sunt vie q̄s nouit dn̄s. ip̄e h̄ dicte sunt semite. quo ait tu cognouisti semitas meas. Omnis em̄ semita via est. nō ōnis via semita est: Quare ergo semite vie sunt dicte. nisi quia anguste sunt? Via lata impiorum). via angusta iustorum: Que via ipse ꝛ vie. q̄madmodum que ecclesia ipse eccl̄e. ꝛ quod celum ipsi celi. pluraliter dicuntur ꝛ singulariter dicuntur: ꝑter vnitatem ecclesie vna eccl̄a. vna est colūba mea vna est matri sue. ꝑter cōgregatiōes fratnas p loca multe sunt eccl̄e Eccl̄e in q̄t iudee q̄ in xp̄isto gaudebant. q il le q nos psequebatur nūc euangelizat fidem quā aliq̄n vastabat. ꝛ i me glorificabāt deū: Eccl̄as sic dixit. et vnam eccl̄am sic dicit: Sine offensione estote iudeis ꝛ grecis ꝛ ecclesie dei: Sic ḡ ꝛ vie ꝛ via. ꝛ semite ꝛ semita. Quare semite ꝛ q̄re semita? Quomodo q̄re eccl̄e ꝛ eccl̄a rōnem reddidimus. debemus ꝛ hic reddē rationem: Semite dicte sunt dei. qa multa p̄cepta sc̄. ꝛ q̄a eadē m̄lta precepta ad vnū redigūtur. qa plenitudo legis caritas. ꝑtēa vie istei m̄l tis p̄ceptis ad vnū colligūtur ꝛ vna dicūt². qa via nostra caritas ē: Videamus si caritas via est: Audiam⁹ apl̄m. ꝛ adhuc supeminētiorem viā vobis demōstro: Quam dicis o apl̄e supeminētiorem viam? Quam dico audi Si linguis hoīm loquar ꝛ angeloꝝ. caritatē āt nō habeā. fact⁹ sum vt eramētū sonās aut cimbalū tynniēs. ꝛ si habuero ꝑpheciā ꝛ sciero ōnia sacramēta ꝛ oēm sciētiam. ꝛ si habuero oēm fidem ita vt montes transferam. caritatem āt nō habeā nichil sum. ꝛ si distribuero ōnia mea paupibus. ꝛ si tradidero corp⁹ meū vt ardeā. caritatē āt nō habeā. nichil michi ꝓdest: Ergo caritatem dixit supeminentiorem viam: Magna via ista ratres: magnum miraculum habet hec via: Certe qa supeminentior est. hoc enim supereminet quod excelsum est. nichil ex-

cellentius via caritatis. ꝛ nõ in illa
ambulant nisi humiles. Has ergo
semitas dicit p̄cepta caritatis: Tu i
quit cognouisti semitas meas: Tu
nosti quia qđ ꝓ te patioꝛ amoꝛe pa
tioꝛ Tu nosti q̇a caritas in me õnia
tolerat. tu nosti q̇a ꝛ sit rado coꝛpꝰ
meuꝫ vt ardeam. habeo illam sine q̄
illud nõ ꝓoest hõi: Quis aũt nouit
vias istas hoĩs frẽs mei. nisi vere il
le cui dictum ē. tu cognouisti semi-
tas meas? Via enim facta huma-
na añ oculos hoĩm incertum est q̊
coꝛde fiant. Et q̃mmulti impij metiẽ
tes semetipõs ex semetipsis dicunt
de nobis ꝙ ista in ecclesia q̄rimus.
honoẽs laudes vtilitates tp̱ales?
Q̃mmulti dicũt me ꝓptẽa loqui vo
bis. vt acclametis ꝛ laudetis me. et
hũc me habere finem ꝛ hanc intenti
onem cum loquoꝛ? Et quomõ eis
ostendo nõ ea intẽtione me loqui?
Restat vt dicam. tu cognouisti se-
mitas meas Quomodo illi sciũt qđ
nec vos scitis? Quomodo illi sciunt
quod vix ego scio? Neqꝫ em̄ meip̄m
diiudico. qui em̄ iudicat me domi-
nus est. Nescio quid de se petrus
nesciens presumpsit. ꝛ aliud videbꝫ
in viribus eius medicus: Ergo pie
pure qꝫ clametur ad dñm. quia vere
clamatur. tu cognouisti semitas me
as Sed vis vt ducat te ꝑ ipsas semi
tas? Esto mitis esto mãsuetus. non
ferox nõ sup̱bus. nõ excussa ꝛ erec-
ta ceruice sicut equꝰ ꝛ mulꝰ q̇bꝰ nõ ē
intellectus: Cũ em̄ fueris mitis. cũ
fueris mãsuetus. insidebit dñs ꝛ du
cet te ꝑ vias suas: Dirigit em̄ mites
in iudicio. docebit mãsuetos vias
suas: Tu ergo cognouisti semitas
meas In via hac qua igrediebar.
absconderunt michi muscipulam:

Via qua ingrediebatur xp̄istus est
ibi illi abscõderũt muscipulam q̇ ꝑse
quũtur in xp̄o ꝓpter nomẽ xp̄i: Ibi
g̊ abscõdert muscipulã michi Quid
in me zelãt. q̇d in me ꝑsequũtur? Qđ
xp̄istianus sum. Si hoc ꝑsequũt᷑
ꝙ xp̄ianus sum. in via quã ingredie
bar abscõderũt michi muscipulam.
Quãtũ in ipsis est. in via qua ingre
diebar ipsi abscõderũt muscipulã m̄
Quãtũ ad eoꝝ cupiditatẽ ꝑtiẽt. q̃ -
tũ ad eoꝝ conatũ. q̃tũ ad eoꝝ votũ.
in ipsa via me voluerũt habere mus
cipulam qua caperer. Sꝫ nouit do
minus viã iustoꝝ. ꝛ tu cognouisti
semitas meas. Hoc quidem illi vo
luerũt. sed tu eos non ꝑmisisti in te
ponere scandalum. quia tu es via
mea. Nam ꝛ heretici in nomine xp̄i
nobis volũt abscõdere scãdalũ. ꝛ ip
si fallũtur Qđ se in hac via putãt po
nere. extra viã ponũt. q̇a ꝛ ipsi extra
viam sunt. Muscipulã ponẽ ñ p̄nt
vbi nõ sunt Sed dictũ est hoc scđm
cupiditatem eoꝝ. scđm votũ ꝛ opi-
nionẽ eoꝝ Nã exp̄sse alibi dictum ē
iuxta semitas scandala posuerũt m̄
Hoc qđ dictum est in via. scđm cu-
piditatem eoꝝ ꝛ votum dictum est.
illud quod dictum est iuxta viã. id ē
iuxta semitas. scđm veritatem dcm̄
est Reuera em̄ nõ ponũt in semita
nõ ponũt in ip̄a via quia xp̄s est via
Sane iuxta semitas ponũt. nõ eos
xp̄istus sinit ponere in via. ne non
sit qua eamus. sinit tamen eos po-
nere iuxta viam. vt de via non decli
nemus: In via se putat ponere scã
dalum paganus quando michi dicit
colis deum crucifixum. Reprehen
dit crucem xp̄isti quam non intelli
git. In xp̄isto se ponere putat qđ
iuxta viam ponit. Non egrediar a

xpristo. ⁊ nō incido in muscipulam
Insultet ille crucifixo xpo. videā ğ i
frōtibus regum crucem xpristi:
Nō irridet ibi saluor. Nichil est sup
bius egroto. qui deridet medicamē
tum suū. Si nō deridēt accipet ⁊ ip
se ⁊ sanaretur: Crux illa signū ē hūi
litatis. ille āt supbia nimia nō agnos
cit vn̄ sanetur tumor aīe sue: Si aūt
ego agnosco in via ābulo Vsq₃ adeo
de cruce nō erubesco. vt nō in occul
to loco habeā crucē xpi. s₃ in fronte
portem: Multa sacramēta alit at-
q₃ aliter accipim⁹ Quedā sicut nos-
tis ore accipimus. quedā p totū cor
pus accipimus Quia vō in frōte e
rubescitur. ille q̇ dixit q̇ me erubue-
rit coram hōibus erubescā eū coraȝ
prē meo. q̇ in celis est. ip̄am ignomi
niam quodammō ⁊ quā pagani de-
ridēt in loco pudoris nostri consti
tuit Audis hoiēm insultare ip̄udēti
⁊ dicere. frōtem nō habet: Quid est
frōtem nō hēt: Impudēs est Non
habeā nudam frontem. tegat eam
crux dn̄i mei. Ergo in via quā ingre
diebar absconderūt muscipulam m̄
Quātū in ipsis est nō iuxta viā po-
suerūt. ego autem tutus ero si ō via
nō recessero Ignoras quia i medio
laqueorum ingredieris ait scripturā
Quid est in medio laqueorum: In
via xpristi ⁊ hinc laquei ⁊ hic laquei.
laquei a dextris. laquei a sinistris:
Laquei a dextris p̄sp̄itas seculi. la-
quei a sinistris aduersitas seculi La
quei a dextris p̄missiones. laquei a
sinistris terrores. Tu in medio laq̄-
orum ingredere. a via noli recedē.
nec promissio te capiat. nec terror e
lidet: In hac via quam ingrediebar
absconderunt muscipulam: Con
siderabam ad dexteram ⁊ videbam

In dexteram considerabat ⁊ vide-
bat. in sinistram qui considerat ex-
cecatur. Quid est in dexteram con-
siderare: Vbi erūt illi quibus dicet.
Venite benedicti patris mei: Erunt
em̄ quidam in sinistra. quibus dicet
ite in ignem eternum qui p̄atus est
dyabolo ⁊ angelis eius: Fremente
ergo toto mūdo ⁊ mināte in perse-
cutiōibus crebrescentibus vndiq₃ i
sultationibus hoim atq₃ terrorib⁹.
ille contempnens presentia respicie
bat in futura. attendebat in dexte-
ram vbi futurus est. vbi esse medita
batur illuc attēdebat. ⁊ ideo omnia
ferebat: Illi aūt qui persequebātur
nō videbant. ideo cum dicēt. consi-
derabam ad dexteram ⁊ videbam.
secutus ait: Et n̄ erat qui cognos
ceret me: Cum em̄ toleras ōnia. q̇s
nouit quid attendas. vtrum ad dex
teram oculum dirigas an i sinistrā:
In eo quod toleras si laudem ho-
minum queris. in sinistram atten-
disti. in eo quod toleras si p̄missa
dei queris. in dextram attendisti: At
tendisti in dexteram videbis. atten
disti in sinistram excecaberis Sed ⁊
cum vides in dexteram. nō erit qui
te agnoscat Quis em̄ te consolatur
nisi dominus. cui dicis. ⁊ tu cogno
uisti semitas meas: Nec erat q̇ cog
nosceret me: Periīt fuga a me:
Tanq₃ circumclusum se dicit. periīt
fuga a me Insultēt p̄secutores. op
pressus est captus est. circumclusus
ē vict⁹ ē. periīt fuga ab illo Ab illo pe
riīt fuga q̇ n̄ fugit q̇ āt n̄ fugit patit
quicquid potest pro xpristo. id est
non fugit animo: Nam corpore fu
gere licet. concessum est permissum
est domino dicente. si vos persecu
tus fuerit in vna ciuitate. fugite in

alteram. Qui ergo nõ fugit animo. periit ab illo fuga. ſed intereſt quaẽ nõ fugiat. quia circumcluſus eſt. an quia fortis eſt: Et a capto periit fuga. ⁊ a forte periit fuga. Que ergo fuga cauẽda eſt. que fuga a nob̃ pereat? De qua dñs dicit in euangelio quia paſtor bonus aiãm ſuam ponit pro ouibus. mercennarius autẽ ⁊ qui non eſt paſtor cum viderit lupum venientem fugit. cum viderit predonem Quare fugit? Quia non eſt ei cura de ouibus Talis fuga ab iſto perierat. ſiue ab ipſius capitis ꝑſona accipiamus hãc vocem illius xpriſti domini qui ꝓ omnibus mortuus eſt. ſiue a mẽbris eius martiribus noſtris. quia ⁊ ipſi ꝓ fratribus paſſi ſunt Audi iohãnem dicẽtem. ſicut enĩ ille aiãm ſuam ꝓ nobis poſuit ſic ⁊ nos debemꝰ aiãm ꝓ fratribus ponere Sed cum illi ponũt xpſ ponit. q̃a cũ illi patiũtur ꝑſecutioẽƷ ipſe clamat q̃d me ꝑſequeris Periit fuga a me Et nõ eſt qui requirat aiãm meam. Ergo nõ eſt qui exquirat aiãm ipſius? Vidit homiẽs velle ſeuire in necem ſuam velle effundẽ ſanguinem eius. quomodo ñ eſt qui requirat aiãm eius? Et hoc duobus modis accipit᷑ Quomodo perire fugam accipitur duobꝰ modis quia ⁊ a capto ⁊ a forte periit fuga. ſic duobus modis queritur anima homis. aut a ꝑſecutoribus aut a dilectoribus Ita ergo nõ eſt qui req̃rat animam meam: De illis dixit certe qui perſequuntur animaƷ meam ⁊ non querunt animam meam. ſi autem requirant animam meam inuenient inherentem tibi. ⁊ ſi norunt eam querere norunt ⁊ imitari: Nam vt noueritis queri animã hominis ⁊ a ꝑſecutoribus. inde alibi dicitur. cõfundãtur ⁊ reuereantur qui querũt aiãm meam: Clamaui ad te dñe dixi tu es ſpes mea: Qñ tolerabam quando tribulabar. dixi tu es ſpes mea Spes mea hic. ideo tolero. Porcio aũt deus in terra viuẽtium Porcio aũt mea nõ hic. ſƷ in terra viuẽtium Dat deus in terra viuẽtium. ſed nõ aliquid a ſe extra. Quid dabit amãti ſe niſi ſe? Intẽde ad orationem meam. quia humiliatus ſum nimis Humiliatus a ꝑſecutoribus. humiliatus in confeſſione: Humiliat ſe inuiſibiliter. humiliatus ab hoſtibus viſibiliter Erigi᷑ ergo ab illo viſibiliter ⁊ inuiſibiliter Inuiſibiliter erecti ſ̃t iã martires. viſibiliter erigentur. cum corruptibile hoc induerit ĩcorruptionem in reſurrectione mortuoꝝ. cum ⁊ hoc ĩpm in quod ſolum ꝑſecutores ſeuire potuerũt inſtauratur Nolite timere eos q̃ corpus occidũt aiãm ãt nõ pñt occidẽ Et quid perit? Quod occidũt Vel hoc eis ꝑmittitur vt q̃d occiderint pereat? Nõ periet Audi ipſius domini ꝓmiſſionem. amẽ dico vobis. capillus capitis veſtri nõ periet Quid ergo de ceteris mẽbris ſollicitus es. vbi capillus nõ perit?

Erue me a perſequentibus me: A quibus putatis ꝙ oret vt eruat᷑? Ab hominibus qui perſequebant᷑? Ita vero vt homines ſunt hoſtes noſtri? Habemus alios hoſtes inuiſibiles. qui aliter perſequuntur. Homo perſequitur vt occidat corpus. perſequitur alius vt illaqueat animam. ⁊ ideo per vaſa ſua. quia ᵭ illo dictum eſt operatur in filiis diffidentie. per vaſa ſua id eſt homiẽs operatur. agit ꝑſecutionem corpis

vt intus fiat ruina cordis Naz si ca
dente corpe stat aia. muscipula com
minuta est. z nos liberati sumus:
Ergo sunt z alij hostes nostri. a qui
bus deprecari debemus deum vt e
ruat nos. ne seducãt nos. vel frac-
tos molestijs secularibus vel iduc
tos illecebris: Qui sunt isti hostes?
Videamus si ab aliquo seruo domi
apte describũtur. ab aliquo milite p
fecto. qui cum illis cõgressus est:
Audi apostolum dicentem. non est
nobis colluctatio aduersus carnez
z sanguinem Nolite q̃i odia vestra
cõuertere in homines z eos vobis
hostes existimare. z eorum inimici
cijs vos cõteri putare. Isti homiẽs
quos timetis caro z sanguis sunt. z
nõ est nobis colluctatio aduersus
carnem z sanguinem: Sic voluit di
cere. contempnens hominum mor
talitatem: Et aduersus quos? Adũ
sus principes inquit z potestates z
rectores huius mũdi tenebrarũ ha
rum: Expaueras cum audires. rec-
tores mũdi: Si rectores mũdi isti9
nũq̃d p̃t mũdũ itur9es vbi ab eis ser
ueris? Sic ergo accipe mũdi z tene
brarum harum rectores. nõ recto-
res celi z terre: Nam ipsa fabrica di
est Celum z terra mũdus dicitur. z
homiẽs mali mũdus: Quare z isti
mũdus? Quia diligũt mũdum. z iõ
tenebre quia z impij Ideoq3 iam ex
ipso numero credẽtibus multis q̃d
dicit apostolus: Fuistis aliquãdo
tenebre nũc aũt lux in domiõ: Ante
q̃3 essetis ergo lux. cum tenebre esse
tis. attendite quem rectorem habu
istis: Quem rectorem habent iniq̃
nisi dyabolum? Quomodo pij z fi-
deles rectorem habent xpristum
Ergo dyabolum z angelos eius rec

tores mũdi appellauit. id est recto-
res dilectoꝝ mũdi. rectores pccõrũ
quod est tenebraꝝ haꝝ: Ipsos ha-
bemus inimicos. a quibus debem9
depcari dñm vt eruamur: Audi mũ
dum z mũduz apte vno loco i scrip
tura sancta in euangelio. mundum
quem fecit deus. mũdum quẽ regit
dyabolus. id est dilectores mũdi
Homiẽs eñi ipsos fecit de9. dilecto
res mũdi nõ eos fecit Mũdum eñi
diligere pccm̃ est. peccatum aũt nõ
fecit deus: Audi g̊ vt dicere ceperã
mũdum z mũdum: In hoc mundo
erat dictum est: De quo dictum in h̊
mũdo erat. nisi de sapiẽtia di q̃d est
xpristus ihesus. de qua dictũ est q̃d
pauloante commemoraui. ptendit
a fine vsq3 ad finem fortiter z dispo
nit õnia suauiter? Attingit eñi vbiq3
ppter suam mũdiciam. z nichil inq̃-
natum in illam incurrit Ergo in hoc
mũdo erat z mũdus p ipm factus ẽ
z mũdus eũ nõ cognouit Audistis
duos mundos. mũdus per eum fac
tus est z mũdus eum nõ cognouit:
Nõ mũdus qui factus est per ihe-
sum ab illis principibus z potestati
bus tenebrarum regitur. sed mun-
dus qui nõ cognouit ihesum id est
dilectores mũdi peccatores z iniq̃
superbi z infideles: Vnde mũdus?
Quia diligunt mundum z diligẽdo
inhabitant mundum. quomodo do
mus dicitur z fabrica z inhabitãtes
Bona domus plerumq3 bona fa-
brica z bona domus. quia boni cõ-
seruantur in ea: Et caue domum
istam. quia mala est. Duobus mo-
dis dicitur mala est domus hec. ca
ue forte propter ruinam ne aliquid
cadat z te premat: Dicitur z sic alio
modo. quemadmodũ caue domũ

istam tam malam ne incurras in laqueum venantium. ne pauper opprimaris a diuite ne fraudem aliqᵹ patiaris: Quomodo ergo domus et domus. sic mundus et mundus: Quare autem cum iusti sint et ipsi in mundo non dicuntur mundus? Quia dicit apostolus. in carne autē ambulantes non secundum carnē militamus. conuersatio autem nostra in celis est Habitat hic iustus carne. sed corde cū deo est. et ipse appellatur mūdus. si sine causa audit sursum cor. si aūt est causa quare audit. sursum habitet: Mortui enim estis dicit. et vita vestra abscondita est cum xpristo in deo: Quorū aūt vita hic est. id est quorum desideriū et amor hic erit hic cōteritur hic implicatur. bene dicūtur habitatores mūdi: Et bene dicūtur mūdus illi q habitant in mūdo. sicut bene dicūt domus illi qui habitāt domū. Mūdus ergo et mūdus. mūdus p eum factus est et mūd9 eū nō cognouit. Ecce mūdus factus est p dnm. ecce mūdus qui nō cognouit dnm Lauda tu fabricam et ama fabricatorem et noli amare habitare in fabrica sed habita in fabricatore Erue me a psequētibus me. Qm roborati sunt sup me Quis dixit corroborati sunt super me? Corpus xpi clamat. eccle vox est. membra xpristi clamant Multum creuit numerus peccatorum. quoniam habundauit iniqtas refrigescet caritas multorum Erue me a psequētibus me. quoniam corroborati sunt super me: Erue de carcere aiām meam vt confiteatur nomini tuo: Carcer iste a priorib9 varie intellectus est: Et fortasse iste est carcer qui et scribitur in tytulo spelunca: Tytulus em psalmi hui9 ita se habet. intellectus ipsi dauid cū esset in spelunca oratio: Que speluca. ipse carcer: Duo quedam intelligenda posuimus. sed vnum cū intellexerimus vtrumqᵹ erit: Merita carcerem faciūt. nam in vno quodam habitaculo alteri domus est. alteri carcer est. Illi qui custodiunt homines inclusos. et si in domo sua custodiāt. illi qui artius custodiūt in carcere sunt. Numquid et illi in carcere dicendi sunt? Vnum habitaculū et illi est et illi Alteri fecit domum libertas. alteri carcerem seruitus. Quibusdā ergo visum est. qꝫ speluca et carcer mūdus iste sit. Sic hoc orat eccla vt de carcere educatur. id est de hoc mūdo. de sub sole vbi omnia vanitas. Dicitur em. omnia vāitas et presumptio spūs. in ōni opere hōis quo ipse laborat sub sole Ergo extra istum mūdum nescio quaē qa pollicetur nobis deus quid futuri sumus. forte ideo de loco isto clamamus. educ de carcere aiām meā. Anima nostra p fidem et spem ī cristo est. sicut pauloante dixi. vita vr̄a abscondita est cum xpristo in deo. corpus autem nostrum in isto carcere in isto mundo. Si diceret educ de carcere corpus meum. securi acciperemus carcerem mūdum. fortasse tamen pter aliqua que nos tenent desideria terrena. contra q̄ luctamur et dimicamus. quia video aliam legē in mēbris meis repugnātē legi mētis mee. et recte dicim9. educ aiām meā de hoc mūdo. id est de laboribus et pressuris huius seculi. Nō em caro quā tu fecisti. sed corruptela carnis et pressure et tēptationes. carcer michi sunt. Aliq āt dixerūt

carcerem istū ⁊ spelūcam corpus ħ
esse. vt hoc fit. educ de carcere aīām
meā: Sed ⁊ iste intellectus vacillat
aliqꝫtulum: Quid eīm magnū. educ
de carcere aīām meā. educ de corpe
aīām meam? Latronū anime ⁊ scele
ratoꝝ nōne exeūt de corpe ⁊ eūt in
peiores penas ꝗꝫ hic ꝑtulerīt? Quid
eīm magnū petitur educ de carcere
animā meā. cū siue sero siue cito ne
cesse fit hinc exire? Forte iustꝰ dicit.
iam moriar. educ de carcere isto cor
poris aīām meā. si nimis festinat n̄
habet caritatem: Desiderare quidē
hoc debet ⁊ cōcupiscere sicut apl's
ait. cōcupiscētiam hn̄s dissolui ⁊ ēe
cum xpristo. multo eīm magis opti
mū. Sed vbi est caritas? Ergo seqꝛ
Manere in carne necessariū ꝓpter
vos De corpe ergo educat deus qn̄
voluerit: Posset dici ⁊ corpꝰ nostꝝ
carcer. nō q̇a carcer est qd̄ deus fecit
sed quia penale ⁊ mortale: Duo eīm
cōsideranda sunt in nr̄o corpe. figmē
tum dei ⁊ pena meriti Tota ista for
ma status. incessus membra ordina
ta. sensuū dispositioēs videre audi
re olfacere gustare cōtingere. ōnis
hec compago ⁊ fabrice distinctio n̄
potuit fieri. nisi a deo. q̇ ōnia opatꝰ
est celestia terrestria summa ⁊ yma
visibilia ⁊ inuisibilia: Quid ergo ibi
penale nostrum? Quod corruptibi
lis caro. ꝙ fragilis ꝙ mortalis ꝙ in
digens. hoc nō erit in premio Non
eīm corpus nō erit. cū corpus resur
gat Sed quid ibi non erit? Corrup
tio Corruptibile eīm hoc induet icor
ruptionem: Ergo si caro tibi car=
cer est. nō corpus est carcer tuus. sꝫ
corruptio corpis tui: Corpus eīm
tuum fecit deus bonum quia bonꝰ
est. corruptionem intulit iustus. q̇a
iudex est: Illud habes de beneficio
illud habes de supplitio. Hoc ergo
forte dixit educ de carcere aīām me
am. educ de corruptione aīām meā
Si sic intelligamus nō est blasphe=
mia. intellectus constat: Ad extre=
mum fratres sic arbitror hoc dixit.
educ de carcere educ de āgustia. gau
denti enim homini ⁊ carcer latus ē.
⁊ tristi pratum angustum est. Ergo
orat se educi ab angustia: Qm̄uis
enim in spe latitudinem habeat. i re
tamen presentia angustiatur: At=
tende angustias apostoli. Nō ha=
bui requiem spiritui meo dixit. q̇a n̄
inueni tytum fratrem meum: Alio
loco: Quis infirmatur ⁊ ego nō in
firmor? Quis scandalizatur ⁊ ego
non vror? Qui ergo infirmabatur
⁊ vrebatur. nonne in penis ⁊ carce=
re erat? Sed iste pene ex caritate co
ronam ꝑturiūt: Vnde iterum dicit.
superest michi corona iusticie quaꝫ
reddet michi dominus in illa die ius
tus iudex: Ad hoc valet educ de car
cere aīām meam vt cōfiteatur no=
mini tuo: Iam educta de corrupti=
one quid habet confiteri? Peccata
non ibi sunt. sed laudes sunt. Duo=
bus autem modis confessio intelli=
gitur. ⁊ in peccatis nostris ⁊ in lau
de dei In peccatis nostris nota est
confessio ⁊ ita nota omni populo.
vt quando auditū fuerit nomen cō
fessionis. in lectione. siue in laude di
catur. siue de peccatis dicatur. cur=
rant pugni ad pectus: Notum est
ergo nomen confessionis de pecca
to. confessionem in laude queramꝰ
Vbi inuenimus? Habes in scriptu
ris. ⁊ hec dicetis in cōfessione. opa
dn̄i vniuersa quoniam bona valde:
Ergo hic cōfessio laudis est: Alio lo

co ipse dominus dicit. cõfiteor tibi pater domine celi et terre. Quid cõfitebatur? Numquid peccata? Cristi ergo cõfiteri erat laudare. Et audi laudem patris. quia abscõdisti hec iniquit a sapientibus et prudẽtibus. et reuelasti ea puulis. Quia ergo post istas corruptiõis ãgustias habitabimus in domo dei. tota vita nostra non erit nisi laus dei. Jam sepe vobis expositum est. quia recedẽte necessitate õnia negocia necessitatis intercidũt. quoniam nõ erit quid ibi agamus. Nõ dico die et nocte vbi nox nõ est. sed toto die cum vnus dies est nõ erit quid ibi agamus nisi laudemus quẽ diligimus. quia tunc et videbimus. Modo nõ visum desideramus et laudamus. tũc visum quod amamus quomodo laudabimus? Sine fine erit laus. quia sine fine amor. Quia ergo hoc ibi agemus. ideo educ de carcere aiãm meam vt confiteatur nomini tuo. Beati enim qui habitant in domo tua. in secula seculorum laudabunt te. Modo impedit carcer. quia corpus quod corrũpitur aggrauat aiãm. Nõ corpus aggrauat aiãm. nam et tũc habebimus corpus. sed corpus quod corrũpitur. Ergo carcerem facit non corpus. sed corruptio. Educ de carcere animam meam vt confiteatur nomini tuo. Jam vox que sequitur ex capite sonat domini nostri ihesu xpristi: Est talis ipsa. qualis hesterna vltima: Hesterna enim vltima si meministis hec fuit. singularis ego sum donec transeam. Et hec que est vltima: Me sustinebũt iusti quadusque retribuas michi:

Expl. ps cẽtesimus quadragesimus primus. Incipit ps cẽtesimus quadragesimus secũdus

De psalmo quem cãtauimus iã loquar quod dñs dederit caritati vestre Hesterno die psalmus breuior tractabatur. sed spaciũ temporis dabat nobis copiam etiam de paucis multa dicendi Nũc quoniã prolixior psalmus est. nõ debemus tamen in singulis versibus imorari. ne forte nõ cõcedat dñs facultatem vt totum pagrare valeamus. Tytulus psalmi est. ipsi dauid quãdo eum filius suus persequebatur. Jn regnorum libris nouimus hoc factum esse extitisse inimicum absolõ patri suo gessisse cõtra illum nõ solum ciuile. verum etiam domesticum bellum. illum autem nõ deiectum inique sed humiliatum pie accepisse a domino disciplinam sustinuisse medicinam. nõ retribuentem iniquitati iniquitatem. sed patũ cor habuisse ad sequẽdam dñi volũtatem Jlle dauid ita laudabilis. sed alius dauid vere manu fortis quod interpretatur dauid dominus noster ihesus xpristus agnoscendus est nobis. Preterita enim illa facta figure fuerãt futurorum Nec diu commẽdãdum est quod sepe audistis. quod optime retinetis Queramus ergo in hoc psalmo dñm et saluatorẽ nostrum ihesum xpristum pnũciãtẽ se per hãc prophetiã et quid futurum esset in hoc tempore per ea que pridem facta sunt predicãtẽ. Jpse enim se in prophetis predicabat quoniam ipse est verbum dei. nec illi tale aliquid dicebant nisi pleni verbo dei Annũciabãt ergo xpristum pleni xpristo. et illi eum ventur precedebãt. quos precedẽtes nõ deserebat Agnoscamus ergo quemadmodum et xpristum persequebatur filius suus.

Habebat eñ filios de q̃bus dicebz. nõ ieiunabũt filij spõsi q̃z diu cũ eis est spõsus. cũ ãt ab eis ablatus fuerit spõsus. tũc ieiunabũt filij spõsi: Ergo filij spõsi apostoli. ⁊ int̃ hos p̱secutor dyabolus iudas: Passionez itaq̃ꝫ suam in hoc psalmo predicaturus est xp̃istus. audiamus: Rursus ãt ad hoc intentam faciamus caritatem vestram nõ docendo qđ ignoratis sed ammonẽdo quod nostis. dominũ ⁊ saluatorẽ nostrũ ihesum xp̃z caput esse corporis sui. illum vnum mediatorẽ dei ⁊ hoim. hoiẽm ihm natum ex v̾gine tãq̃ꝫ in solitudine. sicut in apocalipsi audiuim⁹. Per solitudinem quippe arbitror qđ solus ita natus est: Hũc eñ illa mulier peperit. rectuꝝ pp̄lm in v̾ga ferrea: Hec ãt mulier ãtiqua est ciuitas dei de qua in psalmo dicitur. gloriosa dicta sunt de te ciuitas dei: Hec ciuitas inicium habẽs ab ipso abel. sicut mala ciuitas a cayn: Antiqua ergo ista ciuitas dei semp̱ tolerãs terram sperãs celum. q̃ etiã ihr̃lm vocatur ⁊ syon. vtiq̃ꝫ de nato quodã i syon ⁊ cõditore ipsius syon. psalmus quidam dicit. mater syon dicet hõ: Quis hõ? Et homo factus est in ea. ⁊ ipse fundauit eã altissimus. Deniq̃ꝫ ip̃e in syon factus est homo. sed humilis factus est homo. ⁊ idem ipse altissimus fundauit eã ciuitatem i qua factus est homo. Itaq̃ꝫ ⁊ illa mulier sole cooperiebatur. sole ipso iusticie quem nõ cognoscũt impij. qui dicturi sunt in fine. ergo errauimus a via veritatis ⁊ iusticie lumen nõ luxit nobis ⁊ sol nõ ortus est nobis: Est ergo quidam sol iusticie q̃ nõ oritur impijs. ceterum istum solem facit oriri sup̱ bonos ⁊ malos: Ergo ⁊ amicta erat sole. ⁊ gestabat visceribus masculum paritura Idẽ ipse erat cõdẽs syõ ⁊ nascẽs in syon ⁊ illa mulier ciuitas dei eius luce p̱tegebatur. cuius carne grauidaba᷑: Merito ⁊ lunã sub pedibus hẽbat. q̃a mortalitatem crescẽtis ⁊ decrescẽtis carnis v̾tute calcabat. Ergo ipse dñs ihesus xp̃istus caput ⁊ corpus. voluit eñ etiã loqui in nobis q̃ dignatus est mori pro nobis. membra sua nos fecit: Aliquãdo itaq̃ꝫ ex p̱sona mẽbrorũ suorũ loquitur. aliq̃n ex p̱sona sua tanq̃ꝫ capitis nostri: Habet aliquid ille quod dicat sine nobis. nos sine illo nichil possum⁹ dicere. Apostolus dicit. vt suppleam que desunt pressurarum xp̃isti in carne mea: Vt suppleam inquit que desunt pressurarum non mearum sed xp̃isti. in carne non iam xp̃isti sed mea: Patitur inquit adhuc xp̃istus pressuram non in carne sua in qua ascendit in celum. sed in carne mea que adhuc laborat in terra. Cristus inquit pressuram patitur in carne mea: Viuo ergo non iam ego. viuit vero in me xp̃istus: Nisi eñ xp̃s ⁊ i mẽbris suis h̾ẽ fidelib⁹ suis pressurã ipse pateret᷑. saul⁹ in terra xp̃m in celo sedentẽ nõ p̱seq̃retur Deniq̃ꝫ apte hoc exponens q̃dam loco. sicut eñ corpus vnum ẽ inquit ⁊ membra multa habet. omnia autem membra corporis cum sint multa. vnum est corpus. ita et xp̃istus: Non ait ita ⁊ xp̃isti. sed corpus vnum multa membra. ita ⁊ xp̃istus: Totum ergo xp̃ist⁹. Et quia totum xp̃istus. ideo caput de celo. saule saule qđ me p̱sequeris: Tenete hoc ⁊ fixum õnino cõmẽdate memorie. tanq̃ꝫ filij ecclesiastice

eruditionis ꝛ fidei catholice. vt ag-
noscatis xp̄ristum caput ꝛ corpus.
eūdem ꝙ xp̄m verbum dei vnigeni
tum equalem patri. ꝛ inde videatis
q̄ta gratia ꝑtingatis ad deū. vt ipe
voluerit esse nobiscum vnus qui est
cum patre vnum. Quomō cū patre
vnum? Ergo ꝛ pater vnum sumus.
Quomō nobiscum vnus? Nō dicit
inquit ꝛ seminibus tāq̄ in multis. sed
tāq̄ in vno. ꝛ semini tuo qd̄ est xp̄s.
Sed ait aliquis Si xp̄ristus semen
abrahe numquid ꝛ nos? Memēto
te qa semē abrahe xp̄s. ac ꝑ h̄ ꝛ nos
semē abrahe. ergo ꝛ nos xp̄s: Quō
vnū corpus multa mēbra ita ꝛ xp̄s.
ꝛ quotquot in xp̄o baptizati estis
xp̄ristum induistis. Nempe semen
abrahe xp̄ristus. nec cōtradici po-
test apostolicis aptissimis v̄bis. ꝛ
semini tuo quod est xp̄ristus Vide-
te quid nobis dicat. si aūt vos xp̄ris-
ti ergo semē abrahe estis Jō mag-
nū est illud sacramētum. erunt duo
in carne vna Apostolus dicit. sacra
mētum hoc magnum est. ego āt di-
co in xp̄risto ꝛ in eccl'a. Cristus ꝛ ec
clesia duo in carne vna. Refer ad dis
tātiam maiestatis duo. duo plane.
Nō em̄ ꝛ nos v̄bum. nō em̄ ꝛ nos ī
principio deus apud deum. nō em̄
ꝛ nos ille ꝑ quem facta sunt omnia.
Venitur ad carnem. ꝛ ibi xp̄ristus ꝛ
ille ꝛ nos Nō ergo miremur in psal
mis. multa em̄ dicit ex ꝑsona capitꝫ
multa ex ꝑsona mēbroꝝ. ꝛ hoc totū
tāq̄ vna ꝑsona sit ita loq̄tur. Nec mi
reris qa duo in voce vna Si duo in
carne vna. iudas filiꝰ spōsi ꝑsequens
spōsum Hoc tūc cōtigit An ꝛ futu-
roꝝ exēplū p̄missum ē? Mltos em̄
falsos frēs passura eāt eccl'a. vt ꝛ ad

huc ꝛ vsq̄ in finē spōsum illū filiꝰ ꝑ
sequatur Si em̄ inimicꝰ exprobras-
set michi sustinuissem vtiq̄ ait. ꝛ si is
qui oderat me suꝑ me magna locu-
tus fuisset. abscōdissem me vtiq̄ ab
eo. Quis ē iimicꝰ? Quis ē q̄ oderat
me? Qui dicᵗ. Quis ē xp̄s? Nō fuit
xp̄s nec viuē potuit cū vellet viuē. ꝛ
mortuꝰ est inquiūt nolēs. euictꝰ cru
cifixus occisus Jnimici ista dicunt.
Aptus iste inimicus ē ait xp̄s. odit
me. aptas michi indicit inimicicias
Facile est istum vel tolerare vel vi-
tare Quid facio de absolō. q̄d facio
de iuda? Quid de falsis fratribꝰ. q̄d
de malis filijs. ꝛ tn̄ filijs q̄ cōtra nos
blasphemāt xp̄m. sed nobiscū ado-
rāt xp̄m ꝛ in nobis ꝑsequūtᶻ xp̄m?
De q̄bꝰ cōsequenter in eodē psalmo
dr̄. aliū facile eāt ꝑferre eū q̄ oderat
me. vel abscōdere me ab eo. Abscō-
dis em̄ te a pagāo ītrās eccl'am. quā
do aūt ꝛ ibi iuenis qd̄ times. q̄d q̄ris
vbi te abscōdas? Deniq̄ ille ipe apl's
q̄ gemit in ꝑiculis a falsis fribꝰ. foꝛꝫ
inq̄t pugne. intus timores Si ergo
is qui oderat me suꝑ me magna lo-
cutus fuisset. abscōdissem me vtiq̄
ab eo. tu vero vnanimis meꝰ Vna-
nimem dicit tāquam vnum in xp̄o:
Est ergo ecclesie quod ferat foris.
gemat intus. inimicos tamen suos
deputat foris ꝛ intus. foris faciliꝰ
euitabiles. intus difficilius tolera-
biles. Dicat ergo dominus noster.
dicat xp̄ristus nobiscū totus cristꝰ:

¶ Psalmus

Domine exaudi orationem
meam. auribus percipe pre
cem meā Hoc est exaudi. qd̄ ꝑcipe
aurībꝰ Repetiº cōfirmaº est: In
veritate tua exaudi me in tua iusti-

cia: Ne vtcūqȝ accipiatis cū dicitur
in tua iusticia. cōmendatio est autē
grē. ne vnusquisqȝ nostrum iusticiā
suam putet: Hec em̄ iusticia dei est.
quā vt habeas deus dedit: Nā qui
voluerūt de sua iusticia gloriari. q̇d
de illis dicit ap̄ls: Testiōnium eis i
quit phibeo q̇a zelū dei habēt. De iu
deis loquēs zelum dei inq̇t habēt. ſȝ
nō scōm sciētiam: Quid est nō scōm
sciētiam: Quā em̄ tu cōmēdas vtilē
sciētiam: Numq̇d illam q̄ cū sola fu
erit inflat. que nisi comitata fuerit
caritatem nō edificat: Nō vtiqȝ ip-
sam. sed illā sciām comitem caritatꝫ
magistram humilitatis: Vide si ipa
est. zelū inquit dei habēt. sed nō secū
dum sciētiam. Expoāt quā dicat sci
entiā Ignorātes ei dei iusticiam et
suam volentes cōstituere. iusticie dī
nō sunt subiecti. Qui ġ volūt cōsti-
tuere iusticiā suā: q̇cq̇d bene fecerit
sibi imputāt. qd̄ male deo. ōnino pū
si: Deniqȝ recti erūt. cū hoc ipm̄ con
uerterint Peruersus ideo. q̇a quod
male deo qd̄ bene tibi. rectus eris.
qn̄ qd̄ male feceris tibi. qd̄ bene fece
ris deo: Nō em̄ ex impio iuste viue
res. nisi ab illo iustus factus q̇ iusti
ficat impiū Ergo inq̇t in veritate tu
a exaudi me in tua iusticia. nō in me
a. vt inueniar in illo nō habēs meā
iusticiā que ex lege est. sed eā que est
ex fide Ecce in tua iusticia exaudi me
nō que ex lege est. sed ea que est ex fi
de: Ad me em̄ cū respicio. nichil ali-
ud meū q̄m peccatū inuenio: Et
nō intres in iudicium cū seruo tuo.
Qui cum illo volūt intrare in iudi-
cium. nisi qui ignorātes dei iusticiā
suam volunt constituere: Quid ē q̄
ieiunauimus ꝛ nō vidisti. defrauda
uimus aīās nostras ꝛ nescisti: Tan
quam dicentes. fecimus qd̄ iussisti
q̄re nō reddis qd̄ ꝓmisisti Rn̄det ti
bi deus. vt accipias qd̄ promisi ego
dedi vt faceres. quare accepis ego
dedi. Deniqȝ supbis talibꝰ loq̇tur ꝓ
pheta Quid vultis mecū iudicio cō
tendē: Oēs dereliq̇stis me dicit do-
minus Quid vultis mecū iudicio ꝯ
tendere. ꝛ vestras iusticias cōmēo
rare: Cōmemorate iusticias vrās
ego noui facinora vestra Quō ap-
probabo iusticiā. vbi dampnabo su
pbiam: Merito iste humilis in cor
pore xpristi discēs a capite q̄m intꝰ
est ꝛ humilis corde. ne intres inq̇t
in iudicium cum seruo tuo: Non li
tigemus. nolo tecum habere cau-
sam. vt ego ꝓponam iusticiam meā
tn̄ cōuincas iniq̇tatē meam: Ne in-
tres in iudicium cum seruo tuo:
Quare hoc: Quare times: Quo
niam non iustificabitur coram te ō
nis viuēs: Omnis viuens. hic vtiqȝ
viuens. in carne viuens. moriturus
viuēs. natus homo ex hōibꝰ viuēs.
de adā adam viuēs: Ois itaqȝ viuēs
iustificari forte potest coram se. nō
coram te: Quomodo coram se: Si
bi placens tibi displicens. coram te
autem non iustificabitur omnis vi
uens: Noli ergo intrare mecum in
iudicium domine meus: Quantū-
libet rectus michi videar. producis
tu de thezauro tuo regulam. coap-
tas me ad eam: ꝛ prauus inuenior:
Ne intres in iudicium cum seruo
tuo: Bene cum seruo tuo: In-
dignum est tibi cum seruo tuo in-
trare i iudiciū. nec q̇dē cū amico tuo
q̇a vobis dico amicis meis nō dice
res. nisi ex seruis amicos tuipse

Tu licet dicas amicū. ego cōfiteor
seruum Misericordia indigeo. fu-
gitiuus redeo. pacem quero. nō suz
dignus vocari filiꝰ tuꝰ Ne intres in
iudiciū cum seruo tuo. quia nō ius-
tificabitur in cōspectu tuo omnis
viuēs Ante mortem ne laudes ho-
minem quemcꝫ omnino sōnis hō vi
uēs: Quid ipsi arietes. quid ipsi a
postoli. de quoꝝ ꝓle dicitur. affer-
te dn̄o filios arietum: Ex hijs pau-
lus est. qui dicit nō se esse ꝑfectum:
Nō quia iam acceperim inquit aut
iam ꝑfectus sim Deniqꝫ frēs vt cito
agnoscatis ipsi didicerūt. orare qd̄
oramus. Ipsis data est regula pos
tulandi a iurisperito celesti. Sic o-
rate inquit Et cū quedam premisissꝫ
posuit ꝛ hoc vt diceret arietes nr̄i.
duces ouium ꝛ precipua mēbra pas
toris ꝛ cōgregatores vnius gregis
ipsi didicerūt dicere. dimitte nobis
debita nostra sicut ꝛ nos dimittimꝰ
debitoribus nostris: Nō dixerunt
grās tibi qui dimisisti nobis debita
nostra sicut ꝛ nos dimittimus debi
toribus nostris. sed dimitte sicut et
nos dimittimus: Orabāt autem v
tiqꝫ iam fideles vtiqꝫ iam apostoli:
Nam ista oratio dominica magis
fidelibus datur: Si debita illa tan-
tummodo dicerētur q̄ ꝑ baptismū
dimittūtur. cathecuminis cōgruēt
magis orare. dimitte nobis debita
nostra. Dicant ergo apostoli. dicāt
ditte nob̄ debita nostra sic̄ ꝛ nos di
mittimus debitoribus nostris: Et
cum eis dictum fuerit. quare hoc di-
citis. que debita vestra. respōdeāt:
quia nō iustificabitur in conspectu
tuo omnis viuēs: Qm̄ ꝑsecutus
est inimicus aīām meā. hūiliauit in
terra vitā meam: Vide nos vide ca
put nostrum ꝓ nobis. qm̄ ꝑsecutꝰ
est īimicus aīām meā Persecutus ē
plane ꝛ dyabolus aīām xpristi. ꝛ iu
das aīām magistri. ꝛ nūc ad ꝑsecuti
onē corpis xp̄i idem dyabolus ma
net. iudas āt iude succedit. nō tamē
deest de quo dicat ꝛ corpus. q̄niam
ꝑsecutus est inimicus aīām meam
humiliauit in terra vitam meā. Hu
miliauit inq̄t in terra vitam meam.
alio loco dicitur. curuauerūt aīām
meam Quid em̄ nobiscum agit q̄s-
quis ꝑseq̄tur. nisi vt relicta spe celes
ti. terram sapiamus ꝑsecutori cedē
tes terrena diligamꝰ: Et illi q̄dem q̄
tū in ipsis ē h̄ agūt. nobis āt h̄ n̄ con
tingat quibus dr̄ si r̄surrexistꝭ cum
xpristo q̄ sursum sunt sapite vbi xp̄s
est in dextera dei sedēs. que sursum
sunt querite nō q̄ sup̱ terram. mor-
tui em̄ estis Nam nō iustificabitur
coram deo ōnis viuēs. Illi ḡ vel ap
te seuiendo vel occulte insidiando.
conantur perducere vitam nostraz
ad terram. Contra hos vigilemus
vt dicere possumus. nostra autem
conuersatio in celis est. Humilia-
uit inquit in terra vitam meam ini-
micus. Collocauerūt me in tene
bris sicut mortuos seculi. Hoc a ca
pite expeditius auditis. ꝛ expeditiꝰ
hoc in capite agnoscitis. Ille em̄ ꝓ
nobis mortuus factus est. sed non
mortuus seculi. Qui em̄ mortui sc̄
seculi: Et quomodo ille nō erāt mor
tuus seculi: Mortui seculi merito
mortui. mercedem recipientes iniq̄
tatis. ꝛ mortem ducētes ex peccati
ꝓpagine. ex illa voce qua dicitur. e-
go em̄ in iniq̄tatibꝰ cōceptꝰ sum ꝛ in
peccatis me mater mea in vtero me
aluit. Venit āt ille ꝑ v̄giēm assumēs
carnē nō iniq̄tatē carnis. assumens

carnē mūdam mūdatricem Jlli aūt
quē pccōrem putabāt. tanq̄ mortuū
seculi deputabāt: At ille qui in alio
psalmo dixit. q̄ nō rapui tūc exsolue
bā. ⁊ q̄ dixit in euāgelio. ecce veīt pri
ceps mūdi prepositus mortis op̄is
mali ꝑsuasor supplicij exactor. veni
et inq̄t ⁊ in me nichil inueniet Quid
est in me nichil inueniet? Nullā cul-
pam. nichil quare mori debeam: Sꝫ
vt sciant omnes quia volūtatem in
quit patris mei facio. surgite eamꝰ
hinc: Vt moriar inq̄t volūtatē p̄ris
mei facio. nō aūt morte sum dignꝰ.
nichil feci vñ moriar. sꝫ facio vt mo
riar vt illi ꝑ innocētis mortem libe-
rētur q̄ hēbant quare morerētur Col
locauerūt me in tenebris tanq̄ in īfer
nis tanq̄ in sepulchro tanq̄ in ipsa passi-
one velut mortuos seculi. eū qui di
cit. factꝰ sum sicut hō sine adiutorio
inter mortuos liber: Quid est liber?
Quare liber? Quia omnis qui facit
pccm̄ seruus est peccati. Deniq̄ nō
solueret a vinculis nisi liber a vincu
lis Jlle liber mortē occidit. vinculū
vinxit captiuitatē captiuauit. ⁊ col
locauerūt eū in tenebrosis tanq̄ mor
tuos seculi: Et tediū inq̄t passus
est in me spūs meus: Recordamini
tristis est aīa mea vsq̄ ad mortem.
videte vocem meā. Nūq̄d apparet
ipse transitus a capite ad membra.
a membris ad caput? Tedium inq̄t
passus est in me spiritus meus: Ag
noscimus tristis est anima mea vs-
q̄ ad mortem: Sed ⁊ illic nos era-
mus: Transfigurauit enim in se cor
pus humilitatis nostre conformās
corpori glorie sue. et vetus homo
noster confixus est cruci cum illo:
In me turbatum est cor meum:
Jn me inquit. nō in alijs. Jlli enim
me deseruerūt. ⁊ illi qui inheserāt re
cesserunt: ⁊ meipm̄ quia mori vide-
bant aliud aliquid putauerūt. ⁊ a la
trone victi sunt qui tunc credidit qñ
illi defecerūt: Jnde ad membra:
Memoratꝰ sum dierum antiquo
rum: Nūquid memoratus est ille
dierum antiquoꝝ. ꝑ quem factus ē
omnis dies? Sed loquitur corpus
loquitur vnusquisq̄ illius grā iusti-
ficatus. inherens illi in caritate. ⁊ de
uota humilitate loquitur ⁊ dicit. me
moratus sum dieꝝ āntiquoꝝ. Medi
tatus sum in ōnibꝰ op̄ibus tuis. q̄a
vtiq̄ ōnia bōa tu fecisti. ⁊ nichil cō-
stitisset qd̄ a te cōstitutū nō esset:
Creatura tua spectaculū michi fac-
ta est. q̄siui in op̄e artificem ⁊ in cō-
ditis ōnibus conditorem Quare hꝰ?
Vt quid hoc. nisi vt itelligeret q̄cq̄d
in se boni esset ab illo factum esse. ne
ignorans iusticiam dei ⁊ suam vo-
lens constituere iusticie dei subiec-
tus nō esset. vt ei conueniret vox il-
la superior in veritate tua ⁊ in iusti
cia tua? Jn omnibus ergo dei ope-
ribus ⁊ meditatione omnium ope
rum dei grām insinuat grām com-
mendat grām se inuenisse gloriatur
grām qua gratis salui facti sumus:
quia ⁊ gratis salui facti sumꝰ. Quid
gloriaris in tua iusticia? Quid te ex
tollis ignorās dei iusticiā? Dedisti
forte aliquid vt saluus esses? Quid
dedisti vt homo esses? Respice er-
go cōditorem vite tue. substātie et
iusticie salutis auctorē Meditare i
facturis manuū eiꝰ. q̄a ⁊ iusticiā q̄ i
te est ad manuꝫ eius īuenies ꝑtinē.
Audi apostolum hoc te docentem.
non ex operibus inquit. ne forte q̄s
extollatur Op̄a bona non habemꝰ?
Habemus plane. sed vide quid se-

quitur: Ipſius em̄ ſumꝰ figm̄etum
dixit. ipſiꝰ ſumus figm̄etū: Forte na
turam q̇a hoīes ſumꝰ commeōrare
voluit hoc appellato figm̄eto: Nō
plane de opibus loq̄batur: Nō iq̄t
ex opibꝰ ne q̇s forte extollatur. Ipſi
us em̄ ſumus figm̄etū Sed nō co=
niciamus. ſeq̄tur. ipſius em̄ ſumus
figm̄etū creati in xp̄o ih̄ū in opibuſ
bonis. Noli ḡ putare te aliq̄d opari
niſi in q̄ꝫtū malus es. Auerte ab o=
pere tuo te. ad opus illius q̇ fecit te.
Ipſe formet. ⁊ ipſe q̄d formauerat
⁊ tu extermiāſti reformet Vt em̄ ſis
ipſe opatus eſt. vt bonꝰ ſis ſi bonꝰ
es ip̄e opatur Cum tremore inquit
⁊ timore veſtram ip̄oꝝ ſalutē opa=
mini. Si noſtram ip̄oꝝ ſalutē opa
mur. quare cū timore q̄re cū tremo
re. cū ſit in poteſtate noſtra q̄d opa
mur: Audi quare cū timore ⁊ tremo
re Deꝰ eſt em̄ q̇ opatur in nobis. et
velle ⁊ opari ꝑ bona volūtate Ergo
cū timore ⁊ tremore. vt delectet i cō
ualle opari noſtrum artificem Sic
em̄ opatur tāq̄ꝫ in deiectis. qui iudi
cat in gentibus ⁊ replet ruinas

In facturis manuū tuarum me
ditatus ſum. Vidi ergo ⁊ inſpexi o=
pera tua. q̇a nichil boni eſſe in nobiſ
poteſt. niſi abs te fiat q̇ nos feciſti:
Et quid feci cū viderem a te omne
datum optimū ⁊ ōne donū ꝑfectuꝫ
deſurſum eſſe deſcēdēs a p̄re lumim
aput quē nō eſt cōmutatio nec mo
m̄eti obumbratio: Cum hoc viderē
auerſus ab ope malo quod. feceraꝫ
in me. extendi manus meas ad te:

Extendi inquit manus meas ad
te. anima mea velud terra ſine aqua
tibi: Complue inquit me. ad facien
dum fructū bonū Dn̄s em̄ dabit ſu
auitatem vt terra noſtra det frc̄m
ſuum Extēdi manꝰ meas ad te. aīa
mea velud terra ſine aq̄ tibi. Nō m̄
ſed tibi Sitire tibi poſſum. me irri=
gare nō poſſum. Aīa mea velud t̄ra
ſine aqua tibi. q̇a ſitiuit aīa mea ad
deum viuū. Qn̄ veniā niſi qn̄ vene=
rit: Sitiuit aīa mea in deū viuum.
q̇a aīa mea velut terra ſine aqua tibi
Habūdat mare inundat copioſum
eſt fluctuat. ſed amaꝝ eſt. diſcreta ē
aqua. appꝫuit arida anima mea. irri
ga eam. q̇a velut terra eſt ſine aqua
tibi: Cito exaudi me dn̄e Que eī
mora. quādo ſic ſitio ad inflamman
dam ſitim meā: Pluuiā differebas
vt hauriēs ibiberem. nō reſpuerem
quod influeres. Si ergo ideo diffe
rebas. iam da. qm̄ anima mea velut
terra ſine aqua tibi. Cito exaudi me
dn̄e: Defecit ſp̄ūs meus. Imple=
at me ſp̄ūs tuus. q̇a defecit ſp̄ūs me
us. Ipſa eſt cauſa vt cito exaudias·
q̇a defecit ſp̄ūs meus. Factꝰ ſum iā
paup ſpiritu. beatum me fac in reg
no celorum. In quo em̄ viuit ſpiri
tus eius ſuperbus eſt. ſpiritu ſuo
extollitur contra deum. Fiat in illo
bene quod alibi ſcriptum eſt. aufēs
ſpm̄ eoꝝ ⁊ deficient. ⁊ in puluerem
ſuum reuertentur. vt cōfitentes di
cant memento quia puluis ſumus.
Cum autem dixerint quia puluis ſu
mus memento. tunc dicant. anima
mea velut terra ſine aqua tibi. Que
em̄ tam terra ſicca q̄ꝫ puluis: Sed
cito exaudi me dn̄e. cōplue me. con
firma me. ne ſim puluis quē ꝓicit
vētꝰ a facie t̄re Cito exaudi me dn̄e:
defecit ſp̄ūs meꝰ. nō differat̄ inopia
mea. Abſtuliſti ſpm̄ meū vt defice=
rem. ⁊ in puluerem meū ꝯuterer· et
dicerē tibi. aīa mea velut t̄ra ſine aq̄
tibi. fac etiam q̄d in alio pſalmo di=

citur. auferes spm̄ eorum ⁊ defici-
ent. emitte spiritum tuum ⁊ creabū
tur. ⁊ renouabis faciem terre. Si
qua igitur in xpristo noua creatura
vetera transierūt. in spū tuo vetera
trāsierūt. in spū tuo noua facta sunt
Ne auertas faciem tuam a me A
uertisti a supbo. etenim aliqn̄ habū
dabā. ⁊ in habūdātia mea elatus erā
Ego em̄ dixi aliquādo in habūdātia
mea. nō mouebor ineternum: Dixi
nō mouebor in habūdantia mea ig
norās iusticiam tuam ⁊ cōstituens
meā. sed tu dn̄e in volūtate tua pstí
tisti decori meo virtutē. Dixi in ha-
būdātia mea nō mouebor. vex aūt
a te michi erat qcquid habundabā.
⁊ vt hoc pbares a te michi fuisse. a-
uertisti faciem tuam ⁊ factus sum ɔ
turbatus: Post hāc cōturbationez
in qua factus sum qa auertisti faciē
tuam. post tedium spūs mei. post
cōturbatum cor meum in me. ex eo
qꝫ auertisti faciem tuam. iam factꝰ
sum sicut terra sine aqua tibi. ne aū
tas faciem tuam Auertisti a super-
bo. redde hūili. Ne auertas faciem
tuā a me. qa si auerteris Similis
ero descendētibus in lacum: Quid
est descēdentibus in lacum? Pecca
tor cum venerit in pfundum malo
rum contempnet: Illi descendūt in
lacum. qui etiam cōfessionem pdūt
Cōtra quod dicitur. ne coartet sup
me puteus os suum: Hāc pfundi-
tatem lacum appellat plerūqꝫ scrip
tura. in quā profunditatem cū vene
rit peccator contempnet. Quid est
cōtempnet? Iam nec vllam proui-
dētiam deputat. aut si deputat. ad e
am se ptinere nō putat: ppponit sibi
peccādi licentiam. sine spe venie ha
bens iniquitates effusas: Nō dicit
reuertar ad deum vt reuertatur ad
me. nec audit cōuertimini ad me et
reuertar ad vos. qm̄ veniēs in pro
fundum malorum contempnit: A
mortuo em̄ inquit tāqꝫ si nō sit pe-
rit cōfessio: Ne ergo auertas faciez
tuam a me ⁊ similis ero descendēti-
bus in lacum: Auditam fac michi
mane misericordiam tuam quia in
te speraui: Ecce in nocte sum. sed in
te speraui donec nocturna trāseat ii
quitas: Habemꝰ em̄ vt dicit petrus
certiorem pphetícum sermonem.
cui bene facitis intendētes tāqꝫ lucer
ne lucenti in obscuro loco. donec di
es illucescat. ⁊ lucifer oriatur in cor
dibus vestris: Mane ergo appel-
lat post finem seculi. cū viderimus
quod in seculo credimꝰ: Mane em̄
exaudies vocem meam. mane asta
bo tibi ⁊ cōtemplabor Auditam fac
michi mane misericordiaz tuam. qa
in te speraui. Si em̄ quod nō vide-
mus speramus. p pacīētiam expec
tamus. Pacientiam querit nox. leti
ciam donabit dies: Auditam fac m̄
mane miām tuā. qm̄ in te speraui:
Sed hic qd donec vēiat mane? Nō
em̄ sufficit mane sperare. sed aliqd
opus est agere Quare aliquid agē?
Quoniam dicit in alio psalmo. deū
exquisiui in die tribulationis mee.
tāqꝫ in tempore noctis mee deū exq
siui Quomodo exquisiui? Manibꝰ
meis nocte coram eo. ⁊ nō sum de-
ceptus. Manibus querendus ē in
nocte deus Quid est manibus? Bo
nis operibus. sed bonis opibus co
ram eo: Cum em̄ facis elemosinam
noli tuba canere. pater tuus qui vi-
det in occulto reddet tibi: Quia er-
go sperādū est mane. ⁊ ita nox ista
tolerāda est. ⁊ ī ipa paciā doēc dies

lucescat ꝑseuerandū est quid interea
hic agendū: Ne forte ꝑ temetipm̄ ac
turus es aliquid vt merearis perdu
ci ad mane: Notam fac michi do-
mine viā in qua ingrediar Jō lucer-
nam ꝓpheticā accendit: ideo ipm̄ do
minum tanq̄m in testa carnis misit.
qui eciā dixit exaruit velut testa vir-
tus mea Ambula ad prophetiā am-
bula ad lucernā ꝑdictorum futurorum
ambula ad v̄ba dei Nōdū vides ver
bum in ꝑncipio deū apud deū: āƀula
ad formā serui. ꝑduceris ad formaꝫ
dn̄i Notam fac michi dn̄e viā in qua
ingrediar Qm̄ ad te leuaui animā
meā Leuaui ad te nō contra te Apō
te fons vite ad te leuaui aiām meam
tanq̄m vas ad fontē attuli: imple er
go me. qm̄ ad te leuaui aiām meam.
Exime me de inimicis meis domi
ne. qꝛ ad te cōfugi Qui aliqn̄ a te fu-
gi: ad te cōfugi Fugit em̄ adam a fa
cie dei ꝛ abscōdit se inter ligna para-
disi: vt de illo diceretur in libro iob.
tanq̄m seruus fugiens dn̄m suū ꝛ cō
secutus est vmbrā Fugit a facie do-
mini sui ꝛ consecut9 est vmbram Ad
vmbram em̄ fugit inter ligna paradi
si Ve si ꝑmanserit in vmbra: ne pos-
tea dicatur transierūt omnia tanq̄ꝫ vm
bra Exime me de inimicꝫ meis Non
ego hic inimicos hoīēs cogito: non
ē nobis colluctatio adūsus carnem
ꝛ sanguinem Sed adūsus quos: Ad
uersus ꝑncipes ꝛ potestates: recto
res mūdi Cui9 mūdi: Non em̄ celi ꝛ
terre: nō em̄ regunt qd̄ non fecerunt
rectores mūdi Sed cui9 mundi: Te
nebrarum harū Quarū tenebrarum:
Vtiqꝫ iniquorum Fuistis em̄ aliqn̄ tene
bre: nunc āt lux in dn̄o Rcōres mun
di tenebrarum harū. rcōres iniquorum
contra hos habetis luctamen Mag
num ꝑlium nobis est hostē non vide
re ꝛ vincere Aduersus rectores mū-
di tenebrarum harū. dyabolum scili-
cet ꝛ angelos ei9. nō illi9 mundi rec-
tores de quo dicitur et mūd9 ꝑ eum
factus ē sed illi9 mundi de quo dicitᷓ
ꝛ mundus non cognouit eū Exime
me de inimicis meis dn̄e quia ad te
cōfugi De inimicis meis: nō iuda. sꝫ
qui impleuit iudam Jllum patior vi
sum: illū expugno nō visum Accepit
em̄ buccellam iudas ꝛ introiuit in eū
sathanas: vt iste dauid ꝑsecutionem
pateretur a filio suo Qm̄ multos iu
das dyabolus implet indigne accipi
entes buccellā ad iudicium suuꝫ Qui
em̄ mādučat ꝛ bibit indigne: iudiciū
sibi manducat ꝛ bibit Nō malum est
qd̄ datur: sed bonū malo in iudicium
datur Bene eē non potest male acci-
pienti qd̄ bonum est Ergo exime me
ab inimicis meis qꝛ ad te cōfugi Er-
go qꝛ ad te confugi vel quo a facie tu
a fugiam. si ascendero in celum tu il-
lic es quo em̄ fugerem. quo ibo a spi
ritu tuo: si ascendero in celum tu ibi
es. si descendero in infernū ades. qd̄
ergo restat: Si assumpsero pennas
meas vt columba et volabo in extre
ma maris id est vt spe habitem in fi-
ne seculi: etem̄ illuc manus tua dedu
cet me. ꝛ ꝑducet me dextera tua Exi
me me de inimicis meis qm̄ ad te cō
fugi domine Doce me vt faciā vo
luntatem tuā: qꝛ tu es de9 me9 O cō
fessio o prescriptio: qm̄ tu es inq̄t de
us meus Ad alium currere feci si ab
alio factus sum: tu es totum meū qꝛ
tu es de9 meus Prēm queram prop
ter hereditatē: Tu es deus me9 Nō
solum dator hereditatis sed ipa here
ditas Dn̄s pars hereditatis mee Do
minum q̄ram ꝓpter redemptionem:
Tu es deus meus Patronum q̄ram
ꝓpter liberationem: Tu es de9 me9

Postremo creat⁹ recreari cupio: tu es deus meus qui creator me⁹ q̄ creasti me per v̄bum tuū ⁊ recreasti me p̄ v̄bum Si creasti me p̄ v̄bum deuz manētem apud te. recreasti p̄ v̄bum carnem factū ꝓpter nos Doce ergo me vt faciā voluntatez tuā: q₂ tu es deus me⁹ Si nō me docueris faciaz volūtatem meam: et deseret me de⁹ meus Doce me vt faciā volūtatē tuam: quoniam tu es de⁹ meus doce me Non eñ tu eris de⁹ meus ⁊ ego ero magister me⁹ Videte quēadmodum gracia ꝯmendetur hoc tenete h̄ inbibite. hoc vobis de corde null⁹ excutiat. ne habeatꝫ zelum dei sed nō secūdum scientiam: ne ignorantes dei iusticiā et v̄rām volentes cōstituere legē. iusticie dei nō sitis subiecti Verba certe apostoli agnoscitis Dicite ergo ista: Doce me vt faciā voluntatem tuam q₂ tu es deus me⁹ Spiritus tuus bonus. non meus malus Spūs tuus bon⁹ Deducet me in terram rcām: q₂ spūs meus mal⁹ deducet me in terram pursam Et q̄d ego merui: Que mea op̄a boā sine tuo adiutorio cōputantur. vnde impetrare dign⁹ eēm deduci a spiritu tuo in terram rcām: Que op̄a tua v̄l que merita mea: Propter nomē tuum dñe viuificabis me Attēdite ergo q̄ntum potestis gracie cōmendationē q̄ gratꝫ salui facti estis Propter nomen tuū dñe viuificabis me non nobis dñe nō nobis sed nomini tuo da gl̄am Propter nomē tuū dñe viuificabis me in tua iusticia nō in mea n̄ q₂ ego merui sed q₂ tu misereris Nā si meū ostenderē merituz: nichil abs te mererer nisi supplicium Auulsisti merita mea: inseruisti dona tua ꝓpē nomē tuū dñe viuificabis me in tua iusticia Educes de tribulatione animam meā et in tua mis̄cdia ad interitum deduces inimicos meos: ⁊ p̄des omnes tribulantes aiām meam q̄m ego seru⁹ tuus sum

Explicit psalmus cxlij. Incipit psalmus cxliij.

Psalmi hui⁹ titulus breuis est numero v̄borū sed grauis pondere misterioꝝ ip̄i dauid ad goliam Preliū hoc factum tp̄e patrū nr̄orum de scripturis sanctis recolit mecū caritas vestra Cum eñ adu̾sus populum dei alienigene dimicarent: ꝓuocauit vn⁹ vnū. golias dauid. in quo certamiē voluntas dei p̄ cuiusq₃ p̄tis victoria ꝓbaretur Sed quid de victoria satagim⁹. quādo ꝓuocantem ꝓuocatumq₃ cernamus: Prouocauit impietas pietatē ꝓuocauit sup̄bia humilitatem postremo ꝓuocauit dyabolus cristum Quid miramini dyabolū victū: Ille erat grandis statura corporis: iste aūt statura puus. fide magnus Accepit arma bellica sanctus dauid vt aduersus goliam ꝓcederet: hec arma p̄ etatem ⁊ puam vt diximus staturam corpis portare nō valuit Abiecit onerantia nō adiuuātia: accepit q̄nq₃ lapides de flumine et posuit in vase pastorali Hijs armatus corpaliter nomine aūt dei spiritualiter: ꝓcessit ⁊ vicit Hoc quidē ille dauid: sed misteria pscrutemur Proposueram⁹ eñ titulum istū breuē numero v̄borum sed grauem pondere misterioꝝ Veniat in mentem apostolica illa sentētia oiā h̄ in figura cōtingebant ill' ne impudētes videamur q̄rere aliq̄d absconditū vbi possit dici totū sine misterij ꝓfunditate simpliciter dictum. Habem⁹ ergo auctoritatē faciētem vos intētos ad q̄rendū vigiles ad inuestigandū deuotos ad audiendum

fideles ad credendū .impigros ad fa
ciendū In dauid cristus : sed sicut so
letis intelligere eruditi in scola eius .
xp̄us caput ⁊ corpus Non ergo sic
auditis aliquid ex ꝑsona cristi : quasi
ad vos non ꝑtineat qui estis mēbra
cristi Hoc tꝫ in fundamento posi-
to videte que sequantur Nostis mꝉ
tis sacramentꝫ visibilibꝫ ⁊ corporali
bus oneratum eē populū primū cir
cūcisione negocioso illo quodam sa
cerdotio ⁊ templo figuris pleno mꝉ
tiplicibꝫ holocaustoꝝ sacrificiorūqꝫ
generibꝫ Hec dauid noster tanqꝫ ar
ma ꝑmentia non adiuuantia posuit
Si em̄ data esset lex que posset viui-
ficare : vere ex lege eēt iusticia Vt qd
ergo lex? Seqˀtur .sed cōclusit inquit
scriptura omnia sub pccō : vt ꝓmis-
sio ex fide ihū cristi daretur credenti
bus Deniqꝫ iste dauid scilꝫ xp̄s caput
⁊ corpus tp̄e reuelationis noui tes-
tamenti tp̄e insinuande et ꝯmendan
de grē dei qd fecit? Arma posuit .qn-
qꝫ lapides tulit : arma vt diximꝰ one
rantia posuit Ergo sacramēta legis
sacramenta illa legis . q̄ non sꝉ impo
sita gentibꝫ posuit : q̄ nō obseruamꝰ .
Meministꝫ em̄ quāta in veteri lege
legamus ⁊ nō obseruemꝰ . sed tamē
ad aliquā significationem ꝑmissa et
posita intelligamꝰ : nō vt abiciamus
legem dei .sed vt sacramenta ꝓmittē
tia impleta ꝓmissione nō celebremꝰ
Qd em̄ promittebant venit Grā em̄
noui testamenti in lege velabatur in
euangelio reuelabatur Velū remoui
mus qd velabatur agnouimꝰ Agno
uimus aūt in grā domini nostri ihe-
su cristi capitis ⁊ saluatoris nostri q
ꝓ nobis crucifixꝰ est . quo crucifixo
eciam velū tēpli conscissum ē Deniqꝫ
arma ille posuit tꝫ onera sacramen
torum veteris legis : ⁊ ipam legē ac-
cepit Quinqꝫ em̄ lapides quinqꝫ li-
bros moysi significant Tulit ergo il
los quinqꝫ lapides de flumine Nos-
tis quid sit fluuiꝰ Labitur em̄ mor-
tale seculū ⁊ ꝑterfluit q̄cquid venit in
mūdum Erant ergo in flumine tāqꝫ
in pplꝰo . illi primo lapides illic erant
inutiles .vacabant nichil ꝓderant .tn̄
sibat super fluuius Quid fecit dauid
vt lex ipa vtilis eēt? Accepit grāꝫ Lex
enim sine gracia impleri nō ꝑt Ple-
nitudo em̄ legꝫ caritas Et vn̄ ista ca-
ritas? Vide si non ex gracia Caritas
inquit dei diffusa est in cordibꝫ nos-
tris per spiritū sanctū q datꝰ ē nobis
Quia ergo gracia fecit impleri legeꝫ :
significatur aūt gracia lacte Hoc em̄
est in carne gratuitum : vbi mater nō
q̄rit accipe .sed satagit dare Hoc ma
ter gratis dat : ⁊ cōtristatur si desit q
accipiat Quō ergo on̄dit dauid legē
sine gracia opari nō posse nisi cum il
los lapides quinqꝫ quibꝫ significaba
tur lex . in libris quinqꝫ cōiungere vo
lens gracie . posuit in vase pastorali
quo lac mulgere consueuerat : Hijs
armatus .gracia vtiqꝫ armatꝰ ⁊ ideo
ꝑsumens non de se sed de dn̄o suo ꝓ
cessit adūsus goliam supbū : se iactā-
tem de se ꝑsumentem Tulit vnum la
pidem iecit inimicū in fronte ꝑcussit
cecidit ex eo loco corꝑis vbi signum
cristi nō habuit Hoc quoqꝫ licet attē
das quinqꝫ lapides posuit vnū misit
libri lecti sunt .sed vnitas vicit Pleni
tudo em̄ legis vt paulo ante ꝯmemo
rauimꝰ caritas : ⁊ apłs ait sufferen-
tes inuicem in dilectione studentes
seruare vnitatem sp̄us in vinculo pa
cis Deinde illo percusso atqꝫ deiecto
gladiū eiꝰ abstulit ⁊ inde caput illi ab
scidit Et h̄ facit noster dauid : deicit
dyabolum de suis Qn̄ autem credūt
magni eꝰ quos ille in manu habebat

⁊ de quibus ceteras aīās trucidabat cōuertunt linguas suas ꝯtra dyabolum et sic golie de gladio suo caput incidit ur Misteriū tituli ꝑ tpis breuitate tractauim⁹ videam⁹ quid habeat iste ps Psalm⁹

B Enedictus dn̄s deus meus q̄ docet manus meas ad p̄lium ⁊ digitos meos ad bellū Vox nrā est si corpus cristi nos sum⁹ Benedicamus dn̄m nostruȝ qui docet manus nostras ad p̄liū digitos nrōs ad bellum Repetitio sententie videtur qd̄ est man⁹ nostras in preliū: hoc ē digitos nostros ad bellum An aliqd̄ interest inter man⁹ ⁊ digitos: Digitis vtiq̄ operatur ⁊ manus Nō itaq̄ absurde accipim⁹ digitos ꝑ manibus positos Verūptn̄ in digitis agnoscimus ꝟitatem. diuisionē operationis: ⁊ tn̄ radicem vnitatis vide illā grām Dicit apl's aliȷ̄ quidem per spiritum datur sermo sapientie aliȷ̄ sermo scientie secūdum eūdem spiritū aliȷ̄ fides in eodem spiritu aliȷ̄ donatio curationum in vno spiritu: aliȷ̄ genera linguaruȝ aliȷ̄ ꝓphecia. aliȷ̄ diuinatio spirituum Omnia hec operatur vnus atq̄ idem spūs Radix est vnitatꝫ diuidens ꝓpria vnicuiq̄ put vult: aliȷ̄ illud aliȷ̄ hoc Hiȷ̄s ergo digitis pugnat corp⁹ cristi ꝓcedens in bellū ꝓcedens in p̄lium Jam p̄lior ⁊ bellorum genera ꝯmemorare fortasse lōgum est: ⁊ gerere facili⁹ est q̄ꝫ explicare Habem⁹ vnū bellum qd̄ cōmemorat apl'us nō est vobis colluctatio adūsus carnem ⁊ sanguinem id ē adūsus homines a quibus videmini pati molestias: non aduersus ip̄os pugnātes. sed aduersus p̄ncipes potestates ⁊ rcōres mūdi Et ne intelligeres mūdi celi ⁊ terre ōndit quid diceret tenebrarū harum mūdi scilicet nō qui per ip̄m factus est q̄ꝛ ⁊ mūd⁹ per eū factus est: sed mūdi qui eum non cognouit q̄ꝛ et mundus eū non cognouit Hee tenebre nō sunt natura sed voluntate Anima em̄ ꝑ semet ipsam nō lucet q̄ꝛ humiliter ac veraciter cātat tu illuminabis lucernam meā domine de⁹ meus illumina tenebras meas et apud te inquit fons vite in lumine tuo videbim⁹ lumen. Non in lumine nostro sed in lumine tuo Nam ⁊ oculi nostri lumina vocantur ⁊ tn̄ lux extrinsecus si desit eciam sani ⁊ patentes in tenebris remanebunt Ergo bellū gerim⁹ aduersus rectores tenebrarū harū rcōres scilicet infidelium dyabolum ⁊ angelos ei⁹: rcōres gladiȷ̄ ei⁹. de quo pugnat dyabolus adūsus fideles Sed q̄modo golie ꝓstrato tollitur gladi⁹ vt ip̄i golie caput de gladio suo amputetur ita vt credūt ip̄i infideles dicitur eis fuistꝫ em̄ aliq̄n tenebre. nūc aūt lux in dn̄o Pugnastis de manu golie: iā in manu cristi tollite caput golie Hoc em̄ vnū prelium: alterum aūt vnicuiq̄ in seip̄o Nō gen⁹ hoc belli ex apostolica ep̄la legebat² Caro cōcupiscit adūsus spiritū. ⁊ spiritus adūsus carnem: vt nō ea q̄ vultꝫ faciatis Et hoc graue bellū et qd̄ est molestius interiūt in quo bello si fit quisq̄ victor illos. quos nō videt inimicos cōtinuo supabit Nō em̄ tēptat dyabolus vel angeli ei⁹: nisi qd̄ in te carnaliter dn̄atur Nam quō vincimus illos hostes quos nō videm⁹ nisi q̄ꝛ carnales interiores mot⁹ nostros sentim⁹: Hiȷ̄s cōfligimus ⁊ illos ꝑcutim⁹ In amore pecunie dn̄atur auaricia: dn̄ante tibi auaricia dyabolus forinsecus lucrū cum fraude proponit Plerūq̄ em̄ ad lucrū non ꝑuenis nisi fraudem feceris Propo

nit q̃ ille forinsec⁹ auaricie tue quam intus non vicisti quã non domuisti quã nõ tibi subiecisti Proponit tanq̃m atlethe suo agomtheta mal⁹ fraudẽ et lucrum. opus et p̃mium: fac et tolle Tu aũt si calcas auariciã: si tibi interius non dñatur. quã si sentiens vincis. nã dyabolũ insidiantem nõ sentis: si ergo edomuisti auariciã attendis alterũ proponentẽ opus et premiũ Quid ille proposuit? Fraudem et lucrũ Quid et iste proponit? Innocentiã et coronam Fac et tolle et ille dicit et iste Jam tu pliator interior. si non es vict⁹ auaricia. sed victor auaricie illum attẽdis et hunc vincis Discernis eñ vtrumq̃ et dicis hic video. opus et p̃mium: illic ãt escam et laqueũ Neq̃ enim aliquid dicis in te qd non ptineat ad te Etenim ex pccõ diuisus es adũsum te Trahis cõcupiscentie propaginem et traducem mortis. habes qd contra pugnes in te. habes qd expugnes in te Sed habes quẽ inuoces vt pugnantem adiuuet te et vincentem coronet te qui nõ existẽtem fecit te Quomodo inquis vincã? Ecce ip̃e apl's difficilimũ preliũ proponit et q̃ laboriosum sit aut forte insuperabile si nõ intelligo ip̃e ostendit. Caro inquit cõcupiscit adũsus spiritum et spũs aduersus carnẽ: vt nõ ea que vultis faciat. Quõ me iubes vincere. cũ ille dicat vt non ea que vult faciat? Queris quõ? Attende ad g̃ciam vasis pastoralis: lapidẽ de flumine in exceptorio lactis pone Ecce et ego tibi dico ymmo tibi ip̃a vitas dicit: prorsus nõ facis qd vis pugnã te carne adũsus spiritum tuũ Si ad istã pugnam de te p̃sumis: ãmonendus es ne frustra audieris. exultate deo adiutori nostro Si eñ p te impleres totũ. nõ esset necessarius adiutor Rursus si tu ip̃e tua volũtate nĩl ageres: nõ vocaretur adiutor Adiutor eñ aliquid agentem adiuuat Deniq̃ cũ dixisset caro cõcupiscit aduersus spiritũ et spũs adũsus carnẽ vt si ea q̃ vultis faciat et posuisset te ante te: veluti deficientem te in te cõtinuo misit ad adiutorem Qd si spiritu ducimini: nõ adhuc estis sub lege Qui eñ sub lege est nõ implet legem sed p̃mitur a lege: sicut ille dauid sub armis erat Ergo si spũ duceris vide quis te adiuuabit vt impleas qd velis: adiutor tu⁹ susceptor tuus. spes tua Qui docet man⁹ meas in pliũ et digitos meos ad bellum Manifesta eñ sunt inquit opa carnis q̃ sũt fornicationes immũdicie. ydolorũ seruitus. luxuria. veneficia. cõtentiones inimicicie. ebrietates cõmessationes et hijs similia. q̃ predico vobis sicut p̃dixi qm̃ qui talia agũt regnũ dei non possidebunt: nõ qui adũsus talia cõfligunt sed q talia agũt Cũ eñ confligis aliud est opus. cũ vincis aliud est opus: cũ pacẽ et reqem habes aliud est opus Hec dũ exemplis demonstro. paucis aduertite Suggeritur aliquid. lucrũ delectat. habet fraudẽ sed magnũ ẽ lucrũ: delectat nõ cõsentis Pugnã vide: adhuc suadetur adhuc insistitur adhuc deliberatur Ergo q̃ pugnat piclitatur Vidim⁹ pugnam: cetera videam⁹ Cõtempsit iusticiam vt fraudẽ faceret. vict⁹ ẽ. contempsit lucrum vt iusticie seruiret vicit In hijs trib⁹ victum doleo. pugnanti metuo: victori congaudeo Sed eciam ille qui vicit nũquid omnino egit in se vt prorsus eũ pecunia nõ attemptet aut nichil in eo excitet delectationis? Quãuis supabilis q̃uis cõtemptibilis q̃uis nõ solum cui non consentiat sed cũ q̃ nec pugnare dig-

netur : ineſt tñ aliqua delectatiõis ti
tilatio Jſta titilatio ⁊ ille hoſtis iam
nec pugnat nec regnat : ineſt tñ ⁊ q̃ſi
moratur in carne mortali qđ nõ erit
Ducetur em̃ totum in victoriam ſed
poſtea Nõ aũt corpꝰ quidẽ mortu
um eſt ꝑpter peccatum ⁊ iõ eidẽ cor
pori ineſt peccatum ⁊ ſi non regnat
peccatum : ſpũs aũt vita ẽ ꝑpter iuſ
ticiam Si autẽ qui ſuſcitauit criſtũ a
mortuis habitat in vobis : q̇ ſuſcita-
uit xp̄m a mortuis viuificabit ⁊ mor
talia corpa vrã ꝑpter inhabitantem
ſpiritũ eius in vobis Jbi iam nec qđ
pugnet erit nec qđ titillet totuꝫ cedet
in pace Non em̃ contraria aut con-
tra aliã naturã pugnat . ſed tanq̃m in
domo maritꝰ ⁊ vxor ſi adũſus ſe diſ
ſentiant . moleſtꝰ et p̄iculoſus labor
ſi maritus vincatur ⁊ vxor dñet̃ pax
ꝑuerſa ſi aũt vxor marito dominãti
ſubiciatur pax recta : nõ tñ aliquid ex
alia natura q꞉ ex homine fcã mulier
viro Caro tua cõiunx tua famula tu
a . qđlibet deputata . opus eſt vt ſbici
as : ⁊ ſi pugnas vt ꝑfit pugna Hoc
em̃ expedit inferiꝰ ſubici ſup̄iori vt ⁊
ille qui ſibi ſubici vult qđ eſt inferius
ſe ſubiciat ſuperiori ſuo Agnoſce or
dinem quere pacem : tu deo tibi caro
Quid iuſtiꝰ quid pulchriꝰ : Tu maio
ri : minor tibi Serui tu ei qui fecit te
vt tibi ſeruiat qđ factum eſt ꝑpter te
Nõ enim hũc ordinem nouimꝰ neqꝫ
hũc ordinem cõmendamꝰ . tibi caro
⁊ tu deo : ſed tu deo ⁊ tibi caro Si ãt
cõtempnis tu deũ : nũq̃m ſbicietᷣ ti-
bi caro Qui nõ obtẽperas deo torq̃-
ris a ſeruo Nũquid ſi nõ prius tu do
vt deinde tibi caro poteris dicere h̄
verba : bñdictus dñs deus meꝰ q̇ do
cet manus meas ad p̄lium ⁊ digitos
meos ad bellũ : Preliari vis indoctꝰ
dãpnaberis victꝰ Primo ergo te ſub

das deo . deinde illo docente te . et ad
iuuante p̄lieris ⁊ dicas : q̇ docet ma-
nus meas ad p̄lium ⁊ digitos meos
ad bellum Et cũ preliaris q꞉ dum p̄li
aris periclitaris dic q̃ ſequũtur in p̄li
andi periculo conſtitutꝰ Miſericor
dia mea nõ vincar Quid ẽ hoc miſe-
ricordia mea : Prebes michi miãm .
⁊ in me extitiſti miſericors an donaſ
ti michi vt ⁊ ipe ſim miõrs : De nulla
re ſic vincitur inimicꝰ q̃ꝫ cum miſeri-
cordes ſumus Omnino parat calũp
nias ad iudicium : ⁊ non p̄t falſa obi
cere q꞉ non eſt apud quem Si enim
apud hoiẽm iudicem nobiſcũ ageret
poſſet eũ mentiẽdo fallere ⁊ nos gra
uare criminationibꝫ falſis q꞉ v̂o apđ
talem iudicem cã noſtra cum illo eſt
qui falli nõ p̄t . ideo ambit vt ad pec-
catum ſeducat vt habeat vera q̇ obi-
ciat Et vbi o forte aliquibꝫ eiꝰ frau-
dibꝫ ſuccũbit humana fragilitas : ſeq̃
tur in cõfeſſione opus humilitatꝭ ex
erceatur in operibus miſcđie pietas
Omnia delẽtur cũ ex v̂o corde ⁊ ple
na fiducia dicamꝰ illi qui videt et di-
mitte nobis ſicut ⁊ nos dimittimus
Dic toto corde dic tota fiducia dic ſe
curꝰ . dimitte nob̄ ſicut ⁊ nos dimit-
timus : aut noli dimittere ſi nõ dimit
timus Nõ ⁊ ſi dixeris noli dimittere
ſi nõ dimittimus ꝓrſus nõ dimittit
ſi non dimittimꝰ Neqꝫ em̃ vt tu ſis i
punitus peccõr : erit ille mendax pro-
miſſor Vis inquit vt dimittã : Dimit
te Eſt aliud opus miẽ : vis vt dem da
Vno loco poſitũ eſt in euangelio . di
mittite ⁊ dimittetᷣ vobis : date ⁊ da-
bitur vobis Aliquid inq̇t ⁊ contra te
teneo . aliquid ⁊ tu cõtra alterum te-
nes dimitte et dimitto Aliqđ petis a
me . aliqđ petit alter a te . da et do Et
que dimittit que dat : Nõne caritas :
Et vñ caritas niſi per ſpiritũ ſanctuꝫ

quí datus est nobis. Si ergo per opera misericordie noster vincitur inimicus et opera misericordie habere non possemus nisi caritatem haberemus caritas autem nobis nulla esset nisi per spiritum sanctum acciperemus ille docet manus nostras in prelium digitos nostros ad bellum: illi recte dicimus misericordia mea a quo habemus eciam vt misericordes simus. Judicium enim sine misericordia illi qui non fecit misericordiam Per ua putatis opera misericordie. Libet de hijs aliquid dicere attendite primo istam sententiam de sancta scriptura deprompta quam modo commemoraui Judicium enim sine misericordia illi qui non fecit misericordiam Sine misericordia iudicabitur qui misericordiam non fecit antequam iudicaretur Quid deinde quod sequitur. Superexaltat autem misericordia iudicium Quid est hoc fratres superexaltat autem misericordia iudicium. Superponitur misericordia iudicio in quo inuentum fuerit opus misericordie: et si habuerit aliquid forte in iudicio quo puniatur tanquam vnda misericordie peccati ignis extinguitur Superexaltat autem misericordia iudicium Quid autem cum talibus subuenit et cum tales liberat et cum talibus ignoscit iniustus est deus. Absit Et ibi iustus est Non enim tollit misericordiam iusticiam nec iusticia misericordiam Vide enim si non iustus est: dimitte et dimitto da et do Vide si non iustus est: in qua mensura mensi fueritis remetietur in ea vobis. Ad hoc enim in qua mensura Non enim in mensura eiusdem generis est sed ad hoc eadem mensura. ignosce et ignosco Est apud te mensura venie dande: inuenies apud me mensuram venie accipiende Est apud te mensura tribuendi quod habes: inuenies apud me mensuram accipiendi quod non habes Misericordia mea et refugium meum: susceptor meus et erutor meus Multum laborat preliator hic tenens concupiscentem aduersus spiritum carnem tene. quod tenes: tunc

erit plene quod vis cum absorta fuerit mors in victoria quando resuscitatum mortale hoc corpus transfertur in habitudinem angelicam et in celestem subuolat qualitatem Mortui inquit in christo resurgent primi: deinde et nos viuentes qui reliqui sumus in aduentu domini simul rapiemur cum illis in nubibus obuiam cristo in aera. et sic semper cum domino erimus Ibi absorbebitur mors in victoria ibi dicetur vbi est mors contentio tua vbi est mors aculeus tuus. Non enim relinquetur nec in animo nec in corpore quod rebellet aduersus amorem dei plena victoria plena pax De hac nobis preliantibus dicitur: venite filij audite me timorem domini docebo vos In prelio estis in contentione confligitis et tamen quandam requiem desideratis Quis est homo qui vult vitam et diligit videre dies bonos. Quis est qui non dicat ego. Ibi vita ibi dies boni. vbi caro nichil concupiscit aduersus spiritum: vbi non dicitur pugna sed gaude Sed quis est qui hos dies non velit. Omnis homo certe dicit ego Audi quod sequitur Video quia laboras video quia in pugna in periculo diuersaris: audi quod sequitur doce manus in prelium digitos in bellum Contine linguam tuam a malo et labia tua ne loquantur dolum: declina a malo et fac bonum Quod enim poteris facere bonum nisi declinaueris a malo. Quid quero vt vestias quem adhuc expolias. Quid quero vt dones quem adhuc rapis. Declina a malo et fac bonum Qua mercede. Non sub te ploret primo pauper: vt gaudeat de te pauper Declina a malo et fac bonum Qua mercede. Nam modo pugnas: quere pacem et persequere eam Disce: dic misericordia mea et refugium meum susceptor meus et erutor meus protector meus Susceptor meus ne cadam erutor et ne heream: protector ne feriar

Protectoꝛ meus ⁊ in ip̄o speraui In hijs omnibꝫ. in toto laboꝛe meo. in omnibꝫ p̄lijs meis : in omnibꝫ dif‑ficultatibꝫ meis in ip̄o speraui Qui subdit populū meū sub me Ecce ca‑put nostrū loquitur nobiscū. Dn̄e quid ē hō q꞉ innotuisti ei : Totū qd̄ ē hoc est : qm̄ innotuisti ei Quid ē ho‑mo qm̄ innotuisti ei Aut filiꝰ hōis qm̄ estimas eū : Estimas eū tanti fa‑cis tanti pendis oꝛdinas : nosti sub q̊ ponas . supꝛa quid ponas Estimati‑o em̄ est quanti p̄cij sit Quiqꝫ quanti estimauit hoiēm qui ꝓ eo vnici san‑guinem fudit : Quid ē homo qm̄ ino‑tuisti ei : Cui quid innotuisti : Quid ē filiꝰ hōis qm̄ estimas eū : Quoniam tanti eū pendis . tanti eū estimas : p̄‑ciosum quiddam eē ōn̄dis Nō enim deꝰ sic estimat hoiēꝫ quō hō estimat hoiēm : qn̄ inuenit seruū venalem ca‑rius equum q̄ꝫ hoiēm Ille quāti te es‑timet vide . vt possis dicere . si deꝰ ꝓ nobis quis cōtra nos : Et quāti te es‑timauit qui filio ꝓꝓrio non pepꝑcit sꝫ pꝛo nobis omnibꝫ tradidit eū : Quo‑modo nō ⁊ cum illo oiā nobis dona‑uit : Qui hanc ānonam dedit pugnā‑ti quid seruat vincenti : Ego sum in‑quit panis viuus qui de celo descen‑di Hec est ānona p̄liantium de hoꝛ‑reis inuecta dominicis vn̄ pascūtur angeli : q꞉ panem angeloꝝ manduca‑uit homo Post p̄lia v̄o ⁊ hāc anno‑nam quid seruat . quid dabit victoꝛi‑bus n̄ qd̄ in alio psalmo dicitˀ vnā pe‑cij a dn̄o hanc requiram vt inhabitē in domo domini omnibꝫ diebus vite mee vt cōtemplar delectationē do‑mini ⁊ ꝓtegat me tēplum eiꝰ : Quid est homo qm̄ innotuisti ei aut filius hōis qm̄ estimas eū : Quē : Homo vanitati similis factus est : ⁊ tn̄ inno‑tuisti ei ⁊ estimas eū Homo vanita‑ti similis factus est Cui vanitati : Tē‑poꝛibus p̄t'labentibꝫ ⁊ p̄t' fluentibus Vanitas em̄ ista dicitur : in ꝯpatioē cuiusdam semꝑ manentꝭ ⁊ nūq̄m de‑ficientis veritatis Nā ⁊ ista creatu‑ra est loci sui Impleuit em̄ deꝰ terrā sicut scriptū est bonis suis Quid est suis : Sibi cōgruentibꝫ Sed hec om‑nia terrena volatica trāsitoꝛia. si cō‑parentur illi veritati vbi dictū ē ego sum qui sum : totū ħ qd̄ transit vani‑tas dicitur Euanescit enim ꝑ tempꝰ tanq̄m in aura fumꝰ Et quid dicam ampliꝰ q̄ꝫ id qd̄ apl's iacobꝫ dixit vo‑lens hoiēs superbos ad humilitateꝫ redigere : Que em̄ inquit vita vestra Vapoꝛ est ad modicū apparens de‑inceps exterminabitur Ergo homo veritati similis factꝰ ē : peccando va‑nitati similis factus ē Nam qn̄ ē pri‑mum conditꝰ veritati similis factꝰ ē sed q꞉ paccauit q꞉ recepit dignā vani‑tati similis factꝰ est Pro iniq̄tate em̄ erudisti hoiēm dicit in alio psalmo : ⁊ tabescere fecisti sicut araneā aiām meam Itn̄ ⁊ hoc homo vanitati simi‑lis factus est Ibi quid ait : Ecce vete‑res posuisti dies meos Hic q̄d ait : Dies eiꝰ sicut vmbꝛa p̄tereunt At‑tendit sibi homo in diebꝫ vmbꝛe sue. vt faciat aliq̄d dignuꝫ desiderate luci sue : ⁊ si in nocte vmbꝛe est querat di‑em Dies em̄ huiꝰ vanitatis cognos‑centi homini dies est tribulationis. sine aliq̄ incōmoditate ⁊ aliq̄ molesti‑a noceat nobis . sine aliq̄ ꝓsperitate mūdꝰ arrideat . totū timendum ⁊ ge‑mendū est : qm̄ temptatio vita huma‑na super terram Vn̄ dicitur . tota die cōtristatus ambulabā Solacijs opꝰ habemus ⁊ quicq̄d nobis nūc exibet deus . cū ꝓspere exhibet nō est gau‑dium btōꝛum . sed cōsolatio misero‑rum Itaqꝫ agat aliq̄d in quā hō dig‑

136

num desiderata luce in istis diebus umbre sue & in nocte inquirat deum sicut scriptum est in die tribulationis mee deum exquisiui manibus meis nocte coram eo & non sum deceptus Quam dicit diem tribulationis. nisi quam dicit & noctem: Manibus meis nocte coram eo Adhuc in nocte sumus & ad prophecie lucernam vigilamus: aliquid promissum est. quod adhuc expectatur Sed quid ait apostolus petrus: Habemus certiorem propheticum sermonem cui benefacitis intendentes tanquam lucerne lucenti in obscuro loco: donec dies lucescat & lucifer oriatur in cordibus vestris Ipse dies preminum nostrum ibi est. mane exaudies vocem meam: mane astabo tibi & contemplabor Ergo operare quamuis in nocte manibus tuis: id est bonis opibus inquire deum antequam veniat dies ille qui te letificet. ne veniat qui te mestificet Vide enim quam securus operis quia non desereris ab illo quem queris. Manibus meis inquit deum exquisiui nocte coram eo vt pater tuus qui videt in occulto reddat tibi id coram eo. Interius habeas misericordiam caritatem ne aliquid facias quasi studio placendi hominibus Manibus meis opibus meis: in umbra in hac vita: vbi ipse videt non vbi placere hominibus studeo Et quid sequitur: Et non sum deceptus Homo vanitati similis factus est. dies illius tanquam vmbra pretereunt: & tamen innotuisti ei. & quid estimas eum Domine inclina celos tuos & descende: tange montes & fumigabunt Chorusca choruscationem & dispcrges eos: emitte sagittas tuas & conturbabis eos Emitte manum tuam ex alto & exime me: & erue me de aquis multis Corpus cristi humilis dauid gracia plenus de deo presumens pugnans in hoc seculo inuocat adiutorium dei: inclina celos tuos & descende Qui sunt celi inclinati: Apostoli humiliati Isti enim celi enarrant gloriam dei & de hijs celis enarrantibus gloriam dei mox dicitur. non sunt loquele neque sermones quorum non audiantur voces eorum In omnem terram exiuit sonus eorum & in fines orbis terre verba eorum Cum enim isti celi emitterent voces suas per omnes terras et facerent mirabilia: choruscante de illis & intonante domino miracula et precepta putati sunt dij descendisse de celo ad homines Nam quidam de gentibus hec putantes eis eciam sacrificare voluerunt Tunc illi videntes sibi deferri indebitum honorem & expauescentes & detestantes & eos qui sic errabant corrigentes vt ostenderent eis motum animi sui consciderunt vestimenta sua & dixerunt Quid hec facitis: Homines & nos sumus passibiles sicut & vos Et ceperunt sub hijs verbis commendare excellentiam domini nostri ihesu cristi humiliantes se vt commendaret deus quia inclinati erant celi vt descenderet deus Inclina ergo celos tuos et descende factum est tange montes & fumigabunt montes superbos elationes terrenas tumidas granditates Tange inquit tange istos montes: de gracia tua da istis montibus Fumigabunt quia fatebuntur peccata sua Fumus confitentium peccatorum: extorquebat & lacrimas humili atque superborum Tange montes & fumigabunt: quamdiu non tacti magni sibi videntur Dicturi sunt tu magnus domine: dicturi sunt & montes. tu solus altissimus in omnem terram Sed sunt quidam conspirantes conuenientes in vnum aduersus dominum & aduersus cristum eius: conuenerunt. conspirauerunt chorusca choruscationes et disperges eos Crebresce miraculis tuis: et soluetur conspiratio eorum Chorusca choruscationes & disperges eos: iam miraculis territi non audebunt aliquid contra te. & in ipsis miraculis expauescentes hesitabunt Quis est iste qui tanta potest: Quis est iste qui sic

exaltatur cui⁹ nomē tm̄ valet? Cū di
cunt quis est iste credituri sunt corus
casti miraculis ꝛ dispfisti malam cō
sensionem eoꝝ Emitte sagittas tuas
ꝛ cōturbabis eos Sagitte potentis
acute: ꝑcepta tua dicta tua feriāt cor
eoꝝ Emitte sagittas tuas ꝛ ꝯturbab
eos Vulnerentur male sani vt sanen
tur bene vulnerati: ꝛ dicant iam in ec
clesia ꝛ in corꝑe cristi cōstituti. dicāt
cum eccā qm̄ vulnerata caritate ego
sum Emitte sagittas tuas ꝛ cōturba
bis eos: Emitte manuȝ tuam ex alto
Quid postea? Quid i fine? Quomo
do hinc vt corpus cristi celesti adiu-
torio? Veniet em̄ ip̄e domin⁹ in vo-
ce archangeli ꝛ in tuba dei descendet
de celo: ip̄e saluator corꝑis man⁹ dei
Emitte manū tuam ex alto et exime
me: ꝛ erue me de aquis multis Quid
est de aquis multis? De populis mł
tis Quibȝ populis? Alienigenis. infi
delibȝ. siue foris oppugnantibȝ siue
intus insidiantibȝ Exime me de aq̄s
multis in quibȝ me exercebas: in qui
bus me ad exuendū a sordibȝ volue-
bas Exime me de aquis multꝫ Hec ē
illa aqua contradictionis Exime me
inquit ꝛ erue me de aquis multis Au
diamus iam de istis aquis multꝫ a q̄
bus eruet deus corp⁹ cristi sui: a qui
bus eruet deus humilitatem dauid.
Quid est de aquis multis? Quid dix
isti ne aque aliter intelligātur? Quid
dixisti aquas multas? Quid dixi au-
di [D]e manu filioꝝ alienorū Audi-
te frēs inter quos sim⁹ iter quos vi
uamus a quibus erui desideramus.

[Q]uorum os locutum est vanita-
tem Hodie vos omnes si nō adhuc
diuina spectacula verbi dei cōgrega
ti essetis et eis hac hora permixti vi-
ueretis. quātas vanitates audiretꝫ?
Quorum os locutum est vanitatem
Quando deniq̄ loquentes illi vani-
tatem. audirent vos loqui veritatē?
Quorum os locutum est vanitatē?

[E]t dextera eoꝝ dextera iniquita-
tis Quid tu inter eos. cum vase pas-
torali habente quinq̄ lapides? Dic m
aliter eādem legē quam significasti
quinq̄ lapidibus: significa et aliter.

[D]eus canticum nouum cantabo
tibi Canticū nouum gratia est. canti
cum nouū hōis noui est. canticū no-
uum testamenti noui est Cātabo ti
bi inq̄t canticuȝ nouū Sed ne putes
grām a lege discedere cū magꝫ ꝑ gra
ciā lex impleatur [I]n psalterio de-
cem cordarum psallā tibi In psalte-
rio decē cordarum. in lege decē pre-
ceptorum ibi tibi psallā. ibi tibi gau-
deam ibi tibi cantem cāticū nouū: q̄
plenitudo legis caritas est Ceterum
qui non habent caritatē portare psal
terium pn̄t: cantare non pn̄t Ego ita
q̄ inquit inter aquas cōtradictionis
cātabo tibi cāticum nouum: ꝛ nūq̄m
strepitu suo facient aque cōtradicti
onis vt obmutescat psalteriū meum
In psalterio decē cordarū psallā tibi

[Q]ui das salutē regibȝ iā fumātibȝ
montibȝ [Q]ui redemit dauid seruū
suum Agnoscitꝫ dauid: estote dauid
Vn̄ redemit dauid seruū? Vn̄ rdemit
xp̄m? Vn̄ redemit corpus xp̄i? [D]e
gladio maligno erue me De gladio n̄
sufficit: addit maligno Proculdubio
ē gladi⁹ benign⁹ Quid est gladi⁹ be-
nign⁹? De q̄ dn̄s dicit nō veni pacem
mittere in terrā sȝ gladiū Sepatur⁹
em̄ erat fideles ab infidelibus. filios
a pn̄tibus et ceteras necessitates di-
repturus. gladio putredinem absci-
denti mēbra aūt cristi sananti Est er
go benign⁹ gladi⁹ bis acut⁹: vtroq̄
acumiē ꝑpotēs veteris et noui testa
mēti narratiōe ꝑteritoꝝ ꝓmissiōe fu

turorũ Est ergo iste gladi⁹ benign⁹ ille aũt malignus est quo illi loquuntur vanitatē: q₂ benign⁹ est quo de⁹ loquitur vitatem Ergo a gladio maligno erue me Filij quippe hoim detes eoꝝ arma ⁊ sagitte: ⁊ lingua eoꝝ gladius acut⁹ Ab h̄ gladio maligno erue me Quē dixit mõ gladiuȝ: ipas supius dixit aquas multas Erue me de aquis multis Quas dixi aq̄s multas: ipm dico gladiũ malignũ Deniq̄ de aquis multis cũ dixisset: secut⁹ est de manu filioꝝ alienoꝝ quoꝝ os locutum ē vanitatem Et vt noueris ipos dici. cuȝ et hic dixisset de gladio maligno erue me: secut⁹ ē Et eripe me de manu filioꝝ alienoꝝ quoꝝ os locutum est vanitatē. similiter sicut ibi ⁊ q̄ sequitur Dextera eorũ dextera iniquitatis hoc et supra posuerat q̄n eas dixerat aquas multas Tu enim ne aq̄s multas bona putares: exposuit eas in gladio maligno Nũc ergo exponat q̄ dixit: quoruȝ os locutũ est vanitatē et dextera eorum dextera iniq̄tatis Quoꝝ vanitatem locutũ est os eoꝝ: Et quomodo dextera eorum dextera iniquitatis: Quoꝝ filij ipoꝝũ velut nouelle cõstabilite in iuuentute sua Felicitateȝ ipoꝝum vult enumerare Attendite filij lucis filij pacis attendite filij eccl'e mēbra cristi attendite quos dicat alienigenas. quos dicat filios alienos quos dicat aq̄s cõtradictionis q̄s dicat gladiũ malignum Attendite obsecro q₂ inter istos piclitamini: int̄ horum linguas adūsus carnis vr̄e desideria dimicaris Inter horũ linguas positas in manu dyaboli de quibus pugnat colluctationē habetis nõ aduersus carnem ⁊ sanguinē sed aduersus principes ⁊ potestates ⁊ rcõres mũdi tenebrarũ harũ hoc est iniquo

rum Attendite vt discernatis vos attendite ne putetis verã felicitatē esse quam sibi optant hoiēs aut infirmi aut maligni Ecce frēs certe filios alienos dixit: certe aquas multas certe gladiũ malignum Videte vanitatē quã loquũtur et cauete ne talia loq̄mini cauete ne talia loquētes imitemini quoꝝ os locutum ē vanitatem ⁊ dextera eoꝝ dextera iniq̄tat꜒ Quã vanitatem locutũ est os eoꝝ. et que dextera eoꝝ iniquitatis est dextera: Audi quoꝝ Filij eorũ velut nouelle constabilite a iuuentute sua Filie eoꝝ cõposite ⁊ ornate sicut similitudo tēpli Cellaria eoꝝ plena eructantia ex hoc in hoc Oues eorũ fecunde multiplicantes in egressib₃ suis boues eoꝝ crasse Nõ ē ruina sepis nec exit⁹ nec clamor in plateis Ergo nõ est felicitas: Interrogo filios regni celoꝝ. interrogo ꝓgeniem resurrectionis ineternuȝ. interrogo corpus cristi mēbra cristi templũ dei ergo n̄ est ista felicitas habere filios incolumes filias ornatas plena cellaria habundantia pecora. nullã ruinã nõ dico pietis sed nec sepis nullũ tumultum ⁊ clamorem in plateis sed quietem pacē habũdantiam copiã reruȝ in domib₃ in ciuitatib₃: Ergo nõ ē ista felicitas: Aut debeant eã iusti defugere: Aut non inuenis domũ iusti habũdantem reb₃ hijs omnib₃ plenã ista felicitate: Nõ erat dom⁹ abrahe habũdans auro. argento filijs familia pecorib₃: Nõne iacob scūs patriarcha fugiens a facie esau fratris sui in mesopotamiam seruiēs ditat⁹ egressus est et egit gratias domiō dõ suo quia in virga sua transijt fluuiuȝ. ⁊ regressus est cum tanta habundantia pecorum atq₃ filiorum: Quid dicim⁹: Nõ ē ista felicitas: Sit licet. s₃

sinistra Quid ē sinistra? Tpalis mor
talis corporalis Nolo illā iā defugi
as: sed neqȝ dexterā putes Nō enim
isti ideo maligni. ideo vani qꝛ hijs ha
bundant. sed qꝛ id qđ sinistrum eē de
buit in dextero ponebāt Jō ꝛ dexte-
ra eoꝝ dextra iniquitatis iō os eoꝝ
locutū est vanitatem: qꝛ hoc in dex-
tera posuerunt. qđ in sinistra habere
debuerunt Quid ē in dextera pone-
re debuerunt? Deum eternitatem. an
nos dei nō deficientes: de quibȝ dici
tur ꝛ anni tui nō deficient Jbi dexte
ra. ibi esse debet desideriū nostrū Si
nistra vtamur ad tempꝰ: dexterā de
sideremus ineternū Diuitie si afflu-
ant ne apponatis cor Si em̄ diuitijs
fluentibȝ cor apposueritis: qđ sinis-
trum est dexterū facietis Corrigite
vos agnoscite sapientiam amplectē
tem vos. cui dictū est: sinistra eiꝰ sb
capite meo: ꝛ dextera eiꝰ cōplectet᷑
me Videte amatoria scā cantica vide
te cantica canticoꝝ nuptiarū celesti-
um xpi et eccľe Quid dicit sponsa de
sponso? Sinistra eiꝰ sub capite meo
ꝛ dextera eiꝰ amplectetur me Sinis
tra sb capite: dextera sup caput Am
plectentis em̄ desuper brachiū super
caput. sinistra āt subter caput Sinis
tra inquit eiꝰ sub capite meo Nō ei
me deseret et in tpalibus necessarijs
sed tn̄ ipa sinistra sub capite erit Nō
capiti ꝓponetur sȝ sub capite erit: vt
dextera eiꝰ cōplectatur me. pollicēs
vitam eternā Jta em̄ sinistra sub ca-
pite si dextera sup caput: impleturqȝ
qđ ad thymotheū scriptū est. ꝓmissi
onem habens vite p̄sentis et future
Promissionem inquit habens vite p̄
sentis ꝛ future Quid in p̄nti? Sinis-
tra sub capite Quid in futuro? Dex-
tera eiꝰ cōplectetur me Tpi necessa
ria q̄ritis: q̄rite primū regnū dei id ē
ad dexteram et hec omnia apponen
tur vobis Habebitis h̄ inqt diuitias
ꝛ gloriam et in futuro sclo vitā eter-
nam: ꝛ sinistra cōtinebo infirmitatē
vrām ꝛ dextera coronabo ꝑfectionē
vrām An forte apostoli relinquētes
oiā sua. aut paupibȝ qđ habebant dis
tribuētes sine diuitijs in h̄ sclo remā
serunt? Et vbi ē illa ꝓmissio sinistre.
accipiēt in hoc sclo septies tm̄? Mul
tiplicationem ꝓmisit Et reuera quid
desit homini dei? Si quis forte infi-
delis est vnā domū aut paucas ha-
bet: fidelis hōis totus mūdus diuici
arum est Vide sinistrā eiꝰ plenam sb
capite: accipiet in hoc seculo septies
tm̄ Videte dexterā cōplectentem ꝛ i
futuro seculo vitam eternā Merito
ꝛ alio loco de ipa sapientia dicitur in
dextera eiꝰ anni vite et in sinistra eiꝰ
diuitie ꝛ honor Vn̄ ergo isti vanilo-
qui? Quare vanitatem locutū est os
eoꝝ? Quia dextera eoꝝ dextera iniq
tatis Nō ergo eos arguo qꝛ filij eo
rum velut nouelle cōstabilite a iuuē
tute sua nec qꝛ filij eoꝝ ornate sicut
similitudo tēpli est: nec qꝛ cetera ha-
bundantia ꝛ pax terrena adheret eis
Sed quare arguo? B eatū dixerūt
populū cui hec sunt O loquētes ho-
mines vanitatē. beatū dixerūt popu
lum cui h̄ sunt Perdiderūt verā dex-
teram maligni puersi: beneficia dī in
uersi se vestierunt O maligni o vani
loqui o filij alieni beatū dixerūt po-
pulum cui h̄ sunt Qđ ad sinistrā erat
ad dexteram posuerunt beatum dix
erunt populū cui h̄ sunt Quid tu da
uid? Quid tu corpꝰ cristi? Quid vos
mēbra cristi? Quid vos nō filij alieni
sed dei? Qm̄ vaniloqui filij alieni bea
tum dixerūt populū cui h̄ sunt vos qđ
dicitis? B eatꝰ ppľs cuiꝰ dn̄s deus
ipsius Habete ergo sinistram sed in

ſiniſtra deſiderate dexterā vt pona-
mini ad dexteram Ad ſiniſtrā em̄ ha
buerunt ſiniſtrā. apud quos eſuriuit
⁊ dederunt ei mādu care. ſitiuit potū
dederunt. hoſpes fuit ſuſceperūt. nu
dus fuit veſtierunt h̄ totū de ſiniſtra
abſtulerunt ⁊ ad dextere opa trāſtu
lerunt vt ad dexterā ponerētur Dix-
erunt ergo vaniloqui filij alieni bea-
tum populū cui h̄ ſunt: vos dicite no
biſcum btūs ppl's cuiꝰ dñs deꝰ ipiꝰ
Explicit p̄s cxliij. Incipit p̄s centeſi
mus q̄dragesimꝰ quartꝰ

Laudare vobiſcū dn̄m deſi-
derauimꝰ: ⁊ qm̄ concedere
dignatꝰ eſt. vt laus quā illi
dicimus habeat ordinē ſuū. ne forte
aliquo exceſſu quē laudat offendat.
meliꝰ iter laudis in ſcriptura dei q̄ri-
mus ne ab ipa via nec in dexterā nec
in ſiniſtram digrediamur Audeo em̄
dicē caritati veſtre vt bn̄ ab homine
laudetur deꝰ. laudauit ſeip̄e deus: et
q2 dignatus eſt laudare ſe. iō inuenit
hō quēadmodū laudet eū Neqꝫ em̄ h̄
p̄t dici deo qd̄ dictū eſt homini nō te
laudet os tuū Vt em̄ ſe homo laudet
arrogantia eſt: vt deꝰ ſe laudet miā ē
Prodeſt amare quē laudamꝰ: bonū
amādo nos meliores efficimur Ita
qꝫ qm̄ h̄ nobis ꝓdeſſe nouit vt ame-
mus eum. laudando ſe amabilē ſe fa
cit ⁊ in eo nobis cōſulit q2 ſe amabi-
lem facit Exhortatꝰ ergo cor noſtrū
in laudē ſuam: ⁊ ſpū ſuo impleuit ſer
uos ſuos vt laudarent eū Et qm̄ ſpi
ritus eiꝰ in ſeruis eiꝰ laudat eū. quid
aliud q̄ꝫ ip̄e ſe laudat
Pſalmus

Exaltabo te deꝰ meus rex me
us ⁊ bn̄dicam nomen tuū in
ſeculum ⁊ in ſeculū ſeculi Videtis in
choatam eē laudē dei: ⁊ vſqꝫ ad finez
pſalmi laus ipa ꝑducitur Deniqꝫ ti-
tulus pſalmi ē laus ipi dauid Et quo
niam dictꝰ eſt dauid q̇ venit ad nos
ex ſemine dauid. ip̄e aūt rex noſter ē
regens nos ⁊ introducēs nos in reg
num ſuuz: intelligitur laus ipi dauid
laus ipi criſto Criſtꝰ aūt ſcd̄m carnē
dauid q2 filiꝰ dauid: ſcd̄m diuinitatē
āt creator dauid ⁊ dn̄s dauid Deniqꝫ
⁊ apl's cū honoraret ṗmū populū dī
vn̄ ⁊ apoſtoli ipi crediderunt et mul
te eccē ꝑme facte ſunt facientes in
multis hōim milibꝫ qd̄ mō ex euāge
lio diues vnꝰ audiuit ⁊ triſtis abceſ-
ſit id eſt vendētes omnia q̄ habebāt
⁊ diſtribuentes paupibꝫ ⁊ ꝑfectionē
in dn̄o requirentes: cū ergo laudaſ-
ſet ipm populū ṗmū ſic ait. quorum
patres et ex quibꝫ xp̄us ſcd̄z carnem
qui eſt ſup ōnia deꝰ bn̄dictꝰ in ſecula
Quia itaqꝫ ex ipis xp̄us ſcd̄m carnez
iō dauid: q2 vero ip̄e ē ſup omnia de
us benedictꝰ in ſecula ideo exaltabo
te dn̄e deus meus rex meꝰ. ⁊ benedi
cam inquit nomē tuū in ſeculū ⁊ in ſe
culum ſeculi Forte in ſeculū h̄: in ſe-
culum aūt ſeculi ineternū Mō āt in
cipe laudare: ſi ineternū laudaturus
es Qui laudare nō vult in trāſitu hꝰ
ſeculi: obmuteſcet cū venerit ſeculuz
ſeculi Proīn ſequētibꝫ v̄ſibus prope
hoc dixit Ne q̇s eciam aliter intelli-
geret qd̄ ait laudabo nomē tuū in ſe-
culum ⁊ q̄reret aliud ſeculū qn̄ lauda
ret Per ſingulos inquit dies bene
dicam te Lauda ergo ⁊ benedic do-
minum deum tuū per ſingulos dies
vt cum finiti fuerint ſinguli dies ⁊ ve
nerit ſine fine vnus dies. eas ex lau-
dibus in laudem ſicut ex virtutibus
in v̄tutem Per ſingulos inquit dies
benedicam te: non tranſiet dies q̊ te
non benedicam Nec mirum eſt ſi le-
to die tuo benedicis deum tuum:
quid ſi forte illuxerit aliquis triſtꝫ di

es ſicut ſe habent humane res . ſicut
eſt habundantia ſcandaloꝝ ſicut eſt
multiplicatio tēptationū . q̄d ergo ſi
aliquid accidat triſte hōi . defines lau
dare deum defines bñdicere creato-
rem tuū : Si defines : mētitus es di-
cendo ꝑ ſingulos dies bñdicā te do-
mine Si aūt nō defines ⁊ ſi tibi vide
tur in die triſti male : erit tibi in dō tu
o bene Eſt em̄ et qn̄ male ē tibi vt bn̄
tibi ſit Si em̄ in aliquo malo male ē
tibi : ꝓculdubio in aliquo bono bene
erit tibi Et quid tam bonū q̄ȝ deꝰ tu-
us de quo dictū ē . nemo bonꝰ n̄ vnꝰ
deꝰ : Nam q̄ȝ ſit ſecura iſta laudatio
⁊ q̄ȝ ſit ſecurum h̄ bn̄ intelligere de ip
ſo bono Nā ſi gaudes de bono q̄d ti
bi accidit per diem fortaſſe trāſit alio
die hoc vn̄ gaudes bonuȝ Bn̄ fuit m̄
bonū diem duxi : q̄ꝛ forte lucra vene
runt . aut inuitatus es . aut in epulis
diu fuiſti Gaudes q̄ꝛ in epulis diu fu
iſti : alter te dolet q̄ꝛ nō erubuiſti Ve
rūptamen de quocū̄q̄ȝ tali bono gau
deas : certe trāſitorium ē Si āt gau-
deas in deo tuo audies dicentē ſcrip
turam . delectare in dn̄o : tanto firmi
us gaudebis quāto eſt ille certioꝛ in
quo gaudebis Si em̄ gaudes de nū
mo times furem Si aūt gaudes de
deo q̄d times : Ne tibi quiſq̄m aufe-
rat deum : Deuȝ nemo tibi auferet ſi
tu eum nō dimiſeris Nō enim ſic eſt
deꝰ quō lux iſta de celo fulgens non
qn̄ volumꝰ ad eā accedimus q̄ꝛ nō in
omni loco lucet Per infirmitatē noſ
tram forte fit vt hyeme nos delectet
eē in ip̄a luce : nūc aūt per eſtatē vide
tis q̄ꝛ magis eū locū q̄ſiuimꝰ vt in ip
ſa luce nō ſtaremꝰ In deo āt tuo qn̄
ſtas ⁊ in lumine eiꝰ veritatis delec-
taris : nō q̄ris locum quo ad eum ac-
cedas ſed cōſcientia accedit . cōſcien
tia recedit Nō dictuȝ ē accedite ad eū
⁊ illuminamini . aīō dictum ē nō vehi
culo . affectibȝ dictū ē nō pedibȝ : ⁊ cū
in eo ſtabis . eſtus nō patieris Spi
ritꝰ em̄ ſpirabit tibi ⁊ ſub alis eiꝰ ſpe
rabis Vides em̄ habere te quō delec
teris per ſingulos dies Nec em̄ te di
mittet deꝰ tuꝰ eciā ſi aliquid triſte ac
ciderit Q̄m̄ em̄ triſte erat q̄d ſcō vi-
ro iob acciderat q̄ȝ repente q̄m mul-
ta mala quēadmodum omnia de q̄-
bus gaudere putabatur nō de quibȝ
gaudebat . dyabolo temptante ſub-
tracta ſunt quēadmodū et filij moꝛ-
tui ſunt : Perijt q̄d ſeruabatur perie
runt quibus ſeruabatur nec tn̄ perijt
qui ⁊ illud ⁊ illos dedit Et ip̄i filij pꝛe
ſenti ſeculo ꝑierunt . agnoſcendi ⁊ re
cipiendi in futuro : ille tn̄ vir habens
aliud vn̄ gauderet in quo veruȝ erat
q̄d mō ꝯmemoꝛauimꝰ ꝑ ſingulos di
es benedicam te . nūquid q̄ꝛ ille dies
quo totuȝ ꝑierat triſtis illuxit . iō lux
interioꝛ in coꝛde defecit : Stetit quip
pe in illa luce et ait . dn̄s dedit dn̄s ab
ſtulit ſicut dn̄o placuit ita factum eſt
ſit nomē domini bñdictuȝ Ergo per
ſingulos dies laudauit : qui eciam in
die tam triſti laudauit Breue magiſ-
terium eſt vt ſemper laudes deū Ve
roq̄ȝ coꝛde non falſo dicas Benedi-
cam dominum in omni tempe ſemꝑ
laus eius in oꝛe meo Breue magiſte
rium eſt ſcilicet vt noueris eum mi-
ſericoꝛditer dare cū dat : miſericoꝛdi
ter auferre cum tollit : nec te credas
a miſericoꝛdia eius derelinqui qui ti-
bi aut blanditur dando ne deficias ā
coꝛripit exultantem ne pereas Siue
ergo in eius donis ſiue in eius flagel
lis . lauda eum Laus flagellantꝭ me-
dicina eſt vulneris Per ſingulos in-
quit dies benedicam te. Pꝛoꝛſus
per ſingulos dies fratres benedi-
cite : omnino quicquid acciderit . be-

nedicite deū Etem̄ ne accidat aliquid
qd̄ ferre nō potestis : ipe facit Jd̄ cū
timore debes esse qn̄ tibi bn̄ est : neq̨
te ad hoc parare quasi nūq̄m temp-
teris Si em̄ nūq̄m temptaris nūq̄m
pbaris Nōne meli⁹ est tēptari ꝛ p
bari q̄ nō temptatū reprobari. Et
laudabo nomen tuū in seculū et in se
culum seculi Magn⁹ dn̄s ꝛ laudabi
lis valde Quātum dictur⁹ erat q̄ ver
ba q̄siturus quātam cōceptionē cō-
clusit in vno valde. cogita quātuꝫ vis
Qn̄ aūt potest cogitari qui capi non
potest. Laudabil' ē valde Et mag
nitudinis ei⁹ non ē finis Jd̄ dixit val
de q2 magnitudinis ei⁹ non est finis
ne forte incipias velle laudare et pu-
tes te laudando posse finire c⁹ mag
nitudo finem nō potest habere No
li ergo te putare eū cui⁹ magnitudi-
nis finis nō est sufficienter posse lau
dare Nōne ergo meli⁹ ē vt quō ipse
non finitur nec laus ipius finiatur.
Jlli⁹ magnitudo sine fine ē . ꝛ tua lau
datio sine fine sit De magnitudine e⁹
quid dictū est . Magnitudinis eius
nō est finis De tua laude qd̄ . Lauda
bo nomē tuū in seculū ꝛ in seculū se-
culi Ergo sicut ei⁹ magnitudinis nō
est finis sic tue laudis non erit finis
Nō em̄ cū mortu⁹ fueris in hac car
ne desines laudare dn̄m Dictū ē qui-
dem non mortui laudabūt te domi-
ne sed illi de quibꝫ dicit' : a mortuo ve
lut qui nō sit perit cōfessio non illi de
quibꝫ dixit . qui credit in me licet mo-
riatur viuet : q2 de⁹ abraham de⁹ ysa
ac ꝛ deus iacob. non est mortuorū sꝫ
viuorum Si em̄ nūq̄m nisi ipi⁹ eris
nūq̄m laudē ipi⁹ tacebis Timere po
teris ne dū hic viuis . ipius sis ꝛ cum
mortu⁹ fueris nō ipius sis . Audi a-
postolum pmittentē tibi securitatē
siue viuim⁹ dn̄o viuimus siue mo

rimur dn̄o morimur : siue ergo viui-
mus siue morimur dn̄i sum⁹ Et vn-
de factum est vt eius sis ꝛ mortuus.
Quia pcio sui sanguinis te redemit.
Et mortu⁹ quomō pdit seruū mor-
tuū cui⁹ mors ē preciū tuū . Jd̄ cum
dixisset siue viuim⁹ siue morimur do
mini sum⁹ : vt ostenderet ipm preciū
ad hoc em̄ inquit cristus mortu⁹ est
vt ꝛ viuoꝶ ꝛ mortuoꝶ dominet' Ve
rūptamen quia magnitudinis eius
nō est finis . et eum quē non capim⁹
laudare debem⁹ . si em̄ capimus est
magnitudinis ei⁹ finis : si aūt magni
tudinis eius non est finis . capere ex
eo aliquid possumus. deum tn̄ totuꝫ
capere non possumus . tanq̄m defici
entes in ei⁹ magnitudine . vt reficia-
mur eius bonitate ad opa respicia-
mus : ꝛ de opibus laudemus opan-
tem de conditis conditorē de creatu
ra creatorem Videamus que hic fe-
cerit q̄ nobis nota sunt q̄ nobis ma-
nifesta sunt Jlli⁹ em̄ imensa bonitas
ꝛ iterminabilis magnitudo q̄ta alia
fecit : q̄ nos non nouim⁹ . Qn̄ quidē
aciem oculorum nr̄oꝝ vsq̨ ad celuꝫ
extendimus . ꝛ a sole ꝛ a luna ꝛ a stel
lis rursus reuocam⁹ ad terram et h̄
totum spaciuꝫ est vbi vagatur acies
nostra Vltra celos quis extendit aci
em vel mentis non dicam carnis. Er
go quātum nota sunt nob̄ opa eius
laudem⁹ eū per opa ei⁹ Jnuisibilia
em̄ ei⁹ a cōstitutione mūdi p ea q̄ fcā
sunt intellecta cōspiciuntur Gene
ratio ꝛ gn̄atio laudabit opa tua Om
nis gn̄atio laudabit opera tua For-
te em̄ omnis gn̄atio dcā est genera-
tio ꝛ gn̄atio Nō em̄ tam diu dictur⁹
erat generatio ꝛ generatio . q̄diu fi-
niret numerū omniū generationū sꝫ
repetitio loquent' . in infinituꝫ misit
animū cogitātis Ecce ista generatio

q̄ nūc in carne est trāsitura hinc sicut venit laudat opa dei. ⁊ illa cui succedenti cedit laudabit vtiqꝫ opa dei. et post illam erit alia. ⁊ vsqꝫ in finē seculi qꝫ multe generationes. Hoc significans ait gn̄atio et generatio laudabit opa tua An forte duas quasdam generationes insinuaē voluit ista repetitione: Sumꝰ enim in ista generatione filij dei: erimꝰ in illa generatione filij resurrectionis Appellauit scriptura filios resurrectionis: ip̄am resurrectionē regenerationē vocacauit In regeneratione inquit cū sederit filiꝰ hominis in maiestate sua: item in alio loco nō enim nubent neqꝫ vxores ducent cū sint filij resurrectionis Ergo generatio et generatio laudabit opa tua Laudamꝰ nunc opa dn̄i cū in hac mortalitate viuimꝰ ⁊ si laudamꝰ cōpediti. quomodo laudabimus coronati. Ergo h̄ nūc attendamus in hac generatione opa domini in cuius laude dicitur gn̄atio ⁊ generatio laudabit opa tua: quoniā magnitudinis tue nō est finis. Opa tua intueri licet vt tu lauderis q̄ talia operis Et v̄tutem tuam annūciabunt Neqꝫ em̄ opa tua laudabūt nisi vt v̄tutem tuam annuncient Proponunt laudes pueris in scola: ⁊ ōnia talia ꝓponūtur q̄ laudentur q̄ deus est opatus Proponūtur homini laus solis. laus celi laus terre: vt ad minora eciā veniā laus rose laus auri Omnia ista opa dei sunt Proponūtur suscipiuntur laudātur opa celebrantur. de opatore tacetur Ergo in opibus volo laudari creatorē ingtum nō amo laudatorez Laudas qđ fecit taces de illo qui fecit: quasi vero nisi ille tantꝰ eēt. inuenires quod laudares in eo qđ vides Quid ibi laudatur. Species vtilitas: aliqua virtus aliqua potentia rerū istaruz Si pulchritudo te delectat. qđ pulchrius faciente. Si vtilitas laudatur qđ illo vtilius qui fecit omnia. Si v̄tus laudatur quid illo potentius a quo facta sunt omnia a quo eciā fcā non dimittuntur sed regūtur ⁊ gubernātur omnia. Nō ergo quēadmodū qdaz eloquentes multi laudantes creaturam. obliuiscentes creatorē nō sic te laudat generatio ⁊ generatio in seruis suis cū laudat opa tua Sed quomodo laudat. Et v̄tutem tuam annūciabunt In laudandis opibꝫ tuis v̄tutem tuā annūciabunt Laudatores isti sancti ⁊ boni fideles veri laudatores non ingrati gracie cum laudant opa dei. hec atqꝫ illa summa et yma. celestia ⁊ terrestria inter ip̄a opera dei que laudant et seip̄os inueniunt: qꝛ et in opibus dei et ipsi sunt Qui enim fecit omnia: ip̄e nos fecit inter omnia Proin̄ si laudas opa dī ⁊ te laudaturꝰ es: quia ⁊ tu opus dī es Vbi est ergo nō te laudet os tuū. Ecce inuentū est quomodo te laudare possis: ⁊ arrogans nō sis Deū in te lauda non te: nō qꝛ tu es talis s3 qꝛ ille fecit te non quia tu aliquid potes sed qꝛ potest ille in te et per te: ac per hoc laudabunt ⁊ v̄tutem tuā annūciabunt non suā sed tuā Discite ergo laudare: intuentes opa miramini artificem grās agendo non arrogando Laudate qꝛ ip̄e fecit qꝛ sic cōstituit qꝛ talia donauit Deniqꝫ vide q̄ sequūtur Virtutē inquit tuā annūciabunt Et magnificentiaz glorie sanctitatis tue loquētur ⁊ mirabilia tua narrabunt Et v̄tutem metuēdorum tuoꝝ dicent: ⁊ magnitudinē tuam enarrabunt Memoriā habundantie suauitatis tue eructabūt non nisi tuam Iste opm̄ cōsiderator vi-

de si deflexus est ab opante ad op⁹.
vide si decidit ab eo qui fecit ad ea
que fecit. Ab hijs que facta sunt gra
dum sibi fecit ad eum. nō ab illo ad
ista casum Si eñ amaueris hec pl⁹
ꝙ illum. nō habebis illū Et qd tibi ꝓ
dest habūdare opibus. si te deserit
opator? Certe ama. sed plus illum a
ma. ⁊ hec ꝓpter illum ama Annūcia
ṽtutem eius. magnificētiam glorie
sanctitatis eius loquere. mirabilia
eius enarra. virtutem metuēdoꝝ
dic: Iste eñ amabilis est ⁊ terribi-
lis Nō eñ blanditur ⁊ nō minatur.
Si nō blādiretur nulla esset exhor-
tatio. si nō minaretur nulla esset cor
rectio: Dicēt ġ laudatores tui ⁊ ṽtu
tem metuēdorum. virtutem creatu
re tue punietis ⁊ disciplinā dātis di
cent nō tacebūt. Nō eñ predicabūt
regnum tuum eternum ⁊ tacebunt
ignem eternum Laus eñ dei in via
te cōstituens ostēdere tibi debet et
quid diligas ⁊ quid timeas. ⁊ qd ap
petas ⁊ quid fugias. quid eligas et
quid reicias Tempus electiōis nūc
est. acceptionis postea erit: Dicat
ergo virtus metuēdorum Et mag-
nitudinem inquit tuam enarrabūt
eam: Sic infinitam sic quemadmo
dum magnitudinis tue nō est finis
nō de illa tacebūt. illam inquaꝫ mag
nitudinem de qua superius dixeraꝫ
⁊ magnitudinis tue nō est finis. e-
narrabunt eam: Quomō enarra-
būt eam. si finis nō est? Enarrabūt
eam. cum laudabunt eam: Et quia
finis eius nō est sic ⁊ laudis eius nō
erit finis: Probemus quia nō erit
finis laudis eius Beati inquit ꝗ ha-
bitant in domo tua. in secula seculo
rum laudabūt te: Et magnitudinem
tuam illam. illam infinitam enarra
būt eam: Memoriam habūdantie
suauitatis tue eructabūt O epulas
felices Quid mādūcabūt ꝗ sic eruc-
tabūt? Memoriam habūdantie su
auitatis tue Quid est memoria ha-
būdantie suauitatis tue? Quia nos
oblitus non es. cum nos obliti te fu
erimus: Omnis eñ caro oblita eāt
deum. ille tamen opa sua nō est obli
tus Hec memoria eius sup nos ꝗa
nō nos oblitus est. predicanda est e
narrāda est. ⁊ quia valde dulcis est
manducanda ⁊ eructanda est. Sic
māduca vt eructes. si accipe vt des
Manducas cum discis. eructas cū
doces Manducas cum audis eruc
tas cum predicas. hoc tamen eruc-
tas quod manducasti Deniqꝫ ille a-
uidissimus epulator iohēs apl's. cui
nō sufficiebat ipsa mēsa domini. ni
si discūberet sup pectus dñi. ⁊ de ar
chano eius biberet diuina secreta.
quid eructauit? In principio erat ṽ
bum. ⁊ ṽbum erat apud deum Me
moriam ergo habūdātie suauitatis
tue eructabūt: Quomodo nō suffi
cit memoriam tuam nec memoriaꝫ
habūdantie tue vel memoriam sua
uitatis tue. sed memoriam habūdā
tie suauitatis tue? Etenī quid ꝓdest
si habūdat. ⁊ insuaue est? Item mo
lestum si suaue ⁊ ꝑuum est: Ergo
memoriam habundantie suauitatꝭ
tue eructabūt. quia nō es tu oblitus
nostri. ⁊ nō oblitus commouisti ⁊
nos. vt ⁊ nos reducas in memoriā.
Commemorabūtur eñ ⁊ conuertē
tur ad dñm vniuersi fines terre:
Quia ergo memoriam habūdantie
suauitatis tue eructabūt. intelligē
tes in se nichil boni esse qd a te non
sit. nec potuisse cōuerti ad te nisi cō
monerētur abs te. nec reduci potu
isse in memoriam tui si tu obliuisce
reris illorum. hec cōsiderātes in grā

tua: Exultabũt ⁊ iusticia tua: hec
inquã in tua grã cõsiderãtes. exulta
bũt iusticia tua nõ sua: Frẽs si vul=
tis eructare grãm. bibite grãm:
Quid est bibite grãm? Discite grãm
intelligite grãm: Nos anteꝗ̃ omni=
no essemus nõ eramus. ⁊ facti sumꝰ
hoĩes. cũ ãte nichil essemꝰ Deinde iã
ipsi homĩes ex traduce illius pecca
tores ⁊ maligni eramꝰ. ⁊ filij ire na
tura sicut ⁊ ceteri: Attẽdamus ergo
grãm dei. nõ solũ q̃ fecit nos. veruʒ
etiam q̇a refecit: Cui g̊ debemus q̇a
sumus. illi debemus q̇a ⁊ iustificati
sumus: Nemo q̃si tribuat deo q̇a ẽ.
⁊ sibi tribuat qḋ iustus est. Meliꝰ
est eñ quod tibi vis tribuere. ꝗ̃ qḋ
illi: Melius est eñ aliq̇d esse q̇a ius=
tus es. ꝗ̃ q̇a homo es: Inferius ali
quid das deo ⁊ superius tibi: Totũ
illi da in toto ip̃m lauda. nõ cadas ḋ
manu artificis Ut eẽs quis fecit?
Nõne scriptum est. q̇a sumpsit deꝰ
limũ de terra ⁊ formauit hoiẽm?
Anteꝗ̃ homo eẽs limus eras. anteꝗ̃
limus eẽs nichil eras: Sed nõ de is
to solo figmẽto grãs agas artifici
tuo: Audi aliud eius figmẽtum vbi
te fecit. nõ ex opibus ait ne forte q̇s
extollatur: Sed q̇d dixit? Nõ ex o=
peribus ne q̇s extollatur. Superiꝰ
quid commemorauit? Grã salui fac
ti estis ꝑ fidem. ⁊ hoc vt salui eẽtis
ꝑ fidem nõ ex vobis: Apostoli v̇ba
sunt nõ mea. grã salui facti estis ꝑ fi
dem. ⁊ hoc vt salui essetis ꝑ fidẽ nõ
ex vobis: Q̃muis hoc ip̃m qḋ dixeát
grã. vtiq̃ nõ ex vobis. sed ne q̇s alit̃
intelligeret. planius hoc apire dig=
natus est: Da intellectorem ⁊ totũ
dixit. grã salui facti estis: Ubi audis
grãm. gratis intellige: Si ergo gra
tis. nichil tu attulisti. nichil meru=
isti: Nam si meritis aliquid redditũ
est. merces est nõ grã: Grã inquit
salui facti estis ꝑ fidem Expone illḋ
aptius ꝓpter arrogãtes. ꝓpter sibi
placẽtes. ꝓpter ignorãtes dei iustici
am ⁊ suam volẽtes cõstituere Audi
hoc idem aptius. ⁊ hoc inq̇t ꝙ grã
salui facti estis. nõ ex vobis sed dei
donũ est: Sed ⁊ nos forte aliq̇d feci
mus. vt dona dei mereremur: Nõ
ex opibus inq̇t ne forte q̇s extollat?
Quid ergo? Nos bene nõ opamꝰ?
Immo opamur Sed quomodo?
Ipso in nobis opãte. q̇a ꝑ fidem lo
cũ damus in corde nostro ei qui in
nos ⁊ ꝑ nos bona opatur Audi eñ
vñ operis bona: Ipsius eñ sumus
figmẽtũ. creati in xp̃o ihesu in ope=
ribus bonis. vt in illis ambulemus
Ista est suauitas habũdãs memo=
rie ipsius circa nos. Hãc eructãdo
p̃dicatores iusticia eius exultabunt
nõ sua Quid ergo vt simus ⁊ laude
mus vt iusticia tua exultemus. et
memoriam habũdãtie suauitatꝫ tue
eructemus? Quid ergo nos fecisti
dñe quẽ laudamus? Dicamus. ⁊ cũ
dicimus laudemꝰ: Misericors ⁊
miserator dñs. lõganimis ⁊ multũ
misericors Suauis dñs õibꝰ. ⁊ mi=
seratioẽs eiꝰ in õnia opa eiꝰ. Nisi il
le talis eẽt. de nobis repetitio nulla
eẽt Attẽde ad teipsum q̇d mereba=
ris Peccator cõtemptor dei q̇d me
rebaris? Vide si occurrit tibi nisi pe
na. si occurrit tibi nisi supplicium.
Vides ergo q̇d tibi debebatur. ⁊ q̇d
dederit qui gratis dedit. Data ẽ ve=
nia pccõꝝ. datus est spũs iustifica=
tionis. data est caritas ⁊ dilectio in
qua õnia bona facias. ⁊ sup hec da=
bit ⁊ vitam eternam ⁊ societatẽ an
gelorum Totũ de miã. merita tua
nusꝗ̃ iactes. q̇a ⁊ ipa tua merita illiꝰ
dona sunt. Et iusticia tua exultabũt

misericors et miserator dns. q fecisti onia gratis. Loganimis: Quatos em sustiet pccores: Misericors et miserator dns in hijs qb venia dedit. i hijs qb no dedit adhuc logani mis. no dapnas sed expectas. ipsa expectatioe clamas. couertimi ad me et ego couertar ad vos. et nimia loganimitate nolo inqt morte impij qtum vt reuertatur et viuat Ille quidem loganimis. tu at scdm duriciam cordis tui et cor inpeites thezaurizas tibi iram in die ire et reuelationis iusti iudicij dei. q reddet vnicuique scdm opera sua No em mo sic loganimis in sustinedo vt nuqz iust in iudicado distribuat tpa Vocat te nuc. exhortatur et nuc. expectat donec resipiscas. et tu tardas Magna eius mia et in hoc qd die vite tibi incertum fecit. vt nescias qn hinc emigrabis. et cu cotidie speras te aliqn couertas Et in hoc ei magna mia: Ceteru si statuisset die. oib faceret habudare pcca de securitate: Dedit g spem venie. ne despado apli pecces. et despatio timeda est in pccis: Videte vocem despatis ad augeda pcca. et videte voce spatis ad augenda pcca. et quo vtriqz voci occurrit puidetia et mia dei. Audi vocem desp. antis. Jam inqt dampnadus sum qre no facio qcqt volo: Audi et voce spatis Mia dni magna est qn me couertero dimittet michi onia. qre no facio qcqt volo: Desperat vt peccet sperat vt peccet. Vtruqz metuedum est vtruqz piculosum. ve a despatione. ve a puersa spe: Vtriqz huic piculo et vtriqz malo quo occurrit mia dei: Quid dicis tu q despando volebas peccare: Jam dampnad sum. quare non facio quicquid volo: Audi scripturam. nolo morte impij qtum vt reuertatur et viuat. Hac voce dei reducit ali in spe. sed timed est alius laqueus. ne ipsa spe amplius peccet Quid g et tu dicebas. qui spe magis peccas: Quado me conuertero onia michi deus dimittet. faciam qcquid volo Audi et tu scripturā. no tardes couerti ad dnm. neqz differas de die in die. subito ei veniet ira illius. et in tempe vidicte dispdet te: Noli ergo dicere. cras me couertam. cras deo placebo. et oia hodierna et hesterna dimittutur m. Vex quidem dicis. qa deus couersioni tue indulgetiam pmisit. sed dilatioi tue diem crastinu no pmisit: Suauis deus oib. et miseratioes ei in onia opa ei: Quare g dampnat: qre flagellat: An quos dapnat. an quos flagellat no sunt opa eius: Plane opa eius Et vis nosse qa sup onia opa ei et miseratioes eius: Jnde est illa longanimitas. q facit sole suum oriri sup bonos et malos: None miseratioes ei in onia opa eius: Qui pluit sup iustos et iniustos none miseratioes ei in onia opa eius: Loganimis expectas pccorez. dices couertimi ad me et couertar ad vos. none miseratioes eius i oia opa eius: Et cu dicit ite in ignem eternu q patus est dyabolo et agelis ei hic no miseratio eius sed seueritas eius: Miseratio eius reddita est operibus eius: seueritas eius est no in opera sua. sed in opa tua. Deniqz si tollas opera tua mala. et no in te remaneat nisi opus eius: non te dimittet miseratio eius Si autem tu no dimittis opa tua. erit seueritas eius in opera tua. non in opa sua

Confiteantur tibi domine omnia opera tua. et sancti tui benedicant te: Omnia opera tua cofiteat tibi.

Quid em? Terra nō est opus eius? Ligna nō sunt opa ei⁹? Pecora bestie pisces volatilia nō sunt opa ei⁹? Plane ꝛ hec opa eius Et quō ei confitebūtur? Et hec video qdem in angelis cōfiteri illi opa eius. ꝛ em̄ opa eius sunt āgeli. ꝛ hoīes opa ei⁹ sunt ꝛ cū cōfitētur illi hoīes opa eius illi cōfitētur. nūqd ligna ꝛ lapides vocē hn̄t cōfessiōis? Prorsus cōfiteāt ei ōnia opa eius Quid dicis? Et ťra ꝛ ligna oīa opa eius Si oīa laudāt. cur nō ōnia cōfitētur? Cōfessio em̄ non pccōꝝ tātū dicitur sed ꝛ laudis. ne forte vbicūqꝫ auditis cōfessionē putetis iam nō esse nisi pcci: Vsqꝫ adeo em̄ hoc putatur. vt qn̄ sonuerit de diuinis eloquijs. cōtinuo fit consuetudo pectora tūdere Audi qa est ꝛ laudis confessio: Nūqd dn̄s ihūs xp̄s hēbat pccm̄? Et tn̄ ait. cōfiteor tibi pater dn̄e celi ꝛ terre Cōfessio ē ergo in laude Proinde qd accipiendū. cōfiteātur tibi dn̄e oīa opa tua? Laudēt te oīa opa tua Sed talis qstio redit ad laudē qualis erat in confessione Si em̄ ꝓptēa confiteri non poterāt terra ligna q̄qꝫ insensata qa vocem non hn̄t confitendi. ideo nec laudabūt. quia vocem non hn̄t predicādi Nonne tn̄ oīa tres illi pueri enumerāt deābulātes inter flāmas innoxias. q̄bus spacium erat nō solum nō ardēdi sed etiam laudādi deum. oībus dicūt a celestibus vsqꝫ ad terrena. bn̄dicite. ymnum dicite ꝛ superexaltate eum in secula? Ecce quomodo dicūt ymnum Nemo h̄ sentiat ꝙ mutus lapis aut mutum aīāl habeat rationem intelligēdi deum. Hoc qui putauerūt multum a veritate aberrauerūt: Deus ordinauit omnia ꝛ fecit omnia. quibusdam dedit sensum ꝛ intellectum ꝛ immortalitatem sicut angelis. q̄busdam dedit sensum ꝛ intellectum cū mortalitate sicut hominibus. q̄busdam dedit sensum corporis nec intellectū nec immortalitatē sicut pecoribus mutis. q̄busdam verō nec sensum nec intellectū nec imortalitatē. sicut herbis lignis lapidibus. tn̄ ꝛ ipsa in genere suo deesse non possunt. ꝛ gradibus quibusdam ordiāuit creaturam. a ťra vsqꝫ ad celum. a visibilibus ad inuisibilia a mortalibus ad immortalia. ista cōtextio creature. ista ordinatissima pulchritudo ab imis ad summa cōscendēs. a summis ad yma descēdēs. nusqꝫ interrupta sed dissimilibus tempata. tota laudat deum: Quare ergo tota laudat deum? Quia cum eam consideras et pulchram vides. tu in illa laudas deum Vox quedā est mute terre sp̄es terre. Attēdis eius speciē. vides eius fecunditatem. vides eius vires quomodo concipiat semen. quomodo plerūqꝫ afferat qd nō est seminātum. vides ꝛ cōsideratiōe tua tāqꝫ interrogas eam. ꝛ ipa inquisitio iterrogatio ē Cum aūt acquisieris ammirans ꝛ pscrutatus fueris. ꝛ magnam vim magnam pulchritudinem preclaram qꝫ ꝟtutem inueneris. quoniam apud se ꝛ a se habere hanc virtutem non posset. cōtinuo tibi venit in mētem. quia nō potuit a se esse nisi ab illo creatore. ꝛ hoc qd in illa inuenisti vox confessionis ipsius est: vt laudes creatorem: Nonne considerata vniuersa pulchritudine mundi huius. tāqꝫ vna voce tibi sp̄es ipa rn̄det. nō me ego feci s; deus? Ergo confiteātur tibi domiē oīa opa tua. ꝛ sancti tui bn̄dicāt te. vt in confessione opeꝝ tuoꝝ sc̄i tui te benedicāt. ipsi sancti tui inspiciāt

creaturā confitentē. et illorum vocē au di bñdicētē Etem cū sci tui bñdicant te. qd dicūt: Gloriam regni tui dicēt. et potētiā tuā loquētur Quā potēs deus q fecit terrā. quā potēs deus q ipleuit terrā bonis. quā potēs deus q dedit vitas suas propriis aialibus. quā potēs deus q semina diūsa dedit visceribus terre. vt germiārēt tātam varietatem fructuum cū tāta specie arborum: Quā potēs deus. qm magnus deus: Tu interroga. creatura rñdet. et de respōsione tā cōfessiōe creature tu sancte di bñdicis deū. et potētiam loqueris:

Ut notam faciāt filiis hoim potētiam tuam: et glam magnitudinis decoris regni tui Sancti ergo tui commēdāt glam magnitudinis decoris regni tui. magnitudinis decoris gloriam Est quedā magnitudo decoris regni tui. hoc est regnum tuum habet decorem et magnitudinem. Quā qdem quicquid habet decorem a te habet decorē. ipm regnū tuū qualē decorē hēt: Nō nos terreat regnum hēt et decorē q delectemur. Etem qle illud decus est: Quo pfruētur sancti qbus dicetur. venite bñdicti pris mei pcipite regnū Vn ibūt: Quo ibūt: Videte frēs. et si potestis quātū potestis cogitate decorem regni illius qd vēturū est. Vnde est in oratione nostra. adueniat regnū tuum Ipm em regnū optamus vt veniat hoc regnū vētur sancti pdicāt Mūdum istū attendite. decorem habet. Quem decorē hēt: Terra mare aer celū sydera. ōnia hec nōne oēm cōsideratorē terrēt: Nōne pulchritudo ipsa sic eminet. vt qsi pulchrius nichil inueniri possit: Et hic viuis in isto decore in ista pulchritudiē ppe iā ieffabili Hic viuūt tecū et vermiculi et mures. et oia terre repētia tecū viuūt in decore isto Quale decus ē illius regni. vbi tecū nō viuūt nisi āgeli: Ideo parum fuit vt diceret glam decoris Potuit em dici et gla decoris cuiuslibet speciei etiā in hoc mūdo cōstitute. vel de terra virētis vel de celo fulgētis. sz magitudis decoris regni tui aliqd pmēdz qd nōdū vidimus qd nōdū visum credimus. qd creditū cōsideramus. ppt cuius desideriū oia sustiemus: Est ergo magnitudo decoris cuiusdam. ametur anq̄ videatur. vt cum visa fuerit teneatur Regnū tuū Quod regnū dico: Regnū oim scłorum: Nā et regnū huius seculi hēt decorem suū. sed nō est ibi magnitudo illa decoris qlis est in regno oim scłorum

Et dñatio tua in ōni gnātione et gnātiōe Hec ē illa repetitio. vel omnē gnātionē significās. vel generationē illā q erit post hāc generationē Fidelis dñs in vbis suis et sanctus in oib opib suis: Fidelis in vbis suis: Quid em pmisit et nō dedit: Fidelis dñs in vbis suis Adhuc qdā pmisit et nō dedit. sed credatur illi ex hiis q dedit: Fidelis dñs in vbis suis Possumus illi credere tm̄mō dicēti Noluit sibi credi dicenti. sed voluit teneri scripturam scām. quomodo si diceres alicui homini cum aliquid pmitteres. nō michi credis ecce scribo tibi: Etem quia generatio vadit et generatio venit. et sic transcurrūt ista secula cedentibus succedētibus qz mortalibus. scriptura dei manē debuit et qdā cyrographū dī qd oēs trāseūtes legerēt. et viā pmissionis eius tenerēt: Et quāta sunt q reddidit ex isto cyrographo: Dubitant hoiēs credē illi de resurrectiōe mortuorum et de futuro scło qd solū iā reddēdū restat. qñ si faciat rōnē cū infidelibus. erubescūt infideles Si dicat ti

bi deus cyrographū meū tenes. iudiciū pmisi direptiōe bonoꝝ ꝛ maloꝝ. regnū sempitnū fidelib⁹ ꝛ non vis credē: Ibi in cyrographo meo lege ōnia q̄ tibi pmisi. deduc mecuz rōnem. certe vel cōputādo q̄ reddidi potes me credere reddituꝝ ēe qd̄ debeo: In ipso cyrographo hēs pmissum vnicū filiū. cui nō pepci sed p vobis oīb⁹ tradidi eū. iā cōputa ī redditis lege cyrographum: Promisi ibi p filiū meū pign⁹ spūs sancti me datuꝝ. cōputa redditū: Promisi ibi sanguiēm ꝛ coronas martirū gloriosissimoꝝ. cōputa redditū q̄m moneat te massa debiti mei Sed h̄ gl'a martiꝝ vt redderētur tibi pmissa ī cyrographo. vbi scriptū est. Ppt́ te mortificamur tota die. vt h̄ reddēt' fremuerūt gētes ꝛ populi meditati sunt inania. astiterūt reges terre et principes cōuenerūt in vnū adūsus dn̄m ꝛ adūsus xp̄m ei⁹: Principes cōuenerūt in vnū. cōspirātes aduersus xp̄ianos Quid: Ipsoꝝ regū fidē nōne ꝛ pmisi in cyrographo. ꝛ reddidi in effectu: Attēde vbi pmisi. adorabūt eū oīs reges terre. ōnes gētes seruiēt illi: Ingrate. legis debitū. cernis redditum. nō credis pmissum: Lege aliud in cyrographo meo. qm̄ fremuerūt gētes. qm̄ īimici mei dixerūt mala michi. h̄ ē xp̄o. qn̄ morietur ꝛ peribit nomē eius: Qm̄ em̄ ōnia fecerūt atq; dixerunt. lege qd̄ pmisi cui me soluendo obstrinxi: Preualebit dn̄s adūsus eos ꝛ extermiābit oīs deos gētiū t're. ꝛ adorabūt eū vnusquisq; de loco suo Nēpe iā pualuit. extmiāuit oēs deos gētiū t're: Nōne ꝛ h̄ facit. ꝛ h̄ reddit: An ocl'os oīm pōit solutionē debitoꝝ suoꝝ: Quedā reddidit sb̄ maiorib⁹ nostris q̄ nos nō vidi⁹.

q̄dā reddidit tpib⁹ nostris q̄ illi n̄ viderūt: Per oīs gnātioēs reddidit q̄ scripta sunt. ꝛ qd̄ restat nō ei creditur is hꝫs oīb⁹ redditis: Quid ei restat: Ecce fecisti rōnem. tāta reddidit. nūquid pter pauca residua ifidelis est factus: Absit: Quare: Qr fidelis dn̄s in v̄bis suis. ꝛ scūs in oībus opibus suis: Cōfirmat dn̄s oēs decidētes Sed q̄s oēs decidentes: Oēs ōnino decidentes. sed mō quodā decidētes Etem̄ multi decidūt ab eo. multi āt decidūt a cogitatioīb⁹ suis: Si hēbāt malas cogitatioēs decidūt ab eis. ꝛ cōfirmat domin⁹ oēs decidētes Qui aliqd̄ amittūt in isto seculo ꝛ sancti sunt. veluti ex honorātur in isto seculo. ex diuitibus fiūt paupes. ex honoratis fiūt abiecti. ꝛ tn̄ sancti dei sunt. tq̄ decidētes sunt Sed cōfirmat dn̄s oīs decidētes: Septies em̄ cadit iust⁹ ꝛ resurgit. impij āt ifirmabūtur i malis Qn̄ mala accidūt ipīs ifirmāt' ibi Qn̄ mala accidūt iustis. confirmat dn̄s oīs decidētes: Deciderat iob a gl'a pristine lucis tpalium rex quibus nitebat. ad tēp⁹ deciderat a gl'a dom⁹ sue: Vultis nosse q̄tū deciderat: In stercore sedebat. ꝛ confirmauit dn̄s decidētem: Quātū confirmauit: Vt ꝛ in ipso graui vulnere quo p totū corpus pcussus erat respōderet vxori tēptāti quā solā sibi dyabolus reliq̄rat adiutricē. locuta es tanquam vna ex insipientibus mulieribus. si bona pcepimus de manu domini mala nō sustineam⁹: Quomodo confirmauerat decidentem: Confirmat dominus omnes decidentes: Cum ceciderit inquit iustus non conturbabitur. quoniam dominus confirmat manū eius Erigit omnes elisos. omnes

ad se ptinentes: Nam deus supbis
resistit: Oculi oim in te sperāt: et
tu das escam illis in oportunitate:
Prorsus tanq̃ reficiēs egrotū in op=
tūitate qñ debet accipe tunc das. ⁊
qd debes hoc das. Itaq̃ aliqñ desi=
deratur ab illo ⁊ nō dat. nouit horā
dādi q curat Quare ista dico frēs:
Ne qs qñ forte nō fuerit exaudit⁹
aliqd iustū petēs a deo. nam qñ in=
iustū aliqd petit in penā suā exaudit
sed aliquid iniustū nō petēs si forte
nō fuerit exauditus. nō minuatur a
nimo nō deficiat. Expectēt oculi ei⁹
ad escam quā ille dat in optūitate.
qñ nō dat. id nō dat ne obsit qd dat:
Neq̃ eñi aliqd iiustū petebat apl's
qñ rogabat vt auferet' ab eo stimu
lus carnis āgel⁹ sathane a quo cola
phizabatur. ⁊ tñ rogauit ⁊ nō acce=
pit. qa tēp⁹ adhuc erat exercēde ifir
mitatis nō esce optūitatis Sufficit
inquit tibi grā mea. nā vt⁹ in infirmi
tate pficitur Peciit iob tēptādū dya
bolus ⁊ accepit: Attēdite frēs mei
magnū misterium discēdū repeten
dū tenēdū aio nūq̃ obliuiscēdū ppt
habūdātiā tēptationū in isto seculo
Quid dicam: Reuera comparād⁹
apostolus dyabolo: Apostolus ro
gat ⁊ nō accipit. dyabolus petit et
accipit Si nō accepit apostolus p
ter pfectionem suam. accepit dya=
bolus ad dampnationem suam:
Deniq̃ ipse iob accepit sanitatem i
optunitate. dilatus aūt vt pbaētur
⁊ diu sedit in vulnere ⁊ multa dixit.
⁊ rogabat deū vt auferētur ab eo is
ta ⁊ deus non auferebat. Citius dy
abolum exaudiuit ad eum temptan
dum. q̃ ipsum iob ad sanandum
Discite ergo nō murmurare aduer
sus deum ⁊ quādo non exaudimini
ne deficiat i vobis quod supra scrip

tum est. p singulos dies benedicā
te. Ipse filius ipse vnicus pati vtiq̃
venerat soluere quod nō debebat.
mori in manibus pccōꝝ. sanguine
suo delere cyrographū mortis nr̄e.
ad hoc venerat. ⁊ tamen vt ostēdēt
exemplū pacientie. transfigurauit
corpus humilitatis nostre 9forme
corpori glīe sue. Pater inquit si fie=
ri potest trāseat calix iste a me Et vt
impleret q̃uis nō acciperet qd petē
videbatur p singl'os dies bñdicā te.
verū ñ qd ego volo ait sed qd tu vis
pater. Oculi oim in te sperant. ⁊ tu
das escam illis in optūitate Ape
ris tu manū tuā ⁊ imples ōne aīāl
benedictione Et si nō das aliquādo
das tñ in optunitate Differs nō au
fers. ⁊ hoc in optunitate Iustus
dñs in omnib⁹ viis suis Et qñ cedit
⁊ qñ curat iustus est. ⁊ apud deum
iniquitas nō est. Deniq̃ oms sancti
in tribulatiōibus cōstituti prius ius
ticiā eius laudauerūt ⁊ sic beneficia
petiuerūt. prius dixerūt iustum est
qd facis Sic rogauit daniel. sic alii
sancti. iusta sunt iudicia tua. bñ pas
si sumus recte passi sum⁹ Nō dede=
rūt deo iniusticiam. nō ei dederūt i
iquitatem ⁊ insipiētiā Laudauerūt
pmo flagellātem. ⁊ sic senserūt cibā
tem. Iustus dominus in omnib⁹
suis. Nēo putet illū iniustū qñ mali
aliqd forte patitur. sed ipsius iustici
am laudet. ⁊ suā iniusticiā accuset.
Iustus dñs in omnibus viis suis.
Et sanct⁹ in omnib⁹ opibus suis
ppe est dñs oib⁹ inuocātibus eum.
Et vbi est illud. erit eñi cum inuoca
būt me ⁊ nō exaudiam eos: Ergo vi
de qd seqtur Omnib⁹ q iuocāt eū i
veritate Nā mlti eū iuocāt ñ i vita
te. aliud ab illo q̄rūt nō ipm querūt.
Quaē amas deū: Qr dedit michi sa

nitatem Istud mãifestũ ẽ. ipe dedit
Nõ eñ ab vllo ẽ vlla salus. nisi ab il
lo Quia dedit michi inq̄t vxorẽ diui
tẽ q̄ nichil hẽbam. ⁊ seruiẽtẽ michi:
Et hoc ipe dedit. vel dicis: Dedit in
q̄t filios ⁊ multos ⁊ bonos. dedit fa
miliã dedit õnia bona: Ideo amas
iõ nichil ãplius queris: Esto esuriẽs
adhuc pulsa ad ianuam patrisfamili
as. hẽt adhuc q̄d det. In mẽdicitate
es cũ õibꝰ hijs q̄ accepisti. ⁊ nescis:
Pãnosam carnẽ mortalitatꝫ adhuc
portas. stolam illã gl'e imortalitatis
nũq̄d accepisti. ⁊ q̄n iã faciatꝰ nõ ro
gas: Beati q̄ esuriũt ⁊ sitiũt iusticiã
q̄a ipsi saturabũtur Ergo si bonꝰ est
deꝰ q̄a ista tibi dedit. q̄tũ beatior e-
ris cũ seipm tibi dederit: Desideãsti
tãta ab illo. rogo te desidera ⁊ ipm:
Neq̄ eñ vere dulciora sunt ista q̄
ille. aut ex aliq̄ pte cõpãda sunt illi:
Ergo qui deũ ipm a quo accepit de
quibus gaudet p̄põit hijs õibꝰ rebꝰ
quas accepit. ipe inuocat deũ in ve-
ritate Nam vt noueritis si talibus
hõibus ꝓpoãtur ⁊ dicatur. q̄d si ista
õnia de quibus gaudes velit tibi au
ferre deꝰ. iã nõ amabitur. nõ erit q̄
dicat. dñs dedit dñs abstulit sicꝫ do
miõ placuit. ita factũ est. sit nomen
dñi bñdictũ: Sed forte q̄a abstulit
quid dicitur: Deꝰ quid tibi feci: Qua
re michi abstulisti ⁊ illis dedisti: Ini
quis das. ⁊ tuis tollis: Accusas deũ
q̄si iniustũ. ⁊ laudas te q̄si iustũ Cõ
uertere. accusa te. lauda illũ Tunc e
ris rectus. cũ in õibus bonis q̄ fa-
cis deꝰ tibi placet. in õibꝰ malis q̄ pa
teris deꝰ tibi nõ displicet Hoc ẽ iuo
care deũ in veritate. q̄ sic inuocãt do
minũ exaudit eos: ꝓpe est. ibi ẽ. nõ
dũ dedit q̄d vis. ibi est tamẽ. quõ me
dicus si forte aliq̄d iponat vel oc'lo
vel visceribus quod vrẽdo sanet. si
roget eger vt tollatur illi. medicus
expectat tẽpus. n̄ facit quod rogat
eger. nõ tamẽ recedit Et ꝓpe est ⁊ n̄
facit. ⁊ ideo magis nõ facit q̄a ꝓpe ẽ
Curãdo eñ imposuit quod impo-
suit. ⁊ curãdo nõ facit q̄d rogatur:
Nõ te exaudit ad pñtem volũtatẽ
exaudiẽdo ad futurã sanitatem. ⁊ h̄
vtiq̄ ad volũtatẽ: Nã vtiq̄ sanꝰ eẽ
vult etiã q̄ vri n̄ vult ꝓpe ẽ ergo dñs
õnibus iuocãtibꝰ eum Sed quibus
õnibus: Omnibus qui inuocãt euꝫ
in veritate: Tales oms confirmat
decidẽtes. qui inuocãt eum in veri-
tate: Volũtatem timẽtium se fa-
ciet: Faciet faciet. ⁊ si nõ faciet ad
horam. tamẽ faciet: Certe si ideo ti
mes deũ vt tu facias ipsius volũta
tem. ecce ⁊ ipse quodammodo mi-
nistrat tibi. facit volũtatem tuã:
Et preces eorum exaudiet. ⁊ sal-
uos faciet eos: Vides ad hoc exau
dire medicum. vt saluos faciat: Qñ
hoc: Audi apl'm dicẽtem. spe eñ sal
ui facti sumꝰ. spes autem que vide-
tur nõ est spes. si autem quod nõ vi
demus speramus p̄ paciẽtiam ex-
pectamus: salutem scilicet q̄ dicit
petrus paratam reuelari in tempo
re nouissimo: Custodit dñs oẽs
diligẽtes se. ⁊ oms pccõres disp̄det
Videtis q̄a est apud eũ seueritas. a-
put quẽ tanta suauitas: Saluos fa
ciet oẽs sperãtes in se. oẽs fideles
oẽs timẽtes se. oẽs inuocãtes se in
veritate. ⁊ oẽs pccõres disperdet:
Quos oms pccõres. nisi p̄seuerã
tes in peccatis. deum non se rephẽ-
dere audẽtes. cõtra deũ cotidie dis-
putãtes. veniã delictoꝝ desp̄ãtes. ⁊
ex ipsa desp̄atione delicta cumulan
tes. aut veniam sibi p̄uerse p̄mittẽ-
tes. ⁊ ex ipsa p̄missione a peccatis ⁊
impietate nõ recedẽtes: Veniet tẽ-

pus vt separētur isti oīs. ⁊ fiāt ille
due ꝑtes vna ad dexterā altera ad si
nistram. accipiāt iusti regnū eternuꝫ.
eant illi in ignē eternū. ⁊ oēs pccō=
res disꝑdet: Quī hec ita sunt ⁊ audi
uimꝰ bn̄dcōnē dn̄i oꝑa dn̄i mirabili
a dn̄i miās dn̄i seueritatē dn̄i ꝓuidē
tiam in oībꝰ oꝑibꝰ eiꝰ. cōfessionem
oim opeꝝ eius. qd in laude eiꝰ cōclu
dat attēdite Laudē dn̄i loquetur
os meū. ⁊ bn̄dicat oīs caro nomen
scm̄ eius in seculum ⁊ in seculum se=
culi:

Expl. ps cētesimꝰ q̄dragesimꝰ q̄r
tꝰ Incipit centesimꝰ q̄dragesimus
quintus:

DElicie spūs nostri diuina cā
tica. vbi ⁊ fletus sine gaudio
nō est Fideli hōi ⁊ ꝑegrino in secu=
lo nulla est iocūdior recordatio. q̄ꝫ
ciuitatis vn̄ ꝑegriātur Sed recor=
datio ciuitatis in ꝑegrinatiōe nō ē
sine dolore atq̄ suspirio. spes tn̄ re
ditus nostri certa etiā ꝑegrinando
tristes cōsolatur ⁊ exhortatur: Ra
piat cor vestꝝ v̂bū dei. ⁊ possessor vr̄
vēdicet sibi possessionem suam id ē
mētes vestras ne auertātur i aliud.
Vnusquisq̄ vr̄m totus hic sit. vt hic
nō sit. id ē totꝰ sit in v̂bo dei qd soāt
in terra. vt ab eo exaltetur ⁊ nō sit i
terra. iō em̄ deꝰ nobiscū vt ⁊ nos cū
illo Qui em̄ vt nobiscū eēt descēdit
ad nos. facit vt cū illo possumꝰ ascē
dere ad se Interim ipse peregrina=
tionem nostram non fastidiuit. q̄a
nusquam est peregrinus qui condi
dit omnia. Ecce psalmus sonat. cu
iusdam vox est que si vultis vestra
est. exhortātis aiām suā ad laudan
dum deū ⁊ dicētis sibi:

Psalmus:

LAuda anima mea dn̄m Aliqn̄
em̄ in tribulatiōibꝰ atq̄ i tēp
tatiōibꝰ p̄ntis vite velis nolis cōt᷑=
batur aīa. cuiꝰ ꝑturbatioēm in alio
psalmo alloquitur dicēs: Quaꝛe tris[t]
es aīa mea ⁊ q̄re cōturbas me? Vt
aūt auferat ei eandē ꝑturbationem
suggerit gaudiū nōdū de re sꝫ d spe.
⁊ ait illi ꝑturbate ⁊ anxie tristi ⁊ me
rēti. spera in dn̄o qm̄ adhuc cōfite=
bor illi Spem qua se erexit ⁊ in cō
fessione constituit. quasi diceret ei
anima sua que illum tristicia cōtur
babat. quid michi dicis spera in deū?
Reuocat me cōsciētia pccōꝝ: Ego
noui que commisi. ⁊ dicitur spera in
deum? Commisisti verum est. vnde
tn̄ speras? Quoniam cōfitebor illi.
Sicut odit deꝰ pccā sua defendētes.
sic subleuat cōfitētem. Hac ergo ac
cepta spe. que spes nō p̄t eē sine gau
dio. Quis in rebꝰ sīmꝰ difficilibꝰ icōꝫ
istā vitā ⁊ plenis ꝓcellaꝝ ⁊ tēpesta=
tum. hac tn̄ spe erecta aīa q̄a gau=
get in spe sicut dicit apl's. spe gaudē
tes in tribulatiōe patiētes. accepit
erectioēꝫ quādā i deū vt laudet deū.
⁊ dicit ei lauda aīa mea dn̄m. Sꝫ q̄s
dicit ⁊ cui dicit? Quid dicimꝰ frēs?
Caro dicit lauda anima mea dn̄m?
Et potest caro bonū cōsiliū aīe sug
gerē. vt multū sit edomita caro ⁊ a
domino impertitis viribus nos=
tre seruituti subiecta. vt omnino ita
seruiat nobis sicut conditionale
mancipium? Sufficit vt non im=
pediat: Deinde karissimi vbiq̄ con
silia a melioribus petuntur. ⁊ si bo
num quiddam est anima nostra. ⁊
bonum quiddam est caro nostra.
quia vtrumq̄ ille creauit qui fecit
omnia bona valde. quamuis ergo
in generibus proprijs vtrūq̄ sit bo
nū. tamen dicit apl's. corpꝰ quidem

mortuũ ẽ ꝓpter pccm̃: Est itaqꝫ ꝛ il
lud corp⁹ q̄le nobis ꝓmittitur ꝛ nõ
dũ habem⁹. in cui⁹ redẽptione spe
gaudem⁹ dicẽte apl'o. in nobismet-
ipsis ingemiscim⁹ adoptioẽꝫ expec
tãtes redẽptioẽꝫ corꝑis nostri. spe
em̃ salui facti sum⁹. spes ãt q̃ videt'
nõ est spes. qđ em̃ videt q̇s q̇d sꝑat.
si ãt qđ nõ videm⁹ sꝑam⁹ ꝑ paciẽtiã
expectam⁹. Q̃uis g̊ bonum aliqđ sit
corp⁹ nr̃m. tñ q̃diu mortale ꝓpter
pccm̃. q̃diu indigẽs. q̃diu corrupti
bile. q̃diu ita mutabile. vt ne pũcto
q̇dẽ tꝑis cõsistat in se. ꝓculdubio ta
le ẽ vt optem⁹ redẽptionẽ illi⁹ q̃ sit a
liqñ nõ tale Sed q̄le erit aliqñ: Qua
le idem apl's dicit alio loco. optet
corruptibile hoc induere incorrup-
tionẽ. ꝛ mortale hoc induere ĩmor-
talitatem: Sed etiã cum fuerit tale
corpus nostꝝ. corp⁹ iã celeste ꝛ spũ
ale. corpus ãgelicũ in societate ãge
loꝝ. nec sic dabit cõsiliũ aie: Sꝑ em̃
corp⁹. qm̃ corp⁹. infra aiãm est. ꝛ q̃-
uis aia vilis excellẽtissimo corꝑe ex
cellẽtior inuẽitur Ne vobis hoc q̄si
mirabile videatur. q̇a ꝛ vilis aia q̄li
bet peccatrix melior ẽ quolibꝫ mag
no ꝛ ꝑstãtissimo corꝑe. nõ est meli-
or meritis. sed natura: Est q̇dem a-
nima peccatrix. est q̇busdã cõcupis-
cẽtiaꝝ sordib⁹ inq̇nata. tñ meli⁹ est ꝛ
si sordidũ auꝝ. q̃ purgatissimũ plũ-
bum: Ita currat anim⁹ vester ꝑ cũc
ta creature. ꝛ videbitis qđ dicimus
nõ esse incredibile. ꝛ q̃uis anima vi
tuꝑabilis sit. tñ laudabilior corꝑoẽ:
Duo q̇dam sunt aia ꝛ corp⁹. aiãꝫ vi
tupero. corpus laudo: Aiãm vitu-
pero q̇a iniq̃ est. corpus laudo quia
sanum est. tñ in suo genere aiãm lau
do vel in suo genere aiãm culpo. ꝛ ĩ
suo genere corp⁹ laudo vel culpo:
Si me interroges q̇d sit meli⁹. vtrũ
qđ vituperaui an quod laudaui. mi
rabilem respõsionẽ recepturus es.
Ego certe illud vituꝑaui. ꝛ ego hoc
laudaui Interrogatus tñ q̇d sit me
lius. rñdeo ẽe meli⁹ qđ vituꝑaui eo
qđ laudaui Si miraris in hys duo-
bus. attẽde illa duo in ꝓmtu posita
q̃ commemoraui de auro ꝛ plumbo
Ecce vituꝑaui auꝝ. nõ bonũ auruꝫ
sordidũ est. nõ ita fulget. nõ ita pur
gatũ. hoc plumbũ optim. nichil pur
gatius. illud vituꝑaui h̊ laudaui. et
posui añ te vtrũqꝫ. vituꝑãs vnũ lau
dãs aliud. Post hãc vituꝑationem
laudationem qꝫ meã interroga me
q̇d hoꝝ sit meli⁹: Rñdebo. auꝝ meli
us est etiam sordidũ q̃ plumbũ pur
gatum: Vñ melius: Et q̃re vituꝑas
ti: Quaẽ vituꝑaui: Quia nõdũ est
auꝝ qđ ꝑt esse. qđ ꝑt esse purgatum
ꝛ melius. q̇a nõdũ purgatũ ẽ vituꝑ
atũ ẽ: Plumbũ q̃re laudatũ est: Q̃
iam purgatum est. ita vt melius ẽe
nõ possit: Item dicis michi equum
optimum ꝛ hominem pessimum. ta
men equo laudato preponis homi
nem vituperatum: Si em̃ interro
geris ex hijs duobus quid sit meli-
us. responsurus es homo. nõ me-
ritis sed natura: In artibus dicis
optimum sutorem. verbi gratia. ꝛ
reprehendis aliquem iurisperitum
q̇ multas leges ignoret: Sutorem
laudasti. iurisperitum reprehen-
disti. ex hijs tamen duobus quere
quis sit melior: Imperitior iurispe
ritus perfecto sutori preponitur:
Intendat caritas vestra. ita mul-
tis rebus laudatis alijs qꝫ vitupe-
ratis. interrogati plerumqꝫ res vi
tuꝑatas preponimus reb⁹ laudatꝭ.
Natura anime prestãtior ẽ q̃ natu
ra corꝑis: Excellit multũ. res spũa
lis est. res incorporea est. vicina est

ſubſtātie dei: Inuiſibile quiddā eſt. regit corpꝰ mouet mēbra. dirigit ſenſus. ꝑꝑat cogitatioēs. exerit actiones. capit rex̄ infinitax̄ ymagines: Et qs eſt tādē frēs kariſſimi q ſufficiat laudibꝰ aīe? Et ſi in aīe laudibus deficitur. q̄ laus eſt eiꝰ q aīām cōdidit? Et tn̄ tāta eſt eius grā. vt dicat hō iſte. lauda aīa mea dn̄m Quis pt laudare deū? Si diceret teipam lauda. fortaſſe deficeret Lauda inqt deum Conare pietatis affcū. deficies in laudibꝰ eiꝰ: Expedit tibi deficere laudādo deū. q̄ꝫ ꝓficere laudādo te: Cū em̄ laudas deū ⁊ nō explicas qd̄ vis. extēditur in āteriora cogitatio tua Ipſa extēſio capatiorem te facit eiꝰ quē laudas: Quis ḡ ē vt dicē ceperā q dicit. lauda aīa mea dn̄m? Caro nō dicit. ſed licet corpus āgelicū iferiꝰ ē q̄ꝫ aīa cōſiliū ſupiori daē nō pt: Infelix ē ipa aīa. ſi a corpore expectat cōſiliū Caro bene obediēs famula ē aīe Illa regit. hec regitur: illa imperat. iſta famulatur Qn̄ pt caro dare hoc cōſiliū aīe? Quis ḡ ē q dicit lauda aīa mea dn̄m? Nichil iuenimꝰ āplius in hoie q̄ꝫ carnē ⁊ animā. totꝰ hō hoc eſt ſpūs ⁊ caro: An forte ipſa anima ſibi dicit. ⁊ ſibi quodāmō ipat. ⁊ ſe exhortatur atq̄ꝫ excitat? Quibuſdā em̄ pturbatiōibꝰ ex q̄dā ſui pte fluitabat. ex q̄dā vero pte qua iuocat mētē rōnalē. illā q̄ cogitat ſapiētiā inherēs dn̄o iā ⁊ ſuſpirās in illū aīā dvertit q̄ſdā ſuas inferiores ptes pturbari motibꝰ ſclari bꝰ ⁊ cupiditate q̄dam terrenox̄ deſiderio x̄ ire in exteriora. relinquere iteriorē deum Reuocat ſe ab exterioribus ad interiora ab inferioribus ad ſuperiora. ⁊ dicit. lauda aīa mea dn̄m Quid tibi placet in ſeculo? Quid eſt qd̄ vis laudare. qd eſt qd̄ vis amare? Quacūq̄ꝫ corporeis ſenſibus cōuerteris. occurrit tibi celū. occurrit tibi terra. Qd̄ amas in terra terrenū eſt. qcquid amas ⁊ i celo corporeum eſt: Vbiq̄ꝫ amas ⁊ vbiq̄ꝫ laudas: Quomodo laudādus ē ille qui fecit iſta que laudas? Iam ergo diu occupata vixiſti ⁊ deſideriorum diuerſitate ꝯberata portas plagas ſaucia. diuiſa ꝑ amores multos. vbiq̄ꝫ inquieta nuſq̄ꝫ ſecura Colligē ad teipſam. qcquid tibi foris placebat. quere quē habeat auctorem Nichil meliꝰ in terra verbi grā q̄ꝫ hoc ⁊ illd̄. aurum argentum animalia arboēs amenitates. totam terram cogita: Quid melius in celo. ſole luna ſyderibus? Totum celum cogita. ōnia iſta ſimul bōa valde: quia fecit deus omnia bona valde Vndiq̄ꝫ pulchritudo opis. que tibi commendat artificem: Miraris fabricam. ama fabricatorem: Non occuperis in eo quod factum eſt. ⁊ recedas ab illo q fecit: Hec em̄ qbus occuparis ſb̄ te fecit. quia ſub ipſo te fecit. Si herebis ſuperiori calcabis inferiora. ſi aūt recedas a ſupiori iſta tibi in ſupplicium cōuertētur Sic em̄ factum eſt frēs mei. accepit homo corpus tq̄ꝫ in famulatū. deū āt dn̄m habēs ſeruū corpus. habēs ſupra ſe cōditorem. infra ſe qd̄ ſub illo cōditum eſt In medio quodam loco raitonalis anima conſtituta. legem accepit. herere ſupiori. regere inferiorem Regere nō poteſt inferiorē niſi regatᷣ a meliore Trahitur ab iferioē. deſeruit ḡ meliorē Nō pt regē qd̄ regebat. qa regi noluit a quo regebatur. Modo ergo redeat. laudet Cōſiliū ſibi dat ex luce dei ipſa aīa ꝑ rōnalē mētē. vn̄ cōcipit cōſilium fixum i etnitate auctoris ſui. Legit ibi qddam

tremēdum laudandū amādū desíde
rādū ⁊ appetēdū. nōdū tenet. nōdū
capit Chorusca tiōe q̄dam ꝑstringi
tur. nō ē tam valida vt maneat ibi:
Itaqꝫ ad sanitatē colligit se quādā
⁊ dicit. lauda anima mea dominum
Et quid est frēs? Nōne laudamus
dn̄z? Nōne cotidie ymnū cātamus?
Nōne cotidie pro modulo nostro
soāt os nostꝝ ꝑturit cor nostꝝ lau-
des dei? Et quid est qd̄ laudamꝰ?
Māgnū est qd̄ laudamꝰ. ſꝫ qd̄ lau-
damus adhuc īfirmū est. qn̄ implet
laudatur excellētia laudati? Ecce hō
stat. cātat deo aliqn̄ ꝓlixius. ⁊ sepe
labia mouētur ad cātū. cogitatio āt
nescio ꝑ que desideria volat: Sta-
bat g̊ mens nostra quodāmodo ad
laudem dei. ⁊ anima nostra ꝑ diuer
sas cupiditates vel curas negocioꝝ
huc atqꝫ illuc fluitabat: Quasi desuꝑ
attēdit ipsa mēs ad fluitatē huc atqꝫ
illuc. ⁊ eiꝰ inq̄etudinē molestiaꝝ q̄si
cōuersa alloq̄tur. lauda aīa mea dn̄z
Quid est ꝙ de alijs rebus satagis?
Quid est ꝙ te occupat cura rerum
terrenarum atqꝫ mortalium? Sta
mecum. lauda dn̄m: Et q̄si ipsa aīa ꝑ
grauata ⁊ nō valēs ita cōsistere vt
dignū est. rn̄det menti: Laudabo
dn̄m in vita mea: Quid est in vita
mea? Quia modo in morte mea suz
Ergo prius exhortare te ⁊ dic. lau-
da anima mea dn̄m: Rn̄det tibi ani
ma tua. laudo q̄tū possum. tenuiter
exiliter infirmiter: Quare? Quia q̄
diu sumꝰ in corꝑe ꝑegrinamur a do
mīo Quare sic laudas dn̄m. nō ꝑfec
te nō stabiliter? Interroga scriptu
ram. q̄a corpꝰ qd̄ corrūpitur aggra
uat aīām Corpus qd̄ corrūpitᷣ ag-
grauat aīām inq̄t. ⁊ deꝑmit terrena
inhabitatio sensum multa cogitātē
Tolle m̄ corpꝰ qd̄ aggrauat aīām et

laudo dn̄m Tolle m̄ terrenā īhabita
tionē deꝑmētē sensum multa cogi-
tātē. vt a multis in vnū cōfluam. et
laudo dn̄m Q̄m diu āt ita sum. non
possum. ꝓ grauor Quid g̊? Silebis
⁊ nō laudabis ꝑfcē dn̄m? Laudabo
dn̄m in vita mea: Quid ē in vita me
a? Spes mea tu es hic. spes mea es
tu hic dicimꝰ. porcio āt mea nō hic.
sed in terra viuētiū: Nā ista t̄ra mo
riētiū ē. hac trāsimus. sed interest q̊
q̄m ⁊ malꝰ hō ꝑegriātur hic. ⁊ bonꝰ
hō ꝑegriātur hic Nō em̄ bonꝰ tran
sit ⁊ malꝰ hic ꝑmaēt. aut malꝰ trāsit
⁊ bonꝰ hic ꝑmaēt Ambo trāseūt. sed
nō ābo ad vnū Duo erāt. pauꝑ vlce
rosus ad ianuā iacēs diuitis. ⁊ diues
indutꝰ purpura ⁊ bysso in epulis co
tidie splēdide Ambo hic erāt. ābo h̄
trāsierūt. sed nō ad vnū locū. Diūsa
loca suscipiūt. q̄a diūsa merita ꝓu
cāt. Trāsit pauꝑ in sinū abrahe. ⁊ trā
sit diues ad tormēta inferoꝝ Vicini
corꝑe in terra. ille in domo ille ante
ianuā. post mortē tm̄ seꝑati. vt di-
cat abrahā. inter nos ⁊ vos cahos
magnum firmatum est: Ergo fra-
tres quoniam spes hic pascit. vita
autem nostra perfecta non est nisi
illa que promittitur. hic gemitus.
hic temptationes. hic angustie. hic
merores. hic pericula. laudabit ani
ma nostra dominum: Quomodo
laudandus est? Quod dicitur in a-
lio psalmo. beati qui habitant in do
mo tua in secula seculorum lauda-
bunt te. quando totum negocium
nostrum ipsa laus erit. Sed quādo
h̄? In vita mea Quō em̄ q̄dā posset
tibi dicere mors mea? Vn̄ mors tua?
Quia ꝑegrinor a dn̄o Si em̄ herere
illi vita est. recedere ab illo mors est
Sed quid te cōsolatᷣ? Spes. Iā vi-
uis ī spe. de spe lauda de spe cāta Vn

246

de mors tua est nō cātes. vñ viuis cāta Mors tua est de merore hui⁹ seculi. viuis in spe futuri seculi: Laudabo inqt dñm in vita mea: Et quō laudabis dñm tuū: Psallam deo meo ꝙ diu sum: Qualis illa lauda⁹. psallā deo meo ꝙ diu sum: Videte frēs mei qle erit illud esse. vbi sempiterna laudatio erit. sempiternum esse erit Ecce modo es. nūqd psallis deo tuo ꝙ diu es: Ecce psallebas. auertisti te ad aliqd negociū. iā ñ psallis. ⁊ es Ecce es ⁊ nō psallis. fortassis etiā cupiditate inclinat⁹ ad aliqd nō solū nō psallis. sed ⁊ offendis auditū ei⁹ ⁊ es Tñ q erit illa laudatio vbi ꝙ diu es laudas: Sed quid ait ꝙ diu sum: Aliqñ forte nō erit. imo ineternū erit ipm diu. ⁊ ideo vere diu erit: Nā qcqd finē hēt in tpe. quālibꝫ lōgū sit. diu nō ē: Psallā deo meo ꝙ diu sum. Interim bene laudabis dominū in vita tua. psallis deo tuo de futuro ꝙ diu es Bene qcqd de illo p̄sumēdū ē hic spera: Nō nos deseāt spes in ista pegriātiōe ⁊ tēptatione in istis iprobitatib⁹ ⁊ insidijs iimici circumstrepētib⁹ vndiqꝫ tēpestatib⁹ seculi. vndiqꝫ in lāguorib⁹ cōstituti Quid ḡ faciem⁹: Audi qd seqtur: Nolite cōfidere in principib⁹ Fratres magnū negociū hic accipimus diuina vox est. ⁊ desup sonat nobis Modo eñ nescio qua infirmitate humana aīa qñ fuerit tribulata hic desperat de dño. ⁊ vult p̄sumere de homie: Dicitur hōi in afflictiōe aliqua cōstituto. est quidam hō mag⁹ p quē possis liberari. arridet gaudet erigitur Quod si dicatur libeāt te deus. despatione frigescit Promittitur auxilium mortalis ⁊ gaudes. promittitur immortalis ⁊ tristis es: Promittitur tibi ꝙ liberet te tecū liberādus. ⁊ tāq aliquomodo auxilio exultas. pmittitur ille liberator qui liberatore nō indiget. ⁊ quasi ad fabulā desperas: De talibus cogitatiōibus. longe peregrinantur. vere misera ⁊ magna mors in eis: Approquinqua. incipe desiderare. incipe querere ⁊ agnoscere eū a quo factus es: Nō eñ deseret opus suū si ab ope suo nō deseratur Cōuerte ergo te ad illū cui dicis. laudabo dominū in vita mea psallā deo meo ꝙ diu sum Monet ei nos iam implētus spū tāto iste. ⁊ dicit qsi lōge remotis ⁊ longe peregrinātibus et ñ solum deū nō volētib⁹ laudare sed nōdum vel de deo sperātibus: Nolite cōfidere in principes: Et in filios hoim in quib⁹ nō est salus: In vno filio hōis salus. ⁊ in ipso nō qa filius hominis sed quia filius dei. ñ pter id quod suscepit ex te. sed pp̄t id quod seruauit in se: Ergo in nullo homine salus. quia ⁊ in illo ideo salus quia deus. qui est super omnia deus benedictus in secula: De xpristo dictum est. ex quibus xpristus secundum carnem. Ex quibus: Ex iudeis ex patribus xpristus secundum carnem: Sed numquid ħ totū xpristus qō secūdum carnem: Non: Neqꝫ eñ scōm carnem idem super omnia benedictus in secula: Jdō i illo sal⁹ qa dñi ē sal⁹ Dicit ei ali⁹ ps. dñi ē sal⁹ ⁊ sup pplm tuū bñdcō tua Et fine cā sibi arrogāt hoiēs. qa dāt salutē. sibi dent Rñde supbo hōi glāris qa dicis te daē m salutē. t da: Vide si hēs eam. cōsiderās bñ fragilitatē tuā. vides qa nōdū hēs. Ergo noli monere vt expectē a te. ſꝫ expecta mecū Nolite cōfidē in pncipib⁹. ⁊ in filijs hoim in quibus nō est salus: Ecce nescio qui principes pce-

dūt nescio vn̄ ⁊ dicūt. ego baptizo. ⁊
ego qđ dedero hoc est scm̄. ⁊ si ab a
lio accepis nichil accepisti. si a me ac
cepisti aliqđ accepisti: O hō o prin-
ceps inter filios hoim. vis esse ⁊ int̄
principes quibꝰ nō est salus? Ideo
ergo habeo salutem quia tu michi
das? Tuum est enim quod das:
Aut vero etiam tu das. vel hoc dicē
dū est q̇a tu das? Dicat ⁊ fistula q̇a ⁊
ipsa dat aquā. dicat ⁊ canalis q̇a ip̄e
manat. dicat ⁊ preco q̇a ⁊ ipse libeāt
Ego in aqua attēdo fontē. in voce
p̄cōis agnosco iudicem Nō eris tu
plane auctor salutis mee. ille erit de
q̊ securus sum. De te incertus sum. si
nō sis arrogās nō solū ego de te in-
certꝰ sum sz ⁊ tu de te Ab illo ergo m̄
salꝰ q̇ est sup̄ ōnia. q̇a dn̄i est salꝰ. tu
inter filios hoim tu inter principes
Sed audio vocē psalmi. nolite con
fidere in principes. ⁊ in filios hoim
a q̇bus nō est salus. Scđm turbam
hoim q̇d sunt isti filij hoim? Quid sc
vis scire? Exiet spūs eius ⁊ reuer
tetur in terrā suā Ecce totū qđ loq̇tᷣ
nesciēs ꝗ diu loquatur. minatᷣ nes-
ciēs ꝗ diu viuat Subito exiet spūs
eius ⁊ reuertetur in terrā suā: Nū-
q̇d qn̄ vult exiet spūs eiꝰ? Exiet ⁊ qn̄
nō vult. exijt ⁊ qn̄ nescit. reu̇tetur in
terrā suā. exeūte spū caro reu̇tetᷣ in
terrā Sed q̇a caro erat q̄ sic loq̇batᷣ
de me em̄ p̄sume ⁊ ego tibi do. nō di
cerēt nisi illi de q̇bus dictū est q̄m ca
ro sunt: Exiet spūs eius ⁊ reuertetᷣ
in terrā suā. In illa die p̄ibūt oēs
cogitatioēs eiꝰ Ubi ē typus? Ubi ē
sup̄bia? vbi est iactācia? Sed forte
ad locū bonum trāsijt. ad iustos. si
tamē trāsijt Nam qui sic loquebatᷣ
nescio quo trāsierit. loquebatur em̄
sup̄bia. ⁊ nescio quo trāseāt tales ho
miēs. nisi quia inspicio alterū psal-
mū. ⁊ video malum eorum esse trāsi
tum Uidi impium exaltari super ce
dros libani. ⁊ trāsiui ⁊ ecce nō erat.
⁊ quesiui eum et non est inuētus lo
cus eius: Iste pius q̇ trāsijt ⁊ nō in
uenit impium. illuc p̄uēit vbi nō est
impius. Ergo frēs oēs audiamus
frēs oēs dilecti deo oēs audiamus.
in qualibet tribulatiōe in quolibet
desiderio muneris diuini n̄ fidamꝰ
in principes nec in filios hoim q̇bꝰ
nō est salus Totū hoc mortale trāsi
torium ⁊ caducū est: Exiet spūs eiꝰ
⁊ reuertetur in terram suam. in illa
die peribunt oēs cogitatioēs eoꝝ:
Quid ꝟ facimus. si in filios hoim si
in principes nō est sperādū: Quid
facimus? Beatꝰ cuiꝰ deꝰ iacob ad
iutor est eius Nō ille homo aut ille
homo. nō ille angelus aut ille ange
lus. sed beatus cuius deus iacob ad
iutor. q̇a ⁊ ipsi iacob sic fuit adiutor
vt de iacob faceret israhel: Mag-
nū adiutorium. israhel iam vidēs de
um: Hic ꝟ positus ⁊ p̄egrinus non
dū videns. si habueris adiutorē de-
um iacob. ex iacob eris israhel. ⁊ e-
ris vidēs deum. ⁊ periet ōnis labor
⁊ ōnis gemitus. trāsient cure mor-
daces. succedent laudes felices: Be
atus cuius deus iacob adiutor est
eius. huius est iacob: Quare iste be
atus interim adhuc in hac vita ge-
mens? Spes illius in dn̄m deum
ipsius Ideo beatus. quia spes ipsi
us in dominum deum eius: In q̇ ē
spes ipsius ip̄e erit rex ipsiꝰ: Frēs.
an forte erraui quia dixerim nostꝝ
futurum dominum? Quid si dice-
rem hereditatem nostram futuruz?
Spes mea es tu. porcio mea in ter
ra viuentium Tu eris porcio mea. e
ris tu possessio ⁊ possidebis: Pos-
sessio dei eris. ⁊ possessio tua erit

deus. Tu eris possessio ei⁹ vt colarꝫ ab eo. ⁊ ipse erit possessio tua vt colas eum Nam ⁊ tu colis deum. ⁊ coleris ab eo. Recte dicitur colo deuz quō āt color a deo? Inueim⁹ apud apl'm. dei inqt agricultura dei edificatio estis. ⁊ dn̄s. ego sum inqt vitꝫ vos estis sarmēta. ⁊ pater me⁹ agricola. Colit te ergo deus vt sis fructuosus. ⁊ colis deū vt sis fructuos⁹ Tibi bonū est qḋ te colit deus. tibi bonum est ꝙ colis deum. Cultoꝛ deus si recedat ab hoīe desert⁹ fit ipse homo. cultoꝛ homo si recedat a deo desertus fit ipse homo: Nec crescit deus accedēte te. nec decrescit discedēte te. Ergo erit hic possessio nr̄a. vt nos pascat. ⁊ erim⁹ possessio ei⁹ vt nos regat. Spes ipsius i dn̄m deum ipsi⁹ Quis eit iste dn̄s de⁹ ipsi⁹? Attēdite frēs. multi em̄ hn̄t multos deos. ⁊ dicūt eos dn̄os suos ⁊ deos suos. Sed dicit apl's. Et si sunt qui dicūtur dij siue in celo siue in terra. ꝙadmodum sunt dij multi ⁊ domi multi. nobis tn̄ vnus de⁹. pr̄ ex quo ōnia. ⁊ vnus dn̄s ihesus xpist⁹ per quem ōnia. Ergo ipse sit spes tua dn̄s deus tu⁹. in illo sit spes tua. In dn̄o deo suo est spes etiam illi⁹ qui colit saturnū. in dn̄o deo ipsius est spes qui colit martem. qui colit neptunū. q̇ colit mercuriū. plus addo. q̇ colit vētrem. de quibus dictum est. quoꝝ deus vēter est. Ergo ille illius de⁹. atqꝫ ille illi⁹. qḋ huius beati? Quia spes ipsi⁹ in dn̄o deo ipsi⁹ Sꝫ quis est iste? Qui fecit celum ⁊ terram mare ⁊ omnia que in eis sunt. Frēs mei. magnū deū habem⁹ Benedicamus nomē sanctum eius. q̇a dignatus est facere nos possessioēꝫ suā Nōdū vides dn̄m. nō potes amare plene qḋ nōdū vides. q̄ vides

ip̄e fecit Miraris mūdū. q̄re nō artificē mūdi? Suspicis celū ⁊ exhorrescis. cogitas vniu̇sam t̄rā ⁊ cōtremiscis maris magnitudinē Quādo cogitationē occupas respice innumerabilitatem stellaꝝ. respice tāta genera seminū tantas diuersitates animalium. q̇cq̇d natat in aq̇s. repit in terra volitat in aere circuit i celo. ōnia ista ꝙ̄ magna ꝙ̄ p̄clara ꝙ̄ pulchra ꝙ̄ stupēda? Ecce q̇ fecit hec oīa de⁹ tu⁹ est. Pone ibi spem tuā vt sis beat⁹ Spes illi⁹ in dn̄m deū ipsius. Quē? Qui fecit celū ⁊ terrā. mare ⁊ ōnia q̄ in eis sū. Magnū habemus deū. attēdite frēs magnū bonū deū faciētē talia Quid ḡ hinc cogitauit de⁹ vt facēt? Si tn̄ dicēdū est de deo cogitauit celū ⁊ terrā mare ⁊ ōnia q̄ in eis sunt Forte dictur⁹ erat homo iste. video q̇dē oīa magna ista. celū ⁊ terrā mare fecit de⁹. qn̄ me cōputat de⁹ inter ea q̄ fecit? Et vere ego ꝑtineo ad curā ipsi⁹. ⁊ mō de me cogitat deus. aut scit an viuā? Quid ē h̄ qḋ dicis? Non surrepat tibi mala cogitatio in coꝛ. de hijs esto de quib⁹ pauloāte loq̇bamur. laudabo dominū in vita mea psallā deo meo ꝙ̄ diu sum. Sꝫ iste talis alloq̇t' nescio q̊s trepidos. q̊s exhortatur. ⁊ quasi vetat ne desperent de se quia n̄ sunt in computo dei. Multoꝛum em̄ sū tales cogitationes. sed ideo desert ⁊ pergunt per quelibet peccata. q̇a nō credūt curare deum q̇d agant. Audi eloquia diuina. nolite desp̄aē. qui curauit facere te. nō curat reficere te? Nonne deus tuus est. qui fecit celum ⁊ terram ⁊ mare? Si ista sola diceret. forte rn̄deres. tu de⁹ q̇ fecisti celū ⁊ t̄rā ⁊ maē. magn⁹ de⁹. sꝫ nūq̇d cogitat de me? Et ipse te fecit dicētur tibi. Quō? Nūq̇d ego sum

celum . aut ego sum terra aut ego sum mare? Et quid es? Manifestũ est. nec celum sum nec terra suz nec mare sum. sed in terra sum Uel hoc concedis michi quia in terra es Audi quia nõ tantum celum ꝛ terram ꝛ mare deus fecit. fecit eñ celum ꝛ terram ꝛ omnia que in eis sunt: Si ergo omnia que in eis sunt. ꝛ te Paꝛ dico te. passerem locustã vmiculum nichil hoꝝ nõ ille fecit. ꝛ cura est illi de omnibus: Nõ ad preceptum cura est. nam preceptum soli homi dedit Dicit eñ psalmus. homines ꝛ iumẽta saluos facies domine. secũdũ multitudinem misericordie tue deus Multitudinez inquit misericordie tue. secũdum hanc saluos facies homines ꝛ iumenta. Et apl's: Numquid de bobus cura est deo? Et hac de bobus cura nõ est deo. hac homines ꝛ iumẽta saluos facies domiẽ: Numquid contraria sunt ista? Nũquid ergo ait apostolus. numq̃d de bobus ptinet ad deum? Ubi est preceptum. boui trituranti os nõ ifrenabis. vbi de bobus non cogitauit deus? Itaq̃ quosdã boues voluit significari: Nõ eñ hoc curat deus monere quid agatur cum bobus. habet hoc natura ipsa humana. sic factus est homo vt norit consulere iumentis suis. nec inde precepta a deo accepit. sed insinuatum est illi i mentem a deo vt possit ꝛ sine pceptto facere. fecit illũ talem deus Sed quomodo regit pecus regẽdum ab alio. ab eo a quo regitur pceptũ accepit Ad pcepti ergo tenorem nõ ẽ de bobus cura deo. ad puidẽtiã vniuersitatis qua creauit omnia ꝛ mũdum regit. homiẽs ꝛ iumẽta saluos facies domiẽ Intẽdat caritas vr̃a: Hic forte aliquis dicat michi. de nouo testamẽto est quia nõ de bobus ptiẽt ad deum. homiẽs ꝛ iumẽta saluos facies domiẽ d veteri testamẽto est Sũt qui calũpnietur ꝛ dicant nõ sibi cõsonare ista duo testamẽta: Ne forte aliud dicat in vetere aliud in nouo. ꝛ flagitet de me sentẽtiam de nouo talem qualis hec est. homines ꝛ iumenta saluos facies domiẽ quid facio? Nichil tam in capite noui testamẽti q̃ euãgelium. In euangelio inuenio quia omnia ista ptinẽt ad deum. nemo erit iam qui cõtradicat: Numquid eñ apostolus euãgelio contrarius erit? Audiamus ipm dñm principem ꝛ magistrum apostolorum. respicite inquit volatilia celi quia nõ seminãt neq̃ metũt. neq̃ cõgregant in horrea. ꝛ pater vester celestis pascit illa: Ergo ꝛ pter homiẽm aĩalia ista ptinẽt ad curam dei vt pascãtur. nõ vt legem accipiãt: Quod ergo ad dãdam legem attiẽt de bobus cura deo nõ est. q̃d autem ad creãda ad pascẽda gubernãda ꝛ regẽda. omnia ad deum ptinẽt: Nõne duo passeres asse veneũt dominus ihesus xpristus dicit. ꝛ vnus ex eis nõ cadet super terraz sine voluntate patris vestri? Quanto magis vos plũes estis illis? Nolite ergo dicere. nõ ptineo ad deum Pertiẽt ad deum anima tua. ptinet ad deum corpus tuum. quia deus fecit ꝛ aiãm tuam ꝛ corpus tuum: Dicis forte. non me numerat deus in magna multitudiẽ: Accedit tibi mirum de euangelio. capilli capitis vri numerati sunt: Ergo deus meus ẽ. ꝛ in illo spes mea. qui fecit celum et terram mare ꝛ omnia que in eis sũt. Quod aũt ad me ptinet. quid ait de me? Qui custodit veritatẽ in etnũ Et amãdũ deũ cõmẽdauit ꝛ timẽdũ.

qui custodit ꝟitatem ineternū Quā ꝟitatem in eternū. quā ⁊ in quo custodit ꝟitatem? Facientem iudiciū iniuriā accipientibꝫ vindicat iniuriā accipientes Frēs mei facit illis iudicium Quibꝫ? Qui accipiūt iniuriam puniet ōnes iniuriosos Si ergo fauebit iniuriam accipientibꝫ ⁊ puniet iniuriosos: vide mō de quoꝝ numero eē vis Vide attende vtrū in eis velis eē qui iniuriam accipiūt: an in eis qui iniuriā faciunt Statim em̄ ad te ꝓcedit vox apostolica et dicit tibi iā quidē omnino delictū ē q₂ iudicia habetis vobiscū. quare nō mag₃ iniuriam patimini? Corripit hoīēs q₂ non patiūtur iniuriā Nō vt patiaris molestiam te hortatur ſ₃ vt patiaris iniuriam nō em̄ omnis molestia iniuria est Quicq̄d em̄ iure pateris nō ē iniuria ne forte diceres ⁊ ego inter iniuriam passos numeroꝛ nā illud in illo loco ⁊ illud cū illa passus sum Vide si iniuriā passus es Latrones mlta patiuntur sed nō iniuriā Scelerati malefici effractores adulteri corruptores oēs patiuntur multa mala: sed nulla est iniuria Aliud ē pati iniuriam: aliud pati tribulationē ꝗ penam aut molestiam aut supplicium Cōsidera vbi sis quid egeris vide q̄re patiaris vide: ⁊ ibi vides quid pateris Jus ⁊ iniuria contraria sꝫ Jus enim est qd̄ iustū est Neqꝫ em̄ omne qd̄ ius dicitur ius ē Quid si aliq̄s cōdat ius iniquū? Nec ius dicendū est si iniustū est Jllud ergo verū ius qd̄ eciā iustū est Vide qd̄ feceris non qd̄ patiaris Si ius fecisti iniuriā pater₃ Si iniuriam fecisti ius pateris Quare ista dixi frēs? Vt nō se extollāt heretici qñ forte aliquid patiūtur ex iussionibꝫ principum terrenoꝝ nō se numerent inter eos qui iniurias accipiunt ⁊ dicant ecce psalmꝰ consolatur me: ego em̄ deū colo qui iudiciū facit iniuriā accipientibꝫ Recte quero verum iniuriā accipias Si ius fecisti iniuria ē quā pateris Si ius est exsufflare xp̄m ius est rebelles supbia erigere Alterū ius est ꝑcentibꝫ ꝑsecutoribꝫ tūice cristi eccām cristi cōscindere? Porro si h̄ ius non est: q̇cquid ꝓ hoc pateris ius ē Nō es ergo de hijs qui patiuntur iniuriā Lego aliquid manifestiꝰ de euāgelio Beati inquit qui ꝑsecutionē patiētur Expecta. quid festinas? Quid dic₃ ego sum? Expecta inquit: totū legam Audisti beati qui ꝑsecutionem patiūtur iam tibi nescio quid cepas arrogare si ꝑmittis totum lego Vide quid seq̄tur Beati qui ꝑsecutionē patiunᷣ ꝓpter iusticiā Nō dic ego sum Si audes dicere ego sum supioꝛa q̄ dixi retractemus: aut ne longū sit h̄ vnū interrogo si dāpnaueris vnū hoīēm cuiꝰ causam nescis audes te dicere tenere iusticiam? Aut si quid ꝓ hac re passus eēs iniuriā noiāres? Erigis te in temerarium tribunal cordis tui vnde ꝑcipiteris: ⁊ audes ferre sentēciā de homine cuius cām nescis? Hoc si de vno homine faceres eēs iniustus facis h̄ de toto orbe terrarū ⁊ iustus es? Frēs carissimi et que ē q̄ patitur iniuriam. n̄ eccā catholica q̄ tāta ista ꝑpetitur Jnter tot scandala hereticoꝝ gemit videt ꝑ malas suasiones et fraudes rapi de gremio suo infirmos ꝑuulos ꝑtrahi ꝑ nescio q̄ secreta malarum spelūcarum rebaptisari exsufflari in eis cristuꝫ: occidi in eis nō mortale illud suuꝫ q̄ hoīēs sunt ſ₃ illud q̄ ineternū victuri sunt Suadetur homini dicere nō sum xp̄ianus ⁊ iusticia vocatur Accessurus es ad episcopū: dic tibi vide ne dicas te esse

xpianum Si eñ dixeris te eē xpianū
nō es acceptꝰ: vt aūt accipias dic
te nō eē Quid mones xpiane q̇d do-
ces: Certe ꝑſecutionē pateris. Q̄to
tu ſperior ꝑſecutor: Qn̄ impatores ꝑ
ſeq̄bātur xpianos minādo cogebāt
quod tu efficis ſuadēdo Perſuades
xpiano vt neget ſe eſſe xpianum Qō
tu ſuadēdo facis: hoc ꝑſecutores oc
cidendo nō faciunt Sub te viuit ho
mo qui negat ſe eē xpianum: negat ⁊
viuit Perdidit iā vitam cadauer tibi
loquitur Qui percuſſus ē gladio ꝑ-
ſecutoris. cecidit ⁊ viuit: cui loquerꝫ
ſtat ⁊ cecidit Hec faciens q̇cquid paſ
ſus fueris iniuria erit: Nolo tibi blā
diaris: ſi hec iniuſta ſunt omnia q̄ fa
cis quidq̇d pateris iuſtū erit Cui āt
facis iudiciū: Qui cuſtodit v̄itatem
in eternū iniuriā patientibꝫ Jā tu ꝓ
cede ⁊ dic rōtinationibꝫ illis tuis bo
nis ⁊ quaſi acutis ⁊ ſubtilibꝫ quia tu
paſcis ⁊ dic famelicꝰ p̄t paſcere. id ē
pccōr poteſt dare ſancto. famelicus
p̄t paſcere languidꝰ poteſt ſanare. li
gatꝰ p̄t ſoluere iſta ſunt veluti mag-
na ⁊ ſubtilia quibꝫ decipiunt imperi
tos Claudat illi os pſalmꝰ iſte Dat
eſcam eſurientibꝫ Ecce nichil a te ex-
ſpecto: deus dat eſcam eſurientibus
Quibꝫ eſurientibꝫ: Hoībus Quid ē
hoībus: Omnibꝫ aīālibus Omnibꝫ
hoībus ip̄e dat eſcam Et nullā eſcam
ſeruat dilectis ſuis: Si hn̄t aliam fa
mem hn̄t ⁊ aliam eſcam Queramus
p̄mo famē ipſorum ⁊ inueniemꝰ eſcā
ipſorum Beati q̄ eſuriūt ⁊ ſitiunt iuſ
ticiam qm̄ ipi ſaturabūtur Famelici
dei eē debemꝰ an̄ ianuam cōſpectus
illiꝰ in orōne mendicemꝰ ip̄e dat eſ-
cam eſurientibꝫ Quid eſt qđ te here-
tice iactas qꝛ tu ſoluis tu erigis tu il
luminas: Videlicet qꝛ tu liberatus iā
es ⁊ tu ſtas ⁊ tu lumen es: Abſit Su
perius attēde: nolite ꝯfidere in prin
cipes ⁊ in filios hoīm a quibꝫ nō eſt
ſalus Nō ipi dāt ſalutem Ergo rece
dant heretici de medio Dn̄s ſoluit
cōpeditos dn̄s erigit eliſos Dn̄s ſa-
pientes facit cecos: id eſt eos q̄ ceci
ſunt facit ſapientes Optime ꝑ hanc
ſententiā expoſuit nobis oēs ſuperi
ores: ne forte cuꝫ dixiſſet. dn̄s ſoluit
cōpeditos. ad illos cōpeditos refer
remꝰ qui forte ꝓpter aliquā noxam
ligantur ferro a dn̄is ſuis Quod āt
dixit erigit eliſos occurrit nob̄ aliq̄s
aut offendens ⁊ cadens ā equo lap-
ſus Eſt alius caſus ſunt alie ꝯpedes
quō ſunt alie tenebre ⁊ alia lux Jn eo
qđ dixit ſapientes facit cecos noluit
h̄ dicere illuminat cecos. ne ⁊ hoc car
naliter intelligeres ſicut illuminatuſ
eſt a dn̄o cuiꝰ oculos luto de ſputo
facto inunxit ⁊ ſaluum eum fecit Ne
tale aliquid ſperares cū de ſpirituali
bus loquitur. oſn̄dit quādam lucem
ſapientie qua illuminātur ceci Ergo
quō illuminantur ceci luce ſapientie
ſic ſoluūtur cōpediti ſic erigūtur eli-
ſi Vn̄ ſumꝰ ergo cōpediti vnde eliſi:
Corpꝰ noſtrū ornamētū nobis fuit
peccauimꝰ et ꝯpedes inde accepimꝰ
Que ſunt cōpedes noſtre: Morta-
litas ipa Audi apoſtolū pauluꝫ qꝛ et
ip̄e adhuc in hac ꝑegrinatione ꝯpedi
tus erat Quāta ꝑagrauit cōpeditus
iſte: Nō illi fuerunt graues cōpede
cū ipis toto orbi euāgelium predica
uit Spūs caritatis rapuit cōpedes:
et circuiuit quātum potuit Sꝫ tn̄ q̇d
dicit: Concupiſcentiam habens diſ-
ſolui ⁊ eſſe cum criſto Quid eſt diſſol
ui: A cōpedibus mortalitatis et ta-
men miſericordia adhuc volebat eſſe
in cōpedibus propter alios cōpedi-
tos. quibꝫ miniſtraret Manere inq̄t
in carne neceſſarium ꝓpter vos Do-

249

minus ergo soluit cōpeditos id ē ex mortalibus imortales facit Dn̄s eri git elisos Quare elisi sunt? Quia erecti erant Quare eriguntur? Quia humiliati sunt Cecidit atq3 elisus ē adā ille cecidit. xp̄us descendit Quare descendit? Quia nō cecidit nisi vt leuaretur qui cecidit Dn̄s sapiētes facit cecos Dn̄s diligit iustos Ideo facit iudicium iniuriā accipientib3 Et qui sunt ipi iusti? Modo q̄ten⁹ iusti quē admodū habes Dn̄s custodit p̄selitos Proseliti aduene s̄t Omnis eccl'a gentium p̄selita ē Aduēticia ē enim ad p̄rēs. nō de carne eorū nata sed imitando filia Dn̄s tn̄ custodit si aliquis hō Orphanū ꝛ viduā suscipiet Nemo putet q̄si pupillu3 propt̄ hereditatem aut viduā p̄pter nescio qd negociū suū Equidē et istis deus opitulatur ꝛ in ōnib3 officijs gener̄ humani bonū opus facit qui pupillum cōsolatur qui viduā non deserit sed scd̄m quēdam modū oēs pupilli sum⁹ absente patre nō mortuo Pupillus enim scd̄m hoiēs mortuo patre fit Et si verū querit̄ frēs quia anima nō moritur viuūt p̄ntes nostri ꝛ maḡ absentib3 patrib3 sunt pupilli Qui pupilli s̄t si mali fuerint in penis viuūt si boni fuerint in requie viunt Omnia integra s̄t creatori tamen nos q̄ diu sum⁹ in corpe hoc et pegrinationis locū incolim⁹ absens est pater noster ad quē clamam⁹ pater noster q̄ es in celis Idō eccā vidua quasi absente spōso absente viro veniet ille qui illā mō p̄tegit non visus sed desideratus Magno em̄ desiderio rapimur ꝛ amore ei⁹ quē nō nouimus desideram⁹. inherebim⁹ amplexibus visi si nōdum visi fide detinemur Ergo ꝛ pupillū et viduam qd volunt intelligi frēs Destitutos omni ope ꝛ auxilio Destituta aiā in seculo ipa sibi sperat adiutoriū dei Quicquid hic habueris aurū habeas p̄sumpsisti inde: iam nō es p̄selit⁹ nō es orphanus nō in viduam numeraris Amicū habes si de illo p̄sumpseris ꝛ deum dimiseris nō es destitutus Habes hec omnia nō in̄ p̄resumis nō inde supbis: pupillus dei es ꝛ vidua dei Suscipit ergo destitutos hoc dixit suscipit pupillum suscipit ꝛ viduam Et viā pccōꝝ extermina bit Que est via pccōrū? Irridere ista q̄ dicim⁹ Quis pupillus q̄ vidua. qd regnum celoꝝ. ꝛ q̄ pena inferoꝝ Fabelle xp̄ianorū sunt iste: ad qd video ad hoc viuā Manducem⁹ ꝛ bibam⁹ cras em̄ moriemur Vide ne tale aliquid p̄suadeant ne p aurem in cor intrent. spinas inueniant in aurib3 tuis qui cepit sic intrare punct⁹ abscedat Corrūpūt em̄ mores bonos colloquia mala Sed forte hic dicturus es Quare ergo felices sunt? Ecce nec deum colūt ꝛ omnia mala cotidie cōmittunt: habūdant reb3 hijs quibus ego egens laboro Noli zelare in peccatores quid accipiant vides: quid illis seruetur nō vides Et vn̄ inquit video qd non videt? Omnino habet oculos fides. ꝛ maiores oculos ꝛ potentiores et fortiores Hij oculi neminem deceperunt: hij oculi sint semper in dn̄m vt ꝛ ipe euellat de hijs laqueis pedes tuos Via pccōrum placet tibi: quia lata est ꝛ multi per illa3 ambulant Latitudinem ei⁹ vides finem eius non vides Ecce vbi finitur precipicium est: vbi finitur profunditas quedam baratri est Letantes ꝛ si patiētes in ista vita illo fine merguntur S3 extendere oculos nō potes vt videas ip3 finem: crede ei qui videt Et q̄s est homo qui videt? For

te nemo hō: sed dn̄s tuus venit ad te
vt crederes deo Nō em̄ ꝛ dn̄o tuo n̄
es creditur⁹ qui ait lata et spaciosa ē
via q̄ ducit ad interituꝫ: ꝛ multi sunt
qui ingrediuntur ꝑ illā Hanc viam ex
terminabit dn̄s: qꝛ ipa est via pccō-
rum Et dum exterminata fuerit via
pccōꝛum quid nob̄ restat: Venite be
nedicti patris mei: ꝑcipite regnū qd̄
vobis ꝑatum ē ab origine mūdi Ad
hoc cōcludit psalmista ꝛ viā pccōꝛuꝫ
exterminabit Et quid tu: Regna-
bit dn̄s ineternū Gaude qꝛ tibi reg-
nabit gaude qꝛ tu eris regnū ei⁹ Vi-
de em̄ ꝛ quid sequitur Est certe ciuis
de syon nō de babilonia: id est nō de
ciuitate pitura hui⁹ seculi sꝫ de syon
ad tēpus laboꝛante ꝛ ꝑegrinante. in
eternū āt regnatura Audisti ergo fi
nem inde es regnabit dn̄s ineternuꝫ
Deus tu⁹ syon O syon: de⁹ tuus
regnabit ineternum Nūquid fine te
regnabit de⁹ tuus: In generatio
ne ꝛ gn̄atione Bis dixit: qꝛ nō potu
it semꝑ dicere Nec putes qꝛ v̄bis fi-
nitis finit² eternitas Eternitas in v̄-
bo q̄tuoꝛ sillabis cōstat: in se fine fi-
ne est Nō potuit tibi nisi sic ꝯmenda
ri: deus tuus regnabit in gn̄atione ꝛ
generatione Parum dixit si tota die
diceret angustū eēt Si tota vita sua
diceret nōne aliq̄n cōticesceret: Ama
eternitatem: nullo fine regnabis sed
finis tibi cristus est cum quo regna-
bis in sc̄la sc̄loꝝ Amen

Explicit ps cxlv. Incipit cētesim⁹ q̄
dragesim⁹ sextus

INtenti audiebam⁹ cū ps ꝑ
sens cātaretur ꝛ non oēs q̄
audiebam⁹ eciā intelligeba
mus Quāto magis ergo mēte nunc
audiendus ē si vt spero ꝛ cupio adiu
uantibꝫ omniū audientiū oꝛōnibus
si quid ħ forte obscurū est deo donā
te reuelabitur vt sit fructuosus audi
tus nec inanis redeat auditoꝛ qui in
tentus affuit Cū diceret vn̄ cepit no
bis dicitur laudate dn̄m Dicitur hoc
omnibꝫ gentibꝫ nō solis nobis ꝛ istā
vocem ꝑ loca quidē singula sonantē
a lectoꝛibꝫ singillatim audiunt eccl'e:
vna vox tn̄ dei suꝑ omnes non tacet
vt laudem⁹ eum Et q̄si q̄rerem⁹ q̄re
laudare dn̄m debeam⁹ videte quam
cām attulit ¶ Psalmus

Laudate dn̄m inquit qm̄ bo-
nus ē psalmus Hec ē merces
tota laudātium: laudem⁹ dn̄m Qua
re: Qm̄ bonus psalmus Vellem ego
inquit aliquis laudare dn̄m si m̄ ali-
quid ꝑ ista laude donaret Quis em̄
laudet gratis vel hoīem: Expectant
ergo aliquā mercedē laudatoꝛes ho
minū nullā ne mercedem expectaē ā
petere aut speraē debet laudatoꝛ dī:
Laudatur infirm⁹ et speratur de eo
aliquid. laudatur omnipotens ꝛ nul
la merces est: An forte ħ cupio qd̄ il
le dare non p̄t: Quid hō desiderat qd̄
in manu dei non sit: Cuꝫ laudaueris
hominē forte ħ cupis qd̄ ab illo p̄sta
ri nō p̄t Deum securus lauda quē ne
mo p̄t dicere nō posse p̄stare quod tu
potueris desiderare Proposita er-
go spe mercedis alicui⁹ laudare de-
bemus deū non tamen daturum qd̄
quid cupimus Pater est enim et qd̄
mali cupiunt filij non laudat Laude
mus ꝛ speremus ꝛ desideremus nō
illud aut illud: sꝫ quod iudicat dādū
esse quem laudam⁹ Ille em̄ nouit qd̄
nobis dari expediat: nos aūt inten-
damus quid nobis ꝓsit accipere.
postolus ait: quid enim oꝛem⁹ sicut
opoꝛtet nescimus Et ip̄e idem apos
tolus paulus sꝑabat sibi ꝓdesse si
auferretur ab eo stimul⁹ carnis sue
angelus sathane a quo colaphisaba-

tur sicut ipe cõfitetur et ait ꝓpter qḋ ter dñm rogaui vt auferret eũ a me: ⁊ dixit michi sufficit tibi grã mea . nã virtus in infirmitate pficitur Desideravit aliqḋ: nõ cõcessum est ad voluntatem vt psoletur ad sanitatem Hic ergo quid nobis ꝓpositũ est? Laudate inquit dñm Quare laudam⁹ dñm? Qm̃ bonus est psalm⁹ Ipe psalm⁹ laus dñi ẽ Hoc ergo ait laudate dominum qm̃ bonũ ẽ laudare dñz Nõ sic ptercam⁹ laudare dñm . dictũ est ⁊ transijt factũ est ⁊ silum⁹ :laudauimus ⁊ tacuim⁹ cãtauimus ⁊ cõquieuimus Imus in aliud forte agẽdũ qḋ restat ⁊ alie actiones cũ occurrerint nobis. laudatio diuina cessabit ĩ nobis? Nõ sic Nã lingua tua ad horam laudet :vita tua semp laudet Iñ ergo bonus psalm⁹ Psalmus quippe cãtatus est nõ quilibet sed ad psalterium Psalteriũ autẽ qḋdam organum ẽ cantilene sicut lira sicut cythara ⁊ huiusmodi q̃ inuenta sunt ad cãtandũ Qui ergo psallit nõ sola voce psallit: sed assumpto eciã quodã organo qḋ vocatur psalteriũ accedentibus manibꝫ voci cõcordat Uis ergo psallere? Nõ soluz vox tua sonet laudes dei: sed opa tua cõcordent cũ voce tua Cũ ergo voce cãtaueris: silebis aliqñ Uita sic cãta: vt nũq̃m sileas Negociũ agis ⁊ fraudẽ cogitas siluisti a laude dei ⁊ qḋ grauius ẽ nõ solum a laude siluisti sed in blasphemiã prexisti Cũ ergo deus laudatur de bono ope tuo. ope tuo laudas dominum :⁊ cũ blasphematur deus de malo ope tuo. ope tuo blasphemas deũ Itaq3 ad auriũ exhortationem canta voce :corde ne sileas vita ne taceas Nõ cogitas in negocio fraudẽ psallis deo Cũ mãducas ⁊ bibis psalle.nõ intermiscendo sonoꝝ suauitates ad aures aptas ſꝫ modeste ⁊ frugaliter ⁊ tpanter manducãdo ⁊ bibẽdo q2 hoc dicit apl's siue manducatꝭ siue bibitis siue qḋ facitis oĩa in gloria dei facite Si ergo bene agis ⁊ qḋ mãducas ⁊ bibis ⁊ ad refectionẽ corporis sumis repationemq3 mẽbrorum: grãs agens ei qui tibi prebuit mortali ⁊ fragili ista supplementoꝝ solacia ⁊ cibꝫ tuus ⁊ potus tuus laudat deum Si ṽo modũ nature debitum imoderatione voracitatis excedas ⁊ vinolentia ingurgites.q̃tasli bet laudes dei lingua tua sonet: vita blasphemat Post cibũ ⁊ potũ requiescas vt dormias nec ĩ lecto aliquid turpiter agas .nec excedas vltra cõcessam licentiã in lege dei. sit cast⁹ cũ cõiuge thorus. ⁊ si est cura ꝓpagandi liberos nõ sit effrenata luxuries libidinũ defer in lecto tuo coniugi tue honorem quia mẽbra cristi estis ambo ambo ab illo cõditi ambo sanguine ipius repati hec agens laudas eũ nec õnino silebit laudatio tua Quid si sompnus aduenerit? Et cũ dormis non te excitet a quiete mala cõscientia tua :⁊ innocentia sompni tui laudat deum Si ergo laudas. nõ tm̃ lingua tua cãta :sed eciam assumpto bonorũ opm psalterio . q̃ bon⁹ psalm⁹ Laudas cũ agis negocium Laudas cũ cibũ ⁊ potum capis: laudas cum in lecto requiescis . laudas cum dormis Qñ non laudas? Perficietur in nobis laudatio dei cũ ad illã ciuitatẽ venerimus qñ effecti fuerim⁹ equales angelis dei qñ nos nulla corporalis necessitas vlla ex pte sollicitat. non fames non sitis interpellat non estus fatigat non frigus abstringit: non febris deicit nõ mors finit Ad illam pfectissimã laudem exerceamus nos laudatione ista in bonis opibꝫ.

Propterea cū dixisset laudate domi
nū quoniam bonꝰ est psalmꝰ Deo
nrō inqt iocūda sit laus Quō erit do
nostro iocūda laus: Si bn̄ viuendo
laudatur Audi q₂ tunc erit illa iocun
da laus Alio loco dicitur nō ē specio
sa laus in ore pccōris Si ergo in ore
pccōris speciosa laus nō ē iocūda n̄
est Hoc em̄ iocūdum qd speciosum
Vis ergo vt deo tuo iocūda sit laus:
Noli bone cantilene tue obstrepere
moribꝫ malis Deo nostro iocūda sit
laus Quid dixit: Qui laudatis bn̄ vi
uite Laudatio impioꝝ offendit deū
Plus ille attendit qd viuas q̄m quid
sones Certe cuꝫ eo quē laudas pacē
habere vis Quō cū illo q̄ris pacem.
qn̄ a teipo dissonas: Quō inquies a
memetipo dissono: Aliud sonat lin-
gua aliud indicat vita Deo nostro io
cunda sit laus Potest em̄ laus iocū-
da eē homini cū audit cōcinnis acu-
tisqꝫ sentenciis ꝛ suaui voce laudan-
tem Sed deo nrō iocūda sit laus: cꝰ
aures nō ad os sed ad cor non ad lin
guam sed ad vitā laudatoris patent.
Quis est deus noster cui iocūda sit
laus: Dulcessit nobis ꝯmendat se no
bis grās dignationi eiꝰ Dignat᷑ em̄
ꝯmendare se nob nō quasi aliqd p̄sta
turis sed multa ab illo potius accep
turis Quō ergo ꝯmendat se nob de
us audite apl'm paulū Cōmendat āt
inquit dilectioneꝫ suā deus in nobis
Quō ꝯmendat audite ipe dicat apos
tolus ꝛ cōparetur ꝛ psalmo Cōmen
dat inquit dilectionē suā deus in no-
bis Quō ꝯmendat: Q̄m cum adhuc
pccōres eēmus xp̄us ꝓ nobis mor
tuus ē Quid ergo seruat laudatori-
bus q sic se ꝯmendat pccōribꝫ: Quia
ergo sic dixit apl's ꝯmendasse deū no
bis dilectionem suā vt xp̄us morere
tur ꝓ impiis non vt impii remane-
rent ſ₃ vt morte iusti ab iniusticia sa-
narentur. hic qd audis cū dixisset do
nostro iocūda sit laus: Videamus si
ipa est ꝯmendatio quam dixit apos-
tolus q₂ xp̄us ꝓ peccatoribꝫ ꝛ ꝓ im
piis mortuus est Edificans inqt
iherusalem dn̄s ꝛ dispsiones israhe-
lis colligens Ecce edificās ihr̄l'm do
minus colligens dispsiones populi
ipius Populꝰ em̄ iherusalem popu
lus israhel Est ihr̄l'm eterna in cel' vbi
ciues eciā angeli sunt Quid ergo ibi
israhel: Si hoiēm illū nepotem abra
he cōsideres qui dictus est ꝛ iacob q
modo angelos intelligimus isrl': Si
interp̄tationem nōis discutiamꝰ q₂
et ipe iacob mutato nomine vocatꝰ
est isrl' magis ibi nomē isrl' ꝛ vtinam
ꝛ nos sequētes simꝰ isrl' Quid enim
interp̄tatur isrl': Videns deum Om
nes ergo ciues illiꝰ ciuitatis vidēdo
deum gaudent in illa magna ciuita-
te ꝛ ampla ꝛ celesti: spectaculum eis
deus ipe est Sed nos ab illa ciuitate
peregrinabamur pccō expulsi ne ibi
remaneremꝰ: ꝛ mortalitate p̄graua
ti ne illo rediremus Respexit deꝰ pe
regrinationem nrām ꝛ ille qui edifi-
cat ihr̄l'm restituit lapsam ptem Vn̄
restituit lapsam ptē: Dispsiones isrl'
colligens Cecidit em̄ ps q̄dam ꝛ fac
ta est peregrina Hanc peregrinatio
nem misericorditer vidit deꝰ ꝛ q̄siuit
non q̄rentes se Vn̄ quesiuit: Quē mi
sit ad captiuitatē nrāꝫ: Misit redēp
torem scōm qd ait apl's Cōmendat i
qt deus dilectionē suā in nobis quo-
niam cū adhuc pccōres eēmꝰ xp̄s ꝓ
nobis mortuꝰ ē Misit ergo ad cap
tiuitatē nrām redēptorem filiū suuꝫ
Porta inqt tecū saccū: ferto ibi p̄ciū
captiuoꝝ Induit em̄ se ille mortali-
tate carnis ꝛ ibi erat sanguis q fuso
redimerentur Illo sanguine collegit

dispsiones isrl' Et si ille collegit olim dispsos quō satagendū est vt colligā tur mō dispsi: Si collecti sunt dispsi vt in manu artificis ad edificiū formarem. quō colligendi sēt qui de manu artificis inquietudine ceciderūt: Edificans ihrl'm dn̄s Ecce quem laudamus ecce cui laudē tota vita nostra debem⁹ Edificans ihrl'm dn̄s: et dispsiones isrl' colligens Quō colligit: Quid agit vt colligat: Qui sanat cōtritos corde Ecce quō colligūtur dispsiones isrl' vt sanentur cōtriti corde Qui cor nō cōterunt non sanantur Quid est cōterere cor: Notum sit carissimi fiat vt sanari possitis Dictū est em̄ multis alijs scripturarum locꝫ et maxime illo loco voce nrā quidam cātans dicebat qm̄ si voluisses sacrificiū dedissem vtiqꝫ Deo dicebat si voluisses sacrificiū dedissez vtiqꝫ: holocaustis aūt non delectaberis Quid ergo: Sine sacrificij oblatione remanebim⁹: Audi qd te velit offerre Sequitur ⁊ dicit sacrificium deo spūs cōtribulatus cor contritum ⁊ humiliatū deus nō spernit Sanat ergo cōtritos corde: qꝛ illis ꝓpinquat vt sanet sicut dicitur ī alio loco ꝓpe est dn̄s hijs qui obtriuerūt cor Qui obtriuerunt cor: Humiles Qui nō obtriuerūt cor: Supbi Cōtritū sanabitur elatū elidetur Ad hꝫ ei forte eliditur vt cōtritū sanetur Ne velit eē ergo frēs cor nostrū erectuz añqm̄ sit rectū Male erigitur qd nō primo corrigitur Qui sanat contritos corde Et alligat contritiones eoruz Sanat inqt humiliatos corde sanat cōfitentes. sanat seipos punientes in se verū iudiciū exercētes: vt possint eē illi⁹ miām sentientes Tales sanat: sed pfecta eoꝝ sanitas trāsacta mortalitate fiet qn̄ corruptibile hoc induerit incorruptionē ⁊ mortale hoc induerit īmortalitatē qn̄ nichil erit qd ex carnis labe sollicitet nō solum nichil cui cōsentiam⁹ sꝫ nichil qd suggeratur ex carne Etem̄ modo fratres mei quāte illicite delectationes animū tangūt ꝗuis eis non ꝯsentiamus vt mēbra nostra iusticie seruiāt nō iniquitati: tn̄ vl' delectari talibus ⁊ si non ꝯsentis nōdum est pfcā sanitas Sanaberis ergo: corde sanaberis cōtrito Noli erubescere cōterere cor: tales sanat de⁹ Sed qd ergo ī quies modo: Condelcōr em̄ legi dei scdm̄ interiorem hoiēm: video āt aliam legē in mēbris meis repugnantem legi mētis mee ⁊ captiuū me ducentem in lege peccati Quid agꝫ: Cōtere cor. cōfitere. age. dic sequentia: infelix hō. quis me liberabit de corpore mortꝫ hui⁹: Hoc em̄ dicere infelix hō. iā cor cōterere est Ille speret felicitatem: qui cōfitetur infelicitatē Dic ergo infelix hō quis me liberabit de corpe mortis hui⁹: vt rn̄deatur tibi gracia dei per ihm xpm dn̄m nostrum Quomō āt liberat ipa grā dei vn̄ nunc pign⁹ accepim⁹: Audi eūdē apostolum corp⁹ quidē inquit mortuum ē ꝓpter peccatū: spūs aūt vita est ꝓpter iusticiā Si ergo spūs eius qui suscitauit ihm xpꝫ ex mortuis habitat in vobis qui suscitauit ihm xpꝫ ex mortuis viuificab' ⁊ mortalia corpora vestra p inhabitantē spiritū ei⁹ in vobis Hoc ergo pign⁹ accepit spiritus noster: vt incipiam⁹ fide seruire deo ⁊ ex fide appellari iusti qm̄. iustus ex fide viuit Quicqd āt nobis adhuc repugnat et resistit de mortalitate carnis est: et hoc sanabitur Viuificabit enim inqt ⁊ mortalia corpa vestra p inhabitantem spiritū e⁹ in vobis Ad hꝫ pign⁹ dedit vt ꝯpleat qd p

misit Quid ergo nūc in hac vita quā do adhuc ꝯfessores sum⁹ nōdū pos- sessores: Quid in hac vita quid fiet: Quomō durabitur: Sanat ꝯtritos corde Sed pfcā sanitas tūc erit quā do dixim⁹ Nūc ergo qd: Alligat cō- tritiones eoꝝ Qui curat inqt contri tos corde quoꝝ pfecta sanitas in re surrectioē iustoꝝ erit: alligat modo cōtritiones eoꝝ Que sunt alligamē ta cōtritionū: Sicut medici alligant fracturas Aliqñ em̄ intelligat ex hoc caritas vrā ⁊ notum ē eis q aiaduer- terunt vel a medicis audierūt aliquā do praue ⁊ distorte firmata vt corri gant medici frangūt: et faciūt vuln⁹ nouū q2 mala erat saītas praua Sic ergo recte sunt inqt scriptura vie do mini: sed prauicordi⁹ in illis scanda lisabitur Quid ē prauicordi⁹: Torti cordius tortū cor hñs putat torta es se omnia q dicūtur a deo. putat pra- ua esse omnia q fecit de⁹ ⁊ displicent illi omnia iudicia dei maxime qꝫ in q bus ipe corripitur ⁊ sedet ⁊ disputat ꝙ male faciat de⁹ q2 non ꝑ ei⁹ volū tate facit Distortū cor prauū cor est qd non se corrigit ad deū: ⁊ deū vult distorqre ad se Quid ergo ei dicit de us desup: Tortus es: equus sum Si tu rcūs eēs sentires equitatē meam queadmodum si in pauimento equa li poneres distortū lignū. nō colloca retur. vndiqꝫ nutaret vndiqꝫ agitare tur qd non loci ineqlitas sed distor- tio ligni facit: sicut ait scriptura. qm bonus isrl' de⁹ rectis corde Quid er go: Tortuꝫ est cor quō dirigitur: Et tortum ē ⁊ durū Jam ergo tortuꝫ et durū frangatur cōteratur ⁊ dirigat² Tu dirigere cor tuū nō potes. tu frā ge. ille dirigat Quō tu frangꝫ: Quo- modo tu cōteris: Cōfitendo puniē- do pccā tua Quid aliud figt pectorū

tunsio n̄ forte putam⁹ ossa nrā aliqd peccasse cū tundim⁹ pect⁹: Sed sig- nificamus nos cor cōterere vt a do- mino dirigatur Sanat ergo contri- tos corde ⁊ cōtritum cor hñtes. ⁊ sa- nitas ipius cordis tūc erit pfcā cū et corpis repatio implebitur q promis sa est Nūc interea quid facit medic⁹: Alligat cōtritiones tuas vt possis ꝑ uenire ad plenissimā firmitatem do- nec cōsolidetur qd fractū est qd alli- gatū est Que sunt ista alligamenta: Tpalia sacramenta Alligamēta me- dicinalia sunt cōtritionis nostre sac menta interim tpalia: quibꝫ habem⁹ ꝯsolationē Et ista oiā q loqmur vo- bis ipa q sonant ⁊ transeūt qcquid in eccā geritur tpaliter: alligamenta st cōtritionū Queadmodū em̄ medic⁹ pfecta sanitate detrahit ligaturam: sic in illa ciuitate ihrl'm cū equales an geli facti fuerim⁹ Nam qd putatis: Ibi nos accepturos eē qd hic acce- pimus: Aut ibi recitandū est nobis euangelium vt fides nostra pmane at: Aut imponenda est man⁹ ab aliq ꝓposito: Ista oīa alligamenta frac ture sunt pfcā sanitate detrahentur: sed ad eā nō ꝑueniretur nisi alligarē tur Sanat ergo cōtritos corde ⁊ al- ligat cōtritiones eoꝝ Qui nume- rat multitudinē stellarū ⁊ omnibus eis noiā vocās Quid magnū dō nu merare multitudinē stellarū: Hoc ⁊ hoiēs conati sunt Viderūt vtrū im- plere potuerint: nō tñ conarentur n̄ se impleturos sperarent Illis dimit tamus qd potuerint ⁊ quousqꝫ ꝑue- nerint: deo āt nō puto eē magnū nu merare oēs stellas An forte numeꝝ ne obliuiscatur cū recēs est: Et mag num est aliquid deo stellas numera- re cui capilli capitum numerati sunt: Manifestū est frēs aliquid velle de

um intelligere nos in eo q̄d ait q̄ nu-
merat multitudinem stellarū et oībꝫ
eis inquit noīa vocās Sunt stelle q̄-
dam luiā in eccl'a cōsolantia noctem
nrām oēs quibꝫ dicit apl's in quibus
apparetis tāq̄ luminaria in mundo.
In ista inquit natione tortuosa ꝛ p-
uersa in quibꝫ apparetꝫ tāq̄ luminari
a in mūdo v̄bum vite hn̄tes illas stel
las numerat de⁹ Oēs secū regnatu-
ros oēs aggregandos corpi vnige-
niti sui numeratos habet ꝛ nūat eos
qui indign⁹ ē nec numerabit̄ Et m'lti
crediderūt vel multi se q̄licūq̄ adum
brata spē fidei pp'o ei⁹ applicuerūt
nouit tn̄ ille q̄d numeret et q̄d venti-
let nam tanta ē celsitudo euāgelij vt
fieret q̄d dictū est annūciaui ꝛ locu-
tus sum multiplicati sunt sup nume
rum Sūt ergo in populis ꝛ supnūa
rij quodāmō Quid ē supnūarij: Pl⁹
q̄ ibi futuri sunt Intra parietes istos
plures sunt q̄ futuri sunt in regno dī
in illa ihr'm celesti: ipi sup numeruꝫ
sunt Aiāduertat quisq̄ vtrū luceat i
tenebris vtrū in iniq̄tate seculi tene-
brosa nō seducatur: si nō fuerit seduc
tus nec vict⁹ tāq̄ stella erit quā iā nu-
merat de⁹ Et omnibus inq̄t noīa vo
cans: ibi ē totū p̄mium Habem⁹ no
mina q̄dam noīa apud deū: vt noue
rit deus noīa nrā Hoc optare debe-
mus hoc agere h̄ satagere q̄tū possu
mus: nō de alijs rebꝫ gaudere nec de
donis q̄busdam spiritualibꝫ Videat
caritas vrā multa dona sunt in eccl'a
sicut apl's dicit. alij per spiritū datur
sermo sapientie. alij sermo scientie se
cūdum eūdem spiritū alij fides in eo
dem spiritu. alij donatio curationuꝫ
alij dijudicatio spirituū id ē vt dijudi
cet inter bonos malosq̄ spūs: alij lin
guarū gn̄a alij p̄phecia Quāta dixit
q̄ multa dixit: Multi donis talibus
vsi male: audiēt in fine nō noui vos
Et q̄d dicturi sūt in fine cū audient nō
noui vos: Dn̄e. nōne in noīe tuo p-
phetauim⁹ ꝛ in noīe tuo demonia e
iecimus ꝛ in noīe tuo v̄tutes multas
fecimus: In noīe tuo oīa ista Et q̄d
dicam eis: Nūq̄m noui vos: discedi
te a me q̄ opamini iniq̄tatem Quid ē
ergo eē iam lumē celi ꝯsolans noctē
ꝛ q̄d non vincatur a nocte: Adhuc in
quit supeminentiorē viā vob demō
stro Si linguis hōim loq̄r et angelo
rum. caritatē aūt nō habeā: fact⁹ suꝫ
vt eramentū sonās aut cimbalū tin-
niens. Quale donū ē loqui linguis ā
geloꝝ ꝛ hōim: Tn̄ si caritatē inq̄t nō
habeā: eramentū sum sonans ā cim
balū tinniens Si sciero inq̄t oīa sac
menta ꝛ oēm sciām ꝛ si habuero oēꝫ
p̄pheciam ꝛ oēm fidē ita vt montes
trāsferā Quāta ista dona sunt: Cari
tatem āt nō habeam inq̄t nichil sum
Quale ē illud donū martirij ꝛ distri-
butionis rerū suarum: Et tn̄ si distri
buero inq̄t oīa mea paupibꝫ ꝛ tradi-
dero corp⁹ meū vt ardeat. caritateꝫ
āt nō habeā nichil m̄ p̄dest Qui g̊ n̄
habet caritatem: ꝛ si ad tēpus habet
hoc dona auferentur ei Auferet̄ q̄d
habet quia q̄ddam non habet: ꝛ ip̄m
q̄ddam hoc non habet vnde cetera te
neantur ꝛ ip̄e non pereat Quid est il
lud quod modo ait dominus q̄ habꝫ
dabitur ei. q̄ āt non habet ꝛ q̄d habet
auferetur ab eo: Habet grām possi
dendi: sꝫ nō habet caritatem vtendi.
Qꝛ g̊ illud nō habet: ꝛ q̄d habet aufe
ret² ab eo Propterea discipuli vt ha
berent caritatem quos volebat facē
in celo stellas ambulantes sup emi-
nentem viam ille qui numerat multi
tudinē stellarum ꝛ omnibus eis no-
mina vocans: cum redirent discipu
li quo missi erant exultauerūt et dix-

erunt. dñe ecce spũs imundi subiecti
sunt nobis ꝓpter nomẽ tuũ Et ille q̇
numerat multitudinem stellarũ ⁊ õ-
nibus eis noiã vocans. sciens mul-
tos dicturos eẽ nõne in noiẽ tuo de
monia eiecimus quibꝫ dicturꝰ est in
fine nõ noui vos qꝛ eos nõ numera
uit in multitudine stellaꝝ nec eis no
mina vocauit. nolite inq̄t in h̄ gaude
re qꝛ spũs vobis subiecti sunt: sꝫ gau
dete qꝛ nomina vestra scripta sunt i
celo Qui numerat multitudinẽ stel-
larum ⁊ õibꝫ eis noiã vocãs Mag-
nus dñs noster Impletꝰ est gaudio
eructauit ineffabiliter nescio qd̄ dice
re nõ valebat ⁊ cogitare quomõ va-
lebat: Magnꝰ dñs noster Et mḡ
na virtus eiꝰ et intelligentie eiꝰ non
est numerꝰ Illeipe qui numerat mł
titudinem stellarũ numerari non p̄t.
Magnꝰ dñs noster et magna virtꝰ
eius ⁊ intelligentie eiꝰ nõ est nume-
rus Quis hoc exponat: Quis digne
quis cogitet qd̄ dictũ ẽ et intelligẽtie
eius nõ est numerꝰ: Atqꝫ vtinã infũ
dat se nobis et vbi nos deficiemꝰ qꝛ
ipe potens ẽ ipe illustret mẽtes ves-
tras vt sciatis quid sit. intelligẽtie eiꝰ
nõ est numerus Videtis em̄ frẽs nũ
quid est numerꝰ arene: Nobis nõ ẽ
deo ẽ Cui capilli capitꝭ nostri nume
rati sunt: ⁊ arena numerata ẽ Quic
quid ergo finitũ mũdꝰ iste cõplecti-
tur eciã si nõ homini tñ ẽ deo: paruꝫ
dico deo. angelis numeratũ ẽ Intel-
ligentie eiꝰ nõ est numerꝰ Excedit õ
nes numerarios intelligentia eꝰ: nu
merari a nobis nõ p̄t Ipm numeruꝫ
q̇s numerat: Numero numerãtur q̄
cũqꝫ numerãtur Si q̇cquid numera
tur numero nũatur. numeri nõ p̄t eẽ
nũs Numerari nũs nullo pacto p̄t
Quid ergo ẽ apud deũ: Ipẽ fecit oiã
Et vbi fecit õnia cui dicitᶻ. oiã in men
sura ⁊ numero et pondẽ disposuisti:
Aut q̇s ipam mensurã ⁊ ipm numeꝝ
⁊ ipm põdꝰ vbi deꝰ omnia disposuit
aut numerare p̄t aut metiri ã appen
dere: Ergo intelligẽtie eiꝰ nõ est nũs
Cõticescãt huãne voces. req̇escãt hu
mane cogitationes ad incõp̄hensibi
lia nõ se tendãt q̄si ꝯp̄hensuri. sed tāq̄
ꝑticipaturi: ꝑticipes em̄ erimꝰ Nõ
hoc qd̄ capimus erimꝰ nec totũ capi
emus sꝫ ꝑticipes erimꝰ: qꝛ dictũ ẽ de
ihrl'm cuiꝰ disꝑsiones colligit. dictuꝫ
ẽ de illa q̇ddam magnũ. ihrl'm q̄ edifi-
catur vt ciuitas cuiꝰ ꝑticipatio eius
in idipm In idipm quid ait n̄ qd̄ mu-
tari nõ p̄t: Cetera q̄ sunt creata aliter
⁊ aliter p̄nt eẽ qui aũt creauit aliter ⁊
aliter eẽ nõ p̄t Idipm ergo ille ẽ: qm̄
dictũ ẽ ei mutabis ea ⁊ mutabuntur
tu aũt idẽ ipe es ⁊ anni tui nõ defici-
ẽt Igitur si ipe idem ipe ⁊ mutari ex
nulla ꝑte p̄t: ꝑticipando eiꝰ diuinita
tem erimꝰ ⁊ nos imortales in vitam
eternã Et h̄ nobis pignꝰ datuꝫ est de
filio dei qd̄ iam dixi sanctitati vestre
vt añq̄m efficeremur ꝑticipes imoꝛ
talitatis ipius fieret ipe prius parti-
ceps mortalitatꝭ nostre Sicut ãt ille
mortalis nõ de sua sb̄a sed de nrã: sic
nos imortales non de nrã sb̄a sed de
ipiꝰ Participes ergo erimus nemo
dubitet scriptura h̄ dixit Et cuiꝰ rei ꝑ
ticipes erimus q̄si ꝑtes sint apud de
um aut ꝑ ꝑtes diuidatur deꝰ: Quis
ergo explicat quõ sint ꝑticipes vniꝰ
simplicis multi: Nõ ergo exigatꝭ qd̄
apte dici nõ posse puto qꝛ videtis: sꝫ
redite ad remediũ saluatoris conte-
rite coꝛ confringatur animi duricia.
conteratur animi pertinacia: accuse
tur in malo renascatur in bono Diri
get ipe alligabit fracturã consolida-
bit sanitatem: ⁊ non erunt iã impos-
sibilia nobꝰ q̄ mõ impossibilia sꝫ Bo-

num est enim quis;vt cõfiteatur in
firmitatem :qui vult ꝑuenire ad diui
nitatem Intelligentie eius nõ est nu
merus Ideo q̇d debeas facere in dif
ficultate intelligendi oñdit tibi q̄ cõ-
sequenter dicit S vscipiens man-
suetos dñs Verbi gracia nõ intelli-
gis.parũ intelligis.nõ seq̄ris.honora
scripturam dei honora v̂bum dei eci
am nõ aptum differ pietate intelligẽ
ciam Noli ꝓteruus eẽ accusare aut
obscuritatẽ aut q̄si ꝑuersitatẽ scrip-
ture Peruersum hic nichil ẽ.obscurũ
aũt aliquid ẽ: nõ vt tibi negetur sʒ vt
exerceat accepturũ Ergo qñ obscuꝝ
est. medicus illud fecit vt pulses Vo
luit vt exercereris in pulsando :volu
it vt pulsanti apiret Pulsando exer-
ceberis exercitatus latior efficieris:
latior fact⁹ capies qḋ donatur Ergo
noli indignari qḋ clausum est Mitis
esto mansuetus esto noli recalcitra-
re adu̇sus obscura ꝛ dicere meli⁹ di-
ceretur si sic diceretur Qñ em̄ potes
tu sic dicere aut iudicare quõ dici ex-
pediat? Sic dictum ẽ quomodo dici
debuit nõ corrigat eger medicamen
ta sua Nouit ea medic⁹ modificare
ei crede qui te curat Iõ quid sequit᷑?
Suscipiens mãsuetos dñs Noli er
go resistere adu̇sus clausa dei :man-
suetus esto vt suscipiat te Si ãt resis
tis audi quid seq̇tur H vmiliãs ãt
pccõres vsq̧ ad terram Multa gña
sunt pccõrum Humilians aũt pccõ-
res vsq̧ ad terram Quos pccõres ṅ
contrarios mansuetis? Ex eo quip-
pe qḋ ait suscipiens mansuetos do-
minus hũilians aũt pccõres vsq̧ ad
terram :speciẽ quãdam pccõrũ ex p̄-
dicta mansuetudine voluit intelligi.
Pccõres g̊ h̉ loco imites ꝛ eos q̇ mã
sueti nõ sunt intelligim⁹ Quare hu-
miliat vsq̧ ad terrã? Rep̄hendunt in
telligibilia :terrena sensuri sunt Hoc
facit hõibus qui voluerũt irridere le
gem añq̄m nossent :nõ fuerunt man
sueti Intelligat caritas v̄rã extitit q̄-
dam ꝑditissima secta manicheorum
acceptas lr̄ãs ꝛ lcãs irrisit Rep̄hen-
dere voluit qḋ non intelligebat ꝛ ex
agitando ꝛ reprehendendo nõ intel
lecta multos illaq̄auit Sed humilia
ti sunt q̇ h̉ facere voluerunt vsq̧ ad t̉
ram :non sunt ꝑmissi intelligere celes
tia.terrena sapuerũt Quicq̇d audis i
fabulis ipoꝝ nõ ṅ blasphemia est: et
q̄dã figmenta ymaginũ corꝑaliũ Qñ
quidẽ volentes intelligere deuʒ vsq̧
ad lucꝫ isti⁹ visibil̉ cogitatoẽm vene
runt.vltra ire nõ potuerũt:ꝛ tales cã
pos lucꝫ fecerũt in regno dei q̄lem vi
derũt hũc solem q̄si fructũ lucꝫ illius
Totũ ãt hoc qḋ ꝑ terrã carnis tangi
tur t̉ra ẽ deo Habem⁹ em̄ vñ videa-
mus vñ audiam⁹ vñ odorem⁹ vnde
gustem⁹ vñ tãgam⁹ Caro ista ꝑ q̇n-
q̧ nũcios quosdã quos appellamus
sensus ꝑcipit nõ nisi corꝑalia intelli-
gibilia v̂o ꝛ sp̄ũalia mẽte capiuntur
Qꝛ g̊ illi obscuritatẽ scripturarũ irri
serũt q̄ ꝓpterea clausa erat vt pulsan
tes exercerent᷑ nõ vt ꝑuulis negarẽ
tur humiliati sunt vsq̧ ad terrã vt co
gitare ampli⁹ nõ possint q̧ qḋ ꝑ t̉rã
ꝑcipitur Per terrã q̇d dico? Per car
nem Caro em̄ ista t̉ra est ꝛ de t̉ra fcã
est Quicq̇d ꝑ ocl̉os capis ad terrã ꝑ
tinet q̇cq̇d ꝑ aures q̇cq̇d ꝑ olfactũ q̇c
q̇d ꝑ gustũ q̇cquid ꝑ tactũ ad t̉rã ꝑti
net qꝛ per terrã ꝑcipitur Illi g̊ ñ va-
lebãt intelligere intelligẽtiã cui⁹ nõ ẽ
numer⁹ qꝛ intelligẽtie ei⁹ nõ ẽ nume
rus rep̄hendẽtes scripturas misticꝫ
q̇busdã rebꝫ salubriter tegẽtes intelli
gentiã vt ꝑuuli exerceãt᷑ ꝛ ipa repre
hensione imites facti qḋ contrariũ ẽ
mansuetis humiliati sunt vsq̧ ad ter

ram vt incorpalē dñm sentire ñ pos
sent ⁊ quicq̄d de deo cogitarent non
nisi corpaliter cogitarent Humiliās
ergo est deus pccōres vsq; ad terrā.
Quid ergo debem⁹ facere nos si no
lumus humiliari vsq; ad terrā: Quia
magnū est pficere vsq; ad intelligi-
bilia magnū est pficere vsq; ad spiri
tualia. magnū eo puenire cor vt no-
uerit eē aliquid qd̄ non per locum ex
tendatur nec per tpa varietur Qua-
lis est enim spēs sapientie: Quis il-
lam cogitet: Longa est q̄drata ē ro-
tunda est modo hic et modo ibi est:
Cogitat sapiām nescio q̄s in oriente
cogitat illam ali⁹ in occidente. si bñ il
lam cogitant in tanta locoꝝ diūsita-
te positi. ambob; presto est Quid est
hoc: Quis illud capit: Istā substan-
tiam istā quādam diuinā incōmuta-
bilem q; naturā quis capit: Noli fes
tinare: poteris cape Audi quid seq̄-
tur Incipite dño in ↄfessione Hic
incipe si vis peruenire ad intelligen-
tiam pspicuam vitatis Si vis a via
fidei perduci ad possessionē speciei in
cipe in cōfessione Te prius accusa te
accusato deum lauda Inuoca quem
nōdum nosti vt veniat ⁊ sciatur. non
vt ipe venias sed vt te ad se perducat
Quomō ipe venit vñ nūq̄m discedit:
Ipa est eñ perfectio sapiētie: vbiq;
est. ⁊ longe est a malis qui vbiq; sunt
Rogo vos a quib; lōge est qd̄ vbiq;
est: Ubi putatis. nisi q̄ iacent in dissi
militudine sua exterminātes in se si-
militudinem dei: Dissimiles facti re-
cesserunt: reformati redeant Vñ in-
quit reformabūtur: Incipite dño in
cōfessione Post cōfessionem q̄d seq̄-
tur: Bona opa Psallite dō nrō in
cythara Quid est in cythara: Dō iā
exposui sicut illō in psalterio psalm⁹
sic ⁊ cythara nō solum voce sed ope

Psallite deo nostro in cythara Ecce
cōfitemini opamini opa miē psalli-
te deo nrō Cui dō nostro: Qui co
opit celum nubib; Quid coopit celū
nubib;: Qui cōtegit scripturam figu
ris et sacramentis Ille qui humiliat
pccōres vsq; ad terram ille q suscipit
māsuetos coopit celu; nubib; Et q̄s
videat celū qd̄ cooptum est nubib;:
Noli timere: Audi quid seq̄tur Qui
coopit celum nubibus Qui parat
terre pluuiam Qui coopit celum nu
bibus Expauisti q̄ non vides celum
cū plueris fructificabis ⁊ serenū vi-
debis Coopit celū nubib;. qui parat
t̄re pluuiā forte h̄ fecit dñs nr̄ Nisi ei
haberemus occasionem obscuritat;
scripturarū ista vobis nō dicerem⁹
quib; gaudet; Hec ergo pluuia for-
tasse ē ad quā gaudetis Exprimi vo-
bis per linguam nrām nō posset: nisi
deus nubib; figurarū celū scriptura
rum coopiret Ad h̄ ergo ille coopit
celu; nubib; vt paret terre pluuiam:
Ad hoc obscura esse voluit dicta p-
phetarum: vt haberent postea serui
dei qd̄ interp̄tando influerent super
aures ⁊ corda hōim excipientium de
nubib; celi saginā leticie spūalis Qui
coopit celū nubib; q parat terre plu
uiā Qui exoriri facit in mōtib; fe-
nū ⁊ herbā seruituti hōi; Ecce frcūs
pluuie q exoriri inq̄t facit i mōtib⁹ fe
nū Nūq̄d ñ ⁊ in t̄ra hūili: S; qd̄ mḡ-
num ē in mōtib;: Mōtes dicit excel
sos seculi aliq̄ magna dignitate p̄di-
tos h̄ loco mōtes accipe ⁊ nō ē mirū
q̄ duo minuta misit nescio q̄ vidua i
gazophilaciū terra attulit fenū terra
hūilis ⁊ mōs attulit zacheus ille ma
ior publicanoꝝ Hoc eñ erat mirabi
lius q̄ mōs attulit fenū Quāto ela-
ti sunt hoīēs tāto auari sunt et q̄nto
in h̄ sclo maiores tāto pl⁹ amāt diui

cias suas Unde ille tristis abcessit q̄
consiliū vite eterne petebat a domi-
no ⁊ appellauit eum magistrū bonū
dicens quid faciā vt vitam eternā ha
beam: Et ille Serua mandata Que:
Et dixit mandata legis Hec omnia
feci a iuuentute mea Unū inquit tibi
deest vis eē ꝑfectus vade vende om
nia tua que habes ⁊ da pauperibꝫ et
habebis thesaurum in celo ⁊ veni se
q̄re me Quia dixit dn̄s ecce mōs es
accipe pluuiam ⁊ da fenum Quid ei
daturus es: Nōne fenū: Etenim is-
ta omnia q̄ eccl'e ad necessitates serui
entium deo dantur a diuitibꝫ quid sit̄
nisi fenum: Carnalia em̄ sunt ⁊ ad tē
pus apparētia sed non inde aliquid
carnale cōquiritur de rebꝫ visibilibꝫ
quid emas attende Ap̄l's enim ait os
tendens fenū eē illud si nos vob̄ spi
ritualia seminauimꝰ magnum est si
carnalia vestra metamꝰ: Et audi qꝛ
carnalia fenū sunt: omnis caro fenū
⁊ ōnis claritas hōis vt flos feni Er-
go ille tristis abcessit ⁊ ait dn̄s q̄ȝ dif
ficile diues intrat in regnū celorum.
Hoc ergo magnū qꝛ exoriri facit in
mōtibus fenū Et quomō exoriri fa-
cit in montibꝫ fenum. si diues ille au
dito ꝙ res suas deberet dare paupe
ribus tristꝫ abcessit: Quō postea res
pondit ap̄l's contristatis: q̄ homini
bus impossibilia sunt dō facilia sunt
Ergo ille exoriri facit in mōtibꝫ fenū
cui ōnia facilia sunt Nam nichil esset
sterilius durissimis mōtibꝫ Pluit il-
le qui facit oriri in mōtibꝫ fenū ⁊ her
bam seruituti hōiꝫ Cui seruituti: Ip
sum paulū attende Nos āt inq̄t ser-
uos vestros ꝑ ih̄ꝫ xp̄m Qui dicebat
si nos vob̄ spiritualia seiāuimꝰ mag
num ē si vr̄ā carnalia metamꝰ seruuꝫ
se dixit Seruimꝰ em̄ vobis fr̄es Ne
mo se nostrū dicat q̄si maiorē vobis

eē Erimꝰ maiores si fuerimꝰ humili
ores Quicūq; vult eē maior vr̄i dm̄
sentētia ē erit vr̄ seruus Ergo exoriri
facit in mōtibꝫ fenū ⁊ herbā seruitu-
ti hōim Paulus quidē ap̄l's manibꝫ
suis viuens ip̄m fenū montiū noluit
accipe noluit indigere: sed tn̄ mōtes
dabāt fenū Non qꝛ ille noluit accipe
ꝓpterea montes dare nō deberēt vt
steriles remanerent Debetur pluuie
fructus. debetur seruo cibꝫ sicut dn̄s
ait: māducate q̄ ab ip̄is sit̄ Et ne puta
rent aliq̄d de suo donaē dignꝰ ē inq̄t
opariꝰ m̄cede sua Itaq; fr̄es qm̄ cō
tigit iā ex ista occasiōē aliq̄d loq̄ vob̄
maxiē qꝛ loq̄m̄ talia nos nō q̄rentes
a vobis ⁊ iō liberiꝰ dicimꝰ ⁊ si q̄rere
mus frc̄m vr̄m q̄reremꝰ ⁊ nō vr̄ās o
pes sꝫ vr̄ām iusticiā tn̄ āmoneo bre-
uiter qm̄ iā m̄lta diximꝰ ⁊ aliq̄n ser-
mo finiendꝰ ē: si vultꝫ nō eē steriles
vt reddatꝫ ꝓ pluuia fecūditatem ne
dāpnetur postea sterilitas vr̄ā Mi-
nat' em̄ deꝰ t̄re sterili et spinose ignē
sicut fructuose horreū parat. efficite
vt vos ip̄os exigatꝫ efficimini exacto
res vestri Xp̄s tacitꝰ exigit ⁊ maior
ē vox tacentꝫ qꝛ in euāgelio nō tacet.
Nō em̄ ꝟe tacet cū dicit: facite vobis
amicos de māmona iniq̄tatis. vt et
ip̄i recipiāt vos in et̄na tabernacula
Nō tacet ip̄e audite vocē eꝰ Neō ei
vos p̄t exigē n̄ forte exactiōē opꝰ est
vt q̄ vobis in euāgelio seruiūt petāt
a vobis Si ad h̄ ventū fuerit vt pe-
tant videte ne qd̄ vos a deo petistis
frustra petatꝫ Ergo estote exactoēs
vr̄i ne aliq̄d illi q̄ in euāgelio seruiunt
vobis nō dico petē cogātur nā forte
nec coacti petent: sꝫ ne silētio vos ar
guant Un̄ scriptū ē. btūs q̄ intelligit
suꝑ egenū ⁊ pauꝑem Cū dicit qui in
telligit suꝑ egenum ⁊ pauperem: nō
exspectat vt petat Intelligite suꝑ illū

Alius te querit indigēs: alium tu debes querere indigentē Utrumq̀ꝫ dictum ē fratres mei ⁊ omni petenti te da modo lectū ē: ⁊ in alio loco scriptura dicit. sudet elemosina in manu tua quousq̀ꝫ inuenias iustum cui eā tradas Alius est qui te querit. alium tu debes querere: nec eum qui te q̄rit relinquas inanem omni em̄ petēti te da Sed ali⁹ est quē tu debes q̄rere sudet elemosina in manu tua q̄usq̀ꝫ inuenias iustū cui des Nūquā hoc facietis nisi aliq̄d de rebꝫ vestris sepositū habueritis q̄d cuiq̀ꝫ placet ꝓ necessitate rei familiaris sue tanq̀ꝫ debitum quasi fisco reddendū Si nō habet rēpublicam suā xp̄us non habet fiscū suum Fiscus em̄ scitis quid sit Fiscus em̄ saccus est: vn̄ ⁊ fiscella ⁊ fiscine dicūtur Ne putetis q̄ aliquis draco ē fiscus: q̄ cū timore auditur exactor fisci Fiscus sacc⁹ ē publicus Ipm habebat dn̄s hic in terra quando loculos habebat ⁊ ipi loculi iude erant cōmissi Judam traditorē patiebatur dn̄s ⁊ furem. ⁊ in ipo ostendens vbiq̀ꝫ pacientiā suam tn̄ illi qui cōferebant in loculos domini cōferebant n̄ forte putatis q̄ dn̄s ibat ⁊ petebat aut indigebat cui āgeli seruiebant: qui de quinq̀ꝫ panibꝫ tot milia hōim pauit Quare ergo egere voluit nisi vt daret exemplū mōtibꝫ vt parerent fenū ne contra pluuiā sterilitatem redderent? Precidite ergo aliquid ⁊ deputate aliquid fixum vel ex annuis fructibus vl' ex cotidianis questibus vestris Nam quasi diuino videris dare: ⁊ necesse est vt trepidet manus tua quando illam porrigis ad id quod non debueras Exime aliquam ꝑtem reddituum tuorū Decimas vis: decimas exime q̄mq̄m parum sit Dictum est enim quia pharisei decimas dabāt ieiuno bis in sabbato decimas do ōim que possideo ⁊ quod ait dominus nisi habūdauerit iusticia vestra plus q̀ꝫ scribarū ⁊ phariseorum non intrabitis in regnū celorum Et ille super quē debet habundare iusticia tua decimas dat: tu aūt nec milliesimam das Quomō em̄ superabis cui nō equaris? Qui coopit celum nubibus qui parat terre pluuiam qui exoriri facit in montibꝫ fenum: ⁊ herbam seruituti hominum

Et dat pecoribus escam ipsorum Pecora ista dicit greges Non fraudet deus gregem suum esca sua per homines quorum seruituti herbam fecit exoriri Unde dicit apostolus q̄s pascit gregem ⁊ de lacte gregis non ꝑcipit? Qui dat pecoribꝫ escam ipsorum Et pullis coruorum qui inuocant eū Hoc forte putabim⁹ q̄ corui deū inuocāt vt det illis escā? Ne h̄ cogitetꝫ irrationabilē aiām inuocaē deū Nō nouit inuocaē deū n̄ sola rōnalis In figura accipite dcm̄ nec putetꝫ sic' ipi q̄dā dicūt ⁊uolui aiās huānas ad pecora: ad canes ad porcos ad coruos Hoc a cordibꝫ vrīs excludite ⁊ a fide vrā Aiā humana fcā ē ad ymaginē dei: nō dabit ymaginē suā cani ⁊ porco Quid est ḡ ⁊ pullis coruorꝫ qui inuocant eū? Qui sunt pulli coruorꝫ? Israhelite se solos iustos dicebant q̄ legē accepant: ceteros oēs ōniū gentiū hoiēs pccōres dicebant Et vē ōnes gentes in pccō in ydolatria in adoratoē lapidū atq̀ꝫ lignorū erāt. sꝫ nūquid sic remāserunt? Et q̄d ipi? Et si non n̄ corui p̄rēs nr̄i tn̄ pulli coruorꝫ nos ipi inuocam⁹ deū Dat pecoribꝫ escā iporꝫ: ⁊ pullis coruorꝫ q̄ inuocāt eū Ipi sūt pulli coruorꝫ q̄bꝫ dicit petrus quia non corruptibili argento vel auro redēpti estꝫ de sup̄uacua

vestra cõsuetudine a parentibus ves
tris tradita Proficientes enim pul-
li coruorum qui simulachra colere vi
debantur ꝑntum suoꝝ conuersi sunt
ad deum ⁊ audis modo pullum cor-
ui inuocantem vnum deum Quid er
go: Dimisisti parentem tuum: Dicis
pullo corui Dimisi plane Ille em̄ cor
uus non inuocans deum: ego pullꝰ
corui inuoco deum Et pullis coruo
rum qui inuocant eum Non in po
tentatu equi voluntatē habebit Po
tentatus equi est sup̄bia Videtur em̄
equus veluti ad suggestum hominis
accõmodatꝰ vt altior incedat Et re-
uera est in eo ceruix indicās quādaꝫ
superbiā Non se extollant hoīēs in
suis dignitatibus nō se sublimes pu
tent honoribꝫ: caueāt ne ī equo indo
mito p̄cipitentur Vide enim quid dic
tum est in alio psalmo hij in curribus
⁊ hij in equis nos aūt in nomine do-
mini dei nostri magnificabimur hoc
est illi in honoribꝫ tp̄alibꝫ nos in no-
mine dn̄i dei nostri magnifciabimur
Propterea illis quid accidit: Videte
quid seq̄tur .illis obligati sunt pedes
⁊ ceciderunt nos aūt surreximus et
erecti sumus Nō in potentatu equi
volūtatem habebūt Nec in taber-
naculis viri bn̄ sentient In taberna-
culis inquit viri Est em̄ tabernaculū
domini ip̄a scā eccā toto orbe diffu-
sa Heretici diuidentes se ab eccl'e ta
bernaculis sibi tabernacula posuer̄t
Nō in ip̄is tabernaculis viri bn̄ sen-
tiet deus Sed pullū coruoꝝ attende
dicentem: elegi abici in domo dī ma
gis q̄ꝫ habitare in tabernacul' pccōꝝ
Etem̄ si alicui bono pio cõfitenti in-
firmitatem suam pullo corui inuocā
ti deum cõtigerit forte in eccā carere
honore tp̄ali. non it extra eccām non
sibi facit extra eccām tabernaculum

in quo nō bn̄ sentiet deꝰ Sed quid di
cit: Elegi abici magꝭ in domo dn̄i. q̄ꝫ
habitare in tabernaculis pccōꝝ Nec
in tabernaculis viri bn̄ sentiet Sꝫ q̄d
adiūgit: Bene sentiet dn̄s in timē
tibꝫ eum ⁊ in hijs q̄ sperant in miā eꝰ
Bn̄ sentiet dn̄s in timentibꝫ eum Sꝫ
nūquid sic timetur deꝰ quō et latro:
Nā ⁊ latro timetur ⁊ bestia timetur
⁊ hō iniustꝰ ⁊ potens timetur m̄ltū
Bene sentiet dn̄s in timentibꝫ eum
Sed quō timētibꝫ: Et in hijs qui spe
rant in miā eius Ecce timuit eum iu
das traditor xp̄i: sed non sperauit in
miā ip̄ius Postea enim penituit euꝫ
ꝙ tradiderit xp̄m ⁊ dixit: peccaui q2
tradidi sanguinem iustū Bn̄ quidem
timuisti sed si sp̄ares in miā eius quē
timuisti Ille desp̄ādo abijt et laq̄o se
suspendit Ergo sic time dn̄m vt spe-
res in miā eius Si times latronem
ab alio speres auxilium ⁊ non ab eo
quē times Si sic times poscis auxi-
lium ab eo quē nō times aduſus euꝫ
quē times Si sic times deū ⁊ ideo ti
mes deum q2 pccōr es a q̊ accepturꝰ
es auxiliū aduſus deū: Quo iturꝰ es
quid facturꝰ: Vis ab illo fugere: Ad
ip̄m fuge Vis fugere ab irato: Fuge
ad placatū Placabis em̄ eum si spe-
res in miā ip̄iꝰ atq̄ꝫ ita de cetero pec
care caueas vt de p̄teritis dep̄cerꝭ vt
tibi dimittātur a dn̄o cui est honor ⁊
imp̄iū cū p̄r̄e ⁊ sp̄ū in scl'a scl'oꝝ
Explicit ps cxlvi. Incipit cxlvij

Meminit caritas vr̄a de psal
mo quē modo cātauimꝰ in
hodiernum diem nos dis-
tulisse sermonē Ip̄e enim erat et die
dominica lectus est ⁊ tractandus ip
se susceptus est Sed quia euangeli-
ca lectione tūc permoti p̄ magnitudi
ne timoris nostri et vestre vtilitatis
imorati sumꝰ in eo ꝙ nobis dominꝰ

diem nouissimū ꝯmendauit. cauto s
ꝗ nos ⁊ vigilantes expectarē voluit
aduentum suū terrens eciā exemplo
ne dāpnaret iudicio. sic futurū dicēs
aduentū filij hōis sicut in diebus noe
mādūcabant bibebant emebant ven
debant nubebant. vxores ducebant
donec introiret noe in archam ⁊ ve-
nit diluuiū ⁊ perdidit omnes Solli-
citi ergo ⁊ magno timore cōcussi. q̇s
enim si credit nō timeat in eo sumus
quātum potuimꝰ immorati: vt de ves
tris moribꝫ vitaq̄ vestra ⁊ ōniū nos
trorum sermo ꝓduceretur. quo pos
simus illū diem nō solū securi expec
tare sed eciā desiderare Si em̄ ama-
mus xp̄m vtiq̄ aduentū eiꝰ desidera
re debemꝰ Peruersum em̄ est ⁊ nes-
cio vtrum verū quē diligis timere ne
veniat: orare adueniat regnū tuū et
timere ne exaudiaris Vn̄ aūt timor?
Quia iudex venturꝰ ē Nūquid iniu
tus nūquid maliuolꝰ nūquid inuidꝰ?
Nūquid postremo ab altero expec-
tās nosse cām tuam ne forte ille quē
instruxisti vel ꝑuaricatione te decipi
at vel minori facultate deficiens in-
nocentie tue bonū vobis demonstra
re mō nō possit? Nichil horū Quis
ergo venturꝰ est iudicare te nisi q̇ ve
nit iudicari ꝓpter te? Nō timeas ac-
cusatorem de quo ip̄e dixit: p̄nceps
huiꝰ mūdi missus est foras Non ti-
meas malū aduocatū ille em̄ tibi mo
do aduocatus est qui tūc iudex futu
rus est Ille erit ⁊ tu ⁊ tua causa: ser-
mo cause tue ⁊ testimoniū ꝯscientie
tue Quisq̄s ergo futurū iudicem ti-
mes p̄ñtem cōscientiam tuam mo-
do corrige Parū ne tibi ē ꝙ preteri-
ta nō requiret? Sine reliquo spacio
tp̄is tunc iudicabit sed cū quāto spa
cio tp̄is mō precipit? Tunc eciā cor-
rigi non licebit modo quis ꝓhibet?
Hoc cū vehementer cōmendaremꝰ
dominico die qꝛ reuera qꝛ prope hoc
solum dicēdum est: nō parū tp̄is ef-
fluxit et coacti sumus hūc psalmum
susceptū ad tractandū in hunc diem
differre Nō ip̄e presto est intenda-
mus in eū: ymmo in deū qui hos ser
mones ꝑ miām suam in spiritu sanc
to dispensare dignatꝰ est: ita vt ipse
nouit expedire infirmitatibꝫ nostris
Quis em̄ eger cōsilium dare medico
audet? Cū legeretur credo aut ōnes
aut multos vestrū aiāduertisse ꝙ ha
beat aliquos versus ad quos apien-
dos pulsandū est maximeq̄ vbi ait q̇
dat niuem velut lanam nebulam ve-
lut cinerem spergit qui mittit cristal
lum suū velut frusta panis in faciem
frigoris eiꝰ quis sustinebit? Hijs em̄
auditis quisq̄s ea accipit ad lr̄am: o
pera quidem diuina cogitauit Quis
em̄ dat niuem nisi deus et q̇s nebulā
spergit nisi deus? Cristallū q̇s durat
nisi ip̄e? Et habent hec tria similitudi
nes cōgruas oppositas Neq̄ enim
dissimilis est lana niui aut cinis nebu
le: aut frusta panis candido nitori ⁊
candori cristali Est enim cristallū spe
cies q̄dam in modū vitri: sꝫ candidū
est Hoc aūt genꝰ traditur ab eis qui
nouerunt vn̄ dubitare nō debemus
qm̄ fidelissima scriptura testimoniū
dicit Traditur em̄ cristallū durata ꝑ
multos ānos ⁊ non resoluta niue cō
gelascere vt resolutio non facilis sit
Niues p̄terite hyemis facile dissol-
uit estas adueniens Nō enim eis ad
cōfirmādam duriciam accessit anno
sitas Vbi autē niues multe ꝑ annos
multos sup̄ inuicem misse fuerint et
copia sua violētiam estatꝫ euicerint.
non estatis vnius sed multarū p̄ser-
tim in hijs terre ꝑtibus id est in aqui
lonia plaga vbi nec estate sol perfer-

vetissimꝰ iuenitur. ipsa diurna ⁊ an
nosa duricia reddit hāc spēm q̄ cris=
tallum dicitur: Intēdat caritas vr̄a
Quid est q̄ cristallum? Nix est gla=
cie durata p̄ multos ānos. ita vt a
sole vel igne facile dissolui nō possit:
Hoc ꝓpterea aliq̄nto diutius expo=
suimꝰ. quia multi ignorāt. nec illi q̄
hoc forte norūt de re quā nouerunt
onerosum debēt habere sermonem
adhibitū nō ꝓpter se sed ꝓpter eos
q̄ nō nouerūt Hec ergo cū audistis
ꝑsonāte lectore. nō dubito vos diu
sa cogitasse. dixisse aliquos ⁊ vex dix
isse. magna opa dn̄i. vn̄ ꝑticula q̄dā
commemorata est ⁊ ipsa terrena ⁊
ꝓpe ōnibus ānis nota quomō nin=
gat deus quomodo nebulam sp̄gat
quomodo etiam cristallum solidet.
alios dixisse sibi. Putas ne sine cau
sa ista in scripturis posita sunt. aut
vere hoc totum habēt quod sonāt?
Nō nobis aliquid īnuit nix ista ⁊ la
na nebula ⁊ cinis cristallus ⁊ pais?
Sed quare sic scriptura loqui volu
it p̄ quedā q̄si caligines similitudim?
Quāto melius aptius loq̄retur?
Quare vel quero vel hesito q̄d sibi il
la v̄ba exigāt? Quare in audiēdo ti
bi laboro? Quare plerumq₃ audito
psalmo indoctus abscedo? Hoc est
quod paulo ante dixi. patere te cu=
rari ita sanādus es: Multū supbꝰ
⁊ p̄ceps est eger. qui ⁊ medicum mo
nere audet etiam homiēm Cōsiliuꝫ
ne audebit dare eger medico? Ubi
homo egrotat ⁊ deus curat. mag=
num pietatis ⁊ sanitatis indiciū est:
Antequam scias quare quid dictuꝫ
sit. crede ita dici debuisse vt dictū est
Hec em̄ pietas faciet te capacem.
vt queras quod dictum est. ⁊ cum q̄
ris inuenias. ⁊ cū inueneris gau=
deas Assit ergo nobis apud domi=
nū deū nostrum iste affectus p̄cū
vestrarꝫ. ⁊ si nō ꝓpt̄ nos certe ꝓpter
vos donare dignetur quod hic ab=
scōditū latet Nō ergo putate vos
quoniam cuiusdam expectaculi ⁊ e=
ditiōis diuine diem p̄misimus ꝑnū
ciatis huis v̄sibus ⁊ nōdum exposi=
tis inuolutas quasdam editoris nr̄i
sarcinas ꝓtulisse Utiq₃ ad hoc inuo
lute ꝓferūtur. vt euolute expectēt᷑.
Uos aūt nō tm̄ intueri sed ⁊ vestiri
ꝑamini Dixeramus aūt ō die domi
nico si meminit caritas vestra qui
affuistis. ipsam euangelicam lectio
nem q̄ nos diutius tenuit vt psalmi
expositio differretur cōgruam lec=
tam fuisse eidem psalmo Hoc tunc
diximus sed ostēdere nō valuimus
q̄a psalmū distulimus Hodie itaq₃
demōstrata est ⁊ ipsa cōgruētia In
euāgelica illa lectione territi sumus
de die nouissimo. terror ille securita
tem ꝑturit Territi em̄ precauemus
p̄cauētes securi erimus Quomodo
em̄ prepostera securitas in terroēs
impellit. ita ordinata sollicitudo se=
curitatem parit. Territi em̄ sumus
ne p̄ntem vitā deficientem volaticā
transitoriam sic amemus q̄si alia nl̄
la sit. Si em̄ alia nulla est. amemus
hāc. Si alia vita nulla est. feliciores
nobis sunt qui ad amphiteatrū ho
die vigilarūt Quid em̄ ait apl̄s? Si
in hac vita tm̄ in xpristo sperātes su
mus. miserabiliōēs sumus ōnibus
hōibꝰ Est q̄ alia vita? Introget quis
q₃ vestrꝫ in fide sua. sed dormit fides.
Merito fluctuas. quia xpristus
dormit in naui Jhesus em̄ dormie=
bat in naui. ⁊ nauis fluctuabat in a
quis ⁊ tempestatibus multis: Fluc
tuabat ergo cor. quando xpristus
dormit: Cristus semper vigilat. q̄d
est ergo xpristꝰ dormit? Fides tua

dormit. quid adhuc dubitatione vt tempestate iactaris? Excita xpristū excita fidem tuam. cōspice oculis fi dei vitam futuram ꝓpter quam cre didisti. ꝓpter quam signo eius sig- naris. q ꝓpterea duxit hanc vitam. vt tibi ostēderet q̄ꝫ sit cōtempnēda quam diligebas. ꝛ q̄ꝫ sit sperāda quā nō credebas? Si ḡ fidem excitaue- ris. ꝛ oculos eius in nouissima mise ris. futuꝝ q̄ꝫ seculum in quo gaude bimus post alterum domini aduen tum post iudicium ꝑactuꝫ post tra ditum iustis regnum celorum. si il- lam vitam cogitaueris ꝛ illius vite negocium ociosum de quo sepe lo- cuti sumus karissimi. nō fluctuabit negocium nostrum. ociosum nego cium plenū solius dulcedinis. nulla interpellāte molestia nulla fatigati one sauciatum. nulla nube ꝑturba- tum Negocium nostrum quid erit? Laudare deum. amare ꝛ laudare. laudare in amore. amare in laudib⁹ Beati qui habitāt in domo tua. in secula seculorum laudabūt te Quaȇ nisi quia in secula seculorum ama- būt te? Quare. nisi quia in secula se- culorum videbūt te? Hoc ergo frēs mei quale expectaculum erit in visi one dei? Vidēt homiēs venatorem ꝛ delectātur. ve miseris si nō se cor- rexerint Qui em̄ vidēt venatorem ꝛ delectātur. videbūt saluatorem ꝛ cō tristabūtur Quid illis miserius qui bus saluator saluti nō erit? Nō ergo mirū. quia illis quibus voluptati ē homo pugnās nō erit saluti deus li berans: Nos autem fratres si nos in eius membris meminimus. si cō cupiscimus si ꝑseueramus. videbi- mus ꝛ gaudebim⁹: Erit illa ciuitas purgatis omnibus ciuibus suis. nullo admixto sedicioso aut turbu- lento: Inimicus ille qui modo inui det ne ad illam patriam veniamus. ille cuiquam insidiari non poterit. quia nec esse ibi ꝑmittitur: Si enim modo excluditur de corde credenti um. quomodo excludetur de ciuita te viuentium? Quid erit frēs. quid erit rogo vos esse in illa ciuitate. de qua loqui tantum gaudium est? Huic future vite corda preparare debemus. quisquis ei cor prépara- uerit. totam istam contempnit. con tempta ista securum facit expectaȇ diem de quo expectando dominus terruit Cum ergo psalmus iste di- cat nobis ꝛ cātet de illa vita futura. euangelium autem terruerit de pre senti. psalmus facit amorem future euangelium facit timorem presentiꝫ nec de futura delectatione tacetur i litteris noui testamenti. ꝛ multo ma gis in eis. vbi nō tā q̄ꝫ inuolucris q- busdam proferuntur illa que intelli genda sunt. sed ibi videntur aperta vt hic intelligantur obscura: Cum ergo dicit nobis euangelium obser uate diem nouissimū vēturꝫ. diem aduentus filij hominis. quia illos male inuēturus est. quomodo secu ri sunt? Securi sunt em̄ in volupta- tibus seculi. cū deberēt esse securi domitis cupiditatibus seculi. Iam vtiq̄ꝫ illi vite nos ꝑparauit apl's in verbis que tūc etiam commemora ui. de cetero fratres tempus breue est. reliquum est vt qui habēt vroȇs tā q̄ꝫ nō habentes sint. ꝛ qui emūt tā q̄ꝫ nō ementes. ꝛ qui gaudēt tā q̄ꝫ nō gaudētes ꝛ q flent tā q̄ꝫ nō flētes. ꝛ q vtūtur hoc mūdo tā q̄ꝫ nō vtētes sint preterit em̄ figura huius mūdi. vo lo vos sine sollicitudine esse: Qui gaudium totum suum totam q̄ꝫ fe licitatem suam constituit in manou

cãdo bibẽdo vxorem ducẽdo emen
do vendẽdo vtẽdo mũdo isto. sine
sollicitudine est talis Sed pter ar-
cham ve illi a diluuio Quisquis aũt
siue manducat siue bibit siue aliud
quid agit omnia in glãm dei facit. ⁊
si aliqua tristicia est de rebus sclari
bus sic flet vt intus in spe gaudeat
⁊ si aliqua leticia est in rebus sclari-
bus sic gaudet vt intus spũaliter ti-
meat. nec donet se corrumpendum
felicitati. nec cedat aduersitati fran
gendum. hoc est em̃ flere tãq̃ non
flentem. ⁊ gaudere tãq̃ nõ gauden
tem. quisquis ⁊ si habet vxorem. ei⁹
infirmitati compatiẽs reddit nõ ex
igit debitum. aut si ꝓpter ꝓpriam in
firmitatem ducit vxorem plangens
pocius q̃a sine vxore esse nõ potuit.
q̃ gaudens quia duxit: quisquis vẽ-
dit quod nouit q̃a ⁊ si manẽt beatuꝫ
nõ facẽt. q̃squis quod emit nouit q̃
trãsiet. ⁊ de hĳs õnibus ⁊ si habun-
dãtibus ⁊ si circumfluẽtibus nõ pre
sumit. facitq̃ ex eo quod hẽt miãm
cũ eo qui nõ habet. vt ⁊ ipse accipiat
ab illo qui õnia habet. quisquis talis
est. securus expectet diem nouissi-
mũ quia nõ est pter archam. iam int
ligna iputribilia computatur ex qui
bus archa fabricatur Non ergo ti-
meat vẽturum dñm sed speret ⁊ de
sideret. nõ em̃ veniet illi ad inferen
das penas sed ad finiẽdas molesti-
as Hoc aũt sit desideriũ illi⁹ ciuita
tis Quod ergo monuit euãgelium
implet ei⁹ ciuitatis desiderio qd ps
cãtat. ita cõgruit euãgeliũ huic cãti
co. ⁊ quã ciuitatẽ psalmus iste cãtat
audiam⁹ Audiam⁹ ⁊ cãtem⁹ gaudiũ
nr̃m. cũ h̃ audim⁹ cãticũ dei nostri ẽ
Nõ em̃ tm̃ cãtamus q̃n voce ⁊ labi
is sonam⁹ canticum. est et canticũ
intus. quia sunt ⁊ aures cuiusdam
intus Voce cãtamus vt nos excite
mus. corde cãtamus vt illi placea-
mus: Aggei ⁊ zacharie psalmus d̃:
Aggeus ⁊ zacharias ꝓphete fuerũt
Erãt aũt ꝓphete isti iam in captiui-
tate ihr̃lm illius. que in terra porta
uit vmbrã cuiusdam celestis In illi⁹
ergo ciuitatis captitate cũ essent in
babilonia. ꝓphetauerũt ciuitatẽ no
uam ex repatione veteris liberato
pp̃lo a captiuitate: Agnoscimus et
istam captiuitatẽ. si vere agnosci-
m⁹ nostram peregrinationem. In
hoc em̃ mũdo in hĳs tribulatiõibus
seculi in hac turba multiplici scãda-
lorum quodãmõ in captitate gemi
mus. ſꝫ erigimur. p̃nũciatur ciuitas
nrã noua equalis futũa. nã et post
istorum ꝓphetationem ⁊ visibiliter
cõtigit vt totum explicaretur quod
ad psoluẽdam ymaginem ptinebat
Repata ẽ ihr̃lm p⁹ septuagita ãnos
captitat̃ Sic ihẽmias ꝓphã p⁹ sep-
tuagita ãnos septeãrio illo numẽo
oẽꝫ volubilitatem huius tpis signat
Septenario em̃ numero voluunt
dies. hĳ sicut nostis idem abeunt. i
dem redeũt Post septuagita egro
ãnos cum ꝓphetat iheremias repa
ri ciuitatem ihr̃lm. factum est vt et
ibi significaretur ymago futurorũ:
Significatũ est nobis post õnem
istam volubilitatem tpis que septe
nario numero voluitur. futuram il
lam ciuitatem nostram iam in eter
nitate in vno die In illa quippe ha-
bitatione tempus non voluitur. q̃a
habitatoribus non labitur: Hoc cũ
viderent in spiritu prophete. vide-
bant illam dicebant de ista: Sed h̃
dicebant de ista que in illam duce-
rent. ⁊ illa omnia que fiebant secũ-

dum tempus. secundum corꝑales
motiões scđm actus hoim signa e-
rant ⁊ prenũciatioẽs futurorum:
Audiamus iam cãtari ciuitatem il-
lam. ⁊ erigamur ad eam: Multũ ei
nobis eã cõmẽdat spũs dei. infun-
dẽs nobis amorem illiꝰ vt ei suspire
mus ⁊ in ꝑegriãtiõe ingemiscamꝰ ⁊
ad illã venire desideremus. Amemꝰ
illã. ⁊ ipm amare ãbulaꝛe ẽ Ecce ame
mꝰ illã ex ore scõ ⁊ ex ore ꝓphetico ⁊
dei spũ dicẽtis:

Psalmus:

Collauda ihꝛl'm dñm In cap
titate adhuc cõstituti. vidẽt
illos greges ymmo vnũ gregẽ oim
ciuiũ vndiqꝫ collectorũ ad illã citatẽ
Vidẽt gaudiũ masse post trituras:
post ventilationẽ iã misse in horreũ
nichil timẽtis nichil laboris ⁊ moles
tie patiẽtis. ⁊ adhuc hic positi ⁊ ĩ ip
sa cõtritiõe. cõuersantes ꝑmittunt
gaudiũ spei ⁊ ãhelãt in illã q̃si cõiun
gẽtes corda sua ãgelis dei. ⁊ futuro
illo ꝑplo secũ in gaudio ꝑmãsuro:
Collauda ihꝛl'm dñm: Quid em̃ fac
tura es o ihꝛl'm: Trãsit certe ⁊ labor
⁊ gemitus. q̇d factura es: Aratura.
semiãtura. nouellatura. nauigatura
es. negociatura es: Quid factũa es:
An in illis opibus q̃uis bonis ⁊ de
miã veniẽtibꝰ exerceri te adhuc op-
tet: Cõsidera numerꝝ tuũ. cõsidera
vndiqꝫ societatẽ tuã Vide vtrꝝ aliqs
esuriat. cui porrigas panẽ: Vide si
aliqs sitiat. cui des calicẽ aq̄ frigide.
Vide vtrꝝ aliqs mõ apᵗ te ꝑegrinꝰ ẽ.
quem hospicio recipias: Vide vtrũ
aliqs sit eger quẽ visites Vide vtrꝝ a
liqs litigẽt quẽ cõcordes. Vide vtrũ
aliqs moriatᷣ quẽ sepelias: Quid g̊
factura es: Collauda ihꝛl'm dñm Ec
ce h̊ ẽ negociũ tuũ Sicꝫ solet in tytu
lis scribi vtẽ felix. collauda ihꝛl'ꝫ dñꝫ
Estote ihꝛl'm. memẽtote de q̇bꝰ dic
tũ ẽ. dñe in citate tua ymagiẽm ipo
rum ad nichilũ rediges Hÿ sᷝ q̇ mõ
gaudẽt talibꝰ põpis. inter illos sunt
q̇ ꝓpterea hodie venerũt q̇a munus
est. Cui munus est. cui dãpnũ: Aut
vnde munus. aut vñ dãpnũ: Non
em̃ illi tm̃ q̇ talia edũt dãpno feriũtᷣ
sed maiori dampno ꝑcutiẽtur q̇ ta-
lia libẽt intuẽtᷣ Illorꝝ archa auro exi
nanitur. istorꝝ pectus iusticie diuici
is expoliatur: Plãgũt pleriqꝫ edito
res vẽdẽtes villas suas. quõ debẽt
plãgere pccõres ꝑdẽtes aĩãs suas:
Ita ne ad h̊ clamauit dñs dñico die
vigilate. vt hodie sic vigilaẽtur: Ob
secro vos o ciues ihꝛl'm. adiuro vos
ꝑ pacem ihꝛl'm. ꝑ redemptorem. ꝑ
structorem. ꝑ rectorem ihꝛl'm. vt cõ
uertatis ꝓ illis ꝑces ad dñm: Vide
ant sentiant quia nugãtur. ⁊ multi ĩ
tenti in illa spectacula que illis pla-
cent. aliquando ⁊ se spectent. sibiqꝫ
displiceant: In multis em̃ iam fac-
tum gaudemus. ⁊ aliquando nos q̊
qꝫ ibi sedimꝰ ⁊ insaniuimꝰ. Et q̃mlᵗ
tos putamꝰ ibi nũc sedẽ. futuros ñ
solum xpristianos sed etiam episco
pos: Ex ꝑteritis futura cõicimus.
ex hÿs q̄ iam facta sunt q̄ deꝰ factu-
rus est prenũciamus: Vigilẽt ꝑces
vestre. nõ gratis gemitis frẽs. Pꝛe-
sus illi q̇ euaserũt deꝑcãtes ꝓ hÿs q̇
ꝑiclitãtur q̇ ⁊ ipsi fuerũt in numero
ꝑiclitãtium exaudiũtur. ⁊ abstrahet
deus a captitate babiloie plebẽ suã.
redimet õnino ⁊ eruet. ⁊ ꝑficietᷣ nu
merꝰ scõꝝ gestãtiũ ymagiẽm dei.
Nõ ibi erũt quorꝝ ymagiẽm deꝰ ĩ ci
uitate sua spnet ⁊ ad nichilũ rediget.
quia ⁊ ipsi in captiuitate sua h̊ ẽ ba-
bilonia ymagiẽm eiꝰ ad nichilum re

degerũt: Erit ille ppl's laudãs dñm
quẽ pͥuidet mõ spũs ꝓphetie. ⁊ dicit
vt exultemus in spe ⁊ desideremus
ipãm rem: Collauda ihꝛl'm dñm:
Lauda deũ tuũ i syon: Collauda
quia ex multis cõstas. lauda q̃a vnũ
facta es: Multi inq̃t apl's vnũ su-
mus in xpristo ihesu. Quo g̃ m̃ltos
laudamus quo vnũ laudamus. idẽ
multi q̃ vnũ. q̃a ille in quo vnũ semꝑ
vnus. Quare inq̃t hec ihꝛl'm collau
do dñm. ⁊ laudo deũ meum syon:
Que syon ipsa ihꝛl'm. diuersis cauß
duo noĩa. Ihꝛl'm dicta est visio pa-
cis. syon dicta est speculatio: Vide
te si aliud sonãt ista nomiã nisi spec
tacula. ne putẽt gẽtes se habẽ spec-
tacula. ⁊ nos nõ hrẽ: Aliq̃n dimisso
theatro aut amphiteatꝰ cũ ceperit
ex illa cauea euomi turba pditorum
aliq̃n tenentes in animo fantasias
vanitatis sue. ⁊ memoriam suã pas-
cẽtes rebus nõ solum inutilibus ꝫ
⁊ pniciosis. gaudẽtes in eis tꝗ̃ i dul
cibus sed pestiferis. vidẽt plerũq̃ꝫ
vt fit transire seruos dei cognoscũt
ipso habitu vel vestis vel capitis vl'
frõte notos hñt. ⁊ dicũt aput semet
ipsos ⁊ secum. o miseros istos. q̃d ꝑ
dũt: Fr̃es rogemꝰ dñm ꝓ beniuolẽ
tia ipsoꝝ. q̃a bonũ illi putãt: Bene
nobis volũt. sed q̃ diligit iiq̃tatem o
dit aiãm suã Si odit aiãm suã. quõ
amabit aiãm meã: Tñ ipsa puersa
⁊ inanis ⁊ vana beniuolẽtia dicẽda
est. dolẽt nos pdere q̃d amant. oꝛe
mus ne pdãt q̃d amamus. Videte q̃
lem ihꝛl'm exhoꝛtetur ad laudem. vl'
potius pñtiam laudaturam: Nõ ei
illiꝰ ciuitatis laudes tũc cum videbi
mus ⁊ amabimus ⁊ laudabimꝰ vo
ce ꝓphetica exhoꝛtãde sunt ⁊ excitã
de sunt. sed ꝓpterea modo dicũt ꝫ

ꝓphete vtpote q̃tũ pñti i hac carne
cõstituti futũa gaudia beatoꝝ eruc
tãtes in aures nostras vt excitent
amoꝛem illius ciuitatis. ferueamus
desiderio. nõ simus spũ pigri: Sed
videte qualem ihꝛl'm dicit laudaturã
deũ. ⁊ vñ laudaturam pfectionem
q̃tam beatitudis: Collauda inquit
ihꝛl'm dñm. lauda deũ tuum syon:
Et q̃si dicẽt vñ secura laudabo:
Qm̃ cõfirmauit inq̃t vectes poꝛ-
tarum: Attendite frratres mei.
confirmauit inquit vectes poꝛta-
rum tuaruꝫ: Vectium confirmatio
nõ est poꝛtaꝝ aptarum sed clausaꝝ
Vñ pleriq̃ꝫ codices hñt. cõfirmauit
seras poꝛtaꝝ tuarum. Attendat ca
ritas vestra. conclusam ihꝛl'm dicit
laudare dñm. Collauda ihꝛl'm dñm
lauda deum tuum syon Laudamus
modo sed collaudamus modo iter
scãdala. multi quos nolumus itrãt.
multi ⁊ si nolumus exeũt: Ideo cre
bꝛescũt scãdala. ⁊ quoniam habũda
uit iniq̃tas ait veritas refrigescit ca
ritas multoꝛum: ꝓpter intrãtes q̃s
diiudicare nõ possumus. ⁊ exeũtes
quos tenere nõ possumus: Quare
hoc: Quia nondum pfectio. nõduꝫ
beatitudo Quare hoc: Quia adhuc
area. nõdum hoꝛreum: Tunc ergo
quid. nisi vt nõ timeas tale aliquid
futurum: Collauda em̃ ihꝛl'm dñm
lauda deum tuum syon. quoniam ꝯ
firmauit vectes poꝛtarum tuarum
Confirmauit. nõdum dixit apposu
it: Tantum confirmauit vectes
poꝛtarum tuarum ¶ Nemo exeat
nemo intret. Nemo exeat gaude-
mus. nemo intret timemus: Ne ꝫ
timeas cum intraueris. dicitur tan
tummodo esto in numero virgi-
num que poꝛtarunt oleum secum.

Virgines enim ille animas signifi-
cant. Non enim vere quinqȝ erant.
sed in quinqȝ illis milia sunt: In nu
mero illo quinario milia intelligūtᷣ
nō feminaꝝ tm̄ sed ⁊ viroꝝ. q̄a vterqȝ
sexus dicitur femiā. q̄a eccl'a ⁊ vter-
qȝ sexus hoc est. eccl'a dicitur virgo:
Desponsaui vos vni viro v̓ginem cas
tam exhibere xp̄risto: Paucorum ē
v̓ginitas in carne. oim̄ debet esse in
corde Virginitas carnis corpus in
tactū. v̓ginitas cordis fides incor-
rupta: Ergo dr̄ v̓go tota ecclesia. ⁊
masculino gn̄e appellatur ppl's dei.
vterqȝ sexus ppl's dei ⁊ vnꝰ ppl's. ⁊
vnꝰ ppl's ⁊ vna eccl'a ⁊ vna colūba.
atqȝ in hac v̓gitate milia sanctorum
Ergo quinqȝ v̓giēs oēs aiās intra-
turas in regnū dei significāt. nō sine
causa quinario numero. qm̄ quinqȝ
sunt corpis sensus notissimi oībus
Per quinqȝ em̄ ianuas intrat aliq̄d
p corpus ad aiām. aut p oc'los in-
trat quod concupiscas male. aut
p aures aut p olfactum aut p gustū
aut p cōtactū: Per has quinqȝ ianu
as q̄squis nō admiserit corruptioēȝ
inter q̄nqȝ v̓giēs cōputatᷣ Admittūᷣ
āt corruptioēs p illicita desideria:
Quid āt liceat ⁊ nō liceat. pleī sunt li
bri scripturaꝝ Ergo opus est vt sis
in illis quinqȝ v̓gibꝰ. nō timebis q̄d
dictū est. nemo intret. Dicitur em̄ h̄
⁊ fiet hoc. Sed cum intraueris nēo
cōtra te claudet. sed te ingresso clau
dūtur porte ihr'm. ⁊ firmabūtᷣ vec
tes portaꝝ eiꝰ Nā si tu esse volueris
aut nō virgo corde. aut ⁊ si v̓go iter
fatuas v̓gines. foris remanebis ⁊
frustra pulsabis: Que sunt fatue v̓
giēs. ⁊ ipse quiqȝ sunt. q̄ nisi anime q̄
h̄nt istā cōtinētiā carnis. vt vitent
corruptelas ab oībus sensibus vēiē
tes quos sensus iam enumeraui:
Que vitāt veluti corruptioēs veni
ētes vndiqȝ. ⁊ nō in cōsciētia gerunt
bonum suū coram oculis dei. s̄ʒ pla
cere inde volūt hoībus. ⁊ iudicium
sequūtur alienū Fauores vulgi oc-
cupāt. viles sibi sunt cum spectatori
bus esse care volūt. nō eis sufficit ꝯ
sciētia. merito nō portāt oleum se-
cum Oleum āt est ipsa gloriatio ꝓ
ter nitorē ⁊ splendorem: Sed quid
dicit apostolus: Vide v̓giēs sapien
tes portātes oleū secū Opus āt suū
ꝓbet vnusquisqȝ. ⁊ tūc in semetipso
h̄ebit gloriam ⁊ nō in altero: Hee s̄t
aūt v̓giēs sapiētes Stulte. āt accen
dūt q̄dem lampades. videtur q̄dem
lucere opa eoꝝ. sed deficiēt ⁊ extin
guētur. q̄a nō de oleo interiore pas-
cūtur Et dormiūt oēs tardāte sp̄o-
so. q̄a ex vtroqȝ gn̄e hoim obdormis
cūt in mortē ⁊ de illis fatuis ⁊ d̄ h̄ȷs
sapiētibus tardāte aduētu domini.
ituri in mortem istam corpalem et
visibilem quam sompni loco scrip-
turas ponē notū ē oībus xp̄ianis.
cū dicēt de egrotātibꝰ apl's. ꝓpterea
in vobis inq̄t multi infirmi ⁊ egri. ⁊
dormiūt sufficienter Dormiūt inq̄t
moriūtur. Sed ecce vēturus ē sp̄o
sus. ⁊ oēs surgēt. sed nō oēs intra-
būt Deficiēt opa stultaꝝ v̓ginum n̄
h̄ntium oleū cōsciētie. nō inuenient
a quibus emant quod illis solebant
vendere adulatores: Ab irridentibꝰ
em̄ dicitur nō ab inuidentibus. ite e
mite vobis Petierant ei stulte a sa
pientibus ⁊ dixerant eis. date nobis
oleum quia faces nostre extinguun
tur: Quid ille sapientes: Ne forte
non sufficiat nobis. ite potius ad
vēdētes: Hoc ammonere erit. q̄d
vobis modo prosunt a quibꝰ emē

soletis adulationem: Et cum eunt inquit intrarunt ille. ⁊ clausum est ostium Cum eunt corde cum talia cogitant. dum se ab illa intētione alienant ⁊ retro preterita sua recordātur. eunt quasi ad vendētes ⁊ nō inueniūt tūc fauētes. nō inueniūt tūc laudātes a quibus solebāt laudari. ⁊ q̄si excitari ad bōa opa. nō robore bōe cōscientie sed incitamēto ligue aliene: Et illud qd̄ dictum est nō sufficiat nobis. magna consideratiōe humilitatis dictum est Oleū em̄ qd̄ gestamus in constientia. iudicium ē nostrum de nobisipsis quales sumus. ⁊ difficile est vt de se quisq̧ pfecte iudicet: Frēs mei q̄tūlibet hō pficiat. q̄tumlibet se ad interiora extēdat ⁊ preterita obliuiscatur. iā dixit sibi bene est? Procedit regula de thezauris dei. examinat liquidū. ⁊ q̄s gl̄abitur castum se hr̄e cor? Et quis gl̄abitur mūdum se esse a pcc̄o Sed quid dixit scriptura? Judiciuz sine miā ei q̄ nō fecit miāz: Quātum cumq̧ pficias. spabis in misericordia Nam si iusticia sine miā plata fuerit. in quolibet quod dampnet inueniet Que nos cōsolatur scriptura? Que hortatur ad miām faciēdā. vt ōnino crebrescamus in erogando quod amplius habemus: Multa āt supflua habem⁹. si nō nisi necessaria teneamus Nam si inania queramus. nichil sufficit: Frēs querite quod sufficit operi dei. non quod sufficit cupiditati vestre Cupiditas vestra non est opus dei: Forma vestra corpus vestrum anima vestra: hoc totum opus dei Quere q̄ sufficiāt. ⁊ videbis q̄ pauca sint: Vidue suffecerūt duo minuta nummi ad faciēdā miām. suffecert duo nūmi ad emēdū regnū dei: Ad vestiēdos tociēs peātores qd̄ sufficit editori? Videte q̄a nō solū pauca sunt q̄ vob̄ sufficiāt. sed nec ipse de⁹ mlt̄a a vobis q̄rit Quere q̄tū tibi dederit ⁊ ex eo tolle qd̄ sufficit. cetera q̄ supflua iacent alioꝝ sunt necessaria Supflua diuitum necessaria sūt paupm Res aliene possidētur. cū supflua possidētur. Faciēs ergo huiusmodi misericordias ⁊ illā pcipue q̄ gratis constat. dimitte sicut dittim⁹. q̄ nō nisi caritatē erogas. q̄ crescit cū erogas feciēs g̊ ⁊ feruēs in ipsis bonis opibus miē. q̄ iam bōa opa vt iā dixim⁹ tūc nō erūt necessaria q̄a nullus erit miser in quem faciēda sit miā. expectabis securus iudiciū. nō tam secur⁹ de iusticia tua q̄ secur⁹ de miā dei quia ⁊ tu miām prerogasti Judiciū em̄ sine miā illi q̄ nō fecit miām: Superexaltat āt inq̄t miā iudiciū: Ne putetis frēs q̄ tūc nō est iustus qn̄ nr̄i miseretur. aut recedit a regula iusticie sue. ⁊ cū dampnat iust⁹ ē. ⁊ cū miseretur iust⁹ est Quid em̄ tā iustū q̄ reddere miām progāti? Quid tā iustū. q̄ vt in qua mēsura mēsi fueritis in ea remetiatur vobis? Da egēti fri Cui fri? Cristo Si g̊ quia fratri xp̄o ⁊ q̄a xp̄o deo q̄ est sup ōnia bn̄dictus in secula. deus egere te voluit. ⁊ tu manus retrahis? Certe porrigis manū. ⁊ petis a deo Audi scripturā nō sit man⁹ tua porrecta ad accipiēdum. ⁊ ad dādum collecta Erogari sibi vult deus ex illo quod dedit: Quid em̄ das qd̄ ille nō dedit? Quid em̄ hēs qd̄ nō accepisti? Aut vō non dico deo sz cuilibet de tuo das aliqd̄? De illi⁹ das q̄ iubet vt des Preroga

tor esto nõ inuasor Hec ergo faci-
ens ⁊ q̇ bõa hũilitate dicis de illo o-
leo. ne forte nõ sufficiat nobis. in-
tras ⁊ clauditur. audi apl'm dicẽteꝫ.
michi ãt minimũ ẽ vt a vobis iudicer.
qñ ãt potes diiudicare cõsciẽtiã me
am: Qñ examinare q̊ aio facio q̇c q̇d
facio: Quãtũ pñt hoĩes de alio iudi
care: Plus hõ vtiqꝫ ipse de se. sꝫ deꝰ
plꝰ de hoĩe q̃ hõ de se: Ergo talis si
fueris intrabis. in quinqꝫ illis ṽgibus
eris. cetere fatue excludẽtur: Nam
hoc habes in euãgelio. claudet' hos
tiũ. ⁊ stabũt ⁊ clamabũt aperi nobis
⁊ nõ aperietur. Qm̃ cõfirmauit vec
tes portaꝝ tuaꝝ Cõfirmauit inquit
vectes portaꝝ tuaꝝ Secura sta. se-
cura lauda. sine fine lauda. fortiter
clause sunt porte tue. nõ exit amicꝰ.
nõ itrat inimicꝰ Cõfirmauit vectes
portaꝝ tuaꝝ Benedixit filios tuos
in te Nõ vagãtur foris nõ ꝑegrinã'
intus gaudẽt. intus laudãt. intꝰ bñ
dicũtur. intus nõ ꝑturiũt q̇a iam ne
minem pariũt Filij sunt. sancti sunt
isti filij sancti iã laudãtes ⁊ gaudẽtes
ꝑturiti ⁊ ꝑti sunt mrẽ caritate. inclu
si sunt colligente caritate: Audi cari
tatẽ ꝑturiẽtem illos. qua ꝑdítꝰ pau
lus apl's nõ solũ paternũ sed mater
nũ amorẽ cõgerẽs in filios. filij mei
inq̇t quos iteꝝ ꝑturio Cũ paulꝰ eos
ꝑturiebat. caritas ꝑturiebat: Cari
tas em̃ diffusa est in cordibꝰ nostris
ꝑ spiritum sanctum qui datus ẽ no
bis Ergo colligat quos ꝑturiuit et
peperit: Modo iam intus filij sr̃.
securi sunt. Volarunt de nido timo
ris. volarũt in celestia volarũt in e-
terna. iam nichil metuũt temporale
Benedixit filios tuos in te: Quis:
Qui posuit fines tuos pacem:

Quomodo exultatis oẽs: Hanc a
mate frẽs mei. multũ delectam' quã
do clamat de cordibus vestris pacꝭ
dilectio Quomodo nos delectauit:
Nichil dixerã nichil exposuerã. ver
bum ꝓnũciaui ⁊ exclamastis Quid
de vobis clamauit: Dilectio pacis:
Quid ostẽdi oculis vestris: Vñ cla
matis. si nõ amatis: Vñ amatis. si
nõ videtis: Inuisibilis est pax. q̇s ẽ
oculus quo visa est vt amaretur:
Neqꝫ em̃ acclamaretur nisi amaẽt':
Hec sunt spectacula q̃ exhibet deus
rerum inuisibiliũ: Quãta pulchritu
dine intellectus pacis corda vestra
ꝑcussit: Quid iam ego loquar de pa
ce. aut de laude pacis: Preuẽit oia
ṽba mea vester affectꝰ. nõ impleo
nõ possum. infirmus sum. differa-
mus oẽs laudes pacis ad illam pa-
triam pacis Ibi eam plenius lauda
bimus. vbi eam plenius habebimꝰ:
Inchoatam in vobis sic amamus.
ꝑfectam quomodo laudabimus:
Ecce hoc dico o filij dilecti. o filij reg
ni. o ciues ihel'm. quoniam in ihel'm
visio pacis est. ⁊ oẽs qui amant pa
cem benedicũtur in ea. ⁊ ipsi intrant
cum claudũtur porte ⁊ firmãt' vec-
tes. hãc quam nomiãtam sic amatꝭ
⁊ diligitis. ipsam sectamini ipsaꝫ de
siderate. ipsam in domo ipsam in ne
gocio ipsam in vxoribus ipsam in fi
lijs ipsam in seruis ipsam in amicis
ipsam in inimicis diligite: Ipsa est
pax quam nõ habent heretici Quid
agit pax in huius adhuc regionis i
certis. in ista ꝑegrinatione mortali
tatis nostre. cum adhuc nemo est al
teri conspicuus. nemo videt cor al-
terius: Quid agit pax: De incertis
nõ iudicat. incognita nõ confirmat

Proclivior est ad bene credendum
de homine. q̃ꝫ ad male suspicãdum.
Nõ se multũ dolet errare cum bene
credit etiam de malo. pniciosa autẽ
cum male sentit forte de bono. nes=
cio qualis sit. Quid pdo. si credo q̃a
bonus est: Si incertum est. licet vt
caueas ne forte verum sit. nõ tamẽ
dampnes tãq̃ꝫ verꝝ sit Hoc pax iu=
bet. quere pacem ait ꝛ psequere eã:
Heresis quid monet: Dampnat in
cognitos. dampnat totum mũdum
periit totus mũdus. nullus ẽ xpia=
nus. affrica remãsit Bene iudicasti
De quo tribunali dicis tu sentẽtiam
in orbem terraꝝ: In quo foro ante
te mũdus stetit: Nolo michi creda
tur sed nec tibi Cristo credatur. spũi
dei p pphãs credatur. legi moysi cre
datur: Quid dixit moyses de futu=
ris hiis tempibus ad abraham dic=
tum: In semine tuo benedicẽt² oẽs
gentes: An dubitas quid sit semen
abrahe: Puto quia cum apostolus
dixerit non dubitas. aut si de a=
postolo dubitabis. quare pax pax ꝛ
nõ est pax: Quid dicit apostolus:
Abrahe dicte sunt pmissiones ꝛ se=
mini eius Nõ dixit ꝛ seminibus tãq̃ꝫ
in multis. sed tãq̃ꝫ in vno ꝛ semĩ tuo
quod est xpristus Ecce ante milia ã
norum dictum est abrahe. in semine
tuo benedicentur omnes gentes:
Quod ante milia annorum dictum
est ꝛ ab vno creditum. modo iam
videmus impletum: Hac legimus
hac intuemur. ꝛ tu resistis de trans=
uerso veniens: Quid dicturus: No
li credere: Cui: Spiritui dei. deo lo
quenti ad abrahã Et cui credo: Tibi:
Nõ h̃ dico iqes Nõ h̃ dicꝫ Nõ dicis
m poci⁹ crede q̃ꝫ spũi dei ꝛ dõ loq̃ti
ad abraham: Quid ergo michi dicꝫ:
Ille tradidit. ꝛ ille tradidit: De euã
gelio recitas hoc. de apostolo de p
phetis: Discute omnes scripturas.
lege michi hoc ex eis quibus credo.
tibi enĩ nõ credo. Vnde lecturus es:
Hoc michi pater meus ait. h̃ michi
auus meus. hoc michi frater meus.
hoc michi episcopus meus: Sed h̃
abrahe deus. in semine tuo benedi=
centur omnes gentes: Audit vnus
homo ꝛ credit. ꝛ fit in multis post
multa tempora.: Quando dictum
est creditur. quando impletur dubi
tatur: Hoc ergo dixit moyses. di=
cant ꝛ prophete. Vide commerciuꝫ
redemptionis nostre. xps pendet ĩ
ligno: Vide quãto emit. ꝛ sic vide=
bis quid emit: Empturus est ali=
quid. ipsum aliquid nondum scis
Vide vide quãti. ꝛ videbis quis san
guinem fudit: Sanguine suo emit.
sanguine agni immaculati emit. san
guine vnici filii dei emit: Quid emp
tum est sanguine vnici filii dei: Ad=
huc vide quãti. ppheta longe anteq̃ꝫ
fieret dicit. foderunt manus meas
ꝛ pedes meos. dinumerauerũt om
nia ossa mea: Magnum preciũ vi=
deo xpristi. videant quid emisti:
Commemorabuntur ꝛ converten
tur ad dominum vniuersi fines ter
re: In vno eodemq̃ꝫ psalmo emp=
torem video ꝛ precium ꝛ possessio=
nem. Emptor xpristus est. preciuꝫ
sanguinis. possessio orbis terraruꝫ
Voces ipas pheticas audiam⁹. cõ
tradicẽtes litigatoribus hereticis.
Ecce possessio dñi mei. vis lego in
psalmo: Commemorabũt² ꝛ ꝯuten
tur ad dñm vniuersi fiẽs terre. ꝛ a=
dorabũt in cõspectu eius vniuerse

patrie gẽtium Et vide iurgãtem. vi
de ius defendẽtem: Q̃m ipsius est
regnum. ⁊ ipse dñabitur gẽtiũ. Ipe
q̃ emit xpristus nõ q̃a portauit doã?
Adorabũt Recte adorabũt oẽs pa
trie gẽtiũ in cõspectu eius Quaẽ rec
te? Quia dñi est regnũ ⁊ ipse dñabi?
gẽtium: Illud moyses. h̃ ꝓphẽ. ⁊ a-
lia multa milia Quis numeãt testi-
monia de eccl'a toto terraꝝ orbe dif
fusa. q̃s numerat? Nõ sunt tot here
ses cõtra eccl'am. quot sunt testimo
nia legis ꝓ eccl'a: Que pagina nõ h̃
soãt q̃s v̄sus nõ hoc loq̃tur? Oia cla
mãt ꝓ vnitate dñica. q̃a posuit fiẽs
ihr'l'm pacem: Tu cõtra ista latras
hẽtice. vñ merito dicitur in illa cita-
te qd̃ scriptum est in apocalipsi. caẽs
foris: Tu cõtra ista latras vñ iudi-
casti de orbe terraꝝ vt dicere cepe-
ram? Quo tribunali? Presumptiõe
videlicet cordis tui. Altũ tribunal. s;
ruinosum. Dixit hoc moyses. dixẽt
hoc ꝓphẽ. ⁊ nõdum credũt q̃ se xpia
nos videri nolũt: Torq̃batur q̃dam
diues aput inferos. desiderauit aq̃
stillam de digito cõtempti añ ianuã
suam paupis. q̃m vrebatur in flam
mis: Et cum ei nõ daretur. q̃a iudi-
cium sine miã illi q̃ nõ fecit miãm. cũ
ergo ei nõ daretur dixit ad abrahã:
Pater abraham. mitte lazaꝝ. habeo
ibi q̃nq; frẽs. ãnũciet eis q̃ hic pati-
or. ne ⁊ ipsi veniãt in locũ hunc tor
mẽtoꝝ: Et q̃d illi abraham? Habẽt
illic moysen ⁊ ꝓphetas Et ille Non
pater abraham. sed si quis a mortu
is resurrexerit credent: Et abrahaz.
si moysen inquit ⁊ ꝓphetas nõ audi
unt. nec si q̃s a mortuis resurrexerit
credent: De quibus dixit. habẽt ibi
moysen ⁊ ꝓphetas? De hijs vtiq; q̃

adhuc viuebant. quibus adhuc tem
pus correctionis largum erat. qui
nõdũ venerãt in loca illa tormẽtoꝝ
Habent ibi inquit quos audiant.
moysen ⁊ ꝓphetas: Nõ credũt hijs
sed si quis a mortuis resurrexerit
credent Si moysen ⁊ ꝓphetas non
audiũt. nec si quis a mortuis resur-
rexerit credent. sententia abrahe est
Abrahe sententia vbi ⁊ vnde? De q̊-
dam excelso loco ⁊ pleno quietis et
felicitatis quem vidit ille qui crucie
batur in flamma leuatis oculis suis
quãdo in eius gremio id est in eius
secreto vidit pauperem feliciter ex-
ultãtem. inde ꝓlata est ista sentẽtia
Vide de quo tribunali. ibi eñ hitat
deus. quia in sanctis habitat deus:
Vñ optat apostolus ⁊ dicit. dissolui
⁊ esse cum xpristo ml'tomagis opti
mũ. ⁊ latroni illi dz. hodie mecum e
ris in paradiso: Ergo dñs cũ abra-
ham ⁊ in abrahã manẽs dixit istam
sentẽtiam. habẽt ibi moysen ⁊ ꝓphe
tas. si illos nõ audiũt. neq; si aliq̃s a
mortuis resurrexerit credent ei:
O heretici habetis hic moysen ⁊ ꝓ-
phetas. auditis. adhuc potestis au
dire. adhuc licet corrigi. animosita
tem frenare. veritatem tenere ad-
huc conceditur: Disceptate vobis-
cum vtrum audiendus sit moyses
⁊ prophete. qui fidei sue testimonia
tantum exhibuerunt. cum videa-
mus sic currere res humanas vt ab
ipsis predicate sunt: Quid dubita-
tis adhuc credere moysi ⁊ ꝓphet;?
Quid dubitatis audire? An forte
queritis resurgẽtẽ a mortuis. vtꝝ ⁊
ipse vobis dicat de eccl'a sua? Quesi
uit hoc diues aput inferos aliquem
mitti ex mortuis ad fratres suos.

repheñsus est quia hoc quesiuit Suf
ficē debuerīt frib9 eꝰ moyses ⁊ ꝓphē
Ad hoc ille frustra q̄siuit. vt vos iā
exemplo ammoniti ne frustra ⁊ se=
ro q̄rētes. sicut ille torqueamini. et
audiatis moysen ⁊ ꝓphās Quid dix
it moyses? In semie tuo bñdicētur
oēs gētes Quid dixerūt ꝓphete? Cō
memorabūtur ⁊ cōuertētur ad dñꝫ
vniuersi fines terre Adhuc michi dic
turus es. surgat aliqs ex mortuis. e
go nō credo nisi aliqs inde venerit ⁊
dixerit? O domine grās misericor=
die tue. voluisti mori vt aliqs ab in=
feris surgeret. ⁊ ipse aliqs nō q̇cūqꝫ
sꝫ veritas surrexit ab inferis. q̇ verū
de inferis dicēt ⁊ si ad iferos nō vēi
ret. ⁊ tñ ꝓpter voces ipitoꝝ malorū
ecce ipse mortuus est. ecce surrexit
ab inferis Quid dicis heretice quid
dicis? Nō te audiam. finite sunt ō
nes excusatioēs tue. ⁊ si v̄ba dixeris
diuitis apud inferos cōstituti. sur=
rexit a mortuis xpristus: Dignaris
vel ipm audire? Ecce ꝙ forte similis
es diuiti mortuo. viuus desiderabas
surgē ab inferis Nō pater tuꝰ nō a
uus tuꝰ. nō illi surrexerunt q̇ nescio
q̊s nōie traditiōnis ifamauerūt:
Sed ecce nō infamauerūt. veꝝ dixe
rūt Vis nosse ꝗꝫ nichil ad me? Au=
diamus simul q̇d dixerit q̇ surrexit a
mortuis Quid pluribus imoror?
Audiamꝰ iam. apiatur euāgelium.
legatur q̇d factū est tāꝗꝫ fiat. ponāꝰ
añ oculos nostros gesta preterita
ꝓpter cauenda futura Ecce xpristꝰ
surgēs a mortuis ostēdit se discipu
lis suis Nuptie ipsius. ipse spōsus.
eccl'a spōsa. ecce spōsus qui dicebatꝰ
mortuus absumptus finitus. ecce
integer resurrexit. ecce ostenditur o
culis discipulorum. ecce prebetur ꝯ

trectātibus manibus. ecce tetigere
cycatrices q̄ desꝑate sūt vulneā: Ex
hibuit se oculis eoꝝ videndum. ma
nibus cōtrectādum. putabūt spm̄ es
se Desꝑauerūt em̄ de salute sua. ex=
hortatur eos. cōfirmat in fide Pal
pate ⁊ videte q̇a spūs carnem ⁊ ossa
nō habet. sicut me videtis habere:
Tāgūt. gaudēt. trepidāt. ⁊ cum ad
huc trepidarēt pre gaudio. sic habes
scriptū. ⁊ sic certa sunt Que multuꝫ
leta sunt vix credūtur Dubitatio q̄=
dam veluti tardius credētis condit
voluntatem tenētis. necesse est vt
plus homo gaudeat cū venerit q̇d
desꝑauerat Nam ad ipm gaudium
condiendū ⁊ augēdum noluit se sta
tim cognosci: Tenuit visus discipu
lorum suoꝝ. illorum duoꝝ quos in
uenit in via colloq̄ptes iam in desꝑa
tiōe ⁊ dicētes. nos aūt sꝑabamꝰ q̇a
ipse eēt redēpturꝰ israhel Putauerīt
hoc iam. nō putabāt iam Spes cuꝫ
eis non erat. ⁊ xpristus cum eis eāt
⁊ qui se reddidit ⁊ spem reduxit:
Postea ergo dixit. postea ꝗꝫ eum il
li in panis fractione cognouerunt.
⁊ optulit se aliis discipulis suis cum
putarent spiritum esse. palpate ⁊ vi
dete quia spiritus carnem ⁊ ossa nō
habet sicut me videtis habere: Et
cum adhuc pre gaudio trepidarent.
habetis hic ait quod manducetur?
Accepit benedixt. manducauit ⁊ de
dit eis: Expressa est veritas corpis.
ablata est omnis suspicio falsitatis:
Quid inde? Non sciebatis quia o=
portebat impleri omnia que scrip=
ta sunt in lege moysi et prophe=
tis et psalmis de me? Et quia il=
li credebant moysi ⁊ prophetis. ve
rum enim erat quod dixit abraham
si moysen ⁊ prophetas non audi=

unt. neq3 si q̇s ex mortuis resurrexe rit credēt. q̇a ġ credebāt moysi ꝛ ꝓ- phetis ꝛ nō erāt de ipsis quos rep̄- hēdit abrahā. audierūt qd̄ ait dn̄s. nō sciebatis q̇a optebat impleri om nia q̄ scripta sunt in lege moysi ꝛ ꝓ- phetis ꝛ psalmis de me: Ecce q̇ cre diderūt moysi ꝛ ꝓphetis. videte q̄- admodum ex ipsorum testimonio credent ei qui surgit a mortuis Tūc aperuit illis sensum vt intelligerent scripturas. ꝛ dixit eis. qm̄ sic scrip- tum est. ꝛ sic optebat xp̄m pati ꝛ re surgere a mortuis tercia die: Hēs iam sponsum eccl'e. ꝛ nō hinc tacuit moyses. nō hinc tacuerūt ꝓphē. xp̄z resurrecturuz a mortuis tercia die. passurum resurrecturum Descrip- tus est nobis sponsus vt nō erre- mus. sed nescio qui existūt ꝛ quia n̄ erramus in spōso ꝛ ipsi videtur ea q̄ ꝛ nos credere de sponso. vt a mē- bris sponsi nos auocent. dicunt no bis. ipse est quidem sponsus quem creditis quem ꝛ nos credimus. sed sponsa nō est ipsa ecclesia quam te- netis: Et que illa est? Pars donati: Et hoc quod tu dicis. hoc tu dicis an sponsus. tu dicis an deus? Per moysen ecce ecclesiam teneo. dictuz est ad moysen. in semine tuo benedi centur omnes gentes: Tu dicis an spiritus dei? Per ꝓphetas ecclesiaz teneo. dictum est per ꝓphetam. cō- memorabuntur ꝛ conuertentur ad dominum vniuersi fines terre Ecce iam teneo testimonium legis ꝛ tes- timonium ꝓphetarum Audiamus ꝛ eum qui surrexit a mortuis Ostē dit se sponsum teneamꝰ eū. cōfirma uit demōstrādo exhibēdo testiōnia Hoc em̄ moyses h̄ ꝓphē. q̇a optebȝ pati xp̄m ꝛ resurgere tercia die Iā ġ

q̇a tenemus ambo spōsum ex ipsis vbis. ꝛ puto quia iam incipis mecū credere. ꝛ hiis vbis moysi ꝛ ꝓphetꝫ credamꝰ ꝛ ei q̇ resurrexit a mortuis. sequatur ꝛ dicat: O domiē video iā spōsum xp̄m. factū est ne quis me a uocet a membris spōse tue ꝛ nō sis michi caput si ego in membris eius nō fuero. dic michi ꝛ de eccl'a aliq̇d. quia iam de sponso eius nō dubito. Audi ꝛ de ecclesia Sequitur ꝛ dicit. predicari in nomiē eius pēitētiam ꝛ remissionem pccōrum. Nichil veri us. p̄dicari in nomiē eius penitētiaz ꝛ remissionem pccōrum: Sed hoc vbi? Alij em̄ dicūt ecce hic. alij ecce il lic. Et quid ipse? Nolite credere. ex urgent pseudo xp̄isti ꝛ pseudo pro phete ꝛ dicēt ecce hic ꝛ ecce illic: Nō em̄ de ipso capite dicūt ecce hic ꝛ ec- ce illic. notum est em̄ q̄ xp̄s in celis est: Sed de eccl'a vbi xp̄istus est q̇d ait? Ecce ego vobiscū sum usq3 ad cō summationem seculi: Sed ait dn̄s. nolite credere. q̇ dicit ecce hic ꝛ ecce illic ꝑtes ōn̄dit. ego totū emi: Dicat michi h̄ euāgeliū. dic h̄ ip̄e ex euāge lio q̇ iam resurrexisti a mortuis vt credāt tibi q̇ credūt moysi ꝛ ꝓphetꝫ. dic michi hoc tu. Audio oportebat xp̄istū pati ꝛ resurgere tercia die. ꝛ p̄dicari in noīe eiꝰ penitētiā ꝛ remis- sionē pccōꝝ ꝑ oēs gētes incipienti bus ab ih'l'm: Quid est heretice? Certe cū recitarē moysen cū recita rē ꝓphās. distulisti ad eū q̇ resurrec turus erat a mortuis Ecce resurrex it. ecce dixit. tam nullā hēt dubitatio nem ecclesia xp̄isti. ꝛ vxor xp̄isti. q̄ȝ nullam habet dubitationem cor- pus xp̄isti demōstratum oculis ꝯ- tractū manibus discipulorum Ecce qui resurrexit a mortuis vtrūq3 os-

tendit. caput ostēdit membra osten
dit. spōsum oñdit sponsam oñdit:
Aut vtrumqꝫ mecū crede. aut illud ī
dāpnationē tuā credis Quid em̄ q̇a
resurrexit a mortuis q̇a meo corꝑe
resurrexit? Bene q̇a cicatrices oñdit
q̇a vt crucifixus est. vt sepultus. ita
redditus ita demōstratur. Optime
credis. audi illū loquētem in quē cre
dis. p̄dicabitur in noīe eius peniten
tia ꝛ remissio pccōꝝ Vbi? Per latas
terras? Si vellem illud ego dicere. iā
tu luctās aduersus hēticos iā pug=
nās iā hn̄s cū illis cōflictū tāte q̄stio
nis. nō illud dicerem sic cōtra p̄ntes
hereticos. quomodo illud dixit ille
cōtra futuros Quid vis āplius? Re
missio pccōꝝ in xp̄i noīe p̄dicatur
Vbi? Per om̄s gentes. Vn̄? Incipi
ens ab ihr̄lm Cōmunica huic eccl'e.
Quare litigamus? Cepit em̄ hec ec
clesia ab ihr̄lm ista terrena. vt gau=
deat de deo in illa ihr̄lm celesti: Ab
hac em̄ incipit. ad illam terminat.
In illa tota eccl'a erit. ab ista exordi
um fidei sumpsit: Lege actus apl'o
rum si forte mētior. quomodo ibi e
rāt cōgregati discipuli cū venissꝫ spi
ritus sanctꝰ. vt ostendatur tibi qḋ
dixit dn̄s. incipiētibus ab iherusalez
qu omodo linguis ōniū sunt locuti.
in quos venit spūs sanctus: Quaē
nō vis loqui oīm linguis? Ecce ibi ō
nes lingue sonuerūt. quare modo
cui datur spūs sanctus nō loquitur
ōnibus linguis? Hoc em̄ tūc erat in
dicium veniētis in hoīes spūs sanc
ti. vt linguis oīm loq̄rētur. Mō q̇d
diciturꝰ es hētice? Qꝛ nō datur spūs
scūs? Nō dico vbi dat᷑. an nō dat᷑?
Si nō datur. q̇d est qḋ agitis loquē
do baptizādo benedicēdo? Quid est
qḋ agitis? Inania celebratis: Ergo
datur Si datur. q̄re linguis oīm nō
loquūtur q̇bꝰ datur? Nūq̇d defecit
donum dei. aut mīoꝛ ē fructꝰ? Cre=
uerūt zyzania sed ꝛ triticum. sinite v
traqꝫ crescere vsqꝫ ad messem Non
dixit crescāt zyzania decrescat triticū
vtrumqꝫ creuit: Quare nō apparet
mō spūs scūs in liguis ōibꝰ? Immo
vero apꝑet in linguis ōibꝰ Tūc em̄
nōdū erat eccl'a ꝑ terraꝝ orbem dif
fusa. vt membra xp̄isti in omnibus
gētibus loquerētur: Tūc implebat᷑
in vno. qḋ p̄nūciabatur in omnibꝰ:
Iam totum corpus xp̄isti loquit᷑
oīm linguis. ꝛ quibus nondum loq̇
tur loquetur Crescit em̄ ecclesia do
nec occupet om̄s linguas: Qḋ vos
deseruistis quousqꝫ creuit? Tenete
vobiscum quousqꝫ accedat. vt nobis
cum ꝑueniatis ad ea que nōdum ac
cessit Loquor oīm linguis audeo ti
bi dicere in corꝑe xp̄isti sum in ec=
clesia xp̄isti sum Si corpus xp̄isti
oīm linguis iam loquitur. ꝛ ego in
omnibus linguis sum Mea est gre
ca. mea est syra. mea est hebrea. mea
est oīm gētium. quia in vnitate sum
om nium gentium: Ergo frēs cepit
eccl'a ab ihr̄lm. vt ꝑ om̄s gētes pro
pagaretur Quid euidētius h̄ testiō
nio legis ꝓphāꝝ ipsiꝰ dn̄i? Apl'orum
vbiqꝫ ꝑsonāt voces. reddētes testiō
niū spei nostre in vnitate corpis xp̄i
Gaudete in frumētis. tolerate zyza
nia. gemite in tritura. suspirate in
horreum Veiet illō tempus q̇ gau=
debimꝰ ꝯfirmat᷑ vectibꝰ portaꝝ ihe
rusalē: Intret q̇ intraturꝰ ē. q̇ illuc
māifestꝰ intrabit. huc fictꝰ ñ intret:
Qui āt huc fictꝰ itrat foris ē: Foris
ē ꝛ nescit. vētilabꝝ ꝓbat: vectes ꝓba
būt Qui mō ve intꝰ ꝛ vacit intꝰ. ibi
firmiter intus Qui aūt hic toleran=

do intus. ibi gaudēdo intus. Fines
eī ihrl'm pax. q̄a posuit inquit fi̅es
tuos pacem: Modo desideramus
pacem quam hic habemus in spe
Adhuc eī in nobisipsis qualis pax?
Caro cōcupiscit adūsus spm̄. spūs
aūt aduersus carnē: Ubi plena pax
in vno hoie? Tūc erit plena in omni
bus ciuib⁹ ihrl'm. Quādo erit plēa
pax? Quādo corruptibile hoc indu
erit incorruptionem. & mortale hoc
induerit immortalitatem: Quādo
erit plena in vno homiē. tunc plena
pax. tūc firma pax: Nichil litigat ad
uersus aiām in homine. nō ipsa ad
uersum se ex quadam pte saucia. nō
carnis fragilitas nō indigētia cor-
poris nō fames nō sitis nō frig⁹ nō
estus. nō lassitudo nō vlla inopia n̄
puocatio rixe: nō certe ipsa sollici-
ta cautela & vitādi inimici & diligēdi
Hec ōnia frēs mei litigāt aduersus
nos. nōdum est plena & perfcā pax.
Quod clamastis qui iam dudū no-
minata pace ex desiderio clamastis
clamor vester de siti erat nō de satu
ritate. q̄a ibi erit pfecta iusticia vbi
pfecta pax. Modo esurimus & siti
mus iusticiam. beati qui esuriūt & si
tiūt iusticiam qm̄ ipsi saturabūtur:
Quomodo ipsi saturabuntur? Cum
ad pacem venerimus: Ideo cū dix-
isset. qui posuit fines tuos pacem.
quia ibi saturitas & nulla indigentia
subdidit statim: Et adipe frumen
ti satians te: Frēs qm̄ pax ipsa de q̄
loquimur nōdum est in totis nobis.
id est in vnoquoq₃ nostrum tota. ad
huc forte a spū vestro delectat audi
re. Sed si nichil resistit & reuelat ex
torpore finiem⁹ psalmū Fatigatos
vos nusq₃ video. tn̄ vereor nouit de
us ne oneri sim vobis aut q̄busdam
fribus. & video studia mltor exigē
tiū hūc laborē de me & sudorē. quem
credo in dn̄o nō futur infructuosum:
Gaudeo tātam ēe voluptatē in vita
te vbū dei. vt studiū vrm bonū i bo
no & de bono vincat studiū isanorū
currētiū in āphiteatrū: Nūq̄d illi si
tam diu starēt adhuc spectarēt: Er-
go frēs audiam⁹ cetera. quia h̄ vul
tis. Assit dn̄s. assit & viribus & mēti
bus nostris: Qui posuit fines tuos
pacē. ad illā ihrl'm dicit. & adipe fru-
menti saciās te: Trāsijt fames & sitis
iusticie. succedit saturitas Qui ibi e
rit adeps frumēti. nisi panis ille qui
descēdit de celo ad nos? In pria ipa
quō saturabit. qui in pegriātiōe sic
pauit? Iam modo de ipsa pegriātio
ne nr̄a locutur⁹ est. q̄ venit ad illam
ihrl'm vbi collaudabimus dn̄m Lau
dabimus deum nr̄m nos ihrl'm nos
spō. qn̄ cōfirmabūtur vectes porta
rū nostrar: Etem̄ ille q̄ tūc satiabit
adipe frumēti. quid facit in ista pe-
griātione? Qui emittit vbū suum
terre. Ecce in terra laboramus fessi
lāguidi pigri frigidi. qn̄ leuaremur
ad adypē frumēti saciātē. nisi mitte
ret vbum suum terre qua grauaba
mur terre qua impediebamur a re-
ditu? Misit vbum suum n̄ deseruit
etiam in heremo pluit mān̄a d̄ celo:
Qui emittet vbum suū terre. & ve-
nit ad terras verbum eius Quomo
do eius. aut quod est verbum eius?
Usq₃ in velocitatem currit vbum
eius: Nō dixit velox est vbum eius
currit verbum eius vsq₃ in velocita
tem Intendamus frēs. nō potuit
eligere melius verbum. calidus ca-
lore calescit. frigidus frigore friges
cit. velox velocitate velox fit: Quid
calidius ipso calore. quo calet quic

quid fit calidum? Quid frigidi⁹ ipso
frigore. quo frigescit quicquid frigi
dum fit? Quid ergo velocius ipa ve
locitate. qua velox fit q̄cquid velo-
citer currit? Possunt dici multa ve-
locia alia magis ⁊ alia minus. ⁊ tan
to queq3 res velox est. q̄to est pti-
ceps velocitatis. Illa res magis p
ticeps velocitatis ergo magis ve-
lox. aut minus pticeps velocitatis
ergo minus velox. ipsa itaq3 veloci
tate quid veloci⁹? Ergo quousq3 c⁹-
rit? Usq3 in velocitatem Quantum
vis auge q velox est v̄bum. ⁊ dic ve
locius est q̄3 illud aut illud. q̄3 aues q̄3
venti q̄3 āgeli. nūquid aliquid horū
tm̄ q̄ta ipsa velocitas vsq3 in ipsam
velocitatem? Velocitas ipsa quid ē
fr̄es? Ubiq3 est. nō est in pte Hoc p
tinet ad verbum dei nō esse in pte.
vbiq3 esse p ipsum verbum ex quo
dei virtus ⁊ dei sapientia est nōdū
assumpta carne Si cogitemus deū
in forma dei. v̄bū equalem patri. ip
sa est sapiētia dei de qua dictum est.
attigit a fiē vsq3 ad finē fortit̄ Q̄nta
velocitas? Attigit a fine vsq3 ad finē
fortit̄: S3 forte imobilitate attigit
Si imobilitate tq̄3 moles aliq̄ saxea
impleat locū aliquem. dicitur quod
attingit eiusdē loci a fine vsq3 ad fi
nem nō tamē motu Quid ergo dici
mus? Nō h̄et motū v̄bum illud. et
sapiētia illa stolida est? Et vbi est qđ
dicitur de sapiētie spiritu cum mul-
ta dicerētur. acutus inquit mobilis
certus incoinquinatus? Sic vtiq3
sapientia dei mobilis Si ergo mo-
bilis. quādo hoc tangit illud nō tan
git Aut hoc tangit illud deserit? Et
vbi est velocitas? Hoc facit veloci
tas. vt ⁊ vbiq3 sp̄ sit et nusquam in
clusa teneatur. Sed cogitare ista n̄
possumus. pigri sumus: Quis is-
ta cogitet? Et reuera fratres quoni
am dixi quomodo potui. si tamen
potui si intellexi. ⁊ quomodo po
tuisti intellexisti: Sed quid dicit a-
postolus? Ei autem qui potens est
facere supra q̄3 petimus aut intelli-
gimus Quid hic ostendit? Quia q̄ci
enscumq3 intellexerimus. non intel
leximus sicuti est: Quare h̄? Corp⁹
em̄ quod corrumpitur aggrauat a
nimam: Ergo in terra frigidi sum⁹:
Velocitas em̄ feruēs est. ⁊ omnia
feruētia velociora. omnia frigida
tardiora: Nos tardi ergo frigidi. il
la autem sapientia currit vsq3 in ve
locitatem: Ergo feruentissima est.
nec est qui se abscondat a calore ei⁹
Nos ergo qui frigidi corporis tar
ditate. vinculo terrene vite huius
corruptibilis onere nullam ne spem
habem⁹ ad capiendum verbum. qđ
vsq3 in velocitatem currit? An vero
ille q̄uis ex corpe in infima depres-
sos deseruit? Nonne ipse predesti-
nauit nos antequam in isto morta
li ⁊ pigro corpore nasceremur? Qui
ergo predestinauit nos dedit terre
niuem ipsos nos: Iam em̄ veiam⁹
ad illos psalmi v̄sus subobscuros. i
cipiāt illa inuolucra euolui. quoniā
nos in v̄bum dei q̄to magis p nos
dicitur. tāto auidiores inuēit: Ecce
nos pigri in hac terra quasi congela
uimus hic. ⁊ quomō cōtingit niuib⁹
rursus em̄ gelāt ⁊ in yma decidunt.
sic frigescēte caritate decidit huma-
na natura in has terras. ⁊ pigro cor
pe inuoluta velut nix facta ē Sed is
ta niue sunt predestinati filii dei:
Dat em̄ ille niuē velut lanā Quid
est velud lanam? Id est de niue quā
dedit de ipsis pigris adhuc spiritu ⁊
frigidis quos predestinauit. factu
rus ē aliquid Lana ei materies ves-

tis est: Lana cum videtur. veluti p̄paratio est aliqua ad vestem: Ergo predestinauit qui ad tempus frigidi repu̅t in terra. ꝛ nōdū feruēt spū̅ caritatis. de p̄destinatione em̄ adhuc loquitur. veluti lanā dedit hos deus. ꝛ facturus est inde vestem: Merito in mōte vestis xp̄risti fulsit sicut nix. Fulgebat vestis xp̄risti sicut nix. tāquam de illa lana iam facta erat tunica. de qua lana id est de niue quam dedit sicut lanam adhuc predestinati pigri erant: Sed expecta. vide quid seq̄tur. q̄a sicut lanam dedit eos fit inde tunica Quomodo em̄ dicitur ecclesia corpus xp̄risti. dicitur ꝛ vestimētum xp̄risti ipsa eccl'a: Inde est illud quod ait ap̄l's. vt exhiberet sibi gloriosam ecclesiaꝫ nō habētem maculam aut rugam Ergo exhibeat sibi gloriosam ecclesiam nō habentem maculam aut rugam: Faciat sibi vestem de illa lana quam predestiāuit in niue. adhuc in hominibus incredulis ꝛ frigidis ꝛ pigris. faciat vestem de hac lana vt abluatur a maculis. mūdetur a fide. vt rugam nō habeat tendatur in cruce Qui dat niuem sicut lanam: Iam si p̄destinati sunt. vocādi sunt. Quos em̄ p̄destinauit illos ꝛ vocauit: Iā quomodo vocātur ex lāguore corporis illius vt sani fiāt. quomō vocātur? Audi euāgelium. nō veni vocare iustos sed pccōres in penitētiam: Incipit ergo iam predestiātiōe vis illius cognoscere torporem suum accusare pccm̄ suū. incipit vocatione venir e ad penitētiam: Merito ergo qui dat niuem velut lanam ꝓpter cōfectum tunice. futuri etiaꝫ ꝓpter vocationem in penitentiam:

Nebulam velut cinerem spargit: Nebulam inquit velut cinerem spargit. Quis? Qui dat niuem sicut lanam: Quos em̄ p̄destinauit vocat i penitentiam. quia quos p̄destiāuit illos ꝛ vocauit. Cinis āt ad penitentiam ꝑtiēt Audi vocantem ad penitētiam. cū exprobrauit q̄busdam ciuitatibus dicēs. ve tibi corrozaim. ve tibi bethsaida. quia si in tyro ꝛ sydone facte essent virtutes que facte sunt in vobis. olim inquit in cilicio ꝛ cinere penitētiā egissent: Ergo nebulam velut cinerem spargit: Quid est nebulam velut cinerem spargit? Cum vocatur quisq̄ȝ ad intelligēdū deum. ꝛ dicitur illi. cape veritatem. incipit velle capere veritatem. non sufficit. videt se quādam caliginem pati quam antea nō videbat. Adhuc est ergo illa nebula. vt noueris nescire te. ꝛ noueris q̄d scire optеat. et videas te inualidum. ad illud sciēdū q̄d optet sciri Nam si iniusta nebula iam ante presumpseris scire. audies ab apostolo. qui se putat aliq̄d scire nōdum scit q̄admodum oporteat eum scire Ergo nōdum comp̄hendisti. adhuc nebulam pateris: Sed nōdum te deseruit qui accēdit tibi lucernam carnis sue Nō erres i nebula. fide sequere: Sed quia conaris videre ꝛ nō potes. peniteat te pccōrum. quia nebula sicut cinis sparsa est Quid iam te peniteat? Contumacem fuisse aduersus deum Quid iam te peniteat? Secutum fuisse vias tuas malas. ꝑuenisse in istam difficultatem illius beate visionis. et erit tibi salubris nebula quā sicut cinerem sp̄git deus Tu ipse es adhuc nebula. sed velut cinis Adhuc em̄ penitētes volutātur in cinere fratres mei. tanq̄ȝ similes se cōtestātes. dicētes deo suo cinis sum. Dixit em̄ quedā scriptura. despexi memetipȝ ꝛ dis

tabui et estimaui me terrā et cinerem Hec ē humilitas penitent. Qñ abraham loqtur ad deū suū et qñ vult sibi apiri incendiū sodomorum: ego inqt terra et cinis sum Quō fuit ista sp humilitas in magnis et sanctis viris. Nebulam ergo sicut cinerē spgit Quare: Quia quos predestinauit illos et vocauit: q nō venit vocare iustos .sz peccōres in pniām Qui emittit cristallum suuz velut frusta panis Non denuo laborādū ē dicere quid sit cristallum: plocuti em sum et credo nō excidisse caritati vestre Quid ergo ē mittit cristallū suū velut frusta pāis Quō nix illa ipius qz pdestinatoruz ē. quō nebula illa ipius qz ipi vocantur ad pniām qui pdestinati sunt ad salutem: sic ē quodāmodo cristalluz ipius Quid ē cristallū: Multū obdurauit multū gelauit: nō iā sicut nix facile solui pt Nix multorum annorum tpe durata et serie sclorum cristallū dicitur et hoc mittit velut frusta pāis Quid hoc sibi vult Fuerūt nimis duri. non iam niui sed cristallo cpandi: et ipi pdestinati sunt et vocati et quidā eoruz ita vt pascerent alios et eent vtiles et aliis Et quid opus ē vt numeremus multos forte quos nouim illū aut illum Occurrit vnicuiqz cogitāti ex hiis qui nō nūqm forte duri et ptinaces et obnitentes adūsus vitatem fuerunt et mō pdicant vitatem. facti sūt frusta panis Quis ille: Unus pāis inquit apls. multi vnū corp sumus in cristo Unus panis vnū corp multi sumus ipe dicit Ergo si vn panis totum corp cristi: mēbra cristi frusta panis sūt De quibusdā duris facit mēbra sua: et vtilia ad alios pascendos Quid imus p multos Notissimum paulū apostoluz intueamur Nichil nobis isto viro notius nichil suaui

nichil in scripturis familiari est et si fuerint qui ex tanta duricia cōuertātur in quāta ipe fuit. panis fiant. ipo Posito ad exemplū oēs currāt vt explicetur sensus iste Mittit cristallū suū sicut frusta panis Ecce cristalluz erat apostolus paulus. durus obnitens vitati: clamās adūsus euangelium tanqm indurās adūsus solem. Iste qz durus fuit crescens in lege erudit ad pedes gamalielis leg doctoris: Nō audiebat moysen et pphetas cristū pdicantes Magna duricia Certe gentes nō audierūt pphetas. nō audierunt moysen: frigidi erant sed cristallū non erāt Ille q credebat in vbis pdicantibz xpm. et cristo venienti nō credebat nimis obdurauerat Quia ergo cristallū erat. nitidus videbatur et candidus: sed durus et nimiū gelidus Quō nitidus et candidus: Hebreus ex hebreis: scdz legem pharizeus Vide nitorē cristalli: audi duriciam cristalli Scdz emulationē psequēs eccām dei Inter lapidatores sancti stephani martiris: ibi erat iste durus et forte ceteris durior Omniū em lapidantiū vestimēta seruabat: vt ōniū in manibz lapidaret Ergo videm niuem. nebulaz. cristallū: bonū est vt ille spiret et soluat Si em ipe nō spirauerit. si nō ipse duriciā glaciei h dissoluerit In faciē frigoris ei qs subsistet: In faciem frigoris ei Cui: Dei Uñ est ei frigus: Ecce deserit pccōrē. ecce non vocat: ecce nō apit sensum ecce non infūdit grām Saluatur hō si potest grē: nō pt stulticie Quare nō pt: In faciem frigoris ei qs subsistet: Vide ergo cgelascentem illū dicentem. video aliam legē in mēbris meis repugnantē legi mentis mee: et captiuum me ducentē in lege peccati q est

in mēbris meis Miser ego hō quis
me liberabit de corꝑe mortꝫ huiꝰ: Ec
ce frigesco ecce cōgelasco .quo calo-
re soluar vt curram: Quis me libera
bit de corꝑe mortꝫ huiꝰ: In faciē fri-
goris eiꝰ quis subsistet: Et quis seip
sum liberabit .si ille deseruerit: Et q̇s
liberat: Gracia dei per ihm xp̄m do-
minum nostrū Audi et hic grām dei
Qui mittit cristalluꝫ suū sicut frusta
panis .in faciem frigoris eiꝰ quis sb
sistet: Ergo despatio est: Absit Seq
tur enim E mittet v̄bum suū ⁊ ta-
befaciet ea Nō ergo despet nix .non
despet nebula: nō despet cristallum.
De niue tanꝙ de lana cōficitur ⁊ tu-
nica Nebula illa in penitentia salutē
inuenit: qꝛ quos p̄destinauit illos et
vocauit Sed licet sint inter p̄destina
tos durissimi . ⁊ multo quasi tp̄e cō-
gelauerint ⁊ cristallū facti fuerint: n̄
erunt duri miē dei Emittet v̄bum su
um ⁊ tabefaciet ea Quid ē tabefaci-
et: Ne forte in malo intelligatꝫ tabe
faciet: liq̄faciet dissoluet Duri sunt ei
per supbiam Merito ⁊ supbia stu-
por dicitur Quicq̄d em̄ stupidū ē fri
gidum ē Rigorem passi hoīes coti-
die dicūt obstupuit Ergo supbia stu
por est Emittet v̄bum suū ⁊ tabefa-
ciet ea Et reuera cumuli niuis cū ca-
lefiunt: deliquescūt in hūilitate Quo
modo ergo q̄si montem niuis erigit
stupor: sic stultos erigꝭ supbia Emit
tet v̄bum suum ⁊ tabefaciet ea Ecce
venit illud cristallū Saulus pꝰ cedē
⁊ lapidationem stephani . duricia q̄-
dam stupidꝰ in xp̄m: pecijt lr̄as a sa-
cerdotibꝫ . vt vndiqꝫ exhibeat cristia
nos anhelans cedes Durus ē iste cō
tra ignem dei ⁊ gelidus Sed q̄ꝙ es
set durus q̄ꝙm gelidus ecce ille q̇ e-
mittet v̄bum suū ⁊ tabefaciet ea: cla
mauit de celo feruidꝰ saule saule q̇d

me ꝑseq̄ris Vna illa voce tāta illa du
ricia cristalli resoluta est Emittet er
go v̄bum suū ⁊ tabefaciet ea Nō des
peretur de cristallo . q̄to minꝰ de ni
ue vl' de nebula: De ip̄o cristallo non
despetur Audi vocē quādam cristal
li: qui prius fui blasphemꝰ ꝑsecutor
⁊ iniuriosus Sed quare soluit cris-
tallum deus: Ne de se nix ip̄a despet
Ait em̄ .ideo miām ꝯsecutꝰ sum vt in
me oñderet xp̄us ih̄s oēm pacienti
am ad informationem eoꝝ qui credi
turi sunt illi in vitam eternā Clamat
ergo deꝰ ad gentes: solui cristallum
venite niues Emittet v̄bum suū ⁊ ta
befaciet ea S pirabit sp̄us ⁊ ꝓflu-
ent aque Ecce cristallū ⁊ niues resol
uūtur eant in aq̄s .qui sitiunt veniāt
⁊ bibant Saulus durus vt cristalluꝫ
stephanum est ꝑsecutus ad mortem
paulus iam in aqua viua gentes vo
cat ad fontem Spirabit sp̄us eius ⁊
ꝓfluent aque Sp̄us feruēs: vn̄ dic-
tum est in alio psalmo conuerte dn̄e
captiuitatē nr̄am sicut torrens in au
stro Captiuitatem em̄ ih'lm tanq̄m
ꝯgelauerat in babilonia Flat auster
soluitur rigor captiuitatis: ⁊ curriti
deum feruor caritatis Spirauit spi
ritus eiꝰ ⁊ ꝓfluent aque: fiat in eos
fons aque salientis in vitam eternā
A nnūcians v̄bum suum iacob iust
ticias ⁊ iudicia sua isrl' Quas iustici
as . ⁊ q̄ iudicia: Quia ⁊ q̇tq̇d h̄ huma
num genꝰ an̄ perpessum est . cū esset
nix ⁊ nebula ⁊ cristallum merito per
pessum ē supbie ⁊ elationis in deum
Recurramꝰ ad originem casus nos
tri: ⁊ videamꝰ quia verissime in psal
mo cantatur priusq̄m humiliarer e-
go deliqui Sed qui dicit priusꝙ hu-
miliarer ego deliqui: ip̄e dicit bonuꝫ
michi q̄m humiliasti me . vt discā ius
tificationes tuas Has ergo iustifi-

cationes a deo didicit iacob qui fecit
ip̄m iacob luctari cū angelo .in cuiꝰ
angeli persona ip̄e dn̄s erat luctatus
tenuit.vim fecit.vt teneret inualuit:
vt teneret fecit se teneri miā nō infir
mitate Luctatꝰ ergo iacob p̄ualuit
tenuit: ⁊ quē videbatur vicisse rogat
vt bn̄dicatur ab eo Quō intelligebat
cū quo luctatus fuerat quē tenuerit?
Quare violēter ē luctatus ⁊ tenuit?
Quia regnū celoꝝ vim patitur ⁊ qui
vim faciunt diripiūt illud Ergo qua
re luctatus? Quia cū labore Quare
vix tenemꝰ qđ facile amisimus: Nec
facile recipiendū est qđ amisimꝰ Dis
camus ꝑdere qđ tenemꝰ: labore et ho
mo vt teneat Tenebit ad firmitatē
qđ tenuerit post laborē Ergo h̄ iudi
cia sua deꝰ manifestauit iacob ⁊ isrl'
Apertiꝰ dicam .id est qꝛ et iusti qui h̄
sunt .labores. piacula. molestias pas
siones ꝓ merito patiuntur iusto iu
dicio dei qꝛ ille solus p̄t dicere sine cā
hic passus sum. Quis ideo nō sine cā
qꝛ ꝓpter nos: qui solus p̄t dicere q̄ n̄
rapui tunc exsoluebam q̄ solus potu
it dicere .ecce venit princeps hꝰ mun
di ⁊ in me nichil inueniet Et q̄si dice-
retur ei ⁊ quare ergo pateris: sequi-
tur ⁊ dicit sed vt sciant oēs qꝛ volun
tatem patris mei facio surgite eamꝰ
hinc Ceteri omnes merito suo iudi
cio dei ⁊ ꝓ iusticia q̄ patiuntur nō si
bi arrogent: q̄si habeant pasionē in-
nocentie q̄lis in xp̄o erat Audi apos
tolum petrū: tempꝰ est inquit vt iu-
dicium incipiat a domo dm̄ Exhor-
tans martires ⁊ testes d̄i vt omnes
minas fremētes seculi patientissime
tolerent in semetip̄is ait illis. tēpus
est inchoationis iudicij ex domo dei
Si aūt inicium a nob̄. quis finis eo
rū qui non credūt dei euangelio? Si
iustus vix saluus fit. pccōꝛ ⁊ impius

vbi parebunt? Annūcians v̄bum suū
iacob: iusticias ⁊ iudicia sua israhel.
Non fecit sic vniūse genti Nemo
vos fallat: nō nūciatum est alicui gē
ti hoc iudiciū d̄i quō patiūtur iusti et
iiusti Quomō? Pro merito omnes
Quomodo In grā dei Non in suis
meritis liberantur ip̄i iusti Nō ānū
ciatum est h̄ vniuerse gēti: sed soli ia
cob soli isrl' Quid ergo nos facimus
si nō annūciauit vniūse genti .sed tm̄
iacob tm̄ isrl'? Vbi erimꝰ nos? In ia-
cob ⁊ in isrl' Iudicia sua nō mani-
festauit eis Quibꝫ? Omnibꝫ gentibꝫ
Et quomō vocate sunt niues soluto
cristallo? Quō vocate sunt gētes ius
tificato paulo? Quō nisi vt eēnt in ia
cob Precisus est oleaster vt inseretᷣ
in oliuam Iā ad oliuā ꝑtinet iā non
debent dici gentes ſꝫ vna gens in cris
to Gens in iacob gens in isrl' Quare
gens iacob et gens isrl'? Quia iacob
de ysaac ysaac de abrahā Abrahe aūt
quid dictū est? In semine tuo bn̄dicē
tur omnes gentes Hoc idē dictum
est ad ysaac hoc ⁊ ad iacob Pertine-
mus ergo ad iacob qꝛ pertinemꝰ ad
isrl' Pertinemꝰ ad abraham: semen
em̄ abrahe non me vel quolibet hoīē
sed ap̄lo sancto interp̄tante xp̄ūs ē.
⁊ ip̄e ait non dicit ⁊ seminibꝫ tāq̄m in
multis sed tꝫ̄ in vno ⁊ semini tuo qđ
est cristus Si vnum semē vnꝰ iacob
vnus isrl': ⁊ omnes gētes vnꝰ in cris
to: ergo ad ōnes ꝑtinet gentes qđ re
uelabit ip̄e iacob ⁊ ip̄e isrl': ⁊ illi soli ī
alijs gentibꝫ deputandi sunt. qui no-
lentes credere in xp̄o nolunt recede
re ab oleastro ⁊ inseri oliue: remane
būt in siluosis ramis steriles et ama
ri Gaudeat iacob qui ē supplantatoꝛ
esau: qꝛ supplantauit frēm suū Ceci
tas eni ex ꝑte israhel facta ē vt pleni
tudo gentium intraret De iacob fac

tus est isrl' Quid est isrl'? Jam ões
audiamus omnes isrl' siue qui h est ꝫ
in mẽbris cristi siue qui foris ⁊ nõ fo
ris ⁊ ꝑ omnes gẽtes vbiqꝫ foris vbi
qꝫ intus Audiat ipe isrl' qui ex iacob
factus est isrl' Quid est isrl'? Videns
deum Vbi videbit deuz? In pace In
qua pace? Pacem ihrl'm q₂ posuit in
quit fines tuos pacem Ibi laudabi-
mus oẽs vnus in vno: ad vnũ erimꝰ
q₂ deinceps multi dispsi non erimꝰ
Explicit ps̃ cxlvij. Incipit psalmꝰ
cxlviij.

MEditatio p̃ntis vite nostre
in laude dei esse debet. quia
exultatio sempiterne futu
re nostre vite laus d̃i erit ⁊ nemo p̃t
ydoneus fieri future vite. qui se ad il
lam modo nõ exercuerit Nõ ergo
laudamꝰ deum sed ⁊ rogamꝰ deum
Laus nostra leticiam habet: orõ ge
mitum Promissum est em̃ nobis ali
quid qd̃ nõdum habemꝰ. et q₂ verax
ẽ qui promisit in spe gaudemꝰ: q₂ tñ
nondũ habemꝰ in desiderio gemimꝰ
Bonũ est nobis pseuerare in deside
rio donec veniat qd̃ ꝓmissum est. et
transeat gemitus ⁊ succedat sola lau
datio Propter hec duo tpa. vnũ qd̃
nunc est in tempestatibus et tribula
tionibus huiꝰ vite alterũ quod tunc
erit in securitate ⁊ exultatione perpe
tua. instituta est nobis eciã celebra-
tio duoꝝ tpm: añ pascha ⁊ post pas-
cha Illud qd̃ est ante pascha signifi-
cat tribulationem in q̃ modo sumus
qd̃ vero nunc agimꝰ post pascha sig
nificat beatitudinem in qua postea e
rimus Ante pascha ergo qd̃ celebra-
mus hoc et agimus. post pascha aũt
qd̃ celebramus significamus ⁊ non-
dũ tenemꝰ Propterea illud tempus
in ieiunijs ⁊ orationibꝫ exercemur h
vero tps relaxatis ieiunijs in laudi-
bus agimus Hoc est enim alleluya
qd̃ cãtamus qd̃ latine interpretatur
vt nostis laudate dñm Illud id̃ tem
pus añ resurrectionem: hoc tempꝰ
post resurrectionem dñi est Quo tẽ
pore significatur vita futura quam
nõdum tenemus: q₂ quod significa
mus post resurrectionem dñi tene-
bimus post resurrectionem nostraꝫ
In capite em̃ nostro nob̃ vtrũqꝫ fi-
guratum ẽ: vtrũqꝫ demõstratum est
Passio domini oñdit nobis vitã pre
sentis necessitatis q̃ oportet ⁊ labo-
rare ⁊ tribulari ⁊ ad extremuꝫ mori.
resurrectio v̂o et clarificatio dñi os-
tendit nobis vitam quã accepturi su
mus cũ venerit retribuere digna dig
nis mala malis bona bonis. Et quo
dãmodo mali oẽs cantare nobiscuꝫ
p̃nt alleluya. si aũt in malicia sua pse
uerauerint. canticũ vite nostre futu-
re dicere possunt labijs. ipam v̂o vi-
tam q̃ tunc erit in ea veritate q̃ nunc
significatur optinere non p̃nt: q₂ no
luerunt meditari añq̃m veniret ⁊ te-
nere qd̃ venturum erat Nunc g̊ frẽs
exhortamur vos vt laudetis deũ: et
hoc est qd̃ vobis omnes dicimꝰ quã
do dicimus alleluya Laudate domi
num dicis tu alteri. dicit ipe tibi: cuꝫ
se omnes exhortantur ões faciunt
qd̃ hortantur Sed laudate totis vo
tis. id est nõ vt sola lingua ⁊ vox vrã
laudet deum. sed ⁊ ꝯscientia vrã vita
vestra facta vestra Etem̃ laudamus
mõ in ecclesijs qñ cõgregamur. cum
quisqꝫ descẽdit ad ꝓpria quasi cessat
laudare deum Nõ cesset bene viuere
⁊ sempꝑ laudat deũ Tunc desinis lau
dare deũ: qñ a iusticia et ab eo qd̃ illi
placet declinas Nam si a vita bona
nũq̃m declines. lingua tua tacet vita
tua clamat: ⁊ aures dei ad cor tuum
Quõ em̃ aures nostre ad voces nos

tras: sic aures dei ad cogitatiões nos
tras Non pt aūt fieri vt habeat ma
la facta: qui habet bonas cogitatio=
nes Facta em̄ de cogitatione proce
dunt nec quisq̄m pt facere aliqd aut
ad aliquid agendū mēbra mouere ni
si priō pcesserit iussio cogitationis.
Quō de interiori palatio quicqd ius
serit impator p imperiū romanū e=
manat: q̄cquid videtis agi p prouin
cias. Quāt⁹ motus fit ad vnā iussio
nem impatoris intus sedētis: Mo
uet solum ille labia cū loquitur ꝛ mo
uetur omnis puincia cū fit qd loqui
tur Sic ꝛ in vnoquoqꝫ nostrū intus
est impator in corde: sed ꝛ si bonus
bona iubet bona fiunt. si malus ma=
la fiunt Cum ibi sedet xps. quid po=
test iubere nisi bona: Cū possidet dy
abolus. quid pt iubere nisi mala: In
tuo āt arbitrio deus te eē voluit cui
pares locū deo an dyabolo: cū para
ueris. qui possidebit ipe impabit Er
go frēs non tm̄ ad sonum attendite
cū laudatis deum: toti laudate Can
tet vox cantet vita cātent facta ꝛ si ē
adhuc gemit⁹. tribulatio. temptatio
speret transitura ōnia ꝛ illum vētu=
rum diem quo sine defectu laudabi=
mus Ecce iste psalm⁹ qm̄ manifest⁹
est currendus ē nobis Distribuit em̄
vniūsam creaturam laudātem deuꝫ:
ꝛ tanq̄m hortatur vt laudet q̄si inue
niret tacentem ¶ Psalm⁹

Laudate dn̄m de celis Quasi i
ueniret tacētes in celis laudē
domini: ꝛ exhortatur vt surgāt ꝛ lau
dent Nūq̄m celestia laudes cōdito=
ris sui tacuerūt: nūq̄m terrestria de
um laudare cessarunt Sꝫ plane sunt
q̄dam q̄ habent spiritū laudandi deū
in eo affectu quo eis placet de⁹ Ne=
mo aūt laudat nisi qd ei placet Sūt
aūt alia que spiritum vite ꝛ intellec=
tum ad laudandū deū non hn̄t: sꝫ qꝛ
ꝛ ipa bona sunt ꝛ in ordine suo inte=
gre disposita sunt ꝛ ad pulchritudinē
vniūsitatis referuntur quā condidit
deus ipa quidē p se voce sua ꝛ corde
suo nō laudant deū. sed cū ab intelli=
gentibꝫ cōsiderantur p ipa laudatur
deus: ꝛ cū per ipa laudatur de⁹ quo
dāmodo ꝛ ipa laudāt deū Verbi gra
cia laudant deū in celis oiā q̄ habent
spiritum vite et intellectū purum ad
eum cōtemplandū et sine fastidio et
defectu diligendū Laudant aūt dn̄m
per intellectū in terra discernendi bo
num ꝛ malū et per intellectū cognos
cendi creaturam et creatorēh. oiēs q̄
ista cogitāt ꝛ quibꝫ tribuit dn̄s men
tem discernēdi ista delectādi atqꝫ lau
dādi. hoiēs pn̄t Pecora nūqd habēt
huiusmodi intellectuꝫ: Si haberent
huiusmōi intellectū pecora: non no
bis diceret de⁹ nolite eē sicut equus
ꝛ mul⁹ quibꝫ nō est intellectus Quā
do hortatur nos vt nō sim⁹ sicut pe
cora sine intellectu ōndit nobis quia
homini tribuit intellectū ad laudan=
dum deū Arbores nūquit vel vitam
hn̄t. ipam q̄ sentiūt sicut pecora: Nā
pecora ꝛ si sensum interiorē rōnalēꝫ
ꝛ mentē intelligentē atqꝫ discernentē
nō hn̄t quā hō habet vt laudent deū:
hn̄t tn̄ vitam manifestaꝫ Nouimus
appetendi cibū. vtilia sumendi. nox=
ia respuendi. sensus corpalia discer=
nendi. visum ad colores. audituꝫ ad
voces. olfactū ad odores. gustuꝫ ad
sapores: motus vel ad voluptates ꝟ
ad molestias cognoscendas Intelli
gimus h̄. ꝛ videmus an̄ oclos nr̄os
Non hn̄t ratione intelligendi: sꝫ ha=
bent spiritū corpis aiāti ꝛ vitam ma
nifestam Arbores āt nec ipm habēt:

& tñ oiã laudant deũ Quare laudant deum? Quia cũ ista videm⁹ & consideramus creatorem qui ea fecit. de illis nascitur in nobis laus dei & cũ ipsorum cõsideratione laudatur de⁹: oiã ergo laudant deum Cepit ergo iste de celo: laudant omnia & dicit laudate Quare cuz laudant dicit laudate? Quia delectatus est in eo quod laudant & placuit ei quasi adiungẽ hortationem suã. quomodo si vẽias ad homines bonũ aliquid operantes cuz gaudio. siue in vinea siue in messe siue in agricultura placet tibi quod faciunt & dicis facite agite: non vt tũc incipiãt facere qñ dicis sz qz placet tibi qđ facientes inueneris adiungis gratulationem et exhortationem tuam Dicendo enim facite & exhortãdo facientes: voto quasi facis cum ill' In hac ergo exhortatione plenus spiritu propheta dicit Hic & psalm⁹ est aggei & zacharie: sic habet titulum Isti duo prophete eo tpe quo captiu⁹ populus tenebatur in babilonia. prophetabant iam futurum finem captiuitatis: vt restauraretur ciuitas iherusalem q̃ bello ceciderat Significauerunt ergo nobis in misterio vitã futuram. vbi laudem⁹ deũ post captiuitatem vite pñtis. vbi erit innouatio ciuitatis illi⁹ magne ihrl'm vnde pegrini suspiramus captiuati adhuc sub onere & sarcina corporis mortal' vnde adhuc gemimus in pegrinatione: exultabimus ãt in patria Qui ãt non gemit pegrinus nõ gaudebit ciuis: qz desiderio non est in illo Prophete ergo isti sancti magnã cõsolationem pbuerunt tũc captiuato populo scđm carnem. id ẽ constituto in babilonia sub regibz alienigenis Ostendebant enĩ p propheciam futurum temp⁹ liberationis a captiuitate instaurationis ihrl'm: sed illa oiã in figura gesta sunt. hñt v̾itatem suã Figurata sunt in antiquis: pñtia ostenduntur in nobis Modo ergo qđ dicit apostolus: Quã diu sum⁹ in corpore pegrinamur a dño: nõdum sumus in patria Qñ erimus in patria? Quando triumphabim⁹ deuicto inimico dyabolo: qñ mors nouissima inimica destruetur Tunc fiet sermo q̃ scriptus est absorta est mors in victoria Vbi est mors victoria tua? Vbi est mors acule⁹ tu⁹? Qñ ergo nulla erit mortis cõtentio q̃ modo ẽ et facit nos gemere ex defectu. ex mobilitate rerũ et fragilitate carnis humane. cõtendunt nobiscũ cotidie tẽptationes. cõtendũt cotidie delcãtioẽs. & si non cõsentim⁹ tñ molestiã patimur & contendim⁹ et magnũ periculum est. ne qui cõtendit vincatur Si aũt nõ cõsentiendo vincam⁹ molestias tñ patimur resistendo delectationibus Non cessat & non morit' hostis: nisi in resurrectione mortuorum Sed psumam⁹ fidam⁹: erigunt nos agge⁹ & zacharias cãtant futurã liberationẽ nrãm Si illi pp'lo cãtauerũt & impletũ est xpiano pp'lo qđ cantatur nõ implebitur? Securi estote nõ tm̃mõ in ista pegrinatione vite hui⁹ sed quõ hic agatis videte nõ vob placet amor babilonie ne obliuiscamini ciuitatẽ ihrl'm: & si corpus vestrũ adhuc in babilonia tenetur. cor vrm̃ ad ihrl'm pmittatur. Laudet ergo tota creatura dñz: qz hoc ibi facturi sum⁹ qđ hic pmeditamur Laudate dñz de celis Laudate eum in excelsis Primo de celis dicit: postea de tra Laudatur enĩ de⁹ qui fecit celũ & terram Celestia tranquilla sunt pacata sc: ibi semp gaudiũ. nulla mors. nulla egritudo nulla molestia: sp laudant deuz

beati Nos āt adhuc visuri sumꝰ :sed
cū cogitamꝰ quō illic laudetur deus.
cor ibi habemꝰ . et nō sine cā audimꝰ
sursum corda. Levemꝰ cor sursuꝫ ne
putrescat in terra :qm̄ placet nob̄ qd̄
ibi agūt angeli Nō nos spe postea
re ⁊ cū illuc venerimꝰ Laudate ergo
eū in excelsis Laudate eū oēs an
geli eiꝰ laudate eū ōnes v̄tutes eius
Laudate eū sol ⁊ luna : laudate eū ō
nes stelle ⁊ lumē Laudate eū celi ce-
loꝝ et aque q̄ sup̄ celos sunt laudent
nomen dn̄i Qn̄ explicat oīā numerā
do Sꝫ tn̄ summatim q̄si oīā ꝑstrinxit
⁊ ꝯclusit omnia celestia laudātia cre
atorem suū Et q̄si diceretur ei q̄re il-
lum laudāt quid illi debent quid illis
ꝯtulit vt laudent eū :sequitur Qm̄
ipe dixit ⁊ facta sunt :ipe mandauit ⁊
creata sunt Non mirū si opa laudēt
opatorem Non mirū est si facta lau
dent factorem :non mirū si creatura
laudet creatorē Ibi ⁊ xp̄s noiātꝰ est
⁊ quasi nō audiuimꝰ nomē ipiꝰ q̇ est
xp̄us In p̄ncipio erat v̄bum ⁊ v̄buꝫ
erat apud deū ⁊ deꝰ erat v̄bū . hoc e-
rat in p̄ncipio apud deū : ōnia ꝑ ipm
facta s̄t et sine ipo factū ē nichil Per
qd̄ facta sunt :Per v̄bum .quō hic os
tendit q2 ꝑ v̄bum facta sunt Ipe dix
it ⁊ facta sunt : ipe mandauit ⁊ crea-
ta sunt Nemo dicit nemo mandat n̄
v̄bum Statuit ea in seculū et in se
culum seculi Omnia celestia oīā su-
periora : v̄tutes omnes atq̄ āgelos
ciuitatē quādam sup̄nam bonā sanc
tam btām Vn̄ qm̄ ꝑegrinamur mise
ri adhuc sumꝰ : et quo redituri in spe
beati . ⁊ quo cum redierimꝰ in re bea
ti Statuit ea in seculū ⁊ in scl'm seculi
Preceptum posuit ⁊ nō preteribᵗ
Quale p̄ceptū putatis habere celes-
tia ⁊ angelos sanctos :Quale p̄cep-
tum dedit illis deꝰ : Quale nisi vt lau
dent illū beati :Quoꝝ h̄ est negociuꝫ
laudare deū Non arant nō semināt
nō molunt nō coquūt Opa em̄ sunt
ista necessitatis: ibi necessitas nō est
Nō furantur nō dep̄dantur nō adul
terantur Opa em̄ sunt ista iniquita-
tis :ibi iniquitas nō est Nō frangūt
panē esurienti.nō vestiūt nudū .non
suscipiunt ꝑegrinum nō visitāt egro
tum :nō cōcordant litigiosum nō se-
peliunt mortuū Opa em̄ sunt ista mi
sericordie :ibi aūt nulla miseria ē in q̄
fiat miscd̄ia O .beati putamꝰ erimꝰ
nos : Si ei suspiremꝰ de suspirio ge
mamus Et quid sumꝰ vt ibi simus :
Mortales ꝓiecti abiecti :terra ⁊ ci-
nis Sꝫ qui ꝓmisit op̄s deus si ⁊ nos
attendamꝰ quid sumꝰ: Si ad illū. de
us est op̄s est Nō est facturꝰ ange-
lum ex hoīē qui fecit hoīēꝫ ex nichilo
Aut v̄o ꝓ minimo habet deꝰ hoīēm
ꝓpter quē mori voluit vnicū suū :At
tendamꝰ ad iudiciū dilectōis ⁊ pro-
missionis dei Tales arras accepimꝰ
tenemꝰ mortem xp̄i .tenemꝰ sangui
nem cristi Quis mortuus est: Vnicꝰ
Pro quibꝫ mortuꝰ est : Vtinā ꝓ bo-
nis :vtinā ꝓ iustis Sꝫ quid ē : Etem
xp̄us ait apostolus ꝓ impijs mor-
tuus ē Qui donauit impijs mortem
suā .qd seruat iustis nisi vitaꝫ suam
Erigat ergo se humana fragilitas. n̄
desꝑet . non se collidat . nō se auertat
non dicat non ero Qui promisit de-
us est ⁊ venit vt promitteret :appa-
ruit hominibus venit suscipere mor
tem nostram .promittere vitam su-
am Venit ad regionem peregrinati-
onis nostre accipere hic quod habū
dꝫ opprobria flagella colaphos spu
ta in faciem cōtumelias spineam co
ronam .suspensionem in ligno . cru-
cem . mortem . Hec habundant in

regione nostra: ad talia cõmercia ve
nit Quid hic dedit quid hic accepit?
Dedit exhortationem. dedit doctri-
nam dedit remissionem peccatorũ:
accepit contumelias mortem crucẽ
Attulit nobis de illa regione bona ⁊
in regione nostra ipe pertulit mala.
Promisit tñ nobis quod ibi futuri si
mus vñ venit: et ait Pater volo vt
vbi ego sum ⁊ ipi sint mecũ Tanta p̄
cessit dilectio q̄ vbi nos eramus fuit
nobiscum: vbi ipe est erim⁹ cum illo
Quid tibi p̄misit deus o hõ mortal?
Quia victur⁹ es in eternũ Non cre-
dis? Crede Plus est iã qd̃ fecit q̃ qd̃
p̄misit Quid fecit? Mortuus est p̄
te Quid p̄misit? Vt viuas cũ illo In
credibilius ẽ qd̃ mortuus ẽ eternus:
q̃ vt ineternũ viuat mortalis Iã qd̃
incredibilius est tenem⁹ Si xp̄c ho-
minem mortu⁹ ẽ deus. nõ est victu-
rus hõ cum deo? Non est victurus
mortalis in eternũ p̄pter quẽ mortu
us est qui viuit ineternũ Sʒ quomõ
mortuus ẽ deus. ⁊ vñ mortuus ẽ de
us ⁊ potest mori deus? Accepit ex te
vñ moreretur p̄ te Nõ posset mori
nisi caro non posset mori nisi morta
le corpus Induit se vbi moreret̃ p̄
te: induet te vbi cũ illo viuas Vbi se i
duit morte? In v̄ginitate m̄ris Vbi
te induet vita? In equalitate patris
Elegit sibi hic thalamũ castũ: vbi cõ
iungeretur sponsus sponse Verbum
caro factuʒ est: vt fieret caput eccl'e.
Verbum em̄ ipm̄ nõ est pars eccl'e: sʒ
vt eẽt caput eccl'e. carnem assumpsit
Quiddã nostruʒ iam sursum ẽ: qd̃ h̄
accepit vbi mortuus est vbi crucifix
us est Iã quedam primicie tue p̄ces-
serunt ⁊ dubitas q̄ secutur⁹ es. Er-
go cõuertat se ⁊ ad terrena: q̄ iã dix
it laudes celestiũ Laudate domi-
num de terra Superi⁹ enim vnde ce
pit: Laudate dominũ de celis: ⁊ enar
rauit celestia Modo audi terrestria
Dracones ⁊ omnes abyssi Abyssi
profũditates aquarum sunt: maria
omnia ⁊ nubilosus iste aer. ad abys-
sum p̄tinet Vbi nubes. vbi venti. vbi
tempestates vbi pluuia. choruscatio
nes tonitrua grãdines nix et quicq̃d
vult deus fieri sup terras de isto hu-
mido ⁊ caliginoso aere. totũ hoc ter
re nomine appellauit q̄ nimis muta
bile est atq̄ mortale: nisi forte puta-
tis quia sursum pluit stellis Omnia
ista hic fiunt p̄pe ad terram Et aliq̃n
sunt homines in cacuminibus mon
tium nubes sub se vident et fiunt ple
rumq̄ pluuie: ⁊ apparent bene intẽ
tis omnia ista que perturbato aere
cõcitantur hic fieri in ista mundi p̄te
infima. propterea ad istam caligino-
sam id ẽ ad hunc aerem tanq̃ ad car-
cerem dampnatus est dyabolus: de
apparatu superiorum angelorũ lap
sus cum angelis suis Nam aposto-
lus hoc de illo dicit: scd̃m principem
potestatis aeris hui⁹ qui nunc op̄a-
tur in filios diffidẽtie Et alius apos
tolus dicit. si enim deus angelis pec
cantibus non pepcit. sed carceribus
caliginis inferi retrudens. tradidit i
iudicio puniendos seruari: infernuʒ
hoc appellans qd̃ inferior p̄s mundi
sit Noli ergo cogitare qd accipit dy-
abolus: sed quid perdidit Omnia er
go ista videtis qualia sunt: mutabi-
lia. turbata. terribilia. corruptibilia.
tamen habent locum suum habẽt or
dinem suum. implent et ipa vniuer-
sam pulchritudinem pro modo suo:
et ideo laudant dominum Conũsus
ergo ad illa tq̃m exhortans ⁊ ipa ym
mo exhortãs nos vt eoꝝ p̄sideratõe

laudemus dominum. sic em̄ laudant
deū cū ꝯsiderata pariūt laudem dī ce
pit dicere. laudate dn̄m de terra. dra
cones ⁊ omnes abissi Dracoēs circa
aquam ṽsantur de speluncis ꝓcedūt
ferūtur in aera: cōcitatur ꝓpter eos
aer Magna q̄dam sunt animantia
dracones: maiora non sunt sup ter-
ram Propterea inde cepit: dracones
⁊ omnes abyssi Sunt aūt spelunce a
quarum latentiū vn̄ flumina vn̄ fon
tes ꝓcedunt. vt fluant sup terrā alia
occulta subter eunt: et totū hoc atq̄
omnis ista humida natura aquarū
simul cū mari ⁊ isto infimo aere abis
sus vel abissi vocantur. vbi viuūt dra
cones ⁊ laudant deū Quid putamꝰ
q̄ choros faciūt dracones ⁊ laudāt
deum abissi? Sed vos cōsiderantes
dracones. attendite artificem draco
num creatorē draconum Et cū mira
mini dracones ⁊ dicitis magnꝰ deus
qui hec fecit: dracones laudant deū
de vocibus suis Et dracones ⁊ ōnes
abyssi Ignis. grando. nix. glacies
spūs tempestatis q̄ faciunt ṽbū eiꝰ
Quare hic addidit q̄ faciūt ṽbum eꝰ?
Multi stulti nō valentes cōtempla
ri ⁊ discernere creaturam locis suis
⁊ ordine suo sub nutu ⁊ iussu dei agē
tem motus suos. visum est illis q̄ su
periora omnia deꝰ gubernat. inferio
ra vero despicit abicit deserit. vt nec
curet ista nec gubernet: nec regat sed
casibus regantur quō pn̄t qua pos-
sunt. ⁊ mouēt illos qui dicunt aliquā
do sibi sed nō dicant tibi. id ē ne audi
endo consentias qn̄ ista dicunt: blas
phemia enim sunt et execrabilia deo
Si deus plueret. nūquid plueret in
mare? Qualis inquiūt ꝓuidētia: ge
tulia sitit ⁊ mare cōpluitur Acute si-
bi videntur tractare Quib; dicendū
ē hoc: getulia sit. vt tu ne sitires Bo
num enim erat vt diceres dō Anima
mea velut terra sine aqua tibi Q̄ð a-
lio loco aperte dicitur sitiuit tibi aīā
mea q̄ꝫ multipliciter tibi et caro mea
Et dn̄s in euangelio: beati qui esuri
unt ⁊ sitiunt iusticiam quoniam ipsi
saturabuntur Iste em̄ iam saturatꝰ
est qui talia disputat. ⁊ quasi doctus
sibi videtur: nec vult discere: ideo nō
sitit Nam si sitiret vellet discere ⁊ in
ueniret quia totum dī ꝓuidentia fit
in terra: ⁊ eciam miraretur disposita
mēbra pulicis Attendat caritas ves
tra Quis disposuit mēbra pulicis et
culicis vt habeant ordinem suum ha
beant vitam suam habeant motum
suum? Vnam bestiolam breuem. mi
nutissimam considera. quā volueris
si cōsideres ordinem mēbrorum ipiꝰ
⁊ aīātionem vite qua mouetur. et ꝓ
se fugiat mortem. amat vitam appe
tit voluptates deuitat molestias ex
erit sensus diuersos: viget in motu
cōgruo sibi Quis dedit aculeum cu-
lici quo sanguinem sugat? Q̄m tenu
is fistula est qua sorbet? Quis dispo
suit ista? Quis fecit ista? Expauescis
in minimis lauda magnū Hoc itaq̄
tenete fratres mei nemo vos de fide
excutiat ⁊ de sana doctrina Qui fecit
in celo angelum ipē fecit in terra ver
miculum: sed angelum in celo ꝓ ha-
bitudine celesti vermiculum in terra
pro habitudine terrestri Nūquid ā-
gelum fecit repere in ceno. et vermi
culum in celo? Distribuit sedibus ha
bitatores. incorruptionem incorrup
tis sedibus dedit. corruptibilia incor
ruptibilibus locis Totum attende:
totum lauda Qui ergo disposuit mē
bra ṽmiculi. nō gubernat nubes? Et
q̄re in mari pluit? Quasi nō sint i ma
ri q̄ alantꝰ pluuia. q̄i ibi nō fecit pisces
q̄si ibi nō fecit aīālia Attendite quo-

modo currunt pisces ad aquam dul cem Et quare inquit pisci pluit. et mi non pluit aliquando: vt cogites te in regione esse deserti et in peregrinatione vite: et amarescat tibi vita presens. vt futuram desideres. aut vt flagelleris. et corripiaris et corrigaris Quomodo autem distribuit propria regionum: Ecce quia de getulia locuti sumus: pluit hic pene omni anno. et omni anno dat frumentum Seruari hoc frumentum non potest. cito corrumpitur quia omni anno datur ibique raro. et multum datur et diu seruatur Sed forte putas quia ibi deserat deus homines aut non ibi sanctorum iocunditatem suam et laudant et glorificant deum: Apprehende iam getulium. pone inter istas arbores amenas: fugere hinc vult et redire ad nudam getuliam In omnibus ergo locis deus regionibus tempora sua quoque distribuit et ordinauit et longum est commemorare diligentiorem considerationem omnium rerum Quis illam explicat: Tamen qui oculos habent. multa ibi vident cum viderint placent. cum placuerint laudantur. non tanquam ipsa sed ille qui fecit: ita omnia laudabunt deum Hec considerabat spiritus prophecie cum dixisset. ignis grando nix glacies spiritus tempestatis que omnia turbata videntur quibusdam stultis et quasi casibus agitari. addidit. que faciunt verbum eius Non tibi ergo videntur casibus moueri que verbo dei in omni motu suo deseruiunt: Quo vult deus illuc lucet vt ignis: illuc fertur nubes. siue pluuiam siue niuem siue grandinem portet Et quare aliquando percutiunt montem fulmina. et non percutiunt latronem: Quocunque possum dicere pro captu mentis mee quantum deus donare dignetur: maiores maiora nouerint et amplius intelligant et det vobis deus plus sape quam dico: tamen cum temperantia sine superbia Possum ergo pro modulo meo dicere quare percutiunt montem et non percutiunt latronem quia forte adhuc latronis conuersionem querit: et ideo percutit mons quia non timet. vt mutetur homo qui timet aliquando Et tu cum das disciplinam: terram feris vt infans expauescat Et aliquando ferit quem vult hominem Sed dicis mihi: ecce cedit innocentiorem et dimittit sceleratiorem. Noli mirari: vnicuique mors pio bona est Vnde autem scis illi sceleratiori si se mutare noluerit quid penarum in occulto seruetur: Nonne mallent fulmine incendii potius interire quibus dicetur: ite in ignem eternum Opus est vt innocens fis Quid enim: Malum est mori in naufragio bonum est mori febre: Siue inde siue inde moriatur quere qualis sit quo moritur. quo post mortem itur⁹ est: Nonne inde de vita exiturus est: Quacunque occasione hinc exituri sumus. Quibus exitibus martires exire meruerunt: Nunquid febribus: Quomodo multi optant vt febribus soluantur. alii vno ictu gladii. alii ignibus. alii bestiis: Et deuorauerunt bestie corpora martirum: et non timuerunt ne perirent corpora ipsorum Vndique enim deus reducet corpora sanctorum suorum. cui capilli nostri numerati sunt: et quando voluit. tres pueros ab igne liberauit. nunquid ideo machabeos in igne deseruit: Illos aperte liberauit: illos occulte coronauit Nouit igitur deus quid agat Tu time et bonus esto: vnicunque voluerit vt exeas hinc paratum te inueniat Inquilinus enim es non possessor domus Locata est tibi domus ista. tibi locata est non donata. et si nolis migrabis: et non eam tali conditione accepisti vt quasi tempora certa tibi sint Quid dixit dominus deus

tuus? Qn̄ voluero cū dixero migra:
patus esto Expello te de hospicio sꝫ
dabo domū Inquilinus es in terra:
eris possessor in celo Quicq̄d ergo h̄
accidit contra volūtatem nrām no-
ueritis nō accidere nisi de voluntate
dei. de ꝓuidentia ip̄ius de ordine ip
sius. de nutu ip̄ius. de legibꝫ ip̄iꝰ. et
si nos nō intelligimꝰ quid quare fiat
debemus hoc prudentie ip̄ius qꝛ nō
fit sine causa: ⁊ non blasphemabimꝰ
Cum em̄ ceperimꝰ disputare de ope
ribus dei quare hoc quare illud. ⁊ nō
debuit sic facere. male fecit hoc. vbi ē
laus dī? Perdidisti alleluya Omnia
sic considera quō placeas deo ⁊ lau-
des artificem: qꝛ si intrares in offici
nam forte fabri ferrarij. nō auderes
rep̄hendere folles. incudes malleos
Et da impituꝫ hoīem nescientem q̄d
quare sit ⁊ omnia rep̄hendit. sed si n̄
habeat peritiam artificis ⁊ habꝫ sal-
tem ꝯsiderationem hominis. quid si
bi dicit? Non sine causa hoc loco fol
les positi sunt Artifex nouit quare ⁊
si ego non noui In officina non au-
det vituperare fabrum. ⁊ audet repre-
hendere in hoc mūdo deū? Ergo quē
admodum ignis. grando. nix. glaci-
es sp̄ūs tempestatis que faciunt v̄-
bum eius. sic omnia que vanis vidē
tur in rerum natura temere fieri. nō
faciunt nisi verbum eius: qꝛ non fi-
unt nisi iussu dei Deinde dicit vt deuꝫ
laudent Montes ⁊ omnes colles.
ligna fructifera ⁊ omnes cedri. bes-
tie ⁊ omnia pecora. reptilia ⁊ volati
lia pennata Deinde ad hoīēs Re-
ges terre ⁊ omnes populi principes
⁊ omnes iudices terre: iuuenes ⁊ v̄
gines senes cum iunioribꝫ laudēt no
men domini Explicata laus de celo:
explicata est laus de terra Quis ex

altatum est nomen eiꝰ soliꝰ Nemo
hōīm querat exaltare nomen suum.
Vis exaltari? Illi te subde qui nō po
test humiliari Exaltatum est nomen
eius solius Confessio eiꝰ in celo ⁊
in terra Quid est cōfessio eius super
celum ⁊ terram? Quia ip̄e cōfitetur?
Non Sed quia illi omnia ꝯfitentur.
oīā clamāt: omniū pulchritudo quo
dammodo vox eorū est confitentiū
deo Clamat celum deo. tu me fecisti
non ego: clamat terra. tu me cōdidis
ti non ego Quomodo clamant ista?
Qn̄ cōsiderantur ⁊ hoc inuenitur ex
tua consideratione clamant. ex voce
tua clamāt Cōfessio eius in celo ⁊ in
terra Attēde celum pulchrū est: attē
de terra pulchra est Vtrūq̄ꝫ sibi val-
de pulchrū est Ip̄e fecit ip̄e regit ip̄i
us nutu gubernātur Ip̄e trahicit tē
pora: momēta ip̄e instaurat Per ip
sum ergo omnia ista laudent illū. si-
ue in statu siue in motu. siue de terra
deorsum. siue de celo sursuꝫ siue in ve
tustate siue in renouatione Cum vi
des hec ⁊ gaudes ⁊ attolleris in arti
ficem ⁊ inuisibilia eius ꝑ ea q̄ facta sē
intellecta cōtueris: confessio eius in
celo ⁊ in terra. id est cōfiteris ei de re
bus terrenis cōfiteris de rebus celes
tibus ⁊ quia ip̄e fecit omnia et meliꝰ
illo nō est aliquid: q̄cquid fecit intra
illum est ⁊ q̄cquid in hijs placet minꝰ
est q̄m ip̄e Non ergo ita tibi placeat
qō fecit. vt recedas ab eo q̄ fecit Sꝫ
si amas quod fecit multo magꝭ eum
qui fecit. si pulchra sunt que fecit q̄n-
tomagis pulchrior est qui fecit? Cō-
fessio eiꝰ in celo ⁊ in terra Et exal-
tauit cornu populi sui Ecce quod ꝓ
phetabant aggeus ⁊ zacharias mo-
do cornu populi sui humile est in tri
turis. ī tribulationibꝫ. in tēpestatibꝫ

in tonsione pectoꝝ Quã exaltabit cor
nu populi sui: Quã venerit ipe dñs ⁊
ortus fuerit sol noster. non iste q̃ o-
culis videtur et oritur sup bonos et
malos. sed de quo dicitur vobis qui
timetis deũ orietur sol iusticie ⁊ sani
tas in pennis ei⁹ et de quo dicturi st
supbi ⁊ impij iusticie lumẽ nõ illuxit
nobis ⁊ sol non est ortus nobis Ip
se erit estas nr̃a Mõ fruct⁹ p hyber
num in radice nõ apparent Attẽdis
quasi aridas arbores p hyemẽ: q̃ nõ
nouit videre aridam putat vitẽ ⁊ for
te iuxta est q̃ vere aruit Similes sunt
ambe p hyemẽ. illa viuit. illa mortua
est: sed illius vita ⁊ illius mors in ab
scondito ẽ Estas pcedit vita illi⁹ cla
rificatur: mors illius manifestatur.
Procedit honor foliorum fecũditas
fructuũ: vestitur vit; in faciem ex eo
qđ habet in radice Ergo mõ frẽs ta-
les sumus quales sunt et alij hoiẽs.
Quomõ nascũtur manducãt bibunt
vestiuntur transigunt vitam istã: sic
⁊ sancti Aliqñ res ipe decipiunt ho-
mines ⁊ dicunt ecce postq̃ cepit esse
cristian⁹ nũquid non ei dolet caput:
Aut quia cristianus est. qđ hab; pl⁹
a me: O vitis arida attendis iuxta te
vitem nudam in hyberno sed nõ ari
dam p estatis vim Et veniet dñs ho
nor nr̃ qui latebat in radice: ⁊ tũc ex-
altabit cornu populi sui. post capti-
uitatem in qua mortaliter viuimus
Vñ dicit apl's nolite añ tempus iudi
care donec veniat dñs ⁊ illuminabit
abscondita tenebrarũ: ⁊ tunc laus e-
rit vnicuiq3 a deo Sed dicis m̃ Vbi ẽ
radix mea. vbi est fructus meus: Si
credis: nosti vbi est radix tua Ibi est
em̃. vbi est fides tua: vbi est spes ⁊ ca
ritas tua Audi apostolũ: mortui em̃
estis Quasi per hyemẽ mortui appa
rebant Audi q2 viuunt: ⁊ vita vestra
abscondita est inquit cũ cristo in deo
Ecce habes radicem Quã ergo hono
re ornaberis qñ fecũdaberis fructu:
Audi illum sequẽtem: cũ cristus ap-
paruerit vita vestra. tunc ⁊ vos ap-
parebitis cũ ipo in gloria Et exalta-
bit cornu populi sui. Ymnus om-
nibus sanctis eius Ymn⁹ sanct; qđ
est: Cantus est cum laude dei Si lau
das deũ ⁊ non cantas: nõ dicis ym-
num Si cantas em̃ ⁊ nõ laudas deũ
non dicis ymnũ Si laudas aliud qđ
nõ ptinet ad laudẽ dei: ⁊ si cantando
laudes non dicis ymnũ Ymnus er-
go tria ista habet: ⁊ canticũ ⁊ laude3
⁊ dei Laus ergo dei in cãtico ymnus
dicitur Quid ẽ ergo ymn⁹ omnibus
sanctis eius: Accipiant sancti ei⁹ ym
num. dicant sancti ei⁹ ymnũ: q2 hoc
est qđ accepturi sunt in fine ymnum
sempiternum Jõ alio loco dicit psal
mus sacrificio laudis glorificab' me
⁊ ibi est via q̃ oñdam illi salutare me
um et beati qui habitãt in domo tua
in scl'a scl'oꝝ laudabunt te: hoc ẽ ym
nus omnibus sanct; ei⁹ Qui st sanc-
ti eius: Filij isrl' populi appropin
quãtes sibi Nemo dicat: nõ sum fi-
lius isrl' Ne putet; iudeos filios isrl'
esse: ⁊ nos non esse filios israhel Au-
deo vobis dicere frẽs mei: illi non st
⁊ nos sum⁹ Audite quare: q2 maior
est natus scđm spiritũ q̃ nat⁹ secun-
dum carnẽ Vñ isrl' ex abraham: Qui
a ysaac ex abrahã isrl' ex ysaac Quo-
modo placuit deo abraham: Credi-
dit aũt abraham deo: et deputatum
est illi ad iusticiã Quisq̃s imitat⁹ fue
rit abraham: fili⁹ est abraham Quis
q̃s degenerauit a fide abrahã: pdidit
pgeniem abraham Judei degenera
uerunt: pdiderũt Imitati sum⁹ nos
inuenimus Audi q2 illi perdiderunt.
Quid illis dicit dñs dicentib3 filij su-

mus abraham? Ausi sunt ostentaę se & erigere ceruicem de nobilitate generis iusti: Et quid illis dominus? Si filij abrahe essetis facta vtiq; abrahe fecissetis. Si ergo perdiderunt ipsi quod filij sunt abrahe. inuenimus nos vt filij simus abrahe: Credendo quippe inuenimus. quod illi nõ credendo amiserũt. quia credidit abraham deo & reputatum est illi ad iusticiam. Et semen abrahe xpristus & in xpristo nos sumus. & ex israhel ppl's. de quo populo maria. de qua maria xpristus. in quo xpristo nos. ergo filij israhel nos: Et quomodo addidit vt discerneret nos filijs israhel populo appropinquãti sibi? Attendite iudeos. si ꝓpinquãt ipsi sunt & forte ꝓpinquant: Dicit michi aliquis. cotidie cantant & ipsi psalmũ. & cantant ymnos dei: Non auditis quod eis dixit ꝓpheta: Populus hic labijs me honorat. cor autem eorũ longe est a me Si illorum cor longe est. nostrum autem proximum est quia credimus quia speramus quia diligimus quia xpristo adiuncti sumus. quia membra ipsius facti sumus: Nunquid membra lõge sunt a capite? Si essent longe & diuisa essent. nõ diceret. ecce ego vobiscum sum omnibus diebus vsq; in cõsummationem seculi: Si sepata eẽnt. si de celo diceret. saule saule quid me ꝑsequeris Si nõ in nobis esset. nõ diceret. esuriui & nõ dedistis michi mãducare: Et cum dicerent illi. quãdo te vidimus esurientem. respondit. cum vni ex minimis meis fecistis michi fecistis. Ecce populus. ecce appropinquans israhel. & cum illo modo spe. postea re: Conuersi ad dominum:

Explicit psalmus cẽtesimus quadragesimus octauus Incipit ps cẽtesimus quadragesimus nonus

Laudemus dñm & in voce et in intellectu & in opere bono & sicut nos hortatur iste psalmus. cantemus ei & canticum nouum. sic eñi incipit:

Psalmus

Cantate domino cãticũ nouũ Vetus homo vetus canticũ nouus homo nouũ cãticum. Vetus testamentum vetus canticum. nouum testamẽtum nouum canticum In veteri testamẽto ꝓmissiones sũt tempales & terrene Quisquis terrena diligit. vetus cãticũ cantat. Qui vult cãtare cãticum nouum. diligat terrena Ipsa dilectio noua est & eterna Ideo semꝑ noua. quia nunq; veterascit: Nam si bene cõsideras. antiquum est hoc Quomodo ergo est nouum? Nunquid frẽs mei vita eterna modo nata est? Vita eterna ipse xpristus. & secũdum diuinitatem non modo natus est. quia in principio erat verbum & verbum erat apud deum & deus erat verbum: Hoc erat in principio aput deum Omnia per ipsum facta sunt & sine ipso factum est nichil Si que ꝑ ipsum facta sunt antiqua sunt. quid est ipse ꝑ quẽ facta sunt? Quid nisi eternus & patri coeternus? Sed nos dilapsi in peccatum. ꝑuenimus ad vetustatem: Nostra eñi vox est in illo psalmo vbi dicitur cum gemitu. inueteraui iñ oĩbus inimicis meis. Inueterauit homo ꝑ pccm̃. innouatur ꝑ grãm. Omnes ergo qui innouãtur in xp̃o vt ad vitam eternam incipiãt ꝑtinẽ cãticum nouũ cantant. & h̃ cãticum pacis est. canticũ hoc caritatis est:

Quisquis se a cōiūctiōe scōꝝ sepat. nō cātat cāticū nouū. secutꝰ est ei ve tustam animositatē nō nouā carita tē In noua caritate qd est: Pax vin culū scē societatis. cōpago spūalis. edificiū de lapidibꝰ viuis Ubi est hꝰ: Nō in vno loco. sed ꝑ vniūsum orbē terraꝝ Audi hꝰ de alio psalmo. sic dicitur. cātate dn̄o cāticū nouū. cā tate dn̄o ōnis tra: Ex hꝰ intelligit̄. qa nō cū ōni tra cātat cāticū vetꝰ: Can tat qlibet v̄ba ō ore eiꝰ ꝓcedūt Quid em̄ attēdo quid soēt. cū video quid cogitet: Et tu inqs vides qd cogitē: Facta indicāt Nā oculus in cōsciēti a nō penetrat Attēdo qd agat. ꝛ ibi video qd cogitet Neqꝫ em̄ si qsqꝫ v̄bi grā cōprehēdēt hoiēm in furto. in homicidio in adulterio. cogitatioē spsius in corde videt. sꝫ in factis sūt q dā q intus latēt: Sꝫ sunt ꝛ multa q ꝓcedūt in opa. ꝛ māifesta fiūt etiā hōibꝰ Cū ḡ essent illi q se a compage xp̄i caritatis ꝛ a societate scē eccl'e se ꝑarūt mali itus aput se. nō noueāt nisi deꝰ Ueit ꝛ tēptatio. sepauit illos ꝛ patefecit hōibꝰ qd noueāt deꝰ: Nō em̄ fructꝰ ostēditur nisi in factꝫ Un̄ dictū est. ex fructibus eoꝝ cog noscetis eos: Dixit em̄ dn̄s ad qsdā qui ouiū vestitu se iduūt. itus āt sūt lupi rapaces: Et ne forte fragilitas humana dinoscere nō posset lupuꝫ sub ouina pelle. ait. ex fructibꝰ eorū cognoscetis eos Querimꝰ fructus caritatis. inuēimꝰ spinas dissensiōis ex fructibꝰ eoꝝ cognoscetis eos Er go cāticū eoꝝ vetꝰ ē. cātemꝰ nos cā ticū nouū Iā diximꝰ frēs. ōnis tra cātat cāticū nouū: Qui cū ōm tra n̄ cātat cāticū nouū. dicat qd vult. lin guis soēt all'a. dicat tota die dicat to ta nocte. nō valde aures mee inclināt ad vocē cātātis. sꝫ qro mores opātis Interrogo em̄ ꝛ dico Quid est quod cātas: Rn̄det all'a. Quid ē all'a: Laudate dn̄m Ueni simul laudemꝰ dn̄m Si tu laudas dn̄m. ꝛ ego laudabo dn̄m Quaē in discordia sumus: Caritas laudat dn̄m. discordia blasphemat dn̄m: Et vultis iam nosse vbi cātetis cāticū nouū: Que dicturus est in ipso psalmo videte. quō fiāt ꝛ vbi fiāt. vtꝝ ꝑ oēs gētes fiāt ista an in vna aliq̄ ꝑte terrarum ꝛ hinc plenius intelligetis ad quē ꝑ tineat cāticū nouū Iā qdē māifestū ē illud qd de alio psalmo cōmemo raui. cātate dn̄o cāticū nouū: Et vt ostenderet in cantico nouo ēe fruc tū caritatis ꝛ vnitatis. addidit. cāta te dn̄o ois terra Nēo se sepet. nēo se disiūgat. triticū es. ferto paleam quousqꝫ vētiletur de area Uis excu ti. ꝛ si triticū eēs foris ab area. inue nirēt te volatilia ꝛ colligerēt te Ade. quia eo ipo q discedis ꝛ volas pa leā te esse indicas. Sed qa leuis eās venit vētus ꝛ de sub pedibꝰ boū ablatꝰ es: Qui āt triticū sunt ferūt tri turā. gaudēt qa grana sunt. gemunt inter paleam. expectāt vētilatorem quē cognoscūt redēptorē: Cantate dn̄o cāticū nouū. Laus eꝰ in eccl'a sanctorū: Hec est eccl'a scōꝝ. eccl'a frumētoꝝ toto terraꝝ orbe diffuso rū ꝑ agrū dn̄i semiāta. qd ē hic mūdꝰ ipso dn̄o exponēte cū de semine ān diceret. qa homo semiāuit bonuꝫ se men in agro suo. ꝛ venit iimicus ꝛ supsemiāuit zizania: Et dixerūt pue ri prisfamilias Nōne bonū semē semiāsti in agro tuo: Un̄ hic sunt zizania: Et rn̄dit illis. iimicus hō hoc fe cit Uoluerūt colligere zizania. ꝛ cōpescuit illos dicens: Sinite vtraqꝫ

crescere vsq3 in messem. ⁊ in tempore messis dicā messorib9. colligite p̄mū zizania ⁊ alligate ea fasciclos ad cōburēdū ea. triticū āt meū repōite in horrea: Postea interrogauerūt eū discipuli dicētes. narra nobis pabolā zizanioꝝ: Et ipse expōit oīa. vt null9 hō cordi suo tribuat qd ibi itellexerit. s3 mgrō celi exponēti. nemo dicat exposuit sibi quō voluit Si pabolā ꝓphete exponēt de9. qn̄ ipse p eos loq̄batur qd dicebāt. q̇s audēt dicē nō sic debere exponē: Multo magis qn̄ ipse exposuit qd ꝓposuit ipse. q̇s audet cōtradicere māifeste veritati: Cū āt dn̄s pabolā hāc exponeret ait. Qui āt semiāt bonū semē ē fili9 hōis. se vtiq3 demōstrans. bonū vo semē filij sunt regni. ipsa est eccl'a scōꝝ. zizania āt filij sunt maligni. ager est hic mūd9 Jā videte frēs q̇a p mūdū semiātū ē bonū semē. et p mūdū semiāta sunt zizania Nūq̇d in pte triticū. ⁊ in pte zizania: Per totum triticum. ⁊ p totū zizania: Ager dn̄i mūdus ē nō affrica. n̄ quō fert terra ista getulie sexagenū aut cētenū. ⁊ numidia fert denū. nō sic ē deo ager suus Vbiq3 illi fertur fruct9 ⁊ cēten9 ⁊ sexagen9 ⁊ tricen9. tu tātū vide q̇d velis esse si cogitas ad domini fructū ptinē Ergo eccl'a scōꝝ eccl'a catholica est Eccl'a scōꝝ nō est eccl'a hereticoꝝ Eccl'a scōꝝ illa ē quā p̄signauit de9 añq3 videtur. ⁊ exhibuit vt videt' Eccl'a scōꝝ erat ātea i codicib9. mō i gētib9: Eccl'a scōꝝ ātea tātūmō legebatur. nunc ⁊ legitur ⁊ videtur: Quando solum legebatur credebatur. modo videtur ⁊ contra dicitur: Laus eius in eccl'a sanctoꝝ

Letetur israhel in eo qui fecit eū. Quid est israhel: Vidēs deū Hoc ei interp̄tatur nomē israhel Qui videt deū in ipso letetur a quo factus est: Quid est ğ frēs q̇a diximus nos ad eccl'am ptinere scōrum: Nūq̇d iam videmus deum: Quomodo sum9 israhel si nō videmus: Est q̄dam visio huius tempis. erit altera visio futuri tempis: Visio q̄ modo est p fidem est. visio q̄ futura est p speciē erit: Si credim9 videm9. si amam9 videmus Quid videmus: Deum: Vbi est ipse deus: Interroga iohānem. deus caritas est: Bn̄dicamus nomē ei9 scm̄. ⁊ gaudeam9 in deū si gaudeam9 in caritatem: Quisquis habet caritatem. vt quid illum mittimus lōge vt videat deū: Cōsciām suā attēdat. ⁊ ibi videt deū Si caritas ibi nō habitat nō ibi habitat de9 Si āt caritas ibi habitat de9 ibi habitat: Vult illum forte videre sedētē in celo. habeat caritatem ⁊ in eo habitat sicut in celo Ergo simus israhel. ⁊ letemur in eo qui fecit nos: Letetur israhel in eo qui fecit eum: In eo qui fecit eum letetur. nō in ario nō in donato nō in ceciliano nō in ꝓculiano. nō in augustino. in eo letetur qui fecit eum. Nos frēs nō vobis cōmēdam9 nosmetipsos. sed ꝯmēdam9 vobis deū. q̇a ꝯmēdam9 vos deo. Quō vobis deū ꝯmendamus: Vt diligatis eū bono vestro nō bono ipsius. quia malo vestro si eū nō diligitis nō malo ipsius: Nō em̄ min9 habebit de9 diuitatē. si hō i illo nō hēt caritatē Tu crescis ex deo nō ille ex te. ⁊ tn̄ tm̄ nos dilexit prior añq3 eū diligerem9. vt filiū suū vnicum mitteret mori p nobis. Qui fecit nos factus est inter nos. Quomodo nos ipse fecit: Omnia p ipm facta sunt. ⁊ sine ipso fcm̄ est nichil:

Quō fact⁹ est inter nos: Et vbū ca
ro factū ē. ꝛ hitauit in nobis: Ergo
ipse est in quo debem⁹ letari Neo si
bi arroget. neo sibi deroget ptes ip
si⁹. ab ipso est leticia q̄ nos facit feli
ces Letet' israhel in eo q̄ fecit eum:
Et filij syō exultēt in rege suo. ipe
ē israhel. filij eccl'e sunt. qa syon fuit
q̄dē vna citas q̄ cecidit In ei⁹ reliqui
is habitabāt q̄dē sci tpalit. sʒ syō va
ꝛ ihrl'm vera. qa ipa syō q̄ ihrl'm. eter
na ē in celis q̄ est mater nostra: Ipa
nos genuit ipa ē eccl'a scōꝝ. ipa nos
nutriuit. ex pte pegrina. ex magna
pte hic immanēs. Ex pte qua imma
net in celo beatitudo angelorū est.
ex pte q̄ pegriātur in h̄ sclo spes est
iustoꝝ: De illa dictum est gl'a in ex
celsis deo. de hac dictū ē. ꝛ in terra
pax hōib⁹ bōe volūtatis: Quia ḡ in
hac vita gemūt ꝛ desiderāt illā patri
am. currāt dilcōne nō pedibus cor
poris. nō querāt naues sed pēnas.
duas alas caritatis apphēdāt Que
sunt due ale caritatis: Dilectio dei ꝛ
dilectio pximi: Peregrinamur em̄
suspiramus. gemimus. Venerūt ad
nos lrē de patria nr̄a. ipas vobis re
citamus: Letetur israhel in eo q̄ fe
cit eū. ꝛ filij syō exultēt in rege suo:
Quod dixit q̄ fecit eū. hoc dixit in re
ge suo: Quod audistis israhel id sc
filij syon. ꝛ q̄d audistis in eo q̄ fecit
eū. h̄ ē in rege suo Fili⁹ dei q̄ fecit nos
factus est inter nos. ꝛ rex noster re
git nos. qa creator noster fecit nos
ipse est tamen per quem facti su
mus. qui est per quem regimur.
et ideo xpristiani quia ille xpristus.
Cristus a crismate dictus est. id est
ab vnctione: Reges autem vngue
bātur ꝛ sacerdotes. ille v̄o vnct⁹ est
ꝛ rex ꝛ sacerdos. Rex pugnauit p
nobis. sacerdos obtulit se p nobis
Qn̄ pugnauit p nobis q̄si victus ē.
iure āt vicit. crucifixus est em̄ et de
cruce sua in qua erat fixus dyabolū
occidit. ꝛ inde rex noster. Vn̄ āt sa
cerdos: Quia se p nobis obtulit:
Date sacerdoti q̄d offerat Quid iue
niret hō q̄d daret: Mūdam victimā
Quam victimā: Quid mūdum po
test offerre pccōr: O inique. o im
pie. q̄cquid attuleris imūdum est. ꝛ
si aliq̄d mūdū p eo offerēdum est:
Quere aput te quid offeras. nō iue
nies: Quere ex te quod offeras. nō
delectatur arietibus nec hyrcis nec
tauris Dia ipsi⁹ sunt. ꝛ si nō offeās
Offer ergo illi mūdum sacrificium
Sed peccatores. impi⁹ es. sed con
sciētiam inq̄natā hēs Poteris for
te aliq̄d mūdū offerre purgatus:
Sed vt purgeris aliquid pro te of
ferēdum est: Quid ergo p te obla
turus es vt mūderis: Si mūdatus
es poteris offerre q̄d mūdum est:
Offerat ergo seipsum mūd⁹ sacer
dos. vt mūdet hoc quod xpristus fe
cit: Nichil mūdum inuenit in homi
bus quod offerret p hominibus. seip
sum obtulit mūdam victimam. hos
tiam immaculatam: Felix victima.
vera victima mūda victima hostia
imaculata: Nō ergo h̄ optulit quod
nos illi dedim⁹. ymmo h̄ optulit q̄d
a nobis accepit. ꝛ mūdū optulit:
Carnē em̄ a nobis accepit. hāc optu
lit: Sed vn̄ illā accepit: De vtero v̄
gis marie. vt mūdā offerret p imū
dis Ipe rex ipe sacerdos. in eo lete
mur: Laudēt nomē ei⁹ in choro:
Et chorus q̄d significat: Multi no
uerīt choꝝ. ꝛ q̄a i citate loq̄m' p̄e ō
nes norūt: Chor⁹ ē ꝯsensio cātātiū
Si in choro cātem⁹ ꝯcordit cātem⁹

In choro cãtantiũ q̃sq̃s voce discre pauerit. offendit auditũ ⁊ ꝑturbat choꝝ: Si vox incõueniẽter cãtãtis disturbat cõcẽtũ cãtãtiũ. quõ distur bat heresis dissonãs cõsensus laudã tiũ choros xp̃i: Jam totus mũdus est chorus xpristi. ab oriẽte in occi- dẽte cõsonat Videamus si tm̃ extẽ- ditur chorus xp̃i Dicit ps alius. a so lis ortu vsq̃ ad occasum laudate no men dñi Laudẽt nomẽ ei⁹ in choro In tympano ⁊ psalterio psallant ei: Quaẽ assumit tympanũ ⁊ psalte riũ: Vt nõ sola vox laudet ſ ⁊ opa: Quãdo assumit tympanũ ⁊ psalte- riũ cõcinnant voci. sic ⁊ tu si qñ all'a cãtas. porrigas ⁊ panẽ esuriẽti. ves tias nudũ. suscipias ꝑegrinũ. nõ so la vox sonat. sed ⁊ man⁹ cõsoãt. q̃a verbis facta cõcordãt: Assumpsisti organũ. cõsentiãt digiti lingue: Et ip̃m misterium tympani ⁊ psalterij nõ est tacẽdũ In tympão coriũ ex- tẽditur. in psalterio corde extendũ: In vtroq̃ organo caro crucifigit: Qm̃ bene psallebat in tympano et psalterio qui dicebat. michi mũdus crucifixus ẽ ⁊ ego mũdo Ip̃m psal terium vel tympanũ tollere te vult q̃ amat cãticũ nouũ. q̃ te docet quã- do tibi dicit. q̃ vult esse me⁹ discipu- lus abneget semetip̃m ⁊ tollat crucẽ suã ⁊ sequatur me: Nõ dittat psal- teriũ suũ nõ dimittat tympanũ. extẽ datur in ligno ⁊ siccetur a cõcupiscẽ tia carnis: Nerui q̃to plus fuerint extẽti tãto acutius sonãt: Vt ergo acute sonaẽt pauli apostoli psalteri um. q̃d dixit: Que retro oblit⁹. i ea q̃ añ sunt extẽtus. sequor ad palmã suꝑne vocatiõis Extẽdit seip̃m. teti git xp̃s ⁊ sonuit dulcedo veritatis: In tympão ⁊ psalterio psallãt ei:

Qm̃ bñfacit dñs i ppl'o suo Quid tã bñficum q̃ mori ꝑ impijs: Quid tã bñficũ q̃ sanguie iusto deleri ciro graphũ pccõris: Quid tã bñficũ q̃ dicẽ nõ ad me ꝑtiẽt q̃d fuistis. esto- te q̃d nõ fuistis: Bñfacit dñs i ppl'o suo. dimittẽdo pccã. ꝓmittẽdo vitã eternã: Bñfacit aduersum cõuertẽ repugnãtẽ adiuuare. vincentẽ coro nare Bñfacit dñs in populo suo Et exaltabit mansuetos in salutẽ Exaltãtur suꝑbi. sed nõ in salutem: Mansueti in salutem. suꝑbi in mor tem Ideo suꝑbi ipsi se exaltãt ⁊ dñs eos humiliat. mãsueti ãt ipsi se hũi liãt ⁊ de⁹ eos exaltat: Exaltabit mã suetos in salutẽ: Exultabũt sci in gl'a Aliq̃d volo dicẽ. audite attẽtius de gl'a scõꝝ Nemo em̃ est q̃ nõ amet gl'am. ſ gl'a stultoꝝ ppl'aris illa q̃ dz hẽt illecebrã delcãtiõis. vt ad laudez suã bonoꝝ hoim q̃sq̃ cõmot⁹. velit sic viuẽ vt p̃dicet' ab hõib⁹ q̃buscũq̃ quõcũq̃ Hinc hoiẽs isani effecti. et inflati. inanes intus foris tumidi. e tiam res suas ꝑdẽ volũt donãdo sce nicis histriõib⁹ venatorib⁹ auguris Quãta donãt. q̃ta impẽdũt: Effun dũt vires nõ patrimonij tm̃. sed eti am animi sui. Isti fastidiũt paupe- rẽ q̃a nõ clamat ppl's vt pauꝑ accipi at. clamat ãt pauꝑ vt venator acci- piat: Illi ergo vbi eis nõ clamatur. nolũt erogaẽ Vbi clamatur ab insa nis. insaniũt oẽs ⁊ fiũt oẽs insani. ⁊ q̃ expectatur ⁊ q̃ expectãt ⁊ q̃ donãt. Insana ista gl'a rephẽditur a dño. i ꝓbatur añ ocl'os õnipotẽtis. ⁊ tñ frẽs mei xp̃s sic improperat suis et dicit. nõ a vobis accepi tm̃ q̃tũ acce perũt veãtores. ⁊ illis vt doãretꝫ de meo donastꝫ Ego ãt nud⁹ erã ⁊ non vestistis me Et illi: Et qñ te vidim⁹

nudū ꝛ nō vestiuim⁹: Et ille Cū vni
ex mimis meis nō fecistꝫ. nec michi
fecistis Sed eū vis vestire q̄ tibi pla
cet. in quo tibi xp̄s displicet Vestire
vis venatorem. quo forte victo eru
bescas Crist⁹ nūq̄ꝫ vincitur. ꝛ dya=
bolū vicit. ꝛ ꝑ te vicit. ꝛ tibi vicit. ꝛ i
te vicit. Talē victorē vestire nō vis
Quare: Quia min⁹ clamat. minus
insanitur: ꝓptēa isti q̄ tali gl'a delec=
tātur. in cōsciētia sua nichil habent:
Quō exhauriūt archas ꝛ vestes mit
tāt. sic exinaniūt ipsam cōsciām vt
nichil ibi habeāt p̄ciosum Sancti āt
qui exultāt in gl'a. quō exultāt nō o
pus est vt nos dicam⁹. ipsi⁹ psalmi
audite sequētē v̄sum Exultabūt sci i
gl'a: [L]etabūtur in cubilib⁹ suis
Nō in theatris nō in āphiteatris. n̄
in circis. nō in nugis. nō in foris. sed
in cubilib⁹ suis Quid est in cubilib⁹
suis: In cordib⁹ suis Audi ap'lꝫ pau
lū exultātē in cubili suo. Nā gl'a nr̄a
hec ē. testiōniū cōsciē nr̄e: Rursum
timēdū est ne q̄sq̄ꝫ aput seipm̄ fiat si
bi placēs. ꝛ q̄si sup̄b⁹ de cōsciētia sua
gl'etur Debet em̄ q̄sq̄ꝫ cū tremoꝛē ex
ultaꝛē. q̄a donū dei ē vn̄ exultat. n̄ me
ritū suū Etei sūt multi sibi placētes
ꝛ iustos se esse arbitrātes. ꝛ ꝓcedit
aduersus illos alia pagina dicēs:
Quis gloriabitur castū se habeꝛē coꝛ.
aut q̄s gl'abitur mūdū se ēe a pccō:
Est ergo q̄dam modus in cōsciētia
gl'andi. vt noueris fidē tuā esse sin=
cerā. noueris esse spem tuā certam.
noueris caritatē tuā esse sine siml'a
tiōe Sed q̄m̄ multa sunt adhuc for=
te q̄ p̄nt offendeꝛē ocl'os dei. lauda eū
q̄ tibi ista donauit. tūc ꝑficiet qd̄ do
nauit: ꝓpterea cū dixisset letabūtur
in cubilib⁹ suis. ne q̄si sibi placētes
viderētur. adiūxit statim   xulta

tiōēs dei in faucib⁹ eoꝝ Sic letabū
in cubilib⁹ suis. vt nō sibi tribuāt qd̄
boni sunt. sꝫ illū laudēt a quo acce=
perūt qd̄ sunt. a quo vocātur vt ꝑue
niāt ad id qd̄ nōdum sunt. ꝛ a q̄ spe=
rāt ꝑfcōnem. cui grās agūt q̄a icho
auit Exultatiōēs dei in faucib⁹ eoꝝ
Iā videte scōs. videte gl'am. videte
ꝑ vniūsum mūdū. videte q̄ exultati
ones dei sunt in faucib⁹ eoꝝ: [E]t
framee bis acute in māibus eorum
Framea appellatur quā vulgo spa
tam dicūt: Sūt em̄ gladij ex vna ꝑ
te acuti. ip̄e sunt machere. ip̄e autē
framee ipse ꝛ rumphee. ipse aūt spa
te appellātur Magnū misteriū hēt
hoc genus. ferramēti. qd̄ ex vtraq̄ꝫ
ꝑte acutū est Ipse framee sunt bis
acute i manibus eoꝝ Frameas bis
acutas intelligimus sermonē domi
ꝛ vna framea est. sed ideo multe di=
cūtur q̄a multa ornata sunt. ꝛ multe
lingue sunt sanctorum: Sermo er=
go dei gladius bis acutus Vn̄ bis a
cutus: Dicit de tempalibus. dicit d̄
eternis. In vtrumq̄ꝫ ꝓbat quod dē
ꝛ eum quem ferit separat a mūdo:
Nonne ipsius est gladius de q̄ dn̄s
dicit nō veni pacem mittere in terrā
sed gladium: Attendite quō venit
disiungere. quō venit sepaꝛē Disiūgit
scōs disigit ipi os. sepat a te quod te
impedit Filius vult seruire deo. pa
ter non vult. venit gladius veīt ser=
mo dei. diuidit filium a patre: Filia
vult mater nō vult. gladio diuidun
tur ab inuicem: Nurus vult sed so=
crus nō vult. veniat gladius bis a=
cutus. offerat ꝓmissionem vite pre
sentis ꝛ future. cōsolationem tpali
um. eternoꝝ ꝑfruitionem. Ecce gla
dius ex vtraq̄ꝫ ꝑte bis acutus. pro=
mittēs temporalia in quo nos non

fefellit: Nonne eccl'a dei p totum mūdū nō erat? Ecce est. ātea legebatur & nō videbatur. mō sicut legit' ita cernitur: Quicq̇d tpaliter nobis pmissuz ē ad vnā ptē gladij ptiēt. q̇c quid in sempit'nū ad alterā ptē gladij ptiēt: Hēs spē futurax rex. hēs cōsolatioēm pn̄tiū. Noli retrahi ab eo q̇ vult retrahē Pater. mr̄. soror. vxor sit. amicus sit. nō te retrahant & vtilis tibi erit gladi⁹ bis acut⁹ Vtilit' te ille sepat. male te tu cōglutinas Venit g̊ dn̄s ferēs gladiū bis acutū pmittēs eterna implēs tpalia Naz ideo duo testamēta dicūt' Que erāt g̊ framee bis acute in māib⁹ eorum? Duo testamēta ad gladiū bis acutū ptinēt. vet⁹ testamētū t'rena pmittit. nouū et'na: In vtroq3 sermo dei verax inuēt⁹ est. vt gladi⁹ bis acut⁹ Quare g̊ in māib⁹ & nō in linguis? Et framee bis acute inq̇t in manib⁹ eox In māib⁹ dixit in ptāte Acceperūt g̊ sermonē dei in potestate. vt vbi vellēt dicerēt. cui vellēt dicerēt. n̄ timerēt ptātē. nō cōtēpnerēt pauperem In māib⁹ em̄ hēbāt gladium qua volebāt vibrabāt v̇sabāt pcutiebāt: Et hoc totū erat in potestate p̄dicātium Nam si nō est in māibus sermo. ne forte aliquis dicat. quomodo sermo est gladius bis acut⁹. & quō in manibus. si ergo sermo nō est in māibus. quare scriptū est. factus est sermo dn̄i in manu aggei pphete? Nūquid frēs sermonē suum deus in digitis ipsius fecit? Quid ē in manu ipsius factus est? In ptāte illi datum est p̄dicare sermonem domini: Postremo possumus & has manus intelligere. nam qui locuti sunt in lingua habuerūt sermonem dei. qui scripserūt in manibus: Et framee bis acute in manibus eoruz Iam frēs videte scōs armatos Attendite strages attēdite gloriosa p̄lia Si em̄ impator & miles. si miles hostis. si bellū & victoria. q̇d fecerūt isti hn̄tes in māib⁹ frameas bis acutas? Ad faciēdas vindictas in gētibus Videte si nō est vindicta facta in gentib⁹. cotidie ipsa fit. hoc agimus & nos loquēdo: Attēdite quō cese sunt gentes babilonie Illi redditur duplum. sic em̄ de illa dictum ē reddite illi duplum ad q̇d fecit Quō redditur duplū? Bellāt sci. educunt frameas bis acutas. fiūt strages. fiunt occisioēs sepatioēs Quō illi duplū redditur? Illa quādo poteāt psequi xpianos. carnē occidebat. deū nō cōfringebat Mō illi duplū redditur. & pagani extiguūtur. & ydola frāgūtur Quō inquies pagāi occidūtur? Quō nisi cū xpristiāi fiūt? Quero paganū & nō inuenio. xpristianus est. Ergo mortu⁹ ē paganus Nam si non occidūtur. vn̄ dictū est petro. macta & māduca? Vn̄ ipe saulus occisus est psecutor. & paulus erectus est predicator? Quero saulū psecutorē & nō inuenio. occisus est: Vn̄? De framea bis acuta. Sed quia occisus in se & viuificatus in xpo. iō cōfidēs dicit. viuo āt iā nō ego. viuit aūt in me xpristus Quō illi fit p illū Etem̄ cum factus eēt predicator. accepit & ipse in māibus frameam bis acutam. ad faciēdā vindictam in gētibus Et ne vere tu putares hoiēs ferro pcuti. sanguiēm fundi. vulnera in carne fieri. seq̇tur & exponit

Obiurgatioēs in populis. Obiurgatio que est correptio. pcedat ex vobis framea bis acuta Nolite cessare. dedit illam vobis deus p mo

dulo vestro: Qualis hõ es qui ydo-
la colis. dic amico tuo. si tñ remãsit
cui dicas. q̃lis hõ es q̇ dimisisti eũ a
quo factus es. ⁊ adoras qd̾ fecisti:
Melior ẽ faber q̄ꝫ qd̾ fabricat faber
Si fabrũ adorar̃e erubescis. adoran
do qd̾ faber fecit nõ erubescis? Cuꝫ
ceperit erubescere cũ cepit ꝯpũgi. fe
cisti vulnꝰ de framea. puẽit ad cor.
moriturus est vt viuat. Framee bis
acute in mãibꝰ eoꝝ. ad faciẽdã vin-
dictã in gẽtibꝰ obiurgatiões in po-
pulis: Et alligẽt reges eoꝝ in cõ
pedibꝰ ⁊ nobiles eoꝝ in vinculis fer
reis. vt faciãt in eis iudiciũ cõscrip-
tum: Facile exposuimꝰ quõ de fra-
meis cadãt ⁊ exurgãt. sep̄etur ⁊ cõ
gregẽtur. vulnerẽtur ⁊ sanẽtur. mo
riãtur ⁊ viuãt Sꝫ qd̾ faciemꝰ? Quõ
expoẽmꝰ ad alligãdos reges eoꝝ in
cõpedibꝰ? Reges gẽtiũ alligãdi inꝯ
pedibꝰ. ⁊ nobiles eoꝝ in vinculis. ad
didit ferreis Adestote vt agnoscatꝫ
qd̾ nostis. Isti em̃ v̾sus q̃s cepimꝰ
exponẽ obscuri sunt. ſꝫ illõ qd̾ ex illis
dicturꝰ sum nõ ẽ nouũ. Iã notũ est
vobis. mõ nõ discẽ opꝰ hẽatis. ſꝫ cõ
memorari: Ad hãc ãt voluit deꝰ obscu
re põi q̊sdã v̾sus suos. nõ vt aliquid
nouũ de illis seruet᷑. sed vt iã qd̾ iusi
tatũ erat obscuris expositis inoue᷑
Nouimꝰ reges factos xp̃ianos. no
uimus nobiles gẽtiũ fcõs xp̃ianos
Sũt hodie q̄ꝫ ⁊ fuerũt ⁊ erũt. ⁊ nõ ces
sant framee bis acute ĩ mãibꝰ scõꝝ:
Quõ g̊ ligatos cõpedibꝰ ⁊ vinculis
ferreis intelligimꝰ? Scit caritas ves
tra ⁊ eruditio q̇a in eccl̾a nutriti estꝫ
⁊ soletis audire diuiãs lcõnes. q̄m ĩ
firma mũdi elegit deꝰ vt cõfunderet
fortia. ⁊ stulta mũdi elegit deꝰ ad cõ
fundẽdos sapiẽtes. ⁊ ea q̄ nõ sṫ tãq̄ꝫ
ea q̄ sunt. vt q̄ sunt euacuentur: Sic
em̃ ait apl̾s. Videte vocationẽ vr̃aꝫ
frẽs. q̇a nõ multi sapiẽtes scd̾m car
nem. nõ multi potẽtes. nõ multi no
biles. sed stulta mũdi elegit deus. ⁊
infirma mũdi vt cõfundẽt fortia. et
ignobilia ⁊ cõtemptibilia elegit deꝰ.
⁊ ea q̄ nõ sunt tq̄ꝫ q̄ sunt. vt ea q̄ sunt
euacuentur. Venit deus xp̃istus ꝓ
desse õnibus. sed elegit ꝓdesse impe
ratori de piscatore. nõ piscatori de i
peratore. ⁊ elegit ea q̄ nullīꝰ momẽ
ti erãt in mũdo Ipsos impleuit spũ
scõ. dedit eis frameas bis acutas. p̄
dicare p̄cepit euãgeliũ. ⁊ ire ꝑ totuꝫ
orbem terraꝝ Fremuit mũdꝰ. erex
it se leo aduersus agnũ. sed fortior
leone inuẽtus est agnus Leo victꝰ
est seuiẽdo. agnus vicit patiẽdo:
Cõuersa sunt corda hoim ad timo-
rem xp̃i. ceperũt reges. ceperũt no-
biles miraculis cõmoueri ꝓphetie
adimpletionem turbari. vidẽ in vnũ
nomẽ cõcurrẽ genꝰ huãnum: Et qd̾
facerẽt? Multi elegerũt ignobilita
tem. ⁊ dimittẽtes domos suas ⁊ sb̃
stãtias suas distribuẽtes paupibꝰ.
cucurrerũt ad ꝑfectionem Tali g̊ in
ꝑfecto dicitur a dño. si vis ꝑfectus
esse vade vẽde õnia q̄ hẽs ⁊ da pau-
peribus ⁊ veni sequẽ me. ⁊ habebis
thezauꝝ in celo. Multi ex nobilibꝰ
fecerũt hoc. sed cessauerũt isti nobi-
les esse gẽtium. elegerũt pauptateꝫ
in seculo. nobilitatẽ in xp̃isto Mul-
ti ãt tenẽt ipsam nobilitatem in xp̃o
tenẽt regias ptãtes. ⁊ sic sunt xp̃is-
tiani Ipsi sunt tq̄ꝫ in cõpedibus ⁊ tã
q̄ꝫ in vinculis ferreis Vñ hoc? Ne ꝓ
grederentur ad illicita compedes ac
ceperũt. compedes sapiẽtie. com-
pedes verbi dei. Quare ergo vincu
la ferrea ⁊ nõ aurea? Ferrea sunt q̄ꝫ
diu timẽt. amẽt ⁊ aurea erũt: Atten

dat caritas vestra quid loquar Au-
distis mō aplm iohānē. timor nō ē i
caritate. sed perfecta caritas foras
mittit timorem. q̇a timor tormētuz
habet. hoc est vinculū ferreū. Et tñ
nisi timore incipiat hō deū colere ñ
pueniet ad amorē. iniciū sapiētie ti
mor dñi: Incipit ergo a vinculis fer
reis finitur ad torquem auream:
Dictum est em̄ sapiētie. ⁊ torquē au
ream circa tuam ceruicem: Nō tibi
iponēt torquē aureā. nisi pmū in cō
pedibus ferreis te alligasset. Cepis-
ti a timore. cōsummaris ad sapiētiā
Quā multi sunt q̇ ppterea nolūt male
facere. q̇a gehēnas timēt. q̇a crucia
tus timēt. ⁊ nōdū amāt iusticiam:
Si illis pmitteretur ipūitas ⁊ dicē²
eis. facite qd̄ vultis securi. ipunitum
erit vobis. ⁊ mitterēt pgressus libi-
dinum suarum in queq₃ nequissima
⁊ maxime frēs mei maxime reges ⁊
nobiles q̇bus nō facile dicitur q̇d fe
cisti: Nam paup hō ⁊ si nō timeat
deū. q̇a nullarū viriū est. nullaꝝ fact⁹
tatū. ne cū se cōmouerit in suppliciū
rapiatur. cessat timore hōis ⁊ si nō
dei: potētes āt mūdi reges. nobiles
nisi deū timeāt q̇d timebūt: Sed pre
dicatur illis. ⁊ pcutiūtur framea bis
acuta Dī illis q̇a est qui ponat alios
ad dexterā alios ad sinistram. vt di
cat eis q̇ a sinistris sunt. ite in ignem
eternum q̇ pat⁹ ē dyabolo ⁊ āgelis e
ius: Nōdum diligūt iusticiam. sed ti
mēt penā. ⁊ timēdo penā iā accepe-
rūt cōpedes. ⁊ in vinculis ferreis e
rudiūtur Venit ad nos potens ho-
mo de seculo. offendit illum vxor su
a. aut forte concupiuit alterius pul
chriorem. aut alteram ditiorē. vult
dimittere eam quam habet ⁊ nō fa-
cit. audit a seruo dei. audit a pphēta
audit ab apostolo ⁊ non facit. audit
ab eo in cuius manibus est framea
bis acuta. nō facies. nō licet. nō p-
misit deus dimitti vxorem excepta
causa fornicationis. audit h̄. timet
⁊ non facit: Pedes leues iam pgre
diebātur in lapsum. compedibus te
nētur. habet vincula ferrea. timet de
um Dicitur illi: Dampnabit te deus
si feceris. iudex est supra om̄s. audit
gemitū vxoris tue. reus teneberis
in conspectu eius. Hac cōcupiscen
tia blāditur. hac pena deterretur:
Ibat ad cōcupiscendum precupidi
tate. nisi vincula ferrea retinerēt q̇d
plus est Sed dicit. cōtinere iam vo
lo nolo iam vxorem. nō potest:
Quid si tu vis ⁊ illa nō vult: Num-
quid p continentiam tuam debes il
lam facere fornicariam: Si alij nup
serit te viuo. adultera erit: Nō vult
tale lucrum deus. nec compensaē ta
le dampnum: Redde debitum. ⁊ si
non exigis. redde pro sanctificatiōe
pfecta: Deus tibi computauit. si nō
quod debes exigis. reddis quod de
betur vxori: Times non facis. con
cutiuntur vincula tua: Audi quia vi
culis ferreis constrictus es: Alliga
tus es vxori. ne quesieris solutio-
nem. Durum est. ferreum est:
Nam quando dominus hoc ait.
ostendit quia vinculum est ferreuz:
Adolescentes auditis: Vincula fer
rea sunt. nolite pedes mittere. ne
cum miseritis. artius constringa-
mini compedibus. Tales com-
pedes consolidant vobis ⁊ episco-
pi manus: Numquid non fugiūt
in ecclesia compediti ⁊ soluūtur:
Hij viri fugiunt huc volētes dimit
tere vxores suas. ⁊ hic artius colli-
gantur: Nemo soluat has compe-

des. quos deus cōiūxit homo non
sepet Sed dura sunt vincula: Quis
nescit ipsam duriciā? Doluerūt apl'i
⁊ dixerūt. si talis causa est cū vxore
nō expedit nubere Si vincula ferre
a sunt. nō opus est vt illic pedes mit
tātur Et dn̄s: Nō oēs capiūt vbū
istud. sed q̄ pt cape capiat: Alligatꝰ
es vxori. ne q̄ſieris solutionē Qui li
gatus es in vinculis ferreis ꝑ vxo-
rē. ne te obliges vinculis ferreis:

Ut faciāt in eis iudiciū cōscriptū.
h̄ est iudiciū qd̄ faciūt sancti sup oēs
gētes Quare cōscriptū? Qꝛ ista an-
tea cōscripta sunt. ⁊ mō cōplēt᷑: Ec
ce modo fiūt. aliqn̄ legebāt᷑ ⁊ nō fie
bāt Et cōclusit ita: Gl'a hec ē oībꝰ
scis eiꝰ: Per totū mūdū ⁊ ꝑ vniuer
sas gētes: h̄ sci agūt ⁊ sic glorificāt᷑.
sic exultāt deū in faucibꝰ suis. sic le-
tant᷑ in cubilibꝰ suis. sic exultāt i gl'a
sua. sic exaltātur in salute. sic cātant
cāticū nouum. sic dicūt alleluya. cor
de ore vita Amen:

¶ Expl' ps cētesimꝰ q̄dragesimꝰ no
nꝰ Incipit ps cētesimꝰ quinq̄gesi-
mus:

Quamuis ordo psalmoꝝ qui
michi magni sacramēti vidē
tur cōtinē sacramētū nōdū michi fu
erat reuelatꝰ. tn̄ ꝙ oēs cētū quinq̄-
ginta numerātur. etiā nobis q̄ tociꝰ
ordis eoꝝ altitudiēm adhuc acie mē
tis nō penetrauimꝰ insinuat aliqd̄.
vn̄ nō impudēter q̄tū dn̄s adiuuat
disputarē possumꝰ. ꝑmū q̄ndeāriꝰ
numerꝰ ex quo iste multiplicat᷑. qd̄
em̄ valēt quindecim in ordine singu
loꝝ. h̄ valēt cētū q̄nq̄ginta in ordine
deārioꝝ q̄m q̄ndecies denos faciūt
h̄ valent mille q̄ngenti in ordie cēte-
narioꝝ q̄m q̄ndecies cēteni sunt. h̄
valent quindecim milia in ordie mil
lenarioꝝ q̄m q̄ndecies mille sunt:
Quindenarius ꝰ numerus cōcordi
am significat duum testamētoꝝ In
illo em̄ obseruat᷑ sabbatū qd̄ signifi
cat quietē. in isto dn̄icus dies q̄ sig-
nificat resurrectionem Sabbatum
āt est dies septimꝰ. dn̄icꝰ vēo post
septim qd nisi octauꝰ idem q̄ primꝰ
habēdus est? Ipse em̄ dicitur etiam
vna sabbati. vt deinde sit secūda ter
cia q̄rta. ⁊ deinceps vsq3 ad septim
sabbatū: A dn̄ico āt vsq3 ad dn̄icum
octauus est dies. vbi testamēti no
ui reuelatio declaratur. qd̄ in veteri
tꝫ sub terrenis ꝓmissiōibus tege-
batur. Septē porro ⁊ octo quīdeci
sunt Tot sunt ⁊ cātica q̄ appellātur
graduū. q̄m totidē fuerūt etiā tēpli
gradus Deinde etiā q̄nq̄genariꝰ nu
merus magnū sacramētū ꝑ se gerit.
cōstat em̄ de septimana septimana
rū addito vno tꝫ ipso octauo ad q̄n
quageāriū numeꝝ t'miādū: Septi
es q̄ppe septē quadraginta nouē fa
ciūt. q̄bus vnus additur vt faciant
quinquaginta Qui numerus quinq̄
genarius vsq3 adeo magne signifi-
catiōis est. vt ex dn̄i resurrectione
tot diebꝰ cōpletis ipo quiq̄genario
die venerit sup eos qui in xpristo fu
erāt cōgregati spūs scūs Qui spūs
scūs in scripturis septeārio p̄cipue
numero commēdatur. siue aput y-
sayam siue in apocalipsi. vbi aptissiē
sep tem spūs dei ꝑhibētur. ꝓpter o-
perationem septenariam vniꝰ eiusꝯ-
dem q3 spūs Que oꝑatio septeāria
ꝑ ysayam ꝓphetā ita cōmemoratur
Requiescet sup eū spūs dei. spūs sa
pietie ⁊ intellectus. spūs cōsilij ⁊ for
titudinis. spiritus scientie ⁊ pieta-
tis. spiritus timoris domini: Ipse
dēt itelligi timor dn̄i castꝰ ꝑmanēs

in seculū seculi Seruilē āt timorē ꝯ-
summata caritas foras mittit. ⁊ nos
liberos facit ne seruilia opa facia-
mꝰ q̄ sabbato ꝓhibētur Caritas aūt
dei diffusa est in cordibus nostris ꝑ
spm̄ sanctum q̇ datꝰ est nobis Hinc
quoqꝫ spūs sanctꝰ septeārio nume-
ro cōmēdatur. quīq̄genariū v̄o etiā
in q̄dragita ⁊ decē dn̄s dispritꝰ est:
Die q̇ppe q̄dragesimo post resurrec
tionē suā ascēdit in celos. ac deinde
cōpletis diebꝰ decē misit spm̄ scm̄. q̄
dragenario scilicet numēo tpalez in
h̄ mūdo cohabitatioēm cōmēdās.
qm̄ q̄ternarius in q̄dragenario nu-
merꝰ ꝑualet. q̄tuor āt ꝑtes hēt mun
dꝰ ⁊ ānꝰ. denario v̄o addito velō m̄
cede ꝑ impleta lege bōis opibꝰ red
dita. ipsa eṫnitas figuratur Huc q̇n
q̄genariū triplū hēt cētesimꝰ ⁊ q̇nq̄-
gesimꝰ numerus. tq̄ꝫ eū multiplica-
uerit trinitas Vn̄ ⁊ hac causa nō icō
ueniēter itelligimꝰ istū numeꝝ esse
psalmoꝝ Nā ⁊ in illo numero pisci
um q̇ capti sunt retibus post resur-
rectionem missis ad cētum quīq̄gin
ta additis tribus. velud āmonitio
videtur facta in q̄t ꝑtes debeat iste
numerꝰ disꝑtiri. vt ter habeat quīq̄
genos. q̄mq̄ꝫ ille numerꝰ pisciū hēat
⁊ aliā rōnē multo subtiliorē ⁊ iocun
diorē. ꝙ decē ⁊ septē in trigonū mis
sis id est ab vno vsqꝫ ad decē ⁊ septē
ōibꝰ ꝯputatꝫ. ad eūdē numeꝝ ꝑuēit
In decē āt lex. in septē v̄o grā signi
ficatur. q̇a legē nō implet nisi caritas
dei diffusa in cordibꝰ nostris ꝑ spm̄
scm̄ q̇ septeārio significatur Nō er-
go q̇dā ōnium psalmoꝝ quinqꝫ li-
bros esse crediderūt. illud secuti sunt
quociēs in fine psalmi dictum fue-
rit fiat fiat: Sed huius disꝑtitionis
rationem cum vellem cōprehendē.

nō evalui. q̇a nec ipse q̄nqꝫ ꝑtes eq̄-
les sunt inter se. ⁊ si nō scripture q̄ꝫ-
titate saltē psalmoꝝ ipso numēo vt
recētes haberēt: Et si vnusquisqꝫ li-
bri finis est fiat fiat. cū liber q̇ntus i
demqꝫ ⁊ vltimꝰ nō eodē fine sit ter-
miātꝰ merito queri p̄t Nos āt scrip
ture canōice auctoritatē sequētes.
vbi legitur. scriptū ē in libro psalmo
rū. vnū psalmoꝝ libꝝ esse nouimus
Et video q̇dē quō h̄ veꝝ sit. ⁊ illud si
veꝝ est huic v̄o nō reluctetur: Fieri
em̄ potest vt aliq̄ ꝯsuetudiē lr̄aꝝ he
braycaꝝ vnꝰ liber dicatᷣ q̇ cōstat ex
pluribus. sicut ex ecclesijs pluribus
vna cōstat eccl̄a. ⁊ ex pluribꝰ celis v
num celū Nō em̄ celoꝝ aliq̇d ꝑ̄ter-
misit q̇ dixit. auxiliū meū a dn̄o q̇ fe
cit celū ⁊ terrā Et cum scriptura di-
cat ⁊ vocauit deꝰ firmamētū celum.
⁊ aquas esse suꝑ firmamētum hoc
est suꝑ celum. nō mentitur eadem
scriptura dicens. ⁊ aque que super
celos sunt laudent nomen domini.
quia nō ait super celum Et vna ter-
ra ex multis terris. nam ⁊ orbem ter
re ⁊ orbem terrarum cotidiana con
suetudine dicimus: Et qui ait scrip
tum est in libro psalmorum. q̄mq̄ꝫ
mos loquendi sic se habeat vt vnum
insinuare librum esse voluisse videa
tur. tamen responderi potest in li-
bro psalmoꝝ esse dictum in aliquo li
bro eorūquiqꝫ Quod in vsu locutio
nis vsqꝫ adeo vel non est vel raro
est. vt etiam duodecim propheta-
rum vnum librum esse ideo persua-
detur. quia similiter legitur. sicut
scriptum est in libro ꝓphetaꝝ: Sūt
etiam qui vniuersas ōnino scriptu-
ras canonicas vnum libꝝ vocēt q̇d
valde mirabile vt diuīe vnitati ꝯcor
dent. ⁊ hinc esse dictū. in capite libri

ſcriptū ē ð me vt faciā volūtatē tuā.
vt ſic intelligatur ꝑ filiū pater feciſ-
ſe mūdū. cuiꝰ cōdicio pricipiū ſcrip
turaꝝ in libro geneſeos. vel magis
ꝗa ꝓphecia videtur eſſe nō facta nar
rās ſʒ futura ꝓnūciās Nō em̄ ait qȯ
fecerim. ſʒ vt faciam ſiue vt facerez
volūtatē tuā Ad illȯ h̄ ſentētia refe-
rēda ē qȯ in ꝓmis ꝑtibꝰ eiuſdē libri
ſcriptū ē. erūt duo in carne vna. qȯ
ſacramētū magnū dicit apl's in xp̄o
⁊ in eccl'a. q̄mq̄ꝫ ⁊ iſte pſalmoꝝ liber
ꝑt ſignificatꝰ intelligi vbi dcm̄ ē. i ca
pite libri ſcriptū ē de me vt faciā vo
lūtatē tuā. ſeq̄tur em̄. deꝰ meꝰ volui.
⁊ legē tuā in medio cordis mei. De
ip̄o q̇ppe accipitur ꝓphetatꝰ in capi
te libri huiꝰ ꝓs ip̄e ꝓmꝰ. beatꝰ vir q̇ n̄
abijt in cōſilio ip̄ioꝝ ⁊ in via pccōꝝ
nō ſtetit. ⁊ in cathedra peſtilētie nō
ſedit. ſʒ in lege dn̄i volūtas eiꝰ ⁊ in le
ge eiꝰ meditabitur die ac nocte. vt h̄
ſit qȯ dcm̄ ē. deꝰ meꝰ volui ⁊ legē tu
am in medio cordis mei. Qȯ āt ſeq̇t᷑
euāgelizaui iuſticiā tuā in eccl'a mag
na. cōgruētiꝰ ad illud refertur. ⁊ erīt
duo in carne vna. Siue ergo illud ſi
ue h̄ intelligatur qȯ dictū ē in capite
libri. liber iſte pſalmoꝝ ꝑ q̇nq̄genos
ſi ꝑ ip̄os q̇nq̄genarios articulos in
troget᷑. magnū aliq̇d ⁊ valde dignū
cōſideratiōe reſpōdet. Nō em̄ fruſ
tra michi videtur quinq̄geſimꝰ eſſe
de penitētia. cēteſimꝰ de miſericor-
dia ⁊ iudicio. cēteſimꝰ q̇nq̄geſimꝰ de
laude dei in ſanctis eius: Sic em̄ ad
eternā beatāq̄ꝫ tēdimus vitam. pri-
mitus pccā noſtra dampnando. de
inde bene viuēdo. vt poſt cōdemp-
natā vitam malam geſtā q̄ꝫ bonam.
mereamur eternam: Scd'm ꝓpoſi-
tū em̄ occultiſſime iuſticie bōitatis
q̄ꝫ ſue. deꝰ quos ꝓdeſtinauit illos ⁊
vocauit. ⁊ quos vocauit ipſos ⁊ iuſ
tificauit. quos āt iuſtificauit ip̄os ⁊
glorificauit. Predeſtīātio noſtra n̄
in nobis facta eſt. ſed in occulto ap᷑
ipſum in eius preſentia. tria v̄o reli
qua in nobis fiūt. vocatio. iuſtifica
tio ⁊ glorificatio: Vocamur ꝓdica-
tione penitētie Sic em̄ cepit domiꝰ
euāgelizare. agite pēitētiam appro
pinquabit em̄ regnum celorum.
Juſtificamur in vocatiōe mie. ⁊ ti-
more iudicij: Hinc eſt qȯ dicitur. de
us in nomiē tuo ſaluū me fac. ⁊ in v̄
tute tua iudica me. Nō timet iudica
ri. qui impetrauerat ante ſaluari:
Vocati renūciamus dyabolo ꝑ pēi
tētiam. ne ſub iugo eius remanea-
mus. iuſtificati ſanamur ꝑ miſeri-
cordiam ne iudicium timeamꝰ. glo
rificati trāſimꝰ in vitā etnā. vbi deū
ſine fine laudamus: Ad h̄ ꝑtinē ar-
bitror qȯ dn̄s ait. ecce eicio demōia
⁊ ſanitates ꝑficio hodie ⁊ cras. ⁊ t̄-
cia die cōſummor Qȯ etiam in tru-
duo ſue paſſionis ⁊ dormitiōis ⁊ e-
uigilatiōis oſtendit. crucifixus ē ei
⁊ ſepultus ⁊ reſurrexit: Jn cruce de
principibus ⁊ poteſtatibꝰ triūpha-
uit. in ſepulchro requieuit. in reſur-
rectiōe exultauit. penitētia truciat.
iuſticia trāquillat. vita eterna glori
ficat: Penitentie vox eſt. miſerere
mei deꝰ ſecūdum magnā miām tuā.
⁊ ſcd'm m̄ltitudiēm miſeātionū tua
rū dele iniq̄tatē meā: Hoc offert ſa
crificiū deo. ſpm̄ cōtribulatū. cor cō
tritū ⁊ humiliatum Juſticie xp̄iſti
vox eſt in electis ſuis. miſericordi-
am ⁊ iudicium cantabo tibi domiē.
pſallam ⁊ intelligam in via immacu
lata. quando venies ad me Per mi
ſericordiā q̇ppe adiuuamur ad faciē
dā iuſticiā. vt ſecuri ad iudicium ve-

niamꝰ. vbi diſputꝰ de citate dñi oẽſ q̇ opãtur iiq̄tatẽ. q̊ v̄ſu p̄s iſte cõclu ditur. ⁊ vite et̃ne vox eſt:

Pſalmus:

Laudate dñm in ſcis eiꝰ. vtiq̧ in eis q̊s glorificauit. Laudate eũ in firmamẽto v̄tutis eius. laudate eũ i v̄tutibꝰ eꝰ: vel vt alij int̃ p̄tati ſt̃ in potẽtatibꝰ eiꝰ. Laudate eũ ſcõm mlt̃itudiẽm magnitudis eiꝰ. Oĩa iſta ipſi ſt̃ ſci eiꝰ. quõ dicit apl̃s vt nos ſimꝰ iuſticia dei in ipſo: Si ergo iuſticia dei quã fecit in eis. cur nõ ⁊ virtus dei quã fecit in eis. vt reſurgerẽt a mortuis: Nam ⁊ in xpiſti reſurrectiõe v̄tus maxime ꝯmẽdatur. q̇a in paſſione infirmitas fuit dicẽte aplo: ⁊ ſi crucifixus ẽ ex infirmitate. ſed viuit ex v̄tute dei. ⁊ alio loco. ad cognoſcẽdũ inquit eum ⁊ v̄tutem reſurrectiõis eius Optie aũt ait in firmamẽto v̄tutis eiꝰ: Firmamẽtũ ẽ em̃ v̄tutis. q̇a iã nõ morietur ⁊ mors ei vltra nõ dñabitur: Cur nõ ⁊ potẽtatus dei dicãtur q̊s in eis fecit: Immo ipſi ſt̃ potẽtatꝰ eiꝰ. quõ dictũ ẽ. nos ſumꝰ iuſticia d̃i in ipſo Quid em̃ potẽtiꝰ. q̧ regnare in eternũ. ſub pedibꝰ poſitꝫ õibꝰ inimicis? Cur nõ ipſi ſunt etiã multitudo magnitudinis eius: Nõ q̇a ipſe magnus eſt. ſꝫ q̇a magnos eos fecit tam mlt̃os. hoc eſt milia miliũ. ſicꝫ aliter intelligitur iuſticia qua eſt ipe iuſtus. aliter quã in nobis facit: vt nos ſimus iuſticia eius: Idem ipſi ſancti ſunt in õibus muſicis ⁊ organis deinceps ſignificati ad laudandum deum. qm̃ ꝓpoſuit dicẽs: laudate dñm in ſanctis eiꝰ Hoc exequitur. varie ſignificãs eoſdem ipſos ſanctos eius: Laudate eum in ſono tube. ꝓpter laudis excellẽtiſſiãm claritatẽ. Laudate eũ in pſalterio ⁊ cythara Pſalteriũ ẽ de ſupioribus laudãs dñm. cythara de iferioribꝰ laudãs deũ: tq̧ de celeſtibꝰ ⁊ terreſtribus. tq̧ eũ q̇ fecit celũ ⁊ terram. Iam q̇ppe in alio pſalmo expoſuimus. pſalteriũ deſup habẽ ſonorũ illud lignũ cui neruoꝝ eiꝰ es vt meliorẽ ſonũ reddat incũbit. qđ lignum cythara inferius habet. Laudate eũ in tympano ⁊ choro: Tympanũ laudat deũ. cũ iam in carne mutata nulla eſt terrene corruptiõis infirmitas. De corio q̇ppe fit tympanũ exſiccato atq̧ firmato. Chorus laudat deum. qñ laudat eũ poſt peccata ſocietas Laudate eũ in cordis ⁊ organo Cordas hẽt ⁊ pſalteriũ ⁊ cythara. q̄ ſupꝰ cõmemorata ſunt. Organũ ãt generale nomẽ eſt oĩm vaſoꝝ muſicoꝝ. q̧uis iã optinuerit cõſuetudo. vt organa ꝓprie dicãtur ea que inſtãtur follibus. Qđ genus ſignificatũ hic eſſe nõ arbitror Nã cum organum vocabulum grecum ſit vt dixi generale omnibꝰ muſicis inſtrumẽtis. hoc cui folles adhibentur alio greci nomiẽ appellãt Vt autem organum dicatur. magis latiã ⁊ ea vulgaris eſt conſuetudo Quod ergo ait in cordis ⁊ organo. videtur michi aliquod organum quod cordas habeat ſignificare voluiſſe. Nõ em̃ ſola pſalteria ⁊ cythare cordas habent. ſed quia in pſalterio et cythara propter ſonum ab inferioribus ⁊ ſuperioribus aliquid inuentum eſt quod ſecũdum hanc diſtinctionem poſſet intelligi. aliud nos in ipſis cordis querere ammonuit. q̇a ⁊ ipſe ſunt caro ſed etiam a corruptione libera. ⁊ quibus fortaſſe iõ addidit organũ. nõ vt ſingule ſonent.

sed vt diuersitate cõcordissima cõso
nẽt. sicut ordinãtur in organo Ha=
bebũt em̃ etiã tũc sci di differentias
suas consonantes non dissonantes
id est consentientes non dissenti=
entes. sicut fit suauissim⁹ cãt⁹ ex diu
sis qdem ꝫ nõ inter se auersis sonis
Stella em̃ a stella differt in gl'a. sic ꝛ
resurrectio mortuoꝝ: Laudate
eum in cymbalis bene sonãtib⁹. lau
date eũ in cymbalis iubilationis:
Cymbala inuicem tãgũt vt bene so
nẽt Jdeo a qbusdam labijs nostris
compata sunt. ꝫ meli⁹ intelligi puto
in cymbalis quodammõ laudaẽ de
um. dum qsqꝫ honoratur a ꝓximo
nõ a seipso. ꝛ inuicem honorantes
dant laudem deo. Ne qs ãt cymba
la itelligẽt q̃ sine aĩa sonãt. ideo pu=
to additũ in cymbalis iubilationis:
Jubilatio nãqꝫ id est ieffabilis laus
non nisi ab anima ꝓficiscitur: Nec
ꝓtereũdum existimo qd musici do=
cent ꝛ res ipsa mãifesta est. tria esse
genera sonoꝝ. voce. flatu. ꝛ pulsu.
Voce vt est ꝑ fauces ꝛ arterias. siue
organo aliquo cãtãtis hoĩs. flatu si
cut ꝑ tibiam vel quid eiusmodi. pul
su sicut ꝑ cytharã vel qd eiusmodi.
Nullum itaqꝫ gen⁹ hic ꝓ̃missuꝫ est
Nam vox est in choro. flat⁹ in tuba
pulsus in cytharis. tꝫ mẽs. spirit⁹.
corp⁹. ꝫ ꝑ similitudiẽm nõ ꝓprietas
Nõ ģ ꝓposuit ei⁹ in sanctis laudate
dñꝫ qb⁹ hoc dixit nisi eisipsis: Et in
quibus vt deum laudẽt. nisi in seip=
sis: Vos em̃ sancti eius inqt vt⁹ ei⁹
estis. sed quã fecit in vobis. ꝛ potẽ
tatus ei⁹ ꝛ multitudo magnitudis
eius. quã fecit ꝛ ostẽdit in vobis:
Vos estis tuba psalterium cythara
tympanum chorus corde et orga=
num. ꝛ cymbalum iubilatiõis bene
sonãtia. vos estis hec omnia. Nich
il hic vile. nichil hic trãsitorium. nich
il hic ludricũ cogitetur. ꝛ qa sape se=
cũdum carnem mors est. õnis spiri
tus laudet dñm:

Explicit psalmus cẽtesim⁹ qn=
quagesimus:

Et sic finitur expositio beati au
gustini episcopi ꝛ doctoris sup ter=
ciam siue vltimã quinquagenã psal
terij ad laudem oipotẽtis dei:

